

Dagelijkse woorden van God

(uit ‘Het Woord verschijnt in het vlees’)

DE KERK VAN ALMACHTIGE GOD

Inleiding

In het Tijdperk van het Koninkrijk gebruikt God het woord om een nieuw tijdperk in te luiden, om Zijn werkmethode te veranderen en om het werk voor het gehele tijdperk uit te voeren. Dit is het beginsel op grond waarvan God werkt in het Tijdperk van het Woord. Hij werd vlees om vanuit verschillende perspectieven te spreken en stelde de mens in staat God werkelijk te zien, God die het Woord is dat verschijnt in het vlees, en Zijn wijsheid en wonderbaarlijkheid te aanschouwen. Zulk werk wordt uitgevoerd om de doelen het overwinnen van de mens, het vervolmaken van de mens en de eliminatie van de mens beter te verwezenlijken. Dit is de werkelijke betekenis van het gebruik van het woord voor het werk in het Tijdperk van het Woord. Door het woord leert de mens het werk van God, de gezindheid van God, de essentie van de mens en waar de mens binnen moet gaan kennen. Door het woord komt het werk dat God in het Tijdperk van het Woord wenst te doen volledig tot bloei. Door het woord wordt de mens ontmaskerd, geëlimineerd en beproefd. De mens heeft het woord gezien, het woord gehoord en is zich bewust geworden van het bestaan van het woord. Als gevolg hiervan gelooft hij in het bestaan van God, in de almacht en wijsheid van God, alsook in Gods liefde voor de mens en Zijn verlangen de mens te redden. Hoewel het woord 'woord' eenvoudig en alledaags is, schudt het woord uit de mond van de vleesgeworden God het gehele universum op. Het transformeert het hart, de opvattingen en de oude gezindheid van de mens, en verandert de manier waarop de hele wereld er tot dan toe uitzag. Door de eeuwen heen is het alleen de God van dit moment die op deze manier werkt, en alleen Hij spreekt aldus en komt om de mens aldus te redden. Vanaf deze tijd leeft de mens onder de leiding van het woord en wordt geweid en onderhouden door het woord. De hele mensheid is in de wereld van het woord komen te leven, binnen de vervloeking en zegeningen van Gods woord, en er zijn nu zelfs nog meer mensen die onder het oordeel en de tuchtiging van het woord zijn komen te leven. Deze woorden en dit werk zijn er alle ten behoeve van de redding van de mens, ten behoeve van het vervullen van Gods wil en ten behoeve van het veranderen van het oorspronkelijke uiterlijk van de wereld van de oude schepping. God schiep de wereld met het woord, leidt mensen uit het gehele universum met Zijn woord, en overwint en redt hen opnieuw met het woord. Tenslotte zal Hij het woord gebruiken om een einde te maken aan de gehele oude wereld. Alleen dan is het managementplan geheel voltooid.

uit 'Het Tijdperk van het Koninkrijk is het Tijdperk van het Woord' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

In dit tijdperk zal God deze werkelijkheid onder jullie bewerkstelligen: dat elk mens zal leven uit het woord van God, in staat zal zijn de waarheid in de praktijk te brengen en God

oprecht zal liefhebben; dat alle mensen het woord van God als grondslag en als hun werkelijkheid zullen gebruiken en harten vol eerbied voor God zullen hebben; en dat, door de beoefening van het woord van God, de mens samen met God koninklijke macht zal uitoefenen. Het is dit werk dat God gaat bewerkstelligen. Kun je doorgaan zonder het lezen van het woord van God? Er zijn er velen die nu voelen dat ze nog geen dag of twee zouden kunnen zonder het woord van God te lezen. Zij moeten Zijn woord elke dag lezen en als er geen tijd is zal het luisteren naar Zijn woord ook volstaan. Dit is het gevoel dat de Heilige Geest de mens geeft en dit is de manier waarop Hij de mens in beweging zet. Dat wil zeggen, Hij bestuurt de mens door woorden zodat de mens kan binnengaan in de werkelijkheid van het woord van God. Als je, na slechts één dag niet van het woord van God te hebben gegeten of gedronken, duisternis en dorst voelt en je dit onaanvaardbaar vindt, dan toont dit aan dat je bent geraakt door de Heilige Geest en dat Hij Zich niet van je heeft afgewend. Je bent dan een van degenen die zich in deze stroom bevindt. Als je echter na een dag of twee niet van het woord van God te hebben gegeten en gedronken helemaal niets voelt en geen dorst hebt, noch je ook maar enigszins geraakt voelt, dan toont dit aan dat de Heilige Geest Zich van je heeft afgewend. Dit betekent dat er iets mis is met je innerlijke toestand, je bent het Tijdperk van het Woord niet binnengaan en je bent iemand die achterop is geraakt. God gebruikt het woord om de mens te besturen. Je voelt je goed als je van het woord van God eet en drinkt en als dit niet het geval is, heb je geen pad om te volgen. Het woord van God wordt het voedsel van de mens en de kracht die hem drijft. De Bijbel zegt “De mens leeft niet van brood alleen, maar van ieder woord dat klinkt uit de mond van God”. Dit is het werk dat God op dit moment zal voltooien. Hij zal deze waarheid in jullie realiseren. Hoe komt het dat de mensen in het verleden vele dagen konden leven zonder het woord van God te lezen en toch gewoon konden eten en werken? En waarom is dat nu niet het geval? In dit tijdperk gebruikt God primair het woord om allen te besturen. Door het woord van God wordt de mens geoordeeld en vervolmaakt, en uiteindelijk opgenomen in het koninkrijk. Alleen het woord van God kan het leven van de mens onderhouden en alleen het woord van God kan de mens licht en een pad ter oefening geven, vooral in het Tijdperk van het Koninkrijk. Zolang je dagelijks eet en drinkt van Zijn woord, zonder af te wijken van de werkelijkheid van het woord van God, zal God je kunnen vervolmaken.

uit ‘Het Tijdperk van het Koninkrijk is het Tijdperk van het Woord’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Door het hele universum heen ben ik mijn werk aan het verrichten, en in het oosten klinken donderslagen eindeloos voort waardoor alle landen en denominaties schudden. Het is mijn stem die alle mensen naar het heden heeft geleid. Ik zal ervoor zorgen dat alle mensen door mijn stem worden overwonnen, in deze stroom geraken en zich aan mij onderwerpen, want ik heb sinds lange tijd mijn glorie van de hele aarde teruggevorderd en deze opnieuw in het oosten

tevoorschijn laten komen. Wie verlangt er niet naar mijn glorie te zien? Wie kijkt niet reikhalzend uit naar mijn terugkeer? Wie dorst er niet naar dat ik opnieuw verschijn? Wie smacht niet naar mijn liefelijkheid? Wie zou niet naar het licht komen? Wie zou de rijkdom van Kanaän niet aanschouwen? Wie verlangt niet naar de terugkeer van de Verlosser? Wie aanbidt de grote Almachtige niet? Mijn stem zal zich over de aarde verspreiden; ik wens, als ik mijn uitverkoren volk tegemoet treed meer woorden tegen hen te spreken. Als machtige donderslagen die bergen en rivieren doen schudden, spreek ik mijn woorden tot het hele universum en tot de mensheid. Daarom zijn de woorden in mijn mond de schat van de mens geworden en alle mensen koesteren mijn woorden. De bliksem flitst vanuit het oosten helemaal naar het westen. Mijn woorden zijn zodanig dat de mens ze niet op wil geven en ze tegelijkertijd onpeilbaar vindt, maar zich er des te meer in verheugt. Net als een pasgeboren baby zijn alle mensen blij en vrolijk en vieren ze mijn komst. Door mijn stem zal ik alle mensen voor mijn aangezicht brengen. Voortaan zal ik formeel het mensenras ingaan zodat de mensen mij zullen aanbidden. Met de glorie die ik uitstraal en de woorden in mijn mond, zal ik er voor zorgen dat alle mensen voor mijn aangezicht zullen komen en zullen zien dat de bliksem flitst vanuit het oosten en dat ik ook ben afgedaald naar de ‘Olijfberg’ van het oosten. Ze zullen zien dat ik al lang op aarde ben, niet meer als de Zoon van de Joden maar als de Bliksem uit het oosten. Want ik ben lang geleden opgestaan en ben uit het midden van de mensheid vertrokken en ben toen wederom met glorie onder de mensen verschenen. Ik ben Hem, die ontelbare eeuwen tevoren werd aanbeden, en ik ben ook het kind dat door de Israëlieten talloze eeuwen geleden in de steek is gelaten. Bovendien ben ik de alglorieuze Almachtige God van het huidige tijdperk! Laat allen voor mijn troon komen en mijn glorieuze gezicht zien, naar mijn stem luisteren en naar mijn daden zien. Dit is mijn totale wil; het is het einde en het hoogtepunt van mijn plan, evenals het doel van mijn management. Laat elke natie mij aanbidden, elke tong mij erkennen, elk mens zijn geloof in mij berusten, en alle mensen onderworpen zijn aan mij!

uit ‘De zeven donderslagen – een profetie dat het evangelie van het Koninkrijk door heel het universum zal worden verspreid’ in
‘Het Woord verschijnt in het vlees’

God heeft eens gezegd dat mensen Zijn woorden zelfs tot in het Duizendjarig Koninkrijk moeten blijven volgen. Gods woorden zullen het leven van de mens ook in de toekomst rechtstreeks in het goede land Kanaän leiden. Toen Mozes in de wildernis was, instrueerde God hem en sprak Hij rechtstreeks tot hem. God zond vanuit de hemel voedsel, water en manna waar de mens van kon smullen en dat is vandaag de dag nog steeds zo: God heeft persoonlijk dingen omlaag gezonden die de mens tot zijn genot kan eten en drinken. Hij heeft ook persoonlijk vloeken doen neerkomen om mensen te kastijden. God voert elke stap van Zijn werk aldus persoonlijk uit. Mensen zien tegenwoordig reikhalzend uit naar gebeurtenissen. Ze proberen

tekenen en wonderen te zien en al die mensen blijven mogelijk verlaten achter, want het werk van God wordt steeds werkelijker. Niemand weet dat God uit de hemel is neergedaald. Ze beseffen nog steeds niet dat God voedsel en dranken uit de hemel heeft gezonden. Toch bestaat God werkelijk en de hartverwarmende taferelen van het Duizendjarig Koninkrijk die mensen zich voorstellen, zijn ook de persoonlijke uitingen van God. Dit is een feit en alleen dit is met God op aarde regeren. Met God op aarde regeren heeft betrekking op het vlees. Wat niet van het vlees is, is niet op aarde en daarom is het zo, dat allen die sterk hun best doen om naar de derde hemel te gaan, hier tevergeefs mee bezig zijn. Op een dag, wanneer het hele universum tot God terugkeert, zal de kern van Zijn werk door de kosmos heen de uitspraken van God volgen. Op andere plaatsen zullen sommige mensen telefoneren, sommigen zullen een vliegtuig nemen of een boot over de zee, en sommigen zullen lasers gebruiken om de woorden van God te ontvangen. Iedereen zal aanbidden en vol verlangen zijn. Ze zullen allemaal dicht bij God komen en tot God samenkomen. Allen zullen God aanbidden en dit alles zal aan Gods daden zijn toe te schrijven. Vergeet dat niet! God zal nooit ergens anders opnieuw beginnen. God zal dit feit tot stand brengen: Hij zal ervoor zorgen dat alle mensen in het hele universum voor Hem komen te staan en de God op aarde zullen vereren. Zijn werk in andere plaatsen zal ophouden en mensen zullen gedwongen worden om de ware weg te zoeken. Het zal zijn zoals bij Jozef: iedereen kwam bij hem om voedsel en boog zich voor hem neer, want hij had eten. Mensen zullen gedwongen worden de ware weg te zoeken om hongersnood te vermijden. De hele religieuze gemeenschap zal ernstige honger lijden en alleen de God van het heden is de bron van levend water, in het bezit van de eeuwig stromende bron tot vreugde van de mens, en mensen zullen komen en zich op Hem verlaten. Dat zal zijn wanneer de daden van God geopenbaard zullen worden en God verheerlijkt wordt; alle mensen in het hele universum zullen deze onopvallende “man” vereren. Zal dit niet de dag van Gods heerlijkheid zijn? Op een dag zullen oude voorgangers telegrammen versturen en op zoek zijn naar het water uit de bron van levend water. Ze zullen op leeftijd zijn, maar toch zullen ze deze man, die ze veracht hebben, komen vereren. In hun mond zal erkenning zijn en in hun hart vertrouwen – is dit geen teken en geen wonder? De dag waarop het hele koninkrijk zich verheugt is de dag van Gods heerlijkheid en wie ook tot jullie komt en Gods goede nieuws ontvangt, zal door God worden gezegend. God zal deze landen en deze mensen zegenen en voor ze zorgen. De toekomstige koers is als volgt: degenen die de woorden uit Gods mond krijgen, zullen een pad ter bewandeling op aarde hebben en degenen die zonder Gods woord zijn, of ze nu zakenlieden, wetenschappers, leerkrachten of industriëlen zijn, zullen heel veel moeite hebben om zelfs maar één stap te zetten, en zullen gedwongen worden om de ware weg te zoeken. Dat wordt er bedoeld met: “Met de waarheid wandel je over de hele wereld, zonder de waarheid kom je nergens.” De feiten zijn als volgt: God zal de Weg (oftewel al Zijn woorden) gebruiken om het hele universum te gebieden en de

mensheid te besturen en te overwinnen. Mensen hopen altijd op een grote wisseling in de werkwijze van God. Om het duidelijk te zeggen: God bestuurt mensen door middel van woorden en jullie moeten doen wat Hij zegt, of je dat nu wilt of niet. Dit is een objectief feit, dat iedereen moet gehoorzamen. Het is dan ook onverbiddelijk en bij allen bekend.

uit 'Het Duizendjarig Koninkrijk is gekomen' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Gods woorden zullen zich verspreiden naar talloze huizen. Ze zullen iedereen bekend worden en alleen dan zal Zijn werk zich in het hele universum verspreiden. Dat wil zeggen, wil Gods werk zich in het hele universum verspreiden, dan moeten Zijn woorden verspreid worden. Op de dag van Gods heerlijkheid zullen Gods woorden hun kracht en gezag tonen. Al Zijn woorden sinds mensenheugenis tot op heden zullen bewaarheid en vervuld worden. Zo zal God op aarde heerlijkheid toekomen. Dat wil zeggen: Zijn woorden zullen op aarde regeren. Allen die goddeloos zijn, zullen door de woorden in Gods mond getuchtigd worden. Allen die rechtvaardig zijn, zullen door de woorden in Zijn mond gezegend worden. En alles zal door de woorden in Zijn mond tot stand worden gebracht en vervolmaakt worden. Hij zal geen tekenen of wonderen tonen. Alles zal door Zijn woorden tot stand worden gebracht en Zijn woorden zullen feiten voortbrengen. Iedereen op aarde zal Gods woorden viëren. Alle mensen, groot of klein, man of vrouw, oud of jong, zullen zich aan de woorden van God onderwerpen. Gods woorden verschijnen in het vlees, zodat mensen ze op aarde kunnen zien, levendig en levensecht. Dat wordt er bedoeld met het Woord dat vlees wordt. God is voornamelijk op aarde gekomen om "het vleesgeworden Woord" te bewerkstelligen. Dat wil zeggen: Hij is gekomen zodat Zijn woorden vanuit het vlees zullen uitgaan (niet zoals in de tijd van Mozes in het Oude Testament, toen God rechtstreeks vanuit de lucht sprak). Daarna zullen al Zijn woorden vervuld worden tijdens het Tijdperk van het Duizendjarig Koninkrijk. Ze zullen voor de ogen van mensen zichtbare feiten worden, en mensen zullen ze zonder enig verschil met eigen ogen aanschouwen. Dit is de opperste betekenis van Gods vleeswording. Dat wil zeggen: het werk van de Geest wordt volbracht door het vlees en door woorden. Dit is de ware betekenis van "het vleesgeworden Woord" en "de verschijning van het Woord in het vlees". Alleen God kan de wil van de Geest spreken en alleen God in het vlees kan namens de Geest spreken. De woorden van God worden duidelijk in de vleesgeworden God en iedereen wordt er verder door geleid. Niemand is uitgezonderd, iedereen bestaat binnen dit opzicht. Alleen uit deze woorden kunnen mensen tot kennis komen. Mensen die niet op deze manier kennis verkrijgen, zijn aan het dagdromen als ze menen dat ze woorden uit de hemel kunnen ontvangen. Zo is het gezag dat van het vlees van de vleesgeworden God uitgaat: allen tot geloof brengen. Zelfs de meest eerbiedwaardige experts en religieuze voorgangers kunnen deze woorden niet spreken. Ze moeten zich er allemaal aan onderwerpen en niemand kan opnieuw beginnen. God zal woorden

gebruiken om het universum te overwinnen. Dat zal Hij niet doen door Zijn vleesgeworden vlees, maar door de uitspraken uit de mond van de vleesgeworden God te gebruiken om alle mensen in het hele universum te overwinnen. Alleen dit is het vleesgeworden Woord en alleen dit is de verschijning van het Woord in het vlees. Misschien schijnt het mensen toe dat God niet veel werk heeft gedaan – maar God hoeft slechts Zijn woorden te uiten om mensen volkomen te overtuigen en verstoeld te doen staan. Mensen schreeuwen en gillen als er geen feiten zijn. Met de woorden van God vallen ze stil. God zal dit feit zeker bewerkstelligen, want dit is Gods reeds lang gemaakte plan: de komst van het Woord op aarde bewerkstelligen. Ik hoef het eigenlijk niet uit te leggen: de komst van het Duizendjarig Koninkrijk op aarde is de komst van Gods woorden op aarde. Het neerdalen van het nieuwe Jeruzalem uit de hemel is de komst van Gods woorden om onder de mens te leven, om alle daden van de mens en al zijn diepste gedachten te vergezellen. Dit is ook het feit dat God wil bewerkstelligen en het prachtige tafereel van het Duizendjarig Koninkrijk. Dit is het door God gemaakte plan: Zijn woorden zullen duizend jaar lang op aarde verschijnen, al Zijn daden manifesteren en al Zijn werk op aarde voltooien. Daarna zal deze fase van de mensheid tot een einde komen.

uit 'Het Duizendjarig Koninkrijk is gekomen' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Inhoudsopgave

Deel I: Een christelijk leven

- 1 De drie werkfasen
- 2 Gods verschijning en werk
- 3 Oordeel in de laatste dagen
- 4 De incarnatie
- 5 Gods werk kennen
  - Gods werk kennen 1
  - Gods werk kennen 2
- 6 Gods gezindheid en wat Hij heeft en is
- 7 Mysteries over de Bijbel
- 8 Het blootleggen van religieuze opvattingen
- 9 Het blootleggen van de verdorvenheid van de mensheid
  - Het blootleggen van de verdorvenheid van de mensheid 1
  - Het blootleggen van de verdorvenheid van de mensheid 2

10 Intrede in het leven
Intrede in het leven 1
Intrede in het leven 2
Intrede in het leven 3
Intrede in het leven 4
Intrede in het leven 5
Intrede in het leven 6
11 Bestemmingen en uitkomsten
Deel II: God kennen
God kennen 1
God kennen 2
God kennen 3
God kennen 4
God kennen 5
Credits

Deel I: Een christelijk leven

1 De drie werkfasen

Dagelijkse woorden van God Fragment 1

Mijn volledige managementplan, een plan dat een tijdsduur van zesduizend jaar overspant, is ingedeeld in drie fasen of drie tijdperken: het Tijdperk van de Wet in het begin; het Tijdperk van Genade (dat tevens het Tijdperk van Verlossing is); en het Tijdperk van het Koninkrijk in de laatste dagen. De inhoud van mijn werk in deze drie tijdperken verschilt per tijdperk, al naargelang het karakter ervan, maar het is altijd afgestemd op de noden van de mensheid. Of, juister gezegd, mijn werk wordt verricht als gevolg van de listen waarvan Satan zich bedient in de strijd die ik tegen hem voer. Kortom, het doel van mijn werk is Satan verslaan, mijn wijsheid en almacht volledig manifesteren en alle trucs van Satan blootleggen en daarmee het menselijke geslacht, dat nu nog leeft onder zijn domein, te redden. Het is om mijn wijsheid en almacht tentoon te spreiden, en tegelijkertijd ook de ondraaglijke afschuwelijkheid die Satan is te onthullen. Bovendien is het om mijn schepselen te onderrichten over het onderscheid tussen goed en kwaad, hen te doen beseffen dat ik de heerser ben over alle dingen om duidelijk te zien dat Satan de vijand van de mens is, de allerlaagste van het laagste, de kwaadaardige. En om met absolute zekerheid het verschil te zien tussen goed en kwaad, waarheid en onwaarheid, heiligheid en vuilheid en wat groots is en wat laaghartig is. Op deze manier zal de onwetende mens in staat worden gesteld om voor mij te getuigen dat niet ik, maar Satan de mensheid ten

verderve voert en dat alleen ik – de Heer der schepping – de mensheid kan redden en haar zal overstelpen met alles waaruit de mens plezier en vreugde schept. En ze zullen weten dat ik de Heer van alle dingen ben en dat Satan slechts een van de vele wezens is die ik geschapen heb, maar dat hij zich tegen mij heeft gekeerd. Mijn zesduizendjarige managementplan, ingedeeld in drie fasen, zal het volgende bewerkstelligen: het zal mijn schepselen in staat stellen mijn getuigen te zijn, om mijn wil te begrijpen en om te weten dat ik de waarheid ben. In de eerste fase van mijn werk in het zesduizendjarige managementplan verrichtte ik dus het werk van de Wet. Dit was het werk waarin Jehova Zijn mensen leidde. De tweede fase initieerde het werk van het Tijdperk van Genade in de dorpen van Judea. Jezus verpersoonlijkt al het werk van het Tijdperk van Genade: Hij was geïncarneerd in het vlees en aan het kruis genageld en Hij heeft tevens het Tijdperk van Genade ingeluid. Hij werd aan het kruis genageld om het verlossingswerk te voltooien, het werk van de Wet te beëindigen en het Tijdperk van Genade te beginnen. Hij wordt daarom de ‘Hoogste Gebieder’, het ‘Zondoffer’ en de ‘Verlosser’ genoemd. Zijn werk verschilde dus inhoudelijk van het werk van Jehova, ofschoon beide in principe hetzelfde zijn. Jehova begon het Tijdperk van de Wet, vestigde de thuisbasis, dat wil zeggen, het beginpunt van Zijn werk op aarde. Daarnaast vaardigde Hij wetten en geboden uit. Deze zijn de twee werken die Hij heeft uitgevoerd en die vertegenwoordigen het Tijdperk van de Wet. Jezus’ werk in het Tijdperk van Genade bestond niet uit het uitvaardigen van wetten, maar uit het vervullen van die wetten, om daarmee het Tijdperk van Genade in te luiden en het Tijdperk van de Wet te beëindigen dat tweeduizend jaar had geduurd. Hij was de wegbereider die kwam om het Tijdperk van Genade te beginnen, hoewel verlossing het hoofdbestanddeel van Zijn werk was. En zo waren Zijn verrichtingen eveneens tweeledig: een nieuw tijdperk inluiden en het verlossingswerk voltooien door Zijn kruisiging. Daarna ging Hij heen. En daardoor kwam het Tijdperk van de Wet ten einde en begon het Tijdperk van Genade.

uit ‘Het ware verhaal achter het werk van het Tijdperk van Verlossing’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Dagelijkse woorden van God Fragment 2

Het 6000-jarig werk van Gods management is onderverdeeld in drie fasen: het Tijdperk van de Wet, het Tijdperk van Genade en het Tijdperk van het Koninkrijk. Deze drie fasen van werk zijn allemaal omwille van de redding van de mensheid, dat wil zeggen dat ze zijn voor de redding van een mensheid die ernstig verdorven is gemaakt door Satan. Tegelijkertijd zijn ze er echter zodat God strijd voert met Satan. Zoals dus het werk van redding is onderverdeeld in drie fasen, is ook de strijd met Satan onderverdeeld in drie fasen en deze twee aspecten van Gods werk worden tegelijkertijd uitgevoerd. De strijd met Satan is in feite omwille van de redding van de mensheid en omdat het werk van de redding van de mensheid niet iets is dat met succes kan

worden voltooid in een enkele fase, is de strijd met Satan ook onderverdeeld in fasen en periodes en wordt oorlog tegen Satan gevoerd in overeenstemming met de behoeftes van de mens en de mate van Satans verdorvenheid in hem. Misschien gelooft een mens, in zijn verbeelding, dat God in deze strijd wapens opneemt tegen Satan, op dezelfde manier als dat twee legers elkaar zouden bestrijden. Dit is enkel iets dat het intellect van de mens kan bedenken en is een uiterst vaag en onrealistisch idee, maar toch is het wat de mens gelooft. En omdat ik hier zeg dat de manier om de mens redding te brengen door de strijd met Satan is, beeldt de mens zich in dat dit de manier is waarop de strijd wordt gevoerd. In het werk van de redding van de mens worden drie fasen uitgevoerd, dat wil zeggen dat de strijd met Satan is verdeeld in drie fasen die voorafgaan aan het compleet verslaan van Satan. Doch, de innerlijke waarheid van het gehele werk van de strijd met Satan is dat de effecten daarvan worden behaald tijdens verschillende stappen van het werk: het schenken van genade aan de mens, het worden van een zondoffer voor de mens, het vergeven van de zonden van de mens, het overwinnen van de mens en het vervolmaken van de mens. In werkelijkheid is de strijd met Satan niet het ter hand nemen van wapens tegen Satan, maar de redding van de mens, het bewerken van het leven van de mens en het veranderen van de gezindheid van de mens, zodat hij getuigenis mag geven voor God. Dit is hoe Satan wordt verslagen. Satan wordt verslagen door het veranderen van de verdorven gezindheid van de mens. Wanneer Satan is verslagen, namelijk wanneer de mens volledig is gered, dan zal de beschaamde Satan compleet gebonden zijn en op deze manier zal de mens volledig zijn gered. Dus de substantie van de redding van de mens is de strijd met Satan en de oorlog met Satan is voornamelijk weerspiegeld in de redding van de mens. De fase van de laatste dagen, waarin de mens moet worden overwonnen, is de laatste fase in de strijd met Satan en is ook het werk van de complete redding van de mens van het domein van Satan. De innerlijke betekenis van de overwinning van de mens is de terugkeer van de belichaming van Satan, de mens die door Satan verdorven is gemaakt, naar de Schepper volgend op zijn overwinning, waardoor hij Satan zal verlaten en compleet naar God terug zal keren. Op deze manier zal de mens volledig worden gered. Daarom is het werk van overwinning het laatste werk in de strijd tegen Satan en de laatste fase in Gods management met als doel Satan te verslaan. Zonder dit werk, zou de volledige redding van de mens uiteindelijk onmogelijk zijn. Satan totaal verslaan zou ook onmogelijk zijn en de mensheid zou nooit in staat zijn om de geweldige bestemming te bereiken of vrij te komen van Satans invloed. Derhalve kan het werk van redding van de mens niet worden voltooid voordat de strijd met Satan is besloten, want de kern van het werk van Gods beheer is omwille van de redding van de mensheid. De eerste mensheid was in de handen van God, maar vanwege Satans verleiding en verdorvenheid, werd de mens gebonden door Satan en viel hij in de handen van de kwade. Zo werd Satan het object om te worden verslagen in het werk van Gods management. Omdat Satan de mens in bezit nam en omdat de mens de voorraad is van al Gods

management, moet de mens, om te worden gered, worden teruggegrepen uit de handen van Satan, dat wil zeggen dat de mens terug moet worden genomen na gevangen te zijn gehouden door Satan. Zodoende moet Satan worden verslagen door de veranderingen in de oude gezindheid van de mens, veranderingen die zijn oorspronkelijke verstand herstellen. Op deze manier kan de mens, die gevangen is gehouden, terug worden gegrepen uit de handen van Satan. Als de mens wordt bevrijd uit de invloed en gebondenheid van Satan, zal Satan worden beschaamd, de mens zal uiteindelijk worden teruggenomen en Satan zal worden verslagen. En omdat de mens is bevrijd uit de duistere invloed van Satan, zal de mens de buit worden van deze hele strijd en Satan zal het object worden dat zal worden gestraft wanneer deze strijd eenmaal is voltooid, waarna het totale werk van de redding van de mensheid zal zijn voltooid.

uit 'Het normale leven van de mens herstellen en hem meenemen naar een geweldige bestemming' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 3

God koestert geen wrok tegenover de schepsels en wil enkel Satan verslaan. Al Zijn werk – of het nou tuchting of oordeel is – wordt op Satan gericht; het wordt uitgevoerd omwille van de redding van de mensheid en is allemaal om Satan te verslaan en het heeft één doel: strijd voeren met Satan tot het bittere eind! En God zal niet rusten voordat Hij Satan heeft overwonnen! Hij zal pas rusten als Hij Satan heeft verslagen. Omdat al het werk dat door God wordt gedaan op Satan gericht is en omdat zij die door Satan verdorven zijn gemaakt allemaal onder de controle van Satans domein staan en allemaal onder Satans domein leven, zou het zo zijn dat zonder strijd tegen Satan en ermee breken, Satan dan de grip op deze mensen niet zou versoepelen en dan zouden zij niet gewonnen kunnen worden. Als zij niet gewonnen zouden worden zou het bewijzen dat Satan niet is verslagen, dat hij niet is overwonnen. Daarom deed God in Zijn 6000-jarig managementplan, tijdens de eerste fase, het werk van de wet. Tijdens de tweede fase deed Hij het werk van het Tijdperk van Genade, namelijk het werk van de kruisiging en tijdens de derde fase deed Hij het werk van het overwinnen van de mensheid. Al dit werk is gericht op de mate waarin Satan de mensheid verdorven heeft gemaakt, het is allemaal om Satan te verslaan en niet één van de fasen heeft niet als doel om Satan te verslaan. De substantie van het 6000-jarig werk van Gods beheer is de strijd tegen de grote rode draak en het werk van het beheer van de mensheid is ook het werk van het verslaan van Satan en het werk in het voeren van strijd met Satan. God heeft 6000 jaar gestreden en daarmee dus ook 6000 jaar gewerkt, om uiteindelijk de mens in de nieuwe wereld te brengen. Wanneer Satan is verslagen, zal de mens compleet worden bevrijd. Is dit niet de richting van Gods werk vandaag? Dit is precies de richting van het werk van vandaag: de complete bevrijding en vrijmaking van de mens, zodat hij niet onderhevig is aan

enige regels, noch beperkt door enige banden of restricties. Al dit werk wordt gedaan in overeenstemming met jullie gestalte en in overeenstemming met jullie behoeftes, wat betekent dat jullie zullen worden voorzien van wat jullie ook maar kunnen volbrengen. Het is niet een zaak van iets vragen dat buiten iemands mogelijkheden ligt, of jullie bepaalde dingen opleggen; al dit werk wordt eerder uitgevoerd in overeenstemming met jullie werkelijke behoeftes. Elke fase van werk is in overeenstemming met de werkelijke behoeftes en vereisten van de mens en heeft als doel om Satan te verslaan. In werkelijkheid, waren er in het begin geen barrières tussen de Schepper en Zijn schepsels. Die zijn allemaal door Satan ontstaan. De mens is niet meer in staat om enig ding te zien of aan te raken, vanwege de verstoring en verdorvenheid van Satan. De mens is het slachtoffer, degene die is misleid. Wanneer Satan eenmaal is verslagen, zullen de schepsels de Schepper aanschouwen en de Schepper zal kijken naar de schepsels en hen persoonlijk kunnen leiden. Alleen dit is het leven dat de mens op aarde zou moeten hebben. Daarom is Gods werk voornamelijk bedoeld om Satan te verslaan en als Satan eenmaal is verslagen, zal alles zijn opgelost.

uit 'Het normale leven van de mens herstellen en hem meenemen naar een geweldige bestemming' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 4

Het werk van Gods complete managementplan wordt persoonlijk door God Zelf gedaan. De eerste fase – het scheppen van de wereld – werd persoonlijk gedaan door God Zelf. Als dat niet zo zou zijn geweest, dan zou niemand ooit in staat zijn geweest de mensheid te scheppen. De tweede fase was de verlossing van de gehele mensheid en het werd ook persoonlijk gedaan door God Zelf. De derde fase spreekt voor zich: er is zelfs een nog grotere noodzaak dat het einde van Gods werk door hem Zelf wordt verricht. Het werk van verlossing, het overwinnen, winnen en vervolmaken van de gehele mensheid wordt allemaal persoonlijk uitgevoerd door God Zelf. Als Hij dit werk niet persoonlijk zou doen, dan zou Zijn identiteit niet kunnen worden vertegenwoordigd door de mens en evenmin zou Zijn werk door de mens kunnen worden gedaan. Om Satan te verslaan, om de mensheid te winnen en om de mens een normaal leven op aarde te geven, leidt Hij de mens persoonlijk en werkt Hij persoonlijk onder de mens; omwille van Zijn complete managementplan en voor al Zijn werk, moet Hij dit werk persoonlijk doen. Als de mens enkel gelooft dat God kwam om door hem gezien te worden en hem blij te maken, dan heeft dat geloof geen waarde, het heeft geen betekenis. De kennis van de mens is te oppervlakkig! Enkel door het Zelf uit te voeren, kan God dit werk nauwkeurig en compleet doen. De mens is niet in staat om het namens God te doen. Aangezien hij Gods identiteit of Zijn substantie niet heeft, is hij niet in staat Zijn werk te doen en zelfs als de mens het deed, zou het

geen enkel effect hebben. De eerste keer dat God vlees werd, was omwille van verlossing, om de gehele mensheid van de zonde te verlossen, om de mens in staat te stellen te kunnen worden gereinigd en om voor zijn zonden te kunnen worden vergeven. Het werk van overwinning wordt ook door God persoonlijk gedaan onder de mens. Als God tijdens deze fase enkel profetie zou spreken, dan zou een profeet of een begaafde persoon kunnen worden gevonden om Zijn plaats in te nemen; als enkel profetie zou worden gesproken, zou de mens voor God in kunnen vallen. Doch, als de mens persoonlijk het werk van God Zelf zou doen en het leven van de mens zou bewerken, zou het onmogelijk voor hem zijn om dit werk te doen. Het moet persoonlijk worden gedaan door God Zelf: God moet persoonlijk vlees worden om dit werk te doen. Als in het Tijdperk van het Woord enkel profetie zou worden gesproken, dan zou Jesaja of Elia de profeet kunnen worden gevonden om dit werk te doen en het zou niet nodig zijn dat God Zelf dit werk persoonlijk zou doen. Omdat het werk dat in deze fase wordt gedaan niet alleen het spreken van profetie is en omdat het van groter belang is dat het werk van woorden wordt gebruikt om de mens te overwinnen en Satan te verslaan, kan dit werk niet worden gedaan door de mens en moet het persoonlijk worden gedaan door God Zelf. In het Tijdperk van de Wet deed Jehova een deel van Gods werk, waarna Hij enkele woorden sprak en wat werk deed door de profeten. Dat is omdat de mens kon invallen voor het werk van Jehova en de zieners dingen konden voorspellen en sommige dromen konden interpreteren namens Hem. Het werk dat in het begin werd gedaan was niet het werk dat direct de gezindheid van de mens veranderde en het was niet gerelateerd aan de zonde van de mens van de mens werd alleen geëist dat hij de wet zou gehoorzamen. Dus Jehova werd geen vlees en openbaarde Zichzelf niet aan de mens; in plaats daarvan sprak Hij direct tot Mozes en anderen, Hij liet hen spreken en werken namens Zichzelf en liet hen direct onder de mensheid werken. De eerste fase van Gods werk was het leiderschap van de mens. Het was de start van de strijd met Satan, maar deze strijd moest nog officieel beginnen. De officiële oorlog met Satan begon met de eerste vleeswording van God en hij is voortgezet tot op de dag van vandaag. Het eerste moment van deze oorlog was toen de vleesgeworden God aan het kruis werd genageld. De kruisiging van de vleesgeworden God versloeg Satan en het was de eerste succesvolle fase in de oorlog. Toen de vleesgeworden God rechtstreeks in het leven van de mens begon te werken, was dit de officiële start van het werk van het terugwinnen van de mens en omdat dit het werk van het veranderen van de oude gezindheid van de mens was, was het ook het werk van strijd voeren met Satan. De fase van werk gedaan door Jehova in het begin was enkel het leiderschap van het leven van de mens op aarde. Het was het begin van Gods werk en ook al moest de eerste strijd nog komen, evenals enig groot werk, legde dat het fundament voor het werk van de strijd die zou komen. Later betrof de tweede fase van werk tijdens het Tijdperk van Genade het veranderen van de oude gezindheid van de mens, wat betekent dat God Zelf het leven van de mens heeft gesmeed. Dit moest persoonlijk door God worden gedaan: het vereiste

dat God persoonlijk vlees werd en als Hij geen vlees was geworden, zou niemand Hem kunnen hebben vervangen in deze fase van het werk, want het vertegenwoordigde het werk van het direct tegen Satan strijden. Als de mens dit werk namens God had moeten doen, als de mens voor Satan stond, dan zou Satan zich niet hebben onderworpen en zou het onmogelijk zijn geweest hem te verslaan. Het moest de vleesgeworden God zijn die kwam om hem te verslaan, want de substantie van de vleesgeworden God is nog steeds God, Hij is nog steeds het leven van de mens en Hij is nog steeds de Schepper; wat er ook gebeurt, Zijn identiteit en substantie zullen niet veranderen. Daarom nam Hij het vlees aan en deed Hij het werk om de complete onderwerping van Satan te bewerkstelligen. Tijdens de fase van werk van de laatste dagen zou de mens, als hij dit werk zou doen en de woorden direct zou moeten spreken, niet in staat zijn deze te spreken en als profetie zou worden gesproken, dan zou deze niet in staat zijn de mens te overwinnen. Door het vlees aan te nemen, zal God Satan verslaan en zijn volledige onderwerping veroorzaken. Wanneer Hij Satan volkomen verslaat, de mens volledig overwint en de mens compleet wint, zal deze fase van werk voltooid zijn en succes behaald. In Gods management, kan de mens niet voor God invallen. Met name voor het werk van het leiden van het tijdperk en het invoeren van nieuw werk is het van nog groter belang dat God het Zelf persoonlijk doet. Het geven van openbaring aan de mens en het hem voorzien van profetie kan door de mens worden gedaan, maar als het werk is dat God persoonlijk moet doen, werk van de strijd tussen God Zelf en Satan, dan kan dit werk niet door de mens worden gedaan. Tijdens deze eerste fase van werk, toen er geen strijd met Satan was, leidde Jehova persoonlijk de mensen van Israël met de profetie die door de profeten werd gesproken. Daarna was de tweede fase van het werk de strijd met Satan en God Zelf werd persoonlijk vlees, door in het vlees te komen, om dit werk te doen. Alles dat te maken heeft met de strijd met Satan, heeft ook te maken met de vleeswording van God, wat betekent dat deze strijd niet kan worden gevoerd door de mens. Als de mens de strijd zou voeren, zou hij niet in staat zijn Satan te verslaan. Hoe zou hij de kracht hebben om tegen Satan te vechten, terwijl hij nog steeds onder Satans domein is? De mens zit in het midden: als je richting Satan leunt, hoor je bij Satan, maar als je God behaagt, hoor je bij God. Zou de mens invallen voor God in het werk van deze strijd, zou hij daartoe dan in staat zijn? Als hij het zou hebben gedaan, zou hij dan niet al lang geleden verloren zijn gegaan? Zou hij niet al lang geleden de onderwereld ingegaan zijn? Daarom is de mens niet in staat God te vervangen in Zijn werk, dat wil zeggen dat de mens niet de substantie heeft van God en als jij de strijd met Satan zou voeren, zou je niet in staat zijn hem te verslaan. De mens kan enkel wat werk doen; hij kan wat mensen winnen, maar hij kan niet voor God invallen in het werk van God Zelf. Hoe zou een mens met Satan kunnen strijden? Satan zou je gevangennemen voordat je überhaupt begonnen bent. Alleen wanneer God Zelf strijd met Satan voert en op deze basis de mens God volgt en gehoorzaamt, kan de mens worden gewonnen door God en aan de banden van Satan ontsnappen. Wat de mens kan bereiken

met zijn eigen wijsheid en mogelijkheden is te beperkt; hij is niet in staat om de mens compleet te maken, hem te leiden, laat staan om Satan te verslaan. De intelligentie en wijsheid van de mens zijn niet in staat om Satans listen te verijdelen, dus hoe zou hij ermee kunnen strijden?

uit 'Het normale leven van de mens herstellen en hem meenemen naar een geweldige bestemming' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 5

Het managementwerk van de mensheid is verdeeld in drie fases, wat betekent dat het werk van het redden van de mensheid is verdeeld in drie fases. Deze drie fases betreffen niet de schepping van de wereld maar eerder de drie werkfasen van het Tijdperk van de Wet, het Tijdperk van Genade en het Tijdperk van het Koninkrijk. De schepping van de wereld was het voortbrengen van de gehele mensheid. Het betrof niet het reddingswerk van de mensheid en het heeft niets te maken met het redden van de mens, want toen de wereld werd geschapen, was de mensheid niet door Satan verdorven en hoefde het reddingswerk van de mensheid dus niet uitgevoerd te worden. Het werk van het redden van de mensheid begon pas toen de mensheid verdorven was door Satan en dus begon het managementwerk van de mensheid ook pas toen de mensheid was verdorven. Met andere woorden: Gods management van de mens begon als gevolg van het reddingswerk van de mensheid en kwam niet voort uit het scheppingswerk van de wereld. Pas nadat de mens een verdorven gezindheid kreeg, kwam het managementwerk tot stand en dus omvat het managementwerk van de mensheid drie onderdelen in plaats van vier fases of vier tijdperken. Alleen dit is de juiste manier om te verwijzen naar Gods management van de mensheid. Wanneer het einde van het laatste tijdperk daar is, zal het managementwerk van de mensheid tot een volledig einde gekomen zijn. De afsluiting van het managementwerk betekent dat het reddingswerk van de gehele mensheid volledig is afgesloten en dat de mensheid het einde van zijn reis heeft bereikt. Zonder het reddingswerk van de gehele mensheid zou het managementwerk van de mensheid niet bestaan, noch zouden de drie werkfasen er zijn. Juist vanwege de verdorvenheid van de mensheid en omdat de mensheid zo dringend behoefte had aan redding, stopte Jehova met de schepping van de wereld en begon Hij met het werk van het Tijdperk van de Wet. Pas toen begon het managementwerk van de mensheid, hetgeen betekent dat pas toen het reddingswerk van de mensheid begon. "Het management van de mensheid" betekent niet het leiding geven aan het leven van de mensheid, pas geschapen, op aarde (alsof het een mensheid betreft die nog niet verdorven is). Het is echter de redding van een mensheid die door Satan is verdorven; dat wil zeggen: het gaat om de transformatie van deze verdorven mensheid. Dit is de betekenis van het management van de mensheid. Het werk van de redding van de mensheid omvat niet het scheppingswerk van de wereld, en dus omvat het

managementwerk van de mensheid niet het scheppingswerk van de wereld en het managementwerk omvat slechts drie werkfasen die los staan van de schepping van de wereld. Om inzicht te krijgen in het managementwerk van de mensheid is het noodzakelijk dat men zich bewust is van de geschiedenis van de drie werkfasen. Hiervan moet iedereen zich bewust zijn om gered te kunnen worden. Als schepselen van God moeten jullie erkennen dat de mens door God geschapen is en moeten jullie de bron erkennen van de verdorvenheid van de mensheid en bovendien moeten jullie het proces van de redding van de mens erkennen. Als jullie alleen maar volgens de doctrine weten hoe jullie moeten handelen om Gods gunst te verkrijgen, maar geen benul hebben hoe God de mensheid redt of van de bron van de verdorvenheid van de mensheid, dan is dit wat jullie ontbreekt als schepselen van God. Je moet niet slechts tevreden zijn met het begrijpen van die waarheden, die in de praktijk gebracht kunnen worden, terwijl je onwetend blijft van het bredere perspectief van Gods managementwerk. Als dat het geval is, ben je te dogmatisch. De drie werkfasen vormen de kern van het verhaal van Gods management van de mens, de komst van het evangelie van het gehele universum, het grootste mysterie van de gehele mensheid, en deze zijn ook het fundament van de verspreiding van het evangelie. Als je alleen richt op het begrijpen van eenvoudige waarheden die betrekking hebben op je leven en hier niets van weet, het grootste van alle mysteries en visies, is je leven dan niet te vergelijken met een defect product, dat nergens goed voor is en waar je alleen maar naar kunt kijken?

Als de mens zich alleen maar concentreert op de praktijk en het werk van God en de kennis van de mens als secundair beschouwt, is dat dan niet hetzelfde als geheel in beslag te worden genomen door minder belangrijke details, zonder aandacht te schenken aan de meer belangrijke zaken? Wat je moet weten, moet je weten en wat je in praktijk moet brengen, moet je in praktijk brengen. Pas dan ben je iemand die weet hoe je de waarheid moet najagen. Wanneer de dag voor je aanbreekt om het evangelie te verkondigen en je alleen kunt zeggen dat God een groot en rechtvaardig God is, dat Hij de allerhoogste God is, een God met wie geen enkel groot man zich kan vergelijken en dat niemand verhevener is ... Als je alleen maar deze irrelevante en oppervlakkige woorden kunt spreken, en nauwelijks in staat bent om woorden te spreken die van cruciaal belang zijn en die een inhoud hebben, als je niets te zeggen hebt over het kennen van God of over het werk van God, en bovendien de waarheid niet kan uitleggen of voorzien wat er aan de mens ontbreekt, dan is iemand zoals jij niet in staat om zijn plicht goed te vervullen. Getuigen van God en de verkondiging van het evangelie van het koninkrijk is geen eenvoudige zaak. Je moet eerst worden uitgerust met de waarheid en de visies die moeten worden begrepen. Wanneer de visies en de waarheid van de verschillende aspecten van Gods werk duidelijk voor je zijn, leer je in je hart het werk van God kennen. Ongeacht wat God doet – of dat nu een rechtvaardig oordeel is of loutering van de mens – je hebt de grootste visie als basis en de

correcte waarheid om in praktijk te brengen, waardoor je God helemaal tot het einde toe zult kunnen volgen. Je moet weten dat – ongeacht wat voor werk Hij doet – het doel van Gods werk niet verandert, het hart van Zijn werk niet verandert en Zijn wil voor de mens niet verandert. Hoe streng Zijn woorden ook zijn, hoe vijandig de omgeving ook is, de principes van Zijn werk veranderen niet en Zijn voornemen om de mens te redden verandert niet. Mits er geen openbaring is van het einde van de mens of van de bestemming van de mens, en het niet het werk van de laatste fase betreft en het werk van Gods algehele managementplan niet tot een einde gebracht wordt, en mits het is gedurende de periode dat Hij werkt aan de mens, dan zal het hart van Zijn werk niet veranderen. Het gaat altijd om de redding van de mensheid. Dit zou de basis moeten zijn van jullie geloof in God. Het doel van de drie werkfasen is de redding van de gehele mensheid, wat betekent de volledige redding van de mens uit het domein van Satan. Hoewel elk van de drie werkfasen een ander doel en een andere betekenis heeft, is elk een onderdeel van het reddingswerk van de mensheid en een ander reddingswerk dat wordt uitgevoerd zoals de mensheid daar behoefte aan heeft. Als je je eenmaal bewust bent van het doel van deze drie werkfasen, dan ben je je ook bewust van de waarde van elke werkfase en weet je hoe je moet handelen om aan de wens van God te voldoen. Als je dit punt kunt bereiken, dan zal dit – de grootste van alle visies – je fundament worden van je geloof in God. Je moet niet alleen kijken hoe je dingen eenvoudig in praktijk kunt brengen of alleen zoeken naar diepe waarheden, maar je moet visies combineren met de praktijk, zodat er zowel waarheden zijn die je in praktijk kunt brengen als kennis die op visies gebaseerd is. Pas dan ben je iemand die de waarheid helemaal najaagt.

uit 'Het kennen van de drie fasen van Gods werk is de weg naar het kennen van God' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 6

De drie werkfasen vormen het hart van Gods algehele management en daarin wordt de gezindheid van God uitgedrukt en wat Hij is. Zij die de drie fasen van Gods werk niet kennen, zijn niet in staat om zich te realiseren hoe God Zijn gezindheid uitdrukt, noch kennen zij de wijsheid van Gods werk en zij blijven onwetend over de vele manieren waarop Hij de mensheid redt en zij zullen Zijn wil voor de gehele mensheid niet kennen. De drie werkfasen zijn de volledige uitdrukking van het werk van de redding van de mensheid. Zij die de drie werkfasen niet kennen, zullen de diverse methoden en principes van het werk van de Heilige Geest niet kennen. Zij die rigide alleen vasthouden aan doctrine die is overgebleven uit één werkfase zijn mensen die God beperken tot doctrine en van wie het geloof in God vaag en onzeker is. Zulke mensen zullen Gods redding nooit ontvangen. Alleen de drie fasen van Gods werk kunnen Gods algehele gezindheid, Gods intentie om de gehele mensheid te redden en het gehele proces van de

redding van de mensheid volledig uitdrukken. Dit bewijst dat Hij Satan heeft verslagen en de mensheid heeft gewonnen. Het bewijst Gods overwinning en is de uitdrukking van Gods algehele gezindheid. Zij die slechts één van de drie fases van Gods werk begrijpen, kennen slechts een deel van Gods gezindheid. In de opvatting van de mens kan deze enkelvoudige werkfase makkelijk een doctrine worden. Het is waarschijnlijk dat de mens regels over God zal vaststellen en de mens gebruikt dit enkele onderdeel van Gods gezindheid als iets dat Gods algehele gezindheid voorstelt. Bovendien vindt er in de verbeelding van de mens een dusdanige vermenging plaats, dat hij de gezindheid, het wezen en de wijsheid van God op een rigide manier beperkt, en eveneens de principes van Gods werk afbakent in de overtuiging dat, als God eens zo was, Hij altijd dezelfde zal blijven en nooit ofte nimmer zal veranderen. Alleen zij die de drie werkfasen kennen en waarderen kunnen God volledig en zuiver kennen. Zij zullen God allerm minst definiëren als de God van de Israëlieten of de Joden en zullen Hem niet zien als een God die voor altijd genageld is aan het kruis omwille van de mens. Als je God alleen maar leert kennen vanuit één fase van Zijn werk, dan is je kennis veel te beperkt. Je kennis is maar een druppel in de oceaan. Als dat niet zo was, waarom zouden velen van de religieuze oude garde God dan levend aan het kruis nagelen? Is dat niet omdat de mens God afbakent binnen bepaalde parameters? Komen niet juist veel mensen tegen God in opstand en werken zij het werk van de Heilige Geest niet juist tegen omdat ze het gevarieerde en veelzijdige werk van God niet kennen, en bovendien slechts een fractie bezitten aan kennis en doctrine waarmee het werk van de Heilige Geest gemeten kan worden? Hoewel de ervaringen van dergelijke mensen oppervlakkig zijn, zijn ze van nature arrogant en toegeeflijk en kijken zij met minachting naar het werk van de Heilige Geest, negeren ze de disciplines van de Heilige Geest en gebruiken ze bovendien hun onbeduidende, oude argumenten om het werk van de Heilige Geest te bevestigen. Zij spelen ook komedie en zijn helemaal overtuigd van hun eigen geleerdheid en uitgebreide kennis, en dat ze over de hele wereld kunnen reizen. Worden dergelijke mensen niet verafschuwd en verworpen door de Heilige Geest, en zullen ze niet geëlimineerd worden door het nieuwe tijdperk? Zijn zij die voor God komen en zich openlijk tegen Hem verzetten niet onwetende en ongeïnformeerde kleine mensen die alleen maar proberen te laten zien hoe briljant ze zijn? Met slechts weinig kennis van de Bijbel proberen zij zich tegenover de ‘academische wereld’ op te stellen. Met slechts een oppervlakkige doctrine om mensen wat bij te brengen, proberen ze het werk van de Heilige Geest om te keren en het in te passen in hun eigen denkpatroon; en kortzichtig als ze zijn, proberen ze in één vluchtige blik zesduizend jaar van Gods werk te zien. Deze mensen hebben geen enkel verstand van spreken! In feite is het zo dat hoe meer kennis mensen van God hebben, hoe langzamer ze zijn om Zijn werk te beoordelen. Bovendien praten ze maar weinig over hun kennis van Gods werk van vandaag en zijn ze niet lichtvaardig in hun oordeel. Hoe minder ze van God weten, hoe arroganter en overmoediger mensen zijn en hoe willekeuriger ze

Gods wezen proclameren. Maar het is slechts theorie en ze bieden geen echt bewijs. Zulke mensen zijn geenszins van waarde. Zij die het werk van de Heilige Geest zien als een spelletje zijn onnozel! Zij die niet opletten als ze worden geconfronteerd met het nieuwe werk van de Heilige Geest, die hun woordje snel klaar hebben, snel zijn om te oordelen, die hun natuurlijke instinct de vrije teugel geven om de juistheid van het werk van de Heilige Geest te ontkennen, en dit ook te beledigen en te belasteren, zouden zulke respectloze mensen het werk van de Heilige Geest kennen? Zijn zij daarnaast niet ook degenen die arrogantie vertonen, die inherent trots en onbestuurbaar zijn? Zelfs als er een dag komt waarop zulke mensen het nieuwe werk van de Heilige Geest aanvaarden, zal God hen nog steeds niet tolereren. Ze kijken niet alleen neer op degenen die werken voor God, maar lasteren ook tegen God Zelf. Dergelijke onbezonnen mensen zullen geen vergeving ontvangen, noch in dit tijdperk noch in het komende, en zij zullen eeuwig vergaan in de hel! Dergelijke respectloze, toegeeflijke mensen doen alsof ze in God geloven en hoe meer ze dat doen, des te waarschijnlijker het is dat ze Gods bestuurlijke decreten zullen beledigen. Bewandelen al deze arrogante mensen, die van nature teugelloos zijn en nooit iemand gehoorzaamd hebben, niet dit pad? Keren zij zich niet dagelijks tegen God, tegen Hem die altijd nieuw is en nooit oud?

uit 'Het kennen van de drie fases van Gods werk is de weg naar het kennen van God' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 7

De drie werkfasen vormen een overzicht van het gehele werk van God. Ze zijn een overzicht van Gods redding van de mensheid en ze zijn niet denkbeeldig. Als jullie Gods gezindheid echt helemaal willen kennen, dan moeten jullie de drie werkfasen die door God worden uitgevoerd kennen en, wat nog belangrijker is, jullie moeten geen fase weglaten. Dit is het minste dat door hen, die God willen kennen, gedaan moet worden. De mens kan vanuit zichzelf geen ware kennis over God bedenken. Het is niet iets dat de mens zichzelf kan inbeelden. Het is ook niet het gevolg van een speciale voorkeur van de Heilige Geest voor één persoon. Het is daarentegen een kennis die voortkomt uit het ervaren door de mens van het werk van God en het kennen van God dat alleen voortkomt na een ervaring te hebben gehad met de feiten van Gods werk. Een dergelijke kennis kan niet worden bereikt in een opwelling, noch is het iets dat kan worden onderwezen. Het heeft alles te maken met persoonlijke ervaring. Gods redding van de mensheid vormt de kern van deze drie werkfasen. Maar het reddingswerk bevat verschillende werkmethoden en middelen die Gods gezindheid uitdrukken. Voor de mens is dit het moeilijkst om te signaleren en moeilijk om te begrijpen. De scheiding van de tijdperken, de veranderingen in Gods werk, de veranderingen in de locatie van het werk, de veranderingen in de ontvangers van dit werk, enzovoort; deze zijn allemaal inbegrepen in de drie werkfasen. Met name het

verschil in de manier waarop de Heilige Geest werkt, evenals veranderingen in Gods gezindheid, beeld, naam, identiteit en andere veranderingen maken allemaal deel uit van de drie werkfasen. Eén werkfase kan maar één deel vertegenwoordigen en is beperkt binnen een bepaalde reikwijdte. Het betreft niet de scheiding van de tijdperken of veranderingen in Gods werk, nog veel minder de andere aspecten. Dit is een duidelijk feit. De drie werkfasen zijn het geheel van Gods reddingswerk van de mensheid. Men moet Gods werk en Gods gezindheid in het reddingswerk kennen. Als dit niet het geval is, bestaat je kennis van God alleen maar uit lege woorden en is het niet meer dan belerend optreden van uit een leunstoel. Met zulke kennis kun je de mens niet winnen of hem overtuigen. Zulke kennis staat los van de werkelijkheid en is niet waarheid. Het kan zeer overvloedig zijn en prettig om naar te luisteren, maar als het in strijd is met Gods eigen gezindheid, dan zal God je niet sparen. Niet alleen zal Hij je kennis niet prijzen, maar Hij zal het je ook vergelden omdat je een zondaar bent die Hem heeft belast. Zeggen dat je God kent, is geen lichtvaardige daad. Hoewel je misschien welbespraakt en rad van tong bent, en hoewel je woorden zo slim zijn, dat je van zwart wit en van wit zwart kunt maken, toch weet je niet waar je het over hebt als het gaat over de kennis van God. God is niet iemand die je overhaast kunt oordelen of terloops kunt prijzen of nonchalant kunt denigreren. Je prijst alles en iedereen, maar je kunt de juiste woorden niet vinden om het heil en de goedheid van God te beschrijven, en dit is wat elke verliezer geleerd heeft. Ook al zijn er veel taalkundigen die in staat zijn om God te beschrijven, de exactheid van wat zij beschrijven is maar een honderdste van de waarheid die wordt gesproken door mensen, die God toebehoren en slechts een beperkte woordenschat hebben maar rijk zijn aan ervaring. Hieruit blijkt dat kennis van God ligt in nauwkeurigheid en werkelijkheid, en niet in het slimme gebruik van woorden of een rijke woordenschat, en dat de kennis van de mens en de kennis van God niets met elkaar te maken hebben. Het leren kennen van God is belangrijker dan elke natuurwetenschap van de mensheid. Het is een les die alleen kan worden geleerd door een zeer klein aantal mensen dat God wil leren kennen en niet door iedereen die maar talentvol is. En jullie moeten dus niet denken dat het kennen van God en het nastreven van de waarheid iets is dat zelfs door een kind kan worden verwezenlijkt. Misschien ben je wel heel succesvol in je gezinsleven of in je carrière of in je huwelijk, maar als het gaat om de waarheid en het leren kennen van God, heb je niets om te laten zien: je hebt niets bereikt. Het kan wel worden gezegd dat het in praktijk brengen van de waarheid zeer moeilijk voor jullie is en het kennen van God zelfs nog een groter probleem is. Dit is een probleem voor jullie en ook voor de gehele mensheid die ermee geconfronteerd wordt. Onder hen die op weg naar het kennen van God enigszins succesvol zijn, is er bijna niemand die aan de norm voldoet. Men weet niet wat het betekent om God te kennen of waarom het nodig is om God te kennen of hoever je moet komen om te kunnen zeggen dat je het kennen van God hebt bereikt. Dit is wat zo verwarrend is voor de mensheid en het is simpelweg het grootste

raadsel waarmee de mensheid wordt geconfronteerd. Niemand is in staat om deze vraag te beantwoorden, noch is iemand bereid om deze vraag te beantwoorden, want tot op heden is niemand van de mensheid ook maar enigszins succesvol geweest in de studie van dit werk. Misschien, als het raadsel van de drie werkfasen bekend is gemaakt aan de mensheid, zal er achtereenvolgens een groep talenten verschijnen die God kent. Natuurlijk hoop ik dat dat het geval is en, sterker nog, ik ben bezig met de uitvoering van dit werk en hoop meer van dergelijke talenten te zien in de nabije toekomst. Zij zullen degenen zijn die getuigen van het feit van deze drie werkfasen en natuurlijk zullen zij ook de eersten zijn om van deze drie werkfasen te getuigen. Als zulke talenten er niet zijn op de dag dat Gods werk ten einde loopt, of als er slechts een of twee zijn en zij persoonlijk hebben aanvaard om vervolmaakt te worden door de vleesgeworden God, dan is er niets pijnlijker en betreuenswaardiger dan dit, hoewel dit het slechtst denkbare scenario is. Wat het ook maar mag zijn, ik hoop toch dat degenen die dit echt nastreven deze zegen kunnen ontvangen. Sinds het begin van de tijd is er nooit eerder zo'n werk geweest als dit. Zo'n onderneming heeft in de menselijke geschiedenis nog nooit plaatsgevonden. Als je echt een van de eersten kunt zijn van hen die God kennen, zou dit dan niet de hoogste eer zijn onder alle schepselen? Zou enig schepsel onder de mensheid meer geprezen worden door God? Zo'n prestatie is niet eenvoudig behaald, maar zal uiteindelijk wel vruchten afwerpen. Ongeacht geslacht of nationaliteit, zullen allen die in staat zijn om God te leren kennen uiteindelijk Gods grootste eer ontvangen en de enigen zijn die het gezag van God bezitten. Dit is het werk van vandaag en ook het werk van de toekomst. Het is het laatste en hoogste werk dat in zesduizend jaar werken volbracht dient te worden en het is een manier van werken waarbij elke categorie van de mens wordt geopenbaard. Door het werk waarmee de mens God leert kennen, worden verschillende posities van de mens geopenbaard: zij die God kennen, zijn geschikt om Gods zegeningen te ontvangen en Zijn beloften te aanvaarden, terwijl zij die God niet kennen, niet geschikt zijn om Gods zegeningen te ontvangen en Zijn beloften te aanvaarden. Zij die God kennen, zijn de vertrouwelingen van God en zij die God niet kennen, kunnen niet Gods vertrouwelingen genoemd worden. De vertrouwelingen van God kunnen elke zegen van God ontvangen, maar zij die Zijn vertrouwelingen niet zijn, zijn Zijn werk niet waardig. Of het nu verdrukking, loutering of oordeel betreft, het is allemaal bedoeld om het voor de mens mogelijk te maken om uiteindelijk enige kennis van God te verkrijgen en wel dusdanig dat de mens zich aan God onderwerpt. Dit is het enige resultaat dat uiteindelijk zal worden bereikt. Niets van de drie werkfasen is verborgen en dat is gunstig voor de mens om God te leren kennen en het helpt de mens om een vollediger en grondiger kennis van God te verkrijgen. Al dit werk is gunstig voor de mens.

uit 'Het kennen van de drie fasen van Gods werk is de weg naar het kennen van God' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 8

Het werk van God Zelf is de visie die de mens moet kennen, want het werk van God kan niet worden bereikt door de mens en hij bezit het niet. De drie werkfasen vormen de totaliteit van Gods management en er is geen grotere visie die bij de mens bekend moet zijn. Als de mens deze geweldige visie niet kent, dan is het niet eenvoudig om God te kennen en niet eenvoudig om Gods wil te begrijpen, en bovendien wordt het pad dat de mens bewandelt steeds moeizamer. Zonder visies zou de mens niet zo ver hebben kunnen komen. Het zijn de visies die de mens tot op de dag van vandaag hebben behoed en die hebben voorzien in de grootste bescherming voor de mens. In de toekomst moeten jullie een diepere kennis verkrijgen en moeten jullie het geheel van Zijn wil en de essentie van Zijn wijze werk in de drie werkfasen leren kennen. Alleen dit is jullie ware gestalte. De laatste werkfase staat niet op zichzelf maar is onderdeel van het geheel, samen met de twee vorige fasen. Dat wil zeggen dat het onmogelijk is om het hele reddingswerk te voltooien door middel van slechts een van de drie werkfasen. Hoewel de laatste werkfase in staat is om de mens volledig te redden, wil dit niet zeggen dat het alleen nodig is om deze ene fase uit te voeren en dat de twee vorige werkfasen niet nodig zijn voor het redden van de mens uit de invloed van Satan. Geen enkele fase van de drie fasen kan worden aangewezen als de enige visie die bij alle mensen bekend moet zijn, want de totaliteit van het reddingswerk is de drie werkfasen, niet één enkele fase daarvan. Zolang het reddingswerk niet volbracht is, zal het management van God niet tot een volledig einde gebracht kunnen worden. Gods wezen, gezindheid en wijsheid worden uitgedrukt in de totaliteit van het reddingswerk en deze zijn niet helemaal aan het begin aan de mens geopenbaard. Ze zijn echter geleidelijk in het reddingswerk tot uitdrukking gekomen. Elke fase van het reddingswerk drukt een onderdeel uit van de gezindheid van God en een onderdeel van Zijn wezen. Niet elke werkfase kan de totaliteit van Gods wezen rechtstreeks en volledig uitdrukken. Als zodanig kan het reddingswerk alleen maar volledig worden afgesloten wanneer de drie werkfasen zijn afgerond en de kennis van de mens van de totaliteit van God is dus onlosmakelijk verbonden met de drie fasen van Gods werk. Wat de mens uit één werkfase haalt, is slechts de gezindheid van God die wordt uitgedrukt in één onderdeel van Zijn werk. Het kan de gezindheid en het wezen dat wordt uitgedrukt in de fasen daarvoor of daarna niet vertegenwoordigen. Dat komt doordat het redden van de mensheid niet in één periode of op één locatie kan worden afgerond, maar het wordt langzamerhand dieper al naar gelang de mate waarin de mens zich op verschillende plaatsen en op verschillende tijden heeft ontwikkeld. Het gaat om werk dat gefaseerd wordt uitgevoerd en niet in één fase wordt afgerond. En Gods algehele wijsheid wordt dus veeleer in de drie werkfasen uitgekristalliseerd, in plaats van gedurende één afzonderlijke fase. Zijn gehele wezen en gehele wijsheid komen in deze drie fasen tot uitdrukking, en elke fase bevat Zijn wezen en is een verslag van de wijsheid

van Zijn werk. De mens moet de volledige gezindheid van God kennen die in deze drie fases wordt uitgedrukt. Dit alles van Gods wezen is van het allergrootste belang voor de gehele mensheid en als mensen dit niet weten wanneer zij God aanbidden, dan zijn ze niet anders dan zij die Boeddha aanbidden. Gods werk te midden van de mensheid is niet verborgen voor de mens en moet bekend zijn bij allen die God aanbidden. Aangezien God de drie fases van het reddingswerk onder de mensheid heeft uitgevoerd, moet de mens de uitdrukking weten van wat Hij heeft en is tijdens deze drie werkfasen. Dit is wat de mens moet doen. Wat God voor de mens verbergt, is wat de mens niet kan bereiken en niet moet weten, terwijl dat wat God aan de mens laat zien, hetgeen is wat de mens wel moet weten en moet bezitten. Elk van de drie werkfasen wordt uitgevoerd op basis van de vorige fase. Die wordt niet onafhankelijk uitgevoerd, los van het reddingswerk. Hoewel er grote verschillen zijn in het tijdperk en het soort werk dat wordt verricht, gaat het in de kern telkens om de redding van de mensheid en elke fase van het reddingswerk gaat dieper dan de vorige.

uit 'Het kennen van de drie fases van Gods werk is de weg naar het kennen van God' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 9

Gods werk te midden van de mensheid is niet verborgen voor de mens en moet bekend zijn bij allen die God aanbidden. Aangezien God de drie fases van het reddingswerk onder de mensheid heeft uitgevoerd, moet de mens de uitdrukking weten van wat Hij heeft en is tijdens deze drie werkfasen. Dit is wat de mens moet doen. Wat God voor de mens verbergt, is wat de mens niet kan bereiken en niet moet weten, terwijl dat wat God aan de mens laat zien, hetgeen is wat de mens wel moet weten en moet bezitten. Elk van de drie werkfasen wordt uitgevoerd op basis van de vorige fase. Die wordt niet onafhankelijk uitgevoerd, los van het reddingswerk. Hoewel er grote verschillen zijn in het tijdperk en het soort werk dat wordt verricht, gaat het in de kern telkens om de redding van de mensheid en elke fase van het reddingswerk gaat dieper dan de vorige. Elke werkfase gaat door op het fundament van de vorige, die niet is opgeheven. Op deze manier geeft God in Zijn werk, dat altijd nieuw is en nooit oud, voortdurend uitdrukking aan aspecten van Zijn gezindheid, die voor de mens eerder nooit tot uitdrukking zijn gebracht. Hierdoor wordt Zijn nieuwe werk en Zijn nieuwe wezen altijd aan de mens geopenbaard en hoewel de religieuze oude garde haar uiterste best doet om zich hiertegen te verzetten en er openlijk tegenin te gaan, doet God toch altijd het nieuwe werk dat Hij van plan is te doen. Zijn werk is altijd in beweging en daarom ondervindt het altijd weerstand van de mens. Zijn gezindheid is dus ook altijd aan verandering onderhevig, evenals het tijdperk en de ontvangers van Zijn werk. Bovendien verricht Hij altijd werk dat nog nooit eerder is verricht, zelfs werk waarvan het voor de mens lijkt alsof het in tegenspraak is met het werk dat eerder is verricht en

daarmee in strijd is. De mens kan alleen maar één soort werk of één manier van praktiseren aanvaarden. Het is voor de mens moeilijk om werk of een manier van praktiseren te aanvaarden die hem vreemd is of hoger reikt dan hemzelf. Maar de Heilige Geest is altijd bezig met nieuw werk en dus verschijnen er steeds weer groepen van religieuze deskundigen die zich verzetten tegen het nieuwe werk van God. Deze mensen zijn juist experts geworden omdat de mens niet beseft dat God altijd nieuw is en nooit oud, en geen kennis heeft van de beginselen van Gods werk en, wat nog belangrijker is, geen kennis heeft van de vele manieren waarop God de mens redt. Als zodanig is de mens nauwelijks in staat om te weten of het het werk van de Heilige Geest is en of het het werk van God Zelf is. Veel mensen klampen zich vast aan een houding waarbij ze, indien het overeenkomt met de eerdere woorden, ze het aanvaarden en indien er verschillen zijn met het werk van daarvoor, ze ertegen zijn en het verwerpen. Houden jullie je vandaag de dag niet allemaal aan deze beginselen? De drie fases van het reddingswerk hebben niet bepaald veel invloed op jullie gehad en er zijn mensen die vinden dat de vorige twee werkfasen een last zijn die je gewoonweg niet hoeft te kennen. Ze vinden dat deze fases niet aan de menigte bekendgemaakt moeten worden en zo snel mogelijk herroepen dienen te worden, zodat mensen niet het gevoel hebben dat ze overweldigd worden door de vorige twee fases van de drie werkfasen. De meesten geloven dat het bekendmaken van de vorige twee werkfasen een stap te ver gaat en niet bijdraagt aan het leren kennen van God. Dat is wat jullie denken. Nu denken jullie allemaal dat het goed is om op deze manier handelen, maar de dag zal komen waarop jullie het belang van mijn werk beseffen: weet dat ik geen werk verricht dat niet van betekenis is. Ik maak de drie werkfasen aan jullie bekend, opdat jullie er voordeel van hebben; deze drie werkfasen vormen het hart van Gods algehele management, opdat iedereen in het hele universum ze centraal stelt. Op een dag zullen jullie allemaal besef hebben van het belang van dit werk. Weet wel dat jullie tegen Gods werk ingaan of jullie eigen opvattingen erop na houden om het werk van vandaag te beoordelen, omdat jullie de beginselen van Gods werk niet kennen en omdat jullie het werk van de Heilige Geest niet serieus genoeg nemen. Jullie tegenstand tegen God en jullie obstructie van het werk van de Heilige Geest worden veroorzaakt door jullie opvattingen en inherente arrogantie. Het is niet omdat Gods werk verkeerd is, maar omdat jullie van nature te opstandig zijn. Nadat ze tot geloof in God zijn gekomen, kunnen sommige mensen zelfs niet met zekerheid zeggen wat de oorsprong van de mens is. Toch durven ze te komen met openbare toespraken waarbij ze vertellen wat er wel en niet klopt van het werk van de Heilige Geest. En ze lezen zelfs de apostelen de les, die het nieuwe werk van de Heilige Geest hebben. Ze leveren commentaar en spreken voor hun beurt. Qua menselijkheid zitten ze op een te laag peil en ze hebben niet het minste verstand. Zou de dag niet komen waarop zulke mensen door het werk van de Heilige Geest worden verworpen en zullen branden in het vuur van de hel? Ze kennen het werk van God niet, maar bekritisieren Zijn werk wel en willen God dan ook nog

vertellen hoe Hij moet werken. Hoe kunnen zulke onredelijke mensen God kennen? Tijdens het proces van het zoeken en ervaren van God leert de mens Hem kennen. Hij leert God niet kennen door de verlichting van de Heilige Geest als hij Hem in een opwelling bekritiseert. Hoe accurater mensen God kennen, hoe minder ze tegen Hem opstaan. Hoe minder goed mensen God daarentegen kennen, des te waarschijnlijker het is dat ze tegen Hem in opstand komen. Je opvattingen, je oude natuur en je menselijkheid, karakter en morele zienswijze zijn het ‘kapitaal’ waarmee je tegen God in opstand komt, en hoe meer verdorven, gedegenereerd en verlaagd je bent, hoe meer je Gods vijand bent. Zij die gruwelijke opvattingen hebben en een gezindheid van zelfgenoegzaamheid leven zelfs in nog meer vijandschap met de vleesgeworden God en zulke mensen zijn de antichristen. Als je opvattingen niet worden rechtgezet, dan zullen deze altijd tegen God zijn. Je zult nooit verenigbaar met God zijn en je zult altijd los van Hem zijn.

uit ‘Het kennen van de drie fases van Gods werk is de weg naar het kennen van God’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Dagelijkse woorden van God Fragment 10

De drie werkfasen werden door één God verricht. Dit is de grootste visie en de enige weg naar het kennen van God. De drie werkfasen konden alleen door God Zelf worden verricht en geen mens kon zo’n werk namens Hem verrichten. Dat wil zeggen dat alleen God Zelf Zijn eigen werk vanaf het begin tot nu toe gedaan kan hebben. Hoewel de drie werkfasen van God zijn uitgevoerd in verschillende tijdperken en op verschillende locaties, en hoewel het werk van elk anders is, is het allemaal het werk van één God. Van alle visies is dit de grootste visie waar de mens kennis van moet hebben en als deze volledig kan worden begrepen door de mens, dan zal hij kunnen standhouden. Vandaag de dag is het grootste probleem waar verscheidene religies en denominaties mee geconfronteerd worden, dat ze het werk van de Heilige Geest niet kennen en geen onderscheid kunnen maken tussen het werk van de Heilige Geest en werk dat niet van de Heilige Geest is. Daarom kunnen zij niet zeggen of deze werkfase, zoals de laatste twee werkfasen, ook door Jehova God is verricht. Hoewel mensen God volgen, kunnen de meesten nog steeds niet zeggen of het de juiste weg is. De mens maakt zich zorgen of deze weg de weg is die persoonlijk door God Zelf wordt begeleid en of Gods incarnatie echt is. De meeste mensen hebben nog steeds geen idee hoe zij onderscheid kunnen maken als het om zulke dingen gaat. Zij die God volgen, zijn niet in staat om de weg vast te stellen. Daarom hebben de gesproken woorden slechts gedeeltelijk effect op deze mensen en kunnen deze niet volledig doeltreffend zijn, en dit heeft dus invloed op het binnengaan van het leven van deze mensen. Als men kan inzien dat de drie werkfasen door God Zelf zijn uitgevoerd op verschillende tijden, op verschillende plaatsen en bij verschillende mensen, als de mens kan inzien dat, hoewel het werk anders is, het allemaal wordt verricht door één God, en dat aangezien het werk is dat door één

God wordt uitgevoerd, het juist moet zijn en zonder fouten, en dat, hoewel het in strijd is met de opvattingen van de mens, het niet valt te ontkennen dat het het werk is van één God – als men met zekerheid kan stellen dat het het werk is van één God, dan worden de opvattingen van de mens slechts kleinigheden en niet noemenswaardig. Omdat de mens geen duidelijke visie heeft en alleen Jehova kent als God en Jezus als de Heer, en in tweestrijd is over de geïncarneerde God van vandaag, blijven veel mensen toegewijd aan het werk van Jehova en Jezus en zijn overrompeld door opvattingen over het werk van vandaag. De meeste mensen leven altijd in twijfel en nemen het werk van vandaag niet serieus. De mens heeft geen opvattingen over de vorige twee werkfasen, die onzichtbaar waren. Dat is omdat de mens de werkelijkheid van de vorige twee werkfasen niet begrijpt en er niet persoonlijk getuige van is geweest. Dat is omdat niet kan worden ingezien dat de mens zich van alles kan inbeelden. Waar hij maar mee komt aanzetten, er zijn geen feiten om het te bewijzen en er is niemand om het te corrigeren. De mens laat zijn natuurlijke instinct de vrije teugel, gooit alle voorzichtigheid overboord en laat zijn verbeelding de vrije loop, want er zijn geen feiten om deze te verifiëren en dus worden de verbeeldingen van de mens ‘feiten’, ongeacht of er enig bewijs voor is. Zo gelooft de mens in de God die hij zich in zijn verstand zelf heeft ingebeeld en is hij niet op zoek naar de God van de werkelijkheid. Als een persoon een soort geloof heeft, dan hebben honderd mensen honderd soorten geloof. De mens is bezeten van dergelijke overtuigingen omdat hij de werkelijkheid van Gods werk niet heeft gezien. Hij heeft deze alleen met zijn oren gehoord en niet met zijn ogen aanschouwd. De mens heeft gehoord van legendes en verhalen, maar zelden heeft hij gehoord van de feiten van Gods werk. Dus het is door hun eigen opvattingen dat mensen die slechts een jaar gelovig zijn in God geloven, en hetzelfde geldt voor hen die hun hele leven in God hebben geloofd. Zij die de feiten niet kunnen zien, zullen nooit kunnen ontsnappen uit een geloof met opvattingen over God. De mens gelooft dat hij zichzelf bevrijd heeft van de banden van zijn oude opvattingen en nieuw grondgebied is binnengegaan. Weet de mens niet dat de kennis van degenen die het ware gezicht van God niet kunnen zien, niets anders is dan opvattingen en geruchten? De mens denkt dat zijn opvattingen kloppen en foutloos zijn, en dat deze opvattingen van God afkomstig zijn. Wanneer men nu getuige is van het werk van God, laat hij zijn opvattingen los die hij gedurende vele jaren heeft verzameld. De verbeeldingen en ideeën uit het verleden hielden het werk van deze fase tegen, en het is moeilijk voor de mens om dergelijke opvattingen los te laten en dergelijke ideeën te weerleggen. De opvattingen ten aanzien van dit stapsgewijze werk van velen die God tot op vandaag hebben gevolgd, zijn telkens erger geworden en deze mensen hebben, langzaam maar zeker, een hardnekkige vijandelijkheid opgebouwd ten opzichte van de geïncarneerde God en de bron van deze haat is de opvattingen en verbeeldingen van de mens. Het is juist omdat feiten het niet mogelijk maken dat de mens zijn fantasie de vrije teugel laat en bovendien niet gemakkelijk kunnen worden weerlegd door de

mens, en de opvattingen en verbeeldingen van de mens geen feiten dulden, en verder omdat de mens de juistheid en de waarheidsgetrouwheid van feiten niet in overweging neemt, en doelbewust zijn opvattingen de vrije loop laat en zijn eigen verbeelding gebruikt, dat de opvattingen en verbeeldingen van de mens tegenwoordig de vijand zijn geworden van het werk van vandaag, werk dat in strijd is met de opvattingen van de mens. Er kan alleen maar worden gezegd dat dit de schuld is van de opvattingen van de mens en niet dat het de schuld is van het werk van God. De mens kan zich inbeelden wat hij wenst, maar hij kan niet zomaar elke werkfase van God of ook maar een deel ervan weerleggen. Het feit dat het Gods werk is is onschendbaar voor de mens. Je kunt je fantasie de vrije teugel geven en zelfs mooie verhalen over het werk van Jehova en Jezus samenstellen, maar je kunt de feiten van elke werkfase van Jehova en Jezus niet weerleggen. Dit is een principe, maar ook een bestuurlijk decreet. Het belang van deze punten zouden jullie moeten inzien. De mens vindt dat deze werkfase onverenigbaar is met zijn opvattingen en dat dit niet geldt voor de vorige twee werkfasen. De mens kan zich niet inbeelden dat het werk van de twee vorige fases gelijk is aan werk van vandaag. Maar heb je weleens bedacht dat de principes van Gods werk allemaal hetzelfde zijn, dat Zijn werk altijd praktisch is en dat er, ongeacht het tijdperk, altijd een stroom van mensen zal zijn die zich tegen Zijn werk verzet en daar tegenin gaat? Iedereen die zich heden ten dage tegen deze werkfase verzet en er tegenin gaat zou zich ongetwijfeld ook in vroegere tijden hebben verzet tegen God, want zulke mensen zullen altijd Gods vijanden zijn. De mensen die de feiten van Gods werk kennen, zullen de drie werkfasen als het werk van één God beschouwen en zullen hun opvattingen terzijde schuiven. Dit zijn mensen die God kennen en dergelijke mensen volgen God echt. Wanneer Gods algehele management ten einde loopt, zal God alles classificeren naar zijn soort. De mens is gemaakt door de hand van de Schepper en uiteindelijk moet Hij de mens volledig terugbrengen onder Zijn heerschappij. Dit is de afsluiting van de drie werkfasen. De werkfase van de laatste dagen en de vorige twee fases in Israël en Judea zijn Gods managementplan in het gehele universum. Niemand kan dit ontkennen en het is de waarheid van Gods werk. Hoewel mensen niet veel van dit werk hebben ervaren of er getuige van zijn geweest, zijn de feiten nog altijd de feiten en dat valt door niemand te ontkennen. Mensen in elk land in dit universum die in God geloven, zullen de drie werkfasen aanvaarden. Als je maar één bepaalde werkfase kent en de twee andere fases niet begrijpt, het werk van God in vroegere tijden niet begrijpt, dan kun je de volledige waarheid van Gods algehele managementplan niet verwoorden en is je kennis van God eenzijdig, want in je geloof in God ken je Hem niet, begrijp je Hem niet en ben je dus niet geschikt om van God te getuigen. Ongeacht of je huidige kennis van deze dingen diepgaand is of oppervlakkig, uiteindelijk moeten jullie kennis bezitten en volledig overtuigd zijn. Dan zullen alle mensen de totaliteit van Gods werk inzien en zich onderwerpen aan de heerschappij van God. Tegen het einde van dit werk zullen alle

denominaties een worden, zullen alle schepselen teruggebracht worden onder de heerschappij van de Schepper, zullen alle schepselen de ene ware God aanbidden en zullen alle kwade religies verdwijnen om nooit meer tevoorschijn te komen.

uit 'Het kennen van de drie fases van Gods werk is de weg naar het kennen van God' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 11

Waarom deze voortdurende verwijzing naar de drie werkfasen? Het voorbijgaan van de tijdperken, de sociale ontwikkeling en het veranderen van de natuur volgen allemaal de veranderingen van de drie werkfasen. In de loop van de tijd verandert de mensheid samen met het werk van God. Ze ontwikkelt zich niet vanuit zichzelf. Het noemen van de drie fases van Gods werk is bedoeld om alle schepselen en mensen vanuit elke religie en denominatie onder de heerschappij van één God te brengen. Tot welke godsdienst je ook behoort, uiteindelijk zullen jullie je allemaal onderwerpen aan de heerschappij van God. Alleen God Zelf kan dit werk uitvoeren. Een religieuze overste kan dat niet doen. Er zijn meerdere grote godsdiensten in de wereld en elk heeft zijn eigen hoofd of leider. De volgelingen zijn verspreid over verschillende landen en regio's in de wereld. Elk land, groot of klein, heeft verschillende religies binnen zijn grenzen. Echter, ongeacht hoeveel godsdiensten er over de hele wereld zijn, alle mensen in dit universum bestaan uiteindelijk onder leiding van één God en hun bestaan wordt niet geleid door leiders of hoofden van een religie. Dat betekent dat de mensheid niet wordt geleid door een bepaalde leider of een bepaald hoofd van die godsdienst. De gehele mensheid wordt daarentegen geleid door de Schepper, die de hemel en de aarde en alle dingen heeft geschapen, en dat is een feit. Hoewel de wereld meerdere grote godsdiensten heeft, hoe groot ze ook mogen zijn, ze bestaan allemaal onder de heerschappij van de Schepper en geen enkele daarvan kan de reikwijdte van deze heerschappij overtreffen. De ontwikkeling van de mensheid, sociale vooruitgang, de ontwikkeling van natuurwetenschappen, deze zijn allemaal onlosmakelijk verbonden met de regelingen van de Schepper. Het is geen werk dat door het hoofd van een bepaalde religie kan worden gedaan. Mensen die aan het hoofd staan van een religie zijn slechts de leiders van een bepaalde religie en kunnen God niet vertegenwoordigen of Degene die de hemel en de aarde en alle dingen schiep. Mensen die aan het hoofd staan van een religie kunnen leidinggeven aan iedereen binnen een gehele religie, maar ze kunnen niet alle schepselen onder de hemelen aansturen. Dit is een algemeen erkend feit. Mensen die aan het hoofd staan van een religie zijn slechts leiders en zij zijn niet gelijk aan God (de Schepper). Alle dingen zijn in de hand van de Schepper en uiteindelijk zal alles terugkeren tot de hand van de Schepper. De mensheid is oorspronkelijk gemaakt door God en ongeacht de religie zal elke persoon terugkeren onder de heerschappij van God. Dit is onvermijdelijk. Alleen God is de hoogst verhevene onder

alle dingen en ook de hoogste heerser onder alle schepselen moet terugkeren onder Zijn heerschappij. Hoe hoog de status van de mens ook is, hij kan de mensheid niet naar een geschikte bestemming brengen en niemand is in staat om alle dingen naar zijn soort te classificeren. Jehova Zelf schiep de mensheid en deelde ieder in naar zijn soort en wanneer de eindtijd aantreedt, zal Hij Zijn eigen werk nog steeds Zelf doen en alle dingen indelen naar zijn soort. Niemand anders kan dit doen dan God alleen. De drie werkfasen die vanaf het begin tot vandaag zijn uitgevoerd, zijn allemaal door God Zelf uitgevoerd, en zijn uitgevoerd door de ene God. Het feit van de drie werkfasen is het feit van Gods leiderschap over de hele mensheid, een feit dat niemand kan ontkennen. Aan het einde van de drie werkfasen zullen alle dingen naar hun soort worden ingedeeld en terugkeren onder de heerschappij van God, want in het hele universum bestaat alleen deze ene God en er zijn geen andere religies. Hij die niet in staat is om de wereld te scheppen, zal niet in staat zijn om deze te beëindigen, terwijl Hij die de wereld schiep, deze zeker zal beëindigen. Iemand die het tijdperk dus niet kan beëindigen, maar alleen maar in staat is om de mens te helpen bij zijn educatieve ontwikkeling, zal zeker God niet zijn en zal zeker niet de Heer van de mensheid zijn. Hij zal zo'n geweldig werk niet kunnen doen. Er is er maar één die zulk werk kan uitvoeren en allen die dit werk niet kunnen verrichten, zijn zeker vijanden en niet God. Alle kwade religies zijn onverenigbaar met God en aangezien ze onverenigbaar zijn met God, zijn ze de vijanden van God. Al het werk wordt verricht door deze ene waarachtige God en het hele universum wordt aangestuurd door deze ene God. Ongeacht of Hij werkzaam is in Israël of China, ongeacht of het werk wordt uitgevoerd door de Geest of het vlees, alles wordt door God Zelf gedaan en kan door niemand anders gedaan worden. Het is juist omdat Hij de God is van de gehele mensheid dat Hij vrijelijk werkt, ongehinderd door enige voorwaarde. Dit is de grootste van alle visies. Als schepsel van God, als je de plicht van een schepsel van God wilt doen en de wil van God wilt begrijpen, moet je het werk van God begrijpen, moet je Gods wil ten aanzien van schepselen begrijpen, moet je Zijn managementplan begrijpen en moet je de volledige waarde inzien van het werk dat Hij doet. Zij die dit niet begrijpen, zijn niet geschikt als schepselen van God! Als je als schepsel van God niet begrijpt waar je vandaan komt, wat de geschiedenis van de mensheid is en al het werk dat God heeft gedaan niet begrijpt en bovendien niet begrijpt hoe de mensheid zich tot op de dag van vandaag heeft ontwikkeld en niet begrijpt wie de gehele mensheid aanstuurt, dan ben je niet in staat om je plicht te doen. God heeft de mensheid tot op de dag van vandaag geleid en sinds Hij de mens op de aarde heeft geschapen, heeft Hij hem nooit verlaten. De Heilige Geest stopt nooit met werken, is nooit gestopt met het leiden van de mensheid en heeft de mens nooit verlaten. Maar de mensheid beseft niet dat er een God is, nog veel minder kent hij God. Is er voor alle schepselen van God iets vernederender dan dit? God leidt de mens persoonlijk, maar de mens begrijpt het werk van God niet. Je bent een schepsel van God, maar je begrijpt je eigen geschiedenis niet en

je bent je niet bewust wie je op je reis heeft begeleid. Je bent je niet bewust van het werk van God en je kan God dus niet kennen. Als je het nu niet weet, dan zul je nooit geschikt zijn om van God te getuigen. Nu leidt de Schepper persoonlijk alle mensen weer en zorgt dat alle mensen Zijn wijsheid, almacht, redding en pracht aanschouwen. Maar je beseft of begrijpt het nog steeds niet. Ben je dus niet degene die de redding niet zal ontvangen? Zij die Satan toebehoren, begrijpen de woorden van God niet en zij die God toebehoren, kunnen de stem van God horen. Allen die de woorden die ik spreek, beseffen en begrijpen, zijn degenen die worden gered en die van God getuigen. Allen die de woorden die ik spreek, niet begrijpen, kunnen niet van God getuigen en zijn degenen die geëlimineerd zullen worden. Zij die Gods wil niet begrijpen en geen besef hebben van het werk van God, zijn niet in staat om de kennis van God te verkrijgen en deze mensen zullen niet getuigen van God. Als je van God wilt getuigen, dan moet je God kennen en de kennis van God wordt verkregen door het werk van God. Al met al: als je God wilt leren kennen, dan moet je Gods werk leren kennen. Het kennen van Gods werk is van het allergrootste belang. Wanneer de drie werkfasen worden afgerond, zal er een groep worden samengesteld van hen die getuigen van God, een groep van hen die God kennen. Al deze mensen zullen God kennen en in staat zijn om de waarheid in praktijk te brengen. Zij zullen menselijkheid bezitten en verstand, en allemaal de drie fasen van Gods reddingswerk kennen. Dit is het werk dat aan het einde zal worden volbracht, en deze mensen zijn de uitkristallisering van het werk van zesduizend jaar management, en zijn de krachtigste getuigenis van de definitieve nederlaag van Satan. Zij die van God kunnen getuigen, kunnen Gods belofte en zegen ontvangen en zijn de groep die tot het einde blijft. Zij bezitten Gods gezag en getuigen van God. Misschien kunnen jullie allemaal lid zijn van deze groep, of misschien de helft van jullie, of maar een paar. Het hangt af van jullie wil en van wat jullie nastreven.

uit 'Het kennen van de drie fasen van Gods werk is de weg naar het kennen van God' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 12

Het zesduizendjarige managementplan is verdeeld in drie werkfasen. Geen enkele fase kan op zichzelf het werk van de drie tijdperken vertegenwoordigen; ze vertegenwoordigt maar één deel van het geheel. De naam Jehova kan Gods hele gezindheid niet vertegenwoordigen. Het feit dat Hij Zijn werk in het Tijdperk van de Wet heeft uitgevoerd, is geen bewijs dat God alleen maar onder de wet God kan zijn. Jehova heeft wetten voor de mens ingesteld en hem de geboden gegeven met de vraag om de tempel en de altaren te bouwen. Het werk dat Hij deed, vertegenwoordigt alleen het Tijdperk van de Wet. Dit werk dat Hij deed, is geen bewijs dat God alleen maar een God is die aan de mens vraagt om zich aan de wet te houden, of dat Hij de God in de tempel is, of dat Hij de God vóór het altaar is. Het zou onwaar zijn om dit te zeggen. Het

werk dat onder de wet wordt gedaan, kan slechts één tijdperk vertegenwoordigen. Daarom, als God alleen het werk heeft verricht in het Tijdperk van de Wet, zou de mens God beperken tot de volgende definitie, die zegt: “God is de God in de tempel en om God te dienen moeten we priesterlijke gewaden dragen en de tempel binnengaan.” Indien het werk in het Tijdperk van Genade nooit was uitgevoerd en het Tijdperk van de Wet was verdergegaan tot op de huidige dag, dan zou de mens niet weten dat God ook genadig en liefdevol is. Indien het werk in het Tijdperk van de Wet niet was gedaan en alleen maar het werk in het Tijdperk van Genade, dan zou de mens alleen maar weten dat God de mens kan verlossen en hem zijn zonden kan vergeven. De mens zou alleen maar weten dat Hij heilig is en onschuldig, en dat Hij omwille van de mens in staat is om zichzelf op te offeren en te laten kruisigen. De mens zou alleen deze dingen weten maar al het andere niet begrijpen. En dus vertegenwoordigt elk tijdperk een deel van Gods gezindheid. Pas wanneer alle drie de fases tot één geheel zijn samengevoegd – de aspecten van Gods gezindheid vertegenwoordigd in het Tijdperk van de Wet, de aspecten in het Tijdperk van Genade en de aspecten in de huidige fase – kunnen ze de totaliteit van Gods gezindheid openbaren. Pas wanneer de mens alle drie de fases heeft leren kennen, kan hij het volledig begrijpen. Geen van de drie fases kan worden weggelaten. Je zult de eigenlijke gezindheid van God pas in zijn geheel zien na het leren kennen van deze drie werkfasen. Het feit dat God Zijn werk in het Tijdperk van de Wet heeft voltooid, bewijst niet dat Hij alleen de God onder de wet is en het feit dat Hij Zijn werk van de verlossing heeft voltooid, wil niet zeggen dat God de mensheid altijd zal verlossen. Dit zijn allemaal conclusies die door de mens worden getrokken. Met het einde van het tijdperk van Genade kun je niet zeggen dat God alleen aan het kruis hoort en dat alleen het kruis de redding van God vertegenwoordigt. Door dit te doen, zou je God beperken. In de huidige fase doet God voornamelijk het werk van het woord, maar je kunt daarmee niet zeggen dat God de mens nooit genadig is geweest en dat Hij alleen maar tuchtiging en oordeel heeft gebracht. Het werk in de laatste dagen legt het werk van Jehova en Jezus bloot, en alle mysteries die niet door de mens begrepen zijn om zodoende de bestemming en de uitkomst van de mensheid te openbaren, en het gehele reddingswerk voor de mensheid te beëindigen. Deze werkfase in de laatste dagen brengt alles tot een einde. Alle mysteries die niet door de mens zijn begrepen, moeten worden ontrafeld, zodat de mens deze kan doorgronden en in zijn hart een volledig en duidelijk begrip verkrijgt. Pas dan kan het menselijke ras naar zijn soort worden onderverdeeld. Pas nadat het zesduizendjarige managementplan is voltooid, zal de mens de gezindheid van God in haar totaliteit begrijpen, want Zijn management zal dan tot een einde gekomen zijn.

uit ‘Het mysterie van de vleeswording (4)’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Al het werk gedurende het zesduizendjarige managementplan is pas nu tot een einde gekomen. Pas nadat al dit werk aan de mens is geopenbaard en te midden van de mensheid is uitgevoerd, zal de mensheid Zijn gezindheid kennen en weten wat Hij heeft en is. Wanneer het werk van deze fase volledig is afgerond, zullen alle mysteries die de mens niet heeft begrepen, geopenbaard zijn, zullen alle waarheden die vroeger niet begrepen zijn, duidelijk zijn gemaakt, en het menselijke ras zal zijn toekomstige pad en bestemming bekend zijn gemaakt. Dit is al het werk dat in de huidige fase moet worden gedaan. Hoewel het pad dat de mens tegenwoordig bewandelt, ook het pad is van het kruis en het lijden, verschilt datgene wat de mens tegenwoordig in praktijk brengt, en wat hij eet, drinkt en waar hij van geniet, enorm van datgene wat er van hem werd gevraagd onder de wet en in het Tijdperk van Genade. Wat tegenwoordig van de mens wordt gevraagd, lijkt niet op dat wat in het verleden werd gevraagd en zelfs nog minder op dat wat in het Tijdperk van de Wet van de mens werd gevraagd. Welnu, wat werd van de mens gevraagd in de tijd van de wet, toen Hij Zijn werk in Israël deed? Het was niets meer dan dat de mens de sabbat moest eren en zich aan de wetten van Jehova moest houden. Niemand mocht werken op de sabbat of de wetten van Jehova overtreden. Maar nu geldt dat niet. De mens werkt, verzamelt en bidt op de sabbat zoals gebruikelijk, en er worden hem geen beperkingen opgelegd. In het Tijdperk van Genade moest men worden gedoopt en verder werd hun gevraagd om te vasten, het brood te breken, wijn te drinken, hun hoofden te bedekken en elkaars voeten te wassen. Nu zijn deze regels afgeschaft, maar er worden hogere eisen gesteld aan de mens, want het werk van God verdiept zich onophoudelijk en de intrede van de mens reikt steeds hoger. In het verleden legde Jezus de mens de handen op en bad, maar nu alles is gezegd, wat is het nut van het opleggen van handen? Woorden alleen al kunnen resultaten boeken. Toen Hij in het verleden de mens Zijn handen oplegde, was dat om hem te zegenen en zijn ziekten te genezen. Zo werkte de Heilige Geest in die tijd, maar dat is nu niet meer zo. Nu gebruikt de Heilige Geest woorden om te werken en resultaten te boeken. Zijn woorden zijn jullie duidelijk gemaakt en jullie moeten ze in praktijk brengen, precies zoals het jullie verteld is. Zijn woorden zijn Zijn wil. Ze zijn het werk dat Hij wil doen. Door Zijn woorden leer je Zijn wil kennen en dat wat Hij je vraagt te bereiken. Je brengt Zijn woorden direct in praktijk zonder dat handen hoeven te worden opgelegd. Sommigen zullen misschien zeggen: “Leg uw handen op mij! Leg mij uw handen op, zodat ik u zegen mag ontvangen en dat ik uw deelgenoot mag zijn.” Deze praktijken uit het verleden zijn allemaal achterhaald en niet meer van toepassing, want het tijdperk is veranderd. De Heilige Geest werkt in overeenstemming met het tijdperk, zonder willekeur en zonder zich te houden aan vastgestelde regels. Het tijdperk is veranderd en een nieuw tijdperk brengt noodzakelijkerwijs nieuw werk met zich mee. Dit geldt voor iedere werkfase en Zijn werk wordt dus nooit herhaald. In het Tijdperk van Genade deed Jezus nogal wat van dat soort werk, zoals het genezen van ziekte, het uitdrijven van demonen, de mens Zijn handen opleggen om voor hem

te bidden en hem te zegenen. Maar het zou zonder betekenis zijn om dat nu weer te doen. De Heilige Geest werkte toen op die manier, want het was het Tijdperk van Genade en er was voldoende genade voor de mens. Er werd geen enkele compensatie van welke aard dan ook van hem gevraagd en zolang hij geloofde, ontving hij genade. Iedereen werd zeer genadig behandeld. Nu is het tijdperk veranderd en het werk van God is doorgedaan. Door tuchtiging en oordeel worden de opstandigheid van de mens en de onreine dingen in de mens uitgedelgd. In die fase van verlossing betaamde het God om op die manier te werken en de mens blijkt te geven van voldoende genade, zodat de mens kon worden verlost van zonde en deze door genade vergeven kon worden. Dit huidige tijdperk is bedoeld om de ongerechtigheid in de mens aan het licht te brengen door middel van tuchtiging, oordeel, het treffen met woorden en eveneens door middel van het disciplineren en de openbaring van woorden, zodat de mensheid daarna kan worden gered. Dit is werk gaat dieper dan de verlossing. De genade in het Tijdperk van Genade was voldoende voor de mens. Nu de mens deze genade al heeft ervaren, heeft hij deze niet meer nodig. Dit werk is nu verleden tijd en hoeft niet langer te worden verricht. Nu moet de mens worden gered door het oordeel van het woord. Nadat de mens is geoordeeld, getuchtigd en gelouterd, wordt zijn gezindheid daarmee veranderd. Is dit niet allemaal vanwege de woorden die ik heb gesproken? Iedere werkfase wordt gedaan overeenkomstig de voortgang van de gehele mensheid en het tijdperk. Al het werk is betekenisvol en het wordt allemaal gedaan met het oog op de uiteindelijke redding, zodat de mensheid in de toekomst een goede bestemming mag hebben en de mensheid uiteindelijk kan worden onderverdeeld naar haar soort.

uit 'Het mysterie van de vleeswording (4)' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 14

Elke fase van het werk van de Heilige Geest vereist tegelijkertijd het getuigenis van de mens. Elke fase van het werk is een strijd tussen God en Satan en het doelwit van de strijd is Satan, terwijl de mens degene is die vervolmaakt wordt door dit werk. Of Gods werk al dan niet vruchten kan voortbrengen, hangt af van hoe de mens van God getuigt. Dit getuigenis eist God van hen die Hem volgen; het is het getuigenis dat voor Satan wordt gegeven en tevens het bewijs van de effecten van Zijn werk. Het gehele management van God is onderverdeeld in drie fases en in elke fase worden er passende eisen aan de mens gesteld. Bovendien worden Gods eisen aan de mensheid met het verstrijken en de voortgang van de tijdperken steeds hoger. Zo bereikt dit werk van Gods management stap voor stap zijn climax, tot de mens het feit van de 'verschijning van het Woord in het vlees' aanschouwt; op deze manier worden de eisen aan de mens ook steeds hoger, alsook de eisen aan de mens om getuigenis af te leggen. Hoe beter de mens in staat is om werkelijk met God mee te werken, hoe meer hij God verheerlijkt. De medewerking van de mens

is het getuigenis dat hij moet afleggen en het getuigenis dat hij aflegt, is de praktijk van de mens. Of Gods werk dus wel of niet het beoogde effect kan hebben en of er wel of niet sprake kan zijn van een oprechte getuigenis, hangt dus onlosmakelijk samen met de medewerking en het getuigenis van de mens. Wanneer het werk is voltooid, dat wil zeggen: wanneer al het management van God is voleindigd, zal van de mens een verhevener getuigenis worden vereist. Wanneer het werk van God het einde nadert, zullen de praktijk en de intrede van de mens hun hoogtepunt bereiken. De mens moest in het verleden voldoen aan de wetten en de geboden en hij moest geduldig en nederig zijn. Vandaag moet de mens al Gods regelingen gehoorzamen en God uitermate liefhebben; hij moet God zelfs in tijden van verdrukking blijven liefhebben. Deze drie fases zijn eisen die God aan de mens stelt, stap voor stap, door Zijn gehele management heen. Elke fase van Gods werk gaat dieper dan de vorige en in elke fase zijn de eisen aan de mens verhevener dan de voorgaande fase; op deze manier krijgt Gods gehele management geleidelijk aan vorm. Juist omdat de eisen aan de mens steeds hoger worden, komt de gezindheid van de mens steeds dichterbij de normen die God eist; pas dan onttrekt de hele mensheid zich geleidelijk aan de invloed van Satan tot de hele mensheid, na de voleinding van Gods werk, van de invloed van Satan verlost zal zijn. Wanneer die tijd komt, zal het werk van God zijn einde bereikt hebben en zal er geen sprake meer zijn van medewerking van de mens met God om veranderingen in zijn gezindheid te bewerkstelligen; de hele mensheid zal dan in het licht van God leven en er zal vanaf dan geen opstandigheid of verzet tegen God meer zijn. God zal ook geen eisen meer aan de mens stellen en er zal een harmonieuzere samenwerking zijn tussen de mens en God, namelijk het samenleven van God en de mens, een leven dat komt nadat het management van God helemaal is afgesloten en nadat God de mens volkomen uit de greep van Satan bevrijd heeft. Zij die de voetstappen van God niet nauwgezet kunnen volgen, zijn niet in staat om zo'n leven te bereiken. Zij zullen zich tot in de duisternis hebben verlaagd, waar ze zullen wenen en hun tanden knarsen; zij geloven in God maar volgen Hem niet, zij geloven in God maar gehoorzamen niet al Zijn werk.

uit 'Gods werk en de praktijk van de mens' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 15

Bij het hele managementwerk is de redding van de mens uit de invloed van Satan het belangrijkste. De kern van het werk is de volledige overwinning van de verdorven mens om zo de oorspronkelijke verering van God in het hart van de mens te herstellen, waardoor hij een normaal leven kan krijgen, dat wil zeggen het normale leven van een schepsel van God. Dit werk is essentieel, het is de kern van het managementwerk. In de drie stadia van het reddingswerk was het eerste stadium, het werk van het Tijdperk van de Wet, ver van de kern van het

managementwerk verwijderd. Het had slechts de oppervlakkige schijn van het reddingswerk en stelde zelfs het begin niet voor van Gods werk om de mens te redden uit Satans domein. Het eerste stadium van het werk werd rechtstreeks door de Geest gedaan omdat, uit hoofde van de wet, de mens alleen gehoorzaamheid aan de wet kende en geen verdere waarheid en omdat het werk in het Tijdperk van de Wet nauwelijks een verandering in de gezindheid van de mens inhield. Het ging veel minder over het werk hoe de mens uit Satans domein te redden. Zo voltooide de Geest van God dit zeer eenvoudige stadium van werk dat niet over de verdorven gezindheid van de mens ging. Dit stadium had weinig met de kern van het management te maken, en had weinig onderling verband met het officiële werk van de redding van de mens. God hoefde geen vlees te worden om Zijn werk persoonlijk uit te voeren. Het werk dat de Geest verricht is impliciet en ondoorgrondelijk, het is ontzagwekkend en onbenaderbaar voor de mens; de Geest is ongeschikt om het reddingswerk rechtstreeks uit te voeren, en ongeschikt om de mens rechtstreeks leven te geven. Het past de mens beter het werk van de Geest om te vormen naar een dichter bij de mens staande benadering, wat wil zeggen dat het voor de mens het meest geschikt is als God een gewoon, normaal persoon wordt om Zijn werk te doen. Hiervoor moet God incarneren om het werk van de Geest te vervangen, en voor de mens is er geen passender manier waarop God kan werken. Deze drie stadia van werk bevatten er twee die in het vlees worden uitgevoerd, en deze twee stadia zijn de belangrijkste fases van het managementwerk. De twee incarnaties vullen elkaar aan en maken elkaar volmaakt. Het eerste stadium van de incarnatie van God vormde de basis voor het tweede stadium en je kunt zeggen dat de twee incarnaties samen één geheel vormen en niet onverenigbaar zijn met elkaar. Deze twee stadia van Gods werk kunnen door God in Zijn vleesgeworden identiteit worden uitgevoerd, omdat ze zo belangrijk zijn voor Zijn hele managementwerk. Je zou haast kunnen zeggen dat, zonder het werk van de twee incarnaties van God, het hele managementwerk tot stilstand zou zijn gekomen en het reddingswerk van de mensheid slechts uit holle woorden zou bestaan. Of dit werk belangrijk is, is gebaseerd op de behoeften van de mensheid, de realiteit van de ontaarding van de mens, en de mate van ongehoorzaamheid van Satan en diens verstoring van het werk. Degene die deze taak aankan wordt bepaald door de aard en het belang van het werk dat door de Werker wordt verricht. Als het qua methode over het belang van dit werk gaat – of het werk rechtstreeks door Gods Geest wordt gedaan, of door de vleesgeworden God, of door de mens – dan wordt het werk dat door de mens wordt gedaan als eerste uitgesloten. Op basis van de aard van het werk en van de aard van het werk van de Geest ten opzichte van het werk van het vlees wordt er uiteindelijk besloten dat het werk dat in het vlees wordt gedaan gunstiger uitpakt voor de mens en meer voordelen biedt dan het werk dat rechtstreeks door de Geest wordt gedaan. Dat is de gedachte van God op het moment dat Hij besluit of het werk door de Geest of door het vlees wordt gedaan. Ieder stadium van het werk is belangrijk en heeft een basis. Dit zijn geen

ongegronde fantasieën en ze worden niet willekeurig uitgevoerd. Er zit een zekere wijsheid in. Dat is de waarheid achter al het werk van God. Gods plan is vooral nog meer aanwezig in een dergelijk groot werk omdat de vleesgeworden God persoonlijk tussen de mensen werkt. En zo zie je Gods wijsheid en de totaliteit van Zijn wezen terug in al Zijn handelingen, gedachten en in al Zijn actieve opvattingen. Dit is het wezen van God, dat concreter en systematischer is. Deze subtiele gedachten en ideeën zijn moeilijk voor te stellen voor de mens, en moeilijk te geloven, en bovendien kan de mens ze haast niet kennen. Werk dat door de mens wordt gedaan volgt een algemeen principe, hetgeen de mens veel voldoening geeft. Maar als je het met het werk van God vergelijkt is er gewoon een te groot verschil. Hoewel Gods daden groot zijn en het werk van God van een indrukwekkende omvang is, zitten er veel minutieuze en precieze plannen en regelingen achter die de mens zich niet kan voorstellen. Ieder stadium van Zijn werk volgt niet alleen een principe, maar bevat ook nog veel wat niet in de menselijke taal kan worden uitgedrukt. Het is dat wat onzichtbaar is voor de mens. Of het nu het werk van de Geest of het werk van de vleesgeworden God is, het plan van Zijn werk zit er altijd in. Hij werkt niet ongegrond en doet geen onbelangrijk werk. Als de Geest rechtstreeks werkt, is dat met Zijn doelen, en als Hij mens wordt om te kunnen werken (dat wil zeggen als Hij de vorm van Zijn omhulsel verandert), is dit zelfs nog meer met Zijn doel. Waarom zou Hij anders Zijn identiteit makkelijk veranderen? Waarom zou Hij anders makkelijk een persoon worden waarop neergekeken wordt en die vervolgd wordt?

uit 'De verdorven mensheid heeft meer behoefte aan redding door de vleesgeworden God' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 16

Het werk dat op dit moment gedaan wordt, heeft het werk van het Tijdperk van Genade verder gebracht; dat wil zeggen dat het werk van het hele zesduizendjarige managementplan voortgegaan is. Hoewel het Tijdperk van Genade nu voorbij is, heeft het werk van God voortgang geboekt. Waarom zeg ik steeds weer dat dit stadium van het werk bouwt op het Tijdperk van Genade en het Tijdperk van de Wet? Dit houdt in dat het huidige werk een voortzetting is van het werk dat in het Tijdperk van Genade is gedaan en een vooruitgang ten opzichte van het werk in het Tijdperk van de Wet. De drie stadia zijn nauw verweven en iedere schakel in de keten is nauw verbonden met de volgende. Waarom zeg ik ook dat dit stadium van het werk voortborduurt op het werk van Jezus? Stel dat dit stadium niet op het werk van Jezus zou voortborduren. Dan zou er in dit stadium opnieuw een kruisiging moeten plaats vinden, en zou het verlossingswerk van het vorige stadium helemaal overgedaan moeten worden. Dat zou zinloos zijn. Het is dus niet zo dat het werk helemaal klaar is, maar het tijdperk is verder gegaan en het werk is naar een nog hoger niveau getild dan voorheen. Je kunt zeggen dat dit stadium van

het werk op het fundament van het Tijdperk van de Wet en op de rots van het werk van Jezus is gebouwd. Het werk wordt stadium voor stadium opgebouwd, en dit stadium is geen nieuw begin. Alleen de combinatie van de drie stadia van het werk kunnen als het zesduizendjarige managementplan worden beschouwd. Het werk in dit stadium wordt gedaan op het fundament van het werk van het Tijdperk van Genade. Als de twee stadia van het werk niet in verband stonden met elkaar, waarom wordt de kruisiging dan in dit stadium niet herhaald? Waarom draag ik de zonden van de mens dan niet maar kom ik, in plaats daarvan, om de mens rechtstreeks te oordelen en te tuchtigen? Als mijn werk om de mens te oordelen en te tuchtigen en mijn huidige komst zonder de ontvangenis van de Heilige Geest niet was gevolgd op de kruisiging, dan zou ik niet geschikt zijn om de mens te oordelen en te tuchtigen. Juist omdat ik één ben met Jezus kom ik rechtstreeks om de mens te tuchtigen en te oordelen. Het werk in dit stadium wordt geheel op het werk van het voorgaande tijdperk gebouwd. Dat is de reden dat alleen dit soort werk de mens stap voor stap naar de redding kan brengen. Jezus en ik komen voort uit dezelfde Geest. Al zijn wij door het vlees niet met elkaar verbonden, onze Geest is één. Al is de inhoud van wat we doen en het werk dat we ondernemen niet hetzelfde, in essentie zijn we hetzelfde. Ons vlees neemt verschillende vormen aan, maar dit komt doordat er verandering is gekomen in het tijdperk en de eisen die aan ons werk gesteld worden. Onze bedieningen zijn niet dezelfde, daarom is het werk dat wij voortbrengen en de gezindheid die wij onthullen aan de mens ook anders. Daarom is wat de mens ziet en begrijpt nu anders dan in het verleden, dit komt door de verandering van tijdperk. Hun Geest is één, ook al zijn Zij van een ander geslacht en is de vorm van Hun vlees anders, en zijn Zij niet in dezelfde familie geboren, laat staan in hetzelfde tijdsgewricht. Het kan niet worden ontkend dat Zij de incarnatie van God in twee verschillende tijdperiodes zijn, ook al deelt Hun vlees niet hetzelfde bloed of fysieke verwantschap van enig soort. Dat Zij het geïncarneerde vlees van God zijn is een onweerlegbare waarheid, al hebben Zij niet dezelfde stamboom en hebben Zij geen gemeenschappelijke menselijke taal (de één was een man die de taal van de Joden sprak en de andere is een vrouw die uitsluitend Chinees spreekt). Om deze redenen hebben Zij in verschillende landen geleefd om het werk te doen dat eenieder past, en ook nog in verschillende tijdperiodes. Ondanks het feit dat Zij uit dezelfde Geest bestaan en dezelfde essentie hebben, zijn er helemaal geen absolute overeenkomsten tussen de uiterlijke omhulsels van Hun vlees. Zij delen slechts dezelfde menselijkheid, maar waar het het uiterlijk voorkomen van Hun vlees en de omstandigheden van Hun geboorte aangaat, lijken Zij niet op elkaar. Deze dingen hebben geen invloed op Hun respectievelijke werkzaamheden of op de kennis die de mens van Hen heeft, want uiteindelijk zijn Zij dezelfde Geest en kan niemand Hen scheiden. Al hebben Zij geen familierelatie, Hun hele wezen staat onder de hoede van Hun Geest, die Hen ander werk toebedeelt in andere tijden, en die Hun vlees een andere stamboom toebedeelt. De Geest van Jehova niet de vader van de Geest van Jezus, en de Geest van Jezus is

niet de zoon van de Geest van Jehova: Zij zijn één en dezelfde Geest. Net als de geïncarneerde God van vandaag en Jezus. Hoewel Zij geen familierelatie hebben, zijn Zij één; dit komt omdat Hun Geest één is. God kan het werk van mededogen en barmhartigheid verrichten, alsook het werk van het rechtvaardige oordeel en de tuchtiging van de mens, en dat van het uitroepen van een vloek over de mens; uiteindelijk kan Hij het werk van de vernietiging van de wereld en het straffen van de kwaden doen. Doet Hij dit niet allemaal Zelf? Is dat niet Gods almacht? Hij was in staat zowel de wetten voor de mens te verspreiden als de geboden uit te vaardigen, en Hij was in staat de vroege Israëlieten naar hun leven op aarde te leiden en hen te begeleiden in de bouw van de tempel en de altaren en hield daarbij alle Israëlieten onder Zijn heerschappij. Hij vertrouwde op Zijn gezag en leefde tweeduizend jaar lang op aarde met het volk Israël. De Israëlieten durfden niet tegen Hem op te staan; allen vereerden Jehova en hielden zich aan Zijn geboden. Dit was het werk dat gedaan was waarbij Hij op Zijn gezag en Zijn almacht vertrouwde. Toen kwam Jezus tijdens het Tijdperk van Genade om de hele gevallen mensheid te verlossen (en niet alleen de Israëlieten). Hij toonde de mens mededogen en barmhartigheid. De Jezus die de mens in het Tijdperk van Genade zag, was met barmhartigheid vervuld en was altijd liefhebbend jegens de mensen, want Hij was gekomen om de mensheid van de zonde te verlossen. Hij kon de mens zijn zonden vergeven totdat Zijn kruisiging de mensheid helemaal verlost van de zonde. Tijdens deze periode verscheen God voor de mens met mededogen en barmhartigheid; dat wil zeggen dat Hij een zoenoffer voor de mens werd en werd gekruisigd voor de zonden van de mens zodat deze voor eeuwig vergeven zou zijn. Hij was genadig, medelevend, verdraagzaam en liefhebbend. En allen die Jezus volgden in het Tijdperk van Genade probeerden eveneens in alle opzichten verdraagzaam en liefhebbend te zijn. Ze waren lankmoedig en vochten nooit terug, zelfs niet als ze geslagen, vervloekt of gestenigd werden. Maar in het laatste stadium kan dit niet meer zo zijn. En zo was het werk van Jezus en van Jehova ook niet helemaal hetzelfde, ook al was Hun Geest één. Jehova's werk was niet het beëindigen van het tijdperk, maar de begeleiding ervan, het inluiden van het leven van de mens op aarde. Het onderhanden werk nu is echter de overwinning van de mensen in de heidense naties die diep verdorven zijn, en niet alleen het leiden van Gods uitverkorenen in China, maar van het hele universum en de hele mensheid. Het lijkt jou misschien dat dit werk alleen in China wordt gedaan, maar in feite begint het al in het buitenland te verspreiden. Hoe komt het dat buitenlanders steeds weer de ware weg zoeken? Dit komt doordat de Geest al aan het werk is gegaan, en de woorden die nu gesproken worden op de mensen in het universum zijn gericht. Hiermee is de helft van het werk al aan de gang. Vanaf de schepping van de wereld tot op heden heeft de Geest van God dit grootse werk in gang gezet en bovendien heeft Hij ander werk in andere tijdperken en andere naties verricht. De mensen uit de verschillende tijdperken zien een andere gezindheid van Hem, wat van nature onthuld wordt door de verschillende werken die Hij

verricht. Hij is God, vervuld van mededogen en barmhartigheid; Hij is het zoenoffer voor de mens en de herder van de mens; maar Hij is ook het oordeel, de tuchting en de vloek van de mens. Hij kon de mens tweeduizend jaar lang leiden bij zijn leven op aarde en Hij kon ook de verdorven mens van zijn zonde verlossen. Vandaag is Hij ook in staat de mensheid te veroveren die Hem niet kent, en haar machteloos te maken onder Zijn heerschappij zodat allen zich volledig aan Hem onderwerpen. Uiteindelijk zal Hij alles dat onrein en onrechtschapen is in de mens in het hele universum wegbranden om hen te laten zien dat Hij niet alleen een genadige en liefhebbende God is, niet alleen een God van wijsheid en wonderen, niet alleen een heilige God, maar meer nog een God die oordeelt over de mens. Voor de kwaden onder de mens belichaamt Hij brand, oordeel en straf; voor hen die vervolmaakt moeten worden belichaamt Hij net zozeer rampspoed, loutering en beproeving als troost, steun, een voorziening van woorden, behandeling en snoeiing. En voor de geëlimineerden is Hij straf en vergelding.

uit 'De twee incarnaties voltooien de betekenis van de incarnatie' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 17

In de 6000 jaar werk tot op heden heeft God al veel van Zijn daden laten zien, hiervan is het belangrijkste doel geweest om Satan te verslaan en heel de mensheid redding te brengen. Hij maakt van deze gelegenheid gebruik om alles in de hemel, alles op aarde, alles in de zeeën en ieder klein voorwerp van Gods schepping op aarde Gods almacht en al Gods daden te laten zien. Hij grijpt de gelegenheid van de overwinning op Satan aan om al Zijn daden voor de mensheid te openbaren en de mensen in staat te stellen Hem te prijzen en Zijn wijsheid, in het verslaan van Satan, te verheerlijken. Alles op aarde, in de hemel en in de zeeën brengt Hem glorie, prijst Zijn almacht, prijst al Zijn daden en roept Zijn heilige naam. Dit is het bewijs dat Hij Satan heeft verslagen, het bewijs van Zijn overwinning op Satan. En wat nog belangrijker is: het is het bewijs van Zijn redding van de mensheid. Gods hele schepping brengt Hem glorie, prijst Hem omdat Hij Zijn vijand heeft verslagen en als overwinnaar is teruggekeerd, en prijst Hem als de grote zegevierende Koning. Zijn doel is niet alleen Satan te verslaan, en daarom heeft Zijn werk 6000 jaar geduurd. Hij gebruikt de overwinning op Satan om de mensheid te redden; Hij gebruikt de overwinning op Satan om al Zijn daden te openbaren en om Zijn hele glorie te laten zien. Hij zal glorie verwerven en de hele menigte engelen zal Zijn glorie ook zien. De boodschappers in de hemel, de mensen op aarde en de hele schepping op aarde ziet de glorie van de Schepper. Dit is het werk dat Hij doet. Zijn hele schepping op aarde en in de hemel zal Zijn glorie aanschouwen, en Hij zal zegevierend terugkeren nadat Hij Satan helemaal heeft verslagen en dan zal Hij de mensheid Hem laten prijzen. Zo zal Hij erin slagen beide aspecten te bereiken. Uiteindelijk zal de hele mensheid door Hem veroverd worden, en zal Hij iedereen die zich verzet

of in opstand komt wegvagen, dat wil zeggen, iedereen die aan Satan toebehoort zal Hij wegvagen.

uit 'Je moet weten hoe de hele mensheid zich tot op heden heeft ontwikkeld' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 18

Het werk dat Jehova deed onder de Israëlieten, vestigde onder de mensheid Gods aardse plaats van oorsprong. Op deze heilige plaats was Hij ook aanwezig. Hij beperkte Zijn werk tot het volk van Israël. Hij werkte aanvankelijk niet buiten Israël, maar Hij in plaats daarvan koos Hij mensen die Hij geschikt achtte om de reikwijdte van Zijn werk te beperken. Israël is de plaats waar God Adam en Eva schiep en uit het stof van die plaats formeerde Jehova de mens. Deze plaats werd de basis van Zijn werk op aarde. De Israëlieten, die afstammen van Noach en ook nakomelingen van Adam zijn, waren het menselijke fundament van Jehova's werk op aarde.

De betekenis, het doel en de fases van Jehova's werk in Israël in deze tijd waren Zijn werk op de hele aarde in gang te zetten. Dat werk verspreidde zich vanuit Israël als middelpunt gaandeweg naar de heidenvolken. Hij werkt in het hele universum volgens dit beginsel: Hij vestigt een model en breidt het dan uit tot alle mensen in het universum Zijn evangelie hebben ontvangen. De eerste Israëlieten waren de afstammelingen van Noach. Deze mensen werden alleen begiftigd met de adem van Jehova en begrepen genoeg om voor de noodzakelijke levensbehoeften te zorgen. Maar ze wisten niet wat voor God Jehova was, ze kenden Zijn wil voor de mens niet, laat staan hoe zij de Heer van de hele schepping moesten vereren. Wat betreft regels en wetten die ze moesten gehoorzamen,^[a] of de vraag of er een taak was die geschapen wezens voor de Schepper moesten verrichten, Adams nakomelingen wisten niets van deze dingen af. Ze wisten alleen dat de man moest zweten en arbeiden om voor zijn gezin te zorgen, en dat de vrouw zich aan haar man moest onderwerpen en het menselijke ras moest voortzetten dat Jehova had geschapen. Met andere woorden, dergelijke mensen, die alleen Jehova's adem en Zijn leven hadden, wisten niet hoe ze Gods wetten moesten volgen of hoe ze de Heer van de hele schepping moesten behagen. Ze begrepen veel te weinig. Dus ook al was hun hart geenszins verdraaid of bedrieglijk en was er zelden sprake van jaloezie en twist onder hen, toch hadden ze geen kennis of begrip van Jehova, de Heer van de hele schepping. Deze voorouders van de mens wisten alleen de dingen van Jehova te eten en van de dingen van Jehova te genieten. Maar ze wisten Jehova niet te vereren, ze wisten niet dat Jehova die Ene is die ze op hun knieën moesten aanbidden. Dus hoe konden ze Zijn schepselen worden genoemd? Als dat zo is, hoe zit het dan met de woorden: "Jehova is de Heer van de hele schepping" en "Hij schiep de mens zodat de mens Hem kon manifesteren, Hem kon verheerlijken en Hem kon vertegenwoordigen" – zouden die voor niets gesproken zijn? Hoe konden mensen zonder eerbied voor Jehova een getuigenis van Zijn heerlijkheid worden? Hoe

konden zij manifestaties van Zijn heerlijkheid worden? Zouden Jehova's woorden "Ik schiep de mens naar mijn beeld" dan niet een wapen in de handen van Satan, de boze, worden? Zouden deze woorden dan niet een teken van vernedering van Jehova's schepping van de mens worden? Om die fase van het werk te voltooien, gaf Jehova de mensheid na de schepping geen instructies of leiding meer vanaf de tijd van Adam tot aan die van Noach. Hij begon de Israëlieten, die de nakomelingen van Noach en ook van Adam waren, in feite pas te leiden nadat de zondvloed de wereld had verwoest. Zijn werk en woorden in Israël gaven leiding aan het hele volk van Israël terwijl zij over het land Israël waren verspreid. Daarbij werd de mensheid getoond dat Jehova niet alleen de mens adem kon inblazen, zodat hij leven van Hem mocht ontvangen en uit het stof kon opstaan tot een geschapen menselijk wezen, maar dat Hij de mensheid ook kon verbranden en vervloeken, en de mensheid met Zijn roede kon besturen. Ze zagen ook dat Jehova leiding kon geven aan het leven van de mens op aarde, en onder de mensheid kon spreken en werken overeenkomstig de uren van de dag en van de nacht. Hij deed het werk alleen zodat Zijn schepselen konden weten dat de mens uit het stof kwam, door Hem opgepikt. Hij wilde ze bovendien doen inzien dat ze door Hem waren geformeerd. Niet alleen dat, maar het werk dat Hij in Israël begon, was bedoeld zodat andere volken en naties (die in feite niet apart van Israël stonden maar aftakkingen van de Israëlieten waren, en toch van Adam en Eva afstamden) het evangelie van Jehova van Israël konden ontvangen. Zo zouden alle geschapen wezens in het universum in staat zijn om Jehova te vereren en Hem hoog te achten. Was Jehova Zijn werk niet in Israël begonnen, maar had Hij de mensheid na de schepping zorgeloos op de aarde laten leven, dan zou de mens, wegens zijn fysieke natuur (natuur wil zeggen dat de mens nooit kan weten wat hij niet ziet, oftewel dat hij niet zou weten dat Jehova de mensheid had geschapen, laat staan waarom Hij dat deed), nooit weten dat Jehova de mensheid had geschapen of dat Hij de Heer van de hele schepping is. Als Jehova de mens had geschapen, hem op de aarde had geplaatst, Zijn handen vervolgens simpelweg afstofte en vertrok, in plaats van enige tijd onder de mensheid te blijven om ze van leiding te voorzien, dan zou de hele mensheid tot niets zijn vervallen. Zelfs de hemel en aarde en de legio andere dingen die Hij had gemaakt, plus de hele mensheid, zouden tot niets zijn vervallen en bovendien door Satan vertrappt. In dat geval zou Jehova's wens dat "Hij op de aarde, in het midden van Zijn schepping, een plaats zou hebben om te staan, een heilige plaats", in duigen zijn gevallen. En dus bleef Hij na de schepping van de mensheid in hun midden om ze in hun leven te leiden en vanuit hun midden tot hen te spreken. Dit alles deed Hij om Zijn wens te vervullen en Zijn plan te verwezenlijken. Het werk dat Hij in Israël deed, was alleen bedoeld om het plan uit te voeren dat Hij vóór de schepping van alle dingen had opgesteld. Daarom waren Zijn eerste werk onder de Israëlieten en Zijn schepping van alle dingen niet in tegenspraak met elkaar. Beide waren er met het oog op Zijn management, Zijn werk en Zijn heerlijkheid, alsook om Zijn schepping van de mensheid een diepere betekenis te geven. Hij gaf

tweeduizend jaar lang na Noach leiding aan het leven van de mensheid op aarde. In die periode leerde Hij de mensheid hoe ze Jehova, de Heer van de hele schepping, moesten vereren, hoe ze hun leven moesten leiden en moesten blijven leiden. Bovenal leerde Hij ze hoe ze als getuige voor Jehova konden optreden, Hem konden gehoorzamen en Hem eerbied konden tonen, ja, Hem met muziek konden loven zoals David en zijn priesters dat deden.

uit 'Het werk in het Tijdperk van de Wet' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Voetnoot:

a. De oorspronkelijk tekst bevat niet de zin "die ze moesten gehoorzamen."

Dagelijkse woorden van God Fragment 19

Vóór de tweeduizend jaar waarin Jehova Zijn werk deed, was de mens onwetend. Bijna de hele mensheid was verdorven geworden, totdat zij, vóór de verwoesting van de wereld door de zondvloed, een dieptepunt in losbandigheid en verderf hadden bereikt. In hun hart was geen plaats voor Jehova en al helemaal geen plaats voor Zijn wegen. Zij hebben het werk dat Jehova zou gaan doen nooit begrepen. Ze hadden geen verstand en nog minder kennis. Ze waren als een machine die ademt, totaal onwetend wat de mens, God, de wereld, het leven en dergelijke betreft. Op aarde gaven ze aan veel verleidingen toe, zoals de slang, en zeiden veel dingen die aanstootgevend waren voor Jehova. Maar omdat ze onwetend waren, tuchtigde of disciplineerde Jehova ze niet. Pas na de zondvloed, toen Noach 601 jaar oud was, verscheen Jehova formeel aan Noach en leidde Hij hem en zijn familie. Hij leidde de vogels en de dieren die de zondvloed hadden overleefd, samen met Noach en zijn nakomelingen, tot het einde van het Tijdperk van de Wet, al met al 2500 jaar. Hij werkte formeel in totaal 2000 jaar in Israël en 500 jaar tegelijkertijd in Israël en daarbuiten, wat samen 2500 jaar oplevert. In die periode instrueerde Hij de Israëlieten dat ze Jehova moesten dienen door een tempel te bouwen, priestergewaden aan te trekken en blootsvoets de tempel in te gaan bij het ochtendgloren. Anders zouden hun schoenen de tempel bezoedelen en zou er een verterend vuur vanaf de top van de tempel op hen neerkomen. Ze voerden hun taken uit en onderwierpen zich aan Jehova's plannen. Ze baden tot Jehova in de tempel en nadat ze Jehova's openbaring hadden ontvangen, dat wil zeggen nadat Jehova had gesproken, leidden zij de menigten en leerden zij hun dat ze eerbied moesten tonen jegens Jehova, hun God. En Jehova zei dat ze een tempel en een altaar moesten bouwen. Ze moesten op de door Jehova aangewezen tijd, dat wil zeggen op het Pascha, pasgeboren kalveren en lammeren bereiden en op het altaar plaatsen als slachtoffer om Jehova te dienen. Dat hield hen in het gareel en zorgde voor eerbied in hun hart voor Jehova. Hun loyaliteit aan Jehova werd afgemeten aan hun gehoorzaamheid aan deze wet. Jehova stelde ook de Sabbatdag voor hen in, de zevende dag van Zijn schepping. De dag na de Sabbat maakte Hij de eerste dag, een dag om

Jehova te loven, offers aan Hem te brengen en muziek voor Hem te maken. Op deze dag riep Jehova alle priesters bijeen om de offers op het altaar onder het volk te verdelen en te laten nuttigen. Zo konden ze van de offers op Jehova's altaar genieten. En Jehova zei dat ze gezegend waren, dat ze een deel met Hem deelden en dat ze Zijn uitverkoren volk waren (wat Jehova's verbond met de Israëlieten was). Daarom zegt het volk van Israël tot op de dag van vandaag, dat Jehova alleen hun God is en niet de God van andere volken.

uit 'Het werk in het Tijdperk van de Wet' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 20

Tijdens het Tijdperk van de Wet zette Jehova veel geboden uiteen aan Mozes, die hij moest doorgeven aan de Israëlieten die hem uit Egypte volgden. Deze geboden gaf Jehova aan de Israëlieten en hadden geen betrekking op de Egyptenaren. Ze waren bedoeld om de Israëlieten in het gareel te houden. Hij stelde met de geboden eisen aan hen. Of ze de Sabbat in acht namen, of ze hun ouders eerden, of ze afgoden vereerden en zo voort: op basis van deze beginselen werden ze zondig of rechtvaardig geacht. Sommigen onder hen werden door Jehova's vuur getroffen, sommigen werden tot de dood toe gestenigd en sommigen ontvingen Jehova's zegen. Dat hing ervan af of ze deze geboden al dan niet gehoorzaamden. Zij die de Sabbat niet in acht namen, werden gestenigd. Priesters die de Sabbat niet in acht namen, werden door Jehova's vuur getroffen. Zij die hun ouders niet eerden, werden eveneens gestenigd. Dit werd allemaal door Jehova bevolen. Jehova stelde Zijn geboden en wetten in zodat de mensen naar Zijn woord zouden luisteren en het gehoorzamen, en niet tegen Hem zouden rebelleren terwijl Hij ze leiding gaf in hun leven. Hij gebruikte deze wetten om het pasgeboren menselijke ras onder controle te houden, zodat Hij het fundament voor Zijn toekomstige werk beter kon leggen. En zo werd het eerste tijdperk, op basis van het werk dat Jehova deed, het Tijdperk van de Wet genoemd. Hoewel Jehova veel woorden sprak en veel werk deed, leidde Hij het volk enkel op een positieve manier. Hij leerde dit onwetende volk hoe ze menselijk moesten zijn, hoe ze moesten leven, hoe ze Jehova's wegen moesten begrijpen. Het werk dat Hij deed, was er grotendeels op gericht het volk aan te zetten om Zijn wegen in acht te nemen en Zijn wetten te volgen. Het werk vond plaats bij mensen die oppervlakkig verdorven waren. Het ging niet zo ver dat hun gezindheid of vooruitgang in het leven een transformatie onderging. Hij gebruikte de wetten alleen om het volk onder controle te houden. Jehova was voor de Israëlieten in die tijd slechts een God in de tempel, een God in de hemelen. Hij was een wolkkolom, een vuurkolom. Jehova eiste alleen van hen dat ze Zijn wetten en geboden – men zou zelfs kunnen zeggen 'regels' – zouden gehoorzamen. Jehova was er immers niet op uit om hen te transformeren, maar om hen meer dingen te geven die de mens zou moeten hebben, om hen uit Zijn eigen mond te instrueren, want na zijn

schepping had de mens niets over wat hij zou moeten bezitten. En zo gaf Jehova de mensen de dingen die ze voor hun leven op aarde zouden moeten bezitten. Zo zorgde Hij ervoor dat de mensen die Hij leiding gaf hun voorouders, Adam en Eva, voorbijstreefden, want wat Jehova hen gaf, overtrof wat Hij Adam en Eva in het begin had gegeven. Toch was het werk van Jehova in Israël alleen bedoeld om de mensheid te leiden en hun Schepper te doen herkennen. Hij overwon of transformeerde ze niet, maar leidde ze alleen. Daar komt Jehova's werk in het Tijdperk van de Wet op neer. Dat is de achtergrond, het ware verhaal, de essentie van Zijn werk in het hele land Israël, alsmede het begin van Zijn zesduizend jaar werk, om de mensheid onder het bestuur van Jehova's hand te houden. Hieruit kwam meer werk in Zijn managementplan van zesduizend jaar voort.

uit 'Het werk in het Tijdperk van de Wet' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 21

In het begin was het begeleiden van de mens tijdens het oudtestamentische Tijdperk van de Wet vergelijkbaar met het begeleiden van het leven van een kind. De vroegste mensheid was nog maar net geboren uit Jehova; dit waren de Israëlieten. Ze wisten niet hoe ze God moesten vereren of hoe ze op aarde moesten leven. Met andere woorden: Jehova schiep de mensheid, dat wil zeggen, Hij schiep Adam en Eva, maar Hij gaf hun niet de vermogens om te begrijpen hoe ze Jehova moesten vereren of Jehova's wetten op aarde moesten navolgen. Zonder de directe aansturing van Jehova zou niemand dit rechtstreeks kunnen weten, want in het begin beschikte de mens niet over zulke vermogens. De mens wist alleen dat Jehova God was, maar had geen flauw idee hoe hij Hem kon vereren, welk soort gedrag bij 'vereren' paste, met welke instelling iemand Hem moest vereren, of wat hij kon offeren uit eerbied voor Hem. De mens wist alleen hoe hij kon genieten wat er te genieten viel onder alle dingen die door Jehova gemaakt waren, maar met betrekking tot wat voor leven op aarde een schepsel van God waardig was, had hij geen enkel benul. Zonder iemand om haar te instrueren, zonder iemand om haar persoonlijk te begeleiden, zou deze mensheid nooit een leven geleid hebben dat de mensheid betaamt, maar alleen maar op slinkse wijze gevangen zijn gehouden door Satan. Jehova schiep de mensheid, dat wil zeggen, Hij schiep de voorouders van de mensheid, Eva en Adam, maar Hij schonk hun verder niet méér intellect of wijsheid. Hoewel ze al op aarde leefden, begrepen ze bijna niets. En dus was Jehova's werk om de mensheid te scheppen maar voor de helft gedaan, en verre van voltooid. Hij had alleen een model van de mens uit klei gevormd en het Zijn adem gegeven, maar zonder de mens genoeg bereidheid te geven om Hem te eren. In het begin was de mens niet van zins om Hem te vereren of vrezen. De mens wist alleen hoe hij naar Zijn woorden moest luisteren, maar wist niets van de basiskennis voor het leven op aarde en van de normale

leefregels voor de mens. En dus, hoewel Jehova man en vrouw schiep en het project van zeven dagen voltooide, voltooide Hij geenszins de schepping van de mens, want deze mens was slechts een omhulsel, en miste de realiteit van het menszijn. De mens wist alleen dat het Jehova was die de mensheid had geschapen, maar had niet het geringste idee hoe hij zich aan de woorden of wetten van Jehova moest houden. En dus was Jehova's werk nog lang niet gedaan na het ontstaan van de mens. Hij moest de mensen nog steeds bij de hand nemen om voor Zijn aangezicht te komen, opdat zij samen op aarde zouden kunnen leven en Hem zouden kunnen vereren, en opdat zij onder Zijn leiding het juiste levenspad van normale mensen op aarde zouden kunnen bewandelen. Alleen op deze manier was het werk dat hoofdzakelijk onder Jehova's naam was uitgevoerd, volledig voltooid; dat wil zeggen, alleen op deze manier was Jehova's werk van de schepping van de wereld volledig uitgevoerd. Zodoende moest hij, nadat hij de mensheid had geschapen, het leven van de mensheid op aarde duizenden jaren begeleiden, opdat de mensheid Zijn decreten en wetten kon naleven en kon deelnemen aan alle activiteiten die horen bij een normaal aards mensenleven. Dan pas was Jehova's werk volledig voltooid.

uit 'De visie van Gods werk (3)' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 22

Het werk dat Jezus verrichtte, was afgestemd op de noden van de mensheid in dit nieuwe tijdperk. Het was Zijn taak het menselijke geslacht te verlossen door vergeving van zonden. Zijn gezindheid was geheel en al nederigheid, geduld, liefde, vroomheid, verdraagzaamheid, genade, en goedertierenheid. Hij zegende de mensheid rijkelijk, bracht hen genade in overvloed en gaf hun alle dingen waaruit zij plezier en vreugde konden putten. Hij schonk de mensen het genot van vrede en geluk, alsmede Zijn verdraagzaamheid, liefde, genade en goedertierenheid. In die dagen werden de mensen overstelpt met een overvloed aan genietingen: In hun harten heersten vrede en geborgenheid, zij ontvingen troost voor hun geest, en werden ondersteund door hun Verlosser Jezus. Dat zij deze schatten konden ontvangen, vloeide voort uit het tijdperk waarin zij leefden. In het Tijdperk van Genade had de mens reeds blootgestaan aan al het verderf van Satan. Om die reden vereiste het verlossingswerk voor heel de mensheid een overvloedigheid aan genade, oneindige verdraagzaamheid en geduld, nog belangrijker, een offer afdoende voor de verzoening van de zonden van alle mensen. Wat de mensheid in het Tijdperk van Genade zag, was slechts mijn offer tot verzoening van de zonden van alle mensen, namelijk Jezus. Het enige wat zij wisten, was dat God genadig en verdraagzaam kon zijn; En wat zij alleen zagen, was de genade en goedertierenheid van Jezus. Dit was geheel mogelijk omdat zij in het Tijdperk van Genade waren geboren. En dus, voordat zij verlost konden worden, was het noodzakelijk dat zij zich konden verheugen in de vele vormen van genade die Jezus hen in overvloed schonk. Alleen

dit was heilzaam voor de mens. Op deze wijze – door te leven in genade – konden al hun zonden worden vergeven. Bovendien werd zo voor hen de mogelijkheid geopend om te worden verlost door te leven in Jezus' verdraagzaamheid en geduld. Alleen door Zijn verdraagzaamheid en geduld verwierven zij het recht op vergiffenis en mochten zij zich verheugen in de overvloed van genade die zij te danken hadden aan Jezus. Dit alles in overstemming met Jezus' woorden: Ik ben niet gekomen om de rechtvaardigen maar de zondaars te verlossen, maar om zondaars vergeving te schenken en hen te verlossen. Als Jezus vlees was geworden met de gezindheid om te oordelen, te vervloeken en onverdraagzaam te zijn jegens de overtredingen van de mensen, zouden mensen nooit de kans hebben gehad te worden verlost. Dan zouden zij tot in eeuwigheid zondaars zijn gebleven. Als het zo was geweest, zou het zesduizendjarige managementplan al in het Tijdperk van de Wet tot stilstand zijn gebracht. In dat geval zou het Tijdperk van de Wet verlengd zijn met zesduizend jaar. De zonden van de mens zouden dan steeds talrijker en verderfelijker zijn geworden; dan zou de schepping van de mens voor niets zijn geweest. De mens had dan alleen Jehova onder Zijn Wet kunnen dienen, maar hun zonden zouden die van de eerst geschapen mensen verre overtreffen. Hoe meer Jezus de mensen liefhad, hen hun zonden vergaf en hen voldoende genade bracht en goedertierenheid, des te meer de mensheid in staat werd gesteld te worden verlost, om 'afgedwaalde schapen' te worden genoemd die Jezus tegen een hoge prijs terugkocht. Satan was niet bij machte dit werk te verstoren, omdat Jezus Zijn volgelingen behandelde zoals een liefdevolle moeder haar baby aan haar borst. Hij werd niet boos op hen, Hij verachtte hen evenmin; Hij was vervuld van troostrijk mededogen. Ook ontstak Hij nooit in toorn, te midden van hen; Hij verdroeg hun zonden en zag hun onwetendheid en dwaasheid over het hoofd, zelfs ging hij zo ver dat hij zei: "Vergeef uw naasten zeventig maal zeven maal." Aldus transformeerde Zijn hart de harten van anderen. Zo werd de mensheid door Zijn verdraagzaamheid vergeving van zonden geschonken.

uit 'Het ware verhaal achter het werk van het Tijdperk van Verlossing' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 23

Ofschoon Jezus in Zijn vleeswording volstrekt zonder emotie was, stond Hij altijd klaar om Zijn discipelen gerust te stellen, voor hen te zorgen, hen te helpen en hen te ondersteunen. Hoeveel werk Hij ook deed, of hoeveel lijden Hij ook verduurde, Hij stelde nooit te hoge eisen aan de mensen. Integendeel, Hij bleef altijd geduldig en verdraagzaam tegenover hun zonden, zodanig dat de mensen tijdens het Tijdperk van Genade Hem vol genegenheid 'de liefdevolle Verlosser Jezus' noemden. Voor de mensen uit die tijd – voor alle mensen – had en was Jezus genade en goedertierenheid. Nooit herinnerde Hij hen aan hun overtredingen, want hun overtredingen waren niet de grondslag van de wijze waarop Hij hen behandelde. Aangezien dit

een ander tijdperk was, schonk Hij de mensen vaak overvloedig voedsel en drinken, opdat zij konden eten tot zij voldaan waren. Hij behandelde al Zijn volgelingen met genade, genas zieken, dreef demonen uit en wekte doden op. Opdat de mensen in Hem zouden geloven en zien dat alles wat Hij deed serieus en oprecht werd gedaan, ging Hij zo ver dat Hij een rottend lijk tot leven wekte en liet zien dat zelfs de doden in zijn handen weer tot leven konden komen. Op deze manier verdroeg Hij zwijgend en verrichtte Hij Zijn verlossingswerk in hun midden. Nog voordat Jezus werd gekruisigd, had Hij reeds alle zonden van de mensheid op zich genomen en was Hij een zondoffer voor de mensheid geworden. Zelfs voordat Hij werd gekruisigd had Hij al de weg naar het kruis vrijgemaakt om de mensheid te verlossen. Uiteindelijk werd Hij aan het kruis genageld, offerde Hij Zichzelf op ter wille van het kruis en schonk Hij al Zijn genade, goedertierenheid en heiligheid aan de mensheid. Tegenover de mensheid bleef Hij altijd verdraagzaam, nooit wraakzuchtig, maar vergaf de mensen hun zonden, maande hen tot berouw en leerde hen om geduld te hebben, verdraagzaamheid en liefde. Zo konden zij in Zijn voetsporen treden en ook zichzelf opofferen ter wille van het kruis. Zijn liefde voor de broeders en zusters was nog groter dan Zijn liefde voor Maria. Het werk dat Hij deed, bestond in principe uit mensen genezen en demonen uitdrijven, alles ter wille van Zijn verlossing. Waarheen Hij ook ging, altijd bejegende Hij degenen die Hem volgden met gratie. Hij maakte armen rijk, liet verlamden weer lopen, gaf blinden het zicht terug en schonk doven het gehoor. Zelfs de geringste mensen, de behoeftigen en de zondaars nodigde Hij aan Zijn tafel, want nooit ging Hij hen uit de weg; Hij betoonde hen altijd geduld, en zei zelfs: “Als er ook maar één schaap, van de honderd, uit de kudde is afgedwaald, zal de goede herder de negenennegentig andere schapen achterlaten om het ene verdoolde schaap te zoeken; en als hij het gevonden heeft, verheugt hij zich uitbundig”. Jezus had Zijn volgelingen lief zoals een ooi haar lammeren liefheeft. Hoewel zij dwaas en onwetend waren en in Zijn ogen zondaars waren en verder de meest nederige leden van de samenleving, beschouwde Hij deze zondaren — die door anderen werden geminacht — als Zijn oogappels. Zijn liefde voor hen was zo groot dat Hij ter wille van hen Zijn leven gaf, als een lam dat op het altaar wordt geofferd. Hij betoonde Zich hun dienaar te midden van hen, liet Zich door hen gebruiken en slachten en onderwierp Zich onvoorwaardelijk aan hen. Voor Zijn volgelingen was Hij de liefdevolle Verlosser Jezus, maar de farizeeën, die het volk vanaf hun hoge spreekgestoelte de les lazten, betoonde Hij echter geen genade of liefdevolle vriendelijkheid, maar afkeer en verontwaardiging. Hij verrichtte weinig werk onder de farizeeën, maar beleerde en berispte hen af en toe. Hij begaf zich niet in hun midden om het werk van verlossing te doen, laat staan dat Hij wonderen onder hen verrichtte of tekenen toonde. Daarentegen schonk Hij Zijn volgelingen al Zijn genade en goedertierenheid, verdragend in het belang van deze zondaars tot het bittere einde, toen Hij aan het kruis genageld werd en vernedering onderging totdat Hij de gehele mensheid had verlost. Dit was de totale som van Zijn

werk.

Zonder Jezus' verlossingswerk zou de mensheid voorgoed in zonde zijn blijven leven en waren zij kinderen van de zonde geworden, afstammelingen van demonen. Als alles zo was gebleven, zou heel de aarde een woonplaats en verblijfplaats van Satan zijn geworden. Het verlossingswerk vereiste echter het schenken van genade en goedertierenheid aan de mensheid, want alleen zo kon haar vergeving worden geschonken en kon zij uiteindelijk het recht verwerven om compleet te worden gemaakt en volledig gewonnen. Zonder dit stadium van het werk had het zesduizendjarige managementplan niet vooruit kunnen gaan. Indien Jezus niet was gekruisigd en alleen mensen had genezen en hun demonen uitgedreven, zouden de mensen geen volledige vergeving van alle zonden hebben ontvangen. Gedurende de drieënhalf jaar durende periode waarin Jezus Zijn werk op aarde deed, heeft Hij slechts de helft van Zijn verlossingswerk volbracht. Vervolgens, door aan het kruis genageld te worden en gelijk te worden aan het zondige vlees, door te worden overgedragen aan de kwaadaardige, voltooide Hij het werk van de kruisiging en beheerste Hij het lot van de mensheid. Pas toen Hij was uitgeleverd in Satans handen verlost Hij de mensheid. Gedurende drieëndertig en een half jaar leed Hij op aarde, belachelijk gemaakt, belastend en verlaten, zelfs tot het punt waarop Hij geen plaats had om Zijn hoofd neer te leggen, om Zijn lichaam rust te gunnen. Vervolgens, werd Hij met heel Zijn wezen – in een heilig en onschuldig lichaam – aan het kruis geslagen en verduurde Hij alle mogelijke vormen van lijden. De machthebbers hebben Hem bespot en Hem laten geselen; de soldaten van Rome hebben Hem zelfs in het gelaat gespuwd; toch verdroeg Hij al dit lijden zwijgend tot het einde toe en onderwierp Zich onvoorwaardelijk tot aan de dood, waarna Hij heel de mensheid verlost. Pas daarna was Hem rust vergund. Het werk dat Jezus heeft verricht vertegenwoordigt alleen het Tijdperk van Genade; het vertegenwoordigt niet het Tijdperk van de Wet. Ook is het geen vervanging voor het werk van de laatste dagen. Dit is de essentie van Jezus' werk in het Tijdperk van Genade, het tweede tijdperk dat de mensheid heeft doorgemaakt – het Tijdperk van Verlossing.

uit 'Het ware verhaal achter het werk van het Tijdperk van Verlossing' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 24

Na het werk van Jehova, is Jezus vlees geworden om Zijn werk onder de mensen te verrichten. Zijn werk stond niet op zichzelf, maar bouwde voort op het werk van Jehova. Het was het werk van een nieuw tijdperk: God had het Tijdperk van de Wet afgesloten. Zo zette God Zijn werk, nadat het werk van Jezus was voleindigd, voort in het tijdperk dat daarna kwam omdat het hele management van God voortdurend verder gaat. Als het oude tijdperk verstrijkt, wordt dit vervangen door een nieuw tijdperk en nadat het oude werk is voltooid zal een nieuw

werk het management van God voortzetten. Deze vleeswording is de tweede vleeswording van God, die volgt op de voltooiing van Jezus' werk. Natuurlijk staat deze vleeswording niet op zichzelf: het is de derde fase in het werk na het Tijdperk van de Wet en het Tijdperk van Genade. Elke nieuwe fase in het werk van God brengt altijd een nieuw begin en een nieuw tijdperk met zich mee. Er vinden dus ook bijbehorende veranderingen plaats in de gezindheid van God, in Zijn werkwijze, in de plaats van Zijn werk en in Zijn Naam. Het is dan ook geen wonder dat de mens het werk van God in het nieuwe tijdperk moeilijk kan aanvaarden. Maar hoe Hij ook wordt tegengewerkt door de mens, toch doet God altijd Zijn werk en leidt Hij de gehele mensheid verder. Toen Jezus in de wereld kwam, bracht Hij het Tijdperk van Genade en maakte Hij een einde aan het Tijdperk van de Wet. In de laatste dagen werd God nogmaals vlees. Toen Hij dit keer vlees werd, maakte Hij een einde aan het Tijdperk van Genade en bracht Hij het Tijdperk van het Koninkrijk. Allen die de tweede vleeswording van God aanvaarden, worden in het Tijdperk van het Koninkrijk ingeleid en kunnen de leiding van God persoonlijk aanvaarden. Jezus deed veel werk onder de mens, maar voltooide alleen de verlossing van alle mensen en werd het zondoffer van de mens. Hij ontdeed de mens niet van heel zijn verdorven gezindheid. Om de mens volledig van de invloed van Satan te redden, was het niet alleen vereist dat Jezus de zonden van de mensheid als zondoffer op Zich nam, maar ook dat God nog belangrijker werk uitvoerde om de mens volledig te ontdoen van zijn gezindheid die door Satan was verdorven. Daarom keerde God nadat de zonden van de mensen waren vergeven terug in het vlees om de mens naar een nieuw tijdperk te leiden. Hij begon het werk van tuchtiging en oordeel, waardoor de mens in een hogere sfeer terechtkwam. Iedereen die zich aan Zijn heerschappij onderwerpt, zal een hogere waarheid genieten en een rijkere zegen ontvangen. Ze zullen echt in het licht leven en de waarheid, de weg en het leven verkrijgen.

uit 'Voorwoord' tot 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 25

Als mensen in het Tijdperk van Genade blijven, zullen ze nooit vrij zijn van hun verdorven gezindheid – laat staan dat ze de inherente gezindheid van God zouden kennen. Als mensen altijd uit een overvloed aan genade leven maar niet beschikken over de weg van het leven, waardoor ze God kunnen kennen en bevredigen, zullen ze Hem nooit echt winnen, hoewel ze in Hem geloven. Wat een zielig soort geloof is dat. Als je dit boek uit hebt, als je iedere stap van het werk van de vleesgeworden God in het Tijdperk van het Koninkrijk hebt ervaren, zul je voelen dat je langjarige hoop eindelijk is uitgekomen. Je zult voelen dat je God nu pas echt van aangezicht tot aangezicht aan hebt kunnen kijken; nu heb je God pas in het gezicht kunnen zien, de persoonlijke uitspraak van God kunnen horen, de wijsheid van Gods werk op waarde weten te

schatten en ervaren hoe echt en almachtig God is. Je zult merken dat je veel gewonnen hebt, dingen die mensen in het verleden nooit hebben gezien of gehad. Op dat moment zul je duidelijk weten wat het is om in God te geloven, en wat het betekent om naar Gods hart te zijn. Natuurlijk, als je je vastklampt aan oude zienswijzen, en het feit van de tweede incarnatie van God afwijst of ontkent, blijf je met lege handen achter en win je niets. Uiteindelijk maak je je dan schuldig aan verzet tegen God. Diegenen die de waarheid gehoorzamen en zich aan het werk van God onderwerpen zullen worden geschaard onder de naam van de tweede vleesgeworden God – de Almachtige. Zij zullen de persoonlijke leiding van God kunnen aanvaarden, en meer en hogere waarheid verkrijgen en een waarlijk menselijk leven ontvangen. Hij zal het visioen aanschouwen die de mensen uit vroeger tijden nooit te zien kregen: “Ik draaide me om, om te zien welke stem er tegen mij sprak. Toen zag ik zeven gouden lampenstandaards, en in het midden van die zeven lampenstandaards iemand die leek op de Mensenzoon, gekleed in een gewaad tot op de voeten en met een gouden gordel om de borst. Zijn hoofd en zijn haren waren wit als witte wol of als sneeuw, en zijn ogen waren als een vlamvend vuur. Zijn voeten gloeiden als brons in een oven. Zijn stem klonk als het geluid van geweldige watermassa’s. In zijn rechterhand had hij zeven sterren en uit zijn mond kwam een scherp, tweesnijdend zwaard. Zijn gezicht schitterde als de felle zon” (Openbaring 1:12-16). Deze visie is de uitdrukking van Gods hele gezindheid. Zo’n uitdrukking van Zijn hele gezindheid is tevens de uitdrukking van het werk van God wanneer Hij deze keer vlees wordt. In de stortvloed van tuchtiging en oordeel drukt de Mensenzoon Zijn inherente gezindheid uit door het spreken van woorden en laat Hij allen die Zijn tuchtiging en oordeel aanvaarden het ware gezicht van de Mensenzoon zien, een gezicht dat een getrouwe afbeelding is van het gezicht van de Mensenzoon dat door Johannes werd gezien. (Natuurlijk is dit allemaal onzichtbaar voor hen die het werk van God in het Tijdperk van het Koninkrijk niet aanvaarden.) Het ware gezicht van God kan niet volledig in menselijke woorden worden uitgedrukt. Daarom gebruikt God de uitdrukking van Zijn inherente gezindheid om Zijn ware gezicht aan de mens te tonen. Dit betekent dat wie de inherente gezindheid van de Mensenzoon heeft ervaren het ware gezicht van de Mensenzoon heeft gezien, want God is te groot en kan niet volledig in menselijke woorden worden uitgedrukt. Als de mensen eenmaal iedere stap van Gods werk in het Tijdperk van het Koninkrijk heeft ervaren, dan kent hij de ware betekenis van de woorden van Johannes toen hij het over de Mensenzoon tussen de kandelaren had: “Zijn hoofd en zijn haren waren wit als witte wol of als sneeuw, en zijn ogen waren als een vlamvend vuur. Zijn voeten gloeiden als brons in een oven. Zijn stem klonk als het geluid van geweldige watermassa’s. In zijn rechterhand had hij zeven sterren en uit zijn mond kwam een scherp, tweesnijdend zwaard. Zijn gezicht schitterde als de felle zon.” Op dat moment zul je zonder twijfel weten dat dit gewone vlees dat zoveel woorden heeft gesproken in werkelijkheid de tweede vleesgeworden God is. En dan zul je pas echt voelen hoe gezegend je bent, en je zult het

gevoel hebben dat je bijzonder veel geluk hebt. Zou je deze zegening niet willen aannemen?

uit 'Voorwoord' tot 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 26

Het werk van de laatste dagen is het spreken van woorden. Woorden kunnen grote veranderingen teweegbrengen in de mens. De veranderingen die in deze mensen plaatsvinden na het aanvaarden van deze woorden, zijn veel groter dan de veranderingen die plaatsvinden na het aanvaarden van de wonderen en tekenen in het Tijdperk van Genade. Want in het Tijdperk van Genade werden demonen uitgedreven door gebed en oplegging van handen, maar de verdorven gezindheid binnenin de mens bleef aanwezig. De mens werd genezen van ziekte en zijn zonden werden hem vergeven, maar het werk moest nog worden verricht om de mens vrij te maken van de verdorven satanische gezindheid binnenin hem. Alleen vanwege zijn geloof werd de mens gered en werden zijn zonden hem vergeven, maar de zondige natuur van de mens was niet weggevaagd en bleef nog steeds in hem. De zonden van de mens werden vergeven door bemiddeling van de vleesgeworden God, maar dit wil niet zeggen dat de mens geen zonde meer in zich heeft. De zonden van de mens konden door het zondoffer worden vergeven, maar voor het probleem hoe de mens dan niet meer tot zonde kan worden gebracht, en hoe zijn zondige natuur volledig kan worden weggevaagd en getransformeerd, voor dat probleem heeft hij geen oplossing. De zonden van de mens werden vergeven en dit is het gevolg van het werk van Gods kruisiging, maar de mens bleef leven in de verdorven satanische gezindheid van weleer. Dit is de reden dat de mens volledig moet worden gered van zijn verdorven satanische gezindheid, zodat zijn zondige natuur volledig kan worden weggevaagd en niet meer zal opkomen, waardoor de gezindheid van de mens kan worden getransformeerd. Hiertoe moet de mens het pad naar groei in het leven, de weg van leven en de weg naar verandering van gezindheid begrijpen. Bovendien moet de mens handelen in overeenstemming met dit pad, zodat zijn gezindheid geleidelijk kan veranderen en hij kan leven in het schijnende licht, zodat al wat hij doet in overeenstemming is met de wil van God, zodat hij zijn verdorven satanische gezindheid kan uitbannen en hij kan losbreken van Satans duistere invloed en volledig van de zonde zal loskomen. Alleen dan zal de mens volledige redding ontvangen. Toen Jezus Zijn werk deed, had de mens nog maar een vage en onduidelijke kennis over Hem. De mens heeft altijd gedacht dat Hij de zoon van David was en verkondigde Hem als een grote profeet, de liefdadige Heer die de mens van zijn zonden verlost. Sommigen werden, door de kracht van hun geloof, alleen al genezen door het aanraken van Zijn mantel: de blinden konden zien en zelfs de doden konden tot leven worden gewekt. De mens was echter niet in staat om de diepgewortelde verdorven satanische gezindheid in zichzelf te ontdekken, noch wist hij hoe hij zich ervan kon ontdoen. De mens ontving veel genade, zoals de

vrede en het geluk van het vlees, het geloof van een lid dat zegen bracht aan een hele familie, de genezing van ziekte, enzovoort. De rest bestond uit de goede daden van de mens en zijn goddelijke verschijning. Als de mens zo kon leven, werd hij beschouwd als een aanvaardbare gelovige. Alleen dit soort gelovigen kan na de dood de hemel binnengaan, wat betekent dat ze gered zijn. Maar tijdens hun leven hebben deze mensen de weg van het leven absoluut niet begrepen. Alles wat ze deden, was zondigen om vervolgens hun zonden te belijden. Dit gebeurde in een constante cyclus zonder dat er een pad was voor het veranderen van hun gezindheid. Dit was de toestand van de mens in het Tijdperk van Genade. Heeft de mens volledige redding ontvangen? Nee! Daarom bleef na beëindiging van die werkfase het werk van het oordeel en tuchtiging over. Deze fase is bedoeld om de mens te zuiveren door middel van het woord en hem daarmee op een weg te leiden die hij volgen kan. Deze fase zou niet vruchtbaar en zinvol zijn als het verder ging met het uitdrijven van demonen, want de mens zou niet worden bevrijd van zijn zondige natuur en zou blijven stilstaan bij de vergeving van de zonde. Door het zondoffer zijn de zonden van de mens vergeven, want het werk van de kruisiging is reeds beëindigd en God heeft gezegevierd over Satan. Maar omdat de verdorven gezindheid van de mens nog steeds in hem is, kan de mens nog steeds zondigen en tegen God in opstand komen, en heeft God de mensheid niet gewonnen. Daarom gebruikt God in deze werkfase het woord om de verdorven gezindheid van de mens bloot te leggen, waardoor hij praktiseert in overeenstemming met het juiste pad. Deze fase heeft meer betekenis dan de vorige en is eveneens vruchtbaarder, want nu is het het woord dat het leven van de mens rechtstreeks voedt en dat het mogelijk maakt dat de gezindheid van de mens volledig wordt vernieuwd. Het is een veel grondigere werkfase. De incarnatie in de laatste dagen heeft de betekenis van Gods incarnatie dus compleet gemaakt en heeft Gods managementplan voor de redding van de mens volledig afgerond.

uit 'Het mysterie van de vleeswording (4)' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 27

Tijdens het werk van de laatste dagen is het woord machtiger dan de manifestatie van wonderen en tekenen en het gezag van het woord overtreft dat van wonderen en tekenen. Het woord brengt de verdorven gezindheid die diep begraven ligt in het hart van de mens helemaal aan het licht. Je kunt haar absoluut niet vanuit jezelf herkennen. Wanneer zij door het woord voor je wordt blootgelegd, zul je haar als vanzelfsprekend ontdekken. Je zal haar niet kunnen ontkennen en je zal rotsvast overtuigd zijn. Is dit niet het gezag van het woord? Dit is het resultaat dat tegenwoordig door het werk van het woord bereikt wordt. Daarom is het dus niet door de genezing van ziekte en het uitdrijven van demonen dat de mens volledig kan worden gered van zijn zonden. Evenmin kan hij compleet gemaakt worden door de manifestatie van

wonderen en tekenen. Het gezag om ziekte te genezen en demonen uit te drijven levert de mens alleen maar genade op, maar het vlees van de mens behoort nog steeds tot Satan en de verdorven satanische gezindheid is nog steeds in de mens achtergebleven. Met andere woorden: dat wat nog niet gereinigd is, behoort nog steeds tot zonde en vuiligheid. Pas nadat hij met behulp van het woord is gereinigd, kan hij worden gewonnen door God en een geheiligd mens worden. Toen de demonen uit de mens waren verdreven en hij was verlost, betekende dit alleen dat hij uit de handen van Satan was gerukt en terug bij God was gekomen. Zonder reiniging of verandering door God blijft hij echter een verdorven mens. Er is nog steeds vuil, verzet en ongehoorzaamheid in de mens. De mens is alleen teruggekeerd tot God door Zijn verlossing, maar hij heeft niet de geringste kennis van God en is nog steeds in staat zich tegen Hem te verzetten en Hem te verraden. Voordat de mens werd verlost, waren al heel wat soorten vergif van Satan bij hem ingebracht en na duizenden jaren door Satan verdorven te zijn, is er bij hem een natuur ontstaan die zich tegen God verzet. Dat betekent dat toen de mens was verlost, dat niets meer dan een zaak van verlossing was, waarbij de mens tegen een hoge prijs gekocht was, maar waarbij de giftige natuur binnenin hem niet was geëlimineerd. De mens die zo bezoedeld is, moet een verandering ondergaan voordat hij het waard is om God te dienen. Door middel van dit werk van oordeel en tuchtiging zal de mens volledig de vuile en verdorven essentie van zichzelf leren kennen en hij zal volledig kunnen veranderen en gezuiverd kunnen worden. Alleen op deze manier kan de mens waardig worden om voor de troon van God terug te keren. Al het werk dat op deze dag wordt gedaan, is dusdanig dat de mens gezuiverd en veranderd kan worden. Door het oordeel en de tuchtiging door het woord en door de loutering kan de mens zijn verdorvenheid uitdelgen en rein worden gemaakt. Beter nog dan deze werkfase als een fase van redding te beschouwen, zou het treffender zijn om te zeggen dat deze het werk is van zuivering. Waarachtig, deze fase is een fase van overwinning, en ook de tweede fase in het reddingswerk. Het is door het oordeel en de tuchtiging van het woord dat de mens kan worden gewonnen door God en het is door het gebruik van het woord om te louteren, te oordelen en te onthullen, zodat alle onzuiverheden, opvattingen, motieven en persoonlijke aspiraties in het hart van de mens volledig bekend worden. Ondanks alles waarvan de mens wellicht verlost is en waarvan zijn zonden hem vergeven zijn, kan dit alleen worden opgevat in de zin dat God Zich de overtredingen van de mens niet herinnert en hem niet overeenkomstig behandelt. Wanneer de mens, die leeft in een lichaam van vlees, echter niet van zonde is vrijgemaakt, kan hij alleen maar blijven zondigen en eindeloos zijn verdorven satanische gezindheid blijven openbaren. Dit is het leven dat de mens leidt: een eindeloze cyclus van zondigen en vergeven worden. De meeste mensen zondigen overdag en belijden dit 's avonds weer. Zelfs als het zondoffer voor de mens voor altijd van kracht blijft, zal het de mens op deze manier niet redden van de zonde. Slechts de helft van het reddingswerk is afgerond, want de gezindheid van de mens is nog steeds

verdorven. Toen de mensen bijvoorbeeld beseften dat ze van Moab afstamden, gingen zij zich beklagen, wilden ze het leven niet meer nastreven en werden zij volkomen negatief. Toont dit niet aan dat de mensheid zich nog steeds niet geheel kan onderwerpen aan de heerschappij van God? Is dit niet precies hun verdorven satanische gezindheid? Toen je niet aan tuchtiging werd onderworpen, reikten je handen hoger dan de anderen, zelfs die van Jezus. En je riep met luide stem: “Wees een geliefde zoon van God! Wees een intieme vriend van God! Wij zouden nog liever sterven dan zwichten voor Satan! Kom in opstand tegen de oude Satan! Kom in opstand tegen de grote rode draak! Moge de grote rode draak op een ellendige manier ten val komen! Moge God ons compleet maken!” Jouw geroep was harder dan dat van alle anderen. Maar toen kwamen de tijden van tuchtiging en opnieuw werd de verdorven gezindheid van de mens geopenbaard. Toen stopten zij met roepen en hun voornemen mislukte. Dit is de verdorvenheid van de mens. Deze gaat dieper dan de zonde. Ze is aangebracht door Satan en zit diepgeworteld in de mens. Het is niet gemakkelijk voor de mens om zich van zijn zonden bewust te worden. Hij kan zijn eigen diepgewortelde natuur niet herkennen en moet vertrouwen op het oordeel van het woord om dit te bereiken. Alleen zo kan de mens geleidelijk vanaf dit punt veranderen. In het verleden schreeuwde de mens aldus, omdat hij zijn oorspronkelijke verdorven gezindheid niet kende. Dit zijn de onzuiverheden die in de mens huizen. Gedurende deze lange periode van oordeel en tuchtiging leefde de mens in een gespannen sfeer. Was dit niet allemaal het gevolg van de werking van het woord? Schreeuwde jij het ook niet uit met een zeer luide stem vóór de beproeving van de dienstdoeners? “Ga het koninkrijk binnen! Allen die deze naam aanvaardden, zullen het koninkrijk binnengaan! Allen zullen deelhebben aan God!” Toen de beproeving van de dienstdoeners kwam, schreeuwde je het niet langer uit. In het begin riep iedereen uit: “O God! Waar u mij ook maar wilt inzetten, ik zal mij onderwerpen om mij door u te laten leiden.” Na het lezen van de woorden van God “Wie zal mijn Paulus zijn?” zei de mens: “Ik ben bereid!” Toen zag hij de woorden “En hoe zit het met het geloof van Job?” en zei hij: “Ik ben bereid om het geloof van Job op mij te nemen. God, stelt u mij alstublieft op de proef!” Toen de beproeving van de dienstdoeners kwam, stortten zij meteen in en konden ze nauwelijks weer overeind komen. Daarna namen de onzuiverheden in het hart van de mens allengs af. Kwam dit niet door het woord? Wat jullie vandaag dus hebben meegemaakt, zijn resultaten die door het woord zijn bereikt. Deze zijn zelfs groter dan de resultaten die zijn bereikt door de werking van de wonderen en tekenen van Jezus. De glorie van God die je ziet en het gezag van God Zelf dat je ziet, komen niet zozeer voort uit het zien van de kruisiging of de genezing van ziekte en het uitdrijven van demonen, maar veeleer uit het oordeel van Zijn woord. Dit toont aan dat het gezag en de macht van God niet alleen bestaan uit de werking van tekenen, de genezing van ziekte en het uitdrijven van demonen. Maar het oordeel van het woord is beter in staat om het gezag van God te vertegenwoordigen en Zijn almacht te openbaren.

Dagelijkse woorden van God Fragment 28

In het Tijdperk van het Koninkrijk gebruikt God het woord om een nieuw tijdperk in te luiden, om Zijn werkmethode te veranderen en om het werk voor het gehele tijdperk uit te voeren. Dit is het beginsel op grond waarvan God werkt in het Tijdperk van het Woord. Hij werd vlees om vanuit verschillende perspectieven te spreken en stelde de mens in staat God werkelijk te zien, God die het Woord is dat verschijnt in het vlees, en Zijn wijsheid en wonderbaarlijkheid te aanschouwen. Zulk werk wordt uitgevoerd om de doelen het overwinnen van de mens, het vervolmaken van de mens en de eliminatie van de mens beter te verwezenlijken. Dit is de werkelijke betekenis van het gebruik van het woord voor het werk in het Tijdperk van het Woord. Door het woord leert de mens het werk van God, de gezindheid van God, de essentie van de mens en waar de mens binnen moet gaan kennen. Door het woord komt het werk dat God in het Tijdperk van het Woord wenst te doen volledig tot bloei. Door het woord wordt de mens ontmaskerd, geëlimineerd en beproefd. De mens heeft het woord gezien, het woord gehoord en is zich bewust geworden van het bestaan van het woord. Als gevolg hiervan gelooft hij in het bestaan van God, in de almacht en wijsheid van God, alsook in Gods liefde voor de mens en Zijn verlangen de mens te redden. Hoewel het woord 'woord' eenvoudig en alledaags is, schudt het woord uit de mond van de vleesgeworden God het gehele universum op. Het transformeert het hart, de opvattingen en de oude gezindheid van de mens, en verandert de manier waarop de hele wereld er tot dan toe uitzag. Door de eeuwen heen is het alleen de God van dit moment die op deze manier werkt, en alleen Hij spreekt aldus en komt om de mens aldus te redden. Vanaf deze tijd leeft de mens onder de leiding van het woord en wordt geweid en onderhouden door het woord. De hele mensheid is in de wereld van het woord komen te leven, binnen de vervloeking en zegeningen van Gods woord, en er zijn nu zelfs nog meer mensen die onder het oordeel en de tuchtiging van het woord zijn komen te leven. Deze woorden en dit werk zijn er alle ten behoeve van de redding van de mens, ten behoeve van het vervullen van Gods wil en ten behoeve van het veranderen van het oorspronkelijke uiterlijk van de wereld van de oude schepping. God schiep de wereld met het woord, leidt mensen uit het gehele universum met Zijn woord, en overwint en redt hen opnieuw met het woord. Tenslotte zal Hij het woord gebruiken om een einde te maken aan de gehele oude wereld. Alleen dan is het managementplan geheel voltooid. Tijdens het Tijdperk God gebruikt het woord om Zijn werk uit te voeren en de resultaten van Zijn werk te bereiken. Hij doet geen wonderen noch voert Hij mirakels uit. Hij voert Zijn werk uitsluitend uit door het woord. Dankzij het woord wordt de mens gevoed en onderhouden, dankzij het woord verwerft de mens kennis en werkelijke ervaring. De mens in het Tijdperk van het Woord heeft werkelijk buitengewone zegeningen ontvangen. Hij heeft geen

fysieke pijn geleden en geniet eenvoudig van de overvloedige voorraad van het woord van God. Zonder de noodzaak verder blindweg op zoek of op blindweg reis te gaan, vanuit zijn comfortabele positie, ziet hij Gods verschijning, hoort hij Hem spreken met Zijn eigen mond, ontvangt hij wat Hij verstrekt en kijkt hij toe hoe Hij persoonlijk Zijn werk doet. Dit zijn dingen waar mensen in vorige tijdperken niet van konden genieten en dit zijn zegeningen die zij nooit konden ontvangen.

uit 'Het Tijdperk van het Koninkrijk is het Tijdperk van het Woord' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 29

De mensheid, die te diep verdorven is door Satan, weet niet dat er een God is en is gestopt met het aanbidden van God. In het begin, toen Adam en Eva werden geschapen, waren de glorie van Jehova en het getuigenis van Jehova voortdurend aanwezig. Maar nadat hij verdorven werd, verloor de mens de glorie en het getuigenis omdat iedereen in opstand kwam tegen God en Hem niet meer vereerde. Het huidige overwinningswerk heeft als doel alle getuigenissen en alle glorie terug te winnen en alle mensen God te laten aanbidden, zodat er een getuigenis is onder de schepselen. Dat is wat er moet gebeuren in deze fase van werk. En hoe moet de mensheid precies worden overwonnen? Het zal geschieden door het gebruik van dit werk van woorden. Daardoor zal de mens volledig worden overtuigd; hij zal volledig worden onderworpen door het gebruik van openbaring, oordeel, tuchting en genadeloze vervloeking; en door de opstandigheid van de mens te onthullen en zijn rebellie te oordelen, zodat hij de onrechtvaardigheid en onreinheid van de mensheid gaat inzien, die gebruikt zal worden om Gods rechtvaardige gezindheid te onderstrepen. Ja, vooral door het gebruik van deze woorden zal de mens worden overwonnen en volledig worden overtuigd. Woorden zijn het middel voor de definitieve overwinning van de mensheid, en allen die deze overwinning aanvaarden, zullen ook de hardheid en het oordeel van deze woorden moeten aanvaarden. Het huidige proces van spreken is een overwinningsproces. Hoe moeten mensen dan precies samenwerken? Door al deze woorden ook echt te eten en te drinken en te begrijpen. Mensen kunnen zichzelf niet overwinnen. Je moet je verdorvenheid en onreinheid, je opstandigheid en ongerechtigheid, leren inzien door het eten en drinken van deze woorden, en je neerwerpen voor God. Als je Gods wil kunt begrijpen en het vervolgens in de praktijk brengt, en daarnaast ook de visie hebt, als je deze woorden volledig weet te gehoorzamen en je eigen keuzes nalaat, dan ben je overwonnen. En dan zullen het deze woorden zijn die je hebben overwonnen. Waarom heeft de mensheid het getuigenis verloren? Omdat niemand meer vertrouwen heeft in God of God echt in zijn hart heeft. Het overwinnen van de mensheid betekent dit geloof in ere herstellen. Mensen zijn altijd weer gericht op de wereld, ze koesteren teveel hoop, verlangen teveel van de toekomst en hebben allerlei buitensporige eisen.

Ze zijn altijd bezig met vleselijke dingen en niet geïnteresseerd in het zoeken naar de weg van het geloof in God. Hun harten zijn in bezit genomen door Satan. Ze hebben hun eerbied voor God verloren en keren hun hart tot Satan. Maar de mens is door God geschapen. Aldus heeft de mens het getuigenis verloren, wat betekent dat hij de glorie van God is kwijtgeraakt. Het doel van het overwinnen van de mensheid is om de glorie terug te winnen van de eerbied van de mens voor God. Anders gezegd: er zijn veel mensen die het leven niet najagen; en zelfs als er een aantal zijn, kun je ze tellen op de vingers van een hand. Mensen zijn het meest bezorgd over hun toekomst en besteden geen enkele aandacht aan het leven. Sommige mensen komen in opstand tegen God en verzetten zich tegen God, veroordelen Hem achter Zijn rug en blijven ver van de waarheid. Ik zal dat soort mensen voorlopig negeren en voorlopig afzien van de omgang met deze zonen van de rebellie. In de toekomst zul je in duisternis leven, wenend en knarsetandend. Je voelt niet hoe kostbaar het licht is als je erin leeft, maar je zult besef hebben van de waarde ervan als je in die donkere nacht leeft. Dan zul je spijt hebben. Nu voel je je goed, maar de dag zal komen dat je spijt zult hebben. Wanneer die dag komt en de duisternis neerdaalt en het licht er niet meer is, zal je spijt te laat zijn. Omdat je het werk dat nu plaatsvindt nog steeds niet begrijpt, zie je niet in hoe kostbaar je tijd nu is. Als het werk in het hele universum eenmaal begint, ja, als alles wat ik vandaag zeg, zal zijn uitgekomen, zullen veel mensen hun hoofd snikkend in hun schoot verbergen. Is dat niet in de duisternis vallen vol gewezen en tandengeknars? Iedereen die echt het leven nastreeft en tot een volledig mens wordt gemaakt, zal bruikbaar zijn. Maar alle zonen van de rebellie, die ongeschikt zijn om gebruikt te worden, zullen in duisternis vallen, geen werk van de Heilige Geest ontvangen noch in staat zijn om er iets van te begrijpen. Zo zullen ze bestraft worden en jammeren en huilen. Als je goed bent uitgerust in deze fase van het werk en een volwassen mens bent geworden, dan ben je iemand die geschikt is om gebruikt te worden. Als je slecht bent uitgerust, zul je ongeschikt zijn, zelfs als je in aanmerking komt voor de volgende fase van het werk. Ja, ook als je jezelf op dat moment wilt uitrusten, is de kans dan voorbij. God is dan weggegaan; waar zou je dan heen moeten om opnieuw de kans te krijgen die nu op je wacht, en de oefening te ontvangen die je persoonlijk door God wordt aangeboden? Op dat moment zal God niet langer persoonlijk spreken of persoonlijk Zijn woord geven. Je kunt alleen lezen wat er vandaag wordt gezegd; hoe zou je dat gemakkelijk kunnen begrijpen? Hoe zou het latere leven gelijk kunnen zijn aan dat van vandaag? Zal je gewezen en tandengeknars dan geen levende dood zijn? Nu word je zegen verleend, maar je weet niet hoe je ervan moet genieten. Je leeft in gelukzaligheid, maar toch besef je het niet. Dat bewijst dat je gedoemd bent om te lijden! Er zijn op dit moment mensen die zich verzetten, anderen rebelleren, weer anderen doen dit of dat. Ik negeer je gewoon. Denk niet dat ik jullie daden niet doorgrond. Doorzie ik jullie wezen niet? Waarom blijven jullie je verzetten? Is het niet omwille van jezelf dat je leven en zegen nastreeft? Is het niet omwille van jezelf dat je

geloof hebt? Op dit moment ben ik eenvoudig bezig met het overwinnen door mijn woorden. Zodra dit overwinningswerk is volbracht, zal je einde duidelijk zijn. Moet ik mezelf duidelijker maken?

uit 'De innerlijke waarheid van het werk van de overwinning (1)' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 30

Het huidige overwinningswerk is werk dat bedoeld is om duidelijk te maken wat het einde van de mens zal zijn. Waarom zeg ik dat de tuchtiging en het oordeel van vandaag het oordeel zijn voor de grote witte troon van de laatste dagen? Zie je dat niet? Waarom is het overwinningswerk de laatste fase? Is het niet om duidelijk te maken hoe iedere mensenklasse zal eindigen? Is het niet om iedereen in de loop van het overwinningswerk van tuchtiging en oordeel de kans te geven om zijn ware kleuren te laten zien en zo daarna naar soort te kunnen worden ingedeeld? Beter dan te beweren dat de mensheid daardoor wordt overwonnen, zou je kunnen zeggen dat hierdoor duidelijk wordt hoe elke mensenklasse zal eindigen. Het gaat dus om een beoordeling van hun zonden en vervolgens een presentatie van de verschillende klassen die er zijn onder de mensen, waarbij wordt beslist of ze boosaardig of rechtvaardig zijn. Na het overwinningswerk komt het werk de beloning van het goede en de bestraffing van het kwade. Mensen die volledig gehoorzamen, dat wil zeggen de volledig overwonnenen, zullen worden overgeplaatst naar de volgende stap van de verspreiding van het werk over het hele universum. Degenen die niet overwonnen zijn zullen in de duisternis belanden en met ramspoed worden geconfronteerd. De mensheid zal dus worden ingedeeld in soorten, de mensen die kwaad doen bij de boosaardigen, die voor altijd zonder het zonlicht zullen zijn, en de mensen die het goede doen bij de rechtvaardigen, om het licht te ontvangen en daar eeuwig in te leven. Het einde is nabij voor alle dingen, het einde van de mens is hem duidelijk getoond en alle dingen zullen in klassen worden ingedeeld. Hoe kunnen mensen dan ontsnappen aan deze classificatie? De onthulling van het einde voor elke groep mensen zal geopenbaard worden als het einde nabij is voor alle dingen, het zal gebeuren tijdens het werk van de verovering van het hele universum (waaronder ook het overwinningswerk dat begint met het huidige werk). Deze openbaring van het einde van de gehele mensheid zal plaatsvinden vóór de zetel van het oordeel, gedurende de tuchtiging, en gedurende het overwinningswerk van de laatste dagen. De classificatie van mensen betekent niet dat ze terugkeren naar hun oorspronkelijke klassen. Want toen de mens gecreëerd werd bij de schepping van de wereld, was er maar één soort mens, bestaande uit mannen en vrouwen. Er waren geen verschillende soorten. Pas na enkele duizenden jaren van ontaarding zijn er verschillende klassen van mensen ontstaan: sommigen die onder het domein van onreine duivels vallen, anderen die vallen onder het domein van boze duivels, en weer

anderen die de weg van het leven nastreven en onder de heerschappij van de Almachtige zijn. Alleen zo ontstaan er geleidelijk klassen onder mensen en onderscheiden de mensen zich in klassen binnen de grote familie van de mens. Alle mensen hebben verschillende ‘vaders’. Het is niet zo dat iedereen volledig onder de heerschappij van de Almachtige valt. Daarvoor is de opstandigheid van mensen te groot. Het rechtvaardig oordeel onthult het ware zelf van elk type mens en laat niets verborgen. Ieder mens toont in het licht zijn ware gezicht. In die zin is de mens niet meer zoals wat oorspronkelijk was en is de oorspronkelijke gelijkenis van zijn voorouders al lang verdwenen. Ontelbare nakomelingen van Adam en Eva zijn al heel lang in de greep van Satan. Ze zullen de hemelzon nooit meer kennen, omdat ze vol zitten met allerlei soorten gif van Satan. Alle mensen hebben dus hun eigen bestemming. Bovendien is het op basis van hun eigen vergif dat ze naar soort worden ingedeeld, wat betekent dat ze worden gesorteerd naar de mate waarin ze vandaag worden veroverd. Het einde van de mens is niet iets dat is voorbestemd vanaf de schepping van de wereld. Dat komt omdat er in het begin maar één klasse was, die collectief ‘mensheid’ werd genoemd, en de mens aanvankelijk niet door Satan was verdorven. Alle mensen leefden in Gods licht, zonder dat er duisternis over hen kwam. Maar nadat de mens door Satan werd verdorven, verspreidden zich allerlei typen en soorten mensen over de aarde – typen en soorten die afkomstig waren uit de ene familie die collectief ‘mensheid’ werd genoemd en bestond uit mannen en vrouwen. Ze werden er allen door hun voorouders toe gebracht om af te wijken van hun oudste voorouders – de mensheid die mannelijk en vrouwelijk was (dat wil zeggen, de oorspronkelijke Adam en Eva, hun oudste voorouders). In die tijd waren de Israëlieten de enige mensen die door Jehova werden geleid om op aarde te leven. Maar de verschillende soorten mensen die ontstonden uit geheel Israël (dat wil zeggen uit de oorspronkelijke familie-clan) verloren het leiderschap van Jehova. Deze vroege mensen, die volkomen onwetend waren van de zaken in de menselijke wereld, gingen samen met hun voorouders wonen in de gebieden die zij tot op de dag van vandaag bezetten. Daardoor weten ze nog steeds niet hoe ze van Jehova zijn afgedwaald en hoe ze tot op de dag van vandaag zijn verdorven door allerlei onreine duivels en boze geesten. Degenen die tot nu toe het diepst zijn verdorven en vergiftigd, namelijk degenen die uiteindelijk niet gered kunnen worden, zullen geen andere keus hebben dan hun voorouders te volgen – de onreine duivels die hen hebben verdorven. Degenen die uiteindelijk gered kunnen worden, bereiken de ware bestemming van de mensheid, die uiteindelijk is gereserveerd voor de geredde en overwonnen mensen. Er zal alles aan worden gedaan om al diegenen te redden die gered kunnen worden, maar voor de ongevoelige, ongeneeslijke mensen is er slechts de keuze om hun voorouders te volgen in de bodemloze put van de tuchting. Denk niet dat je einde al in het begin was voorbestemd en dat het nu pas wordt onthuld. Als je zo denkt, ben je dan vergeten dat er tijdens de oorspronkelijke schepping van de mensheid geen afzonderlijke satanische klasse was? Ben je vergeten dat er

slechts één mensheid was, bestaande uit Adam en Eva (wat betekent dat er alleen mannen en vrouwen werden geschapen)? Als je al in het begin een afstammeling van Satan was geweest, zou dat dan niet betekenen dat Jehova bij het scheppen van de mens ook een satanische groep maakte? Had Hij zoiets kunnen doen? Hij schiep de mens omwille van zijn getuigenis; Hij schiep de mens omwille van Zijn glorie. Waarom zou Hij opzettelijk een klasse van Satans nageslacht hebben geschapen om opzettelijk weerstand aan Hem te bieden? En zo ja, hoe zouden we dan kunnen zeggen dat Hij een rechtvaardige God is? Wanneer ik nu zeg dat sommigen van jullie uiteindelijk met Satan zullen meegaan, betekent dat niet dat jullie van het begin af aan bij Satan waren. Het betekent veeleer dat je zo laag gezonken bent dat zelfs wanneer God probeert om je te redden, je nog steeds niet in staat bent om redding te vinden. Er is geen andere keuze dan je in te delen bij Satan. Dat is enkel en alleen omdat je niet te redden bent, niet omdat God onrechtvaardig is tegenover jou, dat wil zeggen: niet omdat God jouw lot met opzet heeft voorbeschikt tot belichaming van Satan om je vervolgens bij Satan in te delen en bewust te laten lijden. Dat is niet de diepste waarheid van het overwinnend werk. Als dat is wat je gelooft, dan heb je een bijzonder eenzijdig inzicht! De laatste fase van de verovering is bedoeld om mensen te redden en ook om het einde van mensen te openbaren. Het is om de ontaarding van de mensen te onthullen door middel van het oordeel en hen zo te bekeren en op te wekken om het leven en de juiste weg van het menselijk leven te volgen. Het is om het hart van gevoelloze en afgestompte mensen wakker te schudden en door het oordeel hun innerlijk verzet te tonen. Als mensen dan echter nog steeds niet in staat zijn om zich te bekeren, nog steeds niet in staat zijn om het rechte pad van het menselijk leven te volgen en niet in staat zijn om deze verdorvenheden af te leggen, dan zijn ze reddeloos verloren en zullen door Satan worden opgeslokt. Dat is de betekenis van de verovering – om mensen te redden en ook om hun einde te laten zien. Een goede einde, een slecht einde – het wordt allemaal geopenbaard door het overwinningswerk. Of mensen gered of vervloekt zullen worden, dat alles wordt onthuld tijdens het overwinningswerk.

uit 'De innerlijke waarheid van het werk van de overwinning (1)' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 31

In de laatste dagen worden alle dingen ingedeeld naar soort door middel van verovering. Veroveren is het werk van de laatste dagen – met andere woorden, de beoordeling van iemands zonden is het werk van de laatste dagen. Want hoe kunnen mensen anders worden ingedeeld? Het classificerend werk dat onder jullie plaatsvindt is het begin van een dergelijk werk in het hele universum. Hierna zullen de mensen van alle landen en alle volkeren ook aan het overwinningswerk worden onderworpen. Dat betekent dat ieder mens in de schepping zal worden ingedeeld naar soort, en zal komen vóór de rechterstoel om geoordeeld te worden. Geen

enkel mens en geen enkel ding kan ontsnappen aan deze tuchting en dit oordeel, en geen persoon of ding kan om deze indeling heen; iedereen zal in klassen worden ingedeeld. Dat komt omdat het einde nabij is voor alle dingen en alle hemelen en de aarde hun einde bereiken. Hoe zou de mens aan het einde van zijn bestaan kunnen ontsnappen? Dus, hoeveel langer kunnen jullie doorgaan met je daden van ongehoorzaamheid? Zien jullie niet dat je laatste dagen op handen zijn? Hoe kunnen zij die God vereren en naar Hem verlangen niet de dag van de verschijning van Gods rechtvaardigheid zien komen? Hoe kunnen zij de uiteindelijke beloning voor goedheid niet ontvangen? Ben jij iemand die goed doet, of ben je iemand die slecht doet? Ben jij iemand die een rechtvaardig oordeel aanvaardt en gehoorzaamt, of iemand die dan wordt vervloekt? Woon je in het licht vóór de zetel van het oordeel, of in de duisternis in de onderwereld? Ben je zelf niet degene die het duidelijkst weet of jouw einde beloning of straf zal zijn? Ben je zelf niet degene met het meeste inzicht, die heel goed begrijpt dat God rechtvaardig is? Dus, wees eerlijk, hoe is je gedrag en wat voor soort hart heb je? Als ik je vandaag verover, heb je mij dan echt nodig om te bepalen of je gedrag slecht is of goed? Hoeveel heb je voor mij opgegeven? Hoe innig aanbid je mij? Je weet zelf het duidelijkst hoe je tegenover mij staat – is het niet? Je weet zelf als geen ander waar je uiteindelijk terecht zult komen! Ik zeg het je: ik heb alleen de mensheid geschapen en ik heb jou geschapen, maar ik heb jullie niet prijsgegeven aan Satan. Ook heb ik jullie niet met opzet tegen mij in opstand laten komen om je daarna te straffen. Hebben jullie deze rampen niet verdiend omdat je hart te hard was en je gedrag verachtelijk? Is het dus niet zo dat jullie je eigen einde kunnen bepalen? Is het niet zo dat jullie in je hart wel weten, beter dan wie ook, hoe je zult eindigen? De reden dat ik mensen overwin, is om het ze te onthullen en ook om voor zover mogelijk je redding te verzekeren. Het is niet de bedoeling dat je kwaad doet of bewust de hel van de vernietiging inloopt. Als de tijd komt, al je grote lijden, het geweest en het tandengeknars – zal dat niet allemaal zijn vanwege je zonden? Is het je eigen goedheid of je eigen boosaardigheid dus niet het beste oordeel over je? Is het niet het beste bewijs van wat je einde zal zijn?

uit 'De innerlijke waarheid van het werk van de overwinning (1)' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 32

God is in de laatste dagen voornamelijk gekomen om Zijn woorden te spreken. Hij spreekt vanuit het perspectief van de Geest, vanuit het perspectief van de mens en vanuit het perspectief van de derde persoon; Hij spreekt op verschillende manieren, waarbij Hij voor een bepaalde tijdsperiode een bepaalde manier gebruikt en de manieren van spreken gebruikt om de opvattingen van de mens te veranderen en het hart van de mens te ontdoen van het beeld van de vage God. Dit is het belangrijkste werk dat God doet. Omdat de mens gelooft dat God is

gekomen om de zieken te genezen, demonen uit te werpen, wonderen te verrichten en materiële zegeningen aan de mens te schenken, voert God deze fase van het werk uit – het werk van tuchtiging en oordeel – om de opvattingen van de mens te ontdoen van dergelijke dingen, zodat de mens de realiteit en normaliteit van God kan kennen en zodat zijn hart kan worden ontdaan van het beeld van Jezus en vervangen door een nieuw beeld van God. Zodra het beeld van God in de mens oud wordt, wordt het een afgod. Toen Jezus kwam en die fase van het werk uitvoerde, vertegenwoordigde Hij God niet in volle omvang. Hij deed enkele tekenen en wonderen, sprak enige woorden, werd uiteindelijk gekruisigd en vertegenwoordigde één aspect van God. Hij kon niet alles van God vertegenwoordigen, maar vertegenwoordigde God door één aspect van Gods werk te doen. Dat komt omdat God zo groot en zo wonderbaar is, en onvoorstelbaar is. Ook doet God maar één aspect van Zijn werk in elk tijdperk. Het werk dat God doet in dit tijdperk is voornamelijk het voorzien in de woorden voor het leven van de mens, de onthulling van de verdorven gezindheid van de mens en het wezen van de aard van de mens ; en ook de eliminatie van godsdienstige opvattingen, feodale denkpatronen, achterhaalde denkpatronen, alsmede de kennis en cultuur van de mens. Dit moet allemaal worden blootgelegd en weggezuiverd door Gods woorden. In de laatste dagen gebruikt God woorden en geen tekenen en wonderen, om de mens te vervolmaken. Hij gebruikt Zijn woorden om de mens te ontmaskeren, de mens te oordelen en te tuchtigen en de mens te vervolmaken, zodat de mens in Gods woorden de wijsheid en lieflijkheid van God gaat zien en Gods gezindheid gaat begrijpen, zodat de mens door Gods woorden de daden van God aanschouwt. In het Tijdperk van de Wet leidde Jehova Mozes uit Egypte met Zijn woorden en sprak Hij enkele woorden tot de Israëlieten; in die tijd werd een deel van Gods daden duidelijk gemaakt, maar omdat het kaliber van de mens beperkt was en niets zijn kennis compleet kon maken, bleef God spreken en werken. In het Tijdperk van Genade zag de mens wederom een deel van Gods daden. Jezus was in staat om tekenen en wonderen te tonen, de zieken te genezen en demonen uit te werpen, en gekruisigd te worden. Na drie dagen stond Hij op uit de dood en verscheen Hij in het vlees aan mensen. De mens wist over God niet meer dan dit. De mens weet alleen wat God hem toont. Als God de mens niet meer zou tonen, zou dit alles zijn wat de mens over God wist. Dus blijft God werken, zodat de kennis van de mens aangaande Hem dieper kan worden en zodat hij het wezen van God beetje bij beetje leert kennen. God gebruikt in de laatste dagen Zijn woorden om de mens te vervolmaken. Je verdorven gezindheid komt aan het licht door Gods woorden en je godsdienstige opvattingen worden vervangen door de realiteit van God. De vleesgeworden God van de laatste dagen is voornamelijk gekomen om de woorden te vervullen dat “het Woord vlees wordt, dat het Woord in het vlees komt en dat het Woord in het vlees verschijnt”. Als je hier geen gedegen kennis van hebt, zul je nog steeds niet standvastig kunnen zijn. In de laatste dagen streeft God er voornamelijk naar om een fase van het werk te volbrengen waarin het Woord in

het vlees verschijnt, en dit is één aspect van Gods managementplan. Dus moet jullie kennis duidelijk zijn; hoe God ook werkt, God staat niet toe dat de mens Hem beperkt. Als God dit werk in de laatste dagen niet deed, kon de kennis van de mens aangaande Hem niet verder gaan. Je zou alleen weten dat God gekruisigd kan worden en Sodom kan vernietigen en dat Jezus kan worden opgewekt uit de dood en aan Petrus kan verschijnen ... Maar je zou nooit zeggen dat Gods woorden alles tot stand kunnen brengen en de mens kunnen overwinnen. Alleen door het ervaren van Gods woorden kun je van dergelijke kennis spreken en hoe meer je van Gods werk ervaart, hoe grondiger jouw kennis van Hem zal worden. Alleen dan zul je God niet langer beperken tot je eigen opvattingen. De mens leert God kennen door Zijn werk te ervaren en er is geen andere juiste manier om God te leren kennen.

uit 'Gods huidige werk kennen' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 33

In deze laatste werkfase worden resultaten geboekt door de werking van het woord. Door het woord leert de mens vele mysteries begrijpen en het werk dat God heeft gedaan door eerdere generaties heen. Door het woord wordt de mens verlicht door de Heilige Geest. Door het woord leert de mens de mysteries begrijpen die door eerdere generaties nooit ontrafeld zijn, evenals het werk van profeten en apostelen van vroegere tijden en de beginselen die zij navolgden. Door het woord leert de mens ook de gezindheid van God Zelf begrijpen, evenals de opstandigheid en weerstand van de mens en leert hij zijn eigen wezen kennen. Door deze stappen van werk en door alle gesproken woorden leert de mens het werk van de Geest kennen, het werk dat Gods geïncarneerde vlees doet en zelfs nog meer, namelijk Zijn hele gezindheid. Je kennis van Gods werk van zesduizend jaar management is ook door het woord verkregen. Was de kennis van je vorige opvattingen en je succes in het afleggen ervan ook niet bereikt door het woord? In de vorige fase werkte Jezus met wonderen en tekenen, maar in deze fase zijn er geen wonderen en tekenen. Was je begrip van waarom Hij wonderen verricht en tekenen toont ook niet gekregen door het woord? Daarom overstijgen de in deze fase gesproken woorden het werk dat door de apostelen en profeten van eerdere generaties gedaan is. Zelfs de door de profeten verkondigde profetieën hadden dit resultaat niet kunnen bereiken. De profeten gaven alleen profetieën door. Ze spraken over wat er in de toekomst zou gebeuren, maar niet over het werk dat God toen wilde doen. Noch spraken zij om richting te geven aan het leven van de mens of brachten zij de mensen waarheden of onthulden zij mysteries aan hen, veel minder nog brachten zij leven. De woorden die in deze fase worden gesproken, bevatten profetie en waarheid, maar deze woorden brengen de mens voornamelijk leven. De huidige woorden zijn anders dan de profetieën van de profeten. Deze werkfase is ten behoeve van het leven van de mens en om zijn levensgezindheid

te veranderen, en niet om te profeteren. De eerste fase was het werk van Jehova. Het was Zijn werk om voor de mens een pad te bereiden dat leidt tot aanbidding van God op aarde. Het was het aanvangswerk om een eerste plaats te vinden voor het werk op aarde. In die tijd leerde Jehova de Israëlieten om de sabbat in ere te houden, hun ouders eerbied te betonen en in vrede met elkaar te leven. Aangezien de mensen in die tijd niet begrepen wat het inhield om mens te zijn en hoe zij op aarde moesten leven, vond Hij het in de eerste werkfase nodig om de mensen te leren hoe zij hun leven moesten leiden. Alles wat Jehova tot hen sprak, was nog niet eerder bekend bij de mensen of hadden zij zich nog niet eigen gemaakt. In die tijd liet God veel profeten opstaan om te profeteren en dat deden ze onder leiding van Jehova. Dit was gewoon één onderdeel van het werk van God. In de eerste fase was God niet vleesgeworden en dus instrueerde Hij alle stammen en naties via de profeten. Toen Jezus in Zijn tijd werkte, sprak Hij niet zoveel als nu. Deze werkfase van het woord in de laatste dagen is er in eerdere tijdperken en generaties nooit geweest. Hoewel Jesaja, Daniël en Johannes veel profetieën doorgaven, waren hun profetieën heel anders dan de woorden die nu gesproken worden. Wat zij spraken waren alleen maar profetieën, maar de woorden die nu gesproken worden, zijn dat niet. Als ik alles wat ik nu zeg, zou omzetten naar profetieën, zouden jullie me dan kunnen begrijpen? Stel dat ik spreek over zaken van nadat ik vertrokken ben, hoe kon je dat begrijpen? Het werk van het woord werd nooit gedaan in de tijd van Jezus of in het Tijdperk van de Wet. Misschien zullen sommigen zeggen: “Heeft Jehova niet ook woorden gesproken in de tijd van Zijn werk? Heeft Jezus naast het genezen van ziekte, het uitdrijven van demonen en het tonen van tekenen en het verrichten van wonderen niet ook woorden gesproken in de tijd waarin Hij werkte?” Er zijn verschillen in de manier waarop woorden worden gesproken. Wat is de essentie van de woorden van Jehova? Hij gaf alleen aan hoe de mensen hun leven op aarde dienden te leiden, hetgeen niet ging over geestelijke zaken in het leven. Waarom wordt er gezegd dat het was om de mensen van alle plaatsen instructies te geven toen Jehova sprak? Het woord ‘instrueren’ verwijst naar het expliciet vertellen en het rechtstreeks gebieden. Hij voorzag de mens niet van leven, maar Hij nam de mens gewoon bij de hand en leerde hem hoe hij Hem moest vereren zonder al te veel parabels. Het werk dat Jehova in Israël deed, was niet om de mens aan te pakken, of hem te disciplineren of om te oordelen en te tuchtigen. Het was om hem te leiden. Jehova droeg Mozes op om tegen Zijn volk te zeggen manna uit de wildernis te halen. Elke ochtend voor zonsopgang moesten ze manna verzamelen, net genoeg voor hen om die dag te eten. Het manna kon niet bewaard blijven tot de volgende dag, omdat het dan zou beschimmelen. Hij vermaande de mens niet en legde hun natuur niet bloot, evenmin gaf Hij hun ideeën en gedachten bloot. Hij veranderde de mensen niet, maar gaf juist richting aan in hun leven. De mensen van die tijd waren als kinderen. Ze begrepen niets en waren slechts in staat tot een aantal elementaire handelingen en dus vaardigde Jehova alleen wetten uit om leiding te geven aan de menigte.

Dagelijkse woorden van God Fragment 34

God spreekt Zijn woorden en doet Zijn werk in overeenstemming met de verschillende tijdperken, en in verschillende tijdperken spreekt Hij verschillende woorden. God houdt zich niet aan regels en Hij herhaalt hetzelfde werk niet en Hij voelt ook geen nostalgie voor dingen uit het verleden. Hij is een God die altijd nieuw is en nooit oud, en elke dag spreekt Hij nieuwe woorden. Je moet gehoorzaam blijven aan datgene waaraan vandaag gehoorzaamd moet worden; dit is de verantwoordelijkheid en de plicht van de mens. Het is cruciaal dat het licht en de woorden van God het middelpunt zijn van onze gewoontes en gebruiken vandaag de dag. God houdt Zich niet aan regels en kan vanuit verschillende perspectieven spreken om Zijn wijsheid en Zijn almacht aan ons bekend te maken. Het maakt niet uit of Hij spreekt vanuit het perspectief van de Geest, of van mensen, of in de derde persoon – God is altijd God en je kunt niet zeggen dat Hij God niet is omdat Hij vanuit het perspectief van de mens spreekt. Onder sommige mensen zijn er ideeën ontstaan door de verschillende perspectieven van waaruit God spreekt. Deze mensen hebben geen kennis van God en geen kennis van Zijn werk. Als God altijd vanuit hetzelfde perspectief zou spreken, dan zou de mens toch regels op gaan stellen voor God? Zou God de mens toe kunnen staan om zich zo te gedragen? Ongeacht vanuit welk perspectief God spreekt, God heeft een doel met elk perspectief. Als God altijd zou spreken vanuit het perspectief van de Geest, zou je dan contact met Hem kunnen maken? Daarom spreekt Hij dus soms in de derde persoon om jou Zijn woorden te geven en je naar de realiteit te leiden. Alles wat God doet past bij de situatie. Kort gezegd, alles wordt gedaan door God en jij hoeft hier niet over te twijfelen. Omdat Hij God is, maakt het niet uit vanuit welk perspectief Hij spreekt, Hij is nog steeds God. Dit is een onveranderlijke waarheid. Hoe Hij ook werkt, Hij blijft God en Zijn wezen zal niet veranderen! Petrus hield zoveel van God en was een man naar Gods hart, maar God getuigde niet van hem als de Heer of Christus, omdat iemands wezen is wat het is en nooit kan veranderen. In Zijn werk houdt God zich niet aan regels, maar gebruikt Hij verschillende methodes om Zijn werk effectief te maken en de mens Hem beter te laten leren kennen. Al Zijn methodes van werken helpen de mens om Hem te leren kennen en worden gebruikt om de mens te vervolmaken. Ongeacht welke manier van werken Hij gebruikt, ze zijn allen bedoeld om de mens op te bouwen en te vervolmaken. Hoewel Hij een van Zijn werkwijzen misschien lang heeft gebruikt, is dat bedoeld om het geloof van de mens in Hem te temperen. Daarom zou je niet moeten twijfelen. Het zijn al de stappen in het werk van God en daar moet je gehoorzaam aan zijn.

Dagelijkse woorden van God Fragment 35

God is in de eerste plaats op aarde gekomen om Zijn woorden te spreken. Waar jij je mee bezighoudt, is het woord van God, wat je ziet is het woord van God, wat je hoort is het woord van God, waar je je aan vasthoudt is het woord van God, wat je ervaart is het woord van God, en deze incarnatie van God gebruikt in de eerste plaats het woord om de mensen te vervolmaken. Hij laat geen tekenen en wonderen zien en doet ook vooral niet het werk dat Jezus in het verleden heeft gedaan. Hoewel Zij God zijn en beiden vleesgeworden zijn, zijn Hun bedieningen niet hetzelfde. Toen Jezus kwam, deed Hij ook een deel van het werk van God en sprak Hij een aantal woorden, maar wat was het belangrijkste werk dat Hij volbracht? Wat Hij vooral volbracht was het werk van de kruisiging. Hij werd gelijk aan zondig vlees om het werk van de kruisiging te volbrengen en de gehele mensheid te verlossen, en het was in het belang van de gehele zonde van de mensheid dat Hij het offerlam voor onze zonden werd. Dit is het meest belangrijke werk dat Hij heeft volbracht. Uiteindelijk heeft Hij het pad naar het kruis vrijgemaakt om degenen die na Hem kwamen te leiden. Toen Jezus kwam, kwam Hij in de eerste plaats om het verlossingswerk te volbrengen. Hij heeft de gehele mensheid verlost en heeft het evangelie van het koninkrijk der hemelen naar de mensen gebracht en bovendien heeft Hij ook de weg naar het koninkrijk der hemelen voortgebracht. Als gevolg daarvan zeiden allen die na Hem kwamen: “We moeten het pad naar het kruis bewandelen en onszelf opofferen voor het kruis.” Jezus deed in het begin natuurlijk ook wat ander werk en Hij sprak enkele woorden zodat de mensen berouw zouden hebben over hun zonden en deze zouden belijden. Maar Zijn bediening was nog steeds de kruisiging en de drieënhalf jaar dat Hij preekte over de weg, waren ter voorbereiding op de kruisiging die daarna kwam. De verscheidene keren dat Jezus bad, waren ook in het belang van de kruisiging. Zijn leven als een normale man en de drieëndertig-en-een-half jaar die Hij op aarde leefde waren vooral van belang voor het volbrengen van het werk van de kruisiging. Ze waren bedoeld om Hem kracht te geven Zijn werk te doen, waardoor God het werk van de kruisiging aan Hem toevertrouwde. Welk werk zal de vleesgeworden God vandaag volbrengen? Vandaag de dag is God in de eerste plaats vleesgeworden om het werk van ‘het verschijnen van het Woord in het vlees’ te volbrengen, om het woord te gebruiken om de mens te vervolmaken en de mens de behandeling van het woord en de loutering van het woord te laten accepteren. Door Zijn woorden zorgt Hij ervoor dat je gevoed wordt en leven ontvangt; door Zijn woorden zie je Zijn werk en handelingen. God gebruikt het woord om je te tuchtigen en te louteren, dus als je moeilijkheden ervaart, komt dit ook door het woord van God. God gebruikt voor Zijn werk tegenwoordig geen feiten, maar woorden. Pas als Zijn woord op jou is neergedaald, kan de Heilige Geest in jou werken en zorgen dat je pijn voelt of heerlijkheid ervaart. Alleen het woord van God kan je in de realiteit zetten en alleen het woord van God kan jou vervolmaken. Daarom

moet je op zijn minst dit begrijpen: Het werk van God gedurende de laatste dagen in de eerste plaats bestaat uit het gebruiken van Zijn woord om iedereen te vervolmaken en de mens te leiden. Alles wat Hij doet, doet Hij door het woord, Hij gebruikt geen feiten om jou te tuchtigen. Sommige mensen verzetten zich soms tegen God. God zorgt niet voor groot ongemak voor je, je vlees wordt niet getuchtigd en je zult ook geen ontberingen hoeven doorstaan, maar zodra het woord van God op je neerdaalt en je loutert, is het ondraaglijk voor je. Dat is toch zo? In de tijd van de dienstdoeners zei God dat mensen in een bodemloze put gegooid moesten worden. Kwamen mensen daadwerkelijk in de bodemloze put terecht? Door simpelweg woorden te gebruiken om mensen te louteren, stapten mensen in de bodemloze put. En daarom gebruikt God tijdens de laatste dagen, wanneer God vlees wordt, in de eerste plaats woorden om alles te volbrengen en duidelijk te maken. Alleen door Zijn woorden kun je zien wat Hij is; alleen door Zijn woorden kun je zien dat Hij God Zelf is. Wanneer de vleesgeworden God op aarde komt, doet Hij geen ander werk dan het spreken van woorden, en zijn feiten dus ook niet meer nodig; woorden zijn voldoende. Dit komt doordat Hij in de eerste plaats gekomen is om dit werk te doen, zodat de mens door Zijn woorden Zijn kracht en oppermacht kan zien, zodat de mens door Zijn woorden kan zien hoe Hij Zichzelf nederig verbergt, en zodat de mens door Zijn woorden Zijn alomvattendheid kan kennen. Alles wat Hij heeft en is, zit in Zijn woorden, Zijn wijsheid en wonderbaarlijkheid worden kenbaar door Zijn woorden. Hierdoor kun je de vele methodes zien die God gebruikt om Zijn woorden te spreken. Het grootste deel van Gods werk in al die tijd is ter voeding, openbaring en behandeling van de mens geweest. Hij vervloekt een mens niet lichtvaardig, en zelfs wanneer Hij dit doet, dan is het door middel van het woord. Probeer daarom in deze tijd van de vleesgeworden God niet te zien hoe God weer de zieken geneest en demonen uitdrijft, probeer niet altijd tekenen te zien, het heeft geen zin! Deze tekenen kunnen de mens niet vervolmaken! Simpel gezegd: de echte vleesgeworden God Zelf spreekt vandaag de dag alleen en handelt niet. Dit is de waarheid! Hij gebruikt woorden om jou te vervolmaken en gebruikt woorden om je te voeden en bewateren. Hij gebruikt ook woorden om te werken en Hij gebruikt woorden in plaats van feiten om jou Zijn werkelijkheid kenbaar te maken. Als je in staat bent dit soort werk van God waar te nemen, dan is het moeilijk om passief te blijven. Leg je focus in plaats van op de negatieve dingen, alleen op de positieve dingen, dat wil zeggen: ongeacht of de woorden van God in vervulling zijn gegaan en ongeacht of er feiten zullen komen, God zorgt ervoor dat de mens leven ontvangt uit Zijn woorden en dit is het grootste teken van allemaal, sterker nog, het is een onweerlegbaar feit. Dit is het beste bewijs waardoor je kennis van God kunt hebben en is zelfs een groter teken dan wonderen. Alleen deze woorden kunnen de mens vervolmaken.

uit 'Alles wordt volbracht door het woord van God' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 36

Zodra het Tijdperk van het Koninkrijk begon, begon God Zijn woorden bekend te maken. In de toekomst zullen deze woorden geleidelijk in vervulling gaan, en op dat moment zal de mens naar het leven groeien. De manier waarop God het woord gebruikt om de verdorven gezindheid van de mens te onthullen is werkelijker en noodzakelijker, en Hij gebruikt enkel en alleen het woord om Zijn werk te doen teneinde het geloof van de mens te vervolmaken, want we leven nu in het Tijdperk van het Woord en daar is geloof, vastberadenheid en medewerking van de mens voor nodig. Het werk van de vleesgeworden God van de laatste dagen bestaat uit het gebruiken van Zijn woord om de mens te dienen en te voorzien. Pas nadat de vleesgeworden God klaar is met het spreken van Zijn woorden, zullen zij in vervulling gaan. Gedurende de tijd dat Hij spreekt, gaan Zijn woorden niet in vervulling, want zolang Hij in de fase van het vlees zit, kunnen Zijn woorden niet in vervulling gaan en dit is zo zodat de mens kan zien dat God vlees is en geen Geest, zodat de mens met zijn eigen ogen de werkelijkheid van God kan aanschouwen. Op de dag dat Zijn werk voltooid is, als alle woorden die door Hem op aarde gesproken moeten worden, gesproken zijn, zal de vervulling van Zijn woorden beginnen. Het is nu niet de tijd van de vervulling van Gods woorden, omdat Hij nog niet klaar is met het spreken van Zijn woorden. Wanneer je dus ziet dat God nog steeds Zijn woorden spreekt op aarde, wacht dan niet op de vervulling van Zijn woorden; wanneer God stopt met het spreken van Zijn woorden en als Zijn werk op aarde klaar is, dan breekt de tijd aan waarin de vervulling van Zijn woorden aanvangt. Aan de ene kant brengen de woorden die Hij op aarde spreekt leven, aan de andere kant bevatten ze een profetie, de profetie van dingen die nog moeten komen, van dingen die gedaan zullen worden en dingen die nog bereikt moeten worden. Ook de woorden van Jezus bevatten profetieën. Aan de ene kant gaf Hij leven en aan de andere kant profeteerde Hij. Tegenwoordig wordt er niet gesproken over het vervullen van woorden en feiten tegelijk, omdat het verschil tussen dat wat de mens met zijn eigen ogen kan zien en dat wat God doet te groot is. Er kan alleen gezegd worden dat zodra het werk van God voltooid is Zijn woorden in vervulling zullen gaan en de feiten zullen na de woorden komen. Op aarde voert de vleesgeworden God van de laatste dagen de bediening van het woord uit en tijdens de bediening van het woord spreekt Hij alleen woorden en geeft Hij niet om andere zaken. Zodra het werk van God verandert, zal de vervulling van Zijn woorden beginnen. Vandaag de dag worden er eerst woorden gebruikt om je te vervolmaken; als Hij in het gehele universum glorie vergaart, zal dat het moment zijn waarop Zijn werk voltooid is, waarop alle woorden die gesproken zouden moeten worden, gesproken zijn en alle woorden feiten zijn geworden. God kwam op aarde gedurende de laatste dagen om de bediening van het woord op zich te nemen zodat de mens Hem zou kennen en zodat de mens zou zien wat Hij is, en Zijn wijsheid en al Zijn wonderbaarlijke daden uit Zijn woord zou zien.

Tijdens het Tijdperk van het Koninkrijk gebruikt God hoofdzakelijk het woord om alle mensen te overwinnen. In de toekomst zal Zijn woord ook neerdalen op elke religie, sector, land en denominatie; God gebruikt het woord om te overwinnen en om alle mensen te laten zien dat Zijn woord autoriteit en macht heeft. Daarom word je vandaag de dag alleen met het woord van God geconfronteerd.

De woorden die God spreekt in dit tijdperk verschillen van de woorden die gedurende het Tijdperk van de Wet werden gesproken en zo verschillen ze dus ook van de woorden die gedurende Het Tijdperk van Genade werden gesproken. Tijdens het Tijdperk van Genade deed God niet het werk van het woord, maar beschreef Hij simpelweg de kruisiging om de gehele mensheid te verlossen. De Bijbel beschrijft alleen waarom Jezus gekruisigd moest worden en het lijden dat Hij moest ondergaan aan het kruis en hoe de mens gekruisigd zou moeten worden voor God. Tijdens dat tijdperk draaide al het werk dat God deed om de kruisiging. Tijdens het Tijdperk van het Koninkrijk spreekt de vleesgeworden God woorden om allen die in Hem geloven te overwinnen. Dit is ‘het verschijnen van het Woord in het vlees’. God is gekomen tijdens de laatste dagen om dit werk te doen, dat wil zeggen: Hij is gekomen om de werkelijke betekenis van ‘het verschijnen van het Woord in het vlees’ te vervullen. Hij spreekt enkel woorden en maar zelden komen er feiten. Dit is wat het verschijnen van het Woord in het vlees inhoudt en wanneer de vleesgeworden God Zijn woorden spreekt, is dit de verschijning van het Woord in het vlees en komt het Woord in het vlees. “In het begin was het Woord, het Woord was bij God, het Woord was God en het Woord is vlees geworden.” Dit (het werk van het verschijnen van het Woord in het vlees) is het werk dat God in de laatste dagen zal volbrengen en dit is het laatste hoofdstuk van Zijn gehele managementplan en daarom moet God op aarde komen en Zijn woorden in het vlees zichtbaar maken. Dat wat vandaag gedaan is, dat wat in de toekomst gedaan zal worden, dat wat God zal volbrengen, de eindbestemming van de mens, zij die gered zullen worden, zij die verwoest zullen worden, enzovoorts – dit werk dat uiteindelijk volbracht zal moeten worden is allemaal duidelijk aangegeven en dit alles is bedoeld om de daadwerkelijke betekenis van het verschijnen van het Woord in het vlees te vervullen. De bestuurlijke decreten en statuten die eerder werden uitgebracht, zij die verwoest zullen worden, zij die de rust zullen binnengaan – deze woorden moeten allemaal in vervulling gaan. Dit is het werk dat de vleesgeworden God in de eerste plaats volbrengt tijdens de laatste dagen. Hij helpt mensen te begrijpen waar degenen die door God voorbestemd zijn thuishoren en waar degenen die niet door God voorbestemd zijn thuishoren, hoe Zijn volkeren en zonen gerangschikt zullen worden, wat er met Israël zal gebeuren, wat er met Egypte zal gebeuren; in de toekomst zullen al deze woorden in vervulling gaan. De stappen van het werk van God versnellen. God gebruikt het woord als middel om aan de mens duidelijk te maken wat er in elk tijdperk moet gebeuren, wat

de vleesgeworden God van de laatste dagen moet doen, Zijn bediening die uitgevoerd moet worden, en deze woorden zijn allen bedoeld om de daadwerkelijke betekenis van het verschijnen van het Woord in het vlees te vervullen.

uit 'Alles wordt volbracht door het woord van God' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 37

God volbrengt Zijn werk in het hele universum. Iedereen die in Hem gelooft, moet Zijn woord aannemen en eten en drinken; niemand kan door God gewonnen worden door het zien van tekenen en wonderen van God. Door de eeuwen heen heeft God altijd het woord gebruikt om de mensen te vervolmaken. Daarom moet je niet al je aandacht wijden aan tekenen en wonderen, maar zou vervolmaakt worden door God je streven moeten zijn. Tijdens het Tijdperk van de Wet in het Oude Testament sprak God diverse woorden en tijdens het Tijdperk van Genade sprak ook Jezus vele woorden. Nadat Jezus vele woorden gesproken had, hebben later de apostelen en discipelen de mensen ertoe geleid in overeenstemming te handelen met de geboden die Jezus had uitgevaardigd en beleefden zij dingen in overeenstemming met de woorden en principes waar Jezus over had gesproken. De God van de laatste dagen gebruikt in de eerste plaats het woord om mensen te vervolmaken. Hij gebruikt geen tekenen en wonderen om mensen te onderwerpen of te overtuigen; daarmee kan de kracht van God niet zichtbaar gemaakt worden. Als God alleen tekenen en wonderen zou laten zien, dan zou het onmogelijk zijn om de werkelijkheid van God over te brengen, en zou het daarom dus ook onmogelijk zijn om de mens te vervolmaken. God vervolmaakt de mens niet door middel van tekenen en wonderen, maar Hij gebruikt het woord om mensen te voeden en te leiden, waarna de volledige gehoorzaamheid van de mens en de kennis die de mens heeft van God, tot stand worden gebracht. Dit is het doel van het werk dat Hij doet en de woorden die Hij spreekt. God laat geen tekenen en wonderen zien om zo de mens te vervolmaken, Hij gebruikt woorden en verschillende werkwijzen om mensen te vervolmaken. Of het nu door loutering, behandeling, snoeien, of het voorzien van woorden is, God spreekt vanuit veel verschillende perspectieven om mensen te vervolmaken en om mensen een groter besef te geven van het werk, de wijsheid en de wonderbaarlijkheid van God. Wanneer God de eindtijd afrondt en de mens volmaakt is gemaakt, zal hij gekwalificeerd zijn om tekenen en wonderen te zien. Wanneer je God leert kennen en je in staat bent om God te gehoorzamen, ongeacht wat Hij doet, dan zul je geen opvattingen meer over Hem hebben wanneer je tekenen en wonderen ziet. Op het moment dat je verdorven bent en niet in staat om God volledig te gehoorzamen; ben je dan gekwalificeerd om tekenen en wonderen te zien? God laat tekenen en wonderen zien op het moment dat Hij de mens bestraft, wanneer het tijdperk verandert en ook wanneer een tijdperk tot een einde komt. Wanneer Gods werk op de normale manier wordt uitgevoerd, zal Hij geen

tekenen en wonderen laten zien. Tekenen en wonderen laten zien is ontzettend makkelijk, maar dat is niet het uitgangspunt van Gods werk, noch is dat het doel van Gods management over de mens. Als de mens tekenen en wonderen zou zien en als het geestelijke lichaam van God aan de mens zou verschijnen, zouden dan niet alle mensen in God geloven? Ik heb eerder gezegd dat een groep overwinnaars in het Oosten is gewonnen. Overwinnaars die uit de grote beproeving komen. Wat betekenen deze woorden? Ze betekenen dat deze mensen, die gewonnen zijn, pas echt gehoorzaam waren, nadat zij het oordeel en de tuchting, de behandeling en het snoeien, en allerlei vormen van loutering hadden ondergaan. Het geloof van dit soort mensen is niet vaag en abstract, maar oprecht. Zij hebben geen tekenen en wonderen gezien, of mirakels; zij spreken niet over duistere letters en doctrines, of diepzinnige inzichten; in plaats daarvan hebben zij realiteit, de woorden van God, en een waarlijke kennis van de werkelijkheid van God. Is zo'n groep niet veel beter in staat om de kracht van God duidelijk te maken? Gods werk gedurende de laatste dagen is echt werk. Hij kwam in de tijd van Jezus niet om de mensen te vervolmaken, maar om hen te verlossen en daarom liet Hij enkele wonderen zien, zodat mensen Hem zouden volgen. Hij kwam in de eerste plaats om het werk van het kruis te volbrengen. Het laten zien van tekenen maakte geen onderdeel uit van Zijn bediening. Zulke tekenen en wonderen waren werken die gedaan werden om Zijn werk effectief te maken; het waren extra werken en die waren niet representatief voor de werken van het gehele tijdperk. Tijdens het Tijdperk van de Wet in het Oude Testament liet God ook enkele tekenen en wonderen zien, maar het werk dat God vandaag de dag doet, is echt werk en Hij zal nu absoluut geen tekenen en wonderen laten zien. Zodra Hij tekenen en wonderen zou laten zien, zou Zijn echte werk verstoord worden en zou Hij niet meer verder kunnen met Zijn werk. Als God zou zeggen dat het woord gebruikt moet worden om de mens te vervolmaken, maar ook tekenen en wonderen zou laten zien, zou het dan duidelijk kunnen worden of iemand waarlijk in Hem gelooft of niet? Daarom doet God deze dingen niet. Er zitten te veel religieuze dingen in de mens; God is in de laatste dagen gekomen om alle religieuze opvattingen en bovennatuurlijk dingen uit de mens te verdrijven en om de mens de realiteit van God te laten leren kennen. Hij is gekomen om een abstract en denkbeeldig beeld van God, met andere woorden een beeld dat helemaal niet bestaat, weg te nemen. En daarom is het kennen van de werkelijkheid het enige wat nu nog belangrijk is voor jou! De waarheid overwint alles. Hoeveel waarheid bezit jij vandaag? Is alles wat tekenen en wonderen laat zien, God? Slechte geesten kunnen ook tekenen en wonderen laten zien; zijn ze allemaal God? Waar de mens naar zoekt in zijn geloof in God is de waarheid, wat hij nastreeft is het leven, en niet het zien van tekenen en wonderen. Dit zou het doel moeten zijn van eenieder die in God gelooft.

uit 'Alles wordt volbracht door het woord van God' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 38

Jezus' werk was in die tijd het werk om heel de mensheid te verlossen. De zonden van allen die in Hem geloofden, werden vergeven; Hij zou je verlossen zolang je maar in Hem geloofde. Als je in Hem geloofde, was je geen zondaar meer, dan zou je van je zonden worden verlost. Dit was de betekenis van gered zijn en dat je door geloof gerechtvaardigd was. Toch bleef er in de gelovigen datgene achter wat opstandig was en zich tegen God verzette en nog steeds beetje bij beetje weggenomen moest worden. Redding betekende niet dat de mens volledig door Jezus was gewonnen, maar dat de mens niet langer van de zonde was, dat zijn zonden hem vergeven waren. Op voorwaarde dat je geloofde, zou je nooit meer van de zonde zijn. Jezus deed in die tijd veel werk dat Zijn discipelen niet konden begrijpen, en Hij zei veel dat mensen niet begrepen. Dat komt omdat Hij in die tijd geen enkele uitleg gaf. Dus stelde Matteüs enkele jaren na Zijn heengaan een geslachtsregister voor Jezus samen en ook anderen deden veel werk dat uit de wil van de mens was. Jezus kwam niet om de mens te vervolmaken en te winnen, maar om één fase van het werk te doen: het evangelie van het koninkrijk van de hemel aan het licht brengen en het werk van de kruisiging volbrengen. En zo kwam Jezus' werk met Zijn kruisiging volledig ten einde. Maar in de huidige fase – het overwinningswerk – moeten er meer woorden worden gesproken, moet er meer werk worden gedaan en moeten er vele processen zijn. Zo moeten ook de mysteries van het werk van Jezus en Jehova worden geopenbaard, zodat alle mensen begrip en duidelijkheid in hun geloof mogen hebben, want dit is het werk van de laatste dagen, en de laatste dagen zijn het einde van Gods werk, de tijd waarin het werk wordt voltooid. Deze fase van het werk zal de wet van Jehova en de verlossing van Jezus voor je verduidelijken en is er vooral opdat je het hele werk van Gods managementplan van zesduizend jaar kunt begrijpen, de gehele betekenis en het wezen van dit managementplan van zesduizend jaar kunt waarderen, en het doel kunt begrijpen van al het werk dat Jezus deed en de woorden die Hij sprak, en zelfs je blinde geloof in en adoratie voor de Bijbel. Dit alles zal je helpen een diepgaand begrip te verkrijgen. Je zult zowel het werk dat Jezus gedaan heeft als het werk van God vandaag gaan begrijpen; je zult de hele waarheid, het leven en de weg begrijpen en aanschouwen. Waarom ging Jezus werk weg zonder de eindfase van het werk te verrichten? Omdat de fase van Jezus' werk niet het werk van afronding was. Toen Hij aan het kruis werd genageld, kwam er ook een einde aan Zijn woorden; na Zijn kruisiging was Zijn werk volledig volbracht. De huidige fase is anders: Gods werk zal pas voltooid zijn nadat de woorden tot het einde toe gesproken zijn en Zijn hele werk is afgerond. Er zijn tijdens Jezus' fase van het werk veel woorden ongezegd gebleven of niet volledig uitgesproken. Maar het maakte Jezus niet uit wat Hij wel of niet zei, want Zijn bediening was geen bediening van woorden. Daarom ging Hij weg nadat Hij aan het kruis werd genageld. Die fase van het werk ging voornamelijk om de kruisiging en verschilt van

de huidige fase. Deze huidige fase betreft voornamelijk de voltooiing, de afwikkeling en de afronding van al het werk. Als de woorden niet helemaal tot hun einde toe worden gesproken, kan dit werk geenszins worden afgerond, want in deze fase van het werk wordt al het werk voltooid en volbracht met behulp van woorden. Jezus deed in die tijd veel werk dat mensen niet konden begrijpen. Hij ging stilletjes weg en tegenwoordig zijn er nog velen die Zijn woorden niet begrijpen, die het verkeerd begrijpen en toch het idee hebben dat ze het goed begrijpen, en niet weten niet dat ze ernaast zitten. Uiteindelijk wordt in deze huidige fase Gods werk helemaal voleindigd en afgerond. Iedereen zal Gods managementplan gaan begrijpen en kennen. De noties in de mens, zijn bedoelingen, zijn verkeerde begrip, zijn noties ten aanzien van het werk van Jehova en Jezus, zijn zienswijzen over de heidenvolken, en al zijn afwijkingen en fouten zullen gecorrigeerd worden. En de mens zal alle juiste paden van het leven, al het werk dat God doet en de gehele waarheid begrijpen. Wanneer dat gebeurt, zal deze fase van het werk tot een einde komen. Het werk van Jehova was de schepping van de wereld, dat was het begin; deze fase van het werk is het einde en de afronding van het werk. Gods werk werd aanvankelijk uitgevoerd onder de uitverkorenen van Israël en het luidde een nieuw tijdperk in de heiligste plaats van alle plaatsen in. De laatste fase van het werk wordt uitgevoerd in het meest onreine land van alle landen, om de wereld te oordelen en het tijdperk tot een einde te brengen. In de eerste fase werd Gods werk gedaan in de schitterendste plaats van alle plaatsen en de laatste fase wordt uitgevoerd in de meest duistere plaats van alle plaatsen. Deze duisternis zal verdreven worden, het licht zal voortgebracht worden en de mensen zullen overwonnen worden. Wanneer de mensen uit deze meest onreine en duistere plaats van alle plaatsen zijn overwonnen, en de hele bevolking heeft erkend dat er een God is, die de ware God is, en ieder individu volkomen overtuigd is, dan zal het overwinningswerk op basis van dit feit worden uitgevoerd door het hele universum. Deze fase van het werk is symbolisch: zodra het werk van dit tijdperk is voltooid, zal het werk van zesduizend jaar management volledig afgerond zijn. Zodra de mensen in de meest duistere plaats van alle plaatsen zijn overwonnen, spreekt het voor zich dat dit ook overal elders zo zal zijn. Als zodanig draagt alleen het overwinningswerk in China symboliek van betekenis in zich. China belichaamt alle machten van de duisternis en het volk van China vertegenwoordigt allen die van het vlees, van Satan, en van vlees en bloed zijn. Het Chinese volk is het meest verdorven door de grote rode draak, keert zich het felst tegen God, heeft de laagste en meest onreine menselijkheid, en is dus het archetype van de hele verdorven mensheid. Dit wil niet zeggen dat andere landen helemaal geen problemen hebben; de noties van de mens zijn allemaal gelijk. Hoewel het volk uit deze landen van een goed kaliber kan zijn, moet het zo zijn dat ze tegen God opstaan als ze Hem niet kennen. Waarom stonden de Joden ook tegen God op en tartten zij Hem? Waarom keerden de Farizeeën zich ook tegen Hem? Waarom verraadde Judas Jezus? In die tijd kenden velen van de discipelen Jezus niet. Waarom geloofden de mensen nog

steeds niet in Jezus nadat Hij gekruisigd en opgestaan was? Is de ongehoorzaamheid van de mens niet allemaal gelijk? Het volk van China wordt gewoon als voorbeeld gesteld en wanneer ze overwonnen zijn, worden ze modellen en voorbeelden en zullen ze als referenties voor anderen dienen. Waarom heb ik altijd gezegd dat jullie een onderdeel van mijn managementplan zijn? In het volk van China zijn verdorvenheid, onzuiverheid, onrechtvaardigheid, weerstand en opstandigheid het volledigst zichtbaar in al hun verschijningsvormen. Aan de ene kant zijn ze van een ondermaats kaliber en aan de andere kant zijn hun leven en instelling achterlijk. Hun gewoonten, sociale milieu en familie van geboorte zijn ook allemaal ondermaats en echt achterlijk. Hun status is eveneens laag. Het werk in deze plaats is symbolisch, en nadat dit testwerk volledig is uitgevoerd, zal Gods werk dat hierop volgt veel beter gaan. Als deze stap van het werk voltooid kan worden, verloopt het daaropvolgende werk vanzelfsprekend. Zodra deze stap van het werk tot stand is gebracht, zal er groot succes zijn geboekt en zal het overwinningswerk in het ganse universum helemaal voltooid zijn.

uit 'De visie van Gods werk (2)' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 39

Het Tijdperk van Genade begon met Jezus' naam. Toen Jezus Zijn bediening begon uit te voeren, begon de Heilige Geest te getuigen van de naam van Jezus en werd de naam van Jehova niet langer genoemd; in plaats daarvan verrichte de Heilige Geest het nieuwe werk hoofdzakelijk onder de naam van Jezus. Het getuigenis van degenen die in Hem geloofden, werd gedragen voor Jezus Christus, en het werk dat zij deden was ook voor Jezus Christus. Het eindigen van het oudtestamentische Tijdperk van de Wet betekende dat het werk dat hoofdzakelijk onder de naam Jehova werd uitgevoerd ten einde was gekomen. Voortaan was de naam van God niet langer Jehova; in plaats daarvan heette Hij Jezus en vanaf dat moment begon de Heilige Geest het werk hoofdzakelijk onder de naam Jezus. Dus de mens die vandaag nog steeds de woorden van Jehova eet en drinkt, en nog altijd alles doen volgens het werk van het Tijdperk van de Wet – ben je hier niet blindelings regels aan het opvolgen? Ben je niet blijven hangen in het verleden? Jullie weten nu dat de laatste dagen zijn aangebroken. Kan het zijn dat Jezus, wanneer Hij komt, nog steeds Jezus heet? Jehova vertelde het volk Israël dat er een Messias zou komen, en toch heette Hij bij Zijn komst niet Messias maar Jezus. Jezus zei dat Hij zou terugkomen en dat Hij zou komen zoals Hij was weggegaan. Dit waren de woorden van Jezus, maar heb jij gezien hoe Jezus wegging? Jezus zweefde weg op een witte wolk, maar is het mogelijk dat Hij in eigen persoon op een witte wolk onder de mensen terugkeert? Als dat zo was, zou Hij dan niet nog steeds Jezus worden genoemd? Wanneer Jezus terugkomt, zal het al een ander tijdperk zijn: zal Hij dan nog steeds Jezus kunnen heten? Kan God soms alleen gekend worden door de naam van Jezus? Kan

Hij in een nieuw tijdperk geen nieuwe naam hebben? Kan het beeld van één persoon en één specifieke naam een volledige weergave van God bieden? In elk tijdperk verricht God nieuw werk en heeft Hij een nieuwe naam; hoe zou Hij in verschillende tijdperken hetzelfde werk kunnen doen? Hoe zou Hij kunnen vasthouden aan het oude? De naam van Jezus is gekozen omwille van het verlossingswerk, zou Hij dan dezelfde naam houden als Hij terugkeert in de laatste dagen? Zou Hij nog altijd het verlossingswerk verrichten? Waarom zijn Jehova en Jezus één, maar hebben ze in verschillende tijdperken toch verschillende namen? Komt het niet doordat de tijdperken van hun werk anders zijn? Zou een enkele naam een volledige weergave van God kunnen bieden? Daarom moet God in een ander tijdperk bij een andere naam genoemd worden, en de naam gebruiken om het tijdperk te veranderen en het tijdperk weer te geven. Want geen enkele naam kan God volledig weergeven, en elke naam kan slechts een tijdelijke blik bieden op Gods gezindheid in een bepaald tijdperk; de naam hoeft alleen maar Zijn werk weer te geven. Daarom kan God enige naam kiezen die bij Zijn gezindheid past om het gehele tijdperk te vertegenwoordigen. Ongeacht of het het tijdperk van Jehova is of het tijdperk van Jezus, ieder tijdperk wordt weergegeven door een naam. Aan het eind van het Tijdperk van Genade is het laatste tijdperk aangebroken en is Jezus al teruggekomen. Hoe zou Hij nog Jezus kunnen heten? Hoe zou Hij nog de gedaante van Jezus onder de mensen kunnen aannemen? Ben je soms vergeten dat Jezus slechts de gestalte had van een Nazarener? Ben je vergeten dat Jezus alleen maar de Verlosser van de mensheid was? Hoe zou Hij het werk van de overwinning en vervolmaking van de mens in de laatste dagen op zich kunnen nemen? Jezus zweefde weg op een witte wolk – dat is zeker – maar hoe zou Hij onder de mensen kunnen terugkeren op een witte wolk en nog steeds Jezus worden genoemd? Als Hij echt op een wolk aankwam, hoe zou de mens Hem dan niet kunnen herkennen? Zouden mensen over de hele wereld Hem dan niet herkennen? Zou Jezus alleen dan niet God zijn? In dat geval zou het beeld van God de verschijning van een Jood zijn en bovendien voor altijd hetzelfde blijven. Jezus zei dat Hij zou terugkomen zoals Hij was weggegaan, maar weet je wat Zijn woorden echt betekenen? Kan het zijn dat Hij het jullie in deze groep heeft verteld? Je weet alleen dat Hij zal komen zoals Hij wegging, zwevend op een wolk, maar weet je precies hoe God Zelf Zijn werk doet? Als je echt zou kunnen zien, hoe moeten de woorden die Jezus sprak dan worden uitgelegd? Hij zei: Wanneer de Mensenzoon terugkomt in de laatste dagen zal Hij Zelf niet weten, de engelen zullen het niet weten, de boodschappers in de hemel zullen het niet weten, en de gehele mensheid zal het niet weten. Alleen de Vader zal het weten, dat wil zeggen, alleen de Geest zal het weten. Zelfs de Mensenzoon Zelf weet het niet, maar jij kunt wel zien en weten? Als jij in staat was te weten en met eigen ogen te zien, zouden deze woorden dan niet tevergeefs zijn uitgesproken? En wat heeft Jezus destijds gezegd? “Niemand weet wanneer die dag en dat moment zullen aanbreken, ook de hemelse engelen en de Zoon niet, alleen de Vader weet het. Zoals het was in

de dagen van Noach, zo zal het zijn wanneer de Mensenzoon komt. ... Daarom moeten ook jullie klaarstaan, want de Mensenzoon komt op een tijdstip waarop je het niet verwacht.” Als die dag aanbreekt, zal de Mensenzoon Zelf het niet weten. De Mensenzoon verwijst naar het vleesgeworden vlees van God, een normaal en gewoon persoon. De Mensenzoon Zelf weet het niet eens, dus hoe zou jij het kunnen weten? Jezus zei dat Hij zou komen zoals Hij was weggegaan. Zelfs Hij weet niet wanneer Hij terugkomt, dus hoe kan Hij jou dan van tevoren informeren? Kun jij Zijn komst zien aankomen? Is dat niet lachwekkend?

uit ‘De visie van Gods werk (3)’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Dagelijkse woorden van God Fragment 40

Iedere keer dat God naar de aarde komt, verandert Hij Zijn naam, Zijn geslacht, Zijn beeld en Zijn werk; Hij herhaalt Zijn werk niet. Hij is een God die altijd nieuw is en nooit oud. Eerder toen Hij kwam heette Hij Jezus; kan Hij dit keer nog steeds Jezus worden genoemd als Hij terugkomt? Eerder toen Hij kwam, was Hij mannelijk; kan Hij deze keer weer mannelijk zijn? Toen Hij kwam tijdens het Tijdperk van Genade, bestond Zijn werk eruit aan het kruis genageld te worden; kan Hij de mensheid nog steeds van de zonden verlossen wanneer Hij terugkomt? Kan Hij opnieuw aan het kruis worden genageld? Zou dat geen herhaling van Zijn werk zijn? Wist je niet dat God altijd nieuw is en nooit oud? Je hebt mensen die zeggen dat God onveranderlijk is. Dat klopt, maar het verwijst naar de onveranderlijkheid van Gods gezindheid en Zijn substantie. Veranderingen in Zijn naam en werk bewijzen niet dat Zijn substantie is veranderd; met andere woorden, God zal altijd God zijn, en dit zal nooit veranderen. Als je zegt dat het werk van God onveranderlijk is, zou Hij dan Zijn zesduizend jaar durende managementplan kunnen voleinden? Jij weet alleen dat God altijd hetzelfde blijft, maar weet je ook dat God altijd nieuw is en nooit oud? Als het werk van God onveranderlijk is, had Hij dan de mensheid helemaal tot aan de huidige dag kunnen leiden? Als God onveranderlijk is, hoe kan Hij dan al twee tijdperken aan werk volbracht hebben? Zijn werk gaat altijd door, wat wil zeggen dat Zijn gezindheid geleidelijk wordt geopenbaard aan de mens en wat geopenbaard wordt, is Zijn inherente gezindheid. In den beginne was Gods gezindheid verborgen voor de mens. Hij openbaarde Zijn gezindheid nooit openlijk aan de mens en de mens wist eenvoudigweg niets over Hem. Daarom gebruikt Hij Zijn werk om Zijn gezindheid stukje bij beetje aan de mens te openbaren, maar deze werkwijze betekent niet dat Gods gezindheid in elk tijdperk verandert. Het is niet zo dat Gods gezindheid voortdurend verandert omdat Zijn wil steeds verandert. Omdat de tijdperken van Zijn werk van elkaar verschillen, openbaart God Zijn gehele inherente gezindheid juist stap voor stap aan de mens, opdat de mens Hem kan leren kennen. Maar dit bewijst geenszins dat God van oorsprong geen bepaalde gezindheid heeft of dat Zijn gezindheid met het

verstrijken van de tijdperken geleidelijk is veranderd – zo’n opvatting zou onjuist zijn. God openbaart Zijn inherente en specifieke gezindheid aan de mens – wat Hij is – volgens het verstrijken der tijdperken; het werk van één enkel tijdperk kan niet de volledige gezindheid van God uitdrukken. En dus verwijzen de woorden “God is altijd nieuw en nooit oud” naar Zijn werk en de woorden “God is onveranderlijk” naar wat God inherent heeft en is. Hoe dan ook kun je het werk van zesduizend jaar niet aan één enkel punt ophangen of met dode woorden omvatten. Zo stom is de mens nu. God is niet zo eenvoudig als de mens zich voorstelt, en Zijn werk kan niet in één enkel tijdperk blijven dralen. Jehova bijvoorbeeld kan niet altijd staan voor de naam van God; God kan ook Zijn werk doen onder de naam Jezus. Dit is een teken dat Gods werk zich altijd in voorwaartse richting beweegt.

God is altijd God en zal nooit Satan worden; Satan is altijd Satan en zal nooit God worden. Gods wijsheid, Gods wonderbaarlijkheid, Gods rechtvaardigheid en Gods majesteit zullen nooit veranderen. Zijn essentie en wat Hij heeft en is, zal nooit veranderen. Zijn werk gaat daarentegen altijd voorwaarts, altijd dieper, want Hij is altijd nieuw en nooit oud. In elk tijdperk neemt God een nieuwe naam aan, in elk tijdperk doet Hij nieuw werk, en in elk tijdperk staat Hij het Zijn schepselen toe Zijn nieuwe wil en nieuwe gezindheid te zien. Als mensen in een nieuw tijdperk de uitdrukking van Gods nieuwe gezindheid niet kunnen zien, zouden ze Hem dan niet altijd aan het kruis blijven nagelen? En zouden ze daarmee God niet definiëren? Als God alleen als een man in het vlees was gekomen, zouden mensen Hem als mannelijk definiëren, als de God van mannen, en nooit geloven dat Hij de God van vrouwen was. Mannen zouden dan geloven dat God van hetzelfde geslacht is als mannen, dat God de mannen aanvoert – en vrouwen dan? Dit is oneerlijk; is dit soms geen voorkeursbehandeling? Als dit zo was, was iedereen die door God gered is een man zoals Hij, en zou niet één vrouw gered worden. Toen God de mensheid schiep, schiep Hij Adam en schiep Hij Eva. Hij schiep niet alleen Adam, maar maakte zowel de man als de vrouw naar Zijn beeld. God is niet alleen de God van mannen – Hij is ook de God van vrouwen. In de laatste dagen start God een nieuwe werkfase. Hij zal nog meer van Zijn gezindheid onthullen, en het zal niet de barmhartigheid en liefde zijn uit de tijd van Jezus. Omdat hij nieuw werk in handen heeft, zal dit vergezeld gaan van een nieuwe gezindheid. Als dit werk dan verricht werd door de Geest – als God geen vlees werd, en de Geest in plaats daarvan rechtstreeks door de donder sprak zodat de mens geen contact met Hem kon hebben, zou de mens dan in staat zijn om Zijn gezindheid te kennen? Als de Geest als enige het werk deed, zou de mens niet in staat zijn om Gods gezindheid te leren kennen. Mensen kunnen Gods gezindheid alleen met hun eigen ogen aanschouwen als Hij vlees wordt, als het Woord in het vlees verschijnt en Hij zijn volledige gezindheid door het vlees tot uitdrukking brengt. God leeft werkelijk en waarlijk onder de mensen. Hij is tastbaar; de mens kan echt betrokken zijn bij Zijn

gezindheid, betrokken zijn bij wat Hij heeft en is; alleen op deze manier kan de mens Hem echt leren kennen. Tegelijkertijd heeft God ook het werk voltooid waarin “God de God van mannen en de God van vrouwen is” en zijn volledige werk in het vlees volbracht.

uit ‘De visie van Gods werk (3)’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Dagelijkse woorden van God Fragment 41

Het werk van God door Zijn gehele management heen is glashelder: het Tijdperk van Genade is het Tijdperk van Genade, en de laatste dagen zijn de laatste dagen. Er zijn duidelijke verschillen tussen elk tijdperk, want in elk tijdperk doet God werk dat typerend is voor dat tijdperk. De volbrenging van het werk van de laatste dagen vergt vuur, oordeel, tuchtiging, toorn en vernietiging ter voleinding van het tijdperk. De laatste dagen verwijzen naar het laatste tijdperk. Zou God tijdens het laatste tijdperk geen einde maken aan het tijdperk? Om het tijdperk ten einde te brengen, moet God tuchtiging en oordeel met Zich meebrengen. Alleen op deze manier kan Hij het tijdperk ten einde brengen. Jezus had als doel dat de mens zou kunnen blijven overleven, voortbestaan, en een beter bestaan zou kunnen hebben. Hij redde de mens van de zonde, opdat deze zijn afdaling in verdorvenheid kon tegenhouden en niet langer in Hades en de hel zou leven, en door de mens te redden uit Hades en de hel liet Hij hem verder leven. Nu zijn de laatste dagen aangebroken. Hij zal de mens wegvagen en het menselijke ras volledig vernietigen, dat wil zeggen: Hij zal de rebellie van de mensheid transformeren. Daarom zou God met de mededogende en liefhebbende gezindheid van vroeger met geen mogelijkheid het tijdperk tot een einde kunnen brengen of Zijn managementplan van zesduizend jaar kunnen verwezenlijken. Elk tijdperk biedt een afzonderlijke weergave van Gods gezindheid, en elk tijdperk behelst werk dat door God moet worden uitgevoerd. Daarom biedt het werk dat God Zelf in elk tijdperk doet, de weergave van Zijn ware gezindheid, en zowel Zijn naam als het werk dat Hij uitvoert, veranderen mee met het tijdperk; ze zijn allemaal nieuw. Tijdens het Tijdperk van de Wet werd het werk van het leiden van de mensheid uitgevoerd onder de naam Jehova, en de eerste fase van het werk werd op aarde geïnitieerd. In deze fase bestond het werk uit de bouw van de tempel en het altaar en het leiden van het volk Israël en het werken in hun midden door middel van de wet. Door het volk Israël te leiden, legde Hij een basis voor Zijn werk op aarde. Vanuit deze basis breidde Hij Zijn werk verder uit dan Israël, dat wil zeggen: Hij breidde Zijn werk uit vanuit Israël, zodat latere geslachten geleidelijk te weten kwamen dat Jehova God was, en dat Jehova de Schepper van hemel en aarde en alle dingen was, en dat Jehova alle levende wezens geschapen heeft. Hij verspreidde Zijn werk door het volk Israël heen, hen voorbij. Het land Israël was de eerste heilige plaats van Jehova's werk op aarde, en het was het land Israël waar God het eerst te werk ging op aarde. Dat was het werk van het Tijdperk van de Wet.

Tijdens het Tijdperk van Genade was Jezus de God die de mens redde. Wat Hij had en waaruit Hij bestond, was genade, liefde, barmhartigheid, verdraagzaamheid, geduld, nederigheid, zorg en tolerantie, en zo'n groot onderdeel van het werk dat Hij deed was omwille van de verlossing van de mens. Zijn gezindheid was er één van barmhartigheid en liefde, en omdat Hij barmhartig en liefdevol was, moest Hij voor de mens aan het kruis genageld worden om te laten zien dat God de mens liefhad als Zichzelf, zozeer zelfs dat Hij Zichzelf volledig opofferde. Tijdens het Tijdperk van Genade was de naam van God Jezus, dat wil zeggen: God was een God die de mens redde, en Hij was een barmhartige en liefhebbende God. God was met de mens. Zijn liefde, Zijn barmhartigheid en Zijn verlossing waren met eenieder. Alleen door aanvaarding van de naam van Jezus en Zijn aanwezigheid kon de mens vrede en vreugde verkrijgen, en Zijn zegen, Zijn grote en talrijke genadegaven en Zijn redding ontvangen. Door de kruisiging van Jezus ontvingen al Zijn volgelingen verlossing en werden hun zonden vergeven. Tijdens het Tijdperk van Genade was Jezus de naam van God. Met andere woorden, het werk van het Tijdperk van Genade geschiedde voornamelijk onder de naam Jezus. Tijdens het Tijdperk van Genade werd God Jezus genoemd. Hij voerde een fase van nieuw werk uit die het Oude Testament oversteeg, en Zijn werk eindigde met de kruisiging. Dit was Zijn volledige werk. Daarom was de naam van God tijdens het Tijdperk van de Wet Jehova, en werd God in het Tijdperk van Genade vertegenwoordigd door de naam van Jezus. Tijdens de laatste dagen is Zijn naam Almachtige God – de Almachtige, die Zijn kracht inzet om de mens de weg te wijzen, de mens te overwinnen en de mens voor zich te winnen en uiteindelijk het tijdperk ten einde te brengen. In elk tijdperk, in elke fase van Zijn werk, is Gods gezindheid duidelijk.

uit 'De visie van Gods werk (3)' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 42

Zou de naam van Jezus – “God met ons” – de gezindheid van God in zijn geheel kunnen weergeven? Kan het God volledig uitdrukken? Als de mens zegt dat God alleen Jezus kan worden genoemd, en geen andere naam mag hebben omdat God Zijn gezindheid niet kan veranderen, dan is dat zeker godslastering! Geloof jij dat alleen de naam Jezus, God met ons, God in zijn geheel kan vertegenwoordigen? God kan vele namen hebben, maar onder al die namen kan er niet één alles van God omvatten, niet één God volledig vertegenwoordigen. God heeft dus veel namen, maar al die namen kunnen Gods gezindheid niet volledig uitdrukken, want de veelzijdigheid van Gods gezindheid gaat het menselijke vermogen om Hem te kennen simpelweg te boven. De mens kan God met geen mogelijkheid volledig in menselijke woorden vatten. De mensheid beschikt slechts over een beperkte woordenschat om alle kennis over Gods gezindheid te omvatten: groot, eerbiedwaardig, wonderbaarlijk, ondoorgrondelijk, oppermachtig,

heilig, rechtvaardig, wijs enzovoort. Teveel woorden! Deze beperkte woordenschat kan de beperkte menselijke getuigenis van Gods gezindheid niet uitdrukken. In de loop van de tijd voegden vele anderen woorden toe die de vurigheid in hun hart naar hun mening beter uitdrukten: God is te groot! God is te heilig! God is te lieflijk! Tegenwoordig hebben dergelijke menselijke uitspraken hun hoogtepunt wel bereikt, maar toch kan de mens zich nog steeds niet duidelijk uitdrukken. En dus heeft de mens veel namen, maar toch heeft Hij niet één enkele naam, en dit komt omdat Gods wezen te overvloedig is en de taal van de mens te verarmd. God kan nooit volledig worden weergegeven door één bepaald woord of één bepaalde naam, denk je dan soms dat Zijn naam kan worden vastgezet? God is zo groot en zo heilig, maar Hij mag van jou Zijn naam niet veranderen in elk nieuw tijdperk? Daarom gebruikt God, in elk tijdperk waarin Hij persoonlijk Zijn eigen werk doet, een naam die passend is bij het tijdperk om het werk te omschrijven dat Hij van plan is uit te voeren. Hij gebruikt deze specifieke naam, die tijdelijk van belang is, om Zijn gezindheid in die tijd weer te geven. Hier gebruikt God de taal van de mensheid om Zijn eigen gezindheid tot uitdrukking te brengen. Toch vinden veel mensen die spirituele ervaringen hebben gehad en God persoonlijk hebben gezien, alsnog dat deze ene specifieke naam God niet in zijn geheel kan weergeven – helaas, daar is niets aan te doen – dus spreekt de mens God met geen enkele naam meer aan, maar noemt Hem simpelweg ‘God’. Het lijkt of het hart van de mens vol liefde is en toch ook geplaagd door tegenstrijdigheden, want de mens weet niet hoe hij God moet uitleggen. Wat God is, is te overvloedig, er is eenvoudigweg geen manier om het te beschrijven. Er is geen enkele naam die Gods gezindheid kan samenvatten, en er is geen enkele naam die kan uitdrukken wat God allemaal heeft en is. Als iemand mij vraagt: “Welke naam gebruik jij precies?”, zal ik antwoorden: “God is God!” Is dat niet de beste naam voor God? Is het niet de beste samenvatting van Gods gezindheid? Waarom steken jullie dan zoveel moeite in de zoektocht naar Gods naam? Waarom zou je je hersens pijnigen, jezelf eten en slapen ontzeggen, alleen maar om een naam? De dag zal aanbreken dat God geen Jehova, Jezus of Messias heet – Hij zal simpelweg de Schepper zijn. Dan komt er een eind aan alle namen die Hij op aarde heeft aangenomen omdat Zijn werk op aarde zal zijn voltooid, waarna Zijn namen niet langer zullen bestaan. Wat heeft Hij nog aan een uiterst passende, maar onvolledige naam wanneer alles onder de heerschappij van de Schepper valt? Ben je nu nog steeds op zoek naar Gods naam? Durf je nog steeds te zeggen dat God uitsluitend Jehova heet? Durf je nog steeds te zeggen dat God alleen Jezus kan worden genoemd? Kun jij de zonde van godslastering tegen God dragen? Je moet weten dat God oorspronkelijk geen naam had. Hij nam alleen maar één, twee of vele namen aan omdat Hij werk te doen had en de mensheid moest beheren. Bij welke naam Hij ook wordt genoemd – koos Hij die niet uit vrije wil? Zou Hij jou – één van zijn schepselen – nodig hebben om hierover te beslissen? De naam die God krijgt, komt overeen met wat begrijpelijk is voor de mens, in mensentaal, maar deze

naam is niet iets wat de mens kan bevatten. Je kunt alleen maar zeggen dat er een God is in de hemel, dat Hij God heet, dat Hij God Zelf is met grote macht, Die te wijs, te verheven, te wonderlijk, te mysterieus en te almachtig is, en meer kun je dan niet zeggen. Dit kleine beetje is alles wat je kunt weten. Volstaat dan soms de naam van Jezus om God Zelf te vertegenwoordigen? Wanneer de laatste dagen aanbreken moet Gods naam veranderen, ook al is het nog steeds God die Zijn werk doet, want het is een ander tijdperk.

uit 'De visie van Gods werk (3)' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 43

Jezus kwam Zijn werk doen onder leiding van de Heilige Geest; Hij deed wat de Heilige Geest wilde, en het was niet volgens het oudtestamentische Tijdperk van de Wet of volgens het werk van Jehova. Al ging het werk dat Jezus kwam doen niet om het eerbiedigen van de wetten of geboden van Jehova, hun bron was één en dezelfde. Jezus' werk weerspiegelde de naam van Jezus en het Tijdperk van Genade; en het werk van Jehova weerspiegelde Jehova en het Tijdperk van de Wet. Hun werk was het werk van één Geest in twee verschillende tijdperken. Het werk dat Jezus deed kon alleen het Tijdperk van Genade weerspiegelen, en het werk dat Jehova deed kon alleen het oudtestamentische Tijdperk van de Wet weerspiegelen. Jehova leidde alleen het volk Israël en het Egyptische volk, en alle naties buiten Israël. Het werk van Jezus in het nieuwtestamentische Tijdperk van Genade was het werk van God onder de naam Jezus toen Hij het tijdperk leidde. Als jij stelt dat het werk van Jezus was gebaseerd op dat van Jehova, dat Hij geen enkel nieuw werk startte en dat alles wat Hij deed volgens Jehova's woorden was, volgens Jehova's werk en de profetieën van Jesaja, dan zou Jezus niet de vleesgeworden God zijn. Als Hij zijn werk op deze manier had uitgevoerd, zou hij een apostel of een arbeider van het Tijdperk van de Wet zijn geweest. Als het is zoals jij zegt, had Jezus geen tijdperk kunnen openen, noch had Hij enig ander werk kunnen doen. Op dezelfde manier moet de Heilige Geest zijn werk hoofdzakelijk door Jehova heen uitvoeren, en zonder Jehova had de Heilige Geest geen nieuw werk kunnen doen. Het is verkeerd als de mens het werk van Jezus op deze manier opvat. Als de mens gelooft dat het werk van Jezus volgens de woorden van Jehova en de profetieën van Jesaja werd uitgevoerd, was Jezus dan de vleesgeworden God, of was Hij één van de profeten? Volgens deze zienswijze zou er geen Tijdperk van Genade zijn en zou Jezus niet de vleesgeworden God zijn, want het werk dat Hij deed zou het Tijdperk van Genade niet kunnen weerspiegelen en zou alleen het oudtestamentische Tijdperk van de Wet kunnen weerspiegelen. Er kon alleen maar een nieuw tijdperk zijn als Jezus kwam om nieuw werk te doen, om een nieuw tijdperk te beginnen, om het werk dat daarvoor in Israël was verricht te doorbreken, en om Zijn werk te doen, niet net zoals het werk dat Jehova in Israël heeft gedaan, of met Zijn oude regels, of volgens enige

regelgeving, maar juist om het nieuwe werk te doen dat Hij moest verrichten. God Zelf komt een tijdperk beginnen, en God komt Zelf om het tijdperk ten einde te brengen. De mens is niet in staat om het werk van het beginnen en voltooien van een tijdperk te verrichten. Als Jezus het werk van Jehova niet volbracht, zou dat bewijzen dat Hij slechts een mens was en niet in staat om God te vertegenwoordigen. Juist doordat Jezus was gekomen en het werk van Jehova was komen afmaken, het werk van Jehova had voortgezet en bovendien Zijn eigen werk, nieuw werk, had uitgevoerd, wordt bewezen dat dit een nieuw tijdperk was en dat Jezus God Zelf was. Ze voerden twee duidelijk verschillende werkfasen uit. De ene fase werd in de tempel uitgevoerd en de andere buiten de tempel. Eén fase bestond uit het leiden van een mensenleven onder de wet, en de andere was om een zondoffer te brengen. Deze twee werkfasen waren behoorlijk verschillend; hier werden het nieuwe en oude tijdperk van elkaar gescheiden, en je kunt absoluut stellen dat het twee verschillende tijdperken zijn. Hun werk vond ergens anders plaats en de inhoud en doelstelling van Hun werk was anders. Als zodanig kunnen ze worden verdeeld in twee tijdperken: het Nieuwe en het Oude Testament, dat wil zeggen, het nieuwe en het oude tijdperk. Toen Jezus kwam, ging Hij de tempel niet binnen, wat bewijst dat het tijdperk van Jehova tot een einde was gekomen. Hij ging de tempel niet binnen omdat Jehova's werk in de tempel was voltooid en niet overgedaan hoefde te worden, wat herhaling zou betekenen. Alleen door de tempel te verlaten, een nieuw werk te beginnen en een nieuw pad buiten de tempel te openen, kon Hij Gods werk tot het hoogtepunt brengen. Als Hij de tempel niet had verlaten om Zijn werk te doen, zou het werk van God zijn blijven steken bij de fundamenten van de tempel, en was er nooit meer ook maar iets veranderd. En dus ging Jezus, toen Hij kwam, niet de tempel binnen en deed Hij Zijn werk niet in de tempel. Hij deed Zijn werk buiten de tempel en deed Zijn werk vrijelijk terwijl Hij de discipelen leidde. Gods vertrek uit de tempel om Zijn werk te doen betekende dat God een nieuw plan had. Zijn werk moest buiten de tempel worden uitgevoerd en het moest nieuw werk zijn dat zonder beperkingen kon worden uitgevoerd. Met Zijn komst bracht Jezus het werk van Jehova tijdens het oudtestamentische tijdperk direct ten einde. Hoewel Ze met twee verschillende namen werden aangeduid, was het dezelfde Geest die beide fasen van het werk volbracht, en het verrichte werk was onafgebroken. Omdat de naam anders en de inhoud van het werk anders waren, was het tijdperk ook anders. Toen Jehova kwam, was dat het tijdperk van Jehova en toen Jezus kwam, was dat het tijdperk van Jezus. Zo wordt God bij elke komst met één naam aangeduid, weerspiegelt Hij één tijdperk en opent Hij een nieuw pad; en op elk nieuw pad neemt Hij een nieuwe naam aan, waaruit blijkt dat God altijd nieuw is en nooit oud, en dat Zijn werk altijd in voorwaartse richting blijft doorgaan. De geschiedenis gaat altijd voorwaarts, en het werk van God gaat altijd voorwaarts. Ter voleindiging van Zijn zesduizend jaar durende managementplan moet het in voorwaartse richting blijven doorgaan. Elke dag moet Hij nieuw werk doen, elk jaar moet Hij nieuw werk doen; Hij moet nieuwe paden openen,

nieuwe tijdperken beginnen, nieuw en groter werk starten, die weer nieuwe namen en nieuw werk met zich meebrengen.

uit 'De visie van Gods werk (3)' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 44

'Jehova' is de naam die ik tijdens mijn werk in Israël heb aangenomen en het betekent de God van de Israëlieten (Gods uitverkoren volk), die medelijden kan hebben met de mens, de mens kan vervloeken en de mens de weg kan wijzen. Het betekent de God die grote kracht bezit en vol wijsheid is. 'Jezus' is Immanuël, de naam voor het zondoffer dat vol liefde en vol medeleven is en de mens verlost. Hij deed het werk van het Tijdperk van Genade, en vertegenwoordigt het Tijdperk van Genade, en kan slechts één deel van Gods managementplan vertegenwoordigen. Dat wil zeggen, alleen Jehova is de God van het uitverkoren volk van Israël, de God van Abraham, de God van Isaak, de God van Jacob, de God van Mozes en de God van het hele volk van Israël. En zodoende aanbidden alle Israëlieten, behalve dan het Joodse volk, in de huidige tijd Jehova. Zij brengen Hem offers op het altaar en dienen Hem in de tempel in priestergewaden. Waar zij op hopen is de nieuwe verschijning van Jehova. Alleen Jezus is de verlosser van de mensheid. Hij is het zondoffer dat de mensheid heeft verlost. Dat wil zeggen, de naam Jezus is afkomstig van het Tijdperk van Genade, en ontleent zijn bestaan aan het verlossingswerk in het Tijdperk van Genade. De naam Jezus bestond om te zorgen dat de mensen van het Tijdperk van Genade opnieuw konden worden geboren en gered en de naam Jezus is een speciale naam voor de verlossing van de hele mensheid. En zo vertegenwoordigt de naam Jezus het verlossingswerk en duidt het Tijdperk van Genade aan. De naam Jehova is een speciale naam met betrekking tot het volk van Israël dat leefde onder de wet. In elk tijdperk en elke fase van mijn werk heeft mijn naam een reden en een representatieve betekenis: elke naam vertegenwoordigt één tijdperk. 'Jehova' vertegenwoordigt het Tijdperk van de Wet en is eretitel voor de God die wordt aanbeden door het volk van Israël. 'Jezus' vertegenwoordigt het Tijdperk van Genade en is de naam van de God van al degenen die zijn verlost in het Tijdperk van Genade. Als de mens nog steeds verlangt naar de komst van Jezus de Redder in de laatste dagen en nog steeds verwacht dat Hij zal komen in de gestalte die Hij in Judea had, zou Gods hele zesduizendjarig managementplan eindigen in het Tijdperk van de Verlossing en zou geen voortgang meer kunnen vinden. Bovendien zouden de laatste dagen dan nooit komen en het tijdperk zou nooit tot een einde worden gebracht. Dat is omdat de rol van Jezus de Redder alleen de redding en verlossing van de mensheid was. Ik heb de naam Jezus aangenomen in het belang van al de zondaren in het Tijdperk van Genade en het is niet de naam waaronder ik de hele mensheid zal beëindigen. Hoewel Jehova, Jezus, en de Messias allen mijn Geest

vertegenwoordigen, duiden deze namen alleen de verschillende tijdperken van mijn managementplan aan en ze vertegenwoordigen mij niet in mijn volledigheid. De namen waar mensen op aarde mij mee noemen, kunnen niet duidelijk mijn volledige gezindheid en alles wat ik ben tot uitdrukking brengen. Het zijn slechts verschillende namen waarmee ik in de verschillende tijdperken word genoemd. En zo zal mijn naam wanneer de eindtijd – de tijd van de laatste dagen – aanbreekt, opnieuw veranderen. Ik zal niet Jehova of Jezus worden genoemd, laat staan de Messias, maar ik zal de indrukwekkende Almachtige God Zelf worden genoemd, en onder deze naam zal ik het gehele tijdperk tot een einde voeren. Eens ben ik aangeduid met Jehova. Ik ben ook de Messias genoemd en de mensen noemden me Jezus de Redder, omdat ze van mij hielden en mij respecteerden. Maar in deze tijd ben ik niet de Jehova of Jezus die de mensen in het verleden hebben gekend – ik ben de God die is teruggekeerd in de laatste dagen, de God die het tijdperk tot het einde zal voeren. Ik ben God Zelf die oprijst vanaf het uiteinde der aarde, vervuld van mijn volledige gezindheid en vol gezag, eer en glorie. De mensen zijn nooit interactie met mij aangegaan, hebben mij nooit leren kennen en hebben mijn gezindheid nooit leren kennen. Vanaf de schepping van de wereld tot op de dag van vandaag heeft geen enkel mens mij ooit gezien. Dit is de God die in de laatste dagen aan de mens verschijnt, maar onder de mensen verborgen is. Hij houdt verblijf onder de mensen, waarachtig en echt, als de brandende zon en het vlammeende vuur, vol kracht en vol gezag. Absoluut iedereen, absoluut alles zal worden geoordeeld door mijn woorden en er is geen enkel mens of ding dat niet door het branden van het vuur zal worden gezuiverd. Uiteindelijk zullen alle naties worden gezegend vanwege mijn woorden en ook aan stukken worden geslagen vanwege mijn woorden. Zo zullen alle mensen in de laatste dagen zien dat ik de teruggekeerde Redder ben, dat ik de Almachtige God ben die de hele mensheid overwint. En allen zullen zien dat ik ooit het zondoffer voor de mens ben geweest, maar in de laatste dagen word ik ook het vuur van de zon dat alles verbrandt en de Zon van de rechtvaardigheid die alles openbaart. Dat is mijn werk van de laatste dagen. Ik heb deze naam aangenomen en ik bezit deze gezindheid zodat alle mensen kunnen zien dat ik een rechtvaardige God ben, en de brandende zon en het vlammeende vuur. Dit is zodat allen mij, de enige ware God, kunnen aanbidden en zodat zij mijn ware gezicht kunnen zien: ik ben niet alleen de God van de Israëlieten en ik ben niet alleen de Verlosser – ik ben de God van alle schepselen in de hemelen, op de aarde en in de zeeën.

uit 'De Redder is al teruggekeerd op een "witte wolk"' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 45

Wanneer in de laatste dagen de Redder komt en Hij nog steeds Jezus zou worden genoemd en nogmaals in Judea zou worden geboren en Zijn werk in Judea zou doen, zou daaruit blijken

dat ik alleen het volk van Israël heb geschapen en alleen het volk van Israël heb verlost en dat ik niets met de heidenen heb te maken. Zou dat niet in tegenspraak zijn met de woorden dat “ik de God ben die de hemel en de aarde en alles heeft geschapen”? Ik heb Judea verlaten en doe mijn werk onder de heidenen omdat ik niet slechts de God van het volk van Israël ben, maar de God van alle schepselen. Ik verschijn in de laatste dagen onder de heidenen omdat ik niet alleen Jehova, de God van het volk van Israël, ben, maar bovenal ook de Schepper van al mijn uitverkorenen onder de heidenen. Ik heb niet alleen Israël, Egypte en Libanon geschapen, maar ook al de naties van de heidenen buiten Israël. En daarom ben ik de God van alle schepselen. Ik heb Israël slechts als het aanvangspunt voor mijn werk gebruikt, waarbij ik Judea en Galilea als de bastions van mijn verlossingswerk heb gebruikt, en ik gebruik de naties van de heidenen als de basis van waaruit ik het gehele tijdperk tot een einde zal voeren. Ik heb twee fases van mijn werk in Israël uitgevoerd (het werk van het Tijdperk van de Wet en het werk van het Tijdperk van Genade) en ik heb nog twee andere fases van mijn werk (het Tijdperk van Genade en het Tijdperk van het Koninkrijk) in de landen buiten Israël uitgevoerd. In de naties van de heidenen zal ik het overwinningswerk van de mensheid doen en zo het tijdperk tot het einde voeren. Als de mens me altijd Jezus Christus noemt, maar niet weet dat ik tijdens de laatste dagen een nieuw tijdperk heb laten beginnen, en ben begonnen met nieuw werk en als de mensen altijd geobsedeerd uitkijken naar de komst van Jezus de Redder, zal ik deze mensen beschouwen als mensen die niet in mij geloven. Het zijn mensen die mij niet kennen, en hun geloof in mij is een schijnvertoning. Zouden zulke mensen de getuige kunnen zijn van de komst van Jezus de Redder uit de hemel? Ze kijken niet uit naar mijn komst, maar naar de komst van de Koning van de Joden. Zij verlangen er niet naar dat ik deze onzuivere oude wereld vernietig, maar verlangen in plaats daarvan naar de wederkomst van Jezus, waarna zij zullen worden gered; zij kijken ernaar uit dat Jezus nogmaals de hele mensheid verlost uit dit bezoedelde en onrechtvaardige land. Hoe kunnen deze mensen de mensen worden die mijn werk in de laatste dagen tot vervolmaking brengen? De verlangens van de mens kunnen mijn wensen niet vervullen en mijn werk niet uitvoeren, want de mens bewondert en koestert slechts het werk dat ik eerder heb gedaan en heeft er geen idee van dat ik de God Zelf ben die altijd nieuw en nooit oud is. De mens weet slechts dat ik Jehova ben, en Jezus, en heeft er geen benul van dat ik de laatste ben, de Ene die de mensheid zal beëindigen. Het enige waarnaar de mens hunkert en wat de mens weet, is wat bestaat in zijn eigen beleving en denkbeelden, en is slechts wat hij kan zien met zijn eigen ogen. Dat is niet in overeenstemming met het werk dat ik doe, het is daar niet op afgestemd. Als mijn werk zou worden uitgevoerd volgens de ideeën van de mens, wanneer zou dat dan worden voltooid? Wanneer zou de mensheid tot rust komen? En hoe zou ik tot de zevende dag, de Sabbat, kunnen komen? Ik werk volgens mijn plan, in overeenstemming met mijn doel, en niet volgens de bedoelingen van de mens.

2 Gods verschijning en werk

Dagelijkse woorden van God Fragment 46

Lof heeft Sion bereikt en Gods woonplaats is tevoorschijn gekomen. De glorieuze heilige naam, door alle volken verheerlijkt, verspreidt zich. O, Almachtige God! Het Hoofd van het universum, Christus van de laatste dagen – Hij is de schijnende Zon die is opgekomen boven de berg Sion, die majesteitelijk en groots boven het hele heelal uittorent ...

Almachtige God! We roepen u jubelend aan; we dansen en zingen. U bent werkelijk onze Verlosser, de grote Koning van het heelal! U hebt een groep overwinnaars gemaakt en Gods managementplan vervuld. Alle volken zullen bij deze berg samenstromen. Alle volken zullen knielen voor de troon! U bent de enige ware God en u verdient glorie en eer. Alle glorie, lof en gezag komen de troon toe! De fontein des levens vloeit vanaf de troon en begiet en voedt de menigten van Gods volk. Het leven verandert met de dag; nieuw licht en openbaringen volgen ons en verschaffen doorlopend nieuwe inzichten over God. Met ervaringen verwerven we volledige zekerheid over God. Zijn woorden worden voortdurend geopenbaard, geopenbaard in hen die juist zijn. We zijn werkelijk erg gezegend! We staan elke dag oog in oog met God, we communiceren met God over alle dingen en geven God soevereiniteit over alles. Zorgvuldig overdenken we Gods woord, onze harten rusten stil in God en zo komen we voor God, waar we Zijn licht ontvangen. Elke dag, in ons leven en in onze daden, woorden, gedachten en ideeën, leven we in Gods woord en altijd kunnen we onderscheid maken. Gods woord helpt de draad door de naald; onverwacht komen de in ons verborgen dingen één voor één aan het licht. Communicatie met God duldt geen uitstel; onze gedachten en ideeën worden blootgelegd door God. Op elk moment leven we voor de zetel van Christus, waar we het oordeel ondergaan. Elke plek in ons lichaam blijft bezet door Satan. Om Gods soevereiniteit te herwinnen, moet vandaag Zijn tempel worden gereinigd. Om volledig in bezit te worden genomen door God, moeten we een strijd op leven en dood aangaan. Pas wanneer ons oude zelf gekruisigd is, kan het herrezen leven van Christus oppermachtig heersen.

Nu bereidt de Heilige Geest een aanval voor op elke hoek van ons om ons terug te winnen! Zolang we bereid zijn onszelf te verloochenen en met God samen te werken, zal God ons zeker te allen tijde innerlijk illumineren en zuiveren, en opnieuw herwinnen wat Satan heeft bezet, zodat we zo snel mogelijk door God compleet gemaakt kunnen worden. Verspil geen tijd – leef elk moment in Gods woord. Laat je met de heiligen meegroeien, laat je het koninkrijk binnenvoeren en ga samen met God de glorie binnen.

Dagelijkse woorden van God Fragment 47

De kerk van Filadelfia heeft gestalte gekregen, wat volledig te danken is aan de genade en barmhartigheid van God. Liefde voor God ontstaat in de harten van talloze heiligen, die geen enkele onzekerheid hebben ten aanzien van hun geestelijke reis. Zij houden vast aan hun geloof dat de enige ware God vleesgeworden is, dat Hij het Hoofd van het universum is die alle dingen bestiert: dit wordt bevestigd door de Heilige Geest, het is rotsvast! En het zal nooit veranderen!

O, Almachtige God! Vandaag bent u het die onze geestelijke ogen hebt geopend, de blinden hebt laten zien, de verlamden hebt laten lopen en melaatsen hebt genezen. U bent het die het raam naar de hemel hebt opengezet, waardoor we de mysteries van het spirituele rijk kunnen zien. Doordrenkt zijn van uw heilige woorden en gered zijn van onze menselijkheid, die verdorven was door Satan – zo is uw onschatbaar grote werk en uw onschatbaar grote genade. Wij zijn uw getuigen!

Lange tijd bent u verborgen gebleven, nederig en in stilte. U hebt opstanding uit de dood ondergaan, het lijden van de kruisiging, de vreugden en droefenissen van het menselijk leven, en vervolging en tegenspoed. U hebt de pijn van de mensenwereld ervaren en geproefd en u bent in de steek gelaten door het tijdperk. De vleesgeworden God is God Zelf. Voor de wil van God hebt u ons gered van de mesthoop; u hebt ons omhooggehouden met uw rechterhand en hebt ons vrijelijk uw genade geschonken. U hebt uzelf geen moeite bespaard om uw leven in ons tot stand te brengen; de prijs die u hebt betaald met uw bloed, zweet en tranen wordt op de heiligen gekristalliseerd. Wij zijn het product van^[a] uw nauwgezette inspanningen; wij zijn de prijs die u hebt betaald.

O, Almachtige God! Het is door uw goedertierenheid en genade, uw rechtvaardigheid en majesteit, uw heiligheid en nederigheid dat alle volken voor u zullen buigen en u voor alle eeuwigheid zullen aanbidden.

Vandaag hebt u alle kerken compleet gemaakt – de kerk van Filadelfia – en zodoende uw zesduizendjarige managementplan verwerkelijk. De heiligen kunnen zichzelf nederig aan u onderwerpen, verbonden in de geest en volgend in liefde, verenigd met de bron van de fontein. Het levende water van het leven stroomt onafgebroken. Het spoelt en verwijdt alle modder en al het vuile water uit de kerk, waardoor uw tempel opnieuw gezuiverd wordt. Wij hebben de praktische, ware God leren kennen, in Zijn woorden gelopen, onze eigen functies en plichten herkend en alles gedaan wat we kunnen om onszelf in te zetten voor de kerk. We zijn altijd stil in uw aanwezigheid en moeten het werk van de Heilige Geest ter harte nemen, zodat uw wil niet in

ons geblokkeerd raakt. Onder de heiligen is er wederzijdse liefde, en de sterke kanten van sommigen zullen de tekortkomingen van anderen compenseren. Zij kunnen te allen tijde in de geest wandelen, verlicht en geïllumineerd door de Heilige Geest. Ze brengen de waarheid in praktijk zodra ze die begrijpen. Ze houden gelijke tred met het nieuwe licht en volgen Gods voetstappen.

Werk actief samen met God; wanneer je Hem de leiding laat nemen, wandel je met Hem. Al onze eigen ideeën, noties, meningen en wereldse verwikkelingen verdwijnen als sneeuw voor de zon. We laten God oppermachtig regeren in onze geest, wandelen met Hem en bereiken op die manier transcendentie. We overwinnen de wereld en onze geesten vliegen vrijelijk en worden bevrijd: dit is de uitkomst wanneer Almachtige God koning wordt. Hoe kunnen we niet vol lof dansen en zingen, onze lof aanbieden, nieuwe hymnen aanbieden?

Er zijn waarlijk veel manieren om God te prijzen: Zijn naam uitroepen, dicht tot Hem naderen, aan Hem denken, biddend lezen, samen communiceren, overwegen en overpeinen, gebed en lofzangen. In dit soort lofprijzing is er vreugde en zalving; lofprijzing bevat kracht en ook een last. Lofprijzing bevat geloof en nieuw inzicht.

Werk actief samen met God, stem onderling af in dienst van Hem en word één, voldoe aan de bedoelingen van Almachtige God, haast je om een heilig geestelijk lichaam te worden, vertrap Satan en maak een einde aan Satans lot. De kerk van Filadelfia is opgenomen voor Gods aangezicht en komt tot uitdrukking in Zijn glorie.

uit 'Hoofdstuk 2' van 'Uitspraken van Christus aan het begin'

Voetnoot:

a. De oorspronkelijke tekst bevat niet de frase 'het product van'.

Dagelijkse woorden van God Fragment 48

De zegevierende Koning zit op Zijn glorieuze troon. Hij heeft de verlossing volbracht en Zijn hele volk geleid om in glorie te verschijnen. Hij houdt het universum in Zijn handen en heeft met Zijn goddelijke wijsheid en macht Sion gebouwd en stevig gemaakt. Met Zijn majesteit oordeelt Hij over de zondige wereld; Hij heeft geoordeeld over alle naties en alle volken, de aarde en de zeeën en alle levende dingen daarin, en ook hen die dronken zijn van de wijn van de promiscuïteit. God zal beslist over hen oordelen, en Hij zal beslist kwaad op hen zijn, en daarin zal de majesteit geopenbaard worden van God, wiens oordeel onmiddellijk is en zonder vertraging gevelde wordt. Het vuur van Zijn toorn zal hun afschuwelijke misdaden beslist verbranden en op enig moment zal hun onheil overkomen; ze zullen geen vluchtweg kennen en

zich nergens kunnen verbergen, ze zullen jammeren en tandenknarsen en vernietiging over zich afroepen.

De zegevierende, geliefde zonen van God zullen beslist in Sion blijven en er nooit uit vertrekken. De talrijke volken zullen nauwlettend naar Zijn stem luisteren, ze zullen Zijn daden zorgvuldig in acht nemen en de geluiden van hun lofprijzingen zullen nooit ophouden. De enige ware God is verschenen! In onze geest zullen we zeker van Hem zijn en we zullen Hem van nabij volgen; we zullen ons uit alle macht naar voren haasten en niet langer aarzelen. Het einde van de wereld ontvouwt zich voor onze ogen; een deugdelijk kerkleven en ook de mensen, zaken en dingen die ons omringen maken op dit precieze moment onze training intenser. Laten we geen tijd verliezen om onze harten die zo van de wereld houden terug te nemen! Laten we geen tijd verliezen om onze visie die zo vertroebeld is terug te nemen! Laten we niet verder lopen, zodat we de grenzen niet overschrijden. Laten we onze tong in toom houden, zodat we in Gods woord kunnen lopen en niet langer twisten over onze eigen winsten en verliezen. Ach, laat het los – jullie hebzuchtige voorliefde voor de seculiere wereld en rijkdom! Ach, bevrijd je ervan – jullie krampachtige gehechtheid aan echtgenoten en dochters en zonen! Ach, keer ze de rug toe – jullie standpunten en vooroordelen! Ach, word wakker, de tijd dringt! Kijk omhoog, kijk omhoog, vanuit de geest, en laat God het heft in handen nemen. Wat er ook gebeurt, word niet zoals de vrouw van Lot. Hoe treurig is het om aan de kant te worden geschoven! Hoe treurig is dat toch! Ach, word wakker!

uit 'Hoofdstuk 3' van 'Uitspraken van Christus aan het begin'

Dagelijkse woorden van God Fragment 49

Bergen en rivieren veranderen, wateren volgen hun bedding, en een mensenleven blijft niet voortbestaan zoals de hemel en de aarde. Alleen Almachtige God is het eeuwig en herrezen leven dat voor altijd zal blijven bestaan, van generatie op generatie! Alle dingen en alle gebeurtenissen liggen in Zijn handen en Satan ligt onder Zijn voet.

Vandaag worden wij door Gods voorbestemde keuze uit de handen van Satan gered. Hij is werkelijk onze Verlosser. Het eeuwige herrezen leven van Christus is daadwerkelijk in ons gewrocht, waardoor we voorbestemd zijn voor een relatie met Gods leven opdat we echt in staat zullen zijn om van aangezicht tot aangezicht met Hem te staan, Hem te eten, te drinken en van Hem te genieten. Dit is het onzelfzuchtige offer dat God heeft gebracht ten koste van Zijn hartenbloed.

Seizoenen komen en gaan, dwars door wind en vorst, met zo veel lijden, vervolging en moeilijkheden in het leven, zo veel afwijzing en kwaadsprekerij van de wereld, zo veel valse

beschuldigingen van de regering, maar Gods geloof en vastberadenheid zijn niet in het minst verminderd. Met volle overtuiging toegewijd aan Gods wil en aan Gods management en plannen, zet Hij Zijn eigen leven opzij opdat deze kunnen slagen. Voor de gehele menigte van Zijn volk gaat Hij geen pijn uit de weg en geeft Hij hun met zorg voedsel en water. Hoe onwetend of hoe lastig we ook zijn, we hoeven ons alleen maar aan Hem te onderwerpen en dan verandert het herrezen leven van Christus onze oude natuur ... Voor al deze eerstgeboren zonen zwoegt Hij zo hard en ziet Hij af van voedsel en slaap. Zoveel dagen en nachten houdt Hij, door hoeveel verzengende hitte en ijzige kou, met volle aandacht de wacht in Sion.

De wereld, thuis, werk en alles, worden allemaal graag en uit vrije wil volledig opgegeven, en wereldse geneugten hebben niets met Hem te maken ... De woorden uit Zijn mond komen hard bij ons binnen en leggen dingen bloot die we diep in ons hart verborgen houden. Hoe kunnen we dan niet overtuigd zijn? Iedere zin uit Zijn mond kan te allen tijde in ons bewaarheid worden. Wat we ook doen, in Zijn aanwezigheid of voor Hem verborgen, er is niets wat Hij niet weet en niets wat Hij niet begrijpt. Alles zal zeker geopenbaard worden voor Zijn ogen, ondanks onze eigen voornemens en plannen.

Als we voor Zijn aangezicht zitten, voelen we vreugde in onze ziel, op ons gemak en kalm, maar toch voelen we ons altijd leeg van binnen en werkelijk in de schuld bij God. Dit is een wonder dat onvoorstelbaar en onbereikbaar is. De Heilige Geest is voldoende om te bewijzen dat Almachtige God de enige ware God is! Dit is onweerlegbaar bewijs! Wat een onbeschrijfelijke zegening hebben wij, als leden van deze groep mensen! Zonder Gods genade en barmhartigheid zouden we alleen ten onder kunnen gaan en Satan volgen. Alleen Almachtige God kan ons redden!

O Almachtige God, praktische God! U was het die onze geestelijke ogen heeft geopend, zodat we de mysteries van de spirituele wereld kunnen zien. De vooruitzichten van het koninkrijk zijn grenzeloos. Laat ons waakzaam zijn terwijl we wachten. De dag kan niet ver meer zijn.

De oorlogsvlammen kolken, de rook van kanonnen vult de lucht, het weer wordt warmer, het klimaat verandert, een ziekte zal zich verspreiden en mensen kunnen alleen maar sterven zonder hoop op overleven.

O Almachtige God, praktische God! U bent onze onneembare vesting. U bent onze schuilplaats. We schuilen allemaal onder uw vleugels, zodat de ramp niet bij ons kan komen. Zo is uw heilige bescherming en zorg.

We verheffen allemaal onze stemmen in gezang; we zingen in lof en het geluid van onze lof

weergalmt door heel Sion! Almachtige God, de praktische God heeft voor ons een heerlijke bestemming bereid. Let goed op – oh, wees op je hoede! Het is nog niet te laat.

uit 'Hoofdstuk 5' van 'Uitspraken van Christus aan het begin'

Dagelijkse woorden van God Fragment 50

Sinds de tijd dat er getuigd is van Almachtige God – de Koning van het koninkrijk – strekt het bereik van Gods management zich in zijn geheel uit over het hele universum. Niet alleen in China is er getuigd van Gods verschijning, maar in alle naties en op alle plaatsen is er getuigd van de naam van Almachtige God. Mensen roepen Zijn heilige naam, terwijl ze op alle mogelijke manieren communicatie met God zoeken, de wil van Almachtige God begrijpen en Hem gezamenlijk dienen in de kerk. Dit is de wonderbaarlijke wijze waarop de Heilige Geest werkt.

De talen van de verschillende naties verschillen wel van elkaar, maar er is maar één Geest. Deze Geest verbindt de kerken in het hele universum met elkaar en is absoluut één met God, zonder het geringste verschil. Dit is iets wat aan geen enkele twijfel onderhevig is. De Heilige Geest roept nu tot hen en Zijn stem doet hen ontwaken. Dit is de stem van Gods genade. Ze roepen allen de heilige naam van Almachtige God! Ook zeggen zij lof en zingen zij. Nooit kan er enige afwijking zijn in het werk van de Heilige Geest; deze mensen sparen kosten noch moeite om voorwaarts te gaan over het juiste pad, ze krabbelen niet terug en de wonderen stapelen zich op. Dat is iets wat mensen zich maar moeilijk kunnen voorstellen en waar ze onmogelijk over kunnen speculeren.

Almachtige God is de Koning van het leven in het universum! Hij zit op de glorierijke troon en oordeelt over de wereld en Hij heerst over alles en regeert alle naties; alle volkeren buigen hun knie voor Hem, bidden tot Hem, naderen tot Hem en communiceren met Hem. Het maakt niet uit hoe lang je al in God gelooft, hoe hoog je status is of hoe groot je anciënniteit; als je tegen God in je hart ingaat, moet je het oordeel ondergaan en je voor Hem ter aarde werpen, waarbij je de klanken van pijnlijke smeekbeden zult laten horen: dit is inderdaad de vruchten plukken van je eigen handelingen. Dit klaaglijke geluid is het geluid van het ondergaan van kwellingen in de poel van vuur en zwavel, het is de kreet van iemand die wordt gekastijd door Gods ijzeren staf; dit is oordeel voor de zetel van Christus.

uit 'Hoofdstuk 8' van 'Uitspraken van Christus aan het begin' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 51

De verschijning van God heeft zich al voorgedaan in alle kerken. Het is de Geest die

spreekt, Hij is een laaiend vuur, Hij bezit majesteit en Hij oordeelt; Hij is de Mensenzoon, gekleed in een gewaad dat tot Zijn voeten reikt met een gouden band om de borst. Zijn hoofd en Zijn haren zijn wit als witte wol en Zijn ogen als een vlammen vuur, Zijn voeten gloeien als brons in oven en Zijn stem is als het geluid van geweldige watermassa's. Hij heeft zeven sterren in Zijn rechterhand, uit Zijn mond komt een scherp tweesnijdend zwaard en Zijn aangezicht schittert als de felle zon!

Er is getuigenis afgelegd van de Mensenzoon, God Zelf heeft Hem openlijk geopenbaard, Gods glorie schittert als de felle zon! Gods glorieuze aangezicht schijnt verblindend, wiens ogen durven het trotseren? Trotsering betekent de dood! Er is niet het minste beetje genade voor wat je ook maar in je hart denkt, welk woord je ook maar zegt of wat je ook maar doet. Jullie zullen allen tot het inzicht komen en zien wat het is dat jullie hebben verkregen: niets dan mijn oordeel! Kan ik het tolereren wanneer jullie je niet inspannen mijn woorden te eten en drinken, maar ze willekeurig onderbreken en mijn bouwwerk vernietigen? Ik zal zulke mensen niet ontzien! Als je nog iets verder gaat zul je door vlammen worden verzwolgen! De almachtige God manifesteert Zich in een spiritueel lichaam, zonder ook maar het kleinste beetje vlees of bloed van top tot teen. Hij overstijgt de universum-wereld, zittend op de glorieuze troon in de derde hemel waarvandaan Hij alle dingen beheert! Het universum en alle dingen liggen in mijn handen. Als ik spreek, zal het zijn. Als ik het beveel, zal het zo zijn. Satan ligt onder mijn voeten, hij is in de put van de afgrond! Wanneer mijn stem weerklinkt zullen hemel en aarde voorbijgaan en tot niets worden! Alle dingen zullen worden vernieuwd, dit is een onveranderlijke waarheid die maar al te waar is. Ik heb de wereld overwonnen, alle boosaardigen overwonnen. Ik zit hier en spreek met jullie. Allen die oren hebben moeten luisteren en allen die leven moeten het accepteren.

De dagen lopen ten einde, alle dingen in de wereld zullen tot niets worden en alle dingen zullen opnieuw worden geboren. Onthoud dit! Onthoud dit! Er kan geen dubbelzinnigheid bestaan! Hemel en aarde zullen verdwijnen, maar mijn woorden zullen nooit verdwijnen! Laat ik jullie nogmaals aansporen: ren niet vergeefs! Word wakker! Bekeer jullie en de redding is nabij! Ik ben reeds onder jullie verschenen en mijn stem is opgeklonken. Mijn stem is voor jullie opgeklonken, elke dag van aangezicht tot aangezicht met jou, elke dag fris en nieuw. Je ziet mij en ik zie jou, ik spreek constant tot je, van aangezicht tot aangezicht met jou. En toch heb je mij verworpen en ken je mij niet; mijn schapen luisteren naar mijn stem en toch aarzelen jullie nog! Jullie aarzelen! Jullie hart is afgestompt, jullie ogen zijn verblind door Satan en jullie kunnen mijn glorieuze aangezicht niet zien – hoe meelijwekkend! Hoe meelijwekkend!

De zeven Geesten voor mijn troon zijn naar alle uithoeken van de aarde gezonden en ik zal mijn Boodschapper zenden om tot de gemeenten te spreken. Ik ben rechtvaardig en trouw, ik ben

de God die de diepste delen van het hart van de mens onderzoekt. De Heilige Geest spreekt tot de gemeenten en het zijn mijn woorden die van binnenuit mijn Zoon stromen. Laat allen die oren hebben luisteren! Allen die leven moeten ze accepteren! Eet en drink ze gewoon en twijfel niet. Allen die gehoorzamen en op mijn woorden letten, zullen grote zegeningen ontvangen! Allen die oprecht mijn aangezicht zoeken zullen zeker nieuw licht, nieuwe verlichting en nieuwe inzichten ontvangen; alles zal fris en nieuw zijn. Je zult mijn woorden op elk moment horen en ze zullen je de ogen van je geest openen opdat je alle mysteries van het spirituele rijk ziet en dat het koninkrijk onder de mensen is. Ga de schuilplaats binnen en alle genade en zegeningen zullen over je komen. Hongersnood en epidemieën zullen je niet kunnen raken en wolven, slangen, tijgers en luipaarden zullen je geen kwaad kunnen doen. Je zult samen met mij gaan, samen met mij wandelen en samen met mij de glorie betreden!

uit 'Hoofdstuk 15' van 'Uitspraken van Christus aan het begin' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 52

Almachtige God! Zijn glorieuze lichaam verschijnt openlijk, het heilige spirituele lichaam verrijst en Hij is de complete God Zelf. De wereld en het vlees zijn beide veranderd en Zijn transfiguratie op de berg is de persoon van God. Hij draagt een gouden kroon op Zijn hoofd, Zijn kleding is zuiver wit, met een gouden band om de borst en alle dingen in de wereld zijn Zijn voetenbank. Zijn ogen zijn als een vlamvend vuur, uit Zijn mond komt een scherp tweesnijdend zwaard en Hij heeft de zeven sterren in Zijn rechterhand. De weg naar het koninkrijk is grenzeloos licht en Zijn glorie verrijst en schijnt. De bergen zijn vol vreugde en de wateren lachen, de zon, de maan en de sterren draaien rond in hun keurige ordening en verwelkomen de unieke, ware God wiens triomfantelijke terugkeer de voltooiing van zijn zesduizendjarige managementplan aankondigt. Allen springen en dansen van vreugde! Juich! De almachtige God zit op Zijn glorieuze troon! Zing! De zegevierende banier van de Almachtige is hoog bovenop de majesteitelijke, magnifieke berg Sion opgericht! Alle naties juichen, alle mensen zingen, de berg Sion lacht verheugd, de glorie van God is werkelijkheid geworden! Zelfs in mijn dromen heb ik nooit gedacht dat ik Gods aangezicht zou zien, en toch heb ik het vandaag gezien. Elke dag van aangezicht tot aangezicht met Hem, leg ik mijn hart voor Hem bloot. Hij verzorgt me rijkelijk van alles wat wordt gegeten en gedronken. Leven, woorden, handelingen, gedachten en ideeën – Zijn glorieuze licht illumineert ze alle. Hij leidt elke stap van de weg en als een hart rebelleert dan zal Zijn oordeel onmiddellijk worden geveld.

Samen met God eten, samen blijven, samen leven, samen met Hem zijn, samen wandelen, samen genieten, samen glorie en zegeningen verwerven, het koningschap met God delen en samen in het koninkrijk zijn – o, wat een genot! O, hoe zoet! Elke dag van aangezicht tot

aangezicht, elke dag sprekend, voortdurend pratend, met elke dag opnieuw verlichting en nieuwe inzichten. Onze spirituele ogen zijn geopend en we zien alles, al de mysteries van de geest worden ons geopenbaard. Het heilige leven is werkelijk zo zorgeloos. Ren hard en stop niet, blijf continu voorwaarts sprinten, er ligt een wonderbaarlijker leven voor je. Wees niet tevreden met slechts een zoete smaak, maar streef er altijd naar binnen te gaan bij God. Hij is allesomvattend en overvloedig en Hij bezit allerlei dingen die ons ontbreken. Werk proactief mee, ga bij Hem binnen en niets zal ooit meer hetzelfde zijn. Ons leven zal transcendent zijn en geen mens, zaak of ding kan ons verstoren.

Transcendentie! Transcendentie! Werkelijke transcendentie! Gods transcendente leven is vanbinnen en alle dingen worden werkelijk ontspannen! We transcenderen de wereld en de wereldlijke dingen, voelen ons niet gehecht aan echtgenoten en kinderen. We transcenderen de controle die ziekte en omgevingen over ons uitoefenen. Satan durft ons niet te verstoren. Het volledige transcenderen van alle rampen – dit maakt het God mogelijk het koningschap op zich te nemen! We vertrappen Satan onder onze voeten, we getuigen van de kerk en onthullen grondig het lelijke gezicht van Satan. De bouw van de kerk is in Christus, het glorieuze lichaam is opgestaan – dit is leven in opname!

uit 'Hoofdstuk 15' van 'Uitspraken van Christus aan het begin' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 53

Almachtige God, Eeuwige Vader, Prins van de Vrede, onze God regeert! Almachtige God zet voet op de Olijfberg. Hoe mooi is dat! Luister! Wij wachters verheffen onze stem, wij zingen in koor, want God is naar Sion teruggekeerd. Met onze eigen ogen zien we de verwoesting van Jeruzalem. Barst los in vreugde en zing in koor, want God heeft ons troost gebracht en Jeruzalem verlost. In de ogen van alle naties heeft God Zijn heilige arm blootgelegd, de ware persoon van God is verschenen! Alle uiteinden van de aarde hebben de redding door onze God aanschouwd.

O, Almachtige God! De zeven Geesten zijn vanaf uw troon naar iedere kerk uitgezonden om al uw mysteriën te onthullen. Terwijl u op uw troon van glorie zit, hebt u uw koninkrijk bestuurd, en hebt u het met gerechtigheid en rechtvaardigheid stevig en stabiel gemaakt, en hebt u alle naties aan u onderworpen. O, Almachtige God! U hebt de gordel van koningen losgemaakt, u hebt de stadspoorten voor u opengesperd en deze zullen nooit meer sluiten. Want uw licht is gekomen en uw glorie staat op en laat haar schittering alle kanten op stralen. Duisternis is over de aarde gevallen, een dichte duisternis is neergedaald over alle volkeren. God! U bent echter aan ons verschenen en hebt uw licht op ons laten schijnen, en uw glorie zal aan ons te zien zijn. Alle naties zullen naar uw licht komen en de koningen zullen naar uw

schittering komen. U slaat uw ogen op en kijkt rond: uw zonen komen voor u samen en zij komen van ver. Uw dochters worden in armen gedragen. O, Almachtige God! Uw grote liefde omvat ons. U bent het die onze voortgang op de weg naar uw koninkrijk leidt, u bent het wiens heilige woorden tot ons doordringen.

O, Almachtige God! Wij danken en prijzen u! Laat ons naar u opzien, van u getuigen, u loven en voor u zingen met een oprecht, kalm en standvastig hart. Laat ons vastberaden zijn en samen bouwen. Moge u ons snel mensen naar uw hart maken, die u kunt gebruiken. We wensen dat uw wil onbelemmerd uitgevoerd wordt in het hele land.

uit 'Hoofdstuk 25' van 'Uitspraken van Christus aan het begin'

Dagelijkse woorden van God Fragment 54

Almachtige God is de almachtige, alles bereikende en volledig ware God! Niet alleen draagt Hij de zeven sterren, draagt Hij de zeven Geesten, heeft Hij zeven ogen, opent Hij de zeven zegels en opent Hij de boekrol, maar belangrijker nog is dat Hij de zeven plagen en de zeven offerschalen toedient en de zeven bliksemschichten opent; lang geleden blies Hij op de zeven bazuinen! Alles wat door Hem is geschapen en volledig gemaakt, zou Hem moeten prijzen en loven en Zijn troon moeten verheerlijken. O, Almachtige God! U bent alles, u hebt alles bereikt, en met u is alles volledig, alles stralend, alles vrijgemaakt, alles vrij, alles sterk en machtig! Niets is verborgen of bedekt, met u worden alle mysteries onthuld. Bovendien oordeelt u over de massa's van uw vijanden, u toont uw majesteit, toont uw verterende vuur, toont uw toorn, en wat nog meer is, u toont uw weergaloze, eeuwigdurende, totaal oneindige glorie! Alle volkeren zouden moeten ontwaken en zonder reserve juichen en zingen, daarmee de lof bezingend van de almachtige, de alom ware, alom levende, overvloedige, glorieuze en ware God Die van eeuwigheid tot eeuwigheid is. Zijn troon moet voortdurend worden verheven, Zijn heilige naam geprezen en verheerlijkt. Dit is mijn – Gods – eeuwige wil en het zijn de oneindige zegeningen die Hij aan ons openbaart en ons verleent! Wie onder ons erft die niet? Om Gods zegeningen te erven moet men Gods heilige naam verheerlijken en komen aanbidden door de troon te omringen. Al wie voor Hem verschijnen met andere motieven en andere bedoelingen, zullen worden weggesmolten door Zijn verterende vuur. Vandaag is de dag dat Zijn vijanden zullen worden veroordeeld, en zij zullen op deze dag ook sterven. Bovendien is het de dag dat ik, Almachtige God, zal worden geopenbaard en ik glorie en eer zal verwerven. O, alle volkeren! Verrijs snel om Almachtige God te verheerlijken en te verwelkomen Die ons voor eeuwig en altijd goedertierenheid en redding betoont, ons zegeningen verleent, Zijn zonen compleet maakt en met succes Zijn koninkrijk bereikt! Dit is Gods wonderbaarlijke daad! Dit is Gods eeuwige voorbeschikking en regeling, dat Hij Zelf komt om ons te redden, ons compleet te maken en ons

de glorie binnen te brengen.

Allen die niet opstaan en getuigen, zijn de voorvaderen van de blinden, de koningen van de onwetendheid en zij zullen de eeuwig onwetenden, de eeuwige dwazen en de eeuwig blinde doden worden. Daarom moeten onze geesten ontwaken! Alle mensen moeten opstaan! Juich, prijs en verheerlijk zonder einde de Koning van glorie, de Vader van genade, de Zoon van verlossing, de weldadige zeven Geesten en Almachtige God Die machtig verterend vuur en rechtvaardig oordeel brengt, Die totaal toereikend, weldadig, almachtig en volledig is. Zijn troon zal voor eeuwig worden verheerlijkt! Alle mensen moeten zien dat dit Gods wijsheid is, Zijn geweldige manier om redding te brengen, en datgene wat Zijn glorieuze wil bereikt. Als wij niet opstaan en getuigen en het moment gaat voorbij, dan is er geen weg terug meer. Of wij zegeningen of tegenslagen krijgen, wordt in deze huidige fase van onze reis beslist, in overeenstemming met wat wij doen en denken en hoe wij leven op dit moment. Dus hoe moeten jullie handelen? Getuig van God en verheerlijk God altijd, verheerlijk Almachtige God, Christus van de laatste dagen – de eeuwige, unieke, ware God!

Van nu af aan moet je duidelijk zien dat allen die geen getuige zijn van God, die niet getuigen van de unieke, ware God, die twijfels koesteren over Hem, allemaal ziek, dood zijn en degenen zijn die God tarten! Gods woorden zijn al in oeroude tijden bewezen: al wie niet met mij bijeenbrengt, die drijft uiteen, en wie niet met mij is, die is tegen mij; dit is een onveranderlijke waarheid die in steen is uitgehouwen! Wie niet getuigen van God, zijn marionetten van Satan. Die mensen komen om Gods kinderen te storen en te misleiden, om Gods management te onderbreken, en zij dienen over de kling te worden gejaagd! Wie hun goede bedoelingen betoont, vraagt om zijn eigen vernietiging. Je moet horen en geloven wat Gods Geest zegt, het pad van Gods Geest bewandelen en naar de woorden van Gods Geest leven, en zelfs nog meer de troon van de almachtige God voorgoed verheerlijken!

Almachtige God is de God van de zeven Geesten! En dat is Hij ook van de zeven ogen en de zeven sterren; Hij opent de zeven zegels en de boekrol wordt door Hem helemaal geopend! Hij heeft op de zeven bazuinen geblazen, en de zeven offerschalen en zeven plagen zijn in Zijn hand, en kunnen worden ontketend zodra Hij dat wil. O, de zeven bliksemschichten die altijd verzegeld zijn geweest! De tijd is gekomen om die te openen! Hij die de zeven bliksemschichten zal openen, is al voor onze ogen verschenen!

Almachtige God! Bij u is alles van ketenen ontdaan en vrij, er zijn geen moeilijkheden, en alles verloopt vloeiend! Niets waagt het u te dwarsbomen of te hinderen, eenieder onderwerpt zich aan u. Wie dat niet doen, zullen allemaal sterven!

Almachtige God, God van de zeven ogen! Alles is volmaakt duidelijk, alles is licht en onbedekt, alles wordt geopenbaard en blootgelegd. Bij Hem is alles kristalhelder, en niet alleen God Zelf is zo, maar Zijn zonen zijn ook zo. Niemand, geen voorwerp en geen zaak kan verborgen worden voor Hem en Zijn zonen!

De zeven sterren van Almachtige God zijn helder! De kerk is volmaakt gemaakt door Hem, Hij stelt de boodschappers van Zijn kerk aan en de hele kerk valt onder Zijn voorziening. Hij opent alle zeven zegels, en Hij brengt Zelf Zijn managementplan en Zijn wil tot voltooiing. De boekrol is de geheime spirituele taal van Zijn management en Hij heeft die geopend en geopenbaard!

Alle mensen moeten luisteren naar Zijn zeven weerklinkende bazuinen. Met Hem wordt alles bekendgemaakt en zal nooit meer verborgen worden, en er is geen droefheid meer. Alles wordt onthuld en alles is zegevierend!

De zeven bazuinen van Almachtige God zijn open, glorieus en zegevierende bazuinen! Het zijn ook de bazuinen die over Zijn vijanden oordelen! Te midden van Zijn overwinning, wordt Zijn hoorn verheven! Hij heerst over het hele universum!

Hij heeft de zeven offerschalen met plagen bereid en zij worden met volle kracht losgelaten op Zijn vijanden tot de uiterste limiet, en die zullen worden verslonden door de vlammen van Zijn verterende vuren. Almachtige God toont de kracht van Zijn gezag en Zijn vijanden sterven allen. De laatste zeven bliksemschichten zullen niet langer verzegeld zijn voor Almachtige God, zij zijn helemaal open! Helemaal open! Hij brengt Zijn vijanden ter dood met de zeven bliksemschichten, daarmee stabiliseert Hij de aarde en doet Hij haar dienst betonen aan Hem, waardoor zij nooit meer verwoest zal worden!

Rechtvaardige Almachtige God! Wij verheerlijken u voorgoed! U verdient oneindige lof, oneindige bijval en verheerlijking! Uw zeven bliksemschichten zijn niet alleen voor uw oordeel, maar meer nog voor uw glorie en gezag, om alles compleet te maken!

Alle volkeren vierten voor de troon, loven en verheerlijken de almachtige God, Christus van de laatste dagen! Hun stemmen doen, als door de donder getroffen, het hele universum op zijn grondvesten schudden! Absoluut alle dingen bestaan dankzij Hem en komen op dankzij Hem. Wie waagt het niet alle glorie, eer, gezag, wijsheid, heiligheid, overwinning en openbaringen geheel aan Hem toe te schrijven? Dit is wat Zijn wil heeft bereikt en het is de laatste voltooiing van de opbouw van Zijn management!

Dagelijkse woorden van God Fragment 55

Zeven donderslagen komen er van de troon, doen het universum schudden, werpen hemel en aarde omver en weerklinken door het uitspansel! Het geluid snerpt door het oor en mensen kunnen er niet aan ontsnappen noch zich ervoor verstoppen. Donder en bliksem breken los en in een ogenblik veranderen hemel en aarde en belanden mensen op de rand van de dood. Dan wordt de hele kosmos bliksemsnel omgeven door een hevige regenstorm vanuit de hemel! Net zo grondig als een stortbui duldt hij geen smet tot in de verste hoeken van de aarde en spoelt hij alles en iedereen van top tot teen schoon, niets kan ervoor verborgen blijven noch kan ook maar iemand ervoor schuilen. Donderslagen knallen als bliksemflitsen met een kil licht en laten mannen rillen van angst! Het scherpe tweesnijdende zwaard slaat neer op de zonen der rebellie en de vijand wordt geconfronteerd met rampen, zonder een plek om zich te verstoppen. Verdoofd door het woeden van wind en regen, wankelend onder de slagen, vallen ze onmiddellijk dood neer in het stromende water en worden weggespoeld. Er is slechts de dood en geen manier om in leven te blijven. De zeven donderslagen komen van mij en laten mijn intentie zien: de oudste zonen van Egypte neerslaan, de slechteriken straffen en mijn kerken reinigen, zodat iedereen affiniteit met elkaar zal hebben, zich waarachtig zal gedragen en één van hart met mij zal zijn en zodat alle kerken in de kosmos samengevoegd kunnen worden tot één. Dat is mijn doel.

De donder rolt en het geluid van geweeklaag rolt in zijn kielzog. Sommigen worden gewekt uit hun sluimering en, zeer verontrust, zoeken diep in hun ziel en haasten zich terug naar de troon. Ze staken hun ongebreidelde bedriegerijen en ongehoorde daden; voor zulke mensen is het niet te laat om gewekt te worden. Ik kijk toe vanaf de troon. Ik kijk diep in de harten van mensen. Ik red hen die oprecht en vurig naar mij verlangen en ik heb medelijden met hen. Ik zal hen die, meer dan al het andere, mij in hun hart liefhebben, die mijn wil begrijpen en mij helemaal tot aan het einde van de weg volgen, tot in eeuwigheid redden. Mijn hand zal hen veilig vasthouden, zodat ze niet geconfronteerd worden met dit tafereel en hun niets zal overkomen. Sommigen krijgen bij het zien van dit beeld van bliksemschichten een onuitsprekelijk leed in hun hart en hebben buitengewoon veel berouw. Als ze blijven volharden in dit gedrag, is het voor hen te laat. O, alles en alle dingen! Het zal allemaal gedaan worden. Dat is ook een van de manieren waarop ik red. Ik red degenen die mij liefhebben en sla de slechteriken neer. Ik vestig mijn koninkrijk bestendig en rotsvast op aarde en laat alle naties en alle volkeren, allen in het universum en aan de uiteinden van de aarde, weten dat ik majesteit ben, dat ik laaiend vuur ben, dat ik de God ben die het diepst van ieder mensenhart zoekt. Van nu af aan wordt het oordeel van de grote witte troon publiekelijk geopenbaard aan de menigten en aan alle volkeren wordt aangekondigd dat het oordeel is begonnen! Er is geen twijfel mogelijk dat allen wier woorden

niet welgemeend zijn, dat zij die twijfelen en niet zeker durven zijn, zij die hun tijd verdoen, zij die mijn wensen begrijpen, maar niet bereid zijn ze in praktijk te brengen – dat over hen allemaal geoordeeld moet worden. Jullie moeten je eigen intenties en motieven zorgvuldig onderzoeken en je juiste plaats innemen; breng mijn woorden serieus in praktijk, schat jullie levenservaring op waarde en handel niet oppervlakkig enthousiast, maar maak jullie levens volgroeid, volwassen, stabiel en ervaren – alleen dan zullen jullie naar mijn hart zijn.

Ontzeg de hielenlikkers van Satan en de kwade geesten die dat wat ik opbouw, verstoren en verwoesten iedere kans om dingen in hun eigen voordeel te gebruiken. Ze moeten streng beperkt en beteugeld worden; ze kunnen alleen aangepakt worden met behulp van een scherp zwaard. De ergsten moeten direct uitgeroeid worden om problemen in de toekomst te voorkomen. En de kerk zal vervolmaakt worden, zonder enige mismaaktheid, en zal gezond zijn, vol vitaliteit en energie. Na het flitsen van de bliksem weerklinken er donderslagen. Jullie moeten niet nalatig zijn en jullie moeten niet opgeven, maar je uiterste best doen om bij te blijven en jullie zullen zeker kunnen zien wat mijn hand doet, wat ik wil winnen, wat ik wil verwerpen, wat ik wil vervolmaken, wat ik wil uitroeien en wat ik wil neerslaan. Dat alles zal zich voor jullie ogen ontfouwen, zodat jullie duidelijk mijn almacht kunnen zien.

Van de troon tot het universum en de uiteinden der aarde weerklinken de zeven donderslagen. Een grote groep mensen zal gered worden en zich onderwerpen voor mijn troon. Terwijl ze dit levenslicht volgen, zoeken mensen naar een weg om te overleven en ze kunnen niet anders dan naar mij komen, om neer te knielen in aanbidding en met hun mond de naam van de almachtige ware God uit te roepen en hun smeekbeden te uiten. Maar bij degenen die mij weerstaan, degenen die hun hart verharden, zal de donder in hun oren weergalmen en ze zullen zonder twijfel moeten sterven. Dat is simpelweg de uiteindelijke uitkomst die hun wacht. Mijn geliefde zonen die triomferen, zullen in Sion blijven en alle volkeren zullen zien wat zij verwerven, en voor jullie zal immense glorie verschijnen. Waarlijk, dit is een grote zegen en het is een lieflijkheid die moeilijk onder woorden te brengen is.

Het rollen van de zeven donderslagen is de redding van hen die mij liefhebben, die naar mij verlangen met oprechte harten. Zij die mij toebehoren en hen die ik heb voorbeschikt en gekozen, kunnen allen komen onder mijn naam. Ze kunnen mijn stem horen, die God is die hen roept. Laat hun aan de uiteinden van de aarde zien dat ik rechtvaardig ben, dat ik trouw ben, dat ik goedertierenheid ben, dat ik barmhartigheid ben, dat ik majesteit ben, dat ik laaiend vuur ben en dat ik ten slotte genadeloos oordeel ben.

Laat iedereen ter wereld zien dat ik de ware en volledige God Zelf ben. Alle mensen zijn ten volle overtuigd en niemand durft mij nogmaals te weerstaan, over mij te oordelen of mij te

lasteren. Anders zullen ze onmiddellijk getroffen worden door vervloeking en zal hun ramspoed ten deel vallen. Ze zullen slechts huilen en tandenknarsen, ze hebben hun eigen verwoesting teweeg gebracht.

Laat het alle volkeren weten, laat het bekend zijn in het universum en tot de uiteinden der aarde, in elk huis en bij ieder mens: Almachtige God is de ene ware God. Iedereen zal, de een na de ander, op de knieën vallen en mij aanbidden, en zelfs kinderen die net hebben leren praten, zullen uitroepen: “Almachtige God”! De ambtenaren die macht uitoefenen, zullen ook met eigen ogen de ware God voor zich zien verschijnen en ze zullen zich ter aarde werpen in aanbidding, smekend om genade en vergeving, maar dit is werkelijk te laat, want het moment van hun ondergang is gekomen. Ze kunnen slechts afgemaakt worden en veroordeeld worden tot de onpeilbare diepte. Ik zal het hele tijdperk tot een einde brengen en mijn koninkrijk des te meer versterken. Alle naties en volkeren zullen zich aan mij onderwerpen tot in alle eeuwigheid!

uit ‘Hoofdstuk 35’ van ‘Uitspraken van Christus aan het begin’

Dagelijkse woorden van God Fragment 56

Almachtige ware God, de Koning gezeten op Zijn troon, beheerst het gehele heelal. Zijn gezicht is naar alle landen en volkeren gewend en alles onder de hemel schittert van Zijn glorie. Al wat leeft in het universum en tot de uithoeken van de aarde zal het zien. In het licht van het gezicht van de ware God hebben de bergen, de rivieren, de meren, de aarde, de zeeën en alle levende wezens de gordijnen opengegooid; ze komen weer tot leven, alsof ze ontwaken uit een droom, als kiemplantjes die opkomen uit de aarde!

O! De enige ware God verschijnt voor de mensen van de wereld. Wie durft Hem met verzet tegemoet te treden? Iedereen beeft van angst. Iedereen is volledig overtuigd en smeekt steeds weer om vergeving. Alle mensen knielen voor Hem en alle monden aanbidden Hem! De continenten en de zeeën, de bergen, de rivieren – alles looft Hem zonder ophouden! De lente komt met haar warme winden die zachte lenteregen brengen. Net als alle mensen, dragen de stromen van rivieren verdriet en geluk met zich mee, ze plengen tranen van schuldgevoel en zelfverwijt. De rivieren, de meren, de branding en de woeste baren zingen, ze loven de heilige naam van de ware God! Hoe helder klinkt het geluid van lofprijzingen! De oude dingen die ooit door Satan waren verdorven, zullen stuk voor stuk worden vernieuwd en veranderd en zullen een geheel nieuw rijk binnengaan ...

Dit is de heilige bazuin die begint te schallen! Luister ernaar. Dat zoete geluid is de uitspraak vanaf de troon die aan alle landen en volkeren bekend maakt dat de tijd is gekomen, dat het definitieve einde is gekomen. Mijn managementplan is afgerond, mijn koninkrijk is openlijk

op aarde verschenen. De aardse koninkrijken zijn mijn – Gods – koninkrijk geworden. Mijn zeven bazuinen klinken vanaf de troon en er zullen zulke wonderbaarlijke dingen gaan gebeuren! Met de kracht van een lawine en de macht van donder en bliksem stromen van alle kanten de mensen uit alle hoeken van de aarde toe. [...]

Ik kijk met vreugde neer op mijn volk dat mijn stem hoort en uit alle naties en landen bij elkaar komt. Alle mensen, bij wie de ware God altijd voorop de tong ligt, loven en dansen onophoudelijk van vreugde! Ze getuigen aan de wereld en het geluid van hun getuigenissen van de ware God is als het geluid van donderende wateren. De mensen zullen zich verdringen om mijn koninkrijk binnen te gaan.

De klanken van mijn zeven bazuinen wekken de mensen die in diepe slaap zijn! Sta snel op, het is nog niet te laat. Denk toch om je leven! Doe je ogen open en kijk hoe laat het is. Wat is er nog om naar te streven? Wat is er nog om aan te denken? En wat is er nog om je aan te hechten? Heb je er soms nooit over nagedacht dat er een verschil in waarde is tussen het verkrijgen van mijn leven en de dingen waar je van houdt en aan gehecht bent? Wees niet langer koppig en vol capriolen. Deze kans mag je niet laten schieten, dit moment komt niet meer terug! Sta onmiddellijk op, oefen je in het gebruik van je geest, gebruik allerlei gereedschappen om alle plannen en intriges van Satan te doorzien en tegen te houden en van Satan te winnen, zodat je levenservaring zich kan verdiepen en je mijn gezindheid kunt naleven, opdat je leven nog rijper en geoefender mag worden en je altijd in mijn voetsporen kunt volgen. Onverschrokken, zonder zwakte, altijd vooruit, stap voor stap, rechtdoor tot het einde van de weg!

Als de zeven bazuinen weer klinken, is dat het signaal van het oordeel. Het oordeel over de kinderen van de opstand, het oordeel over alle landen en volkeren, en alle naties zullen zich overgeven voor God. Gods glorierijke aangezicht zal zeker verschijnen voor alle naties en volkeren. Iedereen zal volledig overtuigd zijn, en het roepen tot de ware God zal nooit verstommen. De almachtige God wordt nog veel glorieuzer en mijn kinderen zullen delen in mijn glorie en delen in mijn koningschap, oordelen over alle naties en volkeren, de slechte mensen straffen, en redding en genade brengen naar de mensen die mij toebehoren, en het koninkrijk sterken en bestendigen. Door het geschal van de zeven bazuinen wordt een groot aantal mensen gered. Ze keren terug voor mijn aangezicht om neer te knielen en mij te aanbidden met onafgebroken lofprijzingen!

Als de zeven bazuinen nogmaals klinken, is dat het slotstuk van het tijdperk, de bazuinstoot van de overwinning over de duivel Satan, het saluut dat het begin van het openlijk leven in het koninkrijk op aarde aankondigt! Hoe verheven is dit geschal, het weerklinkt om de troon, het doet hemel en aarde beven. Dit is het teken van de overwinning van mijn managementplan en is

het oordeel over Satan; het veroordeelt deze oude wereld geheel ter dood om terug te keren in de bodemloze put! Dit geschiedt betekent dat de poort van genade op het punt staat om gesloten te worden en dat het leven van het koninkrijk op aarde zal beginnen, wat juist en correct is. God redt de mensen die Hem liefhebben. Als zij eenmaal zijn teruggekeerd naar Zijn koninkrijk, zullen de mensen op aarde te maken krijgen met hongersnood en pest, en worden Gods zeven kommen en zeven pandemieën een voor een werkelijkheid. Hemel en aarde zullen voorbijgaan, maar mijn woorden gaan nooit voorbij!

uit 'Hoofdstuk 36' van 'Uitspraken van Christus aan het begin' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 57

Christus van de laatste dagen brengt het leven en brengt de blijvende en eeuwige weg van de waarheid. Deze waarheid is het pad waardoor de mens het leven zal verkrijgen en het enige pad waardoor de mens God zal kennen en door God zal worden goedgekeurd. Als je niet de weg van het leven zoekt die door Christus van de laatste dagen wordt voorzien, dan zul je nooit de goedkeuring van Jezus verkrijgen en zul je nooit gekwalificeerd worden om de poort van het koninkrijk van de hemel binnen te gaan, want je bent zowel een marionet als een gevangene van de geschiedenis. Degenen die worden beheerst door regels en letters en geketend zijn door de geschiedenis zullen nooit in staat zijn om het leven te verkrijgen en zullen nooit in staat zijn om de eeuwige weg van het leven te verkrijgen. Dat komt omdat alles wat ze hebben smerig water is waar ze zich al duizenden jaren aan hebben vastgeklampt, in plaats van het levenswater dat vanuit de troon stroomt. Degenen die niet van het levenswater zijn voorzien, zullen voor altijd lijken blijven, speelgoed van Satan en zonen van de hel. Hoe kunnen zij dan God aanschouwen? Als je alleen maar probeert vast te houden aan het verleden, alleen probeert dingen in stand te houden door stil te staan en niet probeert de huidige situatie te veranderen en de geschiedenis terzijde te leggen, zul je dan niet altijd tegen God zijn? De stappen van Gods werk zijn enorm en machtig, zoals rollende golven en bulderende donderslagen – toch zit je stil en wacht je passief vernietiging af, waarbij je vasthoudt aan je dwaasheid en niets doet. Hoe kun je op deze manier worden beschouwd als iemand die de voetsporen van het Lam volgt? Hoe kun je de God die jij vasthoudt rechtvaardigen als een God die altijd nieuw is en nooit oud? En hoe kunnen de woorden van je vergeelde boeken je meenemen naar een nieuw tijdperk? Hoe kunnen ze je leiden in je zoektocht naar de stappen van Gods werk? En hoe kunnen ze je meenemen naar de hemel? Wat je in handen hebt, zijn de letters die slechts kunnen zorgen voor tijdelijke troost, niet de waarheden die in staat zijn om het leven te geven. De geschriften die je leest, kunnen slechts je tong verrijken, zij bevatten geen woorden van wijsheid die je kunnen helpen het menselijk leven te kennen, noch zijn zij wegen die je naar vervolmaking kunnen leiden. Geeft deze

tegenstrijdigheid jou geen aanleiding tot reflectie? Kun je hierdoor niet de mysteriën begrijpen die zich binnenin bevinden? Ben je in staat om jezelf in je eentje naar de hemel te brengen om God te ontmoeten? Kun je jezelf meenemen naar de hemel om te genieten van het familiegeluk met God, zonder de komst van God? Ben je nu nog steeds aan het dromen? Ik stel voor dat je stopt met dromen en kijkt naar wie er nu werkt, naar wie nu bezig is met het werk van het redden van de mens in de laatste dagen. Als je dat niet doet, zul je nooit de waarheid verkrijgen en zul je nooit het leven verkrijgen.

Degenen die het leven willen verkrijgen zonder te vertrouwen op de waarheid gesproken door Christus zijn de meest belachelijke mensen op aarde en zij die de weg van het leven die door Christus is gebracht niet accepteren, zijn verloren in fantasie. En dus zeg ik dat de mensen die Christus van de laatste dagen niet accepteren, voor eeuwig veracht worden door God. Christus is gedurende de laatste dagen voor de mens de poort tot het koninkrijk, die niemand mag omzeilen. Niemand zal door God worden vervolmaakt dan alleen door Christus. Je gelooft in God en dus moet je Zijn woorden accepteren en Zijn weg gehoorzamen. Je moet niet alleen denken aan het verkrijgen van zegeningen zonder de waarheid te ontvangen, of zonder de voorziening van het leven te aanvaarden. Christus komt tijdens de laatste dagen zodat iedereen die echt in Hem gelooft, van leven kan worden voorzien. Zijn werk is bedoeld om het oude tijdperk te beëindigen en het nieuwe binnen te gaan en is het pad dat moet worden gevolgd door iedereen die het nieuwe tijdperk zou binnengaan. Als je niet in staat bent Hem te erkennen en in plaats daarvan Hem veroordeelt, lastert of zelfs vervolgt, dan ben je bestemd om te branden in eeuwigheid en zul je nooit het koninkrijk van God binnengaan. Want deze Christus is Zelf de uitdrukking van de Heilige Geest, de uitdrukking van God, Degene die God Zijn werk op aarde heeft toevertrouwd. En dus zeg ik dat als je niet alles kunt accepteren wat gedaan is door Christus van de laatste dagen, je de Heilige Geest lastert. De vergelding die moet worden geleden door hen die de Heilige Geest lasteren, is voor iedereen vanzelfsprekend. Ik zeg je ook dat als je je verzet tegen Christus van de laatste dagen en Hem verloochent, er niemand is die de gevolgen voor jou kan dragen. Bovendien zul je vanaf deze dag geen nieuwe kans meer hebben om de goedkeuring van God te krijgen; zelfs als je het goed probeert te maken, zul je nooit meer het aangezicht van God zien. Want waar je tegen bent is geen mens, wat je veracht, is niet een nietig wezen, maar Christus. Ben je je bewust van deze consequentie? Je hebt geen kleine fout gemaakt, maar een gruwelijke misdaad begaan. En daarom adviseer ik iedereen om niet je tanden te laten zien aan de waarheid, of achteloze kritieken te uiten, want alleen de waarheid kan je het leven brengen en niets anders dan de waarheid kan je in staat stellen om herboren te worden en het aangezicht van God te aanschouwen.

uit 'Alleen Christus van de laatste dagen kan de weg van het eeuwige leven aan de mens geven' in 'Het Woord verschijnt in het

Dagelijkse woorden van God Fragment 58

Dat mijn geheimenissen onthuld en openlijk gemanifesteerd zijn, en niet langer verborgen, komt geheel door mijn goedgunstigheid en genade. Sterker nog: dat mijn woord onder de mensen verschijnt en niet langer verborgen is, komt ook door mijn goedgunstigheid en genade. Ik houd van al diegenen die zich oprecht voor mij inzetten en zich aan mij toewijden. Ik haat allen die uit mij geboren zijn, maar mij niettemin niet kennen en mij zelfs weerstaan. Niemand die oprecht vóór mij is, zal ik in de steek laten; de zegeningen van die persoon zal ik juist verdubbelen. Degenen die ondankbaar zijn en mijn goedheid schenden, zal ik dubbel straffen en niet lichtvaardig sparen. In mijn koninkrijk is geen valsheid of bedrog en geen wereldsheid; dat wil zeggen: er is geen geur van de doden. Veeleer is alles rechtschapenheid en rechtvaardigheid; alles is zuiverheid en openheid en niets is verborgen of verhuld. Alles is fris, alles is genieting en alles is opbouwend. Iedereen die nog altijd naar de doden riekt, kan beslist niet in mijn koninkrijk blijven en zal daarentegen worden geregeerd door mijn ijzeren staf. Alle eindeloze geheimenissen van onheuglijke tijden tot de dag van vandaag worden volledig aan jullie geopenbaard – de groep mensen die door mij worden gewonnen in de laatste dagen. Voelen jullie je niet gezegend? De dagen waarin alles openlijk wordt geopenbaard zijn bovendien de dagen waarop jullie mijn heerschappij zullen delen.

De groep mensen die werkelijk als koningen heersen, is afhankelijk van mijn voorbestemming en selectie, en daarbinnen bevindt zich geen enkele menselijke wil. Iedereen die hieraan durft mee te doen, moet een slag van mijn hand verduren, en zulke mensen zullen het voorwerp zijn van mijn woedende vuur. Dit is een andere kant van mijn rechtvaardigheid en majesteit. Ik heb gezegd dat ik over alle dingen heers, ik ben de wijze God die volledig gezag uitoefent en ik ben voor niemand toegeeflijk; ik ben volledig meedogenloos, zonder enige persoonlijke gevoelens. Ik behandel iedereen (hoe goed men ook spreekt, ik zal niemand buiten schot laten) vanuit mijn rechtvaardigheid, rechtschapenheid en majesteit. Ondertussen stel ik iedereen in staat om het wonder van mijn daden beter te zien, en beter te zien wat mijn daden betekenen. Een voor een heb ik boze geesten bestraft voor allerlei daden die ze begaan; stuk voor stuk werp ik hen in de put van de afgrond. Dit werk beëindigde ik voordat de tijd begon, waardoor ze geen positie bezaten en geen plaats hadden om hun werk te doen. Geen van mijn uitverkorenen – diegenen die door mij zijn voorbestemd en gekozen – kan ooit door boze geesten worden bezeten; zij zullen daarentegen altijd heilig zijn. Wat degenen betreft die ik niet heb voorbestemd en gekozen: hen zal ik overdragen aan Satan en zal ik niet langer toestaan te blijven. In alle opzichten komen mijn rechtvaardigheid en majesteit kijken bij mijn bestuurlijke

decreten. Van degenen aan wie Satan werkt, zal ik er niet ook maar één laten gaan; ik zal hen en hun lichamen in het dodenrijk werpen, want ik haat Satan. Ik zal hem zeker niet zomaar sparen, maar zal hem volledig vernietigen en niet de minste gelegenheid geven zijn werk te doen. Degenen die Satan tot op zekere hoogte heeft verdorven (dat wil zeggen: degenen die rampen ondergaan) bevinden zich onder de wijze regeling van mijn eigen hand. Denk niet dat dit is gebeurd als gevolg van Satans felheid; weet dat ik Almachtige God ben, die over het heelal en alle dingen regeert! Voor mij zijn er geen problemen die niet kunnen worden opgelost, laat staan dat er ook maar iets is wat niet kan worden bereikt of enig woord dat niet geuit kan worden. Mensen moeten niet handelen als mijn adviseurs. Pas op dat je niet door mijn hand wordt neergeslagen en in het dodenrijk wordt geworpen. Dit zeg ik je! Degenen die vandaag proactief met mij meewerken, zijn de slimsten. Ze zullen verlies voorkomen en aan de pijn van het oordeel ontsnappen. Dit zijn allemaal mijn regelingen, door mij voorbestemd. Maak geen indiscrete opmerkingen en praat niet bombastisch in de veronderstelling dat je zo geweldig bent. Komt dit alles niet door mijn voorbestemming? Jullie, die mijn adviseurs zouden willen zijn, kennen geen schaamte! Jullie kennen je eigen gestalte niet; weten niet hoe bedroevend klein die is! Dan nog denken jullie dat dit geen belangrijke zaak is en kennen jullie jezelf niet. Keer op keer houden jullie je doof voor mijn woorden, waardoor mijn nauwgezette inspanningen vergeefs zijn. Jullie beseffen totaal niet dat het manifestaties zijn van mijn goedgunstigheid en genade. In plaats daarvan proberen jullie telkens weer met je eigen slimheid te pronken. Herinneren jullie je dit? Welke tuchtiging moeten mensen die denken dat ze zo slim zijn ondergaan? Jullie zijn onverschillig tegenover en ontrouw aan mijn woorden, graveren ze niet in jullie hart en gebruiken mij als een voorwendsel om dit of dat te doen. Boosdoeners! Wanneer zullen jullie volledig rekening kunnen houden met mijn hart? Jullie schenken er geen aandacht aan; daarom behandel ik jullie niet verkeerd als ik jullie 'boosdoeners' noem. Het past perfect bij jullie!

Vandaag toon ik jullie, één voor één, dingen die ooit verborgen waren. De grote rode draak wordt in de put van de afgrond geworpen en volkomen vernietigd, want zijn behoud zou geen enkele zin hebben; dit betekent dat hij Christus niet van dienst kan zijn. Hierna zullen rode dingen niet langer bestaan; geleidelijk moeten ze wegteren tot er niets overblijft. Ik doe wat ik zeg; dit is de voltooiing van mijn werk. Verwijder menselijke noties; alles wat ik zeg, heb ik gedaan. Wie slim probeert te zijn, roept alleen maar vernietiging en minachting over zich af en wil niet leven. Daarom zal ik je tevredenstellen en zal ik zulke mensen beslist niet houden. Hierna zal de bevolking in voortreffelijkheid toenemen, terwijl iedereen die niet proactief met mij meewerkt zal worden weggevaagd en teruggebracht tot niets. Degenen die ik heb goedgekeurd, zijn degenen die ik zal vervolmaken, en niet één zal ik verwerpen. Er is geen tegenspraak in wat ik zeg. Degenen die niet proactief met mij meewerken, zullen meer tuchtiging

ondergaan, hoewel ik hen uiteindelijk met zekerheid zal redden. Maar tegen die tijd zal de omvang van hun levens heel anders zijn. Wil je zo iemand worden? Sta op en werk met me mee! Eenieder die zich oprecht voor mij inzet, zal ik beslist niet slecht behandelen. Wat degenen betreft die zich oprecht aan mij toewijden: ik zal al mijn zegeningen aan je schenken. Geef jezelf volledig aan mij! Wat je eet, wat je draagt en je toekomst, het ligt allemaal in mijn handen; ik zal alles goed regelen, zodat je eindeloos genot kunt hebben, dat je nooit zult opmaken. Dit komt doordat ik heb gezegd: “Aan wie zich oprecht voor mij inzet: ik zal jullie stellig groots zegenen.” Alle zegeningen zullen komen tot eenieder die zichzelf oprecht voor mij inzet.

uit ‘Hoofdstuk 70’ van ‘Uitspraken van Christus aan het begin’

Dagelijkse woorden van God Fragment 59

De mensenmassa’s jubelen voor mij, de mensenmassa’s loven mij; alle monden noemen de enige ware God, alle mensen slaan hun ogen op om te kijken naar mijn daden. Het koninkrijk daalt neer op de mensenwereld, mijn persoon is rijk en overvloedig. Wie zou zich hier niet over verheugen? Wie zou niet van vreugde dansen? O Sion! Hijs je triomfantelijke vlag om mij te vieren! Zing je triomfantelijke overwinningslied om mijn heilige naam te verbreiden! O, gehele schepping tot de uithoeken van de aarde! Reinig jezelf snel zodat je als een offerande voor mij kunt worden! O gesternten aan de hemel! Snel terug naar jullie plek om mijn grootse macht aan het hemelgewelf te tonen! Ik luister aandachtig naar de stemmen van de mensen op aarde, in wiens gezangen hun grenzeloze liefde en eerbied voor mij tot uitdrukking komt! Op deze dag waarop de gehele schepping weer tot leven komt, daal ik af naar de wereld van de mensen. Op dit moment, precies in dit tijdsgewricht, beginnen alle bloemen uitbundig te bloeien, zingen alle vogels als met één stem, bonst alles van vreugde! Bij het geluid van de begroeting van het koninkrijk, stort Satans koninkrijk neer, vernietigd door het daveren van de koninkrijkshymne. Nooit zal het herleven!

Wie op aarde durft op te staan en zich te verzetten? Bij mijn afdaling naar de aarde breng ik brand mee, breng ik toorn mee, breng ik allerhande calamiteiten mee. De aardse koninkrijken zijn nu mijn koninkrijk! Daarboven in de hemel wervelen de wolken en bollen ze op; onder de hemel zwellen meren en rivieren en brengen ze vreugdevol een roerende melodie ten gehore. Rustende dieren komen tevoorschijn uit hun hol, en alle mensen worden door mij uit hun sluimer gewekt. De dag waarop de talrijke volkeren hebben gewacht is eindelijk gekomen! Ze dragen de mooiste liederen aan mij op!

Op dit heerlijke moment, in deze opwindende tijd,

weerklinkt de lof overal, boven in de hemel en beneden op aarde. Wie wordt hiervan niet

opgetogen?

Wiens hart wordt hier niet door verlicht? Wie is bij deze aanblik niet tot tranen toe geroerd?

De hemel is niet langer de hemel van voorheen, het is de hemel van het koninkrijk geworden;

de aarde is niet meer de aarde van voorheen, het is het heilige land geworden.

Na een hevige regenbui wordt de viezige oude wereld volledig herschapen.

De bergen veranderen ... De wateren veranderen ...

Ook de mensen veranderen ... Alles verandert ...

O, jullie zwijgende bergen! Sta op en dans voor mij!

O, jullie stille wateren! Stroom vrijelijk verder!

Jullie, mannen die dromen dromen! Kom in actie en zet de achtervolging in!

Ik ben gekomen ... En ik ben Koning ...

De hele mensheid zal met eigen ogen mijn gezicht zien, met eigen oren mijn stem horen,
en zelf het leven in het koninkrijk leven ...

Hoe zoet ... Hoe heerlijk ...

Onvergetelijk ... Onmogelijk te vergeten ...

De grote rode draak worstelt onder mijn brandende woede;

duivels tonen hun ware gedaante onder mijn majesteitelijk oordeel;

alle mensen zijn diep beschaamd onder mijn strenge woorden en kunnen zich nergens verbergen.

Ze denken terug aan het verleden, toen ze mij bespotten en belachelijk maakten.

Nooit was er een tijd waarin ze niet pronkten, nooit was er een tijd waarin ze me niet tartten.

Wie laat er dan vandaag geen tranen? Wie maakt zichzelf dan geen verwijten?

De hele universum-wereld is vol geweest ...

Vol gejuich ... Vol lachende stemmen ...

Verrukking zonder weerga ... Verrukking die haar weerga niet kent ...

Een kleine regen druppelt zachtjes ... zware vlokken dwarrelende sneeuw ...

In de mensen vermengen zich droefenis en blijdschap ... sommigen lachen ...

sommigen huilen ... Sommigen jubelen ...

Alsof iedereen vergeten is ... of dit een lente is vol regen en wolken,

een zomer van bloemen die uitbundig ontluiken, een herfst met rijke oogsten,

of een winter zo koud als vorst en ijs, niemand die het weet ...

Langs de hemel drijven wolken, op aarde kolken de oceanen.

De zonen zwaaien ... De mensen dansen ...

De engelen werken ... De engelen hoeden ...

De mensen op aarde zijn druk doende, en alle dingen op aarde vermenigvuldigen zich.

uit 'Koninkrijkshymne' van 'Gods woorden aan het hele universum'

Dagelijkse woorden van God Fragment 60

Ieder menselijk individu zou de waarneming van mijn Geest moeten accepteren, zou elk woord en elke handeling nauwlettend in de gaten moeten houden en zou bovendien naar mijn wonderbaarlijke daden moeten kijken. Hoe voelen jullie je op het moment dat het koninkrijk op aarde komt? Wanneer mijn zonen en mensen naar mijn troon stromen, zal ik formeel beginnen te oordelen voor de grote witte troon. Dat wil zeggen, wanneer ik zelf aan mijn werk op aarde begin en wanneer het tijdperk van oordeel bijna ten einde is, zal ik beginnen om mijn woorden tot het hele universum te richten en geef ik de stem van mijn Geest vrij aan het hele universum. Met mijn woorden zal ik alle mensen schoonwassen en alles wat in de hemel en op aarde is, zodat het land niet meer vuil en losbandig is, maar een heilig koninkrijk. Ik maak alle dingen nieuw, zodat ze er voor mij beschikbaar zullen zijn, zodat ze niet langer de aardse adem zullen dragen en niet langer zullen worden besmeurd met de smaak van de grond. Op aarde tastte de mens naar het doel en de oorsprong van mijn woorden, en men heeft mijn daden waargenomen, maar niemand heeft ooit werkelijk de oorsprong van mijn woorden gekend, en niemand heeft ooit echt de wonderbaarheid van mijn daden aanschouwd. Nu pas, nu ik persoonlijk onder de mensen kom en mijn woorden spreek, hebben mensen een weinig kennis van mij. Ze hebben immers de plaats voor 'mij' in hun gedachten verwijderd, en in plaats daarvan een plaats

geschapen voor de praktische God in hun bewustzijn. De mens heeft ideeën en is vol nieuwsgierigheid; wie zou God niet willen zien? Wie zou God niet willen ontmoeten? Maar het enige dat een definitieve plaats in het hart van de mens inneemt, is de God waarvan de mens denkt dat Hij vaag en abstract is. Wie zou dit beseffen als ik het niet duidelijk vertelde? Wie zou echt geloven dat ik inderdaad besta? Zonder een vleugje twijfel, bovendien? Er is een enorm verschil tussen de ‘mij’ in het hart van de mens en de ‘mij’ van de werkelijkheid, en niemand is in staat om vergelijkingen tussen hen te maken. Als ik geen vlees was geworden, zou de mens mij nooit kennen, en zelfs als hij mij leerde kennen, zou die kennis nog steeds een opvatting zijn. Elke dag loop ik te midden van de onophoudelijke stroom van mensen en elke dag werk ik in elk persoon. Wanneer de mens mij werkelijk ziet, zal hij mij in mijn woorden kennen en zal hij de middelen begrijpen waarmee ik spreek, evenals mijn bedoelingen.

Wanneer het koninkrijk formeel op aarde komt, wat van alle dingen, is dan niet stil? Wie van alle mensen, is dan niet bang? Ik loop overal in het universum, en alles is persoonlijk door mij geregeld. Wie weet op dit moment niet dat mijn daden wonderbaarlijk zijn? Mijn handen houden alle dingen in stand, maar ik sta ook boven alle dingen. Is vandaag mijn incarnatie en mijn persoonlijke aanwezigheid onder de mens nu niet de ware betekenis van mijn nederigheid en verborgenheid? Uiterlijk juichen veel mensen mij toe als goed en prijzen mij als mooi, maar wie kent mij werkelijk? Waarom vraag ik jullie vandaag om mij te kennen? Is het niet mijn bedoeling om de grote rode draak te beschamen? Ik wil de mens niet dwingen om mij te prijzen, maar hem mij te laten kennen, waardoor hij mij zal liefhebben en aldus mij zal prijzen. Dergelijke lof is zijn naam waardig, en is geen holle praat; alleen lofprijzing zoals deze kan mijn troon bereiken en opstijgen. Omdat de mens door Satan verleid en verdorven is, omdat hij is overgenomen door opvattingen en het denken, ben ik vleesgeworden om persoonlijk de hele mensheid te overwinnen, alle denkbeelden van de mens aan het licht te brengen en het denken van de mens te verscheuren. Dientengevolge, paradeert de mens niet langer rond voor mij, en niet langer dient hij mij met behulp van zijn eigen opvattingen, dus is de ‘mij’ in de opvattingen van de mens volledig verdreven. Als het koninkrijk komt, begin ik allereerst met deze fase van het werk en dat doe ik onder mijn volk. Omdat het mijn volk is, geboren in het land van de grote rode draak, is er toch zeker niet slechts een beetje, of een gedeelte, van het gif van de grote rode draak in jullie. Daarom is deze fase van mijn werk voornamelijk op jullie gericht en dit is een aspect van de betekenis van mijn incarnatie in China. De meeste mensen zijn zelfs niet in staat om een fragment van de woorden die ik spreek te vatten en wanneer ze dat wel doen, is hun begrip vaag en warrig. Dit is een keerpunt in de methode waarmee ik spreek. Als alle mensen in staat zouden zijn mijn woorden te lezen en hun betekenis te begrijpen, wie van de mensen zou dan gered kunnen worden en niet in de Hades worden geworpen? Wanneer de mens mij kent en

gehoorzaamt, dan zal ik rusten en dat zal de tijd zijn dat de mens in staat is om de betekenis van mijn woorden te vatten. Tegenwoordig is jullie gestalte te klein, bijna meelijwekkend klein, zelfs niet waardig om opgeheven te worden – om nog maar te zwijgen van jullie kennis van mij.

uit 'Hoofdstuk 11' van 'Gods woorden aan het hele universum' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 61

Wanneer de bliksem uit het oosten komt – wat ook precies het moment is dat ik ga spreken – op het moment dat de bliksem komt, wordt de hoogste hemel geheel verlicht en vindt er een transformatie plaats in alle sterren. Het hele menselijke ras is alsof het geordend was. Onder de gloed van deze schacht van licht uit het Oosten, wordt de hele mensheid blootgelegd in haar oorspronkelijke vorm, de ogen verblind, belemmerd in verwarring en ze zijn zelfs nog minder in staat om hun lelijke eigenschappen te verbergen. Nogmaals, ze zijn als dieren die voor mijn licht wegvlugten in berggrotten; maar toch kan niet één van hen uit mijn licht worden gewist. Alle menselijke wezens zijn ontzet, ze wachten allemaal, ze waken allemaal; met de komst van mijn licht, verheugen ze zich allemaal over de dag dat ze werden geboren, en op dezelfde manier vervloeken ze allemaal de dag dat ze werden geboren. Tegenstrijdige emoties zijn onmogelijk te verwoorden; tranen van zelfkastijding vormen rivieren en worden weggevoerd met de kolkende stroom, in een oogwenk spoorloos verdwenen. Nogmaals, mijn dag nadert het menselijk ras, wekt opnieuw het menselijke ras op, en geeft de mensheid een punt om een nieuw begin te maken. Mijn hart klopt en op het ritme van mijn hartslag springen de bergen van vreugde, de wateren dansen van vreugde, en de golven slaan de maat op de rotsachtige riffen. Het is moeilijk om uit te drukken wat er in mijn hart leeft. Ik wil dat alle onreine dingen tot as worden verbrand onder mijn blik, ik wil dat alle zonen van ongehoorzaamheid verdwijnen voor mijn ogen, en nooit meer blijven hangen in het bestaan. Ik heb niet alleen een nieuw begin gemaakt in de woonplaats van de grote rode draak, ik ben ook begonnen aan nieuw werk in het universum. Spoedig zullen de koninkrijken der aarde mijn koninkrijk worden; spoedig zullen de koninkrijken der aarde voor eeuwig ophouden te bestaan vanwege mijn koninkrijk, omdat ik de overwinning reeds heb behaald, omdat ik triomferend ben teruggekeerd. De grote rode draak heeft alle denkbare middelen uitgeput om mijn plan te verstoren, in de hoop mijn werk op aarde uit te wissen, maar kan ik ontmoedigd worden vanwege zijn bedrieglijke listen? Kan ik zo bang gemaakt worden door zijn bedreigingen dat ik het vertrouwen verlies? Er is nooit ook maar een enkel wezen in de hemel of op aarde geweest dat ik niet in de palm van mijn hand houd; hoeveel te meer geldt dit voor de grote rode draak, dit werktuig dat als een contrast voor mij dient? Is dit niet ook een object dat met mijn handen moet worden gemanipuleerd?

Ten tijde van mijn incarnatie in de menselijke wereld, arriveerde de mensheid onbewust op

deze dag met de hulp van mijn leidende hand, onbewust leerden zij mij kennen. Maar hoe ze het pad dat voor hen ligt moeten bewandelen, daar heeft niemand enig vermoeden van, niemand is zich ervan bewust. Nog minder heeft iemand enig idee van de richting waarin dat pad hem zal brengen. Alleen als de Almachtige over hem waakt, kan iemand het pad tot het einde bewandelen; alleen geleid door de bliksem in het oosten zal iemand in staat zijn om de drempel over te steken die leidt naar mijn koninkrijk. Onder de mensen is er nog nooit iemand geweest die mijn aangezicht heeft gezien, iemand die de bliksem in het oosten heeft gezien; laat staan iemand die de stem heeft gehoord die afkomstig is van mijn troon. In feite is er sinds de dagen van weleer niet één mens rechtstreeks in contact gekomen met mijn persoon; alleen vandaag, nu ik in de wereld ben gekomen, hebben mensen een kans om mij te zien. Maar zelfs nu kennen mensen mij nog steeds niet, net zoals ze alleen naar mijn aangezicht kijken en alleen mijn stem horen, zonder te begrijpen wat ik bedoel. Alle mensen zijn zo. Jullie behoren tot mijn volk, voelen jullie dan geen diepe trots wanneer jullie mijn aangezicht zien? En voelen jullie geen abjecte schaamte omdat jullie mij niet kennen? Ik wandel onder de mensen en ik leef onder de mensen, want ik ben vlees geworden en ik ben in de menselijke wereld gekomen. Mijn doel is niet alleen om de mensheid in staat te stellen mij in het vlees te zien; wat nog belangrijker is, het is om de mensheid in staat te stellen mij te kennen. Wat meer is, ik zal door mijn incarnatie de mensheid veroordelen wegens haar zonden; ik zal door mijn incarnatie de grote rode draak overwinnen en zijn hol vernietigen.

uit 'Hoofdstuk 12' van 'Gods woorden aan het hele universum' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 62

Overal in het heelal vieren de mensen de komst van mijn dag, en er lopen engelen tussen al mijn mensen. Wanneer Satan problemen veroorzaakt helpen de engelen mijn volk altijd, omwille van hun dienst in de hemel. Zij laten zich niet voor de gek houden door de duivel vanwege menselijke zwakheden, maar doen als gevolg van de aanval van de machten van de duisternis, nog meer hun best, door de mist heen, het leven van de mens te ontmoeten. Alle mensen onderwerpen zich onder mijn naam, en nooit staat er iemand op om mij openlijk tegenstand te bieden. Vanwege het werk van de engelen accepteert de mens mijn naam en allen leven midden in de stroom van mijn werk. De wereld valt! Babylon is verlamd! De religieuze wereld, hoe zou zij niet vernietigd kunnen worden door mijn gezag op aarde? Wie durft mij nog steeds ongehoorzaam te zijn en mij tegenstand te bieden? De schriftgeleerden? Alle religieuze functionarissen? De machthebbers en autoriteiten op aarde? De engelen? Wie viert niet de volmaaktheid en volheid van mijn lichaam? Te midden van alle volkeren, wie zingt mijn lofzang niet onophoudelijk, wie is er niet voortdurend blij? Ik woon in het land van het hol van de grote

rode draak, maar dat maakt niet dat ik tril van angst of wegloop, want het hele volk begint er al een afkeer van te krijgen. Nooit is de ‘plicht’ van wat dan ook uitgevoerd voor de draak; in plaats daarvan gaat alles zijn eigen gang, en gaat ieder zijn eigen weg. Hoe zouden de landen op aarde niet kunnen vergaan? Hoe zouden de landen op aarde niet kunnen vallen? Hoe zou mijn volk niet kunnen juichen? Hoe zouden zij niet kunnen zingen van vreugde? Is dit het werk van de mens? Is dit het toedoen van de handen van de mens? Ik heb de mens de wortel van zijn bestaan gegeven en hem voorzien van materiële zaken, toch is de mens ontevreden over zijn huidige omstandigheden en vraagt dat hij mijn koninkrijk binnen mag gaan. Maar hoe zou hij mijn koninkrijk zo makkelijk binnen kunnen gaan, zonder er een prijs voor te betalen, en niet bereid zijn belangeloze devotie aan te bieden? In plaats van ook maar iets te eisen van de mens, stel ik voorwaarden aan hem, opdat mijn koninkrijk op aarde vervuld zal zijn van glorie. De mens is door mij het huidige tijdperk in geleid, hij leeft in deze staat, en hij leeft onder de leiding van mijn licht. Als het zo niet was, wie van de mensen op aarde zou zijn vooruitzichten dan kennen? Wie zou mijn wil begrijpen? Ik voeg mijn voorzieningen toe aan de behoeften van de mens; ligt dat niet in lijn met de wetten van de natuur?

uit ‘Hoofdstuk 22’ van ‘Gods woorden aan het hele universum’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Dagelijkse woorden van God Fragment 63

In het koninkrijk beginnen de talloze schepselen te herleven en hun levenskracht terug te vinden. Door veranderingen in de toestand van de aarde beginnen de grenzen tussen het ene en het andere land ook te veranderen. Voorheen heb ik geprofeteerd: Als land van land gescheiden wordt, en land verenigt zich met land, dan breekt de tijd aan dat ik de naties aan diggelen zal slaan. Op dat moment vernieuw ik de hele schepping en deel ik het hele universum opnieuw in. Ik breng daarmee het universum in orde en verander de oude staat in de nieuwe. Dit is mijn plan. Dit zijn mijn werken. Als de naties en de volken van de wereld allen weer voor mijn troon staan, zal ik alle overvloed van de hemel tot mij nemen en aan de mensenwereld schenken, zodat deze dankzij mij van ongeëvenaarde overvloed overloopt. Maar zolang de oude wereld blijft bestaan, zal ik mijn woede uitstorten over de naties, mijn bestuurlijke decreten openlijk afkondigen in het hele universum en eenieder die deze overtreedt tuchtigen:

Als ik mijn gezicht naar het universum wend om te spreken, hoort de hele mensheid mijn stem, en ziet vervolgens alle werken die ik heb volbracht in het hele universum. Zij die zich verzetten tegen mijn wil, dat wil zeggen, zij die zich met de daden van de mens tegen mij verzetten, zullen door mijn tuchtiging worden gevelde. Ik neem de talrijke sterren in de hemel en vernieuw ze, en dankzij mij worden zon en maan vernieuwd – het firmament zal niet meer zijn zoals het was; de talloze dingen op aarde zullen vernieuwd zijn. Door mijn woorden wordt alles

voltooid. De vele naties in het universum zullen opnieuw worden ingedeeld en door mijn natie worden vervangen, zodat de naties op aarde voor altijd verdwijnen en één natie vormen die mij aanbidt; alle naties op aarde zullen vernietigd worden en ophouden te bestaan. Van alle mensen in het universum zullen zij die aan de duivel toebehoren uitgeroeid worden; allen die Satan aanbidden zullen verslagen worden door mijn brandend vuur – dat wil zeggen: behalve zij die zich nu in de stroom bevinden, de anderen zullen in as veranderen. Als ik de vele volkeren tuchtig, zullen zij die in de religieuze wereld leven, in verschillende gradaties, tot mijn koninkrijk terugkeren, overwonnen door mijn werken, omdat zij de komst van de Heilige die op een witte wolk rijdt hebben aanschouwd. De hele mensheid volgt haar eigen soort en ontvangt tuchtiging naar gelang haar daden. Zij die tegen mij stelling hebben genomen zullen omkomen. Als de daden van mensen op aarde geen betrekking hebben gehad op mij, zullen deze mensen, gezien de manier waarop zij zich van hun taak hebben gekwetend, blijven voortbestaan op aarde onder heerschappij van mijn zonen en mijn volk. Ik zal mijzelf aan de talloze volken en de talloze naties openbaren, en mijn eigen stem laten klinken op aarde om de voltooiing te verkondigen van mijn grote werk zodat alle mensen het met hun eigen ogen kunnen aanschouwen.

Terwijl mijn stem intenser wordt, kijk ik ook goed naar de toestand van het universum. Door mijn woorden worden de talloze schepselen vernieuwd. De hemel verandert, en ook de aarde verandert. De originele vorm van de mens komt aan het licht en langzamerhand vindt de mens, ieder naar zijn eigen soort, onbewust zijn weg terug naar de boezem van zijn familie. Ik zal daarover zeer verheugd zijn. Ik ken geen ontwrichting, en mijn grote werk wordt geheel onbewust voltooid, de talloze schepselen worden geheel onbewust veranderd. Toen ik de wereld schiep, heb ik alles naar zijn soort gevormd en heb ik alle dingen die een vorm hebben naar hun soort bijeengebracht. Nu het einde van mijn managementplan naderbij komt, herstel ik de schepping in de oude staat, breng ik alles terug naar hoe het oorspronkelijk was, en verander ik alles grondig, zodat alles in de boezem van mijn plan weerkeert. De tijd is aangebroken! De laatste fase van mijn plan wordt aanstonds volbracht! O, onzuivere, oude wereld! Jij wordt zeker door mijn woorden geveld! Jij zult zeker tot niets worden teruggebracht door mijn plan! O, de talloze schepselen! Jullie zullen allemaal nieuw leven in mijn woorden verkrijgen, jullie zullen jullie oppermachtige Heer hebben! O, zuivere en smetteloze nieuwe wereld! Jij zult zeker in mijn glorie herleven! O, Berg Sion! Zwijg niet langer. Ik ben triomfantelijk teruggekeerd. Te midden van de Schepping, bekijk ik de hele aarde nauwkeurig. Op aarde is de mensheid een nieuw leven begonnen. De mens heeft nieuwe hoop. O, mijn volk! Hoe kun je in mijn licht niet weer tot leven komen? Hoe kun je onder mijn leiding niet springen van vreugde? Landen juichen in vervoering, de wateren zijn hees van vrolijk gelach! O, het herrezen Israël! Hoe kun je over mijn

voorbeschikking geen trots voelen? Wie heeft er gehuild? Wie heeft er geweeklaagd? Het oude Israël bestaat niet meer, het huidige Israël is in de wereld verzezen en staat rechtop en hoog overeind, en is in de harten van de hele mensheid opgestaan. Door mijn volk zal het huidige Israël zeker de bron van bestaan verwerven! O, gehaat Egypte! Je verzet je toch niet meer tegen mij? Hoe kun je mijn barmhartigheid misbruiken en proberen te ontkomen aan mijn tuchtiging? Hoe kun je niet bestaan binnen mijn tuchtiging? Allen die ik liefheb zullen zeker het eeuwige leven hebben, en allen die tegen mij zijn zullen zeker voor eeuwig door mij worden getuchtigd. Ik ben een na-ijverige God, ik spaar de mensen niet gemakkelijk na alles wat zij gedaan hebben. Ik zal over de hele wereld waken, in het oosten van de wereld verschijnen in rechtvaardigheid, majesteit, toorn en tuchtiging, en mij dan aan de talrijke mensenscharen openbaren!

uit 'Hoofdstuk 26' van 'Gods woorden aan het hele universum' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 64

Als de engelen muziek maken om mij te eren, wakkert dit alleen maar mijn medelijden voor de mens aan. Mijn hart vult zich meteen met verdriet, en ik kan dit pijnlijke gevoel niet kwijtraken. In het geluk en verdriet dat ik van de mens ben gescheiden en daarna weer ben herenigd met hem, kunnen we deze gevoelens niet uitwisselen. Gescheiden in de hemel hierboven en op de aarde hierbeneden kunnen de mens en ik elkaar niet regelmatig ontmoeten. Wie kan zich van het heimwee naar eerdere gevoelens losmaken? Wie kan stoppen met herinneringen ophalen? Wie zou niet hopen dat de gevoelens uit het verleden voortduren? Wie verlangt niet naar mijn terugkeer? Wie verlangt niet naar mijn hereniging met de mens? Mijn hart is diep ongerust en de geest van de mens maakt zich ernstig zorgen. Al lijken onze geesten op elkaar, we kunnen niet vaak samenzijn en we kunnen elkaar niet vaak zien. Zo is het leven van de mens vol verdriet en ontbreekt het aan levenskracht, want de mens heeft altijd naar mij verlangd. Het lijkt wel of mensen voorwerpen zijn die uit de hemel zijn gestoten. Ze roepen mijn naam op aarde en richten hun blik vanaf de grond omhoog naar mij. Maar hoe kunnen ze aan de kaken van de gulzige wolf ontsnappen? Hoe kunnen ze zich van zijn dreigementen en verleidingen bevrijden? Hoe kunnen mensen zich, uit gehoorzaamheid aan de regels van mijn plan, dan niet opofferen? Als zij mij luid smeken, wend ik mijn gezicht af. Ik kan het niet langer aanzien. Maar hoe kan ik hun huilende kreten niet horen? Ik zal het onrecht in de wereld van de mens rechtekken. Ik doe mijn werk met mijn eigen handen over de hele wereld en verbied Satan mijn volk ooit nog kwaad te doen. Ik verbied de vijanden ooit nog te doen wat ze willen. Ik word Koning op aarde en verplaats mijn troon naar daar. Ik laat al mijn vijanden op de grond knielen en hun misdaden aan mij opbiechten. Mijn verdriet is vermengd met boosheid; ik vertrap het hele universum en spaar niemand. Ik jaag mijn vijanden de schrik op het lijf. De wereld zal in

puin liggen en mijn vijanden worden geruïneerd zodat ze vanaf dat moment de mensheid niet meer kunnen bederven. Mijn plan staat vast en niemand, wie het ook zij, kan dit veranderen. Terwijl ik in majesteteitlijke pracht boven het universum dwaal wordt de mensheid vernieuwd en komt alles weer tot leven. De mens huilt niet meer en roept niet meer om mijn hulp. Mijn hart verheugt zich en de mensen keren zich met hun vieringen weer tot mij. Het hele universum van boven tot beneden kolkt van het gejubel ...

Onder de naties van de wereld verricht ik nu het werk dat ik af wil maken. Ik beweeg me onder de mensheid en doe al het werk dat in mijn plan besloten ligt, en de hele mensheid breekt de verschillende naties van de wereld op volgens mijn wil. De mensen op aarde richten hun aandacht op hun eigen bestemming, want de dag komt naderbij en de engelen schallen hun trompetten. Er zal geen uitstel meer zijn en de hele schepping zal dan in vervoering beginnen te dansen. Wie kan mijn dag naar zijn believen verlengen? Een aardbewoner? Of de sterren in de hemel? Of de engelen? Als ik een uiting doe om te beginnen met de redding van het volk Israëls, wordt de druk van mijn naderende dag voelbaar voor de hele mensheid. Ieder mens vreest de terugkeer van Israël. Als Israël terugkeert is dat mijn gloriëdag en het zal ook de dag zijn dat alles verandert en vernieuwt. Nu een rechtvaardig oordeel voor het hele universum op handen is, wordt de mens bang en angstig, omdat in de mensenwereld rechtvaardigheid ongekend is. Als de Zon der rechtvaardigheid verschijnt zal het Oosten verlicht worden, en dat zal op zijn beurt het hele universum verlichten en iedereen bereiken. Als de mens mijn rechtvaardigheid echt kan uitvoeren, wat is er dan te vrezen? Mijn volk wacht op de komst van mijn dag, het kijkt uit naar de komst van mijn dag. Het wacht tot ik vergelding over de hele mensheid breng en de bestemming van de mensheid regel in mijn rol als de Zon der rechtvaardigheid. Mijn koninkrijk wordt gevormd boven het hele universum en mijn troon voert de heerschappij in de harten van honderden miljoenen mensen. Met hulp van de engelen zal mijn grote voltooiing spoedig in vervulling gaan. Al mijn zonen en mijn volk wachten met ingehouden adem op mijn terugkeer. Ze verlangen ernaar met mij herenigd te zijn en nooit meer van mij te hoeven scheiden. Hoe zou de talrijke bevolking van mijn koninkrijk niet in een vreugdevol feest naar elkaar toe kunnen rennen omdat ik met hen samen ben? Kan dit een reünie zijn waarvoor geen prijs hoeft te worden betaald? Ik ben in ieders ogen eerbaar, ik word verkondigd in ieders woorden. Bovendien zal ik, wanneer ik terugkom, alle vijandelijke krachten overwinnen. De tijd is aangebroken! Ik zet mijn werk in gang, ik zal als Koning over de mensen heersen! Ik sta op het punt terug te keren! Ik ben klaar om te vertrekken! Hier hoopt iedereen op, dit wenst iedereen. Ik laat de hele mensheid de komst van mijn dag zien en laat ze de komst van mijn dag in vreugde verwelkomen!

Dagelijkse woorden van God Fragment 65

Op de dag dat alle dingen werden opgewekt, kwam ik onder de mensheid en heb ik daar geweldige dagen en nachten mee doorgebracht. Pas op dit moment krijgt de mens enig besef van mijn toegankelijkheid, en naarmate zijn interactie met mij frequenter wordt, ziet hij een glimp van wat ik heb en wat ik ben en zodoende doet hij meer kennis over mij op. Omgeven door alle mensen heb ik mijn hoofd op en kijk ik, en zij zien mij allemaal. Niettemin wanneer rampspoed over de wereld komt, worden ze direct angstig, en verdwijnt mijn beeld uit hun harten; aangeslagen met paniek door de komst van de rampspoed, schenken ze geen aandacht aan mijn vermaningen. Er zijn vele jaren met mij voorbij gegaan onder de mensen, toch zijn zij altijd onkundig gebleven en hebben ze mij nooit gekend. Vandaag vertel ik dit hun met mijn eigen mond en laat ik alle mensen voor mij komen om iets van mij te ontvangen, maar nog steeds blijven zij op een afstand van mij, en kennen mij daarom niet. Wanneer mijn voetstappen het universum tot aan de uithoeken van de aarde betreden, zal de mens over zichzelf gaan nadenken en zullen alle mensen naar mij toe komen, zich voor mij buigen en mij aanbidden. Dit zal de dag van mijn verheerlijking zijn, de dag van mijn terugkeer, en ook de dag van mijn vertrek. Nu ben ik met mijn werk onder de gehele mensheid begonnen, ben ik officieel van start gegaan, door het gehele universum, met het laatste deel van mijn managementplan. Van nu af aan lopen allen die niet oppassen elk moment het risico in een genadeloze tuchting gestort te worden. Dit komt niet doordat ik harteloos ben, maar het is een stap in mijn managementplan; allen moeten voortgaan volgens de stappen van mijn plan, en geen mens kan dat veranderen. Wanneer ik officieel met mijn werk begin, bewegen alle mensen zoals ik beweeg, zodat alle mensen in het gehele universum bezig zijn in gelijke tred met mij, er is 'gejuich' over het hele universum, en de mens wordt door mij aangespoord. Als gevolg daarvan wordt de grote rode draak zelf door mij opgezweept tot een staat van razernij en ontsteltenis, en dient hij mijn werk en, ondanks het feit dat hij er niet toe bereid is, is het onmogelijk voor hem zijn eigen wensen te volgen, waardoor hij geen andere keus heeft dan zich te onderwerpen aan mijn leiding. In al mijn plannen fungeert de grote rode draak als mijn contrast, als mijn vijand, en ook als mijn dienaar; derhalve heb ik mijn 'eisen' aan hem nooit laten verslappen. Daarom wordt het laatste stadium van het werk van mijn incarnatie voltooid in zijn huishouding. Op deze manier is de grote rode draak beter in staat mij naar behoren diensten te verlenen, waardoor ik hem zal overwinnen en mijn plan zal voltooien. Terwijl ik aan het werk ben, beginnen alle engelen met mij aan de beslissende strijd en zij zijn vastberaden mijn wensen in het laatste stadium te vervullen, zodat de mensen op aarde zich aan mij overgeven zoals de engelen, en geen verlangen koesteren mij tegen te werken, en niets doen dat zich tegen mij verzet. Dit is de dynamiek van mijn werk door het gehele universum.

Het doel en de betekenis van mijn komst onder de mensheid is de gehele mensheid te redden, de gehele mensheid terug te brengen naar mijn huishouden, de hemel met de aarde te herenigen, en de mens de ‘tekens’ tussen hemel en aarde over te laten brengen, want dat is de ingewortelde functie van de mens. In de tijd dat ik de mensheid schiep, had ik alle dingen klaargemaakt voor de mensheid, en later stond ik de mensheid toe de rijkdommen te ontvangen die ik haar onder mijn voorwaarden gaf. Daarom zeg ik dat het onder mijn leiding is dat de gehele mensheid deze dag heeft bereikt. En dit alles is mijn plan. Onder de gehele mensheid bestaan talloze hoeveelheden mensen onder de bescherming van mijn liefde, en leven talloze hoeveelheden onder de tuchtiging van mijn haat. Ofschoon de mensen allemaal tot mij bidden, zijn zij nog steeds niet in staat hun huidige omstandigheden te veranderen; als zij eenmaal de hoop verloren hebben kunnen zij slechts de natuur haar gang laten gaan en ophouden mij ongehoorzaam te zijn, want dit is alles wat door de mens bereikt kan worden. Wanneer het aankomt op de staat van het leven van de mens, moet de mens het echte leven nog vinden; hij heeft nog steeds de onrechtvaardigheid, de troosteloosheid en de ellendige omstandigheden in de wereld niet doorzien – en aldus, ware het niet dat er een ramp op komst was, zouden de mensen nog steeds Moeder Natuur omarmen, en zouden zij zich nog steeds verdiepen in de smaak van ‘het leven’. Is dit niet de realiteit van de wereld? Is dit niet de stem van de redding waarmee ik tot de mensheid spreek? Waarom heeft, onder de mensheid, niemand mij ooit waarlijk liefgehad? Waarom heeft de mens mij enkel lief te midden van tuchtiging en beproevingen, maar heeft niemand mij lief onder mijn bescherming? Ik heb de mensheid mijn tuchtigingen vele malen geschonken. Ze kijken er naar, maar sluiten de ogen ervoor, en zij bestuderen en overdenken ze niet op dat moment, en daarom is alles wat over de mensheid komt genadeloos oordeel. Dit is slechts een van mijn werkwijzen, maar het is nog steeds met het doel de mens te veranderen en er voor te zorgen dat hij mij liefheeft.

uit ‘Hoofdstuk 29’ van ‘Gods woorden aan het hele universum’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Dagelijkse woorden van God Fragment 66

Ik regeer in het koninkrijk, en daarnaast regeer ik door het gehele universum; ik ben zowel de Koning van het koninkrijk als het Hoofd van het universum. Van nu af aan zal ik al degenen die niet de uitverkorenen zijn verzamelen en mijn werk onder de heidenen beginnen en zal ik mijn bestuurlijke decreten aankondigen aan het hele universum, zodat ik met succes mag aanvangen met de volgende stap van mijn werk. Ik zal tuchtiging gebruiken om mijn werk onder de heidenen te verspreiden, wat wil zeggen, ik zal geweld gebruiken tegen al diegenen die heidenen zijn. Uiteraard zal dit werk op hetzelfde moment worden uitgevoerd als mijn werk onder de uitverkorenen. Wanneer mijn volk regeert en macht zal uitoefenen op aarde zal dit ook

de dag zijn dat alle mensen op aarde overwonnen zijn, en voorts zal dit de tijd zijn waarin ik rust, en pas dan zal ik verschijnen aan al degenen die overwonnen zijn. Ik verschijn aan het heilig koninkrijk, en houd mij verborgen voor het land van vuiligheid. Allen die overwonnen zijn en mij gehoorzaam worden zijn in staat mijn aangezicht met eigen ogen te zien, en zijn in staat mijn stem met eigen oren te horen. Dat is de zegen van allen die gedurende de laatste dagen worden geboren, dit is de zegen die is voorbestemd door mij, en dit is onveranderbaar door welke mens ook. Vandaag werk ik op deze manier omwille van het werk van de toekomst. Al mijn werkzaamheden houden verband met elkaar, in alle aspecten ervan zit een roep en een weerklank: Nooit is een stap plotseling opgehouden, en nooit is enige stap uitgevoerd onafhankelijk van een andere. Is dit niet waar? Is het werk van het verleden niet de fundering van het werk vandaag? Zijn de woorden van het verleden niet de voorlopers van de woorden van vandaag? Zijn de stappen van het verleden niet de oorsprong van de stappen vandaag? Wanneer ik officieel de boekrol open is wanneer de mensen over het gehele universum worden getuchtigd, wanneer alle mensen in de gehele wereld aan beproevingen onderworpen worden, en het hoogtepunt van mijn werk gekomen is, alle mensen in een land zonder licht leven en alle mensen te midden van de bedreiging van hun omgeving leven. Met andere woorden, het is het leven dat de mens nooit heeft meegemaakt vanaf de tijd van de schepping tot op de dag van vandaag, en niemand door de eeuwen heen heeft van dit soort leven ooit 'genoten', en daarom zeg ik dat ik werk doe dat nooit eerder gedaan is. Dit is de werkelijke stand van zaken en dit is de verborgen betekenis. Omdat mijn dag voor de gehele mensheid dichterbij komt, omdat hij niet ver weg schijnt te zijn, maar vlak voor de ogen van de mens staat, wie zou er daardoor niet angstig kunnen zijn? En wie zou er niet blij over kunnen zijn? De verdorven stad Babylon is eindelijk aan zijn einde gekomen; de mens is weer in aanraking gekomen met een gloednieuwe wereld, en de hemel en de aarde zijn veranderd en vernieuwd.

Wanneer ik verschijn aan alle natiën en volkeren, kolken de witte wolken in de lucht en omhullen die mij. Aldus zingen ook de vogels op aarde uit volle borst en dansen van vreugde voor mij, verduidelijken de atmosfeer op aarde en brengen aldus alle dingen op aarde tot leven, om niet langer 'bezinksel' te zijn maar in plaats daarvan te leven te midden van een atmosfeer van levenskracht. Wanneer ik mij tussen de wolken bevind, neemt de mens vaag mijn gezicht en mijn ogen waar, en op dat moment voelt hij zich een beetje angstig. In het verleden heeft hij geschiedkundige gegevens over mij gehoord in legenden, en als gevolg daarvan is hij maar half gelovig en half in twijfel ten aanzien van mij. Hij weet niet waar ik ben, of hoe groot mijn gezicht precies is, is het zo uitgestrekt als de zee, of zo grenzeloos als groene weiden? Niemand weet deze dingen. Het is pas wanneer de mens vandaag de dag mijn gezicht in de wolken ziet, dat de mens het gevoel heeft dat de ik uit de legende werkelijkheid is, en daarom wordt hij een

beetje meer goedgunstig ten opzichte van mij, en het is alleen vanwege mijn daden dat zijn bewondering voor mij een beetje groter wordt. Maar de mens kent mij nog steeds niet, en ziet slechts een gedeelte van mij in de wolken. Daarna strek ik mijn armen uit en laat ze aan de mens zien. De mens wordt verbaasd en slaat zijn handen voor zijn mond, doodsbenaauwd dat hij door mijn hand neergeslagen zal worden, en aldus voegt hij wat meer eerbied aan zijn bewondering toe. De mens houdt zijn ogen gevestigd op al mijn bewegingen, diep bevreesd dat hij door mij neergeslagen zal worden als hij niet oplet – niettemin word ik niet beperkt door het feit dat de mens mij in de gaten houdt, en ga ik verder met het werk dat mij voorhanden ligt. Het is enkel in alle daden die ik verricht dat de mens gunstig tegenover mij staat, en aldus geleidelijk aan voor mij komt om betrekkingen met mij te onderhouden. Wanneer mijn totaliteit aan de mens wordt geopenbaard, zal de mens mijn gezicht zien, en vanaf dat moment zal ik mij niet meer verbergen of voor de mens verhullen. Door het gehele universum zal ik openlijk verschijnen aan alle mensen, en al degenen die uit vlees en bloed bestaan zullen al mijn daden aanschouwen. Al degenen die van de geest zijn zullen stellig in vrede in mijn huishouden verblijven, en zullen gegarandeerd van geweldige zegeningen genieten samen met mij. Al degenen van wie ik houd zullen zeker aan tuchtiging ontsnappen, en zullen zeker de pijn van de geest en de kwellings van het vlees ontlopen. Ik zal openlijk verschijnen aan alle volkeren en regeren en macht uitoefenen, zodat de lucht van lijken niet meer in het universum doordringt; in plaats daarvan zal mijn frisse geur over de hele wereld verspreid worden, omdat mijn dag naderbij komt, de mens wakker wordt, alles op aarde in orde is en de dagen van overleving op de aarde niet langer bestaan, want ik ben gekomen!

uit 'Hoofdstuk 29' van 'Gods woorden aan het hele universum' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 67

Ik zal het hemelrijk vervullen met de manifestaties van mijn werking, zodat alles op aarde in het stof knielt onder mijn macht, en mijn plan voor 'wereldomvattende eenheid' ten uitvoer wordt gebracht en deze ene wens van mij in vervulling zal gaan, opdat de mensheid niet langer 'ronddoelt' over de aardbodem, maar zonder uitstel een passende bestemming vindt. Ik denk op alle mogelijke manieren aan de mensheid en zorg ervoor dat de hele mensheid spoedig in een land van vrede en geluk zal wonen, zodat hun levensdagen niet langer ongelukkig en eenzaam zullen zijn en mijn plan niet zal mislukken op de aarde. Omdat de mens zich daar bevindt zal ik mijn natie op aarde bouwen, want een gedeelte van de manifestatie van mijn glorie is op aarde. In de hemel boven zal ik mijn steden in orde brengen en aldus maak ik alles nieuw, zowel boven als beneden. Ik zal alles wat bestaat, zowel boven als onder de hemel, in eenheid brengen, zodat alle dingen op aarde verenigd zullen worden met alles wat in de hemel is. Dit is mijn plan, dit is

wat ik tot stand zal brengen in het laatste tijdperk. Laat niemand tussenbeide komen in dit deel van mijn werk! Het uitbreiden van mijn werk naar de natiën van de heidenen is het laatste gedeelte van mijn werk op aarde. Niemand is in staat het werk dat ik zal doen te bevatten, en zodoende raken de mensen volkomen van de wijs. En omdat ik druk bezig ben met mijn werk op aarde, nemen de mensen de gelegenheid waar om maar wat ‘aan te rommelen’. Om te voorkomen dat ze te onhandelbaar worden, heb ik hen eerst onder mijn tuchtiging gesteld, zodat ze de boetedoening in de poel van vuur kunnen ondergaan. Dit is een stap in mijn werk en ik zal de macht van de poel van vuur gebruiken om dit werk van mij te volbrengen, anders zou het onmogelijk zijn om mijn werk uit te voeren. Ik zal bewerkstelligen dat menselijke wezens uit het hele universum zich voor mijn troon onderwerpen, waarbij ik hen in verschillende categorieën onderbreng naar gelang mijn oordeel en vervolgens classificeer aan de hand van deze categorieën en hen verder in families onderbreng, zodat de gehele mensheid op zal houden mij ongehoorzaam te zijn en in plaats daarvan keurig en ordelijk gerangschikt wordt volgens de categorieën die ik genoemd heb. Laat niemand willekeurig rondlopen! In het gehele universum heb ik nieuw werk gesmeed. In het gehele universum wordt de gehele mensheid met stomheid geslagen door mijn plotselinge verschijning, hun horizonnen explodeerden als nooit tevoren door mijn openlijke verschijning. Is het vandaag niet precies zo?

uit ‘Hoofdstuk 43’ van ‘Gods woorden aan het hele universum’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Dagelijkse woorden van God Fragment 68

Ik verspreid mijn werk onder de heidense naties. Mijn glorie flitst door het heelal; mijn wil is belichaamd in de star-star-punt-punt mensen, die allemaal worden gestuurd door mijn hand en zich allemaal wijden aan de taken die ik heb toebedeeld. Vanaf dit punt ben ik een nieuw tijdperk binnengegaan en breng alle mensen naar een andere wereld. Toen ik terugkeerde naar mijn ‘vaderland’, begon ik nog een ander deel van het werk in mijn oorspronkelijke plan, zodat de mens mij dieper zou leren kennen. Ik beschouw het universum in zijn geheel en zie dat^[a] het een geschikte tijd is voor mijn werk, dus ik haast ik me heen en weer en verricht mijn nieuwe werk aan de mens. Dit is tenslotte een nieuw tijdperk en ik heb nieuw werk gebracht om meer nieuwe mensen naar het nieuwe tijdperk te brengen en meer mensen opzij te zetten die ik zal elimineren. In de natie van de grote rode draak heb ik een fase van werk uitgevoerd die voor de mens onpeilbaar is, waardoor ze in de wind zwieren, waarna velen stilletjes wegzweven door het blazen van de wind. Echt, dit is de ‘dorsvloer’ die ik ga zuiveren; het is waar ik naar verlang en het is ook mijn plan. Want vele goddelozen zijn binnengeslopen terwijl ik aan het werk ben, maar ik heb geen haast om ze weg te jagen. Integendeel, ik zal ze uiteenjagen wanneer de tijd rijp is. Pas daarna zal ik de bron van het leven zijn, diegenen die echt van mij houden toestaan

om van mij de vrucht van de vijgenboom en de geur van de lelie te ontvangen. In het land waar Satan verblijft, het land van stof, daar blijft geen puur goud over, alleen zand, en zo, onder deze omstandigheden, verricht ik een dergelijke fase van werk. Je zou moeten weten dat wat ik verdien puur, gezuiverd goud is, geen zand. Hoe kunnen de goddelozen in mijn huis blijven? Hoe kan ik toestaan dat vossen parasieten zijn in mijn paradijs? Ik gebruik elke denkbare methode om deze dingen weg te jagen. Voordat mijn wil is onthuld, weet niemand wat ik ga doen. Gebruikmakend van deze gelegenheid, verdrijf ik die goddelozen en zij worden gedwongen uit mijn aanwezigheid te gaan. Dit is wat ik de goddelozen aandoe, maar er zal nog steeds een dag komen dat ze dienst zullen doen aan mij. Het verlangen van mensen naar zegeningen is veel te sterk; daarom draai ik mijn lichaam om en laat mijn glorieuze gelaat zien aan de heidenen, zodat de mensen allemaal in hun eigen wereld kunnen leven en over zichzelf oordelen, terwijl ik verder de woorden zeg die ik zou moeten zeggen, en mensen voorzie van wat zij nodig hebben. Als mensen tot bezinning komen, zal ik mijn werk allang hebben verspreid. Ik zal dan mijn wil aan de mensen kenbaar maken en beginnen met de tweede fase van mijn werk aan de mens. Ik laat alle mensen mij dan nauw volgen zodat ze meewerken met mijn werk, en laat ze alles doen wat in hun vermogen ligt om samen met mij het werk te verrichten dat ik moet doen.

uit 'De zeven donderslagen – een profetie dat het evangelie van het Koninkrijk door heel het universum zal worden verspreid' in
'Het Woord verschijnt in het vlees'

Voetnoot:

a. De originele tekst bevat niet de frase 'zie dat'.

Dagelijkse woorden van God Fragment 69

Niemand heeft het geloof dat zij mijn glorie zullen zien, en ik dwing hen niet, maar verwijder eerder mijn glorie uit het midden van de mensheid en breng deze naar een andere wereld. Wanneer mensen opnieuw berouw hebben, dan zal ik mijn glorie nemen en het laten zien aan nog meer mensen die vertrouwen hebben. Dit is het principe waarmee ik werk. Want er is een tijd dat mijn glorie Kanaän verlaat, en er is ook een tijd waarin mijn glorie de uitverkorenen verlaat. Verder is er een tijd dat mijn glorie de hele aarde verlaat, waardoor deze schemerig wordt en in duisternis vervalt. Zelfs het land Kanaän zal het zonlicht niet zien; alle mensen zullen hun geloof verliezen, maar niemand kan het verdragen om de geur van het land Kanaän te verlaten. Pas wanneer ik de nieuwe hemel en aarde binnenga, neem ik het andere deel van mijn glorie en openbaar dit als eerste in het land Kanaän, waardoor er een sprankje licht op de hele aarde schijnt die verzonken is in de pikdonkere duisternis van de nacht, zodat de gehele aarde in het licht kan komen. Laat alle mensen van de hele aarde komen om kracht te putten uit de kracht

van het licht, waardoor mijn glorie kan toenemen en voor elke natie opnieuw verschijnt. Laat de hele mensheid beseffen dat ik lang geleden naar de menselijke wereld ben gekomen en lang geleden mijn glorie van Israël naar het oosten heb gebracht; want mijn glorie straalt vanuit het oosten, waarnaar het werd overgebracht van het Tijdperk van Genade tot op de dag van vandaag. Maar het was vanuit Israël dat ik vertrok en dat ik in het oosten aankwam. Pas wanneer het licht van het oosten geleidelijk wit wordt, zal de duisternis over de aarde licht worden, en pas dan zal de mens ontdekken dat ik al lang geleden uit Israël ben weggegaan en opnieuw in het oosten opsta. Nadat ik eenmaal in Israël ben afgedaald en er later uit ben vertrokken, kan ik niet opnieuw in Israël geboren worden, omdat mijn werk het hele universum leidt, en bovendien, de bliksem rechtuit van oost naar west flitst. Daarom ben ik in het Oosten afgedaald en heb Kanaän naar de mensen in het oosten gebracht. Ik wens mensen van over de hele aarde naar het land Kanaän te brengen, en dus blijf ik doorgaan met uitspraken in het land Kanaän om het hele universum te beheersen. Op dit moment is er geen licht op de hele aarde behalve in Kanaän, en alle mensen zijn in gevaar door hongersnood en kou. Ik gaf mijn glorie aan Israël en nam het toen weg, en daarna bracht ik de Israëlieten naar het oosten en ook de hele mensheid naar het oosten. Ik heb ze allemaal naar het licht gebracht, zodat ze ermee kunnen worden herenigd en er mee verbonden zijn, en er niet langer naar hoeven te zoeken. Ik zal iedereen die zoekt het licht opnieuw laten zien en de glorie laten zien die ik in Israël had; ik zal hen laten zien dat ik lang geleden op een witte wolk te midden van de mensheid ben afgedaald, laat hen de ontelbare witte wolken zien en vruchten in hun overvloedige trossen, en bovendien, laat hen Jehova de God van Israël zien. Ik zal hen de Meester van de Joden laten zien, de verlangde Messias en de volledige verschijning van mij, die door koningen door de eeuwen heen vervolgd zijn. Ik zal aan het hele universum werken en ik zal groot werk verrichten en in de laatste dagen al mijn glorie en al mijn daden onthullen aan de mens. Ik zal mijn glorieuze gelaat in al zijn volheid tonen aan hen die vele jaren op mij hebben gewacht, aan hen die verlangd hebben dat ik op een witte wolk kom, en aan Israël dat verlangd heeft om mij opnieuw te zien verschijnen, en aan de hele mensheid die mij vervolgt, zodat allen zullen weten dat ik lang geleden mijn glorie heb weggenomen en naar het oosten heb gebracht, zodat deze niet langer in Judea is. Want de laatste dagen zijn al gekomen!

Door het hele universum heen ben ik mijn werk aan het verrichten, en in het oosten klinken donderslagen eindeloos voort waardoor alle landen en denominaties schudden. Het is mijn stem die alle mensen naar het heden heeft geleid. Ik zal ervoor zorgen dat alle mensen door mijn stem worden overwonnen, in deze stroom geraken en zich aan mij onderwerpen, want ik heb sinds lange tijd mijn glorie van de hele aarde teruggevorderd en deze opnieuw in het oosten tevoorschijn laten komen. Wie verlangt er niet naar mijn glorie te zien? Wie kijkt niet

reikhalzend uit naar mijn terugkeer? Wie dorst er niet naar dat ik opnieuw verschijn? Wie smacht niet naar mijn liefelijkheid? Wie zou niet naar het licht komen? Wie zou de rijkdom van Kanaän niet aanschouwen? Wie verlangt niet naar de terugkeer van de Verlosser? Wie aanbidt de grote Almachtige niet? Mijn stem zal zich over de aarde verspreiden; ik wens, als ik mijn uitverkoren volk tegemoet treed meer woorden tegen hen te spreken. Als machtige donderslagen die bergen en rivieren doen schudden, spreek ik mijn woorden tot het hele universum en tot de mensheid. Daarom zijn de woorden in mijn mond de schat van de mens geworden en alle mensen koesteren mijn woorden. De bliksem flitst vanuit het oosten helemaal naar het westen. Mijn woorden zijn zodanig dat de mens ze niet op wil geven en ze tegelijkertijd onpeilbaar vindt, maar zich er des te meer in verheugt. Net als een pasgeboren baby zijn alle mensen blij en vrolijk en vieren ze mijn komst. Door mijn stem zal ik alle mensen voor mijn aangezicht brengen. Voortaan zal ik formeel het mensenras ingaan zodat de mensen mij zullen aanbidden. Met de glorie die ik uitstraal en de woorden in mijn mond, zal ik er voor zorgen dat alle mensen voor mijn aangezicht zullen komen en zullen zien dat de bliksem flitst vanuit het oosten en dat ik ook ben afgedaald naar de ‘Olijfberg’ van het oosten. Ze zullen zien dat ik al lang op aarde ben, niet meer als de Zoon van de Joden maar als de Bliksem uit het oosten. Want ik ben lang geleden opgestaan en ben uit het midden van de mensheid vertrokken en ben toen wederom met glorie onder de mensen verschenen. Ik ben Hem, die ontelbare eeuwen tevoren werd aanbeden, en ik ben ook het kind dat door de Israëlieten talloze eeuwen geleden in de steek is gelaten. Bovendien ben ik de al-glorieuze Almachtige God van het huidige tijdperk! Laat allen voor mijn troon komen en mijn glorieuze gezicht zien, naar mijn stem luisteren en naar mijn daden zien. Dit is mijn totale wil; het is het einde en het hoogtepunt van mijn plan, evenals het doel van mijn management. Laat elke natie mij aanbidden, elke tong mij erkennen, elk mens zijn geloof in mij berusten, en alle mensen onderworpen zijn aan mij!

uit ‘De zeven donderslagen – een profetie dat het evangelie van het Koninkrijk door heel het universum zal worden verspreid’ in
‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Dagelijkse woorden van God Fragment 70

De mens verlangt er al een paar duizend jaar naar om getuige te kunnen zijn van de komst van de Redder. De mens heeft verlangd naar de aanschouwing van Jezus de Redder op een witte wolk, terwijl Hij in levenden lijve afdaalt onder degenen die al een paar duizend jaar naar Hem hebben gesmacht en gehunkerd. De mens heeft verlangd naar de terugkeer van de Redder en Zijn hereniging met de mensen, naar de terugkeer van Jezus de Redder naar de mensen van wie Hij al duizenden jaren is gescheiden. En de mens hoopt dat Hij het verlossingswerk dat Hij onder de Joden heeft gedaan opnieuw zal verrichten, medelevend en liefdevol zal zijn tegenover de mens,

de zonden van de mens zal vergeven, de zonden van de mens op Zich zal nemen, zelfs al de overtredingen van de mens op Zich zal nemen en de mens zal bevrijden van de zonde. De mens verlangt ernaar dat Jezus de Redder hetzelfde is als vroeger: een Redder die beminnelijk, aimabel en eerbiedwaardig is, die nooit vertoornd is tegenover de mens en de mens nooit iets verwijt. De Redder vergeeft alle zonden van de mens, neemt alle zonden van de mens op Zich en sterft zelfs nog een keer aan het kruis voor de mens. Sinds het afscheid van Jezus hebben Zijn volgelingen en al de heiligen die zijn gered in Zijn naam, wanhopig naar Hem verlangd en uitgekeken. Al degenen die zijn gered door de genade van Jezus Christus in het Tijdperk van Genade hebben verlangd naar die vreugdevolle dag in de laatste dagen wanneer Jezus de Redder op een witte wolk afdaalt en onder de mensen verschijnt. Dit is natuurlijk ook de collectieve wens van al degenen die de naam van Jezus de Redder vandaag de dag aanvaarden. Iedereen in het heelal die weet van de verlossing door Jezus de Redder heeft wanhopig verlangd naar de plotselinge komst van Jezus Christus, zodat deze woorden van Jezus, wanneer Hij op aarde is, in vervulling kunnen gaan: “Ik zal op dezelfde manier komen als ik ben gegaan.” De mens gelooft dat Jezus na de kruisiging en opstanding naar de hemel terugkeerde op een witte wolk en zijn plaats innam aan de rechterhand van de Allerhoogste. De mens stelt zich dat op eenzelfde manier voor: Jezus zal weer op een witte wolk (deze wolk verwijst naar de wolk waarop Jezus reed toen Hij naar de hemel terugkeerde) afdalen onder degenen die duizenden jaren wanhopig naar Hem hebben verlangd en dat Hij de gestalte zal hebben en de kleding zal dragen van de Joden. Nadat Hij onder de mensen is verschenen zal Hij hun voedsel geven en levend water voor hen laten stromen en Hij zal onder de mensen leven, vol genade en liefde, levend en echt. Enzovoorts. Toch is dit niet wat Jezus de Redder heeft gedaan; Hij heeft het tegenovergestelde gedaan van wat de mens zich heeft voorgesteld. Hij is niet afgedaald onder degenen die zozeer naar Zijn terugkeer hebben verlangd en Hij is niet rijdend op een witte wolk aan alle mensen verschenen. Hij is al aangekomen, maar de mens kent Hem niet en blijft onwetend van Hem. De mens kijkt slechts doelloos naar Hem uit, niet vermoedend dat Hij al op een witte wolk is afgedaald (de witte wolk die Zijn Geest, Zijn woorden en Zijn gezindheid in al haar aspecten en alles wat Hij is) en Hij is nu onder een groep mensen die Hij in de laatste dagen tot overwinnaars zal maken. De mens beseft dit niet: de heilige Redder Jezus is vol genegenheid en liefde tegenover de mens, maar hoe kon Hij dan in de ‘tempels’ vol vuil en onreine geesten werken? De mens heeft uitgekeken naar zijn komst, maar hoe kon Hij verschijnen onder de degenen die het vlees van de onrechtvaardigen eten, het bloed van de onrechtvaardigen drinken, de kleren van de onrechtvaardigen dragen, die in Hem geloven maar Hem niet kennen en Hem constant afpersen? De mens weet alleen dat Jezus de Redder vol liefde en medeleven is en het zondoffer voor onze verlossing. Maar de mens heeft er geen idee van dat Hij ook God Zelf is, die vol rechtvaardigheid, majesteit en toorn is en die het oordeel, het gezag en de waardigheid

vertegenwoordigt. Dus al verlangt en hunkert de mens ontzettend naar de terugkeer van de verlosser en al wordt zelfs de hemel bewogen door de gebeden van de mens, Jezus de Redder verschijnt niet aan degenen die in Hem geloven maar Hem niet kennen.

uit 'De Redder is al teruggekeerd op een "witte wolk"' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 71

Gods zesduizendjarige managementplan loopt ten einde en de poort van het koninkrijk is al geopend voor iedereen die Zijn verschijning zoekt. Geliefde broeders en zusters, waar wachten jullie op? Wat is het dat jullie zoeken? Wachten jullie op de verschijning van God? Zijn jullie op zoek naar Zijn voetafdrukken? Hoezeer smacht men naar het verschijnen van God! En hoe moeilijk is het om Gods voetafdrukken te vinden! Wat moeten we doen, in een tijdperk zoals dit, in een wereld zoals deze, om getuigen te zijn van de dag waarop God verschijnt? Wat moeten we doen om de voetstappen van God bij te houden? Iedereen die wacht op het verschijnen van God staat voor dit soort vragen. Jullie allemaal hebben er meer dan eens over nagedacht – maar met welke uitkomst? Waar verschijnt God? Waar zijn Gods voetafdrukken? Hebben jullie het antwoord? Veel mensen zouden op deze manier antwoorden: “God verschijnt onder al diegenen die Hem volgen en Zijn voetafdrukken zijn in ons midden; zo eenvoudig is het!” Iedereen kan met een standaardantwoord komen, maar begrijpen jullie wat er bedoeld wordt met de verschijning van God of Zijn voetafdrukken? De verschijning van God verwijst naar Zijn komst op aarde om Zijn werk persoonlijk te doen. Met Zijn eigen identiteit en gezindheid, en op de manier die Hem eigen is, daalt Hij af onder de mensheid om het werk uit te voeren van het beginnen van een tijdperk en het beëindigen van een tijdperk. Dit soort verschijning is geen vorm van ceremonie. Het is geen teken, afbeelding, wonder of het een of andere grootse visioen, laat staan een soort religieus proces. Het is een echt en werkelijk feit dat iedereen kan aanraken en zien. Dit soort verschijning is er niet voor de vorm, of voor enige onderneming op de korte termijn; het is eerder voor een werkfase in Zijn managementplan. De verschijning van God is altijd betekenisvol en hangt altijd samen met Zijn managementplan. Wat hier ‘verschijning’ wordt genoemd, is totaal anders dan het soort ‘verschijning’ waarbij God de mens begeleidt, leidt en verlicht. Elke keer wanneer Hij Zichzelf openbaart, voert God een fase van Zijn grote werk uit. Dit werk verschilt van het werk van elk ander tijdperk. Het is onvoorstelbaar voor de mens en is nooit door de mens ervaren. Het is werk dat een nieuw tijdperk begint en het oude tijdperk beëindigt, en het is een nieuw, verbeterd soort werk omwille van de redding van de mensheid; bovendien is dit werk dat de mensheid het nieuwe tijdperk binnenbrengt. Dit is wat de verschijning van God betekent.

Wanneer jullie eenmaal hebben begrepen wat de verschijning van God betekent, hoe

moeten jullie dan Gods voetafdrukken zoeken? Deze vraag is niet moeilijk te verklaren: waar God ook maar verschijnt, zul je Zijn voetstappen vinden. Zo'n verklaring klinkt eenvoudig, maar is in de praktijk niet zo gemakkelijk, want veel mensen weten niet waar God verschijnt, laat staan waar Hij bereid is te verschijnen of zou moeten verschijnen. Sommigen geloven impulsief dat waar de Heilige Geest ook maar aan het werk is, God verschijnt. Of anders geloven ze dat waar er ook maar geestelijke figuren zijn, God verschijnt. Of anders geloven ze dat waar er ook maar mensen zijn met een voorname reputatie, God verschijnt. Laat ons even in het midden laten of zulke overtuigingen kloppen of niet. Om zo'n vraag uit te leggen, moeten we eerst een duidelijke doelstelling hebben: we zoeken de voetafdrukken van God. We zoeken geen geestelijke figuren, laat staan befaamde figuren; we volgen de voetafdrukken van God. Om deze reden is het voor ons gepast, aangezien we de voetafdrukken van God zoeken, om te zoeken naar Gods wil, naar de woorden van God, naar Zijn uitspraken – want waar er ook maar nieuwe woorden worden gesproken door God, is er de stem van God, en waar de voetstappen van God ook maar zijn, daar zijn Gods daden. Waar er ook maar de uitdrukking van God is, daar verschijnt God, en overal waar God verschijnt, daar bestaan de waarheid, de weg en het leven. Bij het zoeken naar de voetafdrukken van God, hebben jullie de woorden 'God is de waarheid, de weg en het leven' genegeerd. En zo zijn er veel mensen die, zelfs wanneer ze de waarheid ontvangen, niet geloven dat ze de voetafdrukken van God hebben gevonden. De verschijning van God erkennen ze al helemaal niet. Wat een ernstige vergissing! De verschijning van God kan niet worden gerijmd met de opvattingen van de mens, en God kan al helemaal niet verschijnen in opdracht van de mens. God maakt Zijn eigen keuzes en Zijn eigen plannen bij het doen van Zijn werk; bovendien heeft Hij Zijn eigen doelstellingen en Zijn eigen methodes. Wat voor werk Hij ook doet, het is voor Hem niet nodig om dat met de mens te bespreken of diens advies te vragen, laat staan om absoluut iedereen van Zijn werk op de hoogte te stellen. Dit is de gezindheid van God, die bovendien door iedereen zou moeten worden herkend. Als jullie graag getuige willen zijn van de verschijning van God, Gods voetstappen willen volgen, dan moeten jullie eerst afstand nemen van jullie eigen opvattingen. Jullie moeten niet eisen dat God dit of dat doet, laat staan Hem binnen je eigen grenzen plaatsen en Hem beperken tot je eigen opvattingen. In plaats daarvan moeten jullie vragen hoe jullie Gods voetafdrukken moeten zoeken, hoe jullie Gods verschijning moeten aanvaarden en hoe jullie je moeten onderwerpen aan het nieuwe werk van God: dit is wat de mens moet doen. Aangezien de mens niet de waarheid is en de waarheid niet bezit, moet hij zoeken, aanvaarden en gehoorzamen.

uit 'De verschijning van God heeft een nieuw tijdperk ingeluid' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

God is de God van de gehele mensheid. Hij beschouwt Zichzelf niet als het privé-eigendom van enig land of volk, maar zet Zich aan Zijn werk zoals Hij het heeft gepland, onbeperkt door enige vorm of enig land of volk. Misschien heb je je deze vorm nooit voorgesteld, of misschien is je houding tegenover deze vorm er een van ontkenning, of misschien worden het land waarin God Zich openbaart en het volk waaronder Hij Zich openbaart toevallig door iedereen gediscrimineerd en zijn het toevallig het meest achtergestelde land en volk op aarde. Toch heeft God Zijn wijsheid. Met Zijn grote kracht en door Zijn waarheid en Zijn gezindheid heeft Hij werkelijk een groep mensen gewonnen die met Hem op één lijn zit, en een groep mensen die Hij compleet wilde maken – een groep, door Hem overwonnen, die allerhande beproevingen, ellende en vervolging heeft doorstaan en Hem helemaal tot het einde kan volgen. Het doel van Gods verschijning, niet beperkt door enige vorm of enig land, is Hem in staat stellen Zijn werk te voltooien zoals Hij het gepland heeft. Dit is net als toen God vlees werd in Judea: Zijn doel was om het werk van de kruisiging te voltooien door de gehele mensheid te verlossen. Toch geloofden de Joden dat God dat onmogelijk kon doen, en dachten ze dat God onmogelijk vlees kon worden en de gedaante van de Heer Jezus kon aannemen. Hun ‘onmogelijk’ werd de basis waarop ze God veroordeelden en zich tegen Hem verzetten, en leidde uiteindelijk tot de vernietiging van Israël. Tegenwoordig hebben veel mensen een vergelijkbare fout gemaakt. Uit alle macht verkondigen ze de aanstaande verschijning van God, en toch veroordelen ze tegelijkertijd Zijn verschijning; hun ‘onmogelijk’ beperkt weer eens de verschijning van God binnen de grenzen van hun verbeelding. En zo heb ik veel mensen in wild, bulderend gelach horen uitbarsten bij het tegenkomen van de woorden van God. Maar is dit gelach soms anders dan de veroordeling en godslastering van de Joden? Jullie zijn niet eerbiedig in aanwezigheid van de waarheid, laat staan dat jullie een houding van verlangen hebben. Het enige wat jullie doen, is willekeurig studeren en volslagen onbekommerd wachten. Wat valt er voor jullie te winnen door op die manier te studeren en te wachten? Denken jullie dat jullie persoonlijke begeleiding van God zullen ontvangen? Als je Gods uitspraken niet kunt onderscheiden, hoe ben je dan bevoegd om getuige te zijn van de verschijning van God? Waar God ook maar verschijnt, daar wordt de waarheid uitgedrukt en daar zal de stem van God zijn. Alleen zij die de waarheid kunnen aanvaarden, zullen de stem van God kunnen horen, en alleen zulke mensen zijn bevoegd om getuige te zijn van de verschijning van God. Laat je opvattingen varen! Word stil en lees deze woorden aandachtig. Als je naar de waarheid smacht, zal God je verlichten en zul je Zijn wil en Zijn woorden begrijpen. Laat jullie meningen over het ‘onmogelijke’ varen! Hoe meer er door mensen geloofd wordt dat iets onmogelijk is, hoe waarschijnlijker het zal gebeuren, want de wijsheid van God torent boven de hemelen uit, Gods gedachten zijn hoger dan de gedachten van de mens en het werk van God ontstijgt de grenzen van de gedachten en opvattingen van de mens. Hoe meer iets onmogelijk is, hoe meer er waarheid in zit die gezocht kan worden; hoe meer iets

de opvattingen en verbeelding van de mens te boven gaat, hoe meer het de wil van God bevat. Dat komt doordat, waar Hij Zich ook openbaart, God nog steeds God is, en Zijn substantie nooit zal veranderen door de plek of manier van Zijn verschijning. De gezindheid van God blijft dezelfde, waar Zijn voetafdrukken ook zijn, en waar de voetafdrukken van God ook zijn, Hij is de God van de gehele mensheid, net zoals de Heer Jezus niet alleen de God van de Israëlieten is, maar ook de God van alle volkeren van Azië, Europa en Amerika, en bovendien de enige God in het hele heelal. Laat ons daarom Gods wil zoeken en Zijn verschijning ontdekken in Zijn uitspraken, en Zijn voetstappen bijhouden! God is de waarheid, de weg en het leven. Zijn woorden en Zijn verschijning bestaan gelijktijdig, en Zijn gezindheid en voetafdrukken staan te allen tijde open voor de mensheid. Geliefde broeders en zusters, ik hoop dat jullie de verschijning van God in deze woorden kunnen zien, Zijn voetstappen beginnen te volgen terwijl jullie een nieuw tijdperk binnenlopen, en de prachtige nieuwe hemel en aarde binnengaan die God heeft voorbereid voor wie op Zijn verschijning wacht!

uit 'De verschijning van God heeft een nieuw tijdperk ingeluid' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 73

God is stil en is nog nooit aan ons verschenen, maar Zijn werk is nooit gestopt. Hij kijkt naar alle landen en beveelt alle dingen, en aanschouwt alle woorden en daden van de mens. Zijn management wordt in stappen en volgens Zijn plan uitgevoerd. Het gaat voorts in stilte, zonder dramatisch effect, maar toch komen Zijn voetstappen steeds dichterbij de mensheid en de stoel waarin Hij rechtsprekt wordt bliksemsnel in het heelal klaargezet, waarna onmiddellijk Zijn troon onder ons neerdaalt. Wat een majesteitelijk schouwspel is dat, wat een statig en plechtig tafereel. Als een duif en als een brullende leeuw arriveert de Geest onder ons allen. Hij is wijs, Hij is rechtvaardig en majesteitelijk, Hij komt geruisloos onder ons, en heeft autoriteit en is vervuld van liefde en mededogen. Niemand is op de hoogte van Zijn komst, niemand verwelkomt Zijn komst en bovendien weet niemand wat Hij allemaal zal doen. Het leven van de mens blijft onveranderd; zijn hart is niet anders en de dagen gaan voorbij zoals gewoonlijk. God leeft onder ons als een gewoon persoon, als een meest onbelangrijke volgeling en een gewone gelovige. Hij heeft Zijn eigen bezigheden, Zijn eigen doelen, en bovendien heeft Hij de goddelijkheid die gewone mensen niet hebben. Niemand heeft het bestaan van Zijn goddelijkheid opgemerkt en niemand heeft het verschil tussen Zijn substantie en dat van de mens waargenomen. We leven samen met Hem, onbeperkt en onbevreesd, want we zien Hem als niets meer dan een onbelangrijke gelovige. Hij let op alles wat we doen en al onze gedachten en ideeën worden voor Hem blootgelegd. Niemand interesseert zich voor Zijn bestaan, niemand heeft enige voorstelling van Zijn functie en bovendien heeft niemand enig vermoeden van wie

Hij is. We gaan gewoon door met onze bezigheden, alsof Hij niets met ons te maken heeft ...

Bij toeval drukt de Heilige Geest een passage uit van woorden 'via' Hem, en hoewel het heel onverwacht aanvoelt, erkennen we dat dit de uitspraak van God is en aanvaarden we het gretig van God. Dat is omdat, ongeacht wie deze woorden uitdrukt, zolang ze van de Heilige Geest komen, we ze moeten accepteren en we ze niet kunnen ontkennen. De volgende uiting kan via mij zijn, het kan via jou zijn, of het kan via hem zijn. Ongeacht wie het is, alles is de genade van God. Maar ongeacht wie de persoon is, we moeten ze niet aanbidden, want ongeacht wat dan ook, ze kunnen onmogelijk God zijn; we kunnen in geen geval een gewoon persoon zoals deze uitkiezen om onze God te zijn. Onze God is zo groot en eervol; hoe zou Hij vertegenwoordigd kunnen worden door iemand die zo onbelangrijk is? Sterker nog, we wachten allemaal op de komst van God om ons terug te brengen naar het koninkrijk der hemelen, en dus, hoe kan iemand die zo onbeduidend is, gekwalificeerd zijn voor zo'n belangrijke en zware taak? Als de Heer terugkomt, moet het op een witte wolk zijn, voor iedereen zichtbaar. Wat zal dat glorieus zijn! Hoe kon Hij Zich zo geruisloos verstoppen onder een gewone groep mensen?

En toch is het deze gewone persoon, die verborgen is onder mensen, die het nieuwe werk van het redden van ons uitvoert. Hij legt niets aan ons uit, noch vertelt Hij ons waarom Hij gekomen is. Hij doet alleen het werk dat Hij van plan is te doen in stappen en volgens Zijn plan. Zijn woorden en uitingen worden steeds frequenter. Van troosten, vermanen, herinneren en waarschuwen, tot verwijten en disciplineren; van een toon die zachtaardig en vriendelijk is, tot woorden die fel en majestueus zijn – ze brengen allemaal compassie en schroom in de mens. Alles wat Hij zegt raakt de geheimen die diep in ons verborgen zijn, Zijn woorden steken in ons hart, steken onze geest en maken ons beschaamd en vernederd. We beginnen ons af te vragen of de God in het hart van deze persoon echt van ons houdt, en wat Hij precies van plan is te doen. Misschien kunnen we pas opgenomen worden als we zo'n pijn hebben doorstaan? In onze hoofden berekenen we ... over de bestemming die komt en over ons toekomstig lot. Maar nog steeds gelooft niemand van ons dat God vlees heeft aangenomen en onder ons werkt. Hoewel Hij al zo lang bij ons is, hoewel Hij al zoveel woorden van aangezicht tot aangezicht met ons heeft gesproken, zijn we nog steeds niet bereid om zo'n gewoon iemand te accepteren als de God van onze toekomst, laat staan dat we bereid zijn om de controle over onze toekomst en lot toe te vertrouwen aan zo'n gewoon iemand. Van Hem krijgen we een oneindige stroom van levend water en dankzij Hem leven we van aangezicht tot aangezicht met God. We zijn alleen dankbaar voor de genade van de Heer Jezus in de hemel en hebben nooit aandacht besteed aan de gevoelens van deze gewone persoon die de goddelijkheid in bezit heeft. Hij doet nog steeds Zijn werk nederig in het vlees verborgen, en drukt de stem van Zijn hart uit. Hij is er schijnbaar ongevoelig voor dat de mensheid Hem verwerpt, blijkbaar eeuwig de kinderlijkheid en

onwetendheid van de mens vergevend, en voor altijd tolerant ten aanzien van de oneerbiedigheid van de mens tegenover Hem.

Zonder dat we het wisten heeft deze onbeduidende man ons stap voor stap naar Gods werk geleid. We ondergaan ontelbare beproevingen, worden onderworpen aan ontelbare kastijdingen en worden getest door de dood. We leren van Gods rechtvaardige en majestueuze gezindheid, genieten ook van Zijn liefde en compassie, leren de grote kracht en wijsheid van God te waarderen, getuigen van de lieflijkheid van God en aanschouwen Gods diepe verlangen om de mens te redden. In de woorden van deze gewone persoon leren we de gezindheid en substantie van God kennen, leren we Gods wil kennen, leren we de natuur en substantie van de mens kennen en zien we de weg van redding en perfectie. Zijn woorden veroorzaken onze ‘dood’ en veroorzaken onze ‘wedergeboorte’; Zijn woorden brengen ons troost, maar laten ons ook gebukt door gevoelens van verwijt en schuld; Zijn woorden brengen ons vreugde en vrede, maar ook grote pijn. Soms zijn we als lammeren voor de slachting in Zijn handen; soms zijn we als Zijn oogappel en ontvangen we Zijn liefde en genegenheid; soms zijn we als Zijn vijand, in as veranderd door Zijn toorn in Zijn ogen. Wij zijn de mensheid die door Hem is gered, wij zijn de maden in Zijn ogen en wij zijn de verloren lammeren aan wie Hij dag en nacht denkt om te vinden. Hij is genadig tegenover ons, Hij veracht ons, Hij heft ons op, Hij troost ons en vermaant ons, Hij leidt ons, Hij verlicht ons, Hij kastijdt en disciplineert ons, en Hij vervloekt ons zelfs. Hij maakt zich dag en nacht zorgen om ons, Hij beschermt en zorgt dag en nacht voor ons, Hij staat altijd naast ons, en Hij besteedt al Zijn zorg aan ons en betaalt elke prijs voor ons. In de woorden van dit kleine en gewone vlees hebben we het geheel van God ervaren en hebben we de bestemming gezien die God ons heeft geschonken. Toch, ondanks dit alles, blijft ijdelheid in onze harten rondsluipen, en zijn we nog steeds niet bereid om een dergelijk persoon als onze God in de praktische zin te accepteren. Hoewel Hij ons zoveel manna heeft gegeven, zoveel om van te genieten, kan niets van dit alles zich meester maken van de plaats van de Heer in onze harten. We eren de speciale identiteit en status van deze persoon alleen met grote terughoudendheid. Als Hij niet spreekt om ons te laten erkennen dat Hij God is, dan zullen we absoluut niet het initiatief tonen om Hem te erkennen als de God die spoedig zou moeten arriveren en die toch al zo lang onder ons werkt.

De uiting van God gaat verder en Hij maakt gebruik van verschillende methoden en perspectieven om ons te vermanen wat te doen en de stem van Zijn hart tot uitdrukking te brengen. Zijn woorden dragen levenskracht en laten ons het pad zien dat we moeten lopen en laten ons begrijpen wat de waarheid is. We beginnen aangetrokken te worden tot Zijn woorden, we beginnen ons te concentreren op de toon en manier van Zijn spreken, en beginnen onbewust een interesse in de stem van het hart van deze onopvallende persoon te krijgen. Hij doet

nauwgezette pogingen voor ons, verliest de slaap en eetlust voor ons, weent voor ons, zucht voor ons, kermt in ziekte voor ons, lijdt vernedering omwille van onze bestemming en redding, en Zijn hart bloedt en huilt tranen voor onze ongevoeligheid en opstandigheid. Wat Hij heeft en is gaat een gewoon persoon te boven, en kan door geen van de verdorvenen worden bezeten of bereikt. Hij heeft tolerantie en geduld dat geen gewoon persoon heeft, en geen enkel schepsel bezit Zijn liefde. Niemand anders dan Hij kan al onze gedachten kennen, of onze aard en substantie snappen, of de opstandigheid en verdorvenheid van de mensheid beoordelen, of tot ons spreken en zo onder ons werken in naam van de God des hemels. Niemand behalve Hij kan het gezag, de wijsheid en de waardigheid van God bezitten; de gezindheid van God en wat Hij heeft en is, worden in hun geheel van Hem uit uitgegeven. Niemand anders dan Hij kan ons de weg wijzen en ons licht brengen. Niemand anders dan Hij kan de mysteries onthullen die God niet heeft geopenbaard vanaf de schepping tot nu toe. Niemand anders dan Hij kan ons redden van Satans slavernij en onze verdorven gezindheid. Hij vertegenwoordigt God, en drukt de stem van het hart van God uit, de vermaningen van God, en de woorden van oordeel van God voor de hele mensheid. Hij is een nieuw tijdvak begonnen, een nieuw tijdperk, en heeft een nieuwe hemel en aarde gebracht, nieuw werk, en Hij heeft ons hoop gebracht, en een einde gemaakt aan het leven dat we leidden in onduidelijkheid, en heeft ons toegestaan om het pad van redding ten volle te aanschouwen. Hij heeft ons hele wezen overwonnen en ons hart gewonnen. Vanaf dat moment worden onze geesten bewust en lijken onze zielen opnieuw te worden gerevitaliseerd: deze gewone, onbeduidende persoon, die onder ons leeft en lange tijd door ons is verworpen – is Hij niet de Heer Jezus, die voor altijd in onze gedachten is, en naar wie we dag en nacht verlangen? Het is Hij! Het is Hem echt! Hij is onze God! Hij is de waarheid, de weg en het leven! Hij heeft ons toegestaan om weer te leven, het licht te zien en heeft ervoor gezorgd dat onze harten niet langer dwalen. We zijn teruggekeerd naar het huis van God, we zijn teruggekeerd voor Zijn troon, we staan oog in oog met Hem, we hebben Zijn aangezicht aanschouwd en de weg die voor ons ligt gezien. In die tijd zijn onze harten volledig door Hem overwonnen; we twijfelen er niet langer aan wie Hij is en werken niet langer Zijn werk en woord tegen, en we vallen helemaal neer voor Hem. We wensen niets anders dan de voetsporen van God voor de rest van ons leven te volgen en door Hem te worden vervolmaakt en Zijn genade terug te betalen en Zijn liefde voor ons terug te betalen en Zijn orkestraties en arrangementen te gehoorzamen, en samen te werken met Zijn werk, en alles te doen wat we kunnen om te voltooien wat Hij ons toevertrouwt.

uit 'Het aanschouwen van de verschijning van God in Zijn oordeel en tuchting' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

God en de mens kunnen niet als twee gelijken worden gezien. Zijn wezen en Zijn werk zijn zeer onbegrijpelijk en ondoorgrondelijk voor de mens. Als God Zijn werk niet persoonlijk doet en Zijn woorden niet spreekt in de wereld waarin de mens leeft, zal de mens de wil van God nooit begrijpen. Daardoor zouden zelfs die mensen die hun hele leven aan God hebben gewijd nooit Zijn goedkeuring kunnen winnen. Zonder het werk van God zal al het werk van de mens, hoe goed in zichzelf ook, niet meetellen. De gedachten van God zijn immers altijd hoger dan de gedachten van de mens en de wijsheid van God is ondoorgrondelijk voor de mens. Daarom zeg ik dat al die mensen die God en Zijn werk hebben ‘doorzien’, ondoeltreffend, arrogant en onwetend zijn. De mens moet het werk van God niet definiëren. De mens kán het werk van God zelfs niet definiëren. De mens is in de ogen van God kleiner dan een mier. Hoe kan de mens dan Gods werk doorgronden? Zijn zij die constant ‘God werkt niet op deze of die manier’ of ‘God is zoals dit of dat’ uitspreken niet allemaal arrogant? We moeten allemaal weten dat de mensen, die uit het vlees zijn, door Satan zijn bedorven. Het ligt in hun natuur om God tegen te werken. Ze staan niet op gelijke voet met God en kunnen al helemaal geen raad geven over het werk van God. De manier waarop God de mens leidt, is het werk van God Zelf. De mens moet zich onderwerpen en moet niet een bepaalde visie vasthouden, want de mens is niets dan stof. Omdat we God proberen te zoeken, moeten we niet onze opvattingen toevoegen aan het werk van God en dat in de plaats stellen van de overweging van God. Nog minder moeten we onze verdorven gezindheid aanwenden om het werk van God welbewust tegen te staan. Daardoor worden we immers juist allemaal antichrist? Hoe kunnen zulke mensen zeggen dat ze in God geloven? We geloven dat er een God is en we willen Hem tevreden stellen en zien. Daarom moeten we de weg van de waarheid zoeken en uitzien naar een weg waarop we verenigbaar zijn met God. We moeten niet koppig tegenover God staan, want wat voor goeds kan daaruit voortkomen?

God heeft vandaag nieuw werk. Mogelijk kun je deze woorden niet accepteren en vind je ze vreemd. Toch raad ik je aan om niet je natuurlijke aanleg te laten zien, want alleen zij die echt naar de gerechtigheid voor God hongeren en dorsten kunnen de waarheid verkrijgen. Alleen zij die echt godvruchtig zijn, kunnen door God worden verlicht en geleid. Het zoeken naar de waarheid door middel van gekibbel levert niets op. We kunnen alleen resultaat verkrijgen door rustig te zoeken. Als ik beweer dat “God vandaag nieuw werk heeft,” bedoel ik daarmee de terugkeer van God in het vlees. Misschien maak je je niet druk over deze woorden of verwerp je ze. Misschien zijn ze voor jou iets waar je veel belangstelling in kunt stellen. Hoe het ook zij, ik hoop dat iedereen die oprecht naar de verschijning van God verlangt dit feit onder ogen kan zien en het zorgvuldig overweegt. Je kunt maar beter niet gelijk een conclusie trekken. Dat is niet de manier waarop wijze mensen zouden moeten handelen.

Het is niet moeilijk om zoiets te bestuderen, maar daar is wel voor nodig dat ieder van ons

deze waarheid kent: Hij die de incarnatie van God is, zal de essentie van God hebben. Hij die de incarnatie van God is, zal de uitdrukking van God hebben. Omdat God vlees wordt, zal Hij het werk voortbrengen dat Hij moet doen. En omdat God vlees wordt, zal Hij uitdrukken wat Hij is en zal Hij in staat zijn de waarheid naar de mens te brengen, het leven te schenken en de weg te wijzen. Vlees dat niet de essentie van God bevat, is zeker niet de vleesgeworden God. Dat lijdt geen twijfel. Als de mens wil onderzoeken of dit het geïncarneerde vlees van God is, moet de mens dit vaststellen aan de hand van de gezindheid die Hij uitdrukt en de woorden die Hij spreekt. Dat betekent dat aan de hand van Zijn wezen beoordeeld moet worden of dit al dan niet het geïncarneerde vlees van God is en of dit al dan niet de ware weg is. Bij het vaststellen of dit het geïncarneerde vlees van God is, is het dus het allerbelangrijkste om aandacht te schenken aan Zijn wezen (Zijn werk, Zijn woorden, Zijn gezindheid en nog veel meer dingen) in plaats van aan de uiterlijke schijn. Als de mens alleen Zijn uiterlijk ziet en aan Zijn wezen voorbijgaat, geeft dat blijk van de onwetendheid en naïviteit van de mens. Het uiterlijk zegt niets over het wezen. Bovendien kan het werk van God zich nooit aan de opvattingen van de mens aanpassen. Botste de uiterlijke vertoning van Jezus niet juist met de opvattingen van de mens? Waren het niet juist Zijn uiterlijk en kleding die geen aanwijzingen over Zijn ware identiteit konden leveren? Verzetten de vroegste farizeeën zich niet juist tegen Jezus omdat zij slechts naar Zijn uiterlijke vertoning keken en de woorden die Hij sprak niet ter harte namen? Het is mijn hoop dat de broeders en zusters die de verschijning van God zoeken de tragedie van de geschiedenis niet herhalen. Jullie moeten niet de farizeeën van deze tijd worden en God opnieuw kruisigen. Jullie moeten zorgvuldig bedenken hoe jullie de terugkeer van God verwelkomen en duidelijk weten hoe je je aan de waarheid onderwerpt. Dit is de verantwoordelijkheid van iedereen die wacht op de terugkeer van Jezus op de wolken. We moeten onze geestelijke ogen uitwrijven en niet ten prooi vallen aan woorden vol fantasie. We moeten nadenken over het praktische werk van God en de echte kant van God bezien. Laat je niet wegvoeren en verlies jezelf niet in dagdromen, uitziend naar de dag waarop de Heer Jezus plotseling op een wolk neerkomt om jullie, die Hem nooit hebben gekend of gezien en niet weten hoe je Zijn wil moet doen, op te nemen. Het is beter om over praktische zaken na te denken!

uit 'Voorwoord' tot 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 75

Willen jullie weten wat er aan de wortel van de tegenstand van de farizeeërs tegen Jezus ligt? Willen jullie de essentie van de farizeeërs kennen? Ze zaten vol fantasieën over de Messias. Sterker nog, ze geloofden alleen dat de Messias zou komen, maar de waarheid van het leven zochten ze niet. En dus wachtten ze zelfs in de huidige tijd nog op de Messias, want ze kennen de

weg van leven niet, en ze weten niet wat de weg van de waarheid is. Hoe, zeggen jullie, kunnen zulke dwaze, eigenwijze en onwetende mensen de zegen van God ontvangen? Hoe kunnen ze de Messias zien? Ze stonden tegen Jezus op omdat ze niet wisten waar het werk van de Heilige Geest heen leidde, omdat ze de weg van de waarheid die door Jezus onder woorden was gebracht niet kenden en bovendien de Messias niet begrepen. En omdat ze de Messias nog nooit hadden gezien, en nog nooit in het gezelschap van de Messias hadden verkeer, maakten ze de fout om zich tevergeefs aan de naam van de Messias vast te klampen en zich ondertussen op alle mogelijke manieren tegen het wezen van de Messias te verzetten. In essentie waren deze farizeeërs koppig, arrogant en gehoorzaamden ze de waarheid niet. Het principe van hun geloof in God is als volgt: Hoe wijs je preken ook zijn, hoe hoog je gezag, jij bent Christus niet tenzij je Messias wordt genoemd. Zijn dit geen ongerijmde en belachelijk ideeën? Ik wil jullie nogmaals vragen: is het niet heel makkelijk voor jullie om de fouten van de vroegste farizeeërs te begaan, omdat jullie niet het geringste begrip van Jezus hebben? Kun je de weg van de waarheid onderscheiden? Kun je echt garanderen dat je je niet zult verzetten tegen Christus? Kun je het werk van de Heilige Geest volgen? Als je niet weet of je je zult verzetten tegen Christus, dan zeg ik dat je al op de rand van de dood leeft. Zij die de Messias niet kenden waren allemaal in staat om zich tegen Jezus te verzetten, of om Jezus te verwerpen, of kwaad te spreken over Hem. Mensen die Jezus niet begrijpen, kunnen Hem allemaal ontkennen en beschimpen. Ze zijn bovendien in staat de terugkeer van Jezus als het bedrog van Satan te zien en meer mensen zullen de in het vlees teruggekeerde Jezus veroordelen. Maakt dit alles jullie niet bang? Jullie krijgen met blasfemie tegen de Heilige Geest te maken, de verwoesting van de woorden van de Heilige Geest aan de kerken, en de afwijzing van alles dat Jezus tot uitdrukking heeft gebracht. Als jullie zo verward zijn, wat kunnen jullie van Jezus krijgen? Hoe kunnen jullie het werk van Jezus begrijpen wanneer Hij naar het vlees terugkeert op een witte wolk, als jullie koppig blijven weigeren je je fouten te realiseren? Dit is wat ik jullie vertel: mensen die de waarheid niet aanvaarden, maar blind de komst van Jezus op een witte wolk afwachten, zullen zeker blasfemie plegen jegens de Heilige Geest, en zij behoren tot de categorie die vernietigd zal worden. Jullie willen slechts de genade van Jezus ontvangen en genieten van het zalige hemelrijk, maar jullie hebben de woorden die Jezus heeft gesproken nooit gehoorzaamd en jullie hebben de waarheid die Jezus heeft geuit toen Hij terugkeerde naar het vlees nooit ontvangen. Wat hebben jullie te bieden in ruil voor het feit dat Jezus op een witte wolk terugkomt? Is het de eerlijkheid waarmee jullie regelmatig zonden begaan en ze vervolgens opbiechten, steeds weer? Wat kunnen jullie als offer aanbieden aan Jezus die op een witte wolk terugkeert? Zijn het de jaren van werk waarmee jullie jezelf prijzen? Wat hebben jullie te bieden zodat de teruggekeerde Jezus jullie kan vertrouwen? Is het die arrogante natuur van jullie, die aan geen enkele waarheid gehoorzaamt?

Dagelijkse woorden van God Fragment 76

Jullie trouw bestaat alleen uit woorden, jullie kennis is slechts intellectueel en conceptueel, jullie arbeid is slechts om de hemelse zegeningen te ontvangen, dus hoe moet jullie geloof dan zijn? Tot op de dag vandaag weigeren jullie te luisteren naar ieder woord van waarheid. Jullie weten niet wat God is, jullie weten niet wat Christus is, jullie weten niet hoe jullie Jehova moeten eren, jullie weten niet hoe jullie het werk van de Heilige Geest binnen moeten gaan, en jullie weten niet hoe jullie onderscheid moeten maken tussen het werk van God en de valse voorstellingen van de mens. Je weet alleen hoe je ieder woord van waarheid dat God spreekt dat niet overeenkomt met jouw gedachten, moet veroordelen. Waar is je nederigheid? Waar is je gehoorzaamheid? Waar is je trouw? Waar is je verlangen de waarheid te zoeken? Waar is je ontzag voor God? Ik zeg jullie, wie in God gelooft vanwege de tekenen, behoort zeker tot de categorie die vernietigd zal worden. Wie de woorden van Jezus die naar het vlees is teruggekeerd niet kan accepteren is zeker het nageslacht van de hel, de afstammeling van de aartsengel, de categorie die aan de eeuwigdurende vernietiging zal worden onderworpen. Veel mensen geven misschien niets om mijn woorden, maar toch wil ik iedere zogenaamde heilige die Jezus volgt vertellen dat als jullie met je eigen ogen Jezus vanuit de hemel zien neerdalen op een witte wolk dit de openbare verschijning van de zon der rechtvaardigheid zal zijn. Misschien is dat een tijd voor je van veel sensatie. Toch moet je weten dat het moment waarop jij getuige bent van de afdaling van Jezus vanuit de hemel ook de tijd is waarin jij naar de hel afdaalt om gestraft te worden. Dat zal het einde van Gods managementplan zijn, en het zal de tijd zijn waarin God de goeden beloont en de slechten straft. Want het oordeel van God zal voorbij zijn voordat de mens de tekenen ziet, als er alleen uitdrukking van de waarheid is. Wie de waarheid aanvaardt en niet op zoek is naar tekenen, en zo gezuiverd is, zal naar de troon van God en in de omarming van de Schepper zijn teruggekeerd. Alleen wie volhardt in het geloof dat “de Jezus die niet op een witte wolk rijdt een valse christus is”, zal aan eeuwigdurende straf onderworpen worden, want ze geloven alleen in de Jezus die tekenen laat zien, maar erkennen niet de Jezus die een streng oordeel uitspreekt en de ware weg van het leven uitvaardigt. Dus kan het alleen gebeuren dat Jezus hen aanpakt als Hij openlijk op een witte wolk terugkeert. Ze zijn te eigenwijs, hebben te veel vertrouwen in zichzelf en zijn te arrogant. Hoe kunnen zulke ontaarde mensen door Jezus worden beloond? De terugkeer van Jezus betekent een geweldige redding voor hen die de waarheid kunnen aanvaarden, maar voor hen die dat niet kunnen is het een teken van veroordeling. Jullie moeten je eigen pad kiezen, en jullie mogen de Heilige Geest niet blasfemer en de waarheid verwerpen. Jullie zouden geen onwetende en arrogante personen

moeten zijn, maar mensen die gehoorzamen aan de leiding van de Heilige Geest en hunkeren en zoeken naar de waarheid; alleen zo zullen jullie profiteren. Ik raad jullie aan het pad van het geloof in God voorzichtig te bewandelen. Trek geen overhaaste conclusies; sterker nog, wees niet oppervlakkig en gedachteloos in jullie geloof in God. Jullie moeten weten dat wie in God gelooft op zijn minst nederig en eerbiedig moet zijn. Wie de waarheid heeft gehoord maar er zijn neus voor ophaalt is dwaas en onwetend. Wie de waarheid heeft gehoord maar onvoorzichtig overhaaste conclusies trekt of de waarheid veroordeelt is door arrogantie bezeten. Niemand die in Jezus gelooft, is bekwaam anderen te vervloeken of te veroordelen. Jullie moeten allemaal rationeel zijn en de waarheid aanvaarden. Als je de weg van de waarheid hebt gehoord en het woord van het leven hebt gelezen, misschien geloof je dan dat slechts één op de tienduizend van deze woorden overeenkomt met jouw overtuigingen en de Bijbel. Zoek dan door naar dit tienduizendste woord en onderzoek dat. Ik raad je nog steeds aan nederig te zijn, niet overmoedig te worden en jezelf niet altezeer te verhogen. Met een weinig ontzag voor God zul je meer licht ontvangen. Als je deze woorden zorgvuldig onderzoekt en herhaaldelijk overweegt zul je begrijpen of ze de waarheid zijn of niet, en of ze het leven zijn of niet. Misschien zullen sommige mensen, als ze slechts een paar regels gelezen hebben, deze woorden blind veroordelen. Ze kunnen zeggen: “Dit is slechts een verlichting van de Heilige Geest,” of “Dit is een valse Christus die gekomen is om de mensen te misleiden.” Wie zo iets zegt is door onwetendheid verblind. Je begrijpt te weinig van het werk en de wijsheid van God en ik raad je aan om helemaal opnieuw te beginnen. Jullie moeten niet blind de woorden die God heeft gesproken veroordelen omdat er valse christussen verschenen zijn tijdens de laatste dagen en jullie moeten niet iemand zijn die blasfemeert jegens de Heilige Geest, omdat je bang bent voor misleiding. Zou dat niet ontzettend jammer zijn? Als je na lange tijd van onderzoek nog steeds gelooft dat deze woorden de waarheid niet zijn, de weg niet zijn en niet door God zijn gesproken, dan zul je uiteindelijk gestraft worden en zonder zegeningen zijn. Als je zulke eenvoudig en duidelijk uitgesproken waarheden niet kunt aanvaarden, ben je dan niet ongeschikt voor de redding van God? Ben je dan niet iemand die niet het geluk heeft voor de troon van God terug te keren? Denk daar eens over na! Wees niet te snel en impulsief, en zie het geloof in God niet als een spel. Denk na in het belang van je bestemming, in het belang van je vooruitzichten, in het belang van je leven en speel niet met jezelf. Kun je deze woorden aanvaarden?

uit ‘Tegen de tijd dat je het spirituele lichaam van Jezus ziet, zal God de hemel en de aarde opnieuw gemaakt hebben’ in ‘Het
Woord verschijnt in het vlees’

3 Oordeel in de laatste dagen

Dagelijkse woorden van God Fragment 77

Voordat de mens werd verlost, waren al heel wat soorten vergif van Satan bij hem ingebracht en na duizenden jaren door Satan verdorven te zijn, is er bij hem een natuur ontstaan die zich tegen God verzet. Dat betekent dat toen de mens was verlost, dat niets meer dan een zaak van verlossing was, waarbij de mens tegen een hoge prijs gekocht was, maar waarbij de giftige natuur binnenin hem niet was geëlimineerd. De mens die zo bezoedeld is, moet een verandering ondergaan voordat hij het waard is om God te dienen. Door middel van dit werk van oordeel en tuchtiging zal de mens volledig de vuile en verdorven essentie van zichzelf leren kennen en hij zal volledig kunnen veranderen en gezuiverd kunnen worden. Alleen op deze manier kan de mens waardig worden om voor de troon van God terug te keren. Al het werk dat op deze dag wordt gedaan, is dusdanig dat de mens gezuiverd en veranderd kan worden. Door het oordeel en de tuchtiging door het woord en door de loutering kan de mens zijn verdorvenheid uitdelgen en rein worden gemaakt. Beter nog dan deze werkfase als een fase van redding te beschouwen, zou het treffender zijn om te zeggen dat deze het werk is van zuivering. Waarachtig, deze fase is een fase van overwinning, en ook de tweede fase in het reddingswerk. Het is door het oordeel en de tuchtiging van het woord dat de mens kan worden gewonnen door God en het is door het gebruik van het woord om te louteren, te oordelen en te onthullen, zodat alle onzuiverheden, opvattingen, motieven en persoonlijke aspiraties in het hart van de mens volledig bekend worden. Ondanks alles waarvan de mens wellicht verlost is en waarvan zijn zonden hem vergeven zijn, kan dit alleen worden opgevat in de zin dat God Zich de overtredingen van de mens niet herinnert en hem niet overeenkomstig behandelt. Wanneer de mens, die leeft in een lichaam van vlees, echter niet van zonde is vrijgemaakt, kan hij alleen maar blijven zondigen en eindeloos zijn verdorven satanische gezindheid blijven openbaren. Dit is het leven dat de mens leidt: een eindeloze cyclus van zondigen en vergeven worden. De meeste mensen zondigen overdag en belijden dit 's avonds weer. Zelfs als het zondoffer voor de mens voor altijd van kracht blijft, zal het de mens op deze manier niet redden van de zonde. Slechts de helft van het reddingswerk is afgerond, want de gezindheid van de mens is nog steeds verdorven. Toen de mensen bijvoorbeeld beseften dat ze van Moab afstamden, gingen zij zich beklagen, wilden ze het leven niet meer nastreven en werden zij volkomen negatief. Toont dit niet aan dat de mensheid zich nog steeds niet geheel kan onderwerpen aan de heerschappij van God? Is dit niet precies hun verdorven satanische gezindheid? Toen je niet aan tuchtiging werd onderworpen, reikten je handen hoger dan de anderen, zelfs die van Jezus. En je riep met luide stem: "Wees een geliefde zoon van God! Wees een intieme vriend van God! Wij zouden nog liever sterven dan zwichten voor Satan! Kom in opstand tegen de oude Satan! Kom in opstand tegen de grote rode draak! Moge de grote rode draak op een ellendige manier ten val komen! Moge God ons compleet maken!" Jouw geroep was harder dan dat van alle anderen. Maar toen kwamen de tijden van tuchtiging en opnieuw werd de verdorven gezindheid van de mens

geopenbaard. Toen stopten zij met roepen en hun voornemen mislukte. Dit is de verdorvenheid van de mens. Deze gaat dieper dan de zonde. Ze is aangebracht door Satan en zit diepgeworteld in de mens. Het is niet gemakkelijk voor de mens om zich van zijn zonden bewust te worden. Hij kan zijn eigen diepgewortelde natuur niet herkennen en moet vertrouwen op het oordeel van het woord om dit te bereiken. Alleen zo kan de mens geleidelijk vanaf dit punt veranderen.

uit 'Het mysterie van de vleeswording (4)' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 78

Wanneer het gaat over het woord 'oordeel', zul je denken aan de woorden die Jehova sprak tot alle plaatsen en de woorden van berisping die Jezus sprak tegen de farizeeërs. Ofschoon ze heel zwaar waren, zijn deze woorden niet Gods oordeel over de mens, alleen woorden die door God gesproken werden in verschillende omgevingen, ofwel, tegen verschillende achtergronden; deze woorden lijken niet op de woorden gesproken door Christus wanneer Hij de mens oordeelt in de laatste dagen. In de laatste dagen gebruikt Christus een verscheidenheid aan waarheden om de mens te onderwijzen, het wezen van de mens te ontmaskeren, en zijn woorden en daden te ontleden. Deze woorden omvatten verscheidene waarheden, zoals de plicht van de mens, hoe de mens God moet gehoorzamen, hoe de mens trouw moet zijn aan God, hoe de mens een normale menselijkheid moet naleven, alsook de wijsheid en de gezindheid van God, enzovoort. Deze woorden doelen allemaal op het wezen van de mens en zijn verdorven gezindheid. In het bijzonder die woorden die aan de kaak stellen hoe de mens God versmaadt, worden gesproken in verband met hoe de mens een belichaming van Satan is en een vijandelijke macht tegen God. Door het ondernemen van Zijn werk van oordeel, maakt God niet zonder meer de natuur van de mens duidelijk met slechts een paar woorden; over een langer tijdsbestek houdt Hij Zich bezig met ontmaskeren, behandelen en snoeien. Deze methoden van ontmaskering, behandelen en snoeien kunnen niet vervangen worden door gewone woorden, maar met de waarheid die de mens in het geheel niet bezit. Alleen dit soort methoden wordt beschouwd als oordeel; alleen door middel van dit soort oordeel kan de mens onderworpen worden en grondig overtuigd worden om zich aan God te onderwerpen, en daarenboven ware kennis van God vergaren. Wat het werk van oordeel teweegbrengt is het begrip van de mens van het ware gezicht van God en de waarheid over zijn eigen opstandigheid. Door het werk van oordeel vergaart de mens veel begrip over de wil van God, over het doel van Gods werk, en over de mysteriën die onbegrijpelijk voor hem zijn. Het laat de mens ook zijn verdorven essentie herkennen en kennen en de wortels van zijn verdorvenheid, alsmede de afstotelijkheid van de mens ontdekken. Deze resultaten worden allemaal verkregen door het werk van oordeel, want de essentie van dit werk is eigenlijk het werk van het openleggen van de waarheid, de weg en het leven van God voor al

degenen die geloof in Hem hebben. Dit werk is het werk van oordeel gedaan door God. Als je deze waarheden niet beschouwt als belangrijk en er voortdurend op uit bent ze uit de weg te gaan of een nieuwe weg naar buiten te vinden die niets met deze waarheden te maken heeft, dan zeg ik dat je een zware zondaar bent. Als je geloof in God hebt, maar dan de waarheid of de wil van God niet zoekt, noch de weg liefhebt die je dichter naar God toe brengt, dan zeg ik dat je iemand bent die oordeel probeert te ontlopen, en dat je een marionet bent en een verrader die de grote witte troon ontvlucht. God zal geen van de opstandigen die van onder Zijn ogen proberen te ontsnappen ontzien. Zulke mensen zullen nog zwaardere straffen ontvangen. Zij die voor God komen om geoordeeld te worden, en bovendien gezuiverd zijn, zullen voor altijd in het koninkrijk van God wonen. Natuurlijk is dit iets wat in de toekomst zal gebeuren.

uit 'Christus doet het werk van het oordeel met de waarheid' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 79

Het werk van oordeel is Gods eigen werk, dus moet het vanzelfsprekend door God Zelf gedaan worden; het kan niet in Zijn plaats door de mens gedaan worden. Omdat oordeel het overwinnen van het menselijk ras is door middel van de waarheid, staat het vast dat God nog steeds verschijnt als het vleesgeworden beeld om dit werk onder de mensheid te doen. Dat wil zeggen, in de laatste dagen zal Christus de waarheid gebruiken om de mensen overal op aarde te onderwijzen en alle waarheden aan hen bekend te maken. Dit is Gods werk van oordeel. Velen hebben een slecht gevoel over de tweede incarnatie van God, want de mens vindt het moeilijk te geloven dat God vlees zou worden om het werk van oordeel te doen. Niettemin moet ik je vertellen dat het werk van God de verwachtingen van de mens vaak overtreft en moeilijk te accepteren is voor het verstand van de mensen. Want de mensen zijn maar maden op de aarde, terwijl God het Opperwezen is dat het universum vervult; het verstand van de mens is verwant aan een put met smerig water dat enkel maden voortbrengt, terwijl ieder stadium van het werk dat bestuurd wordt door de gedachten van God de distillatie van Gods wijsheid is. De mens wenst constant te wedijveren met God, waarvan ik zeg dat het vanzelfsprekend is wie er zal verliezen op het einde. Ik vermaan jullie allemaal jezelf niet als belangrijker te beschouwen dan goud. Als anderen het oordeel van God kunnen accepteren, waarom kun jij het dan niet? Hoeveel hoger sta jij boven anderen? Als anderen hun hoofden kunnen buigen voor de waarheid, waarom kun jij dat dan ook niet doen? Gods werk heeft een onstuitbaar momentum. Hij zal het werk van oordeel niet herhalen omwille van je 'bijdrage' die je hebt geleverd, en je zult vervuld worden van grenzeloos berouw over het laten wegglijpen van zo'n goede gelegenheid. Als je mijn woorden niet gelooft, wacht dan op die grote witte troon in de lucht om oordeel over je te vellen! Je moet weten dat alle Israëlieten Jezus afwezen en verloochenden, en toch heeft het feit van de

verlossing van de mensheid door Jezus zich nog steeds uitgebreid door het hele universum en tot de uiteinden van de aarde. Is dit niet een realiteit die God lang geleden gemaakt heeft? Als je nog steeds wacht tot Jezus je ten hemel op zal nemen, dan zeg ik dat je een koppig stuk dood hout^[a] bent. Jezus zal een valse gelovige zoals jij, die ontrouw is aan de waarheid en enkel op zegeningen uit is, niet erkennen. Integendeel, Hij zal je zonder genade in de poel van vuur werpen om tienduizenden jaren lang te branden.

uit 'Christus doet het werk van het oordeel met de waarheid' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Voetnoot:

a. Stuk dood hout: een Chinees idioom, dat 'niet meer te helpen' betekent.

Dagelijkse woorden van God Fragment 80

Begrijp je nu wat oordeel is en wat waarheid is? Als je het begrepen hebt, dan vermaan ik je om je gehoorzaam te onderwerpen om geoordeeld te worden, anders zul je nooit de gelegenheid krijgen om door God geprezen te worden of door Hem Zijn koninkrijk binnengebracht te worden. Zij die enkel oordeel aanvaarden maar nooit gezuiverd kunnen worden, namelijk, zij die vluchten midden in het werk van oordeel, zullen voor altijd worden verafschuwd en afgewezen door God. Hun zonden zijn talrijker en zwaarder dan die van de farizeeën, want ze hebben God verraden en zijn rebellen tegen God. Zulke mensen die zelfs niet waardig zijn om dienst te doen zullen zwaardere straffen ondergaan, straffen die bovendien eeuwig duren. God zal geen enkele verrader sparen die ooit trouw beleed met woorden maar Hem vervolgens verraadde. Mensen zoals deze zullen vergelding ontvangen door bestraffing van de geest, de ziel en het lichaam. Is dit niet precies een openbaring van de rechtvaardige gezindheid van God? Is dit niet het doel van God bij het oordelen van de mens en het ontmaskeren van hem? God brengt al degenen die allerlei slechte daden verrichten gedurende de tijd van oordeel naar een plaats besmet met boze geesten, en laat die boze geesten hun vleselijke lichamen naar believen vernietigen. Hun lichamen geven een stank van lijken af, en zulks is hun passende vergelding. God schrijft in hun rapportage-boeken over iedere zonde van die ontrouwe valse gelovigen, valse apostelen en valse arbeiders; dan, als de tijd ervoor is aangebroken werpt Hij hen te midden van de onreine geesten, laat die onreine geesten naar believen hun gehele lichaam verontreinigen, zodat zij nooit meer vlees kunnen worden en nooit meer het licht kunnen zien. Die huichelaars die ooit dienst gedaan hebben maar niet in staat zijn om tot het einde toe getrouw te zijn worden door God tot de goddelozen gerekend, zodat zij meegaan met wie kwaad doen en deel gaan uitmaken van hun onordelijke gespuis; op het einde zal God hen vernietigen. God gooit degenen die nooit trouw geweest zijn aan Christus of geen enkele moeite voor Hem gedaan hebben terzijde en schenkt geen aandacht aan hen, en zal hen allen tijdens de verandering van de tijdperken vernietigen. Zij

zullen niet langer op aarde bestaan, laat staan toegang verkrijgen tot het koninkrijk Gods. Zij die nooit oprecht geweest zijn tegen God maar door omstandigheden gedwongen worden oppervlakkig met Hem om te gaan worden gerekend tot hen die dienst doen voor Zijn volk. Slechts een klein aantal van zulke mensen kan het overleven, terwijl het grootste gedeelte zal vergaan samen met hen die nog niet eens bevoegd zijn dienst te doen. Uiteindelijk zal God al degenen tot Zijn koninkrijk brengen die van dezelfde gedachten zijn als God, het volk en de zonen van God, evenals zij die voorbestemd zijn door God om priester te zijn. Dat is het distillaat dat door God verkregen wordt door Zijn werk. Wat betreft hen die niet in staat zijn onder een van deze categorieën te vallen die door God opgesteld zijn, die zullen gerekend worden tot de ongelovigen. Jullie kunnen je zeker wel voorstellen hoe het met hen zal aflopen. Ik heb jullie al alles gezegd wat ik moet zeggen; de beslissing, welke weg jullie kiezen zal aan jullie zijn. Wat jullie moeten begrijpen is het volgende: Het werk van God wacht nooit op iemand die Hem niet kan bijhouden, en de rechtvaardige gezindheid van God laat geen enkele mens genade zien.

uit 'Christus doet het werk van het oordeel met de waarheid' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 81

In geen enkel tijdperk doet Hij het werk nog eens over. Aangezien de laatste dagen zijn aangebroken, zal Hij het werk doen dat Hij in de laatste dagen doet en openbaren wat Zijn volledige gezindheid in de laatste dagen is. Met de laatste dagen wordt verwezen naar een apart tijdperk, één waarin Jezus zei dat jullie zeker rampspoed en aardbevingen, hongersnoden en plagen zullen ondervinden waaruit zal blijken dat dit een nieuw tijdperk is, en niet langer het oude Tijdperk van Genade. Stel dat, zoals men zegt, God voor eeuwig hetzelfde blijft, Zijn gezindheid altijd barmhartig en liefdevol is, Hij de mens lief heeft als Zichzelf, en Hij eenieder verlossing biedt en de mens nooit haat; zou Zijn werk dan ooit ten einde kunnen komen? Toen Jezus kwam en aan het kruis genageld werd, waarmee hij Zichzelf opofferde voor alle zondaars en Zichzelf offerde op het altaar, had Hij het verlossingswerk al volbracht en het Tijdperk van Genade voltooid. Wat voor nut zou het dan hebben om het werk van dat tijdperk te herhalen in de laatste dagen? Zou het geen ontkenning zijn van het werk van Jezus om hetzelfde nog eens te doen? Als God het werk van de kruisiging niet volbracht toen Hij in deze fase kwam, maar liefdevol en barmhartig bleef, zou Hij het tijdperk dan ten einde kunnen brengen? Zou een liefdevolle en barmhartige God in staat zijn om het tijdperk ten einde te brengen? In Zijn laatste werk om het tijdperk af te sluiten, omvat Gods gezindheid tuchtiging en oordeel, waarmee Hij alles onthult wat onrechtvaardig is om publiekelijk te oordelen over alle volken, en te vervolmaken wie Hem oprecht liefhebben. Alleen een dergelijke gezindheid kan het tijdperk ten

einde brengen. De laatste dagen zijn al aangebroken. Alle dingen in de schepping zullen worden geclassificeerd naar soort en ingedeeld in verschillende categorieën op basis van hun aard. Dit is het moment waarop God de uitkomst van de mensheid en haar bestemming onthult. Als mensen geen tuchtiging en oordeel ondergaan, kan hun ongehoorzaamheid en ongerechtigheid niet aan het licht gebracht worden. Alleen door tuchtiging en oordeel kan de uitkomst van de hele schepping geopenbaard worden. De mens toont zijn ware aard pas wanneer hij wordt getuchtigd en geoordeeld. Het kwaad zal bij het kwaad worden geplaatst, het goede bij het goede, en de gehele mensheid zal naar soort worden ingedeeld. Door tuchtiging en oordeel zal de uitkomst van de hele schepping worden geopenbaard, opdat de kwaden gestraft kunnen worden en de goeden beloond en alle mensen onderworpen worden aan de heerschappij van God. Al dit werk moet bereikt worden door rechtvaardige tuchtiging en oordeel. Omdat de verdorvenheid van de mens een hoogtepunt heeft bereikt en zijn ongehoorzaamheid buitengewoon buitensporig is geworden, kan alleen Gods rechtvaardige gezindheid, die hoofdzakelijk bestaat uit tuchtiging en oordeel en die in de laatste dagen wordt geopenbaard, de mens volledig transformeren en compleet maken. Alleen deze gezindheid kan het kwaad blootleggen en zo alle onrechtvaardigen zwaar straffen. Daarom is een gezindheid als deze doordrenkt met het belang van het tijdperk, en de openbaring en tentoonspreiding van Zijn gezindheid worden gemanifesteerd omwille van het werk van elk nieuw tijdperk. Het is niet zo dat God Zijn gezindheid willekeurig en zonder betekenis onthult. Stel je voor dat God, door de uitkomst van de mens tijdens de laatste dagen te onthullen, hem nog steeds oneindig veel barmhartigheid en liefde zou schenken en liefdevol jegens hem zou blijven, stel je voor dat Hij de mens niet aan een rechtvaardig oordeel zou onderwerpen maar hem juist tolerantie, geduld en vergeving zou tonen, en dat Hij de mens zou vergeven, ongeacht de ernst van zijn zonden, zonder een greintje rechtvaardig oordeel: wanneer zou Gods hele management dan ooit ten einde worden gebracht? Wanneer zou een dergelijke gezindheid de mensheid naar haar juiste bestemming kunnen leiden? Neem bijvoorbeeld een rechter die altijd liefdevol is, een rechter met een vriendelijk gezicht en een zachtmoedig hart. Hij houdt van mensen, ongeacht de misdaden die ze misschien begaan hebben, en hij benadert ze liefdevol en toegeeflijk, wie ze ook zijn. Wanneer kan hij dan ooit een rechtvaardig vonnis bereiken? In de laatste dagen kan alleen een rechtvaardig oordeel de mens indelen naar soort, en de mens een nieuw rijk binnenleiden. Op deze manier wordt het hele tijdperk ten einde gebracht door Gods rechtvaardige gezindheid van oordeel en tuchtiging.

uit 'De visie van Gods werk (3)' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 82

Zijn werk in het vlees is van een uitermate grote betekenis, die voor het werk gereserveerd

is en Hij die het werk uiteindelijk afrondt is de vleesgeworden God, en niet de Geest. Sommigen geloven dat God ooit op aarde komt en aan de mens verschijnt en dat Hij dan persoonlijk over de hele mensheid oordeelt door de mensen één voor één op de proef te stellen, zonder iemand over te slaan. Zij die zo denken kennen dit stadium van het werk van de incarnatie niet. God oordeelt de mensen niet één voor één en stelt ze niet één voor één op de proef. Dat zou niet het oordeelswerk zijn. Is de verdorvenheid niet hetzelfde voor de hele mensheid? Is het wezen van de mens niet voor ieder gelijk? Wat geoordeeld wordt is het verdorven wezen van de mensheid, het wezen van de mens dat door Satan is verdorven en alle zonden van de mens. God oordeelt niet over de onbeduidende en triviale fouten van de mens. Het oordeelswerk is representatief en wordt niet uitgevoerd voor een zeker persoon in het bijzonder. Het is eerder werk waarin een groep mensen geoordeeld wordt om het oordeel van de hele mensheid te vertegenwoordigen. Door Zijn werk persoonlijk op een groep mensen uit te voeren, laat God in het vlees Zijn werk het werk voor de hele mensheid vertegenwoordigen, waarna het zich geleidelijk kan verspreiden. Het oordeelswerk is eveneens zo. God oordeelt niet een bepaald soort mensen of een bepaalde groep mensen, maar Hij oordeelt over de zondigheid van de hele mensheid – het verzet van de mens tegen God bijvoorbeeld, het gebrek aan eerbied voor God, of de verstoring van Gods werk, enzovoort. Waarover geoordeeld wordt is de essentie van het verzet van de mensheid tegen God, en dit werk is het overwinningswerk van de laatste dagen. Het werk en woord van de vleesgeworden God waarvan de mens getuige is, zijn het oordeelswerk voor de grote, witte troon van de laatste dagen, die de mens zich in voorbije tijden voorstelde. Het werk dat de vleesgeworden God nu uitvoert is nu juist het oordeel voor de grote, witte troon. De vleesgeworden God van nu is de God die over de hele mensheid in de laatste dagen oordeelt. Dit vlees en Zijn werk, woord en Zijn hele gezindheid vormen het geheel van Hem. Al is de reikwijdte van Zijn werk beperkt en niet meteen op het hele universum van toepassing, toch is het rechtstreekse oordeel van de hele mensheid de essentie van het oordeelswerk – niet alleen voor de uitverkorenen in China, en ook niet voor een klein aantal mensen. Hoewel tijdens het werk van God in het vlees dit werk niet het hele universum beslaat, vertegenwoordigt het wel het werk voor het hele universum. En als Hij klaar is met het werk binnen het bereik van Zijn vlees, zal Hij Zijn werk onmiddellijk uitbreiden tot het hele universum zoals ook het evangelie van Jezus over het hele universum is verspreid na Zijn wederopstanding en hemelvaart. Of het nu het werk van de Geest of het werk van het vlees is, het is werk met een beperkte reikwijdte, maar het vertegenwoordigt het werk voor het hele universum. Tijdens de laatste dagen verschijnt God en gebruikt Hij Zijn vleesgeworden identiteit om Zijn werk uit te voeren, en het is God in het vlees die over de mens oordeelt die voor de grote, witte troon staat. Of Hij nu de Geest of het vlees is, Hij die het oordeelswerk verricht is de God die over de mensheid in de laatste dagen oordeelt. Deze definitie is op basis van Zijn werk vastgesteld, niet op basis van Zijn uiterlijke

verschijningsvorm of andere factoren. Ook al heeft de mens opvattingen bij deze woorden, niemand kan het feit van het oordeel en de overwinning door de vleesgeworden God ontkennen. Ongeacht wat de mens ervan denkt, feiten zijn uiteindelijk feiten. Niemand kan beweren dat “het werk door God is gedaan, maar het vlees God niet is”. Dit is onzin, want dit werk kan alleen door God in het vlees worden gedaan. Omdat het werk al af is, zal er na dit werk geen tweede keer komen dat het werk van Gods oordeel over de mens plaatsvindt. God heeft bij Zijn tweede vleeswording al het werk van het hele management al voltooid, en er volgt geen vierde stadium van Gods werk. Omdat het de mens is waarover geoordeeld wordt, de mens die van het vlees is en verdorven, en omdat niet rechtstreeks over de geest van Satan geoordeeld wordt, wordt het oordeelswerk niet in de spirituele wereld uitgevoerd maar onder de mensen.

uit ‘De verdorven mensheid heeft meer behoefte aan redding door de vleesgeworden God’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Dagelijkse woorden van God Fragment 83

Niemand is geschikter en meer bevoegd dan God in het vlees voor het werk om over de verdorvenheid van het vlees van de mens te oordelen. Als het oordeel rechtstreeks door de Geest van God zou worden uitgevoerd, zou dit niet allesomvattend zijn. Bovendien zou dat werk moeilijk te accepteren zijn voor de mens omdat de Geest niet persoonlijk voor de mens kan verschijnen. Hierdoor zou het effect niet direct zijn, en de mens zou al helemaal niet in staat zijn de niet te beledigen gezindheid van God duidelijk te aanschouwen. Satan kan slechts geheel verslagen worden als God in het vlees de verdorvenheid van de mensheid oordeelt. Hoewel Hij hetzelfde is als een mens met een normale menselijkheid, kan God in het vlees toch rechtstreeks over de onrechtvaardigheid van de mens oordelen. Dit is het teken van Zijn natuurlijke heiligheid, en van Zijn buitengewoonheid. Alleen God is bevoegd en in de positie om over de mens te oordelen, want Hij bezit de waarheid en de rechtvaardigheid en dus is Hij in staat over de mens te oordelen. Degenen zonder de waarheid en rechtvaardigheid zijn niet geschikt om over anderen te oordelen. Als dit werk door de Geest van God zou worden gedaan, zou het geen overwinning op Satan zijn. De Geest is van nature meer verheven dan stervelingen, en de Geest van God is van nature heilig en triomfeert over het vlees. Als de Geest dit werk rechtstreeks zou doen, zou Hij niet kunnen oordelen over de ongehoorzaamheid van de mens en zou Hij niet alle onrechtvaardigheid van de mens aan de kaak kunnen stellen. Het oordeelswerk wordt immers ook door middel van de opvattingen van de mens over God uitgevoerd, en de mens heeft nooit opvattingen over de Geest gehad. Daarom kan de Geest de onrechtvaardigheid van de mens niet beter aan de kaak stellen, laat staan dat Deze die volledig kan onthullen. De vleesgeworden God is de vijand van allen die Hem niet kennen. Door over de opvattingen over en het verzet tegen God van de mens te oordelen, laat Hij de hele ongehoorzaamheid van de mensheid zien. Het

effect van Zijn werk in het vlees is duidelijker dan het effect van het werk van de Geest. En zo wordt het oordelen over de hele mensheid niet rechtstreeks door de Geest uitgevoerd, maar is het het werk van de vleesgeworden God. God in het vlees kan gezien en aangeraakt worden door de mens, en God in het vlees kan de mens geheel overwinnen. In zijn relatie met God in het vlees ontwikkelt de mens zich van verzet naar gehoorzaamheid, van vervolging naar aanvaarding, van opvatting naar kennis, van afwijzing naar liefde. Dat is het effect van het werk van de vleesgeworden God. De mens wordt alleen door acceptatie van Zijn oordeel gered, hij leert Hem slechts geleidelijk aan kennen door de woorden uit Zijn mond, wordt tijdens zijn verzet tegen Hem door Hem overwonnen en ontvangt de levensbron van Hem tijdens de aanvaarding van Zijn tuchtiging. Dit hele werk is het werk van God in het vlees en niet het werk van God in Zijn identiteit van de Geest. Het werk dat de vleesgeworden God heeft verricht is het grootste en meeste grondige werk, en het cruciale deel van de drie stadia van Gods werk zijn de twee stadia van het incarnatiewerk. De diepe verdorvenheid van de mens vormt een grote belemmering voor het werk van de vleesgeworden God. Vooral het werk dat op de mensen van de laatste dagen uitgevoerd wordt, is enorm moeilijk en de omgeving is vijandig en het kaliber van ieder soort persoon is redelijk laag. Toch zal er aan het einde van dit werk een goed effect zijn bereikt, zonder fouten. Dit is het effect van het werk van het vlees, en dit effect weet beter te overtuigen dan het werk van de Geest. De drie stadia van Gods werk dienen in het vlees te worden afgerond, ze moeten door de vleesgeworden God worden afgerond. Het belangrijkste en meest cruciale werk wordt in het vlees gedaan, en de redding van de mens moet door God in het vlees persoonlijk worden uitgevoerd. De hele mensheid voelt weliswaar dat God in het vlees niet verwant is met de mens, maar toch is dit vlees in feite van belang voor het lot en het bestaan van de hele mensheid.

uit 'De verdorven mensheid heeft meer behoefte aan redding door de vleesgeworden God' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 84

Vandaag oordeelt God over, tuchtigt en veroordeelt Hij jullie, maar weet dat je veroordeling bedoeld is om jezelf te leren kennen. Veroordeling, vervloeking, oordeel, tuchtiging – deze zijn allemaal bedoeld om jezelf te leren kennen, zodat je gezindheid kan veranderen en zodat je bovendien je waarde mag kennen, en zien dat alle daden van God rechtvaardig zijn en in overeenstemming met Zijn gezindheid en wat er nodig is voor Zijn werk, dat Hij werkt volgens Zijn plan voor het heil van de mens, en dat Hij de rechtvaardige God is die de mens liefheeft, de mens redt, en over de mens oordeelt en hem tuchtigt. Als je alleen weet dat je een lage status hebt en dat je verdorven en ongehoorzaam bent, maar niet weet dat God Zijn heil wil openbaren door het oordeel en de tuchtiging die Hij je vandaag oplegt, dan kun je geen ervaring opdoen en

ben je al helemaal niet in staat om voort te gaan. God is niet gekomen om te moorden of te vernietigen, maar om te oordelen, te vervloeken, te tuchtigen en te redden. Vóór het einde van Zijn managementplan van 6000 jaar – voordat Hij het einde van elke categorie mensen openbaart – is Gods werk op aarde ten behoeve van het heil. Het is allemaal bedoeld om degenen die Hem liefhebben volledig te vervolmaken en ze aan Zijn heerschappij te onderwerpen. Hoe God mensen ook redt, alles wordt gedaan door ze te laten breken met hun oude satanische natuur. Dat wil zeggen: Hij redt ze door ze naar het leven te laten streven. Als ze niet naar het leven streven, zullen ze geen manier hebben om Gods heil aan te nemen. Redding is het werk van God Zelf en naar het leven streven is iets wat de mens moet doen om het heil aan te nemen. In de ogen van de mens is het heil de liefde van God, en kan de liefde van God geen tuchting, oordeel en vervloeking zijn. Het heil moet liefde, mededogen en bovendien de woorden van troost omvatten, en het moet de grenzeloze zegeningen omvatten die God uitstort. Mensen geloven dat God mensen redt door ze aan te raken en ze ertoe aan te zetten hun hart aan Hem te geven door Zijn zegeningen en genade. Dat wil zeggen: het feit dat Hij de mensen aanraakt, betekent dat Hij ze redt. Dit soort redding vindt plaats door het maken van een afspraak. Alleen wanneer God hem het honderdvoudig toekent, is de mens bereid zich aan Gods naam te onderwerpen, zijn best te doen voor God en Hem eer te bewijzen. Dit is niet Gods wil voor de mensheid. God is op aarde komen werken om de verdorven mensheid te redden – daarin schuilt geen onwaarheid. Als dit niet zo was, dan zou Hij zeker niet komen om Zijn werk persoonlijk te doen. In het verleden was Zijn middel om redding te brengen de grootste liefde en barmhartigheid tonen, zodanig dat Hij Zich helemaal aan Satan gaf in ruil voor de hele mensheid. Vandaag staat haaks op het verleden. Vandaag komt jullie heil tot stand in de tijd van de laatste dagen, tijdens de classificatie van ieder naar zijn aard. Het middel om jullie heil te bewerkstelligen is niet liefde of barmhartigheid, maar wel tuchting en oordeel zodat de mens grondiger kan worden gered. Alles wat jullie krijgen, is dus tuchting, oordeel en genadeloze klappen, maar weet dat in deze harteloze klappen geen greintje straf schuilgaat, weet dat ongeacht de hardheid van mijn woorden jullie maar door een paar woorden worden getroffen die volslagen harteloos op jullie overkomen, en weet dat ongeacht de mate van mijn toorn jullie nog steeds worden geraakt met woorden van onderricht. Ik ben er geenszins op uit om jullie iets aan te doen of ter dood te brengen. Is dit niet allemaal een feit? Weet dat alles vandaag, van rechtvaardig oordeel tot harteloze loutering en tuchting, ten behoeve van het heil is. Of vandaag nu de classificatie van ieder naar zijn aard plaatsvindt of de categorieën mensen worden blootgelegd, alle woorden en het werk van God zijn bedoeld om degenen te redden die God werkelijk liefhebben. Een rechtvaardig oordeel dient om de mens te zuiveren, harteloze loutering dient om de mens te reinigen, harde woorden of kastijding dienen allemaal om te zuiveren en het heil tot stand te brengen. De methode van vandaag is dus anders dan in het verleden. Vandaag worden jullie

gered door een rechtvaardig oordeel, wat een goed middel is om ieder van jullie te classificeren naar jullie aard, en meedogenloze tuchtiging levert jullie het hoogste heil op – wat hebben jullie dan tegen deze tuchtiging en dit oordeel in te brengen? Hebben jullie niet van begin tot eind het heil genoten? Jullie hebben zowel de vleesgeworden God gezien als Zijn almacht en wijsheid ingezien. Jullie hebben bovendien herhaaldelijk klappen en discipline ervaren. Maar hebben jullie ook niet de hoogste genade ontvangen? Zijn jullie zegeningen niet groter dan die van alle anderen? Jullie genade is overvloediger dan de luister en rijkdommen die Salomo genoot! Denk hierover na: als ik met mijn komst de bedoeling had om jullie te veroordelen en te straffen, en niet om jullie te redden, hadden jullie dagen dan zo lang kunnen duren? Hadden jullie, deze zondige wezens van vlees en bloed, dan tot vandaag toe kunnen overleven? Als ik jullie alleen maar had willen straffen, waarom zou ik dan vlees zijn geworden en aan zo'n grote onderneming zijn begonnen? Zou ik jullie armzalige stervelingen niet kunnen straffen in de tijd die het kost om één enkel woord te uiten? Zou ik jullie nog steeds moeten vernietigen nadat ik jullie opzettelijk heb veroordeeld? Geloven jullie deze woorden van mij nog steeds niet? Zou ik de mens alleen door liefde en barmhartigheid kunnen redden? Of zou ik alleen de kruisiging kunnen gebruiken om de mens te redden? Is mijn rechtvaardige gezindheid niet bevorderlijker om de mens volledig gehoorzaam te maken? Is die niet beter geschikt om de mens grondig te redden?

uit 'Jullie moeten de zegeningen van status opzijzetten en Gods wil begrijpen om de mens heil te brengen' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 85

Mijn woorden zijn misschien wel streng, maar ze zijn allemaal gesproken met het oog op het heil van de mens, want ik spreek alleen woorden en straf het vlees van de mens niet. Deze woorden zorgen ervoor dat de mens in het licht kan leven, kan weten dat het licht bestaat, kan weten dat het licht kostbaar is, bovenal kan weten hoe weldadig deze woorden zijn voor de mens en kan weten dat God heil is. Ik heb weliswaar veel woorden van tuchtiging en oordeel gesproken, toch zijn ze niet daadwerkelijk op jullie toegepast. Ik ben gekomen om mijn werk te doen en om mijn woorden te spreken. Hoewel mijn woorden misschien streng zijn, worden ze gesproken als oordeel over jullie verdorvenheid en jullie opstandigheid. Ik blijf hiermee beogen om de mens uit Satans domein te bevrijden, om met mijn woorden de mens te redden. Mijn doel is niet om de mens iets aan te doen met mijn woorden. Mijn woorden zijn streng zodat mijn werk resultaten kan opleveren. Alleen door deze werkwijze kan de mens zichzelf leren kennen en breken met zijn opstandige gezindheid. De grootste betekenis van het werk van woorden is mensen in de gelegenheid te stellen de waarheid in praktijk te brengen nadat ze de waarheid hebben begrepen, veranderingen in hun gezindheid te bewerkstelligen, en tot de kennis van

zichzelf en het werk van God te komen. Alleen de werkwijze via het spreken kan de communicatie tussen God en de mens mogelijk maken, alleen woorden kunnen de waarheid verklaren. Deze werkwijze is de beste manier om de mens te overwinnen. Naast het uiten van woorden kan geen enkele andere methode de mens een duidelijker begrip geven van de waarheid en het werk van God, dus in Zijn laatste fase van het werk spreekt God tot de mens om alle waarheden en mysteries aan de mens bekend te maken die hij niet begrijpt. Zo kan hij de ware weg en het leven van God verkrijgen, en daarmee aan de wil van God voldoen. Het doel van Gods werk onder de mensen is dat zij aan Gods wil kunnen voldoen, en alles wordt gedaan om de mens te redden, daarom doet Hij gedurende de tijd dat Hij de mens redt niet het werk om de mens te straffen. Gedurende de tijd van de redding van de mens straft God het kwade niet of beloont Hij het goede niet, evenmin openbaart Hij de bestemmingen voor alle verschillende soorten mensen. In plaats daarvan zal Hij pas na de voltooiing van de laatste fase van Zijn werk het werk doen om het kwade te straffen en het goede te belonen, en pas dan zal Hij het einde van alle verschillende soorten mensen openbaren. Zij die worden gestraft, zullen degenen zijn die inderdaad niet gered kunnen worden, terwijl zij die gered worden degenen zullen zijn die Gods heil hebben verkregen gedurende de tijd van Zijn redding van de mens. Gedurende de tijd van Gods heilswerk zullen allen die gered kunnen worden, gered worden tot de uiterste limiet, niemand van hen zal buiten de boot vallen, want het doel van Gods werk is de mens te redden. Allen die gedurende de tijd van Gods redding van de mens niet in staat zijn om een verandering in hun gezindheid te bewerkstelligen, allen die niet in staat zijn om God volledig te gehoorzamen, zullen straf ondergaan. Deze fase van het werk – het werk van woorden – maakt de mens alle wegen en mysteries duidelijk die hij niet begrijpt, zodat de mens Gods wil en Gods eisen aan de mens kan begrijpen, zodat hij in de omstandigheden kan verkeren om Gods woorden in praktijk te brengen en veranderingen in zijn gezindheid kan bewerkstelligen. God gebruikt alleen woorden om Zijn werk te doen en straft mensen niet omdat ze enigszins opstandig zijn, want nu is het de tijd van het heilswerk. Als iedereen die opstandig is werd gestraft, zou niemand in de gelegenheid zijn om gered te worden. Iedereen zou dan worden gestraft en in het dodenrijk terechtkomen. Het doel van de woorden die over de mens oordelen, is om ze zichzelf te leren kennen en God te gehoorzamen. Het doel is niet om te worden gestraft door het oordeel van woorden. Gedurende het werk van woorden zullen veel mensen hun opstandigheid en verzet aan de dag leggen, alsmede hun ongehoorzaamheid jegens de vleesgeworden God. Hij zal al deze mensen daarom echter niet straffen, maar Hij zal alleen degenen verwerpen die tot op het bot verdorven zijn en die niet gered kunnen worden. Hij zal hun vlees aan Satan geven en in enkele gevallen hun vlees compleet vernietigen. Degenen die achterblijven, zullen blijven volgen en behandeling en snoeiing ervaren. Als zij bij het volgen nog steeds geen behandeling en snoeiing kunnen aanvaarden en steeds verdorven worden,

zullen deze mensen hun kans op het heil hebben verloren. Iedere persoon die de overwinning van woorden heeft aanvaard, zal ruim de gelegenheid hebben om te worden gered. Gods redding van alle individuen toont hun Zijn enorme clementie, wat wil zeggen dat hun de grootste tolerantie wordt betoond. Zolang mensen van het verkeerde pad terugkeren, zolang ze zich kunnen bekeren, zal God ze de gelegenheid geven om Zijn heil te verkrijgen. Wanneer mensen eerst tegen God in opstand komen, heeft God geen verlangen om ze ter dood te brengen, maar doet Hij er juist al het mogelijke aan om ze te redden. Als iemand echt geen ruimte voor redding heeft, zal God hem aan de kant zetten. God straft iemand niet snel, omdat Hij iedereen wil redden die gered kan worden. Hij oordeelt, verlicht en leidt mensen alleen met woorden, en gebruikt geen roede om ze ter dood te brengen. Het gebruik van woorden om mensen te redden, is het doel en de betekenis van de laatste fase van het werk.

uit 'Jullie moeten de zegeningen van status opzijzetten en Gods wil begrijpen om de mens heil te brengen' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 86

God verricht het werk van oordeel en tuchtiging zodat de mens kennis van Hem kan verkrijgen, en omwille van Zijn getuigenis. Zonder Zijn oordeel over de verdorven gezindheid van de mens, zou de mens Zijn rechtvaardige gezindheid die geen belediging duldt, onmogelijk kunnen kennen en zijn oude kennis van God niet in een nieuwe kunnen veranderen. Omwille van Zijn getuigenis, en omwille van Zijn management, maakt Hij Zijn totaliteit openbaar, en door Zijn publieke verschijning stelt Hij de mens in staat kennis van God te bereiken, veranderd te worden in zijn gezindheid, en een klinkend getuigenis van God af te leggen. De verandering van de gezindheid van de mens wordt bereikt door verschillende soorten van Gods werk; zonder zulke veranderingen in zijn gezindheid zou de mens niet in staat zijn om een getuigenis van God af te leggen en zou hij niet iemand naar Gods hart kunnen zijn. Veranderingen in de menselijke gezindheid betekenen dat de mens zich heeft bevrijd van de slavernij van Satan en van de invloed van duisternis en werkelijk een model en voorbeeld van Gods werk is geworden, een getuige van God en iemand naar Gods hart. Tegenwoordig is de vleesgeworden God gekomen om Zijn werk op aarde te verrichten, en Hij eist dat de mensen kennis over Hem verwerven, gehoorzaamheid aan Hem tonen, een getuigenis van Hem afleggen – Zijn praktische en normale werk kennen, al Zijn woorden en werk gehoorzamen die niet overeenstemmen met de opvattingen van de mens, en getuigen van al het werk dat Hij doet om de mens te redden, en alle daden die Hij verricht om de mens te overwinnen. Degenen die getuigen van God, moeten kennis van God hebben; alleen dit soort getuigenis is accuraat en echt, en alleen dit soort getuigenis kan Satan beschaamd doen staan. God gebruikt degenen die Hem hebben leren kennen door Zijn

oordeel en tuchtiging, aanpak en snoei te ondergaan, om een getuigenis van Hem af te leggen. Hij gebruikt degenen die verdorven zijn door Satan om een getuigenis van Hem af te leggen, en zo ook gebruikt Hij degenen wiens gezindheid is veranderd en die aldus Zijn zegeningen hebben verkregen, om een getuigenis van Hem af te leggen. Hij heeft de mens niet nodig om Hem met zijn mond te prijzen, noch heeft Hij de lof en de getuigenis nodig van het soort van Satan, mensen die niet door Hem gered zijn. Alleen degenen die God kennen, zijn gekwalificeerd om een getuigenis van Hem af te leggen, en alleen degenen die veranderd zijn in hun gezindheid, zijn gekwalificeerd om een getuigenis van Hem af te leggen. God zal niet toestaan dat de mens opzettelijk schande brengt over Zijn naam.

uit 'Alleen zij die God kennen, kunnen een getuigenis van God afleggen' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 87

Waardoor is Gods vervolmaking van de mens bereikt? Door Zijn rechtvaardige gezindheid. Gods gezindheid bestaat in de eerste plaats uit rechtvaardigheid, toorn, majesteit, oordeel en vloek en Zijn vervolmaking van de mens komt voornamelijk door oordeel. Sommige mensen begrijpen het niet en vragen waarom het is dat God alleen in staat is om de mens volmaakt te maken door oordeel en vloek. Ze zeggen: "Als God er was om de mens te vervloeken, zou de mens dan niet sterven? Als God de mens zou oordelen, zou de mens dan niet veroordeeld worden? Hoe kan hij dan nog steeds volmaakt worden gemaakt?" Dat zijn de woorden van mensen die het werk van God niet kennen. Wat God vervloekt is de ongehoorzaamheid van de mens en wat Hij oordeelt zijn de zonden van de mens. Hoewel Hij hard en zonder enige gevoeligheid spreekt, openbaart Hij alles wat zich in de mens bevindt en door deze strenge woorden openbaart Hij dat wat wezenlijk is in de mens, maar door een dergelijk oordeel geeft Hij de mens een diepgaande kennis van het wezenlijke van het vlees en aldus onderwerpt de mens zich aan gehoorzaamheid aan God. Het vlees van de mens is zondig en van Satan, het is ongehoorzaam en het onderwerp van Gods tuchtiging en dus, om de mens zichzelf te laten kennen, moeten de woorden van Gods oordeel hem overkomen en moet er elke vorm van loutering worden toegepast; alleen dan kan Gods werk effectief zijn.

Uit de woorden van God kan worden afgeleid dat Hij het vlees van de mens reeds heeft veroordeeld. Zijn deze woorden dan de vloekwoorden? De woorden die door God worden gesproken onthullen de ware kleuren van de mens en middels zo'n onthulling wordt hij beoordeeld en wanneer hij ziet dat hij niet in staat is Gods wil tevreden te stellen, voelt hij innerlijk verdriet en spijt, voelt hij dat hij zo veel verschuldigd is aan God en onvoldoende is naar Gods wil. Er zijn tijden dat de Heilige Geest je van binnenuit disciplineert en deze discipline komt van Gods oordeel. Er zijn tijden dat God je verwijt en Zijn aangezicht voor je

verbergt, wanneer Hij geen acht op jou slaat, niet in je werkt en je zonder geluid tuchtigt om je te louteren. Gods werk in de mens is in de eerste plaats om Zijn rechtvaardige gezindheid duidelijk te maken. Welke getuigenis van God draagt de mens uiteindelijk? Hij getuigt dat God de rechtvaardige God is, dat Zijn gezindheid rechtvaardigheid, toorn, tuchtiging en oordeel is. De mens getuigt van de rechtvaardige gezindheid van God. God gebruikt Zijn oordeel om de mens volmaakt te maken, Hij heeft de mens liefgehad en de mens gered, maar hoeveel is er vervat in Zijn liefde? Er is oordeel, majesteit, toorn en vloek. Hoewel God de mens in het verleden heeft vervloekt, heeft Hij de mens niet volledig in de bodemloze put geworpen, maar heeft dat middel gebruikt om het geloof van de mens te louteren; Hij heeft de mens niet ter dood gebracht, maar heeft gehandeld om zodoende de mens volmaakt te maken. Het wezenlijke van het vlees is dat wat van Satan is - God zei het precies goed – maar de door God uitgevoerde feiten zijn niet voltooid volgens Zijn woorden. Hij vervloekt je zodat je Hem zou kunnen liefhebben en opdat je het wezenlijke van het vlees zou kennen. Hij tuchtigt je zodat je wellicht ontwaakt, om je in staat te stellen de tekortkomingen in jezelf te kennen en de volslagen onwaardigheid van de mens te kennen. Dus, Gods vloeken, Zijn oordeel, Zijn majesteit en toorn, zijn allemaal om de mens volmaakt te maken. Alles wat God vandaag de dag doet en de rechtvaardige gezindheid die Hij in jullie duidelijk maakt, is allemaal om de mens te vervolmaken en zodanig is de liefde van God.

uit 'Alleen door pijnlijke beproevingen te ervaren, kun je de liefelijkheid van God kennen' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 88

Volgens de traditionele opvattingen van de mens, gelooft hij dat Gods liefde Zijn genade, barmhartigheid en sympathie voor de zwakheid van de mens inhoudt. Hoewel deze dingen ook de liefde van God zijn, zijn ze te eenzijdig en vormen ze niet het primaire middel waarmee God de mens volmaakt maakt. Soms beginnen mensen net in God te geloven, vanwege ziekte. Deze ziekte is Gods genade voor jou; zonder deze, zou je niet in God geloven en als je niet in God geloofde, zou je niet zo ver zijn gekomen en dus, is zelfs deze genade de liefde van God. In de tijd van het geloof in Jezus, deden mensen veel dat niet geliefd was door God omdat ze de waarheid niet begrepen, maar God heeft liefde en genade en Hij heeft de mens zo ver gebracht. Hoewel de mens niets begrijpt, laat God de mens toch toe om Hem te volgen en heeft Hij de mens bovendien naar het heden geleid. Is dit niet de liefde van God? Wat geopenbaard wordt in Gods gezindheid is de liefde van God – dit is absoluut waar! Toen de bouw van de kerk zijn hoogtepunt bereikte, voerde God de stap van het werk van de dienstdoeners uit en wierp de mens in de bodemloze put. De woorden van de tijd van de dienstdoeners waren allemaal vloeken: de vloeken van je vlees, de vloeken van je verdorven satanische gezindheid en de vervloeking

van de dingen van jou die Gods wil niet vervullen. Het werk dat door God in die stap werd uitgevoerd, werd gemanifesteerd als majesteit, waar God kort daarna de stap van tuchtiging uitvoerde en toen kwam de beproeving van de dood. In dat werk zag de mens de toorn, majesteit, oordeel en tuchtiging van God, maar hij zag ook Gods genade en Zijn liefde en barmhartigheid. Alles wat God deed en alles wat gemanifesteerd was als Zijn gezindheid, was de liefde voor de mens en alles wat God deed maakte het mogelijk om aan de behoeften van de mens te voldoen. Hij deed het om zodoende de mens volmaakt te maken en Hij voorzag de mens in overeenstemming met diens gestalte. Als God dit niet had gedaan, zou de mens niet in staat zijn om voor God te verschijnen en zou geen enkele manier hebben om het ware gezicht van God te kennen. Vanaf het moment dat de mens voor het eerst in God begon te geloven tot nu toe, heeft God de mens geleidelijk aan voorzien in overeenstemming met de gestalte van de mens, zodat de mens Hem innerlijk geleidelijk aan heeft leren kennen. Nu we echter tot de dag van vandaag zijn gekomen, beseft de mens hoe wonderlijk het oordeel van God is. De stap van het werk van de dienstdoeners was de eerste verbreiding van de vloek vanaf de schepping tot heden. De mens was vervloekt tot de bodemloze put. Als God dat niet had gedaan, zou de mens vandaag geen ware kennis van God hebben. Het was alleen door de vloek van God dat de mens officieel op Zijn gezindheid stuitte. Door de beproeving van de dienstdoeners werd de mens ontmaskerd. Hij zag dat zijn loyaliteit onaanvaardbaar was, dat zijn gestalte te klein was, dat hij niet in staat was om Gods wil tevreden te stellen en dat zijn aanspraken om God altijd tevreden te stellen niets meer waren dan woorden. Hoewel God de mens vervloekte tijdens de stap van het werk van de dienstdoeners, was die stap van Gods werk geweldig, vanuit de huidige tijd bezien. Het bracht een grote ommekeer voor de mens teweeg en een grote verandering in z'n levensgezindheid. Vóór de tijd van de dienstdoeners, begreep de mens niets van het najagen van het leven, wat het betekent om in God te geloven, of van de wijsheid van Gods werk, noch begreep hij dat Gods werk de mens kan testen. Vanaf de tijd van de dienstdoeners tot en met vandaag, ziet de mens hoe wonderbaarlijk het werk van God is, het is ondoorgrondelijk voor de mens en hij kan zich met zijn hersenen niet voorstellen hoe God werkt en ziet ook hoe klein zijn gestalte is en dat te veel van hem ongehoorzaam is. Toen God de mens vervloekte, was het om zodoende een effect te bereiken en heeft Hij de mens niet ter dood gebracht. Hoewel Hij de mens vervloekte, deed Hij dat met woorden en de mens onderging Zijn vloeken niet echt, want wat God vervloekte was de ongehoorzaamheid van de mens en dus, waren de woorden van Zijn vloeken ook om de mens volmaakt te maken. Of God de mens nou oordeelt of vervloekt, beide maken de mens volmaakt: beide zijn om zodoende wat onzuiver is in de mens volmaakt te maken. Op deze manieren wordt de mens gelouterd en wordt datgene wat er aan de mens ontbreekt volmaakt gemaakt door Zijn woorden en werk. Elke stap in Gods werk, of het nu gaat om harde woorden of oordeel of tuchtiging, vervolmaakt de mens en is absoluut passend. Door de eeuwen heen heeft God nooit

werk gedaan zoals dit. Heden werkt Hij in jullie, zodat jullie Zijn wijsheid hebben gewaardeerd. Hoewel jullie van binnen wat pijn hebben geleden, voelen jullie harten standvastig en in vrede. Het is jullie zegen om te kunnen genieten van deze fase van het werk van God. Ongeacht wat jullie in de toekomst kunnen bereiken, is alles liefde wat jullie vandaag de dag zien van Gods werk in jullie. Als de mens Gods oordeel en loutering niet ervaart, zullen zijn daden en vurigheid altijd aan de buitenkant zijn en zal zijn gezindheid altijd onveranderd blijven. Telt dit als door God gewonnen zijn? Hoewel er nog steeds veel is dat arrogant en verwaand is in de mens, is de gezindheid van de mens tegenwoordig veel stabielere dan voorheen. Het behandelen van jou door God, is om je te redden en hoewel je op dat moment misschien wat pijn voelt, zal de dag komen dat er een verandering in je gezindheid optreedt. Op dat moment zul je terugkijken en zien hoe wijs het werk van God is en dat zal zijn wanneer je in staat bent om Gods wil werkelijk te begrijpen. Tegenwoordig zijn er sommige mensen die zeggen dat ze Gods wil begrijpen, maar dat is niet al te realistisch. In feite spreken ze onwaarheden, omdat ze op dit moment nog moeten begrijpen of de wil van God nou is om de mens te redden of te vervloeken. Misschien kun je het nu niet duidelijk zien, maar de dag zal komen wanneer je ziet dat de dag van Gods verheerlijking is aangebroken en je ziet hoe zinvol het is om God lief te hebben, zodat je kennis zult krijgen betreffende het menselijk leven en je vlees dat zal leven in de wereld van de liefdevolle God, betreffende je geest die zal worden bevrijd, je leven dat vol zal zijn van vreugde en dat je altijd dicht bij God zult blijven en altijd naar God zult kijken. Op dat moment zul je echt weten hoe waardevol het werk van God vandaag de dag is.

uit 'Alleen door pijnlijke beproevingen te ervaren, kun je de liefelijkheid van God kennen' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 89

Het werk dat nu wordt gedaan heeft waarlijk als bedoeling dat mensen Satan, hun oude voorouder, verzaken. Alle oordelen door het woord zijn erop gericht de verdorven gezindheid van de mens aan de kaak te stellen en mensen inzicht te geven in de essentie van het leven. Al deze herhaalde oordelen dringen het hart van mensen binnen. Elk oordeel heeft directe gevolgen voor hun lot en is bedoeld om hun hart te verwonden. Zo kunnen ze dat alles loslaten en het leven leren kennen, deze vuile wereld en ook Gods wijsheid en almacht, alsmede deze door Satan verdorven mensheid. Hoe meer van dit soort tuchtiging en oordeel, hoe meer het hart van een mens gewond kan raken en hoe meer zijn geest kan ontwaken. De geest van deze uitermate verdorven en zeer grondig misleide mensen opwekken, is het doel van een dergelijk oordeel. De mens heeft geen geest, dat wil zeggen, zijn geest is lang geleden gestorven. Hij weet niet dat de Hemel er is, weet niet dat er een God is en al helemaal niet dat hij worstelt in de afgrond van de dood. Hoe kan hij ooit weten dat hij in deze goddeloze hel op aarde leeft? Hoe kan hij ooit weten

dat zijn ranzige lijk door Satans verdorvenheid in het Hades van de dood is gevallen? Hoe kan hij ooit weten dat alles op aarde al lang onherstelbaar is verwoest door de mensheid? En hoe kan hij ooit weten dat de Schepper nu op aarde is gekomen en op zoek is naar een groep verdorven mensen die Hij kan redden? Zelfs nadat een mens elke mogelijke loutering en elk oordeel heeft ondergaan, raakt zijn afgestompte bewustzijn nauwelijks geprikkeld en reageert het amper. De mensheid is zo gedegeneerd! Hoewel een dergelijk oordeel als de striemende hagel uit de lucht is, is het de mens tot grote zegen. Zonder dit oordeel van mensen zou er geen resultaat zijn. Het zou dan volstrekt onmogelijk zijn om mensen uit de afgrond van ellende te redden. Zonder dit werk zou het voor mensen heel moeilijk zijn om aan Hades te ontsnappen. Hun hart is immers lang geleden gestorven en hun geest lang geleden door Satan onder de voet gelopen. Jullie zijn tot in de grootste dieptes van degeneratie gezonken. Om gered te worden, moeten jullie onverdroten worden aangesproken en onverdroten worden geoordeeld en pas dan zal dat ijsskoude hart van jullie wakker worden.

uit 'Alleen de vervolmaaktten kunnen een zinvol leven leiden' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 90

God werd vlees in de meest onderontwikkelde en smerige plaats, en alleen zo kan Hij de hele reikwijdte van Zijn heiligheid en rechtvaardige gezindheid laten zien. En hoe wordt Zijn rechtvaardige gezindheid getoond? Deze wordt getoond wanneer Hij over de zonden van de mens oordeelt, wanneer Hij over Satan oordeelt, wanneer Hij de zonde verafschuwt en wanneer Hij de vijanden veracht die zich tegen Hem verzetten en tegen Hem in opstand komen. Ik spreek de woorden van vandaag om over de zonden van de mens te oordelen, om over de onrechtvaardigheid van de mens te oordelen, om de ongehoorzaamheid van de mens te vervloeken. De valsheid en de bedrieglijkheid van de mens, de woorden en de daden van de mens – alles wat in strijd is met Gods wil moet aan het oordeel worden onderworpen en de ongehoorzaamheid van de mens moet als zonde aan de kaak worden gesteld. Zijn woorden draaien om de principes van het oordeel. Hij gebruikt het oordeel over de onrechtvaardigheid van de mens, de vervloeking van de opstandigheid van de mens en de ontmaskering van de lelijke gezichten van de mens om Zijn eigen rechtvaardige gezindheid zichtbaar te maken. Heiligheid is een weergave van Zijn rechtvaardige gezindheid. In feite is Gods heiligheid eigenlijk Zijn rechtvaardige gezindheid. Jullie verdorven gezindheden zijn de context van de woorden van vandaag – ik gebruik ze om te spreken en te oordelen en om het overwinningswerk uit te voeren. Alleen dit is het echte werk en laat de heiligheid van God volledig schijnen. Als er geen spoor van een verdorven gezindheid in jou is, dan zal God niet over je oordelen, en ook zal Hij je Zijn rechtvaardige gezindheid niet tonen. Maar omdat je een verdorven gezindheid hebt, laat God je

niet gaan en hierdoor wordt Zijn heiligheid getoond. Als God zou zien dat de vuiligheid en opstandigheid van de mens te groot zijn, maar Hij niet met jou zou spreken of over jou zou oordelen en jou niet zou tuchtigen vanwege je onrechtvaardigheid, dan zou Hij daarmee bewijzen dat Hij God niet is, want Hij zou de zonde niet haten. Hij zou net zo smerig zijn als de mens. Vandaag oordeel ik over jou vanwege jouw smerigheid en tuchtig ik jou vanwege je verdorvenheid en opstandigheid. Ik pronk niet met mijn macht en onderdruk jullie niet met opzet. Ik doe deze dingen omdat jullie, die in dit land van smerigheid zijn geboren zo ernstig erdoor besmet zijn. Jullie hebben gewoon jullie integriteit en menselijkheid verloren en jullie zijn als varkens geworden die geboren zijn in de smerigste uithoeken van de wereld, en daarom worden jullie hierom geoordeeld en laat ik mijn toorn op jullie los. Juist vanwege dit oordeel hebben jullie kunnen zien dat God de rechtvaardige God is, dat God de heilige God is. Juist vanwege Zijn heiligheid en Zijn rechtvaardigheid oordeelt Hij over jullie en laat Hij Zijn toorn op jullie los. Omdat Hij Zijn rechtvaardige gezindheid kan openbaren wanneer Hij de opstandigheid van de mens ziet, en omdat Hij Zijn heiligheid kan openbaren als Hij de smerigheid van de mensheid ziet, volstaat dit om aan te tonen dat Hij God Zelf is, die heilig en smetteloos is, en toch in een land van smerigheid leeft. Als een mens zich met anderen in het slijk wentelt en er niets heiligs aan hem is en hij geen rechtvaardige gezindheid heeft, dan is hij niet geschikt de onrechtvaardigheid van een ander te oordelen of het oordeel over de mens uit te voeren. Als iemand een ander zou oordelen, zou het dan niet zijn alsof hij zichzelf in het gezicht slaat? Hoe kunnen mensen die ieder even smerig zijn, bevoegd zijn over degenen die op hen lijken te oordelen? Alleen de heilige God Zelf is in staat om de hele smerige mensheid te oordelen. Hoe kan de mens de zonden van de mens oordelen? Hoe kan de mens de zonden van de mens zien, en hoe kan de mens bevoegd zijn om over deze zonden te oordelen? Als God niet bevoegd zou zijn over de zonden van de mens te oordelen, hoe kan Hij dan de rechtvaardige God Zelf zijn? Als de verdorven gezindheid van de mens onthuld wordt, spreekt God om over de mensen te oordelen en pas dan zien de mensen dat Hij heilig is. Terwijl Hij de mens oordeelt en tuchtigt voor zijn zonden en steeds de zonden van de mens blootlegt, kan geen mens of ding aan dit oordeel ontsnappen; over alles wat smerig is wordt door Hem geoordeeld en alleen zo kan Zijn gezindheid als rechtvaardig worden bestempeld. Als het anders zou zijn, hoe zouden jullie dan zowel letterlijk als figuurlijk een contrast kunnen vormen?

uit 'Hoe het resultaat van de tweede stap in het overwinningswerk wordt behaald' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 91

Er is een groot verschil tussen het werk dat in Israël werd gedaan en het werk van vandaag. Jehova wees de Israëlieten de weg in hun leven, terwijl er niet zozeer werd geoordeeld of

getuchtigd, omdat de mensen in die tijd te weinig van de wereld begrepen en hun gezindheid maar in geringe mate verdorven was. In die tijd gehoorzaamden de Israëlieten Jehova onvoorwaardelijk. Als Hij zei dat ze altaren moesten bouwen, bouwden ze snel altaren; als Hij zei dat ze de priestergewaden moesten dragen, gehoorzaamden ze. In die tijd was Jehova als een herder die een kudde schapen verzorgde, waarbij de schapen de leiding van de herder volgden en graasden in de wei. Jehova begeleidde hun leven en leidde hen in de manier waarop ze aten, zich kleedden, woonden en reisden. Dat was niet de tijd waarin Gods gezindheid duidelijk moest worden gemaakt, want de mensheid van die tijd was nog maar net geboren, er waren weinig mensen die opstandig en vijandig waren, er was niet veel smerigheid onder de mensen, en dus konden de mensen niet als contrast met Gods gezindheid optreden. Het is door middel van mensen die uit het land van de smerigheid komen dat Gods heiligheid wordt getoond. Nu gebruikt Hij de smerigheid die in deze mensen van het land van de smerigheid wordt getoond, en Hij oordeelt, en dus wordt geopenbaard wat Hij is te midden van dit oordeel. Waarom oordeelt Hij? Hij kan de woorden van het oordeel uitspreken omdat Hij de zonde veracht. Hoe zou Hij zo boos kunnen zijn als Hij de opstandigheid van de mensheid niet verafschuwde? Als er geen walging in Hem zou zijn, geen weerzin, als Hij geen acht zou slaan op de opstandigheid van de mens, dan zou daaruit blijken dat Hij net zo vervuild is als de mens. Dat Hij de mens kan oordelen en tuchtigen is omdat Hij smerigheid verafschuwt, en omdat datgene wat Hij verafschuwt in Hem niet voorkomt. Als er in Hem ook tegenstand en opstandigheid zou zijn, zou Hij degenen die vijandig en opstandig zijn niet verachten. Als het werk van de laatste dagen in Israël zou worden uitgevoerd, zou dat geen betekenis hebben. Waarom wordt het werk van de laatste dagen uitgevoerd in China, de meest donkere en onderontwikkelde plek van allemaal? Dat is om Zijn heiligheid en rechtvaardigheid te tonen. Kortom, hoe donkerder de plek, hoe duidelijker de heiligheid van God kan worden aangetoond. In feite dient dit allemaal Gods werk. Jullie realiseren je nu pas dat God uit de hemel is neergedaald om onder jullie te zijn, wat getoond wordt door jullie smerigheid en opstandigheid en nu kennen jullie God pas. Is dit niet de hoogste verrukking? In feite zijn jullie een groep mensen in China die uitverkoren zijn. En omdat jullie uitverkoren zijn en Gods genade hebben genoten, en omdat jullie niet geschikt zijn om zo'n grote genade te genieten, bewijst dit dat dit allemaal de opperste verheffing van jullie is. God is aan jullie verschenen en heeft jullie Zijn heilige gezindheid in zijn geheel getoond. Hij heeft dat alles aan jullie gegeven en jullie laten genieten van alle zegeningen die jullie mogelijk zouden kunnen genieten. Jullie hebben niet alleen de rechtvaardige gezindheid van God geproefd, maar bovendien ook de redding van God, de verlossing van God en de grenzeloze, oneindige liefde van God. Jullie, de meest vervuilde van allemaal, hebben zo'n grote genade genoten – zijn jullie niet gezegend? Is dit niet God die jullie verheft? Jullie hebben de laagste status van allemaal; jullie zijn van nature onwaardig om zo'n grote zegen te genieten, maar toch

heeft God een uitzondering gemaakt door jou te verheffen. Schaam je je niet? Als je niet in staat bent om je plicht te vervullen, dan schaam je je uiteindelijk voor jezelf en straf je jezelf. Tegenwoordig ben je niet gedisciplineerd en word je niet gestraft, je vlees is veilig en gezond – maar uiteindelijk zullen deze woorden je te schande maken. Tot nu toe heb ik nog niemand openlijk getuchtigd. Mijn woorden mogen dan streng zijn, maar hoe gedraag ik me tegenover mensen? Ik troost hen en maan hen aan en herinner hen aan de dingen. Ik doe dit alleen om jullie te redden. Begrijpen jullie echt mijn wil niet? Jullie moeten begrijpen wat ik zeg en erdoor geïnspireerd worden. Pas nu zijn er veel mensen die het begrijpen. Is dit niet de zegening van het zijn van een contrast? Is een contrast vormen niet het meest gezegende? Uiteindelijk, als jullie het evangelie gaan verspreiden, zullen jullie dit zeggen: “Wij zijn typisch mensen die een contrast vormen.” Ze zullen je vragen: “Wat betekent het dat je typisch iemand bent die een contrast vormt?” En dan zul jij zeggen: “We vormen een contrast met Gods werk, en met Zijn grote kracht. Het geheel van Gods rechtvaardige gezindheid wordt aan het licht gebracht door onze opstandigheid, wij zijn de gebruiksvoorwerpen van Gods werk van de laatste dagen, wij zijn de aanhangsels van Zijn werk en ook de werktuigen ervan.” Als ze dat horen, zullen ze onder de indruk zijn. Vervolgens zul jij zeggen: “Wij zijn ook het voorbeeld en het model voor Gods voltooiing van het werk voor het hele universum en voor Zijn overwinning van de hele mensheid. Of we nu heilig of vervuild zijn, kortom, we zijn nog steeds meer gezegend dan jullie, want we hebben God gezien en door de kans op Zijn overwinning van ons wordt Gods grote kracht getoond. Alleen omdat we vervuild en verdorven zijn, is Zijn rechtvaardige gezindheid goed uitgekomen. Zijn jullie in staat zo van Gods werk in de laatste dagen te getuigen? Jullie zijn hiervoor niet geschikt! Dit is niets anders dan Gods verheffing van ons! Hoewel we misschien niet arrogant zijn, kunnen we met trots God prijzen, want niemand kan zo’n grote belofte erven, en niemand kan zo’n geweldige zegening genieten. We voelen ons zo dankbaar dat wij, die zo vervuild zijn, als contrast kunnen werken tijdens Gods management.” En als ze vragen: “Wat zijn voorbeelden en modellen?” dan zeg je: “Wij zijn de meest opstandige en smerigste van de mensheid, wij zijn het meest verdorven door Satan en wij zijn de meest onderontwikkelden en nederigen van het vlees. Wij zijn het klassieke voorbeeld van mensen die door Satan zijn gebruikt. Nu zijn wij door God uitverkoren als de eersten onder de mensheid die overwonnen worden, en we hebben de rechtvaardige gezindheid van God gezien en Zijn belofte geërfd. We worden gebruikt om meer mensen te overwinnen, dus we zijn de voorbeelden en modellen van diegenen onder de mensen die overwonnen zijn.” Er is geen betere getuigenis dan deze woorden, en dit is jouw beste ervaring.

uit ‘Hoe het resultaat van de tweede stap in het overwinningswerk wordt behaald’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Het overwinningswerk aan jullie, mensen, verricht, is van de diepste betekenis: het doel van dit werk is enerzijds een groep mensen te vervolmaken, dat wil zeggen hen te vervolmaken tot een groep van overwinnaars, als de eerste groep van compleet gemaakte mensen, als eerstelingen. Anderzijds om Gods schepselen van Zijn liefde te laten genieten, Gods grootste verlossing te laten ontvangen, Gods volledige verlossing, en om de mens niet alleen te laten genieten van genade en goedertierenheid, maar belangrijker nog van tuchtiging en oordeel. Alles wat God in Zijn werk sinds de schepping van de wereld tot nu heeft gedaan, is liefde, zonder enige haat jegens de mens. Zelfs de tuchtiging en het oordeel die je zag, zijn eveneens liefde, een meer ware en wezenlijke liefde; deze liefde leidt mensen naar de juiste weg van menselijk leven. Ten derde is het doel van dit werk te getuigen tegenover Satan. En ten vierde om de basis te leggen voor toekomstig evangelisatiewerk. Al het werk dat Hij heeft gedaan, is bedoeld om de mensen naar de juiste weg van menselijk leven te leiden, zodat zij een normaal menselijk leven kunnen hebben, omdat de mens niet weet hoe hij zijn leven moet leiden. Zonder een dergelijke leiding zou je slechts in staat zijn een leeg leven te leiden, een waardeloos en zinloos leven en zou je absoluut niet weten hoe je een normaal mens kunt zijn. Dit is de diepste betekenis van het overwinnen van mensen. Jullie stammen allemaal van Moab af. Overwinningswerk waaraan jullie onderworpen zijn, is jullie grootste redding. Jullie leven allen in een wereld van zonde en losbandigheid; jullie zijn allen losbandig en zondige mensen. Vandaag kunnen jullie God niet alleen zien, maar belangrijker: jullie hebben tuchtiging en oordeel ontvangen, en zo de diepst mogelijke redding ontvangen, dat wil zeggen, Gods grootste liefde ontvangen. Alles wat Hij doet, is echte liefde voor jullie; Hij heeft geen slechte bedoeling. Hij oordeelt jullie op grond van jullie zonden, zodat jullie goed naar jezelf zullen kijken en die geweldige redding zullen ontvangen. Dit alles is gedaan met het doel de mens compleet te maken. God heeft vanaf het begin tot het einde Zijn uiterste best gedaan om de mens te redden en Hij wil zeker niet de mens die Hij eigenhandig heeft geschapen volledig vernietigen. Nu is Hij onder jullie gekomen om Zijn werk te doen; is dat niet nog duidelijker verlossing? Als Hij jullie zou haten, zou Hij dan nog een dergelijk groot werk verrichten om jullie persoonlijk te leiden? Waarom zou Hij zo lijden? God haat jullie niet en heeft geen slechte bedoelingen met jullie. Jullie zouden moeten weten dat Gods liefde de meest wezenlijke liefde is. Alleen omdat de mensen ongehoorzaam zijn, moet Hij hen redden door middel van het oordeel; anders zouden zij niet gered worden. Omdat jullie niet weten hoe het leven te leiden, of hoe te leven, en jullie leven in deze losbandige en zondige wereld en zijn losbandige en obscene duivels, kan Hij het niet over Zijn hart verkrijgen jullie nog meer ontaard te laten worden; ook kan Hij het niet over Zijn hart verkrijgen toe te zien dat jullie zo in die smerige plek leven, en door Satan naar willekeur vertrappt worden. Evenmin kan Hij het over Zijn hart verkrijgen om jullie in het dodenrijk terecht te laten komen. Hij wil jullie groep alleen voor zich winnen en jullie volledig redden. Dit is het hoofddoel van

het overwinningswerk aan jullie – het is alleen bedoeld voor verlossing. Als je niet kunt inzien dat alles dat aan je verricht wordt liefde en verlossing is, als je denkt dat het alleen maar een methode, een manier is om mensen te kwellen en iets onbetrouwbaars, dan kun je beter naar jouw wereld terugkeren om pijn en ontbering te lijden! Als je bereid bent met deze stroom mee te gaan en dit oordeel en deze geweldige verlossing te ondergaan en te genieten van alle zegeningen die niet te vinden zijn in de menselijke wereld en te genieten van deze liefde, wees dan correct: blijf in deze stroom om het overwinningswerk te aanvaarden, zodat je vervolmaakt kunt worden. Hoewel je tegenwoordig enige pijn en loutering ondergaat als gevolg van het oordeel, is deze pijn waardevol en zinvol. Hoewel tuchtiging en oordeel louteringen en genadeloze onthullingen zijn voor de mens, bedoeld om hem te straffen voor zijn zonden en om hem lichamelijk te straffen, is niets van dit werk bedoeld om zijn vlees te verdoemen en vernietigen. De ernstige onthullingen van het woord zijn allemaal bedoeld om je naar het juiste pad te leiden. Jullie hebben persoonlijk zoveel van dit werk ervaren en het is duidelijk dat het jullie niet op het verkeerde pad heeft gebracht. Het is allemaal bedoeld om je normale menselijkheid na te laten leven; het is allemaal bereikbaar met je normale menselijkheid. Elke stap van het werk is gedaan op basis van jouw behoeften, in overeenstemming met jouw zwakheden en jouw huidige gestalte; jullie zijn niet ondragelijk belast. Hoewel je nu niet in staat bent dit duidelijk in te zien en je het gevoel hebt dat ik hard tegen je ben, hoewel je blijft denken dat ik je dagelijks tuchtig, over je oordeel en je berisp omdat ik je haat, en hoewel wat je ontvangt tuchtiging en oordeel is, is het in werkelijkheid allemaal liefde voor jou en ook een geweldige bescherming. Als je de diepere betekenis van dit werk niet kunt begrijpen, dan is er domweg geen manier voor je om deze ervaring voort te zetten. Je zou bemoedigd moeten worden door zo'n verlossing. Weiger niet om tot bezinning te komen. Nu je zover bent gekomen, zou je de betekenis van dit overwinningswerk duidelijk moeten zien. Je zou niet langer aan dergelijke ideeën moeten vasthouden!

uit 'De innerlijke waarheid van het werk van de overwinning (4)' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 93

Degenen die in staat zijn stand te houden tijdens Gods werk van oordeel en tuchtiging gedurende de laatste dagen – dat wil zeggen, tijdens het afsluitende zuiveringswerk – zullen diegenen zijn die de definitieve rust met God in zullen gaan; daarom zullen degenen die de rust ingaan allemaal bevrijd zijn van de invloed van Satan en pas gewonnen worden door God nadat ze Zijn afsluitende zuiveringswerk hebben ondergaan. Deze mensen die uiteindelijk door God zijn gewonnen, zullen de definitieve rust ingaan. De essentie van Gods werk van tuchtiging en oordeel is om de mensheid te zuiveren en het is voor de dag van definitieve rust. Anders zal de

hele mensheid niet in staat zijn haar eigen soort te volgen of de rust binnen te gaan. Dit werk is de enige weg van de mensheid om de rust in te gaan. Alleen Gods zuiveringswerk zal de mensheid van haar ongerechtigheid reinigen en alleen Zijn werk van tuchtiging en oordeel zal die ongehoorzame dingen onder de mensheid aan het licht brengen en daardoor degenen scheiden die gered kunnen worden van hen die dat niet kunnen, en zij die zullen overblijven van degenen die dat niet zullen. Wanneer dit werk klaar is, zullen de mensen die mogen blijven bestaan allen worden gezuiverd en een hogere staat van mensheid binnengaan waarin zij zullen genieten van een meer wonderbaarlijk tweede menselijk leven op aarde; met andere woorden, ze zullen de rustdag van de mensheid ingaan en samenleven met God. Nadat degenen die niet kunnen blijven tuchtiging en oordeel hebben ondergaan, zullen hun oorspronkelijke vormen volledig worden geopenbaard, waarna ze allemaal vernietigd zullen worden en, net als Satan, niet meer op de aarde mogen overleven. De mensheid van de toekomst zal niet langer dit soort mensen bevatten; deze mensen zijn niet geschikt om het land van de definitieve rust binnen te gaan, noch zijn ze geschikt om de dag van rust in te gaan die God en de mens zullen delen, omdat ze het mikpunt van straf zijn, ze zijn goddeloos en ze zijn geen rechtvaardige mensen. Ze waren ooit verlost en ze waren ook geoordeeld en getuchtigd; ze hadden ooit ook diensten verleend aan God, maar wanneer de laatste dag komt, zullen ze nog steeds worden geëlimineerd en vernietigd vanwege hun eigen slechtheid en vanwege hun eigen ongehoorzaamheid en onherstelbaarheid. Zij zullen niet langer bestaan in de wereld van de toekomst en ze zullen niet langer bestaan onder het menselijk ras van de toekomst. Op het moment dat de heiligen onder de mensheid de rust ingaan, zullen alle kwaaddoeners en iedereen die niet gered is, worden vernietigd, ongeacht of zij de geesten van de doden zijn of degenen die nog leven in het vlees. Ongeacht tot welk tijdperk deze kwaadwillende geesten en kwaadwillende mensen of de geesten van rechtvaardige mensen en de mensen die rechtvaardige dingen doen behoren, alle kwaaddoeners zullen worden vernietigd en alle rechtvaardige mensen zullen overleven. Of een persoon of een geest verlossing ontvangt, wordt niet volledig bepaald op basis van het werk van het laatste tijdperk, maar wordt met name bepaald op basis van het feit of ze zich hebben verzet tegen of ongehoorzaam zijn geweest aan God. Als mensen in het vorige tijdperk kwaad deden en niet gered konden worden, zouden ze ongetwijfeld doelwitten voor straf zijn. Als mensen in dit tijdperk kwaad doen en niet gered kunnen worden, zijn ze ook met zekerheid doelwitten voor straf. Mensen worden gescheiden op basis van goed en kwaad, niet op basis van het tijdperk. Eenmaal gescheiden op basis van goed en kwaad, worden mensen niet onmiddellijk gestraft of beloond; het zal eerder zo zijn dat God Zijn werk pas zal uitvoeren, waarin Hij het kwaad bestraft en het goede beloont, nadat Hij de uitvoering van Zijn werk van overwinning in de laatste dagen heeft beëindigd. In feite heeft Hij goed en kwaad altijd al gebruikt om de mensheid te scheiden sinds Hij Zijn werk onder de mensheid verrichtte. Hij zal alleen de rechtvaardigen

belonen en de goddelozen straffen na afronding van Zijn werk, in plaats van de slechten en de rechtvaardigen te scheiden als afronding van Zijn werk aan het einde en dan meteen Zijn werk van het straffen van het kwaad en het belonen van het goede in gang te zetten. Zijn uiteindelijke werk om kwaad te straffen en goed te belonen, strekt geheel en al tot doel de hele mensheid volledig te zuiveren, zodat Hij een volstrekt heilige mensheid in eeuwige rust kan brengen. Deze fase van Zijn werk is Zijn meest cruciale werk. Het is de laatste fase van Zijn volledige managementwerk. Als God de goddelozen niet zou vernietigen, maar hen toch zou behouden, dan zou de hele mensheid nog steeds niet in staat zijn om de rust in te gaan en God zou niet in staat zijn om de hele mensheid naar een beter koninkrijk te brengen. Dit soort werk zou dan niet helemaal af zijn. Als Hij klaar is met Zijn werk, zal de hele mensheid volkomen heilig zijn. Alleen op deze manier kan God vredig in rust leven.

uit 'God en de mens zullen gezamenlijk de rust ingaan' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 94

Mijn voetstappen voeren door het universum en naar de uiteinden van de aarde, mijn ogen onderzoeken voortdurend ieder mens en bovendien observeer ik het universum als geheel. Mijn woorden zijn daadwerkelijk aan het werk in elke uithoek van het universum. Wie het dan ook durft om geen dienst te doen aan mij, wie het dan ook durft om mij ontrouw te zijn, wie het dan ook durft om een oordeel uit te spreken over mijn naam en wie het dan ook durft om mijn zonen te beschimpen en te belasteren – zij die echt tot zulke dingen in staat zijn, moeten een streng oordeel ondergaan. Mijn oordeel zal in zijn totaliteit plaatsvinden, wat betekent dat het nu het tijdperk van het oordeel is. Door goed te observeren zullen jullie merken dat mijn oordeel zich over de gehele universum-wereld uitstrekt. Natuurlijk wordt mijn huis niet vrijgesteld; het oordeel komt over hen van wie de gedachten, woorden of daden niet overeenstemmen met mijn wil. Begrijp dit! Mijn oordeel is gericht op de gehele universum-wereld, en niet slechts op één groep mensen of dingen. Besef je dit? Als je gedachten diep van binnen in conflict zijn met mij, dan word je meteen innerlijk geoordeeld.

Mijn oordeel komt in allerlei vormen en gedaanten. Weet dit! Ik ben de unieke en wijze God van de universum-wereld! Niets gaat mijn kracht te boven. Mijn oordelen worden allemaal aan jullie geopenbaard: als je gedachten met mij in conflict zijn, verlicht ik je, als waarschuwing. Als je niet luistert, verlaat ik je onmiddellijk (ik verwijs hiermee niet naar het in twijfel trekken van mijn naam, maar naar uiterlijke gedragingen die betrekking hebben op vleeselijke genoegens). Als je gedachten naar mij toe opstandig zijn, als je tegen me klaagt, als je steeds weer de ideeën van Satan aanvaardt en niet de gevoelens van het leven volgt, dan zal je geest in duisternis verkeren en je vlees pijn lijden. Je moet dicht bij mij zijn. Je kan onmogelijk je normale

toestand in slechts één of twee dagen herstellen, en je leven zal zichtbaar ver achterblijven. Wat betreft degenen die losbandig spreken: ik zal jullie mond en tong disciplineren en jullie tongen aanpakken. Degenen die zich ongebreideld laten gaan in hun handelen, jullie zal ik waarschuwen in jullie geest, en ik zal degenen die niet luisteren streng tuchtigen. Degenen die mij openlijk oordelen en tarten, dat wil zeggen, degenen die ongehoorzaamheid tentoonspreiden in woord of daad, zal ik geheel elimineren en in de steek laten, zodat ze omkomen en de hoogste zegeningen verliezen. Dat zijn degenen die worden geëlimineerd nadat ze waren uitverkoren. Degenen die onwetend zijn, dat wil zeggen degenen van wie de visies onduidelijk zijn, zal ik nog steeds verlichten en redden. Degenen echter die de waarheid begrijpen maar die niet praktiseren, zullen volgens bovengenoemde regels worden behandeld, of zij onwetend zijn of niet. Wat betreft de mensen die vanaf het begin dwalende intenties hebben gehad: ik zal het hun voor altijd onmogelijk maken om de realiteit te bevatten en ten slotte zullen ze geleidelijk worden geëlimineerd, één voor één. Niet een van hen zal overblijven, hoewel ze er nu door mijn opzet nog zijn (want ik doe dingen niet haastig, maar op ordelijke wijze).

Mijn oordeel is geheel geopenbaard; het richt zich tot verschillende mensen die allemaal hun juiste plaats moeten innemen. Ik zal de mensen besturen en oordelen in overeenstemming met de regels die ze hebben overtreden. Wat betreft degenen die niet in deze naam zijn en Christus van de laatste dagen niet aanvaarden, is er maar één regel: ik zal de geest, de ziel en het lichaam van ieder die mij tart, onmiddellijk wegnemen en in het dodenrijk werpen. Voor al wie mij niet tarten, zal ik wachten totdat jullie rijpen, voordat ik een tweede oordeel uitvoer. Mijn woorden leggen alles volstrekt duidelijk uit en niets is verborgen. Ik hoop alleen dat jullie in staat zijn om ze te allen tijde in gedachten te houden!

uit 'Hoofdstuk 67' van 'Uitspraken van Christus aan het begin' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 95

In de laatste dagen worden alle dingen ingedeeld naar soort door middel van verovering. Veroveren is het werk van de laatste dagen – met andere woorden, de beoordeling van iemands zonden is het werk van de laatste dagen. Want hoe kunnen mensen anders worden ingedeeld? Het classificerend werk dat onder jullie plaatsvindt is het begin van een dergelijk werk in het hele universum. Hierna zullen de mensen van alle landen en alle volkeren ook aan het overwinningswerk worden onderworpen. Dat betekent dat ieder mens in de schepping zal worden ingedeeld naar soort, en zal komen vóór de rechterstoel om geoordeeld te worden. Geen enkel mens en geen enkel ding kan ontsnappen aan deze tuchting en dit oordeel, en geen persoon of ding kan om deze indeling heen; iedereen zal in klassen worden ingedeeld. Dat komt omdat het einde nabij is voor alle dingen en alle hemelen en de aarde hun einde bereiken. Hoe

zou de mens aan het einde van zijn bestaan kunnen ontsnappen? Dus, hoeveel langer kunnen jullie doorgaan met je daden van ongehoorzaamheid? Zien jullie niet dat je laatste dagen op handen zijn? Hoe kunnen zij die God vereren en naar Hem verlangen niet de dag van de verschijning van Gods rechtvaardigheid zien komen? Hoe kunnen zij de uiteindelijke beloning voor goedheid niet ontvangen? Ben jij iemand die goed doet, of ben je iemand die slecht doet? Ben jij iemand die een rechtvaardig oordeel aanvaardt en gehoorzaamt, of iemand die dan wordt vervloekt? Woon je in het licht vóór de zetel van het oordeel, of in de duisternis in de onderwereld? Ben je zelf niet degene die het duidelijkst weet of jouw einde beloning of straf zal zijn? Ben je zelf niet degene met het meeste inzicht, die heel goed begrijpt dat God rechtvaardig is? Dus, wees eerlijk, hoe is je gedrag en wat voor soort hart heb je? Als ik je vandaag verover, heb je mij dan echt nodig om te bepalen of je gedrag slecht is of goed? Hoeveel heb je voor mij opgegeven? Hoe innig aanbid je mij? Je weet zelf het duidelijkst hoe je tegenover mij staat – is het niet? Je weet zelf als geen ander waar je uiteindelijk terecht zult komen! Ik zeg het je: ik heb alleen de mensheid geschapen en ik heb jou geschapen, maar ik heb jullie niet prijsgegeven aan Satan. Ook heb ik jullie niet met opzet tegen mij in opstand laten komen om je daarna te straffen. Hebben jullie deze rampen niet verdiend omdat je hart te hard was en je gedrag verachtelijk? Is het dus niet zo dat jullie je eigen einde kunnen bepalen? Is het niet zo dat jullie in je hart wel weten, beter dan wie ook, hoe je zult eindigen? De reden dat ik mensen overwin, is om het ze te onthullen en ook om voor zover mogelijk je redding te verzekeren. Het is niet de bedoeling dat je kwaad doet of bewust de hel van de vernietiging inloopt. Als de tijd komt, al je grote lijden, het gewezen en het tandengeknars – zal dat niet allemaal zijn vanwege je zonden? Is het je eigen goedheid of je eigen boosaardigheid dus niet het beste oordeel over je? Is het niet het beste bewijs van wat je einde zal zijn?

uit 'De innerlijke waarheid van het werk van de overwinning (1)' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 96

Er klinkt een donderende stem die het gehele universum doet beven en mensen verdooft, waardoor ze te laat zijn om uit de weg te gaan en sommigen worden gedood, sommigen worden vernietigd en sommigen worden geoordeeld. Het is echt een spektakel zoals nog nooit eerder is gezien. Luister aandachtig, de donderslagen worden vergezeld door het geluid van wenen en het geluid komt uit het dodenrijk, dit geluid komt uit de hel. Dit is het bittere geluid van die zonen van de rebellie die door mij zijn geoordeeld. Degenen die niet luisteren naar wat ik zeg en mijn woorden niet in de praktijk brengen, worden streng geoordeeld en ontvangen de vloek van mijn toorn. Mijn stem is oordeel en toorn, ik zie bij niemand iets door de vingers en toon niemand genade, want ik ben de rechtvaardige God Zelf, en ik bevat toorn; ik bevat verbranding, reiniging

en vernietiging. In mij is niets dat verborgen is, niets dat emotioneel is, alles is veeleer open, rechtvaardig en onpartijdig. Omdat mijn eerstgeboren zonen reeds met mij op de troon zitten, regerend over alle naties en alle volken, vangt het oordeel over de onrechtvaardige en zondige dingen en mensen aan. Ik zal ze een voor een onderzoeken, niets missen, hen volkomen onthullen. Want mijn oordeel is volledig geopenbaard en is volledig openbaar geweest, er is niets achtergehouden. Ik werp alles dat niet overeenstemt met mijn wil uit en laat het eeuwig vergaan in de put van de afgrond. Ik zal het voor eeuwig laten branden in de put van de afgrond. Dit is mijn rechtvaardigheid, dit is mijn oprechtheid. Niemand kan dit veranderen en het moet op mijn bevel worden gerealiseerd.

De meeste mensen negeren mijn woorden en denken dat woorden slechts woorden zijn en dat feiten feiten zijn. Ze zijn blind! Weten ze niet dat ik de getrouwe God Zelf ben? Mijn woorden en feiten vinden gelijktijdig plaats – is het niet werkelijk waar? Mensen begrijpen mijn woorden niet, en alleen degenen die verlicht zijn kunnen ze werkelijk begrijpen – dit is een feit. Zodra mensen mijn woorden zien worden ze doodsbang, verstoppen ze zich overal – laat staan wanneer mijn oordeel wordt geveld. Toen ik alle dingen schiep, wanneer ik de wereld vernietig en wanneer ik mijn eerstgeboren zonen compleet maak, werden en worden al deze dingen gerealiseerd door een enkel woord uit mijn mond, want mijn woord zelf vormt het gezag, het oordeel. Er kan gesteld worden dat de persoon die ik ben het oordeel en de majesteit is. Dit is een kant van mijn bestuurlijke decreten, een van de manieren die ik heb om mensen te oordelen. In mijn ogen zijn alle mensen, alle zaken en alle dingen – absoluut alles – in mijn handen en vallen onder mijn oordeel, niemand en niets durft zich woest en moedwillig te gedragen, en alles moet worden volbracht in overeenstemming met de woorden van mijn mond. Vanuit menselijke opvattingen gelooft iedereen de woorden van de persoon die ik ben. Wanneer mijn Geest spreekt, twijfelen mensen. Ze kennen niet allemaal mijn almacht en ze doen aantijgingen tegen mij. Ik zeg het jou! Wie twijfelt aan mijn woorden, wie mijn woorden kleineert, behoort tot degenen die zullen worden vernietigd, zij zijn de eeuwige zonen van de vernietiging. Hieruit blijkt dat er maar heel weinig zijn die eerstgeboren zonen zijn, omdat dit mijn manier van werken is. Zoals ik heb gezegd, ik steek geen vinger uit, maar gebruik in plaats daarvan mijn woord om alles te volbrengen. Dit is waarin mijn almacht ligt. In mijn woorden kan niemand de bron en het doel van mijn uitspraken vinden. Mensen kunnen hier niet in slagen, ze kunnen alleen handelen in overeenstemming met mijn leiding, en kunnen alles uitsluitend doen in overeenstemming met mijn wil volgens mijn rechtvaardigheid, zodat mijn familie rechtvaardigheid en vrede zal kennen, voor eeuwig zal leven, voor eeuwig vast en onwankelbaar.

Mijn oordeel komt over iedereen, mijn bestuurlijke decreten raken iedereen en mijn woorden en mijn persoon worden aan iedereen geopenbaard. Dit is de tijd voor het grote werk

van mijn Geest (op dit moment worden al degenen die zullen worden gezegend en degenen die zullen lijden, onderscheiden). Zodra mijn woorden weerklinken heb ik onderscheid gemaakt tussen degenen die zullen worden gezegend en degenen die zullen lijden. Het is allemaal kristalhelder en ik kan het in een oogopslag zien. (Dit wordt gezegd in relatie tot mijn menselijkheid, het is dus niet in tegenspraak met mijn uitverkiezing en selectie.) Ik zwerf rond door de bergen, langs rivieren en alle dingen, door de ruimte van het universum. Ik observeer elke plek en reinig elke plek, zodat deze onreine plekken en deze overspelige landen allemaal ophouden te bestaan en tot niets zullen worden verbrand vanwege mijn woorden. Voor mij is alles eenvoudig. Als het nu de tijd zou zijn die ik heb vastgesteld om de wereld te vernietigen, zou ik deze met een woord kunnen inslikken, maar het is nu niet de tijd. Alles moet gereed zijn voor ik dit werk zal doen, zodat mijn plan niet wordt gehinderd en mijn management niet wordt onderbroken. Ik weet hoe ik het redelijkerwijs kan doen: ik heb mijn wijsheid en ik heb mijn eigen ordening. Mensen moeten geen vinger uitsteken – zorg ervoor dat jullie niet door mijn hand worden gedood. Dit raakt reeds aan mijn bestuurlijke decreten. Hieruit kan men de strengheid van mijn bestuurlijke decreten aflezen en kan men de principes van mijn bestuurlijke decreten zien, waaronder de volgende twee aspecten: aan de ene kant dood ik allen die niet overeenstemmen met mijn wil en die mijn bestuurlijke decreten beledigen, aan de andere kant vervloek ik in mijn toorn allen die mijn bestuurlijke decreten beledigen. Deze twee aspecten zijn onmisbaar en zijn de uitvoerende principes van mijn bestuurlijke decreten. Iedereen wordt behandeld volgens deze twee principes, zonder emoties, hoe trouw de mensen ook zijn. Dit is voldoende om mijn rechtvaardigheid te tonen en mijn majesteit en toorn te demonstreren, die alle dingen zullen verbranden, alle wereldlijke dingen en alle dingen die niet overeenkomen met mijn wil. Mijn woorden bevatten verborgen mysteries en mijn woorden bevatten ook geopenbaarde mysteries. Volgens de menselijke opvatting, volgens de menselijke geest, zijn mijn woorden daarom voor altijd onbegrijpelijk en is mijn hart voor altijd ondoorgrondelijk. Met andere woorden, ik moet de mensen hun opvattingen en denkwijze laten verwerpen. Dit is het belangrijkste onderdeel van mijn managementplan. Ik moet het op deze manier doen om mijn eerstgeboren zonen te winnen en om de dingen te volbrengen die ik wil doen.

uit 'Hoofdstuk 103' van 'Uitspraken van Christus aan het begin' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 97

Sion, juich! Sion, zing! Ik ben teruggekeerd in triomf, ik ben teruggekeerd als overwinnaar! Alle volken! Haast jullie en stel je in rijen op! Alle dingen van de schepping! Kom nu tot stilstand, want mijn persoon staat tegenover het ganse universum en verschijnt in het oosten van de wereld! Wie waagt het om niet te knielen in aanbidding? Wie waagt het om mij niet de ware

God te noemen? Wie waagt het om niet in eerbied op te zien? Wie waagt het om niet te prijzen? Wie waagt het om niet te juichen? Mijn volk zal mijn stem horen en mijn zonen zullen overleven in mijn koninkrijk! Bergen, rivieren en alle dingen zullen onophoudelijk juichen en springen zonder ophouden. Op dit moment durft niemand zich terug te trekken en durft niemand op te staan om in verzet te komen. Dit is mijn wonderbaarlijke handelen en zelfs meer dan dat, het is mijn grote kracht! Ik zal alles mij laten vereren in hun hart, en daarboven zal ik alle dingen mij laten loven. Dit is het uiteindelijke doel van mijn managementplan dat zich uitstrekt over zesduizend jaar en het is wat ik heb bepaald. Geen mens, geen ding of gebeurtenis, durft op te staan om zich tegen mij te verzetten of mij te weerstaan. Heel mijn volk zal naar mijn berg stromen (met andere woorden: de wereld die ik later zal scheppen) en zij zullen zich aan mij onderwerpen omdat ik majesteit en oordeel bezit en gezag draag. (Dit verwijst naar wanneer ik in het lichaam ben. Ik heb ook gezag in het vlees, maar omdat in het vlees de beperkingen van tijd en ruimte niet kunnen worden overstegen, kan niet worden gezegd dat ik de volledige glorie heb verkregen. Hoewel ik de eerstgeboren zonen in het vlees verkregen heb, kan niet worden gezegd dat ik glorie heb verkregen. Pas als ik naar Sion terugkeer en van uiterlijk verander, kan worden gesteld dat ik gezag draag – dat wil zeggen dat ik glorie heb verkregen.) Niets zal moeilijk voor me zijn. Door de woorden uit mijn mond zal alles worden vernietigd en door de woorden uit mijn mond zal alles ontstaan en compleet worden gemaakt. Dat is mijn grote kracht en dat is mijn gezag. Omdat ik vol van kracht ben en gevuld met gezag, is er niemand die me durft te belemmeren. Ik heb alles al overwonnen en ik heb de overwinning al behaald over alle zonen van de rebellie. Ik breng mijn eerstgeboren zonen samen met mij om terug te keren naar Sion. Ik keer niet alleen terug naar Sion. Daarom zullen allen mijn eerstgeboren zonen zien en zo eerbied voor mij krijgen in hun hart. Dit is mijn doel bij het verkrijgen van de eerstgeboren zonen. Dit was mijn plan sinds de schepping van de wereld.

Als alles klaar is, zal de dag aanbreken van mijn terugkeer naar Sion, en deze dag zal door alle volkeren worden gevierd. Wanneer ik naar Sion terugkeer, zullen alle dingen op aarde stil worden en alle dingen op aarde zullen in vrede zijn. Wanneer ik terugkeer naar Sion, zal alles zijn oorspronkelijk uiterlijk herkrijgen. Dan zal ik mijn werk in Sion beginnen. Ik zal de goddelozen straffen en de goeden belonen. Ik zal mijn rechtvaardigheid ten uitvoer brengen en ik zal mijn oordeel uitvoeren. Ik zal mijn woorden gebruiken om alles te volbrengen, zodat alles en iedereen mijn tuchtigende hand voelt, en ik zal alle mensen mijn volle glorie laten zien, mijn volle wijsheid en mijn volle gulheid. Niemand zal durven opstaan om een oordeel te vellen, omdat in mij alles is voltooid. Laat iedereen hier mijn volle waardigheid zien en mijn volledige overwinning proeven, want in mij komen alle dingen tot uiting. Hierin kan mijn grote kracht en mijn gezag worden gezien. Niemand zal mij durven beledigen en niemand zal mij durven

belemmeren. In mij wordt alles openbaar gemaakt. Wie zou het durven om iets te verbergen? Ik zal deze persoon zeker geen genade tonen! Dat soort ellendelingen moet mijn strenge straf ontvangen en zulk uitschot moet uit mijn zicht worden verwijderd. Ik zal hen regeren met een ijzeren staf en ik zal mijn gezag gebruiken om hen te oordelen, zonder enige genade en zonder hun gevoelens te sparen, want ik ben God Zelf. Ik heb geen emotie en ben majestueus en mag niet beledigd worden. Dit moet iedereen begrijpen en inzien, opdat ze niet ‘zonder oorzaak of reden’ door mij neergeslagen en vernietigd zullen worden, want mijn staf zal allen neerslaan die mij beledigen. Het kan me niet schelen of ze mijn bestuurlijke decreten kennen; dat is voor mij niet van belang, aangezien mijn persoon niemands belediging tolereert. Dat is de reden dat er wordt gezegd dat ik een leeuw ben; wie ik ook aanraak, zal ik neerslaan. Daarom wordt er gezegd dat het nu godslastering is om te zeggen dat ik een God van mededogen en goedertierenheid ben. In wezen ben ik geen lam maar een leeuw. Niemand durft mij te beledigen en wie mij beledigt, zal ik straffen met de dood, onmiddellijk en zonder genade. Dit voldoet om mijn gezindheid te tonen. Daarom zal een grote groep mensen zich in de eindtijd terugtrekken, en dit zal voor mensen moeilijk te verdragen zijn. Maar wat mij aangaat, ik ben ontspannen en gelukkig, en ik zie dat helemaal niet als een moeilijke taak. Zo is mijn gezindheid.

uit ‘Hoofdstuk 120’ van ‘Uitspraken van Christus aan het begin’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Dagelijkse woorden van God Fragment 98

In het koninkrijk beginnen de talloze schepselen te herleven en hun levenskracht terug te vinden. Door veranderingen in de toestand van de aarde beginnen de grenzen tussen het ene en het andere land ook te veranderen. Voorheen heb ik geprofeteerd: Als land van land gescheiden wordt, en land verenigt zich met land, dan breekt de tijd aan dat ik de naties aan diggelen zal slaan. Op dat moment vernieuw ik de hele schepping en deel ik het hele universum opnieuw in. Ik breng daarmee het universum in orde en verander de oude staat in de nieuwe. Dit is mijn plan. Dit zijn mijn werken. Als de naties en de volken van de wereld allen weer voor mijn troon staan, zal ik alle overvloed van de hemel tot mij nemen en aan de mensenwereld schenken, zodat deze dankzij mij van ongeëvenaarde overvloed overloopt. Maar zolang de oude wereld blijft bestaan, zal ik mijn woede uitstorten over de naties, mijn bestuurlijke decreten openlijk afkondigen in het hele universum en eenieder die deze overtreedt tuchtigen:

Als ik mijn gezicht naar het universum wend om te spreken, hoort de hele mensheid mijn stem, en ziet vervolgens alle werken die ik heb volbracht in het hele universum. Zij die zich verzetten tegen mijn wil, dat wil zeggen, zij die zich met de daden van de mens tegen mij verzetten, zullen door mijn tuchtiging worden geveld. Ik neem de talrijke sterren in de hemel en vernieuw ze, en dankzij mij worden zon en maan vernieuwd – het firmament zal niet meer zijn

zoals het was; de talloze dingen op aarde zullen vernieuwd zijn. Door mijn woorden wordt alles voltooid. De vele naties in het universum zullen opnieuw worden ingedeeld en door mijn natie worden vervangen, zodat de naties op aarde voor altijd verdwijnen en één natie vormen die mij aanbidt; alle naties op aarde zullen vernietigd worden en ophouden te bestaan. Van alle mensen in het universum zullen zij die aan de duivel toebehoren uitgeroeid worden; allen die Satan aanbidden zullen verslagen worden door mijn brandend vuur – dat wil zeggen: behalve zij die zich nu in de stroom bevinden, de anderen zullen in as veranderen. Als ik de vele volkeren tuchtig, zullen zij die in de religieuze wereld leven, in verschillende gradaties, tot mijn koninkrijk terugkeren, overwonnen door mijn werken, omdat zij de komst van de Heilige die op een witte wolk rijdt hebben aanschouwd. De hele mensheid volgt haar eigen soort en ontvangt tuchtiging naar gelang haar daden. Zij die tegen mij stelling hebben genomen zullen omkomen. Als de daden van mensen op aarde geen betrekking hebben gehad op mij, zullen deze mensen, gezien de manier waarop zij zich van hun taak hebben gekwetend, blijven voortbestaan op aarde onder heerschappij van mijn zonen en mijn volk. Ik zal mijzelf aan de talloze volken en de talloze naties openbaren, en mijn eigen stem laten klinken op aarde om de voltooiing te verkondigen van mijn grote werk zodat alle mensen het met hun eigen ogen kunnen aanschouwen.

Terwijl mijn stem intenser wordt, kijk ik ook goed naar de toestand van het universum. Door mijn woorden worden de talloze schepselen vernieuwd. De hemel verandert, en ook de aarde verandert. De originele vorm van de mens komt aan het licht en langzamerhand vindt de mens, ieder naar zijn eigen soort, onbewust zijn weg terug naar de boezem van zijn familie. Ik zal daarover zeer verheugd zijn. Ik ken geen ontwrichting, en mijn grote werk wordt geheel onbewust voltooid, de talloze schepselen worden geheel onbewust veranderd. Toen ik de wereld schiep, heb ik alles naar zijn soort gevormd en heb ik alle dingen die een vorm hebben naar hun soort bijeengebracht. Nu het einde van mijn managementplan naderbij komt, herstel ik de schepping in de oude staat, breng ik alles terug naar hoe het oorspronkelijk was, en verander ik alles grondig, zodat alles in de boezem van mijn plan weerkeert. De tijd is aangebroken! De laatste fase van mijn plan wordt aanstonds volbracht! O, onzuivere, oude wereld! Jij wordt zeker door mijn woorden geveld! Jij zult zeker tot niets worden teruggebracht door mijn plan! O, de talloze schepselen! Jullie zullen allemaal nieuw leven in mijn woorden verkrijgen, jullie zullen jullie oppermachtige Heer hebben! O, zuivere en smetteloze nieuwe wereld! Jij zult zeker in mijn glorie herleven! O, Berg Sion! Zwijg niet langer. Ik ben triomfantelijk teruggekeerd. Te midden van de Schepping, bekijk ik de hele aarde nauwkeurig. Op aarde is de mensheid een nieuw leven begonnen. De mens heeft nieuwe hoop. O, mijn volk! Hoe kun je in mijn licht niet weer tot leven komen? Hoe kun je onder mijn leiding niet springen van vreugde? Landen juichen in vervoering,

de wateren zijn hees van vrolijk gelach! O, het herrezen Israël! Hoe kun je over mijn voorbeschikking geen trots voelen? Wie heeft er gehuild? Wie heeft er geweeklaagd? Het oude Israël bestaat niet meer, het huidige Israël is in de wereld verrezen en staat rechtop en hoog overeind, en is in de harten van de hele mensheid opgestaan. Door mijn volk zal het huidige Israël zeker de bron van bestaan verwerven! O, gehaat Egypte! Je verzet je toch niet meer tegen mij? Hoe kun je mijn barmhartigheid misbruiken en proberen te ontkomen aan mijn tuchtiging? Hoe kun je niet bestaan binnen mijn tuchtiging? Allen die ik liefheb zullen zeker het eeuwige leven hebben, en allen die tegen mij zijn zullen zeker voor eeuwig door mij worden getuchtigd. Ik ben een na-ijverige God, ik spaar de mensen niet gemakkelijk na alles wat zij gedaan hebben. Ik zal over de hele wereld waken, in het oosten van de wereld verschijnen in rechtvaardigheid, majesteit, toorn en tuchtiging, en mij dan aan de talrijke mensenscharen openbaren!

uit 'Hoofdstuk 26' van 'Gods woorden aan het hele universum' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

4 De incarnatie

Dagelijkse woorden van God Fragment 99

De betekenis van incarnatie is dat God in het vlees verschijnt en dat Hij, naar het beeld van vlees, komt werken, tussen de mensen die Hij geschapen heeft. God moet dus om te incarneren eerst vlees zijn, vlees met een normale menselijkheid. Dit is het meest fundamentele vereiste. De implicatie van Gods incarnatie is in feite dat God leeft en werkt in het vlees, dat God in Zijn ware essentie vlees wordt, mens wordt. Zijn geïncarneerde leven en werk kan in twee stadia worden onderverdeeld. Eerst is er het leven dat Hij vóór het uitvoeren van Zijn bediening leidt. Hij leeft in een gewoon gezin, in volslagen normale menselijkheid, en gehoorzaamt de gewone morele beginselen en wetten van het menselijk leven, heeft gewone menselijke behoeftes (voedsel, kleding, slaap en onderdak), gewone menselijke zwakheden en gewone menselijke emoties. Met andere woorden, in dit eerste stadium leidt Hij een niet-goddelijk, heel gewoon menselijk leven en doet Hij met alle gewone menselijke activiteiten mee. Het tweede stadium is het leven dat Hij leidt nadat Hij met de uitvoering van Zijn bediening is begonnen. Hij verkeert nog steeds in gewone menselijkheid met een gewoon menselijk omhulsel, er is geen teken van het bovennatuurlijke waar te nemen. Toch leeft Hij alleen voor Zijn bediening, en in deze tijd staat Zijn normale menselijkheid geheel in dienst van het gewone werk van Zijn goddelijkheid; Zijn normale menselijkheid is tegen die tijd zover gerijpt, dat Hij Zijn bediening uit kan voeren. Het tweede stadium van Zijn leven is dus de uitvoering van Zijn bediening in Zijn normale menselijkheid, het is een leven van normale menselijkheid én van complete goddelijkheid. De reden dat Hij in het eerste stadium van Zijn leven in heel gewone menselijkheid leeft is dat Zijn menselijkheid nog niet gelijk is aan het geheel van het goddelijke werk, nog niet gerijpt is. Pas

als Zijn menselijkheid is gerijpt en Hij Zijn bediening op de schouders kan nemen, kan Hij aan de taak van de uitvoering van Zijn bediening beginnen. Omdat Hij, als vlees, moet groeien en rijpen, is het eerste stadium van Zijn leven dat van de normale menselijkheid. Omdat Zijn menselijkheid in het tweede stadium in staat is het werk te ondernemen en Zijn bediening uit te voeren, is het leven van de geïncarneerde God tijdens Zijn bediening een leven van menselijkheid en complete goddelijkheid. Als de geïncarneerde God vanaf Zijn geboorte Zijn bediening serieus had opgepakt en bovennatuurlijke tekenen had gegeven en wonderen had verricht, dan zou Hij geen lichamelijke essentie hebben. Daarom bestaat Zijn menselijkheid in het belang van Zijn lichamelijke essentie; er kan geen vlees zijn zonder menselijkheid, een persoon zonder menselijkheid is geen menselijk wezen. Zo is de menselijkheid van Gods vlees een wezenlijke eigenschap van het geïncarneerde vlees van God. Het is blasfemie te zeggen dat “als God vlees wordt Hij helemaal goddelijk is en totaal niet menselijk”, omdat een dergelijke uitspraak gewoon niet bestaat en het grondbeginsel van de incarnatie geweld aandoet. Zelfs nadat Hij Zijn bediening begint uit te voeren leeft Hij nog steeds in Zijn goddelijkheid met een menselijk omhulsel als Hij Zijn werk doet. Zijn menselijkheid dient alleen op dat moment het enige doel om Zijn goddelijkheid het werk in het gewone vlees te laten uitvoeren. De handelende factor van het werk is dus de goddelijkheid die Zijn menselijkheid bewoont. Zijn goddelijkheid, niet Zijn menselijkheid, is aan het werk, maar deze goddelijkheid is verborgen in Zijn menselijkheid. In de kern wordt Zijn werk door Zijn complete goddelijkheid gedaan, niet door Zijn menselijkheid. Maar de uitvoerder van het werk is Zijn vlees. Je zou kunnen zeggen dat Hij mens en ook God is, want God wordt een God die in het vlees leeft, met een menselijk omhulsel en een menselijke essentie maar ook met de essentie van God. Omdat Hij een mens met de essentie van God is, staat Hij boven alle geschapen mensen, boven iedere mens die het werk van God kan uitvoeren. En dus is Hij, onder allen met een menselijk omhulsel net als Hij en onder allen die menselijkheid bezitten de enige die de geïncarneerde God Zelf is – alle anderen zijn geschapen mensen. Hoewel ze allen menselijkheid bezitten, hebben geschapen mensen alleen maar menselijkheid, terwijl de vleesgeworden God anders is: in Zijn vlees heeft Hij niet alleen menselijkheid, maar ook – nog belangrijker – goddelijkheid. Zijn menselijkheid kan herkend worden in de uiterlijke verschijning van Zijn vlees en in Zijn dagelijks leven, maar Zijn goddelijkheid is moeilijker waar te nemen. Omdat Zijn goddelijkheid alleen wordt uitgedrukt als Hij menselijkheid heeft, en niet zo bovennatuurlijk is als de mensen zich voorstellen, kunnen zij die slechts met de grootste moeite zien. Zelfs vandaag de dag vinden mensen het nog heel moeilijk de ware essentie van de vleesgeworden God te doorgronden. Ik denk in feite dat zelfs nu ik er al zolang over heb gesproken, de meesten van jullie het nog steeds een mysterie vinden. Het is eigenlijk heel eenvoudig: Omdat God vlees is geworden is Zijn essentie een combinatie van menselijkheid en goddelijkheid. Deze combinatie wordt God Zelf genoemd, God Zelf op

aarde.

uit 'De essentie van het door God bewoonde vlees' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 100

Het leven dat Jezus op aarde leidde was het gewone leven van het vlees. Hij leefde in de normale menselijkheid van Zijn vlees. Zijn gezag – om Zijn werk te doen en Zijn woord te spreken, of zieken te genezen en duivels uit te drijven, om zulke buitengewone dingen te doen – werd pas grotendeels duidelijk toen Hij Zijn bediening begon. Zijn leven voor Zijn negenentwintigste, voordat Hij Zijn bediening uitvoerde, was bewijs genoeg dat Hij gewoon normaal vlees was. Daarom, en omdat Hij nog niet met de uitvoering van Zijn bediening was begonnen, zagen de mensen geen spoor van goddelijkheid in Hem, ze zagen niets anders dan een gewoon, normaal mens – net zoals destijds sommige geloofden dat Hij de zoon van Jozef was. De mensen dachten dat Hij de zoon van een gewoon mens was, ze konden op geen enkele manier zien dat Hij Gods geïncarneerde vlees was. Zelfs toen Hij tijdens de uitvoering van Zijn bediening wonderen verrichtte zeiden de meeste mensen nog steeds dat Hij de zoon van Jozef was, want Hij was de Christus met het omhulsel van normale menselijkheid. Zijn normale menselijkheid en Zijn werk bestonden beide om de inhoud van de eerste incarnatie te vervullen, waarmee bewezen werd dat God helemaal in het vlees was gekomen en een volslagen gewoon mens was geworden. Dat Hij normale menselijkheid had voor Hij aan het werk ging was het bewijs dat Hij van gewoon vlees was, en dat Hij daarna werkte bewees ook dat Hij van gewoon vlees was, omdat Hij tekenen en wonderen verrichtte, zieken genas en duivels uitdreef in het vlees van de normale menselijkheid. De reden dat Hij wonderen kon verrichten was dat Zijn vlees het gezag van God herbergde, het vlees was waarin de Geest van God zich kleepte. Hij had dit gezag vanwege de Geest van God, en het betekende niet dat Hij niet van vlees was. Zieken genezen en duivels uitdrijven was het werk dat Hij moest doen in Zijn bediening, een uitdrukking van Zijn goddelijkheid die in Zijn menselijkheid verborgen lag, en wat voor tekenen Hij ook gaf of hoe Hij Zijn gezag ook demonstreerde, Hij bleef in normale menselijkheid leven en was nog steeds van gewoon vlees. Tot het moment van Zijn herrijzen nadat Hij aan het kruis was gestorven heeft Hij in het gewone vlees geleefd. Het verlenen van genade, het genezen van de zieken en het uitdrijven van duivels maakte allemaal onderdeel uit van Zijn bediening en vormde al het werk dat Hij in Zijn gewone vlees deed. Voordat Hij werd gekruisigd had Hij Zijn gewone vlees nog nooit verlaten, wat Hij ook deed. Hij was God Zelf en deed het werk van God. Maar omdat Hij het geïncarneerde vlees van God was, at Hij voedsel, droeg Hij kleren, had Hij gewone menselijke behoeftes, een gewoon menselijk verstand en een gewone menselijke geest. Dit was allemaal bewijs dat Hij een gewoon mens was, waarmee het bewijs werd geleverd dat

het geïncarneerde vlees van God vlees was met een gewone en niet met een bovennatuurlijke menselijkheid. Het was Zijn opdracht het werk van de eerste incarnatie van God af te maken, de bediening van de eerste incarnatie te vervullen. Het belang van de incarnatie is dat een gewoon, normaal mens het werk van God Zelf uitvoert; dat wil zeggen dat God Zijn goddelijke werk in menselijkheid uitvoert en daarbij Satan overwint. Incarnatie houdt in dat de Geest van God vlees wordt, dat wil zeggen dat God vlees wordt. Het werk dat Hij in het vlees doet is het werk van de Geest en het wordt in het vlees gerealiseerd, door middel van het vlees tot uitdrukking gebracht. Niemand anders dan Gods vlees kan de bediening van de vleesgeworden God vervullen, dat wil zeggen, alleen Gods geïncarneerde vlees, deze normale menselijkheid – en niemand anders – kan het goddelijke werk uitdrukken. Als God bij Zijn eerste komst niet voor Zijn negenentwintigste de normale menselijkheid had gehad, als Hij meteen vanaf Zijn geboorte wonderen had kunnen verrichten, als Hij zodra Hij leerde praten meteen de taal van de hemel had gesproken, als Hij vanaf het moment dat Hij voet op aarde zette alle wereldlijke zaken had kunnen bevatten, de gedachten en bedoelingen van ieder mens had kunnen doorzien, dan kon zo iemand geen gewoon mens worden genoemd en had zulk vlees geen menselijk vlees kunnen worden genoemd. Als dat het geval was met Christus, dan zou de betekenis en de essentie van de incarnatie van God verloren gaan. Dat Hij een normale menselijkheid bezit bewijst dat Hij de geïncarneerde God in het vlees is. Het feit dat Hij een normaal menselijk groeiproces doorloopt toont verder aan dat Hij van gewoon vlees is. Bovendien is Zijn werk voldoende bewijs dat Hij Gods woord en Gods Geest is dat vlees werd. Het werk eist dat God vlees wordt, met andere woorden, dit stadium van werk moet in het vlees worden gedaan, in de normale menselijkheid. Het is een eerste vereiste voor ‘het Woord dat vlees wordt’, voor ‘Het Woord dat in het vlees verschijnt’ en het is het ware verhaal achter de twee incarnaties van God. Mensen geloven misschien dat het hele leven van Jezus met wonderen gepaard ging, dat Hij tot aan het einde van Zijn werk op aarde geen normale menselijkheid liet zien, dat Hij geen normale menselijke behoeften of zwakheden of emoties had, de basisbehoefte van het leven niet voor Hem golden of dat Hij geen gewone menselijke gedachten had. Ze denken dat Hij enkel maar een bovenmenselijk verstand had, een transcendente menselijkheid. Ze denken dat, omdat Hij God is Hij niet als gewone mensen zou moeten denken en leven, dat alleen een gewoon persoon, een authentiek mens, menselijke gedachten kan hebben en een gewoon menselijk leven kan leiden. Dit zijn allemaal ideeën van de mens, opvattingen van de mens die tegen de oorspronkelijke bedoeling van Gods werk ingaan. Normaal menselijk denken ondersteunt normaal menselijk verstand en normale menselijkheid; normale menselijkheid ondersteunt de normale functies van het vlees; en de normale functies van het vlees maken het normale vleeselijke leven in zijn geheel mogelijk. Alleen door in dat vlees te werken kan God het doel van Zijn incarnatie bereiken. Als de vleesgeworden God alleen het omhulsel van het vlees had gehad, maar geen gewone menselijke gedachten, dan had Zijn vlees

nooit het menselijk verstand gekend, laat staan de authentieke menselijkheid. Hoe zou zo'n vlees, zonder menselijkheid, de bediening die de vleesgeworden God zou moeten uitvoeren kunnen vervullen? Het normale verstand ondersteunt alle aspecten van het menselijk leven; zonder een normaal verstand kun je niet menselijk zijn. Met andere woorden, een mens zonder normale gedachten is geestesziek. En men kan niet zeggen dat een Christus zonder menselijkheid maar met alleen goddelijkheid Gods geïncarneerde vlees is. Hoe kan het geïncarneerde vlees van God dan geen normale menselijkheid hebben? Is het geen blasfemie te beweren dat Christus geen menselijkheid heeft? Alle activiteiten waar normale mensen zich mee bezig houden verlaten zich op het functioneren van een normaal menselijk verstand. Zonder dat zou de mens afwijkend gedrag vertonen; hij zou het verschil tussen zwart en wit nog niet kunnen aangeven, of tussen goed en kwaad en hij zou geen menselijke ethiek of morele principes kennen. Evenzo zou de vleesgeworden God, als Hij niet als een gewoon mens zou denken, geen authentiek vlees, geen normaal vlees kunnen zijn. Dergelijk niet-denkend vlees zou het goddelijke werk niet op zich kunnen nemen. Hij zou zich niet op een normale manier met activiteiten van het normale vlees bezig kunnen houden, laat staan dat Hij met mensen samen zou kunnen leven op aarde. En zo zou het belang van Gods incarnatie, de ware essentie van Gods vleeswording verloren zijn. De menselijkheid van de vleesgeworden God bestaat om het gewone goddelijke werk in het vlees te behouden; Zijn gewone menselijke denken ondersteunt Zijn normale menselijkheid en al Zijn gewone lichamelijke activiteiten. Je zou kunnen zeggen dat Zijn gewone menselijke denken bestaat om al het werk van God in het vlees te steunen. Als dit vlees geen gewoon menselijk verstand had, zou God niet in het vlees kunnen werken en zou wat Hij in het vlees moet doen nooit tot stand komen. Hoewel de vleesgeworden God een gewoon menselijk verstand heeft is Zijn werk niet aangetast door menselijke gedachten. Hij onderneemt het werk in de menselijkheid met gewoon verstand waarvoor de eerste vereiste is dat Hij menselijkheid met verstand bezit, niet door gewone menselijke gedachten toe te passen. Hoe verheven de gedachten van Zijn vlees ook zijn, Zijn werk kan toch niet als logisch of als denkwerk bestempeld worden. Met andere woorden, Zijn werk is niet door het verstand van Zijn vlees bedacht, maar is een directe uitdrukking van het goddelijke werk in Zijn menselijkheid. Al Zijn werk is de bediening die Hij moet uitvoeren, en Hij heeft niets daarvan met Zijn eigen brein bedacht. Bijvoorbeeld, zieken genezen, duivels verdrijven en de kruisiging waren niet het product van Zijn menselijk verstand, een mens met een menselijk verstand zou daar niet in kunnen slagen. Het huidige overwinningswerk is evenzeer een bediening die uitgevoerd moet worden door de vleesgeworden God, maar het is niet het werk van de menselijke wil, het is het werk dat Zijn goddelijkheid moet uitvoeren, werk waar geen lichamen mens toe in staat is. De vleesgeworden God moet dus een gewoon menselijk verstand hebben, normale menselijkheid bezitten, omdat Hij Zijn werk in de menselijkheid met een gewoon verstand moet uitvoeren. Dat

is de essentie van het werk van de vleesgeworden God, dat is de ware essentie van de vleesgeworden God.

uit 'De essentie van het door God bewoonde vlees' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 101

Voordat Jezus het werk uitvoerde leefde Hij in Zijn normale menselijkheid. Niemand zag dat Hij God was, niemand kwam erachter dat Hij de vleesgeworden God was. De mensen kenden Hem gewoon als een volledig normaal mens. Zijn volslagen gewone, normale menselijkheid was het bewijs dat God in het vlees was geïncarneerd en dat het Tijdperk van Genade het tijdperk van het werk van de vleesgeworden God was, niet het tijdperk van het werk van de Geest. Het was het bewijs dat de Geest van God geheel in het vlees was gerealiseerd, dat in het tijdperk van Gods incarnatie Zijn vlees al het werk van de Geest uit zou voeren. De Christus met normale menselijkheid is vlees waarin de Geest gerealiseerd is met een normale menselijkheid, gewoon verstand en menselijke gedachten. 'Gerealiseerd worden' betekent dat God mens wordt, dat de Geest vlees wordt. Duidelijk gezegd, het is als God Zelf vlees bewoont met een normale menselijkheid en hierdoor Zijn goddelijk werk tot uitdrukking brengt. Dit is wat gerealiseerd of geïncarneerd betekent. Tijdens Zijn eerste incarnatie moest God zieken genezen en duivels uitdrijven, omdat verlossing Zijn werk was. Om het hele menselijke ras te verlossen moest Hij barmhartig en vergevingsgezind zijn. Het werk dat Hij voor Zijn kruisiging deed was het genezen van zieken en het uitdrijven van duivels, waarmee Hij de redding van de mens van zonde en vuiligheid voorspelde. Omdat dit het Tijdperk van Genade was, was het noodzakelijk voor Hem om zieken te genezen en zo de tekenen en wonderen te laten zien die representatief waren voor de genade in dat tijdperk. Het Tijdperk van Genade draaide namelijk om het schenken van genade, waarvoor vrede, geluk en tastbare zegeningen symbool stonden – allemaal blijken van het geloof van de mensen in Jezus. Dit wil zeggen dat zieken genezen, duivels uitdrijven en genade schenken instinctieve gaven van het vlees van Jezus in het Tijdperk van Genade waren. Ze waren het werk van de Geest, gerealiseerd in het vlees. Maar terwijl Hij dit werk uitvoerde, leefde Hij in het vlees. Hij oversteeg het vlees niet. Welke genezingen Hij ook uitvoerde, Hij bleef een normale menselijkheid bezitten en een gewoon menselijk leven leiden. De reden dat ik zeg dat in het tijdperk van Gods incarnatie het vlees al het werk van de Geest uitvoerde is dat Hij al het werk, ongeacht welk, in het vlees deed. Maar door Zijn werk beschouwden de mensen Zijn vlees niet als lichamelijk in essentie. Zijn vlees kon immers wonderen verrichten, en op sommige bijzondere momenten kon het dingen doen die het vlees overstegen. Al deze gebeurtenissen, zoals het veertig dagen lang op de proef worden gesteld of de verheerlijking op de berg, vonden natuurlijk plaats nadat Hij Zijn bediening was begonnen.

Met Jezus was de bedoeling van de incarnatie van God dus niet af, maar slechts gedeeltelijk volbracht. Het leven dat Hij in het vlees leidde voordat Hij met Zijn werk begon was in alle opzichten volslagen normaal. Nadat Hij met het werk begon, behield Hij het omhulsel van Zijn vlees. Omdat Zijn werk een uitdrukking van goddelijkheid was, steeg het boven de normale functies van het vlees uit. Gods geïncarneerde vlees was immers anders dan mensen van vlees en bloed. In het dagelijks leven moest Hij natuurlijk voedsel, kleding, slaap en onderdak hebben, net als iedereen, had Hij alle gewone behoeften, en redeneerde en dacht Hij als een gewoon mens. De mensen hielden Hem nog steeds voor een normaal mens, alleen het werk dat Hij deed was bovennatuurlijk. Wat Hij ook deed, Hij leefde eigenlijk in een gewone en normale menselijkheid, en voor zover Hij het werk uitvoerde redeneerde Hij bepaald normaal, waren Zijn gedachten bijzonder helder, meer dan bij enig ander normaal mens het geval was. De vleesgeworden God moest wel zo denken en redeneren, want het goddelijke werk moest worden getoond door het vlees dat zeer normaal kon redeneren en helder kon denken – alleen zo kon Zijn vlees het goddelijke werk uitdrukken. Gedurende de hele drieëndertig en een half jaar dat Jezus op aarde heeft geleefd, heeft Hij Zijn normale menselijkheid behouden. Maar door Zijn werk tijdens Zijn bediening van drie en een half jaar dachten de mensen dat Hij heel transcendent was, dat Hij veel bovennatuurlijker was dan daarvoor. In werkelijkheid bleef de normale menselijkheid van Jezus onveranderd zowel voor Hij met Zijn bediening begon als daarna. Zijn menselijkheid bleef al die tijd dezelfde, maar door het verschil tussen voor en na het begin van Zijn bediening, ontstonden er twee verschillende visies met betrekking tot Zijn vlees. Wat de mensen ook dachten, de vleesgeworden God behield de hele tijd Zijn oorspronkelijke, normale menselijkheid, want sinds God geïncarneerd was leefde Hij in het vlees, het vlees dat een normale menselijkheid had. Of Hij nu Zijn bediening aan het uitoefenen was of niet, de normale menselijkheid van Zijn vlees kon niet uitgewist worden omdat menselijkheid de essentie van vlees is. Voordat Jezus Zijn bediening uitvoerde bleef Zijn vlees heel gewoon en hield het zich met alle gewone menselijke handelingen bezig; Hij leek niet in het minst bovennatuurlijk en toonde geen tekenen van wonderen. Hij was toen eenvoudigweg een heel gewoon mens die God vereerde, hoewel Hij eerlijker was in de beoefening, eerlijker dan andere mensen. Zo manifesteerde Zijn volslagen normale menselijkheid zich. Omdat Hij, voordat Hij Zijn bediening op zich nam, helemaal geen werk deed was niemand zich bewust van Zijn identiteit, niemand zag dat Zijn vlees anders was dan dat van alle andere mensen, want Hij verrichtte zelfs niet één wonder en Hij deed zelfs niet een klein stukje van het werk van God. Echter, nadat Hij Zijn bediening begon te verrichten, behield Hij Zijn omhulsel van normale menselijkheid en bleef Hij met menselijke rede leven. Maar omdat Hij met het werk van God Zelf was begonnen, de bediening van Christus op zich had genomen en het werk waartoe stervelingen, mensen van vlees en bloed, niet in staat waren, namen de mensen aan dat Hij geen normale menselijkheid had en geen volledig gewoon vlees

was maar onvolledig vlees. Door het werk dat Hij uitvoerde zeiden de mensen dat Hij God in het vlees was zonder een normale menselijkheid. Dit is een onjuist begrip, want de mensen begrepen het belang van de incarnatie van God niet. Dit misverstand ontstond doordat het werk dat God in het vlees had uitgedrukt het goddelijke werk was, uitgedrukt in een vlees met normale menselijkheid. God was in het vlees gekleed, Hij woonde in het vlees en Zijn werk in Zijn menselijkheid verhulde het gewone van Zijn menselijkheid. Daarom geloofden de mensen dat God geen normale menselijkheid bezat, maar uitsluitend goddelijkheid.

uit 'De essentie van het door God bewoonde vlees' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 102

Tijdens Zijn eerste incarnatie heeft God het werk van de incarnatie niet afgemaakt. Hij heeft alleen de eerste stap van het werk dat God in het vlees moest doen, afgemaakt. Om het incarnatiewerk dus af te maken is God weer in het vlees teruggekeerd en leeft Hij in alle gewoonheid en realiteit van het vlees, dat wil zeggen dat Hij het Woord van God duidelijk maakt in volkomen normaal en gewoon vlees, waarbij Hij het werk dat Hij nog niet af had nu afmaakt. In essentie is het tweede geïncarneerde vlees hetzelfde als het eerste, maar het is nog werkelijker, nog gewoner dan het eerste. Als gevolg is het lijden dat het tweede geïncarneerde vlees moet ondergaan erger dan de eerste keer, maar dit lijden is een gevolg van Zijn bediening in het vlees, wat anders is dan het lijden van de verdorven mens. Het komt ook uit de normale toestand en de werkelijkheid van Zijn vlees. Omdat Hij Zijn bediening in het volslagen normale en werkelijke vlees uitvoert, moet het vlees veel ontberingen ondergaan. Hoe normaler en reëler dit vlees is, hoe meer Hij bij de uitvoering van Zijn bediening zal lijden. Gods werk wordt tot uitdrukking gebracht in heel gewoon vlees, vlees dat helemaal niet bovennatuurlijk is. Omdat Zijn vlees gewoon is en ook het reddingswerk van de mens op de schouders moet nemen, lijdt Hij zelfs nog meer dan bovennatuurlijk vlees zou doen – al dit lijden komt van de realiteit en de normale toestand van Zijn vlees. Je kan de essentie van het geïncarneerde vlees afleiden uit het lijden dat de twee geïncarneerde vlezen hebben ondergaan terwijl ze Hun bediening uitvoerden. Hoe normaler het vlees, hoe groter de ontbering die Hij moet ondergaan als Hij Zijn werk onderneemt; hoe reëler het vlees dat het werk onderneemt, hoe wreder de opvattingen die de mensen krijgen, en hoe meer gevaar Hij loopt. En toch, hoe reëler het vlees is, en hoe meer het vlees de behoeften en het volledige gevoel van een gewoon mens kent, hoe beter Hij in staat is Gods werk in het vlees op zich te nemen. Het was het vlees van Jezus dat aan het kruis werd genageld, Zijn vlees dat Hij opgaf als zondoffer; het was door middel van vlees met een normale menselijkheid dat Hij Satan wist te verslaan en de mens helemaal redde van het kruis. En het is als volledig vlees dat God tijdens Zijn tweede incarnatie het werk van de overwinning uitvoert en

Satan verslaat. Alleen vlees dat geheel normaal en werkelijk is kan het overwinningswerk in zijn geheel uitvoeren en een krachtige getuigenis afleggen. Dat wil zeggen, dat de overwinning op de mens effectief wordt gemaakt door de realiteit en normaliteit van God in het vlees, niet door bovennatuurlijke wonderen en openbaringen. De bediening van deze geïncarneerde God is te spreken, en daardoor de mens te overwinnen en volmaakt te maken, met andere woorden, het werk van de Geest gerealiseerd in het vlees, de taak van het vlees, is te spreken en daardoor de mens te overwinnen, te openbaren, volmaakt te maken en volledig te verdrijven. En dus is het in het overwinningswerk dat Gods werk in het vlees helemaal wordt volbracht. Het aanvankelijke verlossingswerk was slechts het begin van het incarnatiewerk. Het vlees dat het overwinningswerk uitvoert zal het gehele incarnatiewerk afmaken. Qua geslacht is de mens een man of een vrouw; hierin is de betekenis van Gods incarnatie afgerond. Het verjaagt de misvattingen van de mens over God: God kan zowel man als vrouw worden, en de vleesgeworden God is in essentie geslachtloos. Hij heeft zowel de man als de vrouw gemaakt, en voor Hem is geen indeling naar geslacht. In dit stadium van het werk verricht God geen tekenen en wonderen, zodat het werk resultaat op zal leveren door middel van woorden. Dat komt bovendien omdat deze keer het werk van de vleesgeworden God niet de genezing van zieken en de uitdrijving van duivels inhoudt, maar de verovering van de mens door te spreken. Dit betekent dat het aangeboren vermogen dat het geïncarneerde vlees van God bezit het spreken van woorden en de verovering van de mens is, niet de genezing van zieken en verdrijving van duivels. Zijn werk in de normale menselijkheid is niet het verrichten van wonderen, niet de genezing van zieken en de uitdrijving van duivels, maar het spreken. En zo lijkt het tweede geïncarneerde vlees voor de mensen veel gewoner dan het eerste. De mensen zien dat de incarnatie van God geen leugen is, maar deze geïncarneerde God is anders van de geïncarneerde Jezus. Hoewel beiden de geïncarneerde God zijn, zijn Zij niet helemaal hetzelfde. Jezus bezat een normale menselijkheid, een gewone menselijkheid, maar Hij werd door vele wonderen en tekenen vergezeld. In deze vleesgeworden God ziet het menselijk oog geen tekenen of wonderen, geen genezing van zieken of uitdrijving van duivels, geen lopen over het meer of veertig dagen vasten. ... Hij doet niet hetzelfde werk als Jezus, niet omdat Zijn vlees in essentie anders is dan dat van Jezus, maar omdat het niet Zijn bediening is zieken te genezen en duivels uit te drijven. Hij breekt Zijn eigen werk niet af en verstoort het niet. Omdat Hij de mens met Zijn echte woorden overwint, hoeft Hij hem niet met wonderen te onderwerpen. Zo is dit stadium er om het incarnatiewerk af te ronden. De vleesgeworden God die je vandaag ziet is een en al vlees, er is niets bovennatuurlijks aan Hem. Hij wordt ziek als ieder ander, heeft voedsel en kleding nodig net als anderen, omdat Hij helemaal vlees is. Als de vleesgeworden God deze keer bovennatuurlijke tekenen en wonderen zou verrichten, als Hij zieken zou genezen en duivels uit zou drijven, of met één woord kon doden, hoe zou dan het overwinningswerk uitgevoerd kunnen

worden? Hoe zou het werk onder de heidense landen verspreid kunnen worden? Zieken genezen en duivels uitdrijven was het werk van het Tijdperk van Genade, de eerste stap in het verlossingswerk, en nu God de mens van het kruis heeft gered doet Hij dat werk niet meer. Als er in de laatste dagen een ‘God’ als Jezus zou verschijnen, een die zieken genas en duivels uitdreef en voor de mens gekruisigd zou worden, dan zou die ‘God’, hoewel Hij identiek zou zijn aan de beschrijving van God in de Bijbel en makkelijk te accepteren voor de mens, niet in essentie het vlees zijn dat gedragen wordt door de Geest van God, maar door een kwade geest. Het principe van Gods werk is namelijk nooit te herhalen wat Hij al heeft volbracht. En dus is het werk van Gods tweede incarnatie anders dan het werk van Zijn eerste. In de laatste dagen realiseert God het overwinningswerk in gewoon, normaal vlees; Hij geneest de zieken niet, Hij wordt niet voor de mens gekruisigd, maar Hij spreekt eenvoudige woorden in het vlees, overwint de mens in het vlees. Alleen dergelijk vlees is het vlees van de vleesgeworden God, alleen dergelijk vlees kan het werk van God in het vlees afmaken.

uit ‘De essentie van het door God bewoonde vlees’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Dagelijkse woorden van God Fragment 103

Of de vleesgeworden God in dit stadium nu ontberingen lijdt of Zijn bediening uitvoert, Hij doet dit om de betekenis van incarnatie af te ronden, want dit is de laatste incarnatie van God. God kan maar twee keer incarneren. Er kan geen derde keer zijn. De eerste incarnatie was een man, de tweede een vrouw, en dus is het beeld van Gods vlees compleet in de gedachten van de mens. Bovendien hebben de twee incarnaties Gods werk in het vlees al afgemaakt. De eerste keer bezat de vleesgeworden God normale menselijkheid om de betekenis van de incarnatie af te ronden. Deze keer bezit Hij ook normale menselijkheid, maar de betekenis van deze incarnatie is anders: ze is dieper, en Zijn werk heeft een diepgaander belang. De reden dat God weer vlees is geworden is dat Hij de betekenis van incarnatie af wil maken. Als God helemaal klaar is met dit stadium van Zijn werk, dan is de hele betekenis van incarnatie, dat wil zeggen van Gods werk in het vlees, klaar. Er rest dan geen werk meer in het vlees. Van nu af aan zal God dus nooit meer in het vlees komen om Zijn werk te doen. Alleen om de mensheid te redden en volmaakt te maken doet God het incarnatiewerk. Met andere woorden, het is geenszins gebruikelijk dat God vlees wordt, alleen in het belang van het werk. Door in het vlees te komen voor het werk laat Hij Satan zien dat God vlees is, een normaal persoon, een gewoon persoon – en toch kan Hij triomfantelijk over de wereld regeren, Satan verslaan, de mensheid verlossen, de mensheid overwinnen! Het doel van Satans werk is de mensheid te bederven, terwijl het doel van God is de mensheid te redden. Satan verstrikt de mens in een bodemloos ravijn, terwijl God Hem daaruit redt. Satan zorgt dat alle mensen hem aanbidden, terwijl God ervoor zorgt dat zij aan Zijn heerschappij zijn

onderworpen, want Hij is de Heer van de schepping. Al dit werk is door Gods twee incarnaties tot stand gekomen. Zijn vlees is in essentie de vereniging van menselijkheid en goddelijkheid en bezit een normale menselijkheid. Zonder het geïncarneerde vlees van God zou God dus het resultaat van de redding van de mensheid niet kunnen bereiken en zonder de normale menselijkheid van Zijn vlees zou Zijn werk in het vlees niet de resultaten behalen. De essentie van Gods incarnatie is dat Hij een normale menselijkheid moet bezitten; als dit niet zo was zou dit tegen Gods oorspronkelijke bedoeling van geïncarneerd zijn indruisen.

uit 'De essentie van het door God bewoonde vlees' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 104

Waarom zeg ik dat de bedoeling van de incarnatie niet klaar was met het werk van Jezus? Omdat het Woord niet geheel vlees werd. Wat Jezus deed was slechts een deel van het werk van God in het vlees: Hij deed alleen het verlossingswerk en niet het werk om de mens geheel voor Zich te winnen. Hierom is God nogmaals vleesgeworden in de laatste dagen. Dit stadium van het werk wordt ook in gewoon vlees gedaan, door een buitengewoon normaal mens, een van wie de menselijkheid zelfs niet een beetje transcendent is. Met andere woorden, God is een compleet menselijk wezen geworden en het is een persoon met de identiteit van God, een compleet menselijk wezen, compleet vlees, die het werk uitvoert. In de ogen van de mens is Hij slechts vlees dat in het geheel niet transcendent is, een heel gewoon persoon die de taal van de hemel spreekt, die geen wonderbaarlijke tekenen laat zien, geen wonderen verricht, laat staan in grote ontmoetingsplaatsen een religieuze waarheid onthult aan ingewijden. Het werk van het tweede geïncarneerde vlees lijkt voor de mensen in helemal niets op dat van het eerste, zo sterk zelfs dat deze twee niets gemeen lijken te hebben, en niets van het eerste werk deze keer kan worden herkend. Hoewel het werk van het tweede geïncarneerde vlees anders is dan dat van het eerste, dat bewijst dat nog niet dat Zij niet uit dezelfde bron voortkomen. Of de bron hetzelfde is hangt af van de aard van het werk dat door beide vlezen wordt gedaan en niet van Hun omhulsel. Gedurende de drie stadia van Zijn werk is God tweemaal geïncarneerd en beide keren luidt het werk van God een nieuw tijdperk in, kondigt het nieuw werk aan; de incarnaties vullen elkaar aan. Het menselijke oog kan onmogelijk zien dat deze twee vlezen uit dezelfde bron stammen. Het hoeft geen betoog dat dit de mogelijkheden van het menselijk oog en het menselijk verstand te boven gaat. Maar in essentie zijn Zij hetzelfde, want Hun werk vindt zijn oorsprong in dezelfde Geest. Of de beide geïncarneerde vlezen voortkomen uit dezelfde bron kan niet worden vastgesteld aan de hand van het tijdperk en de plaats waar Zij geboren zijn, of andere dergelijke factoren, maar aan de hand van het goddelijke werk dat Zij tot uitdrukking hebben gebracht. Het tweede geïncarneerde vlees verricht niets van het werk dat Jezus verrichtte, want Gods werk

houdt zich niet aan gewoontes maar opent steeds een nieuw pad. Het tweede geïncarneerde vlees heeft niet als doel de indruk die het eerste vlees op het verstand van de mensen maakte dieper of meer solide te maken, maar om deze aan te vullen en te vervolmaken, om de kennis van de mens over God te verdiepen, om alle regels die in het hart van de mens leven te overtreden, en de valse beelden van God in het hart van de mens weg te vagen. Je kunt zeggen dat geen enkel stadium van Gods eigen werk de mens volledige kennis van Hem kan bieden; ieder stadium biedt slechts een deel, niet het geheel. Hoewel God Zijn gezindheid helemaal duidelijk heeft gemaakt, blijft de kennis van de mens door zijn beperkte verstandelijke vermogens toch onvolledig. Met het gebruik van menselijke taal kan het geheel van Gods gezindheid onmogelijk worden overgedragen. Hoeveel moeilijker is het dan niet voor één enkel stadium van Zijn werk om God helemaal duidelijk te maken? Hij werkt in het vlees onder het mom van Zijn normale menselijkheid, en je kunt Hem alleen kennen door de uitdrukking van Zijn goddelijkheid, niet door Zijn lichamelijk omhulsel. God wordt vlees om zich door de mens te laten kennen door middel van Zijn diverse werken, en geen twee stadia van Zijn werk zijn hetzelfde. Alleen zo kan de mens volledige kennis over Gods werk in het vlees verwerven zonder tot één aspect te zijn beperkt. Hoewel het werk van de twee geïncarneerde vlezen anders is, is de essentie van de vlezen en de bron van hun werk identiek. Ze bestaan alleen om de twee verschillende stadia van het werk uit te voeren, en ze ontstaan in twee verschillende tijdperken. Hoe dan ook, Gods geïncarneerde vlezen hebben dezelfde essentie en oorsprong – dit is een waarheid die niemand kan ontkennen.

uit 'De essentie van het door God bewoonde vlees' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 105

De vleesgeworden God heet Christus, en Christus is het vlees aangekleed door de Geest van God. Dit vlees is als van geen ander mens van vlees. Dit verschil is er, omdat Christus niet van vlees en bloed is, maar de belichaming van de Geest is. Hij bezit zowel normale menselijkheid als volledige goddelijkheid. Geen mens bezit Zijn goddelijkheid. Zijn normale menselijkheid draagt al Zijn normale lijfelijke handelingen, terwijl Zijn goddelijkheid het werk van God Zelf uitvoert. Maar zowel Zijn menselijkheid als Zijn goddelijkheid onderwerpen zich aan de wil van de Vader in de hemel. Het wezen van Christus is de Geest, dat wil zeggen de goddelijkheid. Daarom is Zijn wezen het wezen van God Zelf; dit wezen staat Zijn eigen werk niet in de weg, en Hij zou met geen mogelijkheid ook maar iets kunnen doen dat Zijn eigen werk teniet zal doen of woorden spreken die tegen Zijn wil ingaan. Daarom zou de vleesgeworden God absoluut nooit iets doen dat Zijn eigen management in de weg staat. Dit is wat alle mensen zouden moeten begrijpen. De essentie van het werk van de Heilige Geest is de mens te redden en is in het belang

van Gods eigen management. En zo is ook het werk van Christus de mens te redden, wat in het belang is van Gods wil. Omdat God vlees wordt, neemt Hij Zijn wezen aan in Zijn vlees, zodat Zijn vlees volstaat om Zijn werk te ondernemen. Daarom wordt tijdens Zijn incarnatie al het werk van Gods Geest vervangen door het werk van Christus en centraal in het werk gedurende de hele periode van de incarnatie is het werk van Christus. Het kan niet vermengd worden met werk uit welke andere tijd dan ook. En omdat God vlees wordt, werkt Hij in de identiteit van Zijn vlees; omdat Hij in het vlees is gekomen, voltooit Hij het werk dat Hij moet doen in het vlees. Of het nu de Geest van God is, of het is Christus, beiden zijn God Zelf, en Hij verricht het werk dat Hij moet verrichten en voert de bediening uit die Hij uit moet voeren.

uit 'Het wezen van Christus is gehoorzaamheid aan de wil van de hemelse Vader' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 106

Het wezen van God Zelf oefent gezag uit, maar Hij kan Zich volledig onderwerpen aan het gezag dat van Hem uitgaat. Of het nu het werk van de Geest is, of het werk van het vlees, er is geen conflict. De Geest van God heeft het gezag over de hele schepping. Het vlees met het wezen van God heeft ook gezag, maar de vleesgeworden God kan al het werk verrichten dat luistert naar de wil van de Vader in de hemel. Geen mens kan dit bereiken of begrijpen. God is Zelf gezag, maar Zijn vlees kan Zich aan Zijn gezag onderwerpen. Dit is de diepere betekenis van de woorden: "Christus gehoorzaamt de wil van God de Vader." God is een Geest en kan het reddingswerk verrichten, zoals God ook mens kan worden. Trouwens, God verricht Zijn eigen werk: Hij onderbreekt niet en grijpt niet in, laat staan dat Hij onderling tegenstrijdige werken verricht, want het wezen van het werk door de Geest en door het vlees zijn gelijk. Of het nu de Geest of het vlees is, beiden werken om één wil te vervolgen en om hetzelfde werk te beheren. Hoewel de Geest en het vlees twee niet te vergelijken kwaliteiten hebben, zijn zij in wezen hetzelfde: beiden bezitten het wezen van God Zelf en de identiteit van God Zelf. In God Zelf zijn er geen ongehoorzame elementen; Zijn wezen is goed. Hij is de uiting van schoonheid en goedheid, en van alle liefde. Zelfs in het vlees doet God niets wat God de Vader niet gehoorzaamt. Zelf wanneer Hij Zijn leven ervoor moet opofferen, wil Hij dit van ganser harte, en maakt geen andere keuze. In God zijn er geen elementen van zelfingenomenheid en gewichtigheid, of van ijdelheid of hoogmoed; Hij heeft geen onbetrouwbare elementen. Alles wat niet gehoorzaamt aan God komt van Satan; Satan is de bron van alles wat lelijk en kwaad is. De reden dat de mens kwaliteiten heeft zoals die van Satan, is omdat de mens door Satan is verdorven en bewerkt. Christus is niet verdorven door Satan, daarom heeft Hij alleen eigenschappen van God en geen enkele van Satan. Hoe zwaar het werk ook is, of hoe zwak het vlees, zolang God in het vlees leeft zal Hij nooit iets doen dat het werk van God Zelf in de weg

staat, laat staan dat Hij in ongehoorzaamheid de wil van God de Vader verloochent. Hij lijdt liever vleselijke pijn dan dat Hij tegen de wil van God de Vader ingaat; het is precies zoals Jezus in Zijn gebed zei: “Vader, als het mogelijk is, laat deze beker dan aan mij voorbijgaan! Maar laat het niet gebeuren zoals ik het wil, maar zoals u het wilt.” De mens kiest, maar Christus niet. Hoewel Hij de identiteit van God Zelf heeft, zoekt Hij toch steeds de wil van God de Vader, en vervult Hij de taak die God de Vader aan Hem heeft toevertrouwd vanuit het perspectief van het vlees. Een mens kan dit nooit bereiken. Wat van Satan komt, kan nooit het wezen van God bezitten, het kan alleen ongehoorzaam zijn en opstandig tegen God. Het kan God niet geheel gehoorzamen, laat staan gewillig de wil van God volgen. Met uitzondering van Christus kunnen alle mensen tegen God in opstand komen, en niemand kan direct het werk op zich nemen dat door God aan hem is toevertrouwd; er is er niet één die Gods management als zijn of haar eigen plicht kan beschouwen. De onderwerping aan de wil van God de Vader is het wezen van Christus; ongehoorzaamheid aan God is het kenmerk van Satan. Deze twee eigenschappen zijn onverenigbaar, en wie de eigenschappen van Satan heeft kan geen Christus worden genoemd. De reden dat de mens het werk van God niet in Zijn plaats kan vervullen is dat de mens geen enkel deel van het wezen van God bezit. De mens werkt voor God in zijn eigen belang of in het belang van zijn of haar toekomstperspectief, maar Christus werkt om de wil van God de Vader te doen.

uit ‘Het wezen van Christus is gehoorzaamheid aan de wil van de hemelse Vader’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Dagelijkse woorden van God Fragment 107

De menselijkheid van Christus is onderworpen aan Zijn goddelijkheid. Hoewel Hij in het vlees is, is Zijn menselijkheid niet helemaal identiek aan die van een mens van vlees. Hij heeft Zijn eigen unieke karakter, en ook dat is onderworpen aan Zijn goddelijkheid. Zijn goddelijkheid kent geen zwakte; de zwakte van Christus heeft betrekking op Zijn menselijkheid. Tot op zekere hoogte beperkt deze zwakheid Zijn goddelijkheid, maar dergelijke beperkingen blijven binnen een bepaald gebied en een zekere tijd, en zijn niet onbegrensd. Als de tijd gekomen is om het werk van Zijn goddelijkheid uit te voeren, gebeurt dit ondanks Zijn menselijkheid. De menselijkheid van Christus wordt geheel aangestuurd door Zijn goddelijkheid. Behalve het normale leven van Zijn menselijkheid worden alle andere handelingen van Zijn menselijkheid beïnvloed, geraakt en aangestuurd door Zijn goddelijkheid. Hoewel Christus menselijkheid bezit, staat dit het werk van Zijn goddelijkheid niet in de weg. Dit is nu juist omdat de menselijkheid van Christus wordt aangestuurd door Zijn goddelijkheid; hoewel Zijn menselijkheid niet volgroeid is in Zijn gedrag naar anderen, heeft dit geen invloed op het normale werk van Zijn goddelijkheid. Wanneer ik zeg dat Zijn menselijkheid niet verdorven is, bedoel ik dat de menselijkheid van Christus rechtstreeks aangestuurd kan worden door Zijn goddelijkheid, en dat

Hij een hoger verstand heeft dan de gewone mens. Zijn menselijkheid is het meest geschikt om door de goddelijkheid van Zijn werk aangestuurd te worden; Zijn menselijkheid kan het beste het werk van de goddelijkheid uitdrukken en zich eraan overgeven. Terwijl God in het vlees werkt, verliest Hij de plicht die een mens in het vlees zou moeten vervullen nooit uit het oog; Hij kan God in de hemel met een zuiver hart aanbidden. Hij heeft het wezen van God, en Zijn identiteit is de identiteit van God Zelf. Alleen omdat Hij op aarde is gekomen en een schepsel is geworden, met het omhulsel van een schepsel, en nu een menselijkheid bezit die Hij voorheen niet had, kan Hij God in de hemel aanbidden. Dit is het wezen van God Zelf en is onnavolgbaar voor de mens. Zijn identiteit is God Zelf. Vanuit het perspectief van het vlees aanbidt Hij God; daarom zijn de woorden “Christus aanbidt God in de hemel” niet fout. Wat Hij van de mens vraagt is nu juist Zijn eigen wezen; Hij heeft alles wat Hij van de mens vraagt al bereikt voordat Hij het hem vraagt. Hij zou nooit iets van anderen eisen waar Hij Zelf onderuit zou kunnen, want dit alles vormt Zijn wezen. Hoe Hij Zijn werk ook uitvoert, Hij zou nooit op een aan God ongehoorzame manier handelen. Wat Hij ook van de mens vraagt, geen vraag is onhaalbaar voor de mens. Het enige wat Hij doet is de wil van God doen in het belang van Zijn management. De goddelijkheid van Christus staat boven alle mensen, daarom is Hij het hoogste gezag over alle schepselen. Dit gezag is Zijn goddelijkheid, dat is, de gezindheid en het wezen van God Zelf, hetgeen Zijn identiteit bepaalt. Hoe normaal Zijn menselijkheid dus ook is, Hij heeft ontegenzeggelijk de identiteit van God Zelf; vanuit welk standpunt Hij ook spreekt en hoe Hij ook de wil van God gehoorzaamt, er kan niet gezegd worden dat Hij God Zelf niet is. Dwaze en onwetende mensen zien de normale menselijkheid van Christus vaak als een gebrek. Hoe Hij het wezen van Zijn goddelijkheid ook kenbaar maakt en openbaart, de mens kan niet accepteren dat Hij Christus is. En hoe meer Christus Zijn gehoorzaamheid en nederigheid laat zien, hoe lichter dwaze mensen over Christus denken. Er zijn er zelfs die een verwerpende en minachtende houding tegenover Hem aannemen, maar wel die ‘grote mannen’ van de verheven plaatjes ter aanbidding op hun tafel zetten. De weerstand tegen en de ongehoorzaamheid aan God van de mensen komt voort uit het feit dat het wezen van de vleesgeworden God zich aan de wil van God onderwerpt en uit de normale menselijkheid van Christus; dit is de bron van de weerstand tegen en de ongehoorzaamheid aan God van de mensen. Als Christus niet de gedaante van Zijn menselijkheid had noch vanuit het perspectief van een schepsel de wil van God de Vader zocht, maar in plaats daarvan een supermenselijkheid bezat, dan zou er waarschijnlijk geen ongehoorzaamheid in de mens bestaan. De reden dat de mens altijd bereid is in een onzichtbare God in de hemel te geloven, is omdat God in de hemel geen menselijkheid heeft en Hij geen enkele eigenschap van een schepsel bezit. De mens heeft daarom altijd de hoogste achting voor Hem, maar stelt zich jegens Christus minachtend op.

Dagelijkse woorden van God Fragment 108

Hoewel Christus op aarde namens God Zelf kan werken, komt Hij niet met de bedoeling alle mensen Zijn beeld in het vlees te laten zien. Hij komt niet zodat alle mensen Hem kunnen zien; Hij komt om de mensen bij de hand te nemen en hen een nieuw tijdperk binnen te leiden. De functie van het vlees van Christus is voor het werk van God Zelf, dat wil zeggen, voor het werk van God in het vlees, en niet om het wezen van Zijn vlees volledig begrijpelijk te maken voor de mens. Hoe Hij ook werkt, het is niet onhaalbaar voor het vlees. Hoe Hij ook werkt, Hij werkt in het vlees met een normale menselijkheid, en openbaart het ware gezicht van God niet volledig aan de mens. Daar komt nog bij dat Zijn werk in het vlees nooit zo bovennatuurlijk of onschatbaar is als de mens denkt. Ook al vertegenwoordigt Christus God Zelf in het vlees en voert Hij persoonlijk het werk uit dat God Zelf zou moeten doen, Hij ontkent het bestaan van God in de hemel niet en verkondigt niet koortsachtig Zijn eigen daden. In tegendeel, Hij blijft nederig verborgen in Zijn vlees. Behalve Christus ontberen allen die onterecht claimen Christus te zijn Zijn eigenschappen. Wanneer de arrogantie en zelfverheerlijkende gezindheid van de valse Christussen hiermee wordt vergeleken, wordt het duidelijk wat voor vlees waarlijk Christus is. Hoe onechter zij zijn, hoe meer de valse Christussen opscheppen, en hoe kundiger zij zijn in het tonen van tekenen en het verrichten van wonderen om de mens te misleiden. Valse Christussen hebben geen eigenschappen van God; Christus is niet besmet door een element dat aan een valse Christus toebehoort. God wordt alleen vlees om het werk van het vlees te volbrengen, niet alleen zodat de mens Hem kan zien. Integendeel, Hij laat Zijn werk Zijn identiteit bekrachtigen, en Zijn openbaring Zijn wezen bevestigen. Zijn wezen is niet ongegrond; Zijn identiteit werd niet door Zijn hand in beslag genomen; deze wordt door Zijn werk en Zijn wezen bepaald. Hoewel Hij het wezen van God Zelf bezit en het werk van God Zelf kan doen blijft Hij toch uiteindelijk vlees, in tegenstelling tot de Geest. Hij is niet God met de eigenschappen van de Geest; Hij is God met het omhulsel van vlees. Dus, hoe normaal of zwak Hij ook is, en hoe Hij ook de wil van God de Vader zoekt, Zijn goddelijkheid is ontegenzeggelijk. Er is niet alleen een normale menselijkheid met haar zwakheden in de vleesgeworden God; eerder nog is er de heerlijkheid en ondoorgrondelijkheid van Zijn goddelijkheid, evenals al Zijn daden in het vlees. Daarom bestaan zowel menselijkheid als goddelijkheid feitelijk en praktisch in Christus. Dit is niet in het minst leeg of bovennatuurlijk. Hij komt naar de aarde met het voornaamste doel om werk te verrichten; het is noodzakelijk dat Hij een normale menselijkheid bezit om het werk op aarde te kunnen verrichten, anders, hoe groot de kracht van Zijn goddelijkheid ook is, kan haar oorspronkelijke functie niet goed gebruikt worden. Hoewel Zijn menselijkheid heel belangrijk is, is het niet Zijn wezen. Zijn

wezen is de goddelijkheid, en daarom is het moment dat Hij Zijn bediening op aarde begint uit te voeren het moment dat Hij het wezen van Zijn goddelijkheid kenbaar begint te maken. Zijn menselijkheid bestaat slechts om het normale leven van Zijn vlees te ondersteunen, zodat Zijn goddelijkheid het werk normaal kan uitvoeren in het vlees; het is de goddelijkheid die Zijn werk geheel aanstuurt. Als Zijn werk klaar is, heeft Hij Zijn bediening volbracht. Wat de mens zou moeten kennen is de omvang van Zijn werk, en het is door Zijn werk dat Hij Zich door de mens laat kennen. Tijdens Zijn werk laat Hij het wezen van Zijn goddelijkheid helemaal zien, hetgeen niet een gezindheid is die door menselijkheid is besmet, of een wezen dat bezoedeld is door gedachten of menselijk gedrag. Als de tijd komt dat Zijn hele bediening ten einde is gekomen, heeft Hij de gezindheid die Hij kenbaar moest maken al perfect en compleet tot uitdrukking gebracht. Zijn werk is niet in opdracht van een mens; ook de uitdrukking van Zijn gezindheid is helemaal vrij en wordt niet door het verstand beheerst of door gedachten bewerkt, maar wordt op natuurlijke wijze geopenbaard. Geen mens kan dit bereiken. Zelfs in een moeilijke omgeving of als de omstandigheden het niet toelaten kan Hij Zijn gezindheid op het juiste moment laten zien. Hij die Christus is laat het wezen van Christus zien, zij die Christus niet zijn hebben de gezindheid van Christus niet. Dus zelfs als iedereen zich tegen Hem verzet of opvattingen heeft over Hem, dan nog kan niemand op basis van de opvattingen van de mens ontkennen dat de gezindheid die door Christus wordt getoond de gezindheid van God is. Allen die met een zuiver hart Christus volgen of vastbesloten op zoek zijn naar God zullen toegeven dat Hij Christus is op basis van de uitdrukking van Zijn goddelijkheid. Ze zouden nooit Christus ontkennen op basis van een aspect van Hem dat niet beantwoordt aan de opvattingen van de mens. Ook al is de mens dwaas, toch weet hij wat de wil van de mens is en wat van God komt. Het is meer dat veel mensen zich alleen met hun eigen oogmerk opzettelijk tegen Christus verzetten. Als dit niet zo was, zou geen enkel mens een reden hebben om het bestaan van Christus te ontkennen, want de goddelijkheid die Christus laat zien bestaat wel degelijk, en iedereen kan Zijn werk met het blote oog waarnemen.

uit 'Het wezen van Christus is gehoorzaamheid aan de wil van de hemelse Vader' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 109

Het werk en de uitdrukking van Christus bepalen Zijn wezen. Hij is in staat met een zuiver hart het aan Hem toevertrouwde te volbrengen. Hij is in staat God in de hemel te aanbidden met een zuiver hart, en met een zuiver hart de wil van God de Vader zoeken. Dit is allemaal bepaald door Zijn wezen. En zo wordt ook Zijn natuurlijke openbaring door Zijn wezen bepaald; de reden waarom Zijn natuurlijke openbaring zo wordt genoemd is dat Zijn uitdrukking geen imitatie is, of het resultaat van onderwijs door mensen, of van vele jaren van menselijke

beschaving. Hij heeft het niet geleerd of Zich ermee getooid; in tegendeel, het is Hem eigen. De mens kan Zijn werk, Zijn uitdrukking, Zijn menselijkheid en het hele leven van Zijn normale menselijkheid ontkennen, maar niemand kan ontkennen dat Hij met een zuiver hart God in de hemel aanbidt; niemand kan ontkennen dat Hij gekomen is om de wil van de hemelse Vader te vervullen, en niemand kan de oprechtheid ontkennen waarmee Hij God de Vader zoekt. Hoewel Zijn beeld de zintuigen niet behaagt, Zijn woorden geen buitengewone indruk maken, en Zijn werk niet zo wereldschokkend of hemelbestormend is als de mens zich voorstelt, is Hij toch echt Christus die de wil van de hemelse Vader met een zuiver hart volbracht, Zich volledig onderwerpt aan de hemelse Vader en tot de dood gehoorzaamt. Dit komt doordat Zijn wezen het wezen van Christus is. De mens vindt het moeilijk deze waarheid te geloven, maar ze bestaat wel. Als de bediening van Christus helemaal is volbracht, zal de mens aan Zijn werk kunnen zien dat Zijn gezindheid en Zijn wezen de gezindheid en het wezen van God in de hemel vertegenwoordigt. De optelling van al Zijn werk kan op dat moment bevestigen dat Hij inderdaad het vlees, wat het Woord wordt, anders dan een mens van vlees en bloed. Iedere stap van het werk van Christus op aarde heeft een representatieve betekenis, maar de mens die het eigenlijke werk van iedere stap ervaart kan de betekenis van Zijn werk niet begrijpen. Dit geldt in het bijzonder voor de diverse stappen van het werk dat God Zelf tijdens Zijn tweede vleeswording heeft uitgevoerd. De meeste mensen die alleen de woorden van Christus gehoord of gezien hebben maar Hemzelf nooit hebben gezien, hebben geen notie van Zijn werk; zij die Christus hebben gezien en Zijn woorden hebben gehoord en Zijn werk hebben ervaren, vinden het moeilijk Zijn werk te aanvaarden. Komt dit niet doordat het voorkomen en de normale menselijkheid van Christus bij de mens niet in de smaak vallen? Zij die Zijn werk na het vertrek van Christus hebben aanvaard ervaren deze problemen niet, want zij aanvaarden Zijn werk gewoon en komen niet in contact met de normale menselijkheid van Christus. De mens kan zijn opvattingen over God niet loslaten maar bekijkt Hem intens kritisch; dit komt doordat de mens zich op Zijn voorkomen concentreert en Zijn wezen niet kan herkennen op basis van Zijn werk en Zijn woorden. Als de mens zijn ogen sluit voor het voorkomen van Christus en geen discussie aangaat over de menselijkheid van Christus, en alleen over Zijn goddelijkheid spreekt, waarvan het werk en de woorden onbereikbaar zijn voor ieder mens, dan zullen de opvattingen van de mens half zo belangrijk zijn, zelfs tot op het punt dat al zijn problemen worden opgelost.

uit 'Het wezen van Christus is gehoorzaamheid aan de wil van de hemelse Vader' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 110

Hij die de incarnatie van God is, zal de essentie van God hebben. Hij die de incarnatie van God is, zal de uitdrukking van God hebben. Omdat God vlees wordt, zal Hij het werk

voortbrengen dat Hij moet doen. En omdat God vlees wordt, zal Hij uitdrukken wat Hij is en zal Hij in staat zijn de waarheid naar de mens te brengen, het leven te schenken en de weg te wijzen. Vlees dat niet de essentie van God bevat, is zeker niet de vleesgeworden God. Dat lijdt geen twijfel. Als de mens wil onderzoeken of dit het geïncarneerde vlees van God is, moet de mens dit vaststellen aan de hand van de gezindheid die Hij uitdrukt en de woorden die Hij spreekt. Dat betekent dat aan de hand van Zijn wezen beoordeeld moet worden of dit al dan niet het geïncarneerde vlees van God is en of dit al dan niet de ware weg is. Bij het vaststellen of dit het geïncarneerde vlees van God is, is het dus het allerbelangrijkste om aandacht te schenken aan Zijn wezen (Zijn werk, Zijn woorden, Zijn gezindheid en nog veel meer dingen) in plaats van aan de uiterlijke schijn. Als de mens alleen Zijn uiterlijk ziet en aan Zijn wezen voorbijgaat, geeft dat blijk van de onwetendheid en naïviteit van de mens. Het uiterlijk zegt niets over het wezen. Bovendien kan het werk van God zich nooit aan de opvattingen van de mens aanpassen. Botste de uiterlijke vertoning van Jezus niet juist met de opvattingen van de mens? Waren het niet juist Zijn uiterlijk en kleding die geen aanwijzingen over Zijn ware identiteit konden leveren? Verzetten de vroegste farizeeën zich niet juist tegen Jezus omdat zij slechts naar Zijn uiterlijke vertoning keken en de woorden die Hij sprak niet ter harte namen? Het is mijn hoop dat de broeders en zusters die de verschijning van God zoeken de tragedie van de geschiedenis niet herhalen. Jullie moeten niet de farizeeën van deze tijd worden en God opnieuw kruisigen. Jullie moeten zorgvuldig bedenken hoe jullie de terugkeer van God verwelkomen en duidelijk weten hoe je je aan de waarheid onderwerpt. Dit is de verantwoordelijkheid van iedereen die wacht op de terugkeer van Jezus op de wolken. We moeten onze geestelijke ogen uitwrijven en niet ten prooi vallen aan woorden vol fantasie. We moeten nadenken over het praktische werk van God en de echte kant van God bezien. Laat je niet wegvoeren en verlies jezelf niet in dagdromen, uitziend naar de dag waarop de Heer Jezus plotseling op een wolk neerkomt om jullie, die Hem nooit hebben gekend of gezien en niet weten hoe je Zijn wil moet doen, op te nemen. Het is beter om over praktische zaken na te denken!

uit 'Voorwoord' tot 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 111

De vleesgeworden God manifesteert Zichzelf slechts aan een deel van de mensen die Hem volgen gedurende deze periode waarin Hij Zijn werk persoonlijk uitvoert, en niet aan alle schepselen. Hij is alleen vlees geworden om één fase van Zijn werk te voltooien en niet om de mens Zijn beeltenis te tonen. Hij moet Zijn werk echter Zelf uitvoeren, dus is het noodzakelijk voor Hem om dat in het vlees te doen. Wanneer dit werk is voltooid, zal Hij uit de mensenwereld vertrekken; Hij kan niet langdurig onder de mensen blijven uit vrees om het komende werk in de

weg te staan. Wat Hij manifesteert aan de menigte is alleen Zijn rechtvaardige gezindheid en al Zijn daden, en niet de beeltenis van toen Hij twee keer vlees werd, want de beeltenis van God kan alleen worden getoond door Zijn gezindheid en is niet te vervangen door de beeltenis van Zijn geïncarneerde vlees. De beeltenis van Zijn vlees wordt slechts aan een beperkt aantal mensen getoond, alleen aan hen die Hem volgen terwijl Hij in het vlees werkt. Dit is waarom het werk dat nu wordt uitgevoerd in het geheim plaatsvindt. Zo toonde Jezus Zichzelf ook alleen aan de Joden toen Hij Zijn werk deed, en toonde Hij Zichzelf nooit in het openbaar aan enige andere natie. Dus toen Hij Zijn werk eenmaal had voltooid, verliet Hij de mensen meteen en bleef Hij niet; daarna was Hij het niet, deze beeltenis van een mens, die Zichzelf aan de mens toonde, maar de Heilige Geest die het werk rechtstreeks uitvoerde. Zodra het werk van de vleesgeworden God volledig is voltooid, vertrekt Hij van de sterfelijke wereld en doet Hij nooit weer het soort werk dat Hij deed toen Hij in het vlees was. Hierna wordt het werk allemaal rechtstreeks door de Heilige Geest gedaan. In deze periode is de mens nauwelijks in staat om de beeltenis van Zijn vleeselijke lichaam te zien; Hij toont Zichzelf helemaal niet aan de mens, maar blijft voor altijd verborgen. De tijd voor het werk van de vleesgeworden God is beperkt. Het wordt uitgevoerd in een specifiek tijdperk, periode, natie en onder specifieke mensen. Dit werk vertegenwoordigt alleen het werk gedurende de periode van Gods vleeswording en is speciaal voor het tijdperk; het vertegenwoordigt het werk van de Geest van God in één bepaald tijdperk en niet Zijn gehele werk. Daarom zal de beeltenis van de vleesgeworden God niet aan alle volken worden getoond. Wat de menigte te zien krijgt, is de rechtvaardigheid van God en Zijn gehele gezindheid, niet zozeer Zijn beeltenis toen Hij twee keer vlees werd. Het is niet de ene beeltenis die aan de mens wordt getoond, evenmin zijn het de twee beeltenissen gecombineerd. Daarom is het noodzakelijk dat Gods geïncarneerde vlees van de aarde vertrekt nadat het werk is voltooid dat Hij moet doen, want Hij komt alleen om het werk te doen dat Hij behoort te doen en niet om de mensen Zijn beeltenis te tonen. Ook al is de betekenis van de vleeswording al vervuld doordat God twee keer vlees is geworden, dan nog zal Hij Zichzelf niet openlijk manifesteren aan enige natie die Hem nooit eerder heeft gezien. Jezus zal Zichzelf nooit weer tonen aan de Joden als de Zon der gerechtigheid, evenmin zal Hij de Olijfberg beklimmen en aan alle volken verschijnen; alles wat de Joden hebben gezien, is het portret van Jezus gedurende Zijn tijd in Judea. Dit komt omdat het werk van Jezus in Zijn vleeswording tweeduizend jaar geleden is geëindigd; Hij zal niet terugkeren naar Judea in de gedaante van een Jood en Zichzelf al helemaal niet in de gedaante van een Jood aan welk heidenvolk dan ook tonen, want de beeltenis van de vleesgeworden Jezus is niet meer dan de beeltenis van een Jood, en niet de beeltenis van de Zoon des mensen die Johannes zag. Ook al beloofde Jezus Zijn volgelingen dat Hij terug zou komen, Hij zal Zichzelf niet gewoonweg in de gedaante van een Jood tonen aan allen in de heidense naties. Jullie dienen te weten dat het werk van de vleesgeworden God het openen van een tijdperk is. Dit werk is

beperkt tot enkele jaren en Hij kan niet al het werk van de Geest van God voltooien. Zo kan ook de beeltenis van Jezus als Jood alleen de beeltenis van God vertegenwoordigen zoals Hij werkte in Judea, en Hij kon alleen het werk van de kruisiging doen. In de periode toen Jezus in het vlees was, kon Hij niet het werk doen om het tijdperk ten einde te brengen of de mensheid te vernietigen. Daarom steeg Hij na de voltooiing van Zijn kruisiging en Zijn werk op en verborg Hij Zich voor altijd voor de mens. Vanaf dat moment waren die trouwe gelovigen uit de heidense landen niet in staat om de manifestatie van de Heer Jezus te zien, maar alleen het portret van Hem dat zij aan de muur hadden gehangen. Dit portret is slechts door de mens getekend en is niet de beeltenis die God Zelf aan de mens toonde. God zal Zichzelf niet openlijk tonen aan de menigte in de gedaante van toen Hij twee keer vlees was geworden. Het werk dat Hij onder de mensen doet, is ervoor zorgen dat ze Zijn gezindheid kunnen begrijpen. Dit wordt allemaal aan de mens getoond door middel van het werk van de verschillende tijdperken; het wordt tot stand gebracht door de gezindheid die Hij bekend heeft gemaakt en het werk dat Hij heeft gedaan, veeleer dan door de manifestatie van Jezus. Dat wil zeggen, de beeltenis van God wordt niet aan de mens bekendgemaakt door de vleesgeworden gedaante, maar veeleer door het werk van de vleesgeworden God, die zowel beeltenis als vorm heeft; en door Zijn werk toont Hij Zijn beeltenis en wordt Zijn gezindheid kenbaar gemaakt. Dit is de betekenis van het werk dat Hij wenst te doen in het vlees.

Zodra het werk van Gods twee vleeswordingen tot een einde komt, zal Hij Zijn rechtvaardige gezindheid beginnen te tonen in alle heidense naties, zodat de menigte Zijn beeltenis kan zien. Hij zal Zijn gezindheid manifesteren en daardoor het einde van de verschillende categorieën mensen duidelijk maken, waardoor het oude tijdperk geheel wordt afgesloten. De reden waarom Zijn werk in het vlees zich niet uitstrekt over een heel groot gebied (net zoals Jezus alleen in Judea werkte en ik vandaag alleen onder jullie werk) is omdat Zijn werk in het vlees grenzen en beperkingen heeft. Hij voert slechts een korte periode werk uit in de gedaante van gewoon en normaal vlees; Hij gebruikt dit geïncarneerde vlees niet om het werk van de eeuwigheid te doen of het werk om te verschijnen aan de volken van de heidense naties. Het werk in het vlees kan alleen in reikwijdte zijn beperkt (zoals alleen werken in Judea of alleen onder jullie), daarna kan de reikwijdte ervan door middel van het uitgevoerde werk binnen deze grenzen worden uitgebreid. Uiteraard moet het werk van uitbreiding rechtstreeks door Zijn Geest worden uitgevoerd en zal dan niet langer het werk van Zijn geïncarneerde vlees zijn. Want het werk in het vlees heeft grenzen en strekt zich niet uit tot alle hoeken van het universum – dit valt hiermee niet te bereiken. Door het werk in het vlees voert Zijn Geest het werk uit dat daarna komt. Het werk in het vlees is dan ook van inleidende aard en wordt binnen bepaalde grenzen uitgevoerd; hierna is het Zijn Geest die dit werk voortzet, en die dat bovendien in een

uitgebreidere strekking doet.

uit 'Het mysterie van de vleeswording (2)' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 112

Het werk dat God komt doen op deze aarde is slechts het tijdperk begeleiden, een nieuw tijdperk openen en het oude tot een einde te brengen. Hij is niet gekomen om een heel mensenleven op aarde te vertoeven, om voor Zichzelf de vreugde en het verdriet van het leven als mens te ervaren, of om een bepaalde persoon te vervolmaken door Zijn hand of persoonlijk een bepaalde persoon in de gaten te houden terwijl hij groeit. Dit is niet Zijn werk; Zijn werk is slechts het nieuwe tijdperk openen en het oude tot een einde brengen. Dat wil zeggen, Hij zal in eigen persoon een tijdperk openen, in eigen persoon het andere tot een einde brengen en Satan verslaan door Zijn werk in eigen persoon uit te voeren. Telkens wanneer Hij Zijn werk in eigen persoon uitvoert, is het alsof Hij een voet op het slagveld zet. Hij verslaat eerst de wereld en overwint Satan in het vlees; Hij neemt alle glorie in bezit en licht de sluier op van het gehele werk van de tweeduizend jaar; Hij zorgt ervoor dat alle mensen op aarde het juiste pad hebben om te bewandelen en een bestaan van vrede en geluk om te leven. God kan echter niet lang onder de mensen op aarde vertoeven, want God is God en immers niet als de mens. Hij kan niet de levensduur van een normaal mens leven, dat wil zeggen, Hij kan niet op aarde verblijven als een doodgewoon mens, want Hij heeft slechts een minimaal deel van de normale menselijkheid van een normaal persoon om Zijn menselijke leven vol te houden. Met andere woorden: hoe kan God ooit een gezin stichten, een carrière opbouwen en kinderen grootbrengen op aarde? Zou dit geen schande jegens Hem zijn? Dat Hij is begiftigd met normale menselijkheid, heeft alleen als doel om werk op een normale manier uit te voeren, niet om Hem in staat te stellen om een gezin en carrière te hebben zoals dat bij een normaal persoon het geval is. Zijn normale gevoel, Zijn normale verstand en het normaal voeden en kleden van Zijn vlees zijn voldoende om te bewijzen dat Hij een normale menselijkheid heeft; Hij hoeft geen gezin of een carrière te hebben om te bewijzen dat Hij van een normale menselijkheid is voorzien. Dit zou volslagen overbodig zijn! Gods komst naar de aarde is het Woord dat vlees wordt; Hij stelt de mens eenvoudigweg in staat om Zijn woord te begrijpen en Zijn woord te zien, dat wil zeggen, Hij stelt de mens in staat om het door het vlees uitgevoerde werk te zien. Het is niet Zijn bedoeling dat mensen Zijn vlees op een bepaalde manier behandelen, maar alleen dat de mens tot het einde gehoorzaam zal zijn, dat wil zeggen, alle woorden zal gehoorzamen die uit Zijn mond uitgaan, en zich aan al het werk onderwerpt dat Hij doet. Hij werkt slechts in het vlees; Hij vraagt de mens niet doelbewust om de grootsheid en heiligheid van Zijn vlees te verheerlijken, maar toont de mens de wijsheid van Zijn werk en al het gezag dat Hij uitoefent. Daarom doet Hij ook geen mededelingen, ook al beschikt

Hij over een uitstekende menselijkheid, en richt Hij Zich alleen op het werk dat Hij behoort te doen. Jullie dienen te weten waarom God vlees is geworden en toch niet Zijn normale menselijkheid in het openbaar verkondigt of ervan getuigt, maar in plaats daarvan gewoon het werk uitvoert dat Hij wenst te doen. Daarom kunnen jullie van de vleesgeworden God alleen zien wat Hij in goddelijk opzicht is. Dit is omdat Hij nooit verkondigt wat Hij in menselijk opzicht is, waar de mens zich aan zou kunnen spiegelen. Alleen wanneer een mens de mensen leidt, spreekt hij over wat hij menselijkerwijs is, om hun bewondering en onderwerping des te meer te bewerkstelligen en daardoor leiderschap over anderen te verkrijgen. God overwint mensen daarentegen louter door Zijn werk (dat wil zeggen, werk dat voor de mens ongrijpbaar is); het gaat er voor Hem niet om door de mens te worden bewonderd of de mens Hem te laten aanbidden. Alles wat Hij doet, is de mens een gevoel bij te brengen van eerbied voor Hem, en een idee van Zijn onvoorstelbaarheid. God heeft niet de behoefte om indruk op de mens te maken; Hij heeft er alleen behoefte aan dat je Hem vereert nadat je getuige bent geweest van Zijn gezindheid. Het werk dat God doet, is Zijn eigen werk; geen mens kan dat in Zijn plaats doen en geen mens kan het tot stand brengen. Alleen God Zelf kan Zijn eigen werk doen en een nieuw tijdperk inluiden om de mens een nieuw leven in te leiden. Het werk dat Hij doet, is de mens in staat stellen om in het bezit van een nieuw leven te komen en een nieuw tijdperk binnen te gaan. De rest van het werk wordt overgedragen aan die mensen met een normale menselijkheid en die door anderen bewonderd worden. Daarom voltooide Hij in het Tijdperk van Genade het werk van tweeduizend jaar in slechts drie en een half jaar van Zijn drieëndertig jaar in het vlees. Wanneer God naar de aarde komt om Zijn werk uit te voeren, voltooit Hij altijd het werk van tweeduizend jaar of een heel tijdperk binnen de kortste tijdspanne van enkele jaren. Hij stelt niets uit en Hij talmt niet; Hij verkort het werk van vele jaren gewoon, zodat het binnen slechts enkele korte jaren is voltooid. Dit is omdat het werk dat Hij in eigen persoon doet, geheel ten behoeve is van het openen van een nieuwe uitweg en het voorgaan naar een nieuw tijdperk.

uit 'Het mysterie van de vleeswording (2)' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 113

Wanneer God Zijn werk uitvoert, komt Hij niet om aan enige opbouw of bewegingen deel te nemen, maar om Zijn bediening te vervullen. Telkens wanneer Hij vlees wordt, is het alleen om een fase van het werk tot stand te brengen en een nieuw tijdperk te openen. Nu is het Tijdperk van het Koninkrijk aangebroken en de training voor het koninkrijk. Deze fase van het werk is niet het werk van de mens, het is niet om de mens in bepaalde mate te bewerken; het is alleen om een deel van Gods werk te voltooien. Wat Hij doet, is niet het werk van de mens, het is niet om een bepaald resultaat te bereiken in het bewerken van de mens voordat Hij de aarde

verlaat; het is om Zijn bediening te vervullen en het werk af te maken dat Hij behoort te doen, wat bestaat uit gepaste regelingen te treffen voor Zijn werk op aarde en daardoor verheerlijkt te worden. Het werk van de vleesgeworden God is anders dan het werk van de mensen die door de Heilige Geest worden gebruikt. Wanneer God komt om Zijn werk op aarde te doen, houdt Hij Zich alleen bezig met de vervulling van Zijn bediening. Wat betreft alle andere zaken die niet in verband staan met Zijn bediening: daar doet Hij nagenoeg niets mee, Hij sluit er zelfs Zijn ogen voor. Hij voert gewoon het werk uit dat Hij behoort te doen en bekommert Zich allerm minst om het werk dat de mens behoort te doen. Het werk dat Hij doet, is uitsluitend dat wat met te maken heeft met het tijdperk waarin Hij Zich bevindt en met de bediening die Hij behoort te vervullen, alsof alle andere zaken buiten Zijn werkterrein liggen. Hij voorziet Zichzelf niet van meer basiskennis over het leven als mens, evenmin doet Hij meer sociale vaardigheden op of rust Hij Zich uit met iets anders wat de mens begrijpt. Alles wat de mens behoort te bezitten, boeit Hem helemaal niet en Hij doet gewoon het werk dat Zijn plicht is. En dus is de vleesgeworden God in zo veel opzichten gebrekkig, in de ogen van de mens althans, dat Hij zelfs geen aandacht schenkt aan de dingen die de mens behoort te hebben en bovendien geen begrip van dergelijke zaken heeft. Dingen zoals algemene kennis van het leven en de principes die het persoonlijke gedrag en de interactie met anderen aansturen, lijken niet op Hem van toepassing te zijn. Maar je kunt bij de vleesgeworden God geen greintje abnormaliteit bespeuren. Dat wil zeggen, Zijn menselijkheid zorgt alleen voor het behoud van Zijn leven als een normaal persoon en het normale redeneringsvermogen van Zijn hersenen, zodat Hij onderscheid kan maken tussen goed en kwaad. Hij is echter niet voorzien van enige andere zaken, allemaal dingen die alleen mensen (geschapen wezens) dienen te bezitten. God wordt alleen vlees om Zijn eigen bediening te vervullen. Zijn werk is gericht op een heel tijdperk, niet op één persoon of plaats, maar op het hele universum. Dit is de richting van Zijn werk en het principe waarmee Hij werkt. Niemand kan dit veranderen en de mens kan er op geen enkele manier bij betrokken raken. Telkens wanneer God vlees wordt, brengt Hij het werk van dat tijdperk met Zich mee en is Hij geenszins van plan om twintig, dertig, veertig of zelfs zeventig of tachtig jaar onder de mensen te leven opdat zij meer begrip van en inzicht in Hem krijgen. Daar is geen noodzaak voor! Dat zou de kennis die de mens heeft van Gods inherente gezindheid op geen enkele manier verdiepen; het zou in plaats daarvan zijn opvattingen alleen maar voeden en ervoor zorgen dat zijn opvattingen en gedachten zouden verstenen. En dus is het goed voor jullie allemaal om precies te begrijpen wat het werk van de vleesgeworden God is. De woorden die ik tot jullie gesproken heb, kunnen jullie toch zeker niet zijn ontgaan: “Ik ben niet gekomen om het leven van een normaal mens te ervaren”? Zijn jullie de woorden vergeten: “God komt niet naar de aarde om het leven van een normaal mens te leiden”? Jullie begrijpen Gods doel van Zijn vleeswording niet, evenmin kennen jullie de betekenis van “Hoe zou God naar de aarde kunnen komen met de bedoeling om

het leven van een geschapen wezen te ervaren?” God komt uitsluitend naar de aarde om Zijn werk te voltooien en dus duurt Zijn werk op aarde maar kort. Hij komt niet naar de aarde met de bedoeling om de Geest van God Zijn lichaam van vlees tot een superieur mens te laten vormen die de kerk zal leiden. Wanneer God naar de aarde komt, is dat het vleesgeworden Woord; de mens heeft echter geen weet van Zijn werk en schrijft Hem ongevraagd eigenschappen toe. Maar jullie dienen allemaal te beseffen dat God het “vleesgeworden Woord” is, niet een lichaam van vlees dat door de Geest van God is gevormd om op dit moment de rol van God op zich te nemen. God Zelf is niet een gevormd product, maar is het vleesgeworden Woord, en vandaag voert Hij Zijn werk officieel onder jullie allen uit. Jullie weten en erkennen allemaal dat de vleeswording van God een feitelijke waarheid is, toch doen jullie net alsof jullie het begrijpen. Jullie zijn, van het werk van de vleesgeworden God tot de betekenis en het wezen van Zijn vleeswording, niet in staat om deze ook maar in het minst te begrijpen en volgen slechts anderen in het ondoordacht uit het hoofd opzeggen van woorden. Geloof je dat de vleesgeworden God is zoals je je voorstelt?

uit ‘Het mysterie van de vleeswording (3)’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Dagelijkse woorden van God Fragment 114

God wordt alleen vlees om het tijdperk te leiden en nieuw werk in gang te zetten. Het is noodzakelijk dat jullie dit punt begrijpen. Dit is heel anders dan de functie van de mens en die twee zijn niet in één adem te noemen. De mens moet over een lange periode worden gevormd en vervolmaakt voordat hij kan worden gebruikt om werk uit te voeren, en de daarvoor benodigde menselijkheid is van een bijzonder hoge orde. Niet alleen moet de mens in staat zijn om het gezonde verstand van normale menselijkheid te onderhouden, maar hij moet daarnaast ook veel van de principes en regels begrijpen die ten grondslag liggen aan zijn gedrag met betrekking tot anderen, en hij moet zich bovendien nog meer verdiepen in studie van de wijsheid en ethische kennis van de mens. Hiermee dient de mens te zijn uitgerust. Dit is echter niet zo voor de vleesgeworden God, want Zijn werk vertegenwoordigt niet de mens en is ook niet het werk van de mens; het is veeleer een directe uitdrukking van Zijn wezen en een directe implementatie van het werk dat Hij behoort te doen. (Zijn werk wordt uiteraard op de juiste tijd uitgevoerd, niet nonchalant en zomaar willekeurig, en vangt aan wanneer het tijd is om Zijn bediening te vervullen.) Hij neemt niet deel aan het leven van de mens of het werk van de mens, dat wil zeggen, Zijn menselijkheid is hier niet van voorzien (hoewel dit Zijn werk niet belemmert). Hij vervult alleen Zijn bediening wanneer het voor Hem de tijd is om dat te doen; wat Zijn status ook is, Hij gaat gewoon voort met het werk dat Hij behoort te doen. Wat de mens ook over Hem weet en wat de mens ook over Hem denkt, heeft geen enkele invloed op Zijn werk. Toen Jezus

bijvoorbeeld Zijn werk uitvoerde, wist niemand precies wie Hij was, maar ging Hij gewoon voort in Zijn werk. Niets hiervan hinderde Hem in de uitvoering van het werk dat Hij behoorde te doen. Daarom bracht Hij Zijn eigen identiteit aanvankelijk niet voor het voetlicht en liet Hij mensen Hem alleen volgen. Natuurlijk was dit niet alleen de nederigheid van God; het was ook de manier waarop God in het vlees werkte. Hij kon alleen op deze manier werken, want de mens kon Hem geenszins herkennen met het blote oog. En zelfs als de mens Hem wel had herkend, zou hij niet in staat zijn geweest om te helpen in Zijn werk. Bovendien werd Hij geen vlees opdat de mens Zijn vlees zou leren kennen; het was om werk uit te voeren en Zijn bediening te vervullen. Daarom hechtte Hij er geen belang aan om Zijn identiteit openbaar te maken. Toen Hij al het werk had voltooid dat Hij behoorde te doen, werden Zijn hele identiteit en status de mens natuurlijk duidelijk. De vleesgeworden God zwijgt en doet nooit enige proclamaties uitgaan. Hij let niet op de mens noch op hoe de mens ervoor staat in het volgen van Hem, maar gaat gewoon voort met het vervullen van Zijn bediening en het uitvoeren van het werk dat Hij behoort te doen. Niemand is in staat om Zijn werk in de weg te staan. Wanneer de tijd komt waarop Hij Zijn werk moet beëindigen, zal het zeker worden beëindigd en tot een einde worden gebracht, niemand is in staat om het anders te laten verlopen. Pas nadat Hij de mens na het voltooien van Zijn werk verlaten heeft, zal de mens het werk begrijpen dat Hij doet, hoewel nog steeds niet in alle duidelijkheid. En het zal lang duren voordat de mens de bedoeling waarmee Hij Zijn werk eerst uitvoerde volledig zal begrijpen. Met andere woorden, het werk van het tijdperk van de vleesgeworden God is verdeeld in twee onderdelen. Eén onderdeel bestaat uit het werk dat het geïncarneerde vlees van God Zelf doet en de woorden die het geïncarneerde vlees van God Zelf spreekt. Nadat de bediening van Zijn vlees volledig is vervuld, blijft het andere onderdeel van het werk nog over om te worden uitgevoerd door hen die door de Heilige Geest worden gebruikt. Dit is de tijd waarin de mens zijn functie dient te vervullen, want God heeft de weg al geopend en die moet door de mens zelf worden bewandeld. Dat wil zeggen, de vleesgeworden God voert één onderdeel van het werk uit en daarna zullen de Heilige Geest plus de mensen die de Heilige Geest gebruikt dit werk navolgen. Daarom dient de mens te weten wat het werk is dat de vleesgeworden God in deze fase voornamelijk moet uitvoeren; hij moet ook precies begrijpen wat de betekenis is van God die vlees wordt en wat het werk is dat Hij behoort te doen, in plaats van eisen te stellen aan God volgens de eisen die aan de mens worden gesteld. Hierin gaan de fouten, opvattingen en, nog meer, de ongehoorzaamheid van de mens schuil.

uit 'Het mysterie van de vleeswording (3)' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 115

God wordt geen vlees met de bedoeling om de mens Zijn vlees te laten leren kennen of om

de mens de verschillen tussen het vlees van de vleesgeworden God en dat van de mens te laten onderscheiden; God wordt ook geen vlees om het onderscheidingsvermogen van de mens te trainen en Hij doet dat al helemaal niet met de bedoeling om de mens het geïncarneerde vlees van God te laten aanbidden, om zo groots verheerlijkt te worden. Geen van deze dingen is de oorspronkelijke bedoeling van God bij Zijn vleeswording. God wordt ook geen vlees om de mens te veroordelen, de mens opzettelijk aan de kaak te stellen of om dingen moeilijk voor hem te maken. Geen van deze dingen is de oorspronkelijke bedoeling van God. Telkens wanneer God vlees wordt, is het een vorm van werk dat onvermijdelijk is. Het is ten behoeve van Zijn grotere werk en Zijn grotere management dat Hij doet zoals Hij doet en niet om de redenen die de mens zich voorstelt. God komt alleen naar de aarde voor zover Zijn werk dat vereist en alleen als dat noodzakelijk is. Hij komt niet naar de aarde met de bedoeling om eenvoudigweg op aarde rond te kijken, maar om het werk uit te voeren dat Hij behoort te doen. Waarom zou Hij anders zo'n zware last op Zich nemen en zulke grote risico's nemen om dit werk uit te voeren? God wordt alleen vlees wanneer dat nodig is en altijd met een unieke betekenis. Als het alleen was om mensen de gelegenheid te bieden Hem te zien en hun horizon te openen, dan zou Hij, met absolute zekerheid, nooit zo lichtvaardig onder de mensen komen. Hij komt naar de aarde ten behoeve van Zijn management en Zijn grotere werk en opdat Hij meer mensen zal kunnen verkrijgen. Hij komt om het tijdperk te vertegenwoordigen, Hij komt om Satan te verslaan en om Satan te verslaan neemt Hij het vlees op Zich. Bovendien komt Hij om alle mensen te leiden in hun levenswandel. Dit alles gaat Zijn management aan en het gaat het werk van het ganse universum aan. Als God vlees werd alleen maar om mensen Zijn vlees te laten leren kennen en om de ogen van mensen te openen, waarom zou Hij dan niet naar iedere natie gaan? Is dit geen kwestie van bovenmatig gemak? Maar dat deed Hij niet, maar Hij koos in plaats daarvan een geschikte plaats om Zich in te vestigen en het werk te beginnen dat Hij behoorde te doen. Alleen al dit vlees op zich is van aanzienlijke betekenis. Hij vertegenwoordigt een heel tijdperk en voert ook het werk van een heel tijdperk uit; Hij brengt het eerdere tijdperk tot een einde en luidt het nieuwe tijdperk in. Dit is allemaal een belangrijke kwestie die Gods management betreft en het is de betekenis van één fase van het werk dat God op aarde komt uitvoeren.

uit 'Het mysterie van de vleeswording (3)' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 116

Gods redding van de mens gebeurt niet rechtstreeks via de methode van de Geest en de identiteit van de Geest, want Zijn Geest kan niet worden aangeraakt, noch worden gezien door de mens, noch kan de mens dichterbij komen. Als Hij zou proberen om de mens rechtstreeks te redden op de manier van de Geest, dan zou de mens niet in staat zijn om Zijn redding te

ontvangen. Als God de uiterlijke vorm van een geschapen mens niet zou aannemen, dan zou de mens deze redding geenszins kunnen ontvangen. Want er is voor de mens geen manier om Hem te naderen, zoals ook niemand in de buurt van de wolk van Jehova kon komen. Alleen door een geschapen mens te worden, dat wil zeggen alleen door het leggen van Zijn woord in het lichaam van het vlees dat Hij weldra zal worden, kan Hij persoonlijk het woord overbrengen in allen die Hem volgen. Alleen dan kan de mens Zijn woord persoonlijk zien en horen, en bovendien Zijn woord eigen maken en op deze manier volledig gered worden. Indien God geen vlees was geworden, zou geen mens van vlees en bloed in staat zijn geweest om zo'n grote redding te ontvangen en zou geen enkel mens gered worden. Als de Geest van God rechtstreeks te midden van de mensen zou werken, dan zou de hele mensheid neergeslagen worden, of anders geenszins met God in aanraking kunnen komen en volledig in gevangenschap door Satan weggevoerd worden. De eerste incarnatie was bedoeld om de mens van zonde te verlossen, om hem te verlossen door het vleselijke lichaam van Jezus. Dat houdt in dat Hij de mens op het kruis heeft gered, maar de verdorven satanische gezindheid is nog steeds in de mens achtergebleven. De tweede incarnatie is niet langer om te dienen als een zondoffer maar om hen volledig te redden die van zonde waren verlost. Dit is gedaan, zodat degenen die zijn vergeven, van hun zonden kunnen worden bevrijd en volledig gereinigd kunnen worden en door het verkrijgen van een veranderde gezindheid kunnen vrijkomen van Satans duistere invloed en voor de troon van God kunnen terugkeren. Alleen op deze manier kan de mens volledig worden geheiligd. Nadat het Tijdperk van de Wet ten einde kwam en het begin van het Tijdperk van Genade aanbrak, begon God met het reddingswerk, hetgeen voortduurt tot de laatste dagen waarin Hij de mensheid vanwege zijn opstandigheid volledig zal zuiveren door het oordelen en het tuchtigen van het menselijke ras. Pas dan zal God Zijn reddingswerk afronden en de rust binnengaan. Daarom is God in de drie werkfasen slechts tweemaal vleesgeworden om Zijn werk Zelf te midden van de mensheid uit te voeren. Dat komt omdat slechts één van de drie werkfasen bedoeld is om richting te geven aan het leven van de mensen, terwijl de andere twee bestaan uit het reddingswerk. Alleen door de vleeswording kan God naast de mens leven, het leed van de wereld ervaren en in een normaal vleselijk lichaam leven. Alleen op deze manier kan Hij de mens de praktische weg bieden, die ze als schepsels nodig hebben. Het is door de incarnatie van God dat de mens volledige redding ontvangt van God en niet rechtstreeks uit de hemel in antwoord op zijn gebeden. Want in het vlees zijnde kan de mens de Geest van God niet zien, veel minder nog kan hij naderen tot Zijn Geest. De mens kan alleen maar in contact komen met het geïncarneerde vlees van God en alleen zo is de mens in staat om alle wegen en alle waarheden te bevatten en volledige redding te ontvangen. De tweede incarnatie zal voldoende zijn om de zonden van de mens uit te wissen en hem volledig te zuiveren. Daarom zal de totaliteit van Gods werk in het vlees met de tweede incarnatie tot een einde worden gebracht en zal de waarde van Gods

incarnatie compleet worden gemaakt. Vanaf dat ogenblik zal het werk van God in het vlees geheel tot een einde zijn gebracht. Na de tweede incarnatie zal Hij niet voor een derde keer vlees worden voor Zijn werk. Want Zijn gehele management zal tot een einde gekomen zijn. De incarnatie van de laatste dagen zal Zijn uitverkoren volk volledig hebben gewonnen en de mensheid zal in de laatste dagen zijn onderverdeeld naar soort. Hij zal niet langer het reddingswerk doen, noch zal Hij terugkeren naar het vlees om enig werk te verrichten.

uit 'Het mysterie van de vleeswording (4)' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 117

Wat de mens momenteel heeft bereikt – zijn huidige gestalte, kennis, liefde, trouw, gehoorzaamheid en inzicht – zijn resultaten die door het oordeel van het woord zijn verkregen. Dat je in staat bent tot trouw en tot op deze dag staande bent gebleven, is dankzij de werking van het woord. Nu ziet men in dat het werk van vleesgeworden God inderdaad buitengewoon is en veel ervan niet kan worden bereikt door de mens. Dit zijn mysteries en wonderen. Daarom hebben velen zich onderworpen. Sommigen hebben zich sinds de dag van hun geboorte nog nooit aan enig mens onderworpen, maar als ze de woorden van God nu zien, onderwerpen zij zich geheel zonder dat ze het zelf door hebben en durven ze niets anders te onderzoeken of te zeggen. De mensheid is gevallen onder het woord en ligt ter aarde geworpen onder het oordeel van het woord. Als de Geest van God rechtstreeks tot de mens sprak, dan zouden ze allemaal gehoorzamen aan Zijn stem en zonder woorden van openbaring neervallen, vergelijkbaar met de manier waarop Paulus op de grond viel bij het licht op de weg naar Damascus. Indien God op deze manier te werk zou blijven gaan, zou de mens nooit door het woord zijn eigen verdorvenheid kunnen leren kennen en zodoende redding verkrijgen. Alleen door de vleeswording kan Hij Zijn woorden persoonlijk in het oor van ieder mens uitspreken, zodat iedereen die oren heeft, Zijn woorden kan horen en Zijn werk van oordeel van het woord kan ontvangen. Alleen is dit eerder het resultaat dat door Zijn woord wordt verkregen, dan de uiting van de Geest om de mens bang te maken zodat hij zich onderwerpt. Het is alleen door middel van dit praktische en toch buitengewone werk dat de oude gezindheid van de mens, vele jaren diep verholen, volledig kan worden blootgegeven, zodat de mens deze kan herkennen en laten veranderen. Deze dingen zijn allemaal het praktische werk van vleesgeworden God, waardoor Hij, met het op een praktische manier uitspreken en vellen van een oordeel, de resultaten boekt door het woord van het oordeel over de mens. Dit is het gezag van vleesgeworden God en de waarde van Gods incarnatie. Het wordt gedaan om het gezag van vleesgeworden God bekend te maken, de geboekte resultaten door het werk van het woord bekend te maken en bekend te maken dat de Geest in het vlees is gekomen en Zijn gezag betoont door de mens met het woord

te oordelen. Hoewel Zijn vlees de uiterlijke vorm is van gewone en normale menselijkheid, zijn het de resultaten die door Zijn woorden geboekt worden, die de mens laten zien dat Hij veel gezag heeft, dat Hij God Zelf is en dat Zijn woorden de uitdrukking van God Zelf zijn. Op deze manier toont Hij aan de gehele mensheid dat Hij God Zelf is, God Zelf die vlees is geworden, dat Hij door niemand beledigd mag worden en dat niemand Zijn oordeel door het woord kan overtreffen en geen enkele macht van de duisternis kan zegevieren over Zijn gezag. De mens onderwerpt zich geheel aan Hem, omdat Hij het Woord is dat vlees is geworden, vanwege Zijn gezag en vanwege Zijn oordeel door het woord. Het werk dat Zijn geïncarneerde vlees voortbracht, is het gezag dat Hij bezit. De reden waarom Hij vlees is geworden, is omdat het vlees ook gezag kan hebben, en Hij is in staat om op een praktische manier werk te verrichten onder de mensheid, op zodanige wijze dat het zichtbaar en tastbaar is voor de mens. Dit werk is veel realistischer dan het werk dat rechtstreeks door de Geest van God, die alle gezag bezit, wordt gedaan, en de resultaten ervan zijn ook duidelijk. Dit is omdat Gods geïncarneerde vlees op een praktische manier kan spreken en werken. De uiterlijke vorm van Zijn vlees heeft geen gezag en kan door de mens worden benaderd. Zijn wezen draagt echter wel degelijk gezag, hoewel dit voor niemand zichtbaar is. Wanneer Hij spreekt en werkt, kan de mens het bestaan van Zijn gezag niet opmerken en dit maakt het voor Hem mogelijk om praktisch werk te verrichten. En al dit praktische werk kan resultaten boeken. Hoewel niemand beseft dat Hij gezag draagt, of dat Hij niet beledigd dient te worden, of Zijn toorn ziet, bereikt Hij toch de beoogde resultaten van Zijn woorden door Zijn bedekte gezag, Zijn verborgen toorn en de woorden die Hij openlijk spreekt. Met andere woorden: door de klank van Zijn stem, de ernst van Zijn spreken en alle wijsheid van Zijn woorden is de mens volledig overtuigd. Op deze manier is de mens gehoorzaam aan het woord van vleesgeworden God, die schijnbaar geen gezag heeft en daardoor Gods doel van het redden van de mens bereikt. Dit is een ander aspect van de betekenis van Zijn incarnatie: om realistischer te spreken en te zorgen dat de werkelijkheid van Zijn woorden invloed heeft op de mens, zodat de mens getuige kan zijn van de kracht van het woord van God. Daarom zou dit werk, als het niet via incarnatie zou worden gedaan, niet het geringste resultaat bereiken en zondaren niet volledig kunnen redden. Indien God geen vlees was geworden, zou Hij de Geest blijven die zowel onzichtbaar als ontastbaar is voor de mens. De mens, als schepsel van vlees, en God behoren twee verschillende werelden toe en zijn begiftigd met een verschillende natuur. De Geest van God is onverenigbaar met de mens, die van vlees is, en er is gewoon geen manier om een relatie tussen hen te leggen, om nog maar te zwijgen over de mogelijkheid voor een mens om in een geest te veranderen. Aangezien dit nu eenmaal zo is, moet de Geest van God een schepsel worden om Zijn oorspronkelijke werk te kunnen verrichten. God kan zowel opstijgen naar de hoogste plaats als Zichzelf vernederen om mens te worden en werk onder de mensen te verrichten en in hun midden te wonen. Maar de

mens kan niet opstijgen naar de hoogste plaats en geest worden en nog minder kan hij afdalen naar de laagste plaats. Dit is waarom God vlees moet worden om Zijn werk uit te voeren. Evenzo kon tijdens de eerste incarnatie alleen het vlees van de geïncarneerde God de mens verlossen door Zijn kruisiging, terwijl de Geest van God geenszins zou kunnen worden gekruisigd als zondoffer voor de mens. God kon rechtstreeks vlees worden om als zondoffer te dienen voor de mens, maar de mens kon niet rechtstreeks naar de hemel opstijgen om het zondoffer aan te nemen dat God voor hem had voorbereid. Zodoende is het alleen maar mogelijk om aan God te vragen om enkele keren tussen de hemel en de aarde heen en weer te reizen. De mens kon namelijk niet opstijgen naar de hemel om deze redding aan te nemen, aangezien de mens gevallen is en de mens dus eenvoudigweg niet kon opstijgen naar de hemel, laat staan dat hij het zondoffer kon verkrijgen. Daarom was het voor Jezus nodig om naar de mens te komen en Zelf het werk te doen dat door de mens eenvoudigweg niet gerealiseerd kon worden. Elke keer dat God vlees wordt, is dat uit absolute noodzaak. Als er ook maar een fase rechtstreeks door de Geest van God kon worden uitgevoerd, zou Hij Zich niet hebben verlaagd tot een vleeswording.

uit 'Het mysterie van de vleeswording (4)' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 118

God is vlees geworden omdat het doel van Zijn werk niet de geest van Satan is, of iets anders onstoffelijks, maar de mens, die van het vlees is en verdorven door Satan. Juist omdat het vlees van de mens verdorven is, heeft God de lichamelijke mens tot doel van Zijn werk gemaakt. Omdat de mens bovendien het mikpunt van het verderf is, heeft Hij de mens tot het enige doel van Zijn werk gemaakt in alle stadia van Zijn reddingswerk. De mens is sterfelijk, hij is van vlees en bloed, en alleen God kan de mens redden. Zo moet God het vlees worden met dezelfde eigenschappen als de mens om Zijn werk te kunnen doen, zodat Zijn werk betere resultaten kan opleveren. Om Zijn werk te kunnen doen, moet God vlees worden, juist omdat de mens van vlees is en de zonde niet kan overwinnen en zich niet van het vlees kan ontdoen. Hoewel het wezen en de identiteit van de geïncarneerde God heel anders is dan het wezen en de identiteit van de mens, ziet Hij er als een gewoon mens uit. Hij heeft de verschijning van een gewone mens, en leidt Hij het leven van een gewoon mens, en allen die Hem zien, zien geen verschil met een gewoon mens. Het gewone uiterlijk en de gewone menselijkheid volstaan voor Hem om Zijn goddelijke werk in gewone menselijkheid te verrichten. Door Zijn vlees kan Hij in gewone menselijkheid Zijn werk doen, het helpt Hem Zijn werk onder de mensen te verrichten. Bovendien helpt Zijn gewone menselijkheid Hem het reddingswerk onder de mensen uit te voeren. Zijn gewone menselijkheid heeft weliswaar nogal wat stof doen opwaaien onder de mensen, maar dit heeft het gewone effect van Zijn werk niet beïnvloed. Kortom, de mens is

bijzonder gebaat bij het werk van Zijn gewone vlees. Ondanks dat de meeste mensen Zijn gewone menselijkheid niet accepteren, kan Zijn werk toch effectief zijn, en het effect kan juist dankzij Zijn gewone menselijkheid worden bereikt. Hierover bestaat geen twijfel. De mens heeft tientallen malen meer baat bij Zijn werk in het vlees dan bij de opvattingen die er onder de mensen heersen over Zijn gewone menselijkheid; al die opvattingen zullen uiteindelijk door Zijn werk worden opgeslokt. En het effect dat Zijn werk heeft bereikt, namelijk de kennis die de mens over Hem heeft, is veel groter dan de opvattingen die de mens over Hem heeft. Het werk dat Hij in het vlees doet kan op geen enkele manier voorgesteld of gemeten worden, want Zijn vlees is niet als het vlees van een lichamelijke mens. Het omhulsel is weliswaar hetzelfde, maar het wezen is niet hetzelfde. Zijn vlees brengt veel opvattingen over God voort onder de mensen, maar Zijn vlees kan mensen ook in staat stellen veel kennis te vergaren en kan zelfs eenieder die eenzelfde omhulsel heeft overwinnen. Hij is namelijk niet slechts een mens, maar Hij is God met het omhulsel van een mens, en niemand kan Hem volledig doorgronden of begrijpen. Een onzichtbare en ontastbare God wordt door iedereen liefgehad en verwelkomd. Als God slechts een voor de mens onzichtbare geest is, is het heel gemakkelijk voor de mens om in God te geloven. De mens kan op deze manier alles doen wat zijn eigen God het meest bevalt en waarvan deze god wenst dat hij dat doet, zonder enige scrupules. Zo kan de mens zonder scrupules doen wat zijn eigen God het best bevalt en wat deze God het liefste doet. Sterker nog, de mens gelooft dat er niemand zo godvruchtig en loyaal aan God is als hij, en dat alle anderen heidense honden zijn en ontrouw aan God. Je kan zeggen dat dit is wat de mensen die een vaag, op een doctrine gebaseerd geloof hebben in God, zoeken. Wat zij zoeken is veelal hetzelfde, er is weinig variatie. Alleen hun fantasiebeeld van God is anders, maar hun wezen is hetzelfde.

uit 'De verdorven mensheid heeft meer behoefte aan redding door de vleesgeworden God' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 119

De enige reden dat de geïncarneerde God vlees is geworden is vanwege de behoeften van de verdorven mens. Het is vanwege de behoeften van de mensen maar niet die van God, en al Zijn opofferingen en lijden zijn in het belang van de mensheid en niet van God Zelf. Voor God zijn er geen voor- en nadelen of beloningen; Hij zal niet een of andere oogst binnenhalen in de toekomst, maar alleen wat Hem oorspronkelijk toch al toekwam. Alles wat Hij doet en opoffert voor de mensheid doet Hij niet voor een grote beloning, maar puur in het belang van de mensheid. Hoewel het werk van God in het vlees onvoorstelbare problemen met zich meebrengt, is het uiteindelijke effect veel groter dan van het werk dat rechtstreeks door de Geest wordt gedaan. Het werk in het vlees brengt veel ontberingen met zich mee, en het vlees kan nooit dezelfde identiteit hebben of dezelfde bovennatuurlijke daden uitvoeren als de Geest, laat staan

dat Hij hetzelfde gezag kan hebben als de Geest. Toch steekt de essentie van het werk door dit onopvallende vlees met kop en schouders uit boven het werk dat rechtstreeks door de Geest wordt gedaan, en dit vlees Zelf is het antwoord op de behoeften van de hele mensheid. Voor hen die gered moeten worden is de gebruikswaarde van de Geest veel minder dan die van het vlees: het werk van de Geest beslaat het hele universum, alle bergen, rivieren, meren en oceanen, maar het werk van het vlees heeft meer direct en effectief betrekking op ieder persoon met wie Hij contact heeft. Bovendien kan Gods vlees in tastbare vorm beter door de mens begrepen en vertrouwd worden en kan het de kennis van de mens over God verder verdiepen en een diepe indruk achterlaten op de mens van Gods werkelijke daden. Het werk van de Geest is namelijk in mysteries gehuld. Stervelingen vinden het moeilijk te begrijpen en nog moeilijker te zien waardoor ze alleen op loze verbeelding kunnen teruggrijpen. Het werk van het vlees is daarentegen gewoon, gebaseerd op realiteit en van een grote wijsheid vervuld en kan als feit door het menselijk oog worden waargenomen; de mens kan persoonlijk de wijsheid van het werk van God ervaren en hoeft daarvoor zijn overvloedige fantasie niet te gebruiken. Dit is de nauwkeurigheid en werkelijke waarde van het werk van God in het vlees. De Geest kan alleen onzichtbare dingen doen die de mens zich moeilijk kan voorstellen, bijvoorbeeld verlichting van de Geest, beweging van de Geest en leiding van de Geest. Maar voor de mens, die verstand heeft, bieden deze dingen geen duidelijke betekenis. Die bieden slechts beweging, of een algemene betekenis maar kunnen geen instructie met woorden bieden. Het werk van God in het vlees is echter heel anders: het biedt een nauwkeurige leidraad in woorden, heeft een duidelijke wil en vereiste doelen. Zo hoeft de mens niet in het duister te tasten of zijn fantasie te gebruiken, laat staan dat hij moet gissen. Dit is de helderheid van het werk in het vlees en het grote verschil met het werk van de Geest. Het werk van de Geest is alleen geschikt voor beperkte toepassing en kan het werk van het vlees niet vervangen. Het werk van het vlees geeft de mens een veel exacter en noodzakelijker doel en veel echtere en waardevollere kennis dan het werk van de Geest. Werk is voor de verdorven mens het meest waardevol als het nauwkeurige woorden en duidelijk na te streven doelen biedt, als het zichtbaar en tastbaar is. Alleen realistisch werk en tijdige leiding vallen bij de mens in de smaak, en alleen echt werk kan de mens redden van zijn verdorven en verloederde gezindheid. Dit kan alleen door de vleesgeworden God worden bereikt; alleen de vleesgeworden God kan de mens redden van zijn verdorven en verloederde gezindheid. Al is de Geest het eigen wezen van God, dit soort werk kan alleen door Zijn vlees worden verricht. Als de Geest alleen zou werken, zou Zijn werk niet effectief kunnen zijn – dat is de naakte waarheid. De meeste mensen zijn weliswaar Gods vijand geworden vanwege dit vlees, maar als Hij Zijn werk heeft voltooid zullen zij die tegen Hem zijn niet meer Zijn vijand zijn, maar juist Zijn getuigen worden. Zij worden de getuigen die door Hem overwonnen zijn, getuigen die met Hem verenigbaar zijn en van Hem onafscheidelijk zijn. Hij zal ervoor zorgen dat de mens komt te

weten hoe belangrijk Zijn werk in het vlees voor de mens is, en de mens zal het belang van dit vlees voor de zin van zijn bestaan en Zijn werkelijke waarde voor de groei van zijn leven kennen en bovendien zal de mens weten dat dit vlees een levende fontein van leven vormt waarvan scheiding voor de mens onverdraaglijk is. Hoewel het geïncarneerde vlees van God Gods identiteit en positie bij lange na niet evenaart en voor de mens onverenigbaar lijkt met Zijn werkelijk status, kan dit vlees, dat noch Gods ware beeld noch Gods ware identiteit bezit, het werk verrichten dat de Geest van God niet rechtstreeks kan doen. Dat is de ware betekenis en waarde van Gods incarnatie, en het zijn juist deze betekenis en waarde die de mens niet kan waarderen en erkennen. Alle mensen kijken weliswaar op tegen de Geest van God en neer op het vlees van God, hoe ze ook kijken of denken, maar toch is de werkelijke betekenis en waarde van het vlees veel groter dan die van de Geest. Dit heeft natuurlijk alleen betrekking op de verdorven mensheid. Voor iedereen die op zoek is naar de waarheid en verlangt naar het verschijnen van God kan het werk van de Geest slechts beweging of openbaring bieden, en een onverklaarbaar en onvoorstelbaar gevoel van verwondering, een gevoel dat het geweldig, allesovertreffend en bewonderenswaardig is, maar ook voor iedereen onhaalbaar en onbereikbaar. De mens en de Geest van God kunnen elkaar slechts van veraf bekijken, alsof er een grote afstand tussen hen bestaat. Ze kunnen nooit hetzelfde zijn, alsof de mens en God door een onzichtbare afscheiding gescheiden waren. In feite is dit een waanvoorstelling die de Geest de mens voorhoudt, die komt doordat de Geest en de mens niet tot dezelfde soort behoren. De Geest en de mens zullen nooit in dezelfde wereld naast elkaar bestaan, ook omdat de Geest niets van de mens heeft. De mens heeft de Geest dus niet nodig, want de Geest kan het werk dat de mens het hardst nodig heeft niet rechtstreeks verrichten. Het werk van het vlees biedt de mens reële doelen, duidelijke woorden en een gevoel dat Hij werkelijk en normaal is, dat Hij bescheiden en gewoon is. Ook al vreest de mens Hem, de meeste mensen herkennen zich makkelijk in Hem: de mens kan Zijn gezicht zien en Zijn stem horen en hoeft niet van een afstand naar Hem te kijken. De mens denkt dit vlees makkelijker te kunnen benaderen, er is geen afstand, het is te bevatten, zichtbaar en aanraakbaar, want dit vlees bevindt zich in dezelfde wereld als de mens.

uit 'De verdorven mensheid heeft meer behoefte aan redding door de vleesgeworden God' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 120

Allen die in het vlees leven moeten een doel nastreven om hun gezindheid te veranderen en om God te kennen moeten zij getuigen zijn van de werkelijke daden en het ware gezicht van God. Dit kan alleen bereikt worden door het geïncarneerde vlees van God, en door het gewone en echte vlees. Daarom is de incarnatie noodzakelijk, en heeft de hele verdorven mensheid deze nodig. Omdat de mensen God moeten kennen, moeten de beeltenissen van de vage en

bovennatuurlijke Goden uit hun hart worden verbannen, en omdat ze hun verdorven gezindheid af moeten werpen moeten ze eerst hun verdorven gezindheid kennen. Als de mens alleen het werk van het verjagen van de beeltenissen van vage Goden uit het hart van de mensen verricht, dan bereikt hij nog niet het juiste resultaat. De beelden van de vage Goden in het hart van de mensen kunnen niet alleen door woorden aan het licht worden gebracht, verbannen of helemaal verdreven worden. Uiteindelijk zijn ze zo diep geworteld, dat je ze hiermee nog niet uit zou kunnen roeien. Alleen door deze vage en bovennatuurlijke dingen te vervangen door de praktische God en het juiste beeld van God, en door de mens die geleidelijk aan te laten kennen, kan het juiste effect worden bereikt. De mens ziet dan in dat de God waar hij in voorbije tijden naar op zoek was vaag en bovennatuurlijk is. Het rechtstreekse leiderschap van de Geest kan dit effect niet bereiken, laat staan de leer van een bepaald persoon. Dit kan alleen de vleesgeworden God. De opvattingen van de mens komen bloot te liggen wanneer de vleesgeworden God Zijn werk officieel verricht, omdat de vleesgeworden God zo gewoon en werkelijk is, dat Hij de antithese vormt van de vage en bovennatuurlijk God in de verbeelding van de mens. De oorspronkelijke opvattingen van de mens kunnen alleen onthuld worden door de tegenstelling met de vleesgeworden God. Zonder de vergelijking met de vleesgeworden God zouden de opvattingen van de mens niet onthuld kunnen worden; met andere woorden zonder de tegenstelling van de werkelijkheid zouden deze vage dingen niet aan het licht kunnen worden gebracht. Niemand kan woorden gebruiken om dit werk te doen, en niemand kan dit werk in woorden uitdrukken. Alleen God kan Zelf Zijn eigen werk doen, niemand kan dit namens Hem doen. Hoe rijk de taal van de mens ook is, hij kan nooit in woorden vatten hoe werkelijk en normaal God is. De mens kan God alleen praktisch kennen en kan Hem alleen duidelijker zien als God persoonlijk onder de mensen aan het werk is en Zijn beeld en wezen helemaal laat zien. Geen lichamelijk mens kan dit effect bereiken. Gods Geest kan dit effect natuurlijk ook niet bereiken. God kan de verdorven mens uit de invloed van Satan redden, maar dit werk kan niet rechtstreeks door de Geest van God worden volbracht. Het kan alleen door het vlees dat de Geest van God draagt worden verricht, door Gods geïncarneerde vlees. Dit vlees is zowel mens als God. Het is een mens met een normale menselijkheid en het is God met een volledige goddelijkheid. En al is dit vlees niet de Geest van God en is het heel anders dan de Geest, het is toch de vleesgeworden God Zelf die de mens redt, Hij die zowel Geest als vlees is. Hoe Hij ook wordt genoemd, uiteindelijk is het God zelf die de mensheid redt. De Geest van God is immers onafscheidelijk van het vlees en het werk van het vlees is ook het werk van de Geest van God. Dit werk wordt alleen niet gedaan met de identiteit van de Geest, maar met de identiteit van het vlees. Voor het werk dat rechtstreeks door de Geest moet worden gedaan is geen incarnatie nodig, en werk dat het vlees nodig heeft om te worden uitgevoerd, kan niet door de Geest worden verricht maar alleen door de geïncarneerde God. Dat is wat voor dit werk nodig is, en het

is wat de verdorven mensheid nodig heeft. In de drie stadia van Gods werk werd er slechts één rechtstreeks door de Geest uitgevoerd. De overgebleven twee stadia worden door de vleesgeworden God uitgevoerd, niet rechtstreeks door de Geest. Voor het werk van het Tijdperk van de Wet dat de Geest heeft verricht heeft de Geest de verdorven gezindheid van de mens niet hoeven veranderen, en het had ook geen betrekking op de kennis van de mens over God. Het werk van Gods vlees in het Tijdperk van Genade en het Tijdperk van het Koninkrijk heeft met de verdorven gezindheid van de mens en zijn kennis over God te maken, en het is een belangrijk en cruciaal onderdeel van het reddingswerk. Daarom heeft de verdorven mensheid de redding van de vleesgeworden God harder nodig en heeft zij het rechtstreeks werk van de vleesgeworden God harder nodig. De mens heeft de vleesgeworden God nodig om hem te leiden, te steunen, te bewateren, voedsel te verschaffen, te oordelen en te tuchtigen en hij heeft meer genade en verlossing nodig van de vleesgeworden God. Alleen God in het vlees kan de vertrouweling van de mens zijn, de herder van de mens, de zeer aanwezige hulp voor de mens. Hierom is de incarnatie nu en in het verleden nodig.

uit 'De verdorven mensheid heeft meer behoefte aan redding door de vleesgeworden God' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 121

De mens is door Satan verdorven, en hij is de hoogste van alle schepselen van God. Daarom heeft de mens de redding door God nodig. De mens is het onderwerp van Gods redding, niet Satan; wat gered wordt is het vlees en de ziel van de mens, niet de duivel. Satan is het onderwerp van Gods vernietiging, de mens is het onderwerp van Gods redding. Het vlees van de mens is verdorven door Satan, dus het eerste wat gered moet worden is het vlees van de mens. Het vlees van de mens is diep verdorven. Het is iets geworden dat zich tegen God verzet, het bestrijdt en ontkent het bestaan van God zelfs openlijk. Dit verdorven vlees is gewoon te onhandelbaar. Niets is moeilijker om te behandelen of te veranderen dan de verdorven gezindheid van het vlees. Satan dringt het vlees van de mens binnen om er onrust te zaaien, en hij gebruikt het vlees van de mens om het werk van God te verstoren, om afbreuk te doen aan Gods plan. Zo is de mens Satan geworden, de vijand van God. De mens moet eerst overwonnen worden voor hij gered kan worden. Daarom gaat God de uitdaging aan en wordt Hij vlees om Zijn geplande werk te verrichten en de strijd met Satan aan te gaan. Zijn doel is de redding van de mensheid, die verdorven is, en de nederlaag en vernietiging van Satan, die tegen Hem rebelleert. Hij verslaat Satan door Zijn overwinningswerk van de mens, en tegelijkertijd redt Hij de verdorven mensheid. Op zo'n manier wordt het een werk waarmee twee doeleinden tegelijk worden bereikt. Hij werkt in het vlees, spreekt in het vlees en onderneemt al het werk in het vlees zodat Hij zich beter met de mens kan bezighouden en hem beter kan veroveren. De laatste keer dat God vlees

wordt zal Zijn werk van de laatste dagen in het vlees worden afgerond. Hij zal alle mensen naar soort indelen, Zijn hele management afronden, en ook al Zijn werk in het vlees afronden. Nadat al Zijn werk op aarde is gedaan, zal Hij helemaal overwinnaar zijn. Door in het vlees te werken heeft God de mensheid helemaal overwonnen en voor zich gewonnen. Betekent dit dan niet dat Zijn hele management ten einde is gekomen? Als God Zijn werk in het vlees af heeft, krijgt Satan geen kans meer om de mens verder te bederven omdat hij verslagen is en God de overwinnaar is. Het werk van de eerste incarnatie van God was de verlossing en de vergeving van de zonden van de mens. Nu is er sprake van overwinningswerk en het winnen van de mensheid voor Zichzelf, zodat Satan zijn werk op geen enkele manier meer kan uitvoeren, en volledig verloren zal hebben, en de totale overwinning voor God is. Dit is het werk van het vlees en het werk wordt door God Zelf gedaan.

uit 'De verdorven mensheid heeft meer behoefte aan redding door de vleesgeworden God' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 122

Het eerste werk van de drie stadia van Gods werk werd door de Geest verricht en niet door het vlees. Het laatste werk van de drie stadia van Gods werk wordt echter door de vleesgeworden God verricht en niet rechtstreeks door de Geest. Ook het verlossingswerk van het tussenliggende stadium is door God in het vlees gedaan. Bij het hele managementwerk is de redding van de mens uit de invloed van Satan het belangrijkste. De kern van het werk is de volledige overwinning van de verdorven mens om zo de oorspronkelijke verering van God in het hart van de mens te herstellen, waardoor hij een normaal leven kan krijgen, dat wil zeggen het normale leven van een schepsel van God. Dit werk is essentieel, het is de kern van het managementwerk. In de drie stadia van het reddingswerk was het eerste stadium, het werk van het Tijdperk van de Wet, ver van de kern van het managementwerk verwijderd. Het had slechts de oppervlakkige schijn van het reddingswerk en stelde zelfs het begin niet voor van Gods werk om de mens te redden uit Satans domein. Het eerste stadium van het werk werd rechtstreeks door de Geest gedaan omdat, uit hoofde van de wet, de mens alleen gehoorzaamheid aan de wet kende en geen verdere waarheid en omdat het werk in het Tijdperk van de Wet nauwelijks een verandering in de gezindheid van de mens inhield. Het ging veel minder over het werk hoe de mens uit Satans domein te redden. Zo voltooide de Geest van God dit zeer eenvoudige stadium van werk dat niet over de verdorven gezindheid van de mens ging. Dit stadium had weinig met de kern van het management te maken, en had weinig onderling verband met het officiële werk van de redding van de mens. God hoefde geen vlees te worden om Zijn werk persoonlijk uit te voeren. Het werk dat de Geest verricht is impliciet en ondoorgrondelijk, het is ontzagwekkend en onbenaderbaar voor de mens; de Geest is ongeschikt om het reddingswerk rechtstreeks uit te voeren, en

ongeschikt om de mens rechtstreeks leven te geven. Het past de mens beter het werk van de Geest om te vormen naar een dichter bij de mens staande benadering, wat wil zeggen dat het voor de mens het meest geschikt is als God een gewoon, normaal persoon wordt om Zijn werk te doen. Hiervoor moet God incarneren om het werk van de Geest te vervangen, en voor de mens is er geen passender manier waarop God kan werken. Deze drie stadia van werk bevatten er twee die in het vlees worden uitgevoerd, en deze twee stadia zijn de belangrijkste fases van het managementwerk. De twee incarnaties vullen elkaar aan en maken elkaar volmaakt. Het eerste stadium van de incarnatie van God vormde de basis voor het tweede stadium en je kunt zeggen dat de twee incarnaties samen één geheel vormen en niet onverenigbaar zijn met elkaar. Deze twee stadia van Gods werk kunnen door God in Zijn vleesgeworden identiteit worden uitgevoerd, omdat ze zo belangrijk zijn voor Zijn hele managementwerk. Je zou haast kunnen zeggen dat, zonder het werk van de twee incarnaties van God, het hele managementwerk tot stilstand zou zijn gekomen en het reddingswerk van de mensheid slechts uit holle woorden zou bestaan. Of dit werk belangrijk is, is gebaseerd op de behoeften van de mensheid, de realiteit van de ontaarding van de mens, en de mate van ongehoorzaamheid van Satan en diens verstoring van het werk. Degene die deze taak aankan wordt bepaald door de aard en het belang van het werk dat door de Werker wordt verricht. Als het qua methode over het belang van dit werk gaat – of het werk rechtstreeks door Gods Geest wordt gedaan, of door de vleesgeworden God, of door de mens – dan wordt het werk dat door de mens wordt gedaan als eerste uitgesloten. Op basis van de aard van het werk en van de aard van het werk van de Geest ten opzichte van het werk van het vlees wordt er uiteindelijk besloten dat het werk dat in het vlees wordt gedaan gunstiger uitpakt voor de mens en meer voordelen biedt dan het werk dat rechtstreeks door de Geest wordt gedaan. Dat is de gedachte van God op het moment dat Hij besluit of het werk door de Geest of door het vlees wordt gedaan. Ieder stadium van het werk is belangrijk en heeft een basis. Dit zijn geen ongegronde fantasieën en ze worden niet willekeurig uitgevoerd. Er zit een zekere wijsheid in. Dat is de waarheid achter al het werk van God. Gods plan is vooral nog meer aanwezig in een dergelijk groot werk omdat de vleesgeworden God persoonlijk tussen de mensen werkt. En zo zie je Gods wijsheid en de totaliteit van Zijn wezen terug in al Zijn handelingen, gedachten en in al Zijn actieve opvattingen. Dit is het wezen van God, dat concreter en systematischer is. Deze subtiele gedachten en ideeën zijn moeilijk voor te stellen voor de mens, en moeilijk te geloven, en bovendien kan de mens ze haast niet kennen. Werk dat door de mens wordt gedaan volgt een algemeen principe, hetgeen de mens veel voldoening geeft. Maar als je het met het werk van God vergelijkt is er gewoon een te groot verschil. Hoewel Gods daden groot zijn en het werk van God van een indrukwekkende omvang is, zitten er veel minutieuze en precieze plannen en regelingen achter die de mens zich niet kan voorstellen. Ieder stadium van Zijn werk volgt niet alleen een principe, maar bevat ook nog veel wat niet in de menselijke taal kan worden uitgedrukt. Het is

dat wat onzichtbaar is voor de mens. Of het nu het werk van de Geest of het werk van de vleesgeworden God is, het plan van Zijn werk zit er altijd in. Hij werkt niet ongegrond en doet geen onbelangrijk werk. Als de Geest rechtstreeks werkt, is dat met Zijn doelen, en als Hij mens wordt om te kunnen werken (dat wil zeggen als Hij de vorm van Zijn omhulsel verandert), is dit zelfs nog meer met Zijn doel. Waarom zou Hij anders Zijn identiteit makkelijk veranderen? Waarom zou Hij anders makkelijk een persoon worden waarop neergekeken wordt en die vervolgd wordt?

uit 'De verdorven mensheid heeft meer behoefte aan redding door de vleesgeworden God' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 123

Zijn werk in het vlees is van een uitermate grote betekenis, die voor het werk gereserveerd is en Hij die het werk uiteindelijk afrondt is de vleesgeworden God, en niet de Geest. Sommigen geloven dat God ooit op aarde komt en aan de mens verschijnt en dat Hij dan persoonlijk over de hele mensheid oordeelt door de mensen één voor één op de proef te stellen, zonder iemand over te slaan. Zij die zo denken kennen dit stadium van het werk van de incarnatie niet. God oordeelt de mensen niet één voor één en stelt ze niet één voor één op de proef. Dat zou niet het oordeelswerk zijn. Is de verdorvenheid niet hetzelfde voor de hele mensheid? Is het wezen van de mens niet voor ieder gelijk? Wat geoordeeld wordt is het verdorven wezen van de mensheid, het wezen van de mens dat door Satan is verdorven en alle zonden van de mens. God oordeelt niet over de onbeduidende en triviale fouten van de mens. Het oordeelswerk is representatief en wordt niet uitgevoerd voor een zeker persoon in het bijzonder. Het is eerder werk waarin een groep mensen geoordeeld wordt om het oordeel van de hele mensheid te vertegenwoordigen. Door Zijn werk persoonlijk op een groep mensen uit te voeren, laat God in het vlees Zijn werk het werk voor de hele mensheid vertegenwoordigen, waarna het zich geleidelijk kan verspreiden. Het oordeelswerk is eveneens zo. God oordeelt niet een bepaald soort mensen of een bepaalde groep mensen, maar Hij oordeelt over de zondigheid van de hele mensheid – het verzet van de mens tegen God bijvoorbeeld, het gebrek aan eerbied voor God, of de verstoring van Gods werk, enzovoort. Waarover geoordeeld wordt is de essentie van het verzet van de mensheid tegen God, en dit werk is het overwinningswerk van de laatste dagen. Het werk en woord van de vleesgeworden God waarvan de mens getuige is, zijn het oordeelswerk voor de grote, witte troon van de laatste dagen, die de mens zich in voorbije tijden voorstelde. Het werk dat de vleesgeworden God nu uitvoert is nu juist het oordeel voor de grote, witte troon. De vleesgeworden God van nu is de God die over de hele mensheid in de laatste dagen oordeelt. Dit vlees en Zijn werk, woord en Zijn hele gezindheid vormen het geheel van Hem. Al is de reikwijdte van Zijn werk beperkt en niet meteen op het hele universum van toepassing, toch is

het rechtstreekse oordeel van de hele mensheid de essentie van het oordeelswerk – niet alleen voor de uitverkorenen in China, en ook niet voor een klein aantal mensen. Hoewel tijdens het werk van God in het vlees dit werk niet het hele universum beslaat, vertegenwoordigt het wel het werk voor het hele universum. En als Hij klaar is met het werk binnen het bereik van Zijn vlees, zal Hij Zijn werk onmiddellijk uitbreiden tot het hele universum zoals ook het evangelie van Jezus over het hele universum is verspreid na Zijn wederopstanding en hemelvaart. Of het nu het werk van de Geest of het werk van het vlees is, het is werk met een beperkte reikwijdte, maar het vertegenwoordigt het werk voor het hele universum. Tijdens de laatste dagen verschijnt God en gebruikt Hij Zijn vleesgeworden identiteit om Zijn werk uit te voeren, en het is God in het vlees die over de mens oordeelt die voor de grote, witte troon staat. Of Hij nu de Geest of het vlees is, Hij die het oordeelswerk verricht is de God die over de mensheid in de laatste dagen oordeelt. Deze definitie is op basis van Zijn werk vastgesteld, niet op basis van Zijn uiterlijke verschijningsvorm of andere factoren. Ook al heeft de mens opvattingen bij deze woorden, niemand kan het feit van het oordeel en de overwinning door de vleesgeworden God ontkennen. Ongeacht wat de mens ervan denkt, feiten zijn uiteindelijk feiten. Niemand kan beweren dat “het werk door God is gedaan, maar het vlees God niet is”. Dit is onzin, want dit werk kan alleen door God in het vlees worden gedaan. Omdat het werk al af is, zal er na dit werk geen tweede keer komen dat het werk van Gods oordeel over de mens plaatsvindt. God heeft bij Zijn tweede vleeswording al het werk van het hele management al voltooid, en er volgt geen vierde stadium van Gods werk. Omdat het de mens is waarover geoordeeld wordt, de mens die van het vlees is en verdorven, en omdat niet rechtstreeks over de geest van Satan geoordeeld wordt, wordt het oordeelswerk niet in de spirituele wereld uitgevoerd maar onder de mensen.

uit ‘De verdorven mensheid heeft meer behoefte aan redding door de vleesgeworden God’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Dagelijkse woorden van God Fragment 124

Niemand is geschikter en meer bevoegd dan God in het vlees voor het werk om over de verdorvenheid van het vlees van de mens te oordelen. Als het oordeel rechtstreeks door de Geest van God zou worden uitgevoerd, zou dit niet allesomvattend zijn. Bovendien zou dat werk moeilijk te accepteren zijn voor de mens omdat de Geest niet persoonlijk voor de mens kan verschijnen. Hierdoor zou het effect niet direct zijn, en de mens zou al helemaal niet in staat zijn de niet te beledigen gezindheid van God duidelijk te aanschouwen. Satan kan slechts geheel verslagen worden als God in het vlees de verdorvenheid van de mensheid oordeelt. Hoewel Hij hetzelfde is als een mens met een normale menselijkheid, kan God in het vlees toch rechtstreeks over de onrechtvaardigheid van de mens oordelen. Dit is het teken van Zijn natuurlijke heiligheid, en van Zijn buitengewoonheid. Alleen God is bevoegd en in de positie om over de

mens te oordelen, want Hij bezit de waarheid en de rechtvaardigheid en dus is Hij in staat over de mens te oordelen. Degenen zonder de waarheid en rechtvaardigheid zijn niet geschikt om over anderen te oordelen. Als dit werk door de Geest van God zou worden gedaan, zou het geen overwinning op Satan zijn. De Geest is van nature meer verheven dan stervelingen, en de Geest van God is van nature heilig en triomfeert over het vlees. Als de Geest dit werk rechtstreeks zou doen, zou Hij niet kunnen oordelen over de ongehoorzaamheid van de mens en zou Hij niet alle onrechtvaardigheid van de mens aan de kaak kunnen stellen. Het oordeelswerk wordt immers ook door middel van de opvattingen van de mens over God uitgevoerd, en de mens heeft nooit opvattingen over de Geest gehad. Daarom kan de Geest de onrechtvaardigheid van de mens niet beter aan de kaak stellen, laat staan dat Deze die volledig kan onthullen. De vleesgeworden God is de vijand van allen die Hem niet kennen. Door over de opvattingen over en het verzet tegen God van de mens te oordelen, laat Hij de hele ongehoorzaamheid van de mensheid zien. Het effect van Zijn werk in het vlees is duidelijker dan het effect van het werk van de Geest. En zo wordt het oordelen over de hele mensheid niet rechtstreeks door de Geest uitgevoerd, maar is het het werk van de vleesgeworden God. God in het vlees kan gezien en aangeraakt worden door de mens, en God in het vlees kan de mens geheel overwinnen. In zijn relatie met God in het vlees ontwikkelt de mens zich van verzet naar gehoorzaamheid, van vervolging naar aanvaarding, van opvatting naar kennis, van afwijzing naar liefde. Dat is het effect van het werk van de vleesgeworden God. De mens wordt alleen door acceptatie van Zijn oordeel gered, hij leert Hem slechts geleidelijk aan kennen door de woorden uit Zijn mond, wordt tijdens zijn verzet tegen Hem door Hem overwonnen en ontvangt de levensbron van Hem tijdens de aanvaarding van Zijn tuchtiging. Dit hele werk is het werk van God in het vlees en niet het werk van God in Zijn identiteit van de Geest. Het werk dat de vleesgeworden God heeft verricht is het grootste en meeste grondige werk, en het cruciale deel van de drie stadia van Gods werk zijn de twee stadia van het incarnatiewerk. De diepe verdorvenheid van de mens vormt een grote belemmering voor het werk van de vleesgeworden God. Vooral het werk dat op de mensen van de laatste dagen uitgevoerd wordt, is enorm moeilijk en de omgeving is vijandig en het kaliber van ieder soort persoon is redelijk laag. Toch zal er aan het einde van dit werk een goed effect zijn bereikt, zonder fouten. Dit is het effect van het werk van het vlees, en dit effect weet beter te overtuigen dan het werk van de Geest. De drie stadia van Gods werk dienen in het vlees te worden afgerond, ze moeten door de vleesgeworden God worden afgerond. Het belangrijkste en meest cruciale werk wordt in het vlees gedaan, en de redding van de mens moet door God in het vlees persoonlijk worden uitgevoerd. De hele mensheid voelt weliswaar dat God in het vlees niet verwant is met de mens, maar toch is dit vlees in feite van belang voor het lot en het bestaan van de hele mensheid.

Dagelijkse woorden van God Fragment 125

Ieder stadium van het werk van God is in het belang van de hele mensheid en is op de hele mensheid gericht. En al is het Zijn werk in het vlees, toch is het op de hele mensheid gericht; Hij is de God van de hele mensheid en de God van alle geschapen en niet geschapen wezens. Al heeft Zijn werk in het vlees een beperkte reikwijdte en is het doelwit van dit werk eveneens beperkt, toch kiest Hij iedere keer dat Hij vlees wordt een uiterst representatief doelwit voor Zijn werk; Hij kiest geen groep eenvoudige en onopvallende mensen om Zijn werk op uit te voeren, maar in plaats daarvan kiest Hij als degene waarop Zijn werk wordt uitgevoerd een groep mensen die in staat is om Zijn werk in het vlees te vertegenwoordigen. Deze groep mensen is uitgekozen omdat de reikwijdte van Zijn werk in het vlees beperkt is, en ze wordt speciaal voor Zijn geïncarneerde vlees voorbereid en speciaal uitgekozen voor Zijn werk in het vlees. God kiest het doelwit van Zijn werk niet ongegrond, maar in overeenstemming met het principe: het doelwit van het werk moet het werk van God in het vlees ten goede komen en moet de hele mensheid kunnen vertegenwoordigen. De Joden konden bijvoorbeeld de hele mensheid vertegenwoordigen toen ze de persoonlijke verlossing van Jezus accepteerden, en de Chinezen kunnen de hele mensheid vertegenwoordigen als zij de persoonlijke overwinning van de vleesgeworden God aanvaarden. De vertegenwoordiging van de hele mensheid door de Joden is ergens op gestoeld. En zo is ook vertegenwoordiging van de hele mensheid door het Chinese volk gestoeld op de aanvaarding van de persoonlijke overwinning door God. Niets laat de betekenis van verlossing beter zien dan het verlossingswerk dat onder de Joden is uitgevoerd, en niets laat de grondigheid en het succes van het overwinningswerk beter zien dan het overwinningswerk onder het Chinese volk. Het werk en het woord van de vleesgeworden God lijkt slechts tot een kleine groep mensen te zijn gericht, maar in feite is Zijn werk in deze kleine groep het werk voor het hele universum, en is Zijn woord gericht tot de hele mensheid. Als Zijn werk in het vlees klaar is, zullen Zijn volgers het werk dat Hij onder hen heeft verricht, beginnen te verspreiden. Het beste aan Zijn werk in het vlees is dat Hij nauwkeurige woorden en vermaningen achter kan laten, en Zijn specifieke wil ten aanzien van de mensheid aan Zijn volgers kan doorgeven. Zijn volgers kunnen dan achteraf Zijn hele werk in het vlees en Zijn wil ten aanzien van de hele mensheid nauwkeuriger en concreter doorgeven aan hen die deze weg aanvaarden. Alleen door het werk van God in het vlees onder de mensen wordt het feit volbracht dat God onder de mensen is en samen met hen leeft. Alleen dit werk bevredigt het verlangen van de mens om Gods gezicht te zien, getuige te zijn van het werk van God en het persoonlijke woord van God te horen. De vleesgeworden God maakt een einde aan het tijdperk waarin alleen de achterkant van Jehova aan de mens werd getoond en aan het tijdperk waarin de mensheid in

een vage God geloofde. In het bijzonder, het werk van de laatste vleesgeworden God brengt de hele mensheid in een tijdperk dat realistischer, praktischer en aangenamer is. Hij beëindigt niet alleen het tijdperk van de wet en de doctrine, maar, wat meer is, Hij onthult een God aan de mensheid die echt en normaal is, rechtvaardig en heilig, die het werk van het managementplan ontsluit en de mysteries en bestemming van de mensheid laat zien, die de mensheid heeft geschapen en het managementwerk volbrengt en die duizenden jaren verborgen is gebleven. Hij maakt een definitief einde aan het tijdperk van vaagheid, Hij beëindigt het tijdperk waarin de hele mensheid Gods aangezicht wilde zoeken, maar dit niet kon, Hij beëindigt het tijdperk waarin de hele mensheid Satan diende en leidt de hele mensheid naar een geheel nieuw tijdperk. Dit is het resultaat van het werk van God in het vlees in plaats van het werk van Gods Geest. Als God in Zijn vlees werkt, zoeken en tasten Zijn volgers niet meer naar dingen die zowel lijken te bestaan als niet te bestaan en gissen zij niet langer naar de wil van een vage God. Als God Zijn werk in het vlees verspreidt, zullen zij die Hem volgen het werk dat Hij in het vlees heeft verricht doorgeven aan alle religies en denominaties, die vervolgens al Zijn woorden zullen doorgeven ten gehore van de hele mensheid. Zij die Zijn evangelie horen zullen slechts de feiten van Zijn werk vernemen, dingen die persoonlijk door de mens gezien en gehoord zijn. Het zullen feiten zijn, en geen informatie uit tweede hand. De feiten vormen het bewijs waarmee Hij Zijn werk verspreidt, en ook zijn zij het gereedschap waarmee Hij Zijn werk verspreidt. Zonder het bestaan van feiten zou Zijn evangelie niet over alle landen en naar alle plaatsen kunnen worden verspreid. Zonder feiten maar met slechts de fantasie van de mens zou Hij het veroveringswerk van het hele universum nooit kunnen doen. De Geest is ongrijpbaar en onzichtbaar voor de mens, en het werk van de Geest kan geen verder bewijs of meer feiten leveren over Gods werk voor de mens. De mens zal het ware gezicht van God nooit aanschouwen en zal altijd geloven in een vage God die niet bestaat. De mens zal het gezicht van God nooit aanschouwen, en nooit zal de mens woorden horen die God persoonlijk heeft uitgesproken. De voorstellingen van de mens zijn uiteindelijk leeg en kunnen het ware gezicht van God niet vervangen; de eigenlijke gezindheid van God en het werk van God Zelf kan niet door een mens worden nagespeeld. De onzichtbare God in de hemel en Zijn werk kunnen alleen naar de aarde worden gebracht door de vleesgeworden God die Zijn werk persoonlijk onder de mensen verricht. Dit is de meest ideale manier waarop God aan de mens verschijnt, waarop de mens God ziet en Zijn ware gezicht leert kennen, en dit kan niet door een niet-vleesgeworden God worden bereikt. Nu God Zijn werk tot dit stadium heeft volbracht, heeft Zijn werk het optimale effect al bereikt en is het een doorslaand succes. Het persoonlijke werk van God in het vlees heeft al negentig procent van het werk van Zijn hele management voltooid. Dit vlees heeft al Zijn werk een betere start gegeven en is er een samenvatting van, het heeft Zijn werk tot gemeengoed gemaakt en de laatste gedetailleerde aanvullingen eraan toegevoegd. Van nu af aan zal er geen nieuwe geïncarneerde

God komen om het vierde stadium van Gods werk te doen en er komt geen wonderbaarlijk werk meer van de derde incarnatie van God.

uit 'De verdorven mensheid heeft meer behoefte aan redding door de vleesgeworden God' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 126

Ieder stadium van Gods werk in het vlees vertegenwoordigt Zijn werk van het hele tijdperk en niet een zekere periode zoals het geval is bij het werk van de mens. Daarom betekent het einde van het werk van Zijn laatste incarnatie niet dat Zijn werk definitief ten einde is gekomen, want Zijn werk in het vlees vertegenwoordigt het hele tijdperk, en niet alleen de periode waarin Hij Zijn werk in het vlees verricht. Hij maakt Zijn werk voor het hele tijdperk alleen af in de tijd dat Hij in het vlees is, waarna het zich kan verspreiden over alle plaatsen. Nadat de vleesgeworden God Zijn bediening heeft volbracht, vertrouwt Hij Zijn toekomstige werk toe aan Zijn volgelingen. Zo zal Zijn werk van het hele tijdperk ongebroken verdergaan. Het werk van het hele tijdperk van incarnatie zal pas af zijn als het over het hele universum is verspreid. Het werk van de vleesgeworden God opent een nieuw tijdperk, en zij die Zijn werk voortzetten zijn de mensen die door Hem zijn gebruikt. Het werk dat door de mens wordt gedaan valt helemaal binnen de bediening van God in het vlees en kan dat niet overschrijden. Als de vleesgeworden God niet komt om Zijn werk te doen, kan de mens het oude tijdperk niet teneinde brengen of een nieuw tijdperk inluiden. Het werk dat de mens doet ligt enkel in de lijn van de menselijk mogelijke plicht en vertegenwoordigt niet het werk van God. Alleen de vleesgeworden God kan het werk dat Hij zou moeten doen komen afmaken, en behalve Hijzelf kan niemand anders dit voor Hem doen. Waar ik het over heb, gaat natuurlijk over het incarnatiewerk. Deze vleesgeworden God voert eerst een stap van het werk uit die niet met de opvattingen van de mens overeenkomt, waarna Hij meer werk doet dat niet met de opvattingen van de mens overeenkomt. Het doel van het werk is het overwinnen van de mens. In één opzicht is de incarnatie van God niet in overeenstemming met de opvattingen van de mens, waarnaast Hij nog meer werk doet dat niet met de opvattingen van de mens overeenkomt, en zo ontwikkelt de mens zelfs nog kritischere ideeën over Hem. Hij voert gewoon het overwinningswerk uit onder de mensen die een veelvoud van opvattingen over Hem hebben. Hoe ze Hem ook behandelen, als Hij Zijn bediening eenmaal heeft volbracht, zullen alle mensen aan Zijn heerschappij zijn onderworpen. Het feit van dit werk is niet alleen te zien onder het Chinese volk, maar laat ook zien hoe de hele mensheid zal worden overwonnen. Het effect dat bij dit volk is bereikt is een voorloper van het effect dat bij de hele mensheid zal worden bereikt, en het effect van het werk dat Hij in de toekomst zal doen zal zelfs in toenemende mate het effect op dit volk overtreffen. Het werk van God in het vlees brengt geen fanfare met zich mee, en het is ook niet in

onduidelijkheid gehuld. Het is reëel en echt, het is werk waarbij één en één twee is. Het is niet voor iemand verborgen, het bedriegt niemand. Wat de mensen zien is reëel en echt, en wat de mens verwerft is een echte waarheid en kennis. Als het werk afloopt heeft de mens nieuwe kennis over Hem verworven en zij die God echt zoeken zullen geen opvattingen meer over Hem hebben. Dit is niet alleen het effect van Zijn werk op het Chinese volk, maar vertegenwoordigt ook het effect van Zijn werk waarin Hij de hele mensheid overwint, omdat niets nuttiger is voor het overwinningswerk van de hele mensheid dan dit vlees, het werk van dit vlees en alles van dit vlees. Ze zijn nuttig voor Zijn hedendaagse werk, en voor Zijn toekomstige werk. Dit vlees zal de hele mensheid veroveren en de hele mensheid voor zich winnen. Er bestaat geen beter werk waardoor de hele mensheid God kan aanschouwen en gehoorzamen en kennen. Het werk dat door mensen wordt gedaan vertegenwoordigt slecht een beperkte reikwijdte. Wanneer God Zijn werk doet, spreekt Hij niet tot een bepaald persoon maar tot de hele mensheid en tot eenieder die Zijn woorden aanvaardt. Het einde dat Hij verkondigt is het einde van alle mensen, niet slechts het einde van een zeker persoon. Hij geeft niemand een voorkeursbehandeling, maar Hij maakt ook van niemand een slachtoffer; Hij werkt en spreekt tot de hele mensheid. En zo heeft deze vleesgeworden God de hele mensheid al naar soort ingedeeld, heeft Hij de hele mensheid al geoordeeld en een geschikte bestemming voor de hele mensheid geregeld. En hoewel God Zijn werk alleen in China uitvoert, heeft Hij in feite het werk al voor het hele universum besloten. Hij kan niet wachten tot Zijn werk onder de hele mensheid is verspreid voordat Hij Zijn uitspraken doet en Zijn regelingen stap voor stap implementeert. Zou dat niet te laat zijn? Nu kan Hij het toekomstige werk alvast van tevoren afmaken. Want Degene die werkt is God in het vlees. Hij verricht onbeperkt werk binnen een beperkte reikwijdte en daarna zal Hij de mens zijn plicht laten vervullen. Dit is het principe van Zijn werk. Hij kan slechts een korte tijd onder de mensen leven en niet de mens vergezellen tot het werk van het hele tijdperk af is. Het is omdat Hij God is dat Hij Zijn toekomstige werk tevoren voorspelt. Daarna zal Hij door Zijn woorden de hele mensheid naar soort indelen, en de mensheid zal volgens Zijn woorden Zijn stapsgewijze werk binnengaan. Niemand ontkomt en iedereen moet in overeenstemming hiermee handelen. In de toekomst zal het tijdperk dus door Zijn woorden worden geleid en niet door de Geest.

uit 'De verdorven mensheid heeft meer behoefte aan redding door de vleesgeworden God' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 127

Het vlees van de mens is door Satan verdorven en stekeblind gemaakt en diep gewond. De meest fundamentele reden waarom God persoonlijk in het vlees werkt is omdat het doelwit van Zijn redding de mens is, die van het vlees is, en omdat Satan ook van het vlees van de mens gebruik maakt om het werk van God te verstoren. De strijd tegen Satan is eigenlijk het

overwinningswerk van de mens en tegelijkertijd is de mens ook het doelwit van Gods redding. Op deze manier is het werk van de vleesgeworden God essentieel. Satan heeft het vlees van de mens verdorven, en de mens werd de belichaming van Satan en het doelwit dat door God verslagen moet worden. Op deze manier vindt het werk van de strijd met Satan en de redding van de mensheid plaats op aarde en moet God mens worden om de strijd met Satan aan te gaan. Dit werk is uiterst praktisch. Als God in het vlees aan het werk is, is Hij eigenlijk strijd aan het leveren met Satan in het vlees. Als Hij in het vlees werkt, werkt Hij in het spirituele rijk en maakt Hij Zijn gehele werk in het spirituele rijk reëel op aarde. Degene die overwonnen wordt, is de mens die Hem ongehoorzaam is. Degene die verslagen is, is de belichaming van Satan (en dit is natuurlijk ook de mens) die in vijandschap met Hem leeft. En degene die uiteindelijk gered wordt, is ook de mens. Zo is het voor Hem nog meer noodzakelijk mens met het omhulsel van een schepsel te worden, zodat Hij echt de strijd met Satan aan kan gaan, de mens kan overwinnen die Hem ongehoorzaam is en hetzelfde omhulsel heeft als Hij, en de mens kan redden die uit hetzelfde omhulsel bestaat als Hij en door Satan is verwond. Zijn vijand is de mens, het doelwit van Zijn overwinning is de mens, en het doelwit van Zijn redding is de mens die Hij heeft geschapen. Daarom moet Hij mens worden en zo wordt Zijn werk eenvoudiger. Hij kan Satan verslaan en de mensheid overwinnen en bovendien kan Hij de mensheid redden. En al is dit vlees normaal en echt, Hij is geen gewoon vlees: Hij is niet van menselijk vlees alleen, maar van zowel menselijk als goddelijk vlees. Dit is het verschil met de mens, en het teken van de identiteit van God. Alleen dit soort vlees kan het werk doen dat Hij van plan is, en de bediening van God in het vlees vervullen, en Zijn werk tussen de mensen helemaal afmaken. Als het niet zo was zou Zijn werk onder de mensen altijd leeg en gebrekkig zijn. Al kan God met de Geest van Satan strijden en als overwinnaar uit de bus komen, dan nog kan de oude natuur van de verdorven mens niet opgelost worden. Zij die Hem niet gehoorzamen en zich tegen Hem verzetten kunnen nooit werkelijk aan Zijn heerschappij worden onderworpen. Dit betekent dat Hij de mensheid nooit kan overwinnen en nooit de hele mensheid voor Zich kan winnen. Als Zijn werk op aarde niet opgelost kan worden, komt Zijn management nooit teneinde en zal de hele mensheid nooit rust vinden. Als God geen rust kan vinden met al Zijn schepselen zal er nooit een resultaat voor het managementwerk zijn en zal de glorie van God vervolgens verdwijnen. Hoewel Zijn vlees geen gezag heeft, bereikt het werk dat Hij doet wel resultaat. Dit is de onvermijdelijke richting van Zijn werk. Ongeacht of Zijn vlees nu wel of niet gezag heeft, zolang Hij het werk van God Zelf kan doen, is Hij God Zelf. Ongeacht hoe normaal en gewoon dit vlees is, Hij kan het werk uitvoeren dat Hij zou moeten doen, want Zijn vlees is God en niet slechts mens. De reden dat dit vlees het werk kan uitvoeren waartoe de mens niet in staat is, is dat Zijn innerlijke wezen anders is dan dat van de mens, en de reden dat Hij de mens kan redden is dat Zijn identiteit anders is dan die van enig mens. Het vlees is zo belangrijk voor de mensheid

omdat Hij mens is en nog meer God, omdat Hij het werk kan doen dat een gewoon mens van vlees niet kan en omdat Hij de verdorven mens kan redden, die met Hem samenleeft op aarde. Hoewel Hij identiek is aan de mens, is de vleesgeworden God belangrijker voor de mensheid dan enig persoon van waarde, want Hij kan het werk doen dat niet door de Geest van God kan worden gedaan en Hij kan beter dan de Geest van God getuigen voor God Zelf en de mensheid geheel voor Zich winnen. En hoewel dit vlees normaal en gewoon is, is Hij als gevolg daarvan zeer kostbaar door Zijn bijdrage aan de mensheid en Zijn betekenis voor het bestaan van de mensheid en is de werkelijke waarde en betekenis van dit vlees van onschatbare waarde voor de mens. Hoewel dit vlees Satan niet rechtstreeks kan vernietigen, kan Hij Zijn werk gebruiken om de mensheid te overwinnen en Satan te verslaan en hem helemaal aan Zijn heerschappij te onderwerpen. Juist omdat God geïncarneerd is, kan Hij Satan verslaan en is Hij in staat de mensheid te redden. Hij vernietigt Satan niet rechtstreeks, maar Hij wordt vlees voor het overwinningswerk van de mensheid, die door Satan verdorven is. Zo kan Hij beter onder alle schepselen voor Zichzelf getuigen en kan Hij de verdorven mens beter redden. De nederlaag van Satan door de vleesgeworden God is een betere getuigenis, en meer overtuigend, dan de rechtstreekse vernietiging van Satan door de Geest van God. God in het vlees kan de mens beter de Schepper laten leren kennen en kan onder alle schepselen betere getuigenis afleggen over Zichzelf.

uit 'De verdorven mensheid heeft meer behoefte aan redding door de vleesgeworden God' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 128

God is naar de aarde gekomen om Zijn werk onder de mens te doen, om Zichzelf persoonlijk te openbaren aan de mens en de mens in staat te stellen Hem te aanschouwen; is dit een kleinigheid? Het is werkelijk van groot belang! Het is niet zoals de mens het zich inbeeldt dat God is gekomen zodat de mens naar hem kijkt, zodat de mens zal begrijpen dat God echt is en niet vaag of leeg en dat God verheven is, maar ook nederig. Zou het zo simpel kunnen zijn? Het is juist omdat Satan het vlees van de mens verdorven heeft gemaakt en dat de mens degene is die God wil redden, dat God het vlees moet aannemen om strijd te voeren met Satan en om de mens persoonlijk te hoeden. Alleen dit is profijtelijk voor Zijn werk. De twee vleesgeworden vlezers van God hebben bestaan om Satan te verslaan en hebben ook bestaan om de mens beter te redden. Dat is omdat degene die de strijd voert met Satan alleen God kan zijn, of het nou de Geest van God is of de vleesgeworden God. Kortom, het kunnen de engelen niet zijn die strijd voeren met Satan, laat staan de mens, die verdorven is gemaakt door Satan. De engelen zijn niet bij machte om het te doen en de mens is nog onmachtiger. Zodoende, als God het leven van de mens wenst te bewerken, als Hij persoonlijk naar de aarde wenst te komen om de mens teredden,

dan moet Hij persoonlijk vlees worden, dat wil zeggen dat Hij persoonlijk het vlees moet aannemen en met Zijn innerlijke identiteit en het werk dat Hij moet doen onder de mens moet komen en persoonlijk de mens moet redden. Was dit niet zo, als het de Geest van God of de mens was die dit werk deed, dan zou deze strijd voor eeuwig falen het gewenste effect te behalen en zou de strijd nooit eindigen. Alleen als God vlees wordt om persoonlijk de oorlog aan te gaan met Satan onder de mens heeft de mens een kans op redding. Bovendien is alleen dan Satan beschaamd en achtergelaten zonder mogelijkheden tot uitbuiting te hebben of enige plannen uit te kunnen voeren. Het werk dat door de vleesgeworden God wordt gedaan is onhaalbaar voor de Geest van God en kan al helemaal niet worden gedaan namens God door enige vleselijke mens, want het werk dat Hij doet is omwille van het leven van de mens en om de verdorven gezindheid van de mens te veranderen. Zou de mens deelnemen in deze strijd, dan zou hij enkel vluchten in betreurenswaardige verwarring en zou hij simpelweg niet in staat zijn om de verdorven gezindheid van de mens te veranderen. Hij zou niet in staat zijn de mens te redden van het kruis of de gehele opstandige mensheid kunnen overwinnen, maar hij zou enkel in staat zijn om een beetje oud werk te doen dat niet buiten de principes valt, of anders werk dat niet gerelateerd is aan het verslaan van Satan. Dus waarom de moeite nemen? Wat is de waarde van werk dat de mensheid niet kan winnen, laat staan Satan verslaan? Daarom kan de strijd met Satan enkel worden uitgevoerd door God Zelf en kan het simpelweg onmogelijk worden gedaan door de mens. De plicht van de mens is om te gehoorzamen en te volgen, want de mens is niet in staat werk te verrichten dat op hetzelfde peil staat als het scheppen van de hemelen en de aarde, laat staan dat hij het werk uit kan voeren van de bestrijding van Satan. De mens kan enkel de Schepper behagen onder het leiderschap van God Zelf, waardoor Satan wordt verslagen; dit is het enige dat de mens kan doen. Daarom wordt dit werk, elke keer dat een nieuwe strijd begint, ofwel elke keer dat het werk van een nieuw tijdperk begint, persoonlijk door God Zelf gedaan, waarmee Hij het gehele tijdperk leidt en een nieuw pad opent voor de gehele mensheid. De vooravond van elk nieuw tijdperk is een nieuwe start in de strijd met Satan, waardoor de mens een nieuwere, mooiere wereld binnengaat, een nieuw tijdperk dat persoonlijk door God Zelf wordt geleid. De mens is meester van alle dingen, maar zij die zijn gewonnen zullen de vrucht zijn van elke strijd met Satan. Satan maakt alle dingen verdorven, het is de verliezer aan het einde van elke strijd en het is ook degene die zal worden gestraft na elke strijd. Onder God, de mens en Satan is het enkel Satan die zal worden verafschuwd en verworpen. Zij die door Satan zijn gewonnen en niet door God worden teruggenomen, worden tegelijkertijd degenen die straf zullen ontvangen namens Satan. Van deze drie, zou alleen God moeten worden aanbeden door alle dingen. Zij die door Satan verdorven zijn gemaakt, maar terug worden genomen door God en zij die de weg van God volgen, worden tegelijkertijd degenen die Gods beloften zullen ontvangen en de kwaden voor God zullen oordelen. God zal met zekerheid de winst behalen en

Satan zal met zekerheid verliezen, maar onder de mens zijn er diegenen die zullen winnen en diegenen die zullen verliezen. Zij die winnen zullen bij de overwinnaars horen en zij die verliezen zullen bij de verliezers horen; dit is de classificatie van ieder, in overeenstemming met hun soort. Het is de uiteindelijke uitkomst van al Gods werk. Het is ook waar al Gods werk op is gericht en het zal nooit veranderen. De kern van het hoofdwerk van Gods managementplan is gericht op de redding van de mens en God wordt voornamelijk vlees omwille van deze kern, omwille van dit werk en om Satan te verslaan. De eerste keer dat God vlees werd, was ook om Satan te verslaan: Hij werd persoonlijk vlees en werd persoonlijk aan het kruis genageld, om het werk van de eerste strijd te volbrengen, namelijk het werk voor de verlossing van de mensheid. Evenzo wordt deze fase van werk ook persoonlijk door God gedaan, Die vlees is geworden om Zijn werk onder de mens te doen, om persoonlijk Zijn woord te spreken en de mens in staat te stellen om Hem te zien. Het is natuurlijk onvermijdelijk dat Hij onderweg ook wat ander werk doet, maar de hoofddeden dat Hij Zijn werk persoonlijk uitvoert is om Satan te verslaan, om de gehele mensheid te overwinnen en om deze mensen te winnen. Daarom is het werk van Gods vleeswording iets heel bijzonders. Als Zijn doel enkel was om de mens te laten zien dat God nederig en verborgen is en dat God echt is, als het enkel omwille van dit werk was, dan zou het niet nodig zijn om vlees te worden. Zelfs als God geen vlees zou zijn geworden, zou Hij Zijn nederigheid en verborgenheid, Zijn grootheid en heiligheid direct aan de mens kunnen openbaren, maar dergelijke dingen hebben niets van doen met het werk van het beheren van de mensheid. Ze zijn niet in staat de mens te redden of hem compleet te maken, laat staan dat zij Satan kunnen verslaan. Als het verslaan van Satan enkel de Geest Die strijd voert tegen een andere geest zou zijn, dan zou dergelijk werk zelfs minder praktische waarde hebben; het zou de mens niet kunnen winnen en zou het lot en de vooruitzichten van de mens ruïneren. Zodoende is Gods werk van vandaag van diepgaande betekenis. Het is niet alleen zo dat de mens Hem zou zien, of dat de ogen van de mens mogen worden geopend, of om hem een beetje ontroering of bemoediging te bieden; dergelijk werk heeft geen waarde. Als je enkel van dit soort kennis kan spreken, dan bewijst het dat je niet de ware betekenis van Gods vleeswording kent.

uit 'Het normale leven van de mens herstellen en hem meenemen naar een geweldige bestemming' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 129

Ieder stadium van het werk dat God doet heeft een eigen praktische betekenis. Destijds, toen Jezus kwam, was Hij man. Maar wanneer God dit keer komt, is Hij vrouw. Hier kun je uit concluderen dat God zowel de man als de vrouw heeft geschapen ten behoeve van Zijn werk en dat Hij geen onderscheid maakt tussen de geslachten. Als Zijn Geest komt, kan Hij ieder soort

vlees aannemen dat Hij wenst en dat vlees kan hem vertegenwoordigen. Of het nu mannelijk of vrouwelijk vlees is, het kan God vertegenwoordigen zo lang het maar Zijn geïncarneerde vlees is. Als Jezus bij Zijn komst als vrouw verschenen was, met andere woorden, als er van de Heilige Geest een meisje was ontvangen in plaats van een jongetje, dan zou dat stadium van het werk toch voltooid zijn. Als dat het geval was geweest, dan zou het huidige stadium van het werk in plaats daarvan door een man moeten worden voltooid, maar het werk zou toch voltooid worden. Het werk dat in beide stadia wordt gedaan is even belangrijk; geen van beide stadia van het werk wordt herhaald of is tegenstrijdig aan de ander. Toen Jezus destijds Zijn werk deed, werd Hij de enige Zoon genoemd, en “Zoon” houdt het mannelijke geslacht in. Waarom wordt de enige Zoon dan in dit stadium niet genoemd? Dat komt doordat de vereisten van het werk een verandering van geslacht, anders dan dat van Jezus, noodzakelijk hebben gemaakt. Bij God bestaat er geen onderscheid tussen de geslachten. Hij doet Zijn werk zoals Hij dat wil en is daarbij niet aan beperkingen onderhevig, maar Hij is vooral vrij. Ieder stadium van het werk heeft echter een eigen praktische betekenis. God is twee keer vleesgeworden, en het spreekt vanzelf dat Zijn incarnatie in de laatste dagen de laatste keer is. Hij is gekomen om al Zijn daden te onthullen. Als Hij in dit stadium niet vleesgeworden was om het werk persoonlijk te doen zodat de mens het kan zien, dan zou de mens voor eeuwig aan de opvatting vasthouden dat God slechts man is, en geen vrouw. Hiervoor geloofde de hele mensheid dat God slechts man kon zijn en dat een vrouw geen God genoemd kon worden, want de hele mensheid vond dat de man gezag had over de vrouw. De mensen geloofden dat een vrouw geen gezag kon hebben, dat alleen een man dit kon. Sterker nog, ze zeiden zelfs dat de man het hoofd van de vrouw was, en dat de vrouw de man moest gehoorzamen en hem niet voorbij kon streven. Toen er vroeger werd gezegd dat de man het hoofd van de vrouw was, was dit bedoeld voor Adam en Eva die door de slang was verleid en niet voor de man en de vrouw zoals zij in het begin door Jehova waren geschapen. Natuurlijk moet een vrouw haar man gehoorzamen en liefhebben, en moet een man leren hoe hij zijn gezin kan voeden en onderhouden. Dit zijn de wetten en decreten die Jehova heeft uitgevaardigd en waar de mensheid zich aan moet houden gedurende het leven op aarde. Jehova zei tegen de vrouw “Je zult je man begeren, en hij zal over je heersen.” Zo sprak Hij opdat de mensheid (dat wil zeggen zowel de man als de vrouw) een normaal leven konden leiden onder de heerschappij van Jehova, en om de levens van mensen structuur te geven zodat ze niet wanordelijk zouden worden. Daarom maakte Jehova passende regels voor hoe de man en de vrouw moeten handelen, maar dit betrof slechts alle schepsels die op de aarde leven en had geen verband met Gods geïncarneerde vlees. Hoe kon God hetzelfde zijn als Zijn schepping? Zijn woorden waren slechts gericht tot de mensheid van Zijn schepping, Hij vaardigde regels uit voor de man en voor de vrouw zodat de mensheid een normaal leven kon leiden. In het begin, toen Jehova de mensheid schiep, maakte Hij twee soorten mensen, mannelijk en vrouwelijk, en dus is

er de scheiding tussen mannelijk en vrouwelijk in Zijn geïncarneerde vlezen. Hij baseerde Zijn besluit over Zijn werk niet op de woorden die Hij tot Adam en Eva sprak. De beide keren dat Hij vlees werd, werden geheel bepaald door Zijn gedachten op het moment dat Hij in het begin de mens schiep, dat wil zeggen, Hij voltooide het werk van Zijn twee incarnaties op basis van de man en de vrouw voordat zij verdorven waren. Als de mensheid de woorden die Jehova sprak tot Adam en Eva, die verleid waren door de slang, toepaste op het werk van Gods incarnatie, zou Jezus dan niet ook Zijn vrouw naar behoren hebben moeten liefhebben? Zou God zo dan nog steeds God zijn? En als dit zo is, zou Hij dan nog steeds Zijn werk af kunnen maken? Als het verkeerd zou zijn dat Gods geïncarneerde vlees vrouwelijk is, zou het dan ook niet de grootst mogelijk fout van God geweest zijn om de vrouw te scheppen? Als de mens nog steeds gelooft dat het verkeerd is dat God als vrouw is geïncarneerd, zou Jezus, die niet getrouwd was en dus Zijn vrouw niet kon liefhebben, dan niet net zo fout zijn als de huidige incarnatie? Omdat je met de woorden die Jehova tot Eva sprak de waarheid van Gods huidige incarnatie meet, moet je met Jehova's woorden aan Adam de Heer Jezus beoordelen die in het Tijdperk van Genade vlees is geworden. Zijn deze twee dingen niet hetzelfde? Omdat je de Heer Jezus de maat neemt als de man die niet verleid is door de slang, mag je de waarheid van de huidige incarnatie niet beoordelen als de vrouw die wel door de slang is verleid. Dat zou oneerlijk zijn! Als je zo zou oordelen, zou dat een bewijs zijn dat je je verstand verloren hebt. Toen Jehova tweemaal vlees werd, had het geslacht van Zijn vlees te maken met de man en de vrouw die niet door de slang verleid waren; het was in overeenstemming met de man en de vrouw die niet door de slang verleid waren dat Hij tweemaal vlees werd. Denk nu niet dat de mannelijkheid van Jezus hetzelfde was als die van Adam, die door de slang was verleid. Beiden hebben niets met elkaar te maken, beiden zijn mannen van een heel andere aard. Het kan toch niet zo zijn dat de mannelijkheid van Jezus bewijst dat Hij alleen het hoofd is van alle vrouwen, maar niet van alle mannen? Is Hij niet de Koning van alle Joden (mannen én vrouwen)? Hij is God Zelf, niet slechts het hoofd van de vrouw, maar ook het hoofd van de man. Hij is de Heer van alle schepselen en het hoofd van alle schepselen. Hoe heb je kunnen bepalen dat de mannelijkheid van Jezus het symbool is van het hoofd van de vrouw? Zou dit geen godslastering zijn? Jezus is een man die niet verdorven is. Hij is God, Hij is Christus, Hij is de Heer. Hoe zou Hij een man kunnen zijn als Adam, die verdorven was? Jezus is het vlees dat de heiligste Geest van God heeft gedragen. Hoe kun je zeggen dat Hij een God is die de mannelijkheid van Adam had? Zou in dat geval niet al het werk van God verkeerd zijn geweest? Zou Jehova de mannelijkheid van de verdorven Adam, die verleid was door de slang, in Jezus hebben kunnen opnemen? Is de incarnatie van vandaag niet een tweede geval van het werk van de geïncarneerde God die anders van geslacht is dan Jezus maar op Hem lijkt in aard? Durf je nog steeds te zeggen dat de geïncarneerde God geen vrouw kan zijn, omdat de vrouw de eerste was die werd verleid door de

slang? Durf je nog steeds te zeggen dat, omdat de vrouw de meest onreine is en de bron van de verdorvenheid van de mens, God onmogelijk als vrouw heeft kunnen incarneren? Durf je vol te houden dat “de vrouw de man altijd moet gehoorzamen en zich nooit als God kan manifesteren, of God rechtstreeks kan vertegenwoordigen”? Je begreep het destijds al niet, maar kun je nu doorgaan met je godslastering van het werk van God, en vooral het geïncarneerde vlees van God? Als je dit niet helder en duidelijk kunt zien, let dan op je woorden opdat je domheid en onwetendheid niet aan de dag komen en je lelijkheid te kijk wordt gezet. Denk niet dat je alles begrijpt. Ik zeg je dat alles wat je gezien en meegemaakt hebt niet toereikend is om jou ook maar één duizendste deel van mijn managementplan te laten begrijpen. Waarom doe je dan zo uit de hoogte? Dat kleine beetje talent van jou, en die minimale kennis zijn niet toereikend voor Jezus om ook maar in één seconde van Zijn werk te gebruiken. Hoeveel ervaring heb je nu echt? Wat je hebt gezien en alles wat je in je hele leven hebt gehoord en wat je je voorgesteld hebt, is minder dan het werk dat ik in één moment verricht! Je kunt maar beter niet zitten muggenziften en aanmerkingen maken. Hoe arrogant je ook bent, je bent gewoon een schepsel dat nog minder voorstelt dan een mier! Alles wat je in je buik meedraagt, is nog minder dan wat in de buik van een mier zit! Denk niet dat je het recht hebt wild te gebaren en een grote mond te hebben, alleen maar omdat je wat ervaring en wat anciënniteit hebt opgedaan. Zijn jouw ervaring en jouw anciënniteit niet het product van de woorden die ik heb gesproken? Geloof je soms dat ze in ruil waren voor je eigen arbeid en geploeter? Je kunt nu zien dat ik vleesgeworden ben, en alleen al daarom ben je vervuld met zulke kostelijke ideeën en heb je daar talloze opvattingen uit vergaard. Al had je nog zulke buitengewone talenten, zonder mijn incarnatie zou je nooit zoveel ideeën kunnen hebben. En komen daar je opvattingen niet uit voort? Als Jezus die eerste keer geen vlees was geworden, zou je dan überhaupt iets over de incarnatie weten? Is het niet omdat je door de eerste incarnatie kennis hebt verworven dat je schaamteloos probeert de tweede incarnatie te veroordelen? Waarom onderwerp je dit aan een studie, in plaats van een gehoorzame volgeling te zijn? Als je in deze stroom bent opgenomen en voor de vleesgeworden God verschijnt, staat Hij je dan toe er een studie van te maken? Het bestuderen van je familiegeschiedenis is goed, maar als je probeert de ‘familiegeschiedenis’ van God te bestuderen, zou de God van vandaag je dan toestaan een dergelijke studie uit te voeren? Ben je blind? Roep je zo geen verachting over jezelf af?

uit ‘De twee incarnaties voltooien de betekenis van de incarnatie’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Dagelijkse woorden van God Fragment 130

Jezus en ik komen voort uit dezelfde Geest. Al zijn wij door het vlees niet met elkaar verbonden, onze Geest is één. Al is de inhoud van wat we doen en het werk dat we ondernemen

niet hetzelfde, in essentie zijn we hetzelfde. Ons vlees neemt verschillende vormen aan, maar dit komt doordat er verandering is gekomen in het tijdperk en de eisen die aan ons werk gesteld worden. Onze bedieningen zijn niet dezelfde, daarom is het werk dat wij voortbrengen en de gezindheid die wij onthullen aan de mens ook anders. Daarom is wat de mens ziet en begrijpt nu anders dan in het verleden, dit komt door de verandering van tijdperk. Hun Geest is één, ook al zijn Zij van een ander geslacht en is de vorm van Hun vlees anders, en zijn Zij niet in dezelfde familie geboren, laat staan in hetzelfde tijdsgewricht. Het kan niet worden ontkend dat Zij de incarnatie van God in twee verschillende tijdsperiodes zijn, ook al deelt Hun vlees niet hetzelfde bloed of fysieke verwantschap van enig soort. Dat Zij het geïncarneerde vlees van God zijn is een onweerlegbare waarheid, al hebben Zij niet dezelfde stamboom en hebben Zij geen gemeenschappelijke menselijke taal (de één was een man die de taal van de Joden sprak en de andere is een vrouw die uitsluitend Chinees spreekt). Om deze redenen hebben Zij in verschillende landen geleefd om het werk te doen dat eenieder past, en ook nog in verschillende tijdsperiodes. Ondanks het feit dat Zij uit dezelfde Geest bestaan en dezelfde essentie hebben, zijn er helemaal geen absolute overeenkomsten tussen de uiterlijke omhulsels van Hun vlees. Zij delen slechts dezelfde menselijkheid, maar waar het het uiterlijk voorkomen van Hun vlees en de omstandigheden van Hun geboorte aangaat, lijken Zij niet op elkaar. Deze dingen hebben geen invloed op Hun respectievelijke werkzaamheden of op de kennis die de mens van Hen heeft, want uiteindelijk zijn Zij dezelfde Geest en kan niemand Hen scheiden. Al hebben Zij geen familierelatie, Hun hele wezen staat onder de hoede van Hun Geest, die Hen ander werk toebedeelt in andere tijden, en die Hun vlees een andere stamboom toebedeelt. De Geest van Jehova niet de vader van de Geest van Jezus, en de Geest van Jezus is niet de zoon van de Geest van Jehova: Zij zijn één en dezelfde Geest. Net als de geïncarneerde God van vandaag en Jezus. Hoewel Zij geen familierelatie hebben, zijn Zij één; dit komt omdat Hun Geest één is. God kan het werk van mededogen en barmhartigheid verrichten, alsook het werk van het rechtvaardige oordeel en de tuchting van de mens, en dat van het uitroepen van een vloek over de mens; uiteindelijk kan Hij het werk van de vernietiging van de wereld en het straffen van de kwaden doen. Doet Hij dit niet allemaal Zelf? Is dat niet Gods almacht?

uit 'De twee incarnaties voltooien de betekenis van de incarnatie' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 131

Overal in het hele universum is God de grootste en ook in het rijk dat zich daarboven bevindt. Zou Hij Zichzelf dan volledig kunnen laten zien door een verschijning in het vlees? God bekleedt Zich met dit vlees om één fase van Zijn werk uit te voeren. Deze verschijning in het vlees heeft geen specifieke betekenis, het heeft niets te maken met het verstrijken van tijdperken,

noch ook maar iets met Gods gezindheid. Waarom liet Jezus dit beeld van Hem niet voortbestaan? Waarom liet Hij de mens Zijn verschijning niet schilderen, zodat deze aan latere geslachten kon worden doorgegeven? Waarom stond Hij niet toe dat mensen erkenden dat Zijn beeld het beeld van God was? Ook al werd de mens naar Gods beeld geschapen, had de menselijke verschijning het verheven beeld van God kunnen weerspiegelen? Wanneer God vlees wordt, daalt Hij alleen vanuit de hemel neer in een bepaald soort vlees. Het is Zijn Geest die afdaalt in een vlees, waardoor Hij het werk van de Geest doet. Het is de Geest die in het vlees wordt weergegeven, en het is de Geest die Zijn werk in het vlees doet. Het werk dat in het vlees wordt gedaan vertegenwoordigt de Geest volledig, en het vlees is ten gunste van het werk, maar daarom vervangt het beeld van het vlees nog niet het ware beeld van God Zelf; dit is niet het doel of de betekenis van de vleesgeworden God. Hij wordt alleen vlees zodat de Geest een plaats kan vinden om te verblijven die past bij Zijn werk, om Zijn werk in het vlees des te beter te volbrengen, zodat mensen Zijn daden kunnen zien, Zijn gezindheid kunnen begrijpen, Zijn woorden kunnen horen, en het wonder van Zijn werk leren kennen. Zijn naam weerspiegelt Zijn gezindheid, Zijn werk weerspiegelt Zijn identiteit, maar Hij heeft nooit gezegd dat Zijn verschijning in het vlees Zijn beeld weerspiegelt; dat is slechts een opvatting van de mens. En dus zijn de cruciale aspecten van de vleeswording van God Zijn naam, Zijn werk, Zijn gezindheid en Zijn geslacht: ze duiden Zijn management in dit tijdperk aan. Zijn vleesgeworden verschijning staat los van Zijn management, omdat die louter ter wille van Zijn werk op dat moment was. Toch moet de vleesgeworden God wel een bepaalde verschijning hebben, en dus kiest Hij de geschikte familie om Zijn verschijning te bepalen. Als Gods verschijning een representatieve betekenis zou hebben, zou iedereen met soortgelijke gelaatstreken God ook weerspiegelen. Zou dat geen flagrante misvatting zijn? Het portret van Jezus werd geschilderd door de mens opdat de mens Hem zou aanbidden. In die tijd gaf de Heilige Geest geen speciale instructies, en dus gaf de mens dat ingebeelde portret door tot op de dag van vandaag. Volgens Gods oorspronkelijke bedoeling had de mens dit eigenlijk niet moeten doen. Het is uitsluitend de ijver van de mens die ertoe heeft geleid dat het portret van Jezus tot op de dag van vandaag onveranderd is gebleven. God is Geest, en de mens zal nooit kunnen bevatten wat Zijn beeld uiteindelijk inhoudt. Zijn beeld kan alleen worden uitgedrukt door Zijn gezindheid. Wat betreft de aanblik van Zijn neus, Zijn mond, Zijn ogen en Zijn haar: het ligt buiten jullie vermogen om dat te bevatten. Toen de openbaring tot Johannes kwam, aanschouwde hij het beeld van de Mensenzoon: uit Zijn mond kwam een scherp, tweesnijdend zwaard, Zijn ogen waren als vlammen van vuur, Zijn hoofd en haar waren wit als wol, zijn voeten waren als gepolijst brons, en Hij droeg een gouden sjerp om Zijn borst. Hoewel Zijn woorden buitengewoon levendig waren, was het beeld van God dat hij beschreef niet het beeld van een geschapen wezen. Wat hij zag, was slechts een visioen en niet het beeld van een persoon uit de materiële wereld. Johannes

had een visioen gehad, maar hij was geen getuige geweest van de waarlijke verschijning van God. Het beeld van de vleesgeworden God, als beeld van een geschapen wezen, kan Gods gezindheid niet in zijn geheel weerspiegelen. Toen Jehova de mensheid schiep, zei Hij dat Hij dat deed naar Zijn eigen beeld en schiep Hij man en vrouw. Hij zei toen dat Hij de man en de vrouw maakte naar het beeld van God. Hoewel het beeld van de mens op het beeld van God lijkt, kan dit niet worden opgevat alsof de menselijke verschijning het evenbeeld van God is. Noch kun je het beeld van God volledig omvatten in mensentaal, want God is te verheven, te groot, te wonderbaarlijk en ondoorgrondelijk!

uit 'De visie van Gods werk (3)' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 132

Deze keer komt God niet in een spiritueel lichaam werken, maar in een heel gewoon lichaam. Niet alleen is dit het lichaam van Gods tweede incarnatie, maar ook het lichaam waarin Hij terugkeert. Het is een heel gewoon vlees. Je zult aan Hem niets ontdekken dat anders is dan bij andere mensen. Wel kun je de waarheden van Hem ontvangen die je nog nooit eerder hebt gehoord. Dit onbetekenende vlees is de belichaming van alle woorden van de waarheid van God; datgene wat Gods werk gedurende de laatste dagen onderneemt. Het is de uitdrukking van heel Gods gezindheid zoals de mens deze mag leren kennen. Wens je niet vurig om God in de hemel te aanschouwen? Wens je niet vurig om God in de hemel te begrijpen? Wens je niet vurig om de bestemming van de mensheid te zien? Hij zal je al deze geheimen vertellen die niemand je ooit heeft kunnen vertellen, en Hij zal je ook alle waarheden vertellen die je nog niet hebt begrepen. Hij is je poort naar het koninkrijk en je gids naar het nieuwe tijdperk. Dit gewone vlees draagt talloze ondoorgrondelijke mysteries met zich mee. Misschien zullen Zijn daden voor jou ondoorgrondelijk zijn, maar het doel van al het werk dat Hij verricht, volstaat om je te laten inzien dat Hij niet een eenvoudig vlees is, zoals de mens denkt. Want Hij vertegenwoordigt Gods wil en de zorg waarmee God de mens gedurende de laatste dagen omringt. Hoewel je de woorden die Hij spreekt, die hemel en aarde lijken te laten schudden, niet kunt horen, en Zijn ogen, die vuur lijken te spuwen, niet kunt zien, en evenmin de discipline van Zijn ijzeren roede kunt voelen, kun je Gods woede in Zijn woorden horen en kun je weten dat God voor de mens barmhartig is. Dan zie je de rechtvaardige gezindheid en wijsheid van God, en word je je er bovendien van bewust dat God de hele mensheid koestert en verzorgt. Het werk dat God in de laatste dagen verricht, laat de mens zien dat de God in de hemel onder de mensen op aarde leeft. Zo wordt de mens in staat gesteld God te kennen, gehoorzamen, vereren en liefhebben. Dat is de reden dat Hij voor de tweede maal naar het vlees is wedergekeerd. Ofschoon de mens nu een God ziet die gelijk is aan de mens, een God met een neus en twee ogen, en een onopvallende

God, zal God jullie uiteindelijk laten zien dat, zonder het bestaan van deze mens, hemel en aarde een enorme verandering zullen ondergaan. Zonder het bestaan van deze mens zal de hemel vervagen, heerst er op aarde chaos en valt de hele mensheid ten prooi aan honger en plagen. Hij zal jullie tonen dat God de mens, zonder de redding door de vleesgeworden God in de laatste dagen, al heel lang geleden in de hel had vernietigd. Zonder het bestaan van dit vlees zouden jullie voor eeuwig de grootste zondaars en lijken zijn. Jullie moeten weten dat zonder het bestaan van dit vlees de mensheid zou worden overvallen door een onvermijdelijke wereldramp en het moeilijk zou vinden om aan Gods strengere straf in de laatste dagen te ontkomen. Indien dit gewone vlees niet geboren was, zouden jullie allemaal in een staat verkeren die noch dood noch leven kende, ongeacht hoe jullie ernaar zouden zoeken. Zonder het bestaan van dit vlees zouden jullie nu noch de waarheid kunnen ontvangen noch voor Gods troon kunnen verschijnen. In plaats daarvan zouden jullie door God worden gestraft voor alle ernstige zonden die jullie hebben begaan. Weten jullie dat? Als God niet terug in het vlees was gekomen, zou niemand de kans hebben gehad op redding; en als God niet in dit vlees was gekomen, zou God al lang geleden een eind aan het oude tijdperk hebben gemaakt. Als zodanig, hoe kunnen jullie dan toch Gods tweede incarnatie afwijzen? Waarom zouden jullie Hem niet graag accepteren, als jullie van deze gewone mens zoveel voordeel krijgen?

uit 'Wist je het al? God heeft iets groots onder de mensen tot stand gebracht' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 133

Het werk van God is datgene wat je niet kunt begrijpen. Als je niet kunt overzien of je beslissing juist is en niet weten of Gods werk zal slagen, waarom zou je dan niet je geluk beproeven en eens kijken of deze gewone mens zo'n geweldige hulp voor jou zal zijn, en of God geweldig werk heeft verricht. Echter, ik moet je wel vertellen dat de mensen in Noachs tijd zo mateloos aten en dronken en trouwden, dat God het niet meer kon aanzien en daarom een grote vloed over de aarde zond om de mensheid volledig te vernietigen, met uitzondering van Noachs familie van acht en allerlei soorten dieren en vogels. In de laatste dagen zal God echter alle mensen bewaren die Hem tot het einde toe trouw zijn gebleven. Hoewel beide periodes zozeer verdorven waren dat God het niet meer kon aanzien, en de mens in beide tijdperken zo verdorven was dat hij God als zijn Heer verloochende, vernietigde God heel de mensheid in de tijd van Noach. De mensen in beide tijdperken hebben God veel verdriet gedaan, maar toch is God tot nu toe geduldig gebleven met de mensen in de laatste dagen. Waarom? Hebben jullie hierover nooit nagedacht? Als jullie het werkelijk niet weten, laat mij het dan vertellen. De reden dat God zo welwillend kan zijn tegenover mensen van de laatste dagen is niet dat zij minder verdorven zijn dan in Noachs tijd of berouw aan de dag leggen tegenover God; laat staan dat God het niet zou

kunnen verdragen om de mensen van de laatste dagen te vernietigen, waarin de technologie al zo geavanceerd is. De reden is veeleer, dat God in de laatste dagen werk te doen heeft onder een groep mensen, en dat dit werk door de geïncarneerde God Zelf zal worden verricht. Daar komt bij dat God uit deze groep een deel zal kiezen als voorwerp van Zijn reddingswerk. Deze mensen zijn de vrucht van Zijn managementplan en mogen God vergezellen naar een volgend tijdperk. Hoe dan ook, de prijs die God heeft betaald, maakt daarom deel uit van de voorbereiding van het werk van Zijn incarnatie in de laatste dagen. Het feit dat jullie tot de dag van vandaag zijn gekomen, is dank zij dit vlees. Omdat God in het vlees leeft, hebben jullie de kans om te leven. Al dit geluk is jullie verkregen door deze gewone mens. En dat niet alleen: uiteindelijk zal elke natie deze gewone mens vereren. Zij zullen deze onbetekenende mens ook dankbaar zijn en Hem gehoorzamen omdat door de waarheid, het leven en de weg die Hij heeft gebracht, heel de mensheid is gered, het conflict tussen de mens en God is verzacht en zij nader tot elkaar zijn gekomen en er een verbinding is geopend tussen de gedachten van God en die van de mens. Hij is ook degene die God zelfs nog grotere glorie heeft gebracht. Is zo'n gewoon mens niet jouw vertrouwen en bewondering waard? Is het niet passend zo'n gewoon vlees Christus te noemen? Kan zo'n gewoon mens niet de uitdrukking van God onder de mensen zijn? Is zo'n mens die ertoe bijdraagt dat de mens een catastrofe bespaard blijft niet waardig dat jullie Hem liefhebben en behouden? Wat zal straks jullie lot zijn, als jullie de waarheden afwijzen die door Zijn mond worden verkondigd, en ook een afkeer hebben van Zijn bestaan onder jullie?

Al het werk van God wordt in de laatste dagen door deze gewone mens verricht. Niet alleen kan Hij je alles schenken; Hij kan bovendien alles over je beslissen. Kan deze man zo zijn als jullie denken: zo eenvoudig dat Hij niet vermeldenswaardig is? Is Zijn waarheid niet voldoende om jullie helemaal te overtuigen? Zijn jullie niet helemaal overtuigd door getuige te zijn van Zijn daden? Of lijkt jullie de weg waarover Hij jullie leidt het volgen niet waard? Waarom voelen jullie zo'n aversie tegen Hem dat je Hem verwerpt of Hem liever mijdt? Hij is het die de waarheid uitdrukt, Hij is het die jullie de waarheid voorziet; en Hij is het die jullie een pad geeft om te volgen. Is het misschien zo dat jullie in deze waarheden nog steeds geen sporen van Gods werk kunnen herkennen? Zonder Jezus' werk had de mensheid niet van het kruis neer kunnen komen; maar zonder de incarnatie van dit moment zou de van het kruis neergekomen mens nooit door God geprezen kunnen worden of het nieuwe tijdperk kunnen binnengaan. Zonder de komst van deze gewone mens zouden jullie nooit in de gelegenheid zijn of in aanmerking komen om het ware gezicht van God te zien, want jullie hadden allemaal al lang geleden vernietigd moeten zijn. Dankzij de komst van de tweede incarnatie van God heeft God jullie vergiffenis geschonken en Zijn genade betoond. Hoe het ook zij, de woorden die ik jullie uiteindelijk zal nalaten, zijn nog steeds aldus: Deze gewone mens, die de vleesgeworden God is, is van levensbelang voor

jullie! Dit is de grootse daad die God al onder de mensen heeft verricht.

uit 'Wist je het al? God heeft iets groots onder de mensen tot stand gebracht' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 134

Wat zou je moeten weten over de praktische God? De Geest, de Persoon en het Woord vormen de praktische God Zelf, en dit is de ware betekenis van de praktische God Zelf. Als je alleen de Persoon kent – als je Zijn gewoonten en persoonlijkheid kent – maar niet weet van het werk van de Geest, of wat de Geest doet in het vlees, en als je alleen aandacht geeft aan de Geest, en het Woord, en alleen bidt tegenover de Geest, niet weet van het werk van Gods Geest in de praktische God, dan bewijst dit toch dat je geen weet hebt van de praktische God. Kennis van de praktische God houdt ook het weten en ervaren van Zijn woorden in, en de regels en principes van het werk van de Heilige Geest begrijpen, en hoe de Geest van God in het vlees werkt. Zo omvat het ook het weten dat elke actie van God in het vlees wordt bestuurd door de Geest, en dat de woorden die Hij spreekt een regelrechte expressie zijn van de Geest. Dus, als je de praktische God wenst te kennen, dan moet je in de eerste plaats weten hoe God werkt in menselijkheid en in goddelijkheid; dit, op zijn beurt, heeft betrekking op de uitdrukkingen van de Geest, waar alle mensen zich mee bezig houden.

Waar gaan de uitdrukkingen van de Geest over? Soms werkt God in menselijkheid en soms in goddelijkheid – maar over het algemeen voert de Geest in beide gevallen het bevel. Wat de geest in menselijkheid ook is, dit is hun uiterlijke uitdrukking. De Geest werkt normaal, maar Zijn leiding via de Geest bestaat uit twee delen. Eén deel is Zijn werk in menselijkheid en het andere is Zijn werk door goddelijkheid. Dit moet je goed begrijpen. Het werk van de Geest varieert naar gelang de omstandigheden. Wanneer Zijn menselijke werk vereist is, geeft de Geest richting aan dit menselijke werk, en wanneer Zijn goddelijke werk vereist is, verschijnt de goddelijkheid rechtstreeks om het uit te voeren. Omdat God in het vlees werkt en in het vlees verschijnt, werkt Hij zowel in menselijkheid als in goddelijkheid. Zijn werk in de menselijkheid wordt geleid door de Geest, en dient om tegemoet te komen aan de vleeselijke behoeften van de mensen, om hun betrokkenheid bij Hem te vergemakkelijken, hen in staat te stellen de werkelijkheid en normaliteit van God te aanschouwen, en hen te kunnen laten zien dat de Geest van God in het vlees is gekomen, en onder de mensen is, samen met de mens leeft, en omgang heeft met de mens. Zijn werk in goddelijkheid dient om te voorzien in het leven van de mens, en de mens te begeleiden in alles van de positieve kant, verandering te brengen in de gezindheid van de mens en hen in staat te stellen om waarlijk de verschijning van de Geest in het vlees te aanschouwen. In het algemeen wordt de groei in iemands leven rechtstreeks bereikt door Gods werk en woorden in goddelijkheid. Alleen als mensen Gods werk in goddelijkheid accepteren,

kunnen ze veranderingen in hun gezindheid bereiken, alleen dan kunnen ze verzadigd zijn in hun geest, alleen als hieraan het werk in menselijkheid wordt toegevoegd – het hoeden, ondersteunen en voorzien in de menselijkheid door God – kunnen de resultaten van Gods werk volledig worden bereikt. De praktische God Zelf, waarvan tegenwoordig gesproken wordt, werkt zowel in menselijkheid als in goddelijkheid. Door de verschijning van de praktische God, zijn Zijn normale menselijke werken en leven en Zijn volledig goddelijke werk bereikt. Zijn menselijkheid en goddelijkheid zijn gecombineerd in één, en het werk van beiden is volbracht door woorden, of het nou in menselijkheid of goddelijkheid is, Hij spreekt de woorden uit. Wanneer God werkt in menselijkheid, spreekt Hij de woorden van de menselijkheid, zodat mensen in contact kunnen komen en het kunnen begrijpen. Zijn woorden zijn duidelijk uitgesproken en zijn eenvoudig te begrijpen, zodat ze aan alle mensen kunnen worden verstrekt. Of deze mensen nu rijk zijn aan kennis, of slecht onderwezen, ze kunnen allen Gods woorden ontvangen. Gods werk in goddelijkheid wordt eveneens uitgedragen door woorden, maar het is vol van voorziening, vol van leven, het is onaangetast door menselijke ideeën, er zijn geen menselijke voorkeuren bij betrokken, en het is zonder menselijke grenzen, het is buiten de grenzen van enig normale menselijkheid. Ook dit wordt uitgevoerd in het vlees, maar het is de directe uitdrukking van de Geest. Als mensen alleen maar Gods werk in menselijkheid accepteren, dan zullen ze zich beperken tot een bepaalde reikwijdte, en zal dus een eeuwigdurende aanpak, snoei en discipline nodig zijn om een kleine verandering in hen teweeg te brengen. Zonder het werk of de aanwezigheid van de Heilige Geest zullen ze echter altijd weer terugvallen op hun oude levenswijze; het is alleen door het werk van goddelijkheid dat deze kwalen en tekortkomingen verholpen kunnen worden, alleen dan kunnen mensen compleet worden. In plaats van gestaag handelen en snoeien, is er behoefte aan positieve voorziening, aan woorden om alle tekortkomingen te compenseren, aan woorden om elke toestand van iemand kenbaar te maken, aan woorden om richting te geven aan hun leven, hun uitspraken, al hun acties, om hun intenties en motivaties bloot te leggen; dit is het echte werk van de praktische God. En dus zou je, in je houding tegenover de praktische God, je moeten onderwerpen aan Zijn menselijkheid, Hem herkennen en erkennen, en bovendien het goddelijke werk en de woorden moeten accepteren en gehoorzamen. Gods verschijning in het vlees betekent dat al het werk en de woorden van Gods Geest gedaan zijn door Zijn normale menselijkheid, en door Zijn vleesgeworden vlees. Met andere woorden, Gods Geest leidt zowel Zijn menselijk werk en voert het goddelijk werk in het vlees uit, en in de geïncarneerde God kun je zowel Gods werk in menselijkheid als Zijn volledig goddelijk werk zien. Dit is de werkelijke betekenis van de praktische verschijning van God in het vlees. Als je dit duidelijk kunt doorzien, ben je in staat om alle verschillende delen van God te verbinden, en zul je ophouden Zijn werk in goddelijkheid een te hoge premie toe te kennen, en te afwijzend te staan tegenover Zijn werk in menselijkheid,

en zul je niet tot het uiterste gaan, noch omwegen nemen. Over het algemeen is de betekenis van de praktische God, dat het werk van Zijn menselijkheid en van Zijn goddelijkheid, zoals geleid door de Geest, tot uitdrukking komt door Zijn vlees, zodat de mensen kunnen zien dat Hij levendig is en levensecht, en werkelijk en actueel.

Het werk van de Geest van God in de mensheid heeft overgangsfases. Door de menselijkheid perfect te maken, stelt Hij Zijn menselijkheid in staat om de aansturing van de Geest te ontvangen, waarna Zijn menselijkheid in staat is om de kerken te voorzien en te hoeden. Dit is een expressie van Gods normale werk. Dus, als je duidelijk de principes van Gods werk in de mensheid kan doorzien, dan zul je waarschijnlijk geen opvattingen hebben over Gods werk in menselijkheid. Ongeacht alle andere dingen, Gods Geest kan het niet verkeerd hebben. Hij heeft gelijk, en is zonder fout; Hij zou niet iets doen wat niet correct is. Goddelijk werk is de directe expressie van Gods wil, zonder tussenkomst van menselijkheid. Het ondergaat geen perfectionering, maar komt regelrecht van de Geest. En toch, dat Hij kan werken in goddelijkheid is vanwege Zijn normale menselijkheid; het is helemaal niet bovennatuurlijk, en schijnt uitgevoerd te zijn door een normaal persoon; God kwam vooral van de hemel naar de aarde om de woorden van God door het vlees tot uitdrukking te brengen, om met gebruik van het vlees het werk van Gods Geest te voltooien.

uit 'Je zou moeten weten dat de praktische God, God Zelf is' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 135

Vandaag de dag, blijft de kennis van de mensen over de praktische God te eenzijdig, en hun begrip van het belang van de incarnatie is nog steeds te gering. Wanneer het op Gods vlees aankomt, zien de mensen door Zijn werk en woorden, dat Gods Geest zoveel inhoudt, in zo'n overvloedigheid. Maar, hoe dan ook, Gods getuigenis komt uiteindelijk van de Geest van God; wat Hij doet in het vlees, volgens welke principes Hij werkt, hoe Hij doet in menselijkheid, en hoe Hij doet in goddelijkheid. Mensen moeten hier kennis over hebben. Vandaag ben je in staat om deze persoon te aanbidden, maar in werkelijkheid aanbid je de Geest. Dit is de minimale kennis die de mens over de vleesgeworden God zou moeten hebben: kennis van het wezen van de Geest door het vlees, kennis van het goddelijke werk van de Geest in het vlees en het menselijk werk in het vlees, acceptatie van alle woorden en uitspraken van de Geest in het vlees, en zien hoe de Geest van God het vlees aanstuurt en Zijn kracht in het vlees openbaart. Dat wil zeggen, men leert de Geest in de hemel kennen door het vlees; het verschijnen van de praktische God Zelf onder de mens heeft de vage God zelf doen verdwijnen in de opvatting van de mens; het aanbidden van de praktische God Zelf door de mensen heeft hun gehoorzaamheid aan God vergroot; en door het goddelijke werk in het vlees door de Geest van God, en menselijk werk in

het vlees, ontvangt de mens openbaring en wordt hij gehoed, en veranderingen worden bereikt in zijn levensgezindheid. Alleen dit is de eigenlijke betekenis van de komst van de Geest in het vlees, en het is in de eerste plaats zo dat mensen zich kunnen verbinden met God, vertrouwen op God, en de kennis van God kunnen verkrijgen.

In het algemeen, welke houding moeten mensen hebben tegenover de praktische God? Wat weet je van de incarnatie, van de verschijning van het Woord in het vlees, van Gods verschijning in het vlees, van de daden van de praktische God? En waarover wordt heden ten dage hoofdzakelijk gesproken? De incarnatie, de komst van het Woord in het vlees, en Gods verschijning in het vlees – deze zaken moet allemaal begrepen worden. Gebaseerd op jullie gestalte, en het tijdperk, gedurende jullie levenservaringen, moeten jullie geleidelijk begrip krijgen van deze zaken, en een heldere kennis ervan hebben. Het proces waarbij mensen Gods woorden ervaren is hetzelfde proces als waardoor zij de verschijning van Gods woorden in het vlees kennen. Hoe meer mensen Gods woorden ervaren, hoe beter zij de Geest van God kennen; door het ervaren van Gods woorden, begrijpen mensen de principes van het werk van de Geest en leren ze de praktische God Zelf kennen. In feite, wanneer God mensen volmaakt maakt en hen voor Zich wint, leert Hij ze de daden van de praktische God kennen; Hij gebruikt het werk van de praktische God om mensen de werkelijke betekenis van de incarnatie te laten zien, en om hun te laten zien dat de Geest van God daadwerkelijk is verschenen aan de mens. Wanneer God de mensen voor zich gewonnen heeft en volmaakt heeft gemaakt, hebben de uitspraken van de praktische God hen overwonnen. De woorden van de praktische God hebben hen veranderd, en hun binnenste Zijn leven geschonken, en hen vervuld met wat Hij is (of het nou is wat Hij menselijk is, of wat Hij goddelijk is), vervuld met het wezen van Zijn woorden, en hebben mensen laten leven naar Zijn woorden. Wanneer God mensen wint, doet Hij dat in de eerste plaats door de woorden en uitspraken te gebruiken van de praktische God om zodoende de tekortkomingen van mensen aan te pakken, en hun rebellerende gezindheid te oordelen en te openbaren, waardoor ze krijgen wat ze nodig hebben en zien dat God onder de mensen is gekomen. Maar bovenal is het werk van de praktische God om iedere persoon van de invloed van Satan te redden door hen weg te halen uit het land van vuiligheid, en hun verdorven gezindheid te verjagen. De meest diepgaande betekenis van door de praktische God gewonnen worden, is dat je de praktische God als voorbeeld kunt nemen, als een model, een normaal menselijk leven kunt leiden, in staat bent de woorden en eisen van de praktische God te beoefenen, zonder de geringste afwijking of het geringste verschil, praktiseren zoals Hij het zegt, en in staat bent om alles te bereiken wat Hij vraagt. Op deze manier zul je gewonnen zijn door God. Wanneer je door God gewonnen bent, bezit je niet slechts het werk van de Heilige Geest. Je hebt in de eerste plaats de capaciteiten gekregen om te leven naar de wil van de praktische God.

Alleen het feit dat je het werk van de Heilige Geest hebt, betekent niet dat je het leven hebt. Het gaat erom of je in staat bent om te handelen naar de eisen die de praktische God aan je stelt, wat ermee te maken heeft of je in staat bent om door God gewonnen te worden. Deze dingen zijn de grootste betekenis van het werk van de praktische God in het vlees. Dat wil zeggen, God wint een groep mensen door echt en daadwerkelijk in het vlees te verschijnen en levendig en levensecht te zijn, gezien te worden door mensen, daadwerkelijk het werk van de Geest uit te voeren in het vlees, en door te handelen als voorbeeld voor mensen in het vlees. God is voornamelijk in het vlees gekomen om mensen in staat te stellen de echte daden van God te zien, de vormloze Geest gedaante te laten aannemen in het vlees, en mensen toe te staan om Hem te zien en aan te raken. Op deze manier zullen zij die door Hem compleet zijn gemaakt Hem naleven, ze zullen door Hem gewonnen zijn, en Zijn hart navolgen. Als God alleen maar in de hemel sprak, en niet daadwerkelijk op aarde was gekomen, dan zouden mensen Hem nog steeds niet kunnen kennen, ze zouden alleen in staat zijn met lege theorie Gods daden te prediken, en zouden Gods woorden niet als realiteit ervaren. God is voornamelijk op aarde gekomen om te handelen als een voorbeeld en een model voor hen die door God gewonnen gaan worden; alleen op deze manier kunnen mensen daadwerkelijk God kennen, en God aanraken, en Hem zien, en alleen dan kunnen ze werkelijk door God gewonnen worden.

uit 'Je zou moeten weten dat de praktische God, God Zelf is' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 136

Het werk van de vleesgeworden God bestaat uit twee delen. De eerste keer dat Hij vlees werd, geloofden mensen niet in Hem en kenden zij Hem niet. Ze nagelden Jezus aan het kruis. Ook de tweede keer geloofden mensen niet in Hem en kenden zij Hem helemaal niet. Ze nagelden Christus wederom aan het kruis. Is de mens niet de vijand van God? Als de mens Hem niet kent, hoe kan hij dan de vertrouweling van God zijn? En hoe kan hij bekwaam zijn om te getuigen van God? Zijn claims van God liefhebben, God dienen, God verheerlijken niet allemaal bedrieglijke leugens? Als je je leven wijdt aan deze onrealistische, onpraktische zaken, werk je dan niet voor niets? Hoe kun je Gods vertrouweling zijn als je niet eens weet wie God is? Is een dergelijk streven niet vaag en abstract? Is het niet bedrieglijk? Hoe kan iemand een vertrouweling van God zijn? Wat is de praktische betekenis van een vertrouweling van God zijn? Kun je een vertrouweling zijn van Gods Geest? Kun je zien hoe groot en verheven de Geest is? Een vertrouweling zijn van een onzichtbare, ontastbare God – is dat niet vaag en abstract? Wat is de praktische betekenis van een dergelijk streven? Zijn het niet allemaal bedrieglijke leugens? Je streeft ernaar om Gods vertrouweling te worden, maar in feite ben je Satans schoothondje. Je kent God namelijk niet en streeft de niet-bestaande 'God van alle dingen' na, die onzichtbaar en

ontastbaar is, en enkel bestaat in je eigen opvattingen. In vage termen is zo'n 'God' Satan, in praktische termen ben je die zelf. Je streeft ernaar om je eigen vertrouweling te zijn, maar zegt dat je ernaar streeft om Gods vertrouweling te zijn – is dat geen godslastering? Wat is de waarde van een dergelijk streven? Als de Geest van God geen vlees wordt, dan is het wezen van God niet meer dan een onzichtbare, ontastbare Geest van leven, vormloos, niet-materieel, onbereikbaar en onbegrijpelijk voor de mens. Hoe kan de mens de vertrouweling zijn van zo'n onstoffelijke, wonderlijke, onvoorstelbare Geest? Is dat geen lachertje? Een dergelijke absurde redenering gaat niet op en is onpraktisch. De geschapen mens is van een heel andere orde dan de Geest van God, dus hoe kunnen ze vertrouwelijk met elkaar omgaan? Als de Geest van God niet in het vlees verwezenlijkt was geweest, als God geen vlees was geworden en Zichzelf niet had verootmoedigd door een schepsel te worden, dan zou de geschapen mens zowel niet bekwaam als niet in staat zijn om Zijn vertrouweling te zijn. Los van die godvrezende gelovigen die misschien de kans krijgen om Gods vertrouwelingen te zijn nadat hun ziel naar de hemel is gegaan, zouden de meeste mensen niet in staat zijn om vertrouwelingen van Gods Geest te worden. En als de mens de vertrouweling van God in de hemel wil worden onder de leiding van de vleesgeworden God, is hij dan niet een verschrikkelijk dwaas, niet-menselijk wezen? De mens streeft slechts 'trouw' aan een onzichtbare God na en besteedt geen greintje aandacht aan de zichtbare God. Het is immers erg gemakkelijk om een onzichtbare God na te streven – de mens kan dat doen zoals hij dat wil. Maar de zichtbare God nastreven is niet zo gemakkelijk. De mens die een vage God zoekt, zal God absoluut niet kunnen winnen. Dingen die vaag en abstract zijn, zijn namelijk allemaal voorstellingen van de mens en ongrijpbaar voor de mens. Als de God die onder jullie kwam een hoge en verheven God was die voor jullie onbereikbaar was, hoe konden jullie dan Zijn wil vatten? Hoe konden jullie Hem dan kennen en begrijpen? Als Hij alleen Zijn werk deed en geen normaal contact met de mens had, of niet met normale menselijkheid was bekleed en onbereikbaar was voor gewone stervelingen, hoe konden jullie Hem dan kennen, ook al zou Hij veel werk voor jullie doen, maar jullie geen contact met Hem hadden en Hem niet konden zien? Behalve door dit vlees dat normale menselijkheid bezit, kan de mens God op geen enkele manier kennen; alleen dankzij Gods vleeswording is de mens bekwaam om de vertrouweling van deze God in het vlees te zijn. De mens wordt Gods vertrouweling omdat de mens in contact met Hem komt, omdat de mens met Hem samenleeft en met Hem omgaat. Zo leert hij Hem beetje bij beetje kennen. Ware dat niet zo, zou het streven van de mens dan niet voor niets zijn? Dat wil zeggen, het is niet allemaal dankzij Gods werk dat de mens Gods vertrouweling kan zijn, maar omwille van het feit dat de vleesgeworden God echt en normaal is. De mens heeft alleen de kans om zijn plicht te vervullen en om de ware God te aanbidden, omdat God vlees is geworden. Is dit niet de meest reële en praktische waarheid? Welnu, wil je nog steeds de vertrouweling van God in de hemel zijn? Alleen wanneer God Zichzelf tot een bepaald

punt verootmoedigt, oftewel wanneer God vlees wordt, kan de mens Zijn vertrouweling zijn. God is Geest: hoe is de mens bekwaam om de vertrouweling van deze Geest te zijn, die zo verheven en onvoorstelbaar is? Alleen wanneer de Geest van God neerdaalt in het vlees en een schepsel wordt met hetzelfde uiterlijk als de mens, kan de mens Zijn wil begrijpen en feitelijk door Hem gewonnen worden. Hij spreekt en werkt in het vlees, deelt in de vreugde, het verdriet en de moeilijkheden van de mens, leeft in dezelfde wereld als de mens, beschermt de mens en leidt hem, en hierdoor zuivert Hij de mens en kan Hij de mens Zijn heil en Zijn zegen schenken. Die dingen verkregen hebbende, begrijpt de mens werkelijk Gods wil en alleen dan kan hij een vertrouweling van God zijn. Alleen dat is praktisch. Als God voor de mens onzichtbaar en on tastbaar was, hoe kan hij dan Zijn vertrouweling zijn? Is dat geen holle leer?

uit 'Alleen zij die God en Zijn werk kennen, kunnen God behagen' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 137

Wanneer God naar de aarde komt, doet Hij Zijn werk alleen op een goddelijke manier. Dit is wat de hemelse Geest heeft toevertrouwd aan de vleesgeworden God. Wanneer Hij komt, komt Hij alleen maar om overal te spreken, om op verschillende manieren en vanuit verschillende perspectieven uiting te geven aan Zijn uitspraken. Zijn doel en het principe volgens welke Hij werkt is om de mens voornamelijk te voorzien en te onderwijzen, en Hij houdt Zich niet bezig met interpersoonlijke relaties of de details van het leven van de mensen. Zijn belangrijkste bediening is om te spreken namens de Geest. Wanneer Gods Geest tastbaar verschijnt in het vlees, voorziet Hij alleen in het leven van de mens en maakt Hij de waarheid bekend. Hij raakt niet betrokken bij het werk van de mens. Dat wil zeggen dat Hij niet deelneemt aan het werk van de menselijkheid. Mensen kunnen geen goddelijk werk verrichten en God neemt geen deel aan het werk van de mens. Sinds God naar deze aarde is gekomen om Zijn werk te doen, heeft Hij dat al die jaren altijd door middel van mensen gedaan. Maar deze mensen kunnen niet worden beschouwd als de vleesgeworden God, alleen als mensen die worden gebruikt door God. Maar de God van vandaag kan rechtstreeks spreken vanuit het goddelijk perspectief en de stem van de Geest uitzenden en werken namens de Geest. Alle mensen die God door de eeuwen heen heeft gebruikt, zijn eveneens voorbeelden van Gods Geest die werkt in een vleeselijk lichaam. Waarom kunnen zij dan niet God genoemd worden? Maar de God van vandaag is ook Gods Geest die rechtstreeks in het vlees werkt en Jezus was ook Gods Geest die in het vlees werkt. Zij worden beiden God genoemd. Wat is dan het verschil? Door de eeuwen heen heeft God mensen gebruikt die allemaal een gezond verstand hebben en normaal kunnen denken. Ze kennen allemaal de principes van menselijk gedrag. Ze hielden er normale menselijke ideeën op na en beschikten over alles waar normale mensen over zouden moeten beschikken. De meesten van hen hebben

uitzonderlijk talent en een aangeboren intelligentie. Door te werken in deze mensen, maakt Gods Geest gebruik van hun talenten welke door God gegeven gaven zijn. Gods Geest laat hun talenten gelden en gebruikt hun talenten in Gods dienst. Het wezen van God is echter vrij van ideeën en vrij van denken, niet vervalst door menselijke intenties en mist zelfs datgene waar normale mensen mee zijn uitgerust. Dat wil zeggen dat Hij niet eens vertrouwd is met de principes van het menselijke gedrag. Zo zal het zijn wanneer de God van vandaag naar de aarde komt. Zijn werk en Zijn woorden zijn niet vervalst door menselijke intenties of menselijke gedachtegangen, maar ze zijn een directe manifestatie van de intenties van de Geest en Hij werkt rechtstreeks namens God. Dit betekent dat de Geest direct spreekt, oftewel de goddelijkheid doet het werk rechtstreeks, het is dus niet vermengd met ook maar enige menselijke intentie. Met andere woorden de vleesgeworden God belichaamt de goddelijkheid rechtstreeks, heeft geen menselijke gedachtegangen of ideeën en geen inzicht in de principes van het menselijke gedrag. Indien alleen de goddelijkheid aan het werk was (dus als alleen God Zelf aan het werk was), dan zou Gods werk geenszins op aarde uitgevoerd worden. Dus als God naar de aarde komt, moet Hij een klein aantal mensen hebben dat Hij gebruikt om te werken binnen de menselijkheid in samenhang met het werk dat God in goddelijkheid verricht. Met andere woorden: Hij gebruikt menselijk werk om Zijn goddelijke werk te handhaven. Anders zou er geen manier zijn waarop de mens rechtstreeks in contact kan komen met het goddelijke werk. Zo was het met Jezus en Zijn discipelen. Tijdens Zijn verblijf in de wereld heeft Jezus de oude wetten afgeschaft en nieuwe geboden ingesteld. Hij sprak ook veel woorden. Al dit werk werd in goddelijkheid verricht. De anderen, zoals Petrus, Paulus en Johannes baseerden al hun latere werk op Jezus' woorden. Dat betekent dat God Zijn werk in dat tijdperk begon en het begin van het Tijdperk van Genade inluidde. Dat wil zeggen dat Hij een nieuw tijdperk instelde door het afschaffen van het oude tijdperk en eveneens door het in vervulling brengen van de woorden "God is het begin en het einde". Met andere woorden: de mens moet het menselijke werk verrichten op basis van het goddelijke werk. Nadat Jezus alles gezegd had wat Hij moest zeggen en Zijn werk op aarde beëindigd had, verliet Hij de mens. Hierna werkten alle mensen overeenkomstig de beginselen van Zijn woorden en volgden zij Zijn uitgesproken waarheden na. Dit waren allemaal mensen die voor Jezus werkten. Als het enkel Jezus zou zijn geweest die het werk verrichtte, zou het niet uitmaken hoeveel woorden Hij sprak. De mensen zouden nog steeds niet in contact kunnen komen met Zijn woorden, omdat Hij in goddelijkheid werkte en alleen goddelijke woorden kon spreken. Hij zou de dingen niet zodanig hebben kunnen uitleggen dat normale mensen Zijn woorden zouden kunnen begrijpen. En dus had Hij de apostelen en profeten nodig om na Hem Zijn werk aan te vullen. Dit is het principe volgens welke de vleesgeworden God Zijn werk doet. Hij gebruikt het geïncarneerde vlees om te spreken en te werken en zo het goddelijke werk te voltooien en vervolgens een paar, of misschien meer, mensen naar Gods hart te gebruiken om

Zijn werk aan te vullen. Dat betekent dat God mensen naar Zijn hart gebruikt om in menselijkheid het werk van weiden en bewateren te verrichten, zodat Gods uitverkorenen de realiteit van de waarheid mogen binnengaan.

Als God, – komende in het vlees, – het goddelijke werk alleen doet zonder daarnaast harmonieus met een paar mensen naar Gods hart samen te werken, dan is er voor de mens geen manier om Gods wil te begrijpen of met God in contact te komen. God moet normale mensen naar Zijn hart gebruiken om dit werk te voltooien, om op de kerken toe te zien en deze te hoeden, en op het niveau te komen dat er een beroep kan worden gedaan op de cognitieve processen van de mens, zijn brein. Met andere woorden: God gebruikt een klein aantal mensen naar Zijn hart om het werk dat Hij binnen Zijn goddelijkheid verricht te ‘vertalen’, zodat dit kan worden opengesteld. Dat wil zeggen dat de goddelijke taal wordt omgezet in de menselijke taal, waardoor alle mensen deze kunnen bevatten en begrijpen. Als God dit niet zou doen, zou niemand Gods goddelijke taal begrijpen, omdat de mensen naar Gods hart tenslotte een kleine minderheid zijn en de mens weinig bevattingvermogen heeft. Daarom kiest God deze methode alleen wanneer Hij in het geïncarneerde vlees werkt. Als er alleen goddelijk werk was, zou er voor de mens geen manier zijn om God te leren kennen of met Hem in contact te komen, omdat de mens Gods taal niet verstaat. De mens kan deze taal alleen maar verstaan door de tussenkomst van de mensen naar Gods hart die Zijn woorden verklaren. Als er echter alleen zulke mensen zouden zijn die binnen de menselijkheid werkten, dan zou dat alleen maar het normale leven van de mens in stand houden; het zou de gezindheid van de mens niet kunnen omvormen. Gods werk zou dan geen nieuw startpunt kunnen hebben. Het zou gewoon hetzelfde liedje zijn: dezelfde platgetreden paden. Alleen door de tussenkomst van de vleesgeworden God, die alles zegt wat er gezegd moet worden en alles doet wat er gedaan moet worden tijdens de periode van Zijn incarnatie, waarna mensen zullen werken naar Zijn woorden en deze zullen ervaren, alleen zo kan hun levensgezindheid veranderen en kunnen zij met de tijd meegaan. Hij die werkt binnen het goddelijke vertegenwoordigt God, terwijl zij die werken binnen de menselijkheid mensen zijn die door God worden gebruikt. Dat wil zeggen: de vleesgeworden God is wezenlijk anders dan de mensen die door God worden gebruikt. De vleesgeworden God kan het werk van goddelijkheid verrichten, terwijl de mensen die door God worden gebruikt dat niet kunnen. Aan het begin van ieder tijdperk spreekt Gods Geest persoonlijk om het nieuwe tijdperk van start te laten gaan en de mens naar een nieuw begin te brengen. Wanneer Hij klaar is met spreken, betekent dit dat Gods werk binnen Zijn goddelijkheid klaar is. Daarna volgen alle mensen hen die door God gebruikt worden om hun levenservaring binnen te gaan. Evenzo is dit ook de fase waarin God de mens in het nieuwe tijdperk brengt en iedereen een nieuw startpunt geeft. Hiermee wordt Gods werk in het vlees afgesloten.

Dagelijkse woorden van God Fragment 138

God komt niet naar de aarde om Zijn normale menselijkheid te vervolmaken. Hij komt niet om het werk van normale menselijkheid te verrichten, maar alleen om het werk van goddelijkheid in normale menselijkheid te verrichten. Wat God zegt over normale menselijkheid is niet wat men denkt dat het is. De mens definieert normale menselijkheid als het hebben van een vrouw of een man en zonen en dochters. Deze vormen het bewijs dat men een normaal mens is. Maar God ziet het niet op deze manier. Hij ziet normale menselijkheid als het hebben van normale menselijke gedachten, een normaal menselijk leven en uit normale mensen geboren zijn. Maar Zijn normaliteit houdt niet het hebben van een vrouw, man en kinderen in op een manier waar de mens normaal over spreekt. Dat houdt in dat voor de mens de normale menselijkheid waar God over spreekt, datgene is wat de mens beschouwt als de afwezigheid van menselijkheid, bijna als het ontbreken van emotie en schijnbaar zonder vleeselijke behoeften, net als Jezus, die alleen het uiterlijk van een normaal mens had en de vorm aannam van een normaal mens, maar in wezen niet volledig alles had wat een normaal mens zou hebben. Hieruit blijkt dat het wezen van de vleesgeworden God niet de gehele normale menselijkheid omvat, maar slechts een deel van de dingen waarmee mensen moeten zijn uitgerust om de routines van het normale menselijke leven en het normale menselijke redeneringsvermogen in stand te houden. Maar deze dingen hebben niets te maken met wat de mens als normale menselijkheid beschouwt. Het zijn de dingen die de vleesgeworden God zou moeten bezitten. Sommigen houden echter vol dat van de vleesgeworden God gezegd kan worden dat Hij alleen een normale menselijkheid bevat als Hij een vrouw, zonen en dochters – een gezin – heeft. Zonder deze dingen zeggen ze dat Hij geen normaal mens is. Ik vraag je daarom: “Heeft God een vrouw? Is het mogelijk voor God om een man te hebben? Kan God kinderen hebben?” Zijn dit geen misvattingen? De vleesgeworden God kan echter niet voortkomen uit een rotsspleet of vallen uit de lucht. Hij kan alleen worden geboren in een normaal menselijk gezin. Daarom heeft Hij ouders en zussen. Dit zijn de dingen die de normale menselijkheid van de geïncarneerde God moet hebben. Dit was ook het geval met Jezus. Jezus had een vader en een moeder, en zussen en broers. Dit alles was normaal. Maar als Hij een vrouw had gehad en zonen en dochters, dan zou dit niet de normale menselijkheid zijn geweest die God voor de vleesgeworden God had bedoeld. Als dit het geval was, zou Hij niet hebben kunnen werken namens de goddelijkheid. Het was juist omdat Hij geen vrouw of kinderen had, en toch uit normale mensen in een normaal gezin geboren was, dat Hij het werk van goddelijkheid kon verrichten. Om dit verder te verduidelijken: wat God beschouwt als een normaal mens, is iemand die in een normaal gezin geboren is. Alleen zo iemand is geschikt om

goddelijk werk te verrichten. Als diegene daarentegen een vrouw, kinderen of een man had, dan zou die persoon geen goddelijk werk kunnen doen, omdat hij slechts de normale menselijkheid zou bezitten die de mens vereist, maar niet de normale menselijkheid die God vereist. Hoe God de dingen ziet en hoe mensen de dingen begrijpen, is vaak enorm verschillend, ligt mijlenver uiteen. In deze fase van Gods werk is er veel dat indruist tegen, en sterk verschilt van de opvattingen van de mens. Men zou kunnen zeggen dat deze fase van Gods werk geheel bestaat uit praktisch goddelijk werk, waarbij de menselijkheid een ondersteunende rol speelt. Dat God naar de aarde komt om Zelf Zijn werk te doen, in plaats van toe te staan dat de mens ermee aan de slag gaat, verklaart waarom Hij Zelf in het vlees incarneert (in een incompleet, normaal mens) om Zijn werk te doen. Hij maakt gebruik van deze incarnatie om de mensheid een nieuw tijdperk te laten zien, om de mensheid van de volgende stap in Zijn werk te vertellen en haar te vragen te handelen in overeenstemming met de weg die Hij met Zijn woorden heeft beschreven. Hiermee beëindigt God Zijn werk in het vlees en staat Hij op het punt om de mens te verlaten. Hij zal niet langer in het vlees van normale menselijkheid verblijven, maar de mens achterlaten en verdergaan met een ander onderdeel van Zijn werk. Vervolgens zal Hij, gebruikmakend van de mensen naar Zijn hart, Zijn werk op aarde voortzetten onder deze groep mensen, maar wel in hun menselijkheid.

uit 'Het wezenlijke verschil tussen de vleesgeworden God en de mensen die door God gebruikt worden' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 139

De vleesgeworden God kan niet altijd bij de mens blijven, omdat God nog veel meer ander werk te doen heeft. Hij kan niet met het vlees verbonden blijven, maar moet het vlees afleggen om het werk te doen dat Hij moet doen, ook al doet Hij dat werk in de gedaante van het vlees. Wanneer God naar de aarde komt, wacht Hij niet totdat Hij de staat bereikt waarin een normaal mens zou sterven om de mensheid achter zich te laten. Ongeacht hoe oud Zijn vlees is, wanneer Zijn werk beëindigd is, gaat hij weg en laat Hij de mens achter. Er bestaat niet zoiets als leeftijd voor Hem; Hij telt Zijn dagen niet volgens de menselijke levensduur. Hij beëindigt Zijn leven in het vlees daarentegen volgens de stappen van Zijn werk. Sommigen menen misschien dat God, als Hij in het vlees komt, een bepaalde fase moet bereiken, volwassen moet worden, oud moet worden en het lichaam pas moet verlaten als het op is. Dat is de menselijke verbeelding; God werkt niet zo. Hij komt alleen in het vlees om het werk te doen dat Hij wordt geacht te doen en niet om een gewoon mensenleven te leiden, uit ouders geboren te worden, op te groeien, een gezin te stichten en carrière te maken, kinderen te krijgen of de ups en downs van het leven te ervaren, allemaal activiteiten van een normaal mens. Wanneer God naar de aarde komt, trekt

Gods Geest het vlees aan, komt Hij in het vlees, maar God leidt niet het leven van een normaal mens. Hij komt alleen om één onderdeel van Zijn managementplan te vervullen. Daarna zal Hij de mensheid verlaten. Als Gods Geest in het vlees komt, is dat niet om de normale menselijkheid van het vlees te vervolmaken. Integendeel, op de tijd die God heeft voorbestemd, gaat de goddelijkheid direct aan het werk. Dan, nadat Hij alles heeft gedaan wat Hij moest doen en Zijn bediening volledig heeft vervuld, is het werk van Gods Geest in deze fase voltooid. Op dat moment eindigt ook het leven van de vleesgeworden God, ongeacht of Zijn vleeselijk lichaam een lang leven heeft gehad. Dat wil zeggen: welke levensfase het vleeselijk lichaam ook bereikt, ongeacht hoe lang het op aarde leeft, alles wordt bepaald door het werk van de Geest. Het heeft niets te maken met wat de mens beschouwt als normale menselijkheid. Laten we Jezus als voorbeeld nemen. Hij woonde drieëndertig en een half jaar in het vlees. In termen van de levensduur van een menselijk lichaam zou Hij op die leeftijd niet gestorven moeten zijn en niet weg moeten zijn gegaan. Maar dit was niet de minste zorg voor Gods Geest. Aangezien Zijn werk klaar was, werd het lichaam op dat moment weggenomen en verdween het samen met de Geest. Volgens dit principe werkt God in het vlees. En dus is de menselijkheid van de vleesgeworden God, strikt genomen, niet van primair belang. Nogmaals, Hij komt niet naar de aarde om het leven van een normaal mens te leiden. Hij bouwt niet eerst een normaal menselijk leven op om daarna aan het werk te gaan. Zolang Hij echter in een normaal menselijk gezin wordt geboren, kan Hij goddelijk werk verrichten, werk dat onbesmet is met welke menselijke intentie dan ook, werk dat niet vleeselijk van aard is, dat zeker geen maatschappelijke stroming navolgt of betrokken raakt bij de ideeën of opvattingen van de mens, en dat bovendien niets te maken heeft met de levensfilosofieën van de mens. Dit is het werk dat de vleesgeworden God wil doen en het is ook de praktische betekenis van zijn incarnatie. God komt voornamelijk in het vlees om een fase van het werk te doen dat in het vlees gedaan moet worden, zonder andere triviale ontwikkelingen te doorlopen, en wat betreft de ervaringen van een normaal mens: die heeft Hij niet. Het werk dat Gods geïncarneerde vlees moet doen, omvat geen normale menselijke ervaringen. God komt dus in het vlees met het oog op het volbrengen van het werk dat Hij in het vlees moet doen. De rest heeft niets met Hem te maken. Hij gaat niet door zoveel onbelangrijke ontwikkelingen. Zodra Zijn werk gedaan is, is de betekenis van Zijn incarnatie ook ten einde gekomen. Met de afronding van deze fase is het werk dat Hij in het vlees moest doen ook beëindigd en is de bediening van Zijn vlees voltooid. Maar Hij kan niet onbeperkt in het vlees blijven werken. Hij moet Zich naar een andere plek begeven, een plek buiten het vlees, om te gaan werken. Alleen op deze manier kan Zijn werk vollediger en verder uitgebreid worden. God werkt volgens Zijn oorspronkelijke plan. Het werk dat Hij moet doen en het werk dat Hij heeft afgerond, kent Hij net zo goed als de palm van Zijn hand. God leidt elk individu om een pad te bewandelen dat Hij al heeft voorbestemd. Niemand kan daaraan ontsnappen. Alleen

diegenen die zich laten leiden door Gods Geest zullen de rust kunnen binnengaan. In het latere werk kan het zijn dat het niet God is die in het vlees spreekt om de mens te leiden, maar een Geest met een tastbare vorm die het leven van de mens leidt. Pas dan zal de mens God letterlijk kunnen aanraken, naar God kunnen kijken en vollediger de realiteit die God verlangt kunnen binnengaan, met als doel door de praktische God vervolmaakt te worden. Dit is het werk dat God voornemens is te doen, dat Hij al lang geleden heeft uitgedacht. Vanuit dit perspectief moeten jullie allemaal de weg zien die jullie moeten gaan!

uit 'Het wezenlijke verschil tussen de vleesgeworden God en de mensen die door God gebruikt worden' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 140

De vleesgeworden God wordt Christus genoemd en dus wordt de Christus die de mensen de waarheid kan geven, God genoemd. Hier is niets buitensporigs aan, want Hij bezit het wezen van God en bezit Gods gezindheid en wijsheid in Zijn werk, die onbereikbaar zijn voor de mens. Degenen die zichzelf Christus noemen, maar het werk van God niet kunnen verrichten, zijn fraudeurs. Christus is niet slechts de manifestatie van God op aarde, maar ook, het specifieke vlees dat door God wordt aangenomen terwijl Hij Zijn werk onder de mens uitvoert en voltooit. Dit vlees is er geen dat zomaar door iedereen kan worden vervangen, maar één dat Gods werk op aarde adequaat kan verdragen, de gezindheid van God kan uitdrukken, God in voldoende mate kan vertegenwoordigen en de mens van leven kan voorzien. Vroeg of laat zullen degenen die voordoen als Christus allemaal vallen, want hoewel ze beweren Christus te zijn, bezitten ze niets van het wezen van Christus. En dus zeg ik dat de authenticiteit van Christus niet door de mens kan worden gedefinieerd, maar wordt beantwoord en besloten door God Zelf. Dus, als je werkelijk de weg van het leven wilt zoeken, moet je eerst erkennen dat het door Zijn komst naar de aarde is, dat Hij de weg van het leven aan de mens schenkt en je moet erkennen dat het tijdens de laatste dagen is dat Hij naar de aarde komt om de weg van het leven aan de mens te schenken. Dit betreft niet het verleden; het gebeurt vandaag.

Christus van de laatste dagen brengt het leven en brengt de blijvende en eeuwige weg van de waarheid. Deze waarheid is het pad waardoor de mens het leven zal verkrijgen en het enige pad waardoor de mens God zal kennen en door God zal worden goedgekeurd. Als je niet de weg van het leven zoekt die door Christus van de laatste dagen wordt voorzien, dan zul je nooit de goedkeuring van Jezus verkrijgen en zul je nooit gekwalificeerd worden om de poort van het koninkrijk van de hemel binnen te gaan, want je bent zowel een marionet als een gevangene van de geschiedenis. Degenen die worden beheerst door regels en letters en geketend zijn door de geschiedenis zullen nooit in staat zijn om het leven te verkrijgen en zullen nooit in staat zijn om

de eeuwige weg van het leven te verkrijgen. Dat komt omdat alles wat ze hebben smerig water is waar ze zich al duizenden jaren aan hebben vastgeklampt, in plaats van het levenswater dat vanuit de troon stroomt. Degenen die niet van het levenswater zijn voorzien, zullen voor altijd lijken blijven, speelgoed van Satan en zonen van de hel. Hoe kunnen zij dan God aanschouwen? Als je alleen maar probeert vast te houden aan het verleden, alleen probeert dingen in stand te houden door stil te staan en niet probeert de huidige situatie te veranderen en de geschiedenis terzijde te leggen, zul je dan niet altijd tegen God zijn? De stappen van Gods werk zijn enorm en machtig, zoals rollende golven en bulderende donderslagen – toch zit je stil en wacht je passief vernietiging af, waarbij je vasthoudt aan je dwaasheid en niets doet. Hoe kun je op deze manier worden beschouwd als iemand die de voetsporen van het Lam volgt? Hoe kun je de God die jij vasthoudt rechtvaardigen als een God die altijd nieuw is en nooit oud? En hoe kunnen de woorden van je vergeelde boeken je meenemen naar een nieuw tijdperk? Hoe kunnen ze je leiden in je zoektocht naar de stappen van Gods werk? En hoe kunnen ze je meenemen naar de hemel? Wat je in handen hebt, zijn de letters die slechts kunnen zorgen voor tijdelijke troost, niet de waarheden die in staat zijn om het leven te geven. De geschriften die je leest, kunnen slechts je tong verrijken, zij bevatten geen woorden van wijsheid die je kunnen helpen het menselijk leven te kennen, noch zijn zij wegen die je naar vervolmaking kunnen leiden. Geeft deze tegenstrijdigheid jou geen aanleiding tot reflectie? Kun je hierdoor niet de mysteriën begrijpen die zich binnenin bevinden? Ben je in staat om jezelf in je eentje naar de hemel te brengen om God te ontmoeten? Kun je jezelf meenemen naar de hemel om te genieten van het familiegeluk met God, zonder de komst van God? Ben je nu nog steeds aan het dromen? Ik stel voor dat je stopt met dromen en kijkt naar wie er nu werkt, naar wie nu bezig is met het werk van het redden van de mens in de laatste dagen. Als je dat niet doet, zul je nooit de waarheid verkrijgen en zul je nooit het leven verkrijgen.

Degenen die het leven willen verkrijgen zonder te vertrouwen op de waarheid gesproken door Christus zijn de meest belachelijke mensen op aarde en zij die de weg van het leven die door Christus is gebracht niet accepteren, zijn verloren in fantasie. En dus zeg ik dat de mensen die Christus van de laatste dagen niet accepteren, voor eeuwig veracht worden door God. Christus is gedurende de laatste dagen voor de mens de poort tot het koninkrijk, die niemand mag omzeilen. Niemand zal door God worden vervolmaakt dan alleen door Christus. Je gelooft in God en dus moet je Zijn woorden accepteren en Zijn weg gehoorzamen. Je moet niet alleen denken aan het verkrijgen van zegeningen zonder de waarheid te ontvangen, of zonder de voorziening van het leven te aanvaarden. Christus komt tijdens de laatste dagen zodat iedereen die echt in Hem gelooft, van leven kan worden voorzien. Zijn werk is bedoeld om het oude tijdperk te beëindigen en het nieuwe binnen te gaan en is het pad dat moet worden gevolgd door

iedereen die het nieuwe tijdperk zou binnengaan. Als je niet in staat bent Hem te erkennen en in plaats daarvan Hem veroordeelt, lastert of zelfs vervolgt, dan ben je bestemd om te branden in eeuwigheid en zul je nooit het koninkrijk van God binnengaan. Want deze Christus is Zelf de uitdrukking van de Heilige Geest, de uitdrukking van God, Degene die God Zijn werk op aarde heeft toevertrouwd. En dus zeg ik dat als je niet alles kunt accepteren wat gedaan is door Christus van de laatste dagen, je de Heilige Geest lastert. De vergelding die moet worden geleden door hen die de Heilige Geest lasteren, is voor iedereen vanzelfsprekend. Ik zeg je ook dat als je je verzet tegen Christus van de laatste dagen en Hem verloochent, er niemand is die de gevolgen voor jou kan dragen. Bovendien zul je vanaf deze dag geen nieuwe kans meer hebben om de goedkeuring van God te krijgen; zelfs als je het goed probeert te maken, zul je nooit meer het aangezicht van God zien. Want waar je tegen bent is geen mens, wat je veracht, is niet een nietig wezen, maar Christus. Ben je je bewust van deze consequentie? Je hebt geen kleine fout gemaakt, maar een gruwelijke misdaad begaan. En daarom adviseer ik iedereen om niet je tanden te laten zien aan de waarheid, of achteloze kritieken te uiten, want alleen de waarheid kan je het leven brengen en niets anders dan de waarheid kan je in staat stellen om herboren te worden en het aangezicht van God te aanschouwen.

uit 'Alleen Christus van de laatste dagen kan de weg van het eeuwige leven aan de mens geven' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

5 Gods werk kennen

Gods werk kennen 1

Dagelijkse woorden van God Fragment 141

Gods werk in deze tijden kennen is grotendeels kennen wat de voornaamste bediening is van de vleesgeworden God van de laatste dagen, en wat Hij op aarde is komen doen. Ik heb eerder in mijn woorden genoemd dat God op aarde is gekomen (in de laatste dagen) om ons een voorbeeld te geven vóór Zijn heengaan. Hoe geeft God dit voorbeeld? Door woorden te spreken, door te werken en te spreken door het hele land. Dit is Gods werk in de laatste dagen; Hij spreekt alleen, zodat de aarde een wereld van woorden wordt, zodat iedere persoon wordt voorzien van en verlicht door Zijn woorden en zodat de geest van de mens ontwaakt en hij de visies duidelijk begrijpt. De vleesgeworden God is in de laatste dagen voornamelijk naar de aarde gekomen om woorden te spreken. Toen Jezus kwam, verspreidde Hij het evangelie van het koninkrijk van de hemel en bracht Hij het verlossingswerk van de kruisiging tot stand. Hij maakte een einde aan het Tijdperk van de Wet en schafte alle oude dingen af. De komst van Jezus eindigde het Tijdperk van de Wet en luidde het Tijdperk van Genade in. De komst van de vleesgeworden God

van de laatste dagen heeft een einde gemaakt aan het Tijdperk van Genade. Hij is voornamelijk gekomen om Zijn woorden te spreken, om woorden te gebruiken en de mens zo te vervolmaken, om de mens te illumineren en verlichten en het hart van de mens te ontdoen van de plaats van de vage God. Dit is niet de fase van het werk dat Jezus deed toen Hij kwam. Toen Jezus kwam, verrichtte Hij vele wonderen, genas Hij de zieken en wierp Hij demonen uit. Hij deed eveneens het verlossingswerk van de kruisiging. Mensen houden er daardoor het denkbeeld op na dat God zo moet zijn. Want toen Jezus kwam, deed Hij niet het werk om het hart van de mens te ontdoen van het beeld van de vage God; toen Hij kwam, werd Hij gekruisigd, genas Hij de zieken en wierp Hij demonen uit. Bovendien verspreidde Hij het evangelie van het koninkrijk van de hemel. In één opzicht ontdoet de vleeswording van God in de laatste dagen de plaats die de vage God inneemt in de opvattingen van de mens, zodat het beeld van de vage God niet langer in het hart van de mens te vinden is. Door Zijn feitelijke woorden en feitelijke werk, Zijn reizen door alle landen en het uitzonderlijk echte en normale werk dat Hij doet onder de mensen, leert Hij de mens de realiteit van God kennen en ontdoet hij het hart van de mens van de plaats van de vage God. In een ander opzicht gebruikt God de door Zijn vlees gesproken woorden om de mens compleet te maken en om alle dingen tot stand te brengen. Dit is het werk dat God tot stand zal brengen in de laatste dagen.

Wat jullie moeten weten:

1. Gods werk is niet bovennatuurlijk en jullie moeten er geen opvattingen over koesteren.
2. Jullie moeten het voornaamste werk begrijpen dat de vleesgeworden God deze keer is komen doen.

Hij is niet gekomen om de zieken te genezen, demonen uit te werpen of wonderen te verrichten. Hij is ook niet gekomen om het evangelie van bekering te verspreiden of de mens verlossing te schenken. Jezus heeft dit werk namelijk al gedaan en God doet hetzelfde werk niet nog een keer. God is nu gekomen om een einde te maken aan het Tijdperk van Genade en om alle praktijken van het Tijdperk van Genade uit te bannen. De praktische God is voornamelijk gekomen om te laten zien dat Hij echt is. Toen Jezus kwam, sprak Hij enkele woorden; Hij toonde voornamelijk wonderen, deed tekenen en wonderen, genas de zieken en wierp demonen uit. Daarnaast sprak Hij profetieën uit om de mens te overtuigen en de mens te laten inzien dat Hij werkelijk God was en een rustige God was. Uiteindelijk voltooide Hij het werk van de kruisiging. De God van nu toont geen tekenen en wonderen, evenmin geneest Hij de zieken en werpt Hij demonen uit. Toen Jezus kwam, vertegenwoordigde het werk dat Hij deed één aspect van God, maar deze keer is God gekomen om de fase van het werk te doen die nu aan de beurt is, want God doet hetzelfde werk niet nog een keer; Hij is de God die altijd nieuw en nooit oud is,

dus alles wat je nu ziet zijn de woorden en het werk van de praktische God.

uit 'Gods huidige werk kennen' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 142

De vleesgeworden God van de laatste dagen is voornamelijk gekomen om Zijn woorden te spreken, om alles uit te leggen wat noodzakelijk is voor het leven van de mens, om aan te duiden waar mensen moeten binnengaan, om de mens Gods daden te laten zien, en om de mens de wijsheid, almacht en wonderlijkheid van God te tonen. Door de vele manieren waarop God spreekt, aanschouwt de mens de oppermacht van God, de grootsheid van God en bovendien de nederigheid en verborgenheid van God. De mens ziet dat God oppermachtig is, dat Hij nederig en verborgen is en de minste van allen kan worden. Sommige woorden van Hem worden direct vanuit het perspectief van de Geest gesproken, sommige woorden van Hem worden direct vanuit het perspectief van de mens gesproken en sommige woorden van Hem worden direct vanuit het perspectief van de derde persoon gesproken. Hieraan kan men zien dat de wijze van Gods werk zeer uiteenloopt en Hij de mens het door woorden laat zien. Gods werk in de laatste dagen is normaal en echt, dus wordt de groep mensen van de laatste dagen onderworpen aan de grootste beproevingen. Vanwege de normaliteit en realiteit van God, hebben alle mensen hun intrede gedaan in zulke beproevingen; dat de mens in de beproevingen van God is neergedaald, komt door de normaliteit en realiteit van God. In het tijdperk van Jezus waren er geen opvattingen of beproevingen. Omdat het meeste werk dat Jezus deed in overeenstemming met de opvattingen van de mens was, volgden mensen Hem en hadden ze geen opvattingen over Hem. De beproevingen van nu zijn groter dan ooit voor de mens. Wanneer er wordt gezegd dat deze mensen uit de grote verdrukking zijn gekomen, wordt deze verdrukking bedoeld. God spreekt nu om geloof, liefde, lankmoedigheid en gehoorzaamheid in deze mensen te kweken. De woorden die de vleesgeworden God van de laatste dagen spreekt, zijn overeenkomstig het wezen van de aard van de mens, overeenkomstig het gedrag van de mens en overeenkomstig de intrede die de mens nu geacht wordt te doen. Zijn woorden zijn zowel echt als normaal: Hij spreekt niet over morgen, Hij kijkt ook niet terug op gisteren; Hij spreekt alleen over de gewenste intrede, wat nu in praktijk moet worden gebracht en begrepen. Als er tegenwoordig iemand zou opstaan die tekenen en wonderen kan tonen, demonen kan uitwerpen, zieken kan genezen en vele wonderen kan verrichten en deze persoon beweert dat hij Jezus is die gekomen is, dan is er sprake van valse boze geesten die Jezus nabootsen. Vergeet dat niet! God doet hetzelfde werk niet nog een keer. Jezus' fase van het werk is al voltooid en God zal die fase van het werk nooit opnieuw uitvoeren. Gods werk is onverenigbaar met de opvattingen van de mens; het Oude Testament voorspelde bijvoorbeeld de komst van een Messias, maar het bleek dat Jezus kwam, dus zou het

niet kloppen dat er weer een andere Messias komt. Jezus is al een keer gekomen en het zou niet kloppen als Jezus deze keer weer kwam. Elk tijdperk heeft een eigen naam en elke naam wordt gekenmerkt door het tijdperk. Volgens de opvattingen van de mens moet God altijd tekenen en wonderen laten zien, moet Hij altijd de zieken genezen en demonen uitwerpen, en moet Hij altijd net zoals Jezus zijn, maar deze keer is God helemaal niet zo. Als God in de laatste dagen nog steeds tekenen en wonderen toonde en nog steeds demonen uitwierp en de zieken genas – als Hij precies hetzelfde als Jezus deed – dan zou God hetzelfde werk herhalen en zou het werk van Jezus geen betekenis of waarde hebben. God voert dus één fase van het werk uit in elk tijdperk. Zodra één fase van Zijn werk is voltooid, wordt die al spoedig nagebootst door boze geesten. Nadat Satan God op de voet gaat volgen, stapt God over op een andere methode. Zodra God een fase van Zijn werk heeft voltooid, wordt die nagebootst door boze geesten. Jullie moeten dit duidelijk inzien. Waarom is Gods werk nu anders dan het werk van Jezus? Waarom doet God nu geen tekenen en wonderen, werpt Hij geen demonen uit en geneest Hij de zieken niet? Als Jezus' werk hetzelfde was als het werk in het Tijdperk van de Wet, had Hij dan de God van het Tijdperk van Genade kunnen vertegenwoordigen? Had Hij dan het werk van de kruisiging kunnen volbrengen? Als Jezus net als in het Tijdperk van de Wet de tempel had betreden en de sabbat in acht had genomen, dan zou Hij door niemand vervolgd zijn en door allen omarmd. Had Hij in dat geval gekruisigd kunnen worden? Had Hij dan het werk van verlossing kunnen volbrengen? Wat zou het voor zin hebben als de vleesgeworden God van de laatste dagen tekenen en wonderen liet zien, zoals Jezus? Alleen als God een ander aspect van Zijn werk doet in de laatste dagen, een aspect dat een onderdeel van Zijn managementplan vertegenwoordigt, kan de mens meer kennis van God verkrijgen en alleen dan kan Gods managementplan volledig uitgevoerd worden.

uit 'Gods huidige werk kennen' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 143

God is in de laatste dagen voornamelijk gekomen om Zijn woorden te spreken. Hij spreekt vanuit het perspectief van de Geest, vanuit het perspectief van de mens en vanuit het perspectief van de derde persoon; Hij spreekt op verschillende manieren, waarbij Hij voor een bepaalde tijdsperiode een bepaalde manier gebruikt en de manieren van spreken gebruikt om de opvattingen van de mens te veranderen en het hart van de mens te ontdoen van het beeld van de vage God. Dit is het belangrijkste werk dat God doet. Omdat de mens gelooft dat God is gekomen om de zieken te genezen, demonen uit te werpen, wonderen te verrichten en materiële zegeningen aan de mens te schenken, voert God deze fase van het werk uit – het werk van tuchtiging en oordeel – om de opvattingen van de mens te ontdoen van dergelijke dingen, zodat

de mens de realiteit en normaliteit van God kan kennen en zodat zijn hart kan worden ontdaan van het beeld van Jezus en vervangen door een nieuw beeld van God. Zodra het beeld van God in de mens oud wordt, wordt het een afgod. Toen Jezus kwam en die fase van het werk uitvoerde, vertegenwoordigde Hij God niet in volle omvang. Hij deed enkele tekenen en wonderen, sprak enige woorden, werd uiteindelijk gekruisigd en vertegenwoordigde één aspect van God. Hij kon niet alles van God vertegenwoordigen, maar vertegenwoordigde God door één aspect van Gods werk te doen. Dat komt omdat God zo groot en zo wonderbaar is, en onvoorstelbaar is. Ook doet God maar één aspect van Zijn werk in elk tijdperk. Het werk dat God doet in dit tijdperk is voornamelijk het voorzien in de woorden voor het leven van de mens, de onthulling van de verdorven gezindheid van de mens en het wezen van de aard van de mens ; en ook de eliminatie van godsdienstige opvattingen, feodale denkpatronen, achterhaalde denkpatronen, alsmede de kennis en cultuur van de mens. Dit moet allemaal worden blootgelegd en weggezuiverd door Gods woorden. In de laatste dagen gebruikt God woorden en geen tekenen en wonderen, om de mens te vervolmaken. Hij gebruikt Zijn woorden om de mens te ontmaskeren, de mens te oordelen en te tuchtigen en de mens te vervolmaken, zodat de mens in Gods woorden de wijsheid en lieflijkheid van God gaat zien en Gods gezindheid gaat begrijpen, zodat de mens door Gods woorden de daden van God aanschouwt. In het Tijdperk van de Wet leidde Jehova Mozes uit Egypte met Zijn woorden en sprak Hij enkele woorden tot de Israëlieten; in die tijd werd een deel van Gods daden duidelijk gemaakt, maar omdat het kaliber van de mens beperkt was en niets zijn kennis compleet kon maken, bleef God spreken en werken. In het Tijdperk van Genade zag de mens wederom een deel van Gods daden. Jezus was in staat om tekenen en wonderen te tonen, de zieken te genezen en demonen uit te werpen, en gekruisigd te worden. Na drie dagen stond Hij op uit de dood en verscheen Hij in het vlees aan mensen. De mens wist over God niet meer dan dit. De mens weet alleen wat God hem toont. Als God de mens niet meer zou tonen, zou dit alles zijn wat de mens over God wist. Dus blijft God werken, zodat de kennis van de mens aangaande Hem dieper kan worden en zodat hij het wezen van God beetje bij beetje leert kennen. God gebruikt in de laatste dagen Zijn woorden om de mens te vervolmaken. Je verdorven gezindheid komt aan het licht door Gods woorden en je godsdienstige opvattingen worden vervangen door de realiteit van God. De vleesgeworden God van de laatste dagen is voornamelijk gekomen om de woorden te vervullen dat “het Woord vlees wordt, dat het Woord in het vlees komt en dat het Woord in het vlees verschijnt”. Als je hier geen gedegen kennis van hebt, zul je nog steeds niet standvastig kunnen zijn. In de laatste dagen streeft God er voornamelijk naar om een fase van het werk te volbrengen waarin het Woord in het vlees verschijnt, en dit is één aspect van Gods managementplan. Dus moet jullie kennis duidelijk zijn; hoe God ook werkt, God staat niet toe dat de mens Hem beperkt. Als God dit werk in de laatste dagen niet deed, kon de kennis van de mens aangaande Hem niet verder gaan. Je zou

alleen weten dat God gekruisigd kan worden en Sodom kan vernietigen en dat Jezus kan worden opgewekt uit de dood en aan Petrus kan verschijnen ... Maar je zou nooit zeggen dat Gods woorden alles tot stand kunnen brengen en de mens kunnen overwinnen. Alleen door het ervaren van Gods woorden kun je van dergelijke kennis spreken en hoe meer je van Gods werk ervaart, hoe grondiger jouw kennis van Hem zal worden. Alleen dan zul je God niet langer beperken tot je eigen opvattingen. De mens leert God kennen door Zijn werk te ervaren en er is geen andere juiste manier om God te leren kennen.

uit 'Gods huidige werk kennen' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 144

Nu zou het voor jullie allemaal duidelijk moeten zijn dat in de laatste dagen voornamelijk het feit dat “het Woord vlees wordt” door God tot stand wordt gebracht. Door Zijn feitelijke werk op aarde stelt Hij de mens in staat om Hem te leren kennen, met Hem om te gaan en Zijn feitelijke daden te zien. Hij laat de mens duidelijk zien dat Hij in staat is om tekenen en wonderen te tonen, en dat er ook tijden zijn wanneer Hij daartoe niet in staat is, wat afhankelijk is van het tijdperk. Daaruit kun je zien dat God niet onmachtig is om tekenen en wonderen te tonen, maar dat Hij Zijn werkwijze verandert overeenkomstig Zijn werk en overeenkomstig het tijdperk. In de huidige fase van het werk toont Hij geen tekenen en wonderen; Hij toonde enkele tekenen en wonderen in het tijdperk van Jezus omdat Zijn werk in dat tijdperk anders was. God doet dat werk nu niet en sommige mensen geloven dat Hij niet in staat is om tekenen en wonderen te tonen, of denken dat Hij God niet is als Hij geen tekenen en wonderen toont. Is dat geen misvatting? God is in staat om tekenen en wonderen te tonen, maar Hij werkt in een ander tijdperk en dus doet Hij dergelijk werk niet. Omdat dit een ander tijdperk is en omdat dit een andere fase van Gods werk is, zijn de daden die God laat zien ook anders. Het geloof van de mens in God is niet het geloof in tekenen en het geloof in wonderen, maar het geloof in zijn echte werk in het nieuwe tijdperk. De mens leert God kennen door de manier waarop God werkt en deze kennis zorgt ervoor dat de mens geloof in God ontwikkelt, dat wil zeggen het geloof in het werk en de daden van God. In deze fase van het werk spreekt God voornamelijk. Wacht niet op tekenen en wonderen; je zult ze niet zien! Je bent namelijk niet geboren in het Tijdperk van Genade. Was dat wel het geval, dan had je tekenen en wonderen kunnen zien, maar je bent geboren in de laatste dagen, dus kun je alleen de realiteit en normaliteit van God zien. Verwacht niet dat je de bovennatuurlijke Jezus ziet in de laatste dagen. Je kunt alleen de praktische vleesgeworden God zien, die niet anders is dan andere normale mensen. In elk tijdperk laat God duidelijk andere daden zien. In elk tijdperk maakt Hij een deel van Gods daden duidelijk en het werk van elk tijdperk vertegenwoordigt één aspect van Gods gezindheid en één aspect van Gods

daden. De daden die Hij laat zien, variëren op basis van het tijdperk waarin Hij werkt, maar ze voorzien de mens allemaal van meer kennis aangaande God en een geloof in God dat alledaagser en meer waar is. De mens gelooft in God vanwege alle daden van God, omdat God zo wonderbaar en zo groot is, omdat Hij almachtig en ondoorgrondelijk is. Als je gelooft in God omdat Hij in staat is om tekenen en wonderen te doen, de zieken kan genezen en demonen kan uitwerpen, dan zit je ernaast. Sommige mensen zullen dan tegen je zeggen: “Kunnen boze geesten dergelijke dingen ook niet doen?” Is dit niet het beeld van God verwarren met het beeld van Satan? Het geloof van de mens in God komt nu vanwege Zijn vele daden en de enorme hoeveelheid werk die Hij verricht en de vele manieren waarop Hij spreekt. God gebruikt Zijn uitspraken om de mens te overwinnen en hem te vervolmaken. De mens gelooft in God vanwege Zijn vele daden, niet omdat Hij tekenen en wonderen kan tonen en mensen begrijpen Hem alleen omdat zij Zijn daden zien. Alleen door de feitelijke daden van God te kennen, hoe Hij werkt, welke wijze methoden Hij gebruikt, hoe Hij spreekt en hoe Hij de mens vervolmaakt – alleen door deze aspecten te kennen – kun je de realiteit van God vatten en Zijn gezindheid begrijpen, weten waar Hij van houdt, wat Hij verafschuwt, hoe Hij op de mens inwerkt. Door de voorkeuren en afkeuren van God te begrijpen, kun je onderscheiden wat positief is en wat negatief is en door je kennis van God is er vooruitgang in je leven. Kortom, je moet kennis van Gods werk verkrijgen en je opvattingen over het geloof in God rechtzetten.

uit ‘Gods huidige werk kennen’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Dagelijkse woorden van God Fragment 145

Hoe je ook ergens naar streeft, je moet bovenal het werk begrijpen dat God nu doet en de betekenis van dit werk kennen. Je moet begrijpen en weten wat voor werk God meeneemt wanneer Hij in de laatste dagen komt, wat voor gezindheid Hij meeneemt en wat in de mens wordt compleet gemaakt. Als je het werk dat Hij in het vlees komt doen niet kent of begrijpt, hoe kun je Zijn wil dan vatten en hoe kun je dan Zijn vertrouweling worden? De vertrouweling van God zijn, is in feite niet gecompliceerd, maar evenmin eenvoudig. Als mensen het grondig kunnen begrijpen en in praktijk kunnen brengen, wordt het ongecompliceerd; als mensen het niet grondig kunnen begrijpen, wordt het veel moeilijker en worden ze er ook vatbaar voor dat hun streven hen tot vaagheid brengt. Als een mens in zijn streven naar God niet zijn eigen positie kan innemen en niet weet aan welke waarheid hij zich moet vasthouden, heeft hij geen fundament en is het niet eenvoudig voor hem om standvastig te zijn. Er zijn tegenwoordig heel veel mensen die de waarheid niet begrijpen, die het verschil tussen goed en kwaad niet kennen of niet weten wat ze moeten liefhebben of haten. Zulke mensen kunnen met moeite standvastig zijn. De sleutel tot het geloof in God is de waarheid in praktijk kunnen brengen, acht slaan op Gods wil, Gods werk

met de mens kennen wanneer Hij in het vlees komt en de principes waarmee Hij spreekt. Loop niet met de meute mee, je moet principes hebben over dat waarin je moet binnen gaan, en daaraan vasthouden. Hou je stevig vast aan wat God in jou verlicht heeft, dan zul je daar baat bij hebben. Doe je dat niet, dan waai je met alle winden mee en bereik je nooit werkelijk iets. Als je zo bent, komt dat niet ten goede van je eigen leven. Zij die de waarheid niet begrijpen, volgen altijd anderen: zeggen mensen dat dit het werk van de Heilige Geest is, dan zeg jij ook dat dit het werk van de Heilige Geest is. Zeggen mensen dat dit het werk van een boze geest is, dan ga jij ook twijfelen of zeg jij ook dat dit het werk van een boze geest is. Je praat stevast de woorden van anderen na en kunt zelf niets onderscheiden en evenmin voor jezelf denken. Zo iemand neemt geen standpunt in en kan geen onderscheid maken – zo iemand is een waardeloos hoopje mens! Dergelijke mensen praten stevast de woorden van anderen na: vandaag zeggen ze dat dit het werk van de Heilige Geest is, maar de kans bestaat dat iemand op een dag zegt dat het niet het werk van de Heilige Geest is, maar gewoon mensenwerk – maar jij kan dit niet onderscheiden, en wanneer je vaststelt dat dit gezegd wordt door anderen, zeg jij hetzelfde na. Het is in werkelijkheid het werk van de Heilige Geest, maar je zegt dat het mensenwerk is, ben je dan niet iemand geworden die zich godslasterlijk tegen het werk van de Heilige Geest uit? Sta je hierin dan niet op tegen God omdat je geen onderscheid kunt maken? Wie weet, misschien komt er op een dag een dwaas die zegt dat “dit het werk is van een boze geest”. Je hoort deze woorden dan, raakt erdoor van slag en laat je weer door de woorden van anderen meeslepen. Telkens wanneer iemand onrust stookt, ben je niet in staat om bij je standpunt te blijven. Dat komt allemaal omdat je de waarheid niet bezit. Geloven in God en de kennis van God nastreven, zijn geen simpele kwesties. Die bereik je niet door simpelweg bijeen te komen en naar een preek te luisteren en je kunt evenmin door passie alleen vervolmaakt worden. Je moet ervaren en weten en volgens principes handelen, en het werk van de Heilige Geest winnen. Wanneer je ervaring hebt opgedaan, ben je in staat om vele dingen te onderscheiden: je zult dan onderscheid kunnen maken tussen goed en kwaad, tussen rechtschapenheid en goddeloosheid, tussen wat van vlees en bloed is en wat van de waarheid is. Je moet tussen al deze dingen onderscheid kunnen maken, dan zul je, ongeacht de omstandigheden, nooit verloren raken. Alleen dit is je werkelijke gestalte.

uit ‘Alleen zij die God en Zijn werk kennen, kunnen God behagen’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Dagelijkse woorden van God Fragment 146

Het werk van God kennen, is geen simpele kwestie: je moet normen en een doel hebben in je streven, je moet weten hoe je de ware weg zoekt en hoe je moet nagaan of het de ware weg en het werk van God is of niet. Wat is het meest fundamentele principe in het zoeken naar de ware weg? Je moet nagaan of er sprake is van het werk van de Heilige Geest, of deze woorden wel of

niet de waarheid uitdrukken, van wie er wordt getuigd en wat je eraan hebt. Om onderscheid te maken tussen de ware weg en de verkeerde weg zijn diverse aspecten van basiskennis vereist, het meest fundamentele daarvan is onderscheid kunnen maken of het werk van de Heilige Geest er wel of niet is. De kern van het geloof van de mens in God is het geloof in de Geest van God. Zelfs zijn geloof in de vleesgeworden God is er omdat dit vlees de belichaming is van de Geest van God, een dergelijk geloof is dus nog steeds het geloof in de Geest. Er zijn verschillen tussen de Geest en het vlees, maar dit vlees komt van de Geest en is het vleesgeworden Woord, dus waar de mens in gelooft, is nog steeds het inherente wezen van God. En dus moet je in het onderscheiden of het de ware weg is vooral nagaan of er al dan niet sprake is van het werk van de Heilige Geest. Daarna moet je nagaan of de waarheid in die weg is of niet. Deze waarheid is de levensgezindheid van de normale menselijkheid, dat wil zeggen dat wat van de mens werd vereist toen God hem in het begin schiep, namelijk, al wat bij de normale menselijkheid hoort (zoals de menselijke rede, inzicht, wijsheid en de basiskennis van het mens-zijn). Je moet dus nagaan of deze weg de mens tot een leven van normale menselijkheid leidt of niet, of de genoemde waarheid vereist is volgens de werkelijkheid van de normale menselijkheid of niet, of deze waarheid praktisch en echt is of niet, en of die uiterst actueel is of niet. Als er sprake is van de waarheid, kan het de mens naar normale en echte ervaringen leiden. De mens wordt dan bovendien steeds normaler, de menselijke rede wordt steeds vollediger, het leven van de mens in het vlees en het geestelijke leven worden steeds ordelijker, en de emoties van de mens worden steeds normaler. Dit is het tweede principe. Er is nog één ander principe, namelijk of de mens steeds meer kennis van God krijgt of niet, of de ervaring van dit werk en deze waarheid liefde voor God in hem kunnen opwekken of niet en hem steeds dichterbij God brengen. Daarin kun je nagaan of er sprake is van de ware weg of niet. Het gaat er in de kern om of deze weg realistisch is en niet bovennatuurlijk, en of deze weg in het leven van de mens kan voorzien of niet. Als aan deze principes wordt voldaan, kun je de conclusie trekken dat deze weg de ware weg is. Ik zeg deze woorden niet om jullie andere wegen te laten aanvaarden in jullie toekomstige ervaringen en ook niet als een voorspelling dat er sprake zal zijn van het werk van een ander nieuw tijdperk in de toekomst. Ik zeg ze zodat jullie er zeker van kunnen zijn dat de huidige weg de ware weg is, zodat jullie niet onzeker zijn in jullie geloof in het huidige werk en niet in staat er inzicht in te krijgen. Er zijn zelfs veel mensen die wel zeker zijn, maar toch in verwarring volgen. Die zekerheid is niet op principes gebaseerd en zij moeten vroeg of laat wel geëlimineerd worden. Zelfs mensen die buitengewoon ijverig volgen, zijn drie delen zeker en vijf delen onzeker, waaruit blijkt dat ze geen fundament hebben. Omdat jullie kaliber te laag is en jullie fundament te oppervlakkig, hebben jullie geen begrip van differentiatie. God herhaalt Zijn werk niet, Hij doet geen werk dat niet realistisch is, Hij stelt geen buitensporige eisen aan de mens en Hij doet geen werk dat buiten de rede van de mens valt. Al het werk dat Hij doet, valt binnen de normale

rede van de mens en niet buiten de rede van normale menselijkheid, en Zijn werk is overeenkomstig normale eisen van de mens. Als er sprake is van het werk van de Heilige Geest, wordt de mens steeds normaler en zijn menselijkheid wordt dan ook steeds normaler. De mens krijgt steeds meer inzicht in zijn satanische, verdorven gezindheid, en van het wezen van de mens. Bovendien verlangt hij steeds meer naar de waarheid. Dat wil zeggen: het leven van de mens blijft zich ontwikkelen en de verdorven gezindheid van de mens kan steeds meer veranderen. Dat is allemaal de betekenis van God die het leven van de mens wordt. Als een weg die dingen die het wezen van de mens uitmaken niet kan openbaren, de gezindheid van de mens niet kan veranderen, hem bovendien niet voor Gods aangezicht kan brengen of hem werkelijk begrip van God kan geven, en er zelfs voor zorgt dat zijn menselijkheid steeds verder afzakt en zijn verstand steeds abnormaler wordt, dan kan deze weg niet de ware weg zijn, maar kan er sprake zijn van het werk van een boze geest of de oude weg. Kortom, het kan niet het huidige werk van de Heilige Geest zijn. Jullie hebben al die jaren in God geloofd, toch hebben jullie geen enkele notie van de principes om onderscheid te maken tussen de ware weg en de verkeerde weg, of om de ware weg te zoeken. De meeste mensen zijn niet eens geïnteresseerd in deze kwesties, ze gaan gewoon met de meute mee en praten de meerderheid na. Zoeken zulke mensen de ware weg? En hoe kunnen zulke mensen de ware weg vinden? Als je deze kernprincipes vat, zul je niet worden misleid, wat er ook gebeurt. Het is tegenwoordig cruciaal dat de mens onderscheid kan maken. Zoiets moet deel uitmaken van een normale menselijkheid en wat een mens moet bezitten in zijn ervaring. Als de mens vandaag nog niets kan onderscheiden in de weg die hij volgt en zijn menselijke rede niet is ontwikkeld, dan is de mens te dwaas, zijn streven verkeerd en afwijkend. Je maakt geen enkel onderscheid in je streven vandaag. Hoewel het waar is dat je, zoals je zegt, de ware weg hebt gevonden, heb je die je ook eigen gemaakt? Heb je iets kunnen onderscheiden? Wat is de essentie van de ware weg? Heb je, in de ware weg, je de ware weg niet eigen gemaakt, dan bezit je niets van de waarheid. Je hebt dan niet bereikt wat God van je eist en er is dus geen verandering in je verdorvenheid opgetreden. Als je zo doorgaat met streven, zul je uiteindelijk geëlimineerd worden. Je hebt tot de dag van vandaag toe gevolgd, dan zou je toch zonder verdere twijfels zeker moeten weten dat de weg die je hebt genomen de juiste weg is. Veel mensen zijn altijd onzeker en streven niet langer de waarheid na vanwege wat kleinigheden. Zulke mensen hebben geen kennis van Gods werk, zij volgen God in verwarring. Mensen die Gods werk niet kennen, kunnen Zijn vertrouwelingen niet zijn of van Hem getuigen. Ik adviseer hen die alleen zegeningen zoeken en alleen streven naar wat vaag en abstract is om zo snel mogelijk de waarheid na te streven, zodat hun leven betekenis zal krijgen. Houd jezelf niet langer voor de gek!

uit 'Alleen zij die God en Zijn werk kennen, kunnen God behagen' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 147

Gedurende zesduizend jaar is het gehele werk geleidelijk met de tijd mee veranderd. De verschuiving in het werk heeft plaatsgevonden aan de hand van de omstandigheden in de hele wereld. Gods managementwerk is slechts geleidelijk veranderd volgens de trendmatige ontwikkeling van de mens als geheel; het was niet al vooropgezet bij het begin van de schepping. Voordat de wereld geschapen was, of meteen daarna, had Jehova het eerste stadium van het werk, dat van de wet, nog niet gepland. Ook het tweede stadium van het werk, dat van de genade, of het derde stadium van het werk, dat van de verovering, waarin Hij eerst onder een groep mensen zou werken – sommigen van de nakomelingen van Moab en hierdoor zou Hij het hele universum veroveren, was nog niet gepland. Deze woorden heeft Hij niet gesproken na de schepping van de wereld; deze woorden heeft Hij niet gesproken na Moab, laat staan voor Lot. Al Zijn werk werd spontaan gedaan. Precies zo is Zijn hele 6000 jaren durende managementwerk ontwikkeld. Voordat Hij de wereld schiep had Hij zeker geen plan uitgeschreven in de vorm van iets als: “grafisch overzicht voor de ontwikkeling van de mens”. In Zijn werk laat God expliciet zien wat Hij is, Hij pijnigt Zijn hersenen niet over de formulering van een plan. Veel profeten hebben natuurlijk geprofeteerd, maar toch kan er niet gezegd worden dat Gods werk een precieze planning volgde; de profetieën werden gedaan in overeenstemming met Gods eigenlijke werk. Al Zijn werk is het meest actuele werk. Hij voert Zijn werk uit volgens de ontwikkeling van de tijd, en Zijn meest actuele werk volgt de veranderingen van dingen. Voor Hem lijkt de uitvoering van Zijn werk op het toedienen van een medicijn voor het behandelen van een ziekte; tijdens het doen van Zijn werk observeert Hij en gaat Hij aan Zijn werk verder aan de hand van Zijn observaties. In ieder stadium van Zijn werk is Hij in staat Zijn overvloedige wijsheid en bekwaamheid tot uitdrukking te brengen. Hij openbaart Zijn overvloedige wijsheid en gezag aan de hand van het werk van dat bepaalde tijdperk en Hij staat alle mensen die door Hem zijn teruggebracht in die tijdperken toe Zijn gehele gezindheid te zien. Hij voorziet in de behoeften van de mens en voert het werk uit dat Hij in ieder tijdperk zou moeten uitvoeren. Hij voorziet in de behoeften van de mens in verhouding tot de mate waarin Satan hen heeft verdorven. Zo was het toen Jehova in het begin Adam en Eva schiep, zodat zij God op aarde zichtbaar konden maken en om Gods getuigen te hebben in de schepping. Maar Eva zondigde nadat zij door de slang was verleid. Adam deed hetzelfde en samen aten zij van de boom van de kennis van goed en kwaad in de tuin. En zo kwam het dat Jehova nog meer werk onder hen moest verrichten. Hij zag hun naaktheid en bedekte hun lichamen met kleding van dierenvellen. Hierna zei Hij tegen Adam: “Je hebt geluisterd naar je vrouw, gegeten van de boom die ik je had verboden. Vervloekt is de akker om wat jij hebt gedaan ... totdat je terugkeert tot de aarde, waaruit je bent genomen: stof ben je, tot stof keer je terug.” Tegen de vrouw zei Hij: “Je zwangerschap maak ik tot een

zware last, zwoegen zul je als je baart. Je zult je man begeren, en hij zal over je heersen.” En vanaf dat moment heeft Hij hen uit de hof van Eden verbannen en moesten ze buiten de tuin leven, zoals de moderne mens nu op aarde. Toen God de mens in het begin schiep, was het niet Zijn plan de mens na zijn schepping door de slang te laten verleiden en dan zowel de slang als de mens te vervloeken. Hij had zo’n plan helemaal niet; de ontwikkelingen waren gewoon zo dat Hij nieuw werk kreeg in de schepping. Nadat Jehova dit werk onder Adam en Eva had uitgevoerd op aarde, bleef de mensheid zich nog duizenden jaren ontwikkelen, totdat “Jehova zag dat de goddeloosheid van de mens groot was op de aarde en dat alles wat hij in zijn hart overlegde altijd alleen maar slecht was. Toen kreeg Jehova spijt dat Hij de mens op de aarde had gemaakt. Hij was bedroefd in Zijn hart ... Maar Noach vond genade in de ogen van Jehova.” Tegen deze tijd had Jehova nog meer nieuw werk, omdat de mensheid die Hij had geschapen te zondig was geworden nadat ze door de slang was verleid. Gezien deze omstandigheden, koos Jehova uit al deze mensen het gezin van Noach en spaarde hen, en Hij voerde het vernietigingswerk van de wereld uit met een zondvloed. Tot op de dag van vandaag is de mensheid doorgedaan met deze ontwikkeling, en wordt ze steeds meer verdorven. Als deze ontwikkeling van de mensheid haar hoogtepunt bereikt, zal dat tevens het einde van de mensheid betekenen. Van het prille begin tot het einde van de wereld is de inherente waarheid van Zijn werk voor ingewijden altijd zo geweest. Op dezelfde manier zal de mens naar zijn soort worden ingedeeld. Het is immers beslist niet zo dat ieder mens voorbeschikt is voor de categorie waartoe hij in het begin behoort. om tot een bepaalde categorie te behoren; maar iedereen wordt pas geleidelijk ingedeeld nadat hij een ontwikkelingsproces heeft doorgemaakt. Uiteindelijk zal eenieder die niet volledig gered kan worden aan zijn of haar voorouders worden teruggegeven. Niets van het werk van God onder de mensheid was al voorbereid tijdens de schepping van de wereld. Het waren juist de ontwikkelingen waardoor God Zijn werk onder de mensheid stap voor stap veel realistischer en praktischer kon uitvoeren. Op dezelfde manier heeft Jehova God de slang niet geschapen om de vrouw te verleiden. Dit was niet Zijn specifieke plan, of iets wat Hij opzettelijk vooraf zo had bepaald. Je zou kunnen zeggen dat het onverwacht was. Zo kwam het dat Jehova Adam en Eva uit de hof van Eden heeft verbannen en plechtig heeft verklaard nooit meer een mens te scheppen. Maar Gods wijsheid wordt alleen op deze grond door de mens ontdekt, zoals het punt dat ik eerder aandroeg: “Mijn wijsheid wordt uitgeoefend op basis van Satans intriges.” Hoe verdorven de mens ook werd en hoe de slang hem ook verleidde, Jehova had nog steeds Zijn wijsheid. Daarom heeft Hij sinds de schepping van de wereld nieuw werk ondernomen, en geen van de stappen van dit werk worden ooit herhaald. Satan heeft steeds complotten gesmeed; de mensheid is voortdurend verdorven door Satan, en Jehova God heeft ook voortdurend Zijn wijze werk uitgevoerd. Hij heeft nooit gefaald, en van het moment van de schepping tot nu toe is Hij nooit opgehouden met Zijn werk. Nadat de mensheid door Satan

verdorven was, bleef Hij voortdurend onder de mensen werken om Zijn vijand, die de mensheid verderft, te verslaan. Deze strijd duurt voort, van het begin tot aan het einde van de wereld. Met al dit werk heeft Hij de mensheid, die door Satan verdorven is, niet alleen Zijn verlossing laten ontvangen, maar Hij heeft haar ook Zijn wijsheid, almacht en gezag getoond, en uiteindelijk zal Hij de mensheid Zijn rechtvaardige gezindheid laten zien – Hij zal de slechten straffen en de goeden belonen. Tot de dag van vandaag heeft Hij Satan bestreden en is Hij nooit verslagen, want Hij is een wijze God en Zijn wijsheid wordt uitgeoefend op basis van de intriges van Satan. En zo onderwerpt Hij niet alleen alles in de hemel aan Zijn gezag; Hij brengt ook alles op aarde tot rust onder Zijn voetbank, wat belangrijk is, Hij laat de slechteriken die de mensheid binnendringen en lastigvallen onder Zijn tuchtiging vallen. Al het resultaat van het werk komt door Zijn wijsheid. Voor het bestaan van de mensheid had Hij Zijn wijsheid nog nooit geopenbaard, want Hij had geen vijanden in de hemel, op de aarde, of in het hele universum, en er bestonden geen duistere krachten die iets in de natuur binnendrongen. Na het verraad van de aartsengel schiep Hij de mensheid op aarde, en het was omwille van de mensheid dat Hij formeel is begonnen aan Zijn millennialange oorlog met Satan, de aartsengel; een oorlog die in ieder volgend stadium meer verhit raakt. Zijn almacht en wijsheid zijn in ieder van deze stadia aanwezig. Alleen in deze tijd kan alles in de hemel en op aarde Gods wijsheid, almacht en in het bijzonder Gods echtheid zien. Hij voert Zijn werk nu nog steeds op dezelfde realistische manier uit; bovendien laat Hij bij de uitvoering van Zijn werk ook Zijn wijsheid en almacht zien; Hij laat jullie de inherente waarheid zien in ieder stadium van het werk, zodat jullie precies kunnen zien hoe Gods almacht kan worden verklaard, en vooral precies hoe Gods echtheid kan worden verklaard.

uit 'Je moet weten hoe de hele mensheid zich tot op heden heeft ontwikkeld' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 148

Het werk van de Heilige Geest wordt altijd spontaan gedaan; zodra Hij Zijn werk plant, voert Hij het ook uit. Waarom zeg ik altijd dat het werk van de Heilige Geest realistisch is? Dat het altijd nieuw en nooit oud is, en altijd het meest vers? Zijn werk was niet al gepland toen de wereld werd geschapen; zo is het niet gegaan! In iedere stap van het werk wordt het juiste resultaat behaald voor die periode, en ze staan elkaar niet in de weg. Er zijn veel situaties waarbij de plannen in je hoofd gewoonweg niet opgewassen zijn tegen het meest recente werk van de Heilige Geest. Zijn werk is niet zo eenvoudig als de redeneringen van de mens, maar ook niet zo gecompliceerd als de fantasie van de mens. Het bestaat eruit dat mensen op ieder moment en op iedere plaats in de behoefte van dat moment worden voorzien. Niemand is duidelijker over het wezen van de mens dan Hij, en juist hierom is niets zozeer in staat bij de realistische behoeften

van de mens aan te sluiten als Zijn werk. Daarom lijkt het vanuit de mens gezien dat Zijn werk al een aantal millennia vooruit was gepland. Nu Hij te midden van jullie werkt, werkt en spreekt Hij ook op ieder moment en op iedere plaats in overeenstemming met jullie toestand. Als mensen in een bepaalde toestand zijn, spreekt Hij juist die woorden die zij van binnen nodig hebben. Het is als de eerste stap van Zijn werk, de tijd van de tuchtiging. Na de tijd van de tuchtiging legden de mensen een bepaald gedrag aan de dag. Zij waren op een bepaalde manier opstandig en er ontstonden bepaalde positieve omstandigheden, maar ook bepaalde negatieve, en de bovengrens van deze negativiteit bereikte een bepaald niveau. God deed Zijn werk op basis van dit alles en gebruikte deze dingen aldus om een veel beter effect te bereiken voor Zijn werk. Hij voert gewoon Zijn voorziening onder de mensen uit in overeenstemming met hun huidige omstandigheden. Hij voert iedere stap van Zijn werk uit aan de hand van de ware omstandigheden van de mens. De hele schepping is in Zijn handen; zou Hij hen niet kennen? In het licht van de omstandigheden van de mens voert God de volgende stap van het werk dat gedaan moet worden uit, op ieder moment en op iedere plaats. Dit werk was echt niet al duizenden jaren geleden gepland, dat is een menselijke opvatting. Hij werkt terwijl Hij het effect van Zijn werk observeert, en Zijn werk verdiept en ontwikkelt zich voortdurend; Hij observeert de resultaten van Zijn werk en voert vervolgens de volgende stap van Zijn werk uit. Hij gebruikt veel dingen om de overgang geleidelijk te maken en Zijn nieuwe werk door de tijd heen zichtbaar te maken voor de mensen. Dit soort werk kan in de behoeften van de mensen voorzien, want God kent de mensen maar al te goed. Zo voert Hij Zijn werk uit vanuit de hemel. En zo doet ook de vleesgeworden God Zijn werk op dezelfde manier, Hij maakt een plan aan de hand van de realiteit en werkt onder de mensen. Niets van Zijn werk was al voor de schepping van de wereld gepland, of minutieus vooraf beraamd. Tweeduizend jaar na de schepping van de wereld zag Jehova dat de mensheid zo verdorven was geworden dat Hij bij monde van de profeet Jesaja voorspelde dat Hij, nadat het Tijdperk van de Wet ten einde was gekomen, Zijn werk van de verlossing van de mensheid zou uitvoeren in het Tijdperk van Genade. Dat was natuurlijk het plan van Jehova, maar dit plan ontstond ook door de omstandigheden die Hij op dat moment observeerde. Hij had het zeker niet onmiddellijk na de schepping van Adam bedacht. Jesaja bracht alleen maar een voorspelling onder woorden, maar Jehova had tijdens het Tijdperk van de Wet van te voren geen voorbereidingen getroffen voor dit werk. Integendeel, Hij begon met dit werk aan het begin van het Tijdperk van Genade, toen de boodschapper in de droom van Jozef verscheen en hem verlichtte door hem te vertellen dat God vlees zou worden. En zo begon Zijn incarnatiewerk. God heeft Zich niet, zoals de mensen denken, voor Zijn incarnatiewerk voorbereid na de schepping van de wereld; dit werd pas besloten aan de hand van het ontwikkelingsniveau van de mensheid en de stand van Zijn oorlog met Satan.

Dagelijkse woorden van God Fragment 149

Als God vlees wordt, daalt Zijn Geest neer op een mens, met andere woorden de Geest van God draagt het vlees. Hij doet Zijn werk op aarde, en in plaats van een aantal afgebakende stappen te doorlopen, is dit werk helemaal onbeperkt. Het werk dat de Heilige Geest in het vlees doet, wordt nog steeds bepaald door de resultaten van Zijn werk, en Hij gebruikt dit om de duur te bepalen van Zijn werk in het vlees. De Heilige Geest laat iedere stap van Zijn werk direct zien; Hij onderzoekt Zijn werk al doende; het is niet zo bovennatuurlijk dat het de menselijke fantasie te boven zou gaan. Het is als het werk van Jehova die de hemel en de aarde en alle dingen heeft geschapen; Hij plande en werkte ook tegelijkertijd. Hij scheidde het licht van het duister en zo ontstonden de ochtend en de avond – dit duurde één dag. Op de tweede dag schiep Hij de lucht, wat ook één dag duurde, en toen schiep Hij de aarde, de zeeën en alle bewoners, wat ook nog één dag duurde. Tot de zesde dag ging dit door, toen God de mens schiep en hem liet heersen over alle dingen op aarde, tot op de zevende dag toen Hij klaar was met de schepping van alle dingen en rustte. God zegende de zevende dag en wees hem aan als een heilige dag. Hij besloot deze dag heilig te maken nadat Hij alle dingen geschapen had, niet voor dat Hij ze had geschapen. Ook dit werk was spontaan uitgevoerd. Hij had niet al voordat Hij alle dingen schiep besloten de wereld in zes dagen te scheppen en te rusten op de zevende dag. Zo liggen de feiten helemaal niet. Dit heeft Hij niet gezegd, en ook niet gepland. Hij heeft in geen geval gezegd dat de schepping van alle dingen op de zesde dag klaar zou zijn en dat Hij op de zevende dag zou rusten. Integendeel, Hij schiep zoals het Hem goed leek. En toen Hij eenmaal klaar was met de hele schepping, was het al de zesde dag. Als Hij al op de vijfde dag klaar was geweest met de hele schepping, zou Hij dus de zesde dag als heilige dag hebben aangewezen. Hij was echter op de zesde dag klaar met de hele schepping, en zodoende werd de zevende dag de heilige dag, wat tot op de dag van vandaag zo is gebleven. Daarom wordt Zijn huidige werk op dezelfde manier uitgevoerd. Hij spreekt en voorziet in jullie behoeften naar jullie omstandigheden. Dat betekent dat de Geest spreekt en werkt naar de omstandigheden van de mens; de Geest waakt over alles en is op ieder moment en op iedere plaats aan het werk. Wat ik doe, zeg, jullie opdraag en schenk, is zonder uitzondering dat wat jullie nodig hebben. Dus niets van mijn werk staat buiten de realiteit; het is allemaal realistisch, want jullie weten allemaal dat “de Geest van God over iedereen waakt.” Als dit allemaal al voor het begin der tijden besloten was, zou het dan niet te zeer bij voorbaat hebben vastgestaan? Je denkt dat God zes hele millennia heeft uitgewerkt en daarbij heeft voorbeschikt dat de mensheid rebellerend, opstandig, bedrieglijk en oneerlijk is, als het hebben van de verdorvenheid van het vlees, de satanische gezindheid, de lust in de ogen en het hebben van haar eigen pleziertjes. Dat was niet voorbeschikt door God, het kwam juist door het verderf

van Satan. Sommigen zullen zeggen: “Was Satan dan niet ook in de macht van God? God had voorbeschikt dat Satan de mens op deze manier zou verderven, en daarna voerde Hij Zijn werk onder de mensen uit.” Zou God nu echt Satan hebben voorbeschikt om de mensheid te verderven? Hij wil maar al te graag dat de mensheid een normaal mensenleven kan leiden; zou Hij het leven van de mens lastigvallen? Als dat zo is, zou dan de nederlaag van Satan en de redding van de mensheid geen zinloze inspanning zijn? Hoe kan de opstandigheid van de mensheid nu voorbeschikt zijn? Deze kwam nu juist door Satans verstoringen, hoe kan dat nu door God zijn voorbeschikt? De Satan in Gods macht die jullie begrijpen en de Satan in Gods macht waar ik het over heb, zijn heel verschillend. Volgens jullie bewering dat “God almachtig is, en Satan in Zijn handen,” zou Satan Hem niet verraden. Heb je niet gezegd dat God almachtig is? Jullie kennis is te abstract en niet in lijn met de realiteit; de mens kan nooit Gods gedachten bevatten en evenmin kan de mens Gods wijsheid bevatten. God is almachtig, dat is zeker waar. De aartsengel heeft God verraden omdat God hem aanvankelijk gedeeltelijk gezag heeft gegeven. Dit was natuurlijk onvoorzien, zoals Eva die bezweek voor de verleiding van de slang. Maar hoe Satan zijn verraad ook uitvoert, Hij is niet almachtig zoals God. Zoals jullie al zeiden, Satan is machtig, maar wat hij ook doet, Gods gezag verslaat hem altijd. Dat is de ware betekenis achter de uitspraak “God is almachtig, en Satan is in Zijn handen.” Daarom moet Zijn oorlog met Satan stap voor stap gevoerd worden; en verder plant Hij Zijn werk in reactie op de listen van Satan. Dat wil zeggen dat Hij naar gelang het tijdperk mensen redt en Zijn wijsheid en almacht openbaart. Zo was ook het werk van de laatste dagen niet vóór het Tijdperk van Genade voorbeschikt; voorbeschikkingen werden niet op zo’n geordende wijze uitgevoerd als: ten eerste, ervoor zorgen dat de uiterlijke gezindheid van de mens verandert; ten tweede, laat de mens Zijn tuchtiging en beproevingen ontvangen; ten derde, laat de mens de beproeving van de dood ervaren; ten vierde, laat de mens de tijden van liefde voor God ervaren en maak het plan voor een schepsel duidelijk; ten vijfde, laat de mens Gods wil zien en laat hem God helemaal kennen, en voltooi de mens dan. Dit heeft Hij niet allemaal in het Tijdperk van Genade gepland. Hij is hier juist in het huidige tijdperk mee begonnen. Satan is aan het werk, net als God. Satan brengt zijn verdorven gezindheid tot uitdrukking, terwijl God rechtstreeks spreekt en een aantal wezenlijke dingen openbaart. Dit is het werk dat nu gedaan wordt, en lang geleden werd er volgens ditzelfde principe gewerkt nadat de wereld was geschapen.

uit ‘Je moet weten hoe de hele mensheid zich tot op heden heeft ontwikkeld’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Dagelijkse woorden van God Fragment 150

Eerst schiep God Adam en Eva, en ook schiep Hij een slang. Van alle dingen was de slang het giftigst, zijn lichaam bevatte gif en dit werd door Satan gebruikt. Het was de slang die Eva tot

zonde verleidde. Na Eva zondigde ook Adam, en toen waren beiden in staat het onderscheid tussen goed en kwaad te zien. Als Jehova had geweten dat de slang Eva zou verleiden, en dat Eva Adam zou verleiden, waarom heeft Hij ze dan bij elkaar in een tuin gezet? Als Hij die dingen had kunnen voorspellen, waarom schiep Hij dan een slang en liet die in de hof van Eden los? Waarom waren er in de hof van Eden vruchten van de boom van de kennis van goed en kwaad? Was het Zijn bedoeling dat zij de vruchten zouden eten? Toen Jehova kwam, durfden Adam noch Eva Hem tegemoet te treden, en toen pas wist Jehova dat ze van de vruchten van de boom van de kennis van goed en kwaad hadden gegeten en ten prooi waren gevallen aan de listen van de slang. Uiteindelijk vervloekte Hij de slang, en vervloekte Hij ook Adam en Eva. Toen zij beiden van de vrucht van de boom aten, was Jehova Zich er totaal niet van bewust dat ze dat deden. De mensen werden zo verdorven dat zij slecht en seksueel promiscue werden, zelfs in die mate dat wat zij in hun hart droegen slecht en zondig was: ze werden vuil. Jehova had dus spijt dat Hij de mensheid had geschapen. Daarna verrichte Hij het vernietigingswerk van de wereld met een zondvloed, wat Noach en zijn zonen overleefden. Sommige dingen zijn niet echt zo geavanceerd en bovennatuurlijk als de mensen zich voorstellen. Sommigen vragen: “Als God wist dat de aartsengel Hem zou verraden, waarom heeft Hij hem dan geschapen?” Dit zijn de feiten: Toen de aarde nog niet bestond was de aartsengel de belangrijkste engel van de hemel. Hij had de rechtsbevoegdheid over alle engelen in de hemel; dit was het gezag dat God hem had toegekend. Na God was hij de belangrijkste onder de engelen in de hemel. Toen God later de mensheid schiep, beging de aartsengel een nog groter verraad tegen God op aarde. Ik zeg dat hij God verraadde omdat hij de mensheid wilde besturen en zo Gods gezag wilde overtreffen. Het was de aartsengel die Eva tot zonde verleidde. Dit deed hij omdat hij zijn koninkrijk op aarde wilde vestigen en de mensheid God wilde doen verraden en aan hemzelf doen gehoorzamen. Hij zag dat velen hem gehoorzaamden: de engelen, maar ook de mensen op aarde. De vogels en de dieren, de bomen, de bossen, de bergen, de rivieren en alle dingen op aarde waren aan de zorg van de mens toevertrouwd – dat wil zeggen aan Adam en Eva – terwijl Adam en Eva de aartsengel gehoorzaamden. Zo wenste de aartsengel Gods gezag dus te overtreffen en God te verraden. Later leidde dit ertoe dat veel engelen God verraadden en daarna diverse onreine geesten werden. Is de ontwikkeling van de mensheid tot vandaag de dag niet door het verderf van de aartsengel veroorzaakt? De mensheid is alleen geworden hoe ze vandaag is, omdat de aartsengel God heeft verraden en de mensheid heeft verdorven. Dit werk dat stap voor stap wordt uitgevoerd, is lang niet zo abstract en eenvoudig als de mens zich voorstelt. Satan heeft zijn verraad met reden begaan, maar de mens kan zoiets eenvoudigs niet begrijpen. Waarom heeft God de hemel, de aarde en alle dingen geschapen, en ook Satan geschapen? Als God Satan zo veracht, en Satan Zijn vijand is, waarom heeft Hij Satan dan geschapen? Schiep Hij geen vijand door Satan te scheppen? God heeft niet daadwerkelijk een vijand geschapen; Hij heeft juist een

engel geschapen en de engel verraadde Hem later. Zijn status was zo hoog geworden dat hij God wilde verraden. Je zou kunnen zeggen dat dit toeval was, maar het was ook een onvermijdelijke ontwikkeling. Het is hetzelfde als dat je onvermijdelijk op een dag zult sterven; er is al sprake van een zekere mate van ontwikkeling. Er zijn dwazen die zeggen: “Gezien Satan uw vijand is, waarom hebt u hem eigenlijk geschapen? Wist u niet dat de aartsengel u zou verraden? Kunt u niet van eeuwigheid naar eeuwigheid kijken? Kent u zijn natuur niet? Omdat u duidelijk wist dat hij u zou verraden, waarom heeft u hem dan aartsengel gemaakt? En ook al zou je het verraad negeren, dan heeft hij nog steeds zoveel engelen geleid en is naar de wereld van de stervelingen afgedaald om de mensheid te verderven. Tot op heden hebt u uw zesduizendjarige managementplan niet kunnen voltooien.” Zijn die woorden juist? Als je zo denkt, maak je het jezelf dan niet moeilijker dan wel nodig is? Weer anderen zeggen: “Als Satan de mensheid niet tot op heden had verdorven, dan zou God de mensheid niet op deze manier gered hebben. Gods wijsheid en almacht zou dan onzichtbaar zijn geweest, hoe zou Zijn wijsheid zich dan manifesteren? God heeft dus een menselijk ras geschapen voor Satan; in de toekomst zou God dan Zijn almacht openbaren – hoe kan de mens anders de wijsheid van God ontdekken? Als de mens zich niet tegen Hem zou verzetten en opstandig zou handelen, zouden Zijn daden zich niet hoeven manifesteren. Als de hele schepping Hem zou aanbidden en gehoorzamen, zou Hij geen werk hebben.” Dit is nog verder van de realiteit verwijderd, want aan God is niets vuil, en dus kan Hij geen vuiligheid scheppen. Hij openbaart Zijn daden nu alleen maar zodat Hij Zijn vijand kan verslaan, om de mensheid te redden die door Hem is geschapen, om de duivels en Satan te verslaan, die Hem haten en verraden en zich tegen Hem verzetten en die helemaal in het begin onder Zijn heerschappij vielen en Hem toebehoorden. Hij wil deze duivels verslaan en zodoende Zijn almacht aan alle dingen openbaren. De mensheid en alle dingen op aarde zijn nu onder Satans invloedssfeer en onder de invloedssfeer van de goddelozen. God wil Zijn daden aan alle dingen openbaren zodat de mensen Hem leren kennen, en daarmee Satan verslaan en Zijn vijanden helemaal overwinnen. Het geheel van dit werk wordt bereikt doordat Hij Zijn daden onthult. Al Zijn schepselen zijn onder Satans invloedssfeer en dus wil Hij Zijn almacht aan hen laten zien en aldus Satan verslaan. Als er geen Satan was, zou Hij Zijn daden niet hoeven te onthullen. Als Satan de mensheid niet lastig had gevallen, zou Hij de mensheid hebben geschapen en hen in de hof van Eden hebben laten leven. Waarom heeft Hij al Zijn daden nooit geopenbaard aan de engelen of aan de aartsengel voordat Satan Hem verraadde? Als de engelen en de aartsengel Hem hadden gekend, en Hem in het begin hadden gehoorzaamd, dan had Hij die zinloze daden van het werk nooit hoeven uitvoeren. Vanwege het bestaan van Satan en duivels, verzetten de mensen zich tegen Hem en lopen ze over van opstandigheid, en daarom wil God Zijn daden openbaren. Omdat Hij oorlog wil voeren met Satan moet Hij Zijn eigen gezag gebruiken om Satan te verslaan en al Zijn daden aanwenden om Satan te verslaan. Op deze

manier zal Zijn reddingswerk onder de mensheid Zijn wijsheid en almacht duidelijk aan de mensen laten zien. Het huidige werk van God is betekenisvol en lijkt op geen enkele manier op wat sommigen zeggen: “Is het werk dat u doet niet tegenstrijdig? Is deze volgorde in het werk niet gewoon een oefening in zelfkwelling? U heeft Satan geschapen, vervolgens laat u hem u verraden en zich tegen u verzetten. U heeft de mensheid geschapen, vervolgens heeft u haar aan Satan overhandigd en heeft het laten gebeuren dat Adam en Eva verleid werden. U heeft al deze dingen opzettelijk gedaan; waarom heeft u zo’n hekel aan de mensheid? Waarom heeft u een afkeer van Satan? Heeft u hen niet zelf gemaakt? Wat haat u dan eigenlijk?” Veel dwazen zullen dat zeggen. Ze willen van God houden, maar in hun hart klagen ze over God – wat een tegenstelling! Je begrijpt de waarheid niet, je hebt te veel bovennatuurlijke gedachten, en dan beweer je ook nog dat het Gods fout is – je bent zo dwaas! Jij bent het die de waarheid vervalst, dat is niet de fout van God! Sommigen blijven zelfs maar steeds weer klagen: “U was het die Satan heeft geschapen en u die Satan in de wereld van de mens heeft geworpen en er menselijkheid aan gegeven hebt. De mensheid bezit een satanische gezindheid. In plaats van haar te vergeven, verafschuwt u haar in zekere mate. In het begin hield u in zekere mate van de mensheid. U heeft Satan de mensenwereld ingeslagen, en nu heeft u een hekel aan de mensheid. U bent het die liefde en afschuw voelt voor de mensheid – wat is daar de verklaring voor? Is dat niet een tegenstrijdigheid?” Hoe jullie er ook naar kijken, dit is wat er in de hemel is gebeurd: de aartsengel verraadde God op deze manier, de mensheid werd verdorven op deze manier en is tot op de dag van vandaag op deze manier verdergegaan. Hoe jullie het ook onder woorden brengen, dit is het hele verhaal. Jullie moeten echter goed begrijpen, dat God Zijn huidige werk verricht om jullie te redden en om Satan te verslaan.

uit ‘Je moet weten hoe de hele mensheid zich tot op heden heeft ontwikkeld’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Dagelijkse woorden van God Fragment 151

God gebruikt Zijn management van de mensen om Satan te verslaan. Door de mens te verderven brengt Satan het lot van de mensheid tot een einde en valt hij het werk van God lastig. Aan de andere kant is Gods werk de redding van de mensheid. Is er een stap in Gods eigen werk die niet bedoeld is om de mensheid te redden? Is er een stap die niet bedoeld is om de mensheid te zuiveren, haar rechtschapen te maken en zo te laten leven dat er een beeld ontstaat waarvan gehouden kan worden? Satan doet dit echter niet. Hij verderft de mensheid, hij werkt voortdurend aan het verderf van de mensheid in het hele universum. God doet natuurlijk ook Zijn eigen werk. Hij let niet op Satan. Hoeveel gezag Satan ook heeft, zijn gezag was toch door God gegeven. God heeft hem gewoon niet al Zijn gezag gegeven, dus, wat hij ook doet, hij kan God nooit overtreffen en blijft altijd in de macht van God. In de hemel heeft God niet één van Zijn

dadens onthuld. Hij gaf Satan slechts een klein deel van het gezag zodat deze de engelen kon besturen. Wat Satan dus ook doet, hij kan het gezag van God nooit overtreffen, omdat het oorspronkelijke gezag dat God hem gaf beperkt was. Terwijl God werkt, verstoort Satan. In de laatste dagen zal hij zijn verstoring afmaken; en zo zal ook Gods werk dan af zijn, en het soort persoon dat God wil voltooien zal dan voltooid zijn. God stuurt de mensen op een positieve manier; Zijn leven is levend water, onmetelijk en grenzeloos. Satan heeft de mens tot op zekere hoogte verdorven, maar uiteindelijk zal het levende water van het leven de mens voltooien; Satan kan dat dan niet meer verhinderen en kan zijn werk dan niet meer doen. Zo krijgt God die mensen helemaal. Satan weigert dit nu nog te accepteren. Hij neemt het voortdurend tegen God op, maar God slaat hier geen acht op. Hij heeft gezegd dat Hij alle duistere krachten en invloed van Satan zal overwinnen. Dit is het werk dat nu in het vlees gedaan moet worden en dit is ook de betekenis van de incarnatie. Het is bedoeld om het stadium van het werk waarmee Satan in de laatste dagen verslagen wordt af te maken, om alles wat aan Satan toebehoort uit te schakelen. Gods overwinning over Satan is een onvermijdelijke trend! Satan heeft in feite lang geleden al gefaald. Toen het evangelie zich begon te verspreiden in het land van de grote rode draak, dat wil zeggen toen de vleesgeworden God begon te werken en dit werk in gang werd gezet, was Satan geheel en al verslagen, want de incarnatie was bedoeld om Satan te verslaan. Satan zag dat God weer vlees was geworden en ook met Zijn werk was begonnen, en hij zag dat geen enkele kracht dit werk tegen zou kunnen houden. Daarom stond hij verstomd toen hij dit werk zag en durfde hij geen verder werk te doen. Aanvankelijk dacht Satan dat ook hij over voldoende wijsheid beschikte, en hij onderbrak en verstoorde Gods werk. Hij had echter niet verwacht dat God weer vleesgeworden was en dat God in Zijn werk zijn opstandigheid had gebruikt om als openbaring en oordeel voor de mensheid te dienen en zo de mensheid te veroveren en Satan te verslaan. God is wijzer dan Satan en Zijn werk overtreft dat van Satan mijlenver. Daarom zei ik voorheen: Het werk dat ik doe wordt in reactie op de listen van Satan uitgevoerd. Uiteindelijk zal ik mijn almacht laten zien, en de machteloosheid van Satan. Als God Zijn werk doet, komt Satan achter Hem aan, totdat hij uiteindelijk vernietigd is – hij zal niet eens weten wat hem overkomt! Hij zal zich de waarheid pas realiseren als hij is stukgesmeten en verpletterd, hij is dan al verbrand in de vuurzee. Zal hij dan niet volledig overtuigd zijn? Hij heeft dan immers geen snode plannen meer!

uit 'Je moet weten hoe de hele mensheid zich tot op heden heeft ontwikkeld' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 152

Gods werk onder de mensen is onlosmakelijk met de mens verbonden, want dit werk is op de mens gericht. Hij is ook het enige door God geschapen wezen dat van God kan getuigen. Het leven en alle activiteiten van de mens zijn onlosmakelijk met God verbonden; alles wordt door

de hand van God bestuurd en men kan zelfs zeggen dat niemand buiten God om kan bestaan. Niemand kan dit ontkennen, want het is een feit. Alles wat God doet, is ten behoeve van de mensheid en gericht tegen de snode plannen van Satan. Alles wat de mens nodig heeft, komt van God en God is de bron van het leven van de mens. De mens kan zich dus gewoonweg niet van God losmaken. God heeft bovendien nooit de intentie gehad om Zich van de mens los te maken. Het werk dat God doet, is ten behoeve van de hele mensheid en Zijn gedachten zijn altijd welwillend. Voor de mens zijn het werk van God en de gedachten van God (dat wil zeggen Gods wil) dus allebei 'visies' die de mens moet kennen. Zulke visies zijn ook het management van God en het werk dat onmogelijk door de mens gedaan kan worden. De eisen die God intussen tijdens Zijn werk aan de mens stelt, worden de 'praktijk' van de mens genoemd. Visies zijn het werk van God Zelf, Zijn wil voor de mensheid, of de oogmerken en betekenis van Zijn werk. Visies kunnen ook als onderdeel van het management worden beschouwd, want dit management is het werk van God en is op de mens gericht, wat wil zeggen dat dit het werk is dat God onder de mensen doet. Dit werk is het bewijs en het pad waardoor de mens God leert kennen en is van het grootste belang voor de mens. Als mensen geen aandacht schenken aan Gods werk maar in plaats daarvan alleen aandacht schenken aan de leerstellingen van geloof in God of aan onbeduidende, onbelangrijke details, dan zullen ze God simpelweg niet kennen en bovendien niet naar Gods hart zijn. Het werk van God is uitermate nuttig voor de mens om God te leren kennen en wordt visies genoemd. Deze visies zijn het werk van God, de wil van God en de oogmerken en betekenis van Gods werk; ze zijn de mens allemaal tot nut. Praktijk duidt op dat wat de mens behoort te doen, wat de schepselen die God volgen moeten doen. Het is ook de plicht van de mens. Wat de mens behoort te doen, heeft de mens niet vanaf het allereerste begin begrepen, maar zijn de eisen die God tijdens Zijn werk aan de mens stelt. Deze eisen worden gaandeweg dieper en verhevener terwijl God werkt. Tijdens het Tijdperk van de Wet moest de mens bijvoorbeeld de wet volgen en tijdens het Tijdperk van Genade moest de mens het kruis dragen. Het Tijdperk van het Koninkrijk is anders: de eisen aan de mens zijn hoger dan tijdens het Tijdperk van de Wet en het Tijdperk van Genade. Naarmate de visies verhevener worden, worden de eisen aan de mens ook steeds hoger; ze worden steeds duidelijker en reëler. Ook de visies worden steeds reëler. Deze vele reële visies bevorderen niet alleen de gehoorzaamheid van de mens aan God, maar bevorderen bovendien zijn kennis van God.

uit 'Gods werk en de praktijk van de mens' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 153

Vergeleken met eerdere tijdperken is het werk van God tijdens het Tijdperk van het Koninkrijk praktischer, meer gericht op het wezen van de mens en veranderingen in zijn

gezindheid, en beter in staat om te getuigen van God Zelf voor allen die Hem volgen. Met andere woorden: God laat met Zijn werk in het Tijdperk van het Koninkrijk meer van Zichzelf zien dan op enig moment in het verleden, wat betekent dat de visies die de mens behoort te kennen, verhevener zijn dan in enig eerder tijdperk. Omdat Gods werk onder de mensen in onbekend terrein terecht is gekomen, zijn de visies die de mens tijdens het Tijdperk van het Koninkrijk leert kennen het meest verheven onder al het managementwerk. Gods werk is op onbekend terrein terechtgekomen, dus zijn de visies die de mens moet kennen de hoogste van alle visies geworden. De resulterende praktijk van de mens is eveneens hoger dan in enig eerder tijdperk, want de praktijk van de mens verandert mee met de visies, en de vervolmaking van de visies markeert ook de vervolmaking van de eisen aan de mens. Zodra Gods management helemaal tot stilstand komt, stopt de praktijk van de mens ook, en zonder het werk van God heeft de mens geen keus dan zich aan de leer van vroegere tijden te houden, hij kan zich nergens anders toe wenden. Zonder nieuwe visies zal er geen nieuwe praktijk door de mens zijn; zonder complete visies zal er geen volmaakte praktijk door de mens zijn; zonder verhevener visies zal er geen verhevener praktijk door de mens zijn. De praktijk van de mens verandert met de voetstappen van God, de kennis en ervaring van de mens veranderen eveneens met Gods werk. Hoe capabel de mens ook is, toch is hij onlosmakelijk met God verbonden, en als God ook maar even zou stoppen met werken, zou de mens direct sterven vanwege Zijn toorn. De mens heeft niets om over op te scheppen, want hoe verheven iemands kennis vandaag ook is, hoe gedegen zijn ervaringen ook zijn, hij is onlosmakelijk met Gods werk verbonden – want de praktijk van de mens en wat hij in zijn geloof in God dient te zoeken, zijn onlosmakelijk verbonden met de visies. In elke instantie van Gods werk zijn er visies die de mens dient te kennen, en daaropvolgend worden er gepaste eisen aan de mens gesteld. Zonder deze visies als fundament zou de mens simpelweg niet tot praktiseren in staat zijn en zou de mens God evenmin onwankelbaar kunnen volgen. Als de mens God niet kent of Gods wil niet begrijpt, is alles wat de mens doet zinloos en kan God er nooit Zijn goedkeuring aan geven. Hoeveel talenten de mens ook heeft, toch blijft hij onlosmakelijk verbonden met Gods werk en Gods leiding. Hoe goed de mens ook handelt of hoeveel acties de mens ook uitvoert, het werk van God blijft onvervangbaar. En dus is de praktijk van de mens onder alle omstandigheden onlosmakelijk verbonden met de visies. Zij die de nieuwe visies niet aanvaarden, hebben geen nieuwe praktijk. Hun praktijk heeft niets te maken met de waarheid, omdat ze leerstellingen aanhangen en zich aan de dode wet houden; ze hebben helemaal geen nieuwe visies en bijgevolg brengen ze in het nieuwe tijdperk ook niets in praktijk. Ze zijn de visies kwijtgeraakt en zijn daarmee ook het werk van de Heilige Geest en de waarheid kwijtgeraakt. Zij die zonder de waarheid zijn, zijn het product van dwaasheid, zij zijn de belichaming van Satan. Wat voor persoon iemand ook is, hij kan niet zonder de visies van Gods werk en kan niet verstoken zijn van de aanwezigheid van de Heilige

Geest; zodra iemand de visies kwijtraakt, daalt hij onmiddellijk af in Hades en leeft hij in duisternis. Mensen zonder visies zijn mensen die God dwaas volgen, ze zijn zonder het werk van de Heilige Geest en ze leven in de hel. Zulke mensen streven niet naar de waarheid en gebruiken de naam van God als een uithangbord. Mensen die het werk van de Heilige Geest niet kennen, die de vleesgeworden God niet kennen, die de drie fases van het werk in het geheel van Gods management niet kennen – zij kennen de visies niet en dus zijn ze zonder de waarheid. En zijn zij die de waarheid niet bezitten niet allemaal kwaaddoeners? Zij die bereid zijn om de waarheid in praktijk te brengen, die bereid zijn om kennis van God te zoeken en die werkelijk met God meewerken, zijn mensen voor wie de visies als fundament fungeren. Zij worden door God goedgekeurd omdat ze met God meewerken en het is deze medewerking die de mens in praktijk moet brengen.

uit 'Gods werk en de praktijk van de mens' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 154

De visies omvatten vele paden om te beoefenen. De visies omvatten ook de praktische eisen aan de mens, alsook het werk van God dat de mens behoort te kennen. In het verleden kwam tijdens speciale bijeenkomsten of de grote bijeenkomsten op verschillende plaatsen maar één aspect van het pad van de praktijk ter sprake. Die praktijk was dat wat tijdens het Tijdperk van Genade in praktijk gebracht moest worden en had vrijwel niets met de kennis van God te maken, want de visie van het Tijdperk van Genade was slechts de visie van Jezus' kruisiging en er waren geen verhevener visies. De mens werd geacht niet meer te kennen dan het werk van Zijn verlossing van de mensheid door de kruisiging, dus tijdens het Tijdperk van Genade waren er geen andere visies die de mens kon leren kennen. Op die manier had de mens slechts zeer karige kennis van God en naast de kennis van Jezus' liefde en ontferming waren er maar enkele eenvoudige en jammerlijke dingen die hij in praktijk kon brengen, dingen die bij lange na niet kunnen tippen aan vandaag. In het verleden kon de mens niet spreken over een praktische kennis van Gods werk, welke vorm zijn samenkomst ook had, laat staan dat iemand duidelijk kon zeggen wat het meest geschikte pad van de praktijk voor de mens was om te bewandelen. Hij voegde slechts enkele eenvoudige details toe aan een fundament van verdraagzaamheid en geduld; er was simpelweg geen verandering in het wezen van zijn praktijk, want binnen hetzelfde tijdperk deed God geen nieuwer werk. De enige eisen die Hij aan de mens stelde, waren verdraagzaamheid en geduld, of het kruis dragen. Buiten zulke praktijken waren er geen hogere visies dan de kruisiging van Jezus. In het verleden was er geen sprake van andere visies omdat God niet heel veel werk deed en omdat Hij maar beperkte eisen aan de mens stelde. Op die manier kon de mens, wat hij ook deed, deze grenzen niet overtreden, grenzen die slechts

enkele eenvoudige en oppervlakkige zaken inhielden die de mens in praktijk moest brengen. Ik spreek vandaag over andere visies omdat er vandaag meer werk is gedaan, werk dat het Tijdperk van de Wet en het Tijdperk van Genade in zeer grote mate overstijgt. De eisen aan de mens zijn eveneens een stuk hoger dan in voorbije tijdperken. Als de mens niet in staat is om zulk werk volledig te kennen, zou het geen grote betekenis in zich hebben; men kan zeggen dat de mens moeite zou hebben om zulk werk volledig te kennen als hij er niet zijn hele leven echt moeite voor doet. In het overwinningswerk zou enkel maar praten over het pad van de praktijk de overwinning van de mens onmogelijk maken. Alleen praten over de visies zonder enige eisen aan de mens, zou de overwinning van de mens eveneens onmogelijk maken. Als er alleen over het pad van de praktijk gesproken werd, zou het onmogelijk zijn de mens in zijn achilleshiel te treffen of de denkbeelden van de mens te verjagen, en ook zou het onmogelijk zijn om de mens compleet te overwinnen. Visies zijn het belangrijkste instrument om de mens te overwinnen, maar als er geen pad van praktijk was naast de visies, zou de mens geen manier hebben om te kunnen volgen en geen enkele manier hebben om binnen te gaan. Dit is van begin tot eind het principe van Gods werk geweest: in de visies ligt besloten wat in praktijk gebracht kan worden en er zijn dus ook visies naast datgene wat in praktijk gebracht kan worden. De mate van veranderingen in het leven en de gezindheid van de mens gaat samen met veranderingen in de visies. Als de mens het alleen van zijn eigen inspanningen moest hebben, zou het voor hem onmogelijk zijn om enige betekenisvolle verandering te bewerkstelligen. De visies spreken over het werk van God Zelf en over het management van God. Praktijk duidt op het pad van iemands praktische beoefening en op de weg van het menselijk bestaan; in al het management van God is de relatie tussen visies en praktijk de relatie tussen God en de mens. Als de visies werden weggenomen of als ze alleen ter sprake kwamen zonder de praktijk te noemen, of als er alleen visies waren en de praktijk voor de mens werd uitgewist, dan zou men zulke dingen niet als het management van God kunnen beschouwen en kan men al helemaal niet zeggen dat het werk van God ten behoeve van de mensheid is; op deze manier zou niet alleen de plicht van de mens worden weggenomen, maar zou het oogmerk van Gods werk ermee ontkend worden. Als de mens van begin tot eind alleen maar in de praktijk bezig moest zijn zonder dat Gods werk een rol speelde en als de mens het werk van God ook niet hoefde te kennen, dan zou men zulk werk al helemaal niet het management van God kunnen noemen. Als de mens God en Gods wil niet kende en zijn praktijk blind beoefende op een vage en abstracte wijze, dan zou hij nooit een volkomen gekwalificeerd schepsel worden. Deze twee dingen zijn dus allebei onontbeerlijk. Als alleen het werk van God er was, dat wil zeggen als alleen de visies er waren en er geen sprake was van medewerking of praktijk door de mens, dan zou men zulke zaken niet het management van God kunnen noemen. Als er alleen sprake was van de praktijk en intrede van de mens, zou dit eveneens onaanvaardbaar zijn, hoe verheven het door de mens bewandelde pad ook was. Het

binnengaan van de mens moet gaandeweg veranderen samen met het werk en de visies; het kan niet als een gril veranderen. De principes van de praktijk van de mens zijn niet vrij en onbeperkt, maar binnen bepaalde grenzen. Zulke principes veranderen tegelijk met de visies van het werk. Gods management komt dus uiteindelijk neer op Gods werk en de praktijk van de mens.

uit 'Gods werk en de praktijk van de mens' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 155

Het managementwerk kwam alleen tot stand vanwege de mensheid, wat wil zeggen dat het alleen werd voortgebracht door het bestaan van de mensheid. Er was geen management vóór de mensheid of in het begin, toen de hemelen en aarde en alle dingen geschapen werden. Als er in al het werk van God geen praktijk was die de mens ten goede komt, dat wil zeggen: als God geen gepaste eisen stelde aan de verdorven mensheid (als er in al het werk dat God doet geen geschikt pad voor de praktijk van de mens was), dan zou men dit werk niet Gods management kunnen noemen. Als het gehele werk van God alleen bestond uit de verdorven mensheid vertellen hoe men de praktijk moest beoefenen en God Zijn eigen werkzaamheden niet uitvoerde en geen greintje van Zijn almacht of wijsheid toonde, dan zou de mens niets van Gods gezindheid weten, hoe hoog Gods eisen aan de mens ook waren, hoe lang God ook onder de mensen leefde; als dat het geval was, zou zulk werk het helemaal niet verdienen om Gods management genoemd te worden. Het werk van Gods management is eenvoudig gezegd het werk dat God doet en al het werk dat mensen die door God gewonnen zijn onder de leiding van God uitvoeren. Zulk werk kan als management samengevat. Met andere woorden, Gods werk onder de mensen, alsook de medewerking met Hem door allen die Hem volgen worden gezamenlijk management genoemd. Hier wordt het werk van God visies genoemd en de medewerking van de mens praktijk. Hoe verhevener Gods werk (dat wil zeggen hoe verhevener de visies), hoe meer Gods gezindheid aan de mens duidelijk wordt gemaakt, hoe meer het afwijkt van de opvattingen van de mens en hoe verhevener de praktijk en medewerking van de mens zijn. Hoe hoger de eisen aan de mens, hoe meer Gods werk afwijkt van de opvattingen van de mens, waardoor ook de beproevingen van de mens toenemen en de normen die aan hem gesteld worden hoger worden. Aan het einde van dit werk zullen alle visies voltooid zijn en zal wat de mens in praktijk moet brengen het hoogtepunt van volmaaktheid bereikt hebben. Dit zal ook de tijd zijn wanneer ieder naar zijn soort wordt ingedeeld, want wat de mens moet weten, zal aan de mens zijn getoond. Wanneer de visies dus hun hoogtepunt bereiken, zal het werk daarmee ook zijn einde naderen en zal de praktijk van de mens ook zijn hoogtepunt bereikt hebben. De praktijk van de mens is gebaseerd op het werk van God, en het management van God komt alleen volledig tot uitdrukking dankzij de praktijk en de medewerking van de mens. De mens is het pronkstuk van Gods werk, het voorwerp van al het

management van God en hij is ook het product van Gods gehele management. Als God alleen werkte, zonder medewerking van de mens, zou er niets zijn dat als kristallisatie van Zijn hele werk kon dienen. Op die manier zou Gods management ook geen greintje betekenis hebben. Behalve door Gods werk, is het alleen doordat God gepaste voorwerpen uitkiest om Zijn werk tot uitdrukking te brengen en de almacht en wijsheid ervan te bewijzen, mogelijk om het oogmerk van Gods management te bereiken, alsook het oogmerk om met behulp van al dit werk Satan volledig te verslaan. Zo is de mens een onmisbaar onderdeel van het werk van Gods management en is de mens de enige die Gods management vruchten kan laten voortbrengen en zijn ultieme oogmerk kan laten verwezenlijken; geen andere levensvorm dan de mens kan zo'n rol vervullen. Wil de mens de ware kristallisatie van het managementwerk worden, dan moet de ongehoorzaamheid van de verdorven mensheid geheel worden uitgebannen. Dit vereist dat de mens een geschikte praktijk krijgt aangereikt voor verschillende tijden en dat God het bijbehorende werk onder de mensen uitvoert. Alleen op deze manier zal er uiteindelijk een groep mensen gewonnen worden die de kristallisatie van het managementwerk vormt. Gods werk onder de mensen kan geen getuigenis afleggen van God Zelf door het werk van God alleen; zo'n getuigenis vraagt ook om levende menselijke wezens die geschikt zijn voor Zijn werk, om tot stand te komen. God zal eerst op deze mensen inwerken, door wie Zijn werk vervolgens tot uitdrukking wordt gebracht en zo zal dit getuigenis van Hem onder alle schepselen afgelegd worden. Daarin zal God dan het oogmerk van Zijn werk bereikt hebben. God werkt niet alleen om Satan te verslaan, want Hij kan niet rechtstreeks getuigenis van Zichzelf afleggen onder alle schepselen. Deed Hij dat wel, dan zou het onmogelijk zijn om de mens volledig te overtuigen, dus God moet wel op de mens inwerken om hem te overwinnen, alleen dan kan Hij getuigenis verkrijgen onder alle schepselen. Als God alleen zou werken en er geen medewerking van de mens zou zijn, of als de mens niet hoefde mee te werken, dan zou de mens Gods gezindheid nooit kunnen leren kennen en altijd onwetend blijven inzake Gods wil; op die manier zou men het niet het werk van Gods management kunnen noemen. Als de mens alleen zelf streefde, zocht en hard werkte, maar hij het werk van God niet begreep, zou de mens grappen uithalen. Zonder het werk van de Heilige Geest is wat de mens doet van Satan, is hij opstandig en een kwaaddoener; Satan is te zien in alles wat de verdorven mensheid doet en er is niets wat met God strookt, het is allemaal de manifestatie van Satan. Niets in alles waarvan gesproken is, is zonder visies en praktijk. Op het fundament van visies vindt de mens de praktijk en het pad van gehoorzaamheid, zodat hij zijn opvattingen aan de kant kan zetten en de dingen kan verkrijgen die hij in het verleden niet heeft gehad. God vereist dat de mens met Hem meewerkt, dat de mens zich volledig aan Zijn eisen onderwerpt en de mens vraagt om het werk dat God Zelf doet te aanschouwen, om de almacht van God te ervaren en Gods gezindheid te kennen. Dit alles vormt, samengevat, het management van God. Gods verbintenis met de mens is het management, het

meest verheven management.

uit 'Gods werk en de praktijk van de mens' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 156

Visies hebben vooral betrekking op het werk van God Zelf, de praktijk is iets wat de mens behoort te doen en heeft geen betrekking op God. Het werk van God wordt door God Zelf voltooid en de praktijk van de mens wordt door de mens zelf bewerkstelligd. Wat God Zelf behoort te doen, hoeft de mens niet te doen en wat de mens in praktijk behoort te brengen, heeft niets met God van doen. Het werk van God is Zijn eigen bediening en heeft geen betrekking op de mens. Dit werk hoeft de mens niet te doen en bovendien zou de mens niet in staat zijn om het werk te doen dat God behoort te doen. Wat de mens in de praktijk behoort te brengen, moet de mens tot stand brengen, of het nu het offeren van zijn leven betreft of zich aan Satan overleveren om getuigenis af te leggen – dit alles moet de mens tot stand brengen. God Zelf voltooit al het werk dat Hij geacht wordt te doen en wat de mens moet doen, wordt hem getoond; het resterende werk wordt aan de mens overgelaten. God doet geen aanvullend werk. Hij doet alleen het werk dat binnen Zijn bediening valt, toont de mens alleen de weg en doet alleen het werk om de weg te openen, niet het werk om de weg te bereiden; de mens behoort dit te begrijpen. De waarheid in praktijk brengen, betekent de woorden van God in praktijk brengen en dit alles is de plicht van de mens, is wat de mens behoort te doen en heeft niets van doen met God. Als de mens eist dat God, op dezelfde wijze als de mens, ook kwelling en loutering ondergaat in de waarheid, is de mens ongehoorzaam. Gods werk is het uitvoeren van Zijn bediening en de plicht van de mens is alle aanwijzingen van God op te volgen, zonder enige weerstand. De mens moet zien te bereiken wat hij tot stand behoort te brengen, ongeacht de manier waarop God werkt of leeft. Alleen God Zelf kan eisen stellen aan de mens, dat wil zeggen: alleen God Zelf is in staat om eisen aan de mens te stellen. De mens behoort geen keuze te hebben, behoort zich alleen maar volledig over te geven en in de praktijk aan de slag te gaan; deze rede dient de mens te bezitten. Zodra het werk dat God Zelf behoort te doen, voltooid is, moet de mens het ervaren, stap voor stap. Als de mens aan het eind, wanneer al het management van God is voltooid, nog steeds niet gedaan heeft wat God vereist, dan moet de mens gestraft worden. Als de mens niet aan de eisen van God voldoet, komt dat door zijn ongehoorzaamheid; het betekent niet dat God niet grondig genoeg geweest is in Zijn werk. Allen die Gods woorden niet in praktijk kunnen brengen, die niet aan Gods eisen kunnen voldoen, die niet trouw kunnen zijn en hun plicht niet kunnen vervullen – zij zullen allemaal gestraft worden. Wat jullie vandaag wordt gevraagd te bereiken, zijn geen aanvullende eisen, maar de plicht van de mens en wat alle mensen behoren te doen. Als jullie niet in staat zijn om zelfs maar jullie plicht te doen, of die goed te doen, roepen jullie dan geen problemen over

jezelf af? Flirten jullie dan niet met de dood? Hoe kunnen jullie dan nog steeds een toekomst verwachten en vooruitzichten hebben? Het werk van God is ten behoeve van de mensheid en de medewerking van de mens is ten behoeve van Gods management. Nadat God alles heeft gedaan wat Hij behoort te doen, wordt van de mens geëist dat hij zich volop inzet in zijn praktijk en meewerkt met God. De mens dient zich in het werk van God geen moeite te sparen, zijn trouw te tonen, zich niet te wentelen in talloze opvattingen en niet passief op de dood te gaan zitten wachten. God kan Zichzelf voor de mens opofferen, waarom kan de mens dan niet zijn trouw aan God tonen? God is één van hart en één van zin jegens de mens, waarom kan de mens dan niet een beetje meewerken? God werkt voor de mensheid, waarom kan de mens dan niet wat van zijn plicht uitvoeren ten behoeve van Gods management? Gods werk is zover gekomen, toch zien jullie wel maar handelen jullie nog steeds niet, jullie horen wel maar komen niet in beweging. Zijn zulke mensen niet voor het verderf bestemd? God heeft Zijn alles al aan de mens toegewijd, waarom is de mens dan niet in staat om zijn plicht ernstig te vervullen? Gods werk is voor Hem Zijn eerste prioriteit en het werk van Zijn management is van het grootste belang. Gods woorden in praktijk brengen en aan Gods eisen voldoen, zijn voor de mens zijn eerste prioriteit. Dit behoren jullie allemaal te begrijpen. De woorden die tot jullie gesproken zijn, hebben de kern van jullie wezen bereikt en Gods werk is op onbekend terrein terechtgekomen. Veel mensen begrijpen nog steeds niet de waarheid of onwaarheid van deze weg; ze wachten nog steeds af zonder hun plicht te vervullen. In plaats daarvan onderzoeken ze elk woord en iedere daad van God, ze letten op wat Hij eet en draagt en hun opvattingen worden steeds ernstiger. Maken zulke mensen geen gedoe over niets? Hoe kunnen zij mensen zijn die God zoeken? En hoe kunnen zij mensen zijn die de intentie hebben zich aan God te onderwerpen? Ze zetten hun trouw en plicht op een laag pitje en concentreren zich in plaats daarvan op waar God zich bevindt. Zij zijn een schande! Als de mens alles heeft begrepen wat hij behoort te begrijpen en alles in praktijk heeft gebracht wat hij in praktijk behoort te brengen, zal God zeker Zijn zegen over de mens uitstorten, want wat Hij van de mens eist, is de plicht van de mens en wat de mens behoort te doen. Als de mens niet in staat is om te begrijpen wat hij behoort te begrijpen en niet in praktijk kan brengen wat hij in praktijk behoort te brengen, zal de mens gestraft worden. Zij die niet met God meewerken, zijn vijandig jegens God, zij die het nieuwe werk niet aanvaarden, zijn ertegen, ook al doen zulke mensen niets wat er duidelijk tegen ingaat. Allen die de waarheid volgens de eisen van God niet in praktijk brengen, zijn mensen die bewust ingaan tegen en ongehoorzaam zijn aan de woorden van God, zelfs als zulke mensen speciale aandacht aan het werk van de Heilige Geest schenken. Mensen die Gods woorden niet gehoorzamen en zich niet aan God onderwerpen, zijn opstandig en verzetten zich tegen God. Mensen die hun plicht niet vervullen, zijn mensen die niet met God meewerken en mensen die niet met God meewerken, zijn mensen die het werk van de Heilige Geest niet aanvaarden.

Dagelijkse woorden van God Fragment 157

Wanneer Gods werk en Zijn management een bepaald punt bereiken, zijn allen die naar Zijn hart zijn in staat om aan Zijn eisen te voldoen. God stelt eisen aan de mens volgens Zijn eigen normen en volgens wat de mens moet kunnen bewerkstelligen. Terwijl er sprake is van Zijn management, wijst Hij de mens ook de weg en voorziet Hij de mens van een pad om te overleven. Het management van God en de praktijk van de mens zijn allebei van dezelfde fase van het werk en worden tegelijkertijd uitgevoerd. Praten over Gods management gaat ook over veranderingen in de gezindheid van de mens en praten over wat de mens behoort te doen, en de veranderingen in de gezindheid van de mens, gaat ook over het werk van God; beide kunnen op geen enkel moment van elkaar gescheiden worden. De praktijk van de mens verandert stap voor stap. Dat komt omdat Gods eisen aan de mens eveneens veranderen en omdat Gods werk voortdurend verandert en voorwaarts gaat. Als de praktijk van de mens in leerstellingen blijft hangen, bewijst dit dat hij Gods werk en leiding is kwijtgeraakt; als de praktijk van de mens nooit verandert of dieper gaat, bewijst dit dat de praktijk van de mens wordt beoefend volgens de wil van de mens en niet de beoefening van de waarheid is; als de mens geen pad heeft om te bewandelen, is hij reeds in de handen van Satan gevallen en wordt hij reeds door Satan beheerst, wat betekent dat hij door de boze geest beheerst wordt. Als de praktijk van de mens niet dieper gaat, dan zal Gods werk zich niet ontwikkelen en als er geen verandering is in Gods werk, zal de intrede van de mens tot stilstand komen; dit is onvermijdelijk. Als de mens zich door al het werk van God heen altijd aan de wet van Jehova zou houden, zou Gods werk niet voorwaarts kunnen gaan en zou het helemaal niet mogelijk zijn om het hele tijdperk te voleindigen. Als de mens altijd aan het kruis vasthield en geduld en nederigheid beoefende, zou Gods werk onmogelijk voorwaarts kunnen blijven gaan. Zesduizend jaar management kan gewoonweg niet worden voleindigd onder mensen die alleen de wet aanhangen of alleen aan het kruis vasthouden en geduld en nederigheid beoefenen. In plaats daarvan wordt het gehele werk van Gods management afgesloten onder de mensen in de laatste dagen, zij die God kennen en zijn teruggewonnen uit de greep van Satan en die zich volledig van de invloed van Satan hebben ontdaan. Dit is de onherroepelijke richting van Gods werk. Waarom zegt men dat de praktijk van mensen in de religieuze kerken achterhaald is? Dat komt omdat wat ze in praktijk brengen, losstaat van het huidige werk. In het Tijdperk van Genade was wat ze in praktijk brachten goed, maar het tijdperk is voorbij en Gods werk is veranderd, zodat hun praktijk gaandeweg achterhaald is geraakt. Het is achtergelaten door het nieuwe werk en het nieuwe licht. Op basis van het oorspronkelijke fundament is het werk van de Heilige Geest diverse stappen dieper gegaan. Toch blijven die mensen hangen in de oorspronkelijke fase van Gods werk en klampen

ze zich nog steeds vast aan de oude praktijken en het oude licht. Gods werk kan in drie of vijf jaar tijd enorm veranderen, dus zouden er in de loop van 2000 jaar niet nog grotere transformaties optreden? Als de mens geen nieuw licht of nieuwe praktijk heeft, betekent dit dat hij geen gelijke tred met het werk van de Heilige Geest heeft gehouden. Dit is een gebrek van de mens; het bestaan van Gods nieuwe werk kan niet ontkend worden omdat mensen die het werk van de Heilige Geest eerder hadden zich vandaag nog steeds aan achterhaalde praktijken houden. Het werk van de Heilige Geest gaat altijd voorwaarts en allen die in de stroom van de Heilige Geest zijn, behoren ook dieper voort te gaan en te veranderen, stap voor stap. Ze moeten niet stoppen bij een bepaalde fase. Alleen mensen die het werk van de Heilige Geest niet kennen, zouden bij Zijn oorspronkelijke werk blijven en het nieuwe werk van de Heilige Geest niet aanvaarden. Alleen mensen die ongehoorzaam zijn, zouden niet in staat zijn om het werk van de Heilige Geest te verkrijgen. Als de praktijk van de mens geen gelijke tred houdt met het nieuwe werk van de Heilige Geest, is de praktijk van de mens zeker afgesneden van het huidige werk en strookt die zeker niet met het huidige werk. Zulke ouderwetse mensen zijn simpelweg niet in staat om Gods wil te volbrengen en kunnen al helemaal geen mensen worden die uiteindelijk standvastig zullen staan in hun getuigenis voor God. Het gehele managementwerk kon bovendien niet afgesloten worden te midden van een dergelijke groep mensen. Voor mensen die zich eens aan de wet van Jehova hielden en voor mensen die eens voor het kruis leden, geldt dat als zij de fase van het werk in de laatste dagen niet kunnen aanvaarden, alles wat ze deden dan voor niets en nutteloos geweest zal zijn. De duidelijkste expressie van het werk van de Heilige Geest ligt in het omarmen van het hier en nu, niet het vastklampen aan het verleden. Mensen die geen gelijke tred hebben gehouden met het huidige werk en die zijn afgesneden van de praktijk van vandaag, zijn mensen die het werk van de Heilige Geest tegenwerken en niet aanvaarden. Zulke mensen tartten het huidige werk van God. Hoewel ze vasthouden aan het licht uit het verleden, betekent dit niet dat men kan ontkennen dat ze het werk van de Heilige Geest niet kennen. Waarom is er zoveel gesproken over de veranderingen in de praktijk van de mens, over de verschillen in de praktijk tussen het verleden en het heden, over hoe de praktijk werd beoefend in het vorige tijdperk en over hoe dat vandaag wordt gedaan? Er is altijd sprake geweest van die verschillen in de praktijk van de mens, omdat het werk van de Heilige Geest voortdurend voorwaarts gaat en de praktijk van de mens daarmee ook voortdurend moet veranderen. Als de mens in één fase blijft hangen, bewijst dit zijn onvermogen om gelijke tred te houden met Gods nieuwe werk en het nieuwe licht; het bewijst niet dat Gods managementplan niet veranderd is. Mensen buiten de stroom van de Heilige Geest denken altijd dat ze gelijk hebben, maar in feite is Gods werk in hen lang geleden opgehouden en is het werk van de Heilige Geest verre van hen. Het werk van God werd al lang geleden overgedragen aan een andere groep mensen, een groep met wie Hij Zijn nieuwe werk wil voltooien. Omdat mensen van

religies niet in staat zijn om Gods nieuwe werk te aanvaarden en slechts vasthouden aan het oude werk van weleer, heeft God deze mensen verlaten en doet Hij Zijn nieuwe werk met de mensen die dit nieuwe aanvaarden. Dit zijn mensen die aan Zijn nieuwe werk meewerken en Zijn management kan alleen op deze manier tot stand gebracht worden. Het management van God gaat altijd voorwaarts en de praktijk van de mens stijgt altijd naar een hoger niveau. God werkt altijd en de mens heeft altijd behoeften, zodat beide hun hoogtepunt bereiken: God en de mens volkomen verenigd. Dit drukt het resultaat van Gods werk uit en is de uiteindelijke uitkomst van Gods gehele management.

uit 'Gods werk en de praktijk van de mens' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 158

In elke fase van Gods werk zijn er ook bijbehorende eisen aan de mens. Allen in de stroom van de Heilige Geest bezitten de tegenwoordigheid en discipline van de Heilige Geest; mensen die niet in de stroom van de Heilige Geest zijn, bevinden zich onder het bevel van Satan en zijn van elk werk van de Heilige Geest verstoken. Mensen in de stroom van de Heilige Geest aanvaarden het nieuw werk van God en werken mee in het nieuwe werk van God. Als de mensen in deze stroom niet in staat zijn om mee te werken en de waarheid niet in praktijk kunnen brengen zoals God dat in deze tijd vereist, zullen ze gedisciplineerd worden en in het ergste geval door de Heilige Geest verlaten worden. Mensen die het nieuwe werk van de Heilige Geest aanvaarden, zullen in de stroom van de Heilige Geest leven en de zorg en bescherming van de Heilige Geest genieten. Mensen die bereid zijn om de waarheid in praktijk te brengen, worden door de Heilige Geest verlicht; mensen die niet bereid zijn om de waarheid in praktijk te brengen, worden door de Heilige Geest gedisciplineerd en mogelijk zelfs bestraft. Wat voor persoon ze ook zijn, als ze zich in de stroom van de Heilige Geest bevinden, zal God de verantwoording nemen voor allen die Zijn nieuwe werk aanvaarden omwille van Zijn naam. Mensen die Zijn naam verheerlijken en bereid zijn om Zijn woorden in praktijk te brengen, zullen Zijn zegeningen ontvangen; mensen die Hem ongehoorzaam zijn en Zijn woorden niet in praktijk brengen, zullen Zijn bestraffing ondergaan. Mensen in de stroom van de Heilige Geest aanvaarden het nieuwe werk en omdat ze het nieuwe werk hebben aanvaard, behoren ze op gepaste wijze met God mee te werken en niet opstandig te handelen door hun plicht niet te vervullen. Dit is Gods enige eis aan de mens. Dat geldt niet voor de mensen die het nieuwe werk niet aanvaarden. Zij bevinden zich buiten de stroom van de Heilige Geest en de discipline en terechtwijzing van de Heilige Geest zijn niet op hen van toepassing. Deze mensen leven de hele dag in het vlees, ze leven volgens hun eigen gedachten; alles wat ze doen, is overeenkomstig de leer die voortkomt uit de analyse en het onderzoek van hun eigen brein. Dit zijn niet de eisen van

het nieuwe werk van de Heilige Geest en er is al helemaal geen sprake van meewerken met God. Mensen die het nieuwe werk van God niet aanvaarden, ontberen de nabijheid van God en moeten het bovendien zonder de zegeningen en bescherming van God stellen. In hun woorden en daden houden ze veelal vast aan de vroegere eisen van het werk van de Heilige Geest; daarbij gaat het om leerstellingen, niet om waarheid. Zulke leerstellingen en regels bewijzen afdoende dat het samenkomen van deze mensen uitsluitend een kwestie van religie is; ze zijn niet de uitverkorenen of het voorwerp van Gods werk. De vergadering van allen onder hen kan men wel een groot religieus congres, maar geen kerk noemen. Dit is een onveranderlijk feit. Zij hebben het nieuwe werk van de Heilige Geest niet; wat ze doen, riekt naar religie, wat ze in praktijk brengen, lijkt vervuld met religie; ze beschikken niet over de nabijheid en het werk van de Heilige Geest en komen al helemaal niet in aanmerking om de discipline of verlichting van de Heilige Geest te ontvangen. Deze mensen zijn allemaal levenloze lijken en maden zonder enige spiritualiteit. Ze hebben geen weet van de opstandigheid en tegendraadse houding van de mens, geen weet van al het kwaad dat de mens doet en al helemaal geen weet van al Gods werk en Gods huidige wil. Ze zijn allemaal onwetende, barbaarse mensen, ze zijn gespuis dat de titel gelovigen niet verdient! Niets dat ze doen, heeft ook maar iets met het management van God te maken en kan Gods plannen echt niet verstoren. Hun woorden en daden zijn te weerzinwekkend, te zielig en simpelweg niet het noemen waard. Niets dat de mensen buiten de stroom van de Heilige Geest doen, heeft ook maar iets met het nieuwe werk van de Heilige Geest te maken. Daarom zijn ze zonder de discipline van de Heilige Geest, wat ze ook doen, en worden ze bovendien niet door de Heilige Geest verlicht. Want ze zijn allemaal mensen die de waarheid niet liefhebben en door de Heilige Geest zijn verafschuwde en verworpen. Zij worden kwaaddoeners genoemd, omdat ze in het vlees wandelen en naar eigen believen doen wat ze willen onder de vlag van God. Terwijl God werkt, zijn zij bewust vijandig jegens Hem en rennen ze in de tegenovergestelde richting dan Hij. Dat de mens niet met God meewerkt, is op zichzelf al uiterst opstandig, dus zullen deze mensen die opzettelijk van God weg rennen in het bijzonder hun terechte vergelding niet ontvangen?

uit 'Gods werk en de praktijk van de mens' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 159

Jullie moeten de visie van Gods werk leren kennen en begrijpen wat de grote lijn van Zijn werk is. Zo doe je op een positieve manier intrede. Als je eenmaal de waarheden van de visie goed meester bent geworden, is je intrede zeker gesteld; hoe Zijn werk ook verandert, jouw hart blijft standvastig, jij weet wat de visie inhoudt en jij hebt een doel voor je intrede en je streven. Op die manier zal alle ervaring en kennis in je zich verdiepen en verfijnen. Als je eenmaal het

grotere geheel voor ogen hebt, zul je in je leven niets meer verliezen en je zult niet verloren raken. Als je deze stappen van het werk niet leert kennen, zul je bij elke stap verlies lijden. Je kunt niet binnen een paar dagen rechtsomkeert maken om de zaken om te keren en evenmin zul je je, zelfs niet binnen een paar weken, op het juiste pad kunnen begeven. Zal dit niet tot oponthoud leiden? Er is veel intrede op positieve wijze en dergelijke gebruiken die je je eigen moet maken; zo moet je ook verschillende punten van de visie van Zijn werk doorgronden, zoals de betekenis van Zijn overwinningswerk, het toekomstige pad naar vervolmaakt worden, wat bereikt moet worden door het ervaren van beproevingen, de betekenis van oordeel en tuchtiging, de principes van het werk van de Heilige Geest, en de principes van vervolmaking en van overwinning. Dit zijn allemaal waarheden uit de visie. De overige zijn de drie werkstadia in het Tijdperk van de Wet, het Tijdperk van Genade en het Tijdperk van het Koninkrijk, alsook toekomstige getuigenis. Ook dit zijn waarheden die bij de visie horen, en ze zijn de fundamenteelste én de cruciaalste. Op dit moment is er te veel wat jullie moeten binnengaan en in praktijk brengen, en het is nu gelaagder en gedetailleerder. Als je geen kennis van deze waarheden hebt, is dat het bewijs dat je nog niet binnengegaan bent. Meestal is de kennis van de mens over de waarheid te oppervlakkig; de mens is niet in staat om bepaalde fundamentele waarheden in praktijk te brengen en weet niet hoe hij moet omgaan met zelfs de meest triviale zaken. De reden dat de mens niet in staat is de waarheid in praktijk te brengen, is dat hij geneigd is rebels te zijn, en dat zijn kennis van het werk van tegenwoordig te oppervlakkig en eenzijdig is. Het is dus geen kleine opgave voor de mens om vervolmaakt te worden. Jouw rebelseid is te sterk en je houdt te veel aan je oude zelf vast; je bent niet in staat aan de zijde van de waarheid te staan, of zelfs maar de meest evidente waarheden in praktijk te brengen. Zulke mensen kunnen niet gered worden, het zijn de mensen die niet overwonnen zijn. Als jouw intrede geen detail of doel heeft, zal jouw groei zeer langzaam verlopen. Als jouw intrede gespeend is van alle realiteit, zal jouw streven zinloos zijn. Als je je niet bewust bent van het wezen van de waarheid, zul je niet veranderen. Groei in het leven van de mens en verandering in zijn gezindheid worden bereikt door intrede in de realiteit, sterker nog, door intrede in specifieke ervaringen. Als je veel specifieke ervaringen hebt tijdens je intrede en je veel echte kennis en intrede hebt, zal je gezindheid snel veranderen. Zelfs als je op dit moment niet alles weet van de praktijk, zul je toch op zijn minst alles moeten weten van de visies van Gods werk. Zo niet, dan kun je niet binnengaan, en intrede kan niet zonder dat je eerst kennis hebt van de waarheid. Alleen als de Heilige Geest jou verlicht door middel van je ervaringen, zul je een dieper begrip van de waarheid verkrijgen en dieper binnentreden. Je moet het werk van God leren kennen.

uit 'Het verschil tussen de bediening van vleesgeworden God en de plicht van de mens' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

In het begin, na de schepping van de mensheid, waren het de Israëlieten die dienst deden als de basis van het werk, en heel Israël was de basis van Jehova's werk op aarde. Het werk van Jehova was de mens direct te leiden en te hoeden door de wetten uit te vaardigen, zodat de mens een normaal leven kon leiden en Jehova op aarde op een normale manier kon vereren. God was Een die door de mens niet gezien of aangeraakt kon worden in het Tijdperk van de Wet. Hij leidde slechts de mensen die eerst door Satan waren verdorven en Hij was er om deze mensen te instrueren en te hoeden, en dus gingen de woorden die hij sprak alleen over regelingen, verordeningen en de algemene kennis over hoe als mens te leven, en helemaal niet over waarheden die het leven van de mens voeden. De Israëlieten onder Zijn leiding waren niet degenen die diep door Satan waren verdorven. Zijn wetswerk was slechts de allereerste fase van het reddingswerk, het allereerste begin van het reddingswerk, en het had vrijwel niets te maken met de veranderingen in de levensgezindheid van de mens. Aan het begin van het reddingswerk was het daarom voor Hem niet nodig een vleselijke vorm aan te nemen voor Zijn werk in Israël. Dit is de reden dat Hij een medium, dat wil zeggen: een werktuig, nodig had om contact te hebben met de mens. En zo ontstonden er wezens onder de schepselen die namens Jehova spraken en werkten, en dit is hoe mensenzonen en profeten onder de mensheid begonnen te werken. De mensenzonen werkten onder de mensheid namens Jehova. Op die manier door Hem geroepen worden, betekent dat zulke mensen wetten uitvaardigden namens Jehova, en ook waren ze priesters onder het volk van Israël; zulke mannen waren priesters die door Jehova werden beschut en beschermd, de Geest van Jehova werkte in hen; ze waren leiders onder het volk en dienden Jehova rechtstreeks. Anderzijds waren het de profeten die zich erop toelagden om namens Jehova tot alle mensen van alle landen en van alle stammen te spreken. Zij waren ook degenen die het werk van Jehova profeteerden. Of het nu de mensenzonen of de profeten waren, allemaal werden ze verheven door de Geest van Jehova Zelf en ze droegen het werk van Jehova in zich. Onder het volk waren zij degenen die Jehova rechtstreeks vertegenwoordigden; ze werkten alleen omdat ze door Jehova verheven waren en niet omdat ze het vlees waren waarin de Heilige Geest Zelf was geïncarneerd. En dus waren deze mensenzonen en profeten in het Tijdperk van de Wet, hoewel ze op vergelijkbare wijze namens God spraken en werkten, niet het vlees van de geïncarneerde God. Dit was exact het tegenovergestelde van het Tijdperk van Genade en de laatste fase, want het reddingswerk en het oordeel over mensen werd door de vleesgeworden God Zelf gedaan, en daarom was het niet nodig om de profeten en de mensenzonen opnieuw te verheffen om namens Hem te werken. In de ogen van de mens bestaan er geen wezenlijke verschillen tussen de inhoud en de middelen van hun werk. Daardoor verwacht de mens altijd het werk van de vleesgeworden God met dat van de profeten en de mensenzonen. Het uiterlijk van de vleesgeworden God was in wezen hetzelfde als dat van de profeten en de mensenzonen. En de vleesgeworden God was zelfs nog gewoner en echter dan de profeten.

Daarom is het voor de mens volkomen onmogelijk om hen van elkaar te onderscheiden. De mens focust alleen op het uiterlijk; hoewel ze beiden werken en spreken, gaat hij er helemaal aan voorbij dat er een essentieel verschil is. Omdat het onderscheidingsvermogen van de mens te slecht is, kan hij basale zaken niet nuanceren en is hij zelfs nóg minder in staat om iets dat zo complex is te onderkennen. De woorden en het werk van de profeten en van hen die door de Heilige Geest gebruikt werden, vervulden allemaal de plicht van de mens, voerden zijn functie als schepsel uit, en deden wat een mens hoort te doen. Maar de woorden en het werk van de vleesgeworden God waren bedoeld om Zijn bediening uit te dragen. Ook al was Zijn uiterlijke vorm die van een schepsel, Zijn werk was niet Zijn functie uitdragen, maar Zijn bediening. De term ‘plicht’ is van toepassing op schepselen, terwijl van ‘bediening’ wordt gesproken in verband met het vlees van de geïncarneerde God. Er bestaat een wezenlijk verschil tussen deze twee en ze zijn niet onderling verwisselbaar. Het werk van de mens bestaat slechts uit het vervullen van zijn plicht, terwijl het werk van God het beheren en uitdragen van Zijn bediening is. Dus, ook al werden er door de Heilige Geest veel apostelen gebruikt en waren veel profeten van Hem vervuld, hun werk en woorden waren alleen maar het vervullen van hun plicht als schepselen. Hoewel hun profetieën misschien hoger waren dan de weg van leven waarover de vleesgeworden God sprak, en misschien zelfs hun menselijkheid uitsteeg boven die van de vleesgeworden God, dan nog voerden ze hun plicht uit en vervulden ze niet hun bediening. De plicht van de mens verwijst naar de functie van de mens, en is voor de mens bereikbaar. Maar de bediening die door de vleesgeworden God wordt uitgevoerd, heeft te maken met Zijn management en is voor de mens onbereikbaar. Of de vleesgeworden God nu spreekt, werkt of wonderen verricht, Hij doet groot werk binnen Zijn management, en zulk werk kan niet in Zijn plaats door een mens worden gedaan. Het werk van de mens bestaat alleen uit het vervullen van zijn plicht als schepsel in enige fase van Gods managementwerk. Zonder Gods management, dat wil zeggen, als de bediening van de vleesgeworden God verloren zou gaan, zou ook de plicht van een schepsel verloren gaan. Gods werk in het uitvoeren van Zijn bediening bestaat uit het beheren van de mens, terwijl de mens die zijn plicht vervult, zijn verplichtingen nakomt om aan de eisen van de Schepper te voldoen, en dat kan op geen enkele manier opgevat worden als het uitdragen van iemands bediening. Voor de intrinsieke essentie van God, dat wil zeggen, Zijn Geest, is het werk van God Zijn management, maar voor de vleesgeworden God, die het uiterlijk van een schepsel heeft, is Zijn werk het uitdragen van Zijn bediening. Wat voor werk Hij ook doet, het is om Zijn bediening uit te dragen, en de mens kan alleen maar zijn best doen binnen het kader van Zijn management en onder Zijn leiderschap.

uit ‘Het verschil tussen de bediening van vleesgeworden God en de plicht van de mens’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

In het Tijdperk van Genade heeft Jezus ook veel gesproken en veel werk verricht. Waarin verschilde Hij van Jesaja? Waarin verschilde Hij van Daniël? Was Hij een profeet? Waarom wordt er gezegd dat Hij Christus is? Wat zijn de verschillen tussen hen? Het waren allemaal mannen die woorden spraken, en voor de mens leken hun woorden min of meer hetzelfde. Ze spraken allemaal en verrichtten werk. De profeten van het Oude Testament verkondigden profetieën en Jezus kon dat eender doen. Waarom is dat? Het onderscheid is gebaseerd op de aard van het werk. Om dit duidelijk te zien, kun je de aard van het vlees niet in beschouwing nemen en moet je ook niet de diepte of oppervlakkigheid van hun woorden in beschouwing nemen. Je moet altijd eerst hun werk en de effecten van hun werk op de mens in beschouwing nemen. De profetieën die destijds door de profeten werden uitgesproken voorzagen niet in het leven van de mens, en de boodschappen die ontvangen werden door mensen als Jesaja en Daniël waren slechts profetieën en niet de levensweg. Zonder de rechtstreekse openbaring van Jehova had geen van hen dat werk kunnen doen, wat onmogelijk is voor stervelingen. Ook Jezus sprak veel, maar zulke woorden waren de levensweg waardoor de mens een weg naar het praktiseren kon vinden. Dat wil zeggen: allereerst kon Hij voorzien in het leven van de mens, want Jezus is leven; ten tweede kon Hij de afwijkingen van de mens omkeren; ten derde kon Zijn werk dat van Jehova opvolgen om het tijdperk voort te zetten; ten vierde kon Hij de innerlijke behoeften van de mens bevatten en begrijpen wat de mens tekortkomt; ten vijfde kon Hij een nieuw tijdperk inluiden en het vorige afsluiten. Daarom wordt Hij God en Christus genoemd. Hij is niet alleen anders dan Jesaja, maar ook anders dan alle andere profeten. Neem Jesaja als vergelijking voor het werk van de profeten. Ten eerste kon hij niet in het leven van de mens voorzien; ten tweede kon hij geen nieuw tijdperk inluiden. Hij werkte onder het leiderschap van Jehova en niet om een nieuw tijdperk in te luiden. Ten derde, wat hij zelf sprak ging zijn eigen bevattingsvermogen te boven. Hij ontving openbaringen rechtstreeks van de Geest van God, en anderen zouden het niet begrepen hebben, zelfs als ze ernaar geluisterd hadden. Alleen al deze paar dingen zijn genoeg om te bewijzen dat zijn woorden niet meer waren dan profetieën, niet meer dan een aspect van het werk uitgevoerd namens Jehova. Hij kon echter Jehova niet helemaal vertegenwoordigen. Hij was Jehova's dienaar, een werktuig van Jehova's werk. Hij deed alleen werk in het Tijdperk van de Wet en binnen het bereik van Jehova's werk; buiten het Tijdperk van de Wet deed hij geen werk. Het werk van Jezus was daarentegen anders. Hij overtrof het bereik van Jehova's werk, Hij werkte als de vleesgeworden God en onderging kruisiging om heel de mensheid te verlossen. Dat wil zeggen, Hij deed nieuw werk, buiten het werk dat door Jehova was gedaan. Dit was het inluiden van een nieuw tijdperk. Een andere omstandigheid is dat Hij kon spreken over wat de mens niet kon bereiken. Zijn werk was werk binnen het management van God en had betrekking op heel de mensheid. Hij werkte niet in maar enkele mensen, en evenmin was het Zijn werk om een beperkt aantal mensen te leiden. Ten aanzien van de vraag hoe God vlees werd als een mens,

hoe de Geest in die tijd openbaringen gaf, en hoe de Geest neerdaalde op een mens om het werk te doen, dat zijn zaken die de mens niet kan zien of kan aanraken. Het is volstrekt onmogelijk dat deze waarheden als bewijs dienen dat Hij de vleesgeworden God is. Het onderscheid kan daarom alleen gemaakt worden bij de woorden en het werk van God die voor de mens tastbaar zijn. Alleen dit is echt. Dit is omdat kwesties van de Geest voor jou niet zichtbaar zijn en omdat die alleen door God Zelf echt gekend worden, en zelfs Gods geïncarneerde vlees weet niet alles; je kunt alleen verifiëren of Hij God is uit het werk dat Hij gedaan heeft. Uit Zijn werk blijkt ten eerste dat Hij een nieuw tijdperk kan laten ingaan; en ten tweede dat Hij in het leven van de mens kan voorzien en de mens kan tonen welke weg hij moet volgen. Dit is genoeg om vast te stellen dat Hij God Zelf is. Op zijn minst kan het werk dat Hij doet de Geest van God helemaal vertegenwoordigen, en uit zulk werk blijkt dat de Geest van God in Hem is. Aangezien het werk dat uitgevoerd werd door de vleesgeworden God voornamelijk bedoeld was om een nieuw tijdperk in te luiden, nieuw werk te leiden en een nieuw rijk te ontsluiten, zijn deze paar omstandigheden op zich al voldoende om vast te stellen dat Hij God Zelf is. Dit onderscheidt Hem dus van Jesaja, Daniël en de andere grote profeten. Jesaja, Daniël en de anderen kwamen allemaal uit een klasse hoogopgeleide en ontwikkelde mensen, ze waren buitengewone mensen onder leiderschap van Jehova. Het vlees van de geïncarneerde God beschikte ook over kennis en het ontbrak Hem niet aan verstand, maar Zijn menselijkheid was vooral gewoon. Hij was een gewoon mens; je kon met het blote oog geen speciale menselijkheid aan Hem ontdekken, of iets in Zijn menselijkheid bespeuren wat anders was dan bij anderen. Hij was volstrekt niet bovennatuurlijk of uniek, en Hij had geen hogere opleiding, bezat geen kennis of theorie. Het leven waarover Hij sprak en het pad waarop hij voorging, had hij niet bereikt via theorie, kennis, levenservaring of Zijn opvoeding in het gezin. Nee, die waren het rechtstreekse werk van de Geest, wat het werk is van het geïncarneerde vlees. Het is omdat de mens grootse opvattingen heeft over God, en vooral omdat deze opvattingen uit te veel elementen van vaagheid en het bovennatuurlijke bestaan, dat een gewone God met menselijke zwakheid, die geen tekenen of wonderen kan bewerkstelligen, zeker niet God is in de ogen van de mens. Zijn dit niet de verkeerde opvattingen van de mens? Als het vlees van de geïncarneerde God geen normaal mens was, hoe kan van Hem dan gezegd worden dat Hij vleesgeworden was? Vleesgeworden zijn betekent een gangbaar, normaal mens zijn; als Hij een transcendent wezen was geweest, dan kon Hij niet vleeselijk zijn. Om te bewijzen dat Hij vleeselijk was, moest de geïncarneerde God normaal vlees hebben. Dit was gewoon om de betekenis van de incarnatie volledig te maken. Dit gold echter niet voor de profeten en mensenzonen. Zij waren begaafde mensen die door de Heilige Geest gebruikt werden; in de ogen van de mens was hun menselijkheid bijzonder hoog en ze verrichtten vele daden die normale menselijkheid overstegen. Dat is de reden dat de mens hen als God zag. Jullie allen moeten dit duidelijk begrijpen, want over deze kwestie zijn alle

mensen in voorbije tijden het makkelijkst verward geraakt. Bovendien is de incarnatie het meest mysterieuze van alle dingen en de vleesgeworden God is voor de mens het allermoeilijkst te accepteren. Wat ik zeg draagt bij aan het vervullen van jullie functie en van jullie begrip van het mysterie van de incarnatie. Het heeft allemaal te maken met Gods management, met de visie. Jullie begrip hiervan zal jullie helpen bij het verkrijgen van kennis van de visie, dat wil zeggen, het managementwerk. Op deze manier zullen jullie ook veel inzicht krijgen in de plicht die verschillende soorten mensen horen uit te voeren. Hoewel deze woorden jullie niet rechtstreeks de weg wijzen, helpen ze toch enorm bij jullie intrede, want in jullie huidige levens hebben jullie een groot tekort aan visie, en dat zal een flinke hindernis vormen die jullie intrede tegenhoudt. Als jullie niet in staat zijn geweest om deze zaken te begrijpen, dan zal er geen drijfveer zijn om binnen te gaan. Hoe kan zo'n streven het jullie mogelijk maken jullie plicht naar beste kunnen te vervullen?

uit 'Het verschil tussen de bediening van vleesgeworden God en de plicht van de mens' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 162

Sommige mensen zullen vragen: "Wat is het verschil tussen het werk dat wordt gedaan door de geïncarneerde God en dat van de profeten en apostelen uit het verleden? David werd ook Heer genoemd, net als Jezus. Hoewel het werk dat ze deden verschillend was, werden ze hetzelfde genoemd. Waarom, zeg je, was hun identiteit niet gelijk? Wat Johannes zag was een visioen, afkomstig van de Heilige Geest, en hij was in staat om de woorden te spreken die de Heilige Geest wilde zeggen. Waarom is de identiteit van Johannes anders dan die van Jezus?" De woorden die door Jezus werden gesproken konden God volledig representeren en representeerden volledig het werk van God. Wat Johannes zag was een visioen en hij was niet in staat om het werk van God volledig te representeren. Hoe kan het dat Johannes, Petrus en Paulus vele woorden spraken – net als Jezus – maar niet dezelfde identiteit hadden als Jezus? Dat is vooral omdat het werk dat zij deden verschillend was. Jezus representeerde de Geest van God en was de Geest van God rechtstreeks aan het werk. Hij deed het werk van een nieuwe tijd, het werk dat niemand eerder had gedaan. Hij opende een nieuwe weg, Hij representeerde Jehova en Hij representeerde God Zelf. Terwijl Petrus, Paulus en David, ongeacht hoe ze genoemd werden, slechts de identiteit van een schepsel van God representeerden, en werden gezonden door Jezus of Jehova. Dus hoe veel werk ze ook deden, hoe groot de wonderen die ze deden ook waren, ze waren uiteindelijk slechts schepselen van God en niet in staat om de Geest van God te representeren. Zij werkten in de naam van God of na gezonden te zijn door God. Bovendien werkten zij in de tijdperken die was begonnen door Jezus of Jehova en het werk dat zij deden stond niet los. Zij waren uiteindelijk slechts schepselen van God. In het Oude Testament spraken

veel profeten voorspellingen uit of schreven profetische boeken. Niemand zei dat zij God waren, maar zodra Jezus begon te werken, getuigde de Geest van God dat Hij God was. Waarom is dat zo? Op dit moment zou je dat al moeten weten! Vroeger hebben de apostelen en profeten verschillende brieven geschreven en vele profetieën gedaan. Later hebben mensen sommige daarvan gekozen om op te nemen in de Bijbel en sommige zijn verloren gegaan. Omdat er mensen zijn die zeggen dat alles dat door hen is gezegd afkomstig is van de Heilige Geest, waarom wordt dan een gedeelte daarvan als goed beschouwd en een gedeelte als slecht? En waarom zijn sommigen wel gekozen en anderen niet? Als het inderdaad de woorden zijn die zijn gesproken door de Heilige Geest, zou het dan nodig zijn dat mensen een selectie maken? Waarom is het verslag van de woorden die Jezus heeft gesproken en van het werk dat Hij heeft gedaan verschillend in elk van de vier evangeliën? Is dat niet de schuld van degenen die het opgetekend hebben? Sommige mensen zullen vragen: “Omdat de brieven die zijn geschreven door Paulus en de andere schrijvers van het Nieuwe Testament en het werk dat zij deden gedeeltelijk afkomstig waren van de menselijke wil en vermengd waren met menselijke ideeën, is er dan niet ook menselijk onzuiverheid in de woorden die u (God) vandaag de dag spreekt? Bevatten die werkelijk geen menselijke ideeën?” Dit stadium van het werk dat door God wordt gedaan is totaal verschillend van dat van Paulus en de vele apostelen en profeten. Er is niet alleen een verschil in identiteit, maar er is ook een principieel verschil in het werk dat wordt gedaan. Nadat Paulus neergeslagen was en voor de Heer neerviel, werd hij geleid door de Heilige Geest om te werken en werd hij een gezondene. Daarom schreef hij brieven aan de kerken en deze brieven volgden allemaal de leer van Jezus. Paulus is gezonden door de Heer om te werken in de naam van de Heer Jezus, maar toen God Zelf kwam, werkte Hij niet in de naam van iemand en representeerde Hij niemand anders dan de Geest van God in Zijn werk. God kwam om Zijn werk rechtstreeks te doen: Hij is niet vervolmaakt door een mens en Zijn werk is niet gedaan volgens de leer van een mens. In dit stadium van het werk leidt God niet door te spreken over Zijn persoonlijke ervaringen, maar voert Hij het werk rechtstreeks uit in overeenstemming met wat Hij heeft. Bijvoorbeeld de beproeving van de dienstdoeners, de tijd van tuchtiging, de beproeving van de dood, de tijd van God liefhebben ... Dit is allemaal werk dat niet eerder is gedaan en werk van de huidige tijd, in plaats van menselijke ervaringen. Wat zijn in de woorden die ik heb gesproken de menselijke ervaringen? Zijn ze niet allemaal rechtstreeks afkomstig van de Geest en zijn ze niet voortgekomen uit de Geest? Het is alleen zo dat jouw kaliber zo zwak is dat je niet in staat bent om dieper te kijken tot op de waarheid! De praktische weg van leven waar ik over spreek is het leiden over het pad. Hierover is nooit door iemand gesproken, noch heeft iemand dit pad al eerder ervaren of kende iemand deze realiteit. Voordat ik deze woorden sprak, heeft niemand ze nog gezegd. Niemand heeft ooit over zulke ervaringen gesproken of over zulke details. Bovendien heeft nog nooit iemand op deze zaken gewezen om ze te onthullen.

Niemand heeft ooit over het pad geleid, dat ik vandaag leid en als dit door een mens zou worden geleid, zou het geen nieuwe weg zijn. Neem Paulus en Petrus bijvoorbeeld. Zij hadden geen eigen persoonlijke ervaringen voordat Jezus voorging op het pad. Het was pas nadat Jezus hen op het pad had geleid, dat zij de woorden die door Jezus waren gesproken en het pad waarop Hij leidde hebben ervaren. Hierdoor hebben ze veel ervaringen opgedaan en de brieven geschreven. Op die manier zijn de ervaringen van mensen niet hetzelfde als het werk van God en is het werk van God niet hetzelfde als de kennis zoals beschreven door de ideeën en ervaringen van mensen. Ik heb keer op keer gezegd dat ik vandaag een nieuw pad leid en nieuw werk doe en mijn werk en mijn uitingen zijn anders dan die van Johannes en alle andere profeten. Ik doe nooit eerst ervaringen op en spreek er dan met jullie over – zo is het zeker niet. Als dat zo zou zijn, zou dat jullie niet al lang geleden hebben vertraagd? In het verleden was de kennis waar velen over spraken zo verheven, maar al hun woorden zijn alleen gesproken op basis van de woorden van de zogenaamde spirituele personen. Zij leidden niet de weg, maar kwamen vanuit hun ervaringen, vanuit wat zij hadden gezien en vanuit hun kennis. Sommige dingen waren hun opvattingen en sommige dingen ervaringen die ze hadden samengevat. De aard van mijn werk vandaag is totaal anders. Ik heb niet ervaren om geleid te worden door anderen, noch heb ik geaccepteerd om vervolmaakt te worden door anderen. Bovendien is alles wat ik heb gezegd en gedeeld niet als dat van iemand anders en is het nooit door iemand anders gezegd. Vandaag wordt, ongeacht wie jullie zijn, jullie werk uitgevoerd op basis van deze woorden die ik spreek. Wie zou zonder deze uitingen en dit werk in staat zijn om deze dingen (de beproeving van de dienstdoeners, de tijd van tuchtiging ...) te ervaren en wie zou in staat zijn om te spreken over deze kennis? Ben je echt niet in staat om dat te zien? Ongeacht in welke stap van het werk, zodra mijn woorden worden uitgesproken, beginnen jullie te communiceren volgens mijn woorden en te werken volgens mijn woorden en dit is niet een weg die een van jullie had bedacht. Ben je, nu je zover bent gekomen, niet in staat om zo'n duidelijke en eenvoudige vraag te zien? Het is niet een weg die door iemand is verzonnen, noch is het gebaseerd op een spiritueel persoon. Het is een nieuw pad en zelfs veel van de woorden die ooit door Jezus zijn gesproken zijn niet langer geldig. Wat ik zeg is de opening van een nieuw tijdperk en het is werk dat op zichzelf staat. Het werk dat ik doe en de woorden die ik spreek zijn allemaal nieuw. Is dat niet het nieuwe werk van vandaag? Het werk van Jezus was ook zo. Zijn werk was ook anders dan dat van de mensen in de tempel en het was ook anders dan het werk van de farizeeën, noch leek het op dat wat werd gedaan door het volk van Israël. Mensen wisten niet wat ze ervan moesten denken nadat ze er getuige van waren geweest: "Was dit werkelijk gedaan door God?" Jezus hield zich niet aan de wet van Jehova. Toen Hij de mensen kwam onderrichten was alles wat Hij zei nieuw en anders dan wat was gezegd door de oude heiligen en profeten van het Oude Testament. Daardoor bleven mensen onzeker. Dat is wat het zo moeilijk maakt om met mensen om te gaan. Voordat jullie dit nieuwe

stadium van het werk accepteerden, was het pad dat de meerderheid van jullie bewandelden dat van het beoefenen en binnengaan op de grondvesten van het pad van die spirituele personen. Maar vandaag is het werk dat ik doe heel anders en daarom kunnen jullie niet beslissen of het goed is of niet. Het maakt me niets uit welk pad je eerst bent gegaan en het interesseert me ook niet wiens ‘voedsel’ je at of wie je als je ‘vader’ beschouwde. Nu ik ben gekomen en nieuw werk heb gebracht om mensen te leiden, moet iedereen die mij volgt doen wat ik zeg. Ongeacht hoe sterk de ‘familie’ waar je vandaan komt is, je moet mij volgen. Je moet niet handelen volgens je vroegere gebruiken, je ‘pleegvader’ zou zich terug moeten trekken en jij zou voor je God moeten komen om je rechtmatige deel te vragen. Het geheel van jou is in mijn handen en je zou niet te veel blind geloof moeten geven aan je pleegvader; hij kan geen totale controle over je uitoefenen. Het werk van vandaag staat op zichzelf. Alles wat ik zeg vandaag is duidelijk niet gebaseerd op een basis uit het verleden. Het is een nieuw begin en als je zegt dat dit is gemaakt door een mens dan ben je iemand die zo blind is, dat hij niet meer gered kan worden!

uit ‘Over titels en identiteit’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Dagelijkse woorden van God Fragment 163

Jesaja, Ezechiël, Mozes, David, Abraham en Daniël waren leiders of profeten van het uitverkoren volk Israël. Waarom werden zij niet God genoemd? Waarom getuigde de Heilige Geest niet van hen? Waarom getuigde de Heilige Geest van Jezus zodra Hij Zijn werk begon en Zijn woorden begon te spreken? En waarom getuigde de Heilige Geest niet van anderen? Zij, mannen van vlees en bloed, werden “Heer” genoemd. Ongeacht hoe ze genoemd werden, representeert hun werk hun wezen en essentie en hun wezen en essentie representeren hun identiteit. Hun essentie is niet afhankelijk van hun titel; deze wordt gerepresenteerd door wat ze uitdrukten en wat ze naleefden. In het Oude Testament was het heel gewoon om Heer genoemd te worden. Iemand kon wat dan ook genoemd worden, maar zijn essentie en intrinsieke identiteit waren onveranderlijk. Zijn onder die valse Christussen, valse profeten en bedriegers niet ook mensen die “God” worden genoemd? En waarom zijn zij niet God? Omdat ze niet in staat zijn om het werk van God te doen. In de basis zijn zij mannen, bedriegers van mensen, niet God en daarom hebben zij niet de identiteit van God. Werd David niet ook Heer genoemd door de twaalf stammen? Jezus werd ook Heer genoemd; waarom werd alleen Jezus de geïncarneerde God genoemd? Was Jeremia niet ook bekend als de Mensenzoon? En was Jezus niet bekend als de Mensenzoon? Waarom werd Jezus gekruisigd in naam van God? Is dat niet omdat Zijn essentie anders was? Is dat niet omdat Zijn werk anders was? Maakt een titel uit? Hoewel Jezus ook de Mensenzoon werd genoemd, was Hij de eerste incarnatie van God, Hij was gekomen om de macht te nemen en het werk van de verlossing te volbrengen. Dit bewijst dat de identiteit en

essentie van Jezus anders waren dan die van anderen die ook Mensenzoon werden genoemd. Wie van jullie durft vandaag te zeggen dat alle woorden die zijn gesproken door hen die werden gebruikt door de Heilige Geest afkomstig waren van de Heilige Geest? Durft iemand zoiets te zeggen? Als je wel zoiets zegt, waarom is dan het boek met profetieën van Ezra weggedaan en waarom is hetzelfde gedaan met de boeken van die oude heiligen en profeten? Als ze allemaal afkomstig waren van de Heilige Geest, waarom durven jullie het dan om zulke wispelturige keuzes te maken? Ben jij gekwalificeerd om te kiezen wat het werk is van de Heilige Geest? Veel van de verhalen van Israël zijn ook weggedaan. Als je gelooft dat deze geschriften uit het verleden allemaal afkomstig zijn van de Heilige Geest, waarom zijn dan sommige boeken weggedaan? Als ze allemaal afkomstig waren van de Heilige Geest, zouden ze allemaal behouden moeten worden en naar de broeders en zusters van de kerken gestuurd om te lezen. Ze zouden niet gekozen of weggedaan moeten worden volgens menselijke willekeur; het is verkeerd om dat te doen. Als je zegt dat de ervaringen van Paulus en Johannes vermengd waren met hun persoonlijke visie, betekent dat niet dat hun persoonlijke ervaringen en kennis afkomstig was van Satan, maar alleen dat ze dingen hadden die afkomstig waren van hun persoonlijke ervaringen en visies. Hun kennis kwam overeen met de achtergrond van de daadwerkelijke ervaringen in die tijd en wie zou met zekerheid kunnen zeggen dat dat allemaal afkomstig was van de Heilige Geest? Als de vier evangeliën allemaal afkomstig waren van de Heilige Geest, waarom hebben Matheus, Marcus, Lucas en Johannes dan allemaal iets anders gezegd over het werk van Jezus? Als jullie dit niet geloven, kijk dan eens naar de verhalen in de Bijbel over hoe Petrus de Heer drie keer loochende: ze zijn allemaal verschillend en ze hebben allemaal hun eigen karakteristieken. Velen die onwetend zijn zeggen: “De vleesgeworden God is ook een mens; kunnen dan de woorden die Hij spreekt volledig afkomstig zijn van de Heilige Geest? Als de woorden van Paulus en Johannes vermengd waren met de menselijke wil, zijn de woorden die Hij spreekt dan werkelijk niet vermengd met de menselijke wil?” Mensen die zulke dingen zeggen zijn blind en onwetend! Lees de vier evangeliën zorgvuldig; Lees wat zij vastlegden over de dingen die Jezus deed en de woorden die Hij sprak. Elk verhaal was, simpel gezegd, verschillend en elk had zijn eigen perspectief. Als wat door de auteurs van deze verhalen is geschreven allemaal afkomstig was van de Heilige Geest, zou het allemaal hetzelfde en consistent moeten zijn. Waarom zijn er dan discrepanties? Is het niet heel dwaas van de mens om dit niet te kunnen zien? Als je gevraagd wordt om te getuigen van God, wat voor getuigenis kun je dan geven? Kan zo’n manier van God kennen van Hem getuigen? Als anderen je vragen: “Als de verslagen van Johannes en Lucas vermengd zijn met de menselijke wil, zijn dan niet de woorden die door jullie God zijn gesproken ook vermengd met de menselijke wil?”, zou je dan een duidelijk antwoord kunnen geven? Nadat Lucas en Matheus de woorden van Jezus hadden gehoord en het werk van Jezus hadden gezien, spraken ze vanuit hun eigen kennis in de vorm

van herinneringen en beschreven sommige feiten die Jezus had gedaan. Kun je zeggen dat hun kennis volledig was onthuld door de Heilige Geest? Buiten de Bijbel waren er veel spirituele personen met meer kennis dan zij; waarom zijn hun woorden niet opgepikt door latere generaties? Zijn zij niet ook gebruikt door de Heilige Geest? Weet dat ik in het werk van vandaag niet spreek vanuit mijn eigen visie gebaseerd op het fundament van het werk van Jezus. Ook spreek ik niet mijn eigen kennis uit tegen de achtergrond van het werk van Jezus. Welk werk deed Jezus in die tijd? En welk werk doe ik nu? Wat ik doe en zeg is zonder precedent. Het pad waarop ik nu ga is nooit eerder betreden, er is niet op gelopen door de mensen van vorige generaties en tijden. Vandaag is dat pad geopend en is dat niet het werk van de Geest? Ook al was het het werk van de Heilige Geest, de leiders uit het verleden hebben allemaal hun werk uitgevoerd op het fundament van anderen; Het werk van God Zelf is echter anders. Het stadium van het werk van Jezus was hetzelfde: Hij heeft een nieuwe weg ontsloten. Toen Hij kwam, predikte Hij het evangelie van koninkrijk der hemelen en zei dat de mensen zich moesten bekeren en berouw tonen. Nadat Jezus Zijn werk had volbracht, gingen Petrus en Paulus en anderen door met het werk van Jezus. Nadat Jezus aan het kruis was geslagen en ten hemel opgestegen, zijn zij door de Geest gestuurd om de weg van het kruis te verspreiden. De woorden van Paulus waren weliswaar verheven, maar ze waren ook gebaseerd op het fundament gelegd door wat Jezus zei, zoals geduld, liefde, lijden, het bedekken van het hoofd, doop en andere leerstellingen om te volgen. Dat was allemaal gefundeerd op de woorden van Jezus. Zij waren niet in staat om een nieuwe weg te openen omdat ze allemaal mannen waren die gebruikt werden door God.

uit 'Over titels en identiteit' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 164

De uitspraken en het werk van Jezus waren in die tijd niet volgens de leer en Hij voerde Zijn werk niet uit volgens het werk van de wet van het Oude Testament. Het was volgens het werk dat gedaan moest worden in het Tijdperk van Genade. Hij werkte volgens het werk dat Hij had voortgebracht, volgens Zijn eigen plan en volgens Zijn bediening. Hij werkte niet in overeenstemming met de wet van het Oude Testament. Niets wat Hij deed was in overeenstemming met de wet van het Oude Testament en Hij is niet gekomen om te werken om de woorden van de profeten te vervullen. Elk stadium van Gods werk was niet speciaal om de voorspellingen van de oude profeten te vervullen en Hij is niet gekomen om Zich te houden aan de leer of bewust de voorspellingen van de oude profeten uit te voeren. Maar Zijn daden verstoorde de voorspelling van de oude profeten ook niet en ze verstoorde ook niet het werk dat Hij eerder had gedaan. Het meest in het oog springende punt van Zijn werk was dat Hij Zich

niet hield aan een leer en het werk deed dat Hij Zelf moest doen. Hij was geen profeet of ziener, maar een doener, die daadwerkelijk was gekomen om het werk te doen dat Hij moest doen, en om Zijn nieuwe tijdperk te openen en Zijn nieuwe werk te doen. Natuurlijk vervulde Jezus toen Hij Zijn werk kwam doen, ook veel van de woorden die door de oude profeten waren gesproken in het Oude Testament. Zo heeft het werk van vandaag ook voorspellingen van de oude profeten van het Oude Testament laten uitkomen. Het is alleen dat ik die ‘vergeelde oude almanak’ niet omhoog houd, dat is alles. Omdat er meer werk is dat ik moet doen, er zijn meer woorden die ik tot jullie moet spreken en dit werk en deze woorden zijn veel belangrijker dan het verklaren van passages uit de Bijbel. Want zulk werk heeft geen echte betekenis of waarde voor jullie en kan jullie niet helpen of veranderen. Ik wil het nieuwe werk niet doen omwille van het vervullen van een passage uit de Bijbel. Als God alleen op aarde is gekomen om de woorden van de oude profeten van de Bijbel in vervulling te laten gaan, wie is dan groter, de geïncarneerde God of die oude profeten? Tenslotte, hebben de profeten het voor het zeggen over God, of heeft God het voor het zeggen over de profeten? Hoe verklaar je die woorden?

uit ‘Over titels en identiteit’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Dagelijkse woorden van God Fragment 165

Elke stap van Gods werk volgt één en dezelfde stroom. Daarom wordt in Gods managementplan van zesduizend jaar elke stap direct gevolgd door de volgende, vanaf de grondvesting der aarde tot op de dag van vandaag. Als er niemand was geweest om de weg te bereiden, zou er ook niemand achteraan hebben kunnen komen, want er zijn mensen die er achteraan komen en er zijn mensen die de weg bereiden. Op die manier is het werk doorgegeven, stap voor stap. Één stap volgt op de vorige en zonder iemand om de weg te openen, zou het onmogelijk zijn om het werk te beginnen en zou God geen middelen hebben om Zijn werk verder te brengen. Geen stap gaat tegen een andere in en elke stap volgt op de vorige in volgorde om zo een stroom te vormen; dit wordt allemaal gedaan door dezelfde Geest. Maar ongeacht of iemand de weg opent of doorgaat met het werk van een ander, bepaalt dit niet hun identiteit. Is dat niet juist? Johannes opende de weg en Jezus ging door met zijn werk. Bewijst dat dus dat de identiteit van Jezus lager is dan die van Johannes? Jehova voerde Zijn werk uit vóór Jezus, kun je daarom zeggen dat Jehova groter is dan Jezus? Of ze de weg bereidden of met het werk van anderen door gingen is niet belangrijk; wat het meest belangrijk is, is de aard van hun werk en de identiteit die het representeert. Is dat niet juist? Omdat God wilde werken onder de mensen, moest Hij iemand doen opstaan die het werk kon doen van het bereiden van de weg. Toen Johannes net begon aan zijn prediking, zei hij: “Maak de weg van de Heer gereed, maak recht zijn paden.” “Kom tot inkeer, want het koninkrijk van de hemel is nabij.” Zo sprak hij vanaf het

allereerste begin en waarom kon hij deze woorden zeggen? Wat de volgorde betreft waarin deze woorden zijn gezegd, was het Johannes die als eerste de goede boodschap bracht van het koninkrijk van de hemel en Jezus die daar later over sprak. Volgens de opvattingen van mensen was het Johannes die het nieuwe pad opende en was Johannes natuurlijk groter dan Jezus. Maar Johannes zei niet dat hij de Christus was en God getuigde niet van hem als de geliefde Zoon van God, maar gebruikte hem slechts om de weg te openen en de weg te bereiden voor de Heer. Hij bereidde de weg voor Jezus, maar kon niet werken in naam van Jezus. Al het werk van de mensen wordt ook in stand gehouden door de Heilige Geest.

In het tijdperk van het Oude Testament was het Jehova die de weg wees en het werk van Jehova representeerde het hele tijdperk van het Oude Testament en al het werk dat in Israël is gedaan. Mozes deed niet meer dan dit werk op aarde te steunen en zijn inspanningen gelden als medewerking verleend door mensen. In die tijd was het Jehova die sprak en Mozes opriep en Hij liet Mozes opstaan uit het volk van Israël en liet hem het volk de wildernis in leiden en op weg naar Kanaän. Dit was niet het werk van Mozes zelf, maar het werk dat persoonlijk geleid werd door Jehova. Mozes kan dus niet God genoemd worden. Mozes heeft ook de wet gegeven, maar deze wet is persoonlijk uitgevaardigd door Jehova. Het was gewoon zo, dat Hij Mozes deze heeft laten uitspreken. Jezus gaf ook geboden en schafte de wet van het Oude Testament af en gaf geboden voor het nieuwe tijdperk. Waarom is Jezus God Zelf? Omdat dit niet dezelfde dingen zijn. In die tijd representeerde het werk dat door Mozes werd gedaan niet dat tijdperk en opende het ook niet een nieuwe weg. Hij was iemand die vooruit was gestuurd door Jehova en slechts iemand die werd gebruikt door God. Toen Jezus kwam, had Johannes het werk van het bereiden van de weg al gedaan en was begonnen met het verspreiden van het evangelie van het koninkrijk van de hemel (de Heilige Geest was hiermee begonnen). Toen Jezus kwam, deed Hij meteen Zijn eigen werk, maar er was een groot verschil tussen Zijn werk en het werk van Mozes. Jesaja heeft ook vele profetieën uitgesproken, maar waarom was hij niet God Zelf? Jezus heeft niet zo veel profetieën uitgesproken, maar waarom was Hij God Zelf? Niemand durfde te zeggen dat het werk van Jezus in die tijd allemaal afkomstig was van de Heilige Geest, noch durfden ze te zeggen dat het allemaal door de wil van de mens was, of dat het helemaal het werk van God Zelf was. De mens had niet de middelen om deze dingen te analyseren. Het kan gezegd worden dat Jesaja zulk werk deed en zulke profetieën sprak en dat die allemaal afkomstig waren van de Heilige Geest. Ze waren niet rechtstreeks afkomstig van Jesaja zelf, maar waren openbaringen van Jehova. Jezus heeft niet een grote hoeveelheid werk gedaan, niet veel woorden gezegd en niet veel profetieën uitgesproken. Voor de mensen leek Zijn prediking niet bijzonder verheven en toch was Hij God Zelf en dat is onverklaarbaar voor mensen. Niemand heeft ooit geloofd in Johannes of Jesaja of David, noch heeft iemand hen ooit God genoemd, of David de God, of

Johannes de God. Niemand heeft ooit zo gesproken en alleen Jezus is ooit Christus genoemd. Deze classificatie is gemaakt volgens het getuigenis van God, het werk dat Hij op zich nam en de bediening dat Hij vervulde. Wat de grote mannen van de Bijbel betreft – Abraham, David, Jozua, Daniël, Jesaja, Johannes en Jezus – kun je aan het werk dat ze deden aflezen wie God Zelf is en welke mensen profeten zijn en wie apostelen. Wie gebruikt werd door God en wie God Zelf was, wordt onderscheiden en bepaald door de aard en het soort van werk dat ze deden. Als je niet in staat bent om het verschil te zien, bewijst dat dat je niet weet wat het betekent om in God te geloven. Jezus is God omdat Hij zo veel woorden sprak en zo veel werk deed, vooral in het laten zien van de vele wonderen. Op dezelfde manier deed ook Johannes veel werk en sprak veel woorden, net als Mozes. Waarom werden zij niet God genoemd? Adam werd rechtstreeks geschapen door God. Waarom werd hij niet God genoemd, in plaats van slechts een schepsel? Als iemand tegen je zegt: “Vandaag heeft God zo veel werk gedaan en zo veel woorden gesproken; Hij is God Zelf. Daarom, omdat Mozes zo veel woorden heeft gesproken, moet hij ook God Zelf zijn!”, dan zou je op jouw beurt moeten vragen: “Waarom getuigde God in die tijd van Jezus en niet Johannes, als God Zelf? Kwam Johannes niet vóór Jezus? Wat was groter, het werk van Johannes of dat van Jezus? Voor mensen lijkt het alsof Johannes’ werk groter was dan Jezus’, maar waarom getuigde de Heilige Geest van Jezus en niet van Johannes?” Hetzelfde gebeurt vandaag! In het begin, toen Mozes het volk van Israël leidde, sprak Jehova tot hem vanuit de wolken. Mozes sprak niet rechtstreeks met Hem, maar werd wel rechtstreeks geleid door Jehova. Dat was het werk van het Israël van het Oude Testament. In Mozes was niet de Geest of Gods wezen. Hij kon dat werk niet doen en daarom is er een groot verschil tussen het werk dat door hem is gedaan en door Jezus. Dat is omdat het werk dat zij deden verschillend is! Of iemand wordt gebruikt door God of een profeet is, of een apostel of God Zelf, kan onderscheiden worden door de aard van zijn werk en dat zal een einde maken aan je twijfel. In de Bijbel staat geschreven dat alleen het Lam de zeven zegels kan openen. De eeuwen door zijn er veel verklaarders van de Schriften geweest onder die grote figuren, kun je daarom zeggen dat zij allemaal het Lam waren? Kun je zeggen dat hun verklaringen allemaal afkomstig waren van God? Zij zijn slechts verklaarders; ze hebben niet de identiteit van het Lam. Hoe zouden zij waardig kunnen zijn de zeven zegels te openen? Het is waar dat “alleen het Lam de zeven zegels kan openen”, maar Hij komt niet alleen om de zeven zegels te openen. Er is geen noodzaak voor dit werk, het gebeurt terloops. Hij is volkomen duidelijk over Zijn eigen werk. Is het nodig dat Hij zo veel tijd besteedt aan het uitleggen van de Schriften? Moet ‘het tijdperk waarin het Lam de Schriften uitlegt’ toegevoegd worden aan het werk van zesduizend jaar? Hij komt om nieuw werk te doen, maar Hij geeft ook enkele openbaringen over het werk van voorbije tijden en laat mensen zo de waarheid over zesduizend jaar werk begrijpen. Het is niet nodig om al te veel passages van de Bijbel te verklaren; waar het om gaat is het werk van vandaag, dat is belangrijk.

Je moet weten dat God niet speciaal is gekomen om de zeven zegels te verbreken, maar om het werk van de redding te doen.

uit 'Over titels en identiteit' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 166

In het Tijdperk van Genade bereidde Johannes de weg voor Jezus. Hij kon niet het werk van God Zelf doen en vervulde slechts de taak van een mens. Johannes was wel de voorloper van de Heer, maar hij kon God niet vertegenwoordigen; hij was slechts een mens die door de Heilige Geest werd gebruikt. Na de doop van Jezus daalde de Heilige Geest als een duif op Hem neer. Hij begon toen Zijn werk, dat wil zeggen: Hij begon aan de bediening van Christus. Daarom nam Hij de identiteit van God aan, want Hij kwam van God. Hoe Zijn geloof hiervoor ook was – soms zwak misschien, of soms sterk – dat hoorde allemaal bij het normale mensenleven dat Hij leidde vóór Zijn bediening. Na Zijn doop (dat wil zeggen zalving), rustten de macht en de glorie van God meteen op Hem, en zo begon Hij aan Zijn bediening. Hij kon tekenen en wonderen verrichten, en Hij had macht en gezag, want Hij werkte direct namens God Zelf; Hij deed het werk van de Geest in Zijn plaats en verwoordde de stem van de Geest. Daarom was Hij God Zelf; dit staat buiten kijf. Johannes werd gebruikt door de Heilige Geest. Hij kon God niet vertegenwoordigen en het was voor hem ook niet mogelijk om God te vertegenwoordigen. Had hij dat willen doen, dan zou de Heilige Geest dat niet hebben toegestaan, want hij kon het werk niet doen dat God Zelf tot stand wilde brengen. Misschien was er veel in hem dat naar de wil van de mens was, of iets wat afweek; hij kon God nooit rechtstreeks vertegenwoordigen. Zijn fouten en tekortkomingen vertegenwoordigden alleen hemzelf, maar zijn werk vertegenwoordigde de Heilige Geest. Toch kun je niet zeggen dat hij in alles God vertegenwoordigde. Konden zijn afwijking en tekortkomingen God eveneens vertegenwoordigen? Fouten maken in het vertegenwoordigen van een mens is normaal, maar als iemand afwijkt in het vertegenwoordigen van God, zou dat God dan niet ontoren? Zou dat geen godslastering tegen de Heilige Geest zijn? De Heilige Geest laat niet zomaar toe dat iemand de plaats van God inneemt, zelfs niet als hij door anderen wordt bejubeld. Als hij God niet is, zou hij op het einde niet standvastig kunnen blijven. De Heilige Geest laat niet toe dat een mens God naar eigen goeddunken vertegenwoordigt! Zo was het de Heilige Geest die tot Johannes getuigde en was het ook de Heilige Geest die hem openbaarde dat hij de weg voor Jezus moest bereiden, maar het werk van de Heilige Geest op hem was goed afgebakend. Alles wat Johannes moest doen, was de wegbereider zijn voor Jezus, om de weg voor Hem te bereiden. Dat wil zeggen: de Heilige Geest stond hem alleen bij in zijn werk om de weg te bereiden en stond hem alleen toe dat werk te doen – iets anders werd hem niet toegestaan. Johannes vertegenwoordigde Elia en hij

vertegenwoordigde een profeet die de weg bereidde. De Heilige Geest stond hem daarin bij; zolang zijn werk het bereiden van de weg was, stond de Heilige Geest hem bij. Als hij echter had beweerd dat hij God Zelf was en gezegd dat hij was gekomen om het verlossingswerk te volbrengen, zou de Heilige Geest hem moeten bestraffen. Hoe belangrijk het werk van Johannes ook was, en ook al werd het door de Heilige Geest gesteund, zijn werk was wel afgebakend. De Heilige Geest verleende Zijn steun weliswaar aan zijn werk, maar de macht die hem toen gegeven werd, beperkte zich tot het bereiden van de weg. Hij kon geen enkel ander werk doen, want hij was slechts Johannes die de weg bereidde, niet Jezus. Het getuigenis van de Heilige Geest is dan ook belangrijk, maar het werk dat de Heilige Geest de mens toestaat om te doen, is nog crucialer. Had Johannes destijds geen onmiskenbaar getuigenis ontvangen? Was zijn werk ook niet belangrijk? Maar het werk dat hij deed, kon dat van Jezus niet overtreffen, want hij was slechts een man die door de Heilige Geest werd gebruikt en kon God niet rechtstreeks vertegenwoordigen, dus was het werk dat hij deed afgebakend. Nadat hij het werk had voltooid om de weg te bereiden, heeft de Heilige Geest zijn getuigenis niet langer gesteund, er volgde geen nieuw werk voor hem en hij verdween toen het werk van God Zelf begon.

Sommigen zijn bezeten door een boze geest en roepen luidruchtig uit: “Ik ben God!” Toch worden ze uiteindelijk onthuld, want ze zitten fout in wat ze vertegenwoordigen. Ze vertegenwoordigen Satan en de Heilige Geest slaat geen acht op hen. Hoe hoog je jezelf ook verheft of hoe krachtig je ook roept, je blijft een schepsel en iemand die Satan toebehoort. Ik roep nooit uit: “Ik ben God, ik ben de geliefde Zoon van God!” Maar het werk dat ik doe, is Gods werk. Moet ik schreeuwen? Er is geen reden tot zelfverheffing. God doet Zijn eigen werk Zelf en heeft de mens niet nodig om Hem een status te verlenen of Hem een eretitel te geven: Zijn werk is voldoende om Zijn identiteit en status te vertegenwoordigen. Was Jezus vóór Zijn doop niet God Zelf? Was Hij niet het geïncarneerde vlees van God? Je kunt toch zeker niet zeggen dat Hij pas na het verkrijgen van een getuigenis de enige Zoon van God werd? Was er lang voordat Hij Zijn werk begon niet al een man die Jezus heette? Jij kunt geen nieuwe paden voortbrengen of de Geest vertegenwoordigen. Jij kunt het werk van de Geest of de woorden die Hij spreekt niet uiten. Jij kunt het werk van God Zelf niet doen en dat van de Geest kun je niet doen. De wijsheid, het wonder en de onvoorstelbaarheid van God, plus de totale gezindheid waarmee God de mens tuchtigt: jij bent niet in staat om dit alles onder woorden te brengen. Het zou dus zinloos zijn om te beweren dat je God bent; je zou dan alleen de naam maar niets van de inhoud hebben. God is Zelf gekomen, maar niemand herkent Hem, toch blijft Hij Zijn werk doen en vertegenwoordigt Hij daarbij de Geest. Of je Hem nu mens of God, de Heer of Christus noemt, of Haar zuster noemt, dat maakt niet uit. Maar het werk dat Hij doet, is dat van de Geest en vertegenwoordigt het werk van God Zelf. Het maakt Hem niet uit hoe mensen Hem noemen.

Kan die naam Zijn werk bepalen? Hoe je Hem ook noemt, wat God aangaat is Hij het geïncarneerde vlees van de Geest van God; Hij vertegenwoordigt de Geest en wordt goed bevonden door de Geest. Als je geen ruimte kunt maken voor een nieuw tijdperk, een oud tijdperk niet kunt afsluiten, geen nieuw tijdperk kunt inluiden of nieuw werk kunt doen, kun je geen God genoemd worden!

uit 'Het mysterie van de vleeswording (1)' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 167

Zelfs iemand die door de Heilige Geest wordt gebruikt, kan God Zelf niet vertegenwoordigen. Dit wil niet alleen zeggen dat zo iemand God niet kan vertegenwoordigen, maar ook dat het werk dat hij doet God niet rechtstreeks kan vertegenwoordigen. Met andere woorden: de menselijke ervaring kan niet rechtstreeks binnen het management van God worden geplaatst en kan het management van God niet vertegenwoordigen. Het werk dat God Zelf doet, is geheel het werk dat Hij beoogt te doen in Zijn eigen managementplan en heeft betrekking op het grootse management. Het werk dat door de mens wordt verricht voorziet in hun persoonlijke ervaring. Het bestaat uit het zoeken naar een nieuw ervaringspad buiten de platgetreden paden, en het begeleiden van hun broeders en zusters terwijl ze door de Heilige Geest geleid worden. Deze mensen voorzien in hun persoonlijke ervaring of de geestelijke geschriften van geestelijke mensen. Hoewel deze mensen door de Heilige Geest worden gebruikt, heeft het werk dat ze doen niets te maken met het grote managementwerk in het plan van zesduizend jaar. Het zijn slechts mensen die de Heilige Geest heeft doen opstaan in verschillende perioden om het volk in de stroom van de Heilige Geest te leiden, tot de taken aflopen die ze kunnen uitvoeren of tot hun leven erop zit. Het werk dat ze doen, is alleen om een geschikt pad te bereiden voor God Zelf of om een bepaald aspect van het management van God Zelf op aarde voort te zetten. Deze mensen zijn uit zichzelf niet in staat om het grotere werk in Zijn management te doen, evenmin kunnen ze nieuwe uitwegen openen en echt niemand van hen kan al Gods werk uit het voorgaande tijdperk afronden. Daarom vertegenwoordigt het werk dat ze doen slechts een schepsel dat zijn taak uitvoert en kan het niet God Zelf vertegenwoordigen die Zijn bediening ter hand neemt. Dit komt omdat het werk dat ze doen anders is dan wat God Zelf doet. Het werk om een nieuw tijdperk in te luiden, is niet iets wat de mens in Gods plaats kan doen. Dat kan niemand anders dan alleen God Zelf doen. Al het werk dat de mens doet, bestaat uit het uitvoeren van zijn taak als schepsel en wordt gedaan wanneer de Heilige Geest iemand daartoe aanspoort of verlicht. De leiding die deze mensen verschaffen, bestaat volledig uit het tonen van het pad van de praktijk aan de mens in het dagelijks leven en hoe hij dient te handelen in overeenstemming met Gods wil. Het werk van de mens behelst niet het management van God en vertegenwoordigt evenmin

het werk van de Geest. Het werk van Witness Lee en Watchman Nee was bijvoorbeeld om voor te gaan op de weg. Of de weg nu nieuw of oud was, het werk was gericht op het principe om Bijbels te blijven. Of het nu was om de lokale kerk te herstellen of de lokale kerk op te bouwen, hun werk had te maken met het vestigen van kerken. Het werk dat ze deden, was een voortzetting van het werk dat Jezus en Zijn apostelen niet hadden afgemaakt of niet verder hadden ontwikkeld in het Tijdperk van Genade. Wat ze deden in hun werk was herstellen wat Jezus in Zijn vroege werk aan de generaties na Hem had gevraagd te doen, zoals hun hoofd bedekken, de doop ondergaan, brood breken of wijn drinken. Je kunt zeggen dat het hun werk was zich aan de Bijbel te houden en paden binnen de Bijbel te zoeken. Ze zetten geen nieuwe stappen voorwaarts. Men kan in hun werk dan ook alleen de ontdekking van nieuwe wegen in de Bijbel zien, alsmede betere en realistischere praktijken. Maar men kan in hun werk niet de huidige wil van God vinden en al helemaal niet het nieuwe werk dat God in de laatste dagen plant te doen. Het pad dat ze bewandelden was namelijk nog steeds een oud pad; er was geen vernieuwing en geen vooruitgang. Ze bleven zich vasthouden aan het feit van Jezus' kruisiging, aan de praktijk om mensen tot bekering en het belijden van hun zonden aan te sporen, aan de gezegden dat wie tot het einde volhardt, gered zal worden, dat de man het hoofd van de vrouw is en de vrouw haar man moet gehoorzamen, en nog meer aan de traditionele opvatting dat zusters niet mogen prediken, maar alleen gehoorzamen. Als dergelijk leiderschap was blijven voortbestaan, zou de Heilige Geest nooit in staat zijn geweest om nieuw werk uit te voeren, om mensen van doctrines te verlossen of om ze het domein van vrijheid en schoonheid binnen te leiden. Daarom moet deze fase van het werk, waarmee het tijdperk verandert, door God Zelf worden gedaan en gesproken; geen mens kan dat anders in Zijn plaats doen. Tot dusver is al het werk van de Heilige Geest buiten deze stroom tot stilstand gekomen en zijn mensen die door de Heilige Geest werden gebruikt de kluts kwijtgeraakt. Aangezien het werk van de mens die door de Heilige Geest wordt gebruikt verschilt van het werk dat God Zelf doet, zijn hun identiteit en de personen ten behoeve van wie ze handelen eveneens verschillend. Het werk dat de Heilige Geest voor ogen heeft, is namelijk anders, daarom krijgen mensen die eveneens werk doen, verschillende identiteiten en statussen toegemeten. De mensen die door de Heilige Geest worden gebruikt, kunnen ook wat nieuw werk doen en wat werk uit het voorgaande tijdperk elimineren, maar ze kunnen niet de gezindheid en de wil van God in het nieuwe tijdperk verwoorden. Ze werken alleen om het werk van het voorgaande tijdperk af te danken en niet om het nieuwe werk te doen met het doel de gezindheid van God Zelf rechtstreeks te vertegenwoordigen. Dus, hoeveel achterhaalde praktijken ze ook afschaffen of hoeveel nieuwe praktijken ze ook introduceren, ze vertegenwoordigen nog steeds de mens en schepselen. Wanneer God Zelf echter werk uitvoert, verklaart Hij niet openlijk de afschaffing van de praktijken van het oude tijdperk of kondigt Hij het begin van een nieuw tijdperk niet rechtstreeks aan. Hij is direct en duidelijk in

Zijn werk. Hij is openhartig in de uitvoering van het werk dat Hij voor ogen heeft, Hij brengt het werk dat Hij verricht heeft direct tot uiting, doet direct Zijn oorspronkelijk beoogde werk, waardoor Hij Zijn wezen en gezindheid laat zien. In de ogen van de mens verschillen Zijn gezindheid en daarmee ook Zijn werk van die in voorbije tijdperken. Maar vanuit Gods eigen perspectief is dit slechts een voortzetting en verdere ontwikkeling van Zijn werk. Wanneer God Zelf werkt, uit Hij Zijn woord en begint Hij het nieuwe werk direct. Wanneer de mens werkt, daarentegen, is het na overdenking en studie, of is het een voortvloei van kennis en systematisering van praktijken op basis van het werk van anderen. Dat wil zeggen: de essentie van het werk dat de mens doet, is het volgen van een gevestigde orde en “oude paden bewandelen in nieuwe schoenen”. Dit betekent dat zelfs het pad dat de mensen bewandelen die door de Heilige Geest worden gebruikt, is gebaseerd op het pad dat God Zelf geopend heeft. De conclusie is dus: de mens blijft mens en God blijft God.

uit ‘Het mysterie van de vleeswording (1)’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Dagelijkse woorden van God Fragment 168

Johannes werd geboren volgens een belofte, zoals Izaäk werd geboren als zoon van Abraham. Hij bereidde de weg voor Jezus en deed veel werk, maar hij was God niet. Hij was veeleer een van de profeten, want hij bereidde slechts de weg voor Jezus. Johannes’ werk was ook belangrijk: Jezus begon Zijn werk immers pas officieel nadat hij de weg had bereid. In essentie arbeidde hij gewoon voor Jezus en stond het werk dat hij deed in dienst van het werk van Jezus. Nadat hij de weg had bereid, begon Jezus Zijn werk, werk dat nieuwer, concreter en gedetailleerder was. Johannes deed slechts het eerste deel van het werk; Jezus deed het grootste deel van het nieuwe werk. Johannes deed ook wel nieuw werk, maar hij luidde niet een nieuw tijdperk in. Johannes werd geboren volgens een belofte en de engel gaf hem zijn naam. Sommigen wilden hem destijds naar zijn vader Zacharia noemen, maar zijn moeder sprak zich uit: “Dit kind kan die naam niet krijgen. Hij moet Johannes heten.” Dit was allemaal in opdracht van de Heilige Geest. Jezus kreeg Zijn naam ook in opdracht van de Heilige Geest, Hij werd geboren uit de Heilige Geest en werd beloofd door de Heilige Geest. Jezus was God, Christus en de Zoon des mensen. Maar het werk van Johannes was ook belangrijk, waarom werd hij dan niet God genoemd? Wat was het verschil tussen het werk dat Jezus deed en het werk dat Johannes deed? Was de enige reden dat Johannes de weg voor Jezus bereidde? Of omdat dit door God was voorbestemd? Hoewel Johannes ook zei: “Kom tot inkeer, want het koninkrijk van de hemel is nabij!” en hij eveneens het evangelie van het koninkrijk van de hemel predikte, ontwikkelde zijn werk zich niet verder en vormde het slechts een begin. Jezus, daarentegen, luidde een nieuw tijdperk in en sloot het oude tijdperk af, maar Hij vervulde tevens de wet van het Oude

Testament. Het werk dat Hij deed, was groter dan dat van Johannes en bovendien kwam Hij om de hele mensheid te verlossen – Hij volbracht die fase van het werk. Johannes bereidde slechts de weg. Hoewel zijn werk belangrijk was, zijn woorden veel waren en de discipelen die hem volgden talrijk, bracht zijn werk de mensen alleen een nieuw begin. Mensen kregen van hem nooit leven, de weg of diepere waarheden, evenmin kregen mensen door hem inzicht in de wil van God. Johannes van een groot profeet (Elia) die baanbrekend werk deed voor Jezus' werk en de uitverkorenen voorbereidde; hij was de voorloper van het Tijdperk van Genade. Dergelijk zaken zijn niet zomaar te onderscheiden aan hun normale menselijke verschijningen. Dit geldt nog meer aangezien Johannes' werk best aanzienlijk was en bovendien door de Heilige Geest beloofd was en door de Heilige Geest werd gesteund. Gezien dit feit kan men alleen door het werk dat ze doen onderscheid maken tussen hun respectieve identiteit, want men kan iemands wezen niet aflezen aan zijn uiterlijke verschijning, noch kan de mens vaststellen wat het getuigenis van de Heilige Geest is. Het werk dat Johannes deed en het werk dat Jezus deed, waren niet hetzelfde en hadden zelfs een ander karakter. Hieruit kan men opmaken of hij God is of niet. Het werk van Jezus was initiëren, voortgaan, afronden en tot bloei brengen. Hij voerde deze stappen allemaal uit, terwijl het werk van Johannes slechts een begin maakte. In het begin verspreidde Jezus het evangelie en predikte Hij de weg van bekering, daarna doopte Hij mensen, genas Hij de zieken en wierp Hij demonen uit. Uiteindelijk verlost Hij de mensheid van zonde en voltooide Hij Zijn werk voor het hele tijdperk. Hij trok ook in elke plaats rond, predikte daarbij tot de mensen en verspreidde het evangelie van het koninkrijk van de hemel. In dit opzicht leken Hij en Johannes op elkaar, met het verschil dat Jezus een nieuw tijdperk inluidde en het Tijdperk van Genade voor de mens introduceerde. Uit Zijn mond kwam het woord over wat de mens in praktijk moest doen en de weg die de mens diende te volgen in het Tijdperk van Genade, en uiteindelijk volbracht Hij het verlossingswerk. Johannes had dit werk nooit kunnen uitvoeren. En dus was het Jezus die het werk van God Zelf deed, is Hij het die God Zelf is en Hij vertegenwoordigt God rechtstreeks. De mens is van mening dat allen die volgens een belofte geboren worden, uit de Geest geboren worden, door de Heilige Geest worden gesteund en nieuwe wegen openen God zijn. Volgens deze redenering zou Johannes ook God zijn, en Mozes, Abraham en David ... ook zij zouden allemaal God zijn. Is dit geen volmaakt lachertje?

uit 'Het mysterie van de vleeswording (1)' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 169

Sommigen vragen zich misschien af: waarom moet het tijdperk door God Zelf worden ingeluid? Kan een schepsel Zijn plaats niet innemen? Jullie zijn allemaal op de hoogte dat God vlees wordt met het uitdrukkelijke doel om een nieuw tijdperk in te luiden en uiteraard sluit Hij

bij het inluiden van een nieuw tijdperk het voorgaande tijdperk meteen af. God is het begin en het einde; Hij zet Zijn werk Zelf in beweging en dus moet Hij ook Zelf het voorgaande tijdperk afsluiten. Dat is het bewijs dat Hij Satan verslaat en de wereld overwint. Telkens wanneer Hij Zelf onder de mensen werkt, is dat het begin van een nieuwe strijd. Zonder het begin van nieuw werk zou het oude werk uiteraard niet ten einde lopen. En wanneer het oude werk niet wordt afgerond, is dat bewijs dat de strijd met Satan nog voleindigd moet worden. Alleen als God Zelf komt en nieuw werk onder de mensen uitvoert, kan de mens zich volledig uit de greep van Satan losrukken en een nieuw leven en nieuw begin krijgen. Anders zal de mens voor altijd in het oude tijdperk leven en voor altijd onder de oude invloed van Satan leven. Met elk tijdperk onder leiding van God wordt een deel van de mensheid verlost en zo gaat de mens voort samen met het werk van God naar het nieuwe tijdperk. De overwinning van God betekent een overwinning voor allen die Hem volgen. Als het geschapen mensenras de opdracht kreeg om het tijdperk af te sluiten, zou dit vanuit het gezichtspunt van de mens of van Satan niet meer zijn dan een daad van opstand of verraad tegen God, niet een daad van gehoorzaamheid aan God, en zou het werk van de mens een hulpmiddel worden voor Satan. Alleen als de mens God gehoorzaamt en volgt in een tijdperk dat God Zelf heeft ingeluid, kan Satan volledig overtuigd worden, want dat is de plicht van een schepsel. En dus zeg ik dat jullie alleen hoeven te volgen en te gehoorzamen, meer wordt er van jullie niet vereist. Dit betekent het dat ieder zich van zijn taak kwijt en ieder zijn respectieve functie uitoefent. God doet Zijn eigen werk en heeft geen mensen nodig om dat in Zijn plaats te doen, evenmin neemt Hij deel aan het werk van schepsels. De mens vervult zijn eigen plicht en neemt niet deel aan het werk van God. Alleen dit is gehoorzaamheid en bewijs van Satans nederlaag. Nadat God het nieuwe tijdperk Zelf heeft ingeluid, daalt Hij niet meer neer om Zelf onder de mensen te werken. Pas dan betreedt de mens het nieuwe tijdperk officieel om zijn plicht te vervullen en zijn opdracht als schepsel uit te voeren. Dit zijn de principes die het werk besturen, die niemand mag overtreden. Alleen werken op deze manier is zinvol en redelijk. Het werk van God moet door God Zelf worden gedaan. Hij zet Zijn werk in beweging en Hij voleindigt Zijn werk. Hij plant het werk en Hij bestuurt het, en bovendien brengt Hij het werk tot bloei. Zoals in de Bijbel staat: “Ik ben het Begin en het Einde; ik ben de Zaaier en de Maaier.” Alles wat met het werk van Zijn management te maken heeft, doet God Zelf. Hij heerst over het managementplan van zesduizend jaar; niemand kan Zijn werk in Zijn plaats doen en niemand kan Zijn werk voltooien, want Hij houdt alles in Zijn hand. Hij heeft de wereld geschapen en zal de hele wereld leiden om in Zijn licht te leven. Hij zal ook het hele tijdperk afsluiten en Zijn hele plan zo tot bloei brengen!

uit ‘Het mysterie van de vleeswording (1)’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Het geheel van Gods gezindheid is geopenbaard in de loop van het zesduizendjarige managementplan. Het is niet alleen geopenbaard in het Tijdperk van Genade, noch alleen in het Tijdperk van de Wet en zelfs nog minder alleen in deze periode van de laatste dagen. Het werk van de laatste dagen vertegenwoordigt oordeel, toorn en tuchting. Het werk dat in de laatste dagen wordt verricht is geen vervanging voor het werk van het Tijdperk van de Wet of voor het Tijdperk van Genade. De drie werkfasen vormen echter samen één entiteit en ze zijn allemaal het werk van één God. De uitvoering van dit werk is vanzelfsprekend verdeeld in afzonderlijke tijdperken. Het werk dat in de laatste dagen wordt verricht brengt alles tot een einde; het werk dat in het Tijdperk van de Wet wordt verricht is het werk van de aanvang; en het werk in het Tijdperk van Genade is het werk van verlossing. Wat betreft de visies van het werk van dit gehele zesduizendjarige managementplan is niemand in staat om inzicht of begrip te verwerven en blijven deze visies raadsels. In de laatste dagen wordt alleen het werk van het woord verricht om het Tijdperk van het Koninkrijk aan te kondigen, maar het is niet representatief voor alle tijdperken. De laatste dagen zijn niet meer dan de laatste dagen en niet meer dan het Tijdperk van het Koninkrijk, die het Tijdperk van Genade en het Tijdperk van de Wet niet vertegenwoordigen. Het is eenvoudigweg gedurende de laatste dagen dat al het werk van het zesduizendjarige managementplan aan jullie geopenbaard wordt. Dit is de onthulling van het mysterie. Dit is het soort mysterie dat door geen mens kan worden onthuld. Ongeacht hoe groot het inzicht van de mens in de Bijbel ook is, het blijven alleen maar woorden, want de mens begrijpt de essentie van de Bijbel niet. Door het lezen van de Bijbel kan de mens wellicht enkele waarheden bevatten, een aantal woorden uitleggen of enkele beroemde passages en hoofdstukken onderwerpen aan zijn bekrompen onderzoek, maar hij zal de betekenis die in deze woorden gelegen is nooit uit kunnen puzzelen, want al wat men ziet, zijn dode woorden, niet de taferelen van het werk van Jehova en Jezus. De mens kan het mysterie van dit werk op geen enkele manier ontrafelen. Het mysterie van het zesduizendjarige managementplan is dus het grootste mysterie, het diepst verborgen en geheel ondoorgrondelijk voor de mens. Niemand kan rechtstreeks de wil van God begrijpen, tenzij Hij dit Zelf aan de mens uitlegt en openbaart. Anders blijven deze dingen voor altijd raadsels voor de mens en verzegelde mysteries. Maak je niet druk over mensen uit de religieuze gemeenschap. Als het vandaag niet aan jullie was verteld, hadden jullie het ook niet begrepen. Dit werk van zesduizend jaar is raadselachtiger dan al de profetieën van de profeten. Het is het grootste mysterie vanaf de schepping tot aan het heden en niemand van de profeten door de eeuwen heen heeft het ooit kunnen doorgronden, want dit mysterie wordt pas in het laatste tijdperk onthuld en is nooit eerder geopenbaard. Als jullie dit mysterie kunnen bevatten en als jullie het in zijn geheel kunnen ontvangen, dan zullen alle religieuze mensen door dit mysterie verslagen worden. Alleen dit is de grootste van alle visies. De mens is er het meest op gespist om dit te bevatten, maar het is tevens het meest onduidelijk voor hem. Toen jullie je in

het Tijdperk van Genade bevonden, wisten jullie niet waar het door Jezus of Jehova verrichte werk over ging. Mensen begrijpen niet waarom Jehova wetten heeft ingesteld, waarom Hij de grote massa vroeg om zich aan de wetten te houden of waarom de tempel moest worden gebouwd. Nog minder begrepen de mensen waarom de Israëlieten uit Egypte werden geleid in de woestijn en daarna verder naar Kanaän. Deze kwesties werden tot aan deze dag niet geopenbaard.

uit 'Het mysterie van de vleeswording (4)' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 171

Niemand is in staat onafhankelijk te leven, behalve zij die speciale leiding en begeleiding krijgen van de Heilige Geest. Dat is omdat mensen de bediening en hoede van hen die door God worden gebruikt nodig hebben. Daarom laat God in ieder tijdperk mensen opstaan die zich naarstig inzetten voor het hoeden van de kerken omwille van Zijn werk. Dat betekent dat Gods werk moet worden uitgevoerd door hen aan wie Hij de voorkeur geeft en die Hij goedkeurt. De Heilige Geest moet dat deel van hen gebruiken dat het waard is om gebruikt te worden, zodat de Heilige Geest kan werken. En ze worden geschikt gemaakt voor het gebruik door God doordat zij worden vervolmaakt door de Heilige Geest. Omdat het vermogen van de mens om te begrijpen zo gebrekkig is, moet hij worden gehoed door hen die worden gebruikt door God. Dit gold ook voor het gebruiken van Mozes, in wie God destijds veel bruikbare dingen zag, die Hij ook gebruikte om Gods werk in die fase uit te voeren. In deze fase gebruikt God een mens, terwijl Hij tevens het deel benut dat door de Heilige Geest gebruikt kan worden om te werken. De Heilige Geest bestuurt die mens en vervolmaakt tegelijkertijd het overgebleven, onbruikbare gedeelte.

Het werk dat uitgevoerd wordt door degene die door God wordt gebruikt dient om bij te dragen aan het werk van Christus of de Heilige Geest. God heeft deze mens doen opstaan onder de mensen; hij is hier om alle uitverkorenen van God te leiden. God heeft hem ook op doen staan om het werk van de menselijke samenwerking uit te voeren. Met zo iemand, die het werk van de menselijke samenwerking kan uitvoeren, kunnen meer eisen van God aan de mens en het werk dat de Heilige Geest onder de mensen uit moet voeren via hem verwezenlijkt worden. Je kunt het ook zo zeggen: Gods doel bij het gebruiken van deze mens is dat alle mensen die God volgen Gods wil beter kunnen begrijpen en meer van Gods vereisten kunnen vervullen. Omdat de mensen niet in staat zijn om Gods woorden of Gods wil rechtstreeks te begrijpen, heeft God iemand doen opstaan, die wordt gebruikt om zulk werk uit te voeren. Deze persoon kan ook worden beschreven als een medium via wie God de mens begeleidt, als de 'vertaler' die als tolk optreedt tussen God en de mens. Zodoende is zo iemand niet als alle anderen die in Gods

huishouden werken of die Zijn apostelen zijn. Net als zij is hij iemand van wie gezegd kan worden dat hij God dient. Maar in het wezen van zijn werk en in de onderliggende reden waarom hij gebruikt wordt door God, verschilt hij in grote mate van de andere werkers en apostelen. Wat betreft het wezen van zijn werk en de onderliggende reden waarom hij gebruikt wordt, doet God de mens die door Hem gebruikt wordt opstaan. Hij wordt door God voorbereid op Gods werk en doet mee aan het werk van God Zelf. Geen enkele persoon zou zijn werk ooit over kunnen nemen; dit is de menselijke samenwerking die naast het goddelijke werk onmisbaar is. Het werk dat uitgevoerd wordt door andere werkers of apostelen, is daarentegen slechts de overdracht en implementatie van de vele aspecten van de regelingen voor de kerken tijdens elke periode, of het werk van het eenvoudigweg geven van leven om het kerkleven in stand te houden. Deze werkers en apostelen zijn niet aangesteld door God, laat staan dat zij kunnen worden gezien als mensen die door de Heilige Geest worden gebruikt. Ze worden gekozen uit de kerken en nadat ze training hebben ondergaan en gedurende een tijd gevormd zijn, mogen zij die geschikt zijn blijven. Degenen die ongeschikt zijn, worden teruggestuurd naar waar zij vandaan kwamen. Omdat deze mensen zijn gekozen uit de kerken, laten sommigen van hen hun ware aard zien wanneer zij leiders zijn geworden. Sommigen doen zelfs veel slechte dingen en worden uiteindelijk geëlimineerd. De persoon die door God gebruikt wordt, is echter iemand die door God is voorbereid en die een zeker kaliber bezit en menselijkheid heeft. Hij is van tevoren voorbereid en volmaakt gemaakt door de Heilige Geest en hij wordt volledig geleid door de Heilige Geest. Met name waar het om zijn werk gaat, wordt hij geleid en geïnstrueerd door de Heilige Geest. Daardoor wijkt hij niet af van het pad van het leiden van Gods uitverkorenen, want God neemt zeker verantwoordelijkheid voor Zijn eigen werk en God doet altijd Zijn eigen werk.

uit 'Over het gebruik door God van de mens' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 172

Het werk in de stroom van de Heilige Geest, of het nu Gods eigen werk is of het werk van mensen die worden gebruikt, is het werk van de Heilige Geest. De substantie van God Zelf is de Geest, die de Heilige Geest kan worden genoemd of de zevenvoudig versterkte Geest. Al met al, Zij zijn de Geest van God. Het enige is, dat de Geest van God in verschillende tijden verschillend wordt genoemd. Maar Hun substantie is nog altijd één. Daarom is het werk van God Zelf het werk van de Heilige Geest; het werk van de geïncarneerde God is niets minder dan de Heilige Geest aan het werk. Het werk van mensen die worden gebruikt is ook het werk van de Heilige Geest. Het enige is, dat het werk van God de complete uitdrukking is van de Heilige Geest, en dat is absoluut waar, terwijl het werk van mensen die worden gebruikt wordt gemengd met vele

menselijke dingen, en het niet de directe uitdrukking van de Heilige Geest is, laat staan complete uitdrukking. Het werk van de Heilige Geest is gevarieerd en niet beperkt op welke manier dan ook. Het werk varieert in verschillende mensen en draagt verschillende werkingssubstanties uit. Werk in verschillende tijden verschilt ook, evenals werk in verschillende landen. De Heilige Geest werkt vanzelfsprekend op verschillende manieren en volgens vele principes. Ongeacht hoe het werk wordt uitgevoerd en door welk soort mensen, de substantie is altijd anders en het werk dat Hij doet aan verschillende mensen heeft allemaal principes en kan allemaal de substantie van het doel van het werk vertegenwoordigen. Dit is omdat het werk van de Heilige Geest behoorlijk specifiek is in reikwijdte en in omvang. Het werk dat wordt gedaan in het vleesgeworden vlees is niet hetzelfde als het werk dat aan mensen wordt uitgevoerd, en het werk varieert ook naargelang het verschillende kaliber van de mensen. Werk dat wordt gedaan in het vleesgeworden vlees wordt niet gedaan aan mensen en in het vleesgeworden vlees doet Hij niet hetzelfde werk als wat aan mensen wordt gedaan. Kortom, het maakt niet uit hoe Hij werkt, werk aan verschillende objecten is nooit hetzelfde en de principes waarnaar Hij werkt verschillen in overstemming met de toestand en aard van verschillende mensen. De Heilige Geest werkt aan verschillende mensen op basis van hun inherente substantie en eist niets van hen dat hun inherente substantie te boven gaat en evenmin zal Hij aan hen werken buiten hun daadwerkelijke kaliber. Het werk van de Heilige Geest aan een mens stelt mensen dus in staat om de substantie te zien van het object van het werk. De inherente substantie van de mens verandert niet; het werkelijke kaliber van de mens is beperkt. Of de Heilige Geest nu mensen gebruikt of aan mensen werkt, het werk is altijd in overeenstemming met de beperkingen van het kaliber van mensen, zodat zij er profijt van hebben. Wanneer de Heilige Geest werkt aan mensen die worden gebruikt, worden zowel hun gaven als hun werkelijke kaliber ingezet en niet achtergehouden. Hun werkelijke kaliber wordt helemaal ingezet om het werk te dienen. Je kunt stellen dat Hij werkt door de beschikbare delen van een mens te gebruiken, om de werkresultaten te behalen. Het werk dat wordt gedaan in het vleesgeworden vlees daarentegen, is om het werk van de Geest direct uit te drukken en is niet gemengd met menselijk verstand en gedachten en is onbereikbaar voor de gaven van de mens, de beleving van de mens of zijn aangeboren toestand. De ontelbare werken van de Heilige Geest zijn allemaal gericht op het begunstigen en opbouwen van de mens. Maar sommige mensen kunnen volmaakt worden gemaakt, terwijl anderen niet de toestand bezitten om vervolmaakt te worden. Dat wil zeggen dat ze niet volmaakt kunnen worden gemaakt en slechts met moeite kunnen worden gered, ook al heeft de Heilige Geest misschien door hen heen gewerkt, ze worden uiteindelijk uitgeroeid. Dat wil zeggen dat, hoewel het werk van de Heilige Geest is bedoeld om mensen op te bouwen, dit niet betekent dat iedereen die het werk van de Heilige Geest heeft gehad, uiteindelijk volkomen zal worden vervolmaakt, omdat de weg die veel mensen nastreven niet de weg is naar vervolmaking. Ze hebben enkel het eenzijdige werk van de

Heilige Geest en niet de subjectieve menselijke samenwerking of het correct menselijk nastreven. Op deze manier wordt het werk van de Heilige Geest bij deze mensen in dienst geplaatst van diegenen die worden vervolmaakt. Het werk van de Heilige Geest kan niet direct worden gezien door mensen of direct door mensen zelf worden aangeraakt. Het kan enkel worden uitgedrukt met hulp van de mens met de gave van werk, wat betekent dat het werk van de Heilige Geest wordt gegeven aan volgelingen via de uitdrukking door mensen.

uit 'Gods werk en het werk van de mens' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 173

Het werk van de Heilige Geest wordt volbracht en voltooid door vele typen mensen en vele verschillende omstandigheden. Hoewel het werk van de geïncarneerde God het werk van een geheel tijdperk kan vertegenwoordigen, evenals het binnengaan van de mens in een geheel tijdperk, moet het werk aan de uitgebreide intrede van mensen nog altijd worden gedaan door mensen die worden gebruikt door de Heilige Geest en niet door de geïncarneerde God. Dus Gods werk of Gods eigen bediening is het werk van Gods vleesgeworden vlees en kan niet worden gedaan door een mens in Zijn plaats. Het werk van de Heilige Geest wordt voltooid door vele verschillende typen mensen en kan niet worden vervuld door slechts een enkele specifieke persoon of volledig door een specifiek persoon worden verklaard. Diegenen die de kerken leiden kunnen ook niet ten volle het werk van de Heilige Geest vertegenwoordigen; zij kunnen enkel wat leiderswerk doen. Op deze manier kan het werk van de Heilige Geest worden onderverdeeld in drie delen: Gods eigen werk, het werk van mensen die worden gebruikt en het werk aan allen in de stroom van de Heilige Geest. Onder deze drie, is Gods eigen werk het leiden van het gehele tijdperk; het werk van de mensen die worden gebruikt is er om alle volgelingen van God te leiden door te worden gezonden of opdrachten te ontvangen naar Gods eigen werk, waarbij deze mensen degenen zijn die samenwerken met Gods werk; het werk gedaan door de Heilige Geest aan hen in de stroom is bedoeld om al Zijn eigen werk te onderhouden, dat wil zeggen, het gehele management te onderhouden en Zijn getuigenis te onderhouden en tegelijkertijd diegenen te vervolmaken die kunnen worden vervolmaakt. Deze drie onderdelen zijn het complete werk van de Heilige Geest, maar zonder het werk van God Zelf, zou het volledige managementwerk stagneren. Het werk van God Zelf heeft betrekking op het werk van de gehele mensheid en het vertegenwoordigt ook het werk van het gehele tijdperk. Dat wil zeggen, dat Gods eigen werk de beweging en ontwikkeling van al het werk van de Heilige Geest vertegenwoordigt, terwijl het werk van de apostelen na Gods eigen werk komt en daaruit voortvloeit. En het is niet zo, dat hun werk het tijdperk leidt, of ontwikkelingen van het werk van de Heilige Geest in een geheel tijdperk vertegenwoordigt. Zij doen enkel het werk dat de mens behoort te doen, dat helemaal

niets van het managementwerk omvat. Gods eigen werk is het project binnen het managementwerk. Het werk dat door de mens gedaan wordt is enkel de plicht van de mens die gebruikt wordt en heeft geen relatie met het managementwerk. Vanwege verschillende identiteiten en representaties van het werk, ook al zijn ze beiden het werk van de Heilige Geest, zijn er duidelijke en substantieve verschillen tussen Gods eigen werk en het werk van de mens. Bovendien varieert de omvang van het werk van de Heilige Geest aan werkobjecten met verschillende identiteiten. Dit zijn de principes en de reikwijdte van het werk van de Heilige Geest.

uit 'Gods werk en het werk van de mens' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 174

Het werk van de mens vertegenwoordigt zijn eigen ervaring en zijn menselijkheid. Wat de mens biedt en het werk dat de mens doet vertegenwoordigt hem. Het zicht, de beredenering, de logica en het rijke inbeeldingsvermogen van de mens worden allemaal in zijn werk betrokken. De beleving van de mens is met name meer in staat om zijn werk te vertegenwoordigen en de dingen die een mens heeft ervaren zullen de onderdelen zijn van zijn werk. Het werk van de mens kan zijn ervaring uitdrukken. Wanneer sommige mensen in een passieve staat iets beleven, zal het grootste gedeelte van hun communicatie uit negatieve elementen bestaan. Als hun beleving voor een tijd positief is en ze vooral paden aan de positieve kant hebben, zal hun communicatie zeer bemoedigend zijn en kunnen mensen positieve voeding van hen ontvangen. Als een werker voor een tijd passief wordt op dit punt, zal zijn communicatie altijd negatieve elementen met zich meedragen. Dit soort communicatie is deprimerend en anderen zullen onbewust gedeprimeerd raken als zij zijn communicatie volgen. De toestand van de volgelingen verandert, afhankelijk van die van de leider. Hoe een werker van binnen is, is wat hij uitdrukt en het werk van de Heilige Geest verandert vaak met zijn toestand. Hij werkt naargelang de menselijke ervaring en dwingt mensen niet, maar verlangt van de mens in overeenstemming met de normale gang van zijn ervaring. Dit wil zeggen dat de communicatie van mensen verschilt van het woord van God. De communicatie van mensen betuigt hun individuele zicht en beleving, waarmee ze uiten wat zij zien en beleven op het fundament van Gods werk. Hun verantwoordelijkheid is om, nadat God werkt of spreekt, uit te vinden wat zij behoren te praktiseren of binnen horen te gaan, en het vervolgens aan volgelingen door te geven. Daarom vertegenwoordigt het werk van de mens zijn eigen intrede en handelswijze. Natuurlijk is dergelijk werk vermengd met menselijke lessen en ervaring of iets van de menselijke gedachten. Het maakt niet uit hoe de Heilige Geest werkt, of Hij nu werkt door een mens of door de geïncarneerde God, het zijn altijd de werkers die uiten wat zij zijn. Ook al is het de Heilige Geest

die werkt, het werk is gebaseerd op wat de mens van nature is, omdat de Heilige Geest niet werkt zonder fundament. Met andere woorden, het werk wordt niet gedaan uit het niets maar is altijd in overeenstemming met werkelijke omstandigheden en echte situaties. Alleen op deze manier kan de menselijke gezindheid worden getransformeerd, dat wil zeggen dat oude opvattingen en oude gedachten kunnen worden veranderd. Wat een man uitdrukt is wat hij ziet, beleeft en zich kan inbeelden. Zelfs als het doctrines of opvattingen zijn, deze zijn allemaal bereikbaar door de gedachten van de mens. Los van de grootte van het werk van de mens, kan het niet de reikwijdte van zijn beleving overstijgen, dat wat hij ziet, of wat hij zich kan inbeelden of zich kan voorstellen. Wat God uitdrukt, is wat God Zelf is en het is buiten het bereik van de mens, dat wil zeggen, het gaat verder dan een mens kan bedenken. Hij drukt Zijn werk van het leiden van de gehele mensheid uit; dit is niet relevant voor de details van de menselijke ervaring, maar betreft daarentegen Zijn eigen management. De mens drukt zijn beleving uit, terwijl God Zijn wezen uitdrukt – dit wezen is Zijn eigenlijke gezindheid en het is buiten het bereik van de mens. De ervaring van de mens is zijn zicht en kennis die hij heeft verworven op basis van Gods uitdrukking van Zijn wezen. Dergelijk zicht en dergelijke kennis worden het wezen van de mens genoemd. Ze worden uitgedrukt op het fundament van de eigenlijke gezindheid van de mens en zijn werkelijke kaliber; derhalve worden zij ook het wezen van de mens genoemd. De mens is in staat te communiceren over wat hij ervaart en ziet. Over wat hij niet heeft ervaren of gezien, of iets wat zijn verstand niet kan bevatten, namelijk de dingen die hij niet in zich heeft, kan hij niet communiceren. Als wat een man uitdrukt niet tot zijn ervaring behoort, is het zijn inbeelding of doctrine. Kortom, er zit geen realiteit in zijn woorden. Als je nooit in contact bent geweest met de dingen van de samenleving, zou je niet in staat zijn om te communiceren over de complexe relaties in de samenleving. Als je geen familie hebt en anderen praten over hun familieproblemen, kan jij het grootste deel van wat zij zeggen niet begrijpen. Dus de communicatie van de mens en het werk dat hij doet vertegenwoordigen zijn innerlijke wezen. Als iemand communiceert over zijn begrip van tuchtiging en het oordeel, maar je hebt hier geen ervaring mee, durf jij zijn kennis niet te ontkennen, laat staan dat je er honderd procent zeker over zou zijn. Dit is omdat de dingen waar hij over communiceert, dingen zijn waar jij geen ervaring mee hebt, iets dat je nooit hebt gekend en dat je verstand niet kan inbeelden. Je kunt enkel uit zijn kennis een toekomstige weg kiezen die betrekking heeft op tuchtiging en het oordeel. Maar deze weg kan enkel dienen als begrip op basis van doctrine en kan jouw eigen inzicht niet vervangen, laat staan jouw beleving. Misschien denk je dat wat hij zegt aardig goed klopt, maar wanneer je het ervaart, ontdek je dat het in veel opzichten praktisch niet haalbaar is. Misschien voel je dat sommige kennis die je hoort volledig onuitvoerbaar is; jij koestert er opvattingen over op dat moment en, ook al accepteer je het, je doet het met tegenzin. Maar wanneer je het ervaart, wordt de kennis waaruit je opvattingen vloeien jouw praktijk. En hoe

meer je het in praktijk brengt, hoe meer je de werkelijke waarde en betekenis van zijn woorden begrijpt. Nadat je de ervaring hebt gehad, kan je vervolgens spreken over de kennis die je zou moeten hebben over de dingen die je hebt ervaren. Daar komt nog bij dat je ook onderscheid kunt maken tussen diegenen van wie de kennis echt en praktisch is en diegenen van wie de kennis is gebaseerd op doctrine en waardeloos is. Dus of de kennis die je deelt in overeenstemming is met de waarheid, is grotendeels afhankelijk van of je de praktische ervaring hebt. Wanneer de waarheid in je ervaring aanwezig is, zal je kennis praktisch en waardevol zijn. Door je ervaring kan je ook onderscheidingsvermogen en inzicht vergaren, je kennis verdiepen en je wijsheid en gezond verstand laten toenemen in je eigen gedrag. De kennis die wordt gesproken door mensen die de waarheid niet bezitten is doctrine, ook al is de kennis nog zo groot. Dit type persoon kan dan wel zeer intelligent zijn als het gaat om zaken van het vlees, maar hij kan geen onderscheid maken als het gaat om spirituele zaken. Dit komt doordat dergelijke mensen totaal geen ervaring hebben met spirituele zaken. Dit zijn mensen die niet zijn verlicht in spirituele zaken en spirituele zaken niet begrijpen. Wat voor soort kennis je ook verkondigt, zolang het je wezen is, dan is het jouw persoonlijke ervaring, jouw echte kennis. Dat waar zij die enkel doctrine spreken over spreken, namelijk diegenen die de waarheid of de realiteit niet bezitten, kan ook hun wezen worden genoemd, omdat hun doctrine enkel is bereikt door diepe overpeinzing en het resultaat is van hun diep nadenkende verstand. Toch is het enkel doctrine en is het niets meer dan fantasie!

uit 'Gods werk en het werk van de mens' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 175

De ervaringen van verschillende soorten mensen vertegenwoordigen de dingen binnenin hen. Allen die geen spirituele ervaring hebben, kunnen niet spreken over kennis van de waarheid, of juiste kennis over verschillende soorten spirituele dingen. Wat een man uitdrukt is dat wat hij van binnen is – dit staat vast. Als iemand kennis wil hebben van spirituele dingen en de waarheid, moet hij een echte ervaring hebben. Als je niet duidelijk kan spreken over gezond verstand in relatie tot het menselijke leven, hoeveel minder zal je in staat zijn om te spreken over spirituele dingen? Diegenen die kerken kunnen leiden, mensen van leven voorzien en een apostel zijn voor de mensen, moeten werkelijke ervaringen hebben en een correct begrip van spirituele dingen, een correcte waardering en ervaring van de waarheid. Alleen zulke mannen zijn geschikt om werkers of apostelen te zijn die de kerken leiden. Anders kunnen zij enkel volgen als de minsten en kunnen zij niet leiden, laat staan een apostel zijn die in staat is mensen van leven te voorzien. Dit komt doordat de functie van apostelen niet is om te rennen of te vechten; het is om het werk te verrichten van het zorgen voor het leven en om anderen te leiden bij het aanbrengen

van veranderingen in hun gezindheid. Degenen die deze functie uitvoeren hebben een zware verantwoordelijkheden op hun schouders gekregen, een verantwoordelijkheid die niet iedereen aankan. Dit soort werk kan enkel worden ondernomen door diegenen met een wezen dat leeft, namelijk diegenen die de waarheid hebben ervaren. Het kan niet worden ondernomen door iedereen die op kan geven, kan rennen of bereid is uit te geven; mensen die geen ervaring hebben met de waarheid, die niet zijn gesnoeid of geoordeeld, zijn niet in staat om dit type werk te doen. Mensen zonder ervaring, namelijk mensen zonder realiteit, zijn niet in staat om de realiteit duidelijk te zien, omdat zij zelf in dit aspect geen wezen bezitten. Dus dit type persoon is niet alleen niet in staat leiderschapswerk te doen, maar zal worden geëlimineerd als zij langere tijd geen waarheid hebben. Het zicht waar je over spreekt kan de moeilijkheden die je in je leven hebt meegemaakt bewijzen, voor welke zaken je bent getuigt en in welke kwesties je bent veroordeeld. Dit is ook zo in beproevingen: de dingen waarin iemand wordt gelouterd, de dingen waarin iemand zwak is, zijn de dingen waarin iemand ervaring heeft, de dingen waarin iemand wege heeft. Als iemand bijvoorbeeld lijdt onder frustraties in het huwelijk, zal hij meestal communiceren “God zij dank, prijs God, ik moet Gods hartsverlangen bevredigen en mijn gehele leven opofferen, mijn huwelijk volledig in Gods handen leggen. Ik ben bereid om mijn hele leven aan God toe te wijden.” Door communicatie kunnen alle dingen binnenin de mens aantonen wat hij is. De snelheid van iemands spreken, of hoe luid of zacht hij spreekt, is geen kwestie van ervaring en kunnen niet vertegenwoordigen wat hij heeft en is. Ze kunnen hoogstens zeggen of zijn karakter goed of slecht is, of zijn natuur goed of slecht is, maar kunnen niet worden vergeleken met of hij ervaringen heeft. Het is in staat zijn om jezelf te uiten bij het spreken, of de vaardigheid in of snelheid van het spreken, zijn slechts een kwestie van oefenen en kunnen zijn ervaring niet vervangen. Wanneer je het hebt over jouw individuele ervaringen, is je communicatie over datgene waar je belang aan hecht en alle dingen binnenin jou. Mijn spraak vertegenwoordigt mijn wezen, maar wat ik zeg gaat de mens te boven. Wat ik zeg is niet wat de mens ervaart en is niet iets dat de mens kan zien en is ook niet iets dat de mens aan kan raken, maar het is wat ik ben. Sommige mensen erkennen alleen dat datgene wat ik communiceer is wat ik ervaren heb, maar ze herkennen niet dat het de directe uitdrukking van de Geest is. Natuurlijk is wat ik zeg wat ik heb ervaren. Ik ben het die het managementwerk meer dan zesduizend jaar heeft uitgevoerd. Ik heb alles ervaren van het begin van de schepping van de mensheid tot nu; hoe zou ik niet in staat kunnen zijn om erover te spreken? Wanneer het gaat om de aard van de mens, heb ik die duidelijk gezien en heb ik die sindsdien lang geobserveerd; hoe zou ik niet in staat zijn om er duidelijk over te spreken? Aangezien ik de essentie van de mens duidelijk heb gezien, ben ik gekwalificeerd om de mens te tuchtigen en hem te oordelen, omdat alles van de mens van Mij kwam maar door Satan is aangetast. Uiteraard ben ik ook gekwalificeerd om het werk dat ik heb gedaan te beoordelen. Hoewel dit werk niet wordt gedaan door mijn vlees, is het

de directe uitdrukking van de Geest, en dit is wat ik heb en wat ik ben. Daarom ben ik gekwalificeerd om het te uiten en het werk te doen dat ik behoor te doen. Wat de mens zegt is wat zij hebben ervaren. Het is wat zij hebben gezien, wat hun verstand kan begrijpen en wat hun zintuigen kunnen voelen. Dat is waar zij over kunnen communiceren. De woorden die door Gods vleesgeworden vlees worden gesproken zijn de directe uitdrukking van de Geest en drukken het werk uit dat door de Geest is gedaan. Het vlees heeft het niet ervaren of gezien, maar uit toch Zijn wezen, omdat de substantie van het vlees de Geest is, en Hij het werk van de Geest uitdrukt. Hoewel het vlees niet in staat is het te bereiken, is het werk al gedaan door de Geest. Na de vleeswording, door de uitdrukking van het vlees, stelt Hij mensen in staat om Gods wezen te kennen en laat mensen Gods gezindheid zien, met de werken die Hij heeft gedaan. Het werk van de mens stelt mensen in staat om meer duidelijkheid te hebben over waar zij binnen zouden moeten gaan en wat zij zouden moeten begrijpen; het behelst het leiden van mensen naar het begrip en de ervaring van de waarheid. Het werk van de mens is de mens te ondersteunen; Gods werk is nieuwe paden te openen en nieuwe tijdperken voor de mensheid te openen, en om aan mensen dat wat stervelingen niet bekend is te openbaren, waardoor zij Zijn gezindheid zouden kennen. Gods werk is de gehele mensheid te leiden.

uit 'Gods werk en het werk van de mens' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 176

Het werk van de Heilige Geest draait helemaal om mensen profijt te bieden; het draait om het opbouwen van de mens; er is geen werk dat de mens geen profijt geeft. Of de waarheid nou diep of oppervlakkig is, of wat het kaliber is van diegenen die de waarheid accepteren, wat de Heilige Geest doet is allemaal profijtelijk voor mensen. Maar het werk van de Heilige Geest kan niet direct worden gedaan; het moet worden gedaan door de mensen die met Hem samenwerken. Het is alleen op deze manier mogelijk dat de resultaten van het werk van de Heilige Geest kunnen worden verkregen. Wanneer het om het directe werk van de Heilige Geest gaat, is het natuurlijk in zijn geheel onvervalst; maar wanneer het de mens als medium gebruikt, is het voor een groot deel vermengd en is het niet het originele werk van de Heilige Geest. Op deze manier verandert de waarheid tot op verschillende hoogtes. Volgelingen ontvangen niet de oorspronkelijke bedoeling van de Heilige Geest, maar een combinatie van het werk van de Heilige Geest en de ervaring en kennis van de mens. Het deel van het werk van de Heilige Geest dat ontvangen wordt door volgelingen is correct. De ervaring en de kennis van de mens, die zij ontvangen, variëren omdat de werkers verschillend zijn. Wanneer werkers eenmaal verlichting en leiding ontvangen van de Heilige Geest, ervaren ze vervolgens op basis van deze verlichting en leiding. Binnen deze ervaringen worden het verstand en de ervaringen van de mens

gecombineerd, evenals het wezen van de mensheid, waarna zij de kennis of het zicht verkrijgen die ze horen te verkrijgen. Dit is de manier van beoefenen nadat de mens de waarheid heeft ervaren. Deze manier van beoefenen is niet altijd dezelfde, omdat mensen verschillende ervaringen hebben en de dingen die mensen ervaren verschillend zijn. Op deze manier resulteert dezelfde verlichting van de Heilige Geest in verschillende kennis en praktijk, omdat degenen die de verlichting ontvangen verschillend zijn. Sommige mensen maken kleine fouten in de praktijk, terwijl sommige anderen grote fouten maken en weer anderen niets dan fouten maken. Dit is doordat het vermogen om te begrijpen bij ieder persoon verschilt en omdat hun werkelijke kaliber ook verschilt. Sommige mensen begrijpen op de ene manier nadat zij een boodschap hebben gehoord en andere mensen begrijpen op een andere manier nadat zij een waarheid hebben gehoord. Sommige mensen wijken lichtelijk af en sommigen begrijpen de ware betekenis van de waarheid in zijn geheel niet. Daarom is de manier waarop iemand het heeft begrepen de manier waarop hij anderen zal leiden; dit is letterlijk waar, omdat het werk van zijn hand simpelweg zijn wezen uitdrukt. Mensen die worden geleid door hen die de waarheid op de juiste manier begrijpen, zullen de waarheid zelf ook op de juiste manier begrijpen. Zelfs als er mensen zijn die op een verkeerde manier denken, zijn er daar maar weinig van, en niet alle mensen zullen verkeerd denken. Als iemand bij zijn begrip van de waarheid zich vergist heeft, zullen degenen die hem volgen er ongetwijfeld ook naast zitten. Deze mensen zullen fout zijn in elke zin van het woord. De mate van begrip van de waarheid onder volgelingen is grotendeels afhankelijk van de werkers. Natuurlijk is de waarheid van God correct, zonder fouten en volkomen zeker. Maar de werkers zijn niet volkomen correct en kunnen niet volkomen betrouwbaar worden genoemd. Als werkers een zeer praktische manier hebben om de waarheid in praktijk te brengen, zullen volgelingen ook een manier hebben om haar in praktijk te brengen. Als werkers geen manier hebben om de waarheid in praktijk te brengen en alleen doctrine hebben, zullen volgelingen totaal geen realiteit bezitten. Het kaliber en de natuur van volgelingen worden bepaald bij de geboorte en worden niet geassocieerd met werkers. Maar in hoeverre de volgelingen de waarheid begrijpen en God kennen hangt af van de werkers. (Dit geldt enkel voor sommige mensen.) Hoe een werker is, zo zullen de volgelingen die hij leidt ook zijn. Wat een werker uitdrukt is zijn eigen wezen, zonder voorbehoud. Wat hij vraagt van zijn volgelingen is wat hij zelf bereid is te bereiken of wat hij kan bereiken. De meeste werkers vragen dingen van hun volgelingen op basis van wat zij zelf doen, ook al zijn er vele mensen die dat helemaal niet kunnen bereiken. Wat mensen niet kunnen bereiken, wordt een obstakel om ergens binnen te gaan.

uit 'Gods werk en het werk van de mens' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Er is veel minder sprake van afwijking in het werk van diegenen die snoeiing, behandeling, oordeel en tuchtiging hebben ondergaan. En de uiting van hun werk is veel accurater. Zij die vertrouwen op hun natuurlijkheid om te werken, maken behoorlijk grote fouten. Er is te veel natuurlijkheid in het werk van niet vervolmaakte mensen, wat een groot obstakel opwerpt voor het werk van de Heilige Geest. Maar hoe goed iemands kaliber ook is, zij moeten toch ook het snoeien, de behandeling en het oordeel ondergaan voordat zij het werk kunnen doen dat God hun heeft opgedragen. Als zij geen dergelijk oordeel hebben ondergaan kan hun werk, hoe goed het ook gedaan wordt, niet in overeenstemming zijn met de principes van de waarheid en is het in zijn geheel natuurlijkheid en menselijke goedheid. Het werk van hen die het snoeien, het behandelen en oordeel hebben ondergaan is veel accurater dan het werk van hen die niet zijn gesnoeid en geoordeeld. Diegenen die geen oordeel hebben ondergaan, uiten niets dan menselijk vlees en gedachten, vermengd met een grote hoeveelheid menselijke intelligentie en aangeboren talenten. Het is niet de accurate uitdrukking door de mens van Gods werk. De mensen die hen volgen worden bij hen gebracht door hun aangeboren kaliber. Omdat zij te veel opvattingen en ervaringen van de mens uitdrukken, die vrijwel los staan van Gods oorspronkelijke bedoeling en hier te ver van afwijken, is het werk van dit type persoon niet in staat om mensen voor God te brengen, maar zal dit ze eerder voor de mens brengen. Dus zij die geen oordeel en tuchtiging hebben ondergaan zijn niet geschikt om het werk van Gods opdracht te verrichten. Het werk van een gekwalificeerde werker kan mensen op de juiste weg helpen en hen helpen dieper de waarheid in te duiken. Het werk dat hij doet kan mensen voor God brengen. Daarnaast kan het werk dat hij doet variëren van persoon tot persoon en is het niet gebonden aan regels, waardoor mensen vrijlating en vrijheid kunnen ontvangen. Bovendien kunnen zij geleidelijk groeien in het leven en geleidelijk dieper gaan in de waarheid. Het werk van een ongeschikte werker schiet flink tekort; zijn werk is dwaas. Hij kan mensen alleen naar regels leiden. Wat hij vraagt van mensen varieert niet van persoon tot persoon; hij werkt niet in overeenstemming met de werkelijke noden van de mensen. In dit type werk zijn er te veel regels en te veel doctrines. Het kan mensen niet in de realiteit brengen en ook niet in de normale praktijk van groei in het leven. Het kan mensen enkel in staat stellen om te steunen op een paar waardeloze regels. Dergelijke leiding kan mensen alleen maar naar het verkeerde pad leiden. Hij leidt je om te worden hoe hij zelf is; hij kan je brengen naar wat hij heeft en is. Om als volgeling te onderscheiden of leiders gekwalificeerd zijn, is de sleutel om te kijken naar het pad waarop zij je leiden en de resultaten van hun werk, als ook om te kijken of volgelingen de principes in overeenstemming met de waarheid ontvangen en of zij manieren om te praktiseren ontvangen die voor hen geschikt zijn om te worden getransformeerd. Je zou moeten differentiëren tussen het verschillende werk van verschillende typen mensen; je zou geen dwaze volgeling moeten zijn. Dit doet afbreuk aan de manier waarop je binnengaat. Als je niet in staat bent om te onderscheiden wiens leiderschap een

pad heeft en welke niet, zal je gemakkelijk worden misleid. Deze hebben allemaal een directe invloed op je eigen leven. Er is te veel dat natuurlijk is in het werk van niet vervolmaakte mensen; te veel van de menselijke wil is erin vermengd. Hun wezen is natuurlijkheid – datgene waarmee zij zijn geboren. Het is niet het leven na behandeld te zijn of realiteit na getransformeerd te zijn. Hoe kan dit type persoon de mensen ondersteunen die het leven najagen? Het leven dat de mens van oorsprong heeft is zijn aangeboren intelligentie of talent. Dergelijke intelligentie of talent is behoorlijk ver verwijderd van Gods exacte eisen voor de mens. Als een mens niet is vervolmaakt en zijn verdorven gezindheid is niet gesnoeid of aangepakt, zal er een groot gat zijn tussen wat hij uitdrukt en de waarheid; het zal zijn vermengd met vage dingen, zoals zijn verbeelding en eenzijdige ervaring, etc. Bovendien voelen mensen, los van hoe hij werkt, dat er geen overkoepelend doel is en geen waarheid die geschikt is voor het binnengaan van alle mensen. Het merendeel van de eisen die aan de mens gesteld worden, vraagt van hen dat ze iets doen dat hun pet te boven gaat – een onmogelijke opdracht. Dit is het werk van menselijke wil. De verdorven gezindheid van de mens, zijn gedachten en zijn opvattingen doordringen alle delen van zijn lichaam. De mens is niet geboren met het instinct om de waarheid in praktijk te brengen, noch heeft hij het instinct om direct de waarheid te begrijpen. Voeg dat bij de verdorven gezindheid van de mens – zorgt het dan niet voor onderbrekingen wanneer zo'n natuurlijk persoon werkt? Maar een man die vervolmaakt is heeft ervaring met de waarheid die mensen moeten begrijpen, evenals kennis van hun verdorven gezindheid, waardoor de vage en onwerkelijke dingen in zijn werk geleidelijk verminderen, de toevoegingen van de mens minder worden, en zijn werk en dienst zelfs dichter bij de maatstaven komt die door God worden vereist. Dus heeft zijn werk de realiteit van de waarheid betreden en is het ook realistisch geworden. Vooral de gedachten van het menselijke verstand blokkeren het werk van de Heilige Geest. De mens heeft een rijke verbeelding en redelijke logica en oude ervaringen in het afhandelen van situaties. Als zij geen snoeien en correctie ondergaan, zijn het allemaal obstakels voor het werk. Daarom kan het werk van de mens niet het meest accurate niveau bereiken, vooral niet het werk van niet vervolmaakte mensen.

uit 'Gods werk en het werk van de mens' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 178

Het werk van de mens heeft een bepaald bereik en beperkingen. Een persoon is alleen in staat om werk te doen van een bepaalde fase en kan niet het werk doen van het gehele tijdperk, want anders zou hij mensen leiden tot regels. Het werk van de mens kan enkel worden toegepast op een bepaalde tijd of fase. Dit komt doordat de menselijke ervaring een bepaalde reikwijdte heeft. Men kan het werk van de mens niet met het werk van God vergelijken. De praktijk van de

mens en zijn kennis van de waarheid zijn allemaal toepasbaar op een bepaalde reikwijdte. Je kunt niet zeggen dat het pad dat de mens gaat compleet de wil is van de Heilige Geest, want de mens kan enkel worden verlicht door de Heilige Geest en kan niet volledig worden gevuld met de Heilige Geest. De dingen die de mens kan ervaren liggen allemaal binnen de reikwijdte van de normale menselijkheid en kunnen het bereik van gedachten in het normale menselijke verstand niet overstijgen. Eenieder die de werkelijkheid van de waarheid kan uitleven, ervaart binnen dit bereik. Wanneer zij de waarheid ervaren, is het altijd een ervaring van normaal menselijk leven onder de verlichting van de Heilige Geest, niet een ervaring die afwijkt van het normale menselijke leven. Zij ervaren de waarheid, verlicht door de Heilige Geest op het fundament van het leven van hun menselijke leven. Bovendien varieert deze waarheid van persoon tot persoon en is de diepte ervan gerelateerd aan de toestand van de persoon. Men kan enkel zeggen dat het pad dat zij bewandelen het normale menselijke leven is van een mens die de waarheid najaagt en dat is het pad dat wordt bewandeld door een normaal persoon die verlichting heeft ontvangen van de Heilige Geest. Je kunt niet zeggen dat het pad dat zij bewandelen het pad is dat wordt genomen door de Heilige Geest. In de normale menselijke ervaring is het werk van de Heilige Geest, omdat de mensen die het najagen niet hetzelfde zijn, ook niet hetzelfde. Daar komt bij dat, omdat de omstandigheden die zij ervaren en het bereik van hun ervaring niet hetzelfde zijn, omdat het een mengelmoes is van hun verstand en gedachten, hun ervaring tot verschillende hoogtes is vermengd. Elke persoon begrijpt een waarheid die in overeenstemming is met hun individuele verschillende omstandigheden. Hun begrip van de ware betekenis van de waarheid is niet compleet en bestaat slechts uit één of een paar onvolledige aspecten ervan. De reikwijdte waarbinnen de waarheid wordt ervaren door de mens is altijd gebaseerd op de verschillende omstandigheden van individuen en is daarom niet hetzelfde. Op deze manier is kennis van dezelfde waarheid die wordt uitgedrukt door verschillende mensen niet hetzelfde. Dat wil zeggen dat de ervaring van de mens altijd beperkingen met zich meebrengt en de wil van de Heilige Geest niet volledig kan vertegenwoordigen. Het werk van de mens kan niet worden opgevat als het werk van God, zelfs al komt datgene dat wordt uitgedrukt door de mens zeer goed overeen met Gods wil, zelfs al is de ervaring van de mens bijna gelijk aan het vervolmakingswerk dat door de Heilige Geest moet worden uitgevoerd. De mens kan enkel Gods dienaar zijn, door het werk te doen dat God aan hem toevertrouwt. De mens kan enkel de kennis uiten onder de verlichting van de Heilige Geest en de waarheden die hij uit zijn persoonlijke ervaringen heeft opgedaan. De mens is niet geschikt en voldoet niet aan de voorwaarden om een mond te zijn voor de Heilige Geest. Hij is niet bevoegd om te zeggen dat het werk van de mens het werk van God is. De mens heeft de werkprincipes van een mens en ieder mens heeft verschillende ervaringen en variërende omstandigheden. Het werk van de mens omvat al zijn ervaringen onder de verlichting van de Heilige Geest. Deze ervaringen kunnen enkel het wezen van de mens

vertegenwoordigen en vertegenwoordigen niet het wezen van God of de wil van de Heilige Geest. Daarom kan het pad dat door de mens wordt bewandeld niet het pad dat de Heilige Geest bewandelt worden genoemd, want het werk van de mens kan niet het werk van God vertegenwoordigen en het werk van de mens en zijn ervaringen zijn niet de volledige wil van de Heilige Geest. Het werk van de mens is geneigd om in regels te vervallen en de methode van zijn werk wordt gemakkelijk beperkt tot een beperkte reikwijdte en is niet in staat om mensen tot een vrije weg te leiden. De meeste volgelingen leven binnen een beperkte reikwijdte en hun manier van ervaren heeft ook een beperkte reikwijdte. De ervaring van de mens is altijd beperkt; de methode van zijn werk is ook altijd beperkt tot een paar types en kan niet worden vergeleken met het werk van de Heilige Geest of het werk van God Zelf – dit komt doordat de ervaring van de mens uiteindelijk beperkt is. Hoe God Zijn werk ook doet, er zijn geen regels in te vinden; hoe het ook wordt uitgevoerd, het is niet beperkt tot één manier. Er zijn in zijn geheel geen regels in Gods werk – al Zijn werk wordt uitgegeven en is gratis. Het maakt niet uit hoeveel tijd de mens spendeert in het volgen van Hem, ze kunnen niet één wet opnoemen in de wegen van Zijn werken. Hoewel Zijn werk principieel is, wordt het altijd weer op nieuwe manieren uitgevoerd en ondergaat het elke keer weer nieuwe ontwikkelingen, die de mens niet kan vatten. Tijdens een bepaalde periode kan God op veel verschillende manieren werken en op verschillende manieren leiden, waardoor mensen altijd op nieuwe manieren kunnen binnengaan en verandering kunnen ondergaan. Je kunt de wetten van Zijn werk niet ontdekken, omdat Hij altijd op nieuwe manieren werkt. Alleen zo vervallen Gods volgelingen niet in regels. Het werk van God Zelf vermijdt altijd de opvattingen van mensen en gaat daar juist tegenin. Alleen zij die Hem volgen en najagen met een oprecht hart kunnen hun gezindheden zien transformeren en zijn in staat om vrijelijk te leven zonder aan wat voor regels dan ook onderhevig te zijn, of door enige religieuze opvattingen te worden beperkt. Datgene dat het werk van de mens van mensen verlangt, is gebaseerd op zijn eigen ervaring en wat hijzelf kan bereiken. De standaard van deze vereisten is beperkt binnen een bepaalde reikwijdte en de methodes van praktijk zijn ook zeer beperkt. Volgelingen leven dus onbewust binnen deze beperkte reikwijdte; naarmate de tijd vordert worden het regels en rituelen. Als het werk van een bepaalde periode wordt geleid door een persoon die niet Gods persoonlijke vervolmaking heeft ondergaan en geen oordeel heeft ontvangen, zullen zijn volgelingen allemaal godsdienstijveraars en experts in het zich verzetten tegen God worden. Daarom moet een gekwalificeerde leider oordeel hebben ondergaan en vervolmaking hebben geaccepteerd. Zij die geen oordeel ondergingen, ook al hebben zij het werk van de Heilige Geest, uiten enkel vage en onwerkelijke dingen. Over een tijdje zullen zij mensen leiden tot vage en bovennatuurlijke regels. Het werk dat God uitvoert komt niet overeen met het vlees van de mens, het komt niet overeen met de gedachten van de mens maar het gaat tegen de opvattingen van de mens in; het is niet vermengd met vage religieuze kleuren. De

resultaten van Zijn werk kunnen niet worden bereikt door een man die niet is vervolmaakt door Hem en gaan verder dan de mens kan bedenken.

uit 'Gods werk en het werk van de mens' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 179

Werk in het verstand van de mens wordt te gemakkelijk bereikt door de mens. Pastors en leiders in de religieuze wereld, bijvoorbeeld, vertrouwen op hun gaven en posities om hun werk te doen. Mensen die hen een lange tijd volgen, zullen worden geïnfecteerd door hun gaven en zullen worden beïnvloed door delen van wat zij zijn. Zij richten zich op de gaven, vaardigheden en kennis van mensen en ze geven aandacht aan sommige bovennatuurlijke dingen en vele diepgaande onrealistische doctrines (deze diepgaande doctrines zijn natuurlijk onbereikbaar). Ze richten zich niet op veranderingen aan de gezindheid van de mens, maar richten zich liever op het trainen van het preken, de werkvaardigheden van de mens en verbeteren daarbij de kennis van de mens en zijn overvloedige religieuze doctrines. Zij richten zich niet op hoezeer de gezindheid van mensen wordt veranderd, of hoezeer mensen de waarheid begrijpen. Ze geven geen aandacht aan de substantie van mensen, en proberen nog minder de normale en abnormale toestanden van de mens te kennen. Ze gaan niet in tegen de opvattingen van de mens, openbaren deze niet en snoeien mensen vanwege hun tekortkomingen of verdorvenheid al helemaal niet. De meeste die hen volgen, dienen met hun gaven en het enige wat zij uitbrengen bestaat uit religieuze opvattingen en theologische theorieën, die de realiteit uit het oog zijn verloren en absoluut niet in staat zijn mensen van leven te voorzien. In werkelijkheid is de substantie van hun werk het koesteren van talent, het voeden van een persoon die niets heeft tot een afgestudeerd seminarist die later doorgaat in het werk en leiding gaat geven. Kan jij in zesduizend jaar van Gods werk één enkele wet vinden? Er zijn veel regels en beperkingen in het werk dat de mens doet en het menselijk brein is te dogmatisch. Dus wat een mens uitdrukt is wat kennis en besef binnen al zijn ervaringen. De mens is niet in staat om iets hierbuiten uit te drukken. De ervaringen van de mens of zijn kennis komen niet voort uit zijn aangeboren gaven of zijn instinct; ze ontstaan door Gods leiding en Gods directe werk als herder. De mens heeft enkel het orgaan om deze hoede te accepteren en niet het orgaan om op directe wijze uit te drukken wat goddelijkheid is. De mens is niet in staat de bron te zijn, hij kan enkel een vat zijn dat water accepteert van de bron; dit is het menselijke instinct, het orgaan dat iemand dient te hebben als menselijk wezen. Als een persoon het orgaan verliest om Gods woord te accepteren en het menselijke instinct verliest, zal die persoon ook verliezen wat het meeste waard is en de plicht van de geschapen mens verliezen. Als een persoon geen kennis of ervaring van Gods woord of Zijn werk heeft, zal die persoon zijn plicht verliezen, de plicht die hij behoort uit te

voeren als een schepsel, en zal hij de waardigheid van een geschapen wezen verliezen. Het is Gods instinct om te uiten wat goddelijkheid is, of het nou wordt uitgedrukt door het vlees of direct door de Geest; dit is Gods bediening. De mens drukt zijn eigen ervaringen of kennis uit (dat wil zeggen dat hij uitdrukt wat hij is) tijdens Gods werk of daarna; dit is het instinct van de mens en zijn plicht, het is wat de mens behoort te bereiken. Zelfs al komt de uiting van de mens tekort in wat God uitdrukt en zijn er vele regels in wat de mens uitdrukt, dan nog moet de mens zijn plicht vervullen en doen wat hij moet doen. De mens behoort alles te doen wat menselijkerwijs mogelijk is om zijn plicht te vervullen en er zou niet eens het kleinste beetje voorbehoud in mogen bestaan.

uit 'Gods werk en het werk van de mens' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 180

Julie moeten weten hoe je Gods werk onderscheidt van het werk van de mens. Wat kan je zien uit het werk van de mens? Er zijn een hoop elementen van de ervaring van de mens in het werk van de mens; wat een mens uitdrukt is wat hij is. Gods eigen werk uit ook wat Hij is, maar wat Hij is, is verschillend van wat de mens is. Wat de mens is, vertegenwoordigt de ervaring en het leven van de mens (wat de mens ervaart of tegenkomt in zijn leven, of filosofieën die hij heeft om volgens te leven). Mensen die in verschillende omgevingen leven, drukken verschillende wezens uit. Of je wel of geen sociale ervaringen hebt en hoe je daadwerkelijk leeft en dingen ervaart in je familie kan worden gezien in wat je uitdrukt, hoewel je niet kan zien aan het werk van de geïncarneerde God of Hij wel of geen sociale ervaringen heeft. Hij is Zich wel bewust van de essentie van de mens, Hij kan alle soorten praktijken openbaren met betrekking tot alle soorten mensen. Hij is zelfs nog beter in het openbaren van menselijke verdorven gezindheden en rebels gedrag. Hij leeft niet onder de wereldse mensen, maar Hij is Zich bewust van de aard van de stervelingen en alle verdorvenheden in de wereldse mensen. Dit is wat Hij is. Hoewel hij zich niet inlaat met de wereld, kent hij de regels van omgang met de wereld, omdat Hij volledig de menselijke aard begrijpt. Hij weet van het werk van de Geest dat het mensenoog niet kan zien en mensenoren niet kunnen horen, zowel vandaag als in het verleden. Hier hoort wijsheid bij die niet een filosofie is om volgens te leven, evenals wonderen die voor mensen te moeilijk zijn om te bevatten. Dit is wat Hij is, onthuld aan mensen en ook verborgen voor mensen. Wat Hij uitdrukt is niet wat een buitengewoon persoon is, maar de innerlijke eigenschappen en het wezen van de Geest. Hij reist niet over de wereld, maar Hij weet alles erover. Hij legt contact met de 'mensachtigen' die geen kennis of inzicht hebben, maar Hij uit woorden die hoger zijn dan kennis en vooraanstaande mensen te boven gaan. Hij leeft onder een groep onnozele, afgestompte mensen die geen menselijkheid bezitten en die de menselijke

conventies en levens niet begrijpen, maar Hij kan de mensheid vragen uit normale menselijkheid te leven, terwijl Hij tegelijkertijd de minderwaardige en lage menselijkheid van de mensheid openbaart. Dit alles is wat Hij is, hoger dan enig persoon van vlees en bloed is. Voor Hem is het niet nodig om een gecompliceerd, omslachtig en smerig sociaal leven te ervaren om het werk te doen dat Hij moet doen en de essentie van de verdorven mensheid volledig te onthullen. Het smerige sociale leven is niet goed voor Zijn vlees. Zijn werk en woorden onthullen de ongehoorzaamheid van de mens alleen maar en bieden de mens geen ervaring en lessen om met de wereld om te gaan. Hij hoeft de maatschappij of het gezin van de mens niet te onderzoeken wanneer hij de mens van leven voorziet. Het blootstellen en oordelen van de mens is niet een uitdrukking van de ervaringen van Zijn vlees; het is bedoeld om de ongerechtigheid van de mens te openbaren na al lange tijd de ongehoorzaamheid van de mens te kennen en de verdorvenheid van de mensheid te verafschuwen. Het werk dat Hij doet is allemaal bedoeld om Zijn gezindheid aan de mens te openbaren en Zijn wezen uit te drukken. Alleen Hij kan dit werk doen, het is niet iets dat een persoon van vlees en bloed zou kunnen bereiken.

uit 'Gods werk en het werk van de mens' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 181

Het werk dat God doet, vertegenwoordigt niet de ervaring van Zijn vlees; het werk dat de mens doet vertegenwoordigt de ervaringen van de mens. Iedereen spreekt over zijn persoonlijke ervaring. God kan de waarheid direct uitdrukken, terwijl een mens enkel de bijbehorende ervaringen kan uitdrukken, nadat hij de waarheid heeft ervaren. Gods werk heeft geen regels en is niet onderworpen aan beperkingen van tijd of plaats. Hij kan uitdrukken wat Hij is op elk gegeven moment en overal. Hij werkt zoals Hij dat wil. Het werk van de mens heeft voorwaarden en context; anders is hij niet in staat om te werken en kan hij zijn kennis van God of zijn ervaring van de waarheid niet uitdrukken. Je moet gewoon hun onderlinge verschillen met elkaar vergelijken om te kunnen zeggen of het Gods eigen werk is of het werk van de mens. Als er geen werk wordt gedaan door God Zelf en er enkel werk van de mens is, zal je gewoonweg weten dat de onderwijzingen van de mens hoog zijn en verder gaan dan de capaciteit van ieder ander; hun toon van spreken, hun principes in hoe je dingen aanpakt en hun ervaren en stabiele manier van werken gaan verder dan anderen kunnen bereiken. Jullie zullen deze mensen van hoge menselijkheid bewonderen, maar je kan niet uit Gods werk en woorden zien hoe hoog Zijn menselijkheid is. In plaats daarvan is Hij gewoon en bij het werken is Hij normaal en echt, maar ook onmetelijk voor stervelingen, waardoor mensen een bepaalde eerbied voor Hem voelen. Misschien is de ervaring van de persoon in zijn werk bijzonder hoog, of zijn zijn inbeeldingsvermogen en beredenering bijzonder hoog en is zijn menselijkheid bijzonder goed;

zij kunnen enkel de bewondering van mensen winnen, maar zij kunnen niet hun vrees en ontzag opwekken. Alle mensen bewonderen hen die in staat zijn om te werken en die bijzonder diepe ervaring hebben en de waarheid in praktijk kunnen brengen, maar ze kunnen nooit ontzag ontlokken, enkel bewondering en afgunst. Maar mensen die Gods werk hebben ervaren bewonderen God niet, in plaats daarvan voelen ze dat Zijn werk verder reikt dan een mens kan bevatten en dat het fris en wonderbaarlijk is. Wanneer mensen Gods werk ervaren is hun eerste kennis van Hem dat Hij niet te bevatten is, wijs en wonderbaarlijk, en dat zij onbewust ontzag voor Hem hebben en het mysterie voelen van het werk dat Hij doet, wat verder reikt dan het menselijke verstand. Mensen willen gewoon in staat zijn om aan Zijn eisen te voldoen, om Zijn verlangens te vervullen; ze willen Hem niet overtreffen, omdat het werk dat Hij doet verder gaat dan een mens kan bedenken of zich kan inbeelden en dat het niet in Zijn plaats door een mens kan worden gedaan. Zelfs de mens zelf kent zijn eigen tekortkomingen niet, terwijl Hij een nieuw pad heeft geopend en is gekomen om de mens in een nieuwere en mooiere wereld te brengen, zodat de mensheid nieuwe vooruitgang zal boeken en een nieuwe start zou krijgen. Wat mensen voor God voelen is niet bewondering, of liever, niet bewondering alleen. Hun diepste ervaring is ontzag en liefde. Hun gevoel is dat God inderdaad wonderbaarlijk is. Hij doet werk dat de mens niet kan doen, Hij zegt dingen die de mens niet kan zeggen. Mensen die Zijn werk hebben ervaren, ervaren altijd een onbeschrijfelijk gevoel. Mensen met diepere ervaringen, hebben God met name lief. Ze voelen Zijn schoonheid voortdurend en voelen dat Zijn werk zo wijs en wonderbaarlijk is en dit wekt onder hen weer kracht op. Het is niet angst of incidentele liefde en respect, maar een diep gevoel van Gods barmhartigheid en tolerantie jegens de mens. Maar de mensen die Zijn tuchtiging en oordeel hebben ervaren voelen dat Hij majesteitelijk en onbeledigbaar is. Zelfs mensen die veel van Zijn werk hebben ervaren zijn niet in staat om Hem te bevatten; alle mensen die Hem werkelijk vereren, weten dat Zijn werk niet in overeenstemming is met de opvattingen van de mens, maar dat het altijd tegen hun opvattingen ingaat. Hij heeft niet nodig dat mensen volledige bewondering hebben of de indruk wekken dat zij zich aan Hem onderwerpen, maar liever heeft Hij oprechte eerbied en werkelijke onderwerping. In zo veel van Zijn werk, voelt iedereen met echte ervaring eerbied voor Hem, die hoger is dan bewondering. Mensen hebben Zijn gezindheid gezien, als gevolg van Zijn werk van tuchtiging en oordeel, en vereren Hem daarom in hun hart. God dient vereerd en gehoorzaamd te worden, omdat Zijn wezen en Zijn gezindheid niet hetzelfde zijn als die van een schepsel, en zij verder gaan dan die van een schepsel. God is op Zichzelf staand, blijft altijd bestaan, Hij is een niet-geschapen wezen en Hij alleen is alle eerbied en onderwerping waardig; de mens is hier niet voor gekwalificeerd. Dus alle mensen die Zijn werk hebben ervaren en Hem echt kennen voelen oprechte eerbied voor Hem. Zij die hun opvattingen over Hem echter niet loslaten, namelijk zij die Hem simpelweg niet als God beschouwen, hebben geen enkele eerbied voor Hem. Ook al

volgen ze Hem, ze zijn niet overwonnen; het zijn ongehoorzame mensen van aard. Hij doet dit werk om het resultaat te bereiken dat alle schepselen de Schepper kunnen vereren, Hem aanbidden en zich onvoorwaardelijk aan Zijn heerschappij onderwerpen. Dit is het uiteindelijke resultaat dat al Zijn werk beoogt te bereiken. Als mensen die zulk werk hebben ervaren God niet vereren, al is het maar een beetje, als hun ongehoorzaamheid uit het verleden helemaal niet verandert, dan zullen deze personen zeker weten worden geëlimineerd. Als de houding van een persoon ten opzichte van God enkel is dat hij Hem bewondert of respect toont vanaf een afstand en niet ook maar het kleinste beetje liefheeft, is dit hoever een persoon zonder een hart met liefde voor God kan komen en die persoon mist de gesteldheid om vervolmaakt te worden. Als zoveel werk niet in staat is iemands oprechte liefde te winnen, betekent dit dat de persoon God niet heeft verkregen en dat hij niet oprecht de waarheid najaagt. Een persoon die God niet liefheeft, heeft de waarheid niet lief en kan God dus niet verkrijgen, laat staan Gods goedkeuring. Dergelijke mensen zijn, los van hoe zij het werk van de Heilige Geest ervaren en los van hoe zij oordeel ervaren, nog steeds niet in staat om God te vereren. Dit zijn mensen met een onveranderlijke natuur, die een extreem slechte gezindheid hebben. Allen die God niet vereren, moeten worden geëlimineerd, om te worden gestraft, op dezelfde manier als zij die kwaad doen. Ze zullen nog meer lijden dan zij die onrechtvaardige dingen hebben gedaan.

uit 'Gods werk en het werk van de mens' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 182

Gods werk is tenslotte anders dan het werk van de mens, en bovendien hoe zouden Zijn uitdrukkingen hetzelfde kunnen zijn als die van hen? God heeft Zijn eigen bijzondere gezindheid, terwijl de mens plichten heeft die hij dient te vervullen. Gods gezindheid komt tot uitdrukking in Zijn werk, terwijl de plicht van de mens vorm krijgt in de ervaringen van de mens en wordt uitgedrukt in het streven van de mens. Daarom wordt het duidelijk door middel van het werk dat wordt gedaan of iets een uitdrukking is van God of van de mens. Het hoeft niet door God Zelf uitgelegd te worden, noch is het nodig dat de mens streeft naar het afleggen van getuigenissen. God Zelf hoeft niemand te beteugelen. Dit komt allemaal als een natuurlijke openbaring; het is niet opgelegd noch is het iets waarbij de mens kan ingrijpen. De plicht van de mens kan worden herkend aan zijn ervaringen en hij hoeft daar geen extra ervaringsgericht werk voor te verrichten. De hele essentie van de mensen kan aan het licht komen wanneer zij hun plicht vervullen, terwijl God Zijn eigenlijke gezindheid uitdrukt tijdens de uitvoering van Zijn werk. Als het mensenwerk is, kan dat niet verdoezeld worden. Als het Gods werk is, dan is het nog onmogelijker dat iemand Gods gezindheid verbergt, laat staan dat de mens er enige zeggenschap over heeft. Van niemand kan worden gezegd dat hij God is, en niemands werk en

woorden kunnen worden gezien als heilig of onveranderbaar. Van God kan worden gezegd dat Hij menselijk is, omdat Hij Zichzelf in het vlees heeft gekleed, maar Zijn werk kan niet als het werk of de plicht van de mens worden beschouwd. Evenmin kunnen de uitspraken van God worden gelijkgesteld aan de brieven van Paulus, of kun je in gelijke termen spreken over het oordeel en de tuchting van God en de woorden van instructie van de mens. Er zijn dus principes waarmee je het werk van God en het werk van de mens kunt onderscheiden. Ze onderscheiden zich naar hun essentie, niet naar de reikwijdte of tijdelijke doelmatigheid van het werk. Over dit onderwerp maken de meeste mensen principiële vergissingen. Dit komt doordat de mens naar de buitenkant kijkt, die ze kunnen bereiken, terwijl God naar de essentie kijkt die niet door de fysieke ogen van de mens kan worden waargenomen. Als je Gods woorden en werk als de plicht van een gemiddeld mens beschouwt, en het omvangrijke werk van de mens eerder ziet als het werk van de in het vlees geklede God dan als de plicht die de mens vervult, maak je dan geen principiële vergissing? Brieven en biografieën van de mens zijn makkelijk te schrijven, maar alleen op basis van het werk van de Heilige Geest. Maar de uitspraken en het werk van God kunnen niet makkelijk door de mens tot stand worden gebracht of bereikt door menselijke wijsheid en denken. Ook kunnen mensen ze niet grondig verklaren nadat ze deze hebben onderzocht. Als deze principiële kwesties geen reactie in jullie oproepen, dan is jullie geloof kennelijk niet erg waar of verfijnd. Er kan alleen worden gezegd dat jullie geloof vol vaagheid is en zowel verward als zonder principes. Wanneer jullie zelfs de meest essentiële basiskwesties van God en de mens niet begrijpen, is dit soort geloof dan niet een geloof dat het aan iedere ontvankelijkheid ontbreekt?

uit 'Waar sta jij ten aanzien van de dertien brieven?' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 183

Jezus was 33,5 jaar op aarde. Hij kwam om het werk van de kruisiging te doen, waardoor God één onderdeel van heerlijkheid verwierf. Toen God in het vlees kwam, kon Hij nederig en verborgen blijven en verschrikkelijk lijden verdragen. Hoewel Hij God Zelf was, verdroeg Hij elke vernedering en elke beschimping. Hij verdroeg grote pijn toen Hij aan het kruis werd genageld om het verlossingswerk te volbrengen. Nadat deze fase van het werk was volbracht, zagen mensen weliswaar dat God grote heerlijkheid had verworven, maar dit was niet Zijn volle heerlijkheid. Het was slechts één deel van Zijn heerlijkheid, dat Hij door Jezus had verkregen. Hoewel Jezus alle moeilijkheden kon verdragen, nederig en verborgen kon blijven, gekruisigd kon worden voor God, verwierf God maar één deel van Zijn heerlijkheid, en Zijn heerlijkheid werd in Israël verkregen. God heeft nog een ander deel van heerlijkheid: naar de aarde komen om daadwerkelijk te werken en een groep mensen te vervolmaken. Gedurende Jezus' fase van

het werk deed Hij enkele bovennatuurlijke dingen, maar die fase van het werk diende zeker niet alleen om de tekenen en wonderen te verrichten. Het diende voornamelijk om te laten zien dat Jezus in staat was om te lijden en voor God te worden gekruisigd, dat Jezus in staat was om verschrikkelijke pijn te verdragen omdat Hij God liefhad, en dat Hij nog steeds bereid was Zijn leven te offeren volgens Gods wil hoewel God Hem had verlaten. Nadat God Zijn werk in Israël had voltooid en Jezus aan het kruis was genageld, werd God verheerlijkt en legde Hij getuigenis af voor Satan. Jullie weten niet en hebben niet gezien hoe God vlees is geworden in China, dus hoe kunnen jullie zien dat God is verheerlijkt? Wanneer God veel werk in jullie doet om jullie te overwinnen en jullie standvastig blijven, dan is deze fase van het werk van God geslaagd en is dit een deel van Gods heerlijkheid. Jullie zien alleen dit en God moet jullie nog vervolmaken, jullie moeten je hart nog geheel aan God geven. Jullie moeten deze heerlijkheid nog in volle omvang zien. Jullie zien alleen dat God jullie hart al overwonnen heeft, dat jullie Hem nooit kunnen verlaten, God helemaal tot het einde zullen volgen en jullie hart niet zal veranderen, en dat dit de heerlijkheid van God is. Waarin zien jullie Gods heerlijkheid? In de effecten van Zijn werk in mensen. Mensen zien dat God zo lieflijk is, zij hebben God in hun hart en willen Hem niet verlaten. Dit is Gods heerlijkheid. Wanneer de kracht van de broeders en zusters van de kerken naar boven komt en zij God met hun hart kunnen liefhebben, de opperste macht van het werk dat God doet zien, de ongeëvenaarde macht van Zijn woorden, wanneer zij zien dat Zijn woorden gezag uitstralen en dat Hij Zijn werk kan aanvangen in de spookstad van het vasteland van China, wanneer mensen, ook al zijn zij zwak, hun hart buigen voor God en bereid zijn Gods woorden aan te nemen, en wanneer zij, ook al zijn zij zwak en onbekwaam, kunnen zien dat Gods woorden zo lieflijk en zo waardig zijn om te koesteren, dan is dit de heerlijkheid van God. Wanneer de dag komt waarop mensen door God worden vervolmaakt, en zij zich aan Hem kunnen overgeven, God volledig kunnen gehoorzamen, en hun vooruitzichten en lot in de handen van God laten, dan heeft God het tweede deel van Zijn heerlijkheid geheel en al verworven. Dat wil zeggen, wanneer het werk van de praktische God geheel is volbracht, komt Zijn werk in het vasteland China tot een einde. Met andere woorden: wanneer zij die door God waren voorbestemd en gekozen vervolmaakt zijn, wordt God verheerlijkt. God zei dat Hij het tweede deel van Zijn heerlijkheid naar het Oosten heeft gebracht, maar dit is onzichtbaar voor het blote oog. God heeft Zijn werk inderdaad naar het Oosten gebracht: Hij is al naar het Oosten gekomen en dit is Gods heerlijkheid. Hoewel Zijn werk vandaag nog gaande is, zal het zeker worden volbracht omdat God heeft besloten om te werken. God heeft besloten dat Hij dit werk in China zal volbrengen, en Hij heeft besloten dat Hij jullie compleet zal maken. Hij laat jullie dan ook niet ontsnappen – Hij heeft jullie hart al overwonnen. Je zult moeten doorgaan, of je nu wilt of niet, en wanneer God jullie heeft gewonnen, wordt God verheerlijkt. God moet vandaag nog volkomen verheerlijkt worden, want jullie moeten nog vervolmaakt worden. Hoewel jullie hart

tot God is teruggekeerd, zijn er nog steeds veel zwakheden in jullie vlees, kunnen jullie God niet behagen, kunnen jullie Gods wil niet in acht nemen, en hebben jullie veel negatieve dingen waar jullie vanaf moeten komen en moeten jullie nog veel beproevingen en louteringen ondergaan. Alleen op die manier kan jullie levensgezindheid veranderen en kunnen jullie door God gewonnen worden.

uit 'Een korte toespraak over "Het Duizendjarig Koninkrijk is gekomen"' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 184

Jezus' werk was in die tijd het werk om heel de mensheid te verlossen. De zonden van allen die in Hem geloofden, werden vergeven; Hij zou je verlossen zolang je maar in Hem geloofde. Als je in Hem geloofde, was je geen zondaar meer, dan zou je van je zonden worden verlost. Dit was de betekenis van gered zijn en dat je door geloof gerechtvaardigd was. Toch bleef er in de gelovigen datgene achter wat opstandig was en zich tegen God verzette en nog steeds beetje bij beetje weggenomen moest worden. Redding betekende niet dat de mens volledig door Jezus was gewonnen, maar dat de mens niet langer van de zonde was, dat zijn zonden hem vergeven waren. Op voorwaarde dat je geloofde, zou je nooit meer van de zonde zijn. Jezus deed in die tijd veel werk dat Zijn discipelen niet konden begrijpen, en Hij zei veel dat mensen niet begrepen. Dat komt omdat Hij in die tijd geen enkele uitleg gaf. Dus stelde Matteüs enkele jaren na Zijn heengaan een geslachtsregister voor Jezus samen en ook anderen deden veel werk dat uit de wil van de mens was. Jezus kwam niet om de mens te vervolmaken en te winnen, maar om één fase van het werk te doen: het evangelie van het koninkrijk van de hemel aan het licht brengen en het werk van de kruisiging volbrengen. En zo kwam Jezus' werk met Zijn kruisiging volledig ten einde. Maar in de huidige fase – het overwinningswerk – moeten er meer woorden worden gesproken, moet er meer werk worden gedaan en moeten er vele processen zijn. Zo moeten ook de mysteries van het werk van Jezus en Jehova worden geopenbaard, zodat alle mensen begrip en duidelijkheid in hun geloof mogen hebben, want dit is het werk van de laatste dagen, en de laatste dagen zijn het einde van Gods werk, de tijd waarin het werk wordt voltooid. Deze fase van het werk zal de wet van Jehova en de verlossing van Jezus voor je verduidelijken en is er vooral opdat je het hele werk van Gods managementplan van zesduizend jaar kunt begrijpen, de gehele betekenis en het wezen van dit managementplan van zesduizend jaar kunt waarderen, en het doel kunt begrijpen van al het werk dat Jezus deed en de woorden die Hij sprak, en zelfs je blinde geloof in en adoratie voor de Bijbel. Dit alles zal je helpen een diepgaand begrip te verkrijgen. Je zult zowel het werk dat Jezus gedaan heeft als het werk van God vandaag gaan begrijpen; je zult de hele waarheid, het leven en de weg begrijpen en aanschouwen. Waarom ging Jezus werk weg zonder de eindfase van het werk te verrichten? Omdat de fase van Jezus'

werk niet het werk van afronding was. Toen Hij aan het kruis werd genageld, kwam er ook een einde aan Zijn woorden; na Zijn kruisiging was Zijn werk volledig volbracht. De huidige fase is anders: Gods werk zal pas voltooid zijn nadat de woorden tot het einde toe gesproken zijn en Zijn hele werk is afgerond. Er zijn tijdens Jezus' fase van het werk veel woorden ongezegd gebleven of niet volledig uitgesproken. Maar het maakte Jezus niet uit wat Hij wel of niet zei, want Zijn bediening was geen bediening van woorden. Daarom ging Hij weg nadat Hij aan het kruis werd genageld. Die fase van het werk ging voornamelijk om de kruisiging en verschilt van de huidige fase. Deze huidige fase betreft voornamelijk de voltooiing, de afwikkeling en de afronding van al het werk. Als de woorden niet helemaal tot hun einde toe worden gesproken, kan dit werk geenszins worden afgerond, want in deze fase van het werk wordt al het werk voltooid en volbracht met behulp van woorden. Jezus deed in die tijd veel werk dat mensen niet konden begrijpen. Hij ging stilletjes weg en tegenwoordig zijn er nog velen die Zijn woorden niet begrijpen, die het verkeerd begrijpen en toch het idee hebben dat ze het goed begrijpen, en niet weten niet dat ze ernaast zitten. Uiteindelijk wordt in deze huidige fase Gods werk helemaal voleindigd en afgerond. Iedereen zal Gods managementplan gaan begrijpen en kennen. De noties in de mens, zijn bedoelingen, zijn verkeerde begrip, zijn noties ten aanzien van het werk van Jehova en Jezus, zijn zienswijzen over de heidenvolken, en al zijn afwijkingen en fouten zullen gecorrigeerd worden. En de mens zal alle juiste paden van het leven, al het werk dat God doet en de gehele waarheid begrijpen. Wanneer dat gebeurt, zal deze fase van het werk tot een einde komen. Het werk van Jehova was de schepping van de wereld, dat was het begin; deze fase van het werk is het einde en de afronding van het werk. Gods werk werd aanvankelijk uitgevoerd onder de uitverkorenen van Israël en het luidde een nieuw tijdperk in de heiligste plaats van alle plaatsen in. De laatste fase van het werk wordt uitgevoerd in het meest onreine land van alle landen, om de wereld te oordelen en het tijdperk tot een einde te brengen. In de eerste fase werd Gods werk gedaan in de schitterendste plaats van alle plaatsen en de laatste fase wordt uitgevoerd in de meest duistere plaats van alle plaatsen. Deze duisternis zal verdreven worden, het licht zal voortgebracht worden en de mensen zullen overwonnen worden. Wanneer de mensen uit deze meest onreine en duistere plaats van alle plaatsen zijn overwonnen, en de hele bevolking heeft erkend dat er een God is, die de ware God is, en ieder individu volkomen overtuigd is, dan zal het overwinningswerk op basis van dit feit worden uitgevoerd door het hele universum. Deze fase van het werk is symbolisch: zodra het werk van dit tijdperk is voltooid, zal het werk van zesduizend jaar management volledig afgerond zijn. Zodra de mensen in de meest duistere plaats van alle plaatsen zijn overwonnen, spreekt het voor zich dat dit ook overal elders zo zal zijn. Als zodanig draagt alleen het overwinningswerk in China symboliek van betekenis in zich. China belichaamt alle machten van de duisternis en het volk van China vertegenwoordigt allen die van het vlees, van Satan, en van vlees en bloed zijn. Het Chinese volk is het meest

verdorven door de grote rode draak, keert zich het felst tegen God, heeft de laagste en meest onreine menselijkheid, en is dus het archetype van de hele verdorven mensheid. Dit wil niet zeggen dat andere landen helemaal geen problemen hebben; de noties van de mens zijn allemaal gelijk. Hoewel het volk uit deze landen van een goed kaliber kan zijn, moet het zo zijn dat ze tegen God opstaan als ze Hem niet kennen. Waarom stonden de Joden ook tegen God op en tartten zij Hem? Waarom keerden de Farizeeën zich ook tegen Hem? Waarom verraadde Judas Jezus? In die tijd kenden velen van de discipelen Jezus niet. Waarom geloofden de mensen nog steeds niet in Jezus nadat Hij gekruisigd en opgestaan was? Is de ongehoorzaamheid van de mens niet allemaal gelijk? Het volk van China wordt gewoon als voorbeeld gesteld en wanneer ze overwonnen zijn, worden ze modellen en voorbeelden en zullen ze als referenties voor anderen dienen. Waarom heb ik altijd gezegd dat jullie een onderdeel van mijn managementplan zijn? In het volk van China zijn verdorvenheid, onzuiverheid, onrechtvaardigheid, weerstand en opstandigheid het volledigst zichtbaar in al hun verschijningsvormen. Aan de ene kant zijn ze van een ondermaats kaliber en aan de andere kant zijn hun leven en instelling achterlijk. Hun gewoonten, sociale milieu en familie van geboorte zijn ook allemaal ondermaats en echt achterlijk. Hun status is eveneens laag. Het werk in deze plaats is symbolisch, en nadat dit testwerk volledig is uitgevoerd, zal Gods werk dat hierop volgt veel beter gaan. Als deze stap van het werk voltooid kan worden, verloopt het daaropvolgende werk vanzelfsprekend. Zodra deze stap van het werk tot stand is gebracht, zal er groot succes zijn geboekt en zal het overwinningswerk in het ganse universum helemaal voltooid zijn.

uit 'De visie van Gods werk (2)' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 185

Nu werken aan de afstammelingen van Moab betekent hen redden die in de diepste duisternis zijn gevallen. Hoewel ze vervloekt waren, is het Gods verlangen om glorie van hen te verwerven, omdat ze eerst allemaal mensen waren bij wie God in hun hart niet voorkwam; uitsluitend ervoor zorgen dat zij zonder God in hun hart Hem gehoorzamen en liefhebben, is ware overwinning en de vruchten van dergelijk werk zijn het meest waardevol en overtuigend. Alleen dit betekent glorie verwerven – dit is de glorie die God wil vergaren in de laatste dagen. Het is echt een verheffing door God dat deze mensen die een lage rang hebben nu in staat zijn om zo'n enorme redding te krijgen. Dit werk is zeer betekenisvol en het is door oordeel dat Hij deze mensen wint. Het is niet Zijn bedoeling om deze mensen te straffen, maar om hen te redden. Als Hij in de laatste dagen nog steeds bezig zou zijn met het overwinningswerk in Israël, zou het geen zin hebben; zelfs als het vrucht zou dragen, zou het geen enkele waarde of grote betekenis hebben en zou Hij niet in staat zijn om alle glorie te verwerven. Hij werkt aan jullie, diegenen die

in de diepste duisternis zijn gevallen, diegenen die het meest achtergebleven zijn. Deze mensen erkennen niet dat er een God is en hebben ook nooit geweten dat er een God is. Deze schepselen zijn door Satan zo verdorven, dat ze God zijn vergeten. Ze zijn verblind door Satan en weten niet eens dat er een God in de hemel is. Jullie aanbidden allemaal afgoden en Satan in je hart – zijn jullie soms niet de meest lage, meest achtergebleven personen? Jullie zijn de laagsten van het vlees, zonder enige persoonlijke vrijheid, en jullie hebben ook last van ontberingen. Jullie zijn ook de mensen op het laagste niveau in deze maatschappij, zonder zelfs de vrijheid van geloof. Dit is wat het betekent om in jullie te werken. Dat ik op dit moment aan jullie, de afstammelingen van Moab, werk, is niet bedoeld om jullie te vernederen, maar om het belang van het werk te openbaren. Voor jullie is het een geweldige verheffing. Als iemand verstand en inzicht heeft, zal hij zeggen: “Ik ben een afstammeling van Moab. Ik ben echt niet waardig dat ik nu deze grote verheffing door God of deze grote zegeningen ontvang. In alles wat ik doe en zeg en op basis van mijn status en waarde ben ik zulke grote zegeningen van God absoluut niet waardig. De Israëlieten koesteren grote liefde voor God en de genade die ze genieten wordt hun door Hem geschonken, maar hun status is veel hoger dan de onze. Abraham was heel toegewijd aan Jehova en Petrus was heel toegewijd aan Jezus – hun toewijding was honderd keer groter dan de onze. Op basis van onze daden zijn we absoluut niet waardig om van Gods genade te genieten”. De dienst van deze mensen in China kan geenszins voor Gods aangezicht komen. Het is eenvoudigweg een volslagen puinhoop; dat jullie nu genieten van zoveel van Gods genade is zuiver Gods verhevenheid! Wanneer hebben jullie Gods werk gezocht? Wanneer hebben jullie je leven voor God opgeofferd? Wanneer hebben jullie je familie, je ouders en je kinderen bereidwillig opgegeven? Niemand van jullie heeft een grote prijs betaald! Als de Heilige Geest je niet had aangemoedigd, hoeveel van jullie zouden dan alles hebben kunnen opofferen? Het is enkel omdat jullie gedwongen en genoodzaakt zijn dat jullie tot op de dag van vandaag hebben gevolgd. Waar is jullie toewijding? Waar is jullie gehoorzaamheid? Op basis van jullie daden hadden jullie al lang geleden vernietigd moeten zijn – jullie hadden allemaal van de kaart geveegd moeten zijn. Waardoor zijn jullie geschikt om van zulke grote zegeningen te genieten? Jullie zijn absoluut niet waardig! Wie van jullie heeft zijn eigen weg bedacht? Wie van jullie heeft de ware weg zelf gevonden? Jullie zijn allemaal luie, vraatzuchtige ellendelingen die naar gemak streven! Denken jullie dat jullie zo geweldig zijn? Wat hebben jullie om over op te scheppen? Zelfs als ik niet had gezegd dat jullie de afstammelingen van Moab zijn, zijn jullie aard en geboorteplaats dan echt het meest verheven? Zelfs als ik niet had gezegd dat jullie zijn afstammelingen zijn, zijn jullie dan niet stuk voor stuk waarachtig afstammelingen van Moab? Kan de feitelijke waarheid worden veranderd? Is het ontmaskeren van jullie ware aard op dit moment bezijden de waarheid? Kijk naar jullie slaafse gedrag, jullie levens en jullie karakters – beseffen jullie niet dat jullie de laagste van de laagsten onder de mensheid zijn? Wat hebben

jullie om over op te scheppen? Kijk naar jullie plek in de samenleving. Zijn jullie niet op het laagste niveau? Denken jullie soms dat ik het mis heb? Abraham offerde Isaak. Wat hebben jullie opgeofferd? Job offerde alles op. Wat hebben jullie opgeofferd? Zo veel mensen hebben hun leven gegeven, hun hoofd neergelegd, hun bloed vergoten om de ware weg te vinden. Hebben jullie die prijs betaald? Ter vergelijking, jullie komen helemaal niet in aanmerking om van zo'n grote genade te genieten. Worden jullie soms in het ongelijk gesteld als er tegenwoordig wordt gezegd dat jullie de afstammelingen van Moab zijn? Schat jezelf niet te hoog in. Je hebt niets om over op te scheppen. Zo'n grote redding, zo'n grote genade wordt jullie zomaar gegeven. Jullie hebben niets opgeofferd, maar toch genieten jullie vrijelijk van genade. Schamen jullie je niet? Hebben jullie deze ware weg zelf gezocht en gevonden? Was het niet de Heilige Geest die jullie dwong om die weg te aanvaarden? Jullie hadden het nooit in je hart om echt te zoeken en jullie hadden het helemaal niet in je hart om de waarheid te zoeken, om naar de waarheid te verlangen. Jullie hebben enkel achterovergeleund en ervan genoten; jullie hebben deze waarheid verkregen zonder enige inspanning. Welk recht hebben jullie om te klagen? Denk je dat je heel veel waarde hebt? Wat hebben jullie te klagen in vergelijking met diegenen die hun leven hebben opgeofferd en wier bloed is vergoten? Jullie vernietigen zou nu juist en natuurlijk zijn! Jullie hebben geen keuze en moeten wel gehoorzamen en volgen. Jullie zijn gewoon niet waardig! De meesten van jullie zijn geroepen, maar als de omgeving jullie niet had gedwongen of als jullie niet waren geroepen, zouden jullie helemaal niet bereid zijn geweest om tevoorschijn te komen. Wie is bereid om dat los te laten? Wie is bereid om de geneugten van het vlees op te geven? Jullie zijn allemaal personen die gretig genieten van comfort en een luxe leven zoeken! Jullie hebben zulke grote zegeningen gekregen – wat hebben jullie verder nog te zeggen? Waarover zouden jullie kunnen klagen? Jullie hebben mogen genieten van de grootste zegeningen en de grootste genade die er in de hemel is en er is nu werk aan jullie onthuld dat nog nooit eerder op aarde heeft plaatsgevonden. Is dat geen zegen? Omdat jullie je tegen God hebben verzet, zijn jullie nu zo getuchtigd. Door deze tuchting hebben jullie Gods genade en liefde gezien en nog meer hebben jullie Zijn rechtvaardigheid en heiligheid gezien. Door deze tuchting en door de smerigheid van de mensheid hebben jullie Gods grote kracht gezien en hebben jullie Zijn heiligheid en grootsheid gezien. Is dat niet de meest bijzondere waarheid? Is dat niet een betekenisvol leven? Het werk dat God doet, is vol van betekenis! Dus hoe lager jullie rang is, hoe meer het bewijst dat jullie zijn verheven door God en hoe meer het bewijst hoe waardevol Zijn werk aan jullie nu is. Het is gewoon een onbetaalbare schat die je nergens anders vandaan kunt halen! Door de eeuwen heen heeft niemand zo'n grote redding genoten. Het feit dat jullie positie laag is, laat zien hoe groot Gods verlossing is en het laat zien dat God trouw is aan de mensheid – Hij redt, Hij vernietigt niet.

Dagelijkse woorden van God Fragment 186

Toen God naar de aarde kwam, was Hij niet van de wereld en Hij is geen vlees geworden om van de wereld te genieten. De plaats waarop Zijn werk het best Zijn gezindheid zou onthullen en het meest betekenisvol zou zijn, is precies de plaats waar Hij werd geboren. Ongeacht of het nu een heilig of smerig land is, en ongeacht waar Hij werkt, Hij is heilig. Alles in de wereld werd door Hem geschapen, hoewel alles is verdorven door Satan. Toch zijn alle dingen nog altijd van Hem; ze zijn allemaal in Zijn handen. Hij komt naar een smerig land en werkt daar om Zijn heiligheid te openbaren; Hij doet dit alleen omwille van Zijn werk, dat wil zeggen, Hij ondergaat grote vernedering door op deze manier te werken om de mensen van dit smerige land te redden. Dat wordt gedaan om te getuigen, omwille van de hele mensheid. Dergelijk werk laat mensen Gods rechtvaardigheid zien en Gods oppergezag kan zo beter worden getoond. Zijn grootsheid en oprechtheid komen tot uiting in de redding van een groep lage mensen op wie anderen neerkijken. Dat Hij wordt geboren in een smerig land, bewijst helemaal niet dat Hij laag is; het stelt juist de hele schepping in staat om Zijn grootsheid en Zijn ware liefde voor de mensheid te zien. Hoe meer Hij op deze manier doet, hoe meer het Zijn zuivere liefde, Zijn onberispelijke liefde voor de mens openbaart. God is heilig en rechtvaardig. Hoewel Hij in een smerig land werd geboren en hoewel Hij leeft met die mensen die vol zijn van smerigheid, net zoals Jezus leefde met zondaars in het Tijdperk van Genade, is al Zijn werk soms niet in het belang van het overleven van de hele mensheid? Gaat het er niet om dat de mensheid grote redding kan ontvangen? Tweeduizend jaar geleden woonde Hij een aantal jaren bij zondaars. Dat was in het belang van verlossing. Vandaag leeft Hij in een groep smerige, eenvoudige mensen. Dat is in het belang van redding. Is niet al Zijn werk in het belang van jullie, de mensen? Als het niet was geweest om de mensheid te redden, waarom zou Hij dan, nadat Hij in een kribbe was geboren, zo veel jaren met zondaars hebben geleefd en geleden? En als het niet was om de mensheid te redden, waarom zou Hij dan voor de tweede keer terugkeren in het vlees, geboren in dit land waar demonen samenkomen, en leven met deze mensen die diep verdorven zijn door Satan? Is God soms niet trouw? Welk deel van Zijn werk is niet voor de mensheid geweest? Welk deel is niet voor jullie bestemming geweest? God is heilig. Dat verandert nooit. Hij is niet vervuild door smerigheid, hoewel Hij naar een smerig land is gekomen; dat kan alleen maar betekenen dat Gods liefde voor de mensheid zeer onbaatzuchtig is en het lijden en de vernedering die Hij doorstaat zeer groot zijn! Weten jullie niet hoe groot Zijn vernedering is omwille van jullie allemaal en jullie lot? Hij redt geen belangrijke mensen of zonen van rijke en machtige families, maar Hij redt juist diegenen die eenvoudig zijn en op wie wordt neergekeken. Is dat niet allemaal Zijn heiligheid? Is dat niet allemaal Zijn rechtvaardigheid? Hij wilde liever in een smerig land

geboren worden en alle vernedering ondergaan omwille van het overleven van de hele mensheid. God is heel echt – Hij doet geen onecht werk. Wordt niet elke fase van werk op zo'n praktische manier gedaan? Hoewel mensen Hem allemaal zwartmaken en zeggen dat Hij aan tafel zit met zondaars, hoewel mensen Hem allemaal bespotten en zeggen dat Hij leeft met de zonen van smerigheid, dat Hij leeft met de laagste mensen, heeft Hij nog steeds een onbaatzuchtige toewijding en wordt Hij nog steeds op deze manier door de mensen afgewezen. Is het lijden dat Hij doorstaat niet groter dan jullie lijden? Is het werk dat Hij doet niet meer dan de prijs die jullie hebben betaald? Jullie zijn in een smerig land geboren, maar toch hebben jullie Gods heiligheid ontvangen. Jullie zijn geboren in een land waar demonen samenkomen, maar toch hebben jullie enorme bescherming gekregen. Welke keuze hebben jullie? Welke klachten hebben jullie? Is het lijden dat Hij heeft doorstaan niet groter dan het lijden dat jullie hebben doorstaan? Hij is naar de aarde gekomen en heeft nooit van de geneugten van de menselijke wereld genoten. Hij walgt van zulke dingen. God kwam niet naar de aarde om Zich door de mens te laten verwennen met materiële zaken, noch kwam Hij om te genieten van eten, kleding en ornamenten van de mens. Hij schenkt aan dat soort dingen geen aandacht; Hij kwam naar de aarde om voor de mens te lijden, niet om van mooie aardse dingen te genieten. Hij kwam om te lijden, om te werken en om Zijn managementplan af te maken. Hij koos geen leuke woonplaats, woonde niet in een ambassade of een chic hotel en Hij heeft ook geen dienaren die Hem bedienen. Op basis van wat jullie hebben gezien, weten jullie niet of Hij kwam om te werken of te genieten? Zijn jullie soms blind? Hoeveel heeft Hij jullie gegeven? Als Hij op een geriefelijke plaats geboren was, zou Hij dan glorie kunnen verkrijgen? Zou Hij dan kunnen werken? Zou dat dan enige betekenis hebben? Zou Hij de mensheid volledig kunnen overwinnen? Zou Hij in staat zijn om mensen te redden uit het land van smerigheid? Mensen vragen, op basis van hun opvattingen: “Waarom is God in dit smerige land geboren als Hij heilig is? U haat en verafschuwt ons smerige mensen; u verafschuwt onze weerstand en onze opstandigheid, dus waarom woont u bij ons? U bent een oppermachtige God. U had overal geboren kunnen worden, dus waarom moest u in dit smerige land geboren worden? Elke dag tuchtigt u ons en oordeelt u over ons en u weet duidelijk dat we de afstammelingen van Moab zijn, dus waarom woont u nog steeds in ons midden? Waarom bent u geboren in een familie van afstammelingen van Moab? Waarom hebt u dat gedaan?” Zulke gedachten van jullie getuigen van een gebrek aan verstand! Alleen door dit soort werk kunnen mensen Zijn grootheid, Zijn nederigheid en verborgenheid zien. Hij is bereid om alles op te offeren omwille van Zijn werk en Hij heeft al het lijden omwille van Zijn werk verdragen. Hij doet dit omwille van de mensheid en meer nog om Satan te overwinnen, zodat alle schepselen zich onder Zijn heerschappij kunnen onderwerpen. Alleen dat is zinvol, waardevol werk.

uit ‘Het belang van het redden van de afstammelingen van Moab’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Dagelijkse woorden van God Fragment 187

In de tijd dat Jezus in Judea werkte, deed Hij dat openlijk, maar nu werk en spreek ik in het geheim onder jullie. De ongelovigen zijn zich daar volkomen onbewust van. Mijn werk onder jullie is afgesloten voor degenen in de buitenwereld. Deze woorden, deze tuchtigingen en oordelen, zijn alleen bekend bij jullie allemaal en niet bij anderen. Al dit werk wordt uitgevoerd in jullie midden en alleen voor jullie ontsloten; niemand onder de ongelovigen weet hiervan, want de tijd is nog niet gekomen. Deze mensen hier zijn er bijna aan toe om compleet te worden gemaakt nadat ze tuchtigingen hebben ondergaan, maar degenen in de buitenwereld weten hier niets van. Dit werk is veel te verborgen! Voor hen is de vleesgeworden God verborgen, maar voor hen in deze stroom kan men zeggen dat Hij open is. Hoewel in God alles open is, alles wordt geopenbaard en alles wordt vrijgegeven, gaat dit alleen op voor hen die in Hem geloven; wat de rest, de ongelovigen betreft, wordt er niets bekendgemaakt. Het werk dat momenteel onder jullie en in China wordt uitgevoerd, is strikt afgesloten, om te voorkomen dat zij ervan weten. Mochten zij lucht krijgen van dit werk, dan zouden zij het alleen veroordelen en aan vervolging onderwerpen. Zij zouden er niet in geloven. Werken in het land van de grote rode draak, deze meest achterlijke plaats, is geen sinecure. Als dit werk openlijk werd gedaan, zou het onmogelijk voort kunnen gaan. Deze fase van het werk kan gewoonweg niet op deze plaats worden uitgevoerd. Als dit werk openlijk werd uitgevoerd, hoe zou men het dan doorgang laten vinden? Zou dit het werk niet nog meer in gevaar brengen? Als dit werk niet verborgen was, maar veeleer werd uitgevoerd zoals in de tijd van Jezus, toen Hij op spectaculaire wijze de zieken genas en demonen uitwierp, zou het dan niet lang geleden al 'gevangengenomen zijn' door de duivels? Zouden zij het bestaan van God kunnen tolereren? Als ik nu de zalen binnenging om tot de mensen te prediken en ze de les te lezen, zou ik dan niet lang geleden al zijn vermorzeld? Als dat gebeurd was, hoe had mijn werk dan verder kunnen worden uitgevoerd? De reden dat er helemaal geen tekenen en wonderen openlijk worden gemanifesteerd, is om het in de verborgenheid te houden. Voor ongelovigen is mijn werk dus niet te zien, te kennen of te ontdekken. Als deze fase van het werk op dezelfde manier werd gedaan als dat van Jezus in het Tijdperk van Genade, zou het niet zo stabiel kunnen zijn als het nu is. Dus op deze manier in het geheim werken, komt jullie en het werk als geheel ten goede. Wanneer Gods werk op aarde ten einde loopt, dat wil zeggen, wanneer dit geheime werk wordt afgesloten, dan zal deze fase van het werk in de openbaarheid uitbarsten. Allen zullen weten dat er een groep overwinnaars in China is; allen zullen weten dat de vleesgeworden God in China is en dat Zijn werk tot een einde is gekomen. Pas dan zal het de mens gaan dagen: waarom is er in China nog geen sprake van verval of instorting? Het blijkt dat God Zijn werk persoonlijk in China uitvoert en een groep mensen tot overwinnaars heeft vervolmaakt.

Gods werk kennen 2

Dagelijkse woorden van God Fragment 188

Het is belangrijk dat jij, als iemand die in God gelooft, begrijpt dat, doordat je het werk van God in de laatste dagen mag ontvangen alsook al het werk van Gods plan in jou, je werkelijk buitengewone glorie en redding van God heb gekregen. Al het werk van God in het hele universum is gericht op deze groep mensen. Hij heeft zich volledig voor jullie ingespannen en alles voor jullie opgeofferd. Vanuit het hele universum heeft Hij al het werk van de Geest herwonnen en aan jullie gegeven. Daarom zeg ik: jullie zijn de gelukkigen. Bovendien heeft Hij Zijn glorie van Israël, Zijn uitverkoren volk, verplaatst naar jullie om het doel van Zijn plan volledig door jullie groep mensen te openbaren. Daarom zijn jullie degenen die Gods erfdeel zullen ontvangen en zelfs meer nog: jullie zullen de erfgenamen van Gods glorie zijn. Misschien herinneren jullie je allemaal deze woorden: "De geringe last die we tijdelijk te dragen hebben, brengt ons een eeuwige luister, die alles omvat en alles overtreft." Vroeger hebben jullie dit allemaal horen zeggen, maar niemand begreep de ware betekenis van de woorden. Tegenwoordig kennen jullie de echte betekenis hiervan wel. Deze woorden beschrijven wat God in de laatste dagen tot stand zal brengen. En ze zullen worden volbracht in hen die geteisterd zijn door de grote rode draak in het land waar deze zich bevindt. De grote rode draak vervolgt God en is de vijand van God. In dit land zijn zij die in God geloven dus onderworpen aan vernedering en vervolging. Daarom worden deze woorden in jullie groep mensen de realiteit. Aangezien het werk wordt uitgevoerd in een land dat tegen God is, wordt al Zijn werk buitensporig tegengewerkt en veel van Zijn woorden kunnen niet op tijd tot stand worden gebracht. Derhalve worden mensen gelouterd vanwege de woorden van God. Dit is ook een onderdeel van het lijden. Het is bijzonder zwaar voor God om Zijn werk te volbrengen in het land van de grote rode draak, maar het is door deze moeite dat God een fase van Zijn werk doet om Zijn wijsheid en wonderbaarlijke daden openbaar te maken. God grijpt deze gelegenheid aan om deze groep mensen compleet te maken. Vanwege het lijden van mensen, hun kaliber en de hele satanische gezindheid van mensen in dit onreine land doet God Zijn werk van zuivering en overwinning, zodat Hij hierdoor glorie verkrijgt en hen kan winnen die getuigen van Zijn daden. Dit is de volledige betekenis van alle offers die God heeft gebracht voor deze groep mensen. Dat wil zeggen: God doet het werk van de overwinning gewoon door hen die tegen Hem opstaan. Alleen op deze manier kan de grote macht van God duidelijk worden. Met andere woorden: alleen diegenen in het onreine land zijn het waard om de glorie van God te erven en alleen dit kan bekendheid geven aan de grote macht van God. Daarom zeg ik dat de glorie van God wordt

verkregen in het onreine land en door hen die erin wonen. Dit is de wil van God. Dit is precies als in de fase van het werk van Jezus. Hij kon alleen verheerlijkt worden te midden van die farizeeërs die Hem vervolgden. Als dergelijke vervolging en het verraad van Judas niet hadden plaatsgevonden, was Jezus niet belachelijk gemaakt of belasterd, laat staan gekruisigd, en kon Hij zodoende de glorie nooit hebben verkregen. Waar God ook werkt in ieder tijdperk, en waar Hij Zijn werk in het vlees ook doet, Hij ontvangt dan en daar de glorie en wint diegenen die Hij wil. Dit is het plan van Gods werk en dit is Zijn management.

uit 'Is het werk van God zo eenvoudig als men denkt?' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 189

In Gods plan van enkele duizenden jaren wordt het werk in het vlees in twee delen voltrokken: Eerst heb je het werk van de kruisiging, waarvoor Hij verheerlijkt wordt, en dan krijg je het werk van de overwinning en vervolmaking in de laatste dagen, waardoor Hij glorie zal krijgen. Dit is het management van God. Schat het werk van God of Gods opdracht voor jou daarom niet te eenvoudig. Jullie zijn allemaal erfgenamen van het ver overstijgende, en eeuwige gewicht van de glorie van God, en dit was speciaal door God voorbestemd. Van de twee onderdelen van Zijn glorie is er één in jullie geopenbaard. Het geheel van één deel van Gods glorie is aan jullie toebedeeld, opdat het jullie erfenis moge zijn. Dit is de verheffing van God en Zijn lang geleden voorbestemde plan. In het licht van de grootheid van het werk dat God heeft gedaan in het land waarin de grote rode draak verblijft kun je zeggen dat, als zo'n werk ergens anders gedaan zou zijn, het allang al veel vruchten zou hebben voortgebracht en gemakkelijk door de mens zou zijn aanvaard. En zo'n werk zou door de geestelijken uit het Westen die in God geloven veel te gemakkelijk aanvaard worden, want de fase van het werk van Jezus dient als een precedent. Hierom kan Hij deze werkfase van verheerlijking niet ergens anders tot stand brengen. Dat wil zeggen: als er een draagvlak is van alle mensen en erkenning van alle naties, dan kan Gods glorie nergens op rusten. En dat is precies de buitengewone waarde van deze werkfase in dit land. Onder jullie is er niemand die door de wet wordt beschermd. Integendeel, jullie worden gestraft door de wet en daar komt als bemoeilijkende factor bij dat niemand jullie begrijpt, noch familieleden, noch ouders, noch vrienden, noch jullie collega's. Niemand begrijpt jullie. Wanneer God jullie afwijst, houdt het leven op aarde voor jullie zeker op. Mensen kunnen het echter toch niet verdragen om God te verlaten. Dit is de betekenis van Gods overwinning van mensen en dit is Gods glorie. Wat jullie deze dag hebben geërfd, overstijgt alles van eerdere apostelen en profeten en is zelfs geweldiger dan dat van Mozes en Petrus. Zegeningen ontvang je niet in een of twee dagen. Ze moeten via veel opoffering verdiend worden. Dat wil zeggen: jullie moeten een gelouterde liefde hebben, een groot geloof en de vele waarheden, waarvan God wil

dat jullie je ze toe-eigenen. Bovendien moeten jullie gericht zijn op gerechtigheid, je nooit laten ontmoedigen of zwichten en een constante en onverminderde liefde voor God hebben. Vastberadenheid wordt van jullie verlangd, evenals verandering in de gezindheid van jullie leven. Jullie moeten genezen van jullie verdorvenheid en alle orkestratie van God zonder klachten accepteren en zelfs gehoorzaam zijn tot in de dood. Dit is wat jullie zouden moeten bereiken. Dit is het uiteindelijke doel van Gods werk en de eisen die God aan deze groep mensen stelt. Naar wat Hij jullie geeft, moet Hij in ruil ook van jullie vragen en een passend beroep op jullie doen. Al het werk van God is dus niet zonder reden en hieruit kan worden geconcludeerd waarom God telkens hoge normen en strikte eisen hanteert in Zijn werk. Hierom zouden jullie vol moeten zijn van geloof in God. Samengevat is al het werk van God voor jullie eigen bestwil, zodat jullie waardig zijn om Zijn erfenis te ontvangen. Dit is niet zozeer voor Gods eigen glorie maar voor jullie eigen redding en voor de vervolmaking van deze in het onreine land zwaar geteisterde groep mensen. Jullie moeten de wil van God begrijpen. En daarom doe ik een dringende oproep aan de vele onwetende mensen zonder inzicht en verstand: beproef God niet en biedt geen weerstand meer. God heeft al het lijden al te verduren gehad dat de mens nooit heeft hoeven te verduren en lang geleden werd Hij in plaats van de mens vernederd. Wat kunnen jullie nog meer niet uit jullie hoofd zetten? Wat kan belangrijker zijn dan de wil van God? Wat kan boven Gods liefde uitsteken? Het is voor God al dubbel zo zwaar om Zijn werk in dit onreine land uit te voeren. Als de mens willens en wetens zondigt, zal het werk van God verlengd moeten worden. Dit is nooit in iemands belang of iemands voordeel. God is niet gebonden aan tijd. Zijn werk en glorie staan voorop. Hoelang het ook duurt, Hij zal daarom kosten noch moeite sparen als het Zijn werk betreft. Dit is de eigenlijke gezindheid van God: Hij zal niet rusten voordat Zijn werk is voltooid. Pas als de tijd komt dat Hij het tweede deel van Zijn glorie verkrijgt, kan Zijn werk worden afgesloten. Als God niet in staat zou zijn om in het heelal het werk van het tweede deel van Zijn verheerlijking te voltooien, dan zou Zijn dag nooit komen, Zijn hand Zijn uitverkorenen nooit verlaten, Zijn glorie nooit op Israël komen en Zijn plan nooit tot stand komen. Jullie moeten de wil van God zien en zien dat het werk van God niet zo eenvoudig is als het scheppen van de hemel, de aarde en alle dingen. Want het werk van vandaag is om de verdorven mensen, die zeer verdoofd zijn, te transformeren, en hen te reinigen die zijn geschapen en toen door Satan zijn bewerkt; niet om Adam en Eva te scheppen, nog minder om het licht of alle soorten planten en dieren te maken. Het is nu Zijn werk om allen te reinigen die door Satan zijn verdorven, zodat zij teruggewonnen mogen worden en Zijn bezit en Zijn glorie mogen worden. Dit werk is niet zo eenvoudig als men denkt dat het is om de hemel, de aarde en alle dingen die er zijn te scheppen, en het is niet te vergelijken met het vervloeken van Satan tot de bodemloze put, zoals men wel denkt. Het is eerder om de mens te transformeren, om datgene wat negatief is in iets positiefs om te zetten en datgene wat Hem niet toebehoort tot Zijn bezit te

maken. Dit is de waarheid achter deze fase van Gods werk. Jullie moeten dit beseffen en de zaken niet simpeler zien dan ze zijn. Het werk van God is geen gewoon werk. Het is een wonder dat niet te bevatten is voor de mens en de wijsheid ervan kan door de mens niet worden bereikt. Tijdens deze fase van Zijn werk, maakt God niet alle dingen en vernietigt Hij ze niet. Maar Hij verandert Zijn gehele schepping en zuivert alle dingen die door Satan verontreinigd zijn. Daarom zal God een werk van grote omvang beginnen en dit is de volledige betekenis van het werk van God. Denk je na deze woorden nog steeds dat het werk van God zo eenvoudig is?

uit 'Is het werk van God zo eenvoudig als men denkt?' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 190

Het 6000-jarig werk van Gods management is onderverdeeld in drie fasen: het Tijdperk van de Wet, het Tijdperk van Genade en het Tijdperk van het Koninkrijk. Deze drie fasen van werk zijn allemaal omwille van de redding van de mensheid, dat wil zeggen dat ze zijn voor de redding van een mensheid die ernstig verdorven is gemaakt door Satan. Tegelijkertijd zijn ze er echter zodat God strijd voert met Satan. Zoals dus het werk van redding is onderverdeeld in drie fasen, is ook de strijd met Satan onderverdeeld in drie fasen en deze twee aspecten van Gods werk worden tegelijkertijd uitgevoerd. De strijd met Satan is in feite omwille van de redding van de mensheid en omdat het werk van de redding van de mensheid niet iets is dat met succes kan worden voltooid in een enkele fase, is de strijd met Satan ook onderverdeeld in fasen en periodes en wordt oorlog tegen Satan gevoerd in overeenstemming met de behoeftes van de mens en de mate van Satans verdorvenheid in hem. Misschien gelooft een mens, in zijn verbeelding, dat God in deze strijd wapens opneemt tegen Satan, op dezelfde manier als dat twee legers elkaar zouden bestrijden. Dit is enkel iets dat het intellect van de mens kan bedenken en is een uiterst vaag en onrealistisch idee, maar toch is het wat de mens gelooft. En omdat ik hier zeg dat de manier om de mens redding te brengen door de strijd met Satan is, beeldt de mens zich in dat dit de manier is waarop de strijd wordt gevoerd. In het werk van de redding van de mens worden drie fasen uitgevoerd, dat wil zeggen dat de strijd met Satan is verdeeld in drie fasen die voorafgaan aan het compleet verslaan van Satan. Doch, de innerlijke waarheid van het gehele werk van de strijd met Satan is dat de effecten daarvan worden behaald tijdens verschillende stappen van het werk: het schenken van genade aan de mens, het worden van een zondoffer voor de mens, het vergeven van de zonden van de mens, het overwinnen van de mens en het vervolmaken van de mens. In werkelijkheid is de strijd met Satan niet het ter hand nemen van wapens tegen Satan, maar de redding van de mens, het bewerken van het leven van de mens en het veranderen van de gezindheid van de mens, zodat hij getuigenis mag geven voor God. Dit is hoe Satan wordt verslagen. Satan wordt verslagen door het veranderen van de verdorven gezindheid van de mens.

Wanneer Satan is verslagen, namelijk wanneer de mens volledig is gered, dan zal de beschaamde Satan compleet gebonden zijn en op deze manier zal de mens volledig zijn gered. Dus de substantie van de redding van de mens is de strijd met Satan en de oorlog met Satan is voornamelijk weerspiegeld in de redding van de mens. De fase van de laatste dagen, waarin de mens moet worden overwonnen, is de laatste fase in de strijd met Satan en is ook het werk van de complete redding van de mens van het domein van Satan. De innerlijke betekenis van de overwinning van de mens is de terugkeer van de belichaming van Satan, de mens die door Satan verdorven is gemaakt, naar de Schepper volgend op zijn overwinning, waardoor hij Satan zal verlaten en compleet naar God terug zal keren. Op deze manier zal de mens volledig worden gered. Daarom is het werk van overwinning het laatste werk in de strijd tegen Satan en de laatste fase in Gods management met als doel Satan te verslaan. Zonder dit werk, zou de volledige redding van de mens uiteindelijk onmogelijk zijn. Satan totaal verslaan zou ook onmogelijk zijn en de mensheid zou nooit in staat zijn om de geweldige bestemming te bereiken of vrij te komen van Satans invloed. Derhalve kan het werk van redding van de mens niet worden voltooid voordat de strijd met Satan is besloten, want de kern van het werk van Gods beheer is omwille van de redding van de mensheid. De eerste mensheid was in de handen van God, maar vanwege Satans verleiding en verdorvenheid, werd de mens gebonden door Satan en viel hij in de handen van de kwade. Zo werd Satan het object om te worden verslagen in het werk van Gods management. Omdat Satan de mens in bezit nam en omdat de mens de voorraad is van al Gods management, moet de mens, om te worden gered, worden teruggegrepen uit de handen van Satan, dat wil zeggen dat de mens terug moet worden genomen na gevangen te zijn gehouden door Satan. Zodoende moet Satan worden verslagen door de veranderingen in de oude gezindheid van de mens, veranderingen die zijn oorspronkelijke verstand herstellen. Op deze manier kan de mens, die gevangen is gehouden, terug worden gegrepen uit de handen van Satan. Als de mens wordt bevrijd uit de invloed en gebondenheid van Satan, zal Satan worden beschaamd, de mens zal uiteindelijk worden teruggenomen en Satan zal worden verslagen. En omdat de mens is bevrijd uit de duistere invloed van Satan, zal de mens de buit worden van deze hele strijd en Satan zal het object worden dat zal worden gestraft wanneer deze strijd eenmaal is voltooid, waarna het totale werk van de redding van de mensheid zal zijn voltooid.

uit 'Het normale leven van de mens herstellen en hem meenemen naar een geweldige bestemming' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 191

God is vlees geworden op het vasteland van China, wat de medepatriotten in Hongkong en Taiwan het binnenland noemen. Toen God van boven naar de aarde kwam, wist niemand in de

hemel en op aarde daar iets van, want dit is de ware betekenis van God die op verborgen wijze terugkeert. Hij werkt en leeft al heel lang in het vlees, toch heeft niemand er iets van geweten. Zelfs tot op de dag van vandaag herkent niemand het. Dit zal wellicht een eeuwig raadsel blijven. Gods komst in het vlees is deze keer niet iets waar iedereen zomaar van op de hoogte kan zijn. Hoe grootschalig en machtig het werk van de Geest ook is, God blijft altijd beheerst en geeft Zichzelf nooit bloot. Men kan zeggen dat het is alsof deze fase van Zijn werk plaatsvindt in het hemelse rijk. Hoewel het voor iedereen zonneklaar is, herkent niemand het. Wanneer God deze fase van Zijn werk voltooit, zal de hele mensheid hun gebruikelijke houding niet langer aannemen⁽¹⁾ en uit zijn langdurige droom ontwaken. Ik weet nog dat God eens heeft gezegd: “In het vlees komen is deze keer als het vallen in het hol van de tijger.” Dit betekent dat, omdat in deze ronde van Gods werk God in het vlees komt en bovendien geboren wordt in de woonplaats van de grote rode draak, Hij deze keer nog meer dan voorheen geconfronteerd wordt met extreem gevaar door naar de aarde te komen. Hij wordt met messen, geweren en knuppels geconfronteerd; Hij wordt met verleiding geconfronteerd; Hij wordt met hordes geconfronteerd die er moordlustig uitzien. Hij loopt het risico om elk moment vermoord te worden. God kwam wél met toorn. Hij kwam echter om het werk van vervolmaking te doen, oftewel het tweede deel van Zijn werk dat verdergaat na het verlossingswerk. Ten behoeve van deze fase van Zijn werk heeft God er uiterste zorg en aandacht aan besteed en gebruikt Hij elk denkbaar middel om de aanvallen van verleiding te vermijden, waarbij Hij Zichzelf nederig verbergt en nooit met Zijn identiteit te koop loopt. In het redden van de mens vanaf het kruis voltooid Jezus alleen het verlossingswerk; Hij was niet bezig met het werk van vervolmaking. Dus slechts de helft van Gods werk werd gedaan en voltooiing van het verlossingswerk was maar de helft van Zijn hele plan. Terwijl het nieuwe tijdperk op het punt stond om te beginnen en het oude op het punt stond om afgesloten te worden, begon God de Vader plannen te maken voor het tweede deel van Zijn werk en er voorbereidingen voor te treffen. Deze vleeswording in de laatste dagen was vroeger niet duidelijk geprofeteerd, waardoor een fundament is gelegd voor de toegenomen geheimzinnigheid rond Gods komst in het vlees op deze keer. In de morgenstond kwam God zonder medeweten van wie dan ook naar de aarde en begon Hij Zijn leven in het vlees. Mensen waren zich niet bewust van dit moment. Misschien waren ze allemaal in diepe slaap, misschien waren er velen klaarwakker aan het wachten en misschien waren er velen in stilte tot God in de hemel aan het bidden. Toch wist niemand onder al deze vele mensen dat God al op aarde was aangekomen. God werkte op deze manier om Zijn werk zo soepeler uit te voeren en betere resultaten te bereiken, alsook om meer verleidingen uit de weg te gaan. Als de mens uit zijn lentesluimer ontwaakt, zal Gods werk al lang zijn voltooid, zal Hij vertrekken en Zijn zwervende leven en verblijf op aarde tot een einde brengen. Aangezien Gods werk vereist dat God persoonlijk handelt en spreekt, en aangezien de mens er zich op geen enkele manier in kan

mengen, heeft God extreme pijn verdragen door naar de aarde te komen om het werk Zelf te doen. De mens is niet in staat om als plaatsvervanger op te treden voor Gods werk. Daarom riskeerde God gevaren die duizenden malen groter zijn dan die tijdens het Tijdperk van Genade om af te dalen naar waar de grote rode draak woont om Zijn eigen werk te doen, om al Zijn aandacht en zorg te stoppen in het redden van deze groep armoedige mensen, het redden van deze groep mensen die is weggezonden in een mesthoop. Hoewel niemand van Gods bestaan afweet, maakt God daar niet om, want het komt Gods werk zeer ten goede. Iedereen is afschuwelijk slecht, dus hoe kan wie dan ook Gods bestaan verdragen? Daarom is God op aarde altijd stil. Hoe overmatig wreed de mens ook is, God trekt Zich daar niets van aan, maar blijft gewoon het werk doen dat Hij moet doen om de grotere opdracht te vervullen die de hemelse Vader Hem gaf. Wie onder jullie heeft Gods lieflijkheid herkend? Wie bekommert zich meer om de last van God de Vader dan Zijn Zoon dat doet? Wie is er in staat om de wil van God de Vader te begrijpen? De Geest in de hemel van God de Vader is vaak bezorgd en Zijn Zoon op aarde bidt vaak over de wil van God de Vader, waarbij Zijn hart van zorgen in stukken breekt. Is er iemand die van de liefde van God de Vader voor Zijn Zoon afweet? Is er iemand die weet hoe de geliefde Zoon God de Vader mist? Verscheurd tussen hemel en aarde houden ze elkaar van veraf constant in het oog, zij aan zij in de Geest. O mensheid! Wanneer houden jullie rekening met Gods hart? Wanneer zullen jullie Gods bedoeling begrijpen? Vader en Zoon hebben altijd op elkaar vertrouwd. Waarom moeten Zij dan gescheiden zijn, een in de hemel boven en een op de aarde beneden? De vader houdt van Zijn Zoon zoals de Zoon van Zijn Vader houdt. Waarom moet Hij dan met zo'n verlangen wachten en met zo'n spanning smachten? Hoewel Zij niet lang gescheiden zijn, weet iemand wel dat de Vader al zo veel dagen en nachten een smachtend verlangen heeft en al heel lang uitkijkt naar de spoedige terugkeer van Zijn geliefde Zoon? Hij observeert, Hij zit in stilte, Hij wacht. Het is allemaal voor de spoedige terugkeer van Zijn geliefde Zoon. Wanneer zal Hij weer samen met de Zoon zijn die op aarde zwerft? Zelfs al waren zij eens samen en al zullen Zij voor eeuwig samen zijn, hoe kan Hij de duizenden dagen en nachten verdragen dat Zij gescheiden zijn, één in de hemel boven en één op aarde beneden? Tientallen jaren op aarde zijn als duizenden jaren in de hemel. Hoe zou God de Vader Zich geen zorgen kunnen maken? Wanneer God naar de aarde komt, ervaart Hij de vele wisselvalligheden van de mensenwereld net zoals de mens dat doet. God Zelf is onschuldig, dus waarom God dezelfde pijn laten lijden als de mens? Geen wonder dat God de Vader zo naar Zijn Zoon smacht; wie kan Gods hart begrijpen? God geeft de mens teveel; hoe kan de mens Gods hart afdoende terugbetalen? Toch geeft de mens God te weinig; hoe zou God Zich dan geen zorgen kunnen maken?

Voetnoot:

1. “Hun gebruikelijke houding niet langer aannemen” duidt op hoe de opvattingen en ideeën van mensen over God veranderen wanneer ze God eenmaal hebben leren kennen.

Dagelijkse woorden van God Fragment 192

Onder de mensen begrijpt amper iemand de urgentie in de geestesgesteldheid van God, omdat het kaliber van menselijke wezens te minderwaardig is en hun geest behoorlijk is afgestompt, en omdat zij geen van allen opmerken noch aandacht schenken aan wat God aan het doen is. God blijft Zich dus zorgen maken om de mens, alsof de dierlijke natuur van de mens op elk moment de kop op zou kunnen steken. Dit laat verder zien dat Gods komst naar de aarde gepaard gaat met grote verleidingen. Maar omdat God een groep mensen compleet wil maken, liet Hij, vol glorie, de mens al Zijn bedoelingen weten, zonder iets te verbergen. Hij heeft Zich vast voorgenomen om deze groep mensen compleet te maken. Daarom schenkt Hij geen aandacht aan moeilijkheden of verleidingen en negeert Hij die volkomen. Hij doet alleen stilletjes Zijn eigen werk, in de vaste overtuiging dat de mens God op een dag zal kennen wanneer Hij glorie heeft verkregen, en met het geloof dat de mens Gods hart volledig zal begrijpen wanneer hij door God compleet is gemaakt. Op dit moment zijn er misschien mensen die God in verzoeking brengen of God verkeerd begrijpen of God verwijten maken; God trekt Zich daar helemaal niets van aan. Wanneer God in glorie afdaalt, zullen alle mensen begrijpen dat alles wat God doet voor het welzijn van de mensheid is en zullen alle mensen begrijpen dat alles wat God doet de mensheid helpt om beter te overleven. Gods komst gaat gepaard met verleidingen en God komt ook met majesteit en toorn. Tegen de tijd dat God de mens verlaat, zal Hij al glorie hebben verkregen en zal Hij vol glorie vertrekken en met de vreugde over Zijn terugkeer. De God die op aarde werkt, trekt Zich nergens iets van aan, hoe mensen Hem ook verwerpen. Hij doet gewoon Zijn werk. Gods schepping van de wereld gaat duizenden jaren terug, Hij is naar de aarde gekomen om een onmetelijke hoeveelheid werk te doen en Hij heeft de afwijzing en lasterpraat van de mensenwereld volop ervaren. Niemand heet God welkom; iedereen bezieet Hem slechts met een koude blik. In de loop van deze duizenden jaren aan moeilijkheden heeft het gedrag van de mens Gods hart lang geleden al verbrijzeld. Hij schenkt geen aandacht meer aan de opstandigheid van mensen, maar maakt in plaats daarvan een afzonderlijk plan om de mens om te vormen en te reinigen. De spot, de lasterpraat, de vervolging, de beproeving, het lijden aan het kruis, de uitsluiting door de mens enzovoort die God in het vlees heeft ervaren – God heeft hier al genoeg van geproefd. God in het vlees heeft de ellende van de mensenwereld volop ondergaan. De Geest van God de Vader in de hemel kon zulke dingen al lang geleden niet aanzien, gooide Zijn hoofd achterover en sloot Zijn ogen, wachtend op de terugkeer van Zijn geliefde Zoon. Alles wat Hij verlangt, is dat mensen allemaal luisteren en gehoorzamen, in staat zijn om zich zeer te schamen

in het aangezicht van Zijn vlees en niet tegen Hem in opstand komen. Alles wat Hij verlangt, is dat mensen allemaal geloven dat God bestaat. Hij hield er lang geleden mee op om hogere eisen aan de mens te stellen, want God heeft een te hoge prijs betaald, toch maakt de mens zich niet druk^[1] en neemt hij Gods werk geenszins ter harte.

uit 'Werk en intrede (4)' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Voetnoot:

1. "Maakt de mens zich niet druk" geeft aan dat mensen zich niet bekommeren om Gods werk en het niet belangrijk achten.

Dagelijkse woorden van God Fragment 193

Toen God in het Tijdperk van Genade terugkeerde naar de derde hemel, was Gods werk van verlossing van de gehele mensheid eigenlijk al in de slotfase beland. Alles wat op aarde achterbleef, waren het kruis dat Jezus droeg, het fijne linnen waarin Jezus was gewikkeld, de doornenkroon en de scharlaken mantel die Jezus aanhad (dit waren voorwerpen waarmee de Joden de spot met Hem dreven). Dat wil zeggen, nadat het werk van Jezus' kruisiging voor een enorme opschudding had gezorgd, waren de dingen weer geluwd. Van toen af begonnen Jezus' discipelen Zijn werk voort te zetten, overal in de kerken te hoeden en te bewateren. De inhoud van hun werk was dit: alle mensen tot bekering brengen, hun zonden laten belijden en zich laten dopen; de apostelen verspreidden allemaal uit eerste hand het verhaal van Jezus' kruisiging en wat er feitelijk was gebeurd, iedereen kon niet anders dan voor Jezus neervallen om zijn zonden te belijden, en bovendien verspreidden de apostelen overal de woorden die Jezus had gesproken. Vanaf dat punt begon het opbouwen van de kerken in het Tijdperk van Genade. Waar Jezus over sprak in dat tijdperk richtte zich ook op het leven van de mens en de wil van de hemelse Vader. Het is alleen zo dat de tijdperken verschillend zijn en daardoor veel van die uitspraken en praktijken erg verschillen van die van deze tijd. Maar de essentie van beide is gelijk. Beide zijn niets meer of minder dan het werk van Gods Geest in het vlees. Dat soort werk en die woorden zijn tot op de dag van vandaag doorgegaan, en dus wordt dit soort dingen in de huidige religieuze instellingen nog steeds verkondigd en is er geen greintje veranderd. Toen Jezus' werk werd afgesloten en de kerken al op het juiste pad van Jezus Christus terecht waren gekomen, begon God plannen te maken voor een andere fase van Zijn werk, de kwestie van vleeswording in de laatste dagen. Voor de mens besloot Gods kruisiging het werk van Gods vleeswording, verlost het de hele mensheid en was Hij in staat om de sleutel tot het dodenrijk te bemachtigen. Iedereen denkt dat Gods werk volledig is volbracht. In feite is voor God nog maar een klein gedeelte van Zijn werk volbracht. Hij heeft de mensheid slechts verlost; Hij heeft de mensheid niet overwonnen, laat staan de lelijkheid van Satan in de mens veranderd. Vandaar dat God zegt: "Hoewel mijn geïncarneerde vlees de pijn van de dood heeft ondergaan, was dat niet het hele

doel van mijn vleeswording. Jezus is mijn geliefde Zoon en werd voor mij aan het kruis genageld, maar Hij heeft mijn werk niet volledig afgerond. Hij heeft er maar een deel van gedaan.” Dus begon God de tweede ronde met plannen om het werk van de vleeswording voort te zetten. Gods ultieme bedoeling is iedereen die is gered uit Satans handen te vervolmaken en te winnen, daarom maakte God Zich wederom op om gevaren te riskeren door in het vlees te komen. Wat met ‘vleeswording’ wordt bedoeld, heeft betrekking op Hij die geen heerlijkheid brengt (omdat Gods werk nog niet is voltooid), maar die verschijnt in de identiteit van de geliefde Zoon en de Christus is, in wie God welbehagen heeft. Daarom wordt er gezegd dat hiermee “gevaaren worden getrotseerd”. Het geïncarneerde vlees heeft uiterst geringe macht en moet grote voorzichtigheid betrachten,^[1] en Zijn macht verschilt hemelsbreed van het gezag van de Vader in de hemel; Hij vervult alleen de bediening van het vlees, volbrengt het werk en de opdracht van God de Vader zonder zich met ander werk in te laten. Hij volbrengt slechts één deel van het werk. Daarom wordt God bij Zijn komst op aarde ‘Christus’ genoemd. Deze betekenis is erin vervat. De reden waarom er wordt gezegd dat de komst gepaard gaat met verleidingen is omdat er slechts één werkproject wordt volbracht. Bovendien is de reden waarom God de Vader Hem slechts ‘Christus’ en ‘geliefde Zoon’ noemt en Hem niet alle glorie heeft gegeven precies omdat het geïncarneerde vlees één werkproject komt doen, niet om de Vader in de hemel te vertegenwoordigen, maar veeleer om de bediening van de geliefde Zoon te vervullen. Wanneer de geliefde Zoon de hele opdracht voltooit die Hij op Zijn schouders heeft genomen, zal de Vader Hem alle heerlijkheid geven samen met de identiteit van de Vader. Men kan zeggen dat dit de hemelse heerschappij is. Omdat de Ene die in het vlees is gekomen en de Vader in de hemel in twee verschillende omstandigheden zijn, staren de twee alleen in de Geest naar elkaar, de Vader houdt een oog op de geliefde Zoon, maar de Zoon kan de Vader niet van veraf zien. Omdat de functie van het vlees ontoereikend is en Hij de kans loopt om elk moment vermoord te worden, wordt er gezegd dat deze komst gepaard gaat met groot gevaar. Dit komt erop neer dat God Zijn geliefde Zoon wederom afstaat en Hem in de bek van de tijger plaatst. God plaatste Hem met gevaar voor Zijn leven op de plaats waar Satan het meest geconcentreerd is. Zelfs in zulke benarde omstandigheden stond God Zijn geliefde Zoon af aan de mensen van een vuile, losbandige plaats om Hem in ‘groot te brengen’. Dit komt omdat het de enige manier is waarop Gods werk volledig zin heeft en de enige manier om alle wensen van God de Vader te vervullen en het laatste deel van Zijn werk onder de mensen te volbrengen. Jezus volbracht slechts één fase van het werk van God de Vader. Vanwege de barrière van het geïncarneerde vlees en de verschillen in het volbrachte werk, wist Jezus Zelf niet dat er een tweede terugkeer naar het vlees zou zijn. Daarom heeft geen enkele Bijbel-uitlegger of profeet duidelijk durven profeteren dat God in de laatste dagen opnieuw zou incarneren, dat wil zeggen, dat Hij opnieuw in het vlees zou komen om het tweede deel van Zijn werk in het vlees te verrichten. Daarom heeft niemand

zich gerealiseerd dat God Zichzelf al lang geleden in het vlees had verborgen. Een klein wonder, want pas nadat Jezus was herrezen en naar de hemel was opgevaren, aanvaardde Hij deze opdracht, dus daarom is er geen duidelijke profetie over Gods tweede vleeswording en is het moeilijk in te schatten voor het menselijk verstand. In al de vele boeken met profetieën in de Bijbel zijn geen woorden te vinden waarmee dit duidelijk wordt vermeld. Maar toen Jezus met Zijn werk begon, was er al een duidelijke profetie geweest die zei dat er een maagd met een kind zou zijn en dat zij een zoon voort zou brengen, wat betekende dat Hij was verwekt door de Heilige Geest. Toch zei God dat dit onder levensgevaar was gebeurd, dus in welke mate zal dit vandaag de dag nog sterker het geval zijn? Geen wonder dat God zegt dat de vleeswording deze keer gevaren riskeert die duizenden malen groter zijn dan die tijdens het Tijdperk van Genade. Op veel plaatsen heeft God geprofeteerd dat Hij een groep overwinnaars in het land Sinim zal vormen. Aangezien overwinnaars in het Oosten van de wereld moeten worden gevormd, is dus de plek waar God bij Zijn tweede vleeswording voet zet ongetwijfeld het land Sinim, precies waar de grote rode draak opgerold ligt. Daar zal God de nakomelingen van de grote rode draak winnen zodat hij compleet verslagen en te schande gemaakt wordt. God wil deze zwaar lijdende mensen opwekken, ze compleet opwekken, en ze uit de mist laten wandelen en de grote rode draak laten verwerpen. God wil ze opwekken uit hun droom, ze de essentie van de grote rode draak laten weten, ze hun gehele hart aan God laten geven, ze de verdrukking van de duistere machten laten ontstijgen, ze in het Oosten van de wereld laten opstaan en ze bewijs van Gods overwinning laten worden. Pas dan zal God glorie verkrijgen. Om juist die reden bracht God het werk dat tot een einde kwam in Israël naar het land waar de grote rode draak opgerold ligt en is Hij, bijna tweeduizend jaar nadat Hij vertrokken is, weer gekomen in het vlees om het werk van het Tijdperk van Genade voort te zetten. Voor het blote oog van de mens introduceert God nieuw werk in het vlees. Maar wat God betreft, zet Hij het werk van het Tijdperk van Genade voort, alleen met een tijdsverschil van een paar duizend jaar en alleen met een verandering van werklocatie en werkproject. Hoewel de beeltenis van het vlees die God in het huidige werk heeft aangenomen een heel andere persoon is dan Jezus, hebben Zij hetzelfde wezen en dezelfde basis en komen Zij uit dezelfde bron. Zij mogen dan wel veel uiterlijke verschillen hebben, maar de innerlijke waarheden van Hun werk zijn volkomen identiek. De tijdperken verschillen immers ook als dag en nacht. Hoe kan Gods werk onveranderd blijven? Of hoe kan het werk elkaar verstoren?

uit 'Werk en intrede (6)' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Voetnoot:

1. Met "heeft uiterst geringe macht en moet grote voorzichtigheid betrachten" wordt aangegeven dat de moeilijkheden van het vlees talrijk zijn en het verrichte werk te gering.

Dagelijkse woorden van God Fragment 194

De mens beseft pas in deze tijd dat wat de mens ontbeert niet enkel de toevoer van geestelijk leven en de ervaring van het kennen van God is, maar meer nog, veranderingen aan hun gezindheid. Doordat de mens helemaal niets afweet van de geschiedenis en de eeuwenoude cultuur van de mensheid, heeft hij geen greintje kennis over Gods werk. De mens hoopt dat hij diep in zijn hart aan God gehecht kan zijn, maar omdat het vlees van de mens buitensporig verdorven is, zowel gevoelloos als dom, weet hij helemaal niets over God. God verschijnt tegenwoordig voor de mens met geen ander doel dan het transformeren van de gedachten en geest van de mensen, alsook het beeld van God in hun hart dat zij al miljoenen jaren hebben. Hiermee heeft Hij de gelegenheid om de mens te vervolmaken. Dat wil zeggen, door de kennis van de mens zal Hij de manier waarop zij Hem leren kennen veranderen, evenals hun houding ten opzichte van Hem, zodat hun kennis van God met een schone lei kan beginnen, en hun harten daardoor vernieuwd en getransformeerd kunnen worden. Aanpak en discipline zijn het middel, terwijl overwinning en vernieuwing de doelstellingen zijn. De bijgelovige gedachten wegnemen die de mens heeft over de vage God is altijd al Gods bedoeling geweest en is de laatste tijd een dringende kwestie voor Hem geworden. Dachten alle mensen maar aan de langere termijn bij het overdenken van deze situatie. Veranderen hoe ieder individu ervaart, zodat dit dringende streven van God spoedig verwezenlijkt kan worden en het laatste stadium van Gods werk op aarde tot een vruchtbare afsluiting gebracht kan worden. Toon je trouw zoals je behoort te doen, en beur het hart van God nog een laatste keer op. Ik hoop dat geen van de broeders en zusters deze verantwoordelijkheid uit de weg gaan of enkel de routine doorlopen. God komt deze keer op uitnodiging in het vlees en met het oog op de toestand van de mens. Dat wil zeggen, Hij komt om de mens te voorzien in wat nodig is. Hij zal elk mens in staat stellen, van wat voor kaliber of opvoeding hij ook is, het woord van God te zien en, vanuit Zijn Woord, het bestaan en de manifestatie van God te zien en Gods volmaaktheid daarvan accepteren. Zijn woord zal de gedachten en opvattingen van de mens veranderen zodat het ware aangezicht van God stevig geworteld wordt in de diepten van het hart van de mens. Dit is Gods enige wens op aarde. Hoe groot de natuur van de mens ook is, hoe arm het wezen van de mens ook is, of hoe de mens ook in het verleden gehandeld heeft, God schenkt er geen aandacht aan. Hij hoopt enkel dat de mens het beeld van God dat hij in zijn hart heeft volledig zal vernieuwen en dat hij de essentie van de mensheid zal leren kennen, waarbij de ideologische zienswijze van de mens veranderd wordt. Hij hoopt dat de mens in staat is hevig naar God te verlangen en een eeuwige verbondenheid met Hem zal hebben. Dit is alles wat God van de mens verlangt.

Dagelijkse woorden van God Fragment 195

Ik heb zo vaak gezegd dat het Gods werk van de laatste dagen is om de geest van elke persoon te veranderen, om de ziel van elke persoon te veranderen, zodat hun hart, dat veel trauma heeft ondergaan, wordt hervormd en hun ziel aldus wordt gered, die zo diep door het kwaad is gekwetst; het is om de geest van mensen op te wekken, om hun kille hart te laten ontdooien en om ze tot vernieuwing te brengen. Dit is Gods grootste wens. Zet praatjes over hoe verheven of diepzinnig het leven en de ervaringen van de mens zijn aan de kant; wanneer het hart van mensen is opgewekt, wanneer ze uit hun dromen zijn ontwaakt en heel goed beseffen welk kwaad de grote rode draak heeft aangericht, zal het werk van Gods bediening zijn voltooid. De dag waarop Gods werk wordt voltooid, is ook de dag waarop de mens officieel begint op het juiste pad van geloof in God. Op dat moment zal Gods bediening tot een einde zijn gekomen: het werk van de vleesgeworden God zal volkomen zijn voltooid en de mens zal officieel de plicht gaan vervullen die hij behoort te vervullen – hij zal zijn bediening uitvoeren. Dit zijn de stappen van Gods werk. Dus jullie dienen jullie pad voor intrede tastend te zoeken op basis van jullie kennis van deze dingen. Dit alles dienen jullie te begrijpen. De intrede van de mens zal alleen verbeteren wanneer diep in zijn hart veranderingen hebben plaatsgevonden, want Gods werk is de complete redding van de mens – de mens die is verlost, die nog steeds onder de machten van duisternis leeft en die zichzelf nooit heeft opgewekt – van deze verzamelplaats van demonen; het is opdat de mens bevrijd mag worden van duizenden jaren aan zonde en door God te worden bemind, waarbij de grote rode draak volkomen wordt verslagen, Gods koninkrijk wordt gevestigd en Gods hart sneller rust krijgt, het is om de haat die in jullie opwelt zonder terughoudendheid te ventileren, om die beschimmelde ziektekiemen uit te roeien, om jullie dit leven te laten verlaten dat niet anders is dan dat van een os of een paard, om niet langer een slaaf te zijn, om niet langer vrijelijk vertreden of rond gecommandeerd te worden door de grote rode draak; jullie zullen niet langer van deze mislukte natie zijn, niet langer behoren tot de verschrikkelijke grote rode draak, jullie zullen geen slaaf meer van hem zijn. Het demonennest zal zeker in stukken worden gereten door God en jullie zullen naast God staan – jullie behoren God toe en behoren niet tot dit imperium van slaven. God verafschuwt deze duistere maatschappij al lang tot op Zijn botten. Hij knarst Zijn tanden, hunkerend om Zijn voeten te zetten op deze slechte, verschrikkelijke oude slang, opdat hij nooit meer op mag staan en de mens nooit meer kwaad zal doen; Hij zal geen pardon hebben met zijn vroegere daden, Hij zal zijn misleiding van de mens niet tolereren, Hij zal afrekenen met elke zonde die hij door de eeuwen heen heeft begaan; God zal deze aanvoerder van al het kwaad^[1] allerm minst sparen, Hij zal hem volkomen vernietigen.

Voetnoot:

1. “Aanvoerder van al het kwaad” verwijst naar de oude duivel. Deze uitdrukking geeft extreme afkeur aan.

Dagelijkse woorden van God Fragment 196

God heeft veel slapeloze nachten doorstaan omwille van het werk met de mensheid. Van hoog boven tot de laagste diepten is Hij afgedaald naar de levende hel waarin de mens leeft om Zijn dagen bij de mens door te brengen. Hij heeft nooit geklaagd over de haveloosheid onder de mensen, heeft de mens nooit berispt om zijn ongehoorzaamheid, maar verdraagt de grootste vernedering terwijl Hij Zijn werk persoonlijk uitvoert. Hoe kon God tot de hel behoren? Hoe kon Hij Zijn leven in de hel doorbrengen? Maar ten behoeve van de hele mensheid, zodat de ganse mensheid eerder rust kan vinden, heeft Hij vernedering doorstaan en onrecht geleden door naar de aarde te komen, en is Hij persoonlijk de ‘hel’ en het ‘dodenrijk’ binnengegaan, in het hol van de tijger, om de mens te redden. Hoe is de mens gekwalificeerd om tegen God op te staan? Welke reden heeft hij om wederom over God te klagen? Hoe kan hij het lief hebben om God weer aan te kijken? God is uit de hemel gekomen naar dit uiterst vuile land van kwaad en heeft Zijn grieven nooit geventileerd of over de mens geklaagd, maar aanvaardt in plaats daarvan de plagen^[1] en verdrukking van de mens kalm. Hij heeft de onredelijke eisen van de mens nooit terug gesmeten, Hij heeft nooit buitensporige eisen aan de mens gesteld en Hij heeft nooit onredelijke eisen aan de mens gesteld; Hij doet al het werk dat de mens eist gewoon zonder klacht: onderrichten, verlichten, terechtwijzen, de loutering van woorden, in herinnering roepen, aansporen, troosten, oordelen en openbaren. Welke stappen van Hem zijn niet voor het leven van de mens geweest? Hoewel Hij de vooruitzichten en het lot van de mens heeft weggenomen, welke door God uitgevoerde stappen zijn niet voor het lot van de mens geweest? Welke zijn niet ten behoeve van de overleving van de mens geweest? Welke zijn er niet geweest om de mens te bevrijden van dit lijden en van de verdrukking van duistere machten die zo zwart als de nacht zijn? Welke zijn er niet ten behoeve van de mens? Wie kan Gods hart begrijpen, dat als een liefdevolle moeder is? Wie kan Gods zeer bereidwillige hart vatten? Gods bevlogen hart en vurige verwachtingen zijn terugbetaald met kille harten, met verharde, onverschillige ogen, met de herhaalde uitbranders en beledigingen van de mens, met scherpe opmerkingen, sarcasme en kleinering, ze zijn terugbetaald met de spot van de mens, met zijn vertrappen en verwerping, met zijn onbegrip, klaagzang, vervreemding en vermijding, met niets anders dan bedrog, aanvallen en bitterheid. Warme woorden zijn onthaald door fronsende wenkbrauwen en het kille verzet van duizend vermanende vingers. God kan slechts volharden, met gebogen hoofd, mensen dienend als een bereidwillige os.^[2] Zoveel zonnen en manen, zo vaak heeft Hij de sterren aanschouwd, zo vaak is Hij in de ochtendschemer vertrokken en in de avondschemer teruggekeerd en heeft Hij

liggen woelen en draaien van zielenpijn, duizend keer groter dan de pijn van Zijn vertrek bij de Vader, de aanvallen en het breken van de mens verdragen, plus de behandeling en snoeiing van de mens. Gods nederigheid en verborgenheid zijn terugbetaald met het vooroordeel^[3] van de mens, met de oneerlijke opvattingen en behandeling van de mens, en Zijn anonimiteit, verdraagzaamheid en tolerantie zijn terugbetaald met de gulzige blik van de mens; de mens probeert God dood te stampen, zonder wroeging, en probeert God de grond in te trappen. De houding van de mens in zijn behandeling jegens God is er een van ‘zeldzame slimheid’ en God, die door de mens op de kop gezeten en veracht wordt, wordt platgewalst onder de voeten van tienduizenden mensen terwijl de mens zelf hoog oprijst, alsof hij de koning van het kasteel is, alsof hij absolute macht wil grijpen,^[4] om audiëntie te houden van achter een scherm, om God de nauwgezette en gezagsgetrouwe bestuurder achter de schermen te maken, die niet terug mag vechten of problemen mag veroorzaken; God moet de rol van de laatste keizer spelen, Hij moet een marionet^[5] zijn, zonder enige vrijheid. Er zijn geen woorden voor de daden van de mens, dus hoezo is hij gekwalificeerd om dit of dat van God te eisen? Hoezo is hij gekwalificeerd om God suggesties aan de hand te doen? Hoezo is hij gekwalificeerd om te eisen dat God met zijn zwakheden meevoelt? Hoezo is hij geschikt om Gods barmhartigheid te ontvangen? Hoezo is hij geschikt om Gods grootmoedigheid keer op keer te ontvangen? Hoezo is hij geschikt om Gods vergeving keer op keer te ontvangen? Waar is hun geweten? Hij heeft Gods hart lang geleden gebroken, hij heeft Gods hart lang geleden al in gruzelementen achtergelaten. God kwam fris en monter onder de mensen, in de hoop dat mensen barmhartig jegens Hem zouden zijn, al was het maar met een beetje warmte. Maar de mens is traag om Gods hart te vertroosten, Hij is alleen maar aangevallen en gekweld met sneeuwballen^[6]; het hart van de mens is te gulzig, zijn verlangen is te groot, hij heeft nooit genoeg, hij is altijd ondeugend en dwaas, hij gunt God nooit enige vrijheid of recht van spreken en hij laat God geen andere keuze dan Zich aan vernedering te onderwerpen en de mens toe te staan Hem naar wens te manipuleren.

uit ‘Werk en intrede (9)’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Voetnoten:

1. “Plagen” legt de ongehoorzaamheid van de mensheid bloot.
2. “Te maken gekregen met fronsende wenkbrauwen en het kille verzet van duizend vermanende vingers, met gebogen hoofd, mensen dienend als een bereidwillige os” is oorspronkelijk één zin, maar is hier voor de duidelijkheid in twee zinnen gesplitst. De eerste zin verwijst naar de daden van de mens, terwijl de tweede zin wijst op het lijden dat God heeft ondergaan en dat God nederig en verborgen is.
3. “Vooroordeel” verwijst naar het ongehoorzame gedrag van mensen.
4. “Absolute macht grijpen” verwijst naar het ongehoorzame gedrag van mensen. Zij achten zichzelf zeer hoog, ketenen anderen en dwingen ze hen te volgen en voor hen te lijden. Zij zijn vijandig jegens God.

5. “Marionet” wordt spottend gebruikt voor hen die God niet kennen.

6. “Sneeuwballen” markeert het lage gedrag van mensen.

Dagelijkse woorden van God Fragment 197

De vleeswording van God heeft schokgolven veroorzaakt in alle religies en sectoren, de oorspronkelijke orde van religieuze kringen is ‘op de kop gezet’ en het hart in beroering gebracht van allen die naar de verschijning van God hunkeren. Wie aanbidt er niet? Wie verlangt er niet naar om God te zien? God is vele jaren persoonlijk onder de mensen geweest, toch heeft de mens dat nooit beseft. Vandaag is God Zelf verschenen en heeft Zijn identiteit aan de massa getoond – hoe kan dit het mensenhart niet verblijden? God deelde eens vreugde en verdriet met de mens en vandaag is Hij herenigd met de mensheid en wisselt hij verhalen van voorbije tijden uit met hem. Nadat Hij uit Judea vertrok, konden mensen geen spoor meer van Hem vinden. Zij hunkeren ernaar om God wederom te ontmoeten, maar beseffen niet dat zij Hem vandaag weer ontmoet hebben en met Hem herenigd zijn. Hoe zou dit geen gedachten aan gisteren kunnen oprakelen? Tweeduizend jaar geleden vandaag aanschouwde Simon Barjona, de nakomeling van de Joden, Jezus de Heiland, hij at met Hem aan dezelfde tafel en nadat hij Hem vele jaren gevolgd had, voelde hij een diepe genegenheid voor Hem. Hij had Hem vanuit het diepst van Zijn hart lief, hij hield zielsveel van de Heer Jezus. Het Joodse volk wist totaal niet hoe deze baby met gouden lokken, geboren in een koude kribbe, de eerste beeltenis van Gods vleeswording was. Ze dachten allemaal dat Hij aan hen gelijk was, niemand vond Hem anders – hoe konden mensen deze alledaagse en gewone Jezus ook herkennen? Het Joodse volk zag Hem als een Joodse zoon van die tijd. Niemand beschouwde Hem als een liefderijke God en mensen stelden alleen maar blinde eisen aan Hem, zij vroegen Hem om rijke en overvloedige genadegaven, vrede en vreugde. Zij wisten alleen dat Hij, als een miljonair, alles had wat iemand ooit kon wensen. Toch behandelden mensen Hem nooit als iemand die geliefd was; de mensen in die tijd hielden niet van Hem, protesteerden alleen maar tegen Hem en stelden irrationele eisen aan Hem. Maar Hij verzette Zich nooit en bleef de mens genadegaven verlenen, ook al kende de mens Hem niet. Hij schonk mensen op stille wijze warmte, liefde en barmhartigheid. Hij gaf mensen bovendien nieuwe manieren voor de praktijk om ze uit de banden van de wet te leiden. De mens had Hem niet lief, hij benijdde Hem alleen maar en herkende Zijn uitzonderlijke talenten. Hoe kon de blinde mensheid weten hoe groot de vernedering was die de lieflijke Jezus de Heiland onderging toen Hij onder de mensen kwam? Niemand dacht aan Zijn nood, niemand wist van Zijn liefde voor God de Vader en niemand kon van Zijn eenzaamheid weten; ook al was Maria Zijn aardse moeder, hoe kon zij de gedachten in het hart van de barmhartige Heer Jezus kennen? Wie wist van het onuitsprekelijke lijden dat de Zoon des mensen verduurde? Nadat de mensen in die tijd

eisen aan Hem hadden gesteld, verdrongen ze Hem kil naar de achtergrond en wierpen ze Hem eruit. Dus zwierf Hij door de straten, dag na dag, jaar na jaar, vele jaren dolend tot Hij 33 zware jaren had geleefd, jaren die zowel lang als kort waren geweest. Wanneer mensen Hem nodig hadden, nodigden ze Hem met een glimlach op hun gezicht bij hen thuis uit en probeerden ze eisen aan Hem te stellen – maar nadat Hij Zijn bijdrage aan hen had geleverd, schoven ze Hem onmiddellijk buiten de deur. Mensen aten waarin Zijn mond voorzag, zij dronken Zijn bloed, zij genoten de genadegaven die Hij over hen uitstortte, toch keerden ze zich ook tegen Hem, want zij wisten nooit aan wie zij hun leven te danken hadden. Uiteindelijk nagelden ze Hem aan het kruis, maar toch gaf Hij geen kik. Zelfs vandaag houdt Hij Zich stil. Mensen eten Zijn vlees, zij drinken Zijn bloed, zij eten het voedsel dat Hij voor hen bereidt, en zij bewandelen de weg die Hij voor hen geopend heeft en toch zijn zij nog steeds van plan om Hem te verwerpen; zij behandelen de God die ze hun leven gegeven heeft feitelijk als de vijand en behandelen degenen die net als zij slaven zijn juist als de hemelse Vader. Keren zij zich hiermee niet opzettelijk tegen Hem? Hoe kwam het dat Jezus aan het kruis stierf? Weten jullie dat? Werd Hij niet verraden door Judas, die Hem het meest nabij stond en Hem gegeten, Hem gedronken en van Hem genoten had? Verraadde Judas Jezus niet omdat Hij maar een onbeduidende, normale leraar was? Als mensen echt hadden gezien dat Jezus uitzonderlijk en die Ene uit de hemel was, hoe hadden ze Hem dan 24 uur lang levend aan het kruis kunnen nagelen totdat Hij geen adem meer in Zijn lichaam had? Wie kan God kennen? Mensen genieten alleen maar van God met onverzadigbare hebzucht, maar zij hebben Hem nooit gekend. Zij kregen een vinger maar namen de hele hand en zij maken “Jezus” totaal gehoorzaam aan hun geboden, aan hun orders. Wie heeft er ooit enige barmhartigheid getoond jegens deze Zoon des mensen, die nergens een plaats heeft om Zijn hoofd neer te leggen? Wie heeft er ooit aan gedacht om zijn krachten met Hem te bundelen en zo de opdracht van God de Vader te vervullen? Wie heeft er ooit een gedachte aan Hem besteed? Wie heeft er ooit oog voor Zijn moeilijkheden gehad? De mens neemt Hem zonder een greintje liefde in de tang; de mens weet niet waar zijn licht en leven vandaan kwamen en plant alleen maar in het geheim hoe hij de “Jezus” van tweeduizend jaar geleden, die pijn onder de mensen heeft ervaren, wederom kan kruisigen. Inspireert “Jezus” werkelijk tot zulke haat? Is alles wat Hij deed al lang vergeten? De haat die zich duizenden jaren heeft opgehoopt, zal uiteindelijk tot uitbarsting komen. Jullie, die als de Joden zijn! Wanneer is “Jezus” ooit vijandig naar jullie geweest dat jullie Hem zo haten? Hij heeft zoveel gedaan en zoveel gesproken – is daar niets van in jullie voordeel? Hij heeft Zijn leven aan jullie gegeven zonder daar iets voor terug te vragen, Hij heeft Zich helemaal aan jullie gegeven – willen jullie Hem nog steeds levend opeten? Hij heeft Zijn alles aan jullie gegeven, zonder iets achter te houden, zonder ooit enige wereldse glorie, de warmte onder mensen en de liefde onder mensen of alle zegeningen onder mensen te genieten. Mensen zijn zo gemeen tegen Hem, Hij heeft nooit alle rijkdommen op aarde genoten,

Hij wijdt heel Zijn oprechte, bevlogen hart aan de mens toe, Hij heeft Zich helemaal aan de mensheid toegewijd – en wie heeft Hem ooit warmte geschonken? Wie heeft Hem ooit comfort geboden? De mens heeft alle druk op Hem gelegd, hij heeft alle tegenspoed bij Hem neergelegd, hij heeft Hem met de onfortuinlijkste ervaringen onder de mensen belast, hij verwijt Hem voor alle onrecht en Hij heeft het stilzwijgend aanvaard. Heeft Hij ooit tegen iemand geprotesteerd? Heeft Hij ooit van iemand enige beloning gevraagd? Wie heeft er ooit enige sympathie jegens Hem getoond? Wie van jullie heeft als normaal mens geen romantische kindertijd gehad? Wie heeft geen kleurrijke jeugd gehad? Wie heeft er niet de warmte van dierbaren? Wie is er zonder de liefde van familieleden en vrienden? Wie is er zonder het respect van anderen? Wie is er zonder een warm gezin? Wie is er zonder de troost van vertrouwelingen? En heeft Hij hier ooit iets van genoten? Wie heeft Hem ooit enige warmte geschonken? Wie heeft Hem ooit een greintje comfort geboden? Wie heeft Hem ooit enige menselijke moraliteit getoond? Wie is er ooit tolerant jegens Hem geweest? Wie heeft Hem in moeilijke tijden ooit bijgestaan? Wie heeft er ooit het zware leven met Hem doorstaan? De mens heeft zijn eisen aan Hem nooit bijgesteld; hij stelt gewoon zonder enige scrupules eisen aan hem, alsof Hij met Zijn komst naar de mensenwereld zijn os of paard, zijn gevangene moet zijn en Zijn alles aan de mens moet geven; zo niet, dan zal de mens Hem nooit vergeven, Hem nooit rust gunnen, Hem nooit God noemen en Hem nooit hoogachten. De mens is te streng in zijn houding jegens God, alsof hij God per se dood wil martelen, waarna hij zijn eisen aan God pas bij gaat stellen; zo niet, dan zal de mens de normen voor zijn eisen aan God nooit naar beneden bijstellen. Hoe zou God zulke mensen niet kunnen verafschuwen? Dat is niet de tragedie van vandaag? Het geweten van de mens is nergens te bekennen. Hij blijft zeggen dat hij Gods liefde zal terugbetalen, maar hij ontleedt God en martelt Hem dood. Is dit niet het ‘geheime recept’ voor zijn geloof in God, door zijn voorouders doorgegeven? De ‘Joden’ zijn overal te vinden en zij doen vandaag nog steeds hetzelfde werk, zij voeren nog steeds hetzelfde werk uit met hun verzet tegen God en toch geloven zij dat ze God hoogachten. Hoe kunnen de ogen van de mens zelf God kennen? Hoe kan de mens, die in het vlees leeft, de vleesgeworden God die van de Geest is gekomen als God behandelen? Wie onder de mensen kan Hem kennen? Waar is de waarheid onder de mensen? Waar is echte rechtvaardigheid? Wie is er in staat om de gezindheid van God te kennen? Wie kan met de God in de hemel wedijveren? Geen wonder dat niemand God gekend heeft toen Hij onder de mensen is gekomen en dat Hij verworpen is. Hoe kan de mens het bestaan van God tolereren? Hoe kan hij toelaten dat het licht de duisternis van de wereld verdrijft? Is dit allemaal niet de eervolle toewijding van de mens? Is dit niet de oprechte intrede van de mens? En is het werk van God niet gecentreerd rondom de intrede van de mens? Ik zou graag willen dat jullie Gods werk samenvoegen met de intrede van de mens, een goede relatie ontwikkelen tussen de mens en God en de plicht doen die de mens behoort te doen naar jullie beste vermogen. Zo zal Gods werk

vervolgens tot een einde komen en met Zijn verheerlijking besluiten!

uit 'Werk en intrede (10)' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 198

Tegenwoordig werk ik te midden van Gods uitverkorenen in China om heel hun opstandige gezindheid te onthullen en hun smerigheid te ontmaskeren en dit levert de context voor alles wat ik moet zeggen. Daarna zal ik een volgende stap nemen en het hele universum veroveren. Ik zal mijn oordeel over jullie gebruiken om de ongerechtigheid van alle mensen in het hele universum te beoordelen, omdat jullie de vertegenwoordigers zijn van de opstandigen onder de mensheid. Degenen die niet meer van zichzelf kunnen geven, zullen niet meer dan contrast of presenteerbladen blijken te zijn, terwijl degenen die daar wel toe in staat zijn, gebruikt zullen worden. Waarom zeg ik dat degenen die niet meer van zichzelf kunnen geven als contrast zullen dienen? Omdat de woorden die ik nu zeg en de dingen die ik nu doe allemaal gericht zijn op jullie achtergrond en omdat jullie de vertegenwoordigers en de belichaming van de opstandigen onder de gehele mensheid zijn geworden. Later zal ik de woorden die jullie veroveren meenemen naar het buitenland en ze gebruiken om de mensen daar te veroveren, maar jullie zullen ze je niet hebben toegeëigend. Maakt dat geen contrast van je? De verdorven gezindheid van de hele mensheid, de opstandige daden van de mens, de lelijke kanten en verschijningen van de mens – ze worden vandaag allemaal vastgelegd in de woorden die worden gebruikt om jullie te overwinnen. Ik zal deze woorden gebruiken om de mensen van alle naties en elke denominatie te veroveren, omdat jullie het model zijn, het precedent. Ik was echter niet van plan om jullie bewust in de steek te laten. Als je het niet goed doet in je streven en ongeneeslijk blijkt te zijn, zou je dan niet gewoon een gebruiksvoorwerp en een contrast zijn? Ik heb wel eens gezegd dat ik mijn wijsheid uitoefen op basis van Satans plannen. Waarom heb ik dat gezegd? Is dat niet de waarheid achter wat ik nu zeg en doe? Als je niet meer van jezelf kunt geven, als je niet wordt vervolmaakt, maar bestraft, zou je dan geen inpakmateriaal zijn? Misschien heb je veel geleden in je leven, maar je begrijpt nog steeds niets. Je bent onwetend ten aanzien van alles in het leven. Ook al ben je getuchtigd en geoordeeld, je bent niets veranderd en diep vanbinnen heb je nog geen leven gevonden. Als de tijd komt om je werk te testen, zul je een beproeving ervaren die hevig is als vuur en zelfs nog grotere beproevingen. Dat vuur zal je hele wezen in as veranderen. Als je iemand bent zonder leven, zonder een greintje puur goud vanbinnen, als je iemand bent die nog steeds vastzit aan zijn oude verdorven gezindheid en niet eens geschikt is om contrast te zijn, hoe zou je dan niet kunnen worden geëlimineerd? Wat is de zin van overwinningswerk voor iemand die geen een cent waard is en geen leven heeft? Als die tijd komt, zullen jullie dagen moeilijker zijn dan die van Noach en Sodom! Je gebeden zullen je dan niet helpen. Hoe kun je,

zodra het reddingswerk is voltooid, opnieuw beginnen om je te bekeren? Zodra al het heilswerk is gedaan, zal er geen reddingswerk meer zijn. Het werk dat er dan zal zijn, is dat van de bestraffing van het kwaad. Je verzet je, je rebelleert en je doet dingen waarvan je weet dat ze slecht zijn. Word je daarmee niet het doelwit van zware straffen? Ik zeg dit vandaag tegen je. Als je ervoor kiest om niet te luisteren, zullen deze rampen je later overkomen. Is het niet te laat als je dan pas spijt krijgt en begint te geloven? Ik geef je vandaag een kans om je te bekeren, maar je bent niet bereid om dat te doen. Hoe lang wil je nog wachten? Tot de dag van de tuchting? Nu kan ik me je vroegere overtredingen niet herinneren. Ik vergeef je keer op keer en wend me af van je negatieve kanten om alleen het positieve te zien, want al mijn woorden en werken zijn nu bedoeld om je te redden. Want ik heb geen slechte bedoelingen met je. Toch weiger je om binnen te gaan. Je weet het goede niet te onderscheiden van het kwade en weet niet hoe je vriendelijkheid moet waarderen. Wacht dit soort mensen niet gewoon op straf en rechtvaardige vergelding?

uit 'De innerlijke waarheid van het werk van de overwinning (1)' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 199

Toen Mozes de rots sloeg, en het water dat door Jehova werd geschonken opsprong, was het vanwege zijn geloof. Toen David de lier speelde ter ere van mij, Jehova – met zijn hart vervuld van vreugde – kwam het vanwege zijn geloof. Toen Job zijn vee verloor dat de bergen vulde en onnoemelijke massa's rijkdom, en zijn lichaam werd bedekt met zere steenpuisten, was het vanwege zijn geloof. Toen hij de stem van mij, Jehova, kon horen en de glorie van mij, Jehova, zag, was het vanwege zijn geloof. Dat Petrus Jezus Christus kon volgen, was door zijn geloof. Dat hij vanwege mijn wil aan het kruis genageld kon worden en een glorieuze getuigenis kon geven, was ook door zijn geloof. Toen Johannes het glorieuze beeld van de Mensenzoon zag, was het door zijn geloof. Toen hij het visioen van de laatste dagen zag, was het des te meer door zijn geloof. De reden waarom de zogenaamde menigten van de heidense naties mijn openbaring hebben verkregen, en kwamen te weten dat ik in het vlees ben teruggekeerd om mijn werk onder de mensen te doen, is ook vanwege hun geloof. Hebben alle mensen die door mijn harde woorden werden geraakt maar ook getroost, en die gered zijn, dat niet gedaan vanwege hun geloof? Mensen ontvangen veel door geloof. En wat ze ontvangen is niet altijd zegen – het geluk en de vreugde die David voelde, of water ontvangen van Jehova zoals Mozes meemaakte. Zo werd Job bijvoorbeeld door Jehova gezegend vanwege zijn geloof, maar hij heeft ook onder rampspoed geleden. Of je nu zegening ontvangt of onder een plaag lijdt, beiden zijn gezegende gebeurtenissen. Zonder geloof zou je dit overwinningswerk niet kunnen ontvangen, laat staan Jehova's daden vandaag voor ogen kunnen zien. Je zou het niet kunnen zien, en nog minder zou

je het kunnen ontvangen. Deze kwellingen, deze rampen en al deze oordelen – zou je vandaag Jehova's daden zien, als ze je niet waren overkomen? Vandaag is het geloof dat je in staat stelt om overwonnen te worden. En door overwonnen te worden kun je in alle daden van Jehova geloven. Het is slechts door het geloof dat je dit soort tuchtiging en oordeel ontvangt. Door deze tuchtigingen en oordelen word je overwonnen en vervolmaakt. Zonder het soort tuchtiging en oordeel dat je vandaag ontvangt, zou je geloof tevergeefs zijn. Omdat je God niet kent, ongeacht hoeveel je in Hem gelooft, blijft je geloof altijd een lege expressie die niet gegrond is in de werkelijkheid. Pas nadat je dit soort overwinningswerk hebt ontvangen, word je volledig gehoorzaam, zodat je geloof waarachtig en betrouwbaar wordt en je hart zich tot God wendt. Zelfs als je min of meer veroordeeld of vervloekt wordt vanwege dit woord 'geloof', heb je een waar geloof en ontvang je het meest ware, het meest echte en meest waardevolle. Dat komt omdat je alleen in de loop van het oordeel de uiteindelijke bestemming van Gods scheppingen gaat zien. Het is door het oordeel dat je gaat inzien dat de Schepper bemind moet worden. Het is bij dergelijk overwinningswerk dat je de arm van God aanschouwt. Het is in deze overwinning dat je het menselijk leven volledig gaat doorgronden. Het is in deze verovering dat je de juiste weg door het menselijk leven vindt en de ware betekenis van 'de mens' gaat begrijpen. Het is alleen in deze overwinning dat je de rechtvaardige gezindheid van de Almachtige en zijn prachtige, glorieuze gelaat gaat zien. Het is in dit overwinnend werk dat je de oorsprong van de mens leert kennen en de 'onsterfelijke geschiedenis' van de mensheid gaat doorgronden. Het is in deze verovering dat je de voorouders van de mensheid gaat begrijpen evenals de oorsprong van de verdorvenheid van de mensheid. Het is in deze overwinning dat je vreugde en troost ontvangt, evenals eindeloze kastijding, discipline en woorden van berisping van de Schepper, gericht tot de mensheid die Hij schiep. In dit overwinningswerk ontvang je zegeningen, maar ontvang je ook de rampen die de mens zou moeten ontvangen ... Is dit niet allemaal te wijten aan dat kleine beetje geloof van je? Is je geloof na het verkrijgen van deze dingen niet gegroeid? Heb je niet heel veel gewonnen? Je hebt niet alleen Gods woord gehoord en Gods wijsheid gezien, maar je hebt zelf ook elke stap van het werk ervaren. Misschien zeg je dat als je geen geloof zou hebben, je niet zou lijden aan deze vorm van tuchtiging of soortgelijk oordeel. Maar je moet weten dat je zonder geloof niet alleen niet in staat zou zijn om deze vorm van tuchtiging of dit soort zorg van de Almachtige te ontvangen, maar dat je voor altijd de kans zou verliezen om de Schepper te zien. Je zou nooit de oorsprong van de mensheid leren kennen en nooit de betekenis van het menselijk leven begrijpen. Zelfs als je lichaam sterft en je ziel heengaat, zou je niet alle daden van de Schepper leren kennen. Nog minder zou je weten dat de Schepper op aarde zo'n groot werk heeft verricht nadat Hij de mensheid maakte. Ben je als lid van de mensheid die Hij maakte, bereid om zonder begrip hiervan in de duisternis te vallen en de eeuwige straf te ondergaan? Als je jezelf afschermt van de tuchtiging en het oordeel van vandaag, wat is het dan

dat je zult ondervinden? Denkt je dat je, afgeschermd van het huidig oordeel, ooit kunt ontsnappen aan dit moeilijke leven? Is het niet waar dat als je ‘deze plek’ verlaat, je pijnlijke kwellingen en wrede verwondingen zult ondervinden die je door de duivel zullen worden toegebracht? Zou je onvergankelijke dagen en nachten kunnen tegenkomen? Denk je dat je, omdat je vandaag aan dit oordeel weet te ontsnappen, je deze toekomstige marteling voor eeuwig zult kunnen ontwijken? Wat zal het zijn dat er op je af komt? Zal het echt het aards paradijs zijn waar je op hoopt? Denk je dat je de eeuwige straf kunt ontlopen door weg te lopen voor de werkelijkheid zoals je nu doet? Ben je na vandaag nog steeds in staat om dit soort kansen en dit soort zegeningen te vinden? Zul je ze kunnen vinden als de rampen je overkomen? Kun je ze vinden als de hele mensheid de rust zal binnengaan? Je gelukkige leven van nu en je harmonieuze gezinnetje – kunnen ze een vervanging zijn van je toekomstige eeuwige bestemming? Als je echt geloof bezit, en als je veel te danken hebt aan je geloof, dan zul je dat alles – als geschapen wezen – winnen en ook wat je had moeten hebben. Dat soort overwinning is het meest heilzaam voor je geloof en het meest gunstig voor je leven.

uit ‘De innerlijke waarheid van het werk van de overwinning (1)’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Dagelijkse woorden van God Fragment 200

Nu moet je weten hoe je overwonnen kunt worden, en hoe mensen zich gedragen nadat ze overwonnen zijn. Je kunt wel zeggen dat je overwonnen bent, maar kun je gehoorzaam zijn tot in de dood? Je moet in staat zijn om te volgen tot het bittere eind, ongeacht of er vooruitzichten zijn, en je mag het geloof in God niet verliezen ongeacht de omstandigheden. Uiteindelijk moet je twee aspecten van getuigenis bereiken: het getuigenis van Job – gehoorzaamheid tot in de dood – en het getuigenis van Petrus – de hoogste liefde van God. Aan de ene kant moet je zijn als Job: hij had geen bezittingen en werd ondergedompeld in de pijn van het vlees, toch verwierp hij de naam van Jehova niet. Dit was Jobs getuigenis. Petrus was in staat God lief te hebben tot in de dood. Toen hij stierf – toen hij gekruisigd werd – had hij God nog steeds lief; hij dacht niet aan zijn eigen verwachtingen en streefde geen glorieuze dromen of overdreven ideeën na en hij streefde er alleen naar om God lief te hebben en aan al Gods plannen te gehoorzamen. Dat is de norm waaraan je moet voldoen voordat je kunt zeggen dat je getuigenis hebt gegeven, voordat je kunt worden beschouwd als iemand die na overwonnen te zijn is vervolmaakt. Als mensen op dit moment hun eigen inborst en positie echt kenden, zouden ze dan nog verwachtingen en dromen blijven najagen? Je moet dit weten: ik moet God volgen, ongeacht of God mij vervolmaakt; alles wat Hij nu doet is goed en wordt gedaan voor mijn bestwil en zodat onze gezindheid verandert en wij ons van Satans invloed kunnen bevrijden, zodat we in het onreine land geboren kunnen worden en ons toch kunnen ontdoen van de onreinheid, de zonde en de invloed van Satan van

ons kunnen afschudden en achter ons kunnen laten. Dit wordt sowieso al van jou verwacht, maar het gaat God uitsluitend om overwinning, zodat mensen kunnen besluiten om te gehoorzamen en zich aan al Gods plannen kunnen onderwerpen. Zo zullen dingen volbracht worden. Op dit moment zijn de meeste mensen al overwonnen, maar in hun binnenste heerst nog veel opstandigheid en ongehoorzaamheid. De ware gestalte van mensen is nog te kleinzielig en ze worden alleen vervuld van energie wanneer er verwachtingen en vooruitzichten zijn; bij het ontbreken van verwachtingen en vooruitzichten worden ze negatief en overwegen ze zelfs om God te verlaten. En mensen verlangen er verder niet echt naar om naar een normale menselijkheid te leven. Dat is onaanvaardbaar! Daarom moet ik nog steeds over overwinning spreken. In feite vindt vervolmaking tegelijkertijd plaats met overwonnen worden: als je overwonnen bent, bereik je ook al het eerste effect van volmaaktheid. Het verschil tussen overwonnen worden en volmaakt zijn ligt in de mate waarin mensen veranderen. Overwonnen worden is de eerste stap naar vervolmaking en houdt niet in dat iemand al helemaal vervolmaakt is, en bewijst evenmin dat God hem volledig voor zich gewonnen heeft. Nadat mensen zich hebben overwonnen verandert hun gezindheid enigszins, maar zulke veranderingen vallen in het niet bij mensen die volledig voor God gewonnen zijn. Wat nu wordt uitgevoerd, is de eerste stap in de vervolmaking van mensen – hen overwinnen – en als je al niet overwonnen kan worden, kun je ook niet worden vervolmaakt en volledig voor God worden gewonnen. Je zult een en ander aanhoren over tuchtiging en oordeel, maar niet genoeg om je hart te veranderen. Daarom zul je een van de uitgestoten zijn; het is alsof je naar een tafel met een heerlijke feestmaaltijd kijkt zonder ervan te eten. Dat is toch tragisch? Daarom moet je verandering nastreven: of het nu overwonnen worden of vervolmaking is, bij beide draait het erom dat er iets in jou verandert en of je al of niet gehoorzaam bent – en dit bepaalt of je wel of niet voor God kan worden gewonnen. Onthoud dat ‘overwonnen worden’ en ‘vervolmaakt worden’ gewoon gebaseerd zijn op de mate van jouw verandering en gehoorzaamheid, net als op hoe zuiver jouw liefde voor God is. Op dit moment moet je volledig kunnen worden vervolmaakt, maar allereerst moet je overwonnen worden – je moet genoeg weten over Gods tuchtiging en oordeel, je moet over het geloof beschikken om te volgen en iemand zijn die verandering nastreeft en kennis van God. Dan pas ben je iemand die vervolmaking nastreeft. Jullie moeten inzien dat jullie overwonnen zullen worden in de loop van jullie vervolmaking, en dat jullie vervolmaking zal plaatsvinden in de loop van de tijd dat jullie overwonnen worden. Op dit moment kun je streven naar vervolmaking of kaliberverbetering of uiterlijke verandering, maar het belangrijkste is dat je inziet dat alles wat God nu doet betekenis heeft en goed is: het geeft jou, die bent geboren in een land vol vuiligheid, de kans om aan de vuiligheid te ontsnappen en haar af te schudden, het staat je toe de invloed van Satan te overwinnen en zijn duistere invloed achter te laten – en door je hierop te richten, word je beschermd in dit land. Welke getuigenis zal uiteindelijk van je worden verlangd? Je bent

geboren in een vuil land maar kunt heilig worden, om nooit meer door vuil bezoedeld te worden. Je leeft binnen het domein van Satan, maar onttrekt je aan Satans invloed en wordt niet beheerst of lastiggevalen door Satan en je leeft in handen van de Almachtige. Dit is het getuigenis en het bewijs van de overwinning in de strijd met Satan. Je kunt Satan vaarwel zeggen, in wat je uitdraagt laat je niet langer satanische gezindheden zien maar in plaats daarvan datgene wat God verlangde van de mens toen Hij de mens schiep: normale menselijkheid, gezond verstand, normaal inzicht, normale vastberadenheid om God lief te hebben en trouw aan God. Dat is het getuigenis van een schepsel over God. Jij zegt: “We zijn geboren in een land vol vuiligheid, maar door Gods bescherming, Zijn leiderschap en omdat Hij ons overwonnen heeft, hebben we onszelf bevrijd van de invloed van Satan. Dat we vandaag de dag kunnen gehoorzamen komt ook omdat we overwonnen zijn door God, en niet doordat we goed zijn of omdat we God van nature liefhebben. Wij zijn nu overwonnen en kunnen getuigenis geven van God en Hem dienen omdat Hij ons heeft uitverkoren en voorbestemd; zo zijn wij ook gered en bevrijd uit het domein van Satan en kunnen wij de vuiligheid achter ons laten en gereinigd worden in de natie van de grote rode draak, omdat Hij ons heeft uitverkoren en beschermd.”

uit ‘De innerlijke waarheid van het werk van de overwinning (2)’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Dagelijkse woorden van God Fragment 201

Het werk van de laatste dagen breekt alle wetten, en ongeacht of je vervloekt of gestraft wordt, zolang je meehelpt met mijn werk en het huidige overwinningswerk tot nut bent, en ongeacht of je een afstammeling van Moab bent of het nageslacht van de grote rode draak, zolang je de taak van een schepsel Gods in dit stadium van het werk uitvoert en je uiterste best doet, zal het gepaste effect worden bereikt. Jij bent het nageslacht van de grote rode draak en een afstammeling van Moab; kort samengevat is iedereen van vlees en bloed een schepsel van God en door de Schepper gemaakt. Jij bent een schepsel Gods. Je zou helemaal geen keus moeten hebben, en dit is jouw plicht. Natuurlijk is het werk van de Schepper vandaag op het gehele universum gericht. Van wie je ook afstamt, je bent bovenal één van Gods schepselen, jullie – de afstammelingen van Moab – horen bij Gods schepselen – jullie zijn alleen minderwaardig. Omdat Gods werk vandaag onder alle schepselen wordt uitgevoerd en op het hele universum gericht is, staat het de Schepper vrij om te kiezen uit alle mogelijke mensen, kwesties of dingen om Zijn werk uit te voeren. Het maakt Hem niet uit van wie je oorspronkelijk afstamt; zolang je een van Zijn schepselen bent en zolang je Zijn werk tot nut bent – het overwinningswerk en getuigenis – zal Hij zonder scrupules Zijn werk in jou uitvoeren. Dit doet de heersende menselijke opvattingen teniet die inhouden dat God nooit onder de heidenen zal werken, vooral niet hen die minderwaardig en vervloekt zijn. voor diegenen die vervloekt zijn zullen alle

generaties die na hen komen ook tot in de eeuwigheid vervloekt worden, zonder dat ze ooit een kans maken op redding; God zal nooit afdalen en in een heidens land werken, en Hij zal nooit afdalen in een vuil land want Hij is heilig. Al deze opvattingen zijn verbrijzeld door Gods werk in de laatste dagen. Onthoud dat God de God van alle schepselen is, Hij heerst over hemel en aarde en alle dingen, en Hij is niet alleen de God van het volk Israëls. Daarom is dit werk in China van het grootste belang en het zal zich toch verspreiden onder alle naties? De geweldige getuigenis in de toekomst zal zich niet beperken tot China. Als God alleen jullie had overwonnen, zouden de demonen dan overtuigd kunnen worden? Zij begrijpen niet wat overwonnen worden is, en kennen de grote kracht van God niet, en pas wanneer Gods gekozen volk in het gehele universum de ultieme effecten van Zijn werk aanschouwt, zullen alle schepselen overwonnen worden. Niemand is echter meer onderontwikkeld of verdorven dan de afstammelingen van Moab. Alleen als dit volk overwonnen wordt – zij die het meest verdorven zijn, die God niet erkenden of geloofden dat er een God is, zijn overwonnen en erkennen God met hun mond, prijzen Hem en kunnen Hem liefhebben – dan zal dat het getuigenis van de overwinning zijn. Al zijn jullie Petrus niet, jullie dragen het beeld van Petrus uit, jullie kunnen beschikken over het getuigenis van Petrus en Job, en dat is het grootste getuigenis. Uiteindelijk zullen jullie zeggen: “Wij zijn dan wel geen Israëlieten maar de vervloekte afstammelingen van Moab, we zijn geen Petrus wiens inborst wij nooit kunnen hebben, en ook geen Job, en we komen niet eens in de buurt bij Paulus’ beslissing om te lijden voor God en zijn volledige toewijding aan God, en we zijn onderontwikkeld en daarom Gods zegeningen onwaardig. Toch heeft God ons vandaag verheven; dus moeten wij God tevredenstellen en al schieten we tekort in inborst of geschiktheid, we zijn bereid om God tevreden te stellen – dat is ons voornemen. Wij zijn de afstammelingen van Moab en wij waren vervloekt. Dit is besloten door God en wij kunnen het niet veranderen, maar ons gedrag en onze kennis kunnen we wel veranderen en wij zijn vastbesloten om God tevreden te stellen.” Als je dit voornemen hebt, zal eruit blijken dat je getuigenis hebt gegeven van het feit dat je overwonnen bent.

uit ‘De innerlijke waarheid van het werk van de overwinning (2)’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Dagelijkse woorden van God Fragment 202

Het te bereiken resultaat met het overwinningswerk is voornamelijk dat het vlees van de mens ophoudt met rebelleren, dat wil zeggen dat de geest van de mens nieuw inzicht krijgt in God, dat hij God hartgrondig gehoorzaamt en dat hij besluit om voor God te zijn. Wanneer bij mensen het temperament of het vlees verandert, betekent zoiets niet dat hij overwonnen is; wanneer de denkwijze, het bewustzijn en het verstand van de mens veranderen, dat wil zeggen, wanneer je hele mentale houding verandert – dat zal het geval zijn wanneer je door God bent

overwonnen. Wanneer je vastbesloten bent om te gehoorzamen en een nieuwe mentaliteit hebt aangenomen, wanneer je niet langer je eigen opvattingen of intenties in Gods woorden of werk legt, en wanneer je brein normaal kan denken, dat wil zeggen wanneer je je met heel je hart voor God kunt inzetten – zo iemand is volkomen overwonnen. In het domein van religie lijden veel mensen hun hele leven behoorlijk. Ze bedwingen hun lichaam of dragen hun kruis, ze lijden en volharden zelfs tot hun laatste ademtocht! Sommigen zijn nog op de ochtend van hun dood aan het vasten. Ze onthouden zich hun leven lang van heerlijk voedsel en fijne kleding, ze stellen het lijden voorop. Ze zijn in staat om hun lichaam te bedwingen en hun vlees te verzaken. Hun geest om lijden te verdragen is prijzenswaardig. Maar hun denkwijze, hun opvattingen, hun mentale houding en inderdaad hun oude natuur zijn helemaal niet aangepakt. Ze hebben geen werkelijk begrip van zichzelf. Hun mentale beeld van God is het traditionele beeld van een abstracte, vage God. Hun besluit om te lijden voor God komt door hun godsdienstijver en hun positieve natuur. Ook al geloven ze in God, ze begrijpen God niet en kennen evenmin Zijn wil. Ze werken en lijden alleen blind voor God. Ze hechten geen waarde aan enig onderscheidingsvermogen en malen er weinig om hoe ze ervoor kunnen zorgen dat hun dienst ook werkelijk aan Gods wil voldoet. Ze weten nog minder hoe ze begrip van God kunnen verkrijgen. De God die ze dienen, is niet God volgens Zijn oorspronkelijke beeld, maar een God die ze zelf hebben verzonnen, een God van wie ze gehoord hebben of een legendarische God die je in geschriften kunt vinden. Ze gebruiken vervolgens hun levendige verbeelding en hun godvrezende hart om te lijden voor God en voor God het werk op te pakken dat God wil doen. Hun dienst is te onnauwkeurig, zodat vrijwel niemand van hen werkelijk in staat is om volgens Gods wil te dienen. Hoe gewillig ze ook zijn om te lijden, hun oorspronkelijke kijk op dienen en hun mentale beeld van God blijven onveranderd omdat ze Gods oordeel en tuchting en Zijn loutering en volmaking niet hebben ondergaan, en omdat niemand ze met de waarheid heeft geleid. Ook al geloven ze in Jezus de Heiland, niemand van hen heeft de Heiland ooit gezien. Ze kennen Hem alleen uit legendes en van horen zeggen. Hun dienst heeft dus niets meer om het lijf dan willekeurig dienen met gesloten ogen, zoals een blinde zijn eigen vader dient. Wat valt er uiteindelijk met een dergelijke dienst te bereiken? En wie zou ermee instemmen? Hun dienst verandert van begin tot eind helemaal niet. Ze krijgen alleen door de mens bedachte lessen en baseren hun dienst alleen op hun natuurlijkheid en waar ze zelf dol op zijn. Wat voor beloning kan dit oogsten? Zelfs Petrus, die Jezus zag, wist niet hoe hij zo moest dienen dat hij aan Gods wil voldeed. Pas op het eind, op zijn oude leeftijd, ging hij het begrijpen. Wat zegt dit over die blinde mensen die geen enkele aanpak of snoeiing hebben ondervonden en die door niemand zijn geleid? Lijkt de dienst van velen onder jullie vandaag niet veel op die van deze blinde mensen? Allen die geen oordeel hebben ontvangen, geen snoeiing en aanpak hebben ondervonden, en niet veranderd zijn – zijn zij niet de ten dele overwonnenen? Wat heb je aan zulke mensen? Als je denkwijze, je begrip van

het leven en je begrip van God geen nieuwe verandering laten zien en niet echt iets opleveren, zul je nooit iets opmerkelijks in je dienst tot stand brengen! Zonder visie en zonder nieuw begrip van Gods werk kun je geen overwonnen persoon zijn. Je manier om God te volgen zal dan lijken op die van de mensen die lijden en vasten – die zal van weinig waarde zijn! Juist omdat er weinig getuigenis is in wat ze doen, zeg ik dat hun dienst zinloos is! Zij brengen hun leven door met lijden en in de gevangenis zitten; ze zijn steeds geduldig en minzaam en ze dragen het kruis, ze worden door de wereld belachelijk gemaakt en verworpen, ze ondervinden allerlei moeilijkheden en hoewel ze helemaal tot aan het einde toe gehoorzaam zijn, zijn ze nog steeds niet overwonnen en kunnen ze geen getuigenis aandragen dat ze overwonnen zijn. Ze hebben heel erg geleden, maar van binnen kennen ze God helemaal niet. Al hun oude denkwijzen, oude opvattingen, religieuze praktijken, door de mens bedachte inzichten en menselijke ideeën zijn niet aangepakt. Ze zijn totaal niet tot nieuw inzicht gekomen. Geen greintje van hun begrip van God is waar of accuraat. Ze hebben Gods wil verkeerd begrepen. Kan dit zo zijn om God te dienen? Hoe je God in het verleden ook hebt begrepen, stel dat je je daar vandaag aan vasthoudt en je begrip van God blijft baseren op je eigen opvattingen en ideeën, wat God ook doet. Dat wil zeggen: stel dat je geen nieuw, waar begrip van God hebt en je Gods ware beeld en ware gezindheid niet leert kennen. Stel dat je begrip van God nog steeds is gebaseerd op een feodale, bijgelovige denkwijze, en nog steeds voorkomt uit menselijke denkbeelden en opvattingen. Als dit het geval is, ben je niet overwonnen. Mijn doel met al deze woorden aan jullie is om je deze kennis te laten begrijpen en te laten gebruiken zodat je tot accuraat en nieuw inzicht komt. Ze beogen ook je oude opvattingen en oude kennis weg te nemen die je meedraagt, zodat je nieuw inzicht kunt verwerven. Als je mijn woorden werkelijk eet en drinkt, zal je begrip aanzienlijk veranderen. Zolang je een gehoorzaam hart houdt terwijl je Gods woorden eet en drinkt, zal je kijk veranderen. Zolang je de herhaalde tuchtigingen kunt aanvaarden, zal je oude mentaliteit stapje voor stapje veranderen. Zolang je oude mentaliteit grondig wordt vervangen door de nieuwe, zullen je praktijken navenant veranderen. Zo snijdt je dienst steeds meer hout en voldoet die steeds meer aan Gods wil. Als je je leven, je kennis van menselijk leven en je vele opvattingen over God kunt veranderen, zal je natuurlijkheid gestaag afnemen. Dit is echt het resultaat nadat God de mens overwint; dit is de verandering die in de mens te zien zal zijn. Als je in je geloof in God alleen maar je lichaam weet te bedwingen, weet te volharden en weet te lijden, en je niet zeker weet of wat je doet goed of verkeerd is, en al helemaal niet voor wie je het doet, hoe kan een dergelijke praktijk dan tot verandering leiden?

uit 'De innerlijke waarheid van het werk van de overwinning (3)' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Wat betekent het om vervolmaakt te worden? Wat betekent het om overwonnen te worden? Aan welke criteria moet je voldoen om overwonnen te worden? En aan welke criteria moet je voldoen om vervolmaakt te worden? Overwinnen en vervolmaken hebben beide het doel de mens compleet te maken, zodat hij kan worden teruggebracht tot zijn oorspronkelijke gelijkenis en vrij kan zijn van zijn verdorven satanische gezindheid en de invloed van Satan. Dit overwinnen vindt vroeg plaats in het proces van de bewerking van de mens, dat wil zeggen het is de eerste stap van het werk. Vervolmaken is de tweede stap, ofwel het afsluitende werk. Ieder menselijk wezen moet doormaken dat hij overwonnen wordt; anders is hij niet in staat God te kennen en weet hij niet dat er een God is; met andere woorden, hij is dan niet in staat God te erkennen. En wanneer iemand God niet erkent, is het onmogelijk dat hij door God vervolmaakt wordt, want hij voldoet dan niet aan de criteria voor zijn vervolmaking. Als je God niet eens erkent, hoe kun je Hem dan kennen? En hoe zou je Hem zoeken? Je zou ook niet in staat zijn om getuigenis af te leggen aan Hem en al helemaal niet om het vertrouwen te hebben dat je Hem tevredenstelt. Dus voor eenieder die compleet gemaakt wil worden, moet de eerste stap het doormaken van het overwinningswerk zijn. Dit is de eerste voorwaarde. Maar of het nu om overwinning of vervolmaking gaat, beide zijn bedoeld om de mens te bewerken en hem te veranderen en beide zijn een onderdeel van het werk om de mens te beheren. Deze twee stappen zijn nodig om iemand in een compleet mens te veranderen; geen van beide stappen kan worden overgeslagen. Het is waar dat 'overwonnen worden' niet erg prettig klinkt, maar in feite is het proces van iemand overwinnen het proces van hem veranderen. Wanneer je eenmaal overwonnen bent, kan je verdorven gezindheid al dan niet zijn volledig zijn uitgeroeid, maar je hebt er dan wel kennis van genomen. Door het overwinningswerk zul je je beperkte menselijkheid hebben leren kennen en ook je grote mate van ongehoorzaamheid. Hoewel je niet in staat zult zijn deze beide kwijt te raken of te veranderen in de korte periode van het overwinningswerk, zul je ze leren kennen. Dit legt de basis voor jouw vervolmaking. Dus worden overwinnen en vervolmaken beide verricht om de mens te veranderen, om hem van zijn verdorven satanische gezindheid te ontdoen, zodat hij zichzelf volledig aan God kan geven. Het is gewoon zo, dat overwonnen worden de eerste stap is bij het veranderen van de gezindheid van de mens en ook de eerste stap bij de mens is om zich volledig aan God te geven, een stap die lager is dan volmaakt te worden gemaakt. De levensgezindheid van een overwonnen persoon verandert veel minder dan dat van een vervolmaakt persoon. Overwonnen en vervolmaakt worden zijn conceptueel verschillend van elkaar, omdat ze verschillende fasen van het werk vertegenwoordigen en omdat ze aan mensen verschillende maatstaven stellen, waarbij overwinning lagere maatstaven stelt en vervolmaking hogere. Zij die vervolmaakt zijn, zijn rechtschapen mensen, mensen die heilig en puur zijn gemaakt; zij zijn de kristallisaties van het werk van het beheer van de mensheid, ofwel de eindproducten. Hoewel het geen perfecte mensen

zijn, zijn het mensen die een zinvol leven proberen te leiden. Maar de overwonnen mensen erkennen alleen verbaal dat God bestaat; zij erkennen dat God Zichzelf heeft geïncarneerd, dat het Woord verschijnt in het vlees, en dat God naar de aarde is gekomen om het werk van oordeel en tuchtiging uit te voeren. Ze erkennen ook dat Gods oordeel en tuchtiging evenals Zijn slaan en loutering heilzaam zijn voor de mens. Dat wil zeggen: ze beginnen net de menselijke gelijkenis aan te nemen en ze hebben enig begrip van het leven, maar nog geen duidelijk beeld. Met andere woorden, ze beginnen net controle te krijgen over hun menselijkheid. Dit zijn de resultaten van overwonnen worden. Wanneer mensen het pad van vervolmaking betreden, kan hun oude gezindheid veranderd worden. Daarnaast blijven hun levens zich ontwikkelen en komen zij geleidelijk aan tot een diepere waarheid. Ze zijn in staat de wereld en allen die niet op zoek zijn naar de waarheid te verafschuwen. Ze verafschuwen vooral zichzelf, maar nog meer kennen ze zichzelf klaarblijkelijk goed. Ze zijn bereid om volgens de waarheid te leven en zij maken het tot hun doel om de waarheid te zoeken. Zij willen niet leven volgens de gedachten die door hun eigen hersenen worden voortgebracht, en ze voelen weerzin tegen de zelfingenomenheid, hoogmoed en eigenwaan van de mens. Ze spreken met een sterk gevoel voor fatsoen, behandelen zaken met inzicht en wijsheid en zijn trouw en gehoorzaam aan God. Als ze een moment van tuchtiging en oordeel ervaren, worden ze niet passief of zwak, maar zijn ze zelfs dankbaar voor Gods tuchtiging en oordeel. Ze geloven dat ze niet zonder Gods tuchtiging en oordeel kunnen; ze kunnen daardoor Zijn bescherming ontvangen. Ze streven geen geloof na van vrede en vreugde en van het zoeken naar brood om de honger te stillen. Evenmin streven ze naar tijdelijk vleeselijk genot. Dit zijn de eigenschappen van vervolmaakte mensen. Nadat mensen overwonnen zijn, erkennen ze dat er een God is. Maar welke acties ook het gevolg zijn van het erkennen van Gods bestaan, deze acties in hen zijn beperkt. Wat betekent het eigenlijk: het Woord verschijnt in het vlees? Wat betekent incarnatie? Wat heeft de geïncarneerde God gedaan? Wat zijn het doel en de betekenis van Zijn werk? Wat heb je bereikt als je zoveel van Gods werk hebt ervaren en de daden hebt ervaren van de vleesgeworden God? Alleen wanneer je al deze dingen begrepen hebt, zul je een overwonnen mens zijn. Als je alleen zegt dat je erkent dat er een God is, maar niet datgene achterlaat wat je zou moeten achterlaten en er niet in slaagt het vleeselijke genot op te geven dat je op zou moeten geven, maar in plaats daarvan, zoals altijd, blijft hunkeren naar vleeselijk comfort, en als je niet in staat bent vooroordelen tegen je broeders en zusters los te laten, en je bij veel simpele toepassingen niet in staat bent de tol te betalen om je acties te volbrengen, dan bewijst dit dat je nog steeds niet overwonnen bent. Zelfs als je veel begrijpt, zal dit in dat geval allemaal voor niets zijn. Zij die overwonnen zijn, zijn mensen die enkele eerste veranderingen en een eerste intrede hebben bereikt. Door Gods oordeel en tuchtiging te ervaren krijgen zij basiskennis over God en een basisbegrip van de waarheid. Hoewel je niet in staat bent volledig de werkelijkheid te betreden van veel diepere, gedetailleerde waarheden, ben je wel in

staat veel oppervlakkige waarheden in je echte leven in praktijk te brengen, zoals de waarheden betreffende je vleselijke genot of je persoonlijke status. Dit alles wordt natuurlijk bereikt door diegenen die doormaken overwonnen te worden. Ook enkele veranderingen in gezindheid kunnen worden waargenomen in de overwonnen mensen. Hun kledij, hun uiterlijke verzorging en hun leven kunnen bijvoorbeeld veranderen. Hun kijk op het geloof in God verandert, ze krijgen duidelijkheid over het onderwerp van hun zoektocht en hun ambities nemen toe. Tijdens het overwonnen worden kan ook hun levensgezindheid overeenkomstig veranderen. Het is niet zo dat zij helemaal niet veranderen. Het is alleen zo dat hun verandering oppervlakkig is, initieel, en veel kleiner dan de verandering in gezindheid en het nagestreefde doel die zou worden waargenomen wanneer iemand vervolmaakt is. Als tijdens het overwonnen worden de gezindheid van de betreffende persoon helemaal niet verandert en hij niet eens een beetje van de waarheid verwerft, dan wordt deze persoon slechts een stuk afval en is hij totaal nutteloos! Wie niet overwonnen is, kan niet volmaakt worden gemaakt. En als iemand alleen overwonnen wil worden, kan hij niet helemaal volmaakt worden gemaakt, zelfs wanneer zijn gezindheid enkele overeenkomstige veranderingen laat zien tijdens het overwinningswerk. Hij zal ook de initiële waarheden verliezen die hij had verworven. Er is een enorm verschil tussen de mate van verandering in gezindheid in de overwonnen en de vervolmaakte mensen. Maar overwonnen worden is de eerste stap van verandering; het is de basis. Het ontbreken van deze eerste verandering is het bewijs dat iemand God in feite helemaal niet kent, omdat deze kennis afkomstig is van het oordeel. En dit oordeel is een belangrijk onderdeel van het overwinningswerk. Dus ieder vervolmaakt mens heeft doorgemaakt overwonnen te worden. Anders had hij nooit vervolmaakt kunnen worden.

uit 'De innerlijke waarheid van het werk van de overwinning (4)' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 204

Vandaag vermaan ik jullie aldus met het oog op jullie eigen overleving, om mijn werk soepel voort te laten gaan, en opdat mijn inaugurele werk dat zich in het gehele universum voltrekt op een gepastere en volmaakte manier wordt uitgevoerd en mijn woorden, autoriteit, majesteit en oordeel worden geopenbaard aan de mensen van alle landen en naties. Het werk dat ik onder jullie doe is het begin van mijn werk dat zich uitstrekt over het gehele universum. Hoewel het nu al de laatste dagen zijn, dienen jullie te beseffen dat 'de laatste dagen' niet meer is dan een naam voor een tijdperk: Net als het Tijdperk van de Wet en het Tijdperk van Genade, verwijst het naar een tijdperk en duidt het een compleet tijdperk aan, niet slechts de laatste paar jaren of maanden. Toch zijn de laatste dagen geheel verschillend van het Tijdperk van Genade en het Tijdperk van de Wet. Het werk van de laatste dagen worden niet uitgevoerd in Israël, maar

onder de heidenen; het is de overwinning voor mijn troon van de mensen van alle naties en stammen buiten Israël, zodat mijn glorie vanuit het hele universum de kosmos en het firmament kan vullen. Op deze manier kan ik grotere glorie verwerven, zodat alle schepsels op aarde mijn glorie kunnen doorgeven aan elke natie, eeuwig, van generatie op generatie, en alle schepsels in de hemel en op de aarde de glorie die ik op aarde heb verworven kunnen zien. Het werk dat tijdens de laatste dagen wordt uitgevoerd is het werk van overwinning. Het is niet het leiden van de levens van alle mensen op aarde, maar het einde aan het onverwoestbare, millennia lange leven van lijden op aarde. Als gevolg daarvan kan het werk van de laatste dagen niet op het duizenden jaren durende werk in Israël lijken, noch lijken op de slechts enkele jaren werk in Judea, dat vervolgens tweeduizend jaar duurde tot de tweede incarnatie van God. De mensen van de laatste dagen maken alleen de terugkeer van de Verlosser in het vlees mee en ontvangen het persoonlijke werk en de woorden van God. Het zal geen tweeduizend jaar duren voor de laatste dagen aan hun einde komen; ze zijn kort, vergelijkbaar met de tijd dat Jezus Zijn werk uitvoerde in het Tijdperk van Genade in Judea. Dit is omdat de laatste dagen het einde van een geheel tijdperk vormen. Zij vormen de voltooiing en het einde van Gods zesduizendjarige managementplan en ze vormen de afsluiting van de lijdensweg van de mensheid. Ze nemen niet de hele mensheid mee naar een nieuw tijdperk of maken het de mensheid mogelijk te blijven leven. Dat zou geen betekenis hebben voor mijn managementplan of voor het bestaan van de mens. Als de mensheid op deze wijze door zou gaan, zou ze vroeg of laat geheel door de duivel worden verslonden en zullen de zielen die mij toebehoren uiteindelijk worden verwoest door zijn handen. Mijn werk duurt niet meer dan zesduizend jaar en ik heb beloofd dat de controle van de boze over de mens zich niet zou uitstrekken tot meer dan zesduizend jaar. En de tijd is dus op. Ik ga niet langer door en stel het niet langer uit: Tijdens de laatste dagen zal ik Satan verslaan, al mijn glorie terugvorderen en al de zielen die op aarde aan mij toebehoren terugeisen, zodat deze bedroefde zielen zullen ontsnappen aan de zee van lijden en aldus zal mijn gehele werk op aarde worden voltooid. Vanaf deze dag zal ik nooit meer vlees worden op aarde en zal mijn allesbeheersende Geest nooit meer op aarde werken. Ik zal nog maar een ding op aarde doen: ik zal de mensheid herstellen, een mensheid die heilig is en die mijn trouwe stad op aarde vormt. Maar weet dat ik niet de gehele aarde zal vernietigen, noch zal ik de gehele mensheid vernietigen. Ik behoud dat overgebleven derde deel – het derde deel dat mij liefheeft en grondig door mij is overwonnen, en ik zal er voor zorgen dat dit derde deel vruchtbaar is en zich zal vermenigvuldigen op aarde, net zoals de Israëlieten dit deden onder de wet; ik zal hen voeden met overvloedige aantallen schapen en vee en alle rijkdommen van de aarde. Deze mensheid zal voor altijd bij mij blijven. Dit is echter niet de betreurenswaardige, vuile mensheid van vandaag, maar een mensheid die de verzameling vormt van allen die door mij zijn gewonnen. Zo'n mensheid zal niet door Satan worden beschadigd, verstoord of belegerd, en zal de enige

mensheid zijn die op aarde bestaat nadat ik over Satan heb getriomfeerd. Het is de mensheid die vandaag door mij is overwonnen en mijn belofte heeft ontvangen. En dus is de mensheid die tijdens de laatste dagen is overwonnen ook de mensheid die zal worden gespaard en mijn eeuwige zegeningen zal ontvangen. Dit zal het enige bewijs zijn van mijn triomf over Satan, en de enige buit die ik overhoud aan mijn strijd met Satan. Deze oorlogsbuit wordt door mij van Satans domein gered en vormt de enige kristallisatie en vrucht van mijn zesduizendjarige managementplan. Ze komen uit elk land en denominatie en uit elke plek en elk land uit het universum. Ze zijn afkomstig uit verschillende rassen, spreken verschillende talen en hebben verschillende gewoonten en huidskleuren. Ze zijn verspreid over elk land en elke denominatie van de aardbol en zijn zelfs te vinden in elke uithoek van de wereld. Uiteindelijk zullen ze samenkomen om een complete mensheid te vormen, een verzameling van mensen die onbereikbaar is voor de machten van Satan. Degenen onder de mensheid die niet door mij zijn gered en overwonnen, zullen geluidloos naar de diepten van de zee zinken en zullen tot in eeuwigheid verbranden door mijn verterend vuur. Ik zal de oude, uitermate vuile mensheid vernietigen, net zoals ik de eerstgeboren zonen en de eerstgeborenen van het vee van Egypte heb vernietigd, waarbij alleen de Israëlieten die het vlees van een lam aten, het bloed van een lam dronken en hun deurposten met het bloed van een lam markeerden, gespaard bleven. Zijn de mensen die door mij zijn overwonnen en die tot mijn familie behoren niet ook de mensen die het vlees van mij, het Lam, eten en het bloed van mij het Lam drinken, degenen die door mij zijn gered en mij vereren? Worden zulke mensen niet altijd vergezeld door mijn glorie? Zijn degenen die zonder het vlees zijn, van mij het Lam, niet reeds geluidloos naar de diepten van de zee gezonken? Vandaag verzetten jullie je tegen mij en vandaag zijn mijn woorden net als de woorden die door Jehova tegen de zonen en kleinzonen van Israël zijn gesproken. Maar met de hardheid in de diepten van jullie harten stapelt mijn toorn zich op, wat ertoe leidt dat jullie vlees meer lijdt, jullie zonden strenger worden veroordeeld en jullie onrechtvaardigheid meer toorn oproept. Wie zou kunnen worden gespaard op mijn dag van toorn wanneer jullie mij vandaag zo behandelen? Wiens onrechtvaardigheid zou kunnen ontsnappen aan de ogen van mijn tuchtiging? Wiens zonden zouden aan de handen van mij, de Almachtige, kunnen ontglippen? Wiens opstandigheid zou kunnen ontsnappen aan het oordeel van mij, de Almachtige? Ik, Jehova, spreek aldus tot jullie, de afstammelingen van de heidense familie, en de woorden die ik tot jullie spreek overtreffen alle uitspraken van het Tijdperk van de Wet en het Tijdperk van Genade, maar toch zijn jullie harder dan die van al het volk van Egypte. Halen jullie je niet mijn toorn op de hals wanneer ik mijn werk in alle rust verricht? Hoe kunnen jullie ongedeerd ontsnappen aan de dag van mij, de Almachtige?

uit 'Niemand die van vlees en bloed is kan ontsnappen aan de dag van toorn' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 205

Jullie behoren alles te geven voor mijn werk. Jullie behoren werk te doen ten behoeve van mij. Ik wil jullie vertellen over alles wat voor jullie onduidelijk is zodat jullie van mij alles kunnen krijgen wat jullie missen. Ook al zijn jullie gebreken niet te tellen, ik ben bereid het werk met jullie te blijven doen dat ik behoort te doen. Ik wil jullie mijn laatste barmhartigheid schenken zodat jullie van mij kunnen profiteren en de glorie verkrijgen die in jullie ontbreekt en die de wereld nooit gezien heeft. Ik heb al zo veel jaren gewerkt, toch heeft niemand onder de mensen mij ooit gekend. Ik wil jullie geheimen vertellen die ik nooit aan een ander heb verteld.

Onder de mensen was ik de Geest die ze niet konden zien, de Geest met wie ze nooit in contact konden komen. Vanwege mijn drie fasen van het werk op aarde (schepping van de wereld, verlossing en vernietiging), verschijn ik op verschillende tijden in hun midden (nooit in het openbaar) om mijn werk onder de mensen te doen. De eerste keer dat ik onder de mensen kwam, was tijdens het Tijdperk van Verlossing. Uiteraard kwam ik te midden van de Joodse familie; daarom zag het Joodse volk God als eerste op aarde komen. Ik deed dit werk persoonlijk omdat ik mijn geïncarneerde vlees wilde gebruiken als zondeoffer in mijn verlossingswerk. De Joden in het Tijdperk van Genade zagen mij dus het eerst. Dat was de eerste keer dat ik in het vlees werkte. In het Tijdperk van het Koninkrijk is het overwinnen en het vervolmaken mijn werk, dus doe ik wederom herderlijk werk in het vlees. Dit is de tweede keer dat ik in het vlees werk. In de laatste twee fasen van het werk komen de mensen niet meer in contact met de onzichtbare, ontastbare Geest, maar met een persoon, waarvan de Geest bekleed is in het vlees. In de ogen van de mens word ik dus weer een persoon die er niet als God uit ziet en aanvoelt. Bovendien is de God die mensen zien niet alleen mannelijk maar ook vrouwelijk, wat zeer verbazingwekkend en raadselachtig voor hen is. Steeds weer doet mijn buitengewone werk oude opvattingen van vele, vele jaren uiteenspatten. Mensen staan versteld! God is niet alleen de Heilige Geest, die Geest, de zevenvoudig versterkte Geest, de allesomvattende Geest, maar ook een persoon, een gewone persoon, een uitzonderlijk gewone persoon. Hij is niet alleen mannelijk, maar ook vrouwelijk. Ze lijken op elkaar in de zin dat beiden geboren zijn uit mensen, en ze lijken niet op elkaar in de zin dat de een is ontvangen uit de Heilige Geest en de ander is geboren uit een mens maar rechtstreeks uit de Geest afkomstig is. Ze lijken op elkaar in de zin dat beiden als geïncarneerd vlees van God het werk van de Vader uitvoeren, en ze lijken niet op elkaar in de zin dat de een het werk van verlossing doet en de ander het werk van overwinning. Beiden vertegenwoordigen God de Vader, maar de een is de Heer van verlossing vol van goedertierenheid en barmhartigheid, en de ander is de God van gerechtigheid vol van toorn en oordeel. De een is de Opperbevelhebber die het verlossingswerk in gang zet en de ander

is de rechtvaardige God die het werk van overwinning tot stand brengt. De een is het begin, de ander het einde. De een is zondeloos vlees, de ander is vlees dat de verlossing voltooit, het werk voortzet en nooit zondig is. Beiden zijn dezelfde Geest, maar Zij vertoeven niet in hetzelfde vlees en zijn in verschillende plaatsen geboren. En Zij zijn door enkele duizenden jaren van elkaar gescheiden. Toch vult al Hun werk elkaar aan, zonder met elkaar te botsen en kan het in één adem genoemd worden. Beiden zijn mensen, maar de een is een baby jongetje en de ander is een peutermeisje. Mensen hebben al deze vele jaren niet alleen de Geest en niet alleen een mens gezien, een mannelijke, maar ook veel dingen die niet stroken met de opvattingen van de mens, daarom kunnen ze mij nooit helemaal doorgronden. Ze blijven half geloven en half aan mij twifelen, alsof ik besta en toch ook een fantasievolle droom ben. Daarom weten mensen tot op de dag van vandaag nog steeds niet wat God is. Kun je mij echt in één simpele zin beschrijven? Durf je werkelijk te zeggen “Jezus is niemand anders dan God en God is niemand anders dan Jezus”? Waag je werkelijk te stellen “God is niemand anders dan de Geest en de Geest is niemand anders dan God”? Zeg je gerust “God is gewoon een persoon die met vlees is bekleed”? Heb je echt de moed om te beweren “De beeltenis van Jezus is simpelweg de grote beeltenis van God”? Ben je in staat om Gods gezindheid en beeltenis volledig te verklaren op basis van je gave om woorden te spreken? Durf je waarlijk te zeggen “God heeft alleen de man geschapen, niet de vrouw, naar Zijn beeld”? Als je dit zegt, dan zouden er geen vrouwen onder mijn uitverkorenen zijn en zouden vrouwen niet eens als soort tot de mensheid behoren. Welnu, weet je echt wat God is? Is God een mens? Is God een Geest? Is God werkelijk een man? Kan alleen Jezus het werk volbrengen wat ik wil doen? Als je slechts een van de bovenstaande opties kiest om mijn wezen te beschrijven, zou je een zeer onwetende trouwe gelovige zijn. Als ik slechts één keer werk als geïncarneerd vlees, kunnen jullie mij dan afbakenen? Kun je mij werkelijk volkomen begrijpen met één blik? Kun je mij werkelijk volledig beschrijven op basis van wat je tijdens je leven hebt gezien? En als ik in mijn twee incarnaties vergelijkbaar werk doe, hoe zouden jullie mij dan zien? Zouden jullie mij voor altijd aan het kruis genageld laten? Kan God zo simpel zijn als je zegt?

uit ‘Wat is jouw begrip van God?’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Dagelijkse woorden van God Fragment 206

Eén fase van het werk van de voorafgaande twee tijdperken vond plaats in Israël; een andere vond plaats in Judea. In het algemeen gezegd: geen van de twee fasen van dit werk werd voltrokken buiten Israël; ze waren de fasen van werk dat verricht werd onder het oorspronkelijke uitverkoren volk. Dus, vanuit het oogpunt van de Israëlieten is Jehova God alleen de God van de Israëlieten. Vanwege Jezus’ werk in Judea, en vanwege Zijn volmaking van het werk van de

kruisiging, vanuit het perspectief van de Joden is Jezus de Verlosser van het Joodse Volk. Hij is alleen de Koning van de Joden en niet van enig ander volk; Hij is noch de Heer die de Engelsen verlost, noch de Heer die de Amerikanen verlost, maar Hij is de Heer die de Israëlieten verlost, en in Israël zijn het de Joden die Hij verlost. In werkelijkheid is God de Meester van alle dingen. Hij is de God van heel de schepping. Hij is niet alleen de God van de Israëlieten, en Hij is niet alleen de God van de Joden. Hij is de God van heel de schepping. De twee eerdere fasen van Zijn werk vonden plaats in Israël en zodoende zijn er bepaalde opvattingen ontstaan in mensen. Mensen denken dat Jehova in Israël aan het werk was, en Jezus Zelf Zijn werk in Judea volbracht – sterker nog: Hij deed Zijn werk in Judea via incarnatie – maar hoe dan ook, dit werk strekte niet buiten Israël. Hij was niet aan het werk met de Egyptenaren; Hij was niet aan het werk met de Indiërs; Hij was alleen aan het werk met de Israëlieten. Zodoende vormen mensen verschillende opvattingen en schematiseren Gods werk binnen een bepaald domein. Zij zeggen dat wanneer God aan het werk is, dit uitgeoefend moet worden onder het verkoren volk en in Israël; afgezien van de Israëlieten, heeft God geen andere ontvanger van Zijn werk, en Hij heeft ook geen ander domein om in te werken; ze zijn in het bijzonder streng met het ‘disciplineren’ van de geïncarneerde God, die ze niet toestaan om Zich buiten het domein van Israël te begeven. Zijn dit niet allemaal menselijke opvattingen? God heeft de hele hemel en aarde geschapen en alle dingen, en heeft de hele schepping gecreëerd; hoe zou Hij Zijn werk kunnen beperken tot Israël alleen? Wat zou, in dat geval, voor Hem het nut zijn van de rest van de schepping? Hij heeft de gehele wereld geschapen; Hij heeft Zijn managementplan van zesduizend jaar niet alleen in Israël ten uitvoer gebracht maar ook met elk persoon in het heelal. Ongeacht of zij in China wonen, of de Verenigde Staten, het Verenigd Koninkrijk of Rusland, elk persoon is een afstammeling van Adam; ze zijn allemaal gemaakt door God. Geen enkel persoon kan uitbreken uit het domein van Gods schepping en geen enkel persoon kan ontsnappen aan het etiket ‘afstammeling van Adam’. Ze zijn allemaal Gods schepsels en ze zijn allemaal Adams afstammelingen; ze zijn ook de gecorrumpeerde afstammelingen van Adam en Eva. Het zijn niet alleen de Israëlieten die Gods schepping zijn maar alle mensen; niettemin, sommige schepsels zijn vervloekt en anderen gezegend. De Israëlieten hebben vele begerenswaardige kwaliteiten; God was oorspronkelijk aan het werk met hen omdat zij het minst gecorrumpeerde volk waren. De Chinezen verbleken als je ze met hen vergelijkt en kunnen het wel vergeten om ze te evenaren. Zodoende werkte God van oorsprong onder het volk van Israël, en de tweede fase van Zijn werk is uitgevoerd in Judea alleen. Ten gevolge hiervan vormen mensen vele opvattingen en vele regels. Als Hij inderdaad zou handelen volgens menselijke opvattingen dan zou God alleen de God van de Israëlieten zijn. Op die manier zou Hij niet in staat zijn om Zijn werk naar de heidense volken uit te breiden omdat Hij alleen de God van de Israëlieten zou zijn in plaats van de God van heel de schepping. De profetieën zeiden dat Jehova’s naam groot zou zijn onder de

heidense volken en dat Jehova's naam verspreid zou worden onder de heidense volken – waarom zouden zij dit zeggen? Als God alleen de God van de Israëlieten zou zijn, dan zou Hij alleen in Israël werken. Bovendien zou Hij niet Zijn werk uitbreiden, en Hij zou niet deze profetie maken. Aangezien Hij deze profetie gemaakt heeft, was het nodig dat Hij Zijn werk naar de heidense volken uitbreidde, en naar elk land en plaats. Aangezien Hij dit verklaard heeft, wilde Hij dit dus zo doen. Dit is Zijn plan want Hij is de Heer die de hemel en de aarde en alle dingen gemaakt heeft, en de God van heel de schepping. Ongeacht Hij aan het werk is met de Israëlieten of in het gehele Judea, het werk dat Hij doet is het werk van het gehele heelal en het werk van de gehele mensheid. Het werk dat Hij tegenwoordig doet in het land van de grote rode draak – in een heidens land – is nog steeds het werk van de gehele mensheid. Israël kan de basis zijn voor Zijn werk op aarde; insgelijks kan China de basis worden voor Zijn werk onder de heidense volken. Heeft Hij nu niet de profetie vervuld die zegt: “de naam van Jehova zal groot zijn onder de heidense volken”? De eerste stap in Zijn werk onder de heidense volken heeft te maken met dit werk dat Hij nu doet in het land van de grote rode draak. Voor de geïncarneerde God om aan het werk te zijn in dit land en tussen deze verdoemde mensen gaat in het bijzonder in tegen menselijke opvattingen; deze mensen zijn het laagst en zonder enige waarde. Dit zijn al de mensen die Jehova in eerste instantie heeft verlaten. Mensen kunnen verlaten worden door andere mensen maar als ze verlaten worden door God dan hebben deze mensen geen status, en zullen ze de minste hoeveelheid waarde hebben. Als onderdeel van de schepping, is het zowel pijnlijk om bezeten te zijn door Satan als verlaten te zijn door andere mensen, maar als een onderdeel van de schepping door de Heer van de schepping is verlaten, dan geeft dat aan dat zijn of haar status een absoluut dieptepunt heeft bereikt. De afstammelingen van Moab werden vervloekt en zij waren geboren in dit onderontwikkelde gebied; zonder twijfel zijn de afstammelingen van Moab de mensen met de laagste status onder de invloed van de duisternis. Omdat deze mensen het verleden de laagste status hadden is het werk dat onder hen is verricht het meest in staat om menselijke opvattingen te verbrijzelen, en dat is ook het meest voordelig voor Zijn hele managementplan van zesduizend jaar. Hij werkt onder deze mensen en met die handeling kan Hij het best menselijke opvattingen verbrijzelen; hiermee begint Hij een tijdperk; hiermee verbrijzelt Hij alle menselijke opvattingen; hiermee beëindigt Hij het werk van het gehele Tijdperk van Genade. Zijn oorspronkelijke werk was uitgevoerd in Judea, in het domein van Israël; onder heidense volken deed Hij geen enkel tijdperk-beginnend werk. De slotfase van Zijn werk wordt niet alleen uitgevoerd onder de mensen van heidense volken, het wordt zelfs uitgevoerd onder die vervloekte mensen. Dit ene punt is het bewijs dat het meest in staat is om Satan te vernederen; zodanig dat God de God van heel de schepping in het heelal ‘wordt’ en de Heer van alle dingen wordt, het onderwerp van aanbidding van alles dat leven heeft.

Dagelijkse woorden van God Fragment 207

Er zijn momenteel enige mensen die nog steeds niet begrijpen wat voor soort nieuw werk God begonnen is. God is een nieuw begin aangegaan onder de heidense volken en is een nieuw tijdperk begonnen en is een nieuw werk begonnen, en Hij is aan het werk onder de afstammelingen van Moab. Is dit niet Zijn nieuwste werk? Door alle eeuwen heeft niemand dit werk ervaren en heeft niemand ervan gehoord, laat staan het gewaardeerd. Gods wijsheid, Gods wonderbaarheid, Gods onpeilbaarheid, Gods grootheid, Gods heiligheid hangen af van deze fase van het werk in de laatste dagen om duidelijk geopenbaard te worden. Is dit geen nieuw werk dat de menselijke opvattingen verbrijzelt? Er zijn er nog steeds die denken: Aangezien God Moab heeft vervloekt en zei dat Hij Moabs afstammelingen zou verlaten, hoe zou Hij hen nu redden? Dat zijn die mensen uit heidense volken die vervloekt en uit Israël verdreven zijn; de Israëlieten noemden hen 'heidense honden'. Het is voor iedereen duidelijk dat zij niet alleen heidense honden zijn maar erger nog: zonen der vernietiging. Met andere woorden: ze zijn niet Gods uitverkoren volk. Al waren ze oorspronkelijk geboren binnen het domein van Israël toch zijn ze niet onderdeel van het volk van Israël en bovendien werden ze verdreven naar de heidense volken. Zij zijn de laagste mensen. Juist omdat zij de laagste der mensen zijn voert God Zijn werk van het beginnen van een nieuw tijdperk onder hen uit, aangezien zij een representatie zijn van een corrupte mensheid. Gods werk is niet zonder onderscheid of doel, het werk dat Hij heden ten dage uitvoert onder deze mensen is ook het werk dat onder de schepping wordt volbracht. Noach was onderdeel van de schepping, en zo ook zijn afstammelingen. Elk individu van vlees en bloed is onderdeel van de schepping. Gods werk richt zich op de gehele schepping; het wordt niet uitgevoerd naargelang iemand vervloekt is nadat hij werd geschapen. Zijn managementwerk is gericht op de gehele schepping, niet de uitverkoren mensen die niet vervloekt zijn. Omdat God verlangt om Zijn werk onder de schepping uit te voeren, zal Hij het zeker tot een succesvol einde brengen; Hij zal onder de mensen werken die Zijn werk bevorderen. Daarom vernietigt Hij al de regels door onder de mensen te werken. Voor Hem betekenen de woorden 'vervloekt', 'getuchtigd' en 'gezegend' niets! De Joodse mensen zijn behoorlijk goed, en het uitverkoren volk van Israël is ook niet slecht; zij zijn mensen van goed kaliber en menselijkheid. Jehova begon Zijn werk in eerste instantie onder hen en voerde Zijn eerste werk uit, maar het zou niets betekenen als Hij hen zou gebruiken als ontvangers van Zijn overwinningswerk nu. Ook al zijn zij onderdeel van de schepping en hebben zij vele positieve aspecten, toch zou het zinloos zijn om deze fase van het werk onder hen uit te voeren. Hij zou niet in staat zijn om iemand te overwinnen, of om de gehele schepping te overtuigen. Dit is de betekenis van de overdracht van Zijn werk naar de mensen van het land van de grote rode draak.

Het meest betekenisvol hier is dat Hij een tijdperk is begonnen, dat Hij alle regels en menselijke opvattingen heeft verbrijzeld, en ook dat Hij het werk van het gehele Tijdperk van Genade heeft voleindigd. Als Zijn huidige werk zou worden uitgevoerd onder de Israëlieten, tegen de tijd dat Zijn managementplan van zesduizend jaar is volbracht, dan zou iedereen geloven dat God alleen de God is van de Israëlieten, dat alleen de Israëlieten Gods uitverkoren volk zijn, en dat alleen de Israëlieten het verdienen om Gods zegeningen en beloftes te beërven. Gedurende de laatste dagen is God geïncarneerd in het heidense land van de grote rode draak; Hij heeft het werk van God voleindigd als de God van de gehele schepping; Hij heeft Zijn managementplan volledig volbracht, en Hij zal de kernzaak van Zijn werk voltooien in het land van de grote rode draak. De kern van de drie fasen van het werk is de redding van de mensheid – namelijk ervoor zorgen dat de gehele schepping de Heer van de schepping aanbidt. Elke fase van dit werk is daarom erg betekenisvol. God zal absoluut nooit iets doen dat geen betekenis of waarde heeft. Enerzijds bestaat deze fase van het werk uit het beginnen van een tijdperk en het beëindigen van de voorgaande twee tijdperken; anderzijds bestaat het uit het verbrijzelen van alle menselijke opvattingen en alle oude manieren van menselijk geloof en kennis. Het werk van de voorgaande twee tijdperken is uitgevoerd volgens verschillende menselijke opvattingen; deze fase echter elimineert menselijke opvattingen volkomen, en overwint de mensheid daarmee volledig. Gebruikmakend van de overwinning op de afstammelingen van Moab en gebruikmakend van het werk dat is uitgevoerd onder de afstammelingen van Moab, zal God de gehele mensheid in het gehele heelal overwinnen. Dit is de diepste betekenis van deze fase van Zijn werk, en het is het meest waardevolle aspect van Zijn werk. Zelfs als je nu weet dat je status laag is en dat je een lage waarde hebt, zal je nog steeds voelen dat je de meest vreugdevolle belevenis hebt gehad: je hebt een grote zegening geërfd en een grote belofte ontvangen, en je kan dit grote werk van God volbrengen, en je kan Gods ware gezicht zien en ware gezindheid kennen en Gods wil doen. De voorgaande twee fasen van Gods werk werden uitgevoerd in Israël. Als deze fase van Zijn werk gedurende de laatste dagen nog steeds zou worden uitgevoerd onder de Israëlieten, dan zou niet alleen de hele schepping geloven dat alleen de Israëlieten het uitverkoren volk van God waren, maar dat Gods hele managementplan niet het beoogde effect zou hebben. Gedurende de periode waarin de twee fasen van Zijn werk in Israël werden uitgevoerd werd geen nieuw werk uitgevoerd en geen van Gods tijdperk-beginnend werk was ooit uitgevoerd in de heidense landen. Deze fase van tijdperk-beginnend werk is eerst uitgevoerd in de heidense landen; sterker nog, het is eerst uitgevoerd onder de afstammelingen van Moab. Dit heeft het hele tijdperk doen beginnen. God heeft alle kennis aanwezig in de menselijke opvattingen verbrijzeld en heeft niet toegestaan dat iets ervan bleef voortbestaan. In Zijn werk van overwinning heeft Hij menselijke opvattingen verbrijzeld, die oude, vroegere menselijke manieren van weten. Hij laat mensen zien dat er bij God geen regels zijn, dat er niets ouds aan God is, dat het werk dat Hij doet compleet

bevrijd is, volledig vrij, dat Hij rechtvaardig is in alles wat Hij doet. Je moet je volledig onderwerpen aan elk werk dat Hij doet in de schepping. Elk werk dat Hij doet heeft betekenis en wordt gedaan volgens Zijn eigen wil en wijsheid en niet volgens menselijke keuzes en opvattingen. Hij doet die dingen die nut hebben voor Zijn werk; als iets geen nut heeft voor Zijn werk zal Hij het niet doen. Het maakt niet uit hoe goed het is! Hij werkt en verkiest de ontvanger en locatie van Zijn werk volgens de betekenis en het doel van Zijn werk. Hij houdt niet vast aan eerdere regels en Hij volgt ook geen oude formules. In plaats daarvan bereidt Hij Zijn werk voor volgens de betekenis van Zijn werk. Uiteindelijk wil Hij het werkelijke effect bereiken en het verwachte doel. Als je deze dingen nu niet begrijpt zal dit werk op jou helemaal geen effect hebben.

uit 'God is de Heer van heel de schepping' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 208

Hoe groot zijn de obstakels voor Gods werk? Heeft iemand dat ooit geweten? Met mensen die vastzitten aan diepgewortelde bijgelovige inkleuringen, wie is er in staat om Gods ware gezicht te kennen? Met deze achterlijke culturele kennis die zo oppervlakkig en absurd is, hoe zouden zij de door God gesproken woorden volledig kunnen begrijpen? Zelfs wanneer ze van aangezicht tot aangezicht worden toegesproken en van mond tot mond worden gevoed, hoe zouden ze het kunnen begrijpen? Soms is het alsof Gods woorden aan dovemansoren zijn gericht: mensen geven geen enkele reactie, zij schudden hun hoofd en begrijpen niets. Hoe zou dit niet zorgelijk kunnen zijn? Deze 'verre,^[1] oude culturele geschiedenis en culturele kennis' hebben zo'n waardeloze groep mensen opgevoed. Deze oude cultuur – dit kostbare erfgoed – is een berg rommel! Het is lang geleden een blijvende schandvlek geworden en is het niet waard om vermeld te worden! Het heeft mensen de trucjes en technieken geleerd om tegen God op te staan en door de 'verplichte, subtiele begeleiding'^[2] van het nationale onderwijs zijn mensen nog ongehoorzamer aan God geworden. Elk onderdeel van Gods werk is extreem moeilijk en elke stap van Zijn werk op aarde heeft God zorgen gebaard. Wat is Zijn werk op aarde moeilijk! De stappen van Gods werk op aarde omvatten grote moeilijkheden: voor de zwakheid van de mens, zijn tekortkomingen, kinderlijkheid, onwetendheid en alles van de mens – maakt God zeer nauwgezette plannen en heeft Hij weloverwogen meningen. De mens is als een papieren tijger die men niet durft uit te dagen of te stangen; bij de geringste aanraking bijt hij terug of anders valt hij neer en raakt hij de weg kwijt, en het is alsof hij bij het geringste verlies aan concentratie terugvalt, of anders God negeert, of naar zijn ouders rent, die veel weghebben van varkens en honden, om zich over te geven aan de onreine dingen van hun lichaam. Wat een grote belemmering! Bij vrijwel elke stap van Zijn werk wordt God aan verleiding onderworpen en bij

vrijwel elke stap riskeert God groot gevaar. Zijn woorden zijn oprecht en eerlijk en zonder kwaadwilligheid, maar wie is bereid ze aan te nemen? Wie is bereid zich volledig te onderwerpen? Het breekt Gods hart. Hij zwoegt dag en nacht voor de mens, Hij gaat gebukt onder zorgen voor het leven van de mens en Hij voelt mee met de zwakheid van de mens. Hij heeft veel kronkels doorstaan in elke stap van Zijn werk, voor elk woord dat Hij spreekt; Hij zit altijd tussen twee vuren en denkt aan de zwakheid, ongehoorzaamheid, kinderlijkheid en kwetsbaarheid van de mens ... dag en nacht, steeds weer. Wie heeft dit ooit geweten? Wie kan Hij in vertrouwen nemen? Wie zou in staat zijn om Hem te begrijpen? Hij verafschuwt immer de zonden van de mens en het gebrek aan ruggengraat, de karakterloosheid, van de mens, en Hij is altijd bezorgd om de kwetsbaarheid van de mens en overpeinst het pad dat vóór de mens ligt; als Hij de woorden en daden van de mens waarneemt, vult dat Hem altijd met barmhartigheid en boosheid, en het zien van deze dingen doet Zijn hart altijd pijn. De onschuldigen zijn namelijk gevoelloos geraakt; waarom moet God dingen altijd moeilijk voor hen maken? De zwakke mens ontbreekt het volledig aan doorzettingsvermogen; waarom moet God altijd zo'n niet-aflatende boosheid jegens hem hebben? De zwakke en krachteloze mens heeft geen greintje vitaliteit meer; waarom moet God hem altijd berispen om zijn ongehoorzaamheid? Wie kan de dreigementen van God in de hemel weerstaan? De mens is uiteindelijk broos en God heeft ten einde raad Zijn boosheid diep in Zijn hart gestopt, zodat de mens zichzelf stilaan onder de loep kan nemen. Toch heeft de mens, die in ernstige moeilijkheden verkeert, geen greintje waardering voor Gods wil; hij is vertreden onder de voet van de oude koning van de duivels, toch is hij zich daar volkomen onbewust van, hij stelt zichzelf altijd tegenover God op of is warm noch koud jegens God. God heeft zo veel woorden gesproken, maar wie heeft ze ooit serieus genomen? De mens begrijpt Gods woorden niet, toch blijft hij onverstoord en zonder hunkering, en hij heeft het wezen van de oude duivel nooit echt gekend. Mensen wonen in het dodenrijk, in de hel, maar geloven dat ze wonen in het paleis van de zeebodem; ze worden vervolgd door de grote rode draak, toch menen ze dat ze 'in de gunst staan,^[3] bij het land; ze worden belachelijk gemaakt door de duivel, toch denken ze de overtreffende artisticeit van het vlees te genieten. Wat een stelletje vuile, lage misbaksels zijn ze! De mens heeft tegenspoed gehad, maar hij weet het niet, en in deze duistere maatschappij overkomt hem het ene ongeluk na het andere,^[4] toch is dit nooit tot hem doorgedrongen. Wanneer zal hij zich ontdoen van zijn zelfvriendelijkheid en slaafse gezindheid? Waarom geeft hij niets om Gods hart? Staat hij deze verdrukking en moeilijkheden zwijgend toe? Verlangt hij niet naar de dag waarop hij duisternis in licht kan veranderen? Verlangt hij er niet naar om het onrecht jegens gerechtigheid en waarheid nog eens te verhelpen? Is hij bereid om toe te kijken en niets te doen, terwijl mensen de waarheid verzaken en de feiten verdraaien? Is hij er gelukkig mee om deze slechte behandeling te blijven ondergaan? Is hij bereid om een slaaf te zijn? Is hij bereid om te komen door de handen van God samen met de slaven van deze

mislukte staat? Waar is je vastberadenheid? Waar is je ambitie? Waar is je waardigheid? Waar is je integriteit? Waar is je vrijheid? Ben je bereid om je hele leven^[5] neer te leggen voor de grote rode draak, de koning van de duivels? Of laat je je blijmoedig door hem tot de dood toe martelen? Het oppervlak van het diep is chaotisch en donker, het gewone volk, dat zo veel ellende meemaakt, roept de hemel aan en klaagt tot de aarde. Wanneer zal de mens in staat zijn om zijn hoofd hoog te houden? De mens is mager en uitgemergeld, hoe zou hij het tegen deze wrede en tirannieke duivel kunnen opnemen? Waarom geeft hij zijn leven niet aan God zodra hij dat kan? Waarom weifelt hij nog steeds, wanneer kan hij Gods werk voltooien? Zo op de kop gezeten en verdrukt, zal zijn hele leven uiteindelijk zinloos zijn geweest; waarom heeft hij zo'n haast om te komen en wil hij zo snel weer vertrekken? Waarom houdt hij niet iets kostbaars om aan God te geven? Is hij de duizenden jaren van haat vergeten?

uit 'Werk en intrede (8)' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Voetnoten:

1. "Verre" wordt spottend gebruikt.
2. "verplichte, subtiele begeleiding" wordt spottend gebruikt.
3. "In de gunst staan" wordt spottend gebruikt voor mensen die er stijfjes uitzien en geen zelfbewustzijn hebben.
4. "Overkomt hem het ene ongeluk na het andere" geeft aan dat de mensen geboren zijn in het land van de grote rode draak en dat ze hun hoofd niet omhoog kunnen houden.
5. "Je hele leven neerleggen" wordt neerbuigend bedoeld.

Dagelijkse woorden van God Fragment 209

Het pad van vandaag is niet makkelijk te bewandelen. Je zou kunnen zeggen dat het moeilijk te vinden is en buitengewoon zeldzaam, iets dat door de eeuwen heen altijd al het geval was. Wie had echter kunnen denken dat alleen al het vlees van een mens genoeg zou zijn om hem te gronde te richten? Het werk van nu is zeker zo kostbaar als een lenteregen, en zo waardevol als Gods goedheid jegens de mensheid. Als de mens echter geen kennis heeft van het doel van Zijn hedendaagse werk, en het wezen van de mensheid niet begrijpt, hoe kunnen we dan bespreken hoe kostbaar en waardevol hij is? Het vlees behoort de mensen zelf niet toe, niemand kan duidelijk zien waar de bestemming ervan eigenlijk zal liggen. Niettemin moet je goed weten dat de Heer van de schepping de mensheid, die geschapen is, naar zijn oorspronkelijke positie zal terugbrengen, en zijn beeltenis uit de tijd van de schepping zal herstellen. Hij zal de adem die Hij in de mens geblazen heeft volledig terugnemen. Dat geldt ook voor zijn beenderen en zijn vlees. Kortom, alles zal aan de Heer van de schepping worden teruggegeven. Hij zal de mensheid volledig veranderen en vernieuwen, en de hele erfenis die eigenlijk nooit aan de mensheid heeft

toebehoord, maar altijd aan God, van de mens terug nemen. Hij zal hem niet meer aan de mens overhandigen. Want geen van die dingen behoorden de mensheid oorspronkelijk toe. Hij zal ze allemaal terug nemen. Dit is geen oneerlijke plundering, maar het is nodig om de hemel en de aarde in hun oorspronkelijke staat terug te brengen, en de mens te veranderen en te vernieuwen. Dit is de redelijke bestemming voor de mensheid, ofschoon het niet op de manier wordt teruggenomen zoals de mensen het zich voorstellen, na de tuchting van het vlees. God wil de skeletten van het vlees nadat het verwoest is niet hebben, maar de oorspronkelijke elementen in de mens die in het begin aan God toebehoorden. Daarom zal Hij de mensheid niet verdelgen of het vlees van de mens volledig uitvagen. Het vlees van de mens is niet het privé-eigendom van de mens. Het is eerder een toevoegsel van God, die de mensheid beheert. Hoe zou Hij plezier kunnen beleven aan het uitvagen van het vlees van de mens? Heb je echt al alles laten varen van dat vlees van je dat nog geen cent waard is? Als je dertig procent van het werk van de laatste dagen kon begrijpen (dertig procent slechts en dan gaat het over het begrijpen van het hedendaagse werk van de Heilige Geest en ook het werk dat God doet door middel van Zijn woord in de laatste dagen), dan zou je je vlees niet zo koesteren of er zoveel aandacht aan besteden als je vandaag doet, wetende dat het al lang geleden vergaan is. Je moet begrijpen dat de mens zich ontwikkeld heeft tot iets dat nooit eerder bestaan heeft en dat hij geen gunstige vooruitgang meer zal boeken, zoals de tandwielen van de geschiedenis die gestadig voortgaan. Je vergane vlees is sinds lange tijd overdekt met vliegen, dus hoe kan het de kracht opbrengen om de tandwielen van de geschiedenis, die God tot op heden heeft laten draaien, om te laten keren? Hoe kan het de klok van de laatste dagen, die stil staat en verstomd is, opnieuw laten tikken en de wijzers in de juiste richting laten ronddraaien? Hoe kan het de wereld die in een dichte mist gehuld lijkt te zijn, opnieuw veranderen? Kan jouw vlees de bergen en de rivieren weer gezond maken? Kan jouw vlees, dat slechts een kleine functie heeft, het soort menselijke wereld herstellen waar jij naar verlangd hebt? Kun je je nageslacht werkelijk zo opvoeden dat ze ‘menselijke wezens’ worden? Begrijp je het nu? Waar hoort je vlees precies bij? De oorspronkelijke bedoeling van God met het redden van de mens, met het vervolmaken van de mens en met het veranderen van de mens, was niet om je een mooi vaderland te geven of vredige rust aan het vlees van de mens te geven. Integendeel, het was ter wille van Zijn glorie en ter getuigenis van Hem, opdat de mensheid in de toekomst gelukkiger zou worden en opdat zij spoedig zouden mogen rusten. Maar het is niet voor je vlees, want de mens is het hoofddoel van God en het vlees van de mens is slechts bijzaak. (Een mens is een persoon met zowel een geest als een lichaam, terwijl vlees enkel maar een ding is dat aftakelt. Dit betekent dat vlees een werktuig is voor het managementplan.) Je moet weten dat al het werk van vervolmaken, compleet maken en winnen van de mens niets anders heeft voortgebracht dan zwaarden en het neerslaan van hun vlees en eindeloos lijden heeft voortgebracht, brandende vuren, genadeloos

oordeel, tuchtiging en vervloeking, evenals grenzeloze beproevingen. Dat is het achterliggende verhaal en waarheid aangaande het beheren van de mens. Al deze dingen zijn echter tegen het vlees van de mens gericht en alle speerpunten van vijandelijkheden worden genadeloos op het vlees van de mens gericht (want oorspronkelijk was de mens onschuldig). Al deze dingen zijn ter wille van Zijn glorie en Zijn getuigenis en voor Zijn beheer. Dit komt doordat Zijn werk niet alleen gedaan wordt ter wille van de mensheid, maar het is ten behoeve van het plan in zijn geheel en om Zijn oorspronkelijke bedoeling die Hij met het scheppen van de mens voor ogen had, ten uitvoer te brengen. Daarom bestaat misschien negentig procent van wat mensen doormaken uit lijden en vurige beproevingen, maar er zijn heel weinig of geen fijne en gelukkige dagen waar het vlees van de mens naar verlangd heeft en ze zijn nog minder in staat om van gelukkige momenten in het vlees te genieten en prachtige tijden met God door te brengen. Het vlees is vervuild, dus wat het vlees van de mens ziet, of waar het van geniet, is niets anders dan de tuchtiging van God waar de mens een hekel aan heeft en het is alsof het ontbreekt aan normale redelijkheid. Dat komt doordat Hij Zijn rechtvaardige gezindheid zal laten zien, dat niet geliefd is bij de mens, dat de beledigingen van de mens niet tolereert en dat een afkeer heeft van vijanden. God onthult openlijk alles van Zijn gezindheid op elke mogelijke manier die nodig is. Daarmee voltooit Hij het werk van Zijn strijd met Satan die al zesduizend jaar gaande is; het werk van de redding van de gehele mensheid en de vernietiging van de oude Satan!

uit 'Het doel van het beheren van de mensheid' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 210

De laatste dagen zijn aangebroken, en over de hele wereld zijn landen in beroering. Er is politieke chaos; overal doen zich hongersnoden, pestilenties, overstromingen en droogtes voor. Er zijn catastrofes in de wereld van de mens; ook de Hemel heeft rampspoed omlaag gezonden. Dit zijn tekenen van de laatste dagen. Maar voor mensen lijkt het een wereld van vrolijkheid en pracht, een wereld die steeds vrolijker en prachtiger wordt. De harten van de mensen worden er allemaal door aangetrokken; veel mensen komen erin vast te zitten en kunnen zich er niet uit losmaken. Grote aantallen zullen worden misleid door hen die zich met bedrog en tovenarij inlaten. Als je niet naar vooruitgang streeft, geen idealen hebt en jezelf niet op de ware weg hebt geworteld, zullen de toenemende golven van zonde je wegvagen. China is het meest achterlijke land van allemaal; het is het land waarin de grote rode draak ligt opgerold; het heeft de meeste mensen die afgoden vereren en aan tovenarij doen, het heeft de meeste tempels en het is een plaats waar vuile demonen verblijven. Je bent eruit voortgekomen, je bent erdoor opgevoed en bent er grondig door beïnvloed; je bent erdoor verdorven en gekweld, maar na wakker te worden gemaakt keer je je ervan af en word je volledig door God gewonnen. Dit is de heerlijkheid van

God, en dit is waarom deze fase van het werk van grote betekenis is. God heeft werk op zo'n grote schaal gedaan, heeft zo veel woorden gesproken, en Hij zal jullie uiteindelijk volledig winnen. Dit is één deel van het werk van Gods management, en jullie zijn de 'overwinningsbuit' van Gods strijd met Satan. Hoe meer jullie de waarheid begrijpen en hoe beter jullie leven van de kerk is, hoe meer de grote rode draak op zijn knieën wordt gebracht. Dit zijn allemaal kwesties van de geestelijke wereld; het zijn de gevechten van de geestelijke wereld, en wanneer God zegeviert, zal Satan te schande worden gemaakt en neervallen. Deze fase van Gods werk is van immense betekenis. God werkt inderdaad op zo'n grote schaal, en redt deze groep mensen volledig zodat jij kunt ontsnappen aan de invloed van Satan, in het heilige land kunt leven, in Gods licht kunt leven, en geleid en begeleid wordt door het licht. Dan heeft je leven betekenis. Wat jullie eten en dragen, is anders dan wat ongelovigen eten en dragen; jullie genieten de woorden van God en hebben een zinvol leven – en wat genieten zij? Zij genieten alleen de 'nalatenschap van hun voorouders' en hun 'nationale geest'. Ze hebben niet het geringste overblijfsel van menselijkheid! Jullie kleren, woorden en daden verschillen allemaal van die van hen. Uiteindelijk zullen jullie volledig ontsnappen aan het vuil, niet langer verstrikt zijn in de verzoeking van Satan, en Gods dagelijkse voorziening verkrijgen. Jullie moeten altijd voorzichtig zijn. Hoewel jullie op een vuile plek leven, zijn jullie niet bezoedeld door vuil en kunnen jullie naast God wonen en Zijn grote bescherming ontvangen. God heeft jullie gekozen uit iedereen in dit gele land. Zijn jullie niet de meest gezegende mensen? Je bent een geschapen wezen – uiteraard moet je God aanbidden en een zinvol leven nastreven. Als je God niet aanbidt maar binnen je vuile vlees leeft, ben je dan niet slechts een beest in menselijke kledij? Aangezien je een menselijk wezen bent, moet je jezelf uitputten voor God en alle lijden verduren! Je moet het weinige lijden dat je tegenwoordig ondergaat blijmoedig en met vertrouwen aanvaarden en je moet een zinvol leven leiden, zoals Job en Petrus. In deze wereld draagt de mens de kleren van de duivel, eet hij voedsel van de duivel en werkt en dient hij onder de duim van de duivel, waarbij hij volledig in het vuil ervan wordt getrapt. Als je de betekenis van het leven niet begrijpt of de ware weg niet verwerft, wat voor betekenis heeft het dan om zo te leven? Jullie zijn mensen die het juiste pad nastreven, degenen die verbetering zoeken. Jullie zijn mensen die opstaan in de natie van de grote rode draak, degenen die God rechtvaardig noemt. Is dat niet het meest zinvolle leven?

uit 'Praktijk (2)' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 211

Vandaag is het werk dat ik in jullie bewerkstellig bedoeld om jullie een leven van normale menselijkheid binnen te brengen; het is het werk van het inluiden van een nieuw tijdperk en van

het voeren van de mensheid naar het leven van het nieuwe tijdperk. Stapje voor stapje wordt dit werk uitgevoerd en ontwikkelt het zich onder jullie, direct: ik onderwijs jullie persoonlijk; ik neem jullie bij de hand; ik vertel jullie alles wat jullie niet begrijpen en geef jullie alles wat jullie tekortkomen. Men kan zeggen dat voor jullie al dit werk jullie voorziening voor het leven is, wat jullie ook een leven van normale menselijkheid binnenleidt; het is specifiek bedoeld om levensvoorziening te bieden aan deze groep mensen tijdens de laatste dagen. Voor mij is al dit werk bedoeld om het oude tijdperk te beëindigen en een nieuw tijdperk in te luiden. Wat Satan betreft: ik ben specifiek vleesgeworden om hem te verslaan. Het werk dat ik nu onder jullie verricht is jullie voorziening voor tegenwoordig en jullie tijdige redding, maar gedurende deze paar korte jaren zal ik jullie alle waarheden, de hele weg van het leven en zelfs het werk van de toekomst vertellen; dit zal genoeg zijn om jullie in staat te stellen dingen in de toekomst normaal te ervaren. Al mijn woorden zijn het enige wat ik jullie toevertrouwd heb. Ik druk geen andere vermaning uit; tegenwoordig zijn alle woorden die ik tot jullie spreek mijn vermaning aan jullie, want vandaag hebben jullie veel van de woorden die ik spreek niet ervaren en begrijpen jullie er de innerlijke betekenis niet van. Er zal een dag komen waarop jullie ervaringen vrucht zullen dragen, precies zoals ik daar vandaag over gesproken heb. Deze woorden zijn jullie visies van vandaag, en ze zijn datgene waar jullie in de toekomst op zullen vertrouwen; ze zijn voeding voor het leven van vandaag en een vermaning voor de toekomst, en geen vermaning zou beter kunnen zijn. Dit is omdat de tijd die ik heb om op aarde te werken niet zo lang is als de tijd die jullie hebben om mijn woorden te ervaren; ik ben eenvoudigweg mijn werk aan het voltooien, terwijl jullie het leven nastreven, een proces waar een lange reis door het leven voor nodig is. Pas nadat jullie veel dingen hebben ervaren, zullen jullie de weg van het leven volledig kunnen winnen; pas dan zullen jullie de innerlijke betekenis van de woorden die ik vandaag spreek kunnen doorzien. Wanneer jullie mijn woorden in jullie handen hebben, wanneer elk van jullie al mijn opdrachten heeft ontvangen, wanneer ik jullie alles heb opgedragen wat ik jullie hoor op te dragen, en wanneer het werk van woorden is beëindigd, dan zal, ongeacht hoe groot het resultaat is, de uitvoering van de wil van God ook volbracht zijn. Het is niet zoals je je voorstelt, dat je tot op zekere hoogte veranderd moet worden; God werkt niet volgens jouw noties.

uit 'Praktijk (7)' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 212

In de laatste dagen werd God vlees om het werk te verrichten dat Hij moest doen en om Zijn bediening van woorden uit te voeren. Hij kwam persoonlijk om te werken te midden van de mensen met het doel om die mensen te vervolmaken die naar Zijn hart zijn. Vanaf de schepping tot vandaag heeft Hij dit soort werk alleen gedaan gedurende de laatste dagen. Pas in de laatste

dagen is God vleesgeworden om zulk grootschalig werk te doen. Hoewel Hij ontberingen doorstaat die mensen maar moeilijk zouden doorstaan, en hoewel Hij een grote God is die niettemin de nederigheid heeft om een gewoon mens te worden, heeft geen enkel aspect van Zijn werk vertraging opgelopen en is Zijn plan niet in het minst in chaos vervallen. Hij voert het werk uit volgens Zijn oorspronkelijke plan. Een van de doelen van deze incarnatie is om mensen te overwinnen, een ander doel is om de mensen van wie Hij houdt te vervolmaken. Hij wil graag met eigen ogen de mensen die Hij vervolmaakt zien, en Hij wil met eigen ogen zien hoe de mensen die Hij vervolmaakt van Hem getuigen. Het zijn niet één of twee mensen die vervolmaakt worden. In plaats daarvan is het een groep die uit maar een paar mensen bestaat. De mensen in deze groep komen uit verschillende landen in de wereld en hebben verschillende nationaliteiten. Het doel van zo veel werk is om deze groep mensen te winnen, om de getuigenis te winnen die deze groep mensen van Hem aflegt, en om de glorie te verkrijgen die Hij bij hen kan vinden. Hij doet geen werk dat geen betekenis heeft, noch doet Hij werk dat geen waarde heeft. Je zou kunnen zeggen dat God met het doen van zo veel werk als doel heeft om al diegenen te vervolmaken die Hij wenst te vervolmaken. In de vrije tijd die Hij dan nog overhoudt, zal Hij hen die slecht zijn verstoten. Weet dat Hij dit geweldige werk niet doet vanwege hen die slecht zijn; integendeel, Hij zet alles op alles vanwege dat kleine aantal mensen dat door Hem vervolmaakt moet worden. Het werk dat Hij doet, de woorden die Hij spreekt, de mysteries die Hij openbaart en Zijn oordeel en tuchting zijn allemaal omwille van dat piepkleine aantal mensen. Hij is niet vleesgeworden omwille van hen die slecht zijn, laat staan dat die slechte mensen grote toorn in Hem opwekken. Hij spreekt de waarheid en spreekt over intrede vanwege degenen die vervolmaakt moeten worden; Hij is vleesgeworden vanwege hen, en het is vanwege hen dat Hij Zijn beloften en zegeningen schenkt. De waarheid, intrede en het leven in menselijkheid waarover Hij spreekt worden niet bewerkt omwille van hen die slecht zijn. Hij wil het praten met hen die slecht zijn vermijden, en wil in plaats daarvan alle waarheden schenken aan hen die vervolmaakt moeten worden. Toch vereist Zijn werk dat voorlopig wordt toegestaan dat zij die slecht zijn genieten van sommige van Zijn rijkdommen. Zij die de waarheid niet uitvoeren, die God niet tevredenstellen en die Zijn werk verstoren zijn allemaal slecht. Zij kunnen niet vervolmaakt worden en worden door God verafschuwde en verworpen. Omgekeerd zijn de mensen die de waarheid in praktijk brengen, die God tevreden kunnen stellen en die zich volledig uitputten in Gods werk de mensen die door God moeten worden vervolmaakt. Degenen die God compleet wenst te maken zijn geen anderen dan deze groep mensen, en het werk dat God doet is omwille van deze mensen. De waarheid waarover Hij spreekt is gericht tot de mensen die bereid zijn deze in praktijk te brengen. Hij richt Zich niet tot de mensen die de waarheid niet in praktijk brengen. De toename in inzicht en groei van onderscheidingsvermogen waarover Hij spreekt, zijn gericht tot de mensen die de waarheid kunnen uitvoeren. Wanneer Hij

spreekt over degenen die vervolmaakt moeten worden, spreekt Hij over deze mensen. Het werk van de Heilige Geest is gericht op de mensen die de waarheid in praktijk kunnen brengen. Dingen zoals het bezit van wijsheid en menselijkheid zijn gericht op de mensen die bereid zijn de waarheid in praktijk te brengen. Zij die de waarheid niet uitvoeren, horen misschien veel woorden van waarheid, maar omdat ze van nature zo slecht zijn en niet geïnteresseerd zijn in de waarheid, bestaat wat ze begrijpen slechts uit doctrines en woorden en loze theorieën, zonder ook maar enig nut voor hun intrede in het leven. Geen van hen is trouw aan God; het zijn allemaal mensen die God zien, maar Hem niet kunnen verkrijgen; ze zijn allemaal veroordeeld door God.

uit 'Alleen diegenen die zich richten op de praktijk kunnen vervolmaakt worden' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 213

Het overwinningswerk is bovenal bedoeld om de mensheid te reinigen zodat de mens de waarheid kan bezitten, want de mens begrijpt nu te weinig waarheid! Overwinningswerk op deze mensen verrichten, is van het grootste belang. Jullie zijn allemaal onder de invloed van duisternis gevallen en zwaar beschadigd. Het doel van dit werk is dan ook om jullie de menselijke aard te leren kennen en daardoor naar de waarheid te laten leven. Alle geschapen wezens zouden hun vervolmaking moeten accepteren. Als het werk in dit stadium alleen de vervolmaking van mensen betreft, zou het in Engeland, Amerika of Israël kunnen plaatsvinden. Het zou dan op mensen uit om het even welk land kunnen worden toegepast. Maar het overwinningswerk is selectief. De eerste stap ervan is op de korte termijn gericht. Daarbij wordt Satan vernederd en het hele universum overwonnen. Dit is het aanvankelijke overwinningswerk. Je kunt zeggen dat elk schepsel dat in God gelooft, vervolmaakt kan worden. Vervolmaakt worden is immers iets dat men alleen na een verandering op de lange termijn kan bereiken. Maar overwonnen worden is anders. Het voorbeeld en model die overwonnen moet worden, moet het verst zijn achtergebleven, in de diepste duisternis leven, ook het meest laaghartig zijn, totaal niet bereid zijn God aan te nemen en God uiterst ongehoorzaam zijn. Een dergelijke persoon kan ervan getuigen dat hij overwonnen is. Het hoofddoel van het overwinningswerk is Satan verslaan. Het hoofddoel om mensen te vervolmaken, aan de andere kant, is mensen te winnen. Het is mensen in staat stellen om te getuigen nadat ze zijn overwonnen dat dit overwinningswerk hier is geplaatst, op mensen zoals jullie. Het doel is mensen te laten getuigen nadat ze zijn overwonnen. Deze overwonnen mensen zullen worden gebruikt om het doel te bereiken, namelijk Satan vernederen. Wat is dan de voornaamste methode om te overwinnen? Tuchtigingen, oordelen, vervloeking en openbaringen – de rechtvaardige gezindheid gebruiken om mensen te overwinnen zodat ze helemaal overtuigd raken, vanwege Gods rechtvaardige gezindheid. De realiteit en het gezag van het woord gebruiken om mensen te overwinnen en hen volledig te

overtuigen – dat is wat het betekent om overwonnen te worden. Zij die zijn vervolmaakt, weten niet alleen gehoorzaamheid te bereiken nadat ze zijn overwonnen, maar zijn ook in staat om kennis van het werk des oordeels te verkrijgen, hun gezindheid te veranderen en God te kennen. Zij ervaren het pad van God liefhebben en zijn vervuld met de waarheid. Zij weten hoe ze Gods werk moeten ervaren, zijn in staat om voor God te lijden en hebben hun eigen wil. De vervolmaaktten zijn degenen die werkelijk begrip van de waarheid hebben omdat zij Gods woord hebben ervaren. De overwonnenen zijn degenen die de waarheid kennen maar de echte betekenis van de waarheid niet hebben aanvaard. Nadat ze overwonnen zijn, gehoorzamen ze, maar hun gehoorzaamheid komt volledig voort uit het oordeel dat ze hebben ontvangen. Zij hebben geen enkel begrip van de echte betekenis van vele waarheden. Zij erkennen de waarheid met hun mond, maar zijn de waarheid niet binnengegaan. Zij begrijpen de waarheid, maar hebben de waarheid niet ervaren. Het werk dat wordt verricht op degenen die vervolmaakt worden, omvat tuchtelingen en oordelen, naast het verschaffen van leven. Iemand die eraan hecht om de waarheid binnen te gaan, is iemand die vervolmaakt kan worden. Het verschil tussen degenen die vervolmaakt kunnen worden en de overwonnenen, ligt in de vraag of ze de waarheid kunnen binnengaan. Zij die de waarheid begrijpen, de waarheid zijn binnengegaan en naar de waarheid leven, zijn de vervolmaaktten. Zij die de waarheid niet begrijpen, gaan de waarheid niet binnen; dat wil zeggen, zij die niet naar de waarheid leven, zijn mensen die niet vervolmaakt kunnen worden. Als zulke mensen nu in staat zijn om volledig te gehoorzamen, dan zijn ze overwonnen. Als de overwonnenen de waarheid niet zoeken – als zij de waarheid volgen maar er niet naar leven, als zij de waarheid zien en horen maar er geen waarde aan hechten om ernaar te leven – kunnen zij niet vervolmaakt worden. Zij die vervolmaakt kunnen worden, beoefenen de waarheid overeenkomstig het pad van volmaaktheid, dat wil zeggen, zij beoefenen de waarheid op basis van het pad van volmaaktheid. Zij vervullen daardoor Gods wil en worden vervolmaakt. Iemand die tot het eind volhardt voordat het overwinningswerk eindigt, is een overwonnene, maar je kunt niet zeggen dat hij een vervolmaakte is. De vervolmaakte verwijst naar hen die in staat zijn om, nadat het overwinningswerk eindigt, naar de waarheid te streven en door God te worden gewonnen. Het verwijst naar degenen die, nadat het overwinningswerk eindigt, standvastig blijven in moeilijkheden en naar de waarheid leven. De verschillen in de werkzame stappen en de mate waarin men de waarheid begrijpt en binnengaat, onderscheiden overwonnenen van vervolmaaktte. Allen die zich niet op het pad naar volmaaktheid hebben begeven, dat wil zeggen zij die de waarheid niet bezitten, zullen uiteindelijk alsnog worden geëlimineerd. Alleen zij die de waarheid bezitten en naar de waarheid leven, kunnen volledig door God worden gewonnen. Dat wil zeggen, zij die naar Petrus' beeld leven, zijn de vervolmaaktten, terwijl alle anderen de overwonnenen zijn. Het werk dat wordt verricht op allen die worden overwonnen, bestaat eenvoudigweg uit het uitspreken van vervloeking, tuchtelingen en uitingen van toorn.

Zij ontvangen simpelweg rechtvaardigheid en vervloekingen. Op zo iemand inwerken is botweg openbaren – de verdorven gezindheid in hem openbaren, zodat hij deze zelf herkent en volledig overtuigd raakt. Zodra de mens volkomen gehoorzaam wordt, eindigt het overwinningswerk. Ook al proberen de meeste mensen nog steeds de waarheid niet te begrijpen, het overwinningswerk zal dan beëindigd zijn.

uit 'Alleen de vervolmaaktten kunnen een zinvol leven leiden' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 214

Hoe maakt God de mens volmaakt? Wat is de gezindheid van God? En wat ligt vervat in Zijn gezindheid? Om al deze dingen te verduidelijken: de een noemt dit het verspreiden van Gods naam, de ander het getuigen van God en weer een ander het verhogen van God. De mens zal op basis van het fundament van het kennen van God uiteindelijk veranderd worden in zijn levensgezindheid. Hoe meer aanpak en loutering de mens ondergaat, hoe meer hij gesterkt is, en hoe talrijker de stappen van Gods werk, hoe meer de mens vervolmaakt wordt. In de ervaring van de mens slaat elke stap van Gods werk vandaag de dag terug op zijn opvattingen, en ze stijgen allemaal boven het intellect van de mens uit, en liggen buiten zijn verwachtingen. God verschaft alles wat de mens nodig heeft en in alle opzichten staat het haaks op zijn opvattingen. God spreekt zijn woorden uit op het moment dat je zwak bent; alleen op deze manier kan Hij je leven voorzien. Doordat Hij terugslaat op je opvattingen, zorgt Hij ervoor dat je de aanpak van God accepteert; alleen op deze manier kun je jezelf ontdoen van je verdorvenheid. Vandaag de dag werkt de vleesgeworden God aan de ene kant in een gesteldheid van goddelijkheid, en aan de andere kant in een gesteldheid van normale menselijkheid. Als je geen enkel werk van God meer kunt ontkennen, als je in staat bent je te onderwerpen ongeacht wat God zegt of doet binnen de gesteldheid van normale menselijkheid, als je in staat bent je te onderwerpen en te begrijpen ongeacht de soort normaliteit die Hij manifesteert, en als je werkelijke ervaring hebt verkregen, alleen dan kun je er zeker van zijn dat Hij God is, alleen dan zul je ophouden opvattingen voort te brengen en alleen dan zul je Hem tot het einde kunnen volgen. Er is wijsheid in Gods werk en Hij weet hoe de mens standvastig kan zijn in getuigen van Hem. Hij weet waar de vitale zwakheid van de mens ligt, en de woorden die Hij spreekt, kunnen je treffen in je vitale zwakheid, maar Hij gebruikt Zijn majestueuze en wijze woorden ook om je standvastig te maken in getuigen van Hem. Dat zijn de wonderbaarlijke daden van God. Het werk dat God doet is onvoorstelbaar voor het menselijk intellect. De soorten verderf waardoor de mens, een wezen van vlees en bloed, bezeten is, en de dingen waaruit de essentie van de mens is samengesteld, worden allemaal geopenbaard door Gods oordeel en dat het laat voor de mens geen enkele plek over om zich te verbergen voor zijn schaamte.

God verricht het werk van oordeel en tuchting zodat de mens kennis van Hem kan verkrijgen, en omwille van Zijn getuigenis. Zonder Zijn oordeel over de verdorven gezindheid van de mens, zou de mens Zijn rechtvaardige gezindheid die geen belediging duldt, onmogelijk kunnen kennen en zijn oude kennis van God niet in een nieuwe kunnen veranderen. Omwille van Zijn getuigenis, en omwille van Zijn management, maakt Hij Zijn totaliteit openbaar, en door Zijn publieke verschijning stelt Hij de mens in staat kennis van God te bereiken, veranderd te worden in zijn gezindheid, en een klinkend getuigenis van God af te leggen. De verandering van de gezindheid van de mens wordt bereikt door verschillende soorten van Gods werk; zonder zulke veranderingen in zijn gezindheid zou de mens niet in staat zijn om een getuigenis van God af te leggen en zou hij niet iemand naar Gods hart kunnen zijn. Veranderingen in de menselijke gezindheid betekenen dat de mens zich heeft bevrijd van de slavernij van Satan en van de invloed van duisternis en werkelijk een model en voorbeeld van Gods werk is geworden, een getuige van God en iemand naar Gods hart. Tegenwoordig is de vleesgeworden God gekomen om Zijn werk op aarde te verrichten, en Hij eist dat de mensen kennis over Hem verwerven, gehoorzaamheid aan Hem tonen, een getuigenis van Hem afleggen – Zijn praktische en normale werk kennen, al Zijn woorden en werk gehoorzamen die niet overeenstemmen met de opvattingen van de mens, en getuigen van al het werk dat Hij doet om de mens te redden, en alle daden die Hij verricht om de mens te overwinnen. Degenen die getuigen van God, moeten kennis van God hebben; alleen dit soort getuigenis is accuraat en echt, en alleen dit soort getuigenis kan Satan beschaamd doen staan. God gebruikt degenen die Hem hebben leren kennen door Zijn oordeel en tuchting, aanpak en snoei te ondergaan, om een getuigenis van Hem af te leggen. Hij gebruikt degenen die verdorven zijn door Satan om een getuigenis van Hem af te leggen, en zo ook gebruikt Hij degenen wiens gezindheid is veranderd en die aldus Zijn zegeningen hebben verkregen, om een getuigenis van Hem af te leggen. Hij heeft de mens niet nodig om Hem met zijn mond te prijzen, noch heeft Hij de lof en de getuigenis nodig van het soort van Satan, mensen die niet door Hem gered zijn. Alleen degenen die God kennen, zijn gekwalificeerd om een getuigenis van Hem af te leggen, en alleen degenen die veranderd zijn in hun gezindheid, zijn gekwalificeerd om een getuigenis van Hem af te leggen. God zal niet toestaan dat de mens opzettelijk schande brengt over Zijn naam.

uit 'Alleen zij die God kennen, kunnen een getuigenis van God afleggen' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 215

Denk aan de scene in de Bijbel waarin God Sodom vernietigde, en denk ook aan hoe Lots vrouw een zoutpilaar werd. Herinner je je hoe de mensen van Ninevé zich in zak en as bekeerden van hun zonden, en denk aan wat er gebeurde nadat de Joden Jezus aan het kruis nagelden, 2000

jaar geleden. De Joden werden verdreven uit Israël en vluchtten naar alle landen van de wereld. Velen werden gedood, en de hele Joodse staat onderging een nooit eerder vertoonde intensiteit van vernietiging. Ze hadden God aan het kruis genageld – een gruwelijke misdaad begaan – en Gods gezindheid geprovoceerd. Ze moesten voor hun daden betalen, en de consequenties van hun handelen ondergaan. Ze veroordeelden God, verwierpen God, en daarom hadden ze maar één lot: ze werden gestraft door God. Dit is de bittere consequentie en rampspoed die hun leiders voor hun land en natie veroorzaakt hadden.

Heden ten dage is God naar de aarde teruggekeerd om Zijn werk te doen. Zijn eerste halte is de grote verzameling van dictatoriale regeerders: China, het onwankelbare bolwerk van atheïsme. Door Zijn wijsheid en macht heeft God een groep mensen verkregen. In deze periode wordt Hij op alle manieren door China's regeringspartij opgejaagd, en onderworpen aan groot lijden, zonder een plaats te hebben om Zijn hoofd te laten rusten of een schuilplaats te kunnen vinden. Ondanks dit gaat God verder met het werk dat Hij van plan is te doen: Hij laat Zijn stem horen en verspreidt het evangelie. Niemand kan de almacht van God peilen. In China, een land dat God als vijand beschouwt, is God nooit opgehouden met Zijn werk. In plaats daarvan hebben meer mensen Zijn werk en woord geaccepteerd, want God doet wat Hij kan om elk menselijk individu te redden. Wij vertrouwen dat geen enkel land en geen enkele macht in de weg kan staan van wat God wil bereiken. Zij die Gods werk dwarsbomen, zich tegen het woord van God verzetten, het plan van God verstoren of aantasten zullen uiteindelijk door God worden gestraft. Wie het werk van God tart zal naar de hel worden gestuurd; elk land dat het werk van God tart zal worden vernietigd; elke natie die opstaat om zich tegen het werk van God te keren zal van de aardbodem worden weggevaagd, en zal niet meer bestaan. Ik heb het dringende verzoek aan de mensen van alle landen, naties en zelfs industrieën om te luisteren naar de stem van God, om het werk van God te aanschouwen, om aandacht te geven aan het lot van de mensheid, om zodoende van God de allerheiligste te maken, de meest eerbare, de allerhoogste en het enige onderwerp van aanbidding voor de mensheid, en om toe te staan dat de gehele mensheid onder de zegening van God leeft, net zoals de afstammelingen van Abraham onder de belofte van Jehova leefden, en net zoals Adam en Eva, die oorspronkelijk gemaakt waren door God, leefden in de hof van Eden.

Het werk van God is als machtige, aanzwellende golven. Niemand kan Hem tegenhouden en niemand kan Zijn voetstappen stoppen. Alleen zij die zorgvuldig naar Zijn woorden luisteren, en die naar Hem zoeken en dorsten, kunnen Zijn voetstappen volgen en Zijn belofte ontvangen. Zij die dat niet doen zullen worden onderworpen aan overweldigende rampspoed en welverdiende straf.

Dagelijkse woorden van God Fragment 216

Het werk van Gods management begon bij de schepping van de wereld en de mens staat centraal in dit werk. Je kunt zeggen dat Gods schepping van alle dingen er omwille van de mens is. Het werk van Zijn management strekt zich over duizenden jaren uit. Dat werk gebeurt niet in luttele minuten of seconden of een oogwenk, en evenmin in een of twee jaar. Hij moest immers meer dingen scheppen die nodig zijn voor het overleven van de mens. Denk bijvoorbeeld aan de zon, de maan, allerlei levende wezens, voedsel plus een leefomgeving voor de mensheid. Dit was het begin van Gods management.

Daarna droeg God de mensheid over aan Satan. De mens leefde onder het domein van Satan, wat gaandeweg leidde tot Gods werk in het eerste tijdperk: het verhaal van het Tijdperk van de Wet ... Gedurende enkele duizenden jaren van het Tijdperk van de Wet raakte de mensheid gewend aan de leiding van het Tijdperk van de Wet. Men begon er lichtvaardig mee om te gaan en zich langzaam maar zeker aan de zorg van God te onttrekken. Zo kwam het dat ze niet alleen onder de wet vielen maar ook afgoden aanbaden en slechte dingen deden. Ze genoten de bescherming van Jehova niet meer. Ze leefden eigenlijk alleen maar voor het altaar in de tempel. Het werk van God was in feite lang daarvoor al niet meer onder hen. Ook al hielden de Israëlieten vast aan de wet en gebruikten ze de naam van Jehova, en geloofden ze zelfs met trots dat alleen zij het volk en de uitverkorenen van Jehova waren, onttrok de heerlijkheid van God zich onopgemerkt aan hen ...

Wanneer God Zijn werk doet, verlaat Hij de ene plaats altijd onopgemerkt terwijl Hij het nieuwe werk stilletjes in een andere plaats begint. Dit lijkt voor mensen die gevoelloos zijn niet te geloven. Mensen hebben het oude altijd gekoesterd en nieuwe, onbekende dingen altijd met vijandigheid of als iets vervelends beschouwd. Wat voor nieuw werk God dus ook doet, de mens is er van begin tot eind als laatste van op de hoogte.

Zoals altijd het geval is geweest, begon God Zijn nieuwe werk van de tweede fase na het werk van Jehova in het Tijdperk van de Wet: het vlees aannemen – als vleesgeworden mens tien, twintig jaar – en Zijn werk verkondigen en doen onder gelovigen. Toch wist niemand en erkende maar een klein groepje mensen dat Hij de vleesgeworden God was nadat de Heer Jezus aan het kruis genageld en herrezen was. [...] Zodra de tweede fase van Gods werk was voltooid – na de kruisiging – was Gods werk volbracht om de mens van zonde terug te winnen (dat wil zeggen: de mens uit de handen van Satan terug te winnen). Vanaf dat moment hoefde de mens alleen maar de Heer Jezus als de Heiland aan te nemen voor de vergeving van zijn zonden. De zonden

van de mens waren zagezegd geen belemmering meer om het heil te verkrijgen en tot God te komen. Satan kon ze ook niet meer ter beschuldiging tegen de mens inbrengen. God had namelijk Zelf het echte werk gedaan. Hij was in de gedaante van het zondige vlees gekomen en God was Zelf het zondoffer. Op die manier kwam de mens van het kruis af, verlost en gered dankzij het vlees van God, de gelijkenis van dit zondige vlees. De mens kwam zo na de gevangenschap door Satan een stap dicht bij het aanvaarden van de verlossing voor Gods aangezicht. Deze fase van het werk was uiteraard het management van God, één stap verder dan het Tijdperk van de Wet en van een dieper niveau dan het Tijdperk van de Wet.

Zo is het management van God: de mensheid overdragen aan Satan – een mensheid die niet weet wat God is, wat de Schepper is, hoe God te aanbidden en waarom onderwerping aan God noodzakelijk is – en de verdorvenheid van Satan vrij spel geven. God wint de mens vervolgens stap voor stap terug uit de handen van Satan, totdat de mens God met zijn hele wezen aanbidt en Satan verwerpt. Dit is het management van God. Dit alles klinkt als een mythisch verhaal en lijkt een raadsel. Mensen zien het als een mythisch verhaal omdat ze geen flauw benul hebben van wat er de laatste paar duizend jaar allemaal met de mens is gebeurd. Ze weten ook helemaal niet hoeveel verhalen zich in de kosmos en het firmament hebben afgespeeld. Bovendien hebben zij geen weet van de nog verbazingwekkendere, angstaanjagende wereld die buiten de materiële wereld om bestaat, maar die zij met hun menselijke ogen niet kunnen zien. Het komt de mens onbegrijpelijk voor, omdat de mens de betekenis van Gods verlossing van de mensheid en van het werk van Gods management niet inziet. De mens begrijpt Gods uiteindelijke bedoeling met de mensheid niet. Gaat het om een mensheid zoals Adam en Eva, onverdorven door Satan? Nee! Het management van God is erop gericht een groep mensen te vormen die God aanbidt en zich aan Hem onderwerpt. Deze mensheid is door Satan verdorven, maar ziet Satan niet meer als hun vader. Men herkent het lelijke gezicht van Satan en verwerpt het. Men komt voor God om Zijn oordeel en tuchting te aanvaarden. Men weet wat lelijk is en hoe het in contrast staat met wat heilig is. Men herkent de grootsheid van God en het kwaad van Satan. Een dergelijke mensheid werkt niet langer voor Satan, aanbidt Satan niet en plaatst Satan niet op een voetstuk. Dat komt omdat ze een groep vormt die waarlijk door God is gewonnen. Dit is de betekenis van Gods management onder de mensheid. Gedurende het werk van Gods management in deze tijd is de mensheid het doelwit van Satans verdorvenheid en tegelijkertijd het doelwit van Gods heil. De mensen zijn het product waar God en Satan om strijden. God voert Zijn werk uit en wint de mens tegelijkertijd gestaag terug uit de handen van Satan. Zo komt de mens steeds dicht bij God ...

En toen kwam het Tijdperk van het Koninkrijk, een meer praktische fase van het werk en tevens het moeilijkst door de mens te aanvaarden. Hoe dicht bij de mens komt God, hoe dicht Gods roede de mens nadert en hoe duidelijker Gods aangezicht voor de mens

verschijnt. Na de verlossing van de mensheid keert de mens officieel terug naar de familie van God. De mens dacht dat het nu tijd was om te genieten, maar hij krijgt een frontale aanval van God te verduren die niemand had voorzien. Dit blijkt een doop te zijn die het volk van God moet “genieten”. Met een dergelijke behandeling kunnen mensen niet anders dan bij zichzelf denken: ik ben het lam, vele jaren verloren, dat God tegen een hoge prijs heeft teruggekocht. Waarom behandelt God mij dan zo? Is dit Gods manier om mij uit te lachen en aan de kaak te stellen? ... Na jaren is de mens verweerd geraakt, na raffinering en tuchtiging aan den lijve te hebben ondervonden. De mens heeft weliswaar de ‘glorie’ en ‘romantiek’ van voorbije tijden verloren, maar is, zonder het te weten, de principes van menselijk gedrag gaan begrijpen. Hij is Gods jarenlange toewijding aan het redden van de mensheid gaan waarderen. De mens begint zijn eigen barbaarsheid langzaamaan te verafschuwen. Hij begint te haten hoe verwilderd hij is, al zijn misvattingen jegens God en de onredelijke eisen die hij aan Hem heeft gesteld. De tijd kan niet worden teruggedraaid. Voorbije gebeurtenissen worden de spijtige herinneringen van de mens. De woorden en liefde van God worden echter de drijvende kracht in het nieuwe leven van de mens. De wonden van de mens genezen dag na dag. Zijn kracht keert terug, hij staat op en ziet op naar het aangezicht van de Almachtige ... Dan ontdekt hij dat Hij altijd aan zijn zijde is geweest, en dat Zijn glimlach en Zijn mooie gestalte nog steeds zo intrigerend zijn. Zijn hart is nog steeds vervuld met zorg voor de mensheid die Hij heeft geschapen. Zijn handen zijn nog steeds zo warm en krachtig als in het begin. Het lijkt alsof de mens is teruggekeerd naar de hof van Eden, maar dat de mens deze keer niet langer naar de verleidingen van de slang luistert, zich niet meer afwendt van het aangezicht van Jehova. De mens knielt voor God neer, kijkt op naar Gods glimlachende gelaat en offert zijn kostbaarste offerande – O! Mijn Heer, mijn God!

De liefde en compassie van God doordrenken elk detail van het werk van Zijn management. Of mensen Gods goede bedoelingen nu wel of niet kunnen begrijpen, Hij blijft het werk dat Hij wil volbrengen onvermoeibaar doen. Hoe veel of weinig mensen ook van het management van God begrijpen, iedereen kan de voordelen en hulp van het werk dat God doet, waarderen. Misschien heb je vandaag niets gevoeld van Gods liefde of het leven dat Hij biedt, maar zolang je God niet verlaat en je de waarheid vastberaden blijft nastreven, komt er altijd een dag waarop Gods glimlach aan jou zal worden geopenbaard. Want het werk van Gods management heeft als doel de mensheid terug te winnen die onder Satans domein is. Hij wil de mensheid niet in de steek laten die door Satan is verdorven en zich tegen God verzet.

uit ‘De mens kan alleen gered worden onder Gods management’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Dagelijkse woorden van God Fragment 217

Alle mensen moeten het doel van mijn werk op aarde begrijpen, dat wil zeggen, het

einddoel van mijn werk en welk niveau ik moet bereiken in dit werk voordat het compleet kan zijn. Als mensen niet begrijpen waar mijn werk over gaat, nadat ze tot op heden met mij zijn meegegaan, hebben ze dan niet tevergeefs met mij gewandeld? Mensen die mij volgen moeten mijn wil kennen. Ik werk al duizenden jaren op aarde en tot op de dag van vandaag werk ik nog steeds op deze manier. Hoewel er uitzonderlijk veel dingen zijn opgenomen in mijn werk, blijft het doel van dit werk ongewijzigd; net zoals, bijvoorbeeld, wat ik doe nog steeds omwille van het redden van de mens is, hoewel ik vol van oordeel en tuchtiging jegens hem ben, en omwille van het beter verspreiden van mijn evangelie en het verder uitbreiden van mijn werk onder alle heidense volken, nadat de mens compleet is gemaakt. Dus heden, in een tijd dat veel mensen al lang zeer teleurgesteld zijn in hun hoop, ga ik nog steeds door met mijn werk en ga ik door met het werk dat ik moet doen om de mens te oordelen en te tuchtigen. Ondanks het feit dat de mens wat ik zeg beu is en ongeacht het feit dat hij geen verlangen heeft om zich bezig te houden met mijn werk, ben ik nog steeds mijn plicht aan het doen, omdat het doel van mijn werk onveranderd blijft en mijn oorspronkelijke plan niet zal worden verbroken. De functie van mijn oordeel is om de mens beter in staat te stellen mij te gehoorzamen en de functie van mijn tuchtiging is om de mens effectiever te laten veranderen. Hoewel wat ik doe in het belang van mijn management is, heb ik nooit iets gedaan wat zonder voordeel voor de mens was. Dat is omdat ik alle naties buiten Israël net zo gehoorzaam wil maken als de Israëlieten en om ze tot echte mensen te maken, zodat ik voet aan de grond zal krijgen in de landen buiten Israël. Dit is mijn management; het is het werk dat ik volbreng onder de heidense naties. Zelfs nu nog begrijpen veel mensen mijn management nog steeds niet, omdat ze geen interesse hebben in deze dingen, maar alleen geven om hun eigen toekomst en bestemmingen. Wat ik ook zeg, mensen zijn nog steeds onverschillig voor het werk dat ik doe, in plaats daarvan richten ze zich uitsluitend op hun bestemmingen in de toekomst. Hoe kan mijn werk dan worden uitgebreid, als het zo doorgaat? Hoe kan mijn evangelie over de hele wereld worden verspreid? Jullie zouden moeten weten dat, wanneer mijn werk is uitgebreid, ik jullie zal verstrooien en ik jullie zal slaan, net zoals Jehova elke stam van Israël sloeg. Dit alles zal gedaan worden om mijn evangelie over de aarde te verspreiden en om mijn werk onder de heidense volken te verspreiden, zodat mijn naam zowel door volwassenen als kinderen verhoogd kan worden en mijn heilige naam verheven kan worden in de monden van mensen uit alle stammen en naties. Het is zo dat in dit laatste tijdperk mijn naam verhoogd zal worden onder de heidense volken, dat mijn daden door de heidenen zullen worden gezien, en dat zij mij de Almachtige mogen noemen vanwege mijn daden en dat mijn woorden spoedig zullen geschieden. Ik zal alle mensen laten weten dat ik niet alleen de God van de Israëlieten ben, maar ook de God van alle naties van de heidenen, zelfs degenen die ik heb vervloekt. Ik zal alle mensen laten zien dat ik de God van de hele schepping ben. Dit is mijn grootste werk, het doel van mijn werkplan voor de laatste dagen en het enige

werk dat in de laatste dagen moet worden vervuld.

uit 'Het werk van het verspreiden van het evangelie is ook het werk van de redding van de mens' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 218

Het werk dat ik al duizenden jaren beheer, wordt pas in de laatste dagen volledig aan de mens geopenbaard. Het is pas nu dat ik het volledige mysterie van mijn management heb onthuld voor de mens. De mens kent het doel van mijn werk en heeft bovendien begrip gekregen van al mijn mysteries. En ik heb de mens alles verteld over de bestemming waar hij zich zorgen over maakt. Ik heb voor de mens reeds al de mysteries onthuld die voor meer dan 5900 jaar verborgen waren gebleven. Wie is Jehova? Wie is de Messias? Wie is Jezus? Jullie zouden dit allemaal moeten weten. Mijn werk draait om deze namen. Hebben jullie dat begrepen? Hoe moet mijn heilige naam worden verkondigd? Hoe moet mijn naam worden verspreid naar enige natie die door een van mijn namen een beroep op mij heeft gedaan? Mijn werk is in het proces van uitbreiding en ik zal de volheid ervan verspreiden naar elke afzonderlijke natie. Aangezien mijn werk in jullie is uitgevoerd, zal ik jullie slaan net zoals Jehova de herders van het huis van David in Israël sloeg, waardoor jullie worden verspreid onder elke natie. Want in de laatste dagen zal ik alle naties in gruzelementen slaan en ervoor zorgen dat hun volkeren opnieuw worden verdeeld. Als ik weer terugkom, zullen de naties al verdeeld zijn volgens de grenzen die zijn vastgesteld door mijn brandende vlammen. In die tijd zal ik mijzelf opnieuw manifesteren aan de mensheid als de verzengende zon, mijzelf openlijk aan hen tonen in het beeld van de Heilige die ze nooit hebben gezien, terwijl ze door de talrijke landen wandelen, precies zoals ik, Jehova, eens tussen de Joodse stammen wandelde. Vanaf dat moment zal ik de mensheid in hun leven op aarde leiden. Daar zullen zij zeker mijn glorie zien en zij zullen zeker ook een wolkkolom in de lucht zien om hen in hun leven te leiden, want ik zal op heilige plaatsen verschijnen. De mens zal mijn dag van gerechtigheid zien en ook mijn glorieuze manifestatie. Dat zal gebeuren wanneer ik de hele aarde zal regeren en mijn vele zonen in heerlijkheid zal brengen. Overal op aarde zullen mensen buigen en mijn tabernakel zal stevig worden opgericht te midden van de mensheid, op de rots van het werk dat ik vandaag uitvoer. Mensen zullen mij ook in de tempel dienen. Het altaar, bedekt met smerige en walgelijke dingen, zal ik in stukken slaan en opnieuw opbouwen. Pasgeboren lammeren en kalveren zullen op het heilige altaar worden gestapeld. Ik zal de tempel van heden afbreken en een nieuwe bouwen. De tempel die nu staat, vol met afschuwelijke mensen, zal instorten en die ik bouw zal gevuld worden met dienaren die loyaal zijn aan mij. Ze zullen opnieuw opstaan en mij dienen voor de glorie van mijn tempel. Jullie zullen zeker de dag zien waarop ik grote glorie zal ontvangen en jullie zullen zeker ook de dag zien wanneer ik de

tempel neerhaal en een nieuwe bouw. Ook zullen jullie met zekerheid de dag van de komst van mijn tabernakel in de mensenwereld zien. Zo zal ik mijn tabernakel in de mensenwereld brengen, wanneer ik de tempel verpletter, net zoals zij mijn neerdaling aanschouwen. Nadat ik alle naties heb verbrijzeld, zal ik hen opnieuw bijeen vergaren. Ik zal vanaf die tijd mijn Tempel bouwen en mijn altaar oprichten, zodat allen mij offers kunnen brengen, mij kunnen dienen in mijn tempel en trouw toegewijd kunnen zijn aan mijn werk onder de heidense naties. Zij zullen gelijk zijn aan de Israëlieten van tegenwoordig, getooid met een priesterlijk kleed en kroon, met de glorie van mij, Jehova, in hun midden en mijn majesteit die over hen zweeft en bij hen blijft. Mijn werk onder de heidense naties zal ook op dezelfde manier worden uitgevoerd. Zoals mijn werk in Israël was, zo zal mijn werk onder de heidense naties zijn, omdat ik mijn werk in Israël zal uitbreiden en het zal verspreiden naar de naties van de heidenen.

uit 'Het werk van het verspreiden van het evangelie is ook het werk van de redding van de mens' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 219

Dit is de tijd waarin mijn Geest grote dingen bewerkstelligt en de tijd waarin ik mijn werk onder de heidense naties begin. Sterker nog, het is de tijd waarin ik alle geschapen wezens classificeer en ze allemaal in hun categorie plaats, zodat mijn werk sneller en effectiever kan verlopen. En wat ik dus van jullie vraag is nog steeds dat je je gehele wezen opoffert voor al mijn werk en bovendien dat je duidelijk onderscheid moet maken en zeker moet zijn van al het werk dat ik in je gedaan heb en dat je al je kracht in mijn werk stopt zodat het effectiever kan worden. Dit is wat je moet begrijpen. Zie af van vechten onder elkaar, van zoeken naar een weg terug en van het najagen van vleselijke gemakken, wat mijn werk zou vertragen en je prachtige toekomst zou verpesten. Als je zoiets doet, breng je vernietiging over jezelf heen, in plaats van jezelf bescherming te kunnen bieden. Zou dit niet dwaas van je zijn? Hetgeen je vandaag gretig geniet, is juist wat je toekomst verwoest, terwijl de pijn die je vandaag de dag lijdt, precies datgene is wat je beschermt. Je moet je duidelijk bewust zijn van deze dingen, om de verleidingen, waarvan je je moeilijk kunt losmaken, te ontwijken en te vermijden dat je verloren raakt in de dichte mist en niet in staat bent de zon te vinden. Wanneer de dichte mist verdwijnt, zul je jezelf aantreffen in het oordeel van de grote dag. Tegen die tijd zal mijn dag de mensheid genaderd zijn. Hoe ontsnap je aan mijn oordeel? Hoe kun je de verzengende hitte van de zon verdragen? Wanneer ik mijn overvloed aan de mens schenk, koestert hij deze niet in zijn boezem, maar werpt deze terzijde op een plaats waar niemand deze zal opmerken. Wanneer mijn dag op de mens neerdaalt, zal hij niet langer in staat zijn mijn overvloed te ontdekken of de bittere woorden van waarheid te vinden die ik lang geleden tot hem heb gesproken. Hij zal jammeren en huilen, omdat hij de

helderheid van het licht heeft verloren en in duisternis is beland. Wat jullie vandaag zien, is slechts het scherpe zwaard van mijn mond. Jullie hebben de roede niet gezien in mijn hand of de vlam waarmee ik de mens verbrand en daarom zijn jullie nog steeds hoogmoedig en onmatig in mijn aanwezigheid. Dat is waarom jullie nog steeds met mij in mijn huis vechten, en betwisten met de menselijke tong wat ik met mijn mond heb gesproken. De mens vreest mij niet en hoewel hij tot op de dag van vandaag nog steeds vijandig tegenover mij is, is hij nog steeds helemaal niet bang. Jullie hebben de tong en de tanden van de onrechtvaardigen in jullie monden. Jullie woorden en daden zijn zoals die van de slang die Eva verleidde om te zondigen. Jullie eisen van elkaar oog om oog en tand om tand en jullie wedijveren in mijn aanwezigheid om positie, roem en winst voor jezelf te bewerkstelligen, maar jullie weten niet dat ik in het verborgene naar jullie woorden en daden kijk. Voordat jullie zelfs in mijn tegenwoordigheid komen, heb ik de bodem van jullie harten gepeild. De mens wil altijd aan de greep van mijn hand ontsnappen en de waarneming van mijn ogen ontwijken, maar ik ben nooit weggedoken voor zijn woorden of daden. In plaats daarvan sta ik doelbewust toe dat die woorden en daden mijn ogen binnendringen, zodat ik de ongerechtigheid van de mens kan tuchtigen en een oordeel kan vellen over zijn rebellie. Zodoende blijven de verborgen woorden en daden van de mens altijd voor mijn rechterstoel, en mijn oordeel heeft de mens nooit verlaten, omdat zijn rebellie te buitensporig is. Mijn werk is om alle woorden en daden van de mens, die werden geuit en verricht in de tegenwoordigheid van mijn Geest, te verbranden en te zuiveren. Op deze manier^[a] zullen mensen, wanneer ik de aarde verlaat, nog steeds hun loyaliteit aan mij behouden en zullen ze mij nog dienen zoals mijn heilige dienaren doen in mijn werken en het mogelijk maken om mijn werk op aarde te laten doorgaan tot de dag dat het voltooid is.

uit 'Het werk van het verspreiden van het evangelie is ook het werk van de redding van de mens' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Voetnoot:

a. De oorspronkelijke tekst bevat niet de zinsnede: 'Op deze manier'.

Dagelijkse woorden van God Fragment 220

Hebben jullie gezien wat voor werk God tot stand zal brengen in deze groep mensen? God heeft eens gezegd dat mensen Zijn woorden zelfs tot in het Duizendjarig Koninkrijk moeten blijven volgen. Gods woorden zullen het leven van de mens ook in de toekomst rechtstreeks in het goede land Kanaän leiden. Toen Mozes in de wildernis was, instrueerde God hem en sprak Hij rechtstreeks tot hem. God zond vanuit de hemel voedsel, water en manna waar de mens van kon smullen en dat is vandaag de dag nog steeds zo: God heeft persoonlijk dingen omlaag gezonden die de mens tot zijn genot kan eten en drinken. Hij heeft ook persoonlijk vloeken doen

neerkomen om mensen te kastijden. God voert elke stap van Zijn werk aldus persoonlijk uit. Mensen zien tegenwoordig reikhalzend uit naar gebeurtenissen. Ze proberen tekenen en wonderen te zien en al die mensen blijven mogelijk verlaten achter, want het werk van God wordt steeds werkelijker. Niemand weet dat God uit de hemel is neergedaald. Ze beseffen nog steeds niet dat God voedsel en dranken uit de hemel heeft gezonden. Toch bestaat God werkelijk en de hartverwarmende taferelen van het Duizendjarig Koninkrijk die mensen zich voorstellen, zijn ook de persoonlijke uitingen van God. Dit is een feit en alleen dit is met God op aarde regeren. Met God op aarde regeren heeft betrekking op het vlees. Wat niet van het vlees is, is niet op aarde en daarom is het zo, dat allen die sterk hun best doen om naar de derde hemel te gaan, hier tevergeefs mee bezig zijn. Op een dag, wanneer het hele universum tot God terugkeert, zal de kern van Zijn werk door de kosmos heen de uitspraken van God volgen. Op andere plaatsen zullen sommige mensen telefoneren, sommigen zullen een vliegtuig nemen of een boot over de zee, en sommigen zullen lasers gebruiken om de woorden van God te ontvangen. Iedereen zal aanbidden en vol verlangen zijn. Ze zullen allemaal dicht bij God komen en tot God samenkomen. Allen zullen God aanbidden en dit alles zal aan Gods daden zijn toe te schrijven. Vergeet dat niet! God zal nooit ergens anders opnieuw beginnen. God zal dit feit tot stand brengen: Hij zal ervoor zorgen dat alle mensen in het hele universum voor Hem komen te staan en de God op aarde zullen vereren. Zijn werk in andere plaatsen zal ophouden en mensen zullen gedwongen worden om de ware weg te zoeken. Het zal zijn zoals bij Jozef: iedereen kwam bij hem om voedsel en boog zich voor hem neer, want hij had eten. Mensen zullen gedwongen worden de ware weg te zoeken om hongersnood te vermijden. De hele religieuze gemeenschap zal ernstige honger lijden en alleen de God van het heden is de bron van levend water, in het bezit van de eeuwig stromende bron tot vreugde van de mens, en mensen zullen komen en zich op Hem verlaten. Dat zal zijn wanneer de daden van God geopenbaard zullen worden en God verheerlijkt wordt; alle mensen in het hele universum zullen deze onopvallende “man” vereren. Zal dit niet de dag van Gods heerlijkheid zijn? Op een dag zullen oude voorgangers telegrammen versturen en op zoek zijn naar het water uit de bron van levend water. Ze zullen op leeftijd zijn, maar toch zullen ze deze man, die ze veracht hebben, komen vereren. In hun mond zal erkenning zijn en in hun hart vertrouwen – is dit geen teken en geen wonder? De dag waarop het hele koninkrijk zich verheugt is de dag van Gods heerlijkheid en wie ook tot jullie komt en Gods goede nieuws ontvangt, zal door God worden gezegend. God zal deze landen en deze mensen zegenen en voor ze zorgen. De toekomstige koers is als volgt: degenen die de woorden uit Gods mond krijgen, zullen een pad ter bewandeling op aarde hebben en degenen die zonder Gods woord zijn, of ze nu zakenlieden, wetenschappers, leerkrachten of industriëlen zijn, zullen heel veel moeite hebben om zelfs maar één stap te zetten, en zullen gedwongen worden om de ware weg te zoeken. Dat wordt er bedoeld met: “Met de waarheid

wandel je over de hele wereld, zonder de waarheid kom je nergens.” De feiten zijn als volgt: God zal de Weg (oftewel al Zijn woorden) gebruiken om het hele universum te gebieden en de mensheid te besturen en te overwinnen. Mensen hopen altijd op een grote wisseling in de werkwijze van God. Om het duidelijk te zeggen: God bestuurt mensen door middel van woorden en jullie moeten doen wat Hij zegt, of je dat nu wilt of niet. Dit is een objectief feit, dat iedereen moet gehoorzamen. Het is dan ook onverbiddelijk en bij allen bekend.

uit ‘Het Duizendjarig Koninkrijk is gekomen’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Dagelijkse woorden van God Fragment 221

Gods woorden zullen zich verspreiden naar talloze huizen. Ze zullen iedereen bekend worden en alleen dan zal Zijn werk zich in het hele universum verspreiden. Dat wil zeggen, wil Gods werk zich in het hele universum verspreiden, dan moeten Zijn woorden verspreid worden. Op de dag van Gods heerlijkheid zullen Gods woorden hun kracht en gezag tonen. Al Zijn woorden sinds mensenheugenis tot op heden zullen bewaarheid en vervuld worden. Zo zal God op aarde heerlijkheid toekomen. Dat wil zeggen: Zijn woorden zullen op aarde regeren. Allen die goddeloos zijn, zullen door de woorden in Gods mond getuchtigd worden. Allen die rechtvaardig zijn, zullen door de woorden in Zijn mond gezegend worden. En alles zal door de woorden in Zijn mond tot stand worden gebracht en vervolmaakt worden. Hij zal geen tekenen of wonderen tonen. Alles zal door Zijn woorden tot stand worden gebracht en Zijn woorden zullen feiten voortbrengen. Iedereen op aarde zal Gods woorden viëren. Alle mensen, groot of klein, man of vrouw, oud of jong, zullen zich aan de woorden van God onderwerpen. Gods woorden verschijnen in het vlees, zodat mensen ze op aarde kunnen zien, levendig en levensecht. Dat wordt er bedoeld met het Woord dat vlees wordt. God is voornamelijk op aarde gekomen om “het vleesgeworden Woord” te bewerkstelligen. Dat wil zeggen: Hij is gekomen zodat Zijn woorden vanuit het vlees zullen uitgaan (niet zoals in de tijd van Mozes in het Oude Testament, toen God rechtstreeks vanuit de lucht sprak). Daarna zullen al Zijn woorden vervuld worden tijdens het Tijdperk van het Duizendjarig Koninkrijk. Ze zullen voor de ogen van mensen zichtbare feiten worden, en mensen zullen ze zonder enig verschil met eigen ogen aanschouwen. Dit is de opperste betekenis van Gods vleeswording. Dat wil zeggen: het werk van de Geest wordt volbracht door het vlees en door woorden. Dit is de ware betekenis van “het vleesgeworden Woord” en “de verschijning van het Woord in het vlees”. Alleen God kan de wil van de Geest spreken en alleen God in het vlees kan namens de Geest spreken. De woorden van God worden duidelijk in de vleesgeworden God en iedereen wordt er verder door geleid. Niemand is uitgezonderd, iedereen bestaat binnen dit opzicht. Alleen uit deze woorden kunnen mensen tot kennis komen. Mensen die niet op deze manier kennis verkrijgen, zijn aan het

dagdromen als ze menen dat ze woorden uit de hemel kunnen ontvangen. Zo is het gezag dat van het vlees van de vleesgeworden God uitgaat: allen tot geloof brengen. Zelfs de meest eerbiedwaardige experts en religieuze voorgangers kunnen deze woorden niet spreken. Ze moeten zich er allemaal aan onderwerpen en niemand kan opnieuw beginnen. God zal woorden gebruiken om het universum te overwinnen. Dat zal Hij niet doen door Zijn vleesgeworden vlees, maar door de uitspraken uit de mond van de vleesgeworden God te gebruiken om alle mensen in het hele universum te overwinnen. Alleen dit is het vleesgeworden Woord en alleen dit is de verschijning van het Woord in het vlees. Misschien schijnt het mensen toe dat God niet veel werk heeft gedaan – maar God hoeft slechts Zijn woorden te uiten om mensen volkomen te overtuigen en verstoeld te doen staan. Mensen schreeuwen en gillen als er geen feiten zijn. Met de woorden van God vallen ze stil. God zal dit feit zeker bewerkstelligen, want dit is Gods reeds lang gemaakte plan: de komst van het Woord op aarde bewerkstelligen. Ik hoef het eigenlijk niet uit te leggen: de komst van het Duizendjarig Koninkrijk op aarde is de komst van Gods woorden op aarde. Het neerdalen van het nieuwe Jeruzalem uit de hemel is de komst van Gods woorden om onder de mens te leven, om alle daden van de mens en al zijn diepste gedachten te vergezellen. Dit is ook het feit dat God wil bewerkstelligen en het prachtige tafereel van het Duizendjarig Koninkrijk. Dit is het door God gemaakte plan: Zijn woorden zullen duizend jaar lang op aarde verschijnen, al Zijn daden manifesteren en al Zijn werk op aarde voltooien. Daarna zal deze fase van de mensheid tot een einde komen.

uit 'Het Duizendjarig Koninkrijk is gekomen' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 222

Wanneer Sinim op aarde wordt verwezenlijkt – wanneer het koninkrijk wordt verwezenlijkt – zal er geen oorlog meer zijn op aarde, zullen er nooit meer hongersnoden, pestilentiën en aardbevingen zijn, zullen mensen geen wapens meer produceren, zal iedereen in vrede en stabiliteit leven en zullen zowel mensen als landen normaal met elkaar omgaan. Toch lijkt het heden hier in de verte niet op. Alles onder de hemel is in chaos, in elk land beginnen zich geleidelijk aan staatsgrepen voor te doen. Als God Zijn stem laat horen, veranderen mensen geleidelijk en wordt elk land intern langzaam uiteengescheurd. De stabiele fundamenten van Babylon beginnen te schudden, zoals een kasteel dat tot de hemel reikt. Met de veranderende wil van God treden er enorme veranderingen op die de wereld niet opmerkt en verschijnen er op ieder moment allerlei tekenen, waaraan mensen kunnen zien dat de laatste dag van de wereld is aangebroken! Dit is Gods plan, dit zijn de stappen waarmee Hij werkt en elk land zal zeker uiteen worden gereten, het oude Sodom zal voor de tweede keer worden weggevaagd en aldus zegt God: “De wereld valt! Babylon is verlamd!” Niemand dan God Zelf kan dit volledig

begrijpen; het besef van de mens is immers beperkt. De ministers van binnenlandse zaken weten bijvoorbeeld wel dat de huidige omstandigheden instabiel en chaotisch zijn, maar zij zijn niet in staat om er iets aan te doen. Zij kunnen de rit alleen uitzitten met hoop in hun hart dat ze eens het hoofd kunnen opheffen, smachtend dat de dag zal aanbreken wanneer de zon weer in het oosten opkomt, over het land schijnt en deze miserabele stand van zaken ten goede keert. Ze hebben echter geen idee dat wanneer de zon voor de tweede keer opkomt dat niet is om de oude orde te herstellen, maar om op te krabbelen en grondige verandering te bewerkstelligen. Aldus is Gods plan voor het hele universum. Hij zal een nieuwe wereld bewerkstelligen, maar Hij zal bovenal eerst de mens vernieuwen.

uit 'Hoofdstukken 22 en 23' van 'Interpretaties van de mysteriën van Gods woorden aan het hele universum' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 223

In de wereld zijn aardbevingen het begin van rampspoed. Eerst laat ik de wereld, de aarde, veranderen. Dat wordt gevolgd door epidemieën en hongersnoden. Dat is mijn plan, dat zijn mijn stappen, en ik zal alles mobiliseren om mij te dienen, om mijn managementplan te verwezenlijken. Zo zal de gehele universum-wereld worden vernietigd, zelfs zonder mijn directe tussenkomst. Toen ik voor het eerst vlees werd en aan het kruis genageld werd, schudde de aarde hevig; zo zal het ook aan het einde zijn. Aardbevingen zullen zich voordoen vanaf het moment dat ik de spirituele wereld vanuit het vlees binnenga. Ik zeg daarom dat de eerstgeborenen absoluut niet zullen lijden onder rampspoed. Mensen die niet tot deze eerstgeborenen behoren zullen echter in de rampspoed achterblijven en wel lijden. Daarom wil elk mens een eerstgeborene zijn. In hun voorgevoel wil men dit; niet om zegeningen te ervaren, maar om te kunnen ontsnappen aan het lijden onder rampspoed. Dat is ook het plan van de grote rode draak. Maar ik zal hem nooit laten weggkomen. Ik zal hem mijn zware straf laten ondergaan en hem dan nog laten opstaan en mij laten dienen (dit verwijst naar het compleet maken van mijn zonen en mijn volk); laat hij voor altijd door zijn eigen intriges bedrogen worden, voor altijd mijn oordeel accepteren en voor altijd mijn vuur aanvaarden. Dit is de ware betekenis van het mij laten prijzen door dienstdoeners (hen gebruiken om mijn grote macht te openbaren). Ik zal de grote rode draak niet toestaan mijn koninkrijk binnen te sluipen, en ik zal de grote rode draak het recht niet gunnen om mij te prijzen! (Want hij is dat niet waard, nee nooit waard!) Ik zal hem mij slechts laten dienen tot in eeuwigheid! Ik zal hem zich slechts voor mij in het stof laten werpen. (Degenen die vernietigd worden zijn beter af dan degenen die verdoemd zijn. Vernietiging is slechts een tijdelijke zware straf, maar degenen die verdoemd zijn zullen voor altijd lijden onder zware bestraffingen; daarom maak ik gebruik van 'prosterner'. Omdat deze mensen mijn huis

binnensluipen en veel van mijn genade ervaren en enige kennis van mij hebben, pas ik zware bestraffingen toe. Van degenen die buiten mijn huis zijn zou je kunnen zeggen dat deze onwetenden niet zullen lijden.) Naar de opvatting van mensen zijn degenen die vernietigd worden slechter dan degenen die veroordeeld zijn, maar integendeel: degenen die veroordeeld zijn moeten voor altijd zwaar worden gestraft, maar degenen die vernietigd worden zullen voor altijd tot niets terugkeren.

uit 'Hoofdstuk 108' van 'Uitspraken van Christus aan het begin' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 224

Als het saluut voor het koninkrijk luidt – wat ook het moment is dat de zeven donderslagen klinken – brengt dit geluid hemel en aarde in beroering, laat het hele firmament schudden en raakt het bij alle mensen de gevoelige snaar. Een volkslied van het koninkrijk wordt ceremonieel aangeheven in het land van de grote rode draak, wat bewijst dat ik het land van de grote rode draak heb vernietigd en mijn koninkrijk heb gevestigd. En, belangrijker nog, dat mijn koninkrijk op aarde is gevestigd. Op dit moment begin ik mijn engelen naar iedere natie in de wereld uit te zenden om mijn zonen, mijn volk te hoeden. Dit doe ik ook omdat het nodig is voor de volgende stap van mijn werk. Maar ik ga zelf naar de plek waar de grote rode draak opgekruld ligt om de strijd met hem aan te gaan. En als de hele mensheid mij vanuit het vlees leert kennen en mijn daden vanuit het vlees kan zien, zal het hol van de grote rode draak tot as vergaan en spoorloos verdwijnen. Aangezien jullie, het volk van mijn koninkrijk, de grote rode draak tot op het bot verafschuwen, moeten jullie mijn hart geruststellen met jullie daden en de draak zo te schande maken. Voelen jullie echt haat voor de grote rode draak? Voelen jullie echt dat het de vijand van de Koning van het koninkrijk is? Vertrouwen jullie er echt op dat jullie geweldig van mij kunnen getuigen? Vertrouwen jullie er echt op dat jullie de grote rode draak kunnen verslaan? Dat is wat ik van jullie vraag. Ik vraag alleen of jullie zover kunnen gaan. Kunnen jullie dat? Vertrouwen jullie erop dat jullie dat kunnen bereiken? Waartoe is de mens in staat? Is het niet eerder zo, dat ik het zelf doe? Waarom zeg ik dat ik zelf naar de plek afdaal waar de strijd wordt aangegaan? Wat ik wil, is jullie vertrouwen, niet je daden. Mensen kunnen mijn woorden niet op een rechtstreeks manier ontvangen, maar ze kunnen alleen gluren van opzij. En hebben jullie zo het doel bereikt? Hebben jullie mij zo leren kennen? Om eerlijk te zijn, van alle mensen op aarde is er niet één die mij recht in het gezicht kan aankijken, niet één die de pure en onvervalste betekenis van mijn woorden kan ontvangen. Daarom heb ik een ongekend project in gang gezet op aarde, zodat ik mijn doel kan bereiken en een ware gelijkenis van mijzelf in het hart van de mensen kan vestigen en zo de periode tot een einde kan brengen waarin ideeën de macht hebben over de mens.

Ik daal nu niet alleen neer op de natie van de grote rode draak, ik keer mijn gezicht ook naar het hele universum, zodat het hele firmament schudt. Is er één plek die aan mijn oordeel ontsnapt? Is er één plek die niet bestaat onder de plagen die ik naar beneden werp? Waar ik ook ga, overal heb ik rampen in alle soorten gezaaid. Dit is een van de manieren waarop ik werk, en zonder twijfel is dit een reddingsactie voor de mens, en wat ik hem aanreik is nog steeds een soort liefde. Ik wil ervoor zorgen dat zelfs meer mensen mij leren kennen, mij kunnen zien, en zo God leren eren, die ze al zovele jaren niet hebben gezien, maar die nu wel reëel is. Waarom heb ik de wereld geschapen? Waarom heb ik, toen de mensheid verdorven werd, haar niet helemaal vernietigd? Waarom leeft het hele menselijke ras met plagen? Waarom heb ik zelf het vlees aangetrokken? Als ik mijn werk doe, kent de mensheid zowel de smaak van bitter als zoet. Van alle mensen op de wereld, wie leeft er niet in mijn genade? Als ik de mensen niet had begiftigd met tastbare zegeningen, wie zou er dan van een toereikende voorraad in de wereld kunnen genieten? Maar jullie je plaats als mijn volk laten innemen, is niet de enige zegen, of wel soms? Stel dat jullie mijn volk niet waren, maar gewoon dienstdoeners, zouden jullie dan niet in mijn zegen leven? Niemand van jullie kan zich voorstellen waar mijn woorden vandaan komen. Mensen, in plaats van de titels te koesteren die ik hen geschonken heb, wekken velen van hen boosheid op in hun hart vanwege de titel ‘dienstdoener’ en vanwege de titel ‘mijn volk’ kweken ze liefde voor mij in hun hart. Niemand mag mij voor de gek proberen te houden; mijn ogen zien alles! Wie van jullie ontvangt bereidwillig, wie van jullie geeft zijn volledige gehoorzaamheid? Als het saluut niet zou luiden, zouden jullie dan echt tot het einde toe kunnen gehoorzamen? Waar de mens toe in staat is, wat de mens kan denken, hoe ver hij kan gaan – dat heb ik allemaal al lang geleden voorbestemd.

uit ‘Hoofdstuk 10’ van ‘Gods woorden aan het hele universum’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Dagelijkse woorden van God Fragment 225

Ondanks het feit dat de bouw van het koninkrijk formeel van start is gegaan, moet het saluut voor het koninkrijk formeel nog worden uitgebracht – nu is het nog maar een profetie van wat te komen staat. Als alle mensen compleet gemaakt zijn en alle naties op aarde het koninkrijk van Christus zijn geworden, dan is de tijd aangebroken waarin de zeven donderslagen klinken. De dag van vandaag is een flinke stap in de richting van dat stadium, de aanval op de komende tijd is ingezet. Dit is Gods plan – het zal gerealiseerd worden in de nabije toekomst. Maar God heeft alles al bereikt wat Hij zei. Zo blijkt dat de naties op aarde slechts zandkastelen zijn die schudden onder de naderende vloed: de laatste dag is ophanden en de grote rode draak zal geveld worden door Gods woord. Om ervoor te zorgen dat Gods plan succesvol wordt uitgevoerd zijn de engelen uit de hemel naar de aarde afgedaald en doen zij hun uiterste best om God tevreden te

stellen. De vleesgeworden God heeft Zichzelf op het slagveld ingezet om oorlog te voeren met de vijand. Overal waar de incarnatie verschijnt wordt de vijand op die plaats vernietigd. China zal als eerste vernietigd worden, verwoest door de hand van God. God zal genadeloos optreden tegen China. Je kunt het bewijs zien van de toenemende instorting van de grote rode draak in de voortdurende ontwikkeling van het volk. Dit kan goed gezien worden door iedereen. De ontwikkeling van het volk is een teken van de ondergang van de vijand. Dit is een stukje uitleg over wat er bedoeld wordt met “de strijd aangaan”. Bij ontelbare gelegenheden herinnerde God de mensen eraan zo een prachtige getuigenis af te leggen voor God om in de harten van de mens de status van opvattingen, de verfoeilijkheid van de grote rode draak, teniet te doen. God gebruikt dit om het geloof van de mens nieuw leven in te blazen, verworvenheden te bereiken in Zijn werk. Dit is omdat God gezegd heeft: “Waartoe is de mens in staat? Is het niet eerder zo, dat ik het zelf doe?” Zo is de hele mensheid. Ze is niet alleen onbekwaam, ze verliest ook snel de moed en is vlug teleurgesteld. Daarom is ze niet in staat om God te kennen. God laat niet alleen het geloof van de mens herleven, heimelijk doordrenkt Hij de mens ook nog onafgebroken met kracht.

Toen begon God het hele universum toe te spreken. God startte niet alleen Zijn nieuwe werk in China, Hij begon het huidige nieuwe werk in het universum. In dit stadium van het werk, omdat God al Zijn daden over de hele wereld wil openbaren zodat de hele mensheid die Hem verraden heeft zich weer in overgave voor Zijn troon zal neerbuigen, is er dus binnen het oordeel van God plaats voor Gods mededogen en liefde. God gebruikt de huidige gebeurtenissen in de wereld als gelegenheid om de mensen in paniek te laten raken en hen aan te sporen God te zoeken, zodat ze terug kunnen stromen en voor Hem kunnen staan. Zo zegt God: “Dit is een van de manieren waarop ik werk, en zonder twijfel is dit een reddingsactie voor de mens, en wat ik hem aanreik is nog steeds een soort liefde.”

uit ‘Hoofdstuk 10’ van ‘Interpretaties van de mysteriën van Gods woorden aan het gehele universum’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Dagelijkse woorden van God Fragment 226

Ik wend mijn gezag op de aarde aan en ontvouw mijn werk in zijn geheel. Alles in mijn werk wordt weerspiegeld op het aardoppervlak. De mensheid heeft op aarde nooit mijn bewegingen in de hemel kunnen vatten, noch de banen en paden van mijn Geest uitputtend kunnen overpeinzen. Veruit de meeste mensen vatten alleen de details die buiten de geest liggen. Ze zijn niet in staat om de feitelijke toestand van de geest te begrijpen. De eisen die ik aan de mensheid stel, komen niet van de vage ik die in de hemel is, of van de onvoorstelbare ik die op de aarde is. Ik stel gepaste eisen volgens de gestalte van de mens op aarde. Ik heb nooit iemand

in moeilijkheden gebracht en evenmin ooit iemand gevraagd om ‘zijn bloed uit te gieten’ voor mijn welbehagen. Kan het zijn dat mijn eisen beperkt zijn tot alleen deze omstandigheden? Wie van de talrijke schepselen op aarde onderwerpt zich niet aan de beschikking van de woorden in mijn mond? Wie van deze schepselen kan voor mijn aangezicht verschijnen en niet volledig worden verbrand door mijn woorden en mijn brandende vuur? Wie van deze schepselen durft in trotse verrukking voor mijn aangezicht te paraderen? Wie van deze schepselen buigt zich niet voor mij neer? Ben ik de God die de schepping alleen maar het zwijgen oplegt? Van de legio dingen in de schepping kies ik die dingen die aan mijn intentie voldoen. Van de talrijke mensen die deel uitmaken van de mensheid kies ik wie om mijn hart geeft. Ik kies de beste van alle sterren en voeg daarmee een zwak straaltje licht toe aan mijn koninkrijk. Ik wandel over de aarde en verspreid mijn aangename geur overal en op elke plek laat ik mijn vorm na. Op iedere plek weergalmt het geluid van mijn stem. Mensen blijven overal nostalgisch lang stilstaan bij de prachtige taferelen van gisteren, want de hele mensheid denkt aan het verleden ...

De hele mensheid verlangt ernaar om mijn gezicht te zien, maar wanneer ik in eigen persoon naar de aarde afdaal, is iedereen tegen mijn komst. Ze jagen allemaal de komst van het licht weg, alsof ik de vijand van de mens in de hemel ben. De mens begroet mij met een defensieve flikkering in zijn ogen en blijft voortdurend op zijn hoede, ontzettend bang dat ik wellicht andere plannen voor hem heb. Mensen beschouwen mij als een onbekende vriend, daarom hebben zij het gevoel alsof ik de intentie heb om ze lukraak te vermoorden. In de ogen van de mens ben ik een dodelijke tegenstander. De mens heeft mijn warmte weliswaar geproefd ten tijde van rampspoed, maar is zich toch altijd nog niet bewust van mijn liefde. Hij wil mij nog steeds afweren en mij trotseren. Ik ben geenszins van plan om actie tegen hem te ondernemen vanwege deze toestand. Integendeel, ik omring de mens met omhelzende warmte, vul zijn mond met zoetheid en stop het nodige voedsel in zijn maag. Maar wanneer mijn brandende toorn de bergen en rivieren schudt, zal ik de mens wegens zijn lafheid niet langer van deze verschillende vormen van hulp voorzien. Op dat moment zal mijn grimmigheid toenemen en ontzeg ik alle levende wezens een kans om zich te bekeren. Ik zal alle hoop van de mens wegnemen en de vergelding uitdelen die hij zo ruimschoots verdient. Op dat moment zal de donder razen en de bliksem flitsen, alsof de golven van de oceaan woest tekeer gaan, alsof tienduizenden bergen in elkaar storten. De mens wordt als gevolg van haar opstandigheid door de donder en bliksem geveeld. Andere schepselen worden door de donderslagen en bliksem weggevaagd. Het hele universum vervalt abrupt tot chaos en de schepping kan de oeradem van het leven niet herstellen. De talloze horden mensen kunnen niet aan het gebulder van de donder ontkomen. Horde na horde mensen valt te midden van bliksemschichten in de kolkende stroom en wordt weggevoerd door krachtige stromingen die van de bergen af gutsen. Plotseling verzamelt zich op de plaats

van ‘bestemming’ van de mens een ‘mensenwereld’. Lijken dobberen op het oppervlak van de oceaan. De hele mensheid verwijderd zich ver van mij wegens mijn toorn, want de mens heeft tegen de essentie van mijn Geest gezondigd, zijn opstandigheid heeft mij beledigd. Maar op de plaatsen zonder water genieten andere mensen, met gelach en gezang, nog wel van de zekere beloften die ik aan hen gedaan heb.

Wanneer de hele mensheid tot zwijgen is gebracht, zend ik een straaltje licht uit ter aanschouwing. Daarop worden mensen helder van geest en kijken ze helder uit de ogen. Ze willen niet langer zwijgen en roepen aldus meteen geestelijke gevoelens op in hun hart. Op dat moment wordt de hele mensheid weer tot leven gebracht. Alle mensen zetten hun onuitgesproken grieven opzij en komen voor mijn aangezicht. Ze hebben nog een kans op overleving verdiend door de woorden die ik verkondig. Alle mensen wensen namelijk op de aarde te leven. Maar wie onder hen heeft ooit de intentie gehad omwille van mij te leven? Wie onder hen heeft ooit prachtige dingen in zichzelf ontdekt om mij te behagen? Wie onder hen heeft ooit een verleidelijke geur aan mij bespeurd? Mensen bestaan allemaal uit grof en ongeraffineerd materiaal. Aan de buitenkant lijken ze oogverblindend, maar in hun kern hebben ze mij niet oprecht lief, omdat er in de diepe krotten van het mensenhart namelijk nooit maar een greintje van mij is geweest. De mens schiet te vaak tekort. Vergelijk ik hem met mijzelf, dan lijken we evenveel van elkaar te verschillen als de aarde van de hemel. Toch val ik de mens niet aan op zijn zwakke en kwetsbare plekken, evenmin lach ik hem honend uit vanwege zijn tekortkomingen. Mijn handen zijn al duizenden jaren op aarde aan het werk en al die tijd hebben mijn ogen over de gehele mensheid gewaakt. Toch heb ik nooit ook maar één mensenleven in beslag genomen om er als speelgoed mee te spelen. Ik observeer de pijnen die de mens ten deel zijn gevallen en begrijp de prijs die hij heeft betaald. Terwijl hij voor mij staat, wil ik de mens niet onverhoeds grijpen om hem te tuchtigen en wil ik hem geen onwenselijke dingen aandoen. Integendeel, heel die tijd heb ik alleen maar voor de mens gezorgd en hem van alles gegeven. Heel die tijd dus. En zo is alles wat de mens geniet geheel mijn genade, geheel de overvloed die uit mijn hand voortkomt. Ik ben immers op aarde, daarom heeft de mens nooit de kwellingen van honger hoeven ondergaan. Ik sta de mens juist toe om uit mijn handen datgene te ontvangen waar hij vreugde aan kan beleven en laat de mensheid te midden van mijn zegeningen leven. Leeft de gehele mensheid niet onder mijn tuchtiging? Hebben de mensen die tegenwoordig in mijn woorden leven, enkel omdat er diep in de bergen een overvloed heerst en er een overvloed aan dingen in de wateren te genieten zijn, dan niet des te meer het voedsel dat ze waarderen en proeven? Ik ben op aarde en de mensheid geniet mijn zegeningen op aarde. Wanneer ik de aarde verlaat, is mijn werk voltooid. Op dat moment zal ik naar de mensheid niet langer toegeeflijk zijn waar het hun zwakheid betreft.

Dagelijkse woorden van God Fragment 227

Haten jullie de grote rode draak echt? Haten jullie hem echt uit het diepst van jullie hart? Waarom heb ik jullie dat zo vaak gevraagd? Waarom blijf ik jullie deze vraag steeds opnieuw stellen? Welk beeld van de grote rode draak dragen jullie in jullie hart? Is het echt verwijderd? Beschouwen jullie de draak echt niet als jullie vader? Alle mensen zouden mijn bedoeling uit mijn vragen moeten kunnen opmaken. Het is niet mijn bedoeling de mensen boos te maken of in opstand te brengen, en ook niet om ze op eigen initiatief een uitweg te laten vinden, maar om alle mensen de kans te geven zich te bevrijden uit de slavernij van de grote rode draak. Toch hoeft niemand zich zorgen te maken. Alles zal door mijn woorden volbracht worden; geen mens mag deelnemen en geen mens kan het werk doen dat ik zal uitvoeren. Ik zal de luchten van alle landen schoonvegen en ieder spoor van de demonen op aarde uitroeien. Ik ben al begonnen en de eerste stap van mijn tuchtigingswerk zal ik zetten in het nest van de grote rode draak. Zo wordt het duidelijk dat het hele universum aan mijn tuchting is onderworpen, en dat de grote rode draak en allerlei soorten onzuivere geesten niet bij machte zullen zijn om aan mijn tuchting te ontkomen, want ik observeer alle landen. Als mijn werk op aarde klaar is, dat wil zeggen: als het tijdperk van het oordeel teneinde is gekomen, zal ik de grote rode draak formeel tuchtigen. Mijn volk zal mijn rechtvaardige tuchting van de grote rode draak zien, de lof over mijn rechtvaardigheid zal stromen en mijn heilige naam zal voor eeuwig hoog geprezen worden vanwege mijn rechtvaardigheid. Vanaf dat moment zullen jullie je plicht formeel vervullen, mij formeel prijzen in alle landen, voor eeuwig en altijd!

Als het tijdperk van het oordeel zijn hoogtepunt bereikt, zal ik niet haastig mijn werk afmaken, maar verwerk ik het in het bewijs van het tijdperk van de tuchting en zal ik mijn hele volk in de gelegenheid stellen om dit bewijs te zien: en dit zal betere vruchten dragen. Dit bewijs is het middel waarmee ik de grote rode draak tuchtig, en ik zal ervoor zorgen dat mijn volk het met eigen ogen ziet, zodat men mijn gezindheid beter leert kennen. De tijd dat mijn volk van mij geniet is wanneer de grote rode draak getuchtigd is. Het is mijn plan het volk van de grote rode draak ertegen in opstand te laten komen. Dit is mijn manier om mijn volk te vervolmaken en het is een geweldige kans voor mijn gehele volk om gedurende het leven te groeien.

Dagelijkse woorden van God Fragment 228

Als de heldere maan opkomt, barst plotseling de stille nacht uiteen. Al is de maan aan flarden, de mens voelt zich prima, zit vredig in het maanlicht en kijkt bewonderend naar het

prachtige tafereel waar het licht op schijnt. De mens kan zijn emoties niet omschrijven. Het lijkt wel alsof hij zijn verleden wil overdenken, alsof hij vooruit wil kijken naar de toekomst, alsof hij van het heden geniet. Er verschijnt een glimlach op zijn gezicht, en een frisse geur dringt door in de aangename lucht. Er steekt een zacht windje op en de mens ontdekt een rijke geur; hij lijkt wel bedwelmde, hij kan niet opstaan. Dit is precies het moment waarop ik persoonlijk onder de mensen ben gekomen, en de mens ervaart het rijke aroma intensiever, en zo leven alle mensen in deze geur. Ik heb vrede met de mens, hij leeft met mij in harmonie, hij is niet meer afwijkend in zijn respect voor mij, ik snoei zijn tekortkomingen niet meer, het lijden staat niet langer op het aangezicht van de mens te lezen, en de dood bedreigt de hele mensheid niet meer. Vandaag treed ik samen met de mens het tijdperk van de tuchtiging binnen, ik loop verder met de mens aan mijn zijde. Ik doe mijn werk, wat betekent dat ik tussen de mensen in het rond sla met mijn staf en dat deze datgene raakt wat opstandig is in de mens. In de ogen van de mens lijkt mijn staf bijzondere gaven te bezitten: Hij raakt allen die mijn vijand zijn en spaart ze niet gemakkelijk; de staf oefent zijn eigen functie uit jegens allen die tegen mij zijn; allen die in mijn handen zijn vervullen hun taak volgens mijn bedoeling en hebben nooit mijn wens getrotseerd of hun wezen veranderd. Als gevolg zullen de wateren razen, de bergen omvallen, de grote rivieren uiteenvallen, de mens zal altijd aan verandering onderhevig blijven, de zon zal vervagen en de maan verduisteren, de mens zal geen dagen van vredig leven meer kennen, er zullen geen rustige tijden meer zijn op het land, het firmament zal nooit meer kalm en rustig blijven en zal niet langer standhouden. Alles zal vernieuwd worden en zijn oorspronkelijke uiterlijk terugkrijgen. Alle huishoudens op aarde zullen worden verscheurd en alle landen ter wereld zullen in stukken gereten worden; de dagen dat man en vrouw bij elkaar waren zullen voorbij zijn, moeder en zoon zullen elkaar nooit meer ontmoeten, niet langer zullen vader en dochter bijeenkomen. Alles wat op aarde bestond zal door mij worden vernietigd. Ik geef de mensen geen kans hun gevoelens te uiten, want ik heb geen gevoelens, en ik heb in enorme mate een afkeer gekregen van de gevoelens van de mens. Door de gevoelens tussen mensen ben ik terzijde geworpen en zo ben ik in hun ogen een 'ander' geworden. Door de gevoelens tussen mensen ben ik vergeten. Door zijn gevoelens grijpt de mens de kans zijn 'geweten' op te poetsen. Door zijn gevoelens is de mens mijn tuchtiging altijd moe. Vanwege zijn gevoelens noemt de mens mij oneerlijk en onrechtvaardig en zegt hij dat ik achteloos omspring met zijn gevoelens in wat ik doe. Heb ik ook familie op aarde? Wie heeft er ooit, net als ik, dag en nacht gewerkt zonder aan eten of slaap te denken in het belang van mijn hele managementplan? Hoe zou de mens met God kunnen worden vergeleken? Hoe zou hij verenigbaar kunnen zijn met God? Hoe zou God, die schept, van dezelfde soort kunnen zijn als de mens, die geschapen is? Hoe zou ik altijd samen met de mens op aarde kunnen leven en handelen? Wie maakt zich zorgen om mijn hart? Zijn het de gebeden van de mens? Ooit ging ik ermee akkoord om me bij de mens aan te sluiten – en ja, tot

op vandaag de dag heeft de mens onder mijn hoede en bescherming geleefd, maar zal er ooit een dag komen waarop de mens onder mijn hoede uit kan? Al heeft de mens zich nooit met zorgen overladen om mijn hart, wie kan er in een land zonder licht blijven leven? Alleen door mijn zegeningen is de mens tot op heden blijven leven.

uit 'Hoofdstuk 28' van 'Gods woorden aan het hele universum' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 229

Landen bevinden zich in grote chaos omdat de staf van God met zijn rol op aarde is begonnen. Het werk van God kan in de toestand van de aarde herkend worden. Als God zegt: “De wateren zullen razen, de bergen omvallen, de grote rivieren uiteenvallen”, is dit het eerste werk van de staf op aarde, met als gevolg dat “Alle huishoudens op aarde zullen worden verscheurd, en alle naties op aarde uiteen zullen worden gereten; de dagen van de hereniging tussen man en vrouw in het verleden zullen liggen, moeder en zoon elkaar nooit meer zullen ontmoeten, vader en dochter niet langer zullen bijeenkomen. Alles wat op aarde bestond zal door mij worden vernietigd.” Dat zal de algemene toestand van gezinnen op aarde zijn. Het zou natuurlijk niet de toestand van alle gezinnen kunnen zijn, maar het is de toestand van de meeste. Aan de andere kant verwijst het naar de omstandigheden die de mensen uit deze stroming in de toekomst ervaren. Het voorspelt dat als zij de tuchtiging van woorden hebben ondergaan en de ongelovigen aan ramspoed zijn blootgesteld, er geen familierelaties meer zullen zijn tussen de mensen op aarde. Allen zullen dan het volk van Sinim zijn, en allen zullen getrouw zijn in Gods koninkrijk. Aldus, zullen de dagen van hereniging tussen man en vrouw in het verleden liggen, moeder en zoon zullen elkaar nooit meer ontmoeten, vader en dochter zullen niet langer bijeenkomen. En zo worden de gezinnen op aarde verscheurd, in stukken gescheurd, en dit is het eindwerk dat God in de mens verricht. En omdat God dit werk over het universum zal verspreiden, maakt Hij van de gelegenheid gebruik het woord ‘emotie’ uit te leggen aan de mensen. Zo laat Hij ze zien dat het Gods wil is om de gezinnen van alle mensen te verscheuren en dat Hij tuchtiging gebruikt om alle familiegeschillen tussen mensen op te lossen. Als Hij dat niet deed, zou er geen manier zijn om het laatste deel van het werk van God op aarde tot een eind te brengen. Het laatste deel van de woorden van God legt de grootste zwakte van de mensheid bloot – de hele mensheid leeft in de emotie – en God gaat er dus geen enkele uit de weg, Hij toont de verborgen geheimen in de harten van alle mensen. Waarom vinden mensen het zo moeilijk om zich van hun emotie los te maken? Gaat zoiets de normen van het geweten te boven? Kan het geweten de wil van God vervullen? Kan emotie de mens helpen bij tegenslag? In Gods ogen is de emotie Zijn vijand – is dit niet duidelijk gezegd in Gods woorden?

uit 'Hoofdstuk 28' van 'Interpretaties van de mysteriën van Gods woorden aan het gehele universum' in 'Het Woord verschijnt in

Voetnoot:

a. In de brontekst is “het is precies zoals God zegt” weggelaten.

Dagelijkse woorden van God Fragment 230

Alle woorden van God bevatten een deel van Zijn gezindheid. Gods gezindheid kan niet volledig in woorden worden uitgedrukt, wat afdoende aantoonde hoeveel rijkdom er wel niet in Hem is. Wat mensen kunnen zien en aanraken is immers beperkt, net als het menselijke vermogen. Hoewel Gods woorden duidelijk zijn, zijn mensen niet in staat ze volledig te begrijpen. Neem bijvoorbeeld deze woorden: “In een bliksemschicht wordt de werkelijke vorm van elk dier blootgelegd. Ook de mensheid, geïllumineerd door mijn licht, heeft de heiligheid die ze ooit bezat herwonnen. Oh, dat de verdorven wereld van het verleden eindelijk in het vuile water is geworpen en, zinkend naar de bodem, is opgelost in modder!” Alle woorden van God bevatten Zijn wezen, en hoewel alle mensen zich bewust zijn van deze woorden, heeft niemand ooit de betekenis ervan gekend. In Gods ogen zijn allen die zich tegen Hem verzetten Zijn vijanden, dat wil zeggen: zij die de kwaadaardige geesten toebehoren zijn beesten. Op basis hiervan kan men de ware gesteldheid van de kerk observeren. Alle mensen worden geïllumineerd door Gods woorden, en in dit licht onderzoeken ze zichzelf zonder dat anderen hun de les lezen, hen kastijden of hen rechtstreeks verdrijven, zonder dat ze gehouden zijn aan andere menselijke handelwijzen en zonder dat anderen dingen aanwijzen. Vanuit het ‘microscopische perspectief’ zien ze heel duidelijk hoeveel ziekte er werkelijk in hen zit. In Gods woorden wordt elke soort geest gerubriceerd en onthuld in zijn oorspronkelijke vorm. De geesten van engelen worden meer geïllumineerd en verlicht, vandaar Gods woorden: “De mensheid [heeft] de heiligheid die ze ooit bezat herwonnen.” Deze woorden zijn gebaseerd op het uiteindelijke resultaat dat God bereikt. Voorlopig kan dit resultaat natuurlijk nog niet volledig worden bereikt – het is maar een voorproefje, waaruit Gods wil blijkt. Deze woorden tonen afdoende aan dat een groot aantal mensen uit elkaar zal vallen binnen Gods woorden en verslagen zal worden in het geleidelijke proces van de heiliging van alle mensen. Hier spreekt “[het] is opgelost in modder” niet tegen dat God de wereld met vuur vernietigt, en “bliksemschicht” slaat op de toorn van God. Wanneer God Zijn grote toorn uitstort, zal de hele wereld als gevolg daarvan allerlei rampen ondervinden, zoals het uitbarsten van een vulkaan. Hoog in de hemel staand valt te zien dat op aarde allerlei soorten rampspoed op de hele mensheid afkomen en elke dag dichterbij komen. Van hoog boven naar beneden kijkend is op aarde een verscheidenheid aan taferelen te zien, zoals de taferelen die aan een aardbeving voorafgaan. Vloeibaar vuur verplaatst zich snel en ongecontroleerd, lava vloeit vrijuit, bergen verschuiven en over alles fonkelt een koud licht. De hele wereld is in het

vuur gezonken. Dit is het tafereel van God die Zijn toorn de vrije loop laat, en het is de tijd van Zijn oordeel. Niemand die van vlees en bloed is zal kunnen ontsnappen. Zo zullen er geen oorlogen tussen landen en conflicten tussen mensen nodig zijn om de hele wereld te vernietigen; in plaats daarvan zal de wereld ‘bewust genieten’ binnen de wieg van Gods tuchtiging. Niemand zal kunnen ontsnappen; alle mensen moeten deze beproeving doorstaan, een voor een. Daarna zal het volledige heelal opnieuw sprankelen van heilige glans, en de hele mensheid zal opnieuw een nieuw leven beginnen. En God zal rusten boven het heelal en zal de hele mensheid elke dag zegenen. De hemel zal niet ondraaglijk verlaten zijn, maar zal de levenskracht herwinnen die de hemel niet heeft gekend sinds de schepping van de wereld, en de komst van de ‘zesde dag’ zal zijn wanneer God een nieuw leven begint. God en de mensheid zullen allebei in rust treden en het heelal zal niet langer troebel of vuil zijn, maar zal vernieuwd worden. Dit is waarom God heeft gezegd: “De aarde is niet langer dodelijk rustig en stil, de hemel niet langer troosteloos en verdrietig.” In het hemelse koninkrijk is er nooit sprake geweest van onrechtvaardigheid of menselijke gevoelens, of ook maar iets van de verdorven gezindheid van de mensheid, omdat Satans verstoring hier niet aanwezig is. ‘Mensen’ kunnen allemaal Gods woorden begrijpen, en het leven in de hemel is een leven vol vreugde. Iedereen in de hemel heeft wijsheid en de waardigheid van God.

uit ‘Hoofdstuk 18’ van ‘Interpretaties van de mysteriën van Gods woorden aan het gehele universum’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Dagelijkse woorden van God Fragment 231

Men kan stellen dat alle uitspraken van vandaag over toekomstige zaken profeteren; deze uitspraken zijn de manier waarop God regelingen treft voor de volgende stap van Zijn werk. God heeft Zijn werk in de mensen van de kerk bijna voltooid. Daarna zal Hij in alle woede verschijnen voor alle mensen. Zoals God zegt: “Ik zal de mensen op aarde mijn daden laten erkennen. Mijn daden zullen voor ‘de rechterstoel’ worden bewezen, zodat zij worden erkend door alle mensen op aarde, die zich er aan zullen onderwerpen.” Heb je iets opgemerkt in deze woorden? Hierin ligt de samenvatting van het volgende deel van Gods werk. Ten eerste zal God alle waakhonden die politieke macht uitoefenen oprecht overtuigen. Hij zal ervoor zorgen dat ze zich uit eigen beweging terugtrekken van het toneel van de geschiedenis, nooit meer om status vechten en zich nooit meer inlaten met plannetjes en intriges. Dit werk moet via God worden verricht door verschillende rampen op aarde op te wekken. Maar het is geenszins het geval dat God zal verschijnen. In deze tijd zal de natie van de grote rode draak nog steeds een land van vuilheid zijn. Daarom zal God niet verschijnen, maar alleen maar door tuchtiging tevoorschijn komen. Zo is de rechtvaardige gezindheid van God, waaraan niemand kan ontkomen. Gedurende

deze tijd zal iedereen die in de natie van de grote rode draak woont met rampspoed te maken krijgen, en hieronder valt natuurlijk ook het koninkrijk op aarde (de kerk). Dit is precies het moment waarop de feiten boven tafel komen. Zo wordt het door alle mensen ervaren en kan niemand ontsnappen. Dit is door God voorbestemd. Het is precies vanwege deze stap van het werk dat God zegt: “Dit is het moment om grootse plannen uit te voeren.” Omdat er in de toekomst geen kerk op aarde zal zijn, en vanwege de komst van rampspoed, zullen mensen alleen kunnen denken aan wat ze vóór zich zien en alle andere dingen negeren, en zal het hun moeilijk vallen om van God te genieten te midden van rampspoed. Daarom wordt mensen gevraagd om God met heel hun hart lief te hebben in deze prachtige tijd, zodat ze de kans niet mislopen. Wanneer dit feit voorbijgaat, zal God de grote rode draak grondig hebben verslagen. Zo zal het werk van getuigenis van het volk van God ten einde komen. Daarna zal God de volgende stap van het werk beginnen: Hij zal het land van de grote rode draak verwoesten en uiteindelijk mensen in het hele heelal ondersteboven aan het kruis spijkeren. Daarna zal Hij de hele mensheid vernietigen – dit zijn de toekomstige stappen van Gods werk. Jullie moeten er daarom naar streven je best te doen om God lief te hebben in deze vredige omgeving. In de toekomst zullen jullie geen kansen meer hebben om God lief te hebben, want alleen mensen in het vlees hebben de kans om God lief te hebben. Wanneer ze in een andere wereld leven, zal niemand het hebben over het liefhebben van God. Is dit niet de verantwoordelijkheid van een schepsel? En hoe moeten jullie God liefhebben in jullie levensdagen? Heb je daar ooit over nagedacht? Wacht je met het liefhebben van God tot na je dood? Is dit geen lege praat? Waarom streef je het liefhebben van God vandaag niet na? Kan het liefhebben van God terwijl je steeds druk bent echte liefde voor God zijn? De reden waarom wordt gezegd dat deze stap van Gods werk spoedig ten einde zal komen, is dat God al een getuigenis tegenover Satan heeft. De mens hoeft daarom niets te doen; de mens wordt alleen gevraagd om het liefhebben van God na te streven gedurende zijn levensjaren – dat is de sleutel. Omdat Gods eisen niet hoog zijn en ook omdat er een brandende bezorgdheid in Zijn hart is, heeft Hij een samenvatting van de volgende stap van het werk geopenbaard vóór het einde van deze stap van het werk. Hieruit blijkt duidelijk hoeveel tijd er is; als God in Zijn hart niet bezorgd was, zou Hij deze woorden dan zo vroeg uiten? Het is omdat er weinig tijd is dat God op deze manier werkt. Het is te hopen dat jullie God met heel je hart, met heel je verstand en met al je kracht kunnen liefhebben, net zoals jullie je eigen leven koesteren. Is dit geen leven met de hoogste betekenis? Waar anders zouden jullie de zin van het leven kunnen vinden? Zijn jullie niet stekeblind? Ben je bereid God lief te hebben? Is God de liefde van de mens waard? Zijn mensen de aanbidding van mensen waard? Nu dan: wat moet je doen? Heb God moedig lief, zonder voorbehoud, en kijk wat God met je zal doen. Kijk of Hij je zal doden. Kortom: de opdracht om God lief te hebben is belangrijker dan het overnemen en opschrijven van dingen voor God. Je moet voorrang geven aan wat het

belangrijkst is, zodat je leven waardevoller wordt en vol geluk zal zijn. Vervolgens moet je wachten op Gods ‘vonnis’ voor jou. Ik vraag me af of het liefhebben van God deel zal uitmaken van je plan. Ik hoop dat ieders plannen datgene zullen worden wat door God compleet wordt gemaakt, en dat ze allemaal werkelijkheid zullen worden.

uit ‘Hoofdstuk 42’ van ‘Interpretaties van de mysteriën van Gods woorden aan het gehele universum’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

6 Gods gezindheid en wat Hij heeft en is

Dagelijkse woorden van God Fragment 232

Ik ben rechtvaardig, ik ben betrouwbaar en ik ben de God die het menselijke hart tot in zijn binnenste onderzoekt! Ik zal onmiddellijk openbaren wie oprecht en wie bedrieglijk is. Jullie hoeven niet bang te worden; alle dingen gebeuren op mijn tijd. Wie oprecht naar mij verlangt en wie niet oprecht naar mij verlangt – dat zal ik jullie één voor één vertellen. Jullie moeten er gewoon voor zorgen dat jullie eten, drinken en vlak bij mij komen staan wanneer je in mijn aanwezigheid komt, en ik zal mijn werk Zelf uitvoeren. Wees niet te zeer gespitst op snelle resultaten; mijn werk is niet iets wat in een oogwenk kan worden voltooid. Mijn werk bevat mijn stappen en mijn wijsheid; daardoor kan mijn wijsheid worden geopenbaard. Ik zal jullie laten zien wat door mijn handen wordt gedaan – de bestraffing van het kwaad en de beloning van het goede. Ik trek beslist niemand voor. Ik zal jou, die mij oprecht liefheeft, oprecht liefhebben en mijn toorn zal altijd met hen zijn die mij niet oprecht liefhebben, zodat ze zich voor eeuwig herinneren dat ik de ware God ben, de God die het menselijke hart tot in zijn binnenste onderzoekt. Gedraag je voor het oog van de mensen niet op een bepaalde manier, maar achter hun rug om op een andere manier; ik zie duidelijk alles wat je doet. Ook al kun je anderen misschien misleiden, mij kun je niet misleiden. Ik zie alles duidelijk. Je kunt onmogelijk iets verbergen; alles ligt in mijn handen. Denk niet dat je slim bent door je onbeduidende rekensommetjes in jouw voordeel uit te laten komen. Ik zeg je: een mens kan nog zo veel plannen smeden, duizenden of tienduizenden, maar uiteindelijk kan hij niet ontsnappen uit de palm van mijn hand. Alle dingen en alle voorwerpen worden door mijn handen bestuurd, dus laat staan één persoon! Probeer me niet te ontwijken of je te verschuilen, probeer niet te vleien of te verbergen. Kan het zijn dat je nog steeds niet ziet dat mijn glorierijke gelaat, mijn toorn en mijn oordeel publiekelijk zijn geopenbaard? Ik zal in een oogwenk en zonder genade oordelen over iedereen die me niet oprecht wil. Mijn medelijden is ten einde gekomen; er is niets meer van over. Wees niet meer schijnheilig en maak een einde aan je wilde en roekeloze manieren.

Pas op, mijn zoon; breng meer tijd in mijn aanwezigheid door en ik zal je onder mijn hoede

nemen. Vrees niet, haal mijn scherpe tweesnijdende zwaard tevoorschijn en vecht met Satan tot het bittere einde in overeenstemming met mijn wil. Ik zal je beschermen; wees niet bezorgd. Alle verborgen dingen zullen aan het licht komen en worden geopenbaard. Ik ben de Zon die licht voortbrengt en heel de duisternis genadeloos verlicht. Mijn oordeel is in zijn geheel geveld; de kerk is een slagveld. Jullie moeten je allemaal gereedmaken en je hele wezen wijden aan de beslissende eindstrijd; ik zal je zeker beschermen, zodat je voor mij de goede, zegevierende strijd kunt vechten.

Wees voorzichtig, want de harten van mensen zijn tegenwoordig bedrieglijk en onvoorspelbaar en kunnen het vertrouwen van andere mensen niet winnen. Alleen ik ben er helemaal voor jullie. In mij is geen bedrog, dus steun op mij! Mijn zonen zullen zeker zegevieren in de beslissende eindstrijd en Satan zal zeker tevoorschijn komen voor de doodstrijd. Vrees niet! Ik ben je kracht en ik ben je alles. Blijf niet piekeren over dingen, want je kunt geen aandacht schenken aan zoveel gedachten. Zoals ik eerder heb gezegd, zal ik jullie niet langer meetrekken over het pad, want de tijd dringt te zeer. Ik heb geen tijd meer om jullie er om de haverklap bij te slepen en jullie te waarschuwen – dat is onmogelijk! Bereid jullie nu maar voor op de strijd. Ik neem volledige verantwoordelijkheid voor jou; alle dingen zijn in mijn handen. Dit is een strijd tot de dood en een van de twee partijen zal zeker omkomen. Maar dit moet duidelijk zijn: ik win altijd en verlies nooit en Satan zal zeker omkomen. Dit is mijn aanpak, mijn werk, mijn wil en mijn plan!

Het is volbracht! Alles is volbracht! Wees niet lafhartig of bevreesd. Ik met jou en jij met mij zullen voor eeuwig en altijd koningen zijn! Mijn woorden, eenmaal uitgesproken, zullen nooit veranderen en gebeurtenissen zullen spoedig over jullie komen. Wees waakzaam! Je moet elke regel zorgvuldig overwegen; blijf niet langer in het vage over mijn woorden. Je moet daarover helder zijn! Vergeet niet om zo veel mogelijk tijd in mijn aanwezigheid door te brengen!

uit 'Hoofdstuk 44' van 'Uitspraken van Christus aan het begin'

Dagelijkse woorden van God Fragment 233

Ik ben begonnen straffend op te treden tegen de mensen die kwaad doen, die macht uitoefenen en die Gods zonen vervolgen. Vanaf nu geldt voor de mensen die mij tegenspreken in hun hart: de hand van mijn bestuurlijke decreten zal altijd op hen rusten. Besef dit! Dit is het begin van mijn oordeel, en er zal aan niemand genade worden bewezen en niemand zal worden ontzien, want ik ben de God zonder emotie die gerechtigheid laat geschieden; het zou voor jullie allemaal goed zijn om dit te erkennen.

Het is niet zo dat ik de mensen die kwaad doen wil straffen: het is eerder zo dat vergelding over hen komt door hun eigen kwaad. Niet snel straf ik iemand, en ook behandel ik niemand onrechtvaardig – ik laat gerechtigheid geschieden aan iedereen. Ik heb mijn zonen zeker lief en ik heb zeker een afkeer van de kwaadaardige mensen die mij trotseren; dit is het uitgangspunt van mijn handelingen. Ieder van jullie moet oog hebben voor mijn bestuurlijke decreten. Zo niet, dan zullen jullie geen enkele angst kennen en zullen jullie zorgeloos voor mij staan; dan zullen jullie niet weten wat ik wil vervolmaken, wat ik compleet wil maken, welke winst ik wil boeken of aan wat voor soort personen mijn koninkrijk behoefte heeft.

Dit zijn mijn bestuurlijke decreten:

1. Wie je ook bent: als je mij tegenspreekt in je hart, zul je worden geoordeeld.
2. Wat de mensen betreft die ik heb verkozen: ze zullen onmiddellijk worden gedisciplineerd als ze er verkeerde ideeën op nahouden.
3. Ik zal de mensen die niet in mij geloven aan één kant plaatsen. Ik zal hen zorgeloos laten spreken en handelen tot het einde toe; dan zal ik hen grondig straffen en hen ervan langs geven.
4. Wat de mensen betreft die in mij geloven: ik zal op hen letten en hen voortdurend beschermen. Voortdurend zal ik hen van leven voorzien, waarbij ik gebruik maak van de weg van de redding. Deze mensen zullen mijn liefde bezitten en zeker niet ten val komen of verdwaald raken. Elke zwakte die ze hebben zal tijdelijk zijn; ik zal die zeker niet gedenken.
5. Wat de mensen betreft die lijken te geloven maar dat niet echt doen (oftewel de mensen die wel geloven dat er een God is, maar die niet naar Christus zoeken, maar ook geen weerstand bieden): dergelijke mensen zijn het meest beklagenswaardig, en dat zal ik hun door mijn daden duidelijk laten zien. Door mijn daden zal ik dergelijke mensen redden en hen terugbrengen.
6. De eerstgeboren zonen die de eersten waren om mijn naam te aanvaarden, zullen gezegend zijn! Ik zal jullie zeker de beste zegeningen toekennen, en jullie zullen een vreugde voelen die jullie hart tevreden stelt; niemand zal dat durven verhinderen. Alles is voor jullie geheel in gereedheid gebracht, want dit is mijn bestuurlijke decreet.

uit 'Hoofdstuk 56' van 'Uitspraken van Christus aan het begin' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 234

Gezegend zijn zij die mijn woord hebben gelezen en geloven dat het in vervulling zal gaan – ik zal je niet slecht behandelen, maar zal dat wat je gelooft in vervulling laten gaan in jou. Dit is mijn zegen die over jou komt. Mijn woord raakt de geheimen die in ieder mens verborgen

zitten. Iedereen heeft dodelijke wonden en ik ben de goede dokter die ze heelt – kom simpelweg in mijn aanwezigheid. Waarom heb ik gezegd dat er in de toekomst geen zorgen en geen tranen meer zullen zijn? Hierom. In mij is alles volbracht, maar in mensen is alles verdorven en ijdel en alles is bedrieglijk voor mensen. In mijn aanwezigheid zul je alles ontvangen, en zul je alle zegeningen die je je niet voor kunt stellen zowel zien als genieten. Degenen die niet tot mij komen, zijn zeker opstandig en zijn beslist degenen die weerstand bieden tegen mij. Ik zal hen zeker niet eenvoudig sparen; ik zal dit soort mensen streng tuchtigen. Onthoud dit! Degenen die meer tot mij komen, zullen meer verkrijgen, maar het zal niet meer zijn dan genade. Later zullen ze nog grotere zegeningen ontvangen.

Vanaf de schepping van de wereld ben ik begonnen met het voorbestemmen en het selecteren van deze groep mensen, namelijk jullie vandaag. Jullie temperament, kaliber, uiterlijk, gestalte, het gezin waarin je bent geboren, je baan en je huwelijk, alles wat je bent, zelfs de kleur van je haar en je huid en het moment van je geboorte zijn allemaal door mijn toedoen bepaald. Zelfs de dingen die je doet en de mensen die je elke dag tegenkomt zijn door mijn toedoen bepaald, om niet te spreken van het feit dat het in werkelijkheid door mij bepaald is dat jij vandaag in mijn aanwezigheid gebracht bent. Breng jezelf niet in verwarring; je moet kalm voortgaan. Waar ik je vandaag van laat genieten, is een deel dat jij verdient en het is door mij voorbestemd bij de schepping van de wereld. Mensen zijn allemaal zo extreem – ze zijn ofwel overdreven koppig of helemaal schaamteloos. Ze zijn niet in staat om dingen aan te pakken volgens mijn plan en ordening. Doe dit niet langer. In mij is alles vrij gemaakt; bind jezelf niet vast, want dan zul je verlies lijden wat je leven betreft. Onthoud dit!

uit 'Hoofdstuk 74' van 'Uitspraken van Christus aan het begin' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 235

Ik ben de unieke God Zelf en ben bovendien de enige persoon van God. Meer nog: ik, de volledigheid van het vlees, ben de volledige manifestatie van God. Eenieder die het waagt mij niet te vereren, eenieder die in zijn ogen verzet durft te tonen, en eenieder die woorden van opstandigheid tegen mij durft te spreken, zal beslist sterven door mijn vervloekingen en toorn (er zal vervloeking zijn wegens mijn toorn). Verder zal eenieder die het waagt mij niet trouw te zijn of niet als een zoon of dochter van mij te zijn, en eenieder die een poging waagt mij te misleiden, beslist sterven aan mijn haat. Mijn rechtvaardigheid, majesteit en oordeel zullen voor altijd en altijd blijven bestaan. In het begin was ik liefhebbend en genadig, maar dit is niet de gezindheid van mijn volledige goddelijkheid; alleen rechtvaardigheid, majesteit en oordeel omvatten de gezindheid van mij, de volledige God Zelf. Tijdens het Tijdperk van Genade was ik liefhebbend en genadig. Vanwege het werk dat ik moest voltooien, bezat ik goedertierenheid en genade, maar

daarna waren zulke dingen niet meer nodig (en ze zijn sindsdien nooit meer nodig geweest). Het is allemaal rechtvaardigheid, majesteit en oordeel, en dit is de volledige gezindheid van mijn normale menselijkheid, gekoppeld aan mijn volledige goddelijkheid.

Degenen die mij niet kennen, zullen vergaan in de put van de afgrond, terwijl zij die zekerheid over mij hebben voor eeuwig zullen leven en verzorgd en beschermd zullen worden binnen mijn liefde. Zodra ik één enkel woord slaak, beven het hele heelal en de uiteinden van de aarde. Wie kan mijn woorden horen en niet van angst beven? Wie kan voorkomen dat verering voor mij in hem opwelt? En wie is niet in staat om uit mijn daden mijn rechtvaardigheid en majesteit te kennen! En wie kan mijn almacht en wijsheid niet in mijn daden zien! Eenieder die niet oplet, zal beslist sterven. Dit komt doordat zij die niet opletten degenen zijn die zich tegen mij verzetten en die mij niet kennen; zij zijn de aartsengel en zijn het meest roekeloos. Onderzoek julliezelf: iedereen die roekeloos, zelfgenoegzaam, verwaand en arrogant is, is beslist een object van mijn haat en zal ongetwijfeld vergaan!

Ik spreek nu de bestuurlijke decreten van mijn koninkrijk uit: alle dingen vallen binnen mijn oordeel, alle dingen vallen binnen mijn rechtvaardigheid, alle dingen vallen binnen mijn majesteit en ik oefen mijn rechtvaardigheid richting iedereen uit. Zij die zeggen in mij te geloven, maar die mij diep vanbinnen tegenspreken, of zij wier harten mij in de steek hebben gelaten, zullen eruit worden getrapt – maar alles op mijn eigen tijd. Mensen die sarcastisch over mij spreken, maar op een manier die anderen niet opmerken, zullen onmiddellijk sterven (ze zullen vergaan in geest, lichaam en ziel). Zij die degenen die ik liefheb onderdrukken of harteloos behandelen, zullen onmiddellijk door mijn toorn worden geoordeeld. Dit betekent dat mensen die jaloers zijn op degenen die ik liefheb, en die denken dat ik onrechtvaardig ben, zullen worden overgeleverd om te worden geoordeeld door degenen die ik liefheb. Allen die zich goed gedragen, die eenvoudig en eerlijk zijn (waaronder zij die geen wijsheid hebben) en die mij met toegewijde oprechtheid behandelen, zullen allemaal in mijn koninkrijk blijven. Zij die geen training hebben doorgemaakt – dat wil zeggen: die eerlijke mensen zonder wijsheid en inzicht – zullen macht hebben in mijn koninkrijk. Maar zij zijn ook behandeld en gebroken. Dat zij geen training hebben ondergaan, is niet absoluut. Veeleer is het door deze dingen dat ik iedereen mijn almacht en mijn wijsheid zal tonen. Ik zal iedereen eruit trappen die nog steeds aan mij twijfelt; ik wil niet één van hen hebben (ik verafschuw mensen die in een tijd als deze nog steeds aan mij twijfelen). Door middel van de daden die ik in het hele heelal verricht, zal ik eerlijke mensen de wonderbaarheid van mijn handelingen laten zien; vervolgens zal ik hun wijsheid, inzicht en onderscheidingsvermogen laten groeien. Ik zal er ook voor zorgen dat bedrieglijke mensen als gevolg van mijn wonderbaarlijke daden in een ogenblik worden vernietigd. Alle eerstgeboren zonen die als eersten mijn naam hebben aanvaard (dat wil zeggen: die heilige en onbezoedelde,

eerlijke mensen), zullen de eersten zijn die zullen intreden in het koninkrijk en naast mij over alle naties en alle volken zullen heersen. Ze zullen als koningen in het koninkrijk heersen en oordelen over alle naties en alle volken (dit verwijst naar alle eerstgeboren zonen in het koninkrijk, en niemand anders). Zij onder alle naties en alle volken die geoordeeld zijn, en die berouw hebben getoond, zullen mijn koninkrijk binnengaan en mijn volk worden, terwijl zij die koppig zijn en geen berouw hebben in de put van de afgrond zullen worden geworpen (om voor altijd te vergaan). Het oordeel in het koninkrijk zal het laatste zijn, en het zal mijn grondige reiniging van de wereld zijn. Er zullen dan geen onrecht, verdriet, tranen of verzuchtingen meer zijn, en sterker nog: er zal geen wereld meer zijn. Alles zal een manifestatie van Christus zijn en alles zal het koninkrijk van Christus zijn. Wat een glorie! Wat een glorie!

uit 'Hoofdstuk 79' van 'Uitspraken van Christus aan het begin' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 236

Nu vaardig ik mijn bestuurlijke decreten voor jullie uit (die ingaan op de dag van hun uitvaardiging en verschillende tuchtigingen toekennen aan verschillende mensen):

Ik houd me aan mijn beloften en alles is in mijn handen: eenieder die twijfelt, zal beslist gedood worden. Er is geen ruimte voor enige overweging; ze zullen onmiddellijk worden verdelgd, waardoor de haat uit mijn hart zal worden gebannen. (Van nu af is het bevestigd dat eenieder die gedood wordt geen lid van mijn koninkrijk mag zijn, en een nakomeling van Satan moet zijn.)

Als eerstgeboren zonen moeten jullie je eigen functies behouden en je eigen plichten goed vervullen, en niet nieuwsgierig zijn. Jullie dienen jezelf op te offeren voor mijn managementplan, en overal waar jullie gaan, moeten jullie goed getuigen van mij en mijn naam verheerlijken. Pleeg geen schandelijke daden; wees voorbeelden voor al mijn zonen en mijn volk. Wees niet losbandig, zelfs niet eventjes: jullie moeten altijd voor iedereen verschijnen met de identiteit van eerstgeboren zonen, en niet onderdanig zijn; in plaats daarvan moeten jullie voortschrijden met opgeheven hoofd. Ik vraag jullie mijn naam te verheerlijken, niet om mijn naam te schande te maken. Zij die eerstgeboren zonen zijn, hebben allemaal hun eigen, individuele rol en kunnen niet alles doen. Dit is de verantwoordelijkheid die ik jullie heb gegeven, en deze moet niet uit de weg worden gegaan. Jullie moeten jezelf van ganser harte toewijden, met je hele geest en al je kracht, om dat te vervullen wat ik jullie heb toevertrouwd.

Vanaf deze dag zal, door de hele universum-wereld heen, het vervullen van de plicht om al mijn zonen en mijn hele volk te hoeden worden toevertrouwd aan mijn eerstgeboren zonen, en zal ik iedereen tuchtigen die zijn hele hart en geest niet kan wijden aan het vervullen ervan. Dit is

mijn rechtvaardigheid. Zelfs mijn eerstgeboren zonen zal ik niet sparen en niet ontzien.

Als er onder mijn zonen of onder mijn volk iemand is die een van mijn eerstgeborenen bespot en beledigt, zal ik hem hardvochtig straffen, want mijn eerstgeboren zonen vertegenwoordigen mijzelf; wat iemand hen aandoet, doet hij ook mij aan. Dit is het strengste van mijn bestuurlijke decreten. Ik zal mijn eerstgeboren zonen toestaan mijn rechtvaardigheid naar wens uit te voeren tegen elke zoon van mij en iedereen van mijn volk die dit decreet overtreedt.

Geleidelijk aan zal ik iedereen verlaten die mij lichtzinnig beschouwt en zich alleen richt op mijn voedsel, kleding en slaap, zich alleen bezighoudt met mijn uitwendige zaken, geen oog heeft voor mijn last en geen aandacht schenkt aan het correct vervullen van zijn eigen rollen. Dit is gericht tot iedereen die oren heeft.

Ieder die zijn dienst aan mij beëindigt, moet zich gehoorzaam terugtrekken zonder ophef te maken. Pas op, anders zal ik je op je plaats zetten. (Dit is een aanvullend decreet.)

Mijn eerstgeboren zonen zullen van nu af aan de ijzeren staaf oppakken en mijn gezag beginnen uit te voeren om over alle naties en volken te heersen, om onder alle naties en volken te wandelen en om onder alle naties en volken mijn oordeel, rechtvaardigheid en majesteit ten uitvoer te brengen. Mijn zonen en mijn volk zullen mij vrezen, mij loven, mij toejuichen en mij verheerlijken zonder ophouden, omdat mijn managementplan vervuld is en mijn eerstgeboren zonen met mij kunnen heersen.

Dit maakt deel uit van mijn bestuurlijke decreten; hierna zal ik ze aan jullie vertellen terwijl het werk vordert. Uit de bovenstaande bestuurlijke decreten zullen jullie opmaken in welk tempo ik mijn werk doe, en ook welke stap mijn werk heeft bereikt. Dit zal een bevestiging zijn.

Ik heb al over Satan geoordeeld. Omdat niets mijn wil in de weg staat en omdat mijn eerstgeboren zonen samen met mij verheerlijkt zijn, heb ik mijn rechtvaardigheid en majesteit al laten gelden jegens de wereld en alle dingen die Satan toebehoren. Ik steek geen vinger uit en besteed geen enkele aandacht aan Satan (want hij verdient het niet eens om met mij te praten). Ik blijf gewoon doen wat ik wil doen. Mijn werk vordert soepel, stap voor stap, en niets op de hele aarde staat mijn wil in de weg. Dit heeft Satan tot op zekere hoogte te schande gezet, en hij is volledig vernietigd, maar dit op zich heeft mijn wil niet vervuld. Ik zal mijn eerstgeboren zonen ook toestaan mijn bestuurlijke decreten over hen uit te voeren. Wat ik Satan aan de ene kant laat zien, is mijn toorn jegens hem; aan de andere kant laat ik hem mijn glorie zien (laat ik hem zien dat mijn eerstgeboren zonen de meest klinkende getuigen zijn van de vernedering van Satan). Ik straf hem niet in persoon; in plaats daarvan laat ik mijn eerstgeboren zonen mijn

rechtvaardigheid en majesteit uitvoeren. Omdat Satan voorheen mijn zonen mishandelde, mijn zonen vervolgde en mijn zonen onderdrukte, zal ik vandaag, nadat het uit is met zijn dienst, mijn volwassen eerstgeboren zonen toestaan met hem af te rekenen. Satan is machteloos geweest tegen de val. De verlamming van alle volken in de wereld is de beste getuigenis; vechtende mensen en oorlogvoerende landen zijn de duidelijke manifestaties van het instorten van Satans koninkrijk. De reden dat ik in het verleden geen tekenen en wonderen liet zien, was om Satan te vernederen en mijn naam te verheerlijken, stap voor stap. Wanneer volledig met Satan is afgerekend, begin ik mijn kracht te tonen: wat ik zeg, ontstaat, en de bovennatuurlijke dingen die niet overeenstemmen met menselijke noties zullen worden vervuld (deze verwijzen naar de zegeningen die spoedig zullen volgen). Omdat ik de praktische God Zelf ben en geen regels heb, en omdat ik spreek volgens veranderingen in mijn managementplan, is wat ik in het verleden heb gezegd niet per se van toepassing in het heden. Klamp je niet vast aan je eigen noties! Ik ben geen God die Zich aan regels houdt; in mijn geval is alles vrij, transcendent en volledig vrijgelaten. Misschien is dat wat gisteren werd gezegd, vandaag achterhaald, of misschien zou het vandaag aan de kant geschoven kunnen worden (maar mijn bestuurlijke decreten zullen nooit veranderen, omdat ze afgekondigd worden). Dit zijn de stappen in mijn managementplan. Klamp je niet vast aan reglementen. Elke dag is er nieuw licht en zijn er nieuwe openbaringen, en dat is mijn plan. Elke dag zal mijn licht in je geopenbaard worden en zal mijn stem vrijgegeven worden in de universum-wereld. Begrijp je dat? Dit is je plicht, de verantwoordelijkheid die ik je heb toevertrouwd. Deze moet je geen moment veronachtzamen. Tot het einde zal ik de mensen die ik goedkeur gebruiken, en dit zal nooit veranderen. Omdat ik de almachtige God ben, weet ik welke soort persoon welk ding moet doen, en ook welke soort persoon in staat is welk ding te doen. Dit is mijn almacht.

uit 'Hoofdstuk 88' van 'Uitspraken van Christus aan het begin' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 237

Elke zin die ik uitspreek draagt gezag en oordeel, en niemand kan dat veranderen. Zodra mijn woorden worden uitgesproken, zullen de dingen zeker worden volbracht volgens mijn woorden; dit is mijn gezindheid. Mijn woorden zijn gezag en wie ze aanpast, beledigt mijn tuchtiging en diegene zal ik neer moeten slaan. In ernstige gevallen brengen ze verwoesting over hun eigen leven en gaan ze naar het dodenrijk of de put van de afgrond in. Dit is de enige manier waarop ik met de mensheid omga en de mens kan dit op geen enkele wijze veranderen – dit is mijn bestuurlijk decreet. Onthoud dit! Niemand is het toegestaan mijn decreet te beledigen; de dingen moeten worden uitgevoerd volgens mijn wil! In het verleden was ik te toegeeflijk voor jullie en werden jullie alleen met mijn woorden geconfronteerd. De woorden die ik sprak over

het neerslaan van mensen zijn nog geen werkelijkheid geworden. Maar vanaf dit moment zullen al deze rampen (met betrekking tot mijn bestuurlijke decreten) zich één voor één voltrekken om degenen te straffen die zich niet schikken naar mijn wil. De feiten moeten zichtbaar worden, anders zouden mensen mijn toorn niet kunnen zien en zouden ze zich keer op keer overgeven aan bandeloosheid. Dit is een stap van mijn managementplan en het is de manier waarop ik de volgende stap van mijn werk zet. Ik vertel jullie dit vooraf, zodat jullie kunnen voorkomen dat jullie overtredingen begaan en voor eeuwig naar de verdoemenis gaan. Dat wil zeggen, vanaf dit moment zal ik ervoor zorgen dat alle mensen, met uitzondering van mijn eerstgeborenen, hun juiste plaats in overeenstemming met mijn wil innemen, en zal ik hen één voor één tuchtigen. Ik zal er zelfs niet één laten ontsnappen. Waag het eens jullie nogmaals over te geven aan bandeloosheid! Waag het eens nogmaals te rebelleren! Ik heb jullie eerder gezegd dat ik rechtvaardig ben tegenover allen, dat ik geen greintje sentiment heb, en dit dient om te laten zien dat mijn gezindheid niet moet worden beledigd. Dit is mijn persoon. Niemand kan dit veranderen. Alle mensen horen mijn woorden en alle mensen zien mijn glorieuze aangezicht. Alle mensen moeten mij volledig en absoluut gehoorzamen – dit is mijn bestuurlijk decreet. Alle mensen in het hele universum en tot aan de uiteinden van de aarde moeten mij prijzen en verheerlijken, want ik ben de unieke God Zelf, want ik ben de persoon van God. Niemand kan mijn woorden en uitspraken veranderen, noch mijn spraak en houding, want dit zijn dingen die alleen mij aangaan, dit zijn dingen die ik van oudsher heb bezeten en die tot in eeuwigheid zullen blijven bestaan.

uit 'Hoofdstuk 100' van 'Uitspraken van Christus aan het begin' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 238

Het werk dat ik heb gepland, blijft onophoudelijk voorwaarts gaan. Het Tijdperk van het Koninkrijk is aangebroken en ik heb jullie als mijn volk in mijn koninkrijk gebracht. Nu stel ik andere eisen aan jullie, dat wil zeggen: ik ga de constitutie afkondigen op basis waarvan ik dit tijdperk ga besturen.

Jullie zijn mijn volk, dus jullie moeten in staat zijn om mijn naam te verheerlijken, oftewel te getuigen te midden van beproevingen. Als mensen mij proberen met gevele te overreden en de waarheid voor mij te verhullen, of achter mijn rug om onbetamelijk handelen, zullen dergelijke mensen zonder uitzondering weggejaagd worden en uit mijn huis worden gezet. Dan kunnen ze wachten tot ik met ze afreken. Zij die mij in het verleden ontrouw en ongehoorzaam zijn geweest, en zich nu openlijk tegen mij keren, zullen eveneens uit mijn huis worden weggejaagd. Mijn volk moet steeds zorgdragen voor mijn last en mijn woorden leren kennen. Alleen zulke mensen zal ik verlichten. Zij zullen zeker onder mijn leiding en verlichting leven en geen

tuchtiging ondergaan. Er zijn er die mijn last veronachtzamen en zich op de planning van hun eigen toekomst richten. Zij zijn niet bezig om mijn hart te behagen maar willen alleen een graantje meepikken. Ik weiger absoluut om die bedelaars te gebruiken, want vanaf het moment van hun geboorte weten ze totaal niet hoe ze voor mijn last moeten zorgdragen. Zulke mensen zijn niet goed bij hun hoofd, ze lijden aan ‘ondervoeding’ van de hersenen en moeten naar huis om ‘aan te sterken’. Aan dergelijke mensen heb ik niets. Iedereen onder mijn volk wordt geacht mij te kennen, tot aan het einde toe, zoals ook niemand bijvoorbeeld geen moment vergeet te eten, zich te kleden en te slapen. Uiteindelijk wordt mij kennen dan een vertrouwde vaardigheid zoals eten, iets wat je moeiteloos, met bedreven hand doet. En de woorden die ik spreek? Die moeten allemaal met de grootste zekerheid worden aangenomen en volledig worden geassimileerd. Van oppervlakkige halve maatregelen kan er geen sprake zijn. Iedereen die geen acht slaat op mijn woorden weerstaat mij in mijn ogen. Iedereen die mijn woorden niet eet of ze niet wil leren kennen, schenkt geen aandacht aan mij en zal meteen buiten de deur van mijn huis worden gezet. Want, ik heb het al eerder gezegd, ik wil niet heel veel mensen, maar een select groepje. Als er uit honderd mensen maar één in staat is om mij door mijn woorden te leren kennen, zou ik bereid zijn om alle anderen weg te doen, zodat ik deze ene gericht kan verlichten en illumineren. Zo zie je dat het niet per se zo is dat alleen grotere aantallen mij kunnen manifesteren, naar mijn voorbeeld kunnen leven. Ik wil de tarwe (ook al zijn de korrels niet helemaal volgroeid) en niet het onkruid (ook al zijn de korrels volgroeid genoeg om bewondering te oogsten). Wat betreft degenen die niet willen zoeken, maar zich lui gedragen: zij behoren uit zichzelf weg te gaan. Ik wil ze niet meer zien, opdat ze mijn naam niet te schande maken.

uit ‘Hoofdstuk 5’ van ‘Gods woorden aan het hele universum’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Dagelijkse woorden van God Fragment 239

Aangezien je tot de mensen in mijn huis behoort en in mijn koninkrijk mij trouw bent, moeten je doen en laten voldoen aan de standaarden van mijn eis. Ik wil niet dat je alleen maar een zwevende wolk bent, je moet helderwitte sneeuw zijn en niet alleen het wezen daarvan hebben, maar vooral de waarde. Omdat ik uit het heilige land kom, lijkt ik niet op de lotus, die zijn naam niet waarmaakt, omdat hij uit het slijk komt en niet uit het heilige land. Als een nieuwe hemel neerdaalt op de aarde en een nieuwe aarde zich uitspreidt over het hemelgewelf, dan doe ik officieel mijn werk in de wereld. Wie onder de mensen kent mij? Wie heeft mij gezien toen ik gekomen ben? Wie heeft gezien dat ik niet alleen een naam maar ook een wezen heb? Met mijn hand veeg ik de witte wolken opzij om het hemelgewelf nauwkeurig te bekijken. In het hemelruim is er niets dat niet door mijn hand gestuurd is, onder het hemelruim is er niemand die

niet een klein beetje inspanning bijdraagt aan het succes van mijn machtige werk. Mijn eisen aan de mensen op aarde zijn helemaal niet zo hoog, omdat ik altijd een praktische God ben en omdat ik de Almachtige ben die de mensen geschapen heeft en hen door en door kent. Wie onder de mensen wordt niet door de Almachtige gezien? Hoe zouden ze zelfs in de verste hoeken van de aarde aan de onderzoekende blik van mijn Geest kunnen ontkomen? Hoewel de mensen mijn Geest 'kennen', beledigen ze desondanks mijn Geest. Mijn woorden leggen ieders lelijke kanten en ieders diepste gedachten bloot, zodat allen op aarde goed zichtbaar worden door mijn licht en neervallen onder mijn toezicht. Maar hoewel de mensen neervallen, durft hun hart zich niet te ver van mij te verwijderen. Welke van de schepselen vat geen liefde voor mij op door mijn daden? Wie gaat er niet naar mij dorsten door mijn woorden? In wie ontstaan er geen gevoelens van toewijding door mijn liefde? Alleen door Satans verdorvenheid kunnen de mensen niet tot in het rijk komen zoals ik van ze eis. Zelfs over de laagste eisen die ik stel maken ze zich bezorgd, om maar te zwijgen over vandaag, waarin Satans oproer ten top rijst en zijn razernij heerst, of de tijd dat ze, vertrapt door Satan, met vuil bedekt zijn geraakt? Waarom zou ik niet verdrietig zijn omdat de mensen al bedorven zijn en daardoor niet meer om mijn hart geven? Heb ik soms medelijden met Satan? Heb ik soms een fout gemaakt in wie ik liefheb? Als de mensen me ongehoorzaam zijn, huilt mijn hart in het verborgene; als de mensen zich tegen me verzetten, tuchtig ik hen; als de mensen door mij worden gered en opstaan uit de dood, voed ik hen met zorg; wanneer ze zich aan mij onderwerpen, kan mijn hart gerust zijn en voel ik op slag grote veranderingen in hemel en aarde en alle dingen. Wanneer de mensen me loven, hoe kan ik daar dan niet van genieten? Als de mensen over me getuigen en door mij zijn gewonnen, hoe zou ik niet verheerlijkt worden? Is het doen en laten van de mensen soms niet door mij aangestuurd en van mij afkomstig? Zonder mijn aanwijzingen zijn mensen lui en lusteloos houdt iedereen zich achter mijn rug om bezig met dat 'gewaardeerde' gesjoemel. Denk je soms dat het vlees waarin ik mij kleed niets weet van wat je doet, hoe je handelt en wat je zegt? Jarenlang heb ik regen en wind weerstaan en ook ik heb geproefd hoe bitter het leven in de wereld kan zijn, maar als ik er goed over nadenk, is er geen enkel lijden dat vleselijke mensen hun hoop in mij kan doen verliezen en al helemaal geen zoetheid die hen onverschillig, ontmoedigd of afwijzend tegenover mij kan doen worden. Is de liefde van de mens dan echt beperkt tot geen pijn en geen zoetheid?

uit 'Hoofdstuk 9' van 'Gods woorden aan het hele universum' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 240

Aangezien ik jullie nu tot dit punt heb geleid, heb ik passende regelingen getroffen en heb ik mijn eigen doelen. Als ik jullie daar vandaag over zou vertellen, zouden jullie dan echt in staat zijn om ze te kennen? Ik ben goed bekend met de gedachten in de geest van de mens en de

wensen van het hart van de mens: wie heeft nooit een uitweg gezocht voor zichzelf? Wie heeft er nooit aan zijn eigen vooruitzichten gedacht? Al is de mens begiftigd met een rijk en oogverblindend intellect, wie had kunnen voorspellen dat het heden zo zou blijken te zijn als het nu is, na eeuwen? Is dit echt de vrucht van je eigen subjectieve inspanningen? Is dit de beloning voor je onvermoeibare ijver? Is dit het prachtige tafereel dat je voor ogen hebt? Als ik niet de hele mensheid zou begeleiden, wie zou zich dan kunnen afscheiden van mijn regelingen en een andere uitweg vinden? Zijn het de dingen die de mens zich voorstelt en wenst, die hem tot het huidige moment hebben gebracht? Veel mensen leiden hun hele leven zonder dat hun wensen worden vervuld. Is dit echt vanwege een fout in hun denken? Het leven van veel mensen is vol van onverwacht geluk en voldoening. Is dit echt omdat ze te weinig verwachten? Wie van de hele mensheid wordt niet verzorgd in de ogen van de Almachtige? Wie leeft niet te midden van de voorbestemming van de Almachtige? Gebeurt iemands leven en dood volgens zijn eigen keuze? Bestuurt de mens zijn eigen lot? Veel mensen schreeuwen om de dood, maar toch is deze ver van hen verwijderd; veel mensen willen degenen zijn die sterk in het leven staan en vrezen de dood, maar zonder dat ze er erg in hebben nadert de dag van hun ondergang die hen in de afgrond van de dood stort; veel mensen kijken naar de lucht en zuchten diep; veel mensen huilen met grote, jammerende uithalen; veel mensen weerstaan beproevingen niet; en veel mensen worden de gevangene van verleiding. Hoewel ik niet persoonlijk verschijn om mij duidelijk aan de mens te laten zien, vrezen veel mensen mijn aangezicht, ze zijn enorm bang dat ik ze zal neerhalen, dat ik ze zal versmachten. Kent de mens mij werkelijk, of niet? Niemand kan het met zekerheid zeggen, nietwaar? Jullie zijn bang voor mij en mijn tuchting, maar jullie staan ook op en verzetten je openlijk tegen mij en veroordelen mij. Is dit niet het geval? Dat de mens mij nooit heeft gekend, is omdat hij mijn gezicht nog nooit heeft gezien of mijn stem gehoord. Daarom, ook al ben ik in het hart van de mens, is er iemand in wiens hart ik niet wazig en onduidelijk ben? Is er iemand van jullie in wiens hart ik volkomen duidelijk ben? Ik wil niet dat degenen die mijn volk zijn mij ook als vaag en onduidelijk zien, en daarom begin ik aan dit grote werk.

Ik kom stilletjes onder de mensen en ik vertrek zachtjes. Heeft iemand me ooit gezien? Is de zon in staat om mij te zien vanwege zijn brandende vlammen? Kan de maan mij zien vanwege zijn schitterende helderheid? Kunnen de sterrenbeelden mij zien vanwege hun plaats in de lucht? Wanneer ik kom, weet niemand, en alle dingen blijven onwetend, en wanneer ik vertrek, is de mens zich daar nog steeds van niets bewust. Wie kan een getuigenis tegenover mij afleggen? Zou het de lof van de mensen op aarde kunnen zijn? Zouden het de lelies die in het wild bloeien kunnen zijn? Zijn het de vogels die in de lucht vliegen? Zijn het de leeuwen die brullen in de bergen? Niemand kan volledig getuige van mij zijn! Niemand kan het werk doen dat ik zal doen!

Zelfs als ze dit werk zouden doen, welk effect zou het hebben? Elke dag beschouw ik elke daad van veel mensen, en elke dag doorzoek ik het hart en de geest van veel mensen; nooit is iemand aan mijn oordeel ontsnapt en nooit heeft iemand zich onttrokken aan de realiteit van mijn oordeel. Ik sta boven de hemel en kijk in de verte: ontelbare mensen zijn door mij neergehaald, maar ook ontelbare mensen leven te midden van mijn genade en goedertierenheid. Leef ook jij niet onder zulke omstandigheden?

uit 'Hoofdstuk 11' van 'Gods woorden aan het hele universum' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 241

Op aarde ben ik de praktische God Zelf in de harten van de mensen; in de hemel ben ik de Meester van alle schepselen. Ik heb bergen beklommen en rivieren doorwaad, en te midden van de mensheid ben ik verschenen en verdwenen. Wie durft zich openlijk tegen de praktische God Zelf te verzetten? Wie durft weg te breken van de soevereiniteit van de Almachtige? Wie durft zonder enige zweem van twijfel te beweren dat ik in de hemel ben? Bovendien, wie durft te beweren dat ik mij onweerlegbaar op aarde bevind? Helemaal niemand onder de mensen is in staat om in detail weer te geven op welke plaatsen ik mij bevind. Kan het zijn dat ik de bovennatuurlijke God Zelf ben, wanneer ik in de hemel ben? Kan het zijn dat ik de praktische God Zelf ben, wanneer ik op aarde ben? De vraag of ik al dan niet de praktische God Zelf ben, kan beslist niet worden beantwoord door het feit dat ik de Heerser van de hele schepping ben of het feit dat ik het lijden van de menselijke wereld ervaar, of wel soms? Als dat het geval was, zouden mensen dan niet onwetend zijn zonder dat daar nog enige hoop voor was? Ik ben in de hemel; ik ben ook op de aarde; ik behoor tot de ontelbare dingen van de schepping en ook tot de ontelbare mensen. De mens kan me elke dag aanraken; sterker nog, hij kan me elke dag zien. Voor de mensheid lijk ik soms verscholen en soms zichtbaar te zijn; ik schijn echt te bestaan, en toch lijk ik ook niet te zijn. In mij schuilen mysteries die voor de mens niet te doorgronden zijn. Het is alsof alle mensen mij door een microscoop afspeuren om nog meer mysteries in mij te ontdekken, in de hoop daarmee het ongemakkelijke gevoel uit hun hart te verjagen. Maar zelfs al zouden ze een fluorescoop gebruiken, hoe zou de mensheid de geheimen kunnen ontdekken die in mij verscholen liggen?

Wanneer mijn volk door wat ik doe samen met mij verheerlijkt wordt, zal de schuilplaats van de grote rode draak worden opgegraven, en alle modder en vuil zullen geheel worden weggevaagd. En het vervuilde water, verzameld gedurende talloze jaren, zal opdrogen door mijn brandend vuur en niet langer bestaan. Dan zal de grote rode draak vergaan in de poel van vuur en zwavel. Zijn jullie echt bereid om onder mijn liefhebbende zorg te blijven zodat jullie niet door de draak worden gegrepen? Haten jullie zijn bedrieglijke listen echt? Wie kan een standvastige

getuige voor mij zijn? Omwille van mijn naam, omwille van mijn Geest, omwille van mijn gehele managementplan: wie is in staat de volle kracht van zijn lichaam op te offeren? In deze tijd waarin het koninkrijk in de mensenwereld is, ben ik persoonlijk naar de wereld van de mensen gekomen. Als dat niet zo was, zou er dan iemand namens mij onverschrokken het slagveld durven betreden? Opdat het koninkrijk vorm kan krijgen, opdat mijn hart tevreden kan zijn, en nogmaals, opdat mijn dag komt, opdat de tijd komt dat de ontelbare dingen in de schepping herboren worden en overvloedig groeien, opdat de mens gered kan worden uit de zee van het lijden, opdat de dag van morgen komt, en opdat die dag wonderbaarlijk zal zijn en zal bloeien en gedijen, en nogmaals, opdat de vreugde van de toekomst er zal zijn, om dit alles streeft de gehele mensheid hier met alle kracht naar en spaart ze niets in haar zelfopoffering voor mij. Is dit geen teken dat de overwinning al van mij is, en een teken dat mijn plan voltooid is?

Hoe langer de mens in laatste dagen leeft, hoe meer hij de leegte van de wereld voelt en des te minder moed hij heeft om zijn leven te leven. Daarom zijn talloze mensen teleurgesteld gestorven, zijn talloze anderen teleurgesteld in hun zoektocht, en lijden talloze anderen doordat ze zich door Satan laten manipuleren. Ik heb zoveel mensen gered, zovelen geholpen, en mensen die van het licht weg dwaalden heb ik zo vaak teruggebracht naar een verlichte plek, opdat ze mij in het licht zouden kennen en te midden van het geluk van mij zouden kunnen genieten. Vanwege de komst van mijn licht groeit de aanbidding in het hart van de mensen die in mijn koninkrijk leven, want ik ben een God die door de mensheid bemind kan worden, een God aan wie de mensheid zich in innige hechting vastklampt; en de mensheid wordt vervuld met een blijvende indruk van mijn wezen. Maar uiteindelijk begrijpt niemand of dit het werk van de Geest is of een functie van het vlees. Het zou mensen een heel leven kosten om slechts dit ene ding tot in de kleinste details te ervaren. De mensen hebben mij nooit in het diepst van hun hart veracht; het is eerder zo dat zij zich in het diepst van hun geest aan mij vastklampen. Mijn wijsheid vergroot zijn eerbied, de wonderen die ik verricht zijn een lust voor zijn oog, mijn woorden laten hem duizelen en toch koestert hij ze innig. Mijn werkelijkheid laat de mens met de mond vol tanden staan; hij blijft stomverbaasd en perplex achter, en toch is hij bereid het allemaal te accepteren. Is dit niet precies de maat van de mens zoals hij waarlijk is?

uit 'Hoofdstuk 15' van 'Gods woorden aan het hele universum' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 242

1. De mens moet zichzelf niet groter maken of verheerlijken. Hij moet God aanbidden en verheerlijken.
2. Je moet alles doen dat Gods werk ten goede komt, en alles laten dat de belangen van

Gods werk schaadt. Je moet Gods naam, Gods getuigenis en Gods werk verdedigen.

3. Het geld, materiële objecten en alle eigendommen in Gods huishouden zijn offerandes die door de mens gegeven moeten worden. Niemand mag van deze offerandes genieten, behalve de priesters en God, want de offerandes van de mens zijn voor het genot van God, God deelt deze offerandes alleen met de priesters en niemand anders is bevoegd of heeft het recht om ook maar van enig deel te genieten. Alle offerandes van de mens (inclusief geld en materiële dingen waarvan genoten kan worden) zijn aan God geschonken, niet aan de mens. En dus zou de mens er niet van moeten genieten; als de mens dat zou doen, betekent het dat hij offerandes steelt. Ieder die dat doet, is een Judas, want behalve dat hij een verrader was, deed Judas ook een greep uit de geldbuidel.

4. De gezindheid van de mens is verdorven en bovendien is hij bezeten van emoties. Daarom is het absoluut verboden dat twee personen van verschillend geslacht zonder toezicht samenwerken wanneer ze God dienen. Ieder die daarop wordt betrapt, zal zonder uitzondering worden verbannen, en niemand is gevrijwaard.

5. Je mag geen oordeel vellen over God, of zaken die met God te maken hebben terloops bespreken. Je moet doen wat de mens hoort te doen, en spreken zoals de mens hoort te spreken, je mag niet over je limiet heengaan of je grenzen overschrijden. Bewaak je eigen tong en wees voorzichtig waar je je voeten neerzet. Dit zal er allemaal voor zorgen dat je niets doet wat Gods gezindheid zal beledigen.

6. Je moet doen wat de mens hoort te doen en je verplichtingen nakomen, je verantwoordelijkheden nakomen en je aan je plicht houden. Omdat je in God gelooft, moet je een bijdrage leveren aan Gods werk; als je dat niet doet, ben je ongeschikt om de woorden van God te eten en te drinken, en ben je ongeschikt om in Gods huishouden te wonen.

7. Bij het werk en kerkzaken moet je, naast aan God gehoorzamen, bij alles wat je doet de instructies opvolgen van de persoon die door de Heilige Geest gebruikt wordt. Zelfs de kleinste overtreding is onacceptabel. Je moet volkomen meegaand zijn en geen analyse maken van goed of fout; wat goed of fout is, heeft niets met jou te maken. Jij moet je alleen bezighouden met absolute gehoorzaamheid.

8. Mensen die in God geloven, moeten God gehoorzamen en Hem aanbidden. Je moet geen enkele persoon verheerlijken of naar hem opkijken; je moet niet God op de eerste plaats, de mensen naar wie je opkijkt op de tweede en jezelf op de derde plaats zetten. Geen enkele persoon zou een plaats in jouw hart moeten hebben en je moet niet denken dat mensen – vooral hen die je vereert – op gelijk niveau staan met God, dat ze Zijn gelijke zijn. Dit is voor God onverdraaglijk.

9. Jouw gedachten moeten gaan over het werk van de kerk. Je moet de vooruitzichten van jouw eigen vlees opzij zetten, je moet beslist zijn in familieaangelegenheden, je met heel je hart toewijden aan het werk van God, en Gods werk op de eerste plaats zetten en je eigen leven op de tweede. Dit is de betamelijkheid van een heilige.

10. Familieleden die niet gelovig zijn (jouw kinderen, echtgenoot of echtgenote, zussen, ouders, enzovoort) moeten niet de kerk in gedwongen worden. Gods huishouden komt geen leden tekort en het is zinloos om die aantallen te vergroten met mensen die nutteloos zijn. Al diegenen die niet van harte geloven, moeten niet in de kerk binnengeleid worden. Dit decreet is aan alle mensen gericht. Wat deze kwestie betreft, moeten jullie elkaar controleren, monitoren en herinneren, en niemand mag het overtreden. Zelfs wanneer familieleden die niet van het geloof zijn met tegenzin de kerk binnengaan, mogen ze geen boeken krijgen, of een nieuwe naam; zulke mensen horen niet bij Gods huishouden en hun toetreding tot de kerk moet met alle mogelijke middelen worden tegengehouden. Als de kerk in problemen komt vanwege een invasie van demonen, dan zul je zelf uitgebannen worden of zul je restricties opgelegd krijgen. Kortom, iedereen draagt hierin verantwoordelijkheid, maar je moet hier ook niet roekeloos mee omgaan, of het gebruiken om iemand iets op het persoonlijke vlak betaald te zetten.

uit 'De tien bestuurlijke decreten waaraan Gods uitverkoren volk moet gehoorzamen in het Tijdperk van het Koninkrijk'

Dagelijkse woorden van God Fragment 243

Mensen moeten zich houden aan de vele plichten die ze moeten vervullen. Daar moeten de mensen zich aan houden en die moeten zij uitvoeren. Laat de Heilige Geest doen wat door de Heilige Geest gedaan moet worden; mensen kunnen daar geen rol in spelen. Mensen moeten zich houden aan datgene wat mensen moeten doen; dat heeft geen betrekking op de Heilige Geest. Het gaat daarbij alleen om datgene wat mensen moeten doen en waar zij trouw aan moeten zijn als aan een gebod, net als trouw aan de wet van het Oude Testament. Hoewel het nu niet het Tijdperk van de Wet is, zijn er nog steeds vele woorden die gelijk zijn aan die in het Tijdperk van de Wet en waaraan onverkort vastgehouden moet worden, en zij worden niet alleen maar uitgevoerd door te vertrouwen op de aanraking door de Heilige Geest, maar ze moeten door mensen nageleefd worden. Bijvoorbeeld: vel geen oordeel over het werk van de praktische God; verzet je niet tegen de mens over wie God getuigenis heeft afgelegd; ken je plaats voor Gods aangezicht en wees niet losbandig; spreek met mate en laat je woorden en daden in overeenstemming zijn met de regelingen die de mens over wie God getuigenis heeft afgelegd, heeft ingesteld; heb ontzag voor de getuigenis van God; veronachtzaam het werk van God en de woorden uit Zijn mond niet; boots de toon en de bedoelingen van Gods uitspraken niet na; doe naar buiten toe niets wat duidelijk ingaat tegen de mens over wie God getuigenis heeft afgelegd.

Dit, en nog meer, is waar iedereen zich aan dient te houden. In elk tijdperk stelt God veel aan de wetten verwante regels vast waaraan de mens zich moet houden. Daardoor stelt Hij grenzen aan de gezindheid van de mens en onderzoekt Hij diens oprechtheid. Neem bijvoorbeeld het gebod 'Eer je vader en je moeder' uit het tijdperk van het Oude Testament. Dit gebod geldt tegenwoordig niet meer; destijds beperkte het alleen enkele externe gezindheid van de mens, werd het gebruikt om de oprechtheid van het geloof van de mens in God aan te tonen en was het het teken van hen die in God geloofden. Hoewel we nu in het Tijdperk van het Koninkrijk leven, zijn er toch nog veel regels waar mensen zich aan moeten houden. De regels van het verleden gelden niet; tegenwoordig zijn er vele, meer toepasselijke zaken die mensen moeten doen en die noodzakelijk zijn. Ze hebben niets te maken met het werk van de Heilige Geest en moeten door de mens uitgevoerd worden.

In het Tijdperk van Genade zijn veel praktijken uit het Tijdperk van de Wet afgeschaft, omdat die wetten in die tijd niet echt effectief waren voor het werk. Nadat die wetten waren afgeschaft, werden veel praktijken ingevoerd die wel geschikt waren voor dat tijdperk en die zijn uitgegroeid tot de vele regels die er tegenwoordig zijn. Toen de God van vandaag verscheen, werden die regels overbodig en hoefden ze niet meer nageleefd te worden. Er werden veel praktijken ingevoerd die voor het werk in de huidige tijd geschikt zijn. Tegenwoordig zijn deze praktijken geen regels, ze zijn er om een doel te bereiken; voor vandaag zijn ze geschikt en morgen worden het misschien voorschriften. Samenvattend: je moet je houden aan dat wat vruchtbaar is voor het werk dat je vandaag doet. Denk niet aan morgen: wat je vandaag doet, doe je ter wille van vandaag. Misschien zijn er morgen wel betere praktijken en moet je die dan uitvoeren, maar besteed daar niet te veel aandacht aan; houd je aan datgene waaraan je je vandaag moet houden zodat je niet tegen God ingaat. Vandaag de dag is het voor de mensen het allerbelangrijkst dat zij zich houden aan wat hieronder vermeld staat. Je moet niet proberen om bij de God die voor je staat een wit voetje te halen of iets voor Hem te verbergen. Spreek geen onreine of hooghartige taal tegen de God die voor je staat. Bedrieg de God die voor je staat niet door mooie woorden en fraaie toespraken met het doel Zijn vertrouwen te winnen. Handel niet oneerbiedig voor Gods aangezicht. Gehoorzaam alle woorden die uit Gods mond komen en verzet je niet tegen Zijn woorden, ga er niet tegen in en betwist ze niet. Leg de woorden die uit Gods mond komen niet op de manier uit die je het best uitkomt. Houd je tong in bedwang, opdat je niet ten prooi valt aan de bedrieglijke plannen van de goddelozen. Let op waar je loopt, opdat je de grenzen die God voor jou heeft gesteld niet overschrijdt. Als je zondigt, zal dit ervoor zorgen dat je de plaats van God inneemt en woorden spreekt die verwaand en hoogdravend zijn en zul je dus door God worden verafschuwde. Je moet de woorden die uit de mond van God komen niet achteloos verspreiden, anders zullen anderen je bespotten en zullen de duivels je voor

de gek houden. Gehoorzaam al het werk dat door de God van vandaag gedaan wordt. Zelfs als je het niet begrijpt, moet je er geen oordeel over vellen; het enige wat je kunt doen is te streven en te communiceren. Niemand mag inbreuk maken op Gods oorspronkelijke positie. Het enige wat je kunt doen is de God van vandaag dienen vanuit de standplaats van de mensen. De God van vandaag kun je niet onderwijzen vanaf de plaats van de mensen; dat is misplaatst. Niemand mag op de plaats staan van de mens over wie God getuigenis heeft afgelegd; in je woorden, daden en diepste gedachten sta je op de standplaats van de mensen. Daar moet je je bij neerleggen, het is de verantwoordelijkheid van de mens, het kan door niemand veranderd worden, en als je dat wel zou doen, zou je inbreuk maken op de bestuursbesluiten. Iedereen moet dat onthouden.

uit 'De geboden van het nieuwe tijdperk' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 244

Er zijn veel dingen die ik hoop dat jullie bereiken. Jullie daden en zelfs jullie hele leven kunnen echter onmogelijk helemaal aan mijn eisen voldoen, dus ik heb geen andere keuze dan rechtstreeks ter zake te komen en jullie mijn wil uit te leggen. Aangezien jullie onderscheidingsvermogen slecht ontwikkeld is, net als jullie vermogen de dingen naar waarde te schatten, zijn jullie bijna volledig onwetend van zowel mijn gezindheid als mijn wezen. Daarom is het dringend dat ik jullie daarover nader inlicht. Ongeacht hoeveel je tot nu al begrepen hebt en je bereidheid deze dingen te begrijpen, moet ik ze nog steeds in detail aan jullie uitleggen. Deze zaken zijn jullie niet geheel vreemd, maar jullie lijken de betekenis ervan niet te begrijpen en zijn er niet mee vertrouwd. Velen van jullie hebben slechts een vaag begrip, en bovendien begrijpen jullie het slechts gedeeltelijk en onvolledig. Om jullie te helpen de waarheid beter te beoefenen, dat wil zeggen, om mijn woorden beter in praktijk te brengen, denk ik dat jullie om te beginnen deze zaken moeten leren kennen. Anders zal jullie geloof vaag en hypocriet blijven, en vermengd met de valkuilen van religie. Als je de gezindheid van God niet begrijpt, dan zul je nooit het werk kunnen doen dat je voor Hem zou moeten doen. Als je het wezen van God niet kent, dan zal het voor jou onmogelijk zijn Hem eerbied te tonen en Hem te vrezen. In plaats daarvan zal er slechts sprake zijn van achteloze plichtmatigheid, dubbelzinnigheid, en bovendien, onverbeterlijke godslastering. Hoewel het begrijpen van Gods gezindheid inderdaad belangrijk is en het kennen van Gods wezen niet mag worden genegeerd, heeft niemand deze kwesties tot op de grond toe onderzocht of uitgediept. Het is duidelijk dat jullie allen de bestuurlijke ordinanties die ik heb uitgevaardigd, hebben afgewezen. Als jullie de gezindheid van God niet begrijpen, dan kunnen jullie zijn gezindheid gemakkelijk beledigen. Met zo'n overtreding roepen we in feite Gods toorn op, en de uiteindelijke vrucht van jouw handelen is de overtreding van Zijn bestuurlijke ordinanties. Nu zou je moeten beseffen dat het begrijpen van Gods gezindheid

samengaat met het kennen van Zijn wezen, en dat als je met het begrip van Gods gezindheid ook de bestuurlijke ordinanties begrijpt. Zeker, veel van Gods bestuurlijke ordinanties staan in verband met Gods gezindheid, maar Zijn gezindheid komt erin nog niet volledig tot uitdrukking. Daarom moeten jullie een stap verder gaan in het ontwikkelen van meer begrip van Gods gezindheid.

uit 'Het is heel belangrijk Gods gezindheid te begrijpen' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 245

De gezindheid van God is een onderwerp dat voor iedereen heel abstract lijkt en dat bovendien niet voor iedereen eenvoudig te accepteren is, want Zijn gezindheid lijkt niet op de persoonlijkheid van een mens. Ook God heeft Zijn eigen emoties: vreugde, woede, verdriet en geluk. Maar deze emoties verschillen van de emoties van de mens. God is wat Hij is en Hij heeft wat Hij heeft. Alles wat Hij uitdrukt en openbaart is een weergave van Zijn wezen en Zijn identiteit. De mens kan niet vervangen wat Hij is en wat Hij heeft en evenmin Zijn wezen en Zijn identiteit. Zijn gezindheid omvat Zijn liefde voor de mensheid, troost voor de mensheid, haat jegens de mensheid en zelfs een grondig begrip van de mensheid. De persoonlijkheid van de mens kan echter optimistisch, levendig of ongevoelig zijn. De gezindheid van God is een gezindheid die aan de Heerser over alle dingen en levende wezens toebehoort, aan de Heer van de schepping. Zijn gezindheid vertegenwoordigt eer, macht, edelmoedigheid, grandeur en bovenal oppergezag. Zijn gezindheid is het symbool van gezag, het symbool van alles wat rechtvaardig is, het symbool van alles wat mooi en goed is. Sterker nog, deze is een symbool van Hem die niet door de duisternis of een vijandelijke macht overwonnen of binnengedrongen kan worden^[a] en is een symbool van Hem die niet door een schepsel beledigd kan worden (maar ook geen belediging tolereert)^[b]. Zijn gezindheid is het symbool van de hoogste macht. Geen mens kan of mag Zijn werk of Zijn gezindheid verstoren. De persoonlijkheid van de mens is daarentegen niet meer dan slechts een symbool van de geringe superioriteit van de mens over het dier. De mens heeft in en van zichzelf geen gezag, geen autonomie en geen vermogen zichzelf te overstijgen, maar is in wezen iemand die is overgeleverd aan de genade van allerlei mensen, gebeurtenissen en dingen. De vreugde van God is te danken aan het bestaan en het ontstaan van rechtvaardigheid en licht, vanwege de vernietiging van het duister en het kwaad. Hij schept er behagen in het licht en het goede leven aan de mensheid te geven, Zijn vreugde is een rechtvaardige vreugde, een symbool van het bestaan van alles wat positief is, en meer nog, een symbool van veelbelovendheid. Gods woede komt door de schade die Zijn mensheid wordt toegebracht door het bestaan en de inmenging van onrechtvaardigheid, door het bestaan van het kwaad en de duisternis, door het bestaan van dingen die de waarheid verdringen en meer nog

door het bestaan van dingen die het goede en het mooie bestrijden. Zijn woede is er symbool van dat alle negatieve dingen niet meer bestaan. Sterker nog, het is een symbool van Zijn heiligheid. Zijn verdriet komt door de mensheid, voor wie Hij hoop koestert, maar die in duisternis is vervallen, omdat het werk dat Hij aan de mens verricht niet aan Zijn verwachtingen voldoet en omdat de mensheid die Hij liefheeft niet in zijn geheel in het licht kan leven. Hij voelt verdriet voor de onschuldige mensheid, voor de eerlijke maar onwetende mens, en voor de mens die goed is, maar die het aan een eigen visie ontbreekt. Zijn verdriet is een symbool van Zijn goedheid en Zijn genade, en symbool van schoonheid en vriendelijkheid. Zijn geluk haalt Hij uiteraard uit het verslaan van Zijn vijanden en het bereiken van oprechtheid van de mens. Maar meer nog wordt Hij gelukkig van het uitdrijven en de vernietiging van alle vijandelijke krachten en omdat de mensheid dan een goed en vredig leven krijgt. Gods geluk lijkt niet op de vreugde van de mens. Het is eerder het gevoel goede vruchten te oogsten, een gevoel dat vreugde zelfs overstijgt. Zijn geluk staat symbool voor het feit dat de mens van nu af aan ontsnapt aan het lijden en staat symbool voor het feit dat de mensheid de wereld van het licht binnentreedt. De emoties van de mensheid komen daarentegen allemaal op ten behoeve van haar eigenbelang, niet voor rechtvaardigheid, voor licht of voor wat mooi is en allerm minst voor de genade die door de hemel is geschonken. De emoties van de mensheid zijn zelfzuchtig en behoren toe aan de wereld van de duisternis. Ze bestaan niet voor de wil, laat staan voor het plan van God. Daarom kunnen de mens en God nooit in één adem worden genoemd. God blijft altijd het hoogst verheven en eerzaam, terwijl de mens voor eeuwig minderwaardig en waardeloos blijft. Dit komt doordat God Zichzelf altijd opoffert en aan de mensheid wijdt, terwijl de mens altijd alleen voor zichzelf neemt en zich alleen voor zichzelf inspannt. God doet altijd moeite voor de overleving van de mens, en toch draagt de mens nooit iets bij aan het licht of rechtvaardigheid. Zelfs als de mens enige tijd zijn best doet, is dit nog zo zwak dat het nooit tegen een stootje kan, want de inspanning van de mens is altijd voor zijn eigen belang en nooit voor anderen. De mens is altijd zelfzuchtig, terwijl God altijd onbaatzuchtig is. God is de bron van alles wat rechtvaardig, goed en mooi is, terwijl de mens degene is die alle lelijkheid en kwaad opvolgt en zichtbaar maakt. God zal Zijn wezen van rechtvaardigheid en schoonheid nooit veranderen, maar de mens is heel goed in staat op ieder moment en in iedere situatie de rechtvaardigheid te verraden en ver van God af te dwalen.

uit 'Het is heel belangrijk Gods gezindheid te begrijpen' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Voetnoten:

- a. In de oorspronkelijke tekst staat: "het is een symbool van niet in staat zijn om te worden".
- b. In de oorspronkelijke tekst staat: "evenals een symbool van niet in staat zijn om beledigd te worden (en niet tolereren om beledigd te worden)".

Dagelijkse woorden van God Fragment 246

Iedere zin die ik heb uitgesproken bevat Gods gezindheid. Jullie zouden er goed aan doen zorgvuldig over mijn woorden na te denken. Daar zullen jullie beslist veel baat bij hebben. Het is heel moeilijk het wezen van God te begrijpen, maar ik vertrouw erop dat jullie allemaal ten minste enig idee hebben van Gods gezindheid. Dus hoop ik dat jullie mij meer laten zien en dat jullie meer doen van datgene wat Gods gezindheid niet beledigt. Dan zal ik gerustgesteld zijn. Houd God bijvoorbeeld altijd in je hart. Handel volgens Zijn woorden. Zoek in alle dingen Zijn bedoelingen, en doe niets wat God bezoedelt of onteert. Je zou God zeker niet in je achterhoofd moeten houden om een toekomstige leegte in je hart mee te vullen. Als je dat doet, heb je Gods gezindheid beledigd. Nogmaals, stel dat je nooit in je hele leven godslasterende opmerkingen hebt gemaakt of klachten over God hebt geuit, stel dat je in staat bent alles wat Hij aan jou heeft toevertrouwd goed uit te voeren en je ook nog aan al Zijn woorden te onderwerpen, dan zul je hebben vermeden dat je de bestuurlijke decreten hebt overtreden. Maar als je bijvoorbeeld ooit gezegd hebt: “Waarom denk ik niet dat Hij God is?” “Ik denk dat deze woorden niets dan een soort verlichting van de Heilige Geest zijn,” “Naar mijn mening is niet alles wat God doet per se goed,” “Gods menselijkheid is niet superieur aan de mijne,” “Gods woorden zijn gewoon ongeloofwaardig,” of andere soortgelijke veroordelende opmerkingen, dan roep ik je dringend op vaker te biechten en berouw te hebben over je zonden. Je zult anders nooit een kans maken op vergeving, want je hebt dan niet een mens beledigd, maar God Zelf. Je denkt misschien dat je oordeelt over een mens, maar Gods Geest ziet dat niet zo. Jouw gebrek aan respect voor Zijn vlees staat gelijk aan gebrek aan respect voor Hem. Nu dit zo is, heb je Gods gezindheid nu niet beledigd? Je moet goed onthouden dat alles wat door de Geest van God is gedaan, gedaan is om Zijn werk in het vlees te waarborgen en zodat het werk goed wordt gedaan. Als je dit negeert, dan zeg ik dat je iemand bent die er nooit in zal kunnen slagen om in God te geloven. Want je hebt de toorn van God uitgelokt en dus zal Hij een passende straf gebruiken om jou een lesje te leren.

Het wezen van God leren kennen is geen kleinigheid. Je moet Zijn gezindheid begrijpen. Zo zul je geleidelijk en onbewust het wezen van God leren kennen. Als je deze kennis binnen bent gegaan, zul je erachter komen dat je een hogere en mooiere staat binnen stapt. Uiteindelijk zul je je schamen voor je afschuwelijke ziel en bovendien zul je voelen dat je je nergens voor je schaamte kunt verbergen. Op dat moment zal er steeds minder in jouw gedrag zijn dat Gods gezindheid beledigt, je hart zal Gods hart steeds dichterbij komen, en geleidelijk aan zal er liefde voor Hem in je hart groeien. Dit is een teken dat de mensheid een prachtige staat binnengaat. Maar tot nu toe hebben jullie die nog niet bereikt. Jullie rennen allemaal druk rond voor jullie

bestemming, maar wie heeft er nog enige interesse om te proberen het wezen van God te kennen? Als dit zo doorgaat overtreden jullie allemaal, zonder het te weten, de bestuurlijke decreten, want jullie begrijpen veel te weinig van de gezindheid van God. Zijn jullie nu dus met jullie daden niet de basis aan het leggen voor jullie overtredingen tegen de gezindheid van God? Dat ik jullie vraag de gezindheid van God te begrijpen is niet in strijd met mijn werk. Wanneer jullie immers vaak de bestuurlijke decreten overtreden, wie van jullie zal dan aan zijn straf ontkomen? Zou mijn werk dan niet geheel vergeefs zijn geweest? Daarom vraag ik jullie nog steeds, naast je eigen gedrag gedetailleerd te onderzoeken, voorzichtigheid te betrachten bij ieder stap die je neemt. Dit is de strengere eis die ik aan jullie stel in de hoop dat jullie deze allemaal zorgvuldig willen overwegen en jullie serieuze aandacht willen geven. Mocht de dag aanbreken dat jullie handelingen mij tot razernij tarten, dan zullen de consequenties alleen voor jullie rekening zijn, en zal er niemand anders zijn om de straf in jullie plaats te ondergaan.

uit 'Het is heel belangrijk Gods gezindheid te begrijpen' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 247

Mensen zeggen dat God een rechtvaardige God is en dat zolang de mens Hem tot het einde volgt, Hij zeker onpartijdig zal zijn jegens de mens, want Hij is zeer rechtvaardig. Als de mens Hem tot het einde zou volgen, zou Hij de mens dan terzijde kunnen schuiven? Ik ben onpartijdig jegens alle mensen en beoordeel alle mensen met mijn rechtvaardige gezindheid, maar er zijn gepaste voorwaarden voor de eisen die ik aan de mens stel en wat ik eis moet door alle mensen worden bereikt, ongeacht wie ze zijn. Het maakt mij niet uit hoe uitgebreid of eerbiedwaardig je kwalificaties zijn; het maakt mij alleen uit of je op mijn manier wandelt en of je wel of niet houdt van en dorst naar de waarheid. Als je de waarheid mist en in plaats daarvan mijn naam beschaamt en niet handelt volgens mijn manier, alleen maar zonder zorg of bezorgdheid volgt, dan zal ik je op dat moment slaan en je straffen voor je kwaad en wat heb je dan te zeggen? Zul je kunnen zeggen dat God niet rechtvaardig is? Als je heden hebt voldaan aan de woorden die ik heb gesproken, ben je het soort persoon dat ik goedkeur. Je zegt dat je altijd hebt geleden terwijl je God volgde, dat je Hem volgde door dik en dun en de goede en slechte tijden met Hem hebt gedeeld, maar je hebt niet naar de woorden die door God gesproken zijn geleefd; je wilt alleen maar elke dag voor God rennen en je voor God uitsloven, en hebt nooit gedacht om een leven van betekenis na te leven. Je zegt ook: "In ieder geval geloof ik dat God rechtvaardig is. Ik heb voor Hem geleden, ben druk voor Hem bezig geweest en heb mezelf aan Hem toegewijd en heb hard gewerkt ondanks dat ik geen erkenning ontving; Hij zal me zeker herinneren." Het is waar dat God rechtvaardig is, maar deze gerechtigheid is niet aangetast door onzuiverheden: het bevat geen menselijke wil en het is niet besmet door het vlees of menselijk handelen. Allen die

opstandig zijn en tegenwerken en niet in overeenstemming zijn met Zijn weg, zullen gestraft worden; niemand van hen is vergeven en niemand wordt gespaard! Sommige mensen zeggen: “Vandaag de dag ben ik druk bezig voor u; wanneer het einde komt, kunt u mij dan een kleine zegen geven?” Dus ik vraag jou: “Heb je voldaan aan mijn woorden?” De gerechtigheid waarover je spreekt is gebaseerd op een handeling. Je denkt alleen maar dat ik rechtvaardig en onpartijdig tegenover alle mensen ben en dat allen die mij tot het einde volgen zeker zullen worden gered en mijn zegeningen zullen krijgen. Er is een innerlijke betekenis van mijn woorden die luidt: “Allen die mij tot het einde toe volgen, zijn er zeker van om gered te worden”: zij die mij tot het einde volgen, zijn degenen die volledig door mij zullen worden gewonnen, zij zijn degenen die, nadat ze door mij zijn overwonnen, de waarheid zoeken en volmaakt worden gemaakt. Aan welke voorwaarden heb jij voldaan? Je hebt alleen voor elkaar gekregen dat je mij tot het einde toe hebt gevolgd, maar wat nog meer? Heb je mijn woorden nageleefd? Je hebt een van mijn vijf vereisten bereikt, maar je bent niet van plan om de resterende vier te bereiken. Je hebt simpelweg het eenvoudigste, gemakkelijkste pad gevonden en hebt het ondertussen nagevolgd, terwijl je jezelf gelukkig prijsde. Betreffende zo’n persoon als jij is mijn rechtschapen gezindheid er een van tuchtiging en oordeel, het is er een van rechtvaardige vergelding en het is de rechtvaardige straf van alle boosdoeners; al diegenen die niet mijn weg bewandelen zullen zeker gestraft worden, zelfs als ze tot het einde volgen. Dit is de gerechtigheid van God. Wanneer deze rechtvaardige gezindheid wordt uitgedrukt in de straf voor de mens, zal de mens versteddeld staan en betreuren dat hij, terwijl hij God volgt, niet Zijn weg begaat. “Op dat moment leed ik slechts een beetje, terwijl ik God volgde, maar wandelde niet op de weg van God. Welke excuses zijn er? Er is geen andere keuze dan te worden getuchtigd!” Maar in gedachten denkt hij: hoe dan ook, ik ben tot het einde gevolgd, dus zelfs als u me tuchtigt, kan het geen al te zware tuchtiging zijn en na het eisen van deze tuchtiging, wilt u me nog steeds. Ik weet dat u rechtvaardig bent en mij niet voor altijd zo zult behandelen. Ik ben tenslotte niet zoals degenen die worden weggevaagd; degenen die zijn uitgeroeid, zullen een zware tuchtiging ontvangen, terwijl mijn tuchtiging lichter zal zijn. Gods rechtvaardige gezindheid is niet zoals je zegt. Het is niet zo dat degenen die goed zijn in het belijden van hun zonden soepel worden behandeld. Gerechtigheid is heiligheid en is een gezindheid die intolerant is ten opzichte van belediging door de mens en alles wat vuil is en niet veranderd is, is het doelwit van Gods afkeer. Gods rechtvaardige gezindheid is geen wet, maar een bestuurlijk decreet: het is een bestuurlijk decreet binnen het koninkrijk en dit bestuurlijk decreet is de rechtvaardige straf voor iedereen die de waarheid niet bezit en niet is veranderd en er is geen marge voor redding. Want wanneer elke persoon naar soort wordt ingedeeld, zal het goede worden beloond en zal het kwaad worden gestraft. Het is wanneer de bestemming van de mens zal worden duidelijk gemaakt, het is de tijd dat het werk van de zaligheid zal eindigen, waarna

het werk van het redden van de mens niet langer zal worden uitgevoerd en vergelding zal komen over iedereen die kwaad doet.

uit 'De ervaringen van Petrus: zijn kennis van tuchting en oordeel' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 248

Ik ben een vuur dat alles verwoest en ik duld geen belediging. Omdat mensen allemaal door mij zijn geschapen, moeten ze gehoorzamen wat ik ook maar zeg en doe, en mogen ze niet in opstand komen. Mensen hebben het recht niet om zich met mijn werk te bemoeien, laat staan dat ze bevoegd zijn om te analyseren wat goed en fout is in mijn werk en woorden. Ik ben de Heer van de schepping, en de schepsels moeten alles wat ik vereis bereiken met een hart vol eerbied voor mij; ze moeten niet proberen met mij te redeneren en moeten zich vooral niet verzetten. Met mijn gezag heers ik over mijn mensen, en allen die onderdeel vormen van mijn schepping moeten zich onderwerpen aan mijn gezag. Hoewel jullie tegenwoordig vrijmoedig en aanmatigend zijn tegenover mij, hoewel jullie ongehoorzaam zijn aan de woorden waarmee ik jullie onderricht en geen angst kennen, beantwoord ik jullie opstandigheid alleen maar met verdraagzaamheid. Ik zal niet in een driftbui uitbarsten en mijn werk aantasten omdat minuscule, onbeduidende maden het vuil in de mestvaalt hebben omgewoeld. Ik gedoog het voortdurende bestaan van alles waarvan ik walg en alle dingen die ik verafschuw omwille van de wil van mijn Vader, en dat zal ik doen tot mijn uitspraken compleet zijn, tot mijn allerlaatste moment. Maak je geen zorgen! Ik kan mij niet verlagen tot hetzelfde niveau als een naamloze made, en zal mijn mate van vaardigheid niet met de jouwe meten. Ik walg van je, maar ik kan het volhouden. Je bent me ongehoorzaam, maar je kunt niet ontsnappen aan de dag waarop ik je zal tuchtigen, die mijn Vader mij heeft beloofd. Kan een geschapen made zich meten met de Heer van de schepping? In de herfst keren gevallen bladeren terug naar hun wortels; jij zult terugkeren naar het huis van je 'vader' en ik zal terugkeren aan mijn Vaders zijde. Zijn tedere genegenheid zal me begeleiden, en jij zult gevolgd worden door het vertrappen van je vader. Ik zal de glorie van mijn Vader hebben, en jij zult de schande van de jouwe hebben. Ik zal de tuchting die ik lange tijd heb ingehouden gebruiken om je te begeleiden, en jouw ranzige vlees, dat al tienduizenden jaren verdorven is, zal met mijn tuchting in aanraking komen. Ik zal mijn werk van woorden in jou hebben voltooid, begeleid door verdraagzaamheid, en jij zult de rol beginnen te vervullen van het ondergaan van rampspoed door toedoen van mijn woorden. Ik zal me enorm verheugen en werken in Israël; jij zult wenen en knarsetanden, bestaan en sterven in de modder. Ik zal mijn oorspronkelijke vorm terugkrijgen en niet langer met je verblijven in de vuilheid, terwijl jij je oorspronkelijke lelijkheid zult terugkrijgen en zult blijven rondgraven in de mestvaalt. Wanneer mijn werk en woorden zijn voltooid, zal het voor mij een dag van vreugde zijn. Wanneer het

klaar is met jouw verzet en opstandigheid, zal het voor jou een dag van wenen zijn. Ik zal niet met je meevoelen, en je zult me nooit meer zien. Ik zal niet langer in dialoog met je treden, en je zult me nooit meer tegenkomen. Ik zal je opstandigheid haten, en je zult mijn beminnelijkheid missen. Ik zal je treffen, en je zult naar me smachten. Ik zal met graagte van je weggaan, en je zult je bewust zijn van je schuld aan mij. Ik zal je nooit meer zien, maar jij zult altijd op me hopen. Ik zal je haten omdat je je momenteel tegen me verzet, en je zult me missen omdat ik je momenteel tuchtig. Ik zal niet naast je willen wonen, maar je zult er bitter naar smachten en voor eeuwig wenen, want je zult alles berouwen wat je me hebt aangedaan. Je zult wroeging voelen voor je opstandigheid en verzet, je zult zelfs vol spijt met je gezicht naar beneden op de grond liggen en voor me neervallen en zweren dat je me nooit meer ongehoorzaam zult zijn. Maar in je hart zul je mij alleen liefhebben, en toch zul je mijn stem nooit kunnen horen. Ik zal je beschaamd maken over jezelf.

uit 'Wanneer vallende bladeren terugkeren naar hun wortels, zul je spijt krijgen van al het kwaad dat je hebt gedaan' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 249

Mijn genade uit zich over degenen die mij liefhebben en zichzelf verloochenen. En de straf waarmee de goddelozen bezocht worden is juist het bewijs van mijn rechtvaardige gezindheid, en meer nog, getuige van mijn toorn. Als rampspoed aanbreekt, zal honger en pest uitgegoten worden over allen die zich tegen mij verzetten en zij zullen huilen. Zij die allerlei vormen van kwaad hebben bedreven, maar mij vele jaren hebben gevolgd, zullen niet ontsnappen aan het boeten voor hun zonden. Ook hun zal rampspoed overkomen, zoals maar zelden is gezien in miljoenen jaren, en zij zullen in een constante staat van paniek en angst leven. En mijn volgers die alleen aan mij trouw zijn gebleven, zullen juichen en mijn macht bejubelen. Zij zullen een onuitsprekelijke voldoening ervaren en leven in een vreugde die ik de mensheid nog nooit eerder heb toebedeeld. Want ik koester de goede daden van de mens en verafschuw hun kwade daden. Sinds ik de mensheid ben gaan leiden, hoopte ik van harte een groep mensen te winnen die eensgezind waren met mij. Ik ben degenen die niet eensgezind met mij waren niet vergeten. Ik heb hen met afkeer op mijn hart gedragen en wacht alleen maar op de gelegenheid dat ik mij op hen kan vergelden, hetgeen ik met genoegen zal aanschouwen. Uiteindelijk is vandaag mijn dag gekomen en ik hoef niet langer te wachten!

Mijn definitieve werk is niet alleen om de mens te straffen, maar ook om de bestemming van de mens te regelen. Zelfs meer nog: het is bedoeld om van iedereen erkenning te ontvangen voor alles wat ik heb gedaan. Ik wil dat ieder mens inziet dat wat ik heb gedaan het juiste is en dat alles wat ik heb gedaan een uitdrukking is van mijn gezindheid; het was niet door toedoen

van de mens, en zeker niet van de natuur, dat de mensheid is voortgebracht. Integendeel, ik ben het zelf die elk levend wezen van de schepping voed. Zonder mijn bestaan zal de mensheid alleen maar ten onder gaan en door onheil getroffen worden. Geen mens zal ooit nog de prachtige zon, de mooie maan of de groene wereld aanschouwen. De mensheid zal alleen de kille nacht kennen en de onverbiddelijke vallei van de schaduw des doods. Ik ben de enige redding voor de mensheid. Ik ben de enige hoop voor de mens en, meer nog, het bestaan van de gehele mensheid hangt van mij af. Zonder mij zal de mensheid onmiddellijk tot complete stilstand gebracht worden. Zonder mij zal de mensheid door rampen getroffen worden en vertrapt worden door allerlei geesten, ook al ziet niemand naar mij om. Ik heb een werk gedaan dat door niemand anders kan worden verricht. Mijn enige hoop is dat de mens mij met enkele goede daden kan terugbetalen. Hoewel degenen die mij kunnen terugbetalen slechts met weinig zijn, zal ik mijn reis in de mensenwereld toch beëindigen. Ik zal beginnen met de volgende stap van mijn werk dat zich ontvouwt, omdat al mijn haastige komen en gaan te midden van de mensen deze vele jaren vruchtbaar is geweest. Ik ben zeer tevreden. Het gaat mij niet om het aantal mensen maar eerder om hun goede daden. Hoe dan ook, ik hoop dat jullie voor jullie eigen bestemming een toereikend aantal goede daden voorbereiden. Dan zal ik tevreden zijn. Anders zal niemand van jullie de rampspoed ontkomen die over jullie komt. De rampspoed komt van mij en wordt natuurlijk door mij georkestreerd. Als ik jullie niet als goed kan beschouwen, dan zullen jullie het lijden aan rampspoed niet ontkomen. Te midden van de verdrukking werden jullie acties en daden niet geheel geschikt bevonden, want jullie geloof en liefde waren hol en jullie betoonden jezelf alleen maar als verlegen of hard. Zo beschouwd, zal ik alleen maar een oordeel vellen in termen van goed of slecht. Mijn zorg blijft uitgaan naar de manier waarop elk van jullie handelt en zich uitdrukt, op basis waarvan ik jullie einde zal bepalen. Dit moet ik echter duidelijk maken: ik zal niet meer genadig zijn voor hen die mij in het geheel niet trouw zijn in tijden van verdrukking, want mijn genade reikt maar zover. Bovendien kan ik geen sympathie opbrengen voor degenen die mij eens hebben verraden, nog minder wil ik geassocieerd worden met mensen die de belangen van hun vrienden verraden. Dit is mijn gezindheid, wie de persoon ook maar mag zijn. Dit moet ik jullie zeggen: wie mijn hart breekt, zal geen tweede keer clementie van mij ontvangen en degene die mij trouw is geweest, zal voor altijd in mijn hart blijven.

uit 'Bereid voldoende goede daden voor voor je bestemming' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 250

Toen God naar de aarde kwam, was Hij niet van de wereld en Hij is geen vlees geworden om van de wereld te genieten. De plaats waarop Zijn werk het best Zijn gezindheid zou onthullen en het meest betekenisvol zou zijn, is precies de plaats waar Hij werd geboren. Ongeacht of het

nu een heilig of smerig land is, en ongeacht waar Hij werkt, Hij is heilig. Alles in de wereld werd door Hem geschapen, hoewel alles is verdorven door Satan. Toch zijn alle dingen nog altijd van Hem; ze zijn allemaal in Zijn handen. Hij komt naar een smerig land en werkt daar om Zijn heiligheid te openbaren; Hij doet dit alleen omwille van Zijn werk, dat wil zeggen, Hij ondergaat grote vernedering door op deze manier te werken om de mensen van dit smerige land te redden. Dat wordt gedaan om te getuigen, omwille van de hele mensheid. Dergelijk werk laat mensen Gods rechtvaardigheid zien en Gods oppergezag kan zo beter worden getoond. Zijn grootsheid en oprechtheid komen tot uiting in de redding van een groep lage mensen op wie anderen neerkijken. Dat Hij wordt geboren in een smerig land, bewijst helemaal niet dat Hij laag is; het stelt juist de hele schepping in staat om Zijn grootsheid en Zijn ware liefde voor de mensheid te zien. Hoe meer Hij op deze manier doet, hoe meer het Zijn zuivere liefde, Zijn onberispelijke liefde voor de mens openbaart. God is heilig en rechtvaardig. Hoewel Hij in een smerig land werd geboren en hoewel Hij leeft met die mensen die vol zijn van smerigheid, net zoals Jezus leefde met zondaars in het Tijdperk van Genade, is al Zijn werk soms niet in het belang van het overleven van de hele mensheid? Gaat het er niet om dat de mensheid grote redding kan ontvangen? Tweeduizend jaar geleden woonde Hij een aantal jaren bij zondaars. Dat was in het belang van verlossing. Vandaag leeft Hij in een groep smerige, eenvoudige mensen. Dat is in het belang van redding. Is niet al Zijn werk in het belang van jullie, de mensen? Als het niet was geweest om de mensheid te redden, waarom zou Hij dan, nadat Hij in een kribbe was geboren, zo veel jaren met zondaars hebben geleefd en geleden? En als het niet was om de mensheid te redden, waarom zou Hij dan voor de tweede keer terugkeren in het vlees, geboren in dit land waar demonen samenkomen, en leven met deze mensen die diep verdorven zijn door Satan? Is God soms niet trouw? Welk deel van Zijn werk is niet voor de mensheid geweest? Welk deel is niet voor jullie bestemming geweest? God is heilig. Dat verandert nooit. Hij is niet vervuild door smerigheid, hoewel Hij naar een smerig land is gekomen; dat kan alleen maar betekenen dat Gods liefde voor de mensheid zeer onbaatzuchtig is en het lijden en de vernedering die Hij doorstaat zeer groot zijn! Weten jullie niet hoe groot Zijn vernedering is omwille van jullie allemaal en jullie lot? Hij redt geen belangrijke mensen of zonen van rijke en machtige families, maar Hij redt juist diegenen die eenvoudig zijn en op wie wordt neergekeken. Is dat niet allemaal Zijn heiligheid? Is dat niet allemaal Zijn rechtvaardigheid? Hij wilde liever in een smerig land geboren worden en alle vernedering ondergaan omwille van het overleven van de hele mensheid. God is heel echt – Hij doet geen onecht werk. Wordt niet elke fase van werk op zo'n praktische manier gedaan? Hoewel mensen Hem allemaal zwartmaken en zeggen dat Hij aan tafel zit met zondaars, hoewel mensen Hem allemaal bespotten en zeggen dat Hij leeft met de zonen van smerigheid, dat Hij leeft met de laagste mensen, heeft Hij nog steeds een onbaatzuchtige toewijding en wordt Hij nog steeds op deze manier door de mensen afgewezen. Is het lijden dat

Hij doorstaat niet groter dan jullie lijden? Is het werk dat Hij doet niet meer dan de prijs die jullie hebben betaald?

uit 'Het belang van het redden van de afstammelingen van Moab' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 251

God heeft Zichzelf in zo'n mate nederig opgesteld dat Hij Zijn werk doet in deze vuile en verdorven mensen, en deze groep mensen vervolmaakt. God is niet alleen vleesgeworden om onder de mensen te wonen en te eten, om mensen te hoeden en om te voorzien in wat mensen nodig hebben. Belangrijker is dat Hij Zijn machtige reddingswerk en overwinningswerk verricht onder deze ondraaglijk verdorven mensen. Hij is naar het hart van de grote rode draak gekomen om deze mensen te redden die het meest verdorven zijn van allemaal, zodat alle mensen veranderd en vernieuwd kunnen worden. De immense beproeving die God verdraagt, is niet alleen de beproeving die de vleesgeworden God verdraagt; ze bestaat er bovenal uit dat de Geest van God extreme vernedering ondergaat – Hij vernedert en verbergt Zichzelf zozeer dat Hij een gewone persoon wordt. God was vleesgeworden en nam een vleselijke vorm aan, zodat de mensen zien dat Hij een normaal menselijk leven en normale menselijke behoeften heeft. Dit is genoeg om te bewijzen dat God Zichzelf verregaand nederig heeft opgesteld. De Geest van God wordt verwezenlijkt in het vlees. Zijn Geest is zo verheven en groots en toch neemt Hij de vorm aan van een gewone mens, een verwaarloosbare mens, om zo het werk van Zijn Geest te doen. Het kaliber, het inzicht, het verstand, de menselijkheid en het leven van elk van jullie tonen aan dat jullie het werkelijk onwaardig zijn dit soort werk van God te aanvaarden. Jullie zijn het werkelijk onwaardig God zulke beproevingen te laten ondergaan omwille van jullie. God is zo groots. Hij is zo soeverein en mensen zijn zo bescheiden, en ondanks dat werkt Hij in hen. Hij is niet alleen vleesgeworden om mensen te voorzien en tot mensen te spreken; Hij leeft zelfs samen met mensen. God is zo nederig, zo beminnelijk.

uit 'Alleen diegenen die zich richten op de praktijk kunnen vervolmaakt worden' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 252

God heeft veel slapeloze nachten doorstaan omwille van het werk met de mensheid. Van hoog boven tot de laagste diepten is Hij afgedaald naar de levende hel waarin de mens leeft om Zijn dagen bij de mens door te brengen. Hij heeft nooit geklaagd over de haveloosheid onder de mensen, heeft de mens nooit berispt om zijn ongehoorzaamheid, maar verdraagt de grootste vernedering terwijl Hij Zijn werk persoonlijk uitvoert. Hoe kon God tot de hel behoren? Hoe kon Hij Zijn leven in de hel doorbrengen? Maar ten behoeve van de hele mensheid, zodat de ganse mensheid eerder rust kan vinden, heeft Hij vernedering doorstaan en onrecht geleden door naar

de aarde te komen, en is Hij persoonlijk de ‘hel’ en het ‘dodenrijk’ binnengegaan, in het hol van de tijger, om de mens te redden. Hoe is de mens gekwalificeerd om tegen God op te staan? Welke reden heeft hij om wederom over God te klagen? Hoe kan hij het lef hebben om God weer aan te kijken? God is uit de hemel gekomen naar dit uiterst vuile land van kwaad en heeft Zijn grieven nooit geventileerd of over de mens geklaagd, maar aanvaardt in plaats daarvan de plagen^[1] en verdrukking van de mens kalm. Hij heeft de onredelijke eisen van de mens nooit terug gesmeten, Hij heeft nooit buitensporige eisen aan de mens gesteld en Hij heeft nooit onredelijke eisen aan de mens gesteld; Hij doet al het werk dat de mens eist gewoon zonder klacht: onderrichten, verlichten, terechtwijzen, de loutering van woorden, in herinnering roepen, aansporen, troosten, oordelen en openbaren. Welke stappen van Hem zijn niet voor het leven van de mens geweest? Hoewel Hij de vooruitzichten en het lot van de mens heeft weggenomen, welke door God uitgevoerde stappen zijn niet voor het lot van de mens geweest? Welke zijn niet ten behoeve van de overleving van de mens geweest? Welke zijn er niet geweest om de mens te bevrijden van dit lijden en van de verdrukking van duistere machten die zo zwart als de nacht zijn? Welke zijn er niet ten behoeve van de mens? Wie kan Gods hart begrijpen, dat als een liefdevolle moeder is? Wie kan Gods zeer bereidwillige hart vatten? Gods bevlogen hart en vurige verwachtingen zijn terugbetaald met kille harten, met verharde, onverschillige ogen, met de herhaalde uitbranders en beledigingen van de mens, met scherpe opmerkingen, sarcasme en kleinering, ze zijn terugbetaald met de spot van de mens, met zijn vertrappen en verwerping, met zijn onbegrip, klaagzang, vervreemding en vermijding, met niets anders dan bedrog, aanvallen en bitterheid. Warme woorden zijn onthaald door fronsende wenkbrauwen en het kille verzet van duizend vermanende vingers. God kan slechts volharden, met gebogen hoofd, mensen dienend als een bereidwillige os^[2] Zoveel zonnen en manen, zo vaak heeft Hij de sterren aanschouwd, zo vaak is Hij in de ochtendschemer vertrokken en in de avondschemer teruggekeerd en heeft Hij liggen woelen en draaien van zielenpijn, duizend keer groter dan de pijn van Zijn vertrek bij de Vader, de aanvallen en het breken van de mens verdragen, plus de behandeling en snoeiing van de mens. Gods nederigheid en verborgenheid zijn terugbetaald met het vooroordeel^[3] van de mens, met de oneerlijke opvattingen en behandeling van de mens, en Zijn anonimiteit, verdraagzaamheid en tolerantie zijn terugbetaald met de gulzige blik van de mens; de mens probeert God dood te stampen, zonder wroeging, en probeert God de grond in te trappen. De houding van de mens in zijn behandeling jegens God is er een van ‘zeldzame slimheid’ en God, die door de mens op de kop gezeten en veracht wordt, wordt platgewalst onder de voeten van tienduizenden mensen terwijl de mens zelf hoog oprijst, alsof hij de koning van het kasteel is, alsof hij absolute macht wil grijpen,^[4] om audiëntie te houden van achter een scherm, om God de nauwgezette en gezagsgetrouwe bestuurder achter de schermen te maken, die niet terug mag vechten of problemen mag veroorzaken; God moet de rol van de laatste keizer spelen, Hij moet

een marionet^[5] zijn, zonder enige vrijheid. Er zijn geen woorden voor de daden van de mens, dus hoezo is hij gekwalificeerd om dit of dat van God te eisen? Hoezo is hij gekwalificeerd om God suggesties aan de hand te doen? Hoezo is hij gekwalificeerd om te eisen dat God met zijn zwakheden meevoelt? Hoezo is hij geschikt om Gods barmhartigheid te ontvangen? Hoezo is hij geschikt om Gods grootmoedigheid keer op keer te ontvangen? Hoezo is hij geschikt om Gods vergeving keer op keer te ontvangen? Waar is hun geweten? Hij heeft Gods hart lang geleden gebroken, hij heeft Gods hart lang geleden al in gruzelementen achtergelaten. God kwam fris en monter onder de mensen, in de hoop dat mensen barmhartig jegens Hem zouden zijn, al was het maar met een beetje warmte. Maar de mens is traag om Gods hart te vertroosten, Hij is alleen maar aangevallen en gekweld met sneeuwballen^[6]; het hart van de mens is te gulzig, zijn verlangen is te groot, hij heeft nooit genoeg, hij is altijd ondeugend en dwaas, hij gunt God nooit enige vrijheid of recht van spreken en hij laat God geen andere keuze dan Zich aan vernedering te onderwerpen en de mens toe te staan Hem naar wens te manipuleren.

uit 'Werk en intrede (9)' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Voetnoten:

1. "Plagen" legt de ongehoorzaamheid van de mensheid bloot.
2. "Te maken gekregen met fronsende wenkbrauwen en het kille verzet van duizend vermanende vingers, met gebogen hoofd, mensen dienend als een bereidwillige os" is oorspronkelijk één zin, maar is hier voor de duidelijkheid in twee zinnen gesplitst. De eerste zin verwijst naar de daden van de mens, terwijl de tweede zin wijst op het lijden dat God heeft ondergaan en dat God nederig en verborgen is.
3. "Vooroordeel" verwijst naar het ongehoorzame gedrag van mensen.
4. "Absolute macht grijpen" verwijst naar het ongehoorzame gedrag van mensen. Zij achten zichzelf zeer hoog, ketenen anderen en dwingen ze hen te volgen en voor hen te lijden. Zij zijn vijandig jegens God.
5. "Marionet" wordt spottend gebruikt voor hen die God niet kennen.
6. "Sneeuwballen" markeert het lage gedrag van mensen.

Dagelijkse woorden van God Fragment 253

Alles wat God doet, is praktisch en niets wat Hij doet, is inhoudsloos, en Hij ervaart het allemaal Zelf. God betaalt de prijs van Zijn eigen ervaring van het lijden in ruil voor een bestemming voor de mens. Is dit geen praktisch werk? Ouders kunnen een aanzienlijke prijs betalen ten behoeve van hun kinderen, en daaruit blijkt hun oprechtheid. Door dit te doen, is de geïncarneerde God uiteraard buitengewoon oprecht en trouw aan de mensheid. De essentie van God is trouw; Hij doet wat Hij zegt en alles wat Hij doet wordt verwezenlijkt. Alles wat Hij voor mensen doet, is oprecht. Hij doet niet alleen maar wat uitspraken; wanneer Hij zegt dat Hij een

prijs zal betalen, dan betaalt Hij die prijs ook. Wanneer Hij zegt dat Hij het lijden van de mensheid in hun plaats zal overnemen, komt Hij daadwerkelijk onder hen leven, en voelt en ervaart Hij dit lijden persoonlijk. Daarna zullen alle dingen in het universum erkennen dat alles wat God doet goed en rechtvaardig is, dat alles wat God doet realistisch is: dit is krachtig bewijs. Bovendien zal de mensheid in de toekomst een prachtige bestemming hebben, en zullen allen die overblijven God prijzen; zij zullen loven dat Gods daden inderdaad uit Zijn liefde voor de mensheid zijn gedaan. God komt op nederige wijze onder de mensen, als een gewoon mens. Hij voert niet alleen maar wat werk uit, spreekt niet zomaar wat woorden en vertrekt vervolgens weer. In plaats daarvan komt Hij werkelijk onder de mensen en ervaart Hij de pijn van de wereld. Pas wanneer Hij gereed is met het ervaren van deze pijn zal Hij vertrekken. Zo werkelijk en praktisch is Gods werk. Allen die overblijven zullen Hem hierom loven en ze zullen Gods trouw aan de mens en Zijn goedhartigheid zien. Gods essentie van schoonheid en goedheid is te zien in de betekenis van Zijn incarnatie in het vlees. Wat Hij ook doet, is oprecht; wat Hij ook zegt, is oprecht en getrouw. Alles wat Hij Zich voornemt te doen, doet Hij in feite, en wanneer Hij er een prijs voor betaalt, dan betaalt Hij die ook; Hij doet niet alleen maar uitspraken. God is een rechtvaardige God; God is een trouwe God.

uit 'Het tweede aspect van de betekenis van de Incarnatie' in 'Verslagen van de gesprekken van Christus'

Dagelijkse woorden van God Fragment 254

De weg van het leven is niet iets dat iedereen kan bezitten en ook niet iets dat iedereen gemakkelijk kan verkrijgen. Dat komt omdat het leven alleen van God kan komen, dat wil zeggen, alleen God Zelf bezit het wezen van het leven, er is geen weg van het leven zonder God Zelf en dus is alleen God de bron van leven en de altijd stromende bron van levend water van leven. Vanaf het moment dat Hij de wereld schiep, heeft God veel werk verricht met betrekking tot de vitaliteit van het leven, heeft Hij veel werk verricht dat leven geeft aan de mens en heeft een grote prijs betaald zodat de mens het leven kan verkrijgen, want God Zelf is het eeuwige leven en God Zelf is de weg waardoor de mens is opgestaan uit de dood. God is nooit afwezig in het hart van de mens en leeft te allen tijde onder de mensen. Hij was de drijvende kracht van het leven van de mens, het fundament van het bestaan van de mens en een rijke waarborg voor het bestaan van de mens vanaf zijn geboorte. Hij zorgt ervoor dat de mens herboren wordt en stelt hem in staat om volhardend in zijn rol te leven, welke dat ook zij. Dankzij Zijn macht en Zijn onblusbare levenskracht heeft de mens van generatie op generatie geleefd, waarbij de kracht van Gods leven de steunpilaar van het bestaan van de mens is geweest en waarvoor God een prijs heeft betaald die geen gewoon mens ooit heeft betaald. Gods levenskracht kan zegevieren over welke macht dan ook; bovendien overtreft het elke kracht. Zijn leven is eeuwig, Zijn macht is

buitengewoon en Zijn levenskracht kan niet overweldigd worden door enig geschapen wezen of vijandige macht. De levenskracht van God bestaat, met een schitterende uitstraling, ongeacht tijd of plaats. Hemel en aarde ondergaan enorme veranderingen, maar Gods leven is voor altijd hetzelfde. Alle dingen gaan voorbij, maar Gods leven is nog steeds aanwezig, want God is de bron en de wortel van het bestaan van alle dingen. Het leven van de mens is afkomstig van God, het bestaan van de hemel is vanwege God en het bestaan van de aarde komt voort uit de kracht van Gods leven. Geen enkel object dat vitaliteit bezit, kan de soevereiniteit van God overstijgen en niets wat kracht heeft kan zich losmaken van de omgeving van Gods gezag. Ongeacht wie men is, iedereen moet zich op deze manier aan de heerschappij van God onderwerpen, iedereen moet leven onder Gods bevel en niemand kan ontsnappen aan Zijn bestuur.

uit 'Alleen Christus van de laatste dagen kan de weg van het eeuwige leven aan de mens geven' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 255

Als je echt de weg van het eeuwige leven wilt verkrijgen en als je onverzadigbaar bent tijdens je zoektocht ernaar, beantwoord dan eerst deze vraag: waar is God vandaag? Misschien zul je antwoorden dat God in de hemel woont, natuurlijk – Hij zou toch niet in je huis wonen, of wel? Misschien zou je kunnen zeggen, God leeft overduidelijk onder alle dingen. Of je zou kunnen zeggen dat God in ieders hart leeft, of dat God in de spirituele wereld is. Ik ontken niets van dit alles, maar ik moet de kwestie verhelderen. Het is niet helemaal correct om te zeggen dat God in het hart van de mens leeft, maar het is ook niet helemaal onjuist. Dat is omdat er, onder hen die geloven in God, mensen zijn met een waar geloof en mensen met een vals geloof. Er zijn er die God goedkeurt en die Hij afkeurt, er zijn er die Hem behagen en die Hij verafschuwt en er zijn er die Hij volmaakt maakt en die Hij uitroeit. En dus zeg ik dat God slechts in het hart van een paar mensen woont en deze mensen zijn ongetwijfeld degenen die waarlijk in God geloven, die God goedkeurt, die Hem behagen en die Hij volmaakt maakt. Zij zijn degenen die door God worden geleid. Omdat ze door God worden geleid, zijn zij de mensen die Gods weg naar het eeuwige leven al hebben gehoord en gezien. Degenen met een vals geloof in God, die niet door God zijn goedgekeurd, die door God worden veracht, die door God worden uitgeroeid - zij zullen zeker door God worden verworpen, zullen zeker zonder weg van het leven blijven en zullen zeker onwetend blijven van waar God is. Degenen in wiens harten God leeft daarentegen, weten waar Hij is. Zij zijn het volk aan wie God de weg van het eeuwige leven schenkt en zij zijn degenen die God volgen. Weet jij nu waar God is? God is zowel in het hart van de mens als aan zijn zijde. Hij is niet alleen in de spirituele wereld en boven alle dingen, maar zelfs meer nog op de aarde waar de mens op bestaat. En zo heeft de komst van de laatste dagen de stappen van

Gods werk naar een nieuw territorium verlegd. God heeft de soevereiniteit over alle dingen in het universum en Hij is de steunpilaar van de mens in zijn hart en bovendien bestaat Hij onder de mensen. Alleen op deze manier kan Hij de weg van het leven tot de mensheid brengen en de mens op de weg naar het leven leiden. God is naar de aarde gekomen en leeft onder de mensen, zodat de mens de weg van het leven kan verkrijgen en zodat de mens kan bestaan. Tegelijkertijd beveelt God ook alles wat er in het universum is, zodat alles kan samenwerken onder Zijn management onder de mensen. En dus, als je alleen de leer erkent dat God in de hemel en in het hart van de mens is en toch de waarheid van Gods bestaan onder de mensen niet erkent, dan zul je nooit het leven verkrijgen en zul je nooit de weg van de waarheid verkrijgen.

God Zelf is leven en de waarheid en Zijn leven en waarheid bestaan naast elkaar. Degenen die niet in staat zijn de waarheid te verkrijgen, zullen nooit het leven verkrijgen. Zonder de leiding, steun en voorziening van de waarheid, zul je alleen maar letters en doctrines verkrijgen, en bovendien de dood. Gods leven is altijd aanwezig en Zijn waarheid en leven bestaan naast elkaar. Als je de bron van de waarheid niet kunt vinden, zul je niet de voeding van het leven krijgen; als je de voorziening van het leven niet kunt krijgen, dan zul je zeker geen waarheid hebben en afgezien van voorstellingen en opvattingen, zal heel je lichaam niets anders zijn dan vlees, je stinkende vlees. Weet dat de woorden van boeken niet als leven gelden, de geschiedenisboeken kunnen niet als de waarheid worden beschouwd en de doctrines uit het verleden kunnen niet dienen als een weergave van woorden die nu door God worden gesproken. Alleen dat wat God tot uitdrukking brengt wanneer Hij naar de aarde komt en leeft onder de mensen is de waarheid, het leven, Gods wil en Zijn huidige manier van werken. Als je de verslaggevingen van de woorden die God in de afgelopen tijdperken heeft gesproken toepast op de dag van vandaag, dan ben je een archeoloog en de beste manier om je te beschrijven is als een expert op het gebied van historisch erfgoed. Dat komt omdat je altijd gelooft in de sporen van het werk dat God in lang vervlogen tijden heeft verricht, alleen gelooft in de schaduw van God die is overgebleven van toen Hij eerder onder de mensen werkte en alleen gelooft in de weg die God in vroegere tijden aan Zijn volgelingen toonde. Je gelooft niet in de richting die Gods werk vandaag volgt, gelooft niet in het glorieuze gelaat van God vandaag en gelooft niet in de weg van de waarheid die momenteel door God ten uitdrukking wordt gebracht. En dus ben je ontgensprekelijk een dagdromer die totaal geen voeling heeft met de realiteit. Als je je nu nog steeds vastklampt aan woorden die niet in staat zijn om de mens tot leven te brengen, dan ben je een hopeloos stuk dood hout,^[a] want je bent te conservatief, te hardnekkig, niet vatbaar voor rede!

uit 'Alleen Christus van de laatste dagen kan de weg van het eeuwige leven aan de mens geven' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Voetnoot:

a. Stuk dood hout: een Chinees idioom, dat ‘niet meer te helpen’ betekent.

Dagelijkse woorden van God Fragment 256

God Zelf bezit de waarheid en Hij is de bron van waarheid. Al het positieve en alle waarheid komen van God. Hij kan een oordeel vellen over wat goed en verkeerd is aan alle dingen en alle gebeurtenissen; Hij kan een oordeel vellen over dingen die zijn gebeurd, dingen die nu gebeuren en toekomstige dingen die de mens nog niet weet. Hij is de enige rechter die een oordeel kan vellen over wat goed en verkeerd is aan alle dingen, wat betekent dat Hij als enige kan oordelen wat goed en verkeerd is aan alle dingen. Hij kent de regels voor alle dingen. Dit is de belichaming van waarheid, wat betekent dat Hij zelf de essentie van waarheid bezit. Als de mens de waarheid begreep en volmaaktheid bereikte, zou hij dan iets met de belichaming van waarheid te maken hebben? Wanneer een mens vervolmaakt is, heeft hij een accuraat oordeel over alles wat God nu doet en de dingen die Hij eist, en brengt hij alles accuraat in praktijk; de mens begrijpt dan ook Gods wil en weet goed van verkeerd te onderscheiden. Toch zijn er enkele dingen die de mens niet kan bereiken, dingen die hij alleen kan weten als God hem erover vertelt – kan de mens iets weten wat nog niet bekend is, dingen die God hem nog niet heeft verteld? (Dat kan hij niet.) De mens kan geen voorspellingen doen. Bovendien, zelfs als de mens de waarheid van God verkreeg, de realiteit van de waarheid had, de essentie van vele waarheden kende en het vermogen had om goed van verkeerd te onderscheiden, zou hij dan in staat zijn om alle dingen te beheersen en te besturen? (Nee.) Dat is het verschil. Geschapen wezens kunnen de waarheid alleen uit de bron van de waarheid verkrijgen. Kunnen zij de waarheid van de mens verkrijgen? Kan de mens die leveren? Kan de mens er de mens van voorzien? Dat kan hij niet, en dat is het verschil. Je kunt alleen ontvangen, niet geven – kun je de belichaming van waarheid worden genoemd? Wat is precies de essentie van de belichaming van waarheid? Het is de bron waaruit de waarheid voortkomt, de bron van bestuur en heerschappij over alle dingen, en het betreft ook de normen en regels aan de hand waarvan alle dingen en alle gebeurtenissen worden geoordeeld. Dit is de belichaming van waarheid.

uit ‘Voor leiders en werkers is een pad kiezen van het grootste belang (10)’ in ‘Verslagen van de gesprekken van Christus’

Dagelijkse woorden van God Fragment 257

In Zijn uitdrukking van de waarheid, drukt God Zijn gezindheid en essentie uit. Deze worden niet uitgedrukt volgens de samenvattingen van de mensheid van de diverse positieve dingen en de manieren van spreken die de mens herkent. Gods woorden zijn Gods woorden; Gods woorden zijn de waarheid. Ze zijn het fundament en de wet voor het bestaan van de

mensheid, en de zogenaamde stellingen die uit de mensheid zijn voortgekomen worden door God veroordeeld. Ze kunnen Zijn goedkeuring niet wegdragen en nog minder zijn ze de bron of de basis van Zijn uitspraken. God drukt Zijn gezindheid en Zijn essentie uit door Zijn woorden. Alle woorden die door Gods uitdrukking worden voortgebracht zijn waarheid, want Hij bezit de essentie van God en Hij is de realiteit van alle positieve dingen. Het feit dat Gods woorden waarheid zijn, verandert nooit, hoe deze verdorven mensheid ze ook plaatst of definieert of hoe ze deze ook ziet of begrijpt. Hoeveel woorden van God er ook gesproken zijn en hoezeer deze verdorven, zondige mensheid ze ook veroordeelt, ze zelfs niet eens verspreidt, zover zelfs dat ze onthaald worden met de minachting van de verdorven mensheid - zelfs onder deze omstandigheden blijft er een onveranderlijk feit: de zogenaamde cultuur en tradities die de mensheid waardeert, zelfs in het licht van de bovengenoemde redenen, kunnen geen positieve dingen worden en kunnen niet de waarheid worden. Dit is onveranderlijk.

De traditionele cultuur en bestaanswijze van de mensheid zal niet de waarheid worden vanwege de veranderingen en het verstrijken van de tijd, en ook zullen de woorden van God niet de woorden van de mens worden vanwege de veroordeling of vergeetachtigheid van de mens. Deze essentie zal nooit veranderen, de waarheid blijft altijd de waarheid. Welk feit bestaat hierin? al die gezegden die door de mensheid zijn samengevat komen voort uit Satan, het zijn menselijke fantasieën en opvattingen en ze ontstaan zelfs uit menselijke opvliegendheid en hebben met positieve dingen niets te maken. De woorden van God zijn daarentegen uitdrukkingen van de essentie en status van God. Met welke reden geeft Hij uitdrukking aan deze woorden? Waarom zeg ik dat ze waarheid zijn? De reden daarvoor is dat God over alle wetten, principes, oorsprong, essentie, actualiteiten en mysteriën van alle dingen regeert, en deze alle met Zijn hand omvat en alleen God alle principes, actualiteiten, feiten en mysteriën van alle dingen kent, weet waar ze vandaan komen en wat hun oorsprong werkelijk is. Daarom zijn alleen de definities van alle dingen die in de woorden van God worden vermeld het meest nauwkeurig en zijn de vereisten voor de mensheid binnen Gods woorden de enige norm voor de mensheid – de enige criteria voor het bestaan van de mensheid.

uit 'Over wat de waarheid is' in 'Verslagen van de gesprekken van Christus'

Dagelijkse woorden van God Fragment 258

Vanaf het moment dat je huilend ter wereld komt, begin je je taak uit te voeren. Je neemt je rol aan in Gods plan en binnen Gods ordening. Je begint aan de reis van het leven. Wat je achtergrond ook is, of wat de reis die voor je ligt ook is, niemand kan ontkomen aan de orkestratie en de regeling die de Hemel in petto heeft en niemand is meester over zijn eigen lot. Alleen Hij, die regeert over alle dingen is tot dergelijk werk in staat. Vanaf de dag dat de mens is

ontstaan, heeft God steeds aan de volgende zaken gewerkt: het beheren van het universum, het bepalen van de regels volgens welke alle dingen veranderden en de baan waarin zij zich bewegen. Net als alle dingen, ontvangt de mens rustig en onbewust de voeding van de zoetheid en de regen en dauw van God. Net als alle dingen, leeft de mens onbewust onder de orkestratie van Gods hand. Hart en geest van de mens zijn in Gods hand en al het leven van de mens wordt door Gods ogen aanschouwd. Of je dit nu gelooft of niet, alle dingen, of ze nu levend of dood zijn, zullen verplaatsen, veranderen, vernieuwen en verdwijnen in overeenstemming met Gods gedachten. Zo regeert God over alle dingen.

Als de nacht binnensluipt, blijft de mens onwetend, want het hart van de mens kan niet waarnemen hoe de duisternis nadert of waar zij vandaan komt. Als de nacht stilletjes wegglipt, verwelkomt de mens het daglicht, maar het hart van de mens begrijpt nog minder waar het licht vandaan is gekomen en hoe het de duisternis van de nacht heeft verdreven. Deze terugkerende afwisseling van dag en nacht neemt de mens mee van de ene periode naar de volgende, bewegend door de tijd. Tegelijkertijd wordt zo zeker gesteld dat het werk van God en Zijn plan tijdens elke periode en door de tijd heen worden uitgedragen. De mens is met God door de tijd heen gewandeld en toch weet de mens niet dat God regeert over het lot van alle dingen en levende wezens of hoe God alle dingen orkestreert en richting geeft. Dit is iets dat de mens al sinds lang vervlogen tijden is ontgaan. En waarom? Het is niet omdat Gods daden te zeer verborgen zijn, of omdat Gods plan nog moet worden gerealiseerd, maar omdat het hart en de geest van de mens te ver bij God vandaan zijn. Daarom blijft een mens, zelfs als hij God volgt, onbewust in dienst van Satan. Niemand zoekt actief naar Gods voetstappen of verschijning en niemand wil onder de zorg en de hoede van God bestaan. De mens is eerder bereid om te vertrouwen op de aantasting door Satan en de duivel, zodat hij zich aan deze wereld en aan de leefregels van de slechte mensheid kan aanpassen. Op dit punt zijn het hart en de geest van de mens geofferd als een eerbetoon aan Satan en worden ze Satans voedsel. Bovendien worden het hart en de geest van de mens een plek waar Satan kan verblijven, een speeltuin voor hem. De mens begrijpt zo onbewust de principes van het mens-zijn niet meer, net zomin als de waarde en het doel van zijn bestaan. De wetten van God en het verbond tussen God en de mens vervaagt geleidelijk in het hart van de mens en de mens zoekt niet langer naar God en geeft Hem geen gehoor meer. Naarmate de tijd verstrijkt, begrijpt de mens niet meer waarom God de mens heeft geschapen, evenmin begrijpt hij de woorden die uit de mond van God komen, noch realiseert hij zich alles dat van God komt. De mens begint zich te verzetten tegen de wetten en besluiten van God; het hart en de geest van de mens raken afgestompt. ... God verliest de mens die Hij oorspronkelijk heeft geschapen en de mens verliest de wortel van zijn oorsprong. Dit is het verdriet van deze mensheid. In werkelijkheid heeft God vanaf het allereerste begin tot nu een

tragedie voor de mensheid opgezet, waarin de mens zowel de hoofdrol speelt als het slachtoffer is en niemand kan een antwoord geven op de vraag wie de regisseur is van deze tragedie.

uit 'God is de bron van het leven van de mens' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 259

God schiep deze wereld en bracht daarin de mens, een levend wezen dat Hij leven schonk. Vervolgens kreeg de mens ouders en familie en was niet langer alleen. Vanaf het moment dat de mens voor het eerst zijn ogen richtte op deze materiële wereld, was hij voorbestemd om binnen Gods ordening te bestaan. Het is Gods levensadem die elk levend wezen ondersteunt in zijn hele groei tot volwassenheid. Tijdens dit proces gelooft niemand dat de mens leeft en opgroeit onder de hoede van God. De mens houdt liever vol dat hij opgroeit onder de hoede en met de liefde van zijn ouders en dat zijn groei wordt bepaald door zijn instinct om te leven. Dit is omdat de mens niet weet wie het leven heeft geschonken of waar het vandaan is gekomen, laat staan hoe het instinct om te leven wonderen voortbrengt. Hij weet alleen dat voedsel de basis is waarop zijn leven voortgaat, dat doorzettingsvermogen de bron is van zijn bestaan en dat de overtuigingen in zijn gedachten het vermogen zijn waarvan zijn overleving afhangt. De mens is zich totaal onbewust van de genade en voorziening van God, en zo verspilt hij het leven dat hem door God is geschonken ... Niet één van deze mensheid waar God dag en nacht voor zorgt neemt het initiatief om Hem te aanbidden. God blijft zoals gepland werken aan de mens, van wie Hij geen verwachtingen meer heeft. Dat doet Hij in de hoop dat de mens op een dag uit zijn droom zal ontwaken en plotseling de waarde en het doel van het leven zal bevatten en zal begrijpen tegen welke prijs God hem alles heeft gegeven en hoe vurig God verlangt dat de mens terugkeert naar Hem. Niemand heeft ooit nagedacht over de geheimen van de oorsprong en voortzetting van het leven van de mens. Toch doorstaat God, die dit allemaal begrijpt, rustig de aanvallen en kwellingen van de mens, die alles heeft ontvangen van God, maar niet dankbaar is. De mens neemt alles wat het leven brengt voor lief, waardoor God 'vanzelfsprekend' wordt verraden, vergeten en afgeperst door de mens. Is Gods plan werkelijk zo belangrijk? Is de mens, het levende wezen dat uit Gods hand is voortgekomen, werkelijk zo belangrijk? Gods plan is absoluut belangrijk; echter, het levende wezen dat is geschapen door Gods hand bestaat voor Zijn plan. Daarom kan God Zijn plan niet tenietdoen uit haat voor deze mensheid. Het is ten behoeve van Zijn plan en de adem die Hij uitademde dat God alle kwellen ondergaat, niet voor het vlees van de mens, maar voor het leven van de mens. Hij wil niet het vlees van de mens terugnemen, maar het leven dat Hij uitademde. Dit is Zijn plan.

uit 'God is de bron van het leven van de mens' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 260

Allen die in deze wereld komen moeten leven en dood ervaren en velen hebben de cyclus van dood en hergeboorte ervaren. De levenden zullen spoedig sterven en de doden zullen spoedig terugkeren. Dat is de levensloop die God heeft opgezet voor elk levend wezen. Deze levensloop en cyclus zijn echter de waarheid die God wil dat ieder mens ziet, dat het leven dat de mens wordt geschonken door God oneindig is en niet belemmerd door vlees, tijd of ruimte. Dit is het mysterie van het leven dat door God aan de mens is geschonken en bewijst dat het leven van Hem is gekomen. Hoewel velen misschien niet geloven dat leven van God kwam, geniet de mens onvermijdelijk van alles dat van God komt, of hij Zijn bestaan nou gelooft of ontkent. Mocht God op een dag opeens van mening veranderen en alles dat in de wereld bestaat teruggeisen en het leven dat Hij heeft gegeven terugnemen, dan zou alles ophouden te bestaan. God gebruikt Zijn leven om in alle levende en levenloze dingen te voorzien, door alles in orde te brengen met Zijn kracht en gezag. Dit is een waarheid die niemand kan bedenken of gemakkelijk kan bevatten en deze onbegrijpelijke waarheden zijn de manifestatie van en getuigenis voor de levenskracht van God. Nu zal ik je eens een geheim vertellen: de grootheid en kracht van het leven van God kan door geen enkel wezen worden doorgrond. Zo is het nu, zo was het toen en zo zal het in de tijd die komen gaat ook zijn. Het tweede geheim dat ik zal delen is dit: de bron van leven ontspringt in God, voor de hele schepping, ongeacht het verschil in vorm of structuur. Welk soort levend wezen je ook bent, je kan niet tegen de keer ingaan van het levenspad dat God heeft bepaald. Ik wens in ieder geval slechts dat de mens zal begrijpen dat hij zonder de zorg, het onderhoud en de voorziening van God niet alles zal ontvangen zoals bedoeld was, hoe groot zijn inspanning of worsteling ook is. Als God niet in zijn leven voorziet, verliest het leven zijn waarde en zijn betekenis voor de mens. Hoe kan God toestaan dat een mens die de waarde van Zijn leven verspilt zo zorgeloos is? Maar vergeet niet dat God de bron is van jouw leven. Als de mens niet alles koestert wat God hem heeft geschonken, zal God niet alleen alles terugnemen wat Hij in het begin heeft gegeven, maar sterker nog, dan zal de mens dubbel betalen om alles te vergoeden wat God heeft uitgegeven.

uit 'God is de bron van het leven van de mens' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 261

Alles van deze wereld verandert snel met de gedachten van de Almachtige en onder Zijn ogen. Dingen waarvan de mensheid nooit heeft gehoord, zijn er plotseling, terwijl dingen die de mensheid al lang bezit stilletjes verdwijnen. Niemand kan de verblijfplaats van de Almachtige doorgronden, nog minder kan iemand bevroeden hoe transcendent en groots de levenskracht van de Almachtige is. Hij is transcendent omdat Hij kan waarnemen wat mensen niet kunnen

waarnemen. Hij is groots omdat Hij de Ene is die door de mensheid is verlaten en de mensheid toch redden. Hij kent de betekenis van leven en dood, en meer dan dat: Hij weet welke regels geschikt zijn om het bestaan te besturen van de mensheid die Hij heeft geschapen. Hij is het fundament van het menselijk bestaan en Hij is de Verlosser die de mensheid weer uit de dood doet opstaan. Hij drukt blijde harten terneer met verdriet en verheft verdrietige harten met blijdschap, allemaal omwille van Zijn werk en omwille van Zijn plan.

De mensheid is afgedwaald van de voorziening voor het leven door de Almachtige, is zich niet bewust van het doel van het bestaan, maar is desalniettemin bang voor de dood. De mensen zijn zonder hulp of steun, toch schromen ze om hun ogen te sluiten, en ze harden zichzelf om zich in deze wereld onwaardig door het bestaan te sleuren, zakken vlees zonder gevoel voor hun eigen ziel. Je leeft op deze manier, zonder hoop, zoals anderen, zonder doel. Alleen de legendarische Heilige zal de mensen redden die, weeklagend in hun lijden, wanhopig verlangen naar Zijn komst. Tot dusver is dergelijk geloof niet verwezenlijkt in hen die bewustzijn ontberen. Toch verlangen de mensen er nog steeds zo naar. De Almachtige is barmhartig voor deze mensen die erg geleden hebben; Hij is deze mensen die bewustzijn ontberen tegelijkertijd zat, daar Hij te lang op antwoord van de mensheid heeft moeten wachten. Hij wil graag zoeken, je hart en je geest zoeken, om je water en voedsel te brengen en je op te wekken, opdat je niet langer zult dorsten en hongeren. Als je vermoeid bent en als je iets begint te voelen van de troosteloze verlatenheid van deze wereld, wees dan niet verloren, huil dan niet. Almachtige God, de Wachter, zal je komst op elk moment omarmen. Hij houdt aan je zijde de wacht, Hij wacht tot je omkeert en terugkeert. Hij wacht op de dag dat je plotseling je geheugen terugkrijgt: wanneer je beseft dat je van God kwam, dat je op een of ander moment je richting kwijtraakte, en op een of ander moment je bewustzijn op de weg verloor, en op een of ander moment een ‘vader’ verkreeg; wanneer je bovendien beseft dat de Almachtige altijd de wacht heeft gehouden en daar heel, heel lang gewacht heeft op je terugkeer. Hij heeft met wanhopig verlangen uitgekeken, gewacht op een reactie zonder antwoord. Zijn vaste wacht gaat elke prijs te boven, en is omwille van het menselijk hart en de menselijke geest. Deze vaste wacht is misschien voor onbepaalde tijd en misschien wel ten einde. Maar je dient precies te weten waar je hart en je geest zich op dit moment bevinden.

uit ‘Het zuchten van de Almachtige’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Dagelijkse woorden van God Fragment 262

Als leden van het menselijk ras en toegewijde christenen, is het de verantwoordelijkheid en plicht van ons allemaal om onze geest en lichaam op te offeren voor de volbrenging van Gods opdracht, want ons hele wezen kwam van God, en het bestaat dankzij de soevereiniteit van God.

Als onze geesten en lichamen niet voor Gods opdracht zijn en niet voor de rechtvaardige zaak van de mensheid, dan zijn onze zielen hen die als martelaren gestorven zijn voor Gods opdracht onwaardig, en te meer God, die ons alles gegeven heeft, onwaardig.

God heeft deze wereld geschapen, Hij heeft deze mensheid geschapen, en was ook de architect van de klassieke Griekse cultuur en menselijke beschaving. Alleen God troost deze mensheid, en alleen God zorgt dag en nacht voor deze mensheid. Menselijke ontwikkeling en vooruitgang is onscheidbaar van de soevereiniteit van God, en de geschiedenis en toekomst van de mensheid zijn onlosmakelijk met het ontwerp van God verweven. Als je een ware christen bent dan zul je zeker geloven dat de opkomst en ondergang van elk land of natie volgens het ontwerp van God verloopt. God alleen kent het lot van een land of natie, en God alleen beschikt over het verloop van deze mensheid. Als de mensheid een goed lot wil hebben, als een land een goed lot wil hebben, dan moet de mens in aanbidding naar God toe buigen, zich bekeren en belijden voor God, want anders zal het lot en de bestemming van de mensheid onvermijdelijk in een catastrofe eindigen.

Denk eens terug aan de tijd van de ark van Noach: de mensheid was enorm verdorven, was van Gods zegening afgedwaald, werd niet meer door God verzorgd, en was de beloften van God verloren. Ze leefden in duisternis, zonder het licht van God. En dus werden zij losbandig van aard en verloren ze zichzelf in gruwelijk verderf. Dat soort mensen konden niet langer de belofte van God ontvangen; ze waren ongeschikt om het gezicht van God te zien, of om Gods stem te horen, want zij hadden God verlaten, hadden alles wat Hij hen gegeven had van zich afgeworpen en waren de lessen die Hij hen geleerd had vergeten. Hun hart dwaalde verder en verder van God af, en terwijl dit gebeurde, raakten zij verdorven buiten alle verstand en menselijkheid en werden steeds kwaadaardiger. Zodoende naderden zij de dood steeds meer, en werden onderworpen aan de woede en straf van God. Alleen Noach aanbad God en ging het kwaad uit de weg, en was zo in staat om de stem van God te horen en de instructies van God te horen. Hij bouwde de ark volgens de instructies van Gods woord en verzamelde alle soorten van levende wezens. En op die manier, toen alle voorbereidingen waren getroffen, liet God Zijn vernietiging los op de wereld. Alleen Noach en de zeven leden van zijn gezin overleefden de vernietiging, want Noach aanbad Jehova en ging het kwaad uit de weg.

Kijk nu eens naar de huidige tijd: zulke rechtvaardige mensen zoals Noach, die God konden aanbidden en het kwaad uit de weg konden gaan, bestaan niet meer. Maar God is de mensheid nog steeds genadig, en vergeeft de mensheid in dit laatste tijdperk. God zoekt mensen die naar Zijn verschijning verlangen. Hij zoekt hen die in staat zijn om Zijn woorden te horen, hen die Zijn opdracht niet vergeten zijn en hun hart en hun lichaam aan Hem opofferen. Hij zoekt hen

die zo gehoorzaam zijn als jonge kinderen en geen weerstand aan Hem bieden. Als jouw toewijding aan God niet gehinderd of beïnvloed wordt, dan zal God je gunstig beschouwen en zal je Zijn zegeningen geven. Als je een hoge positie hebt of een eerbare reputatie, over veel kennis beschikt, veel bezittingen hebt, en gesteund wordt door veel mensen, maar deze dingen je niet weerhouden om God te benaderen om Zijn roeping en Zijn opdracht te accepteren, om te doen wat God van je vraagt, dan zal alles wat je doet van het grootste belang zijn op aarde en het meest rechtvaardige der mensheid. Als je de roeping van God verwerpt in het belang van status en je eigen doelen, dan zal alles wat je doet vervloekt zijn en zelfs veracht door God. Misschien ben je president, of wetenschapper, een voorganger of een ouderling, maar het maakt niet uit hoe hoog je functie is, als je in je doen en laten op je kennis en vaardigheden rekent dan zul je altijd falen, en zul je altijd verstoken zijn van de zegeningen van God, want God accepteert geen van je daden, en Hij staat niet toe dat je carrière een rechtvaardige is, en accepteert niet dat je werkt ten gunste van de mensheid. Hij zal zeggen dat alles wat je doet bedoeld is om de kennis en macht van de mensheid te gebruiken om de mens de bescherming van God te ontnemen, en om de zegeningen van God te ontkrachten. Hij zal zeggen dat je de mensheid naar de duisternis leidt, richting de dood en naar de aanvang van een bandeloos bestaan waarin de mens God en Zijn zegening verloren is.

uit 'God beschikt over het lot van de gehele mensheid' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 263

Sinds de tijd dat de mens voor het eerst sociale wetenschappen had, werd zijn verstand vervuld van kennis en wetenschap. Toen werden kennis en wetenschap gereedschappen om de mens te regeren, en bleef er niet genoeg ruimte over voor de mens om God te aanbidden, waren er geen gunstige omstandigheden meer voor de aanbidding van God. De positie van God zakte steeds verder weg in het hart van de mens. De wereld in het hart van de mens die geen plaats voor God heeft is donker, leeg en hopeloos. En zodoende stonden vele sociale wetenschappers op, en geschiedkundigen en politici om de theorieën van de sociale wetenschap en van de menselijke evolutie tot uitdrukking te brengen en andere theorieën die in strijd zijn met de waarheid dat God de mens geschapen heeft, om het hart en het verstand van de mens te vullen. En zo zijn er steeds minder mensen die geloven dat God alles geschapen heeft en komen er steeds meer die geloven in de evolutietheorie. Steeds meer mensen beschouwen de verslagen van Gods werk en Zijn woorden in het tijdperk van het Oude Testament als mythen en legenden. In hun hart worden mensen onverschillig over de waardigheid en grootsheid van God, over het grondbeginsel dat God bestaat en over alles heerst. Het overleven van de mensheid en het lot van landen en naties zijn niet langer belangrijk voor hen. De mens leeft in een holle wereld en maakt

zich alleen maar druk over eten, drinken en het nastreven van plezier. ... Weinig mensen nemen het initiatief om uit te zoeken waar God vandaag de dag Zijn werk doet, of om te zien hoe Hij de bestemming van de mens organiseert en daarover beschikt. En zodoende raakt de menselijke beschaving onbewust steeds minder in staat om aan de wensen van de mensen te voldoen, en er zijn zelfs veel mensen van mening dat op aarde levende mensen minder gelukkig zijn dan zij die heengegaan zijn. Zelfs mensen uit landen die ooit een hoge beschaving hadden uiten zulke grieven. Want zonder het leiderschap van God maakt het niet uit hoezeer leiders en sociologen hun hersenen laten kraken om de menselijke beschaving te behouden: het baat niet. Niemand kan de leegte in een mensenhart vullen want niemand kan de plaats innemen van het leven, en geen enkele sociale theorie kan de mens bevrijden van de leegte waaraan hij lijdt. Wetenschap, kennis, vrijheid, democratie, vrije tijd, comfort; deze zijn maar een tijdelijke verademing. Zelfs met deze dingen zal de mens onvermijdelijk zondigen en over de ongerechtigheden van de samenleving klagen. Deze dingen kunnen niet de hunkeringen en verlangens van de mens beperken om onderzoek te doen, omdat de mens door God gemaakt is en de zinloze opofferingen en zoektochten van de mens alleen maar meer onrust kunnen voortbrengen. De mens zal in een constante staat van angst leven, hij zal niet weten hoe hij de toekomst van de mensheid tegemoet kan treden, of hoe hij de weg naar de toekomst aan zal kunnen. De mens zal zelfs angst gaan voelen voor wetenschap en kennis, en nog banger worden van de leegte in zijn binnenste. In deze wereld, ongeacht of je in een vrij land woont of in een land zonder mensenrechten, ben je compleet machteloos om aan het lot van de mensheid te ontsnappen. Of je nu regeert of geregeerd wordt, je kunt echt niet ontsnappen aan het verlangen om het lot, de raadselen en de bestemming van de mensheid te onderzoeken. Nog minder ben je in staat te ontsnappen aan het verwarrende gevoel van leegte. Dit soort fenomenen, die gewoon zijn voor de gehele mensheid, worden door sociologen sociale fenomenen genoemd, maar geen groot mens kan naar voren treden om die problemen op te lossen. De mens is tenslotte maar een mens. De plaats en het leven van God kunnen door geen enkel mens vervangen worden. De mensheid heeft niet alleen behoefte aan een rechtvaardige samenleving waarin iedereen goed gevoed, gelijk en vrij is, maar ook aan de redding van God en Zijn levensvoorzieningen aan hen. Alleen wanneer de mens de redding van God en Zijn levensvoorzieningen ontvangt kunnen de benodigdheden, de drang om te onderzoeken, en de spirituele leegte van de mens worden opgelost. Als de mensen van een land of natie niet in staat zijn om de redding en zorg van God te ontvangen, dan bewandelt zo'n land of natie de weg naar de ondergang, naar de duisternis, en zal door God worden vernietigd.

Misschien is jouw land momenteel welvarend, maar als je je mensen toelaat om van God af te dwalen, dan zal je land steeds meer de zegeningen van God mislopen. De beschaving van je land zal steeds meer onder de voet worden gelopen, en weldra zullen de mensen tegen God

opstaan en de hemel vervloeken. En zo zal het lot van een land buiten medeweten van de mens worden geruïneerd. God zal machtige naties laten opstaan om de landen die God vervloekt heeft onder handen te nemen, en misschien zelfs van de aardbodem te laten verdwijnen. De opkomst en ondergang van een land of natie hangt ermee samen of haar leiders God aanbidden, en of zij hun mensen dichter tot God brengen en ze Hem laten aanbidden. En toch, in dit laatste tijdperk, omdat de mensen die God waarlijk zoeken en aanbidden steeds zeldzamer zijn, verschaft God speciale genade aan landen waarin het christendom de staatsreligie is. Hij brengt ze samen om een relatief rechtvaardige partij te vormen, terwijl atheïstische landen, of die landen die niet de ware God aanbidden, de tegenstanders worden van de rechtvaardige partij. Op deze manier heeft God niet alleen een plaats in de mensheid van waaruit Hij Zijn werk kan doen, maar heeft Hij ook landen tot Zijn beschikking die een rechtvaardig gezag kunnen uitoefenen, om zodoende landen die weerstand bieden aan God sancties en beperkingen op te leggen. Toch, ondanks dit alles, zijn er niet meer mensen die naar voren komen om God te aanbidden, want de mens is te ver van Hem afgedwaald, en God is te lang afwezig geweest in de gedachten van de mens. Op aarde blijven alleen landen die rechtvaardigheid uitoefenen en weerstand bieden aan onrechtvaardigheid. Maar dit is verre van de wensen van God, want geen enkele regering staat God toe om aan het hoofd te staan van hun volk, en geen enkele politieke partij zal haar mensen bijeenroepen om God te aanbidden. God heeft Zijn rechtmatige plaats in het hart van elk land, elke natie, elke regeringspartij en zelfs het hart van elk mens verloren. Ook al bestaan er rechtvaardige invloeden in de wereld, een regering waarbij God geen plaats heeft in het hart van de mensheid is fragiel. Zonder de zegen van God zal het politieke strijdperk een chaos worden die gemakkelijk aangevallen kan worden. Om zonder de zegen van God te leven is voor de mens als leven zonder zon. Ongeacht hoe ijverig regeringsleiders aan hun volk bijdragen, ongeacht hoeveel rechtvaardige conferenties de mensen beleggen, niets van dat alles zal dingen veranderen of het lot van de mensheid wijzigen. De mens gelooft dat een land waarin mensen gevoed en gekleed zijn, waarin ze vreedzaam samenleven, een goed land is en een goede leiding heeft. Maar God denkt van niet. Hij gelooft dat een land waarin niemand Hem aanbidt er een is dat Hij zal vernietigen. De gedachtegang van de mens verschilt te veel van die van God. Dus als een staatshoofd God niet aanbidt, dan is het lot van dat land tragisch en het land zal geen bestemming hebben.

God doet niet mee met de politiek van mensen, maar het lot van een land of natie wordt bestuurd door God. God bestuurt deze wereld en het hele heelal. Het lot van de mens en het plan van God zijn nauw verbonden, en geen enkel mens, land of natie is van de soevereiniteit van God ontheven. Als de mens zijn lot wil kennen moet hij voor God verschijnen. God zal hen die Hem volgen en aanbidden laten gedijen, en zal hen die zich tegen Hem verzetten en Hem

afwijzen in verval doen geraken en laten uitsterven.

uit 'God beschikt over het lot van de gehele mensheid' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 264

In de uitgestrektheid van het universum zijn er talloze schepsels die leven en zich reproduceren, die de cyclische wet van het leven volgen en zich aan één constante regel houden. En wie leeft, herhaalt dezelfde tragische geschiedenis van wie gestorven is. De mensheid kan niet anders dan zich afvragen: Waarom leven we? En waarom moeten we sterven? Wie bestuurt deze wereld? En wie heeft deze mensheid geschapen? Is de mensheid echt door moeder natuur geschapen? Heeft de mensheid haar eigen lot echt in eigen hand? ... De mensheid vraagt zich dat al duizenden jaren steeds opnieuw af. Helaas is de mensheid steeds dorstiger geworden naar wetenschap naarmate zij meer geobsedeerd raakte door deze vragen. De wetenschap biedt kortstondige bevrediging en tijdelijke geneugten van het vlees, maar is verre van toereikend om de mens te verlossen van de eenzaamheid en nauwelijks verhulde angst en hulpeloosheid diep in zijn hart. De mens gebruikt uitsluitend wetenschappelijke kennis die hij met het blote oog kan waarnemen en die hij met zijn brein kan begrijpen om zijn hart te verdoven. Toch is dergelijke wetenschappelijke kennis niet voldoende om de mensheid tegen te houden om mysteriën te onderzoeken. De mens weet eenvoudigweg niet wie de Vorst van het universum en alle dingen is. Hij heeft al helemaal geen weet van de oorsprong en toekomst van de mensheid. De mensheid leeft gewoon, noodgedwongen, te midden van deze wet. Niemand kan eraan ontkomen en niemand kan er verandering in aanbrengen. Er is er onder alle dingen en in de hemel namelijk maar Een die van eeuwigheid tot eeuwigheid soevereiniteit over alles heeft. Hij is die Ene die nooit door de mens is aanschouwd, die Ene die nooit door de mensheid is gekend, in Wiens bestaan de mensheid nooit heeft geloofd. Toch is Hij die Ene die de adem in de voorouders van de mens blies en de mensheid leven gaf. Hij is die Ene die de mensheid voorziet en voedt voor haar bestaan. Hij leidt de mensheid tot op de dag van vandaag. Bovendien is de mensheid van Hem en Hem alleen afhankelijk om te kunnen overleven. Hij heeft soevereiniteit over alle dingen en bestuurt alle levende wezens in het universum. Hij beheerst de vier seizoenen en Hij roept wind, vorst, sneeuw en regen op. Hij geeft de mensheid zonneschijn en luidt de nacht in. Hij bereidde de hemelen en de aarde, voorzag de mens van bergen, meren en rivieren met al het leven daarin. Zijn daden zijn overal, Zijn macht is overal, Zijn wijsheid is overal en Zijn gezag is overal. Al deze wetten en regels zijn de belichaming van Zijn daden. Ze geven allemaal blijk van Zijn wijsheid en gezag. Wie kan zich aan Zijn soevereiniteit onttrekken? En wie kan zich buiten Zijn plannen plaatsen? Alle dingen bestaan onder Zijn blik, alle dingen leven bovendien onder Zijn soevereiniteit. Zijn daden en Zijn macht laten de mensheid geen andere keus dan te

erkennen dat Hij werkelijk bestaat en soevereiniteit over alle dingen heeft. Niets of niemand anders dan Hij kan het universum gebieden, laat staan onophoudelijk voor deze mensheid zorgen. Of je de daden van God nu wel of niet herkent en of je nu wel of niet in het bestaan van God gelooft, het lijdt geen twijfel dat je lot binnen Gods ordening ligt. Het lijdt ook geen twijfel dat God altijd soevereiniteit over alle dingen zal hebben. Zijn bestaan en gezag zijn niet afhankelijk van het feit of de mens die nu wel of niet herkent en begrijpt. Alleen Hij kent het verleden, het heden en de toekomst van de mens. Alleen Hij kan het lot van de mensheid bepalen. Of je dit feit nu wel of niet kunt aanvaarden, de mensheid zal dit alles binnen afzienbare tijd met eigen ogen aanschouwen. Dit feit zal God spoedig aan het licht brengen. De mens leeft en sterft onder het toeziend oog van God. De mens leeft ter wille van het management van God. Wanneer hij zijn ogen voor het laatst sluit, is dat ook voor datzelfde management. De mens komt en gaat, steeds opnieuw, heen en weer. Dat maakt allemaal zonder uitzondering deel uit van de heerschappij en de plannen van God. Gods management gaat altijd voort en is nooit opgehouden. Hij zal de mensheid bewust maken van Zijn bestaan, in Zijn heerschappij laten vertrouwen, Zijn daden laten aanschouwen en tot Zijn koninkrijk laten terugkeren. Dit is Zijn plan en het werk dat Hij al duizenden jaren uitvoert.

uit 'De mens kan alleen gered worden onder Gods management' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

7 Mysteries over de Bijbel

Dagelijkse woorden van God Fragment 265

Jarenlang heeft de traditionele manier van geloven (van het Christendom, één van de drie belangrijkste religies in de wereld) van mensen bestaan uit het lezen van de Bijbel; van de Bijbel afwijken is niet het geloof in de Heer, van de Bijbel afwijken is een kwaadaardige cultus, ketterij. Zelfs wanneer mensen andere boeken lezen, dienen die boeken op een Bijbelverklaring te berusten. Dit houdt in dat als je in de Heer gelooft, je dan de Bijbel dient te lezen en behalve de Bijbel mag je geen enkel boek vereren dat niet over de Bijbel gaat. Doe je dat wel, dan verraad je God. Vanaf het moment dat de Bijbel er was, was het geloof van de mens in de Heer het geloof in de Bijbel. Je kunt wel zeggen dat mensen in de Heer geloven, maar in plaats daarvan kun je beter zeggen dat ze in de Bijbel geloven. Beter dan te zeggen dat ze begonnen zijn de Bijbel te lezen, kun je zeggen dat ze begonnen zijn te geloven in de Bijbel. En in plaats van te zeggen dat ze tot de Heer zijn teruggekeerd, kun je beter zeggen dat ze tot de Bijbel zijn teruggekeerd. Op deze manier vereren mensen de Bijbel alsof het God is, alsof het hun levensbloed is, alsof het verlies ervan gelijk zou staan met het verlies van het leven. Mensen zien de Bijbel als net zo hoog als God, en sommigen vinden de Bijbel zelfs boven God verheven. Als mensen het zonder het werk van de Heilige Geest moeten stellen, als ze God niet kunnen voelen,

dan kunnen ze toch verder gaan met hun leven. Maar zodra ze de Bijbel verliezen, of de welbekende hoofdstukken en spreuken uit de Bijbel kwijt zijn, dan lijkt het wel alsof ze hun leven verloren zijn. En dus gaan mensen de Bijbel lezen zodra ze in de Heer geloven, en leren hem van buiten. Hoe meer ze van de Bijbel uit hun hoofd kennen, des te meer dit als bewijs geldt van hun liefde voor de Heer en dat zij goede gelovigen zijn. Zij die de Bijbel hebben gelezen en er met anderen over kunnen praten zijn allemaal goede broeders en zusters. Jarenlang is geloof in en trouw aan de Heer afgemeten aan het niveau van het begrip van de Bijbel. De meeste mensen begrijpen gewoon niet waarom ze in God zouden moeten geloven, of hoe ze in God moeten geloven. Ze zijn alleen maar blindelings op zoek naar aanwijzingen om de hoofdstukken van de Bijbel te ontcijferen. De mensen hebben nooit de richting van het werk van de Heilige Geest nagestreefd. Al die tijd hebben ze slechts wanhopig de Bijbel bestudeerd en onderzocht, en niemand heeft ooit buiten de Bijbel om nieuwer werk van de Heilige Geest aangetroffen, niemand is ooit van de Bijbel afgeweken en dat heeft niemand ook ooit gedurfd. Mensen hebben al die jaren de Bijbel bestudeerd, ze hebben zoveel verklaringen gevonden en er zoveel werk in gestoken. Ze hebben ook veel verschillende meningen over de Bijbel, waar ze eindeloos over debatteren. Dit gaat zover dat er inmiddels meer dan tweeduizend denominaties zijn gevormd. Ze willen allemaal bijzondere verklaringen of diepere mysteriën vinden in de Bijbel. Ze willen de Bijbel onderzoeken en er de achtergrond van Jehova's werk in Israël of van het werk van Jezus in Judea in ontdekken, of meer mysteriën die niemand anders kent. De manier waarop mensen de Bijbel benaderen, is er een van obsessie en geloof, en niemand kan absoluut zeker zijn van de innerlijke waarheid of het wezen van de Bijbel. Dus hebben de mensen vandaag de dag nog steeds een onbeschrijfelijk gevoel van magie waar het de Bijbel aangaat, en zijn zij er zelfs sterker op geobsedeerd en geloven zij er sterker in. Tegenwoordig wil iedereen de profetieën van het werk van de laatste dagen in de Bijbel vinden en ontdekken wat God voor werk doet in de laatste dagen, en welke tekenen van de laatste dagen zich voordoen. En zo wordt hun verering van de Bijbel nog vuriger. En hoe meer de laatste dagen naderen, hoe meer zij blindelings geloof hechten aan de profetieën van de Bijbel, vooral die over de laatste dagen. Met zo'n blind geloof in de Bijbel, met zo'n vertrouwen in de Bijbel hebben ze geen behoefte meer om het werk van de Heilige Geest te zoeken. In hun opvattingen denken de mensen dat alleen de Bijbel het werk van de Heilige Geest kan brengen, dat ze alleen in de Bijbel de voetstappen van God kunnen vinden, dat alleen in de Bijbel de mysteriën van Gods werk verborgen liggen, dat alleen de Bijbel, en geen ander boek of mens, alles van God en van Zijn gehele werk kan verklaren. De Bijbel kan het werk van de hemel naar de aarde brengen en de Bijbel kan de tijdperken beginnen en eindigen. Met zulke opvattingen heeft de mens niet de neiging op zoek te gaan naar het werk van de Heilige Geest. Hoezeer de Bijbel de mensen in het verleden dus ook heeft geholpen, nu is het een belemmering geworden voor Gods meest recente werk. Zonder de Bijbel kunnen mensen op

andere plaatsen naar Gods voetstappen zoeken. Maar nu zijn Zijn voetstappen door de Bijbel ingesloten en is het twee keer zo moeilijk geworden Zijn meest recente werk uit te breiden; een zware strijd. Dit komt allemaal door de bekende hoofdstukken en spreken uit de Bijbel en door de verschillende profetieën van de Bijbel. Voor de mensen is de Bijbel een afgodsbeeld geworden, het is een puzzel in hun brein geworden. Ze kunnen gewoon niet geloven dat God zonder de Bijbel kan werken, dat mensen buiten de Bijbel God kunnen vinden. En ze kunnen al helemaal niet geloven dat God van de Bijbel kan afwijken bij het eindwerk en opnieuw kan beginnen. Dat is ondenkbaar voor de mensen, ze kunnen het niet geloven en zich ook niet voorstellen. De Bijbel is voor de mensen een grote belemmering geworden om Gods nieuwe werk te aanvaarden, en een moeilijkheid voor het verbreden door God van dit nieuwe werk.

uit 'Over de Bijbel (1)' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 266

Nadat God het werk van het Tijdperk van de Wet had verricht, werd het Oude Testament geschreven en toen begonnen de mensen de Bijbel te lezen. Nadat Jezus was gekomen, verrichtte Hij het werk van het Tijdperk van Genade en schreven Zijn apostelen het Nieuwe Testament. Op die manier kwamen het Oude en het Nieuwe Testament van de Bijbel tot stand en zelfs tot op de dag van vandaag wordt de Bijbel gelezen door allen die in God geloven. De Bijbel is een geschiedenisboek. Natuurlijk, er staan ook wel voorspellingen van profeten in, en deze voorspellingen zijn zeker geen geschiedenis. De Bijbel bevat diverse onderdelen en bestaat niet alleen uit profetieën, of uit het werk van Jehova, noch zijn er enkel de brieven van Paulus. Je moet weten uit hoeveel delen de Bijbel bestaat: het Oude Testament bestaat uit Genesis, Exodus ..., en ook zijn er de profetieboeken die de profeten schreven. Uiteindelijk eindigt het Oude Testament met het boek Maleachi. Het is een verslag van het Tijdperk van de Wet dat door Jehova werd geleid; van Genesis tot aan het boek Maleachi is het een allesomvattend verslag van al het werk van het Tijdperk van de Wet. Dit wil zeggen dat het Oude Testament alles vastlegde wat werd beleefd door de mensen die door Jehova werden geleid in het Tijdperk van de Wet. Tijdens het Tijdperk van de Wet in het Oude Testament sprak het grote aantal profeten dat Jehova op de been had gebracht profetieën voor Hem, ze gaven de verschillende stammen en volkeren onderricht en voorspelden het werk dat Jehova zou gaan doen. Deze mensen die op de been waren gebracht, hadden allen de Geest der profetie ontvangen van Jehova: ze konden de visioenen zien die Jehova hun gaf en Zijn stem horen en zo werden ze door Hem geïnspireerd en schreven ze profetieën. Het werk dat zij deden was de uitdrukking van de stem van Jehova, de uitdrukking van de profetie van Jehova, en het werk van Jehova in die tijd was eenvoudigweg de mensen met de Geest te leiden; Hij werd geen vlees en de mensen zagen niets van Zijn gezicht.

Zo heeft Hij vele profeten op de been gebracht om Zijn werk te doen en hen voorzien van orakels om aan iedere stam en clan van Israël door te geven. Het was hun werk te profeteren, en sommigen schreven de aanwijzingen op van Jehova aan hen, om deze aan anderen te laten zien. Jehova heeft deze mensen op de been gebracht om te profeteren, het toekomstige werk of het werk dat nog in die tijd te doen stond te voorspellen, zodat de mensen de wonderbaarlijkheid en wijsheid van Jehova konden aanschouwen. Deze profetieboeken verschilden behoorlijk van de andere Bijbelse boeken, het waren woorden die gesproken en geschreven waren door hen die de Geest der profetie hadden ontvangen, door hen die de visioenen of de stem van Jehova hadden ontvangen. Als je de profetieboeken buiten beschouwing laat, is het Oude Testament een door mensen opgestelde verslaglegging nadat Jehova klaar was met Zijn werk. Deze boeken kunnen de voorspellingen door de profeten die Jehova had laten opstaan niet vervangen, net zomin als dat Genesis en Exodus vergeleken kunnen worden met het boek Jesaja en het boek Daniël. De profetieën waren uitgesproken voordat het werk werd uitgevoerd, terwijl de andere boeken geschreven werden nadat het werk klaar was, wat is waartoe mensen in staat waren. De profeten uit die tijd waren door Jehova geïnspireerd en spraken enkele profetieën. Ze spraken vele woorden en voorspelden de dingen van het Tijdperk van Genade en de vernietiging van de wereld in de laatste dagen – het werk dat Jehova van plan was. Alle overige boeken leggen het werk van Jehova in Israël vast. Als je de Bijbel dus leest, lees je vooral over wat Jehova in Israël deed. In het Oude Testament staat voornamelijk geschreven over het werk van Jehova die Israël leidt, hoe Hij Mozes gebruikte om de Israëlieten uit Egypte te leiden, hen van de ketenen van de Farao bevrijdde en mee de wildernis in nam, waarna ze het land Kanaän binnengingen. Alles wat daarna volgde was hun leven in Kanaän. Behalve dit zijn er alleen verslagen van het werk van Jehova in heel Israël. Alles wat in het Oude Testament staat geschreven is het werk van Jehova in Israël, het is het werk dat Jehova deed in het land waarin Hij Adam en Eva heeft geschapen. Vanaf het moment na Noach, dat God de mensen op aarde officieel begon te leiden, is alles wat in het Oude Testament staat het werk van Israël. En waarom is er dan niets vastgelegd over enig werk buiten Israël? Omdat het land Israël de bakermat van de mensheid is. In het begin waren er geen andere landen dan Israël, en Jehova werkte nergens anders. Zo is wat er in het Oude Testament van de Bijbel staat uitsluitend het werk van God in Israël in die tijd. De woorden die door de profeten gesproken werden, door Jesaja, Daniël, Jeremia en Ezechiël ... hun woorden voorspellen Zijn andere werk op aarde, ze voorspellen het werk van Jehova God Zelf. Dit kwam allemaal van God, het was het werk van de Heilige Geest en behalve deze boeken van de profeten is er alleen een verslag van de ervaringen van de mensen met Jehova's werk in die tijd.

Het scheppingswerk vond plaats voordat de mensheid bestond, maar het boek Genesis kwam pas nadat de mensheid er was. Dit boek was door Mozes geschreven tijdens het Tijdperk

van de Wet. Het is net als wat er vandaag onder jullie gebeurt: nadat het gebeurt, schrijven jullie het op om het aan de mensen in de toekomst te laten zien. Voor de mensen in de toekomst is wat jullie hebben vastgelegd dus wat voorheen is gebeurd, het is niets meer dan geschiedenis. Wat in het Oude Testament is vastgelegd is Jehova's werk in Israël, en wat in het Nieuwe Testament is vastgelegd is Jezus' werk tijdens het Tijdperk van Genade. Ze documenteren het werk van God in twee verschillende tijdperken. Het Oude Testament documenteert Gods werk gedurende het Tijdperk van de Wet en dus is het Oude Testament een historisch boek, terwijl het Nieuwe Testament het product is van het werk van het Tijdperk van Genade. Met de aanvang van het nieuwe werk raakte het verouderd. Het Nieuwe Testament is dus ook een historisch boek. Natuurlijk is het Nieuwe Testament minder systematisch dan het Oude Testament, er staat ook minder in. De vele woorden die door Jehova zijn gesproken zijn allemaal opgetekend in het Oude Testament van de Bijbel, terwijl slechts sommige van de woorden van Jezus in de vier evangeliën zijn vastgelegd. Jezus heeft natuurlijk ook veel werk verricht, maar dit is niet allemaal gedetailleerd opgetekend. Er is minder opgeschreven in het Nieuwe Testament vanwege de hoeveelheid werk die Jezus heeft gedaan; in de drieënhalf jaar die Hij op aarde was, deed Hij veel minder werk dan Jehova, en dat geldt ook voor Zijn apostelen. En dus zijn er minder boeken in het Nieuwe Testament dan in het Oude Testament.

uit 'Over de Bijbel (1)' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 267

Wat voor soort boek is de Bijbel? Het Oude Testament is het werk van God tijdens het Tijdperk van de Wet. Het Oude Testament van de Bijbel legt al het werk van Jehova vast tijdens het Tijdperk van de Wet en Zijn scheppingswerk. Het geheel is een verslag van het werk dat Jehova heeft uitgevoerd, en uiteindelijk beëindigt het de verhalen van Jehova's werk met het boek Maleachi. In het Oude Testament staan twee delen van het werk dat God gedaan heeft: het ene is het scheppingswerk, het andere het uitvaardigen van de wet. Beiden waren het werk dat Jehova uitvoerde. Het Tijdperk van de Wet vertegenwoordigt Gods werk onder de naam Jehova; het is het geheel van het werk dat in de eerste plaats onder de naam Jehova is verricht. Het Oude Testament is dus een verslag van Jehova's werk, en het Nieuwe Testament een verslag van Jezus' werk dat in de eerste plaats onder de naam Jezus is verricht. Het grootste deel van het belang van de naam Jezus en het werk dat Hij deed staat in het Nieuwe Testament beschreven. Gedurende het Oude Testament in het Tijdperk van de Wet bouwde Jehova de tempel en het altaar in Israël, Hij leidde het leven op aarde van de Israëlieten, en bewees dat zij Zijn uitverkoren volk waren, de eerste groep mensen die Hij op aarde uitverkoos en die naar Zijn hart waren, de eerste groep die Hij persoonlijk leidde. De twaalf stammen van Israël waren de eerste

uitverkorenen van Jehova en dus werkte Hij altijd in hen tot het moment dat Jehova's werk in het Tijdperk van de Wet ten einde was. De tweede fase van het werk was het werk van het Tijdperk van Genade in het Nieuwe Testament. Dit werd uitgevoerd onder het Joodse volk, onder een van de twaalf stammen van Israël. Het bereik van dit werk was geringer, omdat Jezus de vleesgeworden God was. Jezus werkte slechts in heel het land Judea en dit slechts drieënhalft jaar. Zo kan wat in het Nieuwe Testament is opgetekend nooit de hoeveelheid werk in het Oude Testament overtreffen.

uit 'Over de Bijbel (1)' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 268

Als je het werk van het Tijdperk van de Wet wilt zien en wilt zien hoe de Israëlieten Jehova's weg volgden, dan moet je het Oude Testament lezen. Als je het werk van het Tijdperk van Genade wilt begrijpen, dan moet je het Nieuwe Testament lezen. Maar hoe zie je het werk van de laatste dagen? Je moet het leiderschap van de hedendaagse God aanvaarden en het werk van vandaag binnengaan. Want dit is het nieuwe werk en het is voorheen door niemand in de Bijbel opgeschreven. God is nu vleesgeworden en heeft andere uitverkorenen aangewezen in China. God werkt in deze mensen, Hij zet Zijn werk op aarde voort, gaat door waar Hij bij het werk van het Tijdperk van Genade was gebleven. Het werk van vandaag is een pad waar niemand ooit op heeft gelopen, een weg die niemand nog ooit heeft gezien. Het is werk dat nooit eerder is gedaan – het is Gods meest recente werk op aarde. Werk dat nooit eerder is gedaan is dus geen geschiedenis, want nu is nu en moet nog verleden tijd worden. Mensen weten niet dat God grootser, nieuwer werk op aarde heeft verricht en buiten Israël, dat het werk allang buiten de grenzen van Israël is getreden en de voorspellingen van de profeten heeft overtroffen, dat het nieuw en wonderbaarlijk werk is buiten de profetieën om en nieuwer werk buiten Israël en werk dat mensen niet kunnen waarnemen of zich kunnen voorstellen. Hoe zou de Bijbel een uitvoerig verslag van dergelijk werk kunnen bevatten? Wie zou ieder detail van het hedendaagse werk vooraf kunnen vastleggen, zonder iets weg te laten? Wie zou dit machtigere, wijzere werk, dat de conventies trotseert, in het oude stoffige boek vast kunnen leggen? Het werk van vandaag is geen geschiedenis. Als je dus het nieuwe pad van vandaag wil begaan, moet je de Bijbel achter je laten, moet je verder gaan dan de profetie- of geschiedenisboeken in de Bijbel. Dan zul je pas het nieuwe pad juist weten te bewandelen, dan zul je pas het nieuwe rijk en het nieuwe werk binnen weten te gaan. Je moet begrijpen waarom er nu van je gevraagd wordt de Bijbel niet te lezen, waarom er separaat van de Bijbel ander werk is, waarom God niet op zoek is naar nieuwere, specifiekere beoefening in de Bijbel, waarom er in plaats daarvan machtiger werk bestaat. Dit is wat jullie allemaal moeten begrijpen. Je moet het verschil tussen het oude en het nieuwe werk

kennen. Ook al lees je de Bijbel niet, je moet hem wel grondig kunnen analyseren. Als je dat namelijk niet kunt, zul je de Bijbel blijven aanbidden en zul je het moeilijk vinden het nieuwe werk binnen te gaan en de nieuwe veranderingen te ondergaan. Nu er een meer verheven weg is, waarom zou je dan de lagere, achterhaalde weg bestuderen? Nu er nieuwere uitspraken zijn, en er nieuw werk is, waarom zou je dan tussen de oude, historische verslagen verblijven? De nieuwe uitspraken kunnen je voldoende geven, wat bewijst dat dit nieuw werk is. De oude verslagen kunnen je niet verzadigen, of in je huidige behoeften voldoen, wat bewijst dat ze geschiedenis zijn en niet het werk van het hier en nu. De meest verheven weg is het nieuwste werk. Nu dit nieuwe werk er is, doet het er niet meer toe hoe verheven de eerdere weg was, het blijft de geschiedenis van de menselijke gedachten. En hoe waardevol dat ook is als naslagwerk, het blijft de oude weg. Ook al staat het in het 'heilige boek', de oude weg is geschiedenis, ook al staat het niet in het 'heilige boek', de nieuwe weg is van het hier en nu. Deze weg kan jou redden en deze weg kan jou veranderen, want dit is het werk van de Heilige Geest.

uit 'Over de Bijbel (1)' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 269

De Bijbel is een geschiedenisboek. Als je het Oude Testament in het Tijdperk van Genade had gegeten en gedronken – als je in het Tijdperk van Genade in praktijk had gebracht wat vereist was in de tijd van het Oude Testament – zou Jezus je afgewezen en veroordeeld hebben; als je het Oude Testament op het werk van Jezus had toegepast, zou je een farizeeër zijn geweest. Als je nu het Oude en het Nieuwe Testament samenvoegt om te eten en te drinken en in praktijk te brengen, dan zal de God van vandaag je veroordelen; dan zul je buiten het werk van de Heilige Geest van vandaag gevallen zijn! Als je het Oude Testament en het Nieuwe Testament eet en drinkt, dan sta je buiten de stroom van de Heilige Geest! In de tijd van Jezus leidde Hij de Joden en allen die Hem volgden in overeenstemming met het werk dat de Heilige Geest in die tijd in Hem verrichtte. Hij baseerde Zijn handelingen niet op de Bijbel, maar sprak in overeenstemming met Zijn werk. Hij schonk geen aandacht aan wat de Bijbel zei en zocht niet in de Bijbel naar een pad om Zijn volgers langs te leiden. Meteen vanaf het moment dat Hij begon te werken, verspreidde Hij de weg van berouw – een woord waarvan absoluut nog geen sprake was geweest in de profetieën van het Oude Testament. Hij handelde niet alleen niet volgens de Bijbel, maar leidde ook een nieuw pad en deed nieuw werk. Nooit verwees Hij in Zijn predikingen naar de Bijbel. Tijdens het Tijdperk van de Wet was er nooit iemand in staat geweest Zijn wonderen te verrichten, zoals het genezen van zieken en het uitdrijven van demonen. Dat gold ook voor Zijn werk, Zijn leer, en het gezag en de kracht van Zijn woorden onder alle mensen in het Tijdperk van de Wet. Jezus deed gewoon Zijn nieuwere werk, en al veroordeelden velen Hem met de

Bijbel in de hand, en gebruikten ze zelfs het Oude Testament om Hem te kruisigen, toch oversteeg Zijn werk het Oude Testament. Waarom nagelden de mensen Hem anders aan het kruis? Was dat niet omdat er niets in het Oude Testament stond over Zijn leer, Zijn gave om de zieken te genezen en de demonen uit te drijven? Zijn werk was er om op een nieuw pad voor te gaan, niet om opzettelijk het gevecht tegen de Bijbel aan te gaan of om zich opzettelijk van het Oude Testament te ontdoen. Hij was gewoon gekomen om Zijn bediening uit te voeren, om het nieuwe werk te brengen onder hen die naar Hem verlangden en op zoek waren. Hij was niet gekomen om het Oude Testament uit te leggen of het werk te bevestigen. Zijn werk was niet om de ontwikkelingen van het Tijdperk van de Wet te laten doorgaan, want Zijn werk schonk er geen aandacht aan of het op de Bijbel was gebaseerd. Jezus is gewoon gekomen om het werk te doen dat Hij moest doen. En zo verklaarde Hij geen profetieën van het Oude Testament en werkte Hij ook niet volgens de woorden van het Tijdperk van de Wet in het Oude Testament. Hij negeerde wat er in het Oude Testament stond, Hij gaf er niets om of het met Zijn werk overeenkwam of niet, en gaf er ook niets om wat anderen van Zijn werk wisten of hoe zij het veroordeelden. Hij ging gewoon door met het werk dat Hij moest doen, ook al gebruikten veel mensen de voorspellingen van de profeten uit het Oude Testament om Hem te veroordelen. Het leek bij de mensen alsof Zijn werk nergens op gestoeld was, en veel van het werk was in conflict met wat er in het Oude Testament stond. Zat de mens er hier niet naast? Moet doctrine op het werk van God worden toegepast? En moet het overeenkomen met de voorspellingen van de profeten? Want wat is uiteindelijk groter: God of de Bijbel? Waarom moet Gods werk met de Bijbel overeenkomen? Kan het zijn dat God het recht niet heeft de Bijbel te overtreffen? Kan God niet afwijken van de Bijbel en ander werk doen? Waarom hielden Jezus en Zijn discipelen zich niet aan de Sabbat? Als Hij Zich aan de Sabbat moest houden en volgens de geboden uit het Oude Testament moest praktiseren, waarom hield Jezus Zich dan niet aan de Sabbat nadat Hij gekomen was, maar waste Hij voeten, bedekte hoofd, brak brood en dronk wijn? Ontbreekt dit niet allemaal aan de geboden van het Oude Testament? Als Jezus het Oude Testament eerde, waarom brak Hij dan met die doctrines? Je dient te weten wat eerst kwam, God of de Bijbel! Hij was de Heer van de Sabbat, kon Hij dan niet ook de Heer van de Bijbel zijn?

Het werk dat Jezus in de tijd van het Nieuwe Testament verrichtte was de aanzet voor nieuw werk: Hij werkte niet volgens het werk van het Oude Testament, en Hij paste ook de woorden van Jehova in het Oude Testament niet toe. Hij deed Zijn eigen werk, en Hij deed nieuwer werk, werk dat boven de wet stond. Zo zei Hij: “Denk niet dat ik gekomen ben om de Wet of de Profeten af te schaffen. Ik ben niet gekomen om ze af te schaffen, maar om ze tot vervulling te brengen.” In overeenstemming met wat Hij heeft bereikt is er zo dus met veel doctrines gebroken. Op de sabbat nam Hij de discipelen mee naar de graanvelden om de korenaren te

plukken en op te eten, Hij hield zich niet aan de Sabbat, en zei “De Mensenzoon is heer en meester over de sabbat.” Toentertijd werd eenieder die zich niet aan de Sabbat hield gestenigd tot de dood volgens de regels van de Israëlieten. Maar Jezus ging de tempel niet binnen en hield zich ook niet aan de Sabbat, en Zijn werk was niet door Jehova gedaan in de tijd van het Oude Testament. Dus stond het werk van Jezus boven de wet van het Oude Testament, het was meer verheven en kwam er niet mee overeen. Tijdens het Tijdperk van Genade werkte Jezus niet volgens de wet van het Oude Testament en had Hij al gebroken met die doctrines. Maar de Israëlieten hielden stevig vast aan de Bijbel en veroordeelden Jezus – betekende dat niet dat ze het werk van Jezus ontkenden? Tegenwoordig houdt de religieuze wereld nog stevig vast aan de Bijbel en zeggen sommige mensen: ‘De Bijbel is een heilig boek en het moet gelezen worden.’ Sommigen zeggen: ‘Gods moet voor altijd gehandhaafd blijven, het Oude Testament is het verbond van God met de Israëlieten, en er kan niet van worden afgezien, en de sabbat moet voor altijd geheiligd blijven!’ Zijn ze niet belachelijk? Waarom hield Jezus Zich niet aan de sabbat? Zondigde Hij? Wie kan zulke dingen volledig begrijpen? Hoe de mensen de Bijbel ook lezen, het is onmogelijk om met hun begripsvermogen het werk van God te kennen. Niet alleen zullen ze geen zuivere kennis van God verwerven, maar hun noties zullen ook nog steeds flagranter worden, zo flagrant dat ze tegen God zullen beginnen op te staan. Als er vandaag geen incarnatie van God was, zouden de mensen als gevolg van hun eigen noties ten onder gaan, en zouden ze sterven onder Gods tuchtiging.

uit ‘Over de Bijbel (1)’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Dagelijkse woorden van God Fragment 270

De Bijbel wordt ook wel het Oude en het Nieuwe Testament genoemd. Weten jullie waar “testament” naar verwijst? Het woord “testament” in het Oude Testament komt van het verbond van Jehova met het volk van Israël, toen Hij de Egyptenaren had omgebracht en de Israëlieten had gered van de Farao. Het bewijs van dit verbond was natuurlijk het lamsbloed dat op de lateien was gestreken, waarmee God een verbond met de mens instelde. Een verbond waarin stond dat allen die lamsbloed op de deurposten en lateien hadden Israëlieten waren, Gods uitverkoren volk, en dat zij allen gespaard zouden blijven. Jehova stond immers op het punt alle eerstgeboren zonen van Egypte en de eerstgeborenen van de schapen en het vee om te brengen. Het verbond heeft betekenis op twee niveaus. Geen van de mensen of het vee van Egypte zou door Jehova worden verlost; Hij zou al hun eerstgeboren zonen en eerstgeboren schapen en runderen ombrengen. Zo werd in vele profetieboeken voorspeld dat de Egyptenaren streng getuchtigd zouden worden als gevolg van het verbond van Jehova. Dit was de betekenis van het eerste niveau van het verbond. Jehova bracht de eerstgeboren zonen van Egypte om, en al het

eerstgeboren vee, en Hij spaarde alle Israëlieten, wat inhield dat allen die van het land Israël waren door Jehova werden gekoesterd en gespaard zouden blijven. Hij wenste werk op de lange termijn in hen te verrichten, en stelde een verbond met hen in door het lamsbloed. Vanaf dat moment zou Jehova de Israëlieten niet ombrengen en Hij zei dat zij voor altijd Zijn uitverkorenen zouden zijn. Onder de twaalf stammen van Israël zou Hij zijn werk voor het gehele Tijdperk van de Wet beginnen. Hij zou al Zijn wetten aan de Israëlieten openbaren en uit hun midden profeten en rechters kiezen. Zij zouden de spil van Zijn werk vormen. Jehova stelde een verbond met hen in: Tenzij het tijdperk veranderde, zou Hij slechts onder de uitverkorenen werken. Jehova's verbond was onveranderbaar, want het was in bloed geschreven en met Zijn uitverkoren volk vastgesteld. Maar wat belangrijker is, Hij had voor het hele tijdperk een passend bereik en doel gekozen waarmee Hij aan Zijn werk kon beginnen. Daarom zagen de mensen het verbond als bijzonder belangrijk. Dit was de betekenis op het tweede niveau. Met uitzondering van Genesis, wat vóór de instelling van het verbond kwam, leggen alle andere boeken in het Oude Testament Gods werk onder de Israëlieten vast na de instelling van het verbond. Er komen natuurlijk af en toe ook verhalen over de heidenen in voor, maar in het algemeen is het Oude Testament de weerslag van Gods werk in Israël. Vanwege het verbond van Jehova met de Israëlieten worden de boeken die gedurende het Tijdperk van de Wet zijn geschreven het "Oude Testament" genoemd. Ze zijn naar Jehova's verbond met de Israëlieten genoemd.

Het Nieuwe Testament is genoemd naar het bloed dat Jezus heeft vergoten aan het kruis en naar Zijn verbond met allen die in Hem geloofden. Het verbond van Jezus was als volgt: Door Zijn bloedvergieten hoefden mensen alleen maar in Hem te geloven en hun zonden werden vergeven, ze zouden zo gered worden en door Hem herboren, ze zouden geen zondaars meer zijn. Om zijn genade te ontvangen hoefden mensen alleen maar in Hem te golven, en dan zouden ze niet meer in de hel hoeven te lijden na hun dood. Alle boeken uit het Tijdperk van Genade zijn na de instelling van dit verbond geschreven en zij documenteren het werk en de uitspraken erin. Ze gaan niet verder dan de redding door de kruisiging van de Heer Jezus of het verbond; het zijn allemaal boeken die door de broeders in de Heer die ervaringen hadden, zijn geschreven. Daarom zijn deze boeken ook naar een verbond genoemd: ze worden het Nieuwe Testament genoemd. De twee testamenten omvatten slechts het Tijdperk van Genade en het Tijdperk van de Wet en ze hebben geen betrekking op het laatste tijdperk. Daarom komt de Bijbel de hedendaagse mens van de laatste dagen niet zo van pas. Op zijn best dient de Bijbel als provisorisch referentiekader, maar in principe heeft deze maar weinig gebruikswaarde. Toch koesteren religieuzen de Bijbel nog steeds het meest. Ze kennen de Bijbel niet; ze weten slechts hoe de Bijbel uitgelegd moet worden en zijn zich fundamenteel niet bewust van de oorsprong. Hun houding ten opzichte van de Bijbel is: alles wat in de Bijbel staat is waar, er staan geen onnauwkeurigheden of fouten in.

Omdat ze eerst hebben vastgesteld dat de Bijbel waar is, en foutloos, bestuderen en onderzoeken ze deze met grote belangstelling. Het huidige stadium van het werk was niet in de Bijbel voorspeld. Er is nooit gerept over het overwinningswerk op de meest donkere plek van allemaal, want dit is wat het meest recente werk inhoudt. Omdat het werk nu in een ander tijdperk wordt gedaan, wist zelfs Jezus Zelf niet dat dit stadium van het werk gedurende de laatste dagen uitgevoerd zou worden – hoe konden de mensen van de laatste dagen dan door onderzoek meer te weten komen over dit stadium van het werk in de Bijbel?

uit 'Over de Bijbel (2)' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 271

Niet alles wat in de Bijbel staat is een verslag van de woorden die God persoonlijk heeft gesproken. De Bijbel documenteert gewoon de vorige twee fasen van het werk van God, waarvan één deel een verslag is van de voorspellingen van de profeten en het andere deel de ervaringen en kennis bevat die de mensen die door God zijn gebruikt door de eeuwen heen hebben opgeschreven. Menselijke ervaringen zijn door menselijke meningen en kennis besmet, dat is onvermijdelijk. Veel Bijbelboeken bevatten menselijke opvattingen, menselijke vooroordelen en absurd begrip van mensen. Natuurlijk is het merendeel van de woorden het resultaat van de verlichting en illuminatie van de Heilige Geest en die woorden leiden tot juist begrip. Toch kan nog steeds niet worden gezegd dat het helemaal juiste uitdrukkingen van de waarheid zijn. Hun kijk op bepaalde dingen is niets meer dan kennis die berust op persoonlijke ervaring, of de verlichting van de Heilige Geest. De voorspelling van de profeten was door God persoonlijk opgedragen: de profetieën van mensen als Jesaja, Daniël, Ezra, Jeremia en Ezechiël ontstonden rechtstreeks in opdracht van de Heilige Geest. Deze mensen waren zieners, ze hadden de Geest van profetie ontvangen, ze waren allen profeten uit het Oude Testament. Tijdens het Tijdperk van de Wet spraken deze mensen, die de inspiratie van Jehova hadden ontvangen, veel profetieën die rechtstreeks in opdracht van Jehova waren. En waarom werkte Jehova in hen? Omdat het volk van Israël Gods uitverkoren volk was en het werk van de profeten onder hen verricht moest worden waren de profeten om die reden in staat om zulke onthullingen te ontvangen. In feite begrepen ze zelf Gods onthullingen aan hen niet. De Heilige Geest sprak die woorden door hun mond zodat de mensen in de toekomst die dingen zouden kunnen begrijpen, en konden zien dat dit echt het werk van de Geest van God was, van de Heilige Geest en niet van de mens afkomstig was en zodat zij de bevestiging van het werk van de Heilige Geest konden krijgen. Tijdens het Tijdperk van Genade deed Jezus zelf al dit werk in hun plaats, en dus profeteerden de mensen niet meer. Was Jezus daarmee een profeet? Natuurlijk was Jezus een profeet, maar Hij was ook in staat het werk van de apostelen te doen: Hij kon zowel profeteren

als prediken en de mensen in het hele land onderwijzen. Toch waren het werk dat Hij deed en de identiteit die Hij vertegenwoordigde niet identiek. Hij kwam om de hele mensheid te verlossen, om de mens van zijn zonde te verlossen. Hij was een profeet en een apostel, maar bovenal was Hij Christus. Een profeet kan profeteren, maar je kunt niet zeggen dat hij Christus is. Toentertijd profeteerde Jezus veel, daarom kan gezegd worden dat Hij een profeet was. Maar je kunt niet zeggen dat Hij een profeet was en daarom niet Christus. Dit komt omdat Hij God Zelf vertegenwoordigde in de uitvoering van een fase van het werk, en Zijn identiteit was anders dan die van Jesaja: Hij kwam het verlossingswerk afmaken, en Hij zorgde ook voor het leven van de mens, en de Geest van God kwam rechtstreeks tot Hem. In het werk dat Hij deed waren geen ingevingen van de Geest van God en geen opdrachten van Jehova. In plaats daarvan werkte de Geest rechtstreeks – waarmee afdoende werd bewezen dat Jezus niet hetzelfde was als een profeet. Het werk dat Hij deed was het verlossingswerk, en het profeteren kwam op de tweede plaats. Hij was een profeet, een apostel, maar bovenal was Hij de Verlosser. Ondertussen konden de voorspellers slechts profeteren, en waren niet in staat Gods Geest te vertegenwoordigen door ander werk te doen. Omdat Jezus veel werk deed dat nooit eerder door een mens was gedaan, en omdat Hij het verlossingswerk verrichtte, was Hij dus anders dan mensen als Jesaja.

uit 'Over de Bijbel (3)' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 272

Tegenwoordig denken mensen dat de Bijbel God is, en dat God de Bijbel is. En zo denken ze ook dat alle woorden van de Bijbel de enige woorden zijn die God heeft gesproken, en dat ze allemaal door God zijn geuit. Gelovigen in God denken zelfs dat, ook al zijn de zesenzestig boeken van het Oude en het Nieuwe Testament door mensen geschreven, ze allemaal door Gods inspiratie zijn gegeven en een verslag vormen van de uitspraken van de Heilige Geest. Dit is het onjuiste begrip van de kant van de mens, en het komt niet helemaal overeen met de feiten. Behalve de profetie boeken is het grootste deel van het Oude Testament in feite geschiedkundige verslaglegging. Sommige brieven uit het Nieuwe Testament komen voort uit ervaringen van mensen, en sommigen uit de verlichting door de Heilige Geest. De brieven van Paulus bijvoorbeeld, vloeiden voort uit het werk van een mens, ze waren allemaal het resultaat van de verlichting door de Heilige Geest, en ze waren voor de kerken geschreven, het waren aansporende en bemoedigende woorden voor de broeders en zusters van de kerken. Het waren geen woorden die door de Heilige Geest waren gesproken – Paulus kon niet namens de Heilige Geest spreken. Ook was hij geen profeet, laat staan dat hij de visioenen zag die Johannes aanschouwd had. Zijn brieven waren voor de kerken van Efeze, Philadelphië en Galatië en andere kerken. En zo waren de brieven van Paulus in het Nieuwe Testament brieven die Paulus

schreef voor de kerken en geen inspiraties van de Heilige Geest, en evenmin zijn het de directe uitspraken van de Heilige Geest. Het zijn slechts aansporende, troostende, bemoedigende woorden die hij tijdens zijn werk voor de kerken schreef. En dus vormen ze ook een verslag van een groot deel van het werk van Paulus in die tijd. Ze waren geschreven voor allen die broeders en zusters in de Heer zijn, zodat de broeders en zusters van de kerken in die tijd zijn advies zouden opvolgen en vast zouden houden aan de weg van berouw van de Heer Jezus. Paulus zei helemaal niet dat, al waren het de kerken uit die tijd of in de toekomst, zij allemaal de dingen moesten eten en drinken die hij geschreven had, en evenmin zei hij dat zijn woorden allemaal van God afkomstig waren. Naar de omstandigheden van de kerk in die tijd communiceerde hij gewoon met de broeders en zusters, en spoorde hen aan en zette hen aan tot geloof; hij predikte gewoon of herinnerde hen en spoorde hen aan. Zijn woorden waren op zijn eigen last gebaseerd en hij steunde de mensen door deze woorden. Hij deed het werk van een apostel van de kerken uit die tijd, hij was een werker die gebruikt werd door de Heer Jezus en zo moest hij de verantwoordelijkheid nemen voor de kerken, en moest hij het werk van de kerken uitvoeren, moest hij leren over de situatie van de broeders en zusters. Hierom schreef hij brieven voor alle broeders en zusters in de Heer. Alles wat hij zei dat stichtelijk en positief was voor de mensen was waar, maar het vertegenwoordigde niet de uitspraken van de Heilige Geest, en het kon God niet vertegenwoordigen. Het is een kolossaal misverstand en een enorme godslastering wanneer mensen het verslag van een menselijke ervaring en de brieven van een mens als het gesproken woord van de Heilige Geest aan de kerken behandelen! Dat gaat vooral op voor de brieven die Paulus voor de kerken schreef. Zijn brieven waren geschreven voor de broeders en zusters op basis van de omstandigheden en situatie van iedere kerk in die tijd. Ze waren bedoeld om de broeders en zusters in de Heer aan te sporen zodat ze de genade van de Heer Jezus konden ontvangen. Zijn brieven waren bedoeld om de broeders en zusters in die tijd aan te sporen. Je kunt zeggen dat dit zijn eigen last was, en ook de last die de Heilige Geest hem had gegeven. Hij was uiteindelijk een apostel die de kerken in die tijd leidde, die brieven schreef voor de kerken en een dringende oproep aan hen deed. Dat was zijn verantwoordelijkheid. Zijn identiteit was slechts die van een werkende apostel en hij was niet meer dan een door God gezonden apostel. Hij was geen profeet of voorspeller. Voor hem was zijn eigen werk en het leven van de broeders en zusters uitermate belangrijk. En dus kon hij niet namens de Heilige Geest spreken. Zijn woorden waren niet de woorden van de Heilige Geest en nog minder kon je zeggen dat het de woorden van God waren. Paulus was immers niet meer dan een schepsel van God en zeker niet de incarnatie van God. Zijn identiteit was niet dezelfde als die van Jezus. De woorden van Jezus waren de woorden van de Heilige Geest, het waren de woorden van God, want Zijn identiteit was die van Christus, de Zoon van God. Hoe kon Paulus Zijn gelijke zijn? Als mensen de brieven of woorden zoals die van Paulus als uitspraken van de Heilige Geest beschouwen en deze

aanbidden als God, dan kun je alleen maar zeggen dat ze geen onderscheid weten te maken. Om het harder te stellen: is dit geen godslastering? Hoe kan een mens namens God praten? En hoe kunnen mensen buigen voor de verslagen van zijn brieven en de woorden die hij heeft gesproken alsof zij een heilig boek zijn, of een hemels boek? Kunnen Gods woorden terloops door een mens worden geuit? Hoe kan een mens namens God praten? Dus, wat denk je? Zouden de brieven die hij voor de kerken schreef niet met zijn eigen ideeën besmet kunnen zijn? Hoe zouden ze niet met menselijke ideeën besmet kunnen zijn? Hij baseerde zijn brieven voor de kerken op zijn persoonlijke ervaringen en zijn eigen kennis. Zo schreef Paulus bijvoorbeeld een brief aan de Galatische kerken waarin een bepaalde mening stond, en Petrus schreef een andere brief met een andere kijk. Welke van de twee kwam van de Heilige Geest? Niemand kan dat met zekerheid zeggen. Dus kun je alleen maar zeggen dat beiden een last droegen voor de kerken, maar dat hun brieven hun gestalte vertegenwoordigen. Ze vertegenwoordigen hun zorg en steun voor de broeders en zusters en hun last voor de kerken. Ze vertegenwoordigen alleen maar menselijk werk, ze kwamen niet volledig van de Heilige Geest. Als je zegt dat zijn brieven de woorden van de Heilige Geest zijn, ben je absurd en pleeg je godslastering. De brieven van Paulus en de andere brieven in het Nieuwe Testament zijn gelijkwaardig aan de memoires van de meer recente spirituele figuren. Ze staan op één lijn met de boeken van Watchman Nee of de ervaringen van Lawrence, enzovoorts. De boeken van de meer recente spirituele figuren zijn alleen niet tot een Nieuw Testament samengesteld, maar het wezen van die mensen is hetzelfde: Het waren mensen die een bepaalde periode door de Heilige Geest zijn gebruikt en God niet rechtstreeks konden vertegenwoordigen.

uit 'Over de Bijbel (3)' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 273

Het Evangelie van Mattheus van het Nieuwe Testament documenteert de stamboom van Jezus. In het begin staat er dat Jezus van Abraham en David afstamde, en de zoon van Jozef was. Vervolgens staat er dat Jezus van de Heilige Geest was ontvangen en uit een maagd was geboren, wat zou inhouden dat Hij niet de zoon van Jozef was of een afstammeling van Abraham en van David was. De stamboom houdt evenwel vast aan het verband tussen Jezus en Jozef. Vervolgens begint de stamboom het proces van de geboorte van Jezus vast te leggen. Er staat dat Jezus van de Heilige Geest was ontvangen, dat Hij uit een maagd was geboren en niet als zoon van Jozef. En toch staat er duidelijk in de stamboom dat Jezus de zoon van Jozef was, en omdat de stamboom voor Jezus is geschreven staan er tweeënveertig generaties in vermeld. Als de stamboom bij Jozef aankomt wordt er haastig gezegd dat hij de man van Maria was; woorden om te bewijzen dat Jezus van Abraham afstamde. Is dat niet een tegenstrijdigheid? De stamboom

documenteert Jozefs afkomst duidelijk, het is duidelijk de stamboom van Jozef, maar Mattheus houdt vol dat het de stamboom van Jezus is. Is dat geen ontkenning van de ontvanging van Jezus van de Heilige Geest? Is dus de stamboom van Mattheus niet een menselijk idee? Het is belachelijk! Zo weet je dat dit boek niet volledig van de Heilige Geest is gekomen. Misschien zijn er mensen die vinden dat God een stamboom moet hebben op aarde met als gevolg dat ze aan Jezus de tweeënveertigste generatie na Abraham toekennen. Dit is echt belachelijk! Hoe kan God een stamboom hebben nadat Hij op aarde is gekomen? Als je beweert dat God een stamboom heeft, schaar je Hem dan niet onder de schepselen van God? Want God is niet van de aarde, Hij is de Heer van de schepping, en hoewel Hij van vlees is, is Hij niet van dezelfde essentie als de mens. Hoe kun je God indelen alsof Hij tot dezelfde soort behoort als een schepsel van God? Abraham kan God niet vertegenwoordigen; hij was het voorwerp van Jehova's werk in die tijd. Hij was slechts een trouw dienaar die door Jehova was goedgekeurd, en hij behoorde tot het volk van Israël. Hoe kan hij dan een voorouder van Jezus zijn?

Wie heeft de stamboom van Jezus geschreven? Heeft Jezus dat Zelf gedaan? Heeft Jezus persoonlijk tegen hun gezegd: "Schrijf mijn stamboom"? De stamboom is door Mattheus vastgelegd nadat Jezus aan het kruis was genageld. Jezus had toen veel werk gedaan dat onbegrijpelijk was voor Zijn apostelen en Hij had er geen uitleg voor gegeven. Toen Hij weg was begonnen zijn apostelen te prediken en overal te werken. En in het belang van die fase van het werk begonnen zij brieven te schrijven en de boeken van het evangelie. De boeken van het evangelie van het Nieuwe Testament zijn twintig tot dertig jaar na de kruisiging van Jezus geschreven. Voordien las het volk van Israël alleen het Oude Testament. Dat wil zeggen dat aan het begin van het Tijdperk van Genade de mensen het Oude Testament lazen. Het Nieuwe Testament verscheen pas in het Tijdperk van Genade. Het Nieuwe Testament bestond nog niet toen Jezus aan het werk was. De mensen hebben Zijn werk vastgelegd na Zijn wederopstanding en hemelvaart. Toen waren de vier evangeliën er pas, en daarbij waren er ook nog de brieven van Paulus en Petrus, en het boek van de Openbaring. Meer dan driehonderd jaar nadat Jezus ten hemel was gevaren, hebben latere generaties deze documenten selectief bijeengebracht en pas toen ontstond het Nieuwe Testament van de Bijbel. Pas toen dit werk voltooid was, was het Nieuwe Testament er; voordien bestond het niet. God had al dat werk gedaan, en Paulus en de andere apostelen hadden zoveel epistels geschreven voor kerken op verschillende locaties. De mensen die na hen kwamen hebben deze epistels bijeengebracht en hebben daar het grootste visioen aan toegevoegd dat door Johannes op het eiland Patmos was vastgelegd, waarin voorspelling werd gedaan van Gods werk in de laatste dagen. De mensen hebben deze volgorde aangehouden en die verschilt van de uitspraken van tegenwoordig. Wat nu wordt vastgelegd is volgens de stappen van het werk van God. Waar de mensen nu mee bezig zijn is het werk dat

God persoonlijk doet en de woorden die Hij persoonlijk uit. Jullie – de mensheid – hoeven er niets aan te doen – de woorden die rechtstreeks van de Geest komen zijn stap voor stap geordend en zijn anders dan de ordening van de verslagen van de mens. Wat zij vastlegden, kun je zeggen, was naar het niveau van hun opleiding en menselijk kaliber. Wat zij vastlegden waren de ervaringen van de mens en ze hadden allemaal hun eigen manier van vastleggen en weten, en ieder verslag was anders. Daarom ben je uitermate onontwikkeld en dom als je de Bijbel als God vereert! Waarom ben je niet op zoek naar het werk van de God van vandaag? Alleen het werk van God kan de mens redden. De Bijbel kan de mens niet redden; die is al enige duizenden jaren lang niet veranderd. En als je de Bijbel aanbidt zul je nooit het werk van de Heilige Geest bereiken.

uit 'Over de Bijbel (3)' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 274

Veel mensen geloven dat het begrijpen en kunnen interpreteren van de Bijbel hetzelfde is als het vinden van de ware weg. Maar is het in feite zo eenvoudig? Niemand kent de realiteit van de Bijbel. Deze is namelijk slechts een geschiedkundig verslag van het werk van God, en een getuigenis van de vorige twee stadia van het werk van God. De Bijbel biedt je geen begrip van het doel van het werk van God. Iedereen die de Bijbel heeft gelezen weet dat deze de twee stadia van het werk van God documenteert tijdens het Tijdperk van de Wet en het Tijdperk van Genade. Het Oude Testament is een kroniek van de geschiedenis van Israël en het werk van Jehova vanaf de schepping tot het einde van het Tijdperk van de Wet. Het Nieuwe Testament legt het werk van Jezus op aarde vast in de vier evangeliën, en daarnaast het werk van Paulus; dan is het toch een geschiedkundig verslag? Wanneer je dingen uit het verleden nu naar boven haalt, maak je er geschiedenis van. Hoe waar of echt ze ook zijn, het is nog steeds geschiedenis. En geschiedenis gaat niet over het heden. God kijkt immers niet terug op de geschiedenis! Als je dus alleen de Bijbel begrijpt, maar niets begrijpt van het werk dat God vandaag van plan is te doen, en als je in God gelooft, maar niet op zoek bent naar het werk van de Heilige Geest, dan begrijp je niet wat het inhoudt om God te zoeken. Als je de Bijbel leest om de geschiedenis van Israël te bestuderen, om wetenschappelijk onderzoek te doen naar de geschiedenis van Gods schepping van alle hemelen en de aarde, dan geloof je niet in God. Maar omdat je nu in God gelooft en het leven nastreeft, omdat je kennis van God nastreeft en niet dode letters, doctrines of begrip van de geschiedenis, moet je op zoek naar Gods huidige wil en moet je de aanwijzing zoeken in het werk van de Heilige Geest. Als je archeoloog was zou je de Bijbel kunnen lezen, maar dat ben je niet. Jij bent een van de mensen die in God geloven en je doet er goed aan op zoek te gaan naar de huidige wil van God. Op zijn best kan je door de Bijbel te lezen iets van de

geschiedenis van Israël gaan begrijpen. Je zult leren over het leven van Abraham, van David en van Mozes. Je komt erachter hoe zij Jehova vereerden, hoe Jehova Zijn tegenstanders verbrandde en hoe Hij de mensen uit die tijd toesprak. Je zult alleen leren over Gods werk in het verleden. De verslagen in de Bijbel verhalen over hoe het vroege volk van Israël God vereerde en onder de hoede van Jehova leefde. Omdat de Israëlieten Gods uitverkoren volk waren, kun je in het Oude Testament de loyaliteit aan Jehova zien van het volk van Israël en zie je hoe er werd gezorgd voor allen die Jehova gehoorzaamden en hoe Hij hen zegende. Je kunt te weten komen dat God zowel vol genade en liefde was toen Hij in Israël aan het werk was, als bezeten van verzengende vlammen, en dat alle Israëlieten van hoog tot laag Jehova vereerden en het hele land dus door God gezegend was. Dit is de geschiedenis van Israël zoals deze is vastgelegd in het Oude Testament.

uit 'Over de Bijbel (4)' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 275

De Bijbel is een geschiedkundig verslag van Gods werk in Israël en het documenteert veel van de voorspellingen van de oude profeten en ook sommige van de uitspraken van Jehova bij Zijn werk van die tijd. Alle mensen zien dit boek dus als heilig (want God is heilig en groot). Dit is natuurlijk allemaal het resultaat van hun verering van Jehova en hun aanbidding van God. De mensen slaan dit boek er alleen maar zo op na omdat de scheppingen van God zo vererend en vol bewondering zijn voor hun Schepper, en er zijn zelfs mensen die dit boek een hemels boek noemen. Maar in feite is het niet meer dan een menselijk verslag. Jehova heeft het niet persoonlijk een naam gegeven en Hij heeft de totstandkoming ook niet persoonlijk begeleid. Met andere woorden, dit boek is niet door God geschreven maar door mensen. De 'Heilige' Schrift is slechts de eerbiedige titel die het van de mens heeft gekregen. Jehova en Jezus hadden deze titels niet gekozen na een onderlinge discussie; het is niet meer dan een menselijk idee. Dit boek was immers niet door Jehova geschreven, laat staan door Jezus. Integendeel, het bevat het relaas dat wordt verhaald door vele oude profeten, apostelen en zieners die door latere generaties verzameld werden in een boek met oude geschriften dat de mensen in het bijzonder heilig toeschijnt. Een boek, waarvan zij denken dat het veel ondoorgrondelijke en diepe mysteriën bevat die toekomstige generaties slechts hoeven te ontsluiten. Mensen zijn dus nog meer geneigd te geloven dat dit boek een hemels boek is. Met de toevoeging van de Vier Evangelien en het Boek van de Openbaring is de houding van mensen bepaald anders dan bij ieder ander boek. Daarom durft niemand dit 'hemelse' boek grondig te analyseren – het is te 'heilig'.

Hoe komt het dat als mensen de Bijbel lezen, ze de juiste weg kunnen vinden om deze te beoefenen? Waarom kunnen ze er veel uit halen dat onbegrijpelijk was voor hen? Ik analyseer de

Bijbel nu zo en dat betekent niet dat ik een hekel heb aan de Bijbel of de waarde als naslagwerk ontken. Ik leg jou de inherente waarde en de oorsprong van de Bijbel uit en geef er een verheldering over, zodat je niet langer onwetend bent. Want mensen hebben zo veel ideeën over de Bijbel, waarvan de meeste niet kloppen. Door de Bijbel op deze manier te lezen, halen ze er niet alleen niet uit wat ze zouden moeten, maar wordt bovendien het werk verhinderd dat ik van plan ben. Het verstoort het werk van de toekomst enorm en biedt alleen maar nadelen, geen voordelen. Wat ik je dus leer is gewoon de essentie en het werkelijke verhaal van de Bijbel. Ik vraag niet of je de Bijbel niet wilt lezen, of dat je overal rondbazuint dat hij volkomen waardeloos is, maar dat je de juiste kennis van en kijk op de Bijbel hebt. Wees niet te eenzijdig! Hoewel de Bijbel een door mensen geschreven geschiedenisboek is, is het ook een documentatie van de vele principes waarmee de heiligen en profeten uit de oudheid God dienden en van de ervaringen die de recente apostelen hadden in het dienen van God. Dit was allemaal echt gezien en gekend door deze mensen en kan als referentie dienen voor de mensen uit onze tijd bij hun zoektocht naar de ware weg. Zo kan het lezen van de Bijbel de mensen ook veel wegen van leven bieden, die in andere boeken niet te vinden zijn. Het is de weg van leven van het werk van de Heilige Geest die de profeten en apostelen hebben ervaren in de voorbije tijden, en veel van de woorden zijn waardevol en weten de mensen te schenken wat ze nodig hebben. Daarom lezen alle mensen graag de Bijbel. Omdat er zoveel verstopt zit in de Bijbel, kijken de mensen er anders tegenaan dan tegen de geschriften van de grote spirituele figuren. De Bijbel is een verslag en een verzameling van de ervaringen en de kennis van mensen die Jehova en Jezus dienden in het oude en in het nieuwe tijdperk, en daarom hebben latere generaties er veel verlichting en illuminatie uit weten te halen, en wegen om te oefenen. De reden waarom de Bijbel boven de geschriften staat van iedere grote spirituele figuur is dat al hun geschriften op de Bijbel zijn gebaseerd, hun ervaringen allemaal uit de Bijbel komen en ze allemaal de Bijbel verklaren. Hoewel mensen dus wel steun uit de boeken van grote spirituele figuren kunnen halen, aanbidden ze de Bijbel nog steeds, want deze lijkt hun zo hoogstaand en wijs! En hoewel de Bijbel sommige van de boeken van de woorden van het leven bijeenbrengt, zoals de brieven van Paulus en van Petrus, en hoewel mensen steun en hulp uit deze boeken kunnen halen, zijn deze boeken toch verouderd, ze horen nog thuis in de oude tijd. Hoe goed ze ook zijn, ze zijn alleen geschikt voor een bepaalde periode, en ze zijn niet voor eeuwig. Gods werk ontwikkelt zich immers voortdurend en kan niet gewoon ophouden in de tijd van Paulus of Petrus, of altijd in het Tijdperk van Genade blijven waarin Jezus gekruisigd werd. Daarom zijn deze boeken alleen geschikt voor het Tijdperk van Genade en niet voor het Tijdperk van het Koninkrijk van de laatste dagen. Ze hebben alleen de gelovigen van het Tijdperk van Genade iets te bieden, niet de heiligen van het Tijdperk van het Koninkrijk. Hoe goed ze ook zijn, ze zijn nog steeds achterhaald. Dit geldt ook voor het scheppingswerk van Jehova of voor Zijn werk in Israël: hoe

groots dit werk ook is geweest, het is toch verouderd en er zou toch een tijd komen waarin het voorbij was. Ook het werk van God is hetzelfde: het is groots, maar er komt een moment waarop het eindigt: het kan niet altijd bij het werk van de schepping of bij dat van de kruisiging blijven. Hoe overtuigend het werk van de kruisiging ook is, hoe effectief in het verslaan van Satan, werk blijft uiteindelijk werk, en de tijdperken blijven uiteindelijk tijdperken. Werk kan niet altijd op hetzelfde fundament blijven staan en tijden kunnen niet onveranderlijk zijn, want er was een schepping en er moeten dus laatste dagen zijn. Dat is onvermijdelijk! De woorden van het leven in het Nieuwe Testament – de brieven van de apostelen en de Vier Evangeliën – zijn nu dus geschiedkundige boeken geworden, oude almanakken. Hoe kunnen de oude almanakken de mensen het nieuwe tijdperk binnenleiden? Hoe kundig deze oude almanakken ook zijn om de mensen van leven te voorzien, hoe bekwaam ze ook zijn om de mensen naar het kruis te leiden, zijn ze niet verouderd? Hebben ze hun waarde niet verloren? Daarom zeg ik dat je niet blind in deze almanakken moet geloven. Ze zijn te oud, ze kunnen je niet binnenbrengen in het nieuwe werk en ze kunnen je alleen belasten. Ze kunnen je niet alleen niet in het nieuwe werk binnenbrengen, en in het nieuwe intreden, maar ze nemen je ook mee in de oude religieuze kerken. Als dit zo is, ben je dan niet naar je oude geloof in God terug aan het gaan?

uit 'Over de Bijbel (4)' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 276

Wie van jullie durft vandaag te zeggen dat alle woorden die zijn gesproken door hen die werden gebruikt door de Heilige Geest afkomstig waren van de Heilige Geest? Durft iemand zoiets te zeggen? Als je wel zoiets zegt, waarom is dan het boek met profetieën van Ezra weggedaan en waarom is hetzelfde gedaan met de boeken van die oude heiligen en profeten? Als ze allemaal afkomstig waren van de Heilige Geest, waarom durven jullie het dan om zulke wispelturige keuzes te maken? Ben jij gekwalificeerd om te kiezen wat het werk is van de Heilige Geest? Veel van de verhalen van Israël zijn ook weggedaan. Als je gelooft dat deze geschriften uit het verleden allemaal afkomstig zijn van de Heilige Geest, waarom zijn dan sommige boeken weggedaan? Als ze allemaal afkomstig waren van de Heilige Geest, zouden ze allemaal behouden moeten worden en naar de broeders en zusters van de kerken gestuurd om te lezen. Ze zouden niet gekozen of weggedaan moeten worden volgens menselijke willekeur; het is verkeerd om dat te doen. Als je zegt dat de ervaringen van Paulus en Johannes vermengd waren met hun persoonlijke visie, betekent dat niet dat hun persoonlijke ervaringen en kennis afkomstig was van Satan, maar alleen dat ze dingen hadden die afkomstig waren van hun persoonlijke ervaringen en visies. Hun kennis kwam overeen met de achtergrond van de daadwerkelijke ervaringen in die tijd en wie zou met zekerheid kunnen zeggen dat dat allemaal

afkomstig was van de Heilige Geest? Als de vier evangeliën allemaal afkomstig waren van de Heilige Geest, waarom hebben Matheus, Marcus, Lucas en Johannes dan allemaal iets anders gezegd over het werk van Jezus? Als jullie dit niet geloven, kijk dan eens naar de verhalen in de Bijbel over hoe Petrus de Heer drie keer loochende: ze zijn allemaal verschillend en ze hebben allemaal hun eigen karakteristieken. Velen die onwetend zijn zeggen: “De vleesgeworden God is ook een mens; kunnen dan de woorden die Hij spreekt volledig afkomstig zijn van de Heilige Geest? Als de woorden van Paulus en Johannes vermengd waren met de menselijke wil, zijn de woorden die Hij spreekt dan werkelijk niet vermengd met de menselijke wil?” Mensen die zulke dingen zeggen zijn blind en onwetend! Lees de vier evangeliën zorgvuldig; Lees wat zij vastlegden over de dingen die Jezus deed en de woorden die Hij sprak. Elk verhaal was, simpel gezegd, verschillend en elk had zijn eigen perspectief. Als wat door de auteurs van deze verhalen is geschreven allemaal afkomstig was van de Heilige Geest, zou het allemaal hetzelfde en consistent moeten zijn. Waarom zijn er dan discrepanties?

uit ‘Over titels en identiteit’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Dagelijkse woorden van God Fragment 277

De uitspraken en het werk van Jezus waren in die tijd niet volgens de leer en Hij voerde Zijn werk niet uit volgens het werk van de wet van het Oude Testament. Het was volgens het werk dat gedaan moest worden in het Tijdperk van Genade. Hij werkte volgens het werk dat Hij had voortgebracht, volgens Zijn eigen plan en volgens Zijn bediening. Hij werkte niet in overeenstemming met de wet van het Oude Testament. Niets wat Hij deed was in overeenstemming met de wet van het Oude Testament en Hij is niet gekomen om te werken om de woorden van de profeten te vervullen. Elk stadium van Gods werk was niet speciaal om de voorspellingen van de oude profeten te vervullen en Hij is niet gekomen om zich te houden aan de leer of bewust de voorspellingen van de oude profeten uit te voeren. Maar Zijn daden verstoorde de voorspelling van de oude profeten ook niet en ze verstoorde ook niet het werk dat Hij eerder had gedaan. Het meest in het oog springende punt van Zijn werk was dat Hij zich niet hield aan een leer en het werk deed dat Hij Zelf moest doen. Hij was geen profeet of ziener, maar een doener, die daadwerkelijk was gekomen om het werk te doen dat Hij moest doen, en om Zijn nieuwe tijdperk te openen en Zijn nieuwe werk te doen. Natuurlijk vervulde Jezus toen Hij Zijn werk kwam doen, ook veel van de woorden die door de oude profeten waren gesproken in het Oude Testament. Zo heeft het werk van vandaag ook voorspellingen van de oude profeten van het Oude Testament laten uitkomen. Het is alleen dat ik die ‘vergeelde oude almanak’ niet omhoog houd, dat is alles. Omdat er meer werk is dat ik moet doen, er zijn meer woorden die ik tot jullie moet spreken en dit werk en deze woorden zijn veel belangrijker dan het verklaren van

passages uit de Bijbel. Want zulk werk heeft geen echte betekenis of waarde voor jullie en kan jullie niet helpen of veranderen. Ik wil het nieuwe werk niet doen omwille van het vervullen van een passage uit de Bijbel. Als God alleen op aarde is gekomen om de woorden van de oude profeten van de Bijbel in vervulling te laten gaan, wie is dan groter, de geïncarneerde God of die oude profeten? Tenslotte, hebben de profeten het voor het zeggen over God, of heeft God het voor het zeggen over de profeten? Hoe verklaar je die woorden?

uit 'Over titels en identiteit' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 278

De Joden lazen in die tijd allemaal het Oude Testament en kenden Jesaja's voorspelling dat er een mannelijk kind in een kribbe zou worden geboren. Waarom vervolgden ze Jezus dan, als ze dit wisten? Is dat niet vanwege hun opstandige natuur en de onbekendheid met het werk van de Heilige Geest? In die tijd geloofden de farizeeërs dat het werk van Jezus niet leek op datgene wat ze wisten van het voorspelde mannelijke kind; de huidige mens verwerpt God omdat het werk van de vleesgeworden God niet overeenkomt met de Bijbel. Is de essentie van hun opstandigheid jegens God niet dezelfde? Kun jij zo zijn dat je zonder vragen al het werk van de Heilige Geest aanvaardt? Als het het werk van de Heilige Geest is, zit je in de juiste richting. Dat moet je aanvaarden zonder de minste twijfel in plaats van uit te kiezen wat je wel en wat je niet aanvaardt. Als je enige kennis van God verwerft en daar voorzichtig mee omgaat, is dat dan niet een daad die nergens voor nodig is? Wat je zou moeten doen is al het werk accepteren, zonder verdere onderbouwing door de Bijbel nodig te hebben, zolang het van de Heilige Geest komt, want je gelooft in God om Hem te volgen, niet om Hem te onderzoeken. Je moet niet verder op zoek gaan naar bewijs waarmee ik kan laten zien dat ik jouw God ben. Je kunt beter onderscheiden of ik jou tot voordeel kan strekken; dat is de kern. Zelfs als je veel onweerlegbaar bewijs in de Bijbel hebt gevonden, kan dit je niet geheel voor mij leiden. Jij bent zo iemand die binnen de grenzen van de Bijbel leeft, en niet voor mij; de Bijbel zal je niet helpen mij te leren kennen of je liefde voor mij te verdiepen. Hoewel de Bijbel voorspelde dat er een mannelijk kind zou worden geboren, kon niemand bevatten voor wie die profetie uit zou komen, want de mens kende het werk van God niet. Daarom stonden de farizeeërs op tegen Jezus. Sommigen weten dat mijn werk in het belang van de mensen is. Toch blijven ze geloven dat Jezus en ik twee totaal verschillende wezens zijn die onderling onverenigbaar zijn. Destijds, in het Tijdperk van Genade, sprak Jezus alleen tot Zijn discipelen in een reeks preken waarin Hij besprak hoe je moet praktiseren, hoe je je moet verzamelen, hoe je in gebed kunt verzoeken, hoe je anderen moet bejegenen, enzovoorts. Het werk dat Hij uitvoerde was het werk van het Tijdperk van Genade, en Hij zette alleen uiteen hoe Zijn discipelen en volgelingen moesten praktiseren. Hij

deed alleen het werk van het Tijdperk van Genade en geen enkel werk van de laatste dagen. Toen Jehova de wet van het Oude Testament vastlegde in het Tijdperk van de Wet, waarom voerde Hij toen het werk van het Tijdperk van Genade niet uit? Waarom maakte Hij het werk van het Tijdperk van Genade niet vooraf duidelijk? Zou dit de acceptatie door de mens niet ten goede zijn gekomen? Hij profeteerde slechts dat er een mannelijk kind zou worden geboren dat aan de macht zou komen, maar Hij voerde niet alvast het werk van het Tijdperk van Genade uit. In ieder tijdperk heeft het werk van God duidelijke grenzen. Hij voert alleen het werk van het lopende tijdperk uit, en nooit voert Hij het volgende stadium van het werk alvast uit. Alleen zo kan Zijn werk dat representatief is voor ieder tijdperk naar voren treden. Jezus heeft alleen over de tekenen van de laatste dagen gesproken, over hoe je geduld moet hebben en hoe je gered kunt worden, hoe je berouw moet tonen en moet biechten, en hoe je het kruis moet dragen en het lijden volhouden. Hij heeft nooit gesproken over hoe de mens in de laatste dagen binnen moet gaan of hoe hij ernaar moet streven om aan Gods wil te voldoen. Zou het als zodanig niet belachelijk zijn om in de Bijbel naar Gods werk van de laatste dagen te gaan zoeken? Wat kun je precies zien als je enkel de Bijbel in je handen houdt? Al is men Bijbelverklaarder of een prediker, wie kan voorkennis hebben van het huidige werk?

uit 'Hoe kan een mens die God in zijn opvattingen heeft afgebakend de openbaring van God ontvangen?' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 279

De Bijbel is al een paar duizend jaar onderdeel van de menselijke geschiedenis. Verder behandelen mensen de Bijbel als God. Dit gaat zover, dat in de laatste dagen de Bijbel de plaats van God heeft ingenomen, wat God tegen de borst stuit. Toen er dus voldoende tijd was, had God het gevoel dat Hij de innerlijke waarheid en de oorsprong van de Bijbel moest verklaren. Als Hij dit zou nalaten, zou de Bijbel de plaats van God in de harten van de mensen blijven innemen en zouden de mensen de woorden van de Bijbel gebruiken om de daden van God de maat te nemen en te veroordelen. De uitleg van het wezen, de structuur en de gebreken van de Bijbel was in geen geval een ontkenning van het bestaan of een veroordeling ervan door God. Integendeel, Hij gaf een geschikte, passende beschrijving die het oorspronkelijke beeld van de Bijbel in ere herstelde, de misvattingen die mensen over de Bijbel hadden aanpakte en hun de juiste visie op de Bijbel verschafte, zodat ze de Bijbel niet langer aanbaden en niet meer verloren waren. Dit wil zeggen, zodat ze hun blind vertrouwen op de Bijbel niet meer verwarden met geloof in God en aanbidding van God, en ook niet meer bang waren om zelfs de ware achtergrond en de gebreken onder ogen te zien. Als mensen eenmaal een onvervalst begrip van de Bijbel hebben, zijn ze in staat zonder scrupules de Bijbel terzijde te werpen en Gods nieuwe

woorden moedig te aanvaarden. Dat is het doel van God in deze paar hoofdstukken. De waarheid die God de mensen hier wil vertellen is dat geen theorie of feit in de plaats kan komen van Gods huidige werk of woorden en dat niets Gods plaats kan innemen. Als mensen niet weten te ontkomen aan de valstrik van de Bijbel, zullen ze nooit voor God kunnen verschijnen. Als ze voor God willen verschijnen, moeten ze eerst hun hart zuiveren van alles wat Hem zou kunnen vervangen, dan zullen ze God tevredenstellen. Hoewel God hier alleen de Bijbel uitlegt, moet je niet vergeten dat er naast de Bijbel nog veel meer onjuistheden zijn die de mensen oprecht aanbidden. Het enige dat ze niet aanbidden zijn de dingen die echt van God komen. God gebruikt de Bijbel slechts als voorbeeld om de mensen eraan te herinneren niet het verkeerde pad te nemen en niet weer in extremen of in verwarring te vervallen bij hun geloof in God en de aanvaarding van Zijn woorden.

uit 'Inleiding' van 'De woorden van Christus toen Hij door de gemeenten wandelde' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 280

Ik heb veel werk onder de mensen gedaan en de woorden die ik in deze tijd heb uitgedrukt zijn veel geweest. Deze woorden zijn ter wille van de redding van de mens en werden uitgedrukt zodat de mens verenigbaar met mij kon worden. Toch heb ik maar een paar mensen op aarde bereikt die verenigbaar met mij zijn en daarom zeg ik dat de mens mijn woorden niet koestert, want de mens is niet verenigbaar met mij. Op deze manier is het werk dat ik doe niet alleen zodat de mens mij kan aanbidden. Het grotere belang ervan is dat de mens verenigbaar met mij kan zijn. Mensen die verdorven zijn leven allemaal in de valstrik van Satan, ze leven in het vlees, leven in zelfzuchtige verlangens en er is niemand onder hen die verenigbaar is met mij. Er zijn mensen die zeggen dat ze dat wel zijn, maar die allen vage idolen aanbidden. Hoewel ze mijn naam als heilig erkennen, begaan ze een pad dat tegengesteld loopt aan mij en hun woorden zijn vol arrogantie en zelfvertrouwen, omdat ze allemaal fundamenteel tegen mij zijn en niet verenigbaar met mij. Elke dag zoeken ze naar sporen van mij in de Bijbel en vinden willekeurig 'passende' passages die ze eindeloos lezen en die ze reciteren als geschriften. Ze weten niet hoe ze met mij verenigbaar kunnen zijn, weten niet wat het betekent om in vijandschap met mij te zijn en lezen de geschriften slechts blindelings. Ze beperken binnen de Bijbel een vage God die ze nooit hebben gezien en ze zijn niet bij machte om die te zien en ze kijken wel als ze eens vrije tijd hebben. Ze geloven alleen in mijn bestaan binnen de reikwijdte van de Bijbel. Voor hen ben ik hetzelfde als de Bijbel; zonder de Bijbel ben ik er niet en zonder mij is er geen Bijbel. Ze besteden geen aandacht aan mijn bestaan of daden, maar in plaats daarvan besteden ze extreme en speciale aandacht aan elk afzonderlijk woord van de Schrift en velen van hen geloven zelfs dat ik niets dat ik zou willen doen zou moeten doen, tenzij het door de Schrift is voorgezegt. Ze

hechten teveel waarde aan de Schrift. Je zou kunnen zeggen dat ze woorden en uitdrukkingen als te belangrijk zien en gaan zelfs zo ver dat ze verzen uit de Bijbel gebruiken om elk woord dat ik zeg af te wegen en om mij te veroordelen. Wat zij zoeken is niet de weg van verenigbaarheid met mij, of de weg van verenigbaarheid met de waarheid, maar de weg van verenigbaarheid met de woorden van de Bijbel en zij geloven dat alles wat niet overeenkomt met de Bijbel, zonder uitzondering, niet mijn werk is. Zijn zulke mensen niet de plichtsgetrouwe afstammelingen van de farizeeën? De Joodse farizeeën gebruikten de wet van Mozes om Jezus te veroordelen. Ze zochten niet naar verenigbaarheid met de Jezus van die tijd, maar volgden ijverig de wet naar de letter en gingen zelfs zo ver dat ze uiteindelijk de onschuldige Jezus aan het kruis nagelden, nadat ze Hem ervan beschuldigden dat Hij de Oudtestamentische wet niet naleefde en dat Hij de Messias niet was. Wat was hun essentie? Was het niet, dat ze niet zochten naar de weg van verenigbaarheid met de waarheid? Ze waren geobsedeerd door elk woord van de Schrift, terwijl ze geen aandacht schonken aan mijn wil en de stappen en methoden van mijn werk. Het waren geen mensen die de waarheid zochten, maar mensen die zich stevig aan woorden vastklampten; het waren geen mensen die in God geloofden, maar mensen die in de Bijbel geloofden. In wezen waren zij waakhonden van de Bijbel. Om de belangen van de Bijbel te beschermen en de waardigheid van de Bijbel te handhaven en de reputatie van de Bijbel te beschermen, gingen ze zo ver dat ze de genadige Jezus aan het kruis nagelden. Dit deden ze alleen om de Bijbel te verdedigen en om de status van elk woord van de Bijbel in de harten van mensen te handhaven. Dus gaven ze de voorkeur aan het verzaken van hun toekomst en het zondoffer, om Jezus, die Zich niet aan de doctrine van de Schrift hield, ter dood te veroordelen. Waren zij niet de lakeien van elk woord van de Schrift?

En hoe zit het met de mensen tegenwoordig? Christus is gekomen om de waarheid vrij te geven, maar zij willen Hem liever uit de mensheid verdrijven om zodoende de hemel binnen te gaan en genade te ontvangen. Ze zouden de komst van de waarheid liever volledig ontkennen om de belangen van de Bijbel te beschermen en zouden liever de Christus die het vlees weer aannam opnieuw aan het kruis nagelen om het eeuwige bestaan van de Bijbel te garanderen. Hoe kan de mens mijn redding ontvangen, wanneer zijn hart zo kwaadaardig is en zijn aard zo vijandig tegenover mij? Ik leef onder de mensen, maar de mensen weten niets van mijn bestaan. Wanneer ik mijn licht op de mens schijn, blijft hij nog steeds onwetend van mijn bestaan. Wanneer ik mijn toorn over de mens ontketen, ontkent hij mijn bestaan met nog grotere kracht. De mens zoekt naar verenigbaarheid met woorden, met de Bijbel, maar toch nadert geen enkele persoon tot mij om de weg van verenigbaarheid met de waarheid te zoeken. De mens kijkt naar mij op in de hemel en besteedt bijzondere zorg aan mijn bestaan in de hemel, maar niemand geeft om mij in het vlees, want ik die onder de mensen leef, ben gewoon te onbeduidend. Degenen die alleen

naar verenigbaarheid met de woorden van de Bijbel zoeken en die alleen naar verenigbaarheid met een vage God zoeken, zijn voor mij een ellendige vertoning. Dat is omdat wat ze aanbidden dode woorden zijn en een God die in staat is om ze ongekende schatten te geven. Wat zij aanbidden is een God die Zichzelf overgeeft aan de genade van de mens en die niet bestaat. Wat kunnen zulke mensen dan van mij verkrijgen? De mens is simpelweg te min voor woorden. Degenen die tegen mij zijn, die ongebreidelde eisen aan mij stellen, die geen liefde voor de waarheid hebben, die opstandig zijn jegens mij – hoe zouden die verenigbaar met mij kunnen zijn?

Degenen die tegen mij zijn, zijn degenen die niet verenigbaar met mij zijn. Zo zijn ook zij die de waarheid niet liefhebben en degenen die tegen mij rebelleren nog meer tegen mij en nog minder verenigbaar met mij. Allen die niet verenigbaar met mij zijn, geef ik over aan de boze. Ik laat ze over aan de verdorvenheid van de boze, geef ze de vrije hand om hun kwaadwilligheid te laten zien en geef ze uiteindelijk over aan de boze om te worden verslonden. Het maakt mij niet uit hoeveel mensen mij aanbidden, dat wil zeggen, het maakt mij niet uit hoeveel mensen in mij geloven. Het enige dat mij aan gaat, is hoeveel mensen verenigbaar zijn met mij. Dat is omdat al diegenen die niet verenigbaar met mij zijn slechte mensen zijn die mij verraden; zij zijn mijn vijanden en ik zal mijn vijanden niet in mijn huis op een voetstuk plaatsten. Degenen die verenigbaar met mij zijn zullen mij altijd in mijn huis dienen en zij die van zichzelf mijn vijanden maken zullen voor eeuwig mijn straf ondergaan. Degenen die alleen om de woorden van de Bijbel geven, die zich niet bekommeren om de waarheid of mijn voetsporen zoeken – zij zijn tegen mij, want zij beperken mij volgens de Bijbel en beperken mij in de Bijbel en zijn zo extreem godslasterlijk naar mij. Hoe zouden zulke mensen voor mijn aangezicht kunnen komen? Ze geven geen aandacht aan mijn daden, of mijn wil, of de waarheid, maar in plaats daarvan obsederen ze over woorden, woorden die doden. Hoe zouden zulke mensen verenigbaar met mij kunnen zijn?

uit 'Je zou de weg van verenigbaarheid met Christus moeten zoeken' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

8 Het blootleggen van religieuze opvattingen

Dagelijkse woorden van God Fragment 281

God en de mens kunnen niet als twee gelijken worden gezien. Zijn wezen en Zijn werk zijn zeer onbegrijpelijk en ondoorgrondelijk voor de mens. Als God Zijn werk niet persoonlijk doet en Zijn woorden niet spreekt in de wereld waarin de mens leeft, zal de mens de wil van God nooit begrijpen. Daardoor zouden zelfs die mensen die hun hele leven aan God hebben gewijd nooit Zijn goedkeuring kunnen winnen. Zonder het werk van God zal al het werk van de mens,

hoe goed in zichzelf ook, niet meetellen. De gedachten van God zijn immers altijd hoger dan de gedachten van de mens en de wijsheid van God is ondoorgrondelijk voor de mens. Daarom zeg ik dat al die mensen die God en Zijn werk hebben ‘doorzien’, ondoeltreffend, arrogant en onwetend zijn. De mens moet het werk van God niet definiëren. De mens kán het werk van God zelfs niet definiëren. De mens is in de ogen van God kleiner dan een mier. Hoe kan de mens dan Gods werk doorgronden? Zijn zij die constant ‘God werkt niet op deze of die manier’ of ‘God is zoals dit of dat’ uitspreken niet allemaal arrogant? We moeten allemaal weten dat de mensen, die uit het vlees zijn, door Satan zijn bedorven. Het ligt in hun natuur om God tegen te werken. Ze staan niet op gelijke voet met God en kunnen al helemaal geen raad geven over het werk van God. De manier waarop God de mens leidt, is het werk van God Zelf. De mens moet zich onderwerpen en moet niet een bepaalde visie vasthouden, want de mens is niets dan stof. Omdat we God proberen te zoeken, moeten we niet onze opvattingen toevoegen aan het werk van God en dat in de plaats stellen van de overweging van God. Nog minder moeten we onze verdorven gezindheid aanwenden om het werk van God welbewust tegen te staan. Daardoor worden we immers juist allemaal antichrist? Hoe kunnen zulke mensen zeggen dat ze in God geloven? We geloven dat er een God is en we willen Hem tevreden stellen en zien. Daarom moeten we de weg van de waarheid zoeken en uitzien naar een weg waarop we verenigbaar zijn met God. We moeten niet koppig tegenover God staan, want wat voor goeds kan daaruit voortkomen?

God heeft vandaag nieuw werk. Mogelijk kun je deze woorden niet accepteren en vind je ze vreemd. Toch raad ik je aan om niet je natuurlijke aanleg te laten zien, want alleen zij die echt naar de gerechtigheid voor God hongeren en dorsten kunnen de waarheid verkrijgen. Alleen zij die echt godvruchtig zijn, kunnen door God worden verlicht en geleid. Het zoeken naar de waarheid door middel van gekibbel levert niets op. We kunnen alleen resultaat verkrijgen door rustig te zoeken. Als ik beweer dat “God vandaag nieuw werk heeft,” bedoel ik daarmee de terugkeer van God in het vlees. Misschien maak je je niet druk over deze woorden of verwerp je ze. Misschien zijn ze voor jou iets waar je veel belangstelling in kunt stellen. Hoe het ook zij, ik hoop dat iedereen die oprecht naar de verschijning van God verlangt dit feit onder ogen kan zien en het zorgvuldig overweegt. Je kunt maar beter niet gelijk een conclusie trekken. Dat is niet de manier waarop wijze mensen zouden moeten handelen.

uit ‘Voorwoord’ tot ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Dagelijkse woorden van God Fragment 282

Hoe moet je God kennen binnen je geloof in God? Je moet God leren kennen op basis van de huidige woorden en het werk van God, zonder afwijkingen of dwalingen. En bovenal moet je het werk van God kennen. Dit is de basis voor het kennen van God. Al die verschillende

dwalingen waarbij een pure acceptatie van Gods woorden afwezig is, zijn religieuze opvattingen. Zij zijn acceptaties die afwijkend en verkeerd zijn. De grootste vaardigheid van religieuze figuren is om Gods woorden die in het verleden geaccepteerd werden, te vergelijken met Gods huidige woorden. Als je tijdens het dienen van de huidige God vasthoudt aan zaken die in het verleden door de Heilige Geest zijn verlicht, zal jouw dienst doen voor een onderbreking zorgen en zal jouw beoefening gedateerd en niet meer dan religieuze ceremonie zijn. Als je gelooft dat zij die God dienen van buiten nederig en geduldig moeten zijn ... en als je dit soort kennis in het hier en nu in praktijk brengt, dan is dat soort kennis een religieuze opvatting en is deze beoefening een hypocriete uitvoering geworden. 'Religieuze opvattingen' verwijzen naar zaken die gedateerd en achterhaald zijn (inclusief het accepteren van woorden die eerder door God zijn uitgesproken en licht dat direct door de Heilige Geest is geopenbaard). Als deze zaken in het hier en nu in praktijk worden gebracht, dan vormen zij de onderbreking van Gods werk en hebben zij geen enkel nut voor de mens. Als de mens niet in staat is om interne zaken die tot religieuze opvattingen behoren te zuiveren, dan zullen deze opvattingen een grote belemmering vormen wanneer de mens God dient. Mensen met religieuze opvattingen zijn niet in staat om de stappen van het werk van de Heilige Geest bij te houden, zij lopen één stap achter en vervolgens twee. Deze religieuze opvattingen zorgen er namelijk voor dat de mens zelfingenomen en arrogant wordt. God voelt geen nostalgie voor wat Hij in het verleden heeft gesproken en gedaan. Als het achterhaald is, zal Hij het verwijderen. Je bent toch zeker wel in staat om je opvattingen los te laten? Als je je vastklampt aan de woorden die God in het verleden heeft gesproken, laat dat dan zien dat je het werk van God kent? Als je niet in staat bent om het huidige licht van de Heilige Geest te accepteren en in plaats daarvan je vastklampt aan het licht uit het verleden, laat dat dan zien dat je in de voetsporen van God treedt? Ben je nog steeds niet in staat om religieuze opvattingen los te laten? Als dat het geval is, dan word je iemand die zich tegen God verzet.

Als de mens religieuze opvattingen los kan laten dan zal hij niet zijn verstand gebruiken om de huidige woorden en het werk van God te meten en zal hij in plaats daarvan direct gehoorzamen. Al is het hedendaagse werk van God duidelijk anders dan in het verleden kun je toch de vroegere ideeën loslaten en het hedendaagse werk van God rechtstreeks gehoorzamen. Als je tot zulke kennis in staat bent, dat je voorrang geeft aan het huidige werk van God, ongeacht hoe Hij in het verleden heeft gewerkt, dan ben jij iemand die zijn opvattingen heeft losgelaten, iemand die God gehoorzaamt en iemand die in staat is om het werk en de woorden van God te gehoorzamen en in de voetsporen van God te treden. Op die manier zal je iemand zijn die God daadwerkelijk gehoorzaamt. Je analyseert of bestudeert het werk van God niet. Het is alsof God Zijn eerdere werk is vergeten en jij bent het ook vergeten. Het heden is het heden en het verleden is het verleden en aangezien God in het hier en nu datgene wat Hij in het verleden

deed aan de kant heeft geschoven, moet jij er niet aan vasthouden. Alleen dan zal je iemand zijn die God volledig gehoorzaamt en die zijn religieuze opvattingen heeft losgelaten.

uit 'Alleen zij die het huidige werk van God kennen mogen God dienen' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 283

Omdat er altijd nieuwe ontwikkelingen zijn in Gods werk, is er werk dat achterhaald en oud wordt wanneer zich nieuw werk aandient. Deze verschillende soorten werk, oud en nieuw, spreken elkaar niet tegen, maar vullen elkaar aan. Elke stap gaat verder waar de vorige gebleven is. Omdat er nieuw werk is, moeten de oude dingen natuurlijk verwijderd worden. Zo zijn er bijvoorbeeld oude gebruiken en gebruikelijke uitspraken van de mens die samen met de vele jaren ervaring en onderwijs van de mens, in de gedachten van de mens vorm hebben gegeven aan allerlei opvattingen. Wat nog meer bijdraagt aan het vormen van opvattingen door de mens, is dat God Zijn ware gezicht en Zijn gezindheid ten opzichte van de mens nog volledig moet openbaren, dit samen met het feit dat de jarenlange verspreiding van traditionele theorieën uit de oudheid nog meer hebben bijgedragen aan het vormen van opvattingen door de mens. Het mag gezegd dat gedurende het geloof van de mens in God, de invloed van verschillende opvattingen bij mensen heeft geleid tot de continue vorming en evolutie van allerlei soorten begrippen over God, met als resultaat dat veel religieuze mensen die God dienen Zijn vijanden zijn geworden. Zo zijn ze, naarmate hun opvattingen sterker werden, zich meer gaan verzetten tegen God en meer Zijn vijand geworden. Het werk van God is altijd nieuw en nooit oud en het is nooit een doctrine, in plaats daarvan is het in meer of mindere mate continu onderhevig aan verandering en vernieuwing. Dit werk is de uiting van de inherente gezindheid van God Zelf. Het is ook het inherente principe van Gods werk en een van de manieren waarop God Zijn management vervult. Als God niet op deze manier zou werken, zou de mens niet veranderen of in staat zijn om God te kennen en zou Satan niet worden verslagen. Daarom komen er in Zijn werk continu veranderingen voor die willekeurig lijken, maar in feite regelmatig terugkeren. De manier waarop de mens in God gelooft is echter heel anders: hij houdt vast aan oude, bekende doctrines en systemen en hoe ouder ze zijn hoe aangenamer hij ze vindt. Hoe kan het onwetende verstand van de mens, een verstand dat zo onbuigzaam is als steen, zo veel ondoorgrondelijk nieuw werk en nieuwe woorden van God accepteren? De mens verafschuwt de God die altijd nieuw is en nooit oud. Hij houdt alleen van de oude God die lange tanden en wit haar heeft en zich vast op één plaats bevindt. Doordat God en de mens beide hun eigen voorkeur hebben, is de mens zo de vijand van God geworden. Veel van deze tegenstellingen bestaan nu nog, op het moment dat God gedurende bijna zesduizend jaar nieuw werk heeft verricht. Daar is geen oplossing voor. Misschien komt het door de koppigheid van de mens of de onaantastbaarheid van Gods

bestuurlijke decreten voor de mens – maar de geestelijken houden nog steeds vast aan stoffige oude boeken en documenten, terwijl God doorgaat met Zijn onvoltooide managementwerk alsof Hij niemand aan Zijn zijde heeft. Hoewel deze tegenstellingen vijanden maken van God en de mens en ze zelfs onverzoenbaar zijn, schenkt God er geen aandacht aan, alsof ze er wel zijn en er tegelijkertijd niet zijn. De mens houdt zich echter aan zijn geloof en opvattingen en laat ze nooit los. Maar er is één ding dat duidelijk is: zelfs al wijkt de mens niet af van zijn standpunt, Gods voeten zijn altijd in beweging en Hij verandert altijd Zijn standpunt in overeenstemming met de omgeving en uiteindelijk zal het de mens zijn die wordt verslagen zonder slag of stoot. God is ondertussen de grootste vijand van al Zijn vijanden die zijn verslagen en is ook de overwinnaar op allen onder de mensheid die zijn verslagen en zij die nog verslagen moeten worden. Wie kan er met God strijden en zegevieren? De opvattingen van de mens lijken afkomstig te zijn van God omdat veel van deze opvattingen werden gevormd in het kielzog van Gods werk. Toch zal God de mens daarom niet vergeven, noch zal Hij de mens prijzen voor het steeds opnieuw produceren van producten ‘voor God’ die buiten het werk van God vallen. In plaats daarvan walgt Hij ontzettend van de opvattingen van de mens en de oude, vrome geloofsovertuigingen en is zelfs niet van plan om zelfs maar de datum te bevestigen waarop deze opvattingen voor het eerst naar boven kwamen. Hij accepteert absoluut niet dat deze opvattingen veroorzaakt zijn door Zijn werk, want de opvattingen van de mens worden door de mens verspreid. Ze ontstaan in de gedachten en de geest van de mens en ze komen niet van God, maar van Satan. Het is altijd Gods intentie geweest dat Zijn werk nieuw en levend is, niet oud en dood, en datgene waar Hij de mens zich stevig aan laat vasthouden, varieert met de tijd en de periode en is niet eeuwigdurend en onveranderlijk. Dat komt doordat Hij een God is die ervoor zorgt dat de mens leeft en nieuw is, in plaats van een duivel die ervoor zorgt dat de mens doodgaat en oud is. Begrijpen jullie dit nog steeds niet? Jullie hebben opvattingen over God en zijn niet in staat om ze los te laten omdat jullie bekrompen zijn. Het komt niet doordat Gods werk onbegrijpelijk is of doordat Gods werk niet in overeenstemming is met de wensen van mensen – noch komt het doordat God altijd nalatig is in Zijn taken. Het feit dat jullie die opvattingen niet los kunnen laten, komt doordat jullie niet voldoende gehoorzaam zijn en in niets lijken op een schepsel van God, het komt niet doordat God de dingen moeilijk maakt voor jullie. Dit alles is door jullie veroorzaakt en heeft niets te maken met God. Al het lijden en ongeluk zijn veroorzaakt door de mens. Gods intenties zijn altijd goed: Hij wil er niet voor zorgen dat je opvattingen vormt, maar Hij wil dat je verandert en vernieuwt bij het voorbijgaan van de tijd. Jullie vergelijken appels met peren en zijn altijd bezig met nauwkeurig onderzoek of analyse. God maakt het niet moeilijk voor jullie, maar jullie hebben geen eerbied voor God en jullie ongehoorzaamheid is te groot. Een klein wezen durft een triviaal deel te nemen van dat wat eerder door God werd gegeven en keert vervolgens op zijn schreden terug en gebruikt het om God mee aan te vallen – is dat geen ongehoorzaamheid

van de mens? Het mag gezegd worden dat mensen volledig ongekwalificeerd zijn om hun ideeën voor God te uiten, en dat zij nog minder gekwalificeerd zijn om naar believen opzichtig te koop te lopen met hun waardeloze, stinkende, rottige, bloemrijke taal – om nog maar te zwijgen over die stoffige opvattingen. Zijn die niet nog waardelozer?

uit ‘Alleen zij die het huidige werk van God kennen mogen God dienen’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Dagelijkse woorden van God Fragment 284

Het werk van God gaat door. Het doel van Zijn werk blijft weliswaar onveranderd, maar de middelen waarmee Hij werkt veranderen voortdurend. Dus veranderen Zijn volgelingen ook. Hoe meer werk van God er is, hoe beter de mens God leert kennen, en de gezindheid van de mens verandert met Zijn werk mee. Maar omdat het werk van God steeds verandert, worden zij die het werk van de Heilige Geest niet kennen en de absurde mensen die de waarheid niet kennen, tegenstanders van God. Het werk van God zal nooit op de opvattingen van de mens worden afgestemd, want Zijn werk is altijd nieuw en nooit oud. Nooit herhaalt Hij Zijn oude werk, Hij werkt liever gestaag door aan wat nooit eerder is gedaan. Omdat God Zijn werk nooit herhaalt en de mens stevast Gods huidige werk op basis van Zijn werk in het verleden beoordeelt, is het bijzonder moeilijk voor God om ieder stadium van het werk van het nieuwe tijdperk uit te voeren. De mens werpt veel te veel hindernissen op! De mens denkt veel te bekrompen! Niemand kent het werk van God, maar toch definieert iedereen Zijn werk. Als de mens weg is bij God verliest hij zijn leven, de waarheid en de zegen van God. Toch aanvaardt de mens het leven en de waarheid niet, net zomin als de hogere zegeningen die God de mensheid schenkt. Alle mensen willen God winnen maar kunnen toch geen verandering in Gods werk verdragen. Zij die het nieuwe werk van God niet aanvaarden geloven dat het werk van God onveranderlijk is, en dat Gods werk voor eeuwig stil blijft staan. Zij geloven dat ze zich alleen maar aan de wet hoeven te houden om de eeuwige redding van God te ontvangen en dat zolang ze maar berouw tonen en hun zonden opbiechten Gods wil voor altijd tevreden gesteld zal zijn. Ze menen dat God voor de mens slechts de God van de wet en de God die aan het kruis was genageld kan zijn; ze menen ook dat God de Bijbel niet mag en kan ontstijgen. Juist deze meningen hebben hen stevig aan de oude wet verankerd en aan strikte regelingen vastgeketend. Zelfs nog meer mensen geloven dat wat het nieuwe werk van God ook is, het onderbouwd moet zijn door profetieën, en dat in ieder stadium van het werk aan iedereen die Hem met een oprecht hart volgt ook openbaringen getoond moeten worden, anders zou dat werk nooit van God kunnen zijn. Het is al geen gemakkelijke opgave voor de mens om God te leren kennen. Als je daarbij het absurde hart en de opstandige natuur van gewichtigheid en verwaandheid van de mens optelt, is het nog veel moeilijker voor de mens om het nieuwe werk van God te aanvaarden. De mens

bestudeert het nieuwe werk van God niet zorgvuldig, maar accepteert het ook niet deemoedig; de mens neemt liever een geringschattende houding aan en wacht op de openbaring en begeleiding van God. Is dit niet het gedrag van een mens die tegen God in opstand komt en zich tegen Hem verzet? Hoe kan zo iemand Gods goedkeuring verkrijgen?

Toentertijd zei Jezus dat het werk van Jehova in het Tijdperk van Genade achterop begon te raken, en zo zeg ik nu dat het werk van Jezus achterop begint te raken. Als er alleen het Tijdperk van de Wet was geweest, en geen Tijdperk van Genade, had Jezus niet gekruisigd kunnen worden en had Hij de hele mensheid niet kunnen verlossen. Als er alleen het Tijdperk van de Wet was geweest, had de mensheid zich dan tot de dag van vandaag kunnen ontwikkelen? De geschiedenis gaat door; is de geschiedenis niet de natuurwet van Gods werk? Is dit niet een afbeelding van Zijn management van de mens binnen het hele universum? De geschiedenis gaat door, en dat geldt ook voor het werk van God, en Gods wil verandert voortdurend. Het zou niet praktisch zijn als God een enkel stadium van Zijn werk zesduizend jaar zou onderhouden, want alle mensen weten dat Hij altijd nieuw is en nooit oud. Hij zou geen werk als de kruisiging vol kunnen houden, en één, twee, drie keer ... aan het kruis worden genageld. Dit is het idee van een absurd mens. God houdt hetzelfde werk niet gaande, en Zijn werk verandert voortdurend en is altijd nieuw, net zoals ik iedere dag nieuwe woorden tot jullie spreek en nieuw werk doe. Dit is het werk dat ik doe, waarvan de kern in de woorden ‘nieuw’ en ‘wonderbaarlijk’ ligt. “God is onveranderlijk, en God zal altijd God zijn”, dit zijn inderdaad ware woorden. Het wezen van God verandert niet, God blijft altijd God, en Hij zou nooit Satan kunnen worden. Maar dit bewijst niet dat Zijn werk net zo constant en onveranderlijk is als Zijn wezen. Je verklaart dat God zo is, maar hoe verklaar je dan dat God altijd nieuw is en nooit oud? Het werk van God verspreidt zich voortdurend en verandert steeds, en Gods wil wordt voortdurend geopenbaard en kenbaar gemaakt aan de mens. De mens ervaart het werk van God en daarom verandert zijn gezindheid steeds, verandert zijn kennis steeds. Waaraan ontspruit deze kennis dan? Ontspruit deze niet aan het steeds veranderende werk van God? Als de gezindheid van de mens kan veranderen, waarom kan de mens dan niet mijn werk en mijn woorden ook steeds laten veranderen? Moet ik me aan de beperkingen van de mens houden? Neem je dan niet gewoon je toevlucht in spitsvondigheden?

uit ‘Hoe kan een mens die God in zijn opvattingen heeft afgebakend de openbaring van God ontvangen?’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Dagelijkse woorden van God Fragment 285

De Joden lazen in die tijd allemaal het Oude Testament en kenden Jesaja’s voorspelling dat er een mannelijk kind in een kribbe zou worden geboren. Waarom vervolgden ze Jezus dan, als

ze dit wisten? Is dat niet vanwege hun opstandige natuur en de onbekendheid met het werk van de Heilige Geest? In die tijd geloofden de farizeeërs dat het werk van Jezus niet leek op datgene wat ze wisten van het voorspelde mannelijke kind; de huidige mens verwerpt God omdat het werk van de vleesgeworden God niet overeenkomt met de Bijbel. Is de essentie van hun opstandigheid jegens God niet dezelfde? Kun jij zo zijn dat je zonder vragen al het werk van de Heilige Geest aanvaardt? Als het het werk van de Heilige Geest is, zit je in de juiste richting. Dat moet je aanvaarden zonder de minste twijfel in plaats van uit te kiezen wat je wel en wat je niet aanvaardt. Als je enige kennis van God verwerft en daar voorzichtig mee omgaat, is dat dan niet een daad die nergens voor nodig is? Wat je zou moeten doen is al het werk accepteren, zonder verdere onderbouwing door de Bijbel nodig te hebben, zolang het van de Heilige Geest komt, want je gelooft in God om Hem te volgen, niet om Hem te onderzoeken. Je moet niet verder op zoek gaan naar bewijs waarmee ik kan laten zien dat ik jouw God ben. Je kunt beter onderscheiden of ik jou tot voordeel kan strekken; dat is de kern. Zelfs als je veel onweerlegbaar bewijs in de Bijbel hebt gevonden, kan dit je niet geheel voor mij leiden. Jij bent zo iemand die binnen de grenzen van de Bijbel leeft, en niet voor mij; de Bijbel zal je niet helpen mij te leren kennen of je liefde voor mij te verdiepen. Hoewel de Bijbel voorspelde dat er een mannelijk kind zou worden geboren, kon niemand bevatten voor wie die profetie uit zou komen, want de mens kende het werk van God niet. Daarom stonden de farizeeërs op tegen Jezus. Sommigen weten dat mijn werk in het belang van de mensen is. Toch blijven ze geloven dat Jezus en ik twee totaal verschillende wezens zijn die onderling onverenigbaar zijn. Destijds, in het Tijdperk van Genade, sprak Jezus alleen tot Zijn discipelen in een reeks preken waarin Hij besprak hoe je moet praktiseren, hoe je je moet verzamelen, hoe je in gebed kunt verzoeken, hoe je anderen moet bejegenen, enzovoorts. Het werk dat Hij uitvoerde was het werk van het Tijdperk van Genade, en Hij zette alleen uiteen hoe Zijn discipelen en volgelingen moesten praktiseren. Hij deed alleen het werk van het Tijdperk van Genade en geen enkel werk van de laatste dagen. Toen Jehova de wet van het Oude Testament vastlegde in het Tijdperk van de Wet, waarom voerde Hij toen het werk van het Tijdperk van Genade niet uit? Waarom maakte Hij het werk van het Tijdperk van Genade niet vooraf duidelijk? Zou dit de acceptatie door de mens niet ten goede zijn gekomen? Hij profeteerde slechts dat er een mannelijk kind zou worden geboren dat aan de macht zou komen, maar Hij voerde niet alvast het werk van het Tijdperk van Genade uit. In ieder tijdperk heeft het werk van God duidelijke grenzen. Hij voert alleen het werk van het lopende tijdperk uit, en nooit voert Hij het volgende stadium van het werk alvast uit. Alleen zo kan Zijn werk dat representatief is voor ieder tijdperk naar voren treden. Jezus heeft alleen over de tekenen van de laatste dagen gesproken, over hoe je geduld moet hebben en hoe je gered kunt worden, hoe je berouw moet tonen en moet biechten, en hoe je het kruis moet dragen en het lijden volhouden. Hij heeft nooit gesproken over hoe de mens in de laatste dagen binnen moet

gaan of hoe hij ernaar moet streven om aan Gods wil te voldoen. Zou het als zodanig niet belachelijk zijn om in de Bijbel naar Gods werk van de laatste dagen te gaan zoeken? Wat kun je precies zien als je enkel de Bijbel in je handen houdt? Al is men Bijbelverklaarder of een prediker, wie kan voorkennis hebben van het huidige werk?

uit 'Hoe kan een mens die God in zijn opvattingen heeft afgebakend de openbaring van God ontvangen?' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 286

Willen jullie weten wat er aan de wortel van de tegenstand van de farizeeërs tegen Jezus ligt? Willen jullie de essentie van de farizeeërs kennen? Ze zaten vol fantasieën over de Messias. Sterker nog, ze geloofden alleen dat de Messias zou komen, maar de waarheid van het leven zochten ze niet. En dus wachtten ze zelfs in de huidige tijd nog op de Messias, want ze kennen de weg van leven niet, en ze weten niet wat de weg van de waarheid is. Hoe, zeggen jullie, kunnen zulke dwaze, eigenwijze en onwetende mensen de zegen van God ontvangen? Hoe kunnen ze de Messias zien? Ze stonden tegen Jezus op omdat ze niet wisten waar het werk van de Heilige Geest heen leidde, omdat ze de weg van de waarheid die door Jezus onder woorden was gebracht niet kenden en bovendien de Messias niet begrepen. En omdat ze de Messias nog nooit hadden gezien, en nog nooit in het gezelschap van de Messias hadden verkeerdt, maakten ze de fout om zich tevergeefs aan de naam van de Messias vast te klampen en zich ondertussen op alle mogelijke manieren tegen het wezen van de Messias te verzetten. In essentie waren deze farizeeërs koppig, arrogant en gehoorzaamden ze de waarheid niet. Het principe van hun geloof in God is als volgt: Hoe wijs je preken ook zijn, hoe hoog je gezag, jij bent Christus niet tenzij je Messias wordt genoemd. Zijn dit geen ongerijmde en belachelijk ideeën? Ik wil jullie nogmaals vragen: is het niet heel makkelijk voor jullie om de fouten van de vroegste farizeeërs te begaan, omdat jullie niet het geringste begrip van Jezus hebben? Kun je de weg van de waarheid onderscheiden? Kun je echt garanderen dat je je niet zult verzetten tegen Christus? Kun je het werk van de Heilige Geest volgen? Als je niet weet of je je zult verzetten tegen Christus, dan zeg ik dat je al op de rand van de dood leeft. Zij die de Messias niet kenden waren allemaal in staat om zich tegen Jezus te verzetten, of om Jezus te verwerpen, of kwaad te spreken over Hem. Mensen die Jezus niet begrijpen, kunnen Hem allemaal ontkennen en beschimpen. Ze zijn bovendien in staat de terugkeer van Jezus als het bedrog van Satan te zien en meer mensen zullen de in het vlees teruggekeerde Jezus veroordelen. Maakt dit alles jullie niet bang? Jullie krijgen met blasfemie tegen de Heilige Geest te maken, de verwoesting van de woorden van de Heilige Geest aan de kerken, en de afwijzing van alles dat Jezus tot uitdrukking heeft gebracht. Als jullie zo verward zijn, wat kunnen jullie van Jezus krijgen? Hoe kunnen jullie het werk van Jezus

begrijpen wanneer Hij naar het vlees terugkeert op een witte wolk, als jullie koppig blijven weigeren je je fouten te realiseren? Dit is wat ik jullie vertel: mensen die de waarheid niet aanvaarden, maar blind de komst van Jezus op een witte wolk afwachten, zullen zeker blasfemie plegen jegens de Heilige Geest, en zij behoren tot de categorie die vernietigd zal worden. Jullie willen slechts de genade van Jezus ontvangen en genieten van het zalige hemelrijk, maar jullie hebben de woorden die Jezus heeft gesproken nooit gehoorzaamd en jullie hebben de waarheid die Jezus heeft geuit toen Hij terugkeerde naar het vlees nooit ontvangen. Wat hebben jullie te bieden in ruil voor het feit dat Jezus op een witte wolk terugkomt? Is het de eerlijkheid waarmee jullie regelmatig zonden begaan en ze vervolgens opbiechten, steeds weer? Wat kunnen jullie als offer aanbieden aan Jezus die op een witte wolk terugkeert? Zijn het de jaren van werk waarmee jullie jezelf prijzen? Wat hebben jullie te bieden zodat de teruggekeerde Jezus jullie kan vertrouwen? Is het die arrogante natuur van jullie, die aan geen enkele waarheid gehoorzaamt?

uit 'Tegen de tijd dat je het spirituele lichaam van Jezus ziet, zal God de hemel en de aarde opnieuw gemaakt hebben' in 'Het
Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 287

Jullie trouw bestaat alleen uit woorden, jullie kennis is slechts intellectueel en conceptueel, jullie arbeid is slechts om de hemelse zegeningen te ontvangen, dus hoe moet jullie geloof dan zijn? Tot op de dag vandaag weigeren jullie te luisteren naar ieder woord van waarheid. Jullie weten niet wat God is, jullie weten niet wat Christus is, jullie weten niet hoe jullie Jehova moeten eren, jullie weten niet hoe jullie het werk van de Heilige Geest binnen moeten gaan, en jullie weten niet hoe jullie onderscheid moeten maken tussen het werk van God en de valse voorstellingen van de mens. Je weet alleen hoe je ieder woord van waarheid dat God spreekt dat niet overeenkomt met jouw gedachten, moet veroordelen. Waar is je nederigheid? Waar is je gehoorzaamheid? Waar is je trouw? Waar is je verlangen de waarheid te zoeken? Waar is je ontzag voor God? Ik zeg jullie, wie in God gelooft vanwege de tekenen, behoort zeker tot de categorie die vernietigd zal worden. Wie de woorden van Jezus die naar het vlees is teruggekeerd niet kan accepteren is zeker het nageslacht van de hel, de afstammeling van de aartsengel, de categorie die aan de eeuwigdurende vernietiging zal worden onderworpen. Veel mensen geven misschien niets om mijn woorden, maar toch wil ik iedere zogenaamde heilige die Jezus volgt vertellen dat als jullie met je eigen ogen Jezus vanuit de hemel zien neerdalen op een witte wolk dit de openbare verschijning van de zon der rechtvaardigheid zal zijn. Misschien is dat een tijd voor je van veel sensatie. Toch moet je weten dat het moment waarop jij getuige bent van de afdaling van Jezus vanuit de hemel ook de tijd is waarin jij naar de hel afdaalt om gestraft te worden. Dat zal het einde van Gods managementplan zijn, en het zal de tijd zijn waarin God de

goeden beloont en de slechten straft. Want het oordeel van God zal voorbij zijn voordat de mens de tekenen ziet, als er alleen uitdrukking van de waarheid is. Wie de waarheid aanvaardt en niet op zoek is naar tekenen, en zo gezuiverd is, zal naar de troon van God en in de omarming van de Schepper zijn teruggekeerd. Alleen wie volhardt in het geloof dat “de Jezus die niet op een witte wolk rijdt een valse christus is”, zal aan eeuwigdurende straf onderworpen worden, want ze geloven alleen in de Jezus die tekenen laat zien, maar erkennen niet de Jezus die een streng oordeel uitspreekt en de ware weg van het leven uitvaardigt. Dus kan het alleen gebeuren dat Jezus hen aanpakt als Hij openlijk op een witte wolk terugkeert. Ze zijn te eigenwijs, hebben te veel vertrouwen in zichzelf en zijn te arrogant. Hoe kunnen zulke ontaarde mensen door Jezus worden beloond? De terugkeer van Jezus betekent een geweldige redding voor hen die de waarheid kunnen aanvaarden, maar voor hen die dat niet kunnen is het een teken van veroordeling. Jullie moeten je eigen pad kiezen, en jullie mogen de Heilige Geest niet blasfemer en de waarheid verwerpen. Jullie zouden geen onwetende en arrogante personen moeten zijn, maar mensen die gehoorzamen aan de leiding van de Heilige Geest en hunkeren en zoeken naar de waarheid; alleen zo zullen jullie profiteren. Ik raad jullie aan het pad van het geloof in God voorzichtig te bewandelen. Trek geen overhaaste conclusies; sterker nog, wees niet oppervlakkig en gedachteloos in jullie geloof in God. Jullie moeten weten dat wie in God gelooft op zijn minst nederig en eerbiedig moet zijn. Wie de waarheid heeft gehoord maar er zijn neus voor ophaalt is dwaas en onwetend. Wie de waarheid heeft gehoord maar onvoorzichtig overhaaste conclusies trekt of de waarheid veroordeelt is door arrogantie bezeten. Niemand die in Jezus gelooft, is bekwaam anderen te vervloeken of te veroordelen. Jullie moeten allemaal rationeel zijn en de waarheid aanvaarden. Als je de weg van de waarheid hebt gehoord en het woord van het leven hebt gelezen, misschien geloof je dan dat slechts één op de tienduizend van deze woorden overeenkomt met jouw overtuigingen en de Bijbel. Zoek dan door naar dit tienduizendste woord en onderzoek dat. Ik raad je nog steeds aan nederig te zijn, niet overmoedig te worden en jezelf niet altezeer te verhogen. Met een weinig ontzag voor God zul je meer licht ontvangen. Als je deze woorden zorgvuldig onderzoekt en herhaaldelijk overweegt zul je begrijpen of ze de waarheid zijn of niet, en of ze het leven zijn of niet. Misschien zullen sommige mensen, als ze slechts een paar regels gelezen hebben, deze woorden blind veroordelen. Ze kunnen zeggen: “Dit is slechts een verlichting van de Heilige Geest,” of “Dit is een valse Christus die gekomen is om de mensen te misleiden.” Wie zoiets zegt is door onwetendheid verblind. Je begrijpt te weinig van het werk en de wijsheid van God en ik raad je aan om helemaal opnieuw te beginnen. Jullie moeten niet blind de woorden die God heeft gesproken veroordelen omdat er valse christussen verschenen zijn tijdens de laatste dagen en jullie moeten niet iemand zijn die blasfemeert jegens de Heilige Geest, omdat je bang bent voor misleiding. Zou dat niet ontzettend jammer zijn? Als je na lange tijd van onderzoek nog steeds

gelooft dat deze woorden de waarheid niet zijn, de weg niet zijn en niet door God zijn gesproken, dan zul je uiteindelijk gestraft worden en zonder zegeningen zijn. Als je zulke eenvoudig en duidelijk uitgesproken waarheden niet kunt aanvaarden, ben je dan niet ongeschikt voor de redding van God? Ben je dan niet iemand die niet het geluk heeft voor de troon van God terug te keren? Denk daar eens over na! Wees niet te snel en impulsief, en zie het geloof in God niet als een spel. Denk na in het belang van je bestemming, in het belang van je vooruitzichten, in het belang van je leven en speel niet met jezelf. Kun je deze woorden aanvaarden?

uit 'Tegen de tijd dat je het spirituele lichaam van Jezus ziet, zal God de hemel en de aarde opnieuw gemaakt hebben' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 288

In die tijd was een deel van het werk van Jezus in overeenstemming met het Oude Testament, zowel met de wetten van Mozes als met de woorden van Jehova tijdens het Tijdperk van de Wet. Jezus gebruikte die allemaal om een deel van Zijn werk te doen. Hij predikte tot de mensen en onderwees hen in de synagogen, en Hij gebruikte de voorzeggingen van de profeten in het Oude Testament om de farizeeërs te berispen die vijandig tegenover Hem stonden, en gebruikte de woorden in de Schrift om hun ongehoorzaamheid te ontmaskeren en hen aldus te veroordelen. Want zij verachtten wat Jezus gedaan had; in het bijzonder omdat veel van het werk van Jezus niet volgens de wetten in de Schrift was, en bovendien was wat Hij onderwees hoger dan hun eigen woorden, en zelfs nog hoger dan wat was voorzegd door de profeten in de Schrift. Het werk van Jezus was enkel ten behoeve van de verlossing van de mens en de kruisiging. Daarom was het niet nodig dat Hij meer woorden sprak om enig mens te overwinnen. Veel van wat Hij de mens onderwees was genomen uit de woorden van de Schrift, en zelfs Zijn werk oversteeg de Schrift niet, toch was Hij in staat het werk van de kruisiging te volbrengen. Zijn werk was niet het werk van het woord, noch was het bedoeld om de mensheid te overwinnen, maar om de mensheid te verlossen. Hij handelde alleen als het zondoffer voor de mensheid en handelde niet als de bron van het woord voor de mensheid. Hij deed niet het werk van de heidenen, wat het werk van het overwinnen van de mensheid was, maar deed het werk van de kruisiging, werk dat werd gedaan onder degenen die geloofden dat er een God was. Ook al werd Zijn werk uitgevoerd volgens de grondbeginselen van de Schrift en gebruikte Hij wat door de oude profeten voorzegd was om de farizeeërs te veroordelen, was dit voldoende om het werk van de kruisiging te volbrengen. Als het werk van vandaag nog steeds uitgevoerd werd op de grondbeginselen van de voorspellingen van de oude profeten in de Schrift, dan zou het onmogelijk zijn om jullie te overwinnen, want in het Oude Testament staat niets vermeld over de ongehoorzaamheid en de zonde van jullie Chinese mensen, er is geen geschiedenis van jullie

zonden. En daarom, als dit werk nog steeds in de Bijbel bleef hangen, zouden jullie je nooit overgeven. De Bijbel heeft maar een beperkte geschiedenis van de Israëlieten, één die niet in staat is vast te stellen of jullie slecht of goed zijn, of jullie te oordelen. Stel je eens voor dat ik jullie zou moeten oordelen naar de geschiedenis van de Israëlieten, zouden jullie mij nog steeds volgen zoals jullie vandaag doen? Weten jullie hoe moeilijk jullie zijn? Als er geen woorden werden gesproken tijdens dit stadium, dan zou het onmogelijk zijn om het werk van overwinning te voltooien. Omdat ik niet ben gekomen om aan het kruis genageld te worden moet ik woorden spreken die los staan van de Bijbel, opdat jullie overwonnen kunnen worden. Het werk van Jezus was slechts een stap hoger dan het Oude Testament; het werd gebruikt om een nieuw tijdperk te beginnen en dat tijdperk te leiden. Waarom zei Hij: "Ik ben niet gekomen om de wet te vernietigen maar om haar te vervullen?" Maar toch was er in Zijn werk veel dat anders was dan de wetten die in gebruik waren en de geboden die gevolgd werden door de Israëlieten van het Oude Testament, want Hij kwam niet om de wet te gehoorzamen, maar haar te vervullen. Het proces van het vervullen behelsde veel reële dingen: Zijn werk was praktischer en reëler, en bovendien was het meer levend, en niet de blinde naleving van doctrines. Onderhielden de Israëlieten de sabbat niet? Toen Jezus kwam nam Hij de sabbat niet in acht, want Hij zei dat de Mensenzoon de Heer van de sabbat was, en als de Heer van de sabbat kwam, zou Hij doen zoals Hij het wilde. Hij was gekomen om de wetten van het Oude Testament te vervullen en de wetten te veranderen. Alles wat vandaag wordt gedaan is gebaseerd op het heden, toch rust het nog steeds op het werk van Jehova in het tijdperk van de Wet en komt niet buiten deze reikwijdte. Je tong bewaken, geen overspel plegen, bijvoorbeeld, zijn dit niet de wetten van het Oude Testament? Vandaag is wat van je vereist wordt niet enkel beperkt tot de Tien Geboden; het omvat geboden en wetten die hoger zijn dan die van voorheen, maar dit betekent niet dat wat ervoor kwam afgeschaft is, want ieder stadium van het werk van God wordt voortgezet op de fundering van het stadium dat daarvoor kwam. Wat betreft dat wat Jehova aan Israël heeft geïntroduceerd, zoals het verplichten van mensen om offerandes te brengen, hun vader en moeder te eren, geen afgoden te vereren, anderen niet te mishandelen of vervloeken, geen overspel te plegen, niet te roken of drinken, en geen dode dingen te eten of bloed te drinken: vormt dit niet zelfs vandaag nog het fundament van je gedragscode? Het is op de fundering van het verleden dat het werk is uitgevoerd tot op het heden. Hoewel de wetten van het verleden niet meer genoemd worden en er nieuwe eisen aan je worden gesteld, zijn deze wetten verre van afgeschaft maar juist op een hoger plan gesteld. Als je zegt dat ze afgeschaft zijn betekent dat, dat het voorgaande tijdperk verouderd is, terwijl er enkele geboden zijn die je in alle eeuwigheid moet eren. De geboden van het verleden zijn al in praktijk gebracht en zijn al het wezen van de mensheid geworden; het is niet nodig om geboden te herhalen dat je niet mag roken, niet mag drinken, enzovoorts. Op deze fundering worden nieuwe geboden gelegd voor jullie behoeften

van vandaag, naar jullie gestalte en naar gelang het werk van vandaag. Geboden uitvaardigen voor het nieuwe tijdperk betekent niet het afschaffen van de geboden van het oude tijdperk, maar ze hoger op deze fundering tillen om de daden van de mens vollediger te maken, en meer in lijn met de realiteit. Als jullie vandaag alleen maar gevraagd werd de geboden te volgen en je aan het Oude Testament te houden op dezelfde manier als de Israëlieten en als je zelfs de wetten moest memoriseren die door Jehova voorgeschreven zijn, zou er geen mogelijkheid zijn dat jullie konden veranderen. Als jullie je alleen aan die beperkte wetten moesten houden of ontelbare wetten uit het hoofd moesten leren, zou jullie oude natuur diep verankerd blijven en zou er geen manier zijn om die te ontwortelen. Zodoende zouden jullie steeds verdorven worden en geen van jullie zou gehoorzaam worden. Wat wil zeggen dat een paar eenvoudige geboden of ontelbare wetten niet in staat zouden zijn jullie te helpen de daden van Jehova te leren kennen. Jullie zijn niet hetzelfde als de Israëlieten. Door het volgen van de wetten en het uit het hoofd leren van de geboden waren ze in staat de daden van Jehova mee te maken en hun devotie uitsluitend aan Hem te geven, maar jullie zijn niet in staat om dit te bereiken. Een paar geboden van het tijdperk van het Oude Testament zijn niet alleen niet in staat om jullie je hart over te laten geven, of jullie te beschermen, maar zullen jullie in plaats daarvan lui maken en je verlagen tot Hades. Want mijn werk is het werk van overwinning en is gericht op jullie ongehoorzaamheid en oude natuur. De vriendelijke woorden van Jehova en Jezus voldoen vandaag niet aan de strenge woorden van oordeel. Zonder zulke strenge woorden zou het onmogelijk zijn om jullie 'experts', die duizenden jaren lang ongehoorzaam zijn geweest, te overwinnen. De wetten van het Oude Testament hebben hun macht over jullie al lang geleden verloren en het oordeel van vandaag is veel geduchter dan de oude wetten. Het meest geschikte voor jullie is oordeel, en niet de onbeduidende beperking van wetten, want jullie zijn niet de mensheid van het eerste begin, maar een mensheid die al duizenden jaren verdorven is. Wat de mens nu moet bereiken is volgens de werkelijke staat van de mens vandaag, volgens het kaliber en de eigenlijke gestalte van de mens van vandaag, en het vereist niet dat je doctrine volgt. Dit is opdat er veranderingen bereikt kunnen worden in je oude natuur, opdat je je opvattingen opzij kunt zetten.

uit 'De visie van Gods werk (1)' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 289

De geschiedenis gaat altijd voorwaarts, en het werk van God gaat altijd voorwaarts. Ter voleindiging van Zijn zesduizend jaar durende managementplan moet het in voorwaartse richting blijven doorgaan. Elke dag moet Hij nieuw werk doen, elk jaar moet Hij nieuw werk doen; Hij moet nieuwe paden openen, nieuwe tijdperken beginnen, nieuw en groter werk starten, die weer nieuwe namen en nieuw werk met zich meebrengen. De Geest van God doet voortdurend nieuw

werk waarbij Hij nooit vasthoudt aan oude manieren en regels. Zijn werk is ook nooit opgehouden, maar voltrekt zich juist doorlopend. Als je zegt dat het werk van de Heilige Geest onveranderlijk is, waarom vroeg Jehova de priesters dan om Hem te dienen in de tempel, en ging Jezus de tempel toch niet binnen, zelfs al zeiden mensen bij Zijn komst ook dat Hij de hogepriester was, en dat Hij uit het huis van David kwam en dat Hij ook de hogepriester en de grote Koning was? En waarom bracht Hij geen offers? Al of niet de tempel ingaan – is dit alles niet het werk van God Zelf? Als, zoals de mens zich voorstelt, Jezus terugkeert en in de laatste dagen nog steeds Jezus wordt genoemd, en nog steeds op een witte wolk zweeft, onder de mensen neerdalend met de gestalte van Jezus: zou dat geen herhaling van Zijn werk zijn? Kan de Heilige Geest Zich vastklampen aan het oude? Alles wat de mens gelooft bestaat uit opvattingen, en die worden door de mens allemaal letterlijk en volgens zijn verbeelding uitgelegd; ze komen niet overeen met de principes van het werk van de Heilige Geest en niet met de plannen van God. God zou niet zo te werk gaan; God is niet zo dwaas en stompzinig, en Zijn werk is niet zo eenvoudig als jij denkt. Afgaand op alles wat de mens zich voorstelt, zal Jezus komen aanzweven op een wolk en weer in jullie midden neerdalen. Jullie zullen Hem aanschouwen die, zwevend op een wolk, jullie zal vertellen dat Hij Jezus is. Jullie zullen ook de littekens van de spijkers in Zijn handen zien, en weten dat Hij Jezus is. Hij zal jullie opnieuw redden, en jullie machtige God zijn. Hij zal jullie redden, een nieuwe naam geven, en jullie allemaal een witte steen geven, waarna jullie het hemels koninkrijk mogen binnengaan en in het paradijs toegelaten worden. Zijn zulke denkbeelden geen menselijke opvattingen? Werkt God volgens de opvattingen van de mens, of werkt Hij tegengesteld aan de opvattingen van de mens? Komen de opvattingen van de mens niet allemaal van Satan? Is de hele mensheid niet bedorven door Satan? Als God Zijn werk verrichtte volgens de denkbeelden van de mens, zou Hij dan niet in Satan veranderen? Zou Hij niet van dezelfde soort zijn als Zijn eigen schepselen? Aangezien Zijn schepselen nu zo bedorven zijn door Satan dat de mens de belichaming van Satan is geworden, zou God dan, als Hij zou werken op dezelfde manier als Satan, niet met Satan onder één hoedje spelen? Hoe kan de mens het werk van God doorgronden? Daarom zou God nooit werken volgens de opvattingen van de mens, nooit werken op de manieren die jij voor ogen hebt. Volgens sommige mensen heeft God Zelf gezegd dat Hij op een wolk zou aankomen. God heeft dat inderdaad Zelf gezegd, maar weet je dan niet dat niemand de mysteries van God kan doorgronden? Weet je dan niet dat niemand de woorden van God kan uitleggen? Weet je wel zeker, zonder enige twijfel, dat je door de Heilige Geest verlicht en geïllumineerd was? De Heilige Geest toonde het jou toch zeker niet op zo'n directe manier? Was het de Heilige Geest die het je ingaf of lieten je eigen opvattingen je dat denken? Jij zei: "God Zelf zei dit." Maar we kunnen de woorden van God niet beoordelen aan de hand van onze eigen opvattingen en ons eigen verstand. Wat de woorden betreft die Jesaja sprak: kun je met absolute zekerheid zeggen

wat zijn woorden betekenen? Durf je zijn woorden uit te leggen? Aangezien je de woorden van Jesaja niet durft uit te leggen, waarom durf je de woorden van Jezus dan wel uit te leggen? Wie van de twee is verhevener, Jezus of Jesaja? Aangezien het antwoord Jezus is, waarom leg jij dan de woorden uit die Jezus heeft gesproken? Zou God jou van tevoren vertellen over Zijn werk? Geen enkel wezen kan het weten, zelfs de boodschappers in de hemel niet, noch de Mensenzoon, dus hoe zou jij het kunnen weten? De mens schiet te zeer tekort. Het is nu cruciaal voor jullie om de drie fasen van het werk te kennen. Van het werk van Jehova tot dat van Jezus, en van het werk van Jezus tot dat van deze huidige fase; deze drie fasen vormen een rode draad door de volledige omvang van Gods management, en allemaal zijn ze het werk van één Geest. Sinds de schepping van de wereld is God altijd bezig geweest met het beheer van de mensheid. Hij is het begin en het einde, Hij is de eerste en de laatste, en Hij is degene die een tijdperk begint en tot een einde brengt. De drie fasen van het werk, in verschillende tijdperken en op verschillende locaties, zijn onmiskenbaar het werk van één Geest. Iedereen die deze drie fasen van elkaar scheidt, staat lijnrecht tegenover God. Nu is het jouw verantwoordelijkheid om in te zien dat al het werk vanaf de eerste fase tot aan vandaag het werk is van één God, het werk van één Geest. Hierover kan geen twijfel bestaan.

uit 'De visie van Gods werk (3)' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 290

Aangezien de mens in God gelooft, moet hij de voetstappen van God nauwgezet volgen, stap voor stap; hij dient 'het Lam te volgen waarheen Hij ook gaat'. Alleen deze mensen zoeken de ware weg, alleen zij kennen het werk van de Heilige Geest. Mensen die slaafs letters en leerstellingen volgen, zijn geëlimineerd door het werk van de Heilige Geest. In elke tijdsperiode zal God nieuw werk beginnen en in elke periode zal er een nieuw begin onder de mensen zijn. Als de mens alleen de waarheden 'Jehova is God' en 'Jezus is Christus' blijft aanhangen, welke waarheden alleen in een bepaald tijdperk van toepassing zijn, dan zal de mens nooit gelijke tred houden met het werk van de Heilige Geest en nooit in staat zijn om het werk van de Heilige Geest te verkrijgen. Hoe God ook werkt, de mens volgt zonder de minste twijfel en hij volgt nauwgezet. Hoe kan een mens op die manier door de Heilige Geest geëlimineerd worden? Wat God ook doet, zolang de mens zeker is dat dit het werk van de Heilige Geest is, zonder twijfels meewerkt in het werk van de Heilige Geest en aan de eisen van God probeert te voldoen, hoe zou hij dan bestraft kunnen worden? Het werk van God is nooit opgehouden, Zijn voetstappen zijn nooit gestopt en vóór de voltooiing van Zijn managementwerk is Hij altijd bezig geweest en zal Hij nooit stoppen. Maar bij de mens ligt het anders. Hij heeft slechts een minimum van het werk van de Heilige Geest verkregen en behandelt het daarna alsof het nooit zal veranderen; hij heeft

wat kennis verkregen en hij volgt daarna niet verder de voetstappen van Gods nieuwere werk; hij heeft slechts een weinig van Gods werk gezien en schrijft God daarna onmiddellijk voor als een bepaalde houten figuur, met het geloof dat God deze vorm die hij voor zich ziet altijd zal aanhouden, dat dit zo was in het verleden en in de toekomst altijd zo zal blijven; hij heeft slechts wat oppervlakkige kennis verkregen en de mens is daarna zo trots dat hij zichzelf vergeet en moedwillig een gezindheid en wezen van God die simpelweg niet bestaan verkondigt; en hij is zeker geworden over één fase van het werk van de Heilige Geest en de mens aanvaardt daarna het nieuwe werk van God niet, wat voor persoon het ook verkondigt. Deze mensen kunnen het nieuwe werk van de Heilige Geest niet aanvaarden; zij zijn te conservatief en niet in staat om nieuwe dingen te aanvaarden. Zulke mensen geloven in God maar verwerpen God ook. De mens gelooft dat de Israëlieten fout zaten door ‘alleen in Jehova te geloven en niet in Jezus te geloven’, maar de meeste mensen spelen een rol waarin ze ‘alleen in Jehova geloven en Jezus verwerpen’ en ‘verlangen naar de wederkomst van de Messias, maar tegen de Messias zijn die Jezus heet’. Het is dan ook geen wonder dat mensen nog steeds leven onder het domein van Satan nadat ze één fase van het werk van de Heilige Geest aanvaard hebben en nog steeds Gods zegeningen niet ontvangen. Is dit niet het resultaat van de opstandigheid van de mens? Christenen over de hele wereld die geen gelijke tred hebben gehouden met het nieuwe werk van vandaag, houden zich allemaal vast aan het geloof dat ze de gelukkigen zijn, dat God al hun wensen zal vervullen. Toch kunnen ze niet met zekerheid zeggen waarom God ze zal opnemen tot in de derde hemel, zijn ze onzeker hoe Jezus ze zal komen verzamelen, varende op een witte wolk, en kunnen ze al helemaal niet met absolute zekerheid zeggen of Jezus werkelijk op een witte wolk zal verschijnen op de dag die zij voor ogen hebben. Ze zijn allemaal bang en onzeker; ze weten zelfs niet of God ieder van hen wel zal opnemen, de gemêleerde, kleine groepjes mensen van allerlei denominaties. Het werk dat God nu doet, het huidige tijdperk, Gods wil – ze hebben daar allemaal geen begrip van en kunnen niets anders doen dan de dagen op hun vingers aftellen. Alleen de mensen die de voetstappen van het Lam tot het einde toe volgen, kunnen de ultieme zegen verkrijgen, terwijl die ‘slimme mensen’, die niet tot het einde toe kunnen volgen en toch geloven dat ze alles hebben verkregen, niet in staat zijn om de verschijning van God mee te maken. Ze geloven allemaal dat ze de slimste persoon op aarde zijn, ze kappen de voortdurende ontwikkeling van Gods werk zonder enige reden af en lijken met absolute zekerheid te geloven dat God ze in de hemel zal opnemen, omdat ze ‘God uitermate trouw zijn, God volgen en zich aan de woorden van God houden’. Hoewel ze ‘uitermate trouw’ zijn jegens de door God gesproken woorden, voelen hun woorden en daden toch zo weerzinwekkend omdat die tegen het werk van de Heilige Geest ingaan en bedrog en kwaad inhouden. Mensen die niet tot het einde toe volgen, die geen gelijke tred houden met het werk van de Heilige Geest en die zich alleen vastklampen aan het oude werk, zijn er niet alleen niet in geslaagd om God trouw te blijven,

maar zijn juist mensen geworden die zich tegen God keren, mensen die door het nieuwe tijdperk worden verworpen en die bestraft zullen worden. Zijn er mensen die meelijwekkender zijn? Velen geloven zelfs dat allen die de oude wet verwerpen en het nieuwe werk aanvaarden geen geweten hebben. Deze mensen, die alleen over het 'geweten' praten en het werk van de Heilige Geest niet kennen, zullen hun vooruitzichten uiteindelijk afgesneden zien worden door hun eigen geweten. Gods werk houdt niet vast aan leerstellingen en God klampt Zich er ook niet aan vast, ook al is het Zijn eigen werk. Wat ontkend moet worden, wordt ontkend, wat geëlimineerd moet worden, wordt geëlimineerd. Toch stelt de mens zich vijandig op tegen God door vast te houden aan slechts één klein onderdeel van het werk van Gods management. Is dit niet de dwaasheid van de mens? Is dit niet de onwetendheid van de mens? Hoe meer mensen timide en te voorzichtig worden omdat ze bang zijn dat ze Gods zegeningen mislopen, hoe minder ze in staat zijn om grotere zegeningen te verkrijgen en om de ultieme zegen te ontvangen. De mensen die zich slaafs aan de wet houden, tonen allemaal uiterste trouw jegens de wet; hoe meer ze die trouw jegens de wet tonen, hoe meer ze zich opstandig tegen God keren. Want nu is er sprake van het Tijdperk van het Koninkrijk en niet van het Tijdperk van de Wet; het werk van vandaag en het werk van het verleden kunnen niet in één adem worden genoemd en evenmin kan het werk van het verleden worden vergeleken met het werk van vandaag. Het werk van God is veranderd en de praktijk van de mens is ook veranderd; het is niet meer vasthouden aan de wet of dragen van het kruis. De trouw van mensen jegens de wet en het kruis zal Gods goedkeuring dan ook niet krijgen.

uit 'Gods werk en de praktijk van de mens' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 291

Het oogmerk om je vandaag te overwinnen, is je te laten inzien dat God jouw God is en de God van anderen, en bovenal de God van allen die Hem liefhebben en de God van de ganse schepping. Hij is de God van de Israëlieten en de God van het volk van Egypte. Hij is de God van de Britten en de God van de Amerikanen. Hij is niet alleen de God van Adam en Eva, maar ook de God van alle nakomelingen van Adam en Eva. Hij is de God van alles in de hemelen en alles op aarde. De Israëlitische familie en alle families van de heidenvolken zijn allemaal in de handen van één God. Hij werkte niet alleen enkele duizenden jaren in Israël en werd eens in Judea geboren, maar Hij daalt vandaag neer in China, deze plaats waar de grote rode draak opgerold ligt. Als Zijn geboorte in Judea Hem de Koning van de Joden maakt, maakt Zijn komst vandaag onder jullie allemaal Hem dan niet jullie God? Hij leidde de Israëlieten en werd geboren in Judea, en Hij is ook geboren in een land waar een heidenvolk woont. wordt al Zijn werk niet voor de hele mensheid verricht die Hij geschapen heeft? Heeft Hij de Israëlieten honderdvoudig

lief en verafschuwt Hij de heidenvolken duizendvoudig? Is dat niet jullie opvatting? Jullie erkennen God niet; het is niet zo dat God nooit jullie God was. Jullie zijn degenen die God verwerpen; het is niet zo dat God jullie God niet wil zijn. Wie onder de schepselen is niet in de handen van de Almachtige? Is het oogmerk om jullie vandaag te overwinnen niet dat jullie gaan erkennen dat God wel degelijk jullie God is? Als jullie nog steeds volhouden dat God alleen de God van de Israëlieten is en nog steeds volhouden dat in het huis van David in Israël de oorsprong van Gods geboorte ligt, en dat geen ander land dan Israël gekwalificeerd is om God ‘voort te brengen’, en dat zeker geen enkele familie onder de heidenvolken Jehova’s werk persoonlijk kan ontvangen – als je nog steeds zo denkt, ben je dan geen obstinate dwarsligger? Fixeer je niet altijd op Israël. God is vandaag hier onder jullie. Houd je blik ook niet steeds hemelwaarts gericht. Kijk niet langer uit naar je God in de hemel! God is onder jullie gekomen, dus hoe kan Hij dan in de hemel zijn? Je gelooft nog niet erg lang in God, toch heb je allerlei opvattingen over Hem, zelfs tot op het punt dat je geen seconde durft te denken dat de God van de Israëlieten Zich zou verwaardigen om jullie met Zijn tegenwoordigheid te vereren. Jullie durven al helemaal niet te denken aan hoe jullie God persoonlijk kunnen zien verschijnen, aangezien jullie ondraaglijk vuil zijn. Jullie hebben er ook nooit bij stilgestaan hoe God persoonlijk kan neerdalen in een land waarin een heidenvolk woont. Hij hoort neer te dalen op de berg Sinaï of de Olijfberg en aan de Israëlieten te verschijnen. Verafschuwt Hij niet alle heidenvolken (dat wil zeggen alle volken buiten Israël)? Hoe kan Hij persoonlijk onder hen werken? Deze diepgewortelde opvattingen hebben jullie in de loop van vele jaren ontwikkeld. Het oogmerk om jullie vandaag te overwinnen, is korte metten met deze opvattingen van jullie te maken. Jullie hebben daarbij God persoonlijk onder jullie zien neerdalen – niet op de berg Sinaï of op de Olijfberg, maar onder mensen die Hij in het verleden nooit geleid heeft. Nadat God Zijn twee fases van het werk in Israël deed, begonnen de Israëlieten en alle heidenvolken allemaal deze opvatting aan te hangen: God heeft weliswaar alle dingen geschapen, maar Hij wil alleen de God van de Israëlieten zijn, niet de God van de heidenvolken. De Israëlieten geloven het volgende: God kan alleen onze God zijn, niet de God van jullie heidenvolken, en omdat jullie Jehova niet vereren, verafschuwt Jehova – onze God – jullie. Die Joden geloven verder het volgende: de Heer Jezus nam het beeld van ons Joden aan en is een God die de kenmerken van het Joodse volk heeft. God werkt onder ons. Gods beeld en ons beeld lijken op elkaar; ons beeld lijkt sterk op dat van God. De Heer Jezus is de Koning van ons Joden; heidenvolken komen niet in aanmerking voor een dergelijk groot heil. De Heer Jezus is het zondeoffer voor ons Joden. De Israëlieten en het Joodse volk kwamen eigenlijk enkel op basis van die twee fases van het werk tot deze vele opvattingen. Zij claimen God uitsluitend voor zichzelf en staan niet toe dat God ook de God van de heidenvolken is. Zo kreeg God geen plaats in het hart van de heidenvolken. Iedereen ging namelijk geloven dat God geen God van de heidenvolken wil zijn en dat Hij alleen

de Israëlieten – Zijn uitverkoren volk – mag en dat Hij de Joden mag, in het bijzonder de discipelen die Hem volgden. Weet je niet dat het werk dat Jehova en Jezus deden voor de overleving van de hele mensheid is? Erkennen jullie nu dat God de God is van jullie allemaal die buiten Israël geboren zijn? Is God niet hier in jullie midden vandaag? Dit kan toch geen droom zijn, of wel? Accepteren jullie deze realiteit niet? Jullie durven het niet te geloven of erover na te denken. Hoe jullie er ook tegen aankijken, is God niet hier in jullie midden? Zijn jullie nog steeds bang om deze woorden te geloven? Zijn vanaf vandaag niet alle overwonnen mensen en allen die Gods volgelingen willen zijn niet Gods uitverkoren volk? Zijn jullie niet allemaal, die vandaag volgelingen zijn, het uitverkoren volk buiten Israël? Is jullie status niet gelijk aan die van de Israëlieten? Moeten jullie dit alles niet erkennen? Is dit niet het oogmerk van het werk om jullie te overwinnen? Aangezien jullie God kunnen zien, zal Hij voor altijd jullie God zijn, vanaf het begin en in de toekomst. Hij zal jullie niet verlaten, zolang jullie allemaal gewillig zijn om Hem te volgen en Zijn trouwe, gehoorzame schepselen te zijn.

uit ‘De innerlijke waarheid van het werk van de overwinning (3)’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Dagelijkse woorden van God Fragment 292

Alleen door je oude opvattingen opzij te schuiven kun je nieuwe kennis verwerven, maar oude kennis is niet noodzakelijkerwijs oude opvattingen. ‘Opvattingen’ verwijzen naar de dingen die door de mens bedacht worden en in strijd zijn met de werkelijkheid. Als de oude kennis al in het oude tijdperk achterhaald was en deze de mens hinderde bij het ingaan in het nieuwe werk, dan is deze kennis ook een opvatting. Als de mens in staat is om dergelijke kennis op een juiste manier te benaderen en God vanuit verschillende aspecten te leren kennen door het oude en het nieuwe te combineren, dan komt de oude kennis de mens te hulp en wordt deze de basis via welke de mens het nieuwe tijdperk binnengaat. De les van het leren kennen van God vereist dat je veel principes zult moeten leren beheersen: hoe betreed je het pad waarop je God leert kennen, welke waarheden moet je begrijpen om God te leren kennen en hoe je je opvattingen en oude natuur moet wegdoen, zodat je je kunt onderwerpen aan alle afspraken van Gods nieuwe werk. Als je deze principes gebruikt als basis voor het binnengaan in de les van het leren kennen van God, dan wordt je kennis steeds dieper en dieper. Als je de drie werkfasen goed kent – te weten Gods volledige managementplan – en als je volledig de samenhang kunt zien van de vorige twee werkfasen van God met de huidige fase en kan zien dat het het werk van één God is, dan heb je geen steviger fundament. De drie werkfasen werden door één God verricht. Dit is de grootste visie en de enige weg naar het kennen van God. De drie werkfasen konden alleen door God Zelf worden verricht en geen mens kon zo’n werk namens Hem verrichten. Dat wil zeggen dat alleen God Zelf Zijn eigen werk vanaf het begin tot nu toe gedaan kan hebben. Hoewel de drie

werkfases van God zijn uitgevoerd in verschillende tijdperken en op verschillende locaties, en hoewel het werk van elk anders is, is het allemaal het werk van één God. Van alle visies is dit de grootste visie waar de mens kennis van moet hebben en als deze volledig kan worden begrepen door de mens, dan zal hij kunnen standhouden. Vandaag de dag is het grootste probleem waar verscheidene religies en denominaties mee geconfronteerd worden, dat ze het werk van de Heilige Geest niet kennen en geen onderscheid kunnen maken tussen het werk van de Heilige Geest en werk dat niet van de Heilige Geest is. Daarom kunnen zij niet zeggen of deze werkfase, zoals de laatste twee werkfases, ook door Jehova God is verricht. Hoewel mensen God volgen, kunnen de meesten nog steeds niet zeggen of het de juiste weg is. De mens maakt zich zorgen of deze weg de weg is die persoonlijk door God Zelf wordt begeleid en of Gods incarnatie echt is. De meeste mensen hebben nog steeds geen idee hoe zij onderscheid kunnen maken als het om zulke dingen gaat. Zij die God volgen, zijn niet in staat om de weg vast te stellen. Daarom hebben de gesproken woorden slechts gedeeltelijk effect op deze mensen en kunnen deze niet volledig doeltreffend zijn, en dit heeft dus invloed op het binnengaan van het leven van deze mensen. Als men kan inzien dat de drie werkfases door God Zelf zijn uitgevoerd op verschillende tijden, op verschillende plaatsen en bij verschillende mensen, als de mens kan inzien dat, hoewel het werk anders is, het allemaal wordt verricht door één God, en dat aangezien het werk is dat door één God wordt uitgevoerd, het juist moet zijn en zonder fouten, en dat, hoewel het in strijd is met de opvattingen van de mens, het niet valt te ontkennen dat het het werk is van één God – als men met zekerheid kan stellen dat het het werk is van één God, dan worden de opvattingen van de mens slechts kleinigheden en niet noemenswaardig. Omdat de mens geen duidelijke visie heeft en alleen Jehova kent als God en Jezus als de Heer, en in tweestrijd is over de geïncarneerde God van vandaag, blijven veel mensen toegewijd aan het werk van Jehova en Jezus en zijn overrompeld door opvattingen over het werk van vandaag. De meeste mensen leven altijd in twijfel en nemen het werk van vandaag niet serieus. De mens heeft geen opvattingen over de vorige twee werkfases, die onzichtbaar waren. Dat is omdat de mens de werkelijkheid van de vorige twee werkfases niet begrijpt en er niet persoonlijk getuige van is geweest. Dat is omdat niet kan worden ingezien dat de mens zich van alles kan inbeelden. Waar hij maar mee komt aanzetten, er zijn geen feiten om het te bewijzen en er is niemand om het te corrigeren. De mens laat zijn natuurlijke instinct de vrije teugel, gooit alle voorzichtigheid overboord en laat zijn verbeelding de vrije loop, want er zijn geen feiten om deze te verifiëren en dus worden de verbeeldingen van de mens ‘feiten’, ongeacht of er enig bewijs voor is. Zo gelooft de mens in de God die hij zich in zijn verstand zelf heeft ingebeeld en is hij niet op zoek naar de God van de werkelijkheid. Als een persoon een soort geloof heeft, dan hebben honderd mensen honderd soorten geloof. De mens is bezeten van dergelijke overtuigingen omdat hij de werkelijkheid van Gods werk niet heeft gezien. Hij heeft deze alleen met zijn oren gehoord en

niet met zijn ogen aanschouwd. De mens heeft gehoord van legendes en verhalen, maar zelden heeft hij gehoord van de feiten van Gods werk. Dus het is door hun eigen opvattingen dat mensen die slechts een jaar gelovig zijn in God geloven, en hetzelfde geldt voor hen die hun hele leven in God hebben geloofd. Zij die de feiten niet kunnen zien, zullen nooit kunnen ontsnappen uit een geloof met opvattingen over God. De mens gelooft dat hij zichzelf bevrijd heeft van de banden van zijn oude opvattingen en nieuw grondgebied is binnengegaan. Weet de mens niet dat de kennis van degenen die het ware gezicht van God niet kunnen zien, niets anders is dan opvattingen en geruchten? De mens denkt dat zijn opvattingen kloppen en foutloos zijn, en dat deze opvattingen van God afkomstig zijn. Wanneer men nu getuige is van het werk van God, laat hij zijn opvattingen los die hij gedurende vele jaren heeft verzameld. De verbeeldingen en ideeën uit het verleden hielden het werk van deze fase tegen, en het is moeilijk voor de mens om dergelijke opvattingen los te laten en dergelijke ideeën te weerleggen. De opvattingen ten aanzien van dit stapsgewijze werk van velen die God tot op vandaag hebben gevolgd, zijn telkens erger geworden en deze mensen hebben, langzaam maar zeker, een hardnekkige vijandelijkheid opgebouwd ten opzichte van de geïncarneerde God en de bron van deze haat is de opvattingen en verbeeldingen van de mens. Het is juist omdat feiten het niet mogelijk maken dat de mens zijn fantasie de vrije teugel laat en bovendien niet gemakkelijk kunnen worden weerlegd door de mens, en de opvattingen en verbeeldingen van de mens geen feiten dulden, en verder omdat de mens de juistheid en de waarheidsgetrouwheid van feiten niet in overweging neemt, en doelbewust zijn opvattingen de vrije loop laat en zijn eigen verbeelding gebruikt, dat de opvattingen en verbeeldingen van de mens tegenwoordig de vijand zijn geworden van het werk van vandaag, werk dat in strijd is met de opvattingen van de mens. Er kan alleen maar worden gezegd dat dit de schuld is van de opvattingen van de mens en niet dat het de schuld is van het werk van God. De mens kan zich inbeelden wat hij wenst, maar hij kan niet zomaar elke werkfase van God of ook maar een deel ervan weerleggen. Het feit dat het Gods werk is is onschendbaar voor de mens. Je kunt je fantasie de vrije teugel geven en zelfs mooie verhalen over het werk van Jehova en Jezus samenstellen, maar je kunt de feiten van elke werkfase van Jehova en Jezus niet weerleggen. Dit is een principe, maar ook een bestuurlijk decreet. Het belang van deze punten zouden jullie moeten inzien. De mens vindt dat deze werkfase onverenigbaar is met zijn opvattingen en dat dit niet geldt voor de vorige twee werkfasen. De mens kan zich niet inbeelden dat het werk van de twee vorige fasen gelijk is aan werk van vandaag. Maar heb je weleens bedacht dat de principes van Gods werk allemaal hetzelfde zijn, dat Zijn werk altijd praktisch is en dat er, ongeacht het tijdperk, altijd een stroom van mensen zal zijn die zich tegen Zijn werk verzet en daar tegenin gaat? Iedereen die zich heden ten dage tegen deze werkfase verzet en er tegenin gaat zou zich ongetwijfeld ook in vroegere tijden hebben verzet tegen God, want zulke mensen zullen altijd Gods vijanden zijn. De mensen die de feiten

van Gods werk kennen, zullen de drie werkfasen als het werk van één God beschouwen en zullen hun opvattingen terzijde schuiven. Dit zijn mensen die God kennen en dergelijke mensen volgen God echt. Wanneer Gods algehele management ten einde loopt, zal God alles classificeren naar zijn soort. De mens is gemaakt door de hand van de Schepper en uiteindelijk moet Hij de mens volledig terugbrengen onder Zijn heerschappij. Dit is de afsluiting van de drie werkfasen. De werkfase van de laatste dagen en de vorige twee fasen in Israël en Judea zijn Gods managementplan in het gehele universum. Niemand kan dit ontkennen en het is de waarheid van Gods werk. Hoewel mensen niet veel van dit werk hebben ervaren of er getuige van zijn geweest, zijn de feiten nog altijd de feiten en dat valt door niemand te ontkennen. Mensen in elk land in dit universum die in God geloven, zullen de drie werkfasen aanvaarden. Als je maar één bepaalde werkfase kent en de twee andere fasen niet begrijpt, het werk van God in vroegere tijden niet begrijpt, dan kun je de volledige waarheid van Gods algehele managementplan niet verwoorden en is je kennis van God eenzijdig, want in je geloof in God ken je Hem niet, begrijp je Hem niet en ben je dus niet geschikt om van God te getuigen. Ongeacht of je huidige kennis van deze dingen diepgaand is of oppervlakkig, uiteindelijk moeten jullie kennis bezitten en volledig overtuigd zijn. Dan zullen alle mensen de totaliteit van Gods werk inzien en zich onderwerpen aan de heerschappij van God. Tegen het einde van dit werk zullen alle denominaties een worden, zullen alle schepselen teruggebracht worden onder de heerschappij van de Schepper, zullen alle schepselen de ene ware God aanbidden en zullen alle kwade religies verdwijnen om nooit meer tevoorschijn te komen.

uit 'Het kennen van de drie fasen van Gods werk is de weg naar het kennen van God' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 293

Te begrijpen wat het doel van Gods werk is, welk effect in de mens dient te worden bereikt, en wat de wil van God ten opzichte van de mens is, dat is wat elk mens die God volgt dient te bereiken. Wat alle mensen echter ontbreekt, is kennis van Gods werk. Sinds de schepping van de wereld doorgrondt noch begrijpt de mens precies wat de daden van God in de mens, al het werk van God en de wil van God zijn. Deze onvolkomenheid is niet alleen te zien in de religieuze wereld, maar in alle mensen die in God geloven. Wanneer de dag komt dat je God echt aanschouwt en je de wijsheid van God realiseert, wanneer je alle daden van God aanschouwt en herkent wat God is en heeft, wanneer je zijn overvloed, wijsheid, wonderen en al het werk dat Hij in de mens doet aanschouwt, dan, op dat moment, heb je succesvol geloof in God bereikt. Wanneer van God wordt gezegd dat Hij alomvattend en zeer overvloedig is, wat wordt er dan bedoeld met alomvattend? En wat wordt bedoeld met overvloed? Als je dit niet begrijpt, kun je niet als iemand die in God gelooft worden beschouwd. Waarom zeg ik dat degenen in de

religieuze wereld die niet in God geloven en boosdoeners zijn, van dezelfde soort zijn als de duivel? Wanneer ik zeg dat ze boosdoeners zijn, zeg ik dat omdat ze de wil van God niet begrijpen of Zijn wijsheid niet zien. God openbaart nooit Zijn werk aan hen, ze zijn blinde mensen die de daden van God niet zien. Ze zijn door God verlaten en bezitten de zorg en bescherming van God niet, laat staan het werk van de Heilige Geest. Degenen zonder het werk van God zijn boosdoeners en verzetten zich tegen God. Degenen waarvan ik zeg dat ze zich verzetten tegen God zijn: degenen die God niet kennen; degenen die God met lege woorden erkennen, maar Hem niet kennen; degenen die God volgen, maar Hem niet gehoorzamen; en, degenen die zich koesteren in de genade van God, maar toch niet van Hem kunnen getuigen. Zonder het doel van Gods werk en het werk van God in de mens te begrijpen, kan de mens niet in overeenstemming zijn met Gods hart en kan hij niet van God getuigen. De reden dat de mens zich tegen God verzet komt aan de ene kant voort uit de verdorven gezindheid van de mens en aan de andere kant uit zijn onwetendheid van God en gebrek aan begrip van de principes van Gods werk en Zijn wil ten opzichte van de mens. Deze twee aspecten samen vormen een geschiedenis van verzet van de mens tegen God. Nieuwelingen in het geloof verzetten zich tegen God omdat dit verzet in hun natuur ligt, terwijl het verzet tegen God van degenen die alle jaren geloven het resultaat is van hun onwetendheid van God en hun verdorven gezindheid. In de tijd voor de vleeswording van God werd bepaald of een mens zich verzette tegen God aan de hand van of hij zich hield aan de wetten die de hemelse God had uitgevaardigd. Tijdens het Tijdperk van de Wet bijvoorbeeld verzette iedereen die zich niet aan de wetten van Jehova hield zich tegen God. Iedereen die iets stal van de offergaven voor Jehova en iedereen die tegen de gunsteling van Jehova opstond, was een tegenstander van God en werd gedood door steniging. Iedereen die zijn vader en moeder niet eerbiedigde en iedereen die een ander sloeg of vervloekte, was iemand die zich niet aan de wetten hield. En allen die zich niet aan de wetten van Jehova hielden waren degenen die zich tegen Hem verzetten. Dit was niet langer meer het geval in het Tijdperk van Genade, toen iedereen die zich tegen Jezus verzette zich tegen God verzette en iedereen die de woorden die door Jezus werden gesproken niet gehoorzaamde, degenen waren die zich tegen God verzetten. In dit tijdperk is het vaststellen van verzet tegen God duidelijker omschreven en werkelijker geworden. In de tijd dat God nog niet vleesgeworden was, was de maat waarmee gemeten werd of de mens zich tegen God verzette gebaseerd op de vraag of de mens de onzichtbare hemelse God vereerde en naar Hem opkeek. De omschrijving verzet tegen God was toentertijd niet zo werkelijk, omdat de mens God noch kon zien, noch Zijn beeld kon kennen, noch kon weten hoe Hij werkte en sprak. De mens had geen opvattingen over God en geloofde op een vage wijze in God, Hij was immers nog niet aan de mens verschenen. Hoewel de mensen in de God van hun eigen voorstellingen geloofden, veroordeelde God de mens daarom niet en vroeg Hij ook niet veel van de mensen. De mens kon God immers nog helemaal

niet zien. Wanneer God vlees wordt en onder de mensen gaat werken, zien allen God en horen Zijn woorden, en allen zien de daden van God in het vlees. Op dat moment gaan alle opvattingen van de mens op in schuim. Wat betreft degenen die God in het vlees zien verschijnen, geldt dat allen die gehoorzaamheid in hun harten hebben niet zullen worden veroordeeld, terwijl degenen die zich doelbewust tegen Hem verzetten zullen worden beschouwd als tegenstanders van God. Zulke mensen zijn antichristen en vijanden die zich moedwillig tegen God verzetten. Degenen die opvattingen over God hebben, maar toch met vreugde gehoorzamen, zullen niet worden veroordeeld. God veroordeelt de mens op basis van zijn bedoelingen en acties, nooit voor zijn gedachten en ideeën. Als de mens op deze basis zou worden veroordeeld, zou niemand aan de wraakzuchtige handen van God kunnen ontsnappen. Degenen die zich moedwillig tegen de geïncarneerde God verzetten, zullen worden gestraft voor hun ongehoorzaamheid. Hun moedwillige verzet tegen God komt voort uit hun opvattingen met betrekking tot Hem, die ertoe leiden dat ze het werk van God verstoren. Zulke mensen verzetten zich bewust tegen het werk van God en vernietigen het. Ze hebben niet alleen hun eigen opvattingen over God, ze doen ook datgene wat Zijn werk verstoort. Het is om deze reden dat zulk gedrag van de mens zal worden veroordeeld. Degenen die zich niet bezighouden met het bewust verstoren van het werk van God zullen niet als zondaars worden veroordeeld, omdat zij in staat zijn gewillig te gehoorzamen en geen wanorde en verstoring veroorzaken. Zulke mensen zullen niet worden veroordeeld. Echter, wanneer er mensen zijn die jarenlang het werk van God hebben ervaren en er toch nog hun eigen opvattingen over God op na houden en niet in staat zijn het werk van de geïncarneerde God te kennen en, ondanks jaren ervaring, vasthouden aan talloze opvattingen over God en God nog steeds niet hebben leren kennen, dan zijn zulke mensen, zelfs als ze door de vele opvattingen over God in hun hart geen problemen hebben veroorzaakt en zelfs als zulke opvattingen niet openbaar worden, nutteloos voor het werk van God. Ze zijn niet in staat het evangelie te verkondigen of te getuigen van God, zulke mensen zijn nietsnutten en imbecielen. Omdat ze God niet kennen en niet in staat zijn hun opvattingen over God te verwerpen, zijn ze veroordeeld. Het kan op de volgende manier worden gezegd: Het is niet ongevoel voor nieuwelingen in het geloof om bepaalde opvattingen over God te hebben, of om niets over Hem te weten, maar het is abnormaal voor degenen die al vele jaren hebben geloofd en het werk van God hebben ervaren om nog steeds aan zulke opvattingen vast te houden, en het is nog abnormaler wanneer zulke mensen geen kennis hebben van God. Het is als gevolg van een dergelijke abnormale staat dat zulke mensen worden veroordeeld. Zulke abnormale mensen zijn nietsnutten; zij zijn degenen die God het meest tegenwerken en die de genade van God tevergeefs hebben ontvangen. Zulke mensen zullen uiteindelijk allen worden geëlimineerd!

uit 'Alle mensen die God niet kennen, zijn mensen die zich tegen God verzetten' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 294

Iedereen die het doel van Gods werk niet begrijpt behoort tot degenen die zich tegen God verzetten, en dit geldt nog sterker voor degenen die zich bewust zijn van het doel van Gods werk en er toch niet naar streven God te behagen. Degenen die de Bijbel lezen in majestueuze kerken reciteren de Bijbel elke dag, maar toch begrijpt geen van hen het doel van Gods werk. Niemand van hen kent God en niemand leeft in overeenstemming met Gods hart. Ze zijn allemaal waardeloze, verachtelijke mensen, die alle vanuit de hoogte God onderwijzen. Hoewel ze met de naam van God schermen, verzetten ze zich moedwillig tegen Hem. Hoewel ze zichzelf gelovigen van God noemen, zijn ze degenen die het vlees van de mens eten en zijn bloed drinken. Zulke mensen zijn allemaal duivels die de ziel van de mens verslinden, hoofd-demonen die opzettelijk degenen die op het rechte pad willen wandelen in de weg staan, en struikelblokken waarmee degenen die God zoeken belemmerd worden. En hoewel ze van 'stevig vlees' zijn, hoe kunnen hun volgelingen weten dat ze antichristen zijn die de mens leiden in zijn verzet tegen God? Hoe kunnen zij weten dat ze levende duivels zijn die er in het bijzonder op uit zijn hun zielen te verslinden? Zij die zich groot maken voor God zijn de laagsten van alle mensen, terwijl zij die zichzelf vernederen het meest eerbaar zijn. En degenen die van zichzelf denken dat ze het werk van God kennen en het werk van God met veel tamtam aan anderen proclameren terwijl hun ogen op Hem rusten, dat zijn de meest onwetenden onder de mensen. Dat zijn de mensen zonder getuigenis van God, dat zijn de arrogante en verwaande mensen. Degenen die geloven dat ze weinig kennis van God hebben ondanks hun feitelijke ervaring en praktische kennis van God, zijn degenen die Hij het meest liefheeft. Het zijn zulke mensen die een werkelijk getuigenis hebben en echt door God kunnen worden vervolmaakt. Degenen die de wil van God niet begrijpen zijn tegenstanders van God. Degenen die de wil van God begrijpen, maar de waarheid toch niet beoefenen zijn tegenstanders van God. Degenen die het woord van God eten en drinken en toch tegen de essentie van Gods woorden ingaan zijn tegenstanders van God. Degenen die eigen opvattingen over de geïncarneerde God hebben en bewust rebelleren zijn tegenstanders van God. Degenen die God veroordelen zijn tegenstanders van God. En iedereen die niet in staat is God te kennen en getuigenis te geven voor Hem is een tegenstander van God. Luister dus naar mijn vermaning: als jullie echt het geloof hebben om dit pad te bewandelen, blijf het dan volgen. Als jullie niet in staat zijn jullie te onthouden van verzet tegen God, dan kunnen jullie het beste weggaan voor het te laat is. Anders is het eerder een slecht dan een goed voorteken, omdat jullie natuur te verdorven is. Jullie tonen niet de geringste trouw of gehoorzaamheid, of een hart dat dorst naar gerechtigheid en waarheid. En niemand van jullie heeft ook maar de geringste liefde voor God. Er kan gesteld worden dat jullie toestand voor God een totale puinhoop is. Jullie zijn niet in staat jullie te houden aan wat jullie behoren te doen of te zeggen wat jullie behoren te

zeggen. Jullie zijn niet in staat in de praktijk te brengen wat jullie in de praktijk behoren te brengen en jullie zijn niet in staat de functie uit te voeren die jullie behoren uit te voeren. Jullie tonen niet de trouw, het geweten, de gehoorzaamheid of de vastberadenheid die jullie behoren te tonen. Jullie hebben het lijden niet verdragen zoals jullie het behoren te verdragen en jullie hebben niet het geloof dat jullie zouden moeten hebben. Jullie zijn volkomen verstoken van enige verdienste; hebben jullie het zelfrespect om te blijven leven? Ik verklaar jullie met klem dat het beter is jullie ogen te sluiten voor de eeuwige rust en God Zijn zorg over jullie te besparen en niet omwille van jullie hoeft te lijden. Jullie geloven in God, maar kennen toch Zijn wil niet. Jullie eten en drinken de woorden van God, maar zijn toch niet in staat jullie aan de eisen van God te houden. Jullie geloven in God maar toch kennen jullie Hem niet en leven alsof jullie geen doel hebben om naar te streven. Jullie hebben geen waarden en geen doel. Jullie leven als iemand die geen geweten, integriteit en ook maar de geringste mate van geloofwaardigheid heeft. Hoe kunnen jullie als mensen worden beschouwd? Jullie geloven in God, maar toch bedriegen jullie Hem. Sterker nog, jullie nemen Gods geld en eten van Zijn offers, en toch houden jullie uiteindelijk geen rekening met Gods gevoelens of geven blijk van een geweten ten opzichte van God. Jullie kunnen zelfs de meest triviale eisen van God niet houden. Dus hoe kunnen jullie als mensen worden beschouwd? Het voedsel dat jullie eten en de lucht die jullie inademen zijn afkomstig van God, jullie genieten van Zijn genade, en toch hebben jullie uiteindelijk niet de geringste kennis van God. Integendeel, jullie zijn nietsnutten geworden die zich tegen God verzetten. Zijn jullie dan niet net als beesten en niet beter dan een hond? Zijn er dieren die even kwaadaardig zijn als jullie?

De predikanten en ouderlingen die vanaf hun hoge preekstoel de mensen onderwijzen zijn tegenstanders van God en werken samen met Satan. Zouden jullie, die niet eens op een hoge preekstoel staan om de mensen te onderwijzen niet nog grotere tegenstanders van God zijn? Zweren jullie dan bovendien niet samen met Satan? Degenen die het doel van Gods werk niet begrijpen, weten niet hoe ze in overeenstemming met Gods hart moeten leven. Dit kan toch zeker niet gelden voor degenen die het doel van Zijn werk begrijpen? Het werk van God is nooit een vergissing, het is veeleer het streven van de mens dat gebrekkig is. Zijn niet die gedegenereerden die zich moedwillig tegen God verzetten meer sinister en kwaadaardiger dan deze predikanten en ouderlingen? Velen verzetten zich tegen God en deze vele mensen verzetten zich in verschillende vormen tegen God. Zoals er allerlei verschillende soorten gelovigen zijn, zo zijn er ook allerlei verschillende ongelovigen die zich tegen God verzetten, elk op een andere wijze dan de ander. Geen van hen die niet duidelijk het doel van Gods werk erkennen, kan gered worden. Ongeacht hoe de mens zich in het verleden tegen God heeft verzet, wanneer de mens het doel van Gods werk gaat begrijpen en zijn inspanningen wijdt aan het tevredenstellen van God,

worden zijn eerdere zonden door God geheel uitgewist. Zolang de mens de waarheid zoekt en de waarheid beoefent, zal God niet in gedachten houden wat hij heeft gedaan. Integendeel, het is op basis van de beoefening van de waarheid dat God de mens rechtvaardigt. Dit is Gods rechtvaardigheid. Op welke manier de mens ook heeft gehandeld tegenover God voordat hij God heeft gezien of Zijn werk heeft ervaren; Hij houdt het niet in gedachten. Echter, zodra de mens God heeft gezien en Zijn werk heeft ervaren worden alle daden en handelingen van de mens door God opgetekend in de ‘annalen’. De mens heeft God immers gezien en in Zijn werk geleefd.

Wanneer de mens werkelijk heeft gezien wat God heeft en is, Zijn heerschappij heeft aanschouwd, en het werk van God echt heeft leren kennen, en wanneer daarnaast zijn oude gezindheid is veranderd, dan zal de mens zijn opstandige gezindheid die zich tegen God verzet hebben weggeworpen. Er kan worden gezegd dat elke mens zich ooit tegen God heeft verzet en dat iedereen ooit tegen God heeft gerebelleerd. Als je echter een mindset hebt de geïncarneerde God te gehoorzamen en voortaan Gods hart tevreden stelt met je trouw, de waarheid beoefent zoals het behoort, je plicht vervult zoals het behoort en je aan de regels houdt zoals het behoort, dan behoort je tot degenen die bereid zijn hun opstandigheid terzijde te schuiven om God tevreden te stellen en behoort je tot degenen die door God kunnen worden vervolmaakt. Als je weigert je fouten in te zien en geen berouwvol hart hebt, als je blijft vasthouden aan je opstandige manieren en in het geheel de wil niet hebt om met God te werken en Hem tevreden te stellen, dan zal een koppige idioot zoals jij zeker worden gestraft en zul je nooit tot degenen behoren die door God worden vervolmaakt. Als dit het geval is ben je vandaag en morgen de vijand van God en blijf je ook overmorgen de vijand van God; je zult voor altijd een tegenstander en een vijand van God blijven. Hoe zou God je kunnen laten gaan? Het ligt in de natuur van de mens zich tegen God te verzetten, maar omdat het veranderen van zijn natuur een onoverkomelijke taak is, kan de mens niet doelbewust naar de 'geheimen' van het verzet van God zoeken. Als dit het geval is kun je beter wegllopen voor het te laat is, opdat je tuchtiging in de toekomst niet strenger wordt en opdat je grove natuur zich niet openbaart en onbeheersbaar wordt totdat God uiteindelijk een eind maakt aan je vleselijke lichaam. Je gelooft in God om te worden gezegend. Als je aan het eind alleen onheil ten deel valt, zou dat niet de moeite waard zijn. Ik vermaan jullie een ander plan te ontwerpen. Elke andere oefening zou beter voor jullie zijn dan jullie geloof in God. Er is toch zeker wel meer dan dit ene pad? Zouden jullie niet gewoon op dezelfde manier doorleven zonder naar de waarheid te zoeken? Waarom zouden jullie op deze manier op gespannen voet met God leven?

uit ‘Alle mensen die God niet kennen, zijn mensen die zich tegen God verzetten’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Ik heb veel werk onder de mensen gedaan en de woorden die ik in deze tijd heb uitgedrukt zijn veel geweest. Deze woorden zijn ter wille van de redding van de mens en werden uitgedrukt zodat de mens verenigbaar met mij kon worden. Toch heb ik maar een paar mensen op aarde bereikt die verenigbaar met mij zijn en daarom zeg ik dat de mens mijn woorden niet koestert, want de mens is niet verenigbaar met mij. Op deze manier is het werk dat ik doe niet alleen zodat de mens mij kan aanbidden. Het grotere belang ervan is dat de mens verenigbaar met mij kan zijn. Mensen die verdorven zijn leven allemaal in de valstrik van Satan, ze leven in het vlees, leven in zelfzuchtige verlangens en er is niemand onder hen die verenigbaar is met mij. Er zijn mensen die zeggen dat ze dat wel zijn, maar die allen vage idolen aanbidden. Hoewel ze mijn naam als heilig erkennen, begaan ze een pad dat tegengesteld loopt aan mij en hun woorden zijn vol arrogantie en zelfvertrouwen, omdat ze allemaal fundamenteel tegen mij zijn en niet verenigbaar met mij. Elke dag zoeken ze naar sporen van mij in de Bijbel en vinden willekeurig 'passende' passages die ze eindeloos lezen en die ze reciteren als geschriften. Ze weten niet hoe ze met mij verenigbaar kunnen zijn, weten niet wat het betekent om in vijandschap met mij te zijn en lezen de geschriften slechts blindelings. Ze beperken binnen de Bijbel een vage God die ze nooit hebben gezien en ze zijn niet bij machte om die te zien en ze kijken wel als ze eens vrije tijd hebben. Ze geloven alleen in mijn bestaan binnen de reikwijdte van de Bijbel. Voor hen ben ik hetzelfde als de Bijbel; zonder de Bijbel ben ik er niet en zonder mij is er geen Bijbel. Ze besteden geen aandacht aan mijn bestaan of daden, maar in plaats daarvan besteden ze extreme en speciale aandacht aan elk afzonderlijk woord van de Schrift en velen van hen geloven zelfs dat ik niets dat ik zou willen doen zou moeten doen, tenzij het door de Schrift is voorzegd. Ze hechten teveel waarde aan de Schrift. Je zou kunnen zeggen dat ze woorden en uitdrukkingen als te belangrijk zien en gaan zelfs zo ver dat ze verzen uit de Bijbel gebruiken om elk woord dat ik zeg af te wegen en om mij te veroordelen. Wat zij zoeken is niet de weg van verenigbaarheid met mij, of de weg van verenigbaarheid met de waarheid, maar de weg van verenigbaarheid met de woorden van de Bijbel en zij geloven dat alles wat niet overeenkomt met de Bijbel, zonder uitzondering, niet mijn werk is. Zijn zulke mensen niet de plichtsgetrouwe afstammelingen van de farizeeën? De Joodse farizeeën gebruikten de wet van Mozes om Jezus te veroordelen. Ze zochten niet naar verenigbaarheid met de Jezus van die tijd, maar volgden ijverig de wet naar de letter en gingen zelfs zo ver dat ze uiteindelijk de onschuldige Jezus aan het kruis nagelden, nadat ze Hem ervan beschuldigden dat Hij de Oudtestamentische wet niet naleefde en dat Hij de Messias niet was. Wat was hun essentie? Was het niet, dat ze niet zochten naar de weg van verenigbaarheid met de waarheid? Ze waren geobsedeerd door elk woord van de Schrift, terwijl ze geen aandacht schonken aan mijn wil en de stappen en methoden van mijn werk. Het waren geen mensen die de waarheid zochten, maar mensen die zich stevig aan woorden vastklampten; het waren geen mensen die in God geloofden, maar mensen die in de Bijbel geloofden. In wezen

waren zij waakhonden van de Bijbel. Om de belangen van de Bijbel te beschermen en de waardigheid van de Bijbel te handhaven en de reputatie van de Bijbel te beschermen, gingen ze zo ver dat ze de genadige Jezus aan het kruis nagelden. Dit deden ze alleen om de Bijbel te verdedigen en om de status van elk woord van de Bijbel in de harten van mensen te handhaven. Dus gaven ze de voorkeur aan het verzaken van hun toekomst en het zondoffer, om Jezus, die Zich niet aan de doctrine van de Schrift hield, ter dood te veroordelen. Waren zij niet de lakeien van elk woord van de Schrift?

En hoe zit het met de mensen tegenwoordig? Christus is gekomen om de waarheid vrij te geven, maar zij willen Hem liever uit de mensheid verdrijven om zodoende de hemel binnen te gaan en genade te ontvangen. Ze zouden de komst van de waarheid liever volledig ontkennen om de belangen van de Bijbel te beschermen en zouden liever de Christus die het vlees weer aannam opnieuw aan het kruis nagelen om het eeuwige bestaan van de Bijbel te garanderen. Hoe kan de mens mijn redding ontvangen, wanneer zijn hart zo kwaadaardig is en zijn aard zo vijandig tegenover mij? Ik leef onder de mensen, maar de mensen weten niets van mijn bestaan. Wanneer ik mijn licht op de mens schijn, blijft hij nog steeds onwetend van mijn bestaan. Wanneer ik mijn toorn over de mens ontketen, ontkent hij mijn bestaan met nog grotere kracht. De mens zoekt naar verenigbaarheid met woorden, met de Bijbel, maar toch nadert geen enkele persoon tot mij om de weg van verenigbaarheid met de waarheid te zoeken. De mens kijkt naar mij op in de hemel en besteedt bijzondere zorg aan mijn bestaan in de hemel, maar niemand geeft om mij in het vlees, want ik die onder de mensen leef, ben gewoon te onbeduidend. Degenen die alleen naar verenigbaarheid met de woorden van de Bijbel zoeken en die alleen naar verenigbaarheid met een vage God zoeken, zijn voor mij een ellendige vertoning. Dat is omdat wat ze aanbidden dode woorden zijn en een God die in staat is om ze ongekende schatten te geven. Wat zij aanbidden is een God die Zichzelf overgeeft aan de genade van de mens en die niet bestaat. Wat kunnen zulke mensen dan van mij verkrijgen? De mens is simpelweg te min voor woorden. Degenen die tegen mij zijn, die ongebreidelde eisen aan mij stellen, die geen liefde voor de waarheid hebben, die opstandig zijn jegens mij – hoe zouden die verenigbaar met mij kunnen zijn?

Degenen die tegen mij zijn, zijn degenen die niet verenigbaar met mij zijn. Zo zijn ook zij die de waarheid niet liefhebben en degenen die tegen mij rebelleren nog meer tegen mij en nog minder verenigbaar met mij. Allen die niet verenigbaar met mij zijn, geef ik over aan de boze. Ik laat ze over aan de verdorvenheid van de boze, geef ze de vrije hand om hun kwaadwilligheid te laten zien en geef ze uiteindelijk over aan de boze om te worden verslonden. Het maakt mij niet uit hoeveel mensen mij aanbidden, dat wil zeggen, het maakt mij niet uit hoeveel mensen in mij geloven. Het enige dat mij aan gaat, is hoeveel mensen verenigbaar zijn met mij. Dat is omdat al

diegenen die niet verenigbaar met mij zijn slechte mensen zijn die mij verraden; zij zijn mijn vijanden en ik zal mijn vijanden niet in mijn huis op een voetstuk plaatsten. Degenen die verenigbaar met mij zijn zullen mij altijd in mijn huis dienen en zij die van zichzelf mijn vijanden maken zullen voor eeuwig mijn straf ondergaan. Degenen die alleen om de woorden van de Bijbel geven, die zich niet bekommeren om de waarheid of mijn voetsporen zoeken – zij zijn tegen mij, want zij beperken mij volgens de Bijbel en beperken mij in de Bijbel en zijn zo extreem godslasterlijk naar mij. Hoe zouden zulke mensen voor mijn aangezicht kunnen komen? Ze geven geen aandacht aan mijn daden, of mijn wil, of de waarheid, maar in plaats daarvan obsederen ze over woorden, woorden die doden. Hoe zouden zulke mensen verenigbaar met mij kunnen zijn?

uit 'Je zou de weg van verenigbaarheid met Christus moeten zoeken' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 296

Nadat de waarheid over de vleesgeworden Jezus ontstond, geloofde de mens het volgende: er is niet alleen de Vader in de hemel, maar ook de Zoon en zelfs de Geest. Dit is de gebruikelijke notie dat de mens heeft, dat er een dergelijke God in de hemel is: een Drie-eenheid die Vader, Zoon en Heilige Geest is, alles in één. De hele mensheid heeft van dit soort noties: God is één God, maar bestaat uit drie delen, en al diegenen die zich helaas achter de gebruikelijke noties verschansen denken dat dit de Vader, de Zoon en de Heilige Geest zijn. Alleen die drie delen verenigd vormen samen de hele God. Zonder de Heilige Vader zou God niet compleet zijn. En zo zou God ook niet compleet zijn zonder de Zoon en de Heilige Geest. Met hun noties geloven zij dat alleen de Vader of alleen de Zoon niet als God beschouwd kan worden. Alleen de Vader, de Zoon en de Heilige Geest kunnen tezamen als God Zelf worden beschouwd. Alle religieuze gelovigen en zelfs iedere individuele volgeling onder jullie, houden tegenwoordig vast aan dit geloof. Toch kan niemand uitleggen of dit geloof juist is, want jullie bevinden je altijd in een mist van verwarring over zaken die God Zelf aangaan. Hoewel dit noties zijn, weten jullie niet of ze kloppen, want jullie zijn te zeer door religieuze noties besmet. Jullie hebben je de gebruikelijke noties over religie helemaal eigen gemaakt en dit gif is tot in jullie binnenste doorgedrongen. Dus ook in dit geval zijn jullie gezwicht voor deze verderfelijke invloed, want de Drie-eenheid bestaat helemaal niet. Dat wil zeggen, de Drie-eenheid van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest bestaat helemaal niet. Dit is gewoon een conventionele opvatting van de mens, een vals geloof van de mens. De mens gelooft al vele eeuwen in deze Drie-eenheid, door de mens voor de geest geroepen door noties, uit de duim gezogen en nooit eerder door de mens waargenomen. Gedurende deze vele jaren zijn er veel spirituele grootheden geweest die de 'ware betekenis' van de Drie-eenheid hebben verklaard. Maar die verklaring van

de Drie-eenheid als drie afzonderlijke consubstantiële personen is altijd vaag en onduidelijk geweest, en de mensen zijn volledig verward over de ‘constructie’ van God. Geen enkele grootheid heeft ooit een degelijke verklaring kunnen geven. De meeste verklaringen kunnen ermee door wat betreft hun redenering en op papier, maar werkelijk niemand heeft een volledig duidelijk begrip van de betekenis. Dit komt doordat die geweldige Drie-eenheid die de mens in zijn hart heeft gesloten gewoon niet bestaat. Want niemand heeft ooit het ware gezicht van God gezien of het geluk gehad een bezoek aan Gods hoge verblijfplaats te mogen brengen om te onderzoeken wat er te vinden is in de plaats waar God Zich bevindt, en om vast te stellen hoeveel tienduizenden of honderdmiljoenen generaties er precies in het ‘huis van God’ zijn of om een onderzoek in te stellen naar het aantal delen waaruit de eigenlijke constructie van God bestaat. Wat vooral onderzocht moet worden is: de leeftijd van de Vader en de Zoon en van de Heilige Geest; de respectieve verschijningen van deze drie; hoe Ze precies opgesplitst zijn; en hoe het komt dat Ze verenigd zijn. Helaas heeft in al deze lange jaren geen mens de waarheid over deze zaken vast weten te stellen. De mens gist maar wat, niemand heeft ooit de hemel hierboven bezocht en is met een ‘onderzoekverslag’ teruggekeerd om de waarheid over de zaak te rapporteren aan al die hartstochtelijke en vrome religieuze gelovigen die zich druk maken over de Drie-eenheid. Je kunt de mens natuurlijk niet de schuld geven dat hij deze noties heeft gevormd, want waarom liet Jehova de Vader Zich niet door Jezus de Zoon vergezellen toen Hij de mensheid schiep? Als van het begin af aan alles onder de naam Jehova was gebeurd, was het beter geweest. Als iemand de schuld moet krijgen, laten we die dan aan de kortstondige vergissing van Jehova God geven die naliet de Zoon en de Heilige Geest op tijd voor de schepping tot Zich te roepen, maar Zijn werk liever alleen deed. Als Zij tegelijkertijd hadden gewerkt, zouden Zij dan niet één zijn geworden? Als er van het begin tot het einde alleen de naam Jehova was geweest en de naam Jezus in het Tijdperk van Genade niet was voorgekomen, of als Hij dan nog steeds Jehova genoemd was, was deze splitsing door de mensheid God dan niet bespaard gebleven? In ieder geval kan Jehova van dit alles niet de schuld krijgen. Als iemand de schuld moet krijgen, laat dat dan de Heilige Geest zijn, die al duizenden jaren Zijn werk blijft doen onder de naam Jehova, of Jezus, of zelfs de Heilige Geest, waarmee Hij de mens zodanig in de war en van de wijs brengt, dat de mens niet meer weet wie God nu precies is. Als de Heilige Geest vormloos of beeldloos had gewerkt en bovendien zonder een naam als Jezus en de mens Hem niet had kunnen aanraken of zien maar slechts het geluid van de donder had kunnen horen, zou de mens dan niet meer gebaat zijn geweest bij dit soort werk? Maar wat kunnen we daar nu aan doen? De verzameling noties van de mens is zo hoog als een berg en zo wijd als de zee geworden, zodat de huidige God ze niet meer kan verdragen en het spoor helemaal bijster is. Vroeger, toen er alleen Jehova was en Jezus, en de Heilige Geest tussen Hen in, wist de mens al niet meer hoe hij ermee om moest gaan, en nu is ook de Almachtige er nog

bij gekomen, over wie ook nog beweerd wordt dat Hij een deel van God is. Wie weet wie Hij is en in welke persoon van de Drie-eenheid Hij vermengd of verborgen is geweest en hoe lang? Hoe kan de mens dit verdragen? De mens had al een leven lang nodig om alleen de Drie-eenheid te verklaren, maar nu is er ook nog “één God in vier personen.” Hoe kan dit worden verklaard? Kun jij dit verklaren? Broeders en zusters! Hoe hebben jullie tot op heden in zo’n God kunnen geloven? Ik neem mijn petje af voor jullie. De Drie-eenheid was al moeilijk genoeg te verdragen; hoe hebben jullie zo lang zo’n onwankelbaar geloof kunnen hebben in deze ene God in vier personen? Jullie zijn met klem verzocht eruit te gaan, maar jullie weigeren. Onbegrijpelijk! Het is wat met jullie! Een mens kan gewoon zover gaan dat hij in vier Goden gelooft en daar niet warm of koud van wordt. Vinden jullie dat geen wonder? Ik wist niet dat jullie zo’n groot wonder konden verrichten! Laat ik jullie vertellen dat in werkelijkheid de Drie-eenheid nergens in dit universum bestaat. God heeft geen Vader of een Zoon, laat staan dat er een denkbeeld is dat Vader en Zoon gezamenlijk de Heilige Geest als instrument gebruiken. Dit alles is een grote misvatting en bestaat gewoon niet in deze wereld! Maar ook zo’n misvatting komt ergens vandaan en is niet helemaal ongegrond, want jullie geest is niet zo eenvoudig en jullie gedachten zijn niet zonder rede. Ze zijn eerder behoorlijk toepasselijk en vernuftig, zozeer zelfs, dat een Satan er niet in kan doordringen. Jammer is alleen dat deze gedachten allen misvattingen zijn en gewoon niet bestaan! Jullie hebben de echte waarheid compleet gemist. Jullie gissen slechts en vormen opvattingen, en dan verzinnen jullie een verhaal om het vertrouwen van anderen op oneerlijke wijze te winnen en overwicht te krijgen over de meest dwaze mensen die verstand noch rede hebben, zodat zij jullie grootse en vermaarde ‘deskundige leer’ zullen geloven. Is dit waarheid? Is dit de weg van leven die de mens zou moeten ontvangen? Wat een onzin allemaal! Geen enkel woord klopt! Al deze lange jaren is God door jullie op deze manier opgesplitst, en iedere generatie heeft Hem in kleinere delen opgesplitst, totdat één God openlijk in drie Goden is gesplitst. En nu kan de mens God gewoon niet meer tot één God verenigen, want jullie hebben Hem te ver opgesplitst. Als ik mijn werk niet op tijd had uitgevoerd, voordat het te laat was, is het moeilijk te zeggen hoe lang jullie schaamteloos zo door waren gegaan! Als je God zo op blijft splitsen, hoe kan Hij jullie God dan nog zijn? Zouden jullie God nog wel herkennen? Zouden jullie Hem nog steeds als jullie vader accepteren en naar Hem terugkeren? Als ik iets later was gekomen, hadden jullie waarschijnlijk ‘Vader en Zoon’, Jehova en Jezus teruggestuurd naar Israël en beweerd dat jullie zelf een deel van God waren. Gelukkig zijn de laatste dagen nu aangebroken. Eindelijk is deze dag aangebroken waarop ik zolang heb gewacht, en pas nadat ik dit deel van mijn werk heb uitgevoerd met mijn eigen hand is jullie opsplitsen van God een halt toegeeroepen. Alleen hierdoor is voorkomen dat jullie geëscaleerd zijn en zelfs alle Satans onder jullie voor verering op jullie tafels zijn geplaatst. Dit is jullie kunstgreep! Jullie manier om God op te splitsen! Blijven jullie dit nu zo doen? Laat me jullie vragen: hoeveel Goden zijn er? Welke

God zal jullie redding brengen? Is het de eerste God, de tweede, of de derde tot wie jullie altijd bidden? In welke God geloven jullie altijd? Is dat de Vader? Of de Zoon? Of de Geest? Vertel mij wie het is waar jij in gelooft. Hoewel jullie met ieder woord dat jullie spreken in God geloven, is het jullie eigen verstand waar jullie eigenlijk in geloven! Jullie hebben God gewoon niet in je hart! En toch hebben jullie een aantal van die ‘Drie-eenheden’ in jullie gedachten! Zijn jullie het daar niet mee eens?

uit ‘Bestaat de Drie-eenheid?’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Dagelijkse woorden van God Fragment 297

Als de drie stadia van het werk volgens dit concept van de Drie-eenheid worden beoordeeld, dan moeten er wel drie Goden zijn, want het werk dat ieder van hen uitvoert is niet hetzelfde. Als iemand van jullie zegt dat de Drie-eenheid inderdaad bestaat, laat hij dan eens uitleggen wat deze ene God in drie personen precies is. Wat is de Heilige Vader? Wat is de Zoon? Wat is de Heilige Geest? Is Jehova de Heilige Vader? Is Jezus de Zoon? Hoe zit het dan met de Heilige Geest? Is de Vader niet een Geest? Is het wezen van de Zoon niet ook een Geest? Was het werk van Jezus niet het werk van de Heilige Geest? Was het werk van Jehova niet indertijd door een Geest als Jezus uitgevoerd? Hoeveel Geesten kan God hebben? Volgens jouw uitleg zijn de drie personen van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest één. Als dat zo is, dan zijn er drie Geesten. Maar drie Geesten betekent drie Goden. Dat betekent dat er niet één ware God is. Hoe kan een dergelijke God dan nog het eigenlijke wezen van God bezitten? Als je accepteert dat er maar één God is, hoe kan Hij dan een zoon hebben en een vader zijn? Zijn dit niet gewoon allemaal noties van jou? Er is maar één God en er zit maar één persoon in deze God, en er is maar één Geest van God, al staat er nog zo in de bijbel: “Er is maar één Heilige Geest en maar één God.” Ongeacht of de Vader en de Zoon waar je het over hebt bestaan, is er uiteindelijk maar één God, en het wezen van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest waarin je gelooft is het wezen van de Heilige Geest. Met andere woorden, God is een Geest, maar Hij is in staat vlees te worden en onder de mensen te leven en ook kan Hij boven alle dingen staan. Zijn Geest is alomvattend en alomtegenwoordig. Hij kan tegelijkertijd in het vlees zijn en in en boven het universum. Omdat alle mensen zeggen dat God de enige ware God is, is er maar één enkele God, niet willekeurig deelbaar door iemand! God is slechts één Geest, en slechts één persoon. Dat is de Geest van God. Als het is zoals jij zegt – de Vader, de Zoon en de Heilige Geest – zijn er dan geen drie Goden? De Heilige Geest is één ding, de Zoon een ander, en de Vader wéér een ander. Hun personen zijn verschillend en ook Hun wezens zijn verschillend. Hoe kunnen ze dan ieder deel van één enkele God zijn? De Heilige Geest is een Geest, dit is makkelijk te begrijpen voor een mens. Als dit zo is, dan is de Vader nog meer een Geest. Hij is nooit naar de aarde afgedaald of vlees geworden;

Hij is Jehova God in het hart van de mens en Hij is zeker ook een Geest. Wat is dan de relatie tussen Hem en de Heilige Geest? Is het een Vader-Zoonrelatie? Of is het de relatie tussen de Heilige Geest en de Geest van de Vader? Is het wezen van elke Geest hetzelfde? Of is de Heilige Geest een instrument van de Vader? Hoe kan dit worden verklaard? Wat heeft de Zoon dan voor relatie met de Heilige Geest? Is dat een relatie tussen twee Geesten of de relatie tussen een mens en een Geest? Dit zijn allemaal onverklaarbare zaken! Als Zij samen één Geest zijn kan er geen sprake van drie personen zijn, want Zij bezitten één Geest. Als Zij afzonderlijke personen zouden zijn, dan zouden Hun Geesten verschillende kracht bezitten en dan konden Zij gewoon niet één enkele Geest zijn. Dit concept van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest is gewoon absurd! Het segmenteert God en splitst Hem op in drie personen, elk met een eigen status en Geest; hoe kan Hij dan nog één Geest en één God zijn? Zeg mij, zijn de hemel en de aarde en alle dingen erin en erop door de Vader, de Zoon of de Heilige Geest geschapen? Er wordt gezegd dat Zij dit allemaal samen hebben geschapen. Wie heeft dan de mensheid verlost? Was dat de Heilige Geest, de Zoon of de Vader? Er wordt gezegd dat het de Zoon was die de mensheid heeft verlost. Wie is de Zoon dan in wezen? Is Hij niet de incarnatie van de Geest van God? De geïncarneerde noemt God in de hemel bij de naam Vader vanuit het perspectief van een geschapen mens. Weet je niet dat Jezus uit de ontvangenis van de Heilige Geest is geboren? In Hem huist de Heilige Geest. Wat je ook zegt, Hij is altijd één met God in de hemel, want Hij is de incarnatie van de Geest van God. Dit idee over de Zoon is gewoon niet waar. Er is één Geest die al het werk uitvoert; alleen God Zelf, dat wil zeggen dat de Geest van God Zijn werk uitvoert. Wie is de Geest van God? Is dat niet de Heilige Geest? Is het niet de Heilige Geest die in Jezus werkt? Als het werk niet door de Heilige Geest (dat wil zeggen de Geest van God) was uitgevoerd, zou Zijn werk God Zelf dan kunnen vertegenwoordigen? Toen Jezus in Zijn gebeden God in de hemel Vader noemde, deed Hij dit alleen vanuit het perspectief van een geschapen mens, alleen omdat de Geest van God Zich in gewoon en normaal vlees had gehuld en de uiterlijke bedekking van een schepsel had. Ook al had Hij de Geest van God in Zich, toch was Zijn uiterlijke verschijning die van een normaal mens; met andere woorden, Hij was de 'Mensenzoon' geworden waar iedereen, inclusief Jezus Zelf, over sprak. Omdat Hij de Mensenzoon genoemd wordt, is Hij een persoon (man of vrouw, in ieder geval iemand met het uiterlijk omhulsel van een mens) die in een normaal gezin van gewone mensen wordt geboren. Daarom was hoe Jezus God in de hemel Vader noemde hetzelfde als hoe jullie Hem aanvankelijk Vader noemden; Hij deed dit vanuit het perspectief van een mens van de schepping. Kennen jullie het Onze Vader nog dat Jezus jullie uit het hoofd heeft laten leren? "Onze Vader, die in de hemel zijt ..." Hij heeft alle mensen gevraagd God in de hemel bij de naam Vader te noemen. En omdat Hij Hem ook Vader noemde, deed Hij dat vanuit het perspectief van iemand die op gelijke voet met jullie allemaal staat. Uit het feit dat jullie God in de hemel bij de naam Vader noemen blijkt dat Jezus Zichzelf op gelijke voet met

jullie zag staan, en Zichzelf beschouwde als een mens op aarde die door God is gekozen (dat wil zeggen de Zoon van God). Als jullie God “Vader” noemen, is dat dan niet omdat jullie een schepsel zijn? Hoe groot het gezag van Jezus op aarde ook is, vóór de kruisiging was Hij niet meer dan een door de Heilige Geest (dat wil zeggen God) beheerste Mensenzoon en een van de schepselen op aarde, want Hij moest Zijn werk nog afmaken. Dat Hij God in de hemel Vader noemde was daarom slechts Zijn nederigheid en gehoorzaamheid. Dat Hij God (dat wil zeggen de Geest in de hemel) op zo’n manier aansprak is echter nog geen bewijs dat Hij de Zoon van de Geest van God in de hemel is. Het betekent eerder gewoon dat Zijn perspectief anders is, niet dat Hij een ander persoon is. Het bestaan van afzonderlijke personen is een misvatting! Voor Zijn kruisiging was Jezus een Mensenzoon die aan de beperkingen van het vlees was gebonden en had Hij niet het volledige gezag van de Geest. Daarom kon Hij de wil van God de Vader alleen zoeken vanuit het perspectief van een schepsel. Het is zoals Hij in Getsemane driemaal in gebed zei: “Niet mijn wil maar uw wil geschiede.” Voordat Hij op het kruis werd gelegd was Hij slechts de koning van de Joden, Hij was Christus de Mensenzoon en niet een lichaam van glorie. Daarom noemde Hij God Vader vanuit het standpunt van een schepsel. Je kunt niet zeggen dat iedereen die God Vader noemt de Zoon is. Als dat zo was, waren jullie dan niet allemaal de Zoon geworden toen Jezus jullie het Onze Vader had geleerd? Als jullie nu nog niet overtuigd zijn, zeg mij dan, wie is de persoon die jullie Vader noemen? Als jullie daarmee Jezus bedoelen, wie is dan de Vader van Jezus voor jullie? Nadat Jezus wegging bestond dit idee van de Vader en de Zoon niet meer. Dit idee was alleen gepast in de jaren dat Jezus vlees was geworden. Onder alle andere omstandigheden is het de relatie tussen de Heer der Schepping en een schepsel wanneer jullie God Vader noemen. Er is geen periode waarin dit idee van de Drie-eenheid van Vader, Zoon en Heilige Geest stand kan houden; het is een misvatting zoals er zelden een eerder is voorgekomen en het bestaat niet!

uit ‘Bestaat de Drie-eenheid?’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Dagelijkse woorden van God Fragment 298

Misschien denken de meeste mensen hierbij aan Gods woorden in Genesis: “Laten wij mensen maken die ons evenbeeld zijn, die op ons lijken.” Omdat God zegt: laat “ons” de mens maken naar “ons” beeld, wijst dat “ons” op twee of meer; omdat Hij “ons” zei, is er niet slechts één God. Zo begon de mens abstract te denken aan afzonderlijke personen en uit deze woorden ontstond het idee van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest. Hoe is de Vader dan? Hoe is de Zoon? En hoe is de Heilige Geest? Is het mogelijk dat de hedendaagse mensheid gemaakt was naar het beeld van één die uit drie is verenigd? Is het beeld van de mens dan zoals de Vader, de Zoon of de Heilige Geest? Naar het beeld van welke persoon van God is de mens geschapen? Dit

idee van de mens is gewoon onjuist en onzinnig! Het kan alleen één God in meerdere Goden splitsen. Mozes schreef de Genesis in de tijd nadat de mensheid geschapen was na de schepping van de wereld. In het allereerste begin, toen de wereld begon, bestond Mozes nog niet. En pas veel later schreef Mozes de Bijbel, dus hoe kon hij dan weten wat God in de hemel zei? Hij had geen idee hoe God de wereld had geschapen. In het Oude Testament van de Bijbel worden de Vader, de Zoon en de Heilige Geest niet genoemd, er wordt alleen over de ene ware God, Jehova, gesproken die Zijn werk in Israël uitvoert. In ieder ander tijdperk wordt Hij bij een andere naam genoemd, maar dit kan niet bewijzen dat iedere naam naar een ander persoon verwijst. Als dit zo was, zouden er dan geen ontelbare personen in God zijn? Wat in het Oude Testament geschreven staat is het werk van Jehova, een stadium van het werk van God Zelf voor het begin van het Tijdperk van de Wet. Het was het werk van God, en zoals Hij sprak was het en zoals Hij beval gold het. Op geen enkel moment heeft Jehova gezegd dat Hij de Vader was die gekomen was om het werk uit te voeren of heeft Hij ooit geprofeteerd dat de Zoon zou komen om de mensheid te verlossen. Toen het tijdperk van Jezus aanbrak, werd er alleen maar gezegd dat God vlees was geworden om de hele mensheid te verlossen, niet dat het de Zoon was die gekomen was. Omdat de tijdperken niet hetzelfde zijn en het werk dat God Zelf doet ook steeds anders is, moet Hij Zijn werk in verschillende rijken uitvoeren. Op die manier is de identiteit die Hij vertegenwoordigt ook steeds anders. De mens gelooft dat Jehova de Vader van Jezus is, maar Jezus heeft dit eigenlijk nooit erkend. Hij zei hierover: “Wij zijn nooit apart als Vader en Zoon gezien; ik en de Vader in de hemel zijn één. De Vader is in mij, en ik ben in de Vader; als de mens de Zoon ziet, ziet hij de hemelse Vader.” Of het nu de Vader of de Zoon is, uiteindelijk zijn Ze één Geest, onverdeeld in gescheiden personen. Zodra de mens dit probeert te verklaren, worden de zaken ingewikkelder door ideeën over afzonderlijke personen en ook over de relatie tussen Vader, Zoon en Geest. Wanneer de mens het over afzonderlijke personen heeft, wordt God hier dan niet door verstoffelijkt? De mens kent de personen een eerste, tweede en derde plaats toe. Maar dit zijn slechts opvattingen van de mens, ze zijn het niet waard dat we ernaar verwijzen en ze zijn volkomen onrealistisch! Als je hem zou vragen: “Hoeveel Goden zijn er?” dan zou hij zeggen dat God de Drie-eenheid van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest is: de enige ware God. Als je hem zou vragen: “Wie is de Vader?” zou hij zeggen: “De Vader is de Geest van God in de hemel; Hij heeft de leiding over alles en is de Heer van de hemel.” “Is Jehova dan de Geest?” Hij zou zeggen: “Ja!” Als jij hem dan zou vragen “Wie is de Zoon?”, dan zou hij zeggen dat Jezus de Zoon is, natuurlijk. “Wat is dan het verhaal van Jezus? Waar is Hij vandaan gekomen?” Hij zou zeggen: “Jezus is uit Maria geboren door de ontvangenis van de Heilige Geest.” “Is Zijn wezen dan niet ook de Geest? Is Zijn werk dan niet representatief voor de Heilige Geest? Jehova is de Geest, en dat geldt ook voor het wezen van Jezus. Het hoeft geen betoog dat de Geest nu nog steeds aan het werk is in de laatste dagen, hoe kunnen het dan

verschillende personen zijn? Is het niet gewoon de Geest van God die het werk van de Geest vanuit verschillende perspectieven uitvoert?” Als zodanig is er geen onderscheid tussen personen. Jezus is ontvangen van de Heilige Geest, en het is boven alle twijfel verheven dat Zijn werk nu juist dat van de Heilige Geest was. Toen Jehova het eerste stadium van het werk uitvoerde, is Hij geen vlees geworden en ook niet aan de mens verschenen. De mens had Zijn verschijning dus nooit gezien. Hoe geweldig en groot Hij ook was, Hij was toch gewoon de Geest, God Zelf die als eerste de mens had geschapen. Dat wil zeggen, Hij was de Geest van God. Toen Hij de mens vanuit de wolken toesprak, was Hij slechts een Geest. Niemand had Zijn verschijning gezien. Pas in het Tijdperk van Genade toen de Geest van God vlees werd en in Judea incarneerde zag de mens voor het eerst het beeld van de incarnatie als een Jood. Het gevoel van Jehova kon niet worden waargenomen. Hij is echter ontvangen van de Heilige Geest, dat wil zeggen ontvangen van de Geest van Jehova Zelf, en Jezus werd nog steeds geboren als de belichaming van de Geest van God. Wat de mens als eerste zag was de Heilige Geest die als een duif op Jezus neerdaalde. Dit was niet uitsluitend de Geest van Jezus, maar juist de Heilige Geest. Kan de Geest van Jezus dan van de Heilige Geest afgescheiden worden? Als Jezus Jezus is, de Zoon, en de Heilige Geest de Heilige Geest is, hoe kunnen Zij dan één zijn? Als dit zo was, zou het werk niet gedaan kunnen worden. De Geest in Jezus, de Geest in de hemel en de Geest van Jehova zijn één. Het kan de Heilige Geest genoemd worden, de Geest van God, de zevenmaal geïntensiveerde Geest en de alomvattende Geest. De Geest van God kan veel werk uitvoeren. Hij kan de wereld scheppen en door een vloed vernietigen; Hij kan de hele mensheid verlossen en bovendien de hele mensheid overwinnen en vernietigen. Dit werk wordt helemaal door God Zelf uitgevoerd en kan niet door een van de andere personen van God in Zijn plaats zijn gedaan. Zijn Geest kan Jehova of Jezus worden genoemd, maar ook de Almachtige. Hij is de Heer, en Christus. Hij kan ook de Mensenzoon worden. Hij is in de hemelen en ook op aarde; Hij is hoog boven de universums en onder de menigten. Hij is de enige Heer van de hemelen en de aarde! Vanaf het moment van de schepping tot nu is dit werk door de Geest van God Zelf uitgevoerd. Of het nu het werk in de hemelen of in het vlees betreft, alles is door Zijn eigen Geest uitgevoerd. Alle schepselen zijn in de palm van Zijn almachtige hand, of ze nu in de hemel of op aarde zijn. Dit is allemaal het werk van God Zelf en kan door niemand anders dan door Hem worden gedaan. In de hemelen is Hij de Geest, maar ook God Zelf; onder de mensen is Hij vlees maar blijft Hij God Zelf. Al kan Hij bij honderdduizenden namen worden genoemd, Hij is nog steeds Zichzelf en al het werk is de rechtstreekse uitdrukking van Zijn Geest. De verlossing van de hele mensheid door Zijn kruisiging was het directe werk van Zijn Geest, en dit geldt ook voor de verkondiging aan alle naties en alle landen tijdens de laatste dagen. God kan altijd enkel maar almachtig genoemd worden, en de enige ware God, de alomvattende God Zelf. De afzonderlijke personen bestaan niet, laat staan dit idee van de Vader, de Zoon en de Heilige

Geest! Er is maar één God in de hemel en op aarde!

uit 'Bestaat de Drie-eenheid?' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 299

Gods managementplan strekt zich over zesduizend jaar uit en is over drie tijdperken verdeeld naar de verschillen in Zijn werk: het eerste tijdperk is het Tijdperk van de Wet uit het Oude Testament; het tweede is het Tijdperk van Genade; en het derde is het tijdperk dat tot de laatste dagen behoort – het Tijdperk van het Koninkrijk. In ieder tijdperk wordt er een andere identiteit getoond. Dit is alleen vanwege het verschil in het werk, ofwel de vereisten van het werk. Het eerste stadium van het werk tijdens het Tijdperk van de Wet werd in Israël uitgevoerd, en het tweede stadium, waarin het verlossingswerk afgemaakt werd, werd in Judea uitgevoerd. Voor het verlossingswerk werd Jezus geboren uit de ontvangenis van de Heilige Geest en als enige Zoon. Dit was allemaal vanwege de vereisten van het werk. In de laatste dagen wil God Zijn werk over de heidense naties uitbreiden en de volkeren daar overwinnen, zodat Zijn naam groot zal zijn onder hen. Hij wil de mens leiden zodat deze de hele waarheid en de weg van het leven begrijpt. Dit hele werk wordt door één Geest uitgevoerd. Hoewel Hij dit vanuit verschillende standpunten kan doen, blijven de aard en principes van het werk hetzelfde. Wanneer je eenmaal de principes en de aard van het werk dat Zij uitgevoerd hebben ziet, dan zul je weten dat het allemaal door één Geest is gedaan. Toch kunnen sommige mensen dan nog zeggen: “De Vader is de Vader; de Zoon is de Zoon; de Heilige Geest is de Heilige Geest, en uiteindelijk zullen Zij één gemaakt worden.” Hoe zou je ze dan één moeten maken? Hoe kunnen de Vader en de Heilige Geest één gemaakt worden? Als Ze eigenlijk twee waren, zouden Ze dan niet uit twee delen blijven bestaan, op welke manier Ze ook verenigd zijn? Als je over éénmaken praat, betekent dat niet gewoon dat je twee afzonderlijke delen samenvoegt tot een geheel? Maar waren het niet twee delen voordat ze tot een geheel werden gemaakt? Iedere Geest heeft een afzonderlijk wezen, en twee Geesten kunnen niet tot een geheel gemaakt worden. De Geest is geen stoffelijk voorwerp en lijkt op niets in de stoffelijke wereld. Zoals de mens het ziet is de Vader één Geest, de Zoon een andere en de Heilige Geest weer een andere. Deze drie Geesten vermengen zich vervolgens tot een geheel als drie glazen water. Is dat dan niet de drie die één gemaakt worden? Dit is zuiver een onjuiste uitleg! Splits je God zo niet op? Hoe kunnen de Vader, de Zoon en de Heilige Geest allemaal één gemaakt worden? Zijn Zij niet drie delen met elk een verschillende aard? Er zijn er nog die zeggen: “Heeft God niet uitdrukkelijk gezegd dat Jezus Zijn geliefde Zoon was?” Jezus is de geliefde Zoon van God, in wie Hij welbehagen heeft gevonden – dit is zekerlijk gezegd door God Zelf. Dat was God die van Zichzelf getuigde maar vanuit een ander perspectief, het perspectief van de Geest in de hemel die van Zijn eigen

incarnatie getuigt. Jezus is Zijn incarnatie, niet Zijn Zoon in de hemel. Begrijp je? Wijzen de woorden van Jezus, “Ik ben in de Vader en de Vader is in mij” er niet op dat Zij één Geest zijn? En is het niet voor de incarnatie dat Zij zijn gescheiden tussen hemel en aarde? In werkelijkheid zijn Zij nog steeds één, het is gewoon God die getuigenis geeft voor Zichzelf. Ten gevolge van de veranderende tijdperken, de vereisten van het werk en de verschillende stadia van Zijn managementplan noemt de mens Hem bij verschillende namen. Toen Hij het eerste stadium van het werk kwam uitvoeren kon Hij alleen maar Jehova worden genoemd, de herder van de Israëlieten. In het tweede stadium kon de geïncarneerde God alleen maar Heer en Christus worden genoemd. Maar toen zei de Geest in de hemel alleen maar dat Hij de geliefde Zoon van God was en vermeldde daar niet bij dat Hij de enige Zoon van God was. Dit is gewoon niet gebeurd. Hoe kan God nu maar een enig kind hebben? Zou God dan niet mens geworden zijn? Omdat Hij de incarnatie was, werd Hij de geliefde Zoon van God genoemd en hieruit ontstond de Vader-Zoon relatie. Dit kwam gewoon door de scheiding tussen hemel en aarde. Jezus bad vanuit het perspectief van het vlees. Omdat Hij het vlees van een dergelijke normale menselijkheid had aangenomen, is het vanuit het perspectief van het vlees dat Hij zei: “Mijn omhulsel is het omhulsel van een schepsel. Omdat ik vlees heb aangenomen om op deze aarde te komen, ben ik nu heel ver weg van de hemel.” Daarom kon Hij alleen tot God de Vader bidden vanuit het perspectief van het vlees. Dat was Zijn plicht, dat was waarmee de geïncarneerde Geest van God moest worden uitgerust. Er kan niet gezegd worden dat Hij God niet is, alleen maar omdat Hij vanuit het perspectief van het vlees tot de Vader bidt. Hoewel Hij de geliefde Zoon van God wordt genoemd, is Hij toch God Zelf, want Hij is slechts de incarnatie van de Geest en Zijn wezen is nog steeds de Geest. De mens in zijn visie vraagt zich af waarom Hij bidt als Hij God Zelf is. Dit komt omdat Hij de geïncarneerde God is, God die in het vlees leeft, en niet de Geest in de hemel. Zoals de mens het ziet zijn de Vader, de Zoon en de Heilige Geest allemaal God. Alleen de drie die één gemaakt zijn kunnen als de ene ware God worden beschouwd en zo is Zijn macht uitzonderlijk groot. Er zijn nog steeds mensen die zeggen dat Hij alleen zo de zevenmaal geïntensiverde Geest is. Toen de Zoon na Zijn komst bad, was het tot de Geest dat Hij bad. In werkelijkheid bad Hij vanuit het perspectief van een schepsel. Want het vlees is niet een geheel, Hij was niet een geheel en Hij had veel zwakheden toen Hij in het vlees kwam, en Hij werd veel gehinderd toen Hij Zijn werk in het vlees uitvoerde. Daarom bad Hij driemaal tot God de Vader voordat Hij gekruisigd werd, en ook nog vele malen voordien. Hij bad te midden van Zijn discipelen; Hij bad alleen bovenop een berg; Hij bad aan boord van het vissersbootje; Hij bad te midden van een mensenmenigte; Hij bad toen Hij het brood brak; en Hij bad toen Hij anderen zegende. Waarom deed Hij dat? Het was de Geest tot wie Hij bad; Hij bad tot de Geest, tot God in de hemel, vanuit het perspectief van het vlees. Daarom werd Jezus vanuit het standpunt van de mens de Zoon in dat stadium van het werk. In dit stadium bidt Hij echter

niet. Waarom niet? Omdat Hij het werk van het woord voortbrengt en het oordeel en de tuchtiging van het woord. Hij heeft geen gebeden nodig, en het is Zijn bediening om te spreken. Hij wordt niet aan het kruis genageld, en Hij wordt niet door de mens aan de machthebbers uitgeleverd. Hij doet gewoon Zijn werk en dan is alles in orde. Toen Jezus destijds bad, bad Hij tot God de Vader dat het koninkrijk van de hemel mocht neerkomen, dat de wil van de Vader mocht geschieden en dat het werk mocht komen. In dit stadium is het koninkrijk van de hemel al neergekomen, moet Hij dan nog bidden? Het is Zijn werk het tijdperk teneinde te brengen, en er komen geen nieuwe tijdperken meer. Moet er dan nog gebeden worden voor een volgend stadium? Ik ben bang van niet!

De uitleg van de mens bevat veel tegenstrijdigheden. Het zijn inderdaad allemaal noties van de mens. Zonder er verder kritisch naar te kijken zouden jullie allemaal geloven dat ze juist waren. Weten jullie niet dat dit idee van God als Drie-eenheid slechts een idee van de mens is? Kennis van de mens is nooit volledig en grondig. Er is altijd verontreiniging en de mens heeft te veel ideeën. Hieruit blijkt dat een schepsel het werk van God gewoon niet kan verklaren. De mens heeft te veel aan zijn hoofd. Dat komt allemaal voort uit logica en gedachten die in strijd zijn met de waarheid. Kan jouw logica het werk van God nauwkeurig ontleden? Kun jij inzicht verwerven in het hele werk van Jehova? Ben jij het als mens die alles kan doorzien, of is het God Zelf die van eeuwig naar eeuwig kan kijken? Ben jij het die van eeuwig lang geleden naar eeuwig in de toekomst kan kijken, of is het God die dit kan? Wat zeg je? Waarom ben jij het waard om God te verklaren? Waarop is jouw verklaring gebaseerd? Ben jij God? De hemelen en de aarde en alle dingen erin en erop zijn door God Zelf geschapen. Jij hebt dit niet gedaan, waarom geef je dan onjuiste verklaringen? Blijf je nu nog geloven in de Drie-eenheid? Denk je niet dat het zo te zwaar is? Het is beter voor je om in één God te geloven, niet in drie. Het is beter om licht te zijn, want “de last van de Heer is licht.”

uit ‘Bestaat de Drie-eenheid?’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

9 Het blootleggen van de verdorvenheid van de mensheid

Het blootleggen van de verdorvenheid van de mensheid 1

Dagelijkse woorden van God Fragment 300

Na enkele duizenden jaren van verdorvenheid is de mens gevoelloos en stompzinnig geworden, een demon die zich tegen God keert. De opstandigheid van de mens jegens God is zo erg, dat die in de geschiedenisboeken is opgetekend. Zelfs de mens zelf is niet in staat om zijn opstandige gedrag volledig te beschrijven, want de mens is grondig verdorven door Satan. Hij is door Satan op een dwaalspoor gebracht en weet niet meer waar hij het zoeken moet. Ook nu

verraadt de mens God nog steeds: wanneer de mens God ziet, verraaft hij Hem en wanneer hij God niet kan zien, verraaft hij Hem ook. Er zijn zelfs mensen die Gods vervloekingen en Gods toorn hebben gezien en Hem dan alsnog verraden. Ik zeg dus dat het verstand van de mens en ook zijn geweten, hun oorspronkelijke functie zijn kwijtgeraakt. De mens die ik aanschouw, is een beest in menselijke kledij, hij is een giftige slang en hoe meelijwekkend hij zich ook probeert voor te doen voor mijn ogen, ik zal nooit barmhartig zijn jegens hem. Hij vat namelijk niet het verschil tussen zwart en wit, of het verschil tussen waarheid en onwaarheid. Het verstand van de mens is erg gevoelloos geworden, toch wil hij zegeningen verkrijgen. Zijn menselijkheid is erg laaghartig, toch wil hij de soevereiniteit van een koning bezitten. Van wie kan hij de koning zijn, met zo'n verstand? Hoe kan hij met zo'n menselijkheid op een troon zitten? De mens kent werkelijk geen schaamte! Hij is een verwaande ellendeling! Voor degenen die zegeningen wensen, heb ik een suggestie: kijk eerst eens in een spiegel naar je eigen lelijke spiegelbeeld – heb je de kwaliteiten om een koning te zijn? Heb je het gezicht van iemand die zegeningen kan verkrijgen? Er is geen greintje verandering opgetreden in je gezindheid en je hebt niets van de waarheid in praktijk gebracht, en toch verlang je een prachtige toekomst. Je spiegelt jezelf iets voor! De mens, geboren in zo'n smerig land, is ernstig aangetast door de maatschappij. Hij is beïnvloed door een feodale ethiek en is geschoold in 'instituten voor hoger onderwijs'. Het achterlijke denken, de verdorven moraliteit, de minderwaardige kijk op het leven, de verachtelijke levensfilosofie, het uiterst waardeloze bestaan, en de verdorven levensstijl en gewoonten – al die dingen zijn diep het mensenhart binnengedrongen, en hebben zijn geweten ernstig ondermijnd en aangevallen. De mens raakt daardoor steeds verder van God verwijderd en keert zich steeds meer tegen Hem. De gezindheid van de mens wordt met de dag kwaadaardiger, en niemand zal uit zichzelf iets opgeven voor God, niemand zal uit zichzelf God gehoorzamen en niemand zal bovendien uit zichzelf de verschijning van God zoeken. In plaats daarvan doet de mens onder het domein van Satan juist niets anders dan het najagen van plezier, en geeft hij zich over aan de verdorvenheid van het vlees in het land van drek. Ook al horen ze de waarheid, mensen die in duisternis leven denken er niet aan om die in praktijk te brengen, noch zijn ze geneigd om God te zoeken, ook al hebben ze Zijn verschijning gezien. Hoe kan een mensheid die zo verdorven is enige kans op redding hebben? Hoe kan een mensheid die zo decadent is in het licht leven?

uit 'Een onveranderde gezindheid betekent vijandschap jegens God' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 301

De verdorven gezindheid van de mens is het gevolg van het feit dat Satan hem vergiftigt en vertrapt, en de verschrikkelijke schade die Satan heeft aangebracht in zijn denken, moraliteit,

inzicht en verstand. Juist omdat deze fundamentele dingen van de mens door Satan zijn verdorven, en volslagen anders zijn dan hoe God ze oorspronkelijk heeft gemaakt, keert de mens zich tegen God en begrijpt hij de waarheid niet. Veranderingen in de gezindheid van de mens dienen dus te beginnen met veranderingen in zijn denken, inzicht en verstand, waardoor zijn kennis van God en zijn kennis van de waarheid veranderen. Zij die geboren zijn in het meest verdorven van alle landen weten zelfs nog minder over wat God is of wat het betekent om in God te geloven. Hoe verdorvener mensen zijn, hoe minder ze het bestaan van God kennen en hoe ondermaatser hun verstand en inzicht zijn. De mens is door Satan verdorven, dat is de bron van zijn tegenstand en rebellie jegens God. Doordat de mens dus door Satan is verdorven, is zijn geweten gevoelloos geworden, is hij immoreel, zijn zijn gedachten ontaard en heeft hij een achterlijke mentale kijk. Voordat de mens door Satan was verdorven, volgde hij God van nature en gehoorzaamde hij Zijn woorden na ze gehoord te hebben. Hij had van nature een gezond verstand en geweten, en had een normale menselijkheid. Nadat hij door Satan werd verdorven, raakten zijn oorspronkelijke verstand, geweten en menselijkheid afgestompt en door Satan aangetast. Zo is hij zijn gehoorzaamheid en liefde jegens God kwijtgeraakt. Het verstand van de mens is abnormaal geworden en zijn gezindheid gelijk aan dat van een dier, en zijn rebellie jegens God wordt steeds frequenter en intenser. Toch weet of herkent de mens dit nog steeds niet, en blijft hij zich blind verzetten en rebels opstellen. De openbaring van de gezindheid van de mens is de uiting van zijn verstand, inzicht en geweten en aangezien zijn verstand en inzicht ondeugdelijk zijn en zijn geweten uitermate is afgestompt, is zijn gezindheid opstandig jegens God. Als het verstand en inzicht van een mens niet kunnen veranderen, is er geen sprake van verandering in zijn gezindheid en kan hij evenmin naar Gods hart zijn. Als het verstand van een mens ondeugdelijk is, kan hij God niet dienen en is hij ongeschikt om door God te worden gebruikt. ‘Normaal verstand’ verwijst naar gehoorzaamheid en trouw aan God, naar verlangen naar God, naar absoluut zijn jegens God en naar een geweten hebben jegens God. Het verwijst naar één van hart en geest zijn jegens God en niet zich niet opzettelijk tegen God keren. Mensen met een abnormaal verstand zijn niet zo. Sinds de mens door Satan werd verdorven, heeft hij allerlei opvattingen over God bedacht, hij heeft geen trouw of verlangen naar God gekend, om maar niet te spreken over een geweten jegens God. De mens keert zich opzettelijk tegen God en veroordeelt Hem naar believen. Bovendien werpt hij Hem achter zijn rug beschimpingen toe. De mens weet heel goed dat Hij God is, toch veroordeelt hij Hem achter Zijn rug, is hij geenszins van plan om Hem te gehoorzamen en stelt hij alleen lukrake vragen en eisen aan God. Zulke mensen – mensen met een abnormaal verstand – zijn niet in staat om hun eigen verwerpelijke gedrag te kennen of hun opstandigheid te betreuren. Als mensen in staat zijn om zichzelf te kennen, hebben ze iets van hun verstand teruggekregen. Hoe opstandiger mensen zijn jegens God maar zichzelf niet kennen, hoe ondeugdelijker hun verstand is.

Dagelijkse woorden van God Fragment 302

De bron van de openbaring van de verdorven gezindheid van de mens is niets meer dan zijn afgestompte geweten, zijn kwaadaardige natuur en zijn ondeugdelijke verstand. Als het geweten en het verstand van de mens weer normaal kunnen worden, zal hij geschikt worden om voor Gods aangezicht te worden gebruikt. Het komt simpelweg omdat het geweten van de mens altijd gevoelloos is geweest, het verstand van de mens nooit gezond is geweest en steeds afgestompt raakt, dat de mens steeds opstandiger wordt jegens God. Hij heeft Jezus zelfs aan het kruis genageld en heeft de vleesgeworden God van de laatste dagen toegang tot zijn huis geweigerd. Hij veroordeelt Gods vlees en ziet Gods vlees als onwaardig. Als de mens ook maar een beetje menselijkheid had, zou hij niet zo wreed zijn in zijn behandeling van Gods vleesgeworden vlees. Als hij ook maar een beetje verstand had, zou hij niet zo kwaadaardig zijn in zijn behandeling van het vlees van de vleesgeworden God. Als hij ook maar een beetje geweten had, zou hij de vleesgeworden God niet zo 'dankbaar' zijn op deze manier. De mens leeft in het tijdperk dat God vlees is geworden, toch is hij niet in staat om God te danken voor deze geweldige gelegenheid. In plaats daarvan vervloekt hij de komst van God of negeert hij het feit van Gods vleeswording volkomen, en is hij er schijnbaar op tegen en moe van. Hoe de mens ook tegen de komst van God aankijkt, God heeft, kort gezegd, Zijn werk altijd geduldig voortgezet – zelfs al heeft de mens Hem geenszins verwelkomd en stelt hij wel blindelings eisen aan Hem. De gezindheid van de mens is uitermate kwaadaardig geworden, zijn verstand is uitermate afgestompt en zijn geweten is volkomen vertrapt door de boze en is al heel lang niet meer als het oorspronkelijke geweten van de mens. De mens is niet alleen ondankbaar jegens de vleesgeworden God voor het uitstorten van zoveel leven en genade op de mensheid, maar is zelfs verbitterd jegens God dat Hij hem de waarheid heeft gegeven. De mens heeft namelijk geen greintje belangstelling voor de waarheid, daarom is hij verbitterd jegens God. De mens is niet alleen niet in staat om zijn leven neer te leggen voor de vleesgeworden God, maar hij probeert desondanks gunsten van Hem los te krijgen, en hij verwacht een rente die tientallen keer meer is dan wat de mens God heeft gegeven. Mensen met zo'n geweten en verstand vinden dit geen belangrijk punt en blijven geloven dat ze heel veel voor God hebben gedaan en dat God ze te weinig heeft gegeven. Er zijn mensen die mij een kom water hebben gegeven en daarna hun hand uitsteken en eisen dat ik ze betaal voor twee kommen melk, of ze hebben mij onderdak voor één nacht geboden en eisen dan dat ik voor verscheidene nachten betaal. Hoe kun je met zo'n menselijkheid, en zo'n geweten, nog steeds wensen het leven te verkrijgen? Wat zijn jullie verachtelijke ellendelingen! Het is vanwege deze menselijkheid en dit geweten van de mens dat de vleesgeworden God het land doorkruist zonder een schuilplaats te vinden. Mensen die werkelijk een geweten en

menselijkheid bezitten, dienen de vleesgeworden God te aanbidden en met geheel hun hart te dienen, niet omwille van hoeveel werk Hij heeft gedaan, maar zelfs als Hij geen enkel werk zou doen. Dit moeten mensen met gezond verstand doen en dit is de plicht van de mens. De meeste mensen spreken zelfs over voorwaarden in hun dienst aan God. Het maakt ze niet uit of Hij God of een mens is, ze praten alleen over hun eigen voorwaarden en proberen alleen hun eigen verlangens te bevredigen. Wanneer jullie voor mij koken, eisen jullie een vergoeding voor dienstverlening, wanneer jullie voor mij hardlopen, vragen jullie om een hardloopvergoeding, wanneer jullie voor mij werken, eisen jullie betaling van jullie arbeidskosten, wanneer jullie mijn kleren wassen, eisen jullie wasgeld, wanneer jullie iets aan de kerk leveren, eisen jullie een onkostenvergoeding, wanneer jullie spreken, eisen jullie een sprekersvergoeding, wanneer jullie boeken uitgeven, eisen jullie vergoeding van de distributiekosten en wanneer jullie schrijven, eisen jullie een beloning voor het schrijven. De mensen die ik heb aangepakt, eisen zelfs een beloning van mij, terwijl zij die naar huis zijn gestuurd genoegdoening eisen voor de bezoedeling van hun naam. Zij die niet getrouwd zijn, eisen een bruidsschat of genoegdoening voor hun verloren jeugd, zij die een kip doden, eisen een slagersprijs, zij die voedsel frituren, eisen een frituurvergoeding en zij die soep maken, eisen daar ook betaling voor ... Dit is jullie hoogstaande en verheven menselijkheid, en dit zijn de daden die jullie warme geweten voorschrijft. Waar is jullie verstand? Waar is jullie menselijkheid? Ik zal het jullie vertellen! Als jullie zo doorgaan, staak ik mijn werk onder jullie. Ik ga niet werken onder een stel beesten in menselijke kledij, ik ga zo niet lijden voor zo'n groep mensen achter wier mooie gezicht een verwilderd hart schuilgaat, ik ga niet volharden voor zo'n stel dieren dat geen enkele kans op redding heeft. De dag waarop ik jullie mijn rug toekeer, is de dag waarop jullie sterven, het is de dag dat duisternis over jullie komt en de dag dat het licht jullie zal verlaten! Ik zal het jullie vertellen! Ik zal nooit welwillend zijn naar een groep zoals die van jullie, een groep die zelfs lager is dan dieren! Er zijn grenzen aan mijn woorden en daden. Met jullie menselijkheid en geweten zoals ze zijn, ga ik geen werk meer doen, want jullie geweten schiet zeer tekort, jullie hebben me te veel pijn berokkend en jullie verwerpelijke gedrag hangt me echt de keel uit! Mensen zonder enige menselijkheid en geweten zullen nooit de kans hebben om gered te worden, ik zou zulke harteloze en ondankbare mensen nooit redden. Wanneer mijn dag komt, zal ik mijn verzengende vlammen voor alle eeuwigheid doen neerregenen op de kinderen van de ongehoorzaamheid die mijn brandende toorn ooit hebben opgewekt. Ik zal mijn eeuwigdurende straf opleggen aan die dieren die mij ooit hebben bestookt met beschimpingen en mij in de steek hebben gelaten. Ik zal voor altijd met het vuur van mijn toorn de zonen van de ongehoorzaamheid verbranden die ooit met mij samen gegeten en geleefd hebben maar niet in mij geloofden, en die mij beledigd en verraden hebben. Ik zal iedereen die mijn toorn heeft opgewekt aan mijn straf onderwerpen. Ik zal al mijn toorn doen neerkomen op die beesten die

ooit als mijn gelijken naast mij wilden staan, maar mij niet aanbeden of gehoorzaamd hebben; de roede waarmee ik de mens sla, zal neerkomen op die dieren die ooit hebben genoten van mijn zorg en de mysteries die ik sprak, en die hebben geprobeerd om materiële geneugten van mij te verkrijgen. Ik zal niemand vergeven die probeert mijn plaats in te nemen. Ik zal niemand sparen die probeert mij voedsel en kleding te ontfutselen. Jullie lopen nu nog geen schade op, maar blijven te ver gaan in de eisen die jullie aan mij stellen. Wanneer de dag van verbolgenheid komt, zullen jullie geen eisen meer aan mij stellen. Dan zal ik jullie naar hartenlust laten ‘genieten’, dan zal ik jullie gezicht ter aarde werpen en jullie zullen nooit meer kunnen opstaan! Ik ga deze schuld vroeg of laat aan jullie ‘terugbetalen’ – en ik hoop dat jullie met geduld naar die dag uitkijken.

uit ‘Een onveranderde gezindheid betekent vijandschap jegens God’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Dagelijkse woorden van God Fragment 303

De mens kan God niet winnen, niet omdat God emoties heeft, of omdat God niet gewonnen wil worden door de mens, maar omdat de mens God niet wil winnen en hij God niet naarstig zoekt. Hoe kan iemand die God werkelijk zoekt door God worden vervloekt? Hoe kan iemand met een gezond verstand en gevoelig geweten door God worden vervloekt? Hoe kan iemand die God werkelijk aanbidt en dient door het vuur van zijn toorn worden verteerd? Hoe kan iemand die God blijmoedig gehoorzaamt uit Gods huis worden gezet? Hoe kan iemand die God niet genoeg kon liefhebben in Gods straf leven? Hoe kan iemand die alles blijmoedig wil verzaken voor God met niets achterblijven? De mens is niet bereid om God te zoeken, niet bereid om zijn bezittingen voor God aan te wenden en niet bereid om zijn hele leven aan God te wijden. In plaats daarvan zegt hij dat God te ver is gegaan, dat teveel aan God niet rijmt met de opvattingen van de mens. Met zo’n menselijkheid zouden jullie zelfs bij een ruimhartige inzet nog steeds Gods goedkeuring niet kunnen verkrijgen, om maar niets te zeggen over het feit dat jullie God niet zoeken. Weten jullie niet dat jullie tot de defecte goederen van de mensheid behoren? Weten jullie niet dat jullie menselijkheid het laagste peil van iedereen heeft? Weten jullie niet wat jullie ‘eretitel’ is? Zij die God waarlijk liefhebben, noemen jullie de vader van de wolf, de moeder van de wolf, de zoon van de wolf en de kleinzoon van de wolf. Jullie zijn de nakomelingen van de wolf, het volk van de wolf, en jullie dienen je eigen identiteit te kennen en nooit te vergeten. Denk niet dat jullie een of ander superieur wezen zijn. Jullie zijn de kwaadaardigste groep niet-menselijke wezens onder de mensheid. Weten jullie daar niets van? Weten jullie hoeveel risico ik heb genomen door onder jullie te werken? Als jullie verstand niet weer normaal kan worden en jullie geweten niet normaal kan werken, zullen jullie nooit van de benaming ‘wolf’ afkomen. Jullie zullen de dag van vervloeking en de dag van jullie straf dan nooit ontlopen. Jullie zijn

inferieur geboren, een ding zonder enige waarde. Jullie zijn inherent een roedel hongerige wolven, een berg rommel en afval. Ik werk niet met jullie om gunsten te verkrijgen, zoals jullie dat wel doen, maar omdat het werk nodig is. Als jullie op deze manier opstandig blijven, zal ik mijn werk staken en nooit meer met jullie werken. Integendeel, dan zal ik mijn werk verplaatsen naar een andere groep die mij behaagt en jullie op die manier voor altijd verlaten, want ik wil niet omzien naar mensen die zich vijandig jegens mij opstellen. Willen jullie dus op één lijn met mij zijn of je vijandig jegens mij opstellen?

uit 'Een onveranderde gezindheid betekent vijandschap jegens God' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 304

Alle mensen willen graag het werkelijke gelaat van Jezus zien en allen verlangen bij Hem te zijn. Ik geloof dat geen enkele broeder of zuster zou zeggen dat hij of zij Jezus niet wil zien of niet bij Hem wil zijn. Voordat jullie Jezus gezien hebben, dat wil zeggen, voordat jullie de geïncarneerde God gezien hebben, koesteren jullie waarschijnlijk allerlei ideeën, bijvoorbeeld over Jezus' verschijning, Zijn manier van spreken, Zijn manier van leven, enzovoort. Echter, als jullie Hem werkelijk gezien hebben, zullen jullie ideeën snel veranderen. Waarom gebeurt dat? Willen jullie dat weten? Terwijl het waar is dat het denken van de mens niet over het hoofd kan worden gezien, is het zelfs nog ontoelaatbaarder voor de mens om het wezen van Christus te veranderen. Jullie beschouwen Christus als een onsterfelijke of een wijsgeer, maar niemand beschouwt Christus als een normaal mens met een goddelijke essentie. Daarom zijn velen die er dag en nacht naar verlangen om God te zien in werkelijkheid vijanden van God en onverenigbaar met Hem. Is dit niet een fout van de kant van de mens? Zelfs nu denken jullie nog steeds dat jullie geloof en loyaliteit voldoende zijn om jullie waardig te maken om het gelaat van Christus te zien, maar ik spoor jullie aan je toe te rusten met dingen die meer praktisch zijn! Dit doe ik omdat in het verleden, het heden en de toekomst velen van degenen die in contact komen met Christus hebben gefaald of zullen falen; zij spelen allemaal de rol van de farizeeën. Wat is de reden voor jullie falen? Dat komt nu juist omdat er in jullie opvattingen een God bestaat die verheven is en bewondering verdient. Maar de waarheid is niet zoals de mens zou willen. Niet alleen is Christus niet verheven, maar Hij is bijzonder klein; niet alleen is Hij een mens, maar Hij is een gewone mens; niet alleen kan Hij niet opstijgen naar de hemel, maar Hij kan zich zelfs niet vrij over de aarde bewegen. En omdat dit het geval is, behandelen mensen Hem zoals ze een gewone mens zouden behandelen; ze behandelen Hem nonchalant wanneer ze met Hem zijn, en ze spreken achteloos tegen Hem, terwijl ze nog steeds wachten op de komst van de 'werkelijke Christus'. Jullie beschouwen de Christus die al gekomen is als een gewone mens, en Zijn woord als dat van een gewone mens. Daarom hebben jullie niets ontvangen van Christus. In plaats

daarvan hebben jullie je eigen slechtheid volledig en in het volle licht tentoongesteld.

Voorafgaand aan je contact met Christus geloof je wellicht dat je gezindheid volledig getransformeerd is, dat je een loyale volgeling van Christus bent, en dat jij de meest waardige persoon bent om de zegeningen van Christus te ontvangen. En je gelooft ook dat je, omdat je veel gereisd hebt, veel werk hebt gedaan, en veel vruchten hebt voortgebracht, zeker iemand bent die aan het eind de kroon ontvangt. Maar er is één waarheid die je misschien niet kent: de verdorven gezindheid van de mens en zijn opstandigheid en weerstand komen aan het licht als hij Christus ziet – en de opstandigheid en weerstand die op dat moment aan het licht komen, komen volkomen en volledig aan het licht, meer dan op enig ander moment. Omdat Christus de Mensenzoon is – een Mensenzoon die normale menselijkheid heeft – eert of respecteert de mens Hem niet. Omdat God in het vlees leeft, komt de opstandigheid van de mens zo duidelijk en in levendig detail aan het licht. Dus ik zeg dat de komst van Christus alle opstandigheid van de mensheid tevoorschijn heeft doen komen en de natuur van de mensheid duidelijk in de schijnwerpers heeft gezet. Dit wordt ook genoemd: ‘een tijger van de berg lokken’, en ‘een wolf uit zijn grot lokken’. Durf je te veronderstellen dat je loyaal aan God bent? Durf je te veronderstellen dat je absolute gehoorzaamheid aan God toont? Durf je te veronderstellen dat je niet opstandig bent? Sommigen zullen zeggen: als God mij in een nieuwe omgeving plaatst, dan onderwerp ik mij stevast zonder morren, en bovendien koester ik geen opvattingen over God. Sommigen zullen zeggen: welke taak God mij ook geeft, ik vervul die zo goed als ik kan en zonder enige nalatigheid. In dat geval, vraag ik jullie het volgende: kunnen jullie verenigbaar zijn met Christus als jullie met Hem leven? En hoe lang zijn jullie verenigbaar met Hem? Eén dag? Twee dagen? Eén uur? Twee uur? Jullie geloof is dan misschien prijzenswaardig, maar jullie zijn niet erg standvastig. Als je werkelijk met Christus leeft dan komt je zelfgenoegzaamheid en zelfingenomenheid stukje bij beetje aan het licht door je woorden en daden; en ook je aanmatigende begeerten, je ongehoorzame instelling en ontevredenheid worden vanzelfsprekend openbaar. Ten slotte wordt je arrogantie steeds groter totdat je op even gespannen voet staat met Christus, als water met vuur – en dan zal je aard volledig aan het licht komen. Op dat moment kunnen je opvattingen niet langer verborgen blijven, en ook je klachten zullen spontaan tot uitdrukking komen, en je ontaarde menselijkheid zal volledig aan het licht komen. Echter, zelfs dan zul je je eigen opstandigheid blijven ontkennen. In plaats daarvan geloof je dat een Christus zoals deze niet gemakkelijk door de mens aanvaard kan worden, dat Hij te veeleisend is ten aanzien van de mens, en dat je je volledig zou onderwerpen als Hij alleen maar een wat vriendelijker Christus was. Jullie geloven dat jullie je opstandigheid altijd kunnen rechtvaardigen, en dat jullie alleen opstandig tegen Hem zijn nadat Christus jullie tot over een bepaalde grens heeft gedreven. Nooit hebben jullie bedacht dat jullie hebben gefaald om Christus

als God te beschouwen en ook in jullie intentie om Hem te gehoorzamen. Maar je houdt liever hardnekkig vol dat Christus moet werken volgens jouw wensen, en zodra er maar één ding is waarin Hij dat niet doet, dan geloof je dat Hij geen God is, maar een mens. Zijn er niet velen onder jullie die het met Hem op deze manier aan de stok hebben gehad? Wie is dit nu eigenlijk in wie jullie geloven? En op welke manier zoeken jullie?

uit 'Degenen die onverenigbaar zijn met Christus zijn beslist tegenstanders van God' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 305

Jullie verlangen er altijd naar Christus te zien, maar ik spoor jullie aan jezelf niet zo hoog te achten; iedereen kan Christus zien, maar ik zeg dat niemand geschikt is om Christus te zien. De natuur van de mens is vervuld van kwaad, arrogantie en opstandigheid, en op het moment dat je Christus ziet, zal je natuur je vernietigen en je ten dode veroordelen. Je omgang met een broeder (of een zuster) zegt wellicht niet zoveel over je, maar het is niet zo gemakkelijk wanneer je omgaat met Christus. Op elk moment kunnen je opvattingen wortel schieten, kan je arrogantie groeien, en kan je opstandigheid vrucht dragen. Hoe kun je met zo'n menselijkheid geschikt zijn om met Christus om te gaan? Ben je werkelijk in staat om Hem te behandelen als God, elk moment van elke dag? Zul je werkelijk de realiteit hebben van onderwerping aan God? Jullie aanbidden de verheven God in jullie hart als Jehova, terwijl jullie de zichtbare Christus beschouwen als mens. Jullie verstand is té inferieur en jullie menselijkheid is té zeer ontaard! Jullie zijn niet in staat om Christus altijd als God te beschouwen; alleen bij gelegenheid, als je het graag wilt, grijp je je aan Hem vast en aanbid je Hem als God. Dit is de reden dat ik zeg dat jullie niet in God geloven, maar dat jullie een groep handlangers zijn die tegen Christus vechten. Zelfs mensen die vriendelijk zijn voor anderen worden beloond, maar Christus, die zo'n werk onder jullie gedaan heeft, heeft van de mens noch liefde, noch vergoeding of onderwerping ontvangen. Is dat niet iets hartverscheurends?

Misschien heb je gedurende je jaren van geloof in God nooit iemand vervloekt of nooit een slechte daad begaan, maar kun je, in je omgang met Christus, toch de waarheid niet spreken, niet eerlijk handelen, en niet het woord van Christus gehoorzamen; in dat geval zeg ik dat je de meest duistere en kwaadaardige persoon ter wereld bent. Misschien ben je uitzonderlijk hartelijk en toegewijd aan je familieleden, vrienden, vrouw (of man), zonen en dochters en ouders, en maak je nooit misbruik van anderen. Echter, als je niet verenigbaar en in harmonie met Christus bent – zelfs als je al het jouwe uitput om je naasten te helpen of zorgvuldig te zorgen voor je vader, moeder en gezinsleden – dan zeg ik dat je nog steeds slecht bent, en bovendien vol van sluwe listen. Denk niet dat je verenigbaar bent met Christus alleen maar omdat je goed met anderen omgaat of een paar goede daden doet. Denk je dat je met je liefdadige bedoeling een zegen van

de hemel kunt ontfutselen? Denk je dat het doen van een paar goede daden je gehoorzaamheid kan vervangen? Niemand van jullie kan accepteren om behandeld en gesnoeid te worden en iedereen vindt het moeilijk om de normale menselijkheid van Christus te aanvaarden, ondanks dat jullie steeds rondbazuinen over jullie gehoorzaamheid aan God. Zo'n geloof als dat van jullie zal een passende vergelding met zich meebrengen. Geef je niet langer over aan fantasierijke illusies en het verlangen Christus te zien, want jullie zijn te klein van gestalte, zelfs zo dat jullie het niet eens waard zijn om Hem te zien. Als je volledig gereinigd bent van je opstandigheid en in harmonie met Christus kunt zijn, dan zal op dat moment God vanzelfsprekend aan je verschijnen. Als je God wilt zien zonder dat je gesnoeid bent of oordeel ondergaan hebt, dan zul je beslist een tegenstander van God worden en dan ben je bestemd voor vernietiging. De natuur van de mens is intrinsiek vijandig ten opzichte van God, want alle mensen zijn onderworpen aan Satans meest diepgaande verdorvenheid. Als de mens probeert met God om te gaan vanuit zijn eigen verdorvenheid, dan staat vast dat daar niets goeds uit kan voortkomen; zijn daden en woorden zullen beslist en telkens weer zijn verdorvenheid aan het licht doen komen, en in zijn omgang met God zal zijn opstandigheid in elk opzicht openbaar worden. Onbewust komt de mens in opstand tegen Christus, gaat hij Christus bedriegen, en Christus verloochenen; als dit gebeurt komt de mens in een nog hachelijker situatie, en als dit voortduurt wordt hij aan straf onderworpen.

Sommigen geloven wellicht dat, als omgang met God zo gevaarlijk is, het misschien verstandiger is om God op afstand te houden. Wat kunnen zulke mensen eventueel winnen? Kunnen ze loyaal aan God zijn? Zeker, omgang met God is heel moeilijk, maar dat is alleen omdat de mens verdorven is en niet omdat God niet in staat is om met hem om te gaan. Het zou het beste voor jullie zijn als je meer moeite deed voor de waarheid om jezelf te kennen. Waarom hebben jullie geen gunst gevonden bij God? Waarom is jullie gezindheid weerzinwekkend voor Hem? Waarom roept jullie spreken Zijn afkeer op? Zodra jullie een beetje loyaliteit hebben getoond zijn jullie trots op jezelf en eisen jullie een beloning voor een kleine bijdrage. Jullie kijken op anderen neer als jullie een greintje gehoorzaamheid hebben getoond, en jullie worden minachtend naar God als jullie een kleine taak hebben verricht. Voor het ontvangen van God vraag je geld, giften en complimenten. Het geeft jullie hartzeer om één of twee munten te geven; en als je er tien geeft, wens je zegeningen te ontvangen en met aanzien behandeld te worden. Een menselijkheid als die van jullie is werkelijk aanstootgevend om over te spreken of van te horen. Is er iets prijzenswaardig in jullie woorden en daden? Zowel degenen die hun plicht vervullen als degenen die dat niet doen, zowel degenen die leiden als die volgen, zowel degenen die God ontvangen als degenen die dat niet doen, zowel degenen die geven als degenen die dat niet doen, zowel degenen die preken als degenen die het woord ontvangen, enzovoort: al deze mensen

prijzen zichzelf. Vinden jullie dit niet belachelijk? Jullie weten heel goed dat je in God gelooft, maar jullie kunnen je toch niet met God verenigen. Terwijl jullie heel goed weten dat jullie totaal niets waard zijn, volharden jullie in opschepperij. Voelen jullie niet dat jullie verstand verslechterd is, zo erg dat jullie geen zelfcontrole meer hebben? Hoe kunnen jullie met een dergelijk verstand geschikt zijn om met God om te gaan? Zijn jullie niet bang voor jezelf op dit punt? Jullie gezindheid is al verslechterd tot het punt waar je niet verenigbaar kunt zijn met God. Nu dit het geval is, is jullie geloof dan niet belachelijk? Is jullie geloof niet bespottelijk? Hoe ga je je toekomst aanpakken? Hoe ga je het pad kiezen waarop je gaat wandelen?

uit 'Degenen die onverenigbaar zijn met Christus zijn beslist tegenstanders van God' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 306

Ik heb zoveel woorden uitgedrukt en heb ook mijn wil en gezindheid tot uitdrukking gebracht, maar toch zijn mensen nog steeds niet in staat om mij te kennen en in mij te geloven. Je zou ook kunnen zeggen dat ze nog steeds niet in staat om mij te gehoorzamen. Degenen die vanuit de Bijbel leven, zij die leven vanuit de wet, zij die aan het kruis leven, zij die volgens de leer leven, zij die leven te midden van het werk dat ik vandaag doe – wie van hen is verenigbaar met mij? Jullie denken alleen aan het ontvangen van zegeningen en beloningen en hebben nooit een gedachte gewijd aan hoe je met mij verenigbaar kunt zijn, of hoe je kunt voorkomen een vijand van mij te worden. Ik ben zo teleurgesteld in jullie, want ik heb jullie zoveel gegeven, maar ik heb zo weinig van jullie gekregen. Jullie bedrog, jullie arrogantie, jullie hebzucht, jullie extravagante verlangens, jullie verraad, jullie ongehoorzaamheid – welke van deze kon aan mijn opmerkzaamheid ontsnappen? Jullie zijn onzorgvuldig met mij, jullie houden me voor de gek, jullie beledigen mij, jullie proberen mij te vleien, jullie persen me af, jullie buiten mij uit voor offers – hoe zou zo'n kwaadaardigheid mijn bestraffing kunnen ontgaan? Jullie kwade gedrag is een bewijs van jullie vijandschap tegen mij en is een bewijs dat jullie niet verenigbaar met mij zijn. Iedereen van jullie gelooft dat hij zo verenigbaar met mij is, maar als dat het geval zou zijn, op wie is dan zo'n onweerlegbaar bewijs van toepassing? Jullie geloven dat jullie de grootste oprechtheid en loyaliteit jegens mij bezitten. Jullie denkt dat jullie zo goedgehartig zijn, zo medelevend en dat jullie zoveel aan mij hebben toegewijd. Jullie denken dat jullie genoeg voor me hebben gedaan. Maar hebben jullie deze overtuigingen ooit vergeleken met jullie eigen gedrag? Ik zeg jullie dat jullie in overvloedige mate arrogant, hebzuchtig en plichtmatig zijn; de kunstjes waarmee jullie me voor de gek houden zijn al te vindingrijk en jullie hebben al te veel verachtelijke intenties en methoden. Jullie loyaliteit is te zwak, jullie oprechtheid is te schaars en jullie geweten ontbreekt nog meer. Er is te veel boosaardigheid in jullie harten, en niemand ontkomt aan jullie boosaardigheid, zelfs ik niet. Jullie sluiten me buiten omwille van jullie

kinderen, of jullie echtgenoten, of jullie eigen zelfbehoud. In plaats van om mij te geven, geven jullie om jullie familie, jullie kinderen, jullie status, jullie toekomst en jullie eigen voldoening. Wanneer hebben jullie ooit aan mij gedacht terwijl jullie spraken of handelden? Als het koud weer is, wenden jullie gedachten zich tot jullie kinderen, jullie echtgenoten of jullie ouders. Als het warm weer is, heb ik ook geen plaats in jullie gedachten. Wanneer je je plicht doet, denk je aan je eigen belangen, aan je eigen persoonlijke veiligheid, aan de leden van je gezin. Wat heb je ooit gedaan dat voor mij was? Wanneer heb je ooit aan mij gedacht? Wanneer ooit heb je jezelf, tegen elke prijs, toegewijd aan mij en mijn werk? Waar is het bewijs van je verenigbaarheid met mij? Waar is de realiteit van je trouw aan mij? Waar is de realiteit van je gehoorzaamheid aan mij? Wanneer zijn jouw intenties niet geweest om mijn zegeningen te verkrijgen? Jullie houden me voor de gek en bedriegen mij, jullie spelen met de waarheid en verhullen het bestaan van de waarheid en verraden de inhoud van de waarheid. Jullie plaatsen jezelf zo vijandig tegenover mij, dus wat staat jullie te wachten in de toekomst? Jullie zoeken alleen naar verenigbaarheid met een vage God en zoeken slechts een vaag geloof, maar toch zijn jullie niet verenigbaar met Christus. Zal jullie misdadigheid niet dezelfde vergelding ontvangen als die wat de goddelozen verdienen? Op dat moment zullen jullie je realiseren dat niemand die niet verenigbaar met Christus is de dag van toorn kan ontvluchten en jullie zullen ontdekken wat voor vergelding zal worden gebracht aan hen die vijandig tegenover Christus staan. Wanneer die dag aanbreekt, zullen jullie dromen om gezegend te worden voor jullie geloof in God en om toegang te krijgen tot de hemel, allemaal in duigen vallen. Maar niet zo voor hen die verenigbaar zijn met Christus. Hoewel ze zoveel hebben verloren, hoewel ze veel ellende hebben geleden, zullen ze de hele erfenis ontvangen die ik aan de mensheid zal nalaten. Uiteindelijk zullen jullie begrijpen dat alleen ik de rechtvaardige God ben en dat alleen ik in staat ben om de mensheid naar diens prachtige bestemming te brengen.

uit 'Je zou de weg van verenigbaarheid met Christus moeten zoeken' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 307

God heeft veel aan mensen toevertrouwd en heeft ook hun intrede op talloze manieren aangepakt. Maar het kaliber van mensen is behoorlijk ondermaats. Daarom hebben veel woorden van God geen wortel kunnen schieten. Er zijn verschillende redenen voor dit ondermaatse kaliber aan te voeren. Denk bijvoorbeeld aan de verdorven gedachten en moraliteit van de mens en een gebrekkige opvoeding; feodaal bijgeloof dat het hart van de mens fors in zijn greep heeft gekregen; verdorven en ontaarde levensstijlen die onderdak hebben geboden aan veel kwaad in de diepste schuilhoeken van het mensenhart; een oppervlakkig begrip van culturele geletterdheid, met bijna 98 procent van de mensen zonder scholing in culturele geletterdheid en bovendien zeer

weinigen die op een hoger cultureel niveau worden onderwezen. Daarom hebben mensen eigenlijk geen idee van wat er met God of de Geest wordt bedoeld, maar alleen een vaag en onduidelijk beeld van God op basis van feodaal bijgeloof. Verderfelijke invloeden die duizenden jaren van ‘de verheven geest van het nationalisme’ diep in het mensenhart hebben achtergelaten alsmede het feodale denken waardoor mensen gebonden en geketend zijn, zonder greintje vrijheid, zonder wil om ergens naar te streven of in te volharden, zonder verlangen om vooruitgang te maken, maar in plaats daarvan een passieve en regressieve houding aannemen, vastgeroest in een slavenmentaliteit, enzovoorts – deze objectieve factoren hebben voor een onuitwisbaar vuile en lelijke waas over de ideologische zienswijze, idealen, moraliteit en gezindheid van de mensheid gezorgd. Het lijkt wel of mensen in een terroristische wereld van duisternis leven, die niemand van hen wil ontsijgen. Niemand onder hen is van plan om naar een ideale wereld over te gaan, nee, ze nemen kennelijk genoegen met hun levenslot. Ze vinden het genoeg om hun dagen te slijten met het krijgen en grootbrengen van kinderen, zich in te spannen, te zweten, hun taken te doen, te dromen van een comfortabel en gelukkig gezin, van affectie in het huwelijk, van respectvolle kinderen, van vreugde in de nadagen van hun leven terwijl ze vredig naar het einde toeleven ... Mensen verdoen al tientallen, duizenden, tienduizenden jaren tot op heden hun tijd op deze manier. Niemand creëert een volmaakt leven, allen zijn alleen uit op wederzijdse afslachting in deze duistere wereld, in de race naar roem en rijkdom, en op het smeden van complotten tegen elkaar. Wie heeft ooit Gods wil gezocht? Heeft iemand ooit acht geslagen op het werk van God? Alle aspecten van de menselijkheid beïnvloed door de duisternis zijn al sinds heel lang de menselijke natuur. Het is dan ook erg moeilijk om het werk van God uit te voeren en mensen hebben nog minder de neiging om acht te slaan op wat God ze tegenwoordig heeft toevertrouwd. Hoe dan ook, mensen hebben er vast geen moeite mee dat ik deze woorden bezig. Waar ik over spreek, is immers de geschiedenis van duizenden jaren. Over geschiedenis praten betekent feiten en bovendien schandalen die voor iedereen duidelijk zijn. Wat heeft het dan voor zin om te zeggen wat tegen feiten ingaat? Maar ik denk ook dat redelijke mensen bij het zien van deze woorden zullen ontwaken en naar vooruitgang zullen streven. God hoopt dat mensen in vrede en naar tevredenheid kunnen leven en werken en tegelijkertijd God kunnen liefhebben. Het is Gods wil dat de hele mensheid rust mag ingaan. Gods nog grotere verlangen dan dit is het hele land vullen met Gods heerlijkheid. Het is gewoon jammer dat mensen in vergetelheid verzonken en ingedut blijven, zo erg verdorven door Satan dat ze niet meer op mensen lijken. Het menselijk denken, de moraliteit en de opvoeding vormen een belangrijke schakel, met training in culturele geletterdheid als tweede schakel, om het culturele kaliber van mensen op te vijzelen en hun geestelijke zienswijze te veranderen.

Dagelijkse woorden van God Fragment 308

In de levenservaringen van mensen, denken ze vaak bij zichzelf, ik heb mijn familie en carrière opgegeven voor God en wat heeft Hij mij gegeven? Ik moet het bij elkaar optellen en bevestigen – heb ik de laatste tijd zegeningen ontvangen? Ik heb veel gegeven in deze tijd, ik ben druk in de weer geweest en heb veel geleden – heeft God me in ruil daarvoor beloftes gegeven? Heeft Hij mijn goede daden onthouden? Wat zal mijn einde zijn? Kan ik Gods zegeningen ontvangen? ... Ieder mens maakt voortdurend en regelmatig zulke berekeningen in zijn hart en hij stelt eisen aan God met daarin zijn motivaties, ambities en deals. Dat wil zeggen dat de mens in zijn hart God voortdurend uitprobeert, voortdurend plannen aangaande God bedenkt en voortdurend met God in discussie is ter wille van zijn eigen einde en probeert een verklaring van God af te dwingen, om te zien of God hem kan geven wat hij wil. Terwijl de mens God nastreeft, behandelt hij God niet als God. De mens heeft altijd geprobeerd met God zaken te doen, onophoudelijk eisen aan Hem te stellen en zelfs bij elke stap druk op Hem uit te oefenen, door te proberen Zijn hele hand te nemen als hem slechts een vinger is gegeven. Terwijl hij overeenkomsten probeert te sluiten met God, maakt de mens ook ruzie met Hem en er zijn zelfs mensen die, wanneer er beproevingen plaatsvinden of wanneer ze in bepaalde situaties verkeren, vaak zwak, passief en slap worden in hun werk en klagen over God. Vanaf het moment dat hij voor het eerst in God begon te geloven, heeft de mens God beschouwd als een hoorn des overvloeds, een Zwitsers zakmes en heeft hij zichzelf beschouwd als de grootste schuldeiser van God, alsof zegeningen en beloften van God proberen te krijgen, zijn inherente recht en verbintenis was, terwijl het Gods verantwoordelijkheid was om de mens te beschermen, te verzorgen en voor hem te voorzien. Dat is het basisbegrip van ‘geloof in God’ van allen die in God geloven en ten diepste hun begrip van het concept van het geloof in God. Van het wezen van de menselijke natuur tot aan zijn subjectieve streven, heeft niets te maken met de vrees voor God. Het doel van de mens om in God te geloven kan onmogelijk iets te maken hebben met de aanbidding van God. Dat wil zeggen, de mens heeft nooit overwogen of begrepen dat het geloof in God, godvrezendheid en aanbidding van God vereist. In het licht van dergelijke omstandigheden is het menselijke wezen duidelijk. En wat is dit wezen? Het is dat het hart van de mens kwaadaardig is, dat het onderdak biedt aan verraad en bedrog, dat het niet van eerlijkheid en rechtvaardigheid houdt, of van dat wat positief is en het verachtelijk en hebzuchtig is. Het hart van de mens kan niet nog méér gesloten zijn voor God; hij heeft het helemaal niet aan God gegeven. God heeft nooit het ware hart van de mens gezien, noch is Hij ooit door de mens aanbeden. Hoe hoog de prijs ook is die God betaalt, hoeveel werk Hij ook doet of hoeveel Hij ook aan de mens geeft, de mens blijft er blind voor en volkomen onverschillig onder. De mens heeft nooit zijn hart aan God gegeven, hij wil alleen aan zijn eigen hart denken, om zijn

eigen beslissingen te nemen – met als ondertoon dat de mens niet de weg wil volgen van God vrezende en het kwaad mijden, of de soevereiniteit en de regelingen van God gehoorzamen, noch God als God wil aanbidden. Zo staat de mens er vandaag de dag voor.

uit 'Gods werk, Gods gezindheid en God Zelf II' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 309

Komen niet juist veel mensen tegen God in opstand en werken zij het werk van de Heilige Geest niet juist tegen omdat ze het gevarieerde en veelzijdige werk van God niet kennen, en bovendien slechts een fractie bezitten aan kennis en doctrine waarmee het werk van de Heilige Geest gemeten kan worden? Hoewel de ervaringen van dergelijke mensen oppervlakkig zijn, zijn ze van nature arrogant en toegeeflijk en kijken zij met minachting naar het werk van de Heilige Geest, negeren ze de disciplines van de Heilige Geest en gebruiken ze bovendien hun onbeduidende, oude argumenten om het werk van de Heilige Geest te bevestigen. Zij spelen ook komedie en zijn helemaal overtuigd van hun eigen geleerdheid en uitgebreide kennis, en dat ze over de hele wereld kunnen reizen. Worden dergelijke mensen niet verafschuwd en verworpen door de Heilige Geest, en zullen ze niet geëlimineerd worden door het nieuwe tijdperk? Zijn zij die voor God komen en zich openlijk tegen Hem verzetten niet onwetende en ongeïnformeerde kleine mensen die alleen maar proberen te laten zien hoe briljant ze zijn? Met slechts weinig kennis van de Bijbel proberen zij zich tegenover de 'academische wereld' op te stellen. Met slechts een oppervlakkige doctrine om mensen wat bij te brengen, proberen ze het werk van de Heilige Geest om te keren en het in te passen in hun eigen denkpatroon; en kortzichtig als ze zijn, proberen ze in één vluchtige blik zesduizend jaar van Gods werk te zien. Deze mensen hebben geen enkel verstand van spreken! In feite is het zo dat hoe meer kennis mensen van God hebben, hoe langzamer ze zijn om Zijn werk te beoordelen. Bovendien praten ze maar weinig over hun kennis van Gods werk van vandaag en zijn ze niet lichtvaardig in hun oordeel. Hoe minder ze van God weten, hoe arroganter en overmoediger mensen zijn en hoe willekeuriger ze Gods wezen proclameren. Maar het is slechts theorie en ze bieden geen echt bewijs. Zulke mensen zijn geenszins van waarde. Zij die het werk van de Heilige Geest zien als een spelletje zijn onnozel! Zij die niet opletten als ze worden geconfronteerd met het nieuwe werk van de Heilige Geest, die hun woordje snel klaar hebben, snel zijn om te oordelen, die hun natuurlijke instinct de vrije teugel geven om de juistheid van het werk van de Heilige Geest te ontkennen, en dit ook te beledigen en te belasteren, zouden zulke respectloze mensen het werk van de Heilige Geest kennen? Zijn zij daarnaast niet ook degenen die arrogantie vertonen, die inherent trots en onbestuurbaar zijn? Zelfs als er een dag komt waarop zulke mensen het nieuwe werk van de Heilige Geest aanvaarden, zal God hen nog steeds niet tolereren. Ze kijken niet alleen neer op

degenen die werken voor God, maar lasteren ook tegen God Zelf. Dergelijke onbezonnen mensen zullen geen vergeving ontvangen, noch in dit tijdperk noch in het komende, en zij zullen eeuwig vergaan in de hel! Dergelijke respectloze, toegeeflijke mensen doen alsof ze in God geloven en hoe meer ze dat doen, des te waarschijnlijker het is dat ze Gods bestuurlijke decreten zullen beledigen. Bewandelen al deze arrogante mensen, die van nature teugelloos zijn en nooit iemand gehoorzaamd hebben, niet dit pad? Keren zij zich niet dagelijks tegen God, tegen Hem die altijd nieuw is en nooit oud?

uit 'Het kennen van de drie fases van Gods werk is de weg naar het kennen van God' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 310

Kennis van de cultuur en geschiedenis van lang geleden, die duizenden jaren bestrijken, heeft de gedachten, opvattingen en geestelijke horizon van de mens zo strak afgesloten, dat deze ondoordringbaar en niet biologisch afbreekbaar zijn.^[1] Mensen leven in de achttiende kring van de hel, waar het licht nooit zichtbaar is, net alsof ze door God naar de kerkers zijn verbannen. Het feodale denken heeft mensen zozeer onderdrukt, dat ze nauwelijks kunnen ademen en dat ze aan het verstikken zijn. Ze hebben niet het minste beetje kracht om zich te verzetten, en ondergaan het maar rustig aan ... Nooit heeft er een het aangedurfd te vechten of op te staan voor rechtvaardigheid en gerechtigheid; mensen leven gewoon een slechter leven dan dat van een dier, onder de slagen en de uitbuiting van feodale ethiek, dag na dag en jaar na jaar. Het is nooit in hen opgekomen God te zoeken om geluk te genieten in de mensenwereld. Het is alsof de mens neergeslagen is, zoals de afgevallen blaadjes van de herfst, verdord en bruin geworden. De mens heeft lang geleden zijn geheugen verloren en leeft hulpeloos in de hel genaamd de mensenwereld, en wacht op de komst van de laatste dag zodat zij allemaal samen met de hel mogen vergaan, alsof de laatste dag waar zij naar verlangen de dag is dat zij rustige vrede zullen genieten. Feodale ethiek heeft het leven van de mens naar het 'dodenrijk' gebracht, waardoor de kracht van de mens om zich te verzetten nog verder is verzwakt. Verscheidene soorten onderdrukking dwongen de mens om steeds dieper de put van het dodenrijk in te vallen, en verder weg van God. Nu is God een volkomen vreemde voor de mens geweest en de mens gaat Hem nog steeds haastig uit de weg wanneer zij elkaar tegenkomen. De mens neemt Hem niet in acht en isoleert Hem alsof de mens Hem nooit eerder gekend of gezien heeft. God heeft gedurende de lange reis van het menselijk leven gewacht, maar heeft nooit Zijn onbedwingbare woede naar de mens geslingerd. Hij heeft enkel in stilte gewacht tot de mens zich zou bekeren en opnieuw zou beginnen. God is lang geleden naar de mensenwereld gekomen en ondergaat hetzelfde lijden als de mens. Hij heeft vele jaren met de mens geleefd en niemand heeft Zijn bestaan ontdekt. God verdraagt alleen in stilte de ellende van schamelheid in de mensenwereld,

terwijl Hij het werk doet dat Hij in persoon heeft gebracht. Hij blijft standhouden omwille van de wil van God de Vader, en omwille van de behoeften van de mens heeft Hij standgehouden en pijn geleden die de mens nooit eerder heeft ervaren. Onder de mensen heeft Hij hen stilletjes gediend en Zich vernederd, naar de wil van God de Vader en de noden van de mensheid. De kennis van een oude cultuur heeft de mens stiekem uit de tegenwoordigheid van God gehaald en de mens overgeleverd aan de koning van de duivels en zijn zonen. De Vier Boeken en Vijf Klassiekers^[a] hebben de gedachtegang en opvattingen van de mens in een ander tijdperk van opstandigheid gebracht, waardoor de mens nog verder degenen die de Vier Boeken en Vijf Klassiekers schreven begon te aanbidden en zijn opvattingen over God nog versterkte. Zonder dat de mens het wist, verstiet de koning van de duivels God harteloos uit het hart van de mens en nam dat toen zelf met triomfantelijke vreugde in bezit. Sinds die tijd verwierf de mens een lelijke, slechte ziel en het gelaat van de koning van de duivels. Een haat tegen God vulde zijn borstkas en de kwaadaardigheid van de koning van de duivels verspreidde zich dag na dag doorheen de mens totdat de mens volledig verteerd was. De mens had niet langer ook maar de geringste vrijheid en kon op geen enkele manier losbreken van de worstelingen van de koning van de duivels. Hij kon enkel maar ter plekke gevangen worden genomen, zich overgeven en in onderwerping neervallen in aanwezigheid van de koning van de duivels. Lang geleden, toen het hart en de ziel van de mens nog maar kort bestonden, plantte de koning van de duivels daarin het zaad van de tumor van het atheïsme en onderwees hij de mens dwalingen zoals “leer over wetenschap en technologie, realiseer de Vier Modernisaties, er is geen God in de wereld.” Niet alleen dat, maar hij verkondigde herhaaldelijk: “Laten we een prachtig vaderland bouwen door onze nijvere arbeid,” waarbij hij iedereen vroeg om vanaf hun kindertijd bereid te zijn hun land te dienen. De mens werd onbewust voor hem gebracht en hij eiste zonder aarzeling de eer voor zichzelf op (met betrekking tot God die de gehele mensheid in Zijn hand houdt). Nooit had hij enig schaamtebesef. Bovendien zette hij Gods volk schaamteloos gevangen in zijn huis, terwijl hij als een muis op de tafel sprong en zich door de mens als God liet aanbidden. Wat een desperado is het toch. Hij schreeuwt zulke schokkende schandalen uit als: “Er is geen God in de wereld. De wind ontstaat door natuurwetten; de regen is vochtigheid die condenseert en als druppels naar de aarde valt; een aardbeving is het schudden van de aardoppervlakte ten gevolge van geologische veranderingen; droogte komt door droogheid in de lucht die veroorzaakt wordt door kernfysische storingen aan de oppervlakte van de zon. Dit zijn natuurverschijnselen. Welke hand heeft God hierin?” Er zijn er zelfs die uitspraken zoals deze uitroepen, uitspraken die geen stem zouden moeten krijgen: “De mens is in het verre verleden uit apen geëvolueerd en de huidige wereld komt voort uit een opeenvolging van primitieve samenlevingen vanaf ongeveer duizend miljoen jaar geleden. Of een land bloeit of valt, is in handen van zijn bevolking.” Op de achtergrond laat hij zich door de mens aan de muur hangen of op tafel plaatsen om hem eer te

bewijzen en offers aan hem te brengen. Terwijl hij uitroept: “Er is geen God,” beschouwt hij zichzelf als God en duwt God genadeloos buiten de grenzen van de aarde. Hij staat op Gods plaats en handelt als de koning van de duivels. Wat vreselijk lachwekkend! Hij zorgt ervoor dat je verteerd wordt door een giftige haat. Het lijkt alsof God zijn aartsvijand is en God niet meer met hem te verzoenen is. Hij smeedt snode plannen om God weg te jagen terwijl hij ongestraft blijft en vrij rondloopt.^[2] Hij is zo’n koning van duivels! Hoe kunnen we zijn bestaan tolereren? Hij zal niet rusten tot hij het werk van God verstoord heeft en aan flarden en aan rafels heeft gelaten,^[3] alsof hij God tot het einde toe wil tegenwerken totdat ofwel de vis dood gaat of het net breekt. Hij gaat opzettelijk in tegen God en komt steeds dichterbij. Zijn weerzinwekkende gezicht is lang geleden volledig onmaskerd en is nu bont en blauw,^[4] in een wanhopige situatie, maar toch geeft hij niet op in zijn haat tegen God, alsof hij wenst dat hij God volledig zou kunnen verslinden in een grote hap om de haat in zijn hart te verlichten. Hoe kunnen we hem tolereren, deze gehate vijand van God! Enkel zijn uitroeijing en volledige vernietiging zal onze levenswens tot bloei laten komen. Hoe kan hem toegestaan worden ongebreideld voort te gaan op deze manier? Hij heeft de mens tot zulk een staat aangetast dat de mens het licht van de hemel niet meer ziet en doods en afgestompt wordt. De mens heeft zijn normale menselijke redeneringsvermogen verloren. Waarom zouden we ons hele wezen niet opofferen om hem te vernietigen en te verbranden om af te rekenen met alle zorgen voor de toekomst, en het werk van God de kans te geven eerder ongeëvenaarde glorie te bereiken? Deze bende onverlaten is onder de mensheid gekomen en heeft absolute onrust en chaos veroorzaakt. Zij hebben alle mensen tot aan de rand van een afgrond gebracht waarbij ze stiekem van plan zijn hen een zet te geven zodat ze aan stukken vallen en zij hun lijken kunnen verslinden. Zij hebben de ijdele hoop dat ze Gods plan kunnen ontwrichten en met God kunnen wedijveren in een ongelijke weddenschap.^[5] Dat is geenszins eenvoudig! Het kruis is tenslotte al klaargezet voor de koning van duivels, die schuldig is aan de meest gruwelijke misdaden. God hoort niet bij het kruis en heeft het al voor de duivel achtergelaten. God is al lang geleden als de overwinnaar opgestaan en voelt geen droefheid meer over de zonden van de mensheid. Hij zal redding brengen aan de gehele mensheid.

uit ‘Werk en intrede (7)’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Voetnoten:

1. “Niet afbreekbaar” is hier bedoeld als satire; het betekent dat mensen onbuigbaar zijn wat hun kennis, cultuur en spirituele opvattingen betreft.
2. “Ongestraft blijft en vrij rondloopt” betekent dat de duivel op hol slaat en tekeergaat.
3. “Aan rafels heeft gelaten” verwijst naar hoe het gewelddadige gedrag van de duivel ondraaglijk is om te zien.
4. “Bont en blauw” verwijst naar het lelijke gezicht van de koning van de duivels.

5. “Een ongelijke weddenschap” is een metafoor voor de verraderlijke, sinistere listen van de duivel. Wordt spottend bedoeld.

a. De Vier Boeken en Vijf Klassiekers zijn de gezaghebbende boeken van het confucianisme in China.

Dagelijkse woorden van God Fragment 311

Van boven naar beneden en van begin tot eind heeft Satan het werk van God verstoord en heeft hij tegen Hem gewerkt. Al het gepraat over eeuwenoud cultureel erfgoed, waardevolle kennis over eeuwenoude culturen, de leer van Taoïsme en Confucianisme en Confucianistische klassieken en feodale ritën heeft de mens in de hel doen belanden. Geavanceerde moderne wetenschap en technologie, evenals ontwikkelde industrie, landbouw en zaken zijn nergens te zien. Veeleer benadrukt hij eenvoudigweg de feodale ritën die gepropageerd worden door de oude ‘apen’ om opzettelijk het werk van God te ontwrichten, tegen te werken en te vernietigen. Niet alleen heeft hij de mens tot op heden geteisterd, maar hij wil de mens volledig verteren^[1]. De leer van de feodale ethische gedragscode en het doorgeven van de kennis over eeuwenoude cultuur heeft de mens al heel lang geïnfecteerd en de mens in kleine en grote duivels veranderd. Er zijn er maar een paar die zouden klaarstaan om God te ontvangen en juichend de komst van God zouden verwelkomen. Het gezicht van de mens is gevuld met moord en overal hangt de dood in de lucht. Zij streven ernaar God dit land uit te werpen; met messen en zwaarden in de hand stellen zij zich op om de strijd aan te gaan om God te vernietigen. Er worden afgodsbeelden verspreid doorheen het land van de duivel waar de mens voortdurend onderwezen wordt dat er geen God is. Boven dit land hangt een doordringende misselijkmakende stank van verbrand papier en wierook, die zo dicht is dat hij verstikkend is. Het lijkt de geur van slijk te zijn die opstijgt wanneer de slang kronkelt en zich oprolt en het is genoeg om de mens onwillekeurig te laten kotsen. Bovendien kunnen er vaak snode demonen gehoord worden die Bijbelverzen scanderen. Dit geluid schijnt van ver weg uit de hel te komen, en de mens voelt onwillekeurig een rilling over zijn rug lopen. Door dit hele land zijn er afgodsbeelden in alle kleuren van de regenboog verspreid die het land veranderen in een wereld van sensuele verrukkingen, terwijl de koning van de duivels boosaardig blijft lachen, alsof zijn kwade plan geslaagd is. Ondertussen is de mens zich er in het geheel niet van bewust, noch weet de mens dat de duivel hem al zodanig verdorven heeft dat hij bewusteloos en verslagen is geworden. Hij wenst alles van God weg te vagen en Hem wederom te bezoedelen en te vermoorden; hij is vastberaden Zijn werk af te breken en te verstoren. Hoe zou hij God kunnen toestaan een gelijkwaardige status te bekleden? Hoe kan hij God toestaan ‘Zich te bemoeien’ met zijn werk onder de mensen op aarde? Hoe kan hij God toestaan zijn afschuwelijke gezicht te ontmaskeren? Hoe kan hij God toestaan zijn weerzinwekkende gezicht te ontmaskeren? Hoe kan hij God toestaan zijn werk te ontwrichten? Hoe zou deze duivel, kokend van razernij, God kunnen toestaan het hof van zijn rijk op aarde te

beheersen? Hoe zou hij gewillig toegeven dat hij verslagen is? Zijn weerzinwekkende gezicht is ontmaskerd voor wat het is, daarom weet men niet of hij moet lachen of huilen, en het is echt moeilijk om over te praten. Is dat niet zijn wezen? Met een lelijke ziel gelooft hij nog steeds dat hij ongelooflijk mooi is. Deze bende medeplichtigen!^[2] Ze komen naar beneden onder de stervelingen om zich uit te leven aan pleziertjes en chaos op te stoken. Hun stoornis veroorzaakt wispelturigheid in de wereld en zaait paniek in het hart van de mensen, en ze hebben zo veel met de mensen gesold dat zijn uiterlijk het uiterlijk van een onmenselijk beest van het veld is geworden, uitermate lelijk, waaruit het laatste restje oorspronkelijke heilige mens is verdwenen. Verder wensen zij zelfs soevereine macht op aarde te verkrijgen. Zij belemmeren het werk van God zodat het nauwelijks vooruit kan komen en ze sluiten de mens zo strak af als muren van koper en staal. Ze hebben zo veel ernstige zonden en zo veel rampen veroorzaakt; verwachten ze dan nog iets anders dan tuchtiging? Als ze zoveel zonden begaan hebben en zoveel problemen veroorzaakt hebben, hoe kunnen ze iets anders verwachten dan tuchtiging? Demonen en kwade geesten zijn op hol geslagen op aarde en hebben de wil en moeizame poging van God afgesloten, waardoor ze ondoordringbaar zijn geworden. Wat een doodzonde! Hoe zou God zich niet bezorgd kunnen voelen? Hoe zou God zich niet wraaklustig kunnen voelen? Ze veroorzaken smartelijke hinder en tegenwerking aan het werk van God. Te opstandig! Zelfs die grote en kleine demonen worden hoogmoedig op de kracht van de machtiger duivel en beginnen deining te maken. Zij weerstaan opzettelijk de waarheid ondanks het feit dat ze zich er duidelijk bewust van zijn. Zonen van verzet! Het is alsof ze, nu hun hellekoning de koninklijke troon bestegen heeft, zelfgenoegzaam worden en alle anderen met verachting behandelen. Hoeveel zoeken er de waarheid en volgen gerechtigheid? Ze zijn allemaal beesten zoals varkens en honden, aan het hoofd van een bende stinkende vliegen in het midden van een mesthoop, wiebelen met hun hoofd uit zelfvoldane borstklapperij en veroorzaken allerlei problemen.^[3] Ze geloven dat hun hellekoning de grootste van alle koningen is, zonder te beseffen dat zijzelf niet meer zijn dan stinkende vliegen. En toch profiteren ze van de macht van de varkens en honden die hun ouders zijn om het bestaan van God te belasteren. Als nietige vliegjes geloven ze dat hun ouders zo groot zijn als tandwalvissen.^[4] Ze beseffen niet dat, hoewel zijzelf miniem zijn, hun ouders onreine varkens en honden zijn, honderden miljoenen malen groter dan zijzelf. Zich niet bewust van hun eigen laagheid slaan zij op hol op de basis van die doordringende stank van die varkens en honden en hebben ze het waanidee toekomstige generaties voort te brengen. Dat is volkomen schaamteloos! Met groene vleugels op hun rug (dit verwijst naar hun bewering dat zij in God geloven), beginnen ze hoogmoedig te worden en scheppen overal op over hun eigen schoonheid en aantrekkelijkheid, terwijl ze stiekem hun onzuiverheden op de mens gooien. En ze zijn zelfs zelfvoldaan, alsof een paar vleugels in de kleuren van de regenboog hun eigen onzuiverheden konden verhullen, en op deze manieren oefenen zij hun onderdrukking uit tegen het bestaan van

de ware God (dit verwijst naar wat er gebeurt achter de schermen van de religieuze wereld). Hoe zou de mens kunnen weten dat, hoe betoverend mooi de vleugels van een vlieg ook kunnen zijn, de vlieg zelf uiteindelijk niet meer is dan een miniem wezen met een buik vol smerigheid en een lijf dat bedekt is met ziektekiemen? Op de kracht van hun varkens en honden van ouders slaan zij op hol in dit land (dit verwijst naar de religieuze functionarissen die God vervolgen op basis van sterke ondersteuning van het land, waarbij zij de ware God en de waarheid verraden) met overweldigende felheid. Het is alsof de geesten van de Joodse farizeeërs zijn teruggekeerd samen met God naar de natie van de grote rode draak, terug naar hun oude nest. Ze zijn met nog weer een ronde van vervolging begonnen, waarmee ze hun werk van meerdere duizenden jaren geleden hervatten. Deze groep ontaarde figuren zal zeker sterven op aarde, aan het eind! Het lijkt er op dat na verscheidene millennia, de onreine geesten nog listiger en geniepiger zijn geworden. Ze bedenken onophoudelijk manieren om in het geheim het werk van God te ondermijnen. Ze zijn sluw en geraffineerd en wensen in hun vaderland de tragedie te herhalen van verscheidene duizenden jaren geleden. Dit daagt God haast uit een luide kreet te slaken en Hij kan Zich er nauwelijks van weerhouden naar de derde hemel terug te keren om hen uit te roeien. Als de mens God wil liefhebben moet hij Zijn wil begrijpen en Zijn vreugde en verdriet, evenals wat Hij verafschuwt. Dit zal bevorderlijker zijn voor het binnengaan van de mens. Hoe sneller de mens intrede vindt, des te meer het hart van God tevreden wordt gesteld; hoe duidelijker de mens de koning van de duivels doorziet, des te dichter de mens naar God toe komt zodat Zijn wens vervuld mag worden.

uit 'Werk en intrede (7)' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Voetnoten:

1. "Verteren" verwijst naar het gewelddadige gedrag van de koning van de duivels, die de mensen volledig plundert.
2. "Medeplichtigen" zijn van hetzelfde soort als "een groep gangsters".
3. "Veroorzaken allerlei problemen" verwijst naar de manier waarop mensen die demonisch zijn, in opstand komen, waardoor zij het werk van God hinderen en weerstaan.
4. "Tandwalvissen" is spottend bedoeld. Het is een metafoor voor het feit dat vliegen zo klein zijn dat varkens en honden voor hen zo groot als walvissen lijken.

Dagelijkse woorden van God Fragment 312

Duizenden jaren lang is dit het land van vuil geweest, het is ondraaglijk smerig, ellende heerst alom, geesten waren overal ongebreideld rond met trucjes en misleiding, ze doen ongefundeerde beschuldigingen,^[1] zijn meedogenloos en kwaadaardig, vertreden deze spookstad en laten de plaats bezaaid met dode lichamen achter; de stank van ontbinding bedekt het land en doordringt

de lucht, en het wordt zwaar bewaakt.^[2] Wie kan de wereld voorbij het uitspannel zien? De duivel knevelt het lichaam van de mens, neemt beide ogen weg en sluit zijn lippen stevig toe. De koning van de duivels raast al enkele duizenden jaren, tot op de dag van vandaag, en houdt nog steeds de spookstad nauwlettend in de gaten, alsof deze een ondoordringbaar paleis van demonen was; deze horde waakhonden staren inmiddels met loerende ogen, ontzettend bang dat God ze onverhoeds zal vangen en ze allemaal zal wegvagen, zonder ze een plek van vrede en geluk te gunnen. Hoe kunnen de mensen van een spookstad zoals deze God ooit hebben gezien? Hebben zij ooit de genegenheid en liefde van God genoten? Welke waardering hebben zij voor de kwesties van de mensenwereld? Wie van hen kan Gods hunkerende wil begrijpen? Het is dan ook niet verwonderlijk dat de vleesgeworden God volslagen verborgen blijft: hoe zou de koning van de duivels die mensen, zonder maar met een oog te knippen, vermoordt, in een duistere samenleving zoals deze, waar de demonen meedogenloos en onmenselijk zijn, het bestaan van een God kunnen tolereren die liefdevol, vriendelijk en tevens heilig is? Hoe zou hij de komst van God kunnen verwelkomen en toejuichen? Deze lakeien! Zij betalen vriendelijkheid terug met haat, zij verachten God al heel lang, zij doen God kwaad, zij zijn beestachtig tot in het extreme, zij hebben geen greintje achting voor God, zij plunderen en roven, hun geweten is helemaal zoek, zij zijn onverenigbaar met welke vorm van geweten dan ook, en zij verleiden de onschuldigen tot gevoelloosheid. Voorvaderen van de alouden? Geliefde leiders? Zij keren zich allemaal tegen God! Hun bemoeienis heeft alles onder de hemel in een toestand van duisternis en chaos achtergelaten! Godsdienstvrijheid? De wettelijke rechten en belangen van burgers? Die zijn allemaal trucjes om zonde te bedekken! Wie heeft het werk van God omarmd? Wie heeft ooit zijn leven gegeven of bloed vergoten voor het werk van God? Generatie na generatie, van ouders op kinderen, heeft de mens in slavernij God zonder pardon in slavernij gebracht – hoe zou dit geen woede kunnen ontketen? Duizenden jaren van haat zijn samengebundeld in het hart, duizenden jaren van zonde zijn in het hart gegrift – hoe zou dit geen walging kunnen opwekken? Wreek God, schakel Zijn vijand compleet uit, laat hem niet langer om zich heen grijpen en laat hem geen moeilijkheden meer veroorzaken zoveel hij maar wil! Dit is de tijd: de mens heeft reeds lang geleden al zijn kracht verzameld, hij heeft hiervoor al zijn inzet toegewijd, elke prijs betaald, om het afschrikwekkende gezicht van deze demon af te rukken en mensen, die verblind zijn en allerlei leed en moeilijkheden hebben doorstaan, boven hun pijn uit te laten stijgen en deze boze oude duivel de rug toe te laten keren. Waarom zo'n ondoordringbaar obstakel voor het werk van God optrekken? Waarom diverse trucjes gebruiken om Gods volk te misleiden? Waar is de ware vrijheid en zijn de wettelijke rechten en belangen? Waar is de billijkheid? Waar is de troost? Waar is de warmte? Waarom misleidende plannen gebruiken om Gods volk voor de gek te houden? Waarom de komst van God met dwang onderdrukken? Waarom God niet vrij laten rondgaan op de aarde die Hij heeft geschapen? Waarom God opjagen tot Hij nergens een

rustplek voor Zijn hoofd heeft? Waar is de warmte onder de mensen? Waar is het welkom onder de mensen? Waarom zo'n hunkerend verlangen naar God veroorzaken? Waarom God mensen steeds weer tot de orde laten roepen? Waarom God dwingen Zich om Zijn geliefde Zoon zorgen te maken? Waarom laten de trieste waakhonden in deze duistere maatschappij God niet vrijelijk komen en rondgaan in de wereld die Hij heeft geschapen? Waarom heeft de mens geen begrip, de mens die leeft te midden van pijn en leed? God heeft ten behoeve van jullie grote kwelling doorstaan, met grote pijn heeft Hij Zijn geliefde Zoon, Zijn vlees en bloed, aan jullie gegeven – dus waarom sluiten jullie er nog steeds jullie ogen voor? Jullie verwerpen de komst van God en weigeren Gods vriendschap voor het oog van iedereen. Waarom zijn jullie zo gewetenloos? Zijn jullie bereid om het onrecht in een duistere maatschappij als deze te verduren? Waarom proppen jullie jezelf vol met de 'rotzooi' van de koning van de duivels in plaats van jullie buik te vullen met duizenden jaren van vijandigheid?

uit 'Werk en intrede (8)' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Voetnoten:

1. "Ze doen ongefundeerde beschuldigingen" verwijst naar de methoden waardoor de duivel mensen schade toebrengt.
2. "Zwaar bewaakt" geeft aan dat de methoden waardoor de duivel mensen leed berokkent bijzonder kwaadaardig zijn en mensen zozeer onder de duim houden dat ze geen ruimte hebben om te bewegen.

Dagelijkse woorden van God Fragment 313

Als de mensen het juiste pad voor het menselijk leven en het doel van Gods management van de mensheid, ten volle konden begrijpen, ten volle konden begrijpen, dan zou hun persoonlijke toekomst en hun eigen bestemming niet zo'n grote plaats in hun hart innemen. Dan zouden ze hun ouders, die nog erger zijn dan zwijnen en honden, niet meer willen dienen. Zijn de toekomst van de mens en zijn bestemming eigenlijk niet zoiets als de hedendaagse, zogenaamde 'ouders' van Petrus? Ze staan op hetzelfde niveau als iemands eigen vlees en bloed. Zal het de bestemming en de toekomst van het vlees zijn om God nog tijdens het leven te ontmoeten, of zal de ziel God pas na de dood ontmoeten? Zal het vlees morgen zijn einde vinden in een grote oven in de vorm van beproevingen, of zal het in een brandend vuur zijn? Zijn kwesties zoals deze, aangaande de vraag of het vlees van de mens tegenspoed of lijden zal ondergaan, niet het grootste nieuws waar iedereen in deze stroming die ook maar een beetje verstand heeft en goed bij zijn positieven is, zich het meest mee bezig houdt? (Met het ondergaan van lijden wordt hier bedoeld het ontvangen van zegeningen; lijden betekent dat toekomstige beproevingen goed zijn voor de bestemming van de mens. Met 'tegenspoed' wordt bedoeld, het niet in staat zijn om stand te houden of van de wijs gebracht worden; of het betekent dat iemand tijdens een ramp met ongelukkige situaties te maken zal krijgen en zijn leven zal verliezen, en dat er geen geschikte

bestemming is voor de ziel.) De mens is toegerust met een gezond redeneringsvermogen, maar misschien is wat hij denkt niet volledig in overeenstemming met de dingen waar zijn redeneringsvermogen mee toegerust zou moeten zijn. Dit komt doordat ze allemaal nogal verward zijn en blindelings achter dingen aan hollen. Mensen zouden allemaal een goed begrip moeten hebben van waar ze moeten binnengaan, en ze moeten vooral goed voor zichzelf uitzoeken wat het is waar ze tijdens de verdrukking moeten ingaan, (om precies te zijn tijdens de loutering van de vurige oven), en waar ze mee uitgerust moeten zijn in de beproeving van het vuur. Dien niet altijd je ouders (waarmee bedoeld wordt, het vlees) die net zo zijn als zwijnen en honden en nog erger zijn dan mieren en kevers. Wat heb je eraan om je er zo over op te winden, er zo lang over na te denken en je hoofd er over te breken? Het vlees behoort jou niet toe, maar het is in de handen van God, die niet alleen jou bestuurt, maar ook het bevel heeft over Satan. (Het betekende oorspronkelijk dat het aan Satan toebehoorde. Omdat Satan ook in Gods handen is, kan het alleen maar zo uitgedrukt worden. Want het is aannemelijker om het op die manier te zeggen; het wil zeggen dat mensen niet volledig onder Satans domein vallen, maar dat ze in Gods handen zijn.) Je leeft onder de kwellen van het vlees, maar behoort het vlees jou toe? Heb jij het beheer erover? Waarom zou je daar je hoofd over moeten breken? Waarom zou je bij God geobsedeerd moeten pleiten voor je rotte vlees, dat allang veroordeeld en vervloekt is, en ook nog eens vervuild door onreine geesten? Waarom zou je de moeite nemen, de trawanten van Satan steeds weer in je hart te sluiten? Ben je niet bezorgd dat het vlees je ware toekomst, de geweldige hoop en de eigenlijke bestemming voor je leven, zal verwoesten?

uit 'Het doel van het beheren van de mensheid' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 314

Wat jullie nu zijn gaan begrijpen is hogere kennis dan die van wie dan ook in de geschiedenis die niet werd vervolmaakt. Of het nu jullie kennis van beproevingen of van het geloof in God is, het is allemaal hogere kennis dan die van welke persoon dan ook die in God gelooft. De dingen die jullie begrijpen zijn de dingen die jullie te weten komen voordat jullie de beproevingen van omgevingen ondergaan, maar jullie werkelijke gestalte is volledig onverenigbaar met hen. Wat jullie weten is hoger dan wat jullie in de praktijk brengen. Hoewel jullie zeggen dat mensen die in God geloven God zouden moeten liefhebben en niet zouden moeten streven naar zegeningen maar alleen Gods wil zouden moeten willen bevredigen, is wat in jullie levens wordt gemanifesteerd hier ver van verwijderd en enorm besmet. De meeste mensen geloven in God omwille van vrede en andere voordelen. Tenzij het je voordeel oplevert, geloof je niet in God, en als je Gods genadeblijken niet kunt ontvangen, ga je zitten mokken. Hoe kan wat je hebt gezegd je ware gestalte zijn? Wanneer onvermijdelijke moeilijkheden binnen de

familie optreden, zoals een kind dat ziek wordt, een geliefde die in het ziekenhuis wordt opgenomen, een slechte oogst en de vervolging door familieleden; zelfs deze vaak voorkomende, alledaagse dingen zijn jou te veel. Wanneer zulke dingen gebeuren raak je in paniek, weet je niet wat je moet doen – en meestal begin je over God te klagen. Je klaagt dat Gods woorden je hebben misleid, dat Gods werk je belachelijk heeft gemaakt. Is het niet zo dat jullie zulke gedachten hebben? Denk je dat zulke dingen slechts zelden onder jullie voorkomen? Elke dag van jullie leven gebeuren deze dingen. Jullie denken geen moment aan het succes van jullie geloof in God en hoe jullie Gods wil kunnen bevredigen. Jullie ware gestalte is te klein, zelfs nog kleiner dan dat van een klein kuiken. Wanneer je familiebedrijf verlies lijdt, klaag je over God, wanneer je jezelf in een omgeving bevindt zonder Gods bescherming klaag je nog steeds over God. Je klaagt zelfs wanneer een van je kuikens sterft of een oude koe in de stal ziek wordt, je klaagt wanneer het tijd is voor je zoon om te trouwen maar de familie niet genoeg geld heeft; je wilt de plicht van het ontvangen doen, maar kunt je dat niet veroorloven, en ook dan klaag je. Je loopt over van klachten en soms woon je hierom geen samenkomsten bij, of eet en drink je de woorden van God niet, soms word je voor een lange periode negatief. Niets van wat je nu overkomt, heeft ook maar enige betrekking op je vooruitzichten of lot. Deze dingen zouden ook gebeuren als je niet in God zou geloven. Toch geef je er nu God de verantwoordelijkheid voor en sta je erop te beweren dat God je heeft geëlimineerd. Hoe zit het met je geloof in God, heb je echt je leven aangeboden? Niemand van jullie die God vandaag volgen zou standvastig blijven bij het ondergaan van dezelfde beproevingen als Job, elk van jullie zou ten val komen. En er is, heel eenvoudig, een wereld van verschil tussen jullie en Job. Als vandaag de dag de helft van jullie bezittingen in beslag zou zijn genomen, durven jullie het bestaan van God te ontkennen en als jullie je zoon of dochter zou zijn afgenomen, zou je weklagend de straat oprennen. Als je enige weg om in je inkomen te voorzien, zou doodlopen, zou je het met God proberen op te nemen. Je zou vragen waarom ik in het begin zoveel woorden heb gesproken om je bang te maken. Op zulke momenten is er niets dat jullie niet zouden wagen te doen. Dit toont aan dat jullie geen enkel waar inzicht hebben verworven en dat jullie nog geen ware gestalte hebben. De beproevingen in jullie zijn te groot omdat je te veel weet, maar wat jullie werkelijk begrijpen is nog niet een duizendste van waarvan jullie je bewust zijn. Stop niet bij louter begrip en kennis. Jullie kunnen het beste bekijken hoe veel jullie werkelijk in de praktijk kunnen brengen, hoe veel van de verlichting en illuminatie van de Heilige Geest werd verdiend door het zweet van jullie eigen harde werk, en in hoe veel van jullie oefeningen jullie je eigen voornemen hebben verwezenlijkt. Je moet je gestalte en oefening serieus nemen. Je moet in je geloof in God niet proberen om voor wie dan ook louter plichtmatig de vereiste handelingen te verrichten – of je uiteindelijk de waarheid en het leven kunt verwerven of niet is afhankelijk van je eigen streven.

Dagelijkse woorden van God Fragment 315

Sommigen verfraaien zichzelf op een prachtige, maar oppervlakkige manier: de zusters verfraaien zichzelf zodat ze zo mooi zijn als bloemen en de broeders kleden zich als prinses of als rijke jonge dandy's. Ze geven alleen om uiterlijke dingen, zoals wat ze eten en dragen; aan de binnenkant zijn ze behoeftig en hebben ze niet de geringste kennis van God. Wat kan hier de zin van zijn? En dan zijn er sommigen die gekleed gaan als arme bedelaars – ze zien er werkelijk uit als Oost-Aziatische slaven! Begrijpen jullie werkelijk niet wat ik van jullie vraag? Wissel onderling van gedachten: wat hebben jullie eigenlijk gewonnen? Al deze jaren hebben jullie in God geloofd, en toch is dit het enige wat jullie geoogst hebben – generen jullie je niet? Schamen jullie je niet? Al deze jaren hebben jullie langs de ware weg gestreefd, en toch is vandaag jullie gestalte geringer dan die van een mus! Kijk naar de jongedames onder jullie: echte plaatjes in jullie kleren en met jullie cosmetica, en onderling vergelijken jullie je. En wat vergelijken jullie? Jullie genot? Jullie eisen? Denken jullie dat ik gekomen ben om modellen te werven? Jullie kennen geen schaamte! Waar is jullie leven? Streven jullie niet louter jullie eigen buitensporige verlangen na? Je denkt dat je erg mooi bent, maar al ben je misschien getooid in allerlei pracht en praal, ben je in werkelijkheid geen wriemelende made die op een mesthoop is geboren? Vandaag heb je het geluk deze hemelse zegeningen te proeven: niet vanwege je knappe gezicht, maar omdat God een uitzondering maakt door je op te tillen. Is het je nog steeds niet duidelijk waar je vandaan kwam? Als het leven genoemd wordt, houd je je mond en zeg je niets, zwijg je als een standbeeld, en toch heb je nog altijd het lef om jezelf mooi aan te kleden! Nog altijd ben je geneigd een bos en poeder op je gezicht aan te brengen! En kijk naar de dandy's onder jullie, eigenzinnige mannen die de hele dag rondsleren, onhandelbaar en met een nonchalante gezichtsuitdrukking. Is dit hoe men zich dient te gedragen? Waaraan besteedt ieder van jullie, man of vrouw, de hele dag zijn aandacht? Weten jullie van wie jullie afhankelijk zijn om jezelf te voeden? Kijk naar je kleding, kijk naar wat je in je handen hebt geoogst, wrijf over je buik: welk voordeel heb je gehad van de prijs van bloed en zweet die je hebt betaald gedurende al deze jaren van geloof? Je bent nog steeds van plan bezienswaardigheden te bezoeken, je bent nog steeds van plan je stinkende vlees te verfraaien – waardeloze bezigheden! Je wordt gevraagd een persoon van normaliteit te zijn, maar nu ben je niet gewoon abnormaal, je bent afwijkend. Hoe kan zo'n persoon het lef hebben voor mij te verschijnen? Ben je met een menselijkheid als deze, waarbij je te koop loopt met je charmes en pronkt met je vlees, en altijd leeft binnen de lusten van het vlees, geen afstammeling van vuile demonen en kwade geesten? Ik zal niet toestaan dat zo'n vuile demon lang blijft bestaan! En denk niet dat ik niet weet wat je in je hart denkt. Je houdt misschien je lust en je vlees strak in bedwang, maar hoe zou ik de gedachten die je in je

hart koestert niet kennen? Hoe zou ik niet kunnen weten waar je ogen allemaal naar verlangen? Maken jullie, jongedames, je niet mooi om met je vlees te pronken? Welk voordeel brengen mannen jullie? Kunnen ze jullie werkelijk redden uit de zee van kwellingen? Wat de dandy's onder jullie betreft, jullie kleden je allemaal om hoffelijk en voornaam over te komen, maar is dit geen truc om de aandacht te vestigen op jullie knappe uiterlijk? Voor wie doen jullie dit? Welk voordeel brengen vrouwen jullie? Zijn zij niet de bron van jullie zonde? Jullie mannen en vrouwen, ik heb veel woorden tegen jullie gezegd en toch hebben jullie aan maar een paar daarvan gehoor gegeven. Jullie oren zijn slechthorend, jullie ogen zien niet goed meer en jullie harten zijn zodanig verhard dat er niets anders dan lust in jullie lichamen is, zozeer dat jullie erin verstrikt zijn en niet kunnen ontsnappen. Wie wil er ook maar in jullie buurt komen, maden, jullie die wriemelen in het vuil en de smerigheid? Vergeet niet dat jullie niets meer zijn dan degenen die ik van de mesthoop heb opgeheven, dat jullie oorspronkelijk geen normale menselijkheid bezaten. Wat ik van jullie vraag, is de normale menselijkheid die jullie oorspronkelijk niet hadden, en niet dat jullie te koop lopen met jullie lust of dat jullie je ranzige vlees – zo veel jaar door de duivel getraind – de vrije loop laten. Wanneer jullie jezelf zo kleden, zijn jullie dan niet bang nog verder verstrikt te raken? Weten jullie niet dat jullie oorspronkelijk aan de zonde toebehoorden? Weten jullie niet dat jullie lichamen zo vol lust zitten dat het zelfs uit jullie kleren sijpelt, waardoor jullie gesteldheid als ondraaglijk lelijke en vuile demonen onthuld wordt? Is het niet zo dat jullie dit beter weten dan wie dan ook? Jullie harten, jullie ogen, jullie lippen: zijn deze niet allemaal besmeurd door vuile demonen? Zijn deze delen van jullie niet vuil? Denk je dat je, zolang je geen actie onderneemt, het heiligst bent? Denk je dat je tooien met prachtige kleren jullie groezelige zielen kan verhullen? Dat gaat niet werken! Ik raad jullie aan realistischer te zijn: wees niet frauduleus en vals, en loop niet te pronken. Jullie spreiden tegenover elkaar je lust tentoon, maar daarvoor in de plaats zullen jullie enkel eeuwigdurend lijden en meedogenloze kastijding ontvangen! Waarom hebben jullie het nodig om lonkend met je ogen naar elkaar te knippen en je over te geven aan romantiek? Is dit de maatstaf van jullie integriteit, de reikwijdte van jullie oprechtheid? Ik verafschuw degenen onder jullie die zich inlaten met kwaadaardige geneeskunde en tovenarij; ik verafschuw de jonge mannen en vrouwen onder jullie die van hun eigen vlees houden. Jullie kunnen jezelf maar beter in toom houden, want het wordt nu van jullie vereist dat jullie normale menselijkheid bezitten en jullie mogen niet met je lust te koop lopen. En toch nemen jullie iedere gelegenheid te baat die zich maar aandient, want jullie vlees is te overdadig en jullie lust te groot!

uit 'Praktijk (7)' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Welnu, of jullie streven wel of niet effectief is geweest, wordt afgemeten aan wat jullie op het moment bezitten. Dit wordt gebruikt om jullie uitkomst mee te bepalen; dat wil zeggen: jullie uitkomst openbaart zich in de offers die jullie hebben gebracht en de dingen die jullie hebben gedaan. Jullie uitkomst zal bekend worden gemaakt aan de hand van jullie streven, jullie geloof en datgene wat jullie gedaan hebben. Onder jullie allen zijn er velen die al niet meer gered kunnen worden, want vandaag is de dag waarop de uitkomsten van mensen geopenbaard worden, en ik zal niet warhoofdig zijn in mijn werk; degenen die totaal niet meer gered kunnen worden, zal ik het nieuwe tijdperk niet binnenleiden. Er komt een tijd waarop mijn werk voltooid is. Ik zal geen werk uitoefenen aan die stinkende lijken zonder geest die totaal niet meer gered kunnen worden; dit zijn de laatste dagen van de redding van de mens, en ik zal geen nutteloos werk doen. Ga niet tekeer tegen de Hemel en de aarde – het einde van de wereld is aanstaande. Het is onvermijdelijk. Het is zover gekomen, en er is niets wat jij als mens kunt doen om het te stoppen; je kunt de dingen niet naar wens veranderen. Gisteren betaalde je geen prijs voor het nastreven van de waarheid en was je niet loyaal; vandaag is de tijd angebroken en val je niet meer te redden; en morgen zul je worden geëlimineerd en zal er geen ruimte zijn om je te redden. Al is mijn hart zachtmoedig en doe ik mijn uiterste best om je te redden, als je niet streeft omwille van jezelf of over jezelf nadenkt, wat heeft dit dan van doen met mij? Zij die alleen maar aan hun vlees denken en die van comfort genieten; zij die lijken te geloven, maar niet echt geloven; zij die zich inlaten met kwaadaardige geneeskunde en tovenarij; zij die promiscue, haveloos en sjofel zijn; zij die offers aan Jehova en Zijn eigendommen stelen; zij die van omkoping houden; zij die ijdel dromen van het opstijgen naar de hemel; zij die arrogant en verwaand zijn, die alleen maar naar persoonlijke roem en rijkdom streven; zij die onbeschaamde woorden verspreiden; zij die God Zelf belasteren; zij die uitsluitend oordelen ten nadele van God en Hem belasteren; zij die klieken vormen en onafhankelijkheid nastreven; zij die zichzelf verheerlijken boven God; die lichtzinnige mannen en vrouwen van jongere, middelbare en oudere leeftijd die verstrikt zijn in de losbandigheid; die mannen en vrouwen die onder andere mensen persoonlijke roem en rijkdom genieten en persoonlijke status nastreven; die onboetvaardige mensen die in de zonde gevangen zitten – is het voor hen allen niet zo dat zij niet meer gered kunnen worden? Losbandigheid, zondigheid, kwaadaardige geneeskunde, tovenarij, godslastering en onbeschaamde woorden hebben allemaal vrij spel onder jullie; en waarheid en de woorden des levens worden onder jullie vertrapt, en de heilige taal wordt onder jullie bezoedeld. Jullie heidenen, opgezwollen van de vuiligheid en ongehoorzaamheid! Wat zal jullie uiteindelijke uitkomst zijn? Hoe kunnen zij die het vlees liefhebben, die tovenarij van het vlees begaan en die verstrikt zitten in losbandige zonde het lef hebben om te blijven leven! Weet je niet dat mensen zoals jullie maden zijn die niet meer gered kunnen worden? Wat geeft jullie het recht om dit en dat te eisen? Tot de dag van vandaag is er niet de geringste verandering geweest onder hen die

niet van de waarheid houden en alleen van het vlees houden – hoe kunnen zulke mensen gered worden? Zij die niet van de weg van het leven houden, die God niet verheerlijken en geen getuigenis van Hem geven, die plannetjes maken omwille van hun eigen status, die zichzelf ophemelen – zijn zij niet nog altijd hetzelfde, zelfs vandaag? Wat voor waarde heeft het om hen te redden? Of je gered kunt worden, hangt niet af van je mate van senioriteit of hoeveel jaar je gewerkt hebt, en al helemaal niet van hoeveel accreditaties je hebt opgebouwd. Veeleer hangt het ervan af of jouw streven vrucht heeft gedragen. Je behoort te weten dat zij die gered zijn de ‘bomen’ zijn die vrucht dragen, niet de bomen met rijkelijk gebladerte en uitbundige bloemen waar echter geen fruit aan groeit. Zelfs als je vele jaren langs de wegen hebt gezworven, wat maakt dat uit? Waar is je getuigenis? Je eerbied voor God is veel kleiner dan je liefde voor jezelf en je wellustige verlangens – is dit soort persoon niet ontaard? Hoe zouden zij een voorbeeld en een model van redding kunnen zijn? Je natuur is onverbeterlijk, je bent te opstandig, er is geen redding meer voor je mogelijk! Zijn zulke mensen niet degenen die geëlimineerd zullen worden? Is de tijd waarop mijn werk voltooid is niet de tijd van het aanbreken van je laatste dag? Ik heb onder jullie zo veel werk gedaan en zo veel woorden gesproken – hoeveel ervan is echt jullie oren binnengegaan? Hoeveel ervan hebben jullie ooit gehoorzaamd? Wanneer mijn werk eindigt, zal dat de tijd zijn waarop je je niet langer tegen mij opstelt, waarop je je niet langer tegenover mij opstelt. Terwijl ik werk, handelen jullie voortdurend tegen mij; mijn woorden gehoorzamen jullie nooit. Ik doe mijn werk, en jij doet je eigen ‘werk’; je schept je eigen kleine koninkrijk. Jullie zijn niets dan een troep vossen en honden, die alles doen vanuit verzet tegen mij! Voortdurend proberen jullie hen die jullie hun onverdeelde liefde bieden in jullie omhelzing te nemen – waar is jullie eerbied? Alles wat jullie doen is bedrieglijk! Jullie kennen geen gehoorzaamheid of eerbied, en alles wat jullie doen is bedrieglijk en godslasterlijk! Kunnen zulke mensen gered worden? Mannen die seksueel immoreel en wellustig zijn, willen altijd kokette hoeren naar zich toe trekken voor hun eigen plezier. Zulke seksueel immorele demonen zal ik beslist niet redden. Ik haat jullie, vuile demonen, en jullie wellust en koketheid zal jullie in de hel storten. Wat hebben jullie daarop te zeggen? Jullie vuile demonen en kwade geesten zijn weerzinwekkend! Jullie zijn walgelijk! Hoe zou zulk uitschot gered kunnen worden? Kunnen zij die in de zonde verstrikt zitten nog altijd gered worden? Vandaag trekken deze waarheid, deze weg en dit leven jullie niet aan; in plaats daarvan worden jullie aangetrokken door zondigheid, geld, aanzien, roem en gewin, door de geneugten van het vlees, door de knapheid van mannen en de charmes van vrouwen. Wat kwalificeert jullie om mijn koninkrijk binnen te gaan? Jullie beeld is nog groter dan dat van God, jullie status is nog hoger dan die van God, om nog maar te zwijgen van jullie aanzien onder de mensen – jullie zijn een idool geworden dat door de mensen wordt vereerd. Ben je niet de aartsengel geworden? Wanneer de uitkomsten van mensen worden onthuld, en dat zal zijn wanneer ook het reddingswerk ten einde zal lopen, zullen velen onder

jullie lijken zijn die niet meer gered kunnen worden en geëlimineerd moeten worden. Tijdens het reddingswerk ben ik aardig en goed voor alle mensen. Wanneer het werk een einde neemt, zullen de uitkomsten van verschillende soorten mensen onthuld worden, en tegen die tijd zal ik niet langer aardig en goed zijn, want de uitkomsten van mensen zullen zijn onthuld, en eenieder zal zijn ingedeeld naar zijn soort, en het zal geen nut meer hebben nog enig reddingswerk te doen, want het tijdperk van de redding zal voorbij zijn en zal, eens voorbij, niet weerkeren.

uit 'Praktijk (7)' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 317

De mens leeft onder de sluier van de invloed van de duisternis, geketend door de invloed van Satan en zonder een mogelijkheid om te ontsnappen. En de menselijke gezindheid wordt, nadat die door Satan bewerkt is, alleen maar verdorven. Men zou kunnen zeggen dat de mens altijd heeft geleefd, in deze verdorven satanische gezindheid, niet in staat om God echt lief te hebben. Omdat dit het geval is, moet een mens, als hij God werkelijk wil liefhebben, worden ontdaan van eigengerechtigheid, eigendunk, arrogantie, verwaandheid en dergelijke, die allemaal horen bij de gezindheid van Satan. Want anders is de liefde van de mens onzuiver, een liefde van Satan, en één die absoluut niet de goedkeuring van God kan krijgen. Niemand kan oprecht God liefhebben, tenzij de Heilige Geest een mens vervolmaakt, behandelt, breekt, snoeit, disciplineert, kastijdt en loutert. Als je beweert dat een deel van je gezindheid God vertegenwoordigt en dat je daardoor in staat bent om God echt lief te hebben, dan ben je iemand die arrogant spreekt en dan ben je een dwaas mens. En mensen zoals dit zijn de aartsengel! De aangeboren natuur van de mens kan God niet direct vertegenwoordigen. De mens moet zijn aangeboren natuur afwerpen door de vervolmaking die van God komt. Alleen door het zich bekommeren om Gods wil, het vervullen van Gods wil en verder het ondergaan van het werk van de Heilige Geest, kan zijn naleving door God goedgekeurd worden. Niemand die in het vlees leeft, kan direct God vertegenwoordigen, tenzij hij een mens is die door de Heilige Geest wordt gebruikt. Maar zelfs voor zo iemand geldt dat zijn gezindheid en naleving God niet volledig vertegenwoordigen; iemand kan slechts zeggen dat zijn naleven wordt aangestuurd door de Heilige Geest. De gezindheid van zo'n mens kan God niet vertegenwoordigen.

Hoewel de gezindheid van de mens door God beschikt is – dat valt niet te betwisten en kan worden beschouwd als iets positiefs – is zij bewerkt door Satan. Daardoor is de hele gezindheid van de mens gelijk aan de gezindheid van Satan. Iemand zou kunnen beweren dat God naar Zijn gezindheid oprecht is in Zijn handelen en dat hij ook op die manier handelt en zo'n karakter heeft en dus, zo zegt hij, dat zijn gezindheid God vertegenwoordigt. Wat is dat voor mens? Is de verdorven satanische gezindheid in staat om God te vertegenwoordigen? Wie zegt dat zijn

gezindheid een vertegenwoordiging van God is, spreekt godslasterlijk en beledigt de Heilige Geest! Gezien de wijze waarop de Heilige Geest werkt, is het werk dat God op aarde doet niets anders dan overwinnen. Dus is veel van de verdorven satanische gezindheid van de mens nog niet gezuiverd en is zijn uitleven nog steeds een weerspiegeling van Satan. Het gaat om wat de mens gelooft dat goed is en de daden van het vlees vertegenwoordigt. Of beter gezegd, het vertegenwoordigt Satan en kan absoluut God niet vertegenwoordigen. Zelfs als iemand God zo liefheeft dat hij van het leven kan genieten alsof het de hemel op aarde is, of uit kan roepen: 'O God, ik kan u niet genoeg liefhebben' en de hoogste sferen heeft bereikt, kun je nog steeds niet zeggen dat hij God naleeft of God vertegenwoordigt, omdat het wezen van de mens niet is als dat van God. Een mens kan nooit God naleven, laat staan God zijn. Waartoe de Heilige Geest de mens aanstuurt om na te leven is alleen maar in overeenstemming met wat God vraagt van de mens.

Alle handelingen en daden van Satan worden zichtbaar in de mens. Alle handelingen en daden van de mens zijn een uitdrukking van Satan en kunnen daarom God niet vertegenwoordigen. De mens is de belichaming van Satan en de gezindheid van de mens is niet in staat om de gezindheid van God te vertegenwoordigen. Sommige mensen hebben een goed karakter. God kan wat werk doen door het karakter van zulke mensen en het werk dat zij doen wordt aangestuurd door de Heilige Geest. Maar ook hun gezindheid is niet in staat om God te vertegenwoordigen. Het werk dat God aan hen doet is niet meer dan een werken met en uitbreiden van wat al in hen aanwezig is. Of het nu profeten zijn of mensen uit vroeger tijden die door God zijn gebruikt, niemand is in staat om God direct te vertegenwoordigen. Alle mensen die God liefhebben, komen daartoe onder druk van de omstandigheden. Niemand streeft er uit vrije wil naar om mee te werken. Wat zijn positieve dingen? Alles wat direct van God komt, is positief. Maar de gezindheid van de mens is bewerkt door Satan en kan God niet vertegenwoordigen. Alleen de vleesgeworden God – Zijn liefde, Zijn bereidheid om te lijden, Zijn rechtvaardigheid, gehoorzaamheid, nederigheid en verborgenheid – deze allemaal zijn een directe vertegenwoordiging van God. Dat is zo omdat Hij toen Hij kwam, Hij zonder zondige natuur was en direct van God kwam, zonder bewerkt te zijn door Satan. Jezus heeft slechts de gelijkenis van zondig vlees, maar vertegenwoordigt geen zonde. Daarom vertegenwoordigen Jezus' woorden en daden, tot aan de voltooiing van Zijn werk aan het kruis (waaronder het moment van de kruisiging), allemaal direct God. Het voorbeeld van Jezus is voldoende om aan te tonen dat geen enkel mens met een zondige natuur God kan vertegenwoordigen, en dat de zonde van de mens Satan vertegenwoordigt. Dat wil zeggen, de zonde is geen vertegenwoordiger van God en God is zonder zonde. Zelfs het werk in de mens door de Heilige Geest, kan alleen gezien worden als aangestuurd door de Heilige Geest. Men kan niet zeggen dat dit door de mens wordt

gedaan in naam van God. Integendeel, wat de mens betreft, vertegenwoordigt noch zijn zonde, noch zijn gezindheid God. Door te kijken naar het werk dat de Heilige Geest sinds het verleden tot de dag van vandaag op de mens heeft verricht, kan men zien dat de mens alles wat hij uitleeft alleen maar heeft, omdat de Heilige Geest werk op hem verricht heeft. Zeer weinigen zijn in staat de waarheid uit te leven, nadat ze door de Heilige Geest zijn behandeld en gedisciplineerd. Dat wil zeggen, alleen het werk van de Heilige Geest is aanwezig, en medewerking door de mens is afwezig. Begrijp je het nu? Als het zo is, wat zou jij dan moeten doen als je je uiterste best wil doen om met Hem mee te werken, terwijl de Heilige Geest aan het werk is om zo je plicht te vervullen?

uit 'De verdorven mens kan God niet vertegenwoordigen' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 318

Je geloof in God, je streven naar de waarheid en zelfs je gedrag dienen allemaal op de werkelijkheid te zijn gebaseerd. Alles wat je doet, moet praktisch zijn en je moet dergelijke verzonnen, fantasievolle zaken niet nastreven. Zulk gedrag heeft geen waarde en bovendien heeft zo'n leven geen betekenis. Omdat je streven en leven bol staan van leugens en misleiding en je niet streeft naar dingen die van waarde en betekenis zijn, win je niets dan absurde redeneringen en leerstellingen die geen waarheid in zich hebben. Dergelijke zaken dragen niet bij aan de betekenis en waarde van je bestaan en brengen je alleen maar naar een loze bestemming. Op die manier blijft je hele leven zonder enige waarde of betekenis – en als je geen leven van betekenis nastreeft, kun je wel honderd jaar leven maar zou dat allemaal voor niets zijn. Hoe kun je dat een mensenleven noemen? Is dat niet eigenlijk het leven van een dier? Zo geldt ook voor jullie: mochten jullie het pad van geloof in God proberen te volgen, maar proberen jullie niet te streven naar de zichtbare God, maar aanbidden jullie in plaats daarvan een onzichtbare en ontastbare God, is dat streven dan niet nog zinlozer? Jullie streven zal uiteindelijk op niets uitlopen. Wat hebben jullie te winnen in een dergelijk streven? Het grootste probleem met de mens is dat hij alleen van dingen houdt die hij niet kan zien of aanraken, dingen die heel mysterieus en wonderlijk zijn, die de mens zich niet kan voorstellen en die voor gewone stervelingen onbereikbaar zijn. Hoe onrealistischer deze dingen zijn, hoe meer de mens ze analyseert en zelfs nergens anders oog voor heeft terwijl hij ze nastreeft; hij maakt zichzelf wijs dat ze voor hem te bereiken zijn. Hoe onrealistischer ze zijn, hoe nauwgezet de mens ze onder de loep neemt en analyseert; hij gaat zelfs zover dat hij er zijn eigen uitputtende ideeën over verzint. Aan de andere kant geldt: hoe realistischer dingen zijn, hoe eerder de mens ze verwerpt, hij haalt er gewoon minachtend zijn neus voor op. Is dit niet precies jullie houding jegens het realistische werk dat ik tegenwoordig doe? Hoe realistischer zulke dingen zijn, hoe meer bevooroordeeld

jullie ertegenover zijn. Jullie nemen zelfs niet de tijd om ze te onderzoeken, maar negeren ze gewoon; jullie halen je neus op voor deze realistische eisen van laag niveau en houden er zelfs talloze opvattingen op na over deze God die uitermate echt is. Jullie kunnen Zijn echtheid en normaliteit gewoonweg niet accepteren. Geloven jullie op deze manier niet in vaagheid? Jullie hebben een onwankelbaar geloof in de vage God van het verleden en geen belangstelling voor de echte God van nu. Komt dat niet omdat de God van gisteren en de God van vandaag uit twee verschillende tijdperken komen? Komt dat ook niet omdat de God van gisteren de verheven God van de hemel is en de God van vandaag een nietig mens op aarde is? Komt dat bovendien niet omdat de God die de mens aanbidt door zijn opvattingen is voortgebracht, terwijl de God van vandaag een werkelijk vlees voortgebracht op aarde is? Komt het niet hierop neer dat de God van vandaag te echt is en de mens Hem daarom niet nastreeft? Want wat de God van vandaag van de mens vraagt, is precies wat de mens juist niet wil doen en waarvoor hij zich schaamt. Maakt dit de zaken niet moeilijk voor de mens? Legt dit zijn littekens niet bloot? Op deze manier worden velen die de werkelijkheid niet nastreven de vijanden van de vleesgeworden God, ze worden antichristen. Is dat geen duidelijk feit? In het verleden, toen God nog vlees moest worden, was je misschien een godsdienstig figuur of een toegewijde gelovige. Na de vleeswording van God werden veel van die toegewijde gelovigen onbewust de antichrist. Weet je wat hier aan de hand is? Je concentreert je in je geloof in God niet op de werkelijkheid en streeft de waarheid niet na, maar in plaats daarvan ben je geobsedeerd door leugens. Is dat niet de duidelijkste oorzaak van je vijandschap jegens de vleesgeworden God? De vleesgeworden God wordt Christus genoemd, zijn dus niet allen die niet in de vleesgeworden God geloven de antichrist? En is degene in wie je gelooft en die je liefhebt dus werkelijk deze God in het vlees? Is het werkelijk deze levende, ademende God die uiterst echt en buitengewoon normaal is? Waar is je streven eigenlijk precies op gericht? Is het in de hemel of op aarde? Is het een opvatting of is het de waarheid? Is het God of is het een of ander bovennatuurlijk wezen? In feite is de waarheid de meest ware levensspreuk en de hoogste levensspreuk onder de mensheid. Het gaat namelijk om de eis die God aan de mens stelt en het werk dat God persoonlijk doet, vandaar de term levensspreuk. Het gaat niet om een levensspreuk als samenvatting van iets en evenmin om een beroemd citaat van een bijzonder iemand. In plaats daarvan gaat het om de uitspraak van de Meester van de hemelen en de aarde en alle dingen aan de mensheid, en niet om enkele kernachtige woorden samengevat door de mens, maar om het inherente leven van God. Vandaar dat het de hoogste levensspreuk wordt genoemd. Het streven van de mens om de waarheid in praktijk te brengen, is de uitvoering van zijn plicht, namelijk het streven om aan Gods eis te voldoen. De essentie van deze eis is de meest reële van alle waarheden en geen loze leerstelling waar geen mens bij kan. Als je niets anders nastreeft dan leerstelligheden zonder werkelijkheid, rebelleer je dan niet tegen de waarheid? Ben je dan niet iemand die de waarheid aanvalt? Hoe kan zo iemand ernaar streven God lief te

hebben? Mensen die zonder realiteit zijn plegen verraad aan de waarheid, en zijn inherent rebels!

uit 'Alleen zij die God en Zijn werk kennen, kunnen God behagen' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 319

Jullie zijn allemaal blij om beloningen te ontvangen voor het aangezicht van God en om in Zijn ogen bij Hem in de gunst te komen. Dat is ieders wens zodra hij geloof in God krijgt. De mens streeft immers met heel zijn hart naar hogere zaken en niemand wil bij anderen achterblijven. Zo gaat dat met de mens. Precies om die reden proberen velen van jullie steeds in de gunst van de God in de hemel te komen. Maar in werkelijkheid zijn jullie trouw en openhartigheid jegens God veel minder dan jullie trouw en openhartigheid jegens jullie zelf. Waarom zeg ik dat? Omdat ik jullie trouw aan God helemaal niet erken. Bovendien ontken ik het bestaan van de God die in jullie hart bestaat. Dat wil zeggen: de God die jullie aanbidden, de vage God die jullie bewonderen, bestaat helemaal niet. Ik kan dat zo duidelijk stellen omdat jullie te ver verwijderd zijn van de ware God. De reden van jullie trouw is het bestaan van een afgod in jullie hart. Wat mij aangaat, de God die niet groot of klein lijkt in jullie ogen: jullie belijden mij alleen met woorden. Wanneer ik spreek over jullie grote afstand tot God, wijs ik erop hoe ver jullie van de ware God af staan, terwijl de vage God binnen handbereik lijkt. Wanneer ik zeg “niet groot”, bedoel ik dat de God waarin jullie nu geloven slechts een mens lijkt zonder grote vermogens, een mens die niet erg verheven is. En wanneer ik “niet klein” zeg, bedoel ik dat deze mens weliswaar niet de wind en de regen kan gebieden, maar dat Hij wel in staat is om de Geest van God aan te roepen om werk te doen dat de hemelen en de aarde doet schudden en waarbij de mensheid volkomen verward achterblijft. Jullie lijken aan de buitenkant allemaal heel gehoorzaam aan deze Christus op aarde. Toch hebben jullie in wezen geen geloof in Hem en geen liefde voor Hem. Ik bedoel dat die ene in wie jullie werkelijk geloof hebben die vage God in jullie gevoelens is. Die ene die jullie werkelijk liefhebben, is de God naar wie jullie dag en nacht verlangen, maar die jullie nooit in levenden lijve hebben gezien. Wat deze Christus betreft, is jullie geloof onbeduidend en stelt jullie liefde voor Hem niets voor. Geloof betekent vertrouwen; liefde betekent aanbidding en bewondering in het hart en nimmer uiteengaan. Toch schieten jullie geloof in en liefde voor de huidige Christus hierin ruim tekort. Wat geloof betreft: hoe hebben jullie geloof in Hem? Wat liefde betreft: op welke manier hebben jullie Hem lief? Jullie hebben simpelweg geen begrip van Zijn gezindheid en hebben nog minder weet van Zijn wezen. Hoe hebben jullie dan geloof in Hem? Waar is de realiteit van jullie geloof in Hem? Hoe hebben jullie Hem lief? Waar is de realiteit van jullie liefde voor Hem?

Velen hebben mij zonder aarzeling tot op de dag van vandaag gevolgd. In deze paar jaren hebben jullie allemaal aan veel vermoeidheid geleden. Ik heb het aangeboren karakter en de

gewoonten van ieder van jullie grondig door en het is ontzettend zwaar geweest om met jullie om te gaan. Het is jammer dat ik wel veel over jullie weet, maar jullie geen greintje weet van mij hebben. Geen wonder dat mensen zeggen dat jullie in een moment van verwarring zijn bedrogen door een mens. Inderdaad, jullie begrijpen niets van mijn gezindheid en wat er in mijn hoofd omgaat, kunnen jullie je al helemaal niet voorstellen. Jullie misvattingen over mij vertonen een sneeuwbal effect en jullie geloof in mij blijft een verward geloof. Jullie hebben geen geloof in mij. Ik zou eerder zeggen dat jullie allemaal proberen bij mij in een goed blaadje en in het gevlij te komen. Jullie motieven zijn heel eenvoudig: wie mij kan belonen, die zal ik volgen, en wie mij kan helpen aan de grote rampen te ontsnappen, in hem zal ik geloven, of hij nu God is of een bepaalde andere god. Dat telt voor mij allemaal niet. Er zijn veel van zulke mensen onder jullie en deze toestand is zeer ernstig. Als er op een dag een test komt om te zien hoevelen onder jullie geloof in Christus hebben omdat jullie inzicht in Zijn wezen hebben, ben ik bang dat niemand van jullie het door mij gewenste resultaat haalt. Het kan dan ook geen kwaad dat jullie allemaal over deze vraag nadenken: de God waarin jullie geloven, is heel anders dan ik ben, dus wat is de essentie van jullie geloof in God? Hoe meer jullie geloven in jullie zogenaamde God, hoe verder jullie van mij afdwalen. Wat is dan de kern van deze kwestie? Ik weet zeker dat niemand van jullie ooit over deze kwestie heeft nagedacht, maar is de ernst van deze kwestie wel tot jullie doorgedrongen? Hebben jullie nagedacht over de gevolgen die het heeft als jullie met deze vorm van geloof doorgaan?

uit 'Hoe je de God op aarde kunt leren kennen' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 320

Ik waardeer de mensen enorm die niet achterdochtig zijn jegens anderen en ik mag ook degenen die openstaan voor de waarheid graag. Voor deze twee categorieën mensen zorg ik goed, want in mijn ogen zijn zij eerlijke mensen. Als je heel bedrieglijk bent, is je hart altijd op zijn hoede en koester je achterdocht tegen alles en iedereen. Daarom is je geloof in mij gebouwd op een fundament van achterdocht. Dergelijk geloof zal ik nooit erkennen. Zonder oprecht geloof ben je nog verder van echte liefde verwijderd. En als je aan God kunt twijfelen en naar eigen geloven over Hem kunt speculeren, ben je ongetwijfeld bedrieglijker dan wie ook. Je speculeert of God als de mens kan zijn: onvergeeflijk zondig, bekrompen, oneerlijk, onredelijk, zonder rechtvaardigheidsgevoel, geneigd tot kwaadaardige tactieken, verraderlijk en geslepen, genoeg scheppend in goddeloosheid en duisternis, enzovoort. Is het niet zo dat de mens zulke gedachten koestert omdat hij geen greintje kennis over God heeft? Dergelijk geloof is niets minder dan zonde! Bovendien geloven sommigen zelfs dat degenen die mij behagen niets anders dan vleiers en stroopsmeeders zijn. Mensen die daar niet goed in zijn, zouden dan niet welkom zijn en hun

plaats in het huis van God kwijtraken. Is dat alle kennis die jullie in al die jaren hebben vergaard? Is dat wat jullie hebben opgedaan? En jullie kennis over mij stopt niet bij deze misvattingen. Nog erger zijn jullie godslastering tegen Gods Geest en kwaadsprekerij over de hemel. Daarom zeg ik dat een dergelijk geloof als dat van jullie er alleen maar voor zorgt dat jullie verder van mij afdwalen en nog meer tegen mij opstaan. Tijdens vele jaren van werk hebben jullie veel waarheden gezien, maar weten jullie wat mijn oren hebben gehoord? Hoevelen onder jullie zijn bereid om de waarheid aan te nemen? Jullie geloven allemaal dat jullie bereid zijn om de prijs voor de waarheid te betalen, maar hoevelen hebben werkelijk omwille van de waarheid geleden? Jullie hart kent alleen ongerechtigheid, daarom geloven jullie dat iedereen, wie hij ook is, verdraaid en bedrieglijk is. Jullie geloven zelfs dat de vleesgeworden God, net als een normaal mens, zonder vriendelijk hart of welwillende liefde zou zijn. Jullie geloven bovendien dat alleen de God in de hemel een edel karakter en een barmhartige, welwillende aard bezit. En jullie geloven dat zo'n heilige niet bestaat, dat er alleen duisternis en kwaad op aarde heersen, terwijl God iets is waarop de mens zijn verlangen naar het goede en mooie projecteert, een legendarische door de mens bedachte figuur. Naar jullie idee is de God in de hemel zeer oprecht, rechtvaardig en groot, waardig om te worden aanbeden en bewonderd. Maar deze God op aarde is volgens jullie slechts een substituut en werktuig van de God in de hemel. Jullie geloven dat deze God niet gelijk kan zijn aan de God in de hemel en zeker niet in één adem met Hem genoemd kan worden. Wat de grootsheid en eer van God betreft, deze behoren tot de heerlijkheid van de God in de hemel. Maar wat de aard en de verdorvenheid van de mens betreft, deze zijn eigenschappen waar de God op aarde deel aan heeft. De God in de hemel is voor altijd verheven, terwijl de God op aarde voor altijd onbeduidend, zwak en incompetent is. De God in de hemel kent geen emotie, alleen rechtvaardigheid, terwijl de God op aarde alleen zelfzuchtige motieven heeft, en oneerlijk en onredelijk is. De God in de hemel kent geen enkel bedrog en blijft altijd trouw, terwijl de God op aarde altijd een oneerlijke kant heeft. De God in de hemel heeft de mens zeer lief, terwijl de God op aarde te weinig zorg aan de mens besteedt of hem zelfs helemaal negeert. Deze misplaatste kennis is reeds lang in jullie hart genesteld en blijft daar mogelijk ook in de toekomst hangen. Jullie beschouwen alle daden van Christus vanuit het standpunt van de onrechtvaardigen en beoordelen al Zijn werk, alsmede Zijn identiteit en wezen, vanuit het perspectief van de goddelozen. Jullie hebben een ernstige fout gemaakt en gedaan wat nooit iemand vóór jullie heeft gedaan. Jullie dienen namelijk alleen de verheven God in de hemel met een kroon op Zijn hoofd en slaan nooit acht op de God die jullie als zo onbeduidend beschouwen dat Hij onzichtbaar voor jullie is. Is dit niet jullie zonde? Is dit geen klassiek voorbeeld van jullie overtreding tegen de gezindheid van God? Jullie vereren de God in de hemel. Jullie aanbidden verheven beelden en achten lieden die om hun welsprekendheid worden geëerd. Je laat je graag gebieden door de God die je handen vult met rijkdommen en kijkt

reikhalzend uit naar de God die al je wensen kan vervullen. De Enige die je niet vereert, is deze God die niet verheven is. Het enige wat je haat, is omgang met deze God die niemand hoog kan achten. Het enige wat je niet wilt doen, is deze God dienen die je nooit een cent heeft gegeven. De Enige die je niet naar Hem kan laten verlangen, is deze niet geliefde God. Zo'n God kan je niet je horizon laten verbreden, het gevoel geven dat je een schat hebt gevonden en al helemaal niet je wensen vervullen. Waarom volg je Hem dan? Heb je wel eens over dergelijke vragen nagedacht? Je treedt door wat je doet niet alleen deze Christus met voeten, maar, nog belangrijker, ook de God in de hemel. Dit is denk ik niet de bedoeling van jullie geloof in God!

uit 'Hoe je de God op aarde kunt leren kennen' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 321

Jullie willen heel graag dat God behagen in jullie schept, toch zijn jullie heel ver weg van God. Wat is hier aan de hand? Jullie aanvaarden alleen Zijn woorden, maar niet Zijn behandeling of Zijn snoeiing. Jullie zijn nog minder in staat om al Zijn regelingen te aanvaarden, om volkomen geloof in Hem te hebben. Wat is hier dan aan de hand? Het komt erop neer dat jullie geloof een lege eierschaal is waar nooit een kuiken uit kan komen. Want jullie geloof heeft jullie niet de waarheid gebracht of leven geschonken, alleen maar een vermeend gevoel van steun en hoop. Jullie geloof in God is gericht op deze hoop en dit gevoel van steun, niet op de waarheid en het leven. Ik zeg dan ook dat jullie met jullie geloof alleen maar proberen in de gunst van God te komen door kruiperigheid en schaamteloosheid. Dat kan echt niet als waar geloof worden beschouwd. Hoe kan er een kuiken voortkomen uit dergelijk geloof? Met andere woorden, wat voor vruchten kan dergelijk geloof voortbrengen? Het doel van jullie geloof in God is God gebruiken om jullie doeleinden te bereiken. Is dit geen verder bewijs dat jullie de gezindheid van God beledigen? Jullie geloven in het bestaan van de God in de hemel maar ontkennen dat God op aarde bestaat. Ik keur jullie opvattingen echter niet goed. Ik prijs alleen de mensen die met beide benen op de grond blijven staan en de God op aarde dienen, maar nooit degenen die nooit de Christus erkennen die op aarde is. Hoe trouw zulke mensen ook aan de God in de hemel zijn, uiteindelijk zullen ze niet ontkomen aan mijn hand die de goddelozen straft. Deze mensen zijn de goddelozen. Zij zijn de goddelozen die tegen God opstaan en Christus nooit van harte hebben gehoorzaamd. Uiteraard behoren allen daartoe die Christus niet kennen en bovendien niet erkennen. Geloof je dat je kunt handelen zoals je wilt jegens Christus, zolang je maar trouw bent aan de God in de hemel? Dat is een misvatting! Je onwetendheid jegens Christus is onwetendheid jegens de God in de hemel. Hoe trouw je ook bent aan de God in de hemel, dat is niet meer dan holle praat en uiterlijk vertoon. De God op aarde zorgt er namelijk niet alleen voor dat de mens de waarheid en diepgaandere kennis ontvangt, maar zorgt er nog meer voor dat de

mens veroordeeld wordt en dat de goddelozen later op basis van de feiten gestraft worden. Heb je de waardevolle en schadelijke uitkomsten hier begrepen? Heb je die ervaren? Ik hoop dat jullie deze waarheid spoedig zullen begrijpen: om God te kennen, moet je niet alleen de God in de hemel kennen, maar, nog belangrijker, ook de God op aarde. Haal je prioriteiten niet door elkaar of zet het belangrijkste niet opzij voor wat op de tweede plaats komt. Alleen op deze manier kun je echt een goede relatie met God ontwikkelen, dicht bij God komen en je hart nader tot Hem brengen. Als je al jaren van het geloof bent en al lang met mij omgaat maar toch op afstand van mij blijft, dan moet je de gezindheid van God volgens mij wel vaak met voeten treden en zal je op het einde een zware afrekening wachten. Als je in de vele jaren van omgang met mij niet veranderd bent in een persoon die menselijkheid en waarheid kent, maar in tegendeel juist je kwaadaardige manier van doen in je aard hebt verweven, en als je jezelf niet alleen twee keer zo groots acht als voorheen maar je misvattingen jegens mij eveneens zo zijn toegenomen dat je mij als een bijkomstigheid beschouwt, dan zeg ik dat je aandoening niet meer oppervlakkig is maar tot diep in je binnenste is doorgedrongen. Je hoeft alleen nog maar te wachten tot je begrafenis geregeld wordt. Je hoeft me dan ook niet te smeken om je God te zijn, want je hebt een zonde begaan waar de dood op staat, een onvergeeflijke zonde. Ook al kon ik je genadig zijn, de God in de hemel zal erop staan om je leven te nemen. Je treedt de gezindheid van God namelijk zodanig met voeten dat het geen gewoon probleem meer is, maar een probleem van zeer ernstige aard. Tezijnertijd moet je mij niet de schuld geven dat ik je niet vooraf heb gewaarschuwd. Het komt allemaal hierop neer: als je met de Christus – de God op aarde – als een gewoon mens omgaat, dat wil zeggen: als je gelooft dat deze God slechts een mens is, zul je omkomen. Dit is mijn enige waarschuwing voor jullie allemaal.

uit 'Hoe je de God op aarde kunt leren kennen' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 322

In de mens bestaat alleen het onzekere woord van geloof, maar de mens weet niet waar geloof uit bestaat, laat staan waarom hij geloof heeft. De mens begrijpt te weinig en de mens zelf komt ook nog eens van alles te kort; hij heeft nauwelijks geloof in mij, terwijl hij onbedachtzaam en onwetend is. Ondanks dat hij niet weet wat geloof is en ook niet waarom hij in mij gelooft, blijft hij toch obsessief geloven. Wat ik van de mens vraag, is niet alleen dat hij op deze manier obsessief een beroep op mij doet of op een onsamenhangende wijze in mij gelooft. Want het werk dat ik verricht is voor de mens, zodat hij mij kan zien en mij leert kennen, niet om de mens onder de indruk te laten zijn en naar mij te laten kijken in een nieuw licht vanwege mijn werk. Ik heb eerder veel tekenen en wonderen laten zien en veel mirakelen verricht. De Israëlieten in die tijd toonden mij enorme bewondering en vereerden mijn buitengewone bekwaamheid om de

zieken te genezen en demonen uit te drijven. In die tijd dachten de Joden dat mijn genezende krachten meesterlijk en buitengewoon waren. Vanwege vele van zulke daden van mij, beschouwden zij mij allen met respect; ze voelden grote bewondering voor al mijn krachten. Dus iedereen die mij wonderen zag verrichten, volgde mij op de voet, zodat duizenden mij omringden om mij de zieken te zien genezen. Ik liet zoveel tekenen en wonderen zien, maar de mens beschouwde mij slechts als een meesterlijke arts; ik sprak ook veel onderwijzende woorden tot de mensen in die tijd, maar ze beschouwden mij slechts als een leraar die superieur is aan zijn discipelen! Zelfs tot op de dag van vandaag, nadat mensen de historische verslagen van mijn werk hebben gezien, blijft hun interpretatie dat ik een geweldige arts ben die de zieken geneest en een leraar voor de onwetenden. En zij hebben bepaald dat ik de barmhartige Heer Jezus Christus ben. Degenen die de Schrift interpreteren, hebben misschien mijn vaardigheden in genezing overtroffen, of zijn misschien zelfs discipelen die hun leraar nu hebben overtroffen, toch schatten zulke mensen van grote naam, van wie de namen bekend zijn over de hele wereld, mij zo laag in alsof ik slechts een arts zou zijn! Mijn daden zijn groter in aantal dan de zandkorrels van het strand, en mijn wijsheid is groter dan die van al de zonen van Salomo, toch zien mensen mij alleen als een arts met weinig aanzien en een onbekende leraar van mensen! Zoveel mensen geloven in mij alleen maar zodat ik hen zou kunnen genezen. Zoveel mensen geloven in mij alleen maar zodat ik mijn krachten zou kunnen gebruiken om onreine geesten uit hun lichaam te verdrijven. En zoveel mensen geloven in mij alleen maar om wellicht vrede en vreugde van mij te kunnen ontvangen. Zoveel mensen geloven in mij alleen maar om grotere materiële rijkdom van mij te eisen. Zoveel mensen geloven in mij alleen maar om dit leven in vrede door te brengen en om veilig en gezond te zijn in de toekomstige wereld. Zoveel mensen geloven in mij om het lijden van de hel te vermijden en de zegeningen van de hemel te ontvangen. Zoveel mensen geloven in mij enkel vanwege tijdelijke troost, zonder ernaar te streven in de komende wereld iets te bereiken. Toen ik mijn woede over de mensheid bracht en alle vreugde en vrede terugnam die deze eens bezat, begon de mens te twijfelen. Toen ik de mens het lijden van de hel gaf en de zegeningen van de hemel teruggeiste, veranderde de schaamte van de mens in kwaadheid. Toen de mens mij vroeg om hem te genezen, besteedde ik geen aandacht aan hem en voelde ik een afkeer jegens hem. De mens ging ver weg van mij en zocht daarvoor in de plaats de weg van kwaadaardige geneeskunde en tovenarij. Toen ik alles wegnam wat de mensen van mij hadden geëist, verdween iedereen spoorloos. Dus zeg ik dat de mens geloof in mij heeft, omdat ik te veel genade schenk, en er veel te veel is om te verkrijgen. De Joden geloofden in mij vanwege mijn genade en volgden mij, waar ik ook ging. Deze onwetende mensen met beperkte kennis en ervaring wilden alleen de tekenen en wonderen zien die ik toonde. Ze beschouwden mij als het hoofd van het huis van de Joden die de grootste wonderen kon verrichten. Daarom spraken zij onderling in grote verwarring, toen ik demonen uit mensen

verdreef; ze zeiden dat ik Elia ben, dat ik Mozes ben, dat ik de oudste van alle profeten ben, dat ik de grootste van alle artsen ben. Afgezien van het feit dat ik zelf zeg dat ik het leven, de weg en de waarheid ben, kan niemand mijn wezen of mijn identiteit kennen. Afgezien van het feit dat ik zelf zeg dat de hemel de plaats is waar mijn Vader leeft, wist niemand dat ik de Zoon van God en God Zelf ben. Afgezien van het feit dat ik zelf zeg dat ik de mensheid verlossing zal brengen en haar zal vrijkopen, wist niemand dat ik de Verlosser van de mensheid ben; mensen kenden mij alleen als een welwillende en medelevende man. En afgezien van het feit dat ik zelf in staat ben om alles van mij uit te leggen, kende niemand mij, en niemand geloofde dat ik de Zoon van de levende God ben. De mens heeft alleen op zo'n manier vertrouwen in mij en houdt mij op deze manier voor de gek. Hoe kan de mens van mij getuigen als hij zulke zienswijzen over mij heeft?

uit 'Wat weet jij over het geloof?' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 323

Mensen geloven al heel lang in God, toch hebben de meesten geen begrip van dit woord 'God'. Ze volgen gewoon de meute zonder verder benul. Ze hebben geen idee waarom mensen precies in God moeten geloven of wat God precies is. Als mensen alleen weten dat ze in God moeten geloven en Hem moeten volgen, maar niet weten wat God is en God ook niet begrijpen, is dit dan niet de grootste grap ter wereld? Ook al hebben mensen inmiddels veel hemelse mysteries gezien en veel diepzinnige kennis gehoord die de mens nooit eerder had begrepen, tasten ze in het duister wat betreft veel van de elementaire vooralsnog niet-overwogen waarheden. Sommige mensen zeggen misschien: "We geloven al jarenlang in God. Hoezo weten we niet wat God is? Doet dat ons niet tekort?" Maar in werkelijkheid heeft niemand enig begrip van al dit huidige werk, ook al volgt iedereen mij tegenwoordig. Ze laten zelfs de duidelijkste en simpelste vragen varen, hoeveel temeer dan zulke zeer ingewikkelde vragen als die omtrent God. Je moet weten dat de vragen die je wegwuift en die je niet kunt ontdekken, de vragen zijn die je juist moet begrijpen, want je volgt alleen maar de meute zonder aandacht te schenken aan en je te bekommeren om waar je jezelf mee moet uitrusten. Weet je echt waarom je geloof in God moet hebben? Weet je werkelijk wat God is? Weet je echt wat de mens is? Als je als mens die in God gelooft deze dingen niet begrijpt, verlies je dan niet de waardigheid van een gelovige in God? Mijn werk is nu: mensen hun wezen laten begrijpen, alles wat ik doe laten begrijpen en hen het ware gezicht van God laten leren kennen. dit is het slotstuk van mijn managementplan, de laatste fase van mijn werk. Daarom vertel ik jullie alle mysteries van het leven van tevoren, zodat jullie die allemaal van mij kunnen aannemen. Aangezien dit het werk van het eindtijdperk is, moet ik jullie alle waarheden van het leven vertellen die jullie nooit eerder hebben ontvangen, zelfs als jullie ze niet kunnen verteren en niet kunnen verdragen, omdat jullie simpelweg te beperkt en te

slecht uitgerust zijn. Ik wil mijn werk tot een einde brengen, al mijn vereiste werk voltooien en jullie volledig informeren inzake mijn opdracht voor jullie, zodat jullie niet weer afdwalen en vallen voor de misleidingen van de boze wanneer de duisternis neerdaalt. Er zijn veel wegen die jullie begrip te boven gaan, veel zaken die jullie niet begrijpen. Jullie zijn zo onwetend. Ik ken jullie gestalte en jullie tekortkomingen goed. Dus ook al zijn er veel woorden die jullie niet zullen kunnen verteren, ik wil jullie al deze waarheden die jullie nooit eerder hebben ontvangen toch vertellen — want ik blijf me gezien jullie huidige gestalte zorgen maken of jullie wel getuigenis voor mij kunnen afleggen. Het is niet zo dat ik jullie kleiner. Jullie zijn allemaal beesten die mijn formele training niet hebben doorlopen en het is echt bedenkelijk hoeveel glorie er in jullie is. Hoewel ik enorm veel energie in mijn werk ten behoeve van jullie heb gestoken, lijkt het erop dat er praktisch geen positieve elementen in jullie te vinden zijn, terwijl de negatieve elementen op één hand zijn te tellen en alleen dienen als getuigenissen die Satan te schande maken. Vrijwel al het andere in jullie is Satans gif. Jullie lijken voor mij alsof jullie niet meer te redden zijn. Zoals de zaken er voor staan, kijk ik naar de verschillende uitdrukkingen en houdingen van jullie en ken ik eindelijk jullie werkelijke gestalte. Daarom maak ik me voortdurend zorgen over jullie: zal de mens aan zichzelf overgeleverd echt beter of hetzelfde af zijn, vergeleken met hoe hij nu is? Maken jullie je niet druk om jullie kinderlijke gestalte? Kunnen jullie echt als het uitverkoren volk van Israël zijn, trouw aan mij en aan mij alleen onder alle omstandigheden? Wat in jullie is geopenbaard, is niet het kattenkwaad van kinderen die van hun ouders zijn afgedwaald, maar de beestachtigheid die naar boven komt in dieren buiten het bereik van de zweep van hun meester. Jullie moeten jullie aard kennen, die tevens de zwakte is van jullie allemaal, jullie gemeenschappelijke kwaal. Mijn enige aansporing voor jullie vandaag is dan ook om als getuige voor mij te staan. Laat onder geen enkele omstandigheid de oude ziekte weer oplaaien. Getuigen is het belangrijkste. Dat is de kern van mijn werk. Jullie moeten mijn woorden aanvaarden zoals Maria Jehova's openbaring aanvaardde die tot haar kwam in een droom, geloven en vervolgens gehoorzamen. Alleen dit wordt als zuiver gekwalificeerd. Want jullie horen mijn woorden het meest, jullie zijn het meest door mij gezegend. Ik geef jullie al mijn waardevolle bezittingen en schenk jullie absoluut alles. Jullie gestalte en dat van het volk van Israël verschillen echter heel erg van elkaar, laten echt een wereld van verschil zien. Toch ontvangen jullie in vergelijking met hen zoveel meer. Terwijl zij smachten naar mijn verschijning, brengen jullie plezierige dagen met mij door en delen jullie in mijn rijkdom. Wat geeft jullie in vergelijking het recht om te sputteren en te twisten met mij en een deel van mijn bezittingen te eisen? Krijgen jullie niet genoeg? Ik geef jullie zoveel, maar wat jullie in ruil daarvoor aan mij geven, is hartverscheurend verdriet en angst en onbedwingbare wrok en ontevredenheid. Jullie zijn te weerzinwekkend, toch zijn jullie ook meelijwekkend, dus kan ik niet anders dan al mijn wrok inslikken en steeds weer stem geven aan mijn bezwaren tegen jullie.

Gedurende al deze duizenden jaren werk heb ik nooit eerder bezwaren tegen de mensheid ingebracht, omdat ik heb ontdekt dat in de geschiedenis van de ontwikkeling van de mensheid alleen de bedriegerijen onder jullie het bekendst zijn. Zij zijn jullie nagelaten als een waardevolle erfenis door de beroemde voorouder uit de oudheid. Ik haat die onmenselijke zwijnen en honden. Jullie zijn te gewetenloos! Jullie karakter is te barbaars! Jullie hart is te verstokt! Als ik deze woorden van mij en dit werk van mij mee naar de Israëlieten had genomen, zou ik lang geleden al glorie hebben verkregen. Maar dat is onder jullie niet zo. Onder jullie zijn alleen maar wrede onverschilligheid, jullie liefdeloosheid en jullie uitvluchten te vinden. Jullie zijn te ongevoelig en te waardeloos!

uit 'Wat is jouw begrip van God?' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 324

Jullie zouden nu allemaal moeten begrijpen wat geloven in God echt betekent. De betekenis van geloof in God waarover ik eerder heb gesproken, heeft te maken met jullie positieve intrede. Daarover ga ik het vandaag niet hebben. Vandaag wil ik de essentie van jullie geloof in God analyseren. Dit betekent vanzelfsprekend dat ik jullie vanuit het negatieve aspect leid. Als ik dat niet doe, zullen jullie nooit je ware gezicht kennen en zullen jullie altijd maar blijven opscheppen over hoe vroom en trouw jullie wel niet zijn. Met andere woorden, als ik de lelijkheid die diep in jullie harten schuilt niet aan het licht breng, zullen jullie een kroon opzetten en alle glorie aan jezelf toekennen. Jullie hooghartige en arrogante aard zet jullie ertoe aan jullie eigen geweten te verraden, in opstand te komen tegen Christus en Hem te weerstaan, en jullie lelijkheid te laten zien en zo jullie bedoelingen, opvattingen, buitensporige verlangens en ogen vol hebzucht bloot te leggen. En toch blijven jullie beweren dat jullie je leven zullen wijden aan het werk van Christus, en steeds opnieuw herhalen jullie de waarheden die Christus lang geleden gesproken heeft. Dit is jullie 'geloof'. Dit is jullie 'geloof zonder onzuiverheid'. Ik heb de mens altijd al aan een heel strenge norm gehouden. Als aan jouw loyaliteit achterliggende bedoelingen en voorwaarden verbonden zijn, heb ik je zogenaamde loyaliteit liever niet, want ik verafschuw mensen die mij met hun bedoelingen misleiden en mij met voorwaarden chanteren. Ik wil alleen dat de mens absoluut loyaal is aan mij, en dat hij alles doet omwille en ter bewijs van dat ene woord: geloof. Ik veracht de mooie woorden die jullie gebruiken om mij te verheugen. Ik behandel jullie immers met volkomen oprechtheid en dus wil ik dat jullie mij, op jullie beurt, waar geloof betonen. Wat geloof betreft, denken veel mensen misschien dat ze God volgen omdat ze geloof hebben, anders zouden ze zulk lijden niet verdragen. Laat me je dan dit vragen: Hoe komt het dat je God nooit vereert, ook al geloof je in Zijn bestaan? Hoe komt het dat je de vreze Gods niet in je hart hebt als je in Zijn bestaan gelooft? Je erkent dat Christus de incarnatie

van God is, waarom heb je dan zoveel minachting voor Hem? Waarom handel je zo respectloos naar Hem? Waarom oordeel je openlijk over Hem? Waarom bespioneer je altijd Zijn bewegingen? Waarom onderwerp je je niet aan Zijn ordeningen? Waarom handel je niet in overeenstemming met Zijn woord? Waarom pers je Hem af en beroof je Hem van Zijn offergaven? Waarom spreek jij namens Christus? Waarom beoordeel jij of Zijn werk en Zijn woord correct zijn? Waarom durf je Hem achter Zijn rug te belasteren? Is dit – en er zijn nog meer voorbeelden – wat jullie geloof inhoudt?

Alles wat jullie zeggen en doen maakt de elementen van ongeloof in Christus zichtbaar die jullie in je meedragen. Jullie beweegredenen en doelen voor wat jullie doen, zijn doordrenkt van ongeloof; zelfs het gevoel dat voortkomt uit de blik in jullie ogen is besmet met dergelijke elementen. Met andere woorden, elk van jullie draagt elementen van ongeloof met zich mee, elke minuut van de dag. Dit betekent dat jullie elk moment het gevaar lopen Christus te verraden. Want het bloed dat door jullie aderen stroomt is vervuld met het ongeloof in de vleesgeworden God. Daarom zeg ik dat jullie op de weg van het geloof in God dan ook geen voetafdrukken van betekenis achterlaten. Jullie reis langs de weg van het geloof in God heeft geen stevig fundament en in plaats daarvan geloven jullie in ‘de automatische piloot’. Jullie zijn altijd sceptisch over het woord van Christus en kunnen het niet meteen in praktijk brengen. Dat is de reden waarom jullie geen geloof in Christus hebben. Een andere reden dat jullie niet in Christus geloven is dat jullie altijd opvattingen over Hem hebben. Steeds weer zijn jullie sceptisch over het werk van Christus. Steeds weer is het woord van Christus tot dovemansoren gericht. Wat Christus ook doet, steeds weer hebben jullie er een mening over, zonder het echt te kunnen begrijpen. Steeds weer vinden jullie het moeilijk jullie eigen opvattingen opzij te zetten, ongeacht de uitleg die jullie krijgen, en ga zo maar door. Dit zijn allemaal elementen van ongeloof die zich in jullie harten vermengd hebben. Hoewel jullie het werk van Christus volgen en nooit achterblijven, is er toch te veel rebellie in jullie hart. Deze rebellie is een onzuiverheid in jullie geloof in God. Misschien zijn jullie het er niet mee eens, maar als je daarin niet je eigen achterliggende bedoelingen herkent, zul je zeker omkomen. Want God vervolmaakt alleen diegenen die echt in Hem geloven, niet diegenen die sceptisch tegenover Hem staan en al helemaal niet diegenen die Hem schoorvoetend volgen ook al hebben ze nooit geloofd dat Hij God is.

uit ‘Ben jij iemand die waarlijk in God gelooft?’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Dagelijkse woorden van God Fragment 325

Sommige mensen verheugen zich niet in de waarheid en nog minder in het oordeel. In plaats daarvan verheugen ze zich in hun macht en rijkdommen. Dat soort mensen wordt machtzoekers genoemd. Zij komen uitsluitend af op die geloofsgemeenschappen in de wereld die

invloed hebben en op die geestelijk leiders en leraren die van een theologische hogeschool komen. Ondanks dat ze de weg van de waarheid hebben aanvaard, blijven ze sceptisch en zijn ze niet in staat zichzelf volledig toe te wijden. Ze praten over offers brengen voor God, maar hun ogen zijn gericht op de grote geestelijk leiders en leraren, en Christus wordt opzijgeschoven. Hun hart is vol van roem, fortuin en glorie. Ze geloven er niets van dat zo'n onaanzienlijke man in staat is zovelen te overwinnen, dat iemand die zo onopvallend is, in staat is mensen te vervolmaken. Ze geloven er niets van dat deze stumperds die tussen het vuil en de mesthopen leven de mensen zijn die door God zijn uitverkoren. Als dát soort mensen door God gered zou worden, denken ze, zou het de wereld op zijn kop zijn en iedereen zou in een deuk liggen van het lachen. Ze geloven dat als God zulke sukkelaars uitkiest om te worden vervolmaakt, die hoge heren God Zelf zouden worden. Hun perspectief is besmet met ongeloof; sterker nog, het zijn belachelijke beesten. Want zij hechten alleen waarde aan positie, prestige en macht. Wat zij hoogachten, zijn grote groepen en geloofsgemeenschappen. Ze hebben geen enkel respect voor diegenen die geleid worden door Christus. Ze zijn niet meer dan verraders die zich van Christus, de waarheid en het leven hebben afgekeerd.

Wat jij bewondert, is niet de nederigheid van Christus, maar die valse herders met aanzien. Je houdt niet van de lieflijkheid of de wijsheid van Christus, maar van die lichtzinnige figuren die omgang hebben met de verachtelijke wereld. Je lacht om de pijn van Christus, die geen plaats heeft om Zijn hoofd neer te leggen, maar bewondert die levenloze wezens die offeranden weggapen en zich wentelen in losbandigheid. Je bent niet bereid zij aan zij met Christus te lijden, maar stort je maar al te graag in de armen van die roekeloze antichristenen, hoewel ze je alleen maar vlees, alleen maar letters en alleen maar controle geven. Zelfs nu keert je hart zich nog steeds naar hen, hun reputatie, hun status en hun invloed. Maar je blijft bij een houding waarin je het werk van Christus moeilijk te verteren vindt en je bent niet bereid het te aanvaarden. Daarom zeg ik dat je niet het geloof hebt dat inhoudt dat je Christus erkent. De enige reden waarom je Hem tot op de dag van vandaag hebt gevolgd, is alleen omdat je geen andere keuze had. Een reeks imposante beelden rijzen altijd maar weer op in je hart. Je kunt alles wat ze zeggen en doen, hun invloedrijke woorden en handen, maar niet vergeten. In jullie hart zijn ze voor altijd oppermachtig en voor altijd helden. Maar de Christus van vandaag niet. Hij is altijd maar weer onbetekenend in je hart en altijd maar weer is Hij je eerbied niet waard. Want Hij is veel te gewoon, heeft veel te weinig invloed en is allesbehalve verheven.

Hoe dan ook, ik zeg dat al diegenen die de waarheid niet waarderen ongelovigen zijn en verraders zijn van de waarheid. Dat soort mensen zal nooit de goedkeuring van Christus ontvangen. Heb je nu vastgesteld hoeveel ongeloof er in je is? En hoeveel verraad van Christus? Ik doe een dringend beroep op je: aangezien je de weg van de waarheid hebt gekozen, moet je

jezelf daar met je hele hart aan toewijden; wees niet ambivalent of halfslachtig. Je moet begrijpen dat God niet toebehoort aan de wereld of aan welke afzonderlijke persoon dan ook, maar aan al diegenen die echt in Hem geloven, al diegenen die Hem aanbidden en al diegenen die Hem toegewijd en trouw zijn.

uit 'Ben jij iemand die waarlijk in God gelooft?' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 326

Het geloof in God van mensen is erop gericht om een geschikte bestemming en alle genade onder de zon van God te ontvangen, om God hun dienaar te maken, om God een vredige, vriendschappelijke relatie met hen te laten onderhouden en om nooit een conflict tussen hen te laten ontstaan. Dat wil zeggen: hun geloof in God verwacht van God de belofte om aan al hun eisen te voldoen, om alles aan ze te geven waar ze om bidden, zoals dat in de Bijbel staat: "Ik zal naar al jullie gebeden luisteren." Zij verwachten dat God over niemand oordeelt of niemand aanpakt, aangezien God altijd de vriendelijke Heiland Jezus is, die altijd en overal een goede relatie met mensen onderhoudt. Hun manier van geloven is als volgt: ze stellen gewoon schamteloze eisen aan God en hebben daarbij het idee dat Hij die gewoon blindelings voor ze zal inwilligen, of ze nu opstandig of gehoorzaam zijn. Ze blijven gewoon voortdurend 'schulden van God innen', in de overtuiging dat Hij die, zonder Zich te verzetten, moet 'terugbetalen' en bovendien tweemaal zoveel moet betalen; ze hebben het idee dat God, of Hij nu iets van ze gekregen heeft of niet, alleen door hen gemanipuleerd kan worden en dat Hij niet eigenmachtig mensen kan orkestreren en dat Hij al helemaal niet, wanneer Hij wil en zonder hun toestemming, eigenmachtig aan mensen Zijn wijsheid en rechtvaardige gezindheid mag openbaren die vele jaren verborgen zijn gebleven. Zij belijden simpelweg hun zonden aan God in de overtuiging dat God die gewoon zal vergeven, dat het Hem niet de keel uit gaat hangen en dat dit zo altijd maar door zal gaan. Zij vertellen God simpelweg wat Hij moet doen en Hij gehoorzaamt gewoon, want in de Bijbel staat dat God niet is gekomen om door de mens gediend te worden, maar om te dienen, en dat Hij is gekomen om dienaar van de mens te zijn. Hebben jullie niet altijd op deze manier geloofd? Wanneer jullie niets van God kunnen krijgen, willen jullie graag wegrekken. En wanneer jullie iets niet begrijpen, raken jullie erg verbitterd en gaan jullie zelfs zo ver dat jullie met allerlei krachttermen smijten. Jullie staan God simpelweg niet toe om Zijn wijsheid en wonder volledig te uiten, maar jullie willen alleen maar genieten van tijdelijk gemak en comfort. Tot nu toe spreken uit jullie houding in jullie geloof in God dezelfde oude opvattingen. Als God jullie maar een greintje grootsheid toont, worden jullie al ongelukkig; zien jullie nu precies hoe jullie gestalte is? Denk niet dat jullie allemaal trouw zijn aan God terwijl jullie oude opvattingen in feite niet zijn veranderd. Wanneer je niets overkomt, denk je dat alles voor de wind gaat en

heb je God tot het uiterste lief. Maar overkomt je iets kleins, dan kom je in het dodenrijk terecht. Is dit je trouw aan God?

uit 'Jullie moeten de zegeningen van status opzijzetten en Gods wil begrijpen om de mens heil te brengen' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 327

Onder het zoeken hebben jullie te veel individuele noties, hoop en toekomsten. Het huidige werk is bedoeld om jullie verlangen naar status en jullie buitensporige verlangens aan te pakken. Hoop, status en noties zijn allemaal klassieke weergaven van een satanische gezindheid. De enige reden waarom deze dingen bestaan in de harten van de mensen is dat het gif van Satan altijd hun gedachten aantast, en dat mensen er nooit in slagen deze verzoeken van Satan van zich af te schudden. Ze leven te midden van de zonde, en toch geloven ze niet dat het zonde is en blijven ze denken: wij geloven in God, dus Hij moet ons zegenen en alles voor ons regelen zoals het hoort. Wij geloven in God, dus moeten we wel superieur zijn aan anderen, en we moeten wel meer status en meer toekomst hebben dan wie dan ook. Omdat we in God geloven, moet Hij ons grenzeloze zegeningen brengen. Anders zou het niet geloven in God heten. Jarenlang hebben de gedachten waarop mensen hebben vertrouwd om te overleven hun harten aangetast, zozeer dat ze verraderlijk, laf en verachtelijk zijn geworden. Niet alleen ontbreekt het hun aan wilskracht en vastberadenheid, ze zijn ook inhalig, arrogant en eigenzinnig geworden. Ze hebben totaal geen vastberadenheid die hen zelf overstijgt, en bovendien hebben ze geen greintje lef om de banden van deze duistere invloeden af te schudden. De gedachten en levens van mensen zijn zo verrot, dat hun perspectieven op het geloof in God nog steeds ondraaglijk wanstaltig zijn, en zelfs wanneer mensen het hebben over hun perspectieven op het geloof in God is dat gewoon ondraaglijk om aan te horen. Mensen zijn allemaal laf, incompetent, verachtelijk en breekbaar. Ze voelen geen afkeer van de duistere machten en geen liefde voor het licht en de waarheid; in plaats daarvan doen ze wat ze maar kunnen om die uit te drijven. Zijn jullie gedachten en perspectieven van het moment niet precies zo? "Omdat ik in God geloof, moet ik simpelweg overladen worden met zegeningen, en moet het zeker zijn dat mijn status nooit zakt en dat die hoger blijft dan de status van ongelovigen." Dat soort perspectief hebben jullie niet gedurende maar één of twee jaar vanbinnen gekoesterd, maar gedurende vele jaren. Jullie transactionele denkwijze is overontwikkeld. Hoewel jullie tegenwoordig bij deze stap aangekomen zijn, hebben jullie de status nog altijd niet laten varen, maar spannen jullie je continu in om ernaar te informeren en er iedere dag zorgvuldig op te letten, en zijn jullie doodsbang dat op een dag jullie status verloren zal zijn en jullie naam verkwanseld. Mensen hebben hun verlangen naar gerief nooit afgelegd. Dus, nu ik vandaag op deze manier over jullie oordeel, welke mate van begrip

zullen jullie uiteindelijk hebben? Jullie zullen zeggen dat hoewel jullie status niet hoog is, jullie toch door God zijn verheven. Omdat jullie van lage geboorte zijn, hebben jullie geen status, maar jullie verwerven status omdat God jullie verheft – dit is iets wat Hij jullie heeft geschonken. Tegenwoordig kunnen jullie persoonlijk Gods training, Zijn tuchtiging en Zijn oordeel ontvangen. Dit is, in zelfs nog sterkere mate, Zijn verheffing. Jullie kunnen persoonlijk Zijn zuivering en vuur ontvangen. Dit is Gods grote liefde. Door de eeuwen heen is er niemand geweest die Zijn zuivering en vuur heeft ontvangen, en niemand is in staat geweest vervolmaakt te worden door Zijn woorden. God spreekt nu met jullie van aangezicht tot aangezicht; Hij zuivert jullie en onthult jullie innerlijke opstandigheid – dit is werkelijk Zijn verheffing. Welke mogelijkheden hebben mensen? Of ze nu de zonen van David zijn of de afstammelingen van Moab, al met al zijn mensen schepselen die niets hebben wat het waard is om over op te scheppen. Omdat jullie Gods schepselen zijn, moeten jullie je plicht als schepsel doen. Er worden geen andere eisen aan jullie gesteld. Dit is hoe jullie moeten bidden: “O, God! Of ik nou status heb of niet, nu begrijp ik mezelf. Als mijn status hoog is, komt dat door uw verheffing, en als deze laag is, komt dat door uw verordening. Alles ligt in uw handen. Ik heb geen keuzes en ook geen klachten. U hebt verordend dat ik geboren zou worden in dit land en onder dit volk, en het enige wat ik moet doen, is volledig gehoorzaam zijn onder uw heerschappij, omdat alles binnen uw verordening valt. Ik schenk geen aandacht aan status; ik ben immers maar een schepsel. Als u mij in de put van de afgrond plaatst, in de poel van vuur en zwavel, ben ik maar een schepsel. Als u mij gebruikt, ben ik een schepsel. Als u mij vervolmaakt, ben ik nog altijd een schepsel. Als u mij niet vervolmaakt, zal ik nog steeds van u houden, want ik ben niets meer dan een schepsel. Ik ben niets meer dan een minuscuul schepsel, geschapen door de Heer van de schepping, maar één iemand onder alle geschapen mensen. U was het die mij schiep, en nu hebt u mij opnieuw in uw handen geplaatst om met mij te doen wat u wilt. Ik ben bereid uw gereedschap en uw contrast te zijn, omdat alles is naar uw verordening. Niemand kan het veranderen. Alle dingen en alle gebeurtenissen liggen in uw handen.” Wanneer de tijd komt waarop je niet langer over status zult denken, zul je die afschudden. Pas dan kun je vol vertrouwen en moedig zoeken, en pas dan kan je hart zich bevrijden van enige beperkingen. Als de mensen eenmaal van deze dingen zijn losgemaakt, zullen ze geen zorgen meer hebben. Wat zijn de zorgen van de meesten van jullie op dit moment? Jullie zijn altijd beperkt door status en voortdurend bezorgd over jullie eigen vooruitzichten. Jullie bladeren voortdurend door Gods uitspraken en willen graag gezegden lezen over de bestemming van de mens, en weten wat jullie vooruitzichten zijn en wat jullie bestemming zal zijn. Jullie vragen je af: “Heb ik werkelijk vooruitzichten? Heeft God ze weggenomen? God zegt alleen dat ik een contrast ben; wat zijn dan mijn vooruitzichten?” Het valt jullie zwaar om je vooruitzichten en je lot opzij te zetten. Jullie zijn nu volgers, en jullie hebben enig begrip verkregen van deze fase van het werk. Maar

jullie hebben je verlangen naar status nog altijd niet opzijgezet. Als jullie status hoog is, zoeken jullie goed, maar als jullie status laag is, zoeken jullie niet langer. Jullie denken aldoor aan de zegeningen van status. Hoe komt het dat de meeste mensen geen afstand kunnen nemen van negativiteit? Is het antwoord niet stevast dat het door sombere vooruitzichten komt? Zodra Gods uitspraken gedaan worden, proberen jullie er snel achter te komen wat je status en identiteit werkelijk zijn. Jullie geven de voorkeur aan status en identiteit, en verwijzen visie naar de tweede plaats. Op de derde plaats komt iets wat jullie moeten binnengaan, en op de vierde plaats komt Gods huidige wil. Jullie kijken eerst of Gods titel voor jullie, ‘contrasten’, wel of niet is veranderd. Jullie lezen en lezen, en wanneer jullie zien dat de titel ‘contrast’ verwijderd is, worden jullie blij en danken jullie God uitbundig en loven jullie Zijn grote kracht. Maar als jullie zien dat jullie nog altijd contrasten zijn, raken jullie overstuur en is het meteen gedaan met de aandrijving vanuit jullie harten. Hoe meer je op deze manier zoekt, des te minder je zult oogsten. Hoe groter iemands verlangen naar status, hoe strenger hij behandeld zal moeten worden en hoe meer hij grote loutering zal moeten ondergaan. Zulke mensen zijn waardeloos! Ze moeten in afdoende mate behandeld en geoordeeld worden, zodat ze deze dingen helemaal loslaten. Als jullie op deze manier streven tot het einde, zullen jullie niets oogsten. Wie het leven niet nastreeft, kan niet getransformeerd worden, en wie niet snakt naar de waarheid, kan de waarheid niet verwerven. Je richt je niet op het nastreven van persoonlijke transformatie en intreden, maar op extravagante wensen en dingen die je liefde voor God beperken en verhinderen dat je dichtbij Hem komt. Kunnen die dingen je transformeren? Kunnen ze je het koninkrijk binnenbrengen? Als het doel van je streven niet het zoeken van de waarheid is, kun je net zo goed deze gelegenheid te baat nemen en terugkeren naar de wereld om het daar te maken. Je tijd op deze manier verspillen is het echt niet waard – waarom zou je jezelf pijnigen? Is het niet zo dat je van allerlei dingen zou kunnen genieten, daar in de prachtige wereld? Geld, mooie vrouwen, status, ijdelheid, familie, kinderen, enzovoorts – zijn deze producten van de wereld niet de beste dingen waar je van kunt genieten? Wat voor nut heeft het om hier rond te zwerven op zoek naar een plek waar je gelukkig kunt zijn? De Mensenzoon kan nergens Zijn hoofd neerleggen, hoe zou jij dan een gerieflijke plek kunnen hebben? Hoe zou Hij voor jou een prachtige, gerieflijke plek kunnen scheppen? Is dat mogelijk? Naast mijn oordeel, kun je tegenwoordig alleen leringen over de waarheid ontvangen. Je kunt geen comfort van mij ontvangen en je kunt niet het bed van rozen krijgen waar je dag en nacht naar verlangt. Ik zal je de rijkdommen van de wereld niet schenken. Als je oprecht streeft, ben ik bereid je de volledige weg van het leven te geven, zodat je kunt zijn als een vis die weer in het water is. Als je niet oprecht streeft, zal ik het allemaal terugnemen. Ik ben niet bereid de woorden van mijn mond te geven aan hen die gretig zijn het gerieflijk te hebben, die net als varkens en honden zijn!

Dagelijkse woorden van God Fragment 328

Onderzoeken of je rechtvaardigheid toepast in alles wat je doet, en of al je daden geobserveerd worden door God, zijn de gedragsprincipes van hen die in God geloven. Jullie zullen rechtvaardig genoemd worden omdat jullie in staat zijn God tevreden te stellen, en omdat jullie Gods verzorging en bescherming accepteren. In Gods ogen zijn al degenen die Gods verzorging, Zijn bescherming en perfectie accepteren, en die door Hem gewonnen worden rechtvaardig en zij worden door God liefkozend bekeken. Hoe meer jullie de woorden van God aannemen in het hier en nu, des te meer jullie in staat zijn Gods wil te ontvangen en te begrijpen, en zo kunnen jullie Gods woorden naleven en aan Zijn eisen voldoen. Dit is Gods opdracht voor jullie en wat jullie behoren te bereiken. Als jullie opvattingen gebruiken om God aan af te meten en af te bakenen, alsof God een onveranderlijk aarden beeld was, en als jullie God afbakenen binnen de Bijbel, en Hem proberen te vatten in een beperkte reikwijdte van werk, dan bewijst dat, dat jullie God veroordeeld hebben. Omdat, in hun harten, de Joden uit het tijdperk van het Oude Testament God in de vorm van een afgod goten, alsof God alleen de Messias genoemd kon worden en enkel Hij die de Messias genoemd werd God was, en omdat de mensen God dienden en aanbaden alsof Hij een (levenloos) aarden beeld was, nagelden ze de Jezus van die tijd aan het kruis, veroordeelden ze Hem ter dood, veroordeelden ze de onschuldige Jezus ter dood. God had geen misdaad begaan, maar de mens spaarde God niet en veroordeelde Hem zonder te aarzelen ter dood. Dus werd Jezus gekruisigd. De mens gelooft altijd dat God onveranderlijk is, en definieert Hem volgens de Bijbel, alsof de mens Gods management doorzien heeft, alsof alles wat God doet in de handen van de mens ligt. De mensen zijn volslagen belachelijk, ze zijn uitermate arrogant, en ze hebben allemaal aanleg voor gezwollen welbespraaktheid. Ongeacht hoe groot jullie kennis van God ook is, nog steeds zeg ik dat jullie God niet kennen, dat er niemand is die meer gekant is tegen God, en dat jullie God veroordelen, want jullie zijn totaal niet in staat het werk van God te gehoorzamen en het pad van volmaakt gemaakt te worden door God te bewandelen. Waarom is God nooit tevreden over de daden van de mens? Omdat de mens God niet kent, omdat hij zoveel opvattingen heeft en omdat in plaats van zich te schikken naar de werkelijkheid, al zijn kennis over God van hetzelfde laken een pak is en uitgaat van dezelfde benadering voor elke situatie. Dus, nu God vandaag naar de aarde gekomen is, is God nogmaals aan het kruis genageld. Wrede, meedogenloze mensheid! Het samenzweren, gekonkel en knokken, het bijeen schrapen van reputatie en fortuin, de wederzijdse afslachting; wanneer zal er ooit een einde aan komen? God heeft honderdduizenden woorden gesproken, maar niemand is tot bezinning gekomen. Ze handelen in het belang van hun gezinnen, hun zonen en dochters, hun carrières, vooruitzichten, status, ijdelheid en geld, voor het verkrijgen van kleding, voor voedsel

en het vlees; wiens daden zijn zuiver in het belang van God? Zelfs onder hen wier daden in het belang van God zijn, zijn er maar weinigen die God kennen. Hoeveel handelen er niet in hun eigen belang? Hoeveel onderdrukken en discrimineren anderen niet om hun eigen status te handhaven? Zo is God onnoemelijk veel keren hardhandig ter dood veroordeeld, talloze barbaarse rechters hebben God veroordeeld en Hem nogmaals aan het kruis genageld. Hoeveel kunnen er rechtvaardig genoemd worden omdat zij werkelijk handelen in het belang van God?

Voor God, is het zo makkelijk om vervolmaakt te worden tot een heilig iemand, of een rechtvaardig individu? Het is een ware bewering dat “er geen rechtvaardigen zijn op deze aarde, de rechtvaardigen niet in deze wereld zijn.” Wanneer jullie voor God komen, kijk eens goed naar wat je aan hebt, bekijk ieder woord en iedere daad, al je gedachten en ideeën, en zelfs de dromen die jullie iedere dag dromen; ze zijn allemaal om jezelf te behagen. Is dat niet de ware stand van zaken? ‘Rechtvaardigheid’ betekent niet het geven van aalmoezen, het betekent niet het liefhebben van je naaste als jezelf, noch betekent het niet vechten, ruzie maken, roven of stelen. Rechtvaardigheid betekent Gods opdracht als je plicht opvatten en Gods orkestraties en schikkingen als een uit de hemel gezonden roeping gehoorzamen, ongeacht het moment of de plaats, net zoals alles wat gedaan werd door de Heer Jezus. Dat is de rechtvaardigheid waarmee God heeft gesproken. Lot kon rechtvaardig genoemd worden, omdat hij de twee engelen die God gezonden had redde, zonder acht te slaan op wat hij zou winnen of verliezen; je zou alleen kunnen zeggen dat wat hij op dat moment deed rechtvaardig genoemd kan worden, maar hij kan geen rechtvaardig man genoemd worden. Het was enkel omdat Lot God had gezien dat hij zijn twee dochters gaf in ruil voor de engelen. Maar niet al zijn gedrag in het verleden vertegenwoordigt rechtvaardigheid, en daarom zeg ik dat “er geen rechtvaardigen zijn op deze aarde.” Zelfs onder hen die aan het herstellen zijn kan er geen een rechtvaardig genoemd worden. Hoe goed je daden ook zijn, in welke mate je de naam van God ook schijnt te verheerlijken, anderen niet slaat en vervloekt, of berooft en besteelt, je kunt nog steeds niet rechtvaardig genoemd worden, want zulke dingen kunnen door elk normaal mens bereikt worden. Vandaag is de sleutel dat je God niet kent. Het kan alleen gezegd worden dat je tegenwoordig een beetje normale menselijkheid hebt, maar geen elementen van de rechtvaardigheid waar God over spreekt, en daarom is niets wat je doet een bewijs van je kennis van God.

uit ‘De slechten zullen zeker worden gestraft’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Dagelijkse woorden van God Fragment 329

Voorheen, toen God in de hemel was, probeerde de mens God voor de gek te houden in zijn daden; vandaag is God onder de mensheid gekomen, voor hoe lang weet niemand, toch doet de

mens nog steeds alsof voor God en probeert hij God voor de gek te houden. Is de mens niet veel te achterlijk in zijn denkwijze? Het was hetzelfde met Judas: voordat Jezus kwam, vertelde Judas leugens tegen zijn broers en zussen en nadat Jezus gekomen was veranderde hij nog steeds niet; hij bezat niet het kleinste beetje kennis over Jezus, en uiteindelijk verried hij Jezus. Kwam dat niet doordat hij God niet kende? Als jullie God vandaag nog steeds niet kennen, dan zullen jullie Judas worden, en dan zou de tragedie van de kruisiging van Jezus tijdens het Tijdperk van Genade, twee duizend jaar geleden, opnieuw worden uitgespeeld. Geloven jullie dit niet? Het is een feit! Vandaag verkeren de meeste mensen in zulke omstandigheden – misschien zeg ik dit wat vroeg – en zulke mensen spelen de rol van Judas. Dit bedoel ik niet schertsend, maar dit is een feit – en jullie moeten het geloven. Hoewel veel mensen doen alsof ze nederig zijn, toch zit er in hun harten niets dan stilstaand, stinkend water. Nu zijn teveel mensen in de kerk op die manier bezig. Jullie denken dat ik niets weet; vandaag leidt mijn Geest mij, en getuigt daarover tegen mij. Denken jullie dat ik niets weet? Denken jullie dat ik niets begrijp van de onoprechte gedachten in jullie harten en de dingen die in jullie harten worden bewaard? Laat God zich zo gemakkelijk misleiden? Denken jullie dat jullie Hem kunnen behandelen zoals het jullie uitkomt? In het verleden maakte ik me zorgen dat jullie beperkt zouden worden, en daarom bleef ik jullie vrijheid geven, maar de mensen konden niet zeggen dat ik goed jegens hen was en wanneer ik hun een vinger gaf, namen zij de hele hand. Vraag het maar aan elkaar: ik heb haast niemand aangepakt en ben niet snel geweest om ook maar iemand te berispen – toch ben ik heel duidelijk over de motivaties en opvattingen van de mens. Denken jullie dat de God Zelf aan wie God getuigenis aflegt een dwaas is? In dat geval zeg ik dat je te blind bent! Ik zal je niet ontmaskeren, maar laten we gewoon eens zien hoe verdorven je kunt worden. Laten we kijken of je listen je kunnen redden, of dat jullie gered kunnen worden doordat jullie je best doen God lief te hebben. Vandaag zal ik jullie niet veroordelen; laten we wachten tot aan de tijd van God om te zien hoe Hij jullie straft. Ik heb nu geen tijd voor kletspraatjes met jullie, en ik ben niet bereid mijn grotere werk uitsluitend omwille van jou uit te stellen. Een made zoals jij is het de tijd niet waard die God nodig zou hebben om jou aan te pakken, dus laten we eens zien liederlijk je kunt worden. Dergelijke mensen jagen geen enkele kennis van God na, en zij hebben ook geen enkele liefde voor Hem, maar toch willen zij graag dat God hen rechtvaardig noemt – is dat geen grap? Omdat er eigenlijk maar een weinig mensen bestaan die eerlijk zijn, houd ik me bezig met niets anders dan leven geven aan de mensheid. Ik zal alleen afmaken wat vandaag gedaan moet worden, en later zal vergelding over een ieder komen naar gelang hun gedrag. Ik heb gezegd wat ik moet zeggen, want dit is het werk dat ik doe. Ik doe dat wat ik moet doen, en dat wat ik niet moet doen, doe ik niet, maar toch hoop ik nog steeds dat jullie meer tijd doorbrengen met bezinning. Hoeveel van jullie kennis van God is waar? Ben jij een van diegenen die God wederom aan het kruis genageld hebben? Tot slot zeg ik dit: wee hen die God kruisigen.

Dagelijkse woorden van God Fragment 330

Wat is, bij het bewandelen van het tegenwoordige pad, de meest geschikte manier van streven? Als wat voor soort persoon moet je jezelf zien in je streven? Je hoort te weten hoe je moet omgaan met alles wat je tegenwoordig overkomt, of het nou beproevingen en tegenspoed betreft of meedogenloze tuchtiging en vervloeking. In alle gevallen moet je er zorgvuldig over nadenken. Waarom zeg ik dit? Ik zeg het omdat wat je vandaag overkomt immers korte beproevingen zijn die zich steeds opnieuw aandienen. Misschien zie je ze niet als een al te zware geestelijke last en laat je de zaken daarom versloffen, en beschouw je ze niet als iets kostbaars bij het streven naar vooruitgang. Wat ben je onvoorzichtig! En wel in zo'n sterke mate, dat je dit kostbare beschouwt alsof het een wolk was die voor je ogen drijft, en je niet deze harde klappen koestert die steeds opnieuw neerdalen – slagen die kort duren en die jou zacht lijken – maar ze koeltjes beschouwt, ze niet serieus neemt en ermee omgaat alsof het maar incidentele stootjes zijn. Wat ben je arrogant! Tegenover deze felle aanvallen, aanvallen die lijken op steeds opnieuw opstekende stormen, toon je louter luchthartige onverschilligheid; soms laat je zelfs een kille glimlach zien, waarmee je blijk geeft van je onverschilligheid – want je hebt jezelf nooit afgevraagd waarom dergelijke 'ongelukken' je steeds overkomen. Ben ik heel onrechtvaardig tegenover de mens? Heb ik het met kritiek op jou gemunt? Hoewel de problemen met je houding misschien niet zo serieus zijn als ik beschreven heb, heb je door je uiterlijke kalmte al lang geleden een perfect beeld geschapen van je innerlijke wereld. Het is niet nodig dat ik je vertel dat in de diepten van je hart alleen maar grove scheldwoorden en zwakke sporen van verdriet schuilen die voor anderen nauwelijks waarneembaar zijn. Omdat het naar je gevoel zo oneerlijk is dat je zulke beproevingen hebt ondergaan, vloek je; door de beproevingen voel je de verlatenheid van de wereld en dit vervult je van melancholie. In plaats van deze terugkerende klappen en discipline als de allerbeste bescherming te zien, zie je ze als zinloze overlast vanuit de Hemel, of anders als gepaste vergelding tegen je. Wat ben je onwetend! Genadeloos sluit je de goede tijden op in de duisternis; steeds weer beschouw je prachtige beproevingen en discipline als aanvallen van je vijanden. Je bent niet in staat je aan te passen aan je omgeving, laat staan dat je daartoe bereid bent, want je wilt niets winnen uit deze herhaaldelijke – en voor jou wrede – tuchtiging. Je doet ook geen pogingen om op zoek of op onderzoek te gaan en je berust gewoon in je lot en je gaat waar dat lot je ook maar naar leidt. Wat in jouw ogen wrede tuchtigingen lijken, heeft je hart niet veranderd. Evenmin hebben ze je hart overgenomen; in plaats daarvan steken ze je in het hart. Je ziet deze 'wrede tuchtiging' als niets meer dan je vijand in dit leven, en je hebt niets gewonnen. Wat ben je zelfgenoegzaam! Zelden geloof je dat je zulke beproevingen doorstaat omdat je zo verachtelijk bent; in plaats daarvan geloof je dat je erg

beklagenswaardig bent en zeg je dat ik altijd op je vit. Hoeveel kennis heb je vandaag de dag werkelijk van wat ik zeg en doe? Denk niet dat je een natuurtalent bent, slechts een beetje lager dan de hemelen maar veel hoger dan de aarde. Je bent niet slimmer dan wie dan ook – en men kan zelfs stellen dat je meer vertederend onnozel bent dan wie dan ook onder de mensen op aarde die met verstand zijn uitgerust. Je schat jezelf immers zo hoog in en hebt jezelf nog nooit minderwaardig gevoeld; het lijkt erop dat je mijn handelingen waarneemt tot in het kleinste detail. In feite ben je iemand die het wezenlijk aan verstand ontbreekt, want je hebt er geen idee van wat ik zal doen, laat staan wat ik op dit moment aan het doen ben. Daarom zeg ik dat je niet eens gelijk bent aan een oude boer die op het land zwoegt, een boer die niet de geringste gewaarwording heeft van het menselijk leven en toch afhankelijk is van de zegeningen van de Hemel terwijl hij het land bewerkt. Je denkt geen seconde over je leven na, je weet niets van roem en je hebt al helemaal geen enkele zelfkennis. Wat ben je ‘verheven’!

uit ‘Zij die niet leren en onwetend blijven: zijn zij geen beesten?’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Dagelijkse woorden van God Fragment 331

Mijn herhaalde leringen hebben jullie allang naar achteren geschoven in jullie gedachten. Jullie behandelen ze zelfs als speeltjes voor jullie vrije tijd en beschouwen ze altijd als jullie eigen ‘beschermende amulet’. Wanneer Satan jullie beschuldigt, bidden jullie; wanneer jullie negatief zijn, sluimeren jullie; wanneer jullie blij zijn, rennen jullie rond; wanneer ik jullie een verwijt maak, gedragen jullie je kruiperig; en wanneer jullie mij verlaten, lachen jullie manisch. In een menigte is er niemand hoger dan jij, maar je denkt nooit van jezelf dat je het arrogantst van iedereen bent. Altijd ben je onbeschrijfelijk hooghartig, zelfgenoegzaam en verwaand. Hoe zouden zulke ‘jonge heren’ en jonge meisjes’ en ‘mijne heren’ en ‘mijne dames’ die niet leren en die onwetend blijven mijn woorden als een kostbare schat kunnen beschouwen? Maar laat me nu verdergaan met je bevragen: wat heb je in de loop van zo veel tijd precies geleerd uit mijn woorden en werk? Ben je niet listiger geworden in je bedrog? Verfijnder in je vlees? Nonchalanter in je houding tegenover mij? Ik zeg je rechttoe rechtaan: ik heb zo veel werk gedaan, maar het heeft je moed vergroot, moed die eerder was zoals die van een muis. Je vrees voor mij neemt met de dag af, want ik ben te vriendelijk en heb je vlees nooit met geweld gestraft; misschien denk je dat ik alleen maar hardvochtige woorden spreek – maar het is veel vaker het geval dat ik je een glimlachend gezicht laat zien, en ik lees je bijna nooit in persoon de les. Bovendien vergeef ik je altijd je zwakte, en het komt alleen hierdoor dat je mij behandelt zoals de slang de goede boer behandelt. Wat bewonder ik de enorme vaardigheid en scherpzinnigheid in het waarnemingsvermogen van de mensen! Laat me je één waarheid vertellen: tegenwoordig maakt het maar heel weinig uit of je al dan niet een hart vol eerbied hebt.

Ik ben niet ongerust of bezorgd. Maar ik moet je ook het volgende vertellen: jij, deze ‘getalenteerde persoon’, die niet leert en die onwetend blijft, zult uiteindelijk ten onder gaan aan je zelf-bewonderende, kleingeestige slimheid – jij zult degene zijn die lijdt en getuchtigd wordt. Ik zou niet zo stom zijn om je te begeleiden terwijl je blijft lijden in de hel, want ik ben niet van dezelfde soort als jij. Vergeet niet dat je een schepsel bent dat door mij vervloekt is en niettemin door mij onderwezen en gered is. Je hebt niets voor me waar ik geen afstand van zou willen doen. Wanneer ik werk, worden mij nooit beperkingen opgelegd door welke mensen, gebeurtenissen of voorwerpen dan ook. Mijn houdingen en meningen met betrekking tot de mens zijn altijd dezelfde gebleven: ik ben je niet bijzonder genegen, want je bent een aanhangsel aan mijn management en je bent beslist niet meer bijzonder dan enig ander wezen. Dit is mijn advies aan je: bedenk te allen tijde dat je niets meer bent dan een schepsel van God! Je leeft misschien met mij, maar je moet je identiteit kennen; schat jezelf niet te hoog in. Zelfs als ik je geen verwijt maak of je niet behandel, en je een glimlach laat zien, bewijst dat niet dat je van dezelfde soort bent als ik; je moet weten dat je een van degenen bent die de waarheid nastreven, en dat je niet de waarheid zelf bent! Je moet nooit ophouden te veranderen samen met mijn woorden. Hier kun je niet onderuit komen. Ik raad je aan te proberen iets te leren in deze geweldige tijd, wanneer deze zeldzame gelegenheid zich voordoet. Houd me niet voor de gek; je hoeft niet te proberen mij met vleierij te misleiden. Wanneer je me zoekt, is dat allerm minst omwille van mij: het is omwille van jezelf!

uit ‘Zij die niet leren en onwetend blijven: zijn zij geen beesten?’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Dagelijkse woorden van God Fragment 332

Iedere dag die jullie nu doormaken, is cruciaal en van groot belang voor jullie bestemming en lot. Daarom moeten jullie alles wat jullie hebben en iedere minuut die voorbijgaat, koesteren en je tijd benutten om te zorgen dat jullie de grootste winst behalen, zodat jullie leven niet voor niets geweest zal zijn. Misschien zijn jullie verward over waarom ik dit zeg. Om eerlijk te zijn, ben ik niet blij met het gedrag van ieder van jullie, want wat ik hoopte te zien in jullie is meer dan wat jullie nu zijn. Daarom kan ik het zo stellen: jullie staan allemaal op de rand van de afgrond. Van jullie eerdere roep om redding en het verlangen dat jullie vroeger hadden om de waarheid na te streven en het licht te zoeken, is bijna niets meer over. Dit is hoe jullie mij uiteindelijk belonen en het is iets dat ik nooit verwacht had. Ik wil de waarheid geen geweld aan doen met mijn woorden, want jullie hebben mij vreselijk teleurgesteld. Misschien willen jullie het hier niet bij laten, willen jullie de realiteit niet onder ogen zien, maar ik wil jullie ernstig vragen: waar zijn jullie harten in al deze jaren vol van geweest? Aan wie zijn jullie harten ten diepste loyaal? Zeg niet dat mijn vraag als een donderslag bij heldere hemel komt en vraag ook

niet waarom ik zo'n vraag stel. Jullie moeten weten dat het is omdat ik jullie door en door begrijp, teveel om jullie geef, en een te groot deel van mijn hart zich bezighoudt met jullie doen en laten. Daarom blijf ik jullie bevragen en lijd ik zo zwaar. Maar mijn enige beloning is onverschilligheid en ondraaglijke gelatenheid. Denken jullie echt dat ik niet weet hoezeer jullie tekortschieten tegenover mij? Als jullie dat denken, bewijst dat des te meer het feit dat jullie mij niet met ware welwillendheid behandelen. En daarom zeg ik jullie dat jullie je kop in het zand steken. Jullie zijn allemaal zo slim dat jullie zelf niet weten wat je doet. Hoe verantwoorden jullie je dan richting mij?

De vraag die mij het meest bezighoudt, is aan wie jullie harten loyaal zijn. Ik zou ook willen dat ieder van jullie zijn of haar gedachten eens op een rijtje zet. Vraag jezelf aan wie je werkelijk loyaal bent en voor wie je leeft. Misschien hebben jullie nooit zorgvuldig nagedacht over deze vraag, dus laat mij het antwoord op deze vraag voor jullie onthullen.

Iedereen die een geheugen heeft, zal dit feit erkennen: ieder mens leeft voor zichzelf en is loyaal aan zichzelf. Ik geloof niet dat jullie antwoord helemaal correct is, want ieder van jullie bestaat in je eigen leven, en je worstelt met je eigen moeilijkheden. Daarom zijn jullie loyaal aan de mensen van wie jullie houden en de dingen die jullie leuk vinden, en niet volledig loyaal aan jezelf. Omdat jullie allemaal zijn beïnvloed door de mensen, gebeurtenissen en dingen om je heen, zijn jullie niet werkelijk loyaal aan jezelf. De reden dat ik dit zeg, is niet omdat ik het goedkeur dat jullie loyaal zijn aan jezelf, maar om jullie loyaliteit aan om het even wat bloot te leggen, omdat ik in al die jaren nooit de loyaliteit van iemand van jullie heb ontvangen. Jullie hebben me jarenlang gevolgd, maar hebben me nooit een greintje loyaliteit bewezen. In plaats daarvan hebben jullie je op de mensen gericht van wie je houdt en de dingen die je leuk vindt, zozeer dat ze in jullie hart gesloten en nooit en te nimmer losgelaten worden. Als jullie enthousiast en gepassioneerd zijn over iets waar je van houdt, is dat altijd wanneer jullie me volgen of ook al wanneer jullie naar mijn woorden luisteren. Daarom zeg ik dat jullie de loyaliteit die ik van jullie eis, in plaats daarvan gebruiken om loyaal te zijn aan je 'lievelingetjes', om die te koesteren. Jullie brengen ook wel wat offers voor mij, maar jullie geven niet alles, die offers betekenen niet dat ik het ben aan wie je waarlijk loyaal bent. Jullie houden je bezig met de dingen waaraan je toegewijd bent. Sommigen zijn loyaal aan hun kinderen, anderen aan hun man, hun vrouw, aan geld, sommigen aan werk, hun meerderen, hun status, of aan vrouwen. Als het gaat om de dingen waaraan jullie loyaal zijn, dan zijn jullie nooit moe of bezorgd geweest. Jullie zuchten er alsmaar meer naar om nog meer te bezitten van datgene waar jullie loyaal aan zijn, met nog hogere kwaliteit, en jullie hebben nog nooit opgegeven. Als het gaat om de dingen waaraan jullie toegewijd zijn, dan staan ik en mijn woorden altijd onderaan het lijstje. Jullie hebben ook geen keus dan die op de laatste plaats te zetten. Sommige mensen houden zelfs die

laatste plek over voor iets waar ze loyaal aan willen zijn, maar wat ze nog niet hebben ontdekt. Zij houden helemaal geen enkel plekje voor mij over in hun hart. Misschien denken jullie dat ik veeleisend ben, of dat ik jullie vals beschuldig. Maar hebben jullie er ooit aan gedacht dat terwijl jullie je vermaken met je familie, jullie nooit eens loyaal aan mij zijn geweest? Doet dat jullie in tijden als deze geen pijn? Wanneer jullie harten vervuld zijn van vreugde omdat jullie beloning ontvangen voor jullie arbeid, voelen jullie je dan niet ontmoedigd dat jullie jezelf niet genoeg hebben uitgerust met de waarheid? Wanneer hebben jullie bittere tranen geweend, omdat jullie mijn goedkeuring niet hebben ontvangen? Jullie pijnigen je hersenen voor je zonen en dochters en doen allerlei moeite, en nog zijn jullie niet tevreden, jullie vinden nog dat je niet genoeg doet voor je kinderen, dat je niet al je kracht hebt opgeofferd. Maar tegenover mij zijn jullie altijd nalatig en achteloos. Jullie houden mij alleen in je herinnering, maar niet blijvend in je hart. Mijn devotie en inspanningen zijn aan jullie niet besteed, jullie hebben die nog nooit begrepen en jullie denken dat een kort moment van reflectie hierop al genoeg is. Dit soort 'loyaliteit' is niet waar ik al zo lang op wacht, dit is me al lange tijd een gruwel. Maar wat ik ook zeg, jullie blijven slechts een of twee punten erkennen en zijn niet in staat het volledig te accepteren, omdat jullie zoveel zelfvertrouwen hebben en altijd zelf kiezen welk deel van mijn woorden jullie accepteren. Als het nog steeds zo is met jullie, dan heb ik alsnog manieren om jullie zelfvertrouwen aan te pakken. Ik zal ervoor zorgen dat jullie erkennen dat al mijn woorden waar zijn, en geen verdraaiing van de waarheid.

uit 'Aan wie ben jij loyaal?' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 333

Als ik wat rijkdommen vóór ieder van jullie zou plaatsen, en jullie vrijelijk zou laten kiezen in de wetenschap dat^[a] ik jullie niet veroordeel, zouden de meesten van jullie kiezen voor de rijkdommen en de waarheid verloochenen. De beteren onder jullie zouden de rijkdommen opgeven en met tegenzin kiezen voor de waarheid, en degenen daar tussenin zouden met één hand naar de rijkdommen grijpen en met de andere naar de waarheid. Zou jullie ware aard dan niet overduidelijk zijn? Als jullie een keuze moeten maken tussen iets waar jullie loyaal aan zijn en de waarheid, zullen jullie allemaal zo'n keuze maken en blijft jullie houding onveranderd. Is dat niet zo? Hebben velen van jullie niet geschommeld tussen goed en kwaad? Als het gaat om de strijd tussen positief en negatief, tussen zwart en wit, zijn jullie je ongetwijfeld bewust van de keuzes die jullie hebben gemaakt: keuzes tussen familie en God, kinderen en God, vrede en ontwrichting, rijkdom en armoede, status en middelmaat, gesteund worden en verstoet worden, enzovoort. Als jullie moeten kiezen tussen een vredig of een gebroken gezin, dan kiezen jullie dat eerste, zonder ook maar een moment te twijfelen. Als het gaat om rijkdommen en plicht, dan

kiezen jullie alweer de eerste, zelfs zonder de wil om je te bekeren^[b]. Als het gaat om luxe of armoede, dan kiezen jullie de eerste. Als jullie moeten kiezen tussen zonen, dochters, vrouwen, mannen en mij, dan kiezen jullie voor de eerste. Als het om opvattingen of de waarheid gaat, kiezen jullie opnieuw de eerste. Nu ik word geconfronteerd met allerlei slechte daden van jullie, heb ik letterlijk mijn vertrouwen in jullie verloren, en ik ben verbijsterd dat jullie harten zó onvermurwbaar zijn. Jaren van toewijding en moeite hebben mij blijkbaar alleen gelatenheid en jullie wanhoop jegens mij gebracht. Toch groeit mijn hoop voor jullie met de dag, omdat mijn dag al voor iedereen is tentoongespreid. Desondanks blijven jullie datgene zoeken wat aan de duisternis en het kwaad toebehoort en zijn niet bereid dat los te laten. Wat zal de uitkomst zijn voor jullie op deze manier? Hebben jullie daar wel eens ernstig over nagedacht? Als jullie nog een keer mochten kiezen, wat zou dan jullie houding zijn? Zouden jullie dan echt alsnog de eerste kiezen? Zouden jullie mij dan nog steeds enkel teleurstelling en ellendige droefheid teruggeven? Zou er alleen in jullie harten nog steeds slechts een beetje warmte te vinden zijn? Zouden jullie nog steeds onwetend zijn over hoe jullie mij kunnen troosten? Wat kiezen jullie op dit moment? Zouden jullie je onderwerpen aan mijn woorden of er afkerig van zijn? Mijn dag is al tentoongespreid voor jullie ogen, jullie gaan een nieuw leven tegemoet, een nieuw beginpunt. Maar ik moet jullie vertellen dat dit beginpunt niet het begin is van voorbijgegaan nieuw werk, maar het eind van het oude werk. Oftewel, dit is het laatste bedrijf. Ik geloof dat jullie allemaal zullen begrijpen wat er ongewoon is aan dit startpunt. Maar binnenkort zullen jullie de ware betekenis van dit beginpunt begrijpen. Laten we daarom dit beginpunt achter ons laten en het slotstuk inluiden! Toch blijf ik erover inzitten dat jullie, geplaatst voor ongerechtigheid en gerechtigheid, altijd voor de eerste kiezen. Maar dat ligt allemaal achter jullie. Ik wil jullie verleden uit mijn geheugen wissen, maar dat is erg moeilijk. Toch heb ik uitstekende middelen om dat te bereiken. Laat de toekomst het verleden vervangen, en laat de schaduwen uit jullie verleden opgelost worden en plaatsmaken voor jullie ware huidige zelf. Dat betekent dat ik mij de moeite moet getroosten om jullie nog eens te laten kiezen om te zien aan wie jullie loyaal zijn.

uit 'Aan wie ben jij loyaal?' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Voetnoten:

a. In het origineel bevat niet de frase 'wetend'.

b. Terugkeren naar de wal is een Chinese uitdrukking die betekent 'terugkeren op het rechte pad'.

Dagelijkse woorden van God Fragment 334

Wanneer iemand het over bestemming heeft, letten jullie allemaal goed op. Jullie zijn allemaal erg gevoelig met betrekking tot dit onderwerp. Sommige mensen kunnen niet wachten

om voor God te buigen en zo een goede bestemming te verkrijgen. Ik ken die hunkering, die niet in woorden uitgedrukt hoeft te worden, ook. Jullie willen absoluut niet dat jullie vlees tot rampspoed vervalt. Jullie willen in de toekomst ook zeker geen langdurige straf ondergaan. Jullie hopen alleen op een vrijer en gemakkelijker leven. En dus voelen jullie je telkens bijzonder opgewonden wanneer bestemming ter sprake komt en zijn jullie ontzettend bang dat jullie God misschien mishagen en jullie je verdiende straf krijgen. Jullie hebben zonder aarzelen compromissen gesloten omwille van jullie bestemming. Velen van jullie die eens onbetrouwbaar en oneerbiedig waren, zijn opeens ontzettend aardig en oprecht geworden. Jullie oprechtheid is zelfs indrukwekkend. Jullie hebben allemaal toch een ‘eerlijk’ hart. Van begin tot eind zijn jullie open naar mij geweest, zonder geheimen in jullie hart verborgen te houden, of het nu om schuld, bedrog of toewijding gaat. Jullie hebben mij al met al die essentiële dingen in jullie diepste binnenste ‘beleden’. Ik heb die dingen uiteraard nooit gemeden, want ze zijn gewoon voor mij geworden. Jullie gaan liever de vuurzee in voor jullie eindbestemming dan nu één streng haar te verliezen om Gods goedkeuring te verkrijgen. Ik wil niet te dogmatisch naar jullie zijn, maar jullie toegewijde hart is echt ontoereikend voor alles wat ik doe. Jullie begrijpen misschien niet wat ik bedoel, dus ik zal jullie een eenvoudige uitleg geven: jullie hebben niet de waarheid en het leven nodig, niet de beginselen van hoe jullie je moeten gedragen en het gaat jullie ook niet om mijn zorgvuldige werk. Wat jullie nodig hebben, is alles wat jullie in het vlees bezitten — rijkdom, status, familie, huwelijk etc. Jullie negeren mijn woorden en werk volkomen, dus kan ik jullie geloof in één woord omschrijven: halfslachtig. Jullie doen er alles aan om datgene te bereiken waar jullie je geheel aan toewijden, maar ik heb gemerkt dat jullie niet alles opgeven omwille van jullie geloof in God. Jullie zijn niet meer dan relatief trouw en relatief serieus. Daarom zeg ik dat mensen zonder een volkomen oprecht hart tekortschieten in hun geloof in God. Denk goed na – is het niet zo dat velen van jullie tekortschieten?

Jullie moeten weten dat succes in het geloof in God dankzij de daden van mensen zelf tot stand komt. Als mensen niet slagen maar falen, is dat eveneens aan hun eigen daden te wijten, niet aan de gevolgen van andere factoren. Ik denk dat jullie er alles aan zouden doen om iets gedaan te krijgen wat moeilijker is en meer lijden inhoudt dan in God geloven. Jullie zouden dat erg serieus opvatten. Jullie zouden zelfs geen fouten willen maken. Dergelijke onophoudelijke inspanningen hebben jullie allemaal in jullie leven aan de dag gelegd. Jullie zijn zelfs in staat om mij in het vlees te bedriegen onder omstandigheden waarin jullie niet eens iemand uit jullie eigen familie zouden bedriegen. Zo gedragen jullie je steeds en dit beginsel passen jullie steeds toe in jullie leven. Creëren jullie niet nog steeds een vals beeld om mij voor de gek te houden, omwille van een prachtige en gelukkige bestemming? Ik weet dat jullie toewijding en jullie oprechtheid maar tijdelijk zijn. Zijn jullie aspiraties en de prijs die jullie betalen niet alleen voor nu en niet

voor dan? Jullie willen alleen een laatste inspanning doen om een prachtige bestemming veilig te stellen. Jullie zijn alleen uit op een deal. Het is niet zo dat jullie de waarheid niets verschuldigd zijn. Het is zeker niet zo om de prijs die ik heb betaald terug te betalen. Kortom, jullie willen wel jullie slimheid aanwenden, maar er niet voor strijden. Is dit niet jullie diepe wens? Jullie moeten jezelf niet anders voordoen en jullie hersenen niet zodanig breken over jullie bestemming dat jullie er niet meer van kunnen eten of slapen. Is het niet zo dat jullie bestemming uiteindelijk zal zijn bepaald? Jullie moeten gewoon zo goed mogelijk jullie plicht doen met een open en oprecht hart. Wees bereid om al het nodige te doen. Zoals jullie al zeiden, zal God op die dag voor niemand tekortschieten die voor Hem geleden of een prijs betaald heeft. Houdt jullie aan deze waardevolle overtuiging vast en vergeet dit nooit. Alleen op deze manier kan ik gerust over jullie zijn. Anders zal ik nooit gerust over jullie kunnen zijn en zullen jullie mij altijd met afschuw vervullen. Als jullie allemaal jullie geweten kunnen volgen en jullie helemaal voor mij geven, jullie volledig voor mijn werk inzetten en jullie hele leven aan mijn evangeliewerk toewijden, zal mijn hart dan niet van vreugde voor jullie opspringen? Kan ik dan niet volkomen gerust zijn over jullie? Het is betreurenswaardig dat jullie maar een klein beetje kunnen doen van wat ik verwacht. Hoe kunnen jullie in dit geval het lef hebben om van mij te vragen waar jullie op hopen?

uit 'Over bestemming' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 335

Jullie bestemming en jullie lot zijn erg belangrijk voor jullie – ze gaan jullie aan het hart. Jullie geloven dat als jullie niet met grote zorg te werk gaan, jullie dan geen bestemming hebben en jullie lot rampzalig is. Maar hebben jullie er wel eens bij stilgestaan dat alle moeite omwille van iemands bestemming vruchteloze inspanningen zijn? Dergelijke inspanningen zijn niet oprecht – ze zijn onecht en bedrieglijk. In dat geval zullen degenen die werken voor hun bestemming uiteindelijk geen succes oogsten. Gebrek aan geloof in God is immers het gevolg van bedrog door de mensen zelf. Ik heb al eerder gezegd dat ik niet van vleierij of kruiperij houd. Ik wil ook niet met enthousiasme worden benaderd. Ik houd van eerlijke mensen die naar mijn waarheid en verwachtingen leven. Ik houd bovendien van mensen die uiterste zorg en consideratie voor mijn hart laten zien en zelfs alles om mijnentwil kunnen opgeven. Alleen op deze manier kan mijn hart gerust zijn. Hoeveel dingen zijn er nu op jullie aan te merken waar ik een hekel aan heb? Hoeveel dingen zijn er die ik goed vind aan jullie? Heeft niemand van jullie door wat voor nare dingen jullie allemaal hebben laten zien omwille van jullie bestemming?

Ten diepste wil ik niemand in het hart treffen die positief en gemotiveerd is. Ik wil zeker niet de energie wegnemen van iemand die trouw zijn plicht doet. Toch moet ik jullie allemaal

wijzen op jullie onvolkomenheden en de onzuivere ziel diep in jullie hart. Daarmee hoop ik dat jullie in staat zullen zijn om jullie ware hart over te geven wanneer jullie worden geconfronteerd met mijn woorden, want ik haat het bedrog van mensen jegens mij het meest. Ik hoop alleen dat jullie in de laatste fase van mijn werk uitmuntend kunnen presteren, volkomen zijn toegewijd en niet langer halfslachtig zijn. Ik hoop uiteraard ook dat jullie allemaal een goede bestemming zullen krijgen. Desalniettemin heb ik mijn eigen eisen: ik verwacht dat jullie de beste beslissing nemen om mij jullie algehele en onverdeelde toewijding te betonen. Als iemand die onverdeelde toewijding niet heeft, wordt die persoon zeker Satans schat en zal ik hem niet meer gebruiken. Ik stuur hem dan naar huis zodat zijn ouders voor hem kunnen zorgen. Mijn werk is jullie van groot nut geweest. Ik hoop van jullie een hart terug te krijgen dat eerlijk is en ernaar streeft omhoog te gaan, maar tot nu toe sta ik met lege handen. Denk hierover na: wat zal mijn houding jegens jullie zijn als ik op een dag nog steeds zo onnoemelijk gegriefd ben? Zal ik net zo vriendelijk zijn? Zal mijn hart net zo kalm zijn? Begrijpen jullie de gevoelens van iemand die zorgvuldig het land heeft bewerkt maar geen korrel graan heeft geoogst? Begrijpen jullie hoe groot de knauw is van iemand die een enorme dreun heeft gekregen? Kunnen jullie de bitterheid proeven van iemand vol hoop die op slechte voet afstand van iemand anders moet nemen? Hebben jullie de boosheid gezien van iemand die geprovoceerd is? Kunnen jullie het wraakzuchtige gevoel inschatten van iemand die vijandig en met bedrog is bejegend? Als jullie de mentaliteit van deze mensen begrijpen, moet het niet moeilijk zijn om jullie de houding van God voor te stellen wanneer de tijd van Zijn vergelding komt. Ik hoop tot slot dat jullie allemaal je best doen omwille van jullie eigen bestemming. Toch kunnen jullie beter niet bedrieglijk te werk gaan, anders ben ik nog steeds in mijn hart teleurgesteld in jullie. Waar leidt die teleurstelling toe? Houden jullie jezelf niet voor de gek? Zij die aan hun bestemming denken maar die toch verpesten, zijn de mensen die het slechtst kunnen worden gered. Wanneer zulke mensen vertwijfeld raken, wie zal er dan nog met ze meevoelen? Al met al wens ik jullie nog steeds een gepaste en goede bestemming toe. Ik hoop bovenal dat niemand van jullie tot ramspoed vervalt.

uit 'Over bestemming' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Het blootleggen van de verdorvenheid van de mensheid 2

Dagelijkse woorden van God Fragment 336

Je zegt dat je de geïncarneerde God erkent en dat je het verschijnen van het Woord in het vlees erkent, maar toch doe je bepaalde dingen achter Zijn rug, dingen die ingaan tegen datgene wat Hij vraagt en heb je in je hart geen vrees voor Hem. Is dit God erkennen? Je erkent wat Hij zegt, maar je weigert zelfs de dingen die je kunt doen in praktijk te brengen en je leeft Zijn weg niet na. Is dit erkenning? Je erkent Hem, maar je enige instelling is je voor Hem te hoeden, en

nooit om Hem vereren. Als je Zijn werk gezien en erkend hebt en je weet dat Hij God is, en je bent toch slechts matig enthousiast en je verandert helemaal niet, dan hoor je tot het soort mensen dat nog steeds niet is overwonnen. Zij die overwonnen zijn moeten alles doen wat in hun vermogen ligt, en al kunnen zij hogere waarheden niet binnentreden en gaan die waarheden hun boven de pet, zulke mensen zijn nog steeds bereid om dit te bereiken. Dat komt omdat er beperkingen zijn aan wat zij kunnen accepteren, omdat er grenzen en limieten zijn aan wat zij kunnen uitvoeren. Maar zij moeten ten minste alles doen wat in hun vermogen ligt, en als je dat kunt bereiken, dan is dat een effect dat vanwege het overwinningswerk tot stand is gekomen. Stel dat je zegt: “Aangezien Hij zoveel woorden kan voortbrengen die de mens niet kan voortbrengen, als Hij God niet is, wie dan wel?” Als je dit soort gedachten hebt, betekent dat niet dat je God erkent. Als je God erkent, moet je dat in je werkelijke handelen laten zien. Een kerk leiden maar niet in staat zijn goede daden te verrichten, hunkeren naar geld en altijd stiekem het geld van de kerk naar je eigen zakken wegsluizen – is dit erkennen dat er een God is? God is almachtig en moet worden gevreesd. Hoe kun je niet bang zijn als je werkelijk erkent dat er een God is? Als je in staat bent zoiets verachtelijks te doen, erken je Hem dan werkelijk? Is God datgene waarin je gelooft? Je gelooft in een vage God; daarom ben je niet bang! Alle mensen die God werkelijk erkennen en kennen, vrezen Hem en zijn bang iets te doen wat tegen Hem in gaat of wat tegen hun geweten in gaat. Zij zijn vooral bang om iets te doen waarvan zij weten dat het tegen de wil van God ingaat. Alleen dit kan worden beschouwd als het erkennen van het bestaan van God. Wat zou jij doen als je ouders je zouden ontmoedigen om in God te geloven? Hoe zou je van God moeten houden als jouw niet-gelovige echtgenoot je goed behandelt? En hoe zou je van God moeten houden als de broeders en zusters je verafschuwen? Als je Hem erkent, dan zul je gepast handelen en de realiteit in al deze situaties naleven. Als je er niet in slaagt werkelijk te handelen, maar je zegt alleen dat je Gods bestaan erkent, dan ben je slechts een prater! Je zegt dat je in Hem gelooft en dat je Hem erkent. Maar op welke manier erken je Hem? Op welke manier geloof je in Hem? Vrees je Hem? Vereer je Hem? Houd je diep vanbinnen van Hem? Wanneer je overstuur bent en je niemand hebt op wie je kunt steunen voel je dat je van God moet houden, en daarna vergeet je het weer helemaal. Dat is niet van God houden of in God geloven! Wat wil God dat de mens uiteindelijk bereikt? Alle toestanden die ik heb genoemd, zoals denken dat je een belangrijk persoon bent, het gevoel hebben dat je de dingen snel oppakt, anderen controleren, op anderen neerkijken, mensen beoordelen op basis van hun uiterlijk, argeloze mensen pesten, kerkgeld begeren, enzovoort – pas wanneer al deze verdorven gezindheden, gedeeltelijk, uit je zijn verwijderd, zal Gods overwinning van jou aan het licht worden gebracht.

uit ‘De innerlijke waarheid van het werk van de overwinning (4)’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Ik heb op deze manier onder jullie gewerkt en gesproken, ik heb zoveel energie besteed en moeite gedaan, maar wanneer hebben jullie ooit geluisterd naar wat ik jullie duidelijk vertel? Waar hebben jullie je voor mij, de Almachtige, neergebogen? Waarom behandelen jullie mij op deze manier? Waarom wekt alles wat jullie doen en zeggen mijn woede op? Waarom zijn jullie harten zo hard? Heb ik jullie ooit neergeslagen? Waarom doen jullie niets anders dan mij verdrietig en bezorgd maken? Wachten jullie erop dat de dag van toorn van mij, Jehova, over jullie komt? Wachten jullie erop dat ik mijn door jullie ongehoorzaamheid opgewekte woede zend? Is niet alles wat ik doe voor jullie? Toch hebben jullie mij, Jehova, altijd op deze manier behandeld: jullie hebben mijn offers gestolen, de offergaven van mijn altaar naar het wolvenhol meegenomen voor het voederen van de welpen en de welpen van de welpen; mensen vechten tegen elkaar, staan tegenover elkaar met boze blikken en zwaarden en speren, werpen de woorden van mij, de Almachtige, in de latrine om even vuil als uitwerpselen te worden. Waar is jullie integriteit? Jullie menselijkheid is geworden tot beestachtigheid! Jullie harten hebben zich in steen veranderd. Weten jullie niet dat wanneer mijn dag van toorn aanbreekt ik over het kwaad dat jullie vandaag de dag tegen mij, de Almachtige, hebben verricht zal oordelen? Denken jullie dat jullie door mij op deze manier voor de gek te houden, door mijn woorden weg te werpen in het slijk en niet naar ze te luisteren – denken jullie dat jullie door je achter mijn rug zo te gedragen, kunnen ontsnappen aan mijn toornige blik? Weten jullie niet dat jullie reeds door de ogen van mij, Jehova, werden gezien toen jullie mijn offergaven stalen en mijn bezittingen begeerden? Weten jullie niet dat toen jullie mijn offergaven stalen, jullie dat voor het altaar deden waarop offergaven worden aangeboden? Hoe kunnen jullie geloven dat jullie slim genoeg zijn om mij op deze manier te bedriegen? Hoe kan mijn toorn jullie gruwelijke zonden negeren? Hoe kan mijn razende woede jullie kwade praktijken laten passeren? Het kwaad dat jullie vandaag verrichten opent jullie geen uitweg, jullie halen er slechts voor morgen tuchtiging mee op de hals, het verlokt mij, de Almachtige, jullie te tuchtigen. Hoe zouden jullie kwade praktijken en kwade woorden kunnen ontsnappen aan mijn tuchtiging? Hoe zouden jullie gebeden mijn oren kunnen bereiken? Hoe zou ik jullie een uitweg kunnen bieden uit jullie onrechtvaardigheid? Hoe zou ik jullie kwade praktijken, het feit dat jullie mij trotseren, over mijn kant kunnen laten gaan? Hoe zou ik jullie tongen, die giftig zijn als slangentongen, niet afsnijden? Jullie roepen me niet aan omwille van jullie rechtvaardigheid, maar jullie halen mijn toorn op de hals als gevolg van jullie onrechtvaardigheid. Hoe zou ik jullie kunnen vergeven? In de ogen van mij, de Almachtige, zijn jullie woorden en daden smerig. De ogen van mij, de Almachtige, zien jullie onrechtvaardigheid als onverbiddelijke tuchtiging. Hoe zou ik mijn rechtvaardige tuchtiging en veroordeling van jullie kunnen stoppen? Omdat jullie het zijn die mij dit aandoen, mij droevig en toornig maken, hoe zou ik jullie kunnen laten ontsnappen aan mijn handen en afstand doen van de dag dat ik, Jehova, jullie tuchtig en vervloek? Weten jullie niet

dat al jullie kwade woorden en uitspraken mijn oren reeds hebben bereikt? Weten jullie niet dat jullie onrechtvaardigheid mijn heilige gewaad van rechtvaardigheid reeds heeft bevuild? Weten jullie niet dat jullie ongehoorzaamheid mijn hartstochtelijke woede reeds heeft opgewekt? Weten jullie niet dat jullie mij al lang ziedend hebben gemaakt en jullie reeds lang mijn geduld op de proef hebben gesteld? Weten jullie niet dat jullie mijn vlees al lang hebben verscheurd? Ik heb het tot nu toe verdragen, zodanig dat ik nu mijn woede de vrije loop geef en niet meer tolerant ben ten opzichte van jullie. Weten jullie niet dat jullie kwade praktijken mijn ogen al hebben bereikt en dat mijn kreten de oren van mijn Vader reeds hebben bereikt? Hoe kan Hij toestaan dat jullie mij zo behandelen? Is ook maar iets van het werk dat ik doe niet omwille van jullie? Niettemin, wie is er het werk van mij, Jehova, meer lief gaan hebben? Zou ik ontrouw kunnen zijn aan de wil van mijn Vader omdat ik zwak ben en vanwege de smart die ik heb geleden? Begrijpen jullie mijn hart niet? Ik spreek tot jullie zoals Jehova deed; heb ik niet heel veel voor jullie opgegeven? Hoewel ik bereid ben al dit lijden te dragen omwille van mijn Vaders werk, hoe zouden jullie kunnen worden bevrijd van de tuchtiging die ik over jullie breng als gevolg van mijn lijden? Hebben jullie niet heel veel van mij genoten? Heden ben ik door mijn Vader aan jullie geschonken; weten jullie niet dat jullie van zoveel meer genieten dan mijn vrijgevege woorden? Weten jullie niet dat mijn leven werd verruild voor jullie leven en de dingen waar jullie van genieten? Weten jullie niet dat de Vader mijn leven heeft gebruikt om met Satan te strijden en dat Hij mijn leven aan jullie heeft geschonken, zodat jullie het honderdvoudige ontvangen, en jullie zo veel verleidingen kunnen ontwijken? Weten jullie niet dat het alleen door mijn werk is dat jullie worden vrijgesteld van vele verleidingen en van vele vurige tuchtigingen? Weten jullie niet dat het alleen omwille van mij is dat mijn Vader jullie toestaat tot nu toe te genieten? Hoe kunnen jullie vandaag zo hard en onbuigzaam blijven, zodat het lijkt alsof er eelt op jullie hart is gegroeid? Hoe kan het kwaad dat jullie vandaag verrichten ontsnappen aan de dag van toorn die zal volgen op mijn vertrek van de aarde? Hoe zou ik kunnen toestaan dat degenen die zo hard en onbuigzaam zijn ontsnappen aan de woede van Jehova?

uit 'Niemand die van vlees en bloed is kan ontsnappen aan de dag van toorn' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 338

Denk terug aan het verleden: Wanneer heb ik jullie een kwade blik toegeworpen en heb jullie met strenge stem toegesproken? Wanneer heb ik haren met jullie gekloven? Wanneer heb ik jullie onredelijk berispt? Wanneer heb ik jullie in jullie gezicht berispt? Is het niet omwille van mijn werk dat ik mijn Vader oproep jullie te beschermen tegen elke verleiding? Waarom behandelen jullie mij op deze manier? Heb ik ooit mijn autoriteit gebruikt om jullie vlees neer te slaan? Waarom betalen jullie mij op deze manier terug? Na tegenover mij de hele tijd

besluiteloos te zijn geweest, zijn jullie noch warm noch koud en dan proberen jullie mij te vleien en dingen voor mij verborgen te houden en zijn jullie monden vol met het speeksel van de onrechtvaardige. Denken jullie dat jullie tongen mijn Geest kunnen bedriegen? Denken jullie dat jullie tongen aan mijn toorn kunnen ontsnappen? Denken jullie dat jullie tongen naar eigen goeddunken een oordeel mogen vellen over de daden van mij, Jehova? Ben ik de God over wie de mens een oordeel velt? Zou ik een kleine made toestaan mij aldus te lasteren? Hoe zou ik zulke zonen der ongehoorzaamheid onder mijn eeuwige zegeningen kunnen plaatsen? Jullie woorden en handelingen hebben jullie al lang onmaskerd en veroordeeld. Toen ik de hemelen uitstrekte en alle dingen schiep, liet ik niet toe dat er ook maar een schepsel was dat deelnam naar zijn eigen goeddunken, in nog veel mindere mate stond ik toe dat iets naar eigen believen mijn werk en mijn management verstoorde. Ik tolereerde noch mens noch object; hoe zou ik nu degenen kunnen sparen die wreed en inhumain tegen mij zijn? Hoe kan ik degenen vergeven die tegen mijn woorden rebelleren? Hoe kan ik degenen sparen die mij ongehoorzaam zijn? Ligt het lot van de mens niet in de handen van mij, de Almachtige? Hoe zou ik jouw onrechtvaardigheid en ongehoorzaamheid als heilig kunnen beschouwen? Hoe zouden jouw zonden mijn heiligheid kunnen verontreinigen? Ik ben niet verontreinigd door de onreinheid van de onrechtvaardigen, noch geniet ik van de offers van de onrechtvaardigen. Als je mij, Jehova, trouw zou zijn, zou je dan voor jezelf de offergaven van mijn altaar kunnen pakken? Zou je je giftige tong kunnen gebruiken om mijn heilige naam te lasteren? Zou je op deze manier tegen mij kunnen rebelleren? Zou je mijn glorie en heilige naam kunnen behandelen als instrument om Satan, de boze, te dienen? Mijn leven is gegeven voor de vreugde van de heiligen. Hoe kan ik jullie toestaan naar jullie goeddunken met mijn leven te spelen, en het te gebruiken als instrument om jullie onderlinge conflicten uit te vechten? Hoe kunnen jullie zo harteloos zijn en zodoende gebrekkig zijn op de weg van het goede, in hoe jullie je tegenover mij gedragen? Weten jullie niet dat ik reeds al jullie kwade praktijken in deze levenswoorden heb beschreven? Hoe kunnen jullie ontsnappen aan de dag van toorn wanneer ik Egypte tuchtig? Hoe kan ik je toestaan mij op deze manier keer op keer tegen te werken en te weerstaan? Ik vertel het jullie duidelijk, wanneer de dag komt zal jullie tuchtiging onverdragelijker zijn dan die van Egypte! Hoe kunnen jullie ontsnappen aan mijn dag van toorn? Ik vertel jullie in waarheid: mijn verdraagzaamheid was voorbereid op jullie kwade praktijken en bestaat omwille van jullie tuchtiging op die dag. Zijn jullie niet degenen die zullen lijden onder het toornig oordeel wanneer ik het eind van mijn verdraagzaamheid heb bereikt? Liggen niet alle dingen in de handen van mij, de Almachtige? Hoe zou ik jullie toe kunnen laten mij aldus onder de hemelen ongehoorzaam te zijn? Jullie levens zullen heel zwaar zijn omdat jullie de Messias hebben ontmoet, van wie gezegd wordt dat Hij zou komen, maar nooit kwam. Zijn jullie niet Zijn vijanden? Jezus is jullie vriend geweest, toch zijn jullie vijanden van de Messias. Weten jullie niet dat, ondanks het feit dat jullie vrienden

van Jezus zijn, jullie kwade praktijken de vaten van hen die verachtelijk zijn hebben gevuld? Weten jullie ondanks het feit dat jullie heel dicht bij Jehova zijn niet dat jullie boosaardige woorden de oren van Jehova hebben bereikt en Zijn toorn hebben opgewekt? Hoe zou Hij je nabij kunnen zijn en hoe zou Hij jouw vaten niet verbranden, de vaten gevuld met kwade praktijken? Hoe zou Hij niet je vijand kunnen zijn?

uit 'Niemand die van vlees en bloed is kan ontsnappen aan de dag van toorn' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 339

Nu kijk ik naar je toegeeflijke vlees dat bereid is mij te vleien, en ik heb alleen maar een kleine waarschuwing voor je, hoewel ik je niet zal 'dienen' met tuchtiging. Je moet weten welke rol je speelt in mijn werk; dan zal ik tevreden zijn. Wat betreft zaken die hier buiten staan: als je mij weerstaat of mijn geld uitgeeft, of de offers voor mij, Jehova, opeet, of als jullie, maden, elkaar bijten, of als jullie, hondachtige wezens, conflicten hebben of elkaar schenden – daar houd ik mij allemaal niet mee bezig. Jullie moeten alleen weten wat voor soort dingen jullie zijn, dan zal ik tevreden zijn. Als jullie naast dit alles elkaar met wapens te lijf willen gaan of elkaar met woorden willen bestrijden, is dat prima; ik heb geen behoefte om me in zulke zaken te mengen, en houd me totaal niet bezig met menselijke aangelegenheden. Het is niet zo dat conflicten tussen jullie mij niet kunnen schelen; eerder is het zo dat ik niet één van jullie ben, en mij daarom niet meng in zaken die tussen jullie spelen. Ikzelf ben geen schepsel en ben niet van de wereld, dus ik walg van het drukke leven van mensen en de chaotische, ongepaste relaties tussen hen. In het bijzonder walg ik van de rumoerige menigten. Ik heb echter diepgaande kennis van de onzuiverheden in het hart van elk schepsel, en voordat ik jullie schiep, wist ik al van de onrechtvaardigheid die diep in de mensenharten bestond, en kende ik al het bedrog en de valsheid in de mensenharten. Zelfs al zijn er in het geheel geen sporen wanneer mensen onrechtvaardige dingen doen, weet ik daarom niettemin dat de onrechtvaardigheid die jullie in je hart koesteren de rijkdom overstijgt van alle dingen die ik heb geschapen. Elk van jullie is gestegen tot het hoogste punt van de menigten; jullie zijn opgestegen om de voorouders van de massa's te zijn. Jullie zijn uiterst arbitrair en jullie schoppen herrie onder alle maden; jullie zoeken een behaaglijke plek en proberen de maden die kleiner dan jezelf zijn te verorberen. Jullie zijn kwaadaardig en sinister in je hart en streven zelfs de geesten voorbij die naar de bodem van de zee zijn gezonken. Jullie leven op de bodem van de mest en verstoren de maden van boven tot onder tot ze geen rust kennen. Ze bevechten elkaar een tijdje en worden dan weer rustig. Jullie kennen je plaats niet en toch blijven jullie elkaar bestrijden in de mest. Wat valt er voor jullie te winnen met zo'n strijd? Hoe zouden jullie elkaar achter mijn rug om kunnen bevechten als jullie werkelijk eerbied voor mij in jullie hart hadden? Hoe hoog je status ook is,

ben je niet nog altijd een stinkende kleine worm in de mest? Zul je vleugels kunnen ontwikkelen en een duif in de lucht kunnen worden? Jullie, stinkende kleine wormen, stelen offers van het altaar van mij, Jehova. Kunnen jullie daardoor je verwoeste, mislukte reputatie redden en het uitverkoren volk van Israël worden? Jullie zijn schaamteloze ellendelingen! Die offers op het altaar werden aan mij gebracht door mensen, als een uitdrukking van welwillende gevoelens van hen die mij vereren. Zij zijn er voor mij om te besturen en gebruiken, dus hoe zou je me ooit de tortelduifjes kunnen ontstelen die mensen mij hebben gegeven? Ben je niet bang om een Judas te worden? Ben je niet bang dat je land een veld van bloed zou kunnen worden? Jij schaamteloos ding! Denk je dat de tortelduiven die mensen offeren ervoor zijn om jouw buik te vullen, made? Wat ik je heb gegeven, is wat ik bereid ben je te geven; wat ik je niet heb gegeven, daarover beschik ik. Je mag niet zomaar mijn offers stelen. Degene die werkt, dat ben ik: Jehova – de Heer van de schepping – en mensen brengen offers omwille van mij. Denk je dat dit een tegoeddoening is voor al jouw rondrennen? Je bent werkelijk schaamteloos! Voor wie ren je rond? Is dat niet voor jezelf? Waarom steel je mijn offers? Waarom steel je geld uit mijn geldbuidel? Ben je niet de zoon van Judas Iskariot? De offers aan mij, Jehova, zijn ervoor om door priesters genoten te worden. Ben jij een priester? Je waagt het mijn offers zelfgenoegzaam te eten en je spreidt ze zelfs uit op tafel; je bent niets waard! Jij waardeloze ellendeling! Mijn vuur, het vuur van Jehova, zal je verteren!

uit ‘Wanneer vallende bladeren terugkeren naar hun wortels, zul je spijt krijgen van al het kwaad dat je hebt gedaan’ in ‘Het
Woord verschijnt in het vlees’

Dagelijkse woorden van God Fragment 340

Jullie geloof is erg mooi; jullie zeggen dat jullie bereid zijn jullie volledige leven in te zetten voor mijn werk en dat jullie je leven ervoor willen opofferen, maar jullie gezindheden zijn niet veel veranderd. Jullie spreken gewoon arrogant, ondanks het feit dat jullie huidige gedrag bedroevend is. Het is alsof de tongen en lippen van de mensen in de hemel zijn, maar hun benen helemaal beneden op aarde. Als gevolg daarvan, liggen hun woorden en daden en hun reputaties nog altijd aan flarden en in puin. Jullie reputaties zijn verwoest, jullie houding is ontaard, jullie manier van spreken is laag en jullie levens zijn verachtelijk; zelfs jullie hele menselijkheid is tot laagheid verzonken. Jullie zijn bekrompen tegenover anderen, en jullie onderhandelen over elk miniem ding. Jullie twisten over jullie eigen reputaties en status, zelfs zozeer dat jullie bereid zijn af te dalen in de hel en de poel van vuur. Jullie huidige woorden en daden zijn voldoende voor mij om te bepalen dat jullie zondig zijn. Jullie houdingen tegenover mijn werk zijn voldoende voor mij om te bepalen dat jullie onrechtvaardigen zijn, en al jullie gezindheden zijn voldoende om erop te wijzen dat jullie vuile zielen zijn die vol gruwelen zitten. Jullie

manifestaties en wat jullie openbaren zijn voldoende om te laten weten dat jullie mensen zijn die zich vol gedronken hebben met het bloed van onreine geesten. Wanneer het binnengaan van het koninkrijk genoemd wordt, openbaren jullie je gevoelens niet. Geloven jullie dat hoe jullie nu zijn genoeg is om door de poort te kunnen wandelen naar mijn hemelse koninkrijk? Geloven jullie dat jullie toegang kunnen verkrijgen tot het heilige land van mijn werk en woorden zonder dat jullie eigen woorden en daden eerst door mij getest worden? Wie kan mij voor de gek houden? Hoe zou ik jullie verachtelijke, lage gedragingen en gesprekken niet kunnen zien? Ik heb vastgesteld dat jullie levens bestaan uit het drinken van het bloed en eten van het vlees van die onreine geesten, omdat jullie hen elke dag tegenover mij imiteren. In mijn bijzijn is jullie gedrag bijzonder slecht geweest; hoe zou ik jullie dan niet walgelijk vinden? Jullie woorden bevatten de onzuiverheden van onreine geesten: jullie flikvlooien, verbergen en vleien, net als zij die tovenarij bedrijven en zij die verraderlijk zijn en het bloed van de onrechtvaardigen drinken. Alle uitdrukkingen van de mens zijn uiterst onrechtvaardig, dus hoe kunnen alle mensen geplaatst worden in het heilige land waar de rechtvaardigen zich bevinden? Denk je dat dat verachtelijke gedrag van jou je kan onderscheiden als heilig vergeleken bij die onrechtvaardigen? Je slangachtige tong zal uiteindelijk de ondergang zijn van dit vlees van je dat verwoestingen aanbrengt en gruwelen begaat, en ook die handen van je die bedekt zijn met het bloed van onreine geesten zullen uiteindelijk je ziel de hel in trekken. Waarom grijp je dan niet deze kans aan om je met vuil bedekte handen te reinigen? En waarom maak je geen gebruik van deze mogelijkheid om die tong van je, die onrechtvaardige woorden spreekt, uit te snijden? Zou het kunnen zijn dat je bereid bent te lijden in de vlammen van de hel omwille van je handen, tong en lippen? Met beide ogen houd ik toezicht op ieders hart, want lang voordat ik de mensheid schiep, vatte ik hun harten met mijn handen. Lang geleden had ik door het hart van de mensen gekeken, dus hoe zouden hun gedachten kunnen ontsnappen aan mijn zicht? Hoe zou het niet te laat kunnen zijn voor hen om te ontsnappen aan verbranding door mijn Geest?

uit 'Je karakter is zo laag-bij-de-gronds!' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 341

Je lippen zijn vriendelijker dan duiven, maar je hart is duisterder dan die aloude slang. Je lippen zijn zelfs zo mooi als Libanese vrouwen, maar toch is je hart niet aardiger dan hun harten, en het kan zich zeker niet meten met de schoonheid van de Kanaänieten. Wat is je hart verraderlijk! De dingen die ik veracht, zijn alleen de lippen van de onrechtvaardigen en hun harten, en mijn vereisten van mensen zijn helemaal niet hoger dan wat ik van de heiligen verwacht. Het is alleen zo dat ik walging voel voor de slechte daden van de onrechtvaardigen. Ik hoop dat ze hun vuiligheid kunnen afwerpen en kunnen ontsnappen uit hun huidige benarde

situatie, zodat ze kunnen afsteken bij die onrechtvaardigen en kunnen leven en heilig zijn met degenen die rechtvaardig zijn. Jullie bevinden je in dezelfde omstandigheden als ik, en toch zijn jullie bedekt met vuil; er is in jullie nog niet het kleinste beetje oorspronkelijke gelijkenis met de mensen die in het begin geschapen zijn. Omdat jullie de gelijkenissen van die onreine geesten dagelijks imiteren, door te doen wat zij doen en te zeggen wat zij zeggen, is bovendien elk deel van jullie – zelfs jullie tongen en lippen – doorweekt van hun vuile water, zozeer dat jullie volledig bedekt zijn met zulke vlekken en geen enkel deel van jullie gebruikt kan worden voor mijn werk. Het is zo hartverscheurend! Jullie leven in zo'n wereld van paarden en vee, maar het stoort jullie niet eens; jullie zijn vol vreugde en leven vrijelijk en zonder zorgen. Jullie zwemmen rond in dat vuile water, maar jullie hebben niet eens door dat jullie in zo'n parket beland zijn. Elke dag verkeren jullie met onreine geesten en gaan jullie om met 'uitwerpselen'. Jullie levens zijn uiterst vulgair, maar toch besef je niet eens dat je totaal niet bestaat in de mensenwereld en dat je geen controle over jezelf hebt. Weet je niet dat je leven lang geleden vertrapt is door die onreine geesten, of dat je karakter lang geleden bezoedeld is door vuil water? Denk je dat je in een aards paradijs woont en dat je je te midden van het geluk bevindt? Weet je niet dat je een leven naast onreine geesten hebt geleefd, en dat je hebt samengeleefd met alles wat ze voor je hebben voorbereid? Hoe zou je manier van leven enige betekenis kunnen hebben? Hoe zou je leven enige waarde kunnen hebben? Je hebt je uitgesloofd voor je ouders, ouders van onreine geesten, maar in feite heb je geen idee dat degenen die je in de val lokken die ouders van onreine geesten zijn die je op de wereld hebben gezet en hebben opgevoed. Bovendien ben je je er niet van bewust dat je al je vuiligheid in feite van hen hebt gekregen; het enige wat je weet, is dat ze je 'plezier' kunnen schenken, ze je niet tuchtigen of over je oordelen en je al helemaal niet vervloeken. Ze zijn nooit tegen je in woede uitgebarsten, maar behandelen je met genegenheid en vriendelijkheid. Hun woorden voeden je hart en hebben je zo in de ban, dat je gedesoriënteerd raakt. Zonder het te merken, word je er door aangetrokken en ben je bereid in dienst van hen te staan en hun uitlaatklep en dienaar te worden. Je hebt totaal niets te klagen, maar bent bereid voor hen te werken als honden, als paarden; je wordt door hen misleid. Om deze reden heb je totaal geen reacties op het werk dat ik doe. Geen wonder dat je altijd heimelijk tussen mijn vingers door wilt glippen, en geen wonder dat je altijd zoete woorden wilt gebruiken om bedrieglijk gunsten aan me te ontfutselen. Het blijkt dat je al een ander plan had, een andere regeling. Je kunt een beetje zien van mijn handelingen als de Almachtige, maar je hebt niet de geringste kennis van mijn oordeel en tuchtiging. Je hebt geen idee wanneer mijn tuchtiging is begonnen; je weet alleen hoe je me moet oplichten – maar toch weet je niet dat ik geen enkele schending door de mens zal dulden. Omdat je je al voorgenomen hebt me te dienen, zal ik je niet loslaten. Ik ben een God die het kwaad haat, en ik ben een God die jaloers is op de mensheid. Omdat je je woorden al op het altaar hebt geplaatst, zal ik niet toestaan dat je wegrent, nog wel

onder mijn ogen, en zal ik niet toestaan dat je twee meesters dient. Dacht je dat je een tweede liefde kon hebben na je woorden op mijn altaar en voor mijn ogen te hebben geplaatst? Hoe zou ik mensen kunnen toestaan mij op zo'n manier voor gek te zetten? Dacht je dat je achteloos met je tong geloftes en eden aan mij kon afleggen? Hoe zou je eden kunnen zweren op mijn troon, de troon van mij, de Allerhoogste? Dacht je dat je eden al heengegaan waren? Laat me jullie zeggen: zelfs al kan jullie vlees heengaan, jullie eden kunnen dat niet. Op het einde zal ik jullie veroordelen op grond van jullie eden. Maar jullie geloven dat jullie met mij kunnen omgaan door jullie woorden vóór mij te plaatsen, en dat jullie harten onreine geesten en boze geesten kunnen dienen. Hoe zou mijn toorn die hondachtige, varkensachtige mensen die mij oplichten kunnen gedogen? Ik moet mijn bestuurlijke decreten uitvoeren en al die maffe, 'vrome' mensen die geloof in mij hebben ontfutselen aan de handen van onzuivere geesten, zodat deze mensen mij op gedisciplineerde wijze kunnen 'bedienen', mijn ossen kunnen zijn, mijn paarden kunnen zijn en overgeleverd kunnen zijn aan slachting door mij. Ik zal ervoor zorgen dat je je eerdere vastberadenheid opvat en mij opnieuw dient. Ik zal geen enkel schepsel gedogen dat mij oplicht. Dacht je dat je maar lukraak verzoeken kon doen en tegenover mij kon liegen? Dacht je dat ik je woorden en daden niet had gehoord of gezien? Hoe zou ik je woorden en daden niet in het zicht kunnen hebben gehad? Hoe zou ik ooit kunnen toestaan dat mensen mij op die manier misleiden?

uit 'Je karakter is zo laag-bij-de-gronds!' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 342

Ik ben onder jullie geweest en heb me meerdere lentes en herfstten met jullie ingelaten; ik heb een tijdlang onder jullie gewoond, en heb met jullie gewoond. Hoeveel van jullie verachtelijke gedrag is nota bene onder mijn ogen weggeglip? Die welgemeende woorden van jullie weerklinken doorlopend in mijn oren; miljoenen en miljoenen van jullie aspiraties zijn op mijn altaar geplaatst – te veel om zelfs maar te tellen. Maar wat betreft jullie toewijding en dat wat jullie besteden, jullie spenderen nog geen cent. Jullie plaatsen nog geen miniem drupje oprechtheid op mijn altaar. Waar zijn de vruchten van jullie geloof in mij? Jullie hebben eindeloze genade van mij ontvangen, en eindeloze mysteriën uit de hemel gezien; ik heb jullie zelfs de vlammen van de hemel laten zien, maar ik heb het niet over mijn hart kunnen verkrijgen om jullie te verbranden. Niettemin, hoeveel hebben jullie mij in ruil gegeven? Hoeveel zijn jullie bereid mij te geven? Je houdt het voedsel dat ik je heb gegeven in de hand, draait je om en offert het aan mij, en je gaat zelfs zo ver dat je zegt dat het iets was wat je kreeg in ruil voor het zweet van je eigen harde werk, en dat je me alles offert wat je bezit. Hoe kun je niet weten dat jouw 'bijdragen' aan mij allemaal alleen maar dingen zijn die van mijn altaar zijn gestolen?

Bovendien, nu je ze aan mij offert, ben je me niet aan het oplichten? Hoe kun je niet weten dat wat ik tegenwoordig geniet, bestaat uit alle offeranden op mijn altaar; niet uit dat wat jij met je harde werk hebt verdiend en vervolgens aan mij hebt geofferd? Jullie durven me nota bene op deze manier op te lichten; hoe kan ik jullie dan vergeven? Hoe kunnen jullie van me verwachten dat ik dit nog langer verdraag? Ik heb jullie alles gegeven. Ik heb alles voor jullie geopend, in jullie behoeften voorzien en jullie de ogen geopend, en toch lichten jullie me op deze manier op en negeren jullie je geweten. Onbaatzuchtig heb ik jullie alles geschonken zodat jullie, ook al lijden jullie, nog altijd alles van me hebben gewonnen wat ik uit de hemel heb meegenomen. Ondanks dat hebben jullie geen enkele toewijding, en zelfs als jullie een kleine bijdrage hebben geleverd, proberen jullie achteraf met mij 'de rekening te vereffenen'. Zal je bijdrage niet op niets neerkomen? Wat je me hebt gegeven, is maar een korreltje zand, en niettemin heb je een ton goud van me gevraagd. Ben je niet gewoon onredelijk? Ik werk te midden van jullie. Er is geen enkel spoor van de tien procent die ik zou moeten krijgen, laat staan van enige bijkomende offers. Bovendien worden die tien procent die de vromen bijdragen in beslag genomen door de boosaardigen. Zijn jullie niet allemaal uit mijn buurt verspreid? Staan jullie niet allemaal vijandig tegenover mij? Zijn jullie niet allemaal mijn altaar aan het kapotmaken? Hoe zouden zulke mensen in mijn ogen als schatten kunnen worden gezien? Zijn zij niet de zwijnen en honden die ik veracht? Hoe zou ik naar jullie slechte daden kunnen verwijzen als schatten? Voor wie wordt mijn werk eigenlijk gedaan? Zou het zo kunnen zijn dat het doel ervan alleen maar is om jullie allemaal neer te slaan om mijn gezag te onthullen? Hangen jullie levens niet allemaal af van een enkel woord van mij? Waarom is het zo dat ik alleen woorden gebruik om jullie te onderrichten, en heb ik geen woorden in feiten veranderd om jullie zo gauw als ik kon neer te slaan? Is het doel van mijn woorden en werk alleen maar om de mensheid neer te slaan? Ben ik een God die de onschuldigen willekeurig doodt? Hoeveel van jullie verschijnen op dit precieze moment voor mij met jullie hele wezen om het juiste pad van het menselijk leven te zoeken? Het zijn alleen jullie lichamen die zich voor mij bevinden; jullie harten zijn nog steeds op de vlucht en zijn heel ver weg van mij. Omdat jullie niet weten wat mijn werk in feite is, wil een aantal van jullie van mij vertrekken en zich van mij verwijderen, hopen om in plaats daarvan in een paradijs zonder tuchtiging of oordeel te leven. Is dit niet wat mensen in hun hart wensen? Ik probeer je beslist niet te dwingen. Welk pad je ook maar neemt, is je eigen keuze. Het tegenwoordige pad is er een dat vergezeld gaat van oordeel en vervloekingen, maar jullie moeten allemaal weten dat alles wat ik jullie heb geschonken – of het nu oordelen of tuchtigingen zijn – de beste gaven zijn die ik jullie kan schenken, en het zijn allemaal dingen die jullie dringend nodig hebben.

uit 'Je karakter is zo laag-bij-de-gronds!' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 343

Ik heb een enorme hoeveelheid werk op aarde verricht en ik heb vele jaren onder de mensheid rondgelopen, maar toch kennen mensen zelden mijn beeld en mijn gezindheid en kunnen maar weinig mensen het werk dat ik doe volledig uitleggen. Er ontbreken zoveel dingen bij mensen, ze hebben nooit begrip voor wat ik doe en altijd is hun hart waakzaam alsof ze intens bang zijn dat ik hun situatie zal veranderen en niet meer op hen zal letten. De houding van de mensen ten opzichte van mij is dus altijd lauw en gaat samen met een forse dosis voorzichtigheid. Dit komt omdat de mensen in het heden zijn aangekomen zonder dat ze het werk dat ik doe begrijpen, en ze zijn met name verbijsterd over de woorden die ik tot hen richt. Ze houden mijn woorden in hun handen, ze weten niet of ze zich moeten overgeven aan een onwrikbaar geloof erin of dat ze moeten kiezen voor besluiteloosheid en ze maar vergeten. Ze weten niet of ze de woorden in praktijk moeten brengen of afwachten, of ze alles aan de kant moeten zetten en dapper moeten volgen, of de vriendschap met de wereld moeten blijven volhouden zoals voorheen. De innerlijke werelden van de mensen zijn zo gecompliceerd en de mensen zijn zo sluw. Omdat mensen mijn woorden niet duidelijk of volledig kunnen zien, vinden velen van hen het moeilijk ze in praktijk te brengen en hebben ze moeite om hun hart voor mij te leggen. Ik begrijp jullie moeilijkheden heel goed. Veel zwakten zijn onvermijdelijk als je in het vlees leeft en veel objectieve factoren zorgen voor problemen bij jullie. Jullie geven je gezin te eten, brengen je dagen door met hard werken en de maanden en jaren gaan in lijden voorbij. Er zijn veel moeilijkheden als je in het vlees leeft – ik ontken dit niet – en natuurlijk worden mijn eisen aan jullie afgestemd op jullie moeilijkheden. De eisen bij het werk dat ik doe zijn allemaal gebaseerd op jullie werkelijke gestalte. Misschien waren in het verleden de eisen die mensen in hun werk aan jullie stelden vermengd met elementen van buitensporigheid, maar jullie moeten weten dat ik nooit buitensporige eisen aan jullie heb gesteld als ik iets zeg en doe. Alle eisen zijn gebaseerd op de natuur van de mensen, hun vlees, en wat ze nodig hebben. Jullie moeten weten, en ik kan het heel duidelijk tegen jullie zeggen, dat ik niet tegen bepaalde redelijke denkwijzen van mensen ben, en dat ik niet gekant ben tegen de inherente natuur van de mensheid. Alleen omdat mensen niet begrijpen wat de normen eigenlijk wel zijn die ik hun heb gesteld en ook de oorspronkelijke betekenis van mijn woorden niet begrijpen, hebben de mensen tot nu toe getwijfeld aan mijn woorden, en gelooft minder dan de helft van de mensen in mijn woorden. De rest zijn ongelovigen. En nog meer mensen willen me graag ‘verhalen horen vertellen’. Bovendien zijn er velen die genieten van de vertoning. Ik waarschuw jullie: veel van mijn woorden zijn al opengesteld voor degenen die in mij geloven en degenen die genieten van het prachtige uitzicht op het koninkrijk, maar door de poort zijn buitengesloten, zijn al door mij geëlimineerd. Zijn jullie niet gewoon het kaf, verafschuwd en afgewezen door mij? Hoe kon je

me zien vertrekken en dan blij zijn met mijn terugkeer? Ik zeg jullie, nadat de mensen van Ninevé de kwade woorden van Jehova hadden gehoord, zaten ze onmiddellijk berouwvol in zak en as. Ze waren vol angst en vrees omdat ze Zijn woorden geloofden en dus zaten ze berouwvol in zak en as. Wat betreft de mensen van vandaag, hoewel jullie ook mijn woorden geloven en, sterker nog, geloven dat Jehova vandaag de dag weer onder jullie is gekomen, is jullie houding slechts oneerbiedig, alsof jullie alleen naar de Jezus kijken die duizenden jaren geleden in Judea is geboren en die nu in jullie midden is neergedaald. Ik begrijp de bedrieglijkheid die in jullie harten bestaat zeer goed: de meesten van jullie volgen mij uit nieuwsgierigheid en zijn mij gaan zoeken uit de leegte. Wanneer jullie derde wens verbrijzeld is – jullie wens voor een vredig en gelukkig leven – verdwijnt jullie nieuwsgierigheid ook. De bedrieglijkheid die in elk van jullie harten bestaat, komt aan het licht door jullie woorden en daden. Om het recht voor zijn raap te zeggen, jullie zijn gewoon nieuwsgierig naar mij, maar jullie vrezen mij niet. Jullie letten niet op je taal en nog minder oefenen jullie terughoudendheid uit in je gedrag. Wat voor geloof hebben jullie dan eigenlijk? Is dat echt? Jullie gebruiken gewoon mijn woorden om je zorgen te verdrijven en je verveling te verlichten, om de resterende lege plekken in jullie leven op te vullen. Wie van jullie heeft mijn woorden in praktijk gebracht? Wie heeft er oprecht geloof? Jullie blijven roepen dat God een God is die diep in de harten van de mensen ziet, maar hoe is de God waarover jullie roepen in jullie hart met mij verenigbaar? Aangezien jullie zo roepen, waarom gedragen jullie je dan zo? Zou het kunnen dat dit de liefde is waarmee jullie me willen terugbetalen? Er is heel wat toewijding op jullie lippen, maar waar zijn jullie offers en jullie goede daden? Als jullie woorden mijn oren niet hadden bereikt, hoe kon ik jullie dan zo haten? Als jullie echt in mij geloofden, hoe konden jullie dan in zo'n ellende terecht komen? Jullie hebben een neerslachtige blik op jullie gezicht alsof jullie in de Hades terecht staan. Jullie hebben nog geen greintje vitaliteit, en jullie praten zwakjes over jullie innerlijke stem. Jullie zitten zelfs vol met klachten en vloeken. Jullie hebben lang geleden het geloof in wat ik doe verloren en zelfs jullie oorspronkelijke geloof is verdwenen, dus hoe kunnen jullie ooit tot het einde volgen? Aangezien dit zo is, hoe kunnen jullie dan gered worden?

uit 'Woorden voor jong en oud' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 344

Hoewel mijn werk zeer nuttig is voor jullie, zijn mijn woorden altijd voor jullie verloren gegaan en hebben niets in jullie teweeggebracht. Het is moeilijk voor mij voorwerpen te vinden die ik kan vervolmaken en nu ben ik mijn hoop voor jullie bijna kwijt. Ik heb verschillende jaren onder jullie gezocht, maar het is moeilijk om iemand te vinden die mijn vertrouweling kan zijn. Ik heb het gevoel dat ik er geen vertrouwen meer in heb om in jullie te blijven werken en geen liefde

meer om van jullie te blijven houden. Dit komt omdat ik lang geleden ben gaan walgen van jullie ‘prestaties’, minuscuul en zielig als ze zijn. Het lijkt alsof ik nooit onder jullie heb gesproken en nooit in jullie heb gewerkt. Jullie prestaties zijn zo misselijkmakend. Jullie roepen altijd ondergang en schaamte over jezelf af en jullie zijn nauwelijks van waarde. Ik kan nauwelijks gelijkenis met een mens in jullie vinden, noch het spoor van een mens ruiken. Waar is jullie verse spoor? Waar is de prijs die jullie vele jaren lang hebben betaald en waar zijn de resultaten? Hebben jullie er nooit enige gevonden? Mijn werk kent nu een nieuw begin, een nieuwe start. Ik ga grootse plannen uitvoeren en ik wil nog groter werk volbrengen, maar toch zwelgen jullie nog steeds in de modder zoals voorheen, leven jullie in de smerige wateren van het verleden, en zijn jullie er praktisch niet in geslaagd om je te bevrijden uit jullie oorspronkelijke benarde situatie. Daarom hebben jullie nog steeds niets uit mijn woorden weten te halen. Jullie hebben je nog steeds niet bevrijd van jullie oorspronkelijke plek in de modder en het vuile water, en jullie kennen alleen mijn woorden, maar in feite zijn jullie het rijk van de vrijheid van mijn woorden niet binnengegaan, dus hebben mijn woorden zich nooit voor jullie geopend. Ze zijn als een boek der profetieën dat al duizenden jaren verzegeld is. Ik verschijn voor jullie in jullie leven, maar jullie zijn je daar nooit van bewust. Jullie herkennen me niet eens. Bijna de helft van de woorden die ik zeg is om over jullie te oordelen en bereikt slechts de helft van het effect dat zou moeten, namelijk om grote vrees in jullie op te wekken. De overige helft bestaat uit woorden om jullie te leren over het leven en hoe jullie je moeten gedragen. Het lijkt er echter op dat deze woorden wat jullie betreft niet eens bestaan, of dat jullie luisteren naar de woorden van kinderen, woorden waar jullie altijd besmuikt om glimlachen, maar nooit naar handelen. Jullie hebben je nooit met deze dingen beziggehouden, het is altijd in de eerste plaats uit nieuwsgierigheid geweest dat jullie mijn handelingen hebben bekeken, met als gevolg dat jullie nu in de duisternis zijn terecht gekomen en het licht niet kunnen zien. Daarom huilen jullie jammerlijk in het donker. Wat ik wil is jullie gehoorzaamheid, jullie onvoorwaardelijke gehoorzaamheid, en, sterker nog, ik eis dat jullie volledig zeker zijn van alles wat ik zeg. Jullie mogen geen houding van verwaarlozing aannemen en al helemaal niet selectief omgaan met de dingen die ik zeg, noch onverschillig staan tegenover mijn woorden en mijn werk, zoals jullie dat zo vaak doen. Mijn werk is gedaan in jullie midden en ik heb jullie veel van mijn woorden geschonken, maar als jullie mij op deze manier behandelen, kan ik alleen aan heidense families weggeven wat jullie niet hebben gewonnen en niet in praktijk hebben gebracht. Wie van alle schepselen wordt niet door mij in mijn handen gehouden? De meesten onder jullie zijn van een ‘rijpe leeftijd’ en jullie hebben de energie niet om dit soort werk dat ik heb te aanvaarden. Jullie zijn als een Hanhao-vogel,^[a] jullie doen nauwelijks voldoende moeite, en jullie hebben mijn woorden nooit serieus genomen. De jongeren zijn bijzonder ijdel en al te toegeeflijk en besteden nog minder aandacht aan mijn werk. Ze hebben geen interesse om zich te tegoed te doen aan de lekkernijen van mijn banket, ze zijn

als een vogeltje dat uit zijn kooi is gevlogen om zich naar ver weg te wagen. Hoe kunnen zulke jonge en oude mensen nuttig zijn voor mij?

uit 'Woorden voor jong en oud' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Voetnoot:

a. Het verhaal van de Hanhao-vogel lijkt sterk op de fabel van de krekel en de mier van Aesopus. De Hanhao-vogel slaapt liever dan dat hij een nest bouwt terwijl het warm weer is, ondanks herhaalde waarschuwingen van zijn buurman, een ekster. Wanneer de winter aanbreekt, vriest de vogel dood.

Dagelijkse woorden van God Fragment 345

Hoewel jullie jongeren allemaal als jonge leeuwen zijn, hebben jullie zelden de ware weg in je hart. Jullie jeugd geeft jullie geen recht op meer van mijn werk, integendeel, jullie roepen steeds mijn walging op. Hoewel jullie jong zijn, ontbreekt het jullie aan vitaliteit of ambitie en zijn jullie altijd vrijblijvend over jullie toekomst. Het lijkt alsof jullie onverschillig zijn en piekeren. Men zou kunnen zeggen dat de vitaliteit, de idealen en de standpunten die bij jongeren zouden moeten worden aangetroffen, absoluut niet in jullie te vinden zijn. Jullie, dit soort jongeren, zijn zonder standpunten en hebben geen vermogen om onderscheid te maken tussen recht en onrecht, goed en kwaad, schoonheid en lelijkheid. Het is onmogelijk om elementen in jullie te vinden die fris zijn. Jullie zijn bijna helemaal ouderwets, en jullie, dit soort jongeren, hebben ook geleerd om de menigte te volgen, om irrationeel te zijn. Jullie kunnen nooit duidelijk onderscheid maken tussen goed en kwaad, jullie zien geen verschil tussen waar en onwaar, jullie kunnen nooit streven naar voortreffelijkheid en jullie kunnen ook niet uitmaken wat goed en wat verkeerd is, wat waarheid en wat hypocrisie is. Er hangt een zwaardere en sterkere stank van religie om jullie heen dan bij ouderen. Jullie zijn zelfs arrogant en onredelijk, jullie wedijveren onderling en jullie voorliefde voor agressie is erg sterk – hoe zou dit soort jongere de waarheid kunnen bezitten? Hoe kan iemand die geen standpunt kan innemen ergens van getuigen? Hoe kan iemand die geen onderscheid kan maken tussen goed en kwaad een jongere worden genoemd? Hoe kan iemand die de vitaliteit, energie, frisheid, kalmte en stabiliteit van een jongere mist een volgeling van mij worden genoemd? Hoe kan iemand die geen waarheid heeft, geen gevoel voor rechtvaardigheid, maar die graag speelt en vecht, het waard zijn om mijn getuige te zijn? Jonge mensen zouden geen ogen vol bedrog en vooroordelen jegens anderen moeten hebben, en ze zouden geen destructieve, afschuwelijke daden moeten verrichten. Ze zouden niet zonder idealen, ambities en een enthousiast verlangen om zichzelf te verbeteren moeten zijn; ze zouden niet ontmoedigd moeten zijn over hun vooruitzichten, en ze zouden ook de hoop op het leven of het vertrouwen in de toekomst niet moeten verliezen. Ze zouden het doorzettingsvermogen moeten hebben om door te gaan op de weg van de waarheid die ze nu

hebben gekozen: hun wens te realiseren om hun hele leven aan mij te besteden. Ze zouden niet zonder de waarheid moeten zijn, en evenmin zouden ze hypocrisie en onrechtvaardigheid moeten koesteren. Ze zouden standvastig de juiste houding moeten innemen. Ze zouden niet maar voort moeten kabbelen, maar de geestdrift moeten hebben om offers te brengen en te strijden voor gerechtigheid en waarheid. Jonge mensen zouden de moed moeten hebben om niet toe te geven aan onderdrukking door de duistere machten en om de betekenis van hun bestaan te veranderen. Jonge mensen zouden zich niet moeten neerleggen bij tegenslag, maar open en eerlijk moeten zijn, in de geest van vergeving voor hun broeders en zusters. Dit zijn natuurlijk mijn eisen aan iedereen, en het is mijn advies aan iedereen. Maar meer nog zijn dit mijn kalmerende woorden voor alle jongeren. Jullie zouden volgens mijn woorden moeten oefenen. Vooral zouden jongeren vastberaden moeten zijn om kwesties met onderscheidingsvermogen te benaderen, en om gerechtigheid en de waarheid te zoeken. Jullie moeten al het goeds en moois nastreven en de realiteit van alle positieve dingen verkrijgen. Jullie zouden verantwoordelijk moeten zijn voor jullie leven en het niet licht opvatten. Mensen komen op aarde en slechts zelden ontmoeten ze mij. Ook hebben ze maar zelden de kans de waarheid te zoeken of te verkrijgen. Waarom zouden jullie deze geweldige tijd niet waarderen als het juiste pad om in dit leven naar te streven? En waarom staan jullie altijd zo afwijzend tegenover de waarheid en gerechtigheid? Waarom vertrappen en ruïneren jullie jezelf altijd voor die ongerechtigheid en vuilheid die met mensen speelt? En waarom gedragen jullie je als die ouderen die zich bezighouden met wat de onrechtvaardigen doen? Waarom imiteren jullie de oude manieren van oude dingen? Jullie leven zou vol van rechtvaardigheid, waarheid en heiligheid moeten zijn, jullie leven zou niet zo verloederd moeten zijn op zo'n jonge leeftijd, waardoor je in de Hades terechtkomt. Hebben jullie niet het gevoel dat dit vreselijk ongelukkig zou zijn? Hebben jullie niet het gevoel dat dit vreselijk onrechtvaardig zou zijn?

uit 'Woorden voor jong en oud' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 346

Als zoveel werk en zoveel woorden, geen effect op je hebben gehad, dan zul je niet in staat zijn om je plicht uit te voeren wanneer de tijd komt om het werk van God te verspreiden en zul je beschaamd en vernederd worden. Op dat moment zul je voelen dat je God zo veel verschuldigd bent, dat je kennis van God zo oppervlakkig is. Als je heden de kennis van God niet najaagt, terwijl Hij werkt, dan zal het later te laat zijn. Uiteindelijk zul je geen kennis hebben om over te spreken – je zult leeg worden achtergelaten, met niets. Wat wil je dan gebruiken om verantwoording af te leggen aan God? Heb je het lef om naar God te kijken? Je zou nu hard moeten werken in je navolging, zodat je uiteindelijk, net als Petrus, weet hoe goed Gods

tuchtiging en oordeel voor de mens zijn en dat de mens zonder Zijn tuchtiging en oordeel niet kan worden gered en alleen dieper kan zinken in dit besmeurde land, steeds dieper in de brij. Mensen zijn verdorven door Satan, hebben elkaar geïntrigeerd en zijn hardvochtig over elkaar heen gegaan, zijn hun eerbied voor God kwijt en hun ongehoorzaamheid is te groot, ze hebben te veel opvattingen en ze behoren allemaal toe aan Satan. Zonder de tuchtiging en het oordeel van God kon de verdorven gezindheid van de mens niet worden gereinigd en kon hij niet gered worden. Wat uitgedrukt wordt door het werk van de vleesgeworden God in het vlees, is precies datgene wat door de Geest tot uitdrukking wordt gebracht en het werk dat Hij doet, wordt uitgevoerd overeenkomstig hetgeen gedaan is door de Geest. Als je heden geen kennis hebt van dit werk, dan ben je zo dwaas en heb je zoveel verloren! Als je Gods redding niet hebt bereikt, dan is je geloof religieus geloof en ben je een christen van religie. Omdat je de dode leer vasthoudt, ben je het nieuwe werk van de Heilige Geest kwijtgeraakt; anderen, die een liefde voor God nastreven, zijn in staat om de waarheid en het leven te verwerven, terwijl jouw geloof niet in staat is om Gods goedkeuring te verkrijgen. In plaats daarvan ben je een boosdoener geworden, iemand die verderfelijk en haatdragend handelt, je bent het mikpunt geworden van Satans grappen en een gevangene van Satan. God moet niet door de mens worden geloofd, maar door hem worden liefgehad en door hem worden nagevolgd en aanbeden. Als je vandaag niet navolgt, zal de dag komen dat je zegt: "Waarom heb ik God toen niet goed gevolgd en Hem niet op de juiste manier tevredengesteld en geen veranderingen in mijn levensgezindheid nagestreefd? Hoe spijt het me dat ik me destijds niet aan God heb kunnen onderwerpen en niet de kennis van Gods woord nastreefde. God zei zoveel toen; hoe kon ik niet hebben nagevolgd? Ik was zo stom!" Je zult jezelf op een bepaald punt haten. Vandaag geloof je de woorden die ik zeg niet en besteed je er geen aandacht aan; wanneer de dag komt dat dit werk zich verspreidt en je het geheel ziet, zul je er spijt van hebben en op dat moment zul je verbluft zijn. Er zijn zegeningen, maar je weet niet hoe ervan te genieten en er is de waarheid, maar je volgt het niet na. Breng je geen minachting over jezelf? Vandaag, hoewel de volgende stap van Gods werk nog moet beginnen, is er niets uitzonderlijks aan de eisen die aan je worden gesteld en aan wat je wordt gevraagd om na te leven. Er is zoveel werk en er zijn zoveel waarheden; zijn ze het niet waard om door jou gekend te worden? Zijn Gods tuchtiging en oordeel niet in staat om je geest te doen ontwaken? Zijn Gods tuchtiging en oordeel niet in staat om jezelf te doen haten? Ben je tevreden om onder de invloed van Satan te leven, met vrede en vreugde en een beetje vleeselijke troost? Ben jij niet de minste van alle mensen? Niemand is dwazer dan degenen die de zaligheid hebben aanschouwd, maar niet streven om het te verkrijgen; dit zijn mensen die zich vergapen aan het vlees en genieten van Satan. Je hoopt dat je geloof in God geen uitdagingen of beproevingen met zich meebrengt, of de minste ontbering. Je streeft altijd die dingen na die waardeloos zijn en je hecht geen waarde aan het leven, in plaats daarvan plaats je je eigen

extravagante gedachten voor de waarheid. Je bent zo waardeloos! Je leeft als een varken, wat voor verschil is er tussen jou en varkens en honden? Zijn zij die niet de waarheid nastreven en in plaats daarvan van het vlees houden, niet allemaal dieren? Zijn die doden zonder geesten niet allemaal wandelende lijken? Hoeveel woorden zijn er onder jullie gesproken? Is er maar een klein beetje werk gedaan onder jullie? Hoeveel heb ik aan jullie geleverd? En waarom heb je het niet verkregen? Waarover moet je klagen? Is het niet zo dat je niets hebt gekregen omdat je te verliefd bent op het vlees? En komt het niet omdat je gedachten te extravagant zijn? Is het niet omdat je te stom bent? Als je niet in staat bent om deze zegeningen te verkrijgen, kun je dan God de schuld geven omdat Hij je niet heeft gered? Wat je nastreeft is, om vrede te krijgen na in God te geloven, voor je kinderen om vrij te zijn van ziekte, voor je echtgenoot om een goede baan te hebben, voor je zoon om een goede vrouw te vinden, voor je dochter om een fatsoenlijke echtgenoot te vinden, voor je ossen en paarden om het land goed te ploegen, voor een jaar van goed weer voor je gewassen. Dat is wat je zoekt. Jouw streven is alleen om comfortabel te leven, dat er geen ongelukken met je familie gebeuren, dat de wind aan je voorbij trekt, dat je gezicht onaangetast door gruis blijft, dat de gewassen van je familie niet worden overstroomd, dat je niet wordt beïnvloed door rampspoed, om te leven in Gods omhelzing, om te leven in een gezellig nest. Een lafaard zoals jij, die altijd het vlees nastreeft – heb je een hart, heb je een geest? Ben je geen beest? Ik toon je de ware weg zonder iets terug te vragen, maar je streeft het niet na. Ben jij een van degenen die in God geloven? Ik schenk het echte mensenleven aan jou, maar je streeft het niet na. Ben jij niet anders dan een varken of een hond? Varkens streven niet naar het leven van de mens, ze streven er niet naar om gereinigd te worden en ze begrijpen niet wat het leven is. Elke dag slapen ze gewoon na gegeten te hebben. Ik heb je de ware weg getoond, maar je hebt het niet bereikt; je staat met lege handen. Ben je bereid om door te gaan in dit leven, het leven van een varken? Wat is de betekenis van zulke mensen die in leven zijn? Je leven is verachtelijk en onedel, je leeft te midden van vuiligheid en losbandigheid en je streeft geen enkel doel na; is jouw leven niet het meest onedele van allemaal? Heb je het lef om naar God te kijken? Als je op deze manier blijft ervaren, zul je dan niet niets verwerven? De ware weg is aan je getoond, maar of je het uiteindelijk wel of niet kunt bereiken hangt af van je eigen persoonlijke streven.

uit 'De ervaringen van Petrus: zijn kennis van tuchtiging en oordeel' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 347

Jullie vlees, jullie buitensporige verlangens, jullie hebzucht en jullie lust zijn te diep geworteld. Jullie harten worden zo constant door die dingen beheerst, dat jullie geen schijn van kans hebben om het juk van die feodale en verdorven gedachten af te schudden. Jullie smachten er niet naar om jullie huidige situatie te veranderen of de invloed van duisternis te ontvluchten.

Jullie zijn gewoon gebonden door die dingen. Zelfs als jullie weten dat een dergelijk leven te pijnlijk is en een dergelijke wereld te duister, heeft werkelijk niemand van jullie de moed om zo'n leven te veranderen. Jullie willen alleen ontsnappen aan dit soort echt leven, jullie zielen aan het vagevuur onttrekken en in een vredige, gelukkige, hemelse omgeving vertoeven. Jullie zijn niet bereid om moeilijkheden te doorstaan om jullie huidige leven te veranderen. Evenmin zijn jullie bereid om in dit oordeel en deze tuchting te zoeken naar het leven dat jullie zouden moeten binnengaan. Liever koesteren jullie volkomen onrealistische dromen over die prachtige wereld voorbij het vlees. Het leven waar jullie naar verlangen, kan moeiteloos worden verkregen zonder enige pijn te verduren. Dat is volslagen onrealistisch! Want jullie hopen niet op een zinvol leven en op het verkrijgen van de waarheid in de loop van dat leven, oftewel jullie hopen niet voor de waarheid te leven en te staan voor gerechtigheid. Dat beschouwen jullie niet als een stralend, flitsend leven. In jullie ogen zou het beleven van een dergelijk leven als een onrechtvaardigheid aanvoelen! Met een dergelijk leven zouden jullie jezelf in jullie ogen echt tekortdoen! Ook al accepteren jullie deze tuchting nu, jullie streven niet naar de waarheid en proberen niet heden naar de waarheid te leven, maar willen later een gelukkig leven voorbij het vlees. Jullie zoeken niet naar de waarheid, staan niet pal voor de waarheid en leven al helemaal niet voor de waarheid. Jullie streven vandaag niet naar intreding, maar in plaats daarvan denken steeds aan “die ene dag” waarbij jullie naar de blauwe lucht kijken, bittere tranen vergieten en verwachten dat jullie op een dag in de hemel worden opgenomen. Weten jullie niet dat dergelijke gedachten alleen al van weinig realiteitszin getuigen? Jullie blijven maar denken dat de Heiland, die oneindig mild en barmhartig is, je ongetwijfeld op een dag tot Hem zal komen nemen, jij die moeilijkheden en leed in deze wereld hebt ondervonden, en dat Hij jou, een onderdrukt slachtoffer, ongetwijfeld zal wreken. Ben je niet vol zonde? Ben je de enige die in deze wereld heeft geleden? Je bent zelf onder het domein van Satan gekomen en hebt geleden. Moet God je echt nog steeds wreken? Zij die niet aan Gods eisen kunnen voldoen – zijn zij niet allemaal Gods vijanden? Zij die niet in de vleesgeworden God geloven – zijn zij niet de antichrist? Wat heb je aan je goede daden? Kunnen die de plaats innemen van een hart dat God aanbidt? Je kunt Gods zegen niet verkrijgen door simpelweg een paar goede daden te verrichten. God zal ook niet het onrecht tegen jou wreken alleen maar omdat je slachtoffer en onderdrukt bent geweest. Zij die in God geloven en God desondanks niet kennen, maar die wel goede daden verrichten – worden zij ook niet allemaal getuchtigd? In God geloven is het enige wat je doet, je wilt alleen dat God het onrecht tegen jou rechtzet en wrekt. Je wilt ook dat God je een ontsnappingsroute uit je ellende biedt. Maar je weigert aandacht te schenken aan de waarheid. Je dorst er ook niet naar om naar de waarheid te leven, laat staan dat je in staat zou zijn om aan dit zware, ledige leven te ontsnappen. Nee, je leidt je leven in het vlees en je zondige leven, terwijl je verwachtingsvol naar God opziet om je grieven recht te zetten en de mist van je bestaan op te helderen. Hoe is dat

mogelijk? Als je de waarheid bezit, kun je God volgen. Als je aan naleving doet, kun je een manifestatie van Gods woord zijn. Als je het leven hebt, kun je Gods zegen genieten. Zij die de waarheid bezitten, kunnen Gods zegen genieten. God zal zaken zeker rechtzetten voor degenen die Hem met heel hun hart liefhebben en daarnaast tegenspoed en lijden doorstaan. Dat geldt niet voor mensen die alleen zichzelf liefhebben en ten prooi zijn gevallen aan de misleidingen van Satan. Hoe kan er goedheid zijn in mensen die de waarheid niet liefhebben? Hoe kan iemand rechtvaardig zijn die alleen het vlees liefheeft? Zijn rechtvaardigheid en goedheid niet verbonden met de waarheid? Zijn ze niet voorbehouden aan hen die God met heel hun hart liefhebben? Zij die de waarheid niet liefhebben en slechts een ranzig lijk zijn – zijn zij niet allen kwaadaardig? Wie niet naar de waarheid kunnen leven – zijn zij niet allemaal vijanden van de waarheid? Hoe zit dat met jullie?

uit 'Alleen de vervolmaaktten kunnen een zinvol leven leiden' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 348

Het beheren van de mens is mijn taak en hem door mij te laten overwinnen is zelfs nog meer iets dat werd verordend toen ik de wereld schiep. Mensen zullen misschien niet weten dat ik hen in de laatste dagen volledig zal overwinnen en ze zijn zich misschien ook niet bewust dat het bewijs van mijn overwinning op Satan is om de rebellerenden onder de mensheid te overwinnen. Maar toen mijn vijand de strijd met mij aanging, had ik het al verteld dat ik de overwinnaar zou worden van diegenen die Satan had gevangengenomen en tot zijn kinderen en zijn loyale dienstknechten had gemaakt die waakten over zijn huis. De oorspronkelijke betekenis van overwinnen is om te verslaan, om te onderwerpen aan vernedering. Geformuleerd in de taal van de Israëlieten betekent dit het volledig verslaan, vernietigen en onbekwaam maken voor verder verzet tegen mij. Maar vandaag de dag betekent het, zoals het onder jullie wordt gebruikt, overwinnen. Jullie zouden moeten weten dat het mijn bedoeling is om de kwaadaardige volledig uit te roeien en te verdrijven uit de mensheid, zodat hij niet langer tegen mij kan rebelleren, laat staan de adem heeft om mijn werk te onderbreken of te verstoren. Dus, wat de mens betreft, is het overwinning gaan betekenen. Wat ook de connotaties van de term zijn, mijn werk is om de mensheid te verslaan. Want ook al is het waar dat de mensheid een aanvulling is op mijn management, is de mensheid, om het preciezer te stellen, niets anders dan mijn vijand. De mensheid is de kwaadaardige die mij tegenwerkt en mij ongehoorzaam is. De mensheid is niemand anders dan het nageslacht van de kwaadaardige die door mij is vervloekt. De mensheid is niemand minder dan de afstammeling van de aartsengel die mij verraadde. De mensheid is niets anders dan de erfenis van de duivel die, lang geleden door mij afgewezen, sindsdien mijn onverzoenlijke vijand is. Boven het menselijk ras daalt de lucht neer, duister en somber, zonder

een glimp van helderheid, en de menselijke wereld wordt ondergedompeld in donkere duisternis, zodat iemand die erin leeft zelfs zijn uitgestrekte hand niet kan zien voor zijn ogen of de zon wanneer hij zijn hoofd opheft. De weg onder zijn voeten, modderig en vol kuilen, kronkelt bochtig; het hele land is bezaaid met lijken. De donkere hoeken zijn gevuld met de overblijfselen van de doden en in de koele en schaduwrijke hoeken hebben massa's demonen hun intrek genomen. En overal in de wereld van mensen is het een komen en gaan van hordes demonen. Het nageslacht van alle soorten beesten, bedekt met vuiligheid, is verward in een veldslag, waarvan het geluid angst in het hart aanjaagt. Waar gaat men dan op zoek naar de gelukzaligheid van het leven, op zulke momenten, in zo'n wereld, zo'n 'aards paradijs'? Waar zou iemand naartoe gaan om de bestemming van zijn leven te vinden? De mensheid, lang geleden vertrappt onder de voeten van Satan, is vanaf het begin een acteur geweest die het beeld van Satan heeft aangenomen – sterker nog, de belichaming van Satan, die luid en duidelijk als het bewijs dient dat van Satan getuigt. Hoe kan zo'n menselijk ras, zo'n stelletje gedegenereerd uitschot en dergelijke nakomelingen van deze corrupte menselijke familie getuigen van God? Waar komt mijn glorie vandaan? Waar kan iemand beginnen te spreken over mijn getuigenis? Want de vijand, die de mensheid corrupt heeft gemaakt, is tegen mij en heeft de mensheid al genomen – de mensheid die ik lang geleden heb geschapen en die vervuld was met mijn glorie en mijn leven – en heeft hen vervuild. Hij heeft mijn glorie weggenomen, en alles wat de mens doordrenkt heeft is vergif zwaar doorregen met de lelijkheid van Satan, en vruchtensap van de boom van kennis van goed en kwaad. In het begin schiep ik de mensheid, dat wil zeggen, ik schiep Adam de voorouder van de mensheid. Hij was begiftigd met vorm en beeld, bruisend van kracht, bruisend van vitaliteit, en was bovendien in het gezelschap van mijn glorie. Dat was de glorieuze dag toen ik de mens schiep. Daarna werd Eva uit het lichaam van Adam voortgebracht, en zij was ook de voorouder van de mens, en zo werden de mensen die ik schiep vervuld met mijn adem en bruisend van mijn glorie. Adam werd oorspronkelijk geboren uit mijn hand en was de weergave van mijn beeld. Dus de oorspronkelijke betekenis van 'Adam' was een door mij geschapen wezen doordrenkt met mijn levensenergie, doordrenkt met mijn glorie, vorm en beeld hebbende, geest en adem hebbende. Hij was het enige geschapen wezen, die een geest bezat, dat in staat was om mij te vertegenwoordigen, om mijn beeld te dragen en mijn adem te ontvangen. In het begin was Eva de tweede mens met adem, wiens schepping ik had ingesteld, dus de oorspronkelijke betekenis van 'Eva' was een geschapen wezen dat mijn eer zou voortzetten, vervuld met mijn vitaliteit en verder begiftigd met mijn glorie. Eva kwam uit Adam, dus ook zij droeg mijn beeld, want zij was de tweede mens die naar mijn beeld geschapen werd. De oorspronkelijke betekenis van 'Eva' was een levend mens, met geest, vlees en botten, mijn tweede getuigenis evenals mijn tweede beeld onder de mensheid. Zij waren de voorouders van de mensheid, de zuivere en kostbare schat van de mens, en vanaf het begin levende wezens

begiftigd met geest. Maar de kwaadaardige nam het nageslacht van de voorouders van de mensheid en vertrapte hen en nam hen gevangen, stortte de menselijke wereld in volledige duisternis en zorgde ervoor dat het nageslacht niet langer in mijn bestaan geloofde. Nog afschuwelijker is dat, terwijl de kwaadaardige de mensen corrumpeert en vertrapt, hij mijn heerlijkheid wreed wegrukt, mijn getuigenis, de vitaliteit die ik aan hen schonk, de adem en het leven dat ik erin blies, al mijn glorie in de menselijke wereld, en al het bloed van het hart dat ik heb besteed aan de mensheid. De mensheid is niet langer in het licht en heeft alles verloren dat ik aan haar heb geschonken, en de glorie die ik heb geschonken opzijgezet. Hoe kan ze erkennen dat ik de Heer ben van alle geschapen wezens? Hoe kan ze blijven geloven in mijn bestaan in de hemel? Hoe kan zij de manifestaties van mijn glorie op aarde ontdekken? Hoe kunnen deze kleinzonen en kleindochters de God aannemen die hun eigen voorouders vereerden als de Heer die hen heeft geschapen? Deze meelijwekkende kleinzonen en kleindochters hebben de glorie, en het beeld, royaal ‘gepresenteerd’ aan de kwaadaardige, evenals de getuigenis die ik aan Adam en Eva schonk, evenals het leven dat ik aan de mensheid schonk en waarvan zij afhankelijk is om te bestaan, en zonder in het geringste bij de aanwezigheid van de kwaadaardige stil te staan, heeft ze al mijn glorie aan hem gegeven. Is dit niet de oorsprong van de benaming ‘uitschot’? Hoe kan zo’n mensheid, kunnen zulke kwade demonen, dergelijke wandelende lijken, zulke beelden van Satan en dergelijke vijanden van mij, vervuld zijn met mijn glorie? Ik zal mijn glorie weer in bezit nemen, mijn getuigenis terugroepen dat bestaat onder de mensen, en alles wat ooit aan mij toebehoorde en dat ik de mensheid lang geleden gaf – ik zal de mensheid volledig overwinnen. Je zou echter moeten weten dat de mensen die ik schiep heilige mensen waren die mijn beeld en mijn glorie droegen. Ze behoorden niet toe aan Satan, noch waren ze onderworpen aan zijn vertrapping, maar waren puur een manifestatie van mij, vrij van het geringste spoor van Satans gif. En dus laat ik de mensheid weten dat ik alleen datgene wil dat is geschapen door mijn hand, de heiligen die ik liefheb en die bij geen enkele andere entiteit horen. Verder zal ik plezier in hen hebben en hen beschouwen als mijn glorie. Maar wat ik wil is niet de mensheid die gecorrumpeerd is door Satan, die vandaag de dag aan Satan toebehoort, en die niet langer mijn oorspronkelijke schepping is. Omdat ik van plan ben mijn glorie die bestaat in de menselijke wereld terug te nemen, zal ik een volledige overwinning behalen over de overblijvende overlevenden onder de mensheid, als bewijs van mijn glorie aangaande het verslaan van Satan. Ik neem alleen mijn getuigenis als een kristallisatie van mijzelf, als het object van mijn plezier. Dit is mijn wil.

uit ‘Wat het betekent om een echt persoon te zijn’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

De mensheid heeft zich door tienduizenden jaren geschiedenis heen ontwikkeld om te komen tot waar ze nu is. De mensheid van mijn oorspronkelijke schepping is echter al lang geleden in verval geraakt. Ze is al opgehouden te zijn wat ik wil, en zo verdient de mensheid, zoals ze in mijn ogen verschijnt, niet langer de naam van de mensheid. Ze is eerder het uitschot van de mensheid dat Satan gevangen heeft genomen, de rotte wandelende lijken waar Satan in leeft en waarmee hij gekleed is. Mensen geloven niet het kleinste beetje in mijn bestaan, noch verwelkomen ze mijn komst. De mensheid reageert slechts met tegenzin op mijn verzoeken, gaat tijdelijk op ze in en deelt niet oprecht met mij de vreugde en het verdriet in het leven. Omdat mensen mij als ondoorgrondelijk zien, doen ze met tegenzin alsof ze naar me glimlachen, nemen een houding aan van aanschurken tegen wie aan de macht is. Dit komt omdat mensen geen kennis hebben van mijn werk en nog minder van mijn wil in deze tijd. Ik zal eerlijk tegen jullie zijn: wanneer de dag komt, zal het leed van iemand die mij aanbidt gemakkelijker te dragen zijn dan dat van jullie. De mate van jullie geloof in mij is in werkelijkheid niet groter dan dat van Job – zelfs het geloof van de Joodse farizeeën overtreft jullie – en dus, als de dag van het vuur neerdaalt, zal jullie lijden ernstiger zijn dan dat van de farizeeën toen ze berispt werden door Jezus, dan dat van de tweehonderdvijftig leiders die tegen Mozes waren, en dan dat van Sodom onder de verschroeide vlammen van zijn vernietiging. Toen Mozes de rots sloeg, en het water dat door Jehova werd geschonken opsprong, was het vanwege zijn geloof. Toen David de lier speelde ter ere van mij, Jehova – met zijn hart vervuld van vreugde – kwam het vanwege zijn geloof. Toen Job zijn vee verloor dat de bergen vulde en onnoemelijke massa's rijkdom, en zijn lichaam werd bedekt met zere steenpuisten, was het vanwege zijn geloof. Toen hij de stem van mij, Jehova, kon horen en de glorie van mij, Jehova, zag, was het vanwege zijn geloof. Dat Petrus Jezus Christus kon volgen, was door zijn geloof. Dat hij vanwege mijn wil aan het kruis genageld kon worden en een glorieuze getuigenis kon geven, was ook door zijn geloof. Toen Johannes het glorieuze beeld van de Mensenzoon zag, was het door zijn geloof. Toen hij het visioen van de laatste dagen zag, was het des te meer door zijn geloof. De reden waarom de zogenaamde menigten van de heidense naties mijn openbaring hebben verkregen, en kwamen te weten dat ik in het vlees ben teruggekeerd om mijn werk onder de mensen te doen, is ook vanwege hun geloof. Allen die door mijn harde woorden zijn geslagen en daar toch troost door hebben verkregen en gered zijn – hebben zij dit niet verkregen vanwege hun geloof? Zijn degenen die in mij geloven maar die nog steeds ontberingen ondergaan, niet ook door de wereld afgewezen? Zijn degenen die buiten mijn woord leven, op de vlucht voor het lijden van beproeving, niet allemaal aan het zwerven door de wereld? Ze lijken op herfstbladeren die hier en daar fladderen, zonder rustplaats, laat staan mijn woorden van troost. Hoewel mijn tuchtiging en raffinage hen niet volgen, zijn het dan geen bedelaars die van plaats naar plaats rondzwerven, dwalend door de straten buiten het koninkrijk der hemelen? Is de wereld echt jouw plek van rust?

Kun je echt, door mijn tuchtiging te vermijden, de flauwste glimlach van voldoening van de wereld krijgen? Kun je echt je vluchtig genot gebruiken om de leegte in je hart te bedekken die niet verborgen kan worden? Je kunt iedereen in jouw familie voor de gek houden, maar je kunt mij nooit voor de gek houden. Omdat jouw geloof te gering is, ben je tot op de dag van vandaag nog steeds machteloos om iets van de geneugten te vinden die het leven te bieden heeft. Ik dring er bij je op aan: het is beter om de helft van je leven om mijnentwil oprecht door te brengen dan je gehele leven in middelmatigheid en druk werkend voor het vlees, al het leed verdurend dat een mens nauwelijks kan verdragen. Welk doel dient het om jezelf zo te koesteren en te vluchten voor mijn tuchtiging? Welk doel dient het om jezelf te verbergen voor mijn tijdelijke tuchtiging alleen om een eeuwigheid van schaamte te oogsten, een eeuwigheid van tuchtiging? In feite buig ik iemand niet naar mijn wil. Als iemand echt bereid is om zich aan al mijn plannen te onderwerpen, zou ik hem niet slecht behandelen. Maar ik eis dat alle mensen in mij geloven, net zoals Job in mij, Jehova, geloofde. Als jullie geloof dat van Thomas overschrijdt, zal jullie geloof mijn aanbeveling verkrijgen, vanwege jullie loyaliteit zullen jullie mijn gelukzaligheid vinden, en jullie zullen zeker mijn glorie vinden in jullie dagen. Echter, mensen die in de wereld geloven en in de duivel geloven, hebben hun harten verhard, net als de massa's van de stad Sodom, met korrels van verwaaid zand in hun ogen en offers van de duivel in hun mond, wiens verwarde gedachten al lang geleden bezeten zijn door de kwaadaardige die de wereld heeft toegeëigend. Hun gedachten zijn bijna volledig in de ban van de duivel uit de oudheid. En zo is het geloof van de mensheid met de wind meegegaan en is ze zelfs niet in staat om kennis te nemen van mijn werk. Het enige wat ze kan doen is een zwakke poging ondernemen om te doorstaan of om heel ruwweg te analyseren, omdat ze al lang bezet is door Satans vergif.

uit 'Wat het betekent om een echt persoon te zijn' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 350

Ik zal de mensheid overwinnen omdat de mensen eens door mij zijn geschapen en bovendien genoten hebben van alle overvloedige aspecten van mijn schepping. Maar mensen hebben mij ook afgewezen, en hun harten zijn buiten mij, en zij zien mij als een last in hun bestaan, zelfs tot het punt waarop ze mij echt hebben gezien, verwerpen ze mij nog steeds, en tegen hun hersens nadenkend over alle mogelijke manieren om me te verslaan. Mensen staan mij niet toe om hen serieus te behandelen of strenge eisen aan hen te stellen, noch staan ze mij toe hun ongerechtigheid te oordelen of te tuchtigen. Verre van dit interessant vinden, zijn ze geïrriteerd. En dus is het mijn werk om de mensheid te nemen die eet, drinkt en zwelgt in mij, maar mij niet kent, en haar te verslaan. Ik zal de mensheid ontwapenen en dan, mijn engelen nemend, mijn glorie nemend, zal ik terugkeren naar mijn woonplaats. Want wat mensen hebben

gedaan heeft mijn hart volledig gebroken en heeft mijn werk lang geleden in stukken gebroken. Ik ben van plan om de glorie terug te nemen die de kwaadaardige heeft weggenomen voordat ik vrolijk wegloop, de mensheid hun leven laat voortzetten, laat doorgaan met 'leven en werken in vrede en tevredenheid', laat doorgaan met 'het cultiveren van hun eigen velden' en ik zal mij niet langer mengen in hun leven. Maar nu ben ik van plan om mijn glorie volledig terug te nemen uit de hand van de kwaadaardige, de gehele glorie terug te halen die ik bij de schepping van de wereld aan de mensheid heb geschonken en deze nooit meer aan het menselijke ras op aarde te schenken. Want mensen hebben niet alleen gefaald in het behouden van mijn glorie, maar hebben het in plaats daarvan vervangen door het beeld van Satan. Mensen koesteren mijn komst niet, noch prijzen ze de dag van mijn glorie. Ze zijn niet verheugd op het ontvangen van mijn tuchtiging, en nog minder zijn ze bereid mijn glorie aan mij terug te geven. Noch zijn ze bereid om het gif van de kwaadaardige uit te werpen. De mensheid bedriegt mij nog voortdurend op dezelfde oude manier, nog steeds breeduit lachend en blijde gezichten dragend op dezelfde oude manier. Ze is zich niet bewust van de diepten van de duisternis die zullen neerdalen over de mensheid nadat mijn glorie haar verlaat, en in het bijzonder onwetend over het feit dat wanneer mijn dag komt voor de hele mensheid, ze een nog moeilijkere tijd tegemoet zal gaan dan de mensen in de tijd van Noach. Want zij weet niet hoe duister Israël werd toen mijn glorie ervan wegging, want de mens vergeet bij zonsopgang hoe moeilijk de pikdonkere nacht was om doorheen te komen. Wanneer de zon weer onderduikt en de duisternis op de mens neerdaalt, zal hij opnieuw klaagzangen aanheffen en knarsetanden in duisternis. Zijn jullie vergeten, toen mijn glorie wegtrok uit Israël, hoe moeilijk het was voor de mensen om door hun dagen van lijden heen te komen? Dit is de tijd waarin jullie mijn glorie zien en het is ook de tijd dat jullie de dag delen van mijn glorie. De mens zal klaagzangen aanheffen te midden van de duisternis wanneer mijn glorie het vuile land verlaat. Nu is het de dag van glorie wanneer ik mijn werk doe, en het is ook de dag waarop ik de mensheid vrijstel van lijden, want ik zal de tijden van kwelling en verdrukking niet met haar delen. Ik wil alleen de mensheid volledig overwinnen en volledig de kwaadaardige van de mensheid verslaan.

uit 'Wat het betekent om een echt persoon te zijn' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 351

Ik heb op aarde velen gezocht om mijn volgelingen te zijn. Onder al deze volgelingen zijn er mensen die als priesters dienen, zij die leiding geven, zij die de zonen vormen, zij die het volk vormen, en zij die een dienst bekleden. Ik verdeel ze over deze verschillende categorieën op basis van de loyaliteit die ze aan mij tonen. Wanneer alle mensen naar hun soort zijn ingedeeld, dat wil zeggen, wanneer de natuur van elke soort mens is geopenbaard, dan zal ik elke mens tot

zijn rechtmatige soort rekenen en elke soort op zijn passende plaats zetten zodat ik mijn doel van redding van de mensheid zal kunnen realiseren. Om de beurt roep ik groepen van degenen die ik wil redden om terug te keren naar mijn huis, en dan laat ik al deze mensen mijn werk in de laatste dagen accepteren. Tegelijkertijd classificeer ik de mens naar zijn soort, en dan beloon of bestraf ik elk van hen op basis van zijn daden. Dat zijn de stappen die mijn werk omvatten.

Nu woon ik op aarde en leef ik onder de mensen. Alle mensen ervaren mijn werk en beschouwen mijn uitspraken, en daarmee schenk ik alle waarheden aan elk van mijn volgelingen zodat zij het leven van mij kunnen ontvangen en zo een weg kunnen vinden die zij kunnen betreden. Want ik ben God, geveer van het leven. Gedurende de vele jaren van mijn werk heeft de mens veel ontvangen en veel opgegeven, maar toch zeg ik nog steeds dat de mens niet echt in mij gelooft. Dit komt omdat de mensen alleen maar met hun lippen erkennen dat ik God ben, maar het niet eens zijn met de waarheid die ik spreek en nog minder de waarheid in de praktijk brengen die ik van hen verlang. Dat wil zeggen, de mens erkent alleen het bestaan van God, maar niet dat van de waarheid; de mens erkent alleen het bestaan van God, maar niet dat van het leven; de mens erkent alleen Gods naam, maar niet Zijn wezen. Vanwege zijn ijver is de mens mij weerzinwekkend geworden. Want de mens gebruikt alleen maar aangenaam klinkende woorden om mij te misleiden, en niemand aanbidt mij met een waarachtig hart. Jullie spraak bevat de verleiding van de slang; voorts is het uiterst hooghartig, een echte proclamatie door de aartsengel. Bovendien zijn jullie daden beschamend afgetakeld en verscheurd; jullie onmatige verlangens en hebzuchtige bedoelingen zijn beledigend voor het oor. Jullie zijn allemaal motten in mijn huis geworden, objecten om met walging weg te gooien. Want geen van jullie zijn liefhebbers van de waarheid, maar eerder mensen die zegeningen begeren, en naar de hemel willen opstijgen, en het prachtige visioen willen zien dat Christus Zijn macht op aarde uitoefent. Maar hebben jullie ooit bedacht hoe iemand als jullie, zo diep verdorven, en die helemaal niet weet wat God is, waardig zouden kunnen zijn om God te volgen? Hoe zouden jullie naar de hemel kunnen opstijgen? Hoe zouden jullie waardig kunnen zijn om de grootsheid, die zonder weerga is in zijn pracht, te zien? Jullie monden zijn gevuld met woorden van bedrog en vuiligheid, van verraad en arrogantie. Nooit hebben jullie woorden van oprechtheid tot mij gesproken, geen heilige woorden, geen woorden van onderwerping aan mij na het ervaren van mijn woord. Hoe ziet jullie geloof er uiteindelijk uit? Jullie harten zijn gevuld met verlangens en rijkdom, jullie gedachten met materiële dingen. Dagelijks berekenen jullie hoe jullie iets van mij kunnen krijgen, hoeveel rijkdom en hoeveel materiële dingen jullie van mij hebben gekregen. Dagelijks verwachten jullie steeds meer zegeningen voor jullie zelf, zodat jullie steeds meer en beter van de dingen waarvan genoten kan worden, kunnen genieten. Datgene waar jullie op elk moment aan denken, ben ik niet, noch is het de waarheid die van mij komt, maar eerder jullie

man (vrouw), zonen, dochters, of wat jullie eten en dragen, en hoe jullie genot nog meer kan worden en nog beter. Zelfs als jullie je maag volproppen, zijn jullie dan niet weinig meer dan een lijk? Zelfs als jullie je, uiterlijk, met zulke prachtige kleding opdirken, zijn jullie dan niet nog steeds weinig meer dan een wandelend lijk zonder enig leven? Jullie zwoegen ter wille van jullie maag tot jullie haar grijs kleurt, maar geen van jullie offert één enkele haar voor mijn werk. Jullie zijn constant onderweg, jullie belasten je lichaam en pijnigen je hersens, ter wille van je vlees en je zonen en dochters, maar toch toont geen van jullie enige bezorgdheid of zorg voor mijn wil. Wat hopen jullie nog van me te krijgen?

Ik ben nooit gehaast als ik mijn werk doe. Langs welke weg de mens mij ook volgt, ik doe mijn werk in overeenstemming met elke stap, in overeenstemming met mijn plan. Daarom, ook al rebelleren jullie zo veel tegen mij, stop ik nog steeds niet met mijn werk en blijf ik nog steeds de woorden spreken die ik wil spreken. Ik roep naar mijn huis al diegenen die ik heb voorbestemd om het publiek te zijn voor mijn woord, en plaats dan allen die gehoorzamen en naar mijn woord verlangen voor mijn troon. Degenen die mijn woord de rug toekeren, zij die niet gehoorzamen en zich aan mij onderwerpen, en zij die mij openlijk uitdagen, zullen allemaal terzijde worden geworpen om hun uiteindelijke straf af te wachten. Alle mensen leven te midden van verdorvenheid en onder de hand van de boze, dus niet veel van mijn volgelingen verlangen eigenlijk naar de waarheid. Dat wil zeggen, de meesten aanbidden mij niet met een oprecht hart of met de waarheid, maar proberen mijn vertrouwen te verkrijgen door verdorvenheid, rebellie en bedrieglijke afwegingen. Om deze reden zeg ik: Velen zijn geroepen, maar weinigen uitverkoren. Allen die geroepen zijn, zijn diep verdorven en ze leven allemaal in hetzelfde tijdperk, maar degenen die uitverkoren zijn, zijn slechts die groep die in de waarheid geloven en de waarheid erkennen en in praktijk brengen. Deze mensen maken slechts een heel klein deel uit van het geheel, en onder deze mensen zal ik meer eer ontvangen. Afgemeten aan deze woorden, weten jullie of jullie tot de uitverkorenen behoren? Hoe zal jullie einde zijn?

uit 'Velen zijn geroepen, maar weinigen uitverkoren' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 352

Ik heb al gezegd ik veel volgelingen heb, maar er zijn er maar weinig die mij liefhebben met een waarachtig hart. Misschien zou iemand kunnen zeggen: "Zou ik zo'n geweldige prijs hebben betaald als ik niet van u hield? Zou ik tot hier zijn gevolgd als ik niet van u hield?" Je hebt zeker veel redenen, en je liefde is zonder twijfel zeer groot, maar wat is de essentie van je liefde voor mij? 'Liefde', zoals het wordt genoemd, verwijst naar een emotie die puur en vlekkeloos is, waarbij het hart wordt gebruikt om lief te hebben, te voelen en attent te zijn. In de liefde zijn er geen voorwaarden, geen barrières en geen afstandelijkheid. In de liefde is er geen achterdocht,

geen bedrog en geen sluwheid. In de liefde wil men er niets voor terug hebben en is er niets onzuivers. Als je liefhebt dan zul je niet bedriegen, klagen, verraden, rebelleren, dwingen, of proberen iets te winnen of om een bepaalde hoeveelheid te verkrijgen. Als je liefhebt, dan zul je je graag opofferen en ontberingen verdragen, en zul je verenigbaar worden met mij. Je geeft alles op voor mij: je geeft je gezin op, je toekomst, je jeugd en je huwelijk. Anders zou je liefde helemaal geen liefde zijn, maar eerder bedrog en verraad! Wat voor soort liefde is de jouwe? Is het ware liefde? Of namaak? Hoeveel heb je opgegeven? Hoeveel heb je opgeofferd? Hoeveel liefde heb ik van jou gekregen? Weet je dat? Jullie harten zijn vervuld van kwaad, verraad en bedrog, en nu dat zo is, hoeveel onzuiverheden zijn er dan in jullie liefde? Jullie denken dat jullie al genoeg hebben opgegeven voor mij; jullie denken dat jullie liefde voor mij al genoeg is. Maar waarom dragen jullie woorden en daden altijd rebellie en bedrog met zich mee? Jullie volgen mij, maar toch erkennen jullie mijn woord niet. Wordt dit beschouwd als liefde? Jullie volgen mij, maar werpen mij dan opzij. Wordt dit beschouwd als liefde? Jullie volgen mij, maar zijn wantrouwend tegenover mij. Wordt dit beschouwd als liefde? Jullie volgen mij, maar jullie kunnen mijn bestaan niet accepteren. Wordt dit beschouwd als liefde? Jullie volgen mij, maar behandelen mij niet passend bij wie ik ben en maken het mij keer op keer moeilijk. Wordt dit beschouwd als liefde? Jullie volgen mij, maar proberen mij voor de gek te houden en mij bij elke gelegenheid te misleiden. Wordt dit beschouwd als liefde? Jullie dienen mij, maar jullie vrezen mij niet. Wordt dit beschouwd als liefde? Jullie zijn tegen mij in alle opzichten en alle dingen. Wordt dit allemaal als liefde beschouwd? Jullie hebben veel opgeofferd, dat is waar, maar jullie hebben nog nooit datgene in praktijk gebracht wat ik van jullie verlang. Kan dit als liefde worden beschouwd? Een zorgvuldige inspectie toont aan dat er geen spoortje liefde voor mij in jullie is. Hoeveel hebben jullie nu eigenlijk gewonnen, na zoveel jaren werk en de vele woorden die ik heb gegeven? Is dit niet een zorgvuldige terugblik waard? Ik wijs jullie hier op: degenen die ik tot mij roep, zijn niet degenen die nooit zijn verdorven; maar degenen die ik verkies zijn degenen die werkelijk van mij houden. Daarom zouden jullie waakzaam moeten zijn met jullie woorden en daden en jullie intenties en gedachten moeten onderzoeken zodat ze niet de grens overschrijden. In deze tijd van de laatste dagen, doe jullie uiterste best om jullie liefde aan mij op te offeren, want anders zal mijn toorn nooit van jullie wijken.

uit 'Velen zijn geroepen, maar weinigen uitverkoren' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 353

Hij beschouwt elke dag de daden en gedachten van iedereen, die tegelijkertijd voorbereidingen op hun eigen toekomst zijn. Al de levenden moeten dit pad bewandelen, dat heb ik voor allen zo voorbestemd. Niemand kan hieraan ontsnappen en er gelden geen

uitzonderingen. Ik heb talloze woorden gesproken en bovendien onnoemelijk veel werk verzet. Ik kijk elke dag toe terwijl ieder mens natuurlijkerwijs uitvoert wat hem volgens zijn inherente aard te doen staat en hoe zich dat ontwikkelt. Velen zijn al zonder het te weten het 'juiste pad' ingeslagen dat ik voor de openbaring van ieder soort mens heb ingesteld. Ik heb ieder soort mens al in verschillende omgevingen geplaatst, en allen hebben op hun eigen plaats hun inherente eigenschappen tentoongespreid. Er is niemand om ze te binden, niemand om ze te verleiden. Ze zijn volkomen vrij en wat ze uiten komt op natuurlijke wijze. Er is maar één ding dat ze in toom houdt, en dat zijn mijn woorden. Sommige mensen lezen mijn woorden dan ook met tegenzin en brengen mijn woorden nooit in praktijk en doen dat alleen maar om de dood te ontlopen. Aan de andere kant vinden anderen het moeilijk om de dagen door te komen zonder de leiding en voeding van mijn woorden, zodat zij zich te allen tijde op natuurlijke wijze aan mijn woorden vastklampen. Na verloop van tijd ontdekken ze dan het geheim van het menselijk leven, de bestemming van de mens en de waarde van het mens-zijn. De mensheid is niet meer dan dit in de tegenwoordigheid van mijn woord en ik laat dingen gewoon op hun beloop. Ik dwing mensen op geen enkele manier om naar mijn woorden te leven als fundament van hun bestaan. En zo observeren de mensen die nooit een geweten of waarde hebben in hun bestaan stilletjes hoe dingen gaan en zetten ze mijn woorden vervolgens abrupt aan de kant en doen ze wat ze maar willen. Ze worden moe van de waarheid en alles wat van mij komt. Bovendien zijn ze het moe om in mijn huis te blijven. Deze mensen vertoeven tijdelijk in mijn huis omwille van hun bestemming en om straf te ontlopen, zelfs in hun dienstbetoon. Maar hun intenties veranderen nooit en hun daden evenmin. Dit voedt alleen maar hun verlangen naar zegeningen, naar een enkele reis naar het koninkrijk waar ze dan eeuwig kunnen verblijven, en zelfs een reis naar de eeuwige hemel. Hoe meer ze ernaar verlangen dat mijn dag spoedig komt, hoe meer ze de waarheid als een obstakel, als een struikelblok op hun pad gaan zien. Ze kunnen bijna niet wachten om het koninkrijk te betreden en voor altijd van de zegeningen van het koninkrijk der hemelen te genieten, zonder de waarheid te hoeven nastreven of oordeel en tuchtiging te aanvaarden, en vooral zonder onderdanig in mijn huis te verblijven en te doen wat ik gebied. Deze mensen betreden mijn huis niet om met een oprecht hart naar de waarheid te zoeken of om samen te werken met mijn management. Ze zijn er enkel op uit om niet vernietigd te worden in het volgende tijdperk. Hun hart heeft dan ook nooit geweten wat de waarheid is of hoe de waarheid aan te nemen. Daarom hebben zulke mensen de waarheid nooit in praktijk gebracht of de extreme diepte van hun verdorvenheid ingezien. Toch zijn ze tot het einde als 'dienaren' in mijn huis verbleven. Ze wachten 'geduldig' de komst van mijn dag af en zijn onvermoeibaar terwijl ze door mijn manier van werken heen en weer worden geslingerd. Hoezeer ze zich ook inspannen en wat voor prijs ze ook hebben betaald, niemand zal zien dat ze voor de waarheid hebben geleden of iets voor mij hebben opgeofferd. In hun hart kunnen ze niet wachten om de

dag te zien dat ik een einde maak aan het oude tijdperk. Ook willen ze dolgraag weten hoe groot mijn macht en gezag zijn. Maar waarvoor ze zich nooit hebben gehaast, is om zichzelf te veranderen en de waarheid na te streven. Ze hebben lief waar ik moe van ben en zijn moe van wat ik liefheb. Ze verlangen naar wat ik haat maar zijn tegelijkertijd bang om te verliezen wat ik verafschuw. Ze leven in deze goddeloze wereld maar haten die nooit en zijn ontzettend bang dat ik haar zal vernietigen. Ze houden er tegenstrijdige intenties op na: ze scheppen behagen in deze wereld die ik verafschuw, maar tegelijkertijd kijken ze ernaar uit dat ik deze wereld spoedig vernietig. Op die manier zullen ze het leed van vernietiging ontlopen en getransformeerd worden tot heren van het volgende tijdperk voordat ze van de ware weg zijn afgedwaald. Ze hebben de waarheid namelijk niet lief en zijn moe van alles wat van mij komt. Ze worden misschien een poosje ‘gehoorzame mensen’ om de zegeningen niet te verliezen, maar hun zucht naar zegeningen en hun angst om te vergaan en in de poel van vuur te belanden, zijn zonneklaar. Naarmate mijn dag nadert, wordt hun verlangen gestaag sterker. Hoe groter de ramp, hoe hulpelozer ze worden: ze weten niet waar ze moeten beginnen om mij te behagen en te voorkomen dat ze de zegeningen verliezen waar ze zo lang naar verlangd hebben. Zodra mijn hand het werk aanvangt, staan deze mensen te popelen om in de voorhoede te staan. Ze dringen zich uit alle macht naar de frontlinie van de troepen, vreselijk bang dat ik ze niet zal zien. Ze denken dat ze het juiste doen en zeggen, ongewis dat hun daden nooit betrekking op de waarheid hebben gehad en mijn plannen alleen maar verstoren en hinderen. Ze hebben zich misschien wel grote inspanning getroost met de wil en intentie om te volharden in moeilijkheden, maar alles wat ze doen heeft niets met mij te maken. Ik heb namelijk nooit gezien dat hun daden uit goede intenties voortkomen, laat staan dat ik ze iets op mijn altaar heb zien plaatsen. Zo zijn hun daden tegenover mij al deze jaren geweest.

uit ‘Jullie moeten goed nadenken over wat je doet’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Dagelijkse woorden van God Fragment 354

Ik wilde jullie aanvankelijk van meer waarheden voorzien, maar aangezien jullie houding jegens de waarheid veel te koel en onverschillig is, moet ik het opgeven. Ik wil mijn energie niet verspillen en ik wil ook niet zien dat mensen die mijn woorden vasthouden toch in alle opzichten datgene doen wat tegen mij ingaat, mij zwartmaakt en mij lastert. Vanwege jullie houding en jullie menselijkheid geef ik jullie maar een klein deel van mijn woorden dat heel belangrijk voor jullie is, als mijn test onder de mensheid. Het is nu pas dat ik werkelijk bevestig dat mijn besluiten en plannen zijn afgestemd op wat jullie nodig hebben en dat ik bovendien beaam dat mijn houding jegens de mensheid correct is. Jullie daden voor mijn aangezicht gedurende vele jaren hebben mij het antwoord opgeleverd dat ik nooit eerder heb gekregen. En de vraag bij dit

antwoord is: “Wat is de houding van de mens met betrekking tot de waarheid en de ware God?” Uit mijn inspanningen ten opzichte van de mens blijkt mijn gedegen liefde voor de mens. Uit de daden van de mens voor mijn aangezicht is dan weer gebleken dat de mens de waarheid verafschuwt en mij weerstaat. Ik bekommer mij te allen tijde om allen die mij hebben gevolgd, maar zij die mij volgen zijn nooit in staat om mijn woord te ontvangen. Ze zijn absoluut niet in staat om zelfs maar enige suggesties van mij aan te nemen. Dat doet mij nog het meeste verdriet. Niemand kan mij ooit begrijpen en bovendien kan niemand mij aanvaarden, ook al is mijn houding oprecht en zijn mijn woorden zachtaardig. Iedereen probeert het hun toevertrouwde werk te doen volgens zijn eigen ideeën. Ze zoeken mijn intenties niet en vragen al helemaal niet naar wat ik wil. Toch beweren ze mij trouw te dienen, terwijl ze tegen mij rebelleren. Velen geloven dat waarheden die voor hen onaanvaardbaar zijn of die ze niet in praktijk kunnen brengen helemaal geen waarheden zijn. Zulke mensen beschouwen mijn waarheden als iets om te ontkennen en terzijde te schuiven. De mens erkent mij dan tegelijkertijd alleen in woord als God, maar beschouwt mij ook als een outsider die niet de waarheid, de weg of het leven is. Niemand kent deze waarheid: Mijn woorden zijn voor altijd de onveranderlijke waarheid. Ik voorzie de mens van het leven en ben de enige gids voor de mensheid. De waarde en betekenis van mijn woorden zijn niet afhankelijk van de erkenning of aanvaarding ervan door de mensheid, maar worden bepaald door de substantie van de woorden zelf. Ook al kan niemand op deze aarde mijn woorden ontvangen, toch zijn de waarde van mijn woorden en hun hulp aan de mensheid door geen mens te peilen. Daarom, wanneer ik met de vele mensen te maken heb die tegen mijn woorden rebelleren, ze weerleggen of ze volkomen minachten, is mijn standpunt als volgt: de tijd en de feiten zullen mijn getuige zijn en aantonen dat mijn woorden de waarheid, de weg en het leven zijn. Ze zullen aantonen dat alles wat ik heb gezegd waar is en dat de mens ermee moet worden uitgerust en deze bovendien moet aanvaarden. Ik laat allen die mij volgen dit feit weten: zij die mijn woorden niet volledig kunnen aanvaarden, zij die mijn woorden niet in praktijk kunnen brengen, zij die geen doel in mijn woorden kunnen vinden en zij die geen heil kunnen ontvangen vanwege mijn woorden, zijn zij die door mijn woorden veroordeeld zijn en bovendien mijn redding hebben verbeurd; mijn roede zal nimmer van hen wijken.

uit ‘Jullie moeten goed nadenken over wat je doet’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Dagelijkse woorden van God Fragment 355

Sinds de tijd dat de mens voor het eerst sociale wetenschappen had, werd zijn verstand vervuld van kennis en wetenschap. Toen werden kennis en wetenschap gereedschappen om de mens te regeren, en bleef er niet genoeg ruimte over voor de mens om God te aanbidden, waren er geen gunstige omstandigheden meer voor de aanbidding van God. De positie van God zakte

steeds verder weg in het hart van de mens. De wereld in het hart van de mens die geen plaats voor God heeft is donker, leeg en hopeloos. En zodoende stonden vele sociale wetenschappers op, en geschiedkundigen en politici om de theorieën van de sociale wetenschap en van de menselijke evolutie tot uitdrukking te brengen en andere theorieën die in strijd zijn met de waarheid dat God de mens geschapen heeft, om het hart en het verstand van de mens te vullen. En zo zijn er steeds minder mensen die geloven dat God alles geschapen heeft en komen er steeds meer die geloven in de evolutietheorie. Steeds meer mensen beschouwen de verslagen van Gods werk en Zijn woorden in het tijdperk van het Oude Testament als mythen en legenden. In hun hart worden mensen onverschillig over de waardigheid en grootsheid van God, over het grondbeginsel dat God bestaat en over alles heerst. Het overleven van de mensheid en het lot van landen en naties zijn niet langer belangrijk voor hen. De mens leeft in een holle wereld en maakt zich alleen maar druk over eten, drinken en het nastreven van plezier. ... Weinig mensen nemen het initiatief om uit te zoeken waar God vandaag de dag Zijn werk doet, of om te zien hoe Hij de bestemming van de mens organiseert en daarover beschikt. En zodoende raakt de menselijke beschaving onbewust steeds minder in staat om aan de wensen van de mensen te voldoen, en er zijn zelfs veel mensen van mening dat op aarde levende mensen minder gelukkig zijn dan zij die heengegaan zijn. Zelfs mensen uit landen die ooit een hoge beschaving hadden uiten zulke grieven. Want zonder het leiderschap van God maakt het niet uit hoezeer leiders en sociologen hun hersenen laten kraken om de menselijke beschaving te behouden: het baat niet. Niemand kan de leegte in een mensenhart vullen want niemand kan de plaats innemen van het leven, en geen enkele sociale theorie kan de mens bevrijden van de leegte waaraan hij lijdt. Wetenschap, kennis, vrijheid, democratie, vrije tijd, comfort; deze zijn maar een tijdelijke verademing. Zelfs met deze dingen zal de mens onvermijdelijk zondigen en over de ongerechtigheden van de samenleving klagen. Deze dingen kunnen niet de hunkeringen en verlangens van de mens beperken om onderzoek te doen, omdat de mens door God gemaakt is en de zinloze opofferingen en zoektochten van de mens alleen maar meer onrust kunnen voortbrengen. De mens zal in een constante staat van angst leven, hij zal niet weten hoe hij de toekomst van de mensheid tegemoet kan treden, of hoe hij de weg naar de toekomst aan zal kunnen. De mens zal zelfs angst gaan voelen voor wetenschap en kennis, en nog banger worden van de leegte in zijn binnenste. In deze wereld, ongeacht of je in een vrij land woont of in een land zonder mensenrechten, ben je compleet machteloos om aan het lot van de mensheid te ontsnappen. Of je nu regeert of geregeerd wordt, je kunt echt niet ontsnappen aan het verlangen om het lot, de raadselen en de bestemming van de mensheid te onderzoeken. Nog minder ben je in staat te ontsnappen aan het verwarrende gevoel van leegte. Dit soort fenomenen, die gewoon zijn voor de gehele mensheid, worden door sociologen sociale fenomenen genoemd, maar geen groot mens kan naar voren treden om die problemen op te lossen. De mens is tenslotte maar een mens. De plaats en het

leven van God kunnen door geen enkel mens vervangen worden. De mensheid heeft niet alleen behoefte aan een rechtvaardige samenleving waarin iedereen goed gevoed, gelijk en vrij is, maar ook aan de redding van God en Zijn levensvoorzieningen aan hen. Alleen wanneer de mens de redding van God en Zijn levensvoorzieningen ontvangt kunnen de benodigdheden, de drang om te onderzoeken, en de spirituele leegte van de mens worden opgelost. Als de mensen van een land of natie niet in staat zijn om de redding en zorg van God te ontvangen, dan bewandelt zo'n land of natie de weg naar de ondergang, naar de duisternis, en zal door God worden vernietigd.

uit 'God beschikt over het lot van de gehele mensheid' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 356

Er is een enorm geheim in je hart, waar je je nooit bewust van bent geweest, want je hebt steeds in een wereld zonder licht geleefd. Je hart en je geest zijn weggekaapt door de boze. Je ogen zijn verduisterd door duisternis en je kunt de zon aan de hemel niet zien, noch die twinkelende ster van de nacht. Je oren zijn verstopt met misleidende woorden en je hoort de donderende stem van Jehova niet, noch het geluid van de wateren die vloeien vanaf de troon. Je hebt alles verloren wat jou rechtens toebehoort, alles wat de Almachtige je heeft geschonken. Je bent een eindeloze zee van ellende binnengegaan, zonder macht tot redding, zonder hoop op overleving, en je worstelt alleen maar en haast je rond ... Vanaf dat moment was je gedoemd om door de boze te worden geteisterd, ver verwijderd van de zegeningen van de Almachtige, buiten bereik van de voorzieningen van de Almachtige, een weg bewandelend waarvan geen terugkeer mogelijk is. Een miljoen oproepen kunnen je hart en je geest amper wekken. Je sluimert vast in de handen van de boze, die je heeft meegelokt naar een grenzeloos rijk zonder richtingaanwijzing of wegaanduidingen. Van toen af aan ben je je oorspronkelijke onschuld en zuiverheid kwijtgeraakt, en ben je de zorg van de Almachtige gaan ontwijken. In je hart stuurt de boze je in alle aangelegenheden en is hij je leven geworden. Je vreest hem, vermijdt hem of wantrouwt hem niet langer; in plaats daarvan behandel je hem als de God in je hart. Je begon hem te vereren, hem te aanbidden, en jullie tweeën zijn zo onafscheidelijk geworden als een lichaam en zijn schaduw, elkaar toegewijd in leven en dood. Je hebt geen idee waar je vandaan kwam, waarom je geboren bent of waarom je zult sterven. Je beschouwt de Almachtige als een vreemde; je kent Zijn oorsprong niet, laat staan alles wat Hij voor je heeft gedaan. Je hebt een hekel gekregen aan alles wat van Hem komt; je koestert het niet, noch ken je de waarde ervan. Je wandelt naast de boze, vanaf de dag waarop je de voorziening van de Almachtige ontving. Je hebt duizenden jaren aan orkanen en stormen met de boze doorstaan en je staat samen met hem op tegen de God die de bron van je leven was. Je weet niets van berouw, laat staan dat je op het randje staat om te vergaan. Je bent vergeten dat de boze je heeft verleid en geteisterd; je bent je

oorsprong vergeten. Zo heeft de boze je bij elke stap tot aan de dag van vandaag toe geteisterd. Je hart en je geest zijn gevoelloos en verdorven gemaakt. Je bent opgehouden met klagen over de ergernissen van de mensenwereld; je gelooft niet langer dat de wereld onrechtvaardig is. Het interesseert je nog minder of de Almachtige al dan niet bestaat. Dit komt omdat je lang geleden de boze als je ware vader beschouwde en niet zonder hem kan. Dit is het geheim in je hart.

Bij het ochtendgloren begint er een morgenster te schijnen in het oosten. Dit is een ster die er eerder nooit was. Hij verlicht het kalme, twinkellende uitpansel, en wakkert het gedoofde licht in het hart van mensen weer aan. De mensheid is niet langer eenzaam dankzij dit licht, dat evenzeer op jou schijnt als op anderen. Toch blijf jij alleen vast in slaap in de donkere nacht. Je hoort geen geluid en ziet geen licht; je bent je niet bewust van de komst van een nieuwe hemel en aarde, van een nieuw tijdperk, want je vader zegt tegen je: “Mijn kind, sta niet op, het is nog vroeg. Het weer is koud, ga dus niet naar buiten, zodat je ogen niet door zwaard en speer worden doorboord.” Je vertrouwt alleen in je vaders vermaningen, omdat je gelooft dat alleen je vader gelijk heeft, aangezien je vader ouder is dan jij en hij heel veel van je houdt. Dergelijke vermaningen en dergelijke liefde leiden ertoe dat je niet meer gelooft in de legende dat er licht is in de wereld; ze weerhouden je ervan je te interesseren voor de vraag of er nog wel waarheid bestaat in deze wereld. Je durft niet meer te hopen op redding door de Almachtige. Je stelt je tevreden met de status quo, je kijkt niet langer uit naar de komst van het licht, kijkt niet langer uit naar de komst van de Almachtige zoals in de legende wordt verhaald. Alles wat mooi is, kan wat jou betreft niet weer tot leven gewekt worden, het kan niet bestaan. In jouw ogen verdwijnt de dag van morgen, de toekomst, voor de mensheid eenvoudigweg; wordt deze weggevaagd. Je klampt je uit alle macht vast aan je vaders kleren en deelt luchthartig in de ontberingen, ontzettend bang om je reisgenoot en de richting van je verre reis te verliezen. De uitgestrekte en vage mensenwereld heeft velen van jullie gevormd, onbevreesd en onverschrokken in het vervullen van de verschillende rollen van deze wereld. Ze heeft veel ‘krijgers’ gecreëerd zonder vrees voor de dood. Meer dan dat: ze heeft lichte na lichte versuften en verlamde menselijke wezens gemaakt die geen benul hebben van het doel van hun schepping. De ogen van de Almachtige onderzoeken ieder lid van het diep geteisterde mensdom. Wat Hij hoort is het gejammer van hen die lijden, wat Hij ziet is de schaamteloosheid van hen die geteisterd worden, en wat Hij voelt is de hulpeloosheid en angst van een mensdom dat de genade van redding is kwijtgeraakt. De mensheid wijst Zijn zorg af, kiest ervoor zijn eigen pad te bewandelen en probeert de kritische blik van Zijn ogen te ontlopen. Zij proeft liever de bitterheid van de diepe zee in het gezelschap van de vijand, tot de laatste druppel toe. Het zuchten van de Almachtige wordt niet langer gehoord door de mensheid; de handen van de Almachtige zijn niet langer bereid om deze tragische mensheid te strelen. Steeds herwint Hij en steeds verliest Hij weer, en

zo wordt het werk dat Hij doet herhaald. Vanaf dat moment begint Hij moe te worden, Zich vermoeid te voelen, en dus staakt Hij het onderhanden werk en wandelt Hij niet langer te midden van de mensheid ... De mensheid is zich totaal niet bewust van deze veranderingen, zich niet bewust van het komen en gaan, de droefheid en melancholie van de Almachtige.

uit 'Het zuchten van de Almachtige' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 357

Hoewel het management van God voor de mens diepzinnig mag lijken, is het voor de mens niet ondoorgrondelijk. Al het werk van God houdt immers verband met Zijn management, heeft betrekking op het heilswerk ten behoeve van de mens, en heeft te maken met het leven en de bestemming van de mensheid. Het werk dat God onder en aan de mens verricht, is zeer praktisch en zinvol te noemen. Dat werk kan de mens zien en ervaren, het is verre van abstract. Als de mens niet al het werk dat God doet kan aanvaarden, wat is dan de betekenis van dit werk? En hoe kan dat management tot redding van de mens leiden? Veel volgelingen van God maken zich alleen druk over de vraag hoe ze zegeningen kunnen verkrijgen of rampspoed kunnen vermijden. Horen ze van het werk en management van God, dan worden ze stil en haken ze af. Ze zijn van mening dat het kennen van zulke vervelende vragen hun leven niet zal laten groeien of van enige baat zal zijn. Ook al hebben ze berichten over het management van God gehoord, ze gaan er lichtvaardig mee om. Ze beschouwen die niet als iets kostbaars om aan te nemen en doen er al helemaal niets mee in hun leven. Zulke mensen volgen God met één eenvoudig doel: om zegeningen te verkrijgen, en dat doel is om zegeningen te verkrijgen. Dergelijke mensen kunnen niet de moeite nemen om aan iets anders aandacht schenken als het niet rechtstreeks met dat doel te maken heeft. Geloven in God om zegeningen te verkrijgen is voor hen een uiterst legitiem streven, iets wat hun geloof de moeite waard maakt. Ze trekken zich verder niets aan van alles wat dit doel niet volbrengt. Dat is het geval met de meeste mensen die tegenwoordig in God geloven. Hun doel en motivatie lijken legitiem, want ze geloven niet alleen in God, maar zij putten zich ook uit voor God, wijden zich toe aan God en vervullen hun plicht. Ze geven hun jeugd op, laten familie en carrière achter zich en spannen zich zelfs jarenlang weg van huis in. Omwille van hun uiteindelijke doel stellen ze hun interesses bij, veranderen ze hun kijk op het leven en stellen ze zelfs hun koers bij. Toch kunnen ze het doel van hun geloof in God niet bijstellen. Ze maken zich druk om hun eigen idealen na te jagen. Hoe lang de weg ook is, hoeveel moeilijkheden en obstakels er onderweg ook zijn, ze blijven doorzetten en zijn niet bang voor de dood. Waar halen ze de kracht vandaan om zich zo te blijven toewijden? Is het hun geweten? Is het hun grote en edele karakter? Is het hun vastberadenheid om tot het einde toe tegen de machten van het kwaad te strijden? Is het hun geloof waarin ze getuigen van God

zonder een beloning te zoeken? Is het hun trouw waarvoor ze bereid zijn alles op te geven om aan de wil van God te voldoen? Of is het hun geest van toewijding waarin ze nooit extravagante eisen voor zichzelf hebben gesteld? Dat mensen die het werk van Gods management nooit hebben gekend toch zoveel geven, is gewoonweg een verbazingwekkend wonder! Laten we nu even niet bespreken hoeveel deze mensen hebben gegeven. Hun gedrag is onze analyse echter wel meer dan waard. Deze mensen begrijpen God niet en geven Hem toch zoveel. Kan er voor hen een andere reden zijn dan de voordelen die eraan kleven? Daarin ontwaren we een niet eerder vastgesteld probleem: de relatie van de mens met God is puur gebaseerd op naakt eigenbelang. Het gaat om de relatie tussen de ontvanger en gever van zegen. Het valt goed te vergelijken met de relatie tussen werknemer en werkgever. De werknemer werkt alleen om de beloningen van de werkgever te ontvangen. In een dergelijke relatie is er geen sprake van affectie, alleen van een deal. Er is geen sprake van liefde geven en liefde ontvangen, alleen van liefdadigheid en barmhartigheid. Er is geen sprake van begrip, alleen van onderdrukte verontwaardiging en bedrog. Er is geen sprake van intimiteit, alleen van een onoverbrugbare kloof. Wie kan het tij keren als men op dit punt is beland? En hoeveel mensen kunnen werkelijk inzien hoe wanhopig deze relatie is geworden? Wanneer mensen zich compleet richten op de vreugde van hun gezegende toestand, kan niemand zich volgens mij indenken hoe beschamend en afzichtelijk een dergelijke relatie met God is.

Het meest bedroevende van het geloof van de mensheid in God is dat de mens zijn eigen zaken te midden van het werk van God regelt en zich niets van Gods management aantrekt. De mens faalt bovenal in het volgende: hij wil zich wel aan God onderwerpen en Hem aanbidden, maar tegelijkertijd creëert hij zijn eigen ideale bestemming. De mens berekent hoe hij de grootste zegeningen en de beste bestemming kan verkrijgen. Zelfs als mensen beseffen hoe meelijwekkend, haatdragend en zielig ze zijn, hoevelen kunnen dan hun idealen en hoop meteen aan de kant zetten? En wie kan zich inhouden en niet langer alleen aan zichzelf denken? God heeft mensen nodig die nauw met Hem willen samenwerken om Zijn management te kunnen aanvullen. Hij heeft mensen nodig die hun lichaam en geest toewijden aan het werk van Zijn management en zich zo aan Hem onderwerpen. Hij heeft geen mensen nodig die Hem elke dag met uitgestrekte hand ergens om bedelen. Hij heeft al helemaal geen mensen nodig die een beetje geven en dan op een beloning wachten. God verafschuwt mensen die enige inzet tonen en verder op hun lauweren rusten. Hij haat die kille mensen die een hekel hebben aan het werk van Zijn management en die alleen maar over de hemel en hun zegeningen willen praten. Hij heeft nog meer verachting voor mensen die hun voordeel doen met het werk dat Hij voor het heil van de mensheid doet. Deze mensen hebben zich namelijk nooit iets aangetrokken van wat God wil bereiken en tot stand brengen met het werk van Zijn management. Zij zijn alleen op de

zegeningen uit die het werk van God te bieden heeft. Gods hart laat hen koud, ze zijn alleen met hun eigen toekomst en lot bezig. Mensen die een hekel hebben aan het werk van Gods management hebben geen enkele interesse in Gods wil en in hoe God de mensheid redt. Zij doen allemaal gewoon wat zij willen, los van het werk van Gods management. God gedenkt hun gedrag niet, Hij keurt het niet goed en kijkt er zeker niet met genoeg op neer.

uit 'De mens kan alleen gered worden onder Gods management' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 358

Heel binnenkort zal mijn werk voltooid zijn, en vele jaren samen zijn een ondraaglijke herinnering geworden. Onophoudelijk heb ik mijn woorden herhaald en constant heb ik mijn nieuwe werk ontplooid. Natuurlijk is mijn advies een noodzakelijk onderdeel van elk stuk werk dat ik doe. Zonder mijn raadgeving zouden jullie allemaal verdwalen en zelfs ten einde raad zijn. Mijn werk staat nu op het punt te eindigen en bevindt zich in de laatste fase. Ik wil nog steeds het werk van raadgeving doen, dat wil zeggen: jullie woorden van advies bieden om naar te luisteren. Ik hoop alleen dat jullie ervoor kunnen zorgen dat de moeite die ik heb gedaan niet vergeefs was, en dat jullie bovendien kunnen begrijpen hoe bedachtzaam en zorgvuldig ik ben geweest en mijn woorden kunnen behandelen als de basis voor hoe je te gedragen als mens. Of het nu wel of niet het soort woorden is waarnaar jullie bereid zijn te luisteren, of jullie ze nu wel of niet graag ontvangen of ze alleen met onbehagen kunnen ontvangen, jullie moeten ze serieus nemen. Als jullie dat niet doen, zullen jullie nonchalante en onbezorgde gezindheden en houdingen mij erg van streek maken en zelfs doen walgen. Ik hoop heel erg dat jullie allemaal mijn woorden telkens opnieuw kunnen lezen – duizenden keren – en dat jullie ze zelfs uit het hoofd zullen kennen. Alleen zo zullen jullie mijn verwachtingen van jullie niet beschamen. Maar niemand van jullie leeft op het moment zo. Integendeel: jullie zijn allemaal verzonken in een losbandig leven, een leven van eten en drinken naar hartenlust, en niemand van jullie gebruikt mijn woorden om zijn hart en ziel te verrijken. Daarom heb ik een conclusie getrokken over het ware gezicht van de mens: de mens kan mij op ieder moment verraden en niemand kan mijn woorden volledig trouw zijn.

'De mens is zo bedorven door Satan dat zijn verschijning niet langer menselijk is.' De meeste mensen herkennen deze zin nu tot op zekere hoogte. Ik zeg dit omdat de 'herkenning' waar ik naar verwijst niet meer is dan een soort oppervlakkige bevestiging, in tegenstelling tot werkelijke kennis. Omdat geen van jullie zichzelf nauwkeurig kan evalueren of grondig kan analyseren, blijven jullie dubbelzinnig over mijn woorden. Maar deze keer gebruik ik feiten om een uiterst serieus probleem uit te leggen dat in jullie bestaat. Dat probleem is verraad. Jullie zijn allemaal bekend met het woord 'verraad', want de meeste mensen hebben iets gedaan wat een

ander verraadt, zoals het verraad van een vrouw door haar man, van een man door zijn vrouw, van een vader door zijn zoon, van een moeder door haar dochter, van een meester door zijn slaaf, onderling verraad door vrienden, onderling verraad door familieleden, verraad van kopers door verkopers, enzovoorts. Al deze voorbeelden bevatten de essentie van verraad. Kort gezegd is verraad een vorm van gedrag waarbij een belofte wordt gebroken, morele principes worden geschonden of tegen de menselijke ethiek wordt ingegaan, waarbij een gebrek aan menselijkheid vertoond wordt. Over het algemeen zul je, als mens die in deze wereld is geboren, iets hebben gedaan wat neerkomt op verraad van de waarheid, ongeacht of je je nu herinnert ooit iets te hebben gedaan waarmee je iemand hebt verraden, of anderen al vele malen eerder hebt verraden. Aangezien je in staat bent je ouders of vrienden te verraden, ben je in staat anderen te verraden; bovendien ben je in staat mij te verraden en dingen te doen die ik veracht. Met andere woorden: verraad is niet alleen maar gedrag dat oppervlakkig immoreel is, maar iets wat in strijd is met de waarheid. Dit is precies de bron van de weerstand en ongehoorzaamheid van de mens tegenover mij. Dit is waarom ik het samengevat heb met de volgende uitspraak: verraad is de natuur van de mens, en deze natuur is de grote vijand van ieders harmonie met mij.

uit 'Een heel ernstig probleem: verraad (1)' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 359

Gedrag dat mij niet volledig kan gehoorzamen, is verraad. Gedrag dat mij niet trouw kan zijn, is verraad. Mij oplichten en mij met leugens misleiden is verraad. Veel noties koesteren en deze overal verspreiden is verraad. Mijn getuigenissen en belangen niet kunnen hooghouden is verraad. Onechte glimlachen tonen terwijl je in je hart ver van me bent, is verraad. Dit zijn allemaal daden van verraad waartoe jullie altijd in staat zijn geweest, en ze zijn gangbaar onder jullie. Misschien denkt niemand van jullie dat dit een probleem is, maar dat zie ik anders. Als iemand mij verraadt, kan ik dat niet afdoen als iets onbeduidends en ik kan het al helemaal niet negeren. Nu, wanneer ik onder jullie werk, gedragen jullie je op deze manier – als de dag komt waarop er niemand is om over jullie te waken, zullen jullie dan niet als bandieten zijn die zichzelf tot koningen hebben uitgeroepen? Wanneer dat gebeurt en jullie een catastrofe veroorzaken, wie zal er dan zijn om jullie troep op te ruimen? Jullie denken dat sommige daden van verraad alleen maar sporadische incidenten zijn, niet jullie aanhoudende gedrag, en dat ze het niet verdienen zo streng besproken te worden, op een manier die jullie trots krenkt. Als jullie dat echt denken, dan hebben jullie geen verstand. Wie zo iets denkt, is een voorbeeld en archetype van opstandigheid. De natuur van de mens is zijn leven; het is een principe waar hij op vertrouwt om te overleven en hij kan het niet veranderen. De natuur van verraad is ook zo – als je iets kunt doen om een familielid of vriend te verraden, bewijst dit dat het een onderdeel is van

je leven en een natuur waarmee je geboren bent. Dit is iets wat niemand kan ontkennen. Als iemand er bijvoorbeeld plezier aan beleeft van anderen te stelen, is dit ‘plezier aan stelen’ onderdeel van zijn leven, ook al steelt hij soms wel en soms niet. Of hij nu wel of niet steelt: het is geen bewijs dat het stelen alleen maar een soort gedrag is. Eerder bewijst het dat het deel uitmaakt van zijn leven, dat wil zeggen: zijn natuur. Sommigen zullen vragen: aangezien het zijn aard is, waarom steelt hij dan soms niet als hij mooie spullen ziet? Het antwoord is heel eenvoudig. Er zijn veel redenen waarom hij niet steelt. Hij steelt misschien iets niet omdat het te groot is om mee te snaaien als er goed op gepast wordt, of omdat er geen geschikt moment is om toe te slaan, of omdat iets te duur is, te zwaar bewaakt wordt, voor hem niet bijzonder interessant is of geen duidelijk doel dient, enzovoorts. Dit zijn allemaal mogelijke redenen. Maar hoe dan ook, of hij nu iets steelt of niet, het kan niet bewijzen dat deze gedachte alleen bestaat als een tijdelijke, voorbijgaande flits. Integendeel: het is een onderdeel van zijn natuur die moeilijk te verbeteren valt. Zo iemand is niet tevreden met maar één keer stelen; zulke gedachten om andermans bezittingen voor zichzelf op te eisen dienen zich aan telkens wanneer hij iets moois tegenkomt of wanneer een geschikte gelegenheid zich voordoet. Daarom zeg ik dat de oorsprong van deze gedachte niet iets is wat gewoon maar af en toe de kop opsteekt, maar onderdeel is van de natuur van deze persoon.

uit ‘Een heel ernstig probleem: verraad (1)’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Dagelijkse woorden van God Fragment 360

Iedereen kan zijn eigen woorden en handelingen gebruiken om zijn ware gezicht weer te geven. Dit ware gezicht is, natuurlijk, zijn natuur. Als je iemand bent die op een misleidende manier praat, ben je van nature misleidend. Als je van nature sluw bent, gedraag je je op een slinkse manier en maak je het voor anderen erg makkelijk om door jou misleid te worden. Als je van nature boosaardig bent, zijn je woorden misschien prettig om naar te luisteren maar kunnen je handelingen je boosaardige trucjes niet verhullen. Als je van nature lui bent, is alles wat je zegt bedoeld om de verantwoordelijkheid voor je nonchalante en luiheid te ontlopen, zullen je handelingen langzaam en nonchalant zijn en zul je erg bedreven zijn in het verhullen van de waarheid. Als je van nature meelevend bent, zullen je woorden redelijk zijn en zullen ook je handelingen goed overeenstemmen met de waarheid. Als je van nature trouw bent, zijn je woorden beslist oprecht en sta je met beide voeten op de grond, vrij van dingen waardoor je meester zich niet op zijn gemak zou kunnen voelen. Als je van nature wellustig of een geldwolf bent, zal je hart vaak vervuld zijn van deze dingen en zul je onbedoeld afwijkende, immorele handelingen verrichten die mensen niet snel zullen vergeten en waar ze van zullen walgen. Precies zoals ik gezegd heb: als je van nature verraderlijk bent, kun je jezelf daar nauwelijks uit

losmaken. Vertrouw er niet op goed geluk op dat je, als je andere mensen geen kwaad hebt gedaan, geen verraderlijke natuur hebt. Als je dat denkt, dan ben je werkelijk weerzinwekkend. Al mijn woorden, telkens als ik spreek, zijn gericht tot alle mensen en niet tot maar één iemand of één soort persoon. Dat je mij op één gebied niet verraden hebt, is geen bewijs dat je mij niet op een ander gebied kunt verraden. Bij het zoeken naar de waarheid verliezen sommige mensen hun vertrouwen als er tegenslag is in hun huwelijk. Sommige mensen laten hun plicht om mij trouw te zijn varen als er iets misloopt in hun familie. Sommige mensen verlaten mij om een moment van vreugde en opwinding te zoeken. Sommigen mensen zouden liever in een donkere kloof vallen dan in het licht te leven en het genoegen van het werk van de Heilige Geest te winnen. Sommige mensen slaan het advies van vrienden in de wind om hun zucht naar rijkdom te bevredigen, en zelfs nu kunnen ze niet toegeven dat ze fout zitten en kunnen ze niet van koers veranderen. Sommige mensen leven alleen tijdelijk onder mijn naam om mijn bescherming te ontvangen, terwijl anderen alleen maar een beetje aan mij wijden als ze onder druk staan omdat ze zich aan het leven vastklampen en bang zijn voor de dood. Zijn deze en andere immorele en bovendien onwaardige handelingen niet slechts gedragingen waarmee mensen me diep in hun hart al lange tijd verraden hebben? Natuurlijk weet ik dat mensen geen plan maken om mij te verraden; hun verraad is een natuurlijke openbaring van hun natuur. Niemand wil mij verraden en niemand is blij omdat hij iets heeft gedaan wat mij heeft verraden. Integendeel: heeft men niet van angst? Denken jullie daarom na over hoe jullie deze gevallen van verraad kunnen goedmaken en hoe jullie de huidige situatie kunnen veranderen?

uit 'Een heel ernstig probleem: verraad (1)' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 361

De natuur van de mens verschilt heel erg van mijn wezen, want de verdorven natuur van de mens komt volledig voort uit Satan; de natuur van de mens is door Satan verwerkt en verdorven. Dat wil zeggen: de mens leeft onder de invloed van Satans slechtheid en lelijkheid. De mens groeit niet in een wereld van waarheid of een heilige omgeving, laat staan dat de mens in het licht leeft. Het is daarom voor niemand mogelijk om vanaf zijn geboorte waarheid te bezitten in zijn natuur, en al helemaal kan niemand worden geboren met een wezen dat God vreest en gehoorzaamt. Integendeel, mensen zijn behept met een natuur die God weerstaat, ongehoorzaam is aan God en geen liefde voor de waarheid heeft. Deze natuur is het probleem dat ik wil bespreken: verraad. Verraad is de bron van ieders verzet tegen God. Dit is een probleem dat alleen onder de mens voorkomt, en niet bij mij. Sommigen zullen vragen: aangezien alle mensen in de wereld leven net als Christus dat doet, waarom hebben alle mensen dan een natuur die God verraadt, maar heeft Christus die niet? Dit is een probleem dat jullie duidelijk moet worden

uitgelegd.

De basis van het bestaan van de mensheid is de herhaalde reïncarnatie van de ziel. Met andere woorden: iedereen verkrijgt een menselijk leven in het vlees wanneer zijn ziel gereïncarneerd wordt. Nadat iemands lichaam geboren is, gaat zijn leven verder totdat het vlees uiteindelijk zijn grenzen bereikt. Dat is het laatste moment, waarop de ziel zijn omhulsel verlaat. Dit proces herhaalt zich telkens weer: de ziel van een mens komt en gaat steeds opnieuw, en zo wordt het bestaan van de mensheid gehandhaafd. Het vleselijke leven is ook het leven van de ziel van de mens, en de ziel van de mens steunt het bestaan van het vlees van de mens. Dat wil zeggen: ieders leven komt van zijn ziel, en het leven is niet eigen aan het vlees. De natuur van de mens komt daarom van de ziel, niet van het vlees. Alleen de ziel van elke persoon weet hoe die de verzoeking, teistering en verdorvenheid van Satan heeft doorgemaakt. Het vlees van de mens kan deze dingen niet weten. Daarom wordt de mens, zonder het te weten, steeds duisterder, steeds vuiler en steeds slechter, terwijl de afstand tussen de mens en mij steeds groter wordt en het leven voor de mensheid steeds duisterder wordt. Satan houdt de zielen van de mensheid in zijn greep, en dus is het vlees van de mens natuurlijk ook bezeten door Satan. Hoe zou zulk vlees en zo'n mensheid zich niet kunnen verzetten tegen God? Hoe zouden ze van nature verenigbaar met Hem kunnen zijn? De reden waarom ik Satan naar beneden heb geworpen, in de lucht, is dat hij mij heeft verraden. Hoe zouden mensen dan vrij kunnen zijn van hun betrokkenheid? Dit is waarom verraad de natuur van de mens is. Ik vertrouw erop dat jullie, als jullie deze redenering eenmaal begrijpen, ook in het wezen van Christus zouden moeten geloven. Het vlees dat de Geest van God draagt, is Gods eigen vlees. De Geest van God is oppermachtig; Hij is almachtig, heilig en rechtvaardig. Zo is ook zijn vlees oppermachtig, almachtig, heilig en rechtvaardig. Zulk vlees kan alleen datgene doen wat rechtvaardig en bevorderlijk is voor de mensheid, datgene wat heilig, schitterend en machtig is; Hij is niet in staat iets te doen wat de waarheid geweld aandoet, wat de moraal en gerechtigheid geweld aandoet, laat staan dat Hij in staat is tot iets wat de Geest van God zou verraden. De Geest van God is heilig, en daarom kan Satan Zijn vlees niet bederven; Zijn vlees is van een ander wezen dan het vlees van de mens. Want het is de mens, niet God, die door Satan verdorven wordt; Satan zou onmogelijk het vlees van God kunnen verderven. Daarom is het, ondanks het feit dat de mens en Christus in dezelfde ruimte leven, alleen de mens die door Satan in bezit genomen, gebruikt en in de val gelokt wordt. Christus daarentegen is voor eeuwig onvatbaar voor verderving door Satan, want Satan zal nooit naar de hoogste plek kunnen opstijgen en zal nooit dicht bij God kunnen komen. Jullie moeten tegenwoordig allemaal begrijpen dat het enkel de mensheid is, zo verdorven als ze is door Satan, die mij verraadt. Verraad zal nooit ook maar in het minst een kwestie zijn waarbij Christus betrokken is.

Dagelijkse woorden van God Fragment 362

Alle zielen die verdorven zijn door Satan bevinden zich geknecht in het domein van Satan. Alleen die zielen die in Christus geloven, zijn afgescheiden, gered uit het kamp van Satan, en het tegenwoordige koninkrijk binnengebracht. Deze mensen leven niet langer onder de invloed van Satan. Niettemin is de natuur van de mens nog steeds geworteld in het vlees van de mens. Dat wil zeggen: zelfs al zijn jullie zielen gered, jullie natuur is nog steeds wat die eerder was, en de kans dat jullie mij zullen verraden, blijft honderd procent. Dit is waarom mijn werk zo lang duurt: jullie natuur is hardnekkig. Nu: jullie allemaal doorstaan tegenspoed naar jullie beste kunnen onder het doen van jullie plichten. Toch is elk van jullie in staat mij te verraden en terug te keren naar het domein van Satan, naar zijn kamp, terug naar jullie oude leven – dit is een ontegenzeggelijk feit. Op dat moment zal er uit jullie geen greintje menselijkheid of menselijke gelijkenis kunnen blijken, zoals nu wel het geval is. In serieuze gevallen zullen jullie worden vernietigd en bovendien voor eeuwig worden veroordeeld, streng worden gestraft, en zullen jullie nooit meer reïncarneren. Dit is het probleem dat jullie voorgelegd is. Ik herinner jullie er op deze manier aan, in de eerste plaats zodat mijn werk niet voor niets zal zijn geweest, en in de tweede plaats zodat jullie allemaal in dagen van licht kunnen leven. Om de waarheid te zeggen, is de vraag of mijn werk vergeefs is niet het cruciale probleem. Wat cruciaal is, is dat jullie gelukkige levens kunnen leiden en een prachtige toekomst kunnen hebben. Mijn werk is het werk van het redden van mensenzielen. Als je ziel in handen van Satan valt, zal je lichaam niet in vrede leven. Als ik je lichaam bescherm, zal je ziel beslist ook onder mijn zorg vallen. Als ik je werkelijk veracht, zullen je lichaam en ziel onmiddellijk in Satans handen vallen. Kun je je situatie dan voorstellen? Als op een dag mijn woorden niet aan jullie besteed zijn, dan zal ik ofwel jullie allemaal overdragen aan Satan, die jullie zal onderwerpen aan ondraaglijke marteling tot mijn woede volledig bedaard is, ofwel jullie onverbeterlijke mensen persoonlijk straffen, want jullie harten die mij verraden zullen nooit veranderd zijn.

Dagelijkse woorden van God Fragment 363

Jullie moeten nu allemaal zo gauw mogelijk jullie innerlijk bekijken om te zien hoeveel verraad van mij er nog in jullie zit. Ik wacht ongeduldig op jullie antwoord. Wees niet oppervlakkig wanneer jullie met mij te maken hebben. Ik speel nooit spelletjes met mensen. Als ik zeg dat ik iets zal doen, zal ik het beslist doen. Ik hoop dat elk van jullie iemand zal zijn die mijn woorden serieus neemt, en deze niet ziet als science fiction. Wat ik wil is concrete actie van

jullie, niet jullie inbeeldingen. Vervolgens moeten jullie mijn vragen beantwoorden, die de volgende zijn: 1. Als je werkelijk een dienstdoener bent, kun je mij dan trouw van dienst zijn, zonder enig element van laksheid of negativiteit? 2. Als je ontdekt dat ik je nooit gewaardeerd heb, zul je dan nog altijd kunnen blijven en mij levenslang van dienst kunnen zijn? 3. Als ik nog steeds erg kil tegen je ben, al heb je veel moeite gedaan, zul je dan in anonimiteit voor mij kunnen blijven werken? 4. Als ik, nadat je je hebt ingezet voor mij, niet voldoe aan je pietluttige eisen, zul je dan ontmoedigd raken en teleurgesteld zijn in mij, of zelfs woedend worden en verwensingen roepen? 5. Als je altijd erg trouw bent geweest, met veel liefde voor mij, maar toch de kwelling ondergaat van ziekte, armoede en verlating door vrienden en familie, of enige andere tegenslagen in het leven verduurt, zullen je trouw aan mij en liefde voor mij dan nog in stand blijven? 6. Als niets van wat je je hebt voorgesteld in je hart evenaart wat ik heb gedaan, hoe zul je dan je toekomstige pad bewandelen? 7. Als je niets ontvangt van wat je hoopte te ontvangen, kun je dan nog steeds mijn volgeling blijven? 8. Als je het doel en de betekenis van mijn werk nooit hebt begrepen, kun je dan een gehoorzaam iemand zijn die niet willekeurig oordelen velt en conclusies trekt? 9. Kun je alle woorden koesteren die ik heb gesproken, en al het werk koesteren dat ik heb gedaan tijdens de periode waarin ik mij onder de mensheid heb bevonden? 10. Ben je in staat mijn trouwe volgeling te zijn, bereid om een leven van lijden te verdragen voor mij, al ontvang je niets? 11. Ben je in staat omwille van mij niet langer te denken aan, plannen te maken voor of je voor te bereiden op je toekomstige overlevingspad? Deze vragen staan voor mijn definitieve vereisten aan jullie, en ik hoop dat jullie allemaal mij antwoorden kunnen geven. Als je aan een of twee dingen hebt voldaan die deze vragen jullie opdragen, dan moet je blijven streven. Als je geen enkele van deze vereisten kunt volbrengen, ben je beslist het soort persoon dat in de hel geworpen zal worden. Tegen zulke mensen hoef ik niets meer te zeggen, want ze zijn beslist geen mensen die met mij kunnen overeenstemmen. Hoe zou ik iemand in mijn huis kunnen houden die me in enige omstandigheid zou kunnen verraden? Wat betreft hen die me in de meeste omstandigheden nog steeds zouden kunnen verraden, ik zal hun functioneren bekijken voordat ik andere regelingen tref. Maar al diegenen die in staat zijn mij te verraden, in welke omstandigheden dan ook, zal ik nooit vergeten; ik zal ze in mijn hart onthouden, en wachten op de gelegenheid om ze hun slechte daden betaald te zetten. De vereisten die ik naar voren gebracht heb, zijn allemaal problemen die jullie in jezelf moeten onderzoeken. Ik hoop dat jullie allemaal er serieus over kunnen nadenken en niet oppervlakkig met mij omgaan. In de nabije toekomst zal ik de antwoorden die jullie me hebben gegeven controleren aan de hand van mijn vereisten. Tegen die tijd zal ik niets meer van jullie vereisen en geen ernstige vermaningen meer tot jullie richten. In plaats daarvan zal ik mijn gezag uitoefenen. Zij die moeten worden behouden, zullen worden behouden; zij die moeten worden beloond, zullen worden beloond; zij die moeten worden overgegeven aan Satan, zullen worden

overgegeven aan Satan; zij die zwaar gestraft moeten worden, zullen zwaar gestraft worden; en zij die moeten vergaan, zullen worden vernietigd. Zo zal er niet langer meer iemand zijn om me in mijn dagen te hinderen. Geloof je mijn woorden? Geloof je in vergelding? Geloof je dat ik al die slechteriken zal straffen die mij misleiden en verraden? Hoop je dat die dag eerder komt of dat hij later komt? Ben je iemand die doodsbang is voor straf, of iemand die zich tegen mij zou verzetten, al moest hij straf ondergaan? Kun je je voorstellen, wanneer die dag komt, of je te midden van gejuich en gelach zult leven, of zult jammeren en knarsetanden? Wat voor einde hoop je te hebben? Heb je er ooit serieus over nagedacht of je voor honderd procent in mij gelooft of voor honderd procent aan mij twijfelt? Heb je ooit zorgvuldig overwogen wat voor gevolgen en uitkomsten je handelingen en gedrag over je zullen uitroepen? Hoop je werkelijk dat al mijn woorden één voor één zullen uitkomen, of ben je doodsbang dat mijn woorden één voor één zullen uitkomen? Als je hoopt dat ik snel vertrek om mijn woorden te laten uitkomen, hoe moet je dan omgaan met je eigen woorden en daden? Als je niet op mijn vertrek hoopt en niet hoopt dat al mijn woorden onmiddellijk uitkomen, waarom geloof je dan sowieso in mij? Weet je werkelijk waarom je me volgt? Als de reden alleen maar het verbreden van je horizon is, dan hoeft je niet zo veel moeite te doen. Als het is om gezegend te worden en aan de aankomende ramp te ontkomen, waarom ben je dan niet bezorgd over je eigen gedrag? Waarom vraag je jezelf niet of je aan mijn vereisten kunt voldoen? Waarom vraag je jezelf niet eveneens of je geschikt bent om de toekomstige zegeningen te ontvangen?

uit 'Een heel ernstig probleem: verraad (2)' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 364

Mijn hele volk dat voor mij dient zou moeten terugdenken aan het verleden: Was jullie liefde voor mij bezoedeld door onzuiverheid? Was jullie trouw aan mij zuiver en oprecht? Was jullie kennis van mij waarachtig? Hoe groot was de plaats die ik in jullie harten innam? Vulde ik die volledig op? Hoeveel bewerkstelligden mijn woorden in jullie? Zie me niet aan voor een dwaas! Deze dingen zijn mij volkomen duidelijk! Vandaag, terwijl de stem van mijn redding uitgebracht wordt, is jullie liefde voor mij wat toegenomen? Is een deel van jullie trouw aan mij zuiver geworden? Is jullie kennis over mij verdiept? Heeft de lofprijzing van het verleden een stevige ondergrond gelegd voor jullie kennis vandaag? Hoeveel van jullie innerlijk wordt door mijn Geest bewoond? Hoeveel plaats neemt mijn beeltenis bij jullie in? Hebben mijn uitspraken jullie achilleshiel geraakt? Hebben jullie werkelijk het gevoel dat jullie nergens jullie schaamte kunnen verbergen? Geloven jullie waarachtig dat jullie ongeschikt zijn om mijn volk te zijn? Als jullie je totaal niet bewust zijn van de bovenstaande vragen, dan laat dit zien dat je in troebel water aan het vissen bent, dat je er alleen maar bent om de cijfers te verfraaien, en op het door

mij gekozen moment zul je zeker worden geëlimineerd en voor de tweede keer in de bodemloze put worden gegooid. Dit zijn mijn woorden van waarschuwing, en een ieder die ze te licht opvat zal door mijn oordeel geveld worden en op de aangewezen tijd door rampspoed overvallen worden. Is dit niet waar? Moet ik nog steeds voorbeelden geven om dit toe te lichten? Moet ik duidelijker spreken om jullie een toonbeeld te leveren? Vanaf het moment van de schepping tot op heden zijn veel mensen ongehoorzaam geweest aan mijn woorden en op die manier uitgeworpen en geëlimineerd uit mijn stroom van herstel; uiteindelijk sterven hun lichamen en worden hun geesten in Hades geworpen, en tot op de dag van vandaag ondergaan ze een verschrikkelijke straf. Veel mensen hebben mijn woorden gevolgd, maar ze zijn tegen mijn verlichting en mijn illuminatie in gegaan en dus heb ik hen terzijde geschopt, waardoor ze onder het domein van Satan zijn gekomen en degenen zijn geworden die mij weerstaan. (Vandaag de dag gehoorzamen allen die zich rechtstreeks tegen mij verzetten enkel de oppervlakkigheden van mijn woorden, en zijn ongehoorzaam aan de kern van mijn woorden.) Er zijn er ook veel geweest die enkel geluisterd hebben naar de woorden die ik gisteren sprak, die de ‘rommel’ van het verleden vastgehouden hebben en niet de ‘producten’ van het heden gekoesterd hebben. Deze mensen zijn niet alleen gevangen genomen door Satan, maar zijn eeuwige zondaars en mijn vijanden geworden, en zij keren zich lijnrecht tegen mij. Zulke mensen onderwerp ik aan mijn oordeel op het hoogtepunt van mijn toorn, en zij zijn vandaag nog steeds blind, zitten nog steeds in hun donkere kerkers (wat wil zeggen, zulke mensen zijn verrotte, verdoofde lijken die door Satan geleid worden; omdat hun ogen versluierd zijn door mij, noem ik hen blind). Het zou goed zijn om een voorbeeld te geven om jullie naar te verwijzen, zodat jullie ervan kunnen leren:

Bij de naam Paulus zullen jullie denken aan zijn geschiedenis, en een aantal verhalen over hem die onjuist zijn en niet stroken met de werkelijkheid. Hij werd van jongs af aan door zijn ouders onderwezen, en ontving mijn leven, en als gevolg van mijn voorbestemming was hij van het kaliber dat ik verlang. Op 19-jarige leeftijd las hij verscheidene boeken over het leven; daarom hoef ik niet in details te treden over hoe hij, vanwege zijn kaliber, en vanwege mijn verlichting en illuminatie, in staat was om niet alleen met enig inzicht over geestelijke zaken te spreken, maar ook om mijn bedoelingen te begrijpen. Dit sluit natuurlijk niet de combinatie van interne en externe factoren uit. Niettemin was de enige onvolmaaktheid die hij bezat dat hij, vanwege zijn talenten, vaak te rap van tong was en opschepperig. Als gevolg daarvan deed hij door zijn ongehoorzaamheid, waarvan een deel rechtstreeks de aartsengel vertegenwoordigde, toen ik voor de eerste keer vlees werd alles wat in zijn vermogen lag om mij te trotseren. Hij was een van die figuren die mijn woorden niet kennen, en mijn plaats in zijn hart was al verdwenen. Zulke mensen keren zich rechtstreeks tegen mijn goddelijkheid, en worden door mij neergeslagen, en buigen zich neer en bekennen hun zonden enkel op het allerlaatst. Nadat ik zijn

sterke punten benut had – dat wil zeggen, nadat hij een tijdje voor me gewerkt had – verviel hij zodoende in zijn oude gewoonten. Hoewel hij niet direct ongehoorzaam was aan mijn woorden, was hij ongehoorzaam aan mijn innerlijke leiding en verlichting. Daarom was alles wat hij in het verleden gedaan had zinloos; met andere woorden, de kroon van glorie waar hij over sprak was leeg gebabbel geworden, een voortbrengsel van zijn eigen verbeelding, want zelfs vandaag is hij nog onderworpen aan mijn oordeel te midden van mijn ketenen.

Uit bovenstaand voorbeeld kan opgemaakt worden dat enig persoon die mij tegenwerkt (door niet alleen mijn vleselijke persoon te betwisten maar wat belangrijker is, mijn woorden en mijn Geest – ofwel mijn goddelijkheid), mijn oordeel in zijn vlees zal ontvangen. Wanneer mijn Geest je verlaat, stort je naar beneden, regelrecht naar Hades. En hoewel je vleselijke lichaam op aarde is, ben je net zoals iemand die aan een geestelijke aandoening lijdt: Je hebt je verstand verloren en voelt je onmiddellijk alsof je een lijk bent, zozeer dat je mij smeekt om je vlees zonder uitstel te beëindigen. De meesten onder jullie die de geest hebben kunnen deze omstandigheden heel goed inschatten, en ik hoef niet verder in detail te treden. In het verleden toen ik in normale menselijkheid werkte, hadden de meeste mensen zich al gemeten tegen mijn toorn en majesteit, en wisten al een beetje van mijn wijsheid en gezindheid af. Vandaag spreek en handel ik regelrecht in goddelijkheid, en zijn er nog steeds mensen die mijn toorn en oordeel met eigen ogen zullen zien; bovendien is het grootste werk van het tweede gedeelte van het tijdperk van oordeel, mijn volk rechtstreeks bewust te maken van mijn daden in het vlees, en jullie allemaal mijn gezindheid rechtstreeks te laten zien. Evenwel: omdat ik in het vlees ben, ben ik bedacht op jullie zwakheden. Het is mijn hoop dat jullie je geest, ziel en lichaam niet als speelgoed behandelen, en ze niet onbekommerd aan Satan wijden. Het is beter om alles wat jullie hebben te koesteren en niet als een spelletje te behandelen, want zulke dingen betreffen jullie lot. Zijn jullie werkelijk in staat de ware betekenis van mijn woorden te begrijpen? Zijn jullie werkelijk in staat met mijn ware gevoelens rekening te houden?

Zijn jullie bereid mijn zegeningen op aarde te genieten, zegeningen die vergelijkbaar zijn met die in de hemel? Zijn jullie bereid jullie begrip van mij, en het genieten van mijn woorden en de kennis over mij, als de meest waardevolle en betekenisvolle dingen in jullie leven te behandelen? Zijn jullie werkelijk in staat je volledig aan mij te onderwerpen, zonder bijgedachte aan jullie eigen vooruitzichten? Zijn jullie werkelijk in staat jezelf toe te staan door mij ter dood gebracht te worden en door mij geleid te worden als schapen? Kan er iemand van jullie zulke dingen bereiken? Zou het kunnen dat allen die door mij geaccepteerd worden en mijn beloften ontvangen degenen zijn die mijn zegeningen ontvangen? Hebben jullie iets van deze woorden begrepen? Als ik jullie op de proef stel, kunnen jullie je dan werkelijk aan mijn genade overleveren en te midden van deze beproevingen naar mijn bedoelingen zoeken en mijn hart

bespeuren? Mijn wens is niet dat je in staat zult zijn veel ontroerende woorden te spreken, of veel opwindende verhalen te vertellen; ik heb liever dat je in staat bent een goede getuigenis over mij af te leggen en dat je volledig en diep de werkelijkheid kunt betreden. Als ik niet rechtstreeks sprak, zou je dan alles om je heen kunnen laten vallen en jezelf toestaan om door mij gebruikt te worden? Is dat niet de werkelijkheid die ik vereis? Wie is in staat de betekenis van mijn woorden te vatten? Toch vraag ik dat jullie niet langer bezwaard worden door twijfels, dat jullie het voortouw nemen bij jullie intrede en de essentie van mijn woorden bevatten. Hierdoor wordt voorkomen dat jullie mijn woorden verkeerd begrijpen, en in het duister tasten omtrent de betekenis ervan, en aldus mijn bestuurlijke decreten overtreden. Ik hoop dat jullie mijn bedoelingen voor jullie in mijn woorden vatten. Denk niet meer aan jullie eigen vooruitzichten, en handel naar wat jullie ten overstaan van mij besloten hebben: dat allen aan de orkestratie van God overgeleverd moeten zijn. Al degenen die in mijn huishouden staan moeten zoveel doen als ze kunnen; je moet het beste van jezelf opofferen aan het laatste gedeelte van mijn werk op aarde. Ben je werkelijk bereid zulke dingen in praktijk te brengen?

uit 'Hoofdstuk 4' van 'Gods woorden aan het hele universum'

Dagelijkse woorden van God Fragment 365

Op aarde zijn er allerlei kwade geesten die eindeloos op jacht zijn naar een rustplaats en voortdurend op zoek zijn naar lijken van mensen die opgegeten kunnen worden. Mijn volk, blijf onder mijn hoede en bescherming! Gedraag je nooit bandeloos! Gedraag je nooit roekeloos! Bied je trouw liever aan in mijn huis, alleen met trouw kun je een tegenaanval inzetten tegen de sluwheid van de duivel. Gedraag je onder geen omstandigheid als in het verleden toen je het ene deed voor mijn aangezicht, maar het andere achter mijn rug. Zo kun je al niet meer gered worden. Ik heb nu toch zeker wel meer dan voldoende van dergelijke woorden gesproken? Juist omdat de oude aard van de mens onverbeterlijk is, heb ik hem er herhaaldelijk aan herinnerd. Begin je niet te vervelen! Alles wat ik zeg is in het belang van jullie bestemming! Satan heeft nu juist een vervuilde en smerige plek nodig, en hoe hopelozier jullie verloren zijn voor verlossing en hoe meer ontaard jullie zijn als jullie weigeren jezelf beperkingen op te leggen, hoe meer onzuivere geesten de kans zullen grijpen om te infiltreren. Als jullie eenmaal in deze impasse zijn aangeland is jullie trouw nog slechts kletspraat, zonder enige realiteit, en jullie vastberadenheid zal ten prooi vallen aan onzuivere geesten en veranderen in ongehoorzaamheid of de sluwheid van Satan, en aangewend worden om mijn werk te verstoren. Dan zal ik jullie doodslaan waar en wanneer het mij behaagt. Niemand kent de ernst van deze situatie. De mensen zijn allemaal doof voor wat ze horen en kennen geen greintje voorzichtigheid. Ik weet niet meer wat er vroeger is gedaan. Wacht je nog steeds tot ik mild word voor jou door alweer te vergeten?

Hoewel de mensheid tegen mij is opgestaan, neem ik haar dat niet kwalijk, want de gestalte van de mens schiet tekort; daarom stel ik geen hoge eisen aan de mens. Ik vraag alleen maar of hij zich niet wil overgeven aan uitpattingen, of hij zichzelf beperkingen op wil leggen. Het is toch zeker niet te moeilijk voor jullie om aan deze ene voorwaarde te voldoen? De meerderheid van de mensen wacht tot ik nog meer mysteriën openbaar om zich daarin te verlustigen. En toch, al zou je alle mysteriën van de hemel leren begrijpen, wat zou je dan met die kennis aan kunnen vangen? Zou je liefde voor mij erdoor groeien? Zou je liefde voor mij erdoor ontvlammen? Ik onderschat de mens niet en ik oordeel ook niet gemakkelijk over hem. Als dit niet de eigenlijke omstandigheden van de mens waren, zou ik nooit iemand lichtvaardig met zo'n stempel kronen. Denk eens terug aan het verleden: heb ik jullie ooit belasterd? Heb ik jullie ooit onderschat? Heb ik ooit naar jullie gekeken zonder jullie eigenlijke omstandigheden in ogenschouw te nemen? Heb ik ooit jullie hart en jullie mond niet vervuld met overtuiging? Heb ik ooit gesproken zonder dat dit een gevoelige snaar in jullie binnenste raakte? Wie van jullie heeft mijn woorden zonder angst en beven gelezen, bang dat ik je in een bodemloze put neer zal slaan? Wie doorstaat geen beproevingen met mijn woorden? Mijn woorden bevatten gezag, maar niet het gezag om oppervlakkig te oordelen over de mens. Nee, met de eigenlijke omstandigheden van de mens in gedachten maak ik voortdurend de betekenis in mijn woorden duidelijk. Is er ook maar iemand die mijn almacht in mijn woorden kan herkennen? Is er iemand die het zuiverste goud waar mijn woorden van gemaakt zijn in zichzelf kan ontvangen? Hoeveel woorden heb ik gesproken, maar is er iemand die ze ooit koestert?

uit 'Hoofdstuk 10' van 'Gods woorden aan het hele universum' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 366

Ik sta dag na dag het hele universum te observeren en ik verberg mij nederig in mijn verblijfplaats om het menselijk leven te ervaren en elk menselijk handelen van nabij te onderzoeken. Nooit heeft iemand werkelijk zichzelf voor mij opgeofferd. Niemand heeft ooit de waarheid nagestreefd. Niemand is ooit gewetensvol tegenover mij geweest. Niemand heeft ooit iets aan mij beloofd en zich aan zijn plicht gehouden. Er is niemand die ooit heeft toegestaan dat ik onder hen woonde en mij niet gewaardeerd zoals mensen zijn eigen leven waarderen. Niemand heeft ooit, in de praktische realiteit, alles wat mijn goddelijkheid is gezien; niemand is ooit bereid geweest om in contact te treden met de praktische God Zelf. Als mensen verzwolgen worden door de wateren, red ik ze uit de tot stilstand gekomen wateren en geef ze de kans om opnieuw te leven. Als mensen hun vertrouwen in het leven verliezen, trek ik ze op van de rand van de dood, geef ze de moed om te leven, zodat ze erkennen dat ik het fundament ben van hun bestaan. Als mensen mij ongehoorzaam zijn, zorg ik ervoor dat ze mij leren kennen in hun

on gehoorzaamheid. In het licht van de oude natuur van de mensheid en in het licht van mijn genade sta ik hen toe om zich te bekeren en een nieuw begin te maken in plaats van hen ter dood te brengen. Als mensen honger lijden, ruk ik ze bij hun laatste ademtocht weg bij de dood, zodat ze niet ten prooi vallen aan Satans bedrog. Hoe vaak hebben mensen mijn handen niet gezien. Hoe dikwijls hebben zij niet mijn vriendelijke gelaat gezien, mijn lachend gezicht. En hoe dikwijls hebben zij mijn majesteit niet gezien, en mijn toorn. Hoewel de mensheid mij nooit heeft gekend, grijp ik hun zwakten niet aan om onnodige problemen te veroorzaken. Door het lijden van de mensheid te ervaren, voel ik sympathie met de zwakheid van de mens. Alleen wanneer mensen ongehoorzaam en ondankbaar zijn, tuchtig ik hen in verschillende mate.

Ik verberg mijzelf als mensen druk bezig zijn en openbaar mijzelf als ze zich ontspannen. De mensheid denkt dat ik alwetend ben en dat ik God Zelf ben die alle smeekbedes verhoort. De meesten komen voor mij daarom alleen om mijn hulp te zoeken, niet uit verlangen om mij te kennen. Wanneer mensen in de greep van ziekte zijn, roepen ze hartstochtelijk om mij. Wanneer ze tegenspoed ervaren, vertrouwen ze met al hun kracht hun moeilijkheden aan mij toe, om hen van hun lijden te verlossen. Maar niet één mens heeft in goede tijden van mij gehouden. Geen enkel mens heeft in tijd van vrede en geluk zijn hand uitgestoken, zodat ik deel kon krijgen aan zijn vreugde. Als hun gezinnetjes gelukkig en gezond zijn, is het al lang zo, dat de mensen mij opzij werpen of de deur voor mij sluiten, en verbieden ze mij om binnen te gaan en te genieten van het gezegende geluk van het gezin. De menselijke geest is te bekrompen, te bekrompen om zelfs maar te houden van een God die zo liefdevol, genadig en benaderbaar is als ik. Hoe vaak werd ik door mensen afgewezen in tijden van vreugdevol lachen. Hoe dikwijls was ik niet een steun voor mensen die struikelden. Hoe vaak ben ik niet door mensen die ziek waren gedwongen om hen te genezen. Hoe wreed is de mensheid! Absoluut onredelijk en immoreel! Zelfs de gevoelens waarmee mensen zouden zijn uitgerust, zijn in hen niet te vinden; ze zijn bijna geheel verstoken van elk spoor van menselijkheid. Denk na over je verleden en vergelijk het met het heden. Zijn jullie aan het veranderen? Speelt het verleden minder een rol in het heden? Of is het verleden nog altijd onveranderd aanwezig?

Bergen en dalen heb ik doorkruist, de hoogtepunten en dieptepunten van de wereld heb ik ervaren. Ik heb gezworven onder de mensen en vele jaren onder hen geleefd, maar de gezindheid van de mensheid lijkt nauwelijks veranderd. En het is alsof de oude natuur van de mens wortel heeft geschoten en in hen is ontsproten. Ze zijn nooit in staat om die oude natuur te veranderen. Ze kunnen hun oorspronkelijke aard slechts marginaal verbeteren. Het is zoals de mensen zeggen: de essentie is niet veranderd, maar de vorm is veel veranderd. De mensen lijken mij allemaal te willen misleiden en te verblinden, om zich er met bluf uit te kunnen redden en mijn waardering te krijgen. Ik bewonder de slimmigheden van mensen niet en besteed er ook geen

aandacht aan. Ik ontsteek niet in razernij, maar neem de houding aan van iemand die kijkt maar niet ziet. Ik ben van plan om de mensheid een zekere speelruimte te geven en daarna alle mensen gezamenlijk te behandelen. Als alle mensen waardeloze stakkers zijn die zichzelf niet respecteren, zichzelf niet koesteren, waarom zouden ze mij dan nodig hebben voor hernieuwde genade en liefde? De mensen kennen zichzelf niet, zonder uitzondering. Ze kennen hun gewicht niet. Ze zouden op een weegschaal moeten gaan staan. De mensheid slaat geen acht op mij, dus neem ik hen ook niet serieus. Mensen letten niet op mij, dus hoef ik ook geen inspanning voor hen te doen. Is dat niet het beste van beide werelden? Heb ik jullie, mijn volk, daar niet goed mee beschreven? Wie heeft er niet voor mijn aangezicht een besluit genomen en dat daarna terzijde gelegd? Wie heeft er een besluit voor de lange termijn genomen voor mijn aangezicht, in plaats van steeds maar van alles en nog wat te besluiten? Mensen nemen altijd allerlei goede besluiten in tijden van voorspoed en vergeten ze allemaal weer in tijden van tegenspoed. En dan pakken ze hun besluit op en zetten het voor mijn aangezicht neer. Denken jullie dat ik zo oneerbiedwaardig ben dat ik de rommel aanneem die mensen van de vuilnisbelt hebben opgeraapt? Slechts weinigen houden vast aan hun besluit, slechts weinigen zijn kuis en slechts weinigen bieden mij hun meest kostbare offer. Zijn jullie dan niet hetzelfde? Als jullie niet in staat zijn om je aan je plichten te houden als leden van mijn volk in het koninkrijk, dan zullen jullie door mij verafschuwd en verworpen worden!

uit 'Hoofdstuk 14' van 'Gods woorden aan het hele universum' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 367

De mens is een wezen zonder zelfkennis. Hoewel hij zichzelf niet kent, kent hij verder iedereen op zijn duimpje. Alsof alle anderen eerst door hem geïnspecteerd zijn en zijn goedkeuring hebben verkregen, voordat ze ook maar iets zeggen of doen, en dus alsof hij alle anderen de volledige maat heeft genomen, tot hun psychische toestand aan toe. Alle mensen zijn zo. De mens is nu het Tijdperk van het Koninkrijk ingegaan, maar zijn natuur blijft onveranderd. Tegenover mij doet hij nog zoals ik doe, maar achter mijn rug regelt hij zijn eigen unieke 'zaakjes'. Zodra dat voorbij is en hij weer voor mij verschijnt, gedraagt hij zich echter als een andere persoon, hij lijkt onverschrokken kalm, beheerst en met een rustige hartslag. Is dat niet juist wat de mens zo verachtelijk maakt? Hoeveel mensen hebben twee totaal verschillende gezichten; één ten overstaan van mij en een ander achter mijn rug om? Hoevelen van hen gedragen zich als een pasgeboren lam ten overstaan van mij, maar veranderen, wanneer zij achter mijn rug staan, in woeste tijgers om vervolgens als vogeltjes te worden die vrolijk in de heuvels rondfladderen? Hoeveel mensen tonen doelgerichtheid en vastberadenheid voor mij? Hoevelen verschijnen voor mij, dorstig en vol verlangen naar mijn woorden zoekend, maar worden die

achter mijn rug om beu en zweren ze af, alsof mijn woorden een zware last zouden zijn? Ik ben zo vaak gestopt mijn hoop in de mensheid te stellen, als ik zag hoe het menselijk ras door mijn vijand werd verdorven. Ik heb zo vaak een mens in tranen voor mij zien verschijnen om mij om vergiffenis te vragen, maar vanwege zijn gebrek aan zelfrespect en hardnekkige onverbeterlijkheid heb ik vertoornd mijn ogen gesloten voor zijn handeling, zelfs wanneer zijn hart eerlijk was en zijn bedoelingen oprecht waren. Ik heb zo vaak gezien hoe een mens in staat is in geloof met mij samen te werken en hoe hij, eenmaal voor mij, zich in mijn omarming lijkt te nestelen, de warmte van mijn omarming proevend. Ik heb zo vaak de onschuld, levendigheid en lieflijkheid van mijn uitverkoren mensen gezien, en in mijn hart hebben deze zaken mij altijd behaagd. Mensen weten niet hoe ze de voorbeschikte zegen uit mijn handen moeten ervaren, omdat zij noch de uiteindelijke betekenis van gezegend zijn, noch die van lijden kennen. Daarom is de mens verre van eerlijk in zijn zoektocht naar mij. Als er geen morgen was, wie van jullie zou er dan voor mij staan en zo wit zijn als opgedwarrelde sneeuw, zo onberispelijk als zuivere jade? Je liefde voor mij is toch zeker niet iets dat zomaar kan worden ingewisseld voor een heerlijke maaltijd, een chique pak of een exclusieve betrekking en een goed salaris? Of kan het worden ingeruild voor de liefde die anderen voor je hebben? Als iemand een beproeving moet doorstaan is dat toch zeker geen reden om zijn liefde voor mij op te geven? Lijden en tegenspoed zorgen er toch niet voor dat hij klaagt over alles wat ik heb beschikt? Geen mens heeft ooit echt het zwaard in mijn mond gewaardeerd: hij kent slechts de oppervlakkige betekenis ervan zonder dat hij de innerlijke betekenis echt begrijpt. Als mensen echt in staat waren om de scherpte van mijn zwaard te zien, zouden zij zich als ratten naar hun holen haasten. Vanwege hun gevoelloosheid snappen mensen niets van de ware betekenis van mijn woorden en dus hebben ze geen enkel idee hoe geducht mijn woorden zijn, of hoeveel van hun natuur wordt onthuld en over hoeveel van hun verdorvenheid door die woorden geoordeeld wordt. Om deze reden hebben de meeste mensen, op basis van hun halfbakken ideeën over mijn woorden, een lauwe en vrijblijvende houding aangenomen.

uit 'Hoofdstuk 15' van 'Gods woorden aan het hele universum' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 368

Door de eeuwen heen hebben velen deze wereld in teleurstelling verlaten, met tegenzin, en velen zijn erin gekomen met hoop en geloof. Ik heb voor velen geregeld om te komen en heb velen weggezonden. Ontelbare mensen zijn door mijn handen gegaan. Vele geesten zijn in de onderwereld geworpen, vele zijn vleesgeworden en vele zijn gestorven en zijn herboren op aarde. Toch heeft nooit iemand van hen de kans gehad om te genieten van de zegeningen van het koninkrijk vandaag. Ik heb de mens zo veel gegeven en toch heeft hij weinig verworven, omdat

de woeste aanval van Satans krachten het voor hem onmogelijk gemaakt heeft om te genieten van al mijn weelde. De mens heeft enkel het geluk gehad om het te zien, maar nooit heeft hij er echt helemaal van kunnen genieten. Hij heeft nooit de schatkamer ontdekt in zijn lichaam om de weelde van de hemel te ontvangen en zo is hij de zegeningen die ik hem geschonken heb, verloren. Is de geest van de mens niet hét vermogen dat hem verbindt met mijn Geest? Waarom heeft de mens zich nooit tot mij gewend met zijn geest? Waarom komt hij nader tot mij in het vlees en kan hij dat niet in de geest? Is mijn ware gelaat van vlees? Waarom kent de mens mijn substantie niet? Is er dan werkelijk nooit enig spoor geweest van mij in de geest van de mens? Ben ik dan volledig verdwenen uit de geest van de mens? Wanneer de mens niet binnentreedt in het spirituele rijk, hoe kan hij dan mijn intenties vatten? Is er ook maar iets in de ogen van de mens dat de spirituele wereld direct kan binnendringen? Op veel momenten heb ik de mens aangeroepen met mijn Geest en toch handelt de mens alsof hij neergestoken is door mij, mij van een afstand aankijkend, in grote angst dat ik hem naar een andere wereld zal brengen. Op veel momenten heb ik de geest van de mens onderzocht en toch is hij totaal vergeetachtig en diep angstig dat ik zijn huis zal binnentreden en de kans zal grijpen om hem al wat hij bezit te ontnemen. Zo sluit hij mij buiten op en laat hij mij achter met niets dan een koude, goed vergrendelde deur. Op veel momenten is de mens gevallen en heb ik hem gered en toch, wanneer hij wakker wordt, verlaat hij mij meteen en, ongevoelig voor mijn liefde, werpt hij mij een behoudende blik toe; nooit heb ik het hart van de mens verwarmd. De mens is een emotioneel, koelbloedig dier. Zelfs als mijn omhelzing hem verwarmt, is hij er nooit diep door geraakt. De mens is net een wilde in de bergen. Hij heeft mijn waardering voor de mensheid nooit gekoesterd. Hij is niet bereid om mij te benaderen en hij verkiest het om in de bergen te blijven ronddwalen, waar hij de dreiging van wilde beesten doorstaat – en toch is hij niet bereid om zijn vlucht te nemen tot mij. Ik dwing geen enkele mens: ik doe enkel mijn werk. De dag zal komen waarop de mens naar mijn zijde zal zwemmen vanuit het midden van de machtige oceaan, zodat hij kan genieten van al de weelde van de aarde en zodat hij het risico verzwolgen te worden door de zee achter zich kan laten.

uit 'Hoofdstuk 20' van 'Gods woorden aan het hele universum' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 369

Er zijn veel mensen die mij werkelijk willen liefhebben, maar ze hebben geen controle over zichzelf omdat hun hart niet van henzelf is. Veel mensen houden echt van me tijdens de beproevingen die ik hen opleg, maar zijn toch niet in staat te begrijpen dat ik echt besta, en houden louter van me in het midden van de leegheid en niet vanwege mijn werkelijke bestaan. Veel mensen schenken nadat ze mij hun hart hebben geschonken geen aandacht meer aan hun

hart en laten hun hart door Satan weggraaien zodra hij de kans krijgt, waarna ze mij verlaten. Veel mensen houden echt van mij wanneer ik hen mijn woorden schenk, maar koesteren mijn woorden niet in hun geest. In plaats daarvan gebruiken ze mijn woorden achteloos als openbaar bezit en werpen zij ze terug naar waar ze vandaan kwamen wanneer het hen uitkomt. De mens zoekt me in het midden van de pijn en kijkt naar me op tijdens beproevingen. In tijden van vrede verheugt hij zich in mij, wanneer hij in gevaar is loochent hij mij, wanneer hij te druk is vergeet hij mij en wanneer hij tijd heeft doet hij plichtmatig wat ik van hem verwacht – en toch heeft niemand zijn hele leven van mij gehouden. Ik wil dat de mens ten opzichte van mij eerlijk is: ik vraag niet dat hij me iets geeft, maar alleen dat alle mensen me serieus nemen, dat ze, in plaats van mij te vlijen, mij toestaan de eerlijkheid van de mens terug te brengen. Mijn verlichting, mijn illuminatie en de kosten van mijn inspanningen dringen tot alle mensen door, maar aan de ander kant dringt ook de ware aard van elke handeling van de mens tot alle mensen door, evenals hun misleiding van mij. Het is alsof de mens de ingrediënten van misleiding al vanaf de moederschoot met zich meedraagt, alsof hij vanaf zijn geboorte over speciale vaardigheid tot bedrog beschikt. Erger nog, hij heeft nooit per ongeluk iets geheims prijsgegeven; niemand heeft ooit de bron van deze bedrieglijke vaardigheden voorzien. Als gevolg daarvan leeft de mens te midden van bedrog zonder het zich te realiseren, het is alsof hij zichzelf vergeeft, alsof dit de bepalingen van God zijn in plaats van zijn doelbewuste misleiding van mij. Is dit niet de werkelijke bron van de poging van de mens mij te misleiden? Is dit niet zijn slinkse plan? Ik heb me nooit in de war laten brengen door de mooie praatjes en trucjes van de mens, ik heb zijn essentie al heel lang geleden voorzien. Wie weet hoeveel onreinheid er door zijn bloed stroomt en hoeveel gif van Satan er in zijn merg zit? De mens raakt er elke dag meer aan gewend, zozeer dat hij ongevoelig wordt voor de teistering van Satan en niet meer geïnteresseerd is in het zoeken naar de ‘kunst van een gezond bestaan’.

uit ‘Hoofdstuk 21’ van ‘Gods woorden aan het hele universum’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Dagelijkse woorden van God Fragment 370

De mens leeft te midden van het licht, niettemin beseft hij niet hoe kostbaar het licht is. Hij weet niets over de essentie van het licht en de bron van het licht, en daarnaast weet hij niet wie het toebehoort. Wanneer ik het licht schenk aan de mens, onderzoek ik onmiddellijk de omstandigheden onder de mensheid: Dankzij het licht zijn alle mensen aan het veranderen, groeien ze en hebben ze de duisternis verlaten. Ik kijk in elke hoek van het universum, en zie dat de bergen opgeslokt zijn in mist, dat de wateren bevroren zijn in de kou en dat vanwege de komst van het licht de mensen in de richting van het oosten kijken opdat zij iets nog kostbaarders mogen ontdekken, de mens blijft echter incapabel om een duidelijke richting te zien te midden

van de nevel. Omdat de hele wereld onder een deken van mist ligt wordt mijn bestaan, wanneer ik vanuit de wolken omlaag kijk, nooit door de mens ontdekt; de mens is ergens naar op zoek op aarde, hij schijnt te foerageren, hij is kennelijk van plan mijn aankomst af te wachten maar hij weet niet wanneer dat zal zijn, en het enige wat hij kan doen is vaak naar het lichtschijnsel in het oosten kijken. Onder alle volkeren zoek ik degenen die waarlijk naar mijn eigen hart zijn. Ik wandel tussen alle volkeren, en woon tussen alle volkeren, maar de mens is veilig en wel op aarde, en aldus zijn er geen die echt naar mijn eigen hart zijn. De mensen weten niet hoe ze zich om mijn wil moeten bekommeren, ze kunnen mijn daden niet zien, en ze kunnen zich niet door het licht voortbewegen en door het licht beschenen worden. Alhoewel de mens mijn woorden immer koestert, is hij onmachtig de bedrieglijke listen van Satan te doorzien; omdat de mens te klein van gestalte is, is hij onmachtig te doen wat zijn hart hem ingeeft. De mens heeft nooit oprecht van mij gehouden. Wanneer ik hem verhoog voelt hij zich onwaardig, maar daardoor wil hij nog niet proberen mij tevreden te stellen. Hij houdt enkel de “status” vast die ik hem in handen gegeven heb en onderzoekt deze; ongevoelig voor mijn lieflijkheid blijft hij zich liever hardnekkig volproppen met de zegeningen van zijn status. Is dit niet de onvolkomenheid van de mens? Als de bergen zich verplaatsen, zouden zij een omweg kunnen maken omwille van jouw status? Wanneer de wateren stromen, kunnen zij voor de status van de mens tot stilstand komen? Zouden de hemelen en de aarde door de status van de mens teruggedraaid kunnen worden? Ik was eens genadig tegenover de mens, alsmaar weer, maar niemand koestert dit of schat dit op waarde, ze luisterden er alleen maar naar als naar een verhaal, of lazen het als een roman. Raken mijn woorden echt het hart van de mens niet? Hebben mijn uitspraken dan echt geen invloed? Zou het kunnen dat niemand in mijn bestaan gelooft? De mens houdt niet van zichzelf; in plaats daarvan verenigt hij zich met Satan om mij aan te vallen, en gebruikt Satan als een ‘troef’ om mij mee te dienen. Ik zal door alle bedrieglijke listen van Satan heen prikken, en de mensen van de aarde er van weerhouden de bedriegerij van Satan te accepteren, zodat zij zich niet tegen mij verzetten vanwege het bestaan van Satan.

uit ‘Hoofdstuk 22’ van ‘Gods woorden aan het hele universum’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Dagelijkse woorden van God Fragment 371

In mijn ogen is de mens de heerser over alle dingen. Ik heb hem veel gezag gegeven, en hem toegestaan alle dingen op aarde te beheren – het gras op de bergen, de dieren in het bos, en de vissen in het water. Maar in plaats van hier gelukkig over te zijn, is de mens geteisterd door onrust. Zijn hele leven is gevuld met benauwdheid, rondrennen, en plezier toegevoegd aan leegheid, en in zijn hele leven zijn geen nieuwe uitvindingen of creaties te vinden. Niemand is in staat zichzelf aan dit lege leven te onttrekken, en niemand heeft ooit een leven van betekenis

ontdekt, en niemand heeft ooit een echt leven ervaren. Hoewel de mensen van vandaag allemaal leven onder mijn lichtschijnsel, weten ze niets over het leven in de hemel. Als ik niet genadig ben tegenover de mens en de mensheid niet red, dan hebben alle mensen voor niets bestaan, hun levens op aarde zijn betekenisloos, en ze zullen vruchteloos vertrekken, met niets om trots over te zijn. De mensen uit elke religie, elke laag van de maatschappij, elk land en van elke denominatie kennen allemaal de leegheid op aarde, en ze zoeken mij allemaal en wachten op mijn terugkeer – maar wie is in staat om mij te kennen als ik aankom? Ik heb alle dingen gemaakt, ik schiep de mensheid, en vandaag ben ik neergedaald onder de mensen. Maar de mens slaat mij terug, en neemt wraak op mij. Is het werk dat ik doe voor de mens dan vruchteloos voor hem? Kan ik dan niet de mens tevredenstellen? Waarom wijst de mens mij af? Waarom is de mens zo koud en onverschillig tegenover mij? Waarom is de aarde bezaaid met lijken? Is dit echt de staat van de wereld die ik heb gemaakt voor de mens? Waarom is het dat, hoewel ik de mens onovertroffen rijkdom heb geschonken, hij mij twee lege handen aanbiedt? Waarom houdt de mens niet echt van mij? Waarom komt hij nooit voor mijn aangezicht? Zijn al mijn woorden dan echt voor niets geweest? Zijn mijn woorden verdwenen zoals hitte van water? Waarom is de mens niet bereid om met mij samen te werken? Is de komst van mijn dag werkelijk het moment waarop de mens komt te sterven? Kan ik werkelijk de mens vernietigen wanneer mijn koninkrijk wordt gevormd? Waarom heeft, tijdens mijn hele managementplan, nooit iemand mijn bedoelingen begrepen? Waarom, in plaats van de uitspraken van mijn mond te koesteren, veracht de mens ze en wijst hij ze af? Ik veroordeel niemand, maar probeer alleen de mensen te kalmeren en hen het werk van zelfreflectie uit te laten voeren.

uit 'Hoofdstuk 25' van 'Gods woorden aan het hele universum' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 372

De mensheid heeft mijn warmte ervaren, zij heeft mij oprecht gediend, en ze was oprecht gehoorzaam aan mij en deed alles voor mij in mijn aanwezigheid. Maar de huidige mens kan op de een of ander manier deze staat niet bereiken, hij kan alleen in zijn geest rouwen alsof hij door een uitgehongerde wolf is ontvoerd. Hij kan mij alleen hulpeloos aankijken, zonder ophouden naar mij om hulp te roepen, maar uiteindelijk zal hij niet aan zijn situatie kunnen ontsnappen. Ik denk terug hoe de mensen in het verleden in mijn aanwezigheid beloften deden, op hemel en aarde zwoeren in mijn aanwezigheid dat ze mijn goedheid terug zouden betalen met hun genegenheid. Ze stonden voor mij en huilden verdrietig, en het geluid van hun geweeklaag was hartverscheurend en moeilijk te verdragen. Vaak heb ik de mensheid geholpen vanwege haar vastberadenheid. Ontelbare malen zijn er mensen tot mij gekomen die zich op een aanbiddelijke manier aan mij onderwierpen en die ik niet licht zal vergeten. Ontelbare malen hebben ze mij

met standvastige loyaliteit liefgehad en hun oprechte emoties waren bewonderenswaardig. Bij ontelbare gelegenheden hebben ze mij liefgehad, zover dat ze hun leven hebben opgeofferd, ze hebben mij meer liefgehad dan zichzelf. Toen ik hun oprechtheid zag, heb ik hun liefde aanvaard. Bij ontelbare gelegenheden hebben ze zich in mijn aanwezigheid opgeofferd, in mijn belang onverschillig oog in oog met de dood, en ik heb de zorgen uit hun gezicht geveegd en zorgvuldig hun gelaat geïnventariseerd. Er zijn ontelbare momenten geweest dat ik hen liefhad als mijn eigen schat, en er zijn ontelbare momenten geweest dat ik ze heb gehaat als mijn eigen vijand. Toch kan de mens nog steeds niet bevatten wat er in mij omgaat. Als mensen verdrietig zijn kom ik ze troosten, als ze zwak zijn kom ik ze verder helpen. Als ze verdwaald zijn, wijs ik de weg. Als ze huilen, droog ik hun tranen. Maar als ik verdrietig ben, wie komt mij dan met zijn hart troosten? Als ik ziek ben van de zorgen, wie houdt er dan rekening met mijn gevoelens? Als ik treurig ben, wie kan de wonden in mijn hart weer helen? Als ik iemand nodig heb, wie biedt dan uit zichzelf aan samen met mij te handelen? Kan het zijn dat de vroegere houding van de mens ten opzichte van mij voorgoed verloren is gegaan en nooit meer terugkomt? Hoe kan het dat er geen jota in hun geheugen over is? Hoe kunnen de mensen dit alles vergeten zijn? Komt dit niet doordat de mens door zijn vijand is verdorven?

uit 'Hoofdstuk 27' van 'Gods woorden aan het hele universum' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 373

God schiep de mens, maar als Hij naar de mensenwereld komt, verzetten de mensen zich tegen Hem. Ze proberen Hem weg te jagen uit hun territorium alsof Hij slechts een of ander weeskind was dat over de wereld rondzwerft of een man uit deze wereld die bij geen enkel land hoort. Niemand is gehecht aan God, niemand houdt echt van Hem, niemand verwelkomt Hem bij Zijn komst. Nee, zodra ze zien dat God komt, verschijnt er op hun vrolijke gezicht in een oogwenk een donkere blik, alsof er opeens storm op komst is, alsof God het geluk van hun familie komt wegnemen, alsof God de mensheid nooit heeft gezegend maar de mensheid slechts ongeluk heeft gegeven. Daarom is God in de gedachten van de mensheid geen weldaad, maar Iemand die hen altijd weer vervloekt. Daarom besteedt de mensheid geen aandacht aan Hem en verwelkomt ze Hem niet. De mens is altijd onverschillig tegenover Hem geweest en dat is nooit veranderd. Dat is wat er leeft in het menselijk hart en daarom zegt God dat de mensheid onredelijk is en immoreel, en dat zelfs de gevoelens waarmee mensen zouden zijn uitgerust onvindbaar zijn. De mensheid schenkt geen enkele aandacht aan Gods gevoelens, maar gebruikt zogenaamde 'gerechtigheid' in de omgang met God. Zo is de mensheid al vele jaren en om die reden heeft God gezegd dat hun gezindheid niet is veranderd. Daaruit blijkt dat ze geen inhoud hebben, afgezien van een paar veren. Men zou kunnen zeggen dat mensen waardeloze stakkers

zijn omdat ze zichzelf niet op waarde schatten. Als ze niet eens zichzelf liefhebben, maar zichzelf vertrappen, toont dit dan niet aan dat ze waardeloos zijn? De mensheid is als een overspelige vrouw die spelletjes speelt met zichzelf en zich graag aan anderen geeft om te worden aangerand. Maar toch beseffen ze nog steeds niet hoe laag ze zijn. Ze vinden het prettig om voor anderen te werken, of om met anderen te praten en zichzelf onder de macht van anderen te stellen. Is dat niet de ware bezoedeling van de mensheid? Hoewel ik niet onder de mensen heb geleefd en geen echt menselijk leven heb ervaren, heb ik een glashelder begrip van elke beweging, elke handeling, elk woord en elke daad van de mens. Ik ben zelfs in staat om de mensen bloot te stellen aan hun diepste schaamte, tot het punt dat ze niet langer hun eigen trucjes durven tonen en niet langer durven toegeven aan hun lusten. Als een slak die zich terugtrekt in zijn huisje, zo durven ze niet langer hun eigen lelijkheid te tonen. Omdat de mens zichzelf niet kent, is zijn grootste tekortkoming dat hij gewillig zijn charmes laat zien aan anderen, pronkend met zijn lelijke gelaat. Dat is waar God het meest van walgt. Omdat de relaties tussen mensen abnormaal zijn en er geen gewone relaties tussen mensen bestaan, laat staan normale relaties tussen hen en God. God heeft zoveel gezegd, waarbij het Zijn voornaamste doel is om een plaats te verwerven in het menselijk hart, om mensen te kunnen ontdoen van alle afgoden in hun hart, zodat God macht over de hele mensheid kan uitoefenen en het doel kan bereiken van Zijn aanwezigheid op aarde.

uit 'Hoofdstuk 14' van 'Interpretaties van de mysteriën van Gods woorden aan het gehele universum' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

10 Intrede in het leven

Intrede in het leven 1

Dagelijkse woorden van God Fragment 374

Almachtige God, Hoofd van alle dingen, oefent gezeten op Zijn troon Zijn koninklijke macht uit. Hij heerst over het heelal en alle dingen, en over de hele wereld leidt Hij ons nu. Voortdurend zullen we Hem nabij zijn, rustig voor Zijn aangezicht komen. We zullen geen enkel moment mogen missen, altijd hebben we iets te leren. Onze omgeving en de mensen, zaken en dingen om ons heen zijn er bij toestemming van de troon. Zorg dat je geen klagend hart hebt, want dan schenkt God je geen genade. Als je ziek wordt, is dat door Gods liefde: Zijn goede bedoelingen zijn er beslist in te vinden. Neem geen ideeën van Satan aan, ook niet als je vleselijk lichaam lijdt. Loof God tijdens je ziekte en geniet van Hem tijdens je lofprijzingen. Verlies niet de moed in het aangezicht van ziekte, blij zoeken en geef niet op, want God zal Zijn licht op je laten schijnen. Hoe groot was Jobs geloof? Almachtige God is een oppermachtige dokter! Wie in

ziekte leeft is ziek, wie in de ziel leeft is niet ziek. Zolang je nog adem hebt, zal God je niet laten sterven.

Wij hebben het herrezen leven van Christus in ons. We hebben, onmiskenbaar, te weinig geloof voor Gods aangezicht: we zouden willen dat God waar geloof in ons zou brengen. Wat is Gods woord zoet! Gods woord is een krachtig medicijn! Beschaam de duivels en Satan! Als we Gods woord bevatten, vinden we steun: Zijn woord redt meteen ons hart! Alle dingen verdwijnen en overal is vrede. Geloof is een wankel bruggetje. Zij die stumperig aan het leven hangen, kunnen het niet oversteken, maar zij die bereid zijn hun leven op het spel te zetten, kunnen er gerust overheen gaan. Als mensen laffe of bange gedachten hebben, worden ze door Satan in de luren gelegd. Want hij is bang dat we de brug van geloof oversteken om binnen te treden in God. Satan probeert van alles om ons zijn gedachten te sturen. We moeten steeds God vragen ons te beschijnen met Zijn licht, steeds vertrouwen op God om ons te zuiveren van Satans gif. We moeten ons in onze ziel steeds erin oefenen dicht bij God te komen, zodat Hij kan heersen over onze gehele persoon.

uit 'Hoofdstuk 6' van 'Uitspraken van Christus aan het begin'

Dagelijkse woorden van God Fragment 376

Ongeacht hoeveel waarheid iemand begrijpt, hoeveel plichten iemand heeft vervuld, hoeveel iemand heeft meegemaakt bij de vervulling van die plichten, hoe groot of klein iemands gestalte ook is of in wat voor soort omgeving men zich bevindt, is er één ding waar niemand zonder kan en dat is dat hij bij alles wat hij doet opkijkt naar God en op God moet vertrouwen. Dit is het grootste soort wijsheid. Waarom zeg ik dat dit de grootste wijsheid is? Zelfs als men vele waarheden heeft leren kennen, volstaat het dan als men niet op God vertrouwt? Sommige mensen hebben na al wat langer in God te geloven enige waarheden leren begrijpen en een paar beproevingen ondergaan. Ze hebben misschien al wat praktische ervaring, maar weten niet hoe ze op God moeten vertrouwen en ze begrijpen niet hoe ze op moeten kijken naar God en op God moeten vertrouwen. Bezitten dergelijke mensen wijsheid? Ze zijn de dwaaste mensen, en ze vinden zichzelf o zo slim, ze vrezen God niet en mijden het kwaad niet. Sommigen mensen zeggen: "Ik begrijp veel waarheden en bezit de werkelijkheid van de waarheid. Het is prima om dingen gewoon op een principiële manier te doen. Ik ben God trouw en ik weet hoe ik dicht bij God kom. Is het niet voldoende dat ik op de waarheid vertrouw?" 'Op de waarheid vertrouwen' werkt goed, als je het over doctrines hebt. Maar vaak en in veel situaties komt het voor dat mensen niet weten wat de waarheid is en wat de principes van de waarheid zijn. Iedereen met praktische ervaring weet dit. Als je, bijvoorbeeld, een of ander probleem tegenkomt en je weet niet hoe je de waarheid met betrekking tot dat probleem in praktijk moet brengen of toepassen,

wat moet je dan op zulke momenten doen? Hoeveel praktische ervaring je ook hebt, je kunt niet in alle situaties de waarheid bezitten. Al heb je nog zoveel jaren in God geloofd, zoveel meegemaakt, zoveel snoeien, behandeling en disciplineren meegemaakt, ben jij de bron van de waarheid? Sommigen mensen zeggen: “Ik ken die bekende woorden en passages uit het boek ‘Het Woord verschijnt in het vlees’ uit mijn hoofd. Ik hoef me niet op God te verlaten of naar God op te kijken. Als de tijd daar is, heb ik genoeg als ik op deze woorden van God vertrouw.” De woorden die je uit je hoofd hebt geleerd zijn statisch, maar de omgevingen die je tegenkomt en je gesteldheden zijn dynamisch. De letterlijke woorden begrijpen en over de vele spirituele doctrines praten, staat nog niet gelijk aan begrip van de waarheid, laat staan dat het betekent dat je Gods wil in iedere situatie volledig begrijpt. Hier valt dus een zeer belangrijke les te leren. Dat is dat mensen bij alle dingen naar God op moeten kijken en dat mensen, door in alle dingen naar God op te kijken, een vertrouwen in God kunnen bereiken. Alleen door op God te vertrouwen hebben mensen echt een pad om te volgen. Anders kun je iets juist en volgens de principes van de waarheid doen, maar als je niet op God vertrouwt dan is wat je doet alleen maar een daad van een mens en stelt dat niet noodzakelijkerwijs God tevreden. Omdat mensen zo’n oppervlakkig begrip van de waarheid hebben, volgen ze vaak regels en houden ze zich halsstarrig vast aan letters en doctrines door dezelfde waarheid toe te passen in verschillende situaties. Het is mogelijk dat veel zaken over het algemeen afgerond kunnen worden volgens de principes van de waarheid, maar Gods begeleiding ontbreekt, en ook het werk van de Heilige Geest. Er is hier een serieus probleem, namelijk dat mensen veel dingen doen afhankelijk van hun ervaring en de regels die ze hebben begrepen en naar enige menselijke fantasie. Ze kunnen nauwelijks het allerbeste resultaat bereiken, wat bereikt wordt door Gods wil te begrijpen door naar Hem op te kijken, tot Hem te bidden en dan op Gods werk en begeleiding te vertrouwen. Daarom zeg ik: Het is de grootste wijsheid in alle dingen naar God op te kijken en op God te vertrouwen.

uit ‘Gelovigen moeten eerst de slechte trends van de wereld doorzien’ in ‘Verslagen van de gesprekken van Christus’

Dagelijkse woorden van God Fragment 377

De waarheid is het leven van God Zelf; ze vertegenwoordigt Zijn gezindheid, Zijn wezen en alles wat in Hem is. Als je zegt dat het hebben van een beetje ervaring betekent dat je de waarheid bezit, kun je dan Gods gezindheid vertegenwoordigen? Je hebt misschien wel enige ervaring of licht met betrekking tot een bepaald aspect of een bepaalde kant van een waarheid, maar je kunt anderen daar niet voor altijd mee voorzien; daarom is dit licht dat je hebt verkregen geen waarheid; het is slechts een bepaald punt dat mensen kunnen bereiken. Het is eenvoudigweg de juiste ervaring en het juiste begrip dat iemand hoort te bezitten: wat echte ervaring en kennis van de waarheid. Dit licht, deze verlichting en empirisch begrip, kan nooit een

vervanging zijn voor waarheid; zelfs als alle mensen deze waarheid volledig hadden ervaren en ze al hun empirisch begrip samenbundelen, zou dit nog steeds niet de plaats in kunnen nemen van die ene waarheid. Zoals in het verleden is gezegd: “Ik vat dit samen met een gezegde voor de mensenwereld: onder de mensen is er niemand die van mij houdt.” Dit is een zin van waarheid; het is de ware essentie van het leven. Dit is het meest diepzinnige van de dingen; dit is een uitdrukking van God Zelf. Je kunt het blijven ervaren, en als je het drie jaar lang ervaart zul je er een oppervlakkig begrip van hebben; als je het zeven of acht jaar ervaart zul je er zelfs nog meer begrip van hebben verworven – maar elk begrip dat je ervan verkrijgt zal nooit die ene uitspraak van de waarheid kunnen vervangen. Iemand anders zal, na het een paar jaar te hebben ervaren, er misschien een beetje begrip van verkrijgen, en zal, nadat hij het tien jaar lang heeft ervaren, een iets dieper inzicht hebben, en nadat hij het een leven lang heeft ervaren zal hij nog een beetje meer begrip verwerven – maar als jullie een bundeling maken van het begrip dat jullie hebben verkregen, zelfs dan – hoeveel begrip, hoeveel ervaring, hoeveel inzichten, hoeveel licht, of hoeveel voorbeelden jullie beiden ook bezitten – kan dit alles nog steeds niet de plaats innemen van die ene uitspraak van de waarheid. Wat bedoel ik hiermee? Ik bedoel dat het leven van een mens altijd het leven van een mens zal zijn; en hoezeer jouw begrip ook overeenstemt met de waarheid, met Gods bedoelingen en met Zijn eisen, toch zal dat nooit een vervanging kunnen zijn voor de waarheid. Te zeggen dat mensen de waarheid hebben verkregen, betekent dat ze enige werkelijkheid bezitten, dat ze enig begrip hebben verkregen van de waarheid, dat ze enige werkelijke intrede hebben tot Gods woorden, dat ze daar enige werkelijke ervaring mee hebben opgedaan en dat ze op het juiste spoor zitten in hun geloof in God. Slechts één uitspraak van God is genoeg voor een mens om een heel leven lang te ervaren. Zelfs als mensen het tijdens verschillende levens of zelfs verscheidene millennia zouden ervaren, dan zouden ze nog niet in staat zijn een enkele waarheid geheel en grondig te ervaren. Als mensen slechts een paar oppervlakkige woorden hebben begrepen en dan toch beweren de waarheid te hebben verkregen, zou zoiets dan geen volledige en volslagen nonsens zijn? ...

Wanneer mensen de waarheid begrijpen en ermee leven als hun leven, naar welk leven verwijst dit dan? Het verwijst naar hun vermogen om de manier waarop ze leven op Gods woorden te baseren; het betekent dat ze echte kennis hebben van Gods woorden en een werkelijk begrip van de waarheid. Wanneer mensen dit nieuwe leven vanbinnen bezitten, is hun levenswijze gegrond in een fundament van Gods woord, de waarheid, en leven zij binnen het rijk van de waarheid. Het leven van mensen gaat volledig over het leren kennen en ervaren van de waarheid, en met dit als het fundament ervan, zonder dat bereik te overschrijden; dit is het leven waarnaar wordt verwezen wanneer men spreekt van het verwerven van het waarheidsleven. Om te kunnen leven met de waarheid als je leven, is het niet het geval dat het leven van de waarheid

binnen je is. Het is evenmin het geval dat je de waarheid wordt, en dat je innerlijke leven het leven van de waarheid wordt, wanneer je de waarheid als je leven bezit. Al helemaal kan niet gezegd worden dat jij het waarheidsleven bent. Uiteindelijk is jouw leven nog altijd het leven van een mens. Het is alleen zo dat een mens kan leven naar Gods woorden, kennis kan hebben van de waarheid en deze grondig kan begrijpen; dit begrip kan jou niet worden afgenomen. Je ervaart en begrijpt deze dingen volledig. Je voelt dat ze heel goed en waardevol zijn en aanvaardt ze uiteindelijk als het fundament van je leven; bovendien ben je in je leven afhankelijk van deze dingen, en dat kan niemand veranderen: dit is daarom je leven. Dat wil zeggen: je leven bestaat alleen uit deze dingen – begrip, ervaring en inzicht in de waarheid – en wat je ook doet, je zult je levenswijze daarop baseren en niet voorbij dit bereik of deze grenzen gaan; dit is precies het soort leven dat je zult hebben. Het uiteindelijke doel van Gods werk is dat mensen dit soort leven hebben. Ongeacht hoe goed mensen de waarheid begrijpen, hun essentie is en blijft de essentie van de mensheid en is absoluut niet te vergelijken met de essentie van God. Dat komt doordat hun ervaring van de waarheid nooit ten einde komt; het is voor hen onmogelijk om de waarheid volledig na te leven. Mensen kunnen slechts het uiterst beperkte deel van de waarheid dat de mens kan verkrijgen, naleven. Hoe konden ze dan in goden veranderen? ... Als je enige ervaring hebt met Gods woorden en in overeenstemming met jouw begrip van de waarheid leeft, worden Gods woorden jouw leven. Je kunt echter nog steeds niet zeggen dat de waarheid jouw leven is of dat datgene wat jij uitdrukt de waarheid is; als je dat wel denkt, vergis je je. Als je enige ervaring hebt van een aspect van de waarheid, kan dit dan op zichzelf de waarheid vertegenwoordigen? Dat kan het absoluut niet. Kun je de waarheid grondig verklaren? Kun je Gods gezindheid en Zijn essentie in de waarheid ontdekken? Eenieder heeft slechts ervaring met één aspect en toepassingsgebied van de waarheid. Door de waarheid binnen je eigen beperkte toepassingsgebied te ervaren, kun je niet op alle aspecten van de waarheid ingaan. Kunnen de mensen de oorspronkelijke betekenis van de waarheid uitleven? Op hoeveel komt jouw kleine beetje ervaring neer? Een enkele zandkorrel op het strand; een enkele druppel water in de oceaan. Daarom, hoe kostbaar die kennis en die gevoelens die je van je ervaringen hebt verkregen ook zijn, ze kunnen toch niet als de waarheid worden geteld.

De dingen die de mensen hebben, het licht dat de mensen hebben verkregen, zijn echter slechts geschikt voor henzelf of voor enkele anderen binnen een bepaald toepassingsgebied. Ze zullen niet geschikt zijn binnen een ander toepassingsgebied. De ervaring van een mens, hoe diepgaand ook, is heel beperkt en zijn ervaring zal nooit de reikwijdte van de waarheid bereiken. Iemands licht, iemands begrip, kan nooit met de waarheid vergeleken worden.

uit 'Weet jij wat de waarheid werkelijk is?' in 'Verslagen van de gesprekken van Christus'

Dagelijkse woorden van God Fragment 380

Degenen die in staat zijn de waarheid in de praktijk te brengen kunnen Gods toetsing van hun handelingen aanvaarden. Wanneer je Gods toetsing aanvaardt, wordt je hart gecorrigeerd. Als je steeds uitsluitend dingen doet opdat ze door anderen worden gezien en Gods toetsing niet aanvaardt, heb je dan God in je hart? Zulke mensen hebben geen godvrezend hart. Doe dingen niet altijd voor jezelf en houd niet altijd rekening met je eigen belangen; denk niet aan je eigen status, prestige of reputatie. Houd ook geen rekening met de belangen van de mens. Je moet allereerst rekening houden met de belangen van Gods huis en die tot je eerste prioriteit maken. Je moet rekening houden met Gods wil en allereerst nagaan of je wel of niet onzuiver bent geweest bij het vervullen van je plicht, of je je uiterste best wel hebt gedaan om loyaal te zijn, of je je verantwoordelijkheden volledig hebt vervuld, of je jezelf geheel hebt gegeven, en of je wel of niet met heel je hart aandacht hebt geschonken aan je plicht en het werk van Gods huis. Die dingen moet je overwegen. Denk er vaak aan, dan zal het je makkelijker vallen om je plicht goed te vervullen. Als je van laag kaliber bent, je ervaring oppervlakkig is, of als je niet bedreven bent in je professionele werk, dan is het mogelijk dat er in je werk fouten en tekortkomingen voorkomen en de resultaten niet zo heel goed zijn – maar dan zul je je uiterste best gedaan hebben. Wanneer je niet aan je eigen zelfzuchtige wensen denkt en je eigen belangen niet in overweging neemt bij de dingen die je doet, en in plaats daarvan voortdurend rekening houdt met het werk van Gods huis, de belangen daarvan voor ogen houdt en je plicht goed uitvoert, dan zul je goede daden voor God opbouwen. Mensen die deze goede daden volbrengen zijn degenen die de werkelijkheid van de waarheid bezitten; als zodanig hebben zij getuigenis afgelegd. Als je altijd naar het vlees leeft, altijd je eigen egoïstische verlangens bevredigt, dan bezit je de werkelijkheid van de waarheid niet. Dit is het teken van iemand die God te schande brengt. Je zegt: “Ik heb niets gedaan, hoe heb ik God dan te schande gebracht?” Met je gedachten en ideeën, met de bedoelingen, doelen en beweegredenen achter je handelingen, en met de gevolgen van wat je hebt gedaan – je bevredigt Satan op elke mogelijke manier, je bent het mikpunt van zijn spot en laat toe dat hij belastend materiaal over je in handen krijgt. Je bezit in de verste verte niet het getuigenis dat je als christen zou moeten hebben. Je onteert Gods naam in alle dingen en je bezit geen waar getuigenis. Zal God de dingen die je hebt gedaan onthouden? Welke conclusie zal God uiteindelijk trekken over je handelingen en de plicht die je hebt uitgevoerd? Moet dat niet ergens toe leiden, een vorm van verklaring? In de Bijbel zegt de Heer Jezus: “Velen zullen op die dag tot mij zeggen: ‘Heer, Heer, hebben we niet in uw naam geprofeteerd? En in uw naam duivelen uitgeworpen? En in uw naam vele wonderlijke werken gedaan?’ En dan zal ik hun verklaren: ‘Ik heb u nooit gekend. Ga weg van mij, u die zonde begaat.’” Waarom zei de Heer Jezus dit? Waarom zijn degenen die in de naam van de Heer zieken hebben genezen en duivels

hebben uitgeworpen, die reizen om in de naam van de Heer te prediken, boosdoeners geworden? Wie zijn deze boosdoeners? Zijn het degenen die niet in God geloven? Ze geloven allen in God en volgen God. Ze geven ook dingen voor God op, putten zichzelf uit voor God en voeren hun plicht uit. Bij het uitvoeren van hun plicht ontbreekt het hen echter aan devotie en getuigenis, daarom is het het doen van het boze geworden. Dit is de reden dat de Heer Jezus zegt: “Ga weg van mij, u die zonde begaat.”

Wat is de standaard die wordt gebruikt om de daden van een mens te evalueren als goed of kwaad? Het hangt ervan af of je, in je gedachten, uitdrukkingen en acties, wel of niet beschikt over het getuigenis van het in de praktijk brengen van de waarheid en van het uitleven van de werkelijkheid van de waarheid. Als je deze werkelijkheid niet bezit of deze niet uitleeft, dan ben je zonder twijfel een boosdoener. Hoe kijkt God tegen boosdoeners aan? Je gedachten en uiterlijke handelingen geven geen getuigenis voor God, ze beschamen of verslaan Satan niet. Integendeel, ze beschamen God en zitten vol tekenen waardoor God Zich schaamt. Je getuigt niet van God, je put je niet uit voor God, en je neemt je verantwoordelijkheid niet, noch vervul je je plichten tegenover God. Integendeel, je handelt in je eigen belang. Wat houdt “in je eigen belang” in? Voor Satan. Daarom zal God uiteindelijk zeggen: “Ga weg van mij, u die zonde begaat.” In de ogen van God heb je geen goede daden verricht; integendeel, je gedrag is slecht geworden. Je zult niet beloond worden; God zal Zich jou niet herinneren. Is dit dan niet volledig tevergeefs? Voor ieder van jullie, die je plichten vervult, hoe diepgaand je de waarheid ook begrijpt, als je de werkelijkheid van de waarheid binnen wilt gaan, dan is de belangen van Gods huis voor ogen houden in alles wat je doet, je zelfzuchtige verlangens en je persoonlijke bedoelingen, motieven, aanzien en status loslaten de eenvoudigste manier van praktiseren. Stel de belangen van Gods huis voorop, dat is wel het minste dat je zou moeten doen. Wanneer iemand bij het vervullen van zijn plicht zelfs dat niet eens kan, hoe kun je dan zeggen dat die persoon zijn plicht uitvoert? Op zo’n manier vervult iemand zijn plicht niet. Je moet eerst rekening houden met de belangen van Gods huis, rekening houden met Gods eigen belangen en met Zijn werk, en deze overwegingen altijd voorop stellen. Pas daarna kun je over de stabiliteit van je status denken of over hoe anderen jou zien. Heb je niet het idee dat het wat makkelijker wordt als je het in deze stappen verdeelt en enkele concessies doet? Als je dit enige tijd doet, zul je gaan voelen dat God tevreden stellen niet zo moeilijk is. Als je daarnaast je verantwoordelijkheden weet te nemen, je plichten en taken weet uit te voeren, je zelfzuchtige verlangens weet te veronachtzamen, je eigen bedoelingen en motieven buiten beschouwing weet te laten, rekening houdt met Gods wil en de belangen van God en van Zijn huis voorrang weet te geven, dan zul je, na dit een poos te hebben ervaren, voelen dat dit een goede manier van leven is. Het is oprecht en eerlijk leven, zonder een schurk of een nietsnut te zijn, en rechtvaardig en

eervol leven, in plaats van bekrompen of gemeen. Je zult voelen dat een mens zo hoort te leven en te handelen. Langzamerhand zal het verlangen in je hart afnemen om je eigen belangen te bevredigen. Geleidelijk zal het verlangen in je hart om je eigen belangen te bevredigen verminderen.

uit 'Geef je ware hart aan God, en je kunt waarheid verkrijgen' in 'Verslagen van de gesprekken van Christus'

Dagelijkse woorden van God Fragment 381

De meeste mensen leggen speciale nadruk op gedrag in hun geloof in God, wat enkele veranderingen in hun gedrag tot gevolg heeft. Wanneer ze tot geloof in God komen, stoppen ze met ruzie met anderen te maken, ze houden op met mensen te vechten en hen te beledigen, ze stoppen met roken en drinken, ze stelen geen publiek bezit – of het nu een spijker of een houten plank is – en ze gaan zelfs zo ver dat ze niet meer naar de rechtbank stappen wanneer ze verlies lijden of hen onrecht is aangedaan. Zonder twijfel treden er enige veranderingen in hun gedrag op. Omdat, nadat ze tot geloof in God zijn gekomen, het accepteren van de ware weg hen een bijzonder goed gevoel geeft en omdat ze hebben geproefd van de genade van het werk van de Heilige Geest, zijn ze bijzonder geestdriftig en is er niets dat ze niet kunnen opgeven of verdragen. Wanneer ze echter drie, vijf, tien of dertig jaar hebben geloofd en er geen verandering in hun levensgezindheid is opgetreden, vallen ze uiteindelijk terug in hun oude gewoontes, hun arrogantie en hooghartigheid groeit en ze beginnen te vechten om macht en winst, ze begeren het geld van de kerk, ze doen alles wat hun interesses dient, ze verlangen naar status en pleziertjes, en ze worden parasieten van het huis van God. In het bijzonder worden de meeste leiders in de steek gelaten. En wat bewijzen deze feiten? Veranderingen die zich beperken tot gedrag zijn onhoudbaar. Als er zich geen wijziging voltrekt in de levensgezindheid van mensen, zal vroeg of laat hun slechte kant naar boven komen. Omdat de bron van de veranderingen in hun gedrag hartstocht is, gekoppeld aan wat werk van de Heilige Geest op dat moment, is het bijzonder makkelijk voor hen om geestdriftig te worden, of voor een tijdje goedheid te tonen. Zoals de ongelovigen zeggen, “Eén goede daad verrichten is makkelijk, wat moeilijk is, is je hele leven goede daden doen.” Mensen zijn niet in staat hun hele leven goede daden te verrichten. Hun gedrag wordt geleid door het leven; zoals hun leven is, zo is hun gedrag, en alleen dat wat op natuurlijke wijze wordt geopenbaard, vertegenwoordigt het leven en iemands natuur. Dingen die nep zijn, kunnen niet blijven bestaan. Wanneer God werkt om de mens te redden, is het niet om de mens te tooien met goed gedrag – Gods werk is bedoeld om de gezindheid van mensen te veranderen, om hen wedergeboren te laten worden tot nieuwe mensen. Derhalve zijn Gods oordeel, tuchtiging, beproevingen en loutering van de mens alle bedoeld om zijn gezindheid te veranderen zodat hij absolute gehoorzaamheid en trouw aan God kan bereiken, en de normale

aanbidding van God. Dit is het doel van Gods werk. Je goed gedragen is niet hetzelfde als God gehoorzamen en het is nog veel minder gelijk aan het verenigbaar zijn met Christus. Veranderingen in gedrag zijn gebaseerd op doctrine en geboren uit geestdrift en zijn niet gebaseerd op de ware kennis van God of op de waarheid, en nog minder berusten ze op de leiding van de Heilige Geest. Hoewel er tijden zijn dat sommige dingen die de mensen doen door de Heilige Geest worden gestuurd, is dit niet de uitdrukking van het leven en nog veel minder is het hetzelfde als God kennen. Hoe goed het gedrag van een mens ook is, het bewijst niet dat hij God gehoorzaamt of dat hij de waarheid in de praktijk brengt. Gedragsveranderingen zijn een tijdelijke illusie, ze zijn de manifestaties van ijver en niet de uitdrukking van het leven.

uit 'Het verschil tussen externe veranderingen en veranderingen van gezindheid' in 'Verslagen van de gesprekken van Christus'

Dagelijkse woorden van God Fragment 382

Mensen kunnen zich goed gedragen, maar dat betekent niet noodzakelijkerwijs dat ze de waarheid bezitten. Hartstochtelijkheid kan er alleen voor zorgen dat mensen zich aan doctrine houden en regels volgen; zij die zonder de waarheid zijn kunnen onmogelijk wezenlijke problemen oplossen en evenmin kan doctrine de plaats van de waarheid innemen. Mensen die een verandering in hun gezindheid hebben meegemaakt, zijn anders; zij hebben de waarheid begrepen, ze zijn kritisch ten opzichte van alle kwesties, ze weten hoe ze moeten handelen in overeenstemming met Gods wil, hoe ze moeten handelen overeenkomstig de principes van de waarheid, hoe ze moeten handelen om God tevreden te stellen, en ze begrijpen de natuur van de verdorvenheid die ze naar buiten brengen. Wanneer hun eigen ideeën en opvattingen worden geopenbaard, zijn ze in staat er kritisch naar te kijken en het vlees te verzaken. Dit is hoe een verandering in gezindheid wordt uitgedrukt. Het belangrijkste bij mensen die een verandering in gezindheid hebben ondergaan is dat deze mensen de waarheid duidelijk zijn gaan begrijpen, en dat ze, wanneer ze dingen uitvoeren, ze met relatieve nauwkeurigheid de waarheid in praktijk brengen en ze niet zo vaak hun verdorvenheid naar buiten brengen. Over het algemeen lijken diegenen van wie de gezindheid is getransformeerd behoorlijk verstandig en kritisch, en geven ze, vanwege hun begrip van de waarheid, niet zo veel blijk van zelfingenomenheid en arrogantie. Zij doorzien en onderscheiden veel van de verdorvenheid die er in hen is geopenbaard, zodat ze arrogantie geen kans geven. Ze zijn in staat een weloverwogen begrip te hebben van wat de plek van de mens is, van hoe ze zich redelijk kunnen gedragen, hoe ze plichtsgetrouw kunnen zijn, van wat ze wel en niet moeten zeggen, en van wat ze tot welke personen moeten zeggen en wat ze voor hen moeten doen. Dit is de reden waarom gezegd wordt dat dergelijke mensen relatief verstandig zijn. Degenen die een verandering in hun gezindheid hebben ondergaan, leven werkelijk een menselijke gelijkenis uit, en zij bezitten de waarheid. Ze zijn altijd in staat om in

overeenstemming van de waarheid te spreken en dingen te zien, en ze zijn principieel in alles wat ze doen; ze zijn niet onderworpen aan de invloed van wie of wat dan ook, en ze hebben allemaal hun eigen visie en kunnen de principes van de waarheid hooghouden. Hun gezindheid is relatief stabiel, ze zijn niet besluiteloos. In welke omstandigheden ze zich ook bevinden, ze begrijpen hoe ze hun plichten naar behoren kunnen uitvoeren en hoe ze dingen moeten doen tot Gods tevredenheid. Degenen van wie de gezindheid echt is veranderd zijn niet gefocust op wat ze moeten doen om zich, op een oppervlakkig niveau, goed te presenteren; zij hebben van binnen al duidelijkheid verworven over wat ze moeten doen om God tevreden te stellen. Daarom kan het aan de buitenkant lijken alsof ze niet zo enthousiast zijn of niet iets geweldigs hebben gedaan, maar alles wat ze doen is zinvol, is waardevol en levert praktische resultaten op. Van degenen van wie de gezindheid is veranderd staat vast dat ze veel waarheid bezitten, en dit kan worden bevestigd door hun perspectief op dingen en hun principiële handelingen. Degenen die niet de waarheid bezitten hebben absoluut geen verandering in gezindheid verwezenlijkt. Een verandering in gezindheid betekent niet dat men met een mensheid te maken heeft die in volwassen en gerijpt is; het verwijst hoofdzakelijk naar gevallen waarin een aantal van de satanische vergiften in de natuur van iemand verandert doordat zij kennis van God en een begrip van de waarheid verkregen hebben. Dat wil zeggen, deze satanische vergiften worden gereinigd en de door God uitgedrukte waarheid schiet wortel in dergelijke mensen, wordt hun leven en wordt de basis van hun bestaan. Alleen dan worden ze nieuwe mensen en als zodanig ervaren zij een transformatie van gezindheid. Een transformatie van gezindheid betekent niet dat de uiterlijke gezindheden van mensen zachtmoeidiger zijn dan voorheen, dat ze aanvankelijk arrogant waren, maar nu verstandig kunnen spreken, of dat ze eerst naar niemand luisterden, maar nu naar anderen kunnen luisteren; zulke uiterlijk veranderingen kunnen geen transformaties van gezindheid worden genoemd. Natuurlijk omvatten transformaties in gezindheid ook dergelijke gesteldheden en uitingen, maar het belangrijkste bestanddeel is dat van binnen hun leven is veranderd. De door God uitgedrukte waarheid wordt hun hele leven, de satanische vergiften in hen zijn geëlimineerd en hun perspectieven zijn geheel veranderd en ze zijn geen van allen in overeenstemming met het perspectief van de wereld. Deze mensen kunnen de listen en vergiften van de grote rode draak duidelijk zien voor wat ze zijn; ze hebben de ware essentie van het leven begrepen. Hun levenswaarden zijn dus veranderd, en dit is de meeste fundamentele soort transformatie en ook de essentie van een verandering van gezindheid.

uit 'Het verschil tussen externe veranderingen en veranderingen van gezindheid' in 'Verslagen van de gesprekken van Christus'

Dagelijkse woorden van God Fragment 383

Een transformatie van iemands gezindheid is niet een verandering in gedrag, noch een

geveinsde uiterlijke verandering of een tijdelijke verandering die uit geestdrift voortkomt. Het is eerder een echte transformatie van gezindheid die een verandering in gedrag teweegbrengt. Zo'n gedragsverandering is niet hetzelfde als veranderingen die te zien zijn in iemands uiterlijk gedrag en uiterlijke handelingen. Transformatie van gezindheid houdt in dat je de waarheid begrepen en ervaren hebt, en dat de waarheid je leven is geworden. Vroeger begreep je de waarheid over deze materie, maar kon je die niet in de praktijk brengen. De waarheid was slechts een doctrine voor jou die niet beklifde. Nu dat je gezindheid getransformeerd is, begrijp je niet alleen de waarheid, maar praktiseer je ook in overeenstemming daarmee. Je kunt nu de dingen loslaten waar je in het verleden veel van hield, de dingen die je bereid was te doen, je inbeeldingen en je opvattingen. Je kunt nu de dingen loslaten die je in het verleden niet los kon laten. Dit is transformatie van gezindheid en het is ook het proces voor het transformeren van je gezindheid.

Transformatie in je gezindheid bewerkstelligen, is geen eenvoudige zaak; dat houdt meer in dan alleen wat veranderingen in je gedrag aanbrengen, enige kennis van de waarheid opdoen, wat over je ervaringen met elk aspect van de waarheid kunnen praten, of sommige dingen aan de kant kunnen zetten en enige overgave aan de dag leggen nadat de Heilige Geest je in bepaalde opzichten heeft berispt. Deze dingen houden geen transformatie in je levensgezindheid in. Waarom zeg ik dit? Je kunt misschien wel wat dingen aan de kant zetten, maar in wat je praktiseert heb je nog niet het niveau bereikt waarbij je de waarheid echt in praktijk brengt. Of misschien gedraag je je zo omdat je een tijdje in een geschikte omgeving bent, in een gunstige situatie, of omdat je huidige omstandigheden je ertoe hebben aangezet. Bovendien ben je tot praktisering in staat als je gemoedstoestand stabiel en de Heilige Geest aan het werk is. Als je beproevingen onderging en eronder leed zoals Job, of zoals Petrus aan wie God vroeg te sterven, zou je dan kunnen zeggen: 'Zelfs als ik stierf nadat ik U had leren kennen, zou het in orde zijn'? Transformatie in gezindheid volstrekt zich niet van de ene op de andere dag en zodra je de waarheid begrijpt, kun je deze nog niet noodzakelijkerwijze binnen elke omgeving in praktijk brengen. Hierbij is de natuur van de mens betrokken. Soms lijkt het misschien alsof je de waarheid in praktijk brengt, maar in werkelijkheid toont de natuur van je handelingen niet dat je dat doet. Veel mensen hebben bepaalde uitwendige gedragingen, zoals het vermogen om hun gezin en hun loopbaan op te geven en hun plichten te vervullen, en daardoor geloven ze dat ze de waarheid in praktijk brengen. Maar God erkent niet dat ze de waarheid in praktijk brengen. Als alles wat je doet vanuit een persoonlijk motief gebeurt en gecorrumpeerd is, dan ben je niet bezig met het beoefenen van de waarheid; dan leg je eenvoudigweg oppervlakkig gedrag aan de dag. Strikt genomen zal jouw gedrag waarschijnlijk door God worden veroordeeld; het zal niet door Hem worden geprezen of herdacht. Wanneer we dit verder ontleden, blijkt dat je kwaad doet en dat je gedrag tegen God in gaat. Van de buitenkant lijkt het alsof niets onderbreekt of verstoort

en je dat ook geen werkelijke schade hebt toegebracht of enige waarheid hebt geschonden. Het lijkt logisch en redelijk, maar toch draait de essentie van je handelingen om het doen van kwaad en het je verzetten tegen God. Daarom moet je, door in het licht van Gods woorden te kijken naar de motieven achter je handelingen, bepalen of er een verandering in je gezindheid is opgetreden en of je de waarheid in praktijk brengt. Het hangt niet af van een menselijke kijk op de vraag of je handelingen in overeenstemming zijn met de menselijke verbeelding en menselijke bedoelingen, en of ze bij jouw smaak passen; dergelijke dingen zijn niet van belang. Het hangt van God af die zegt of je je wel of niet conformeert aan Zijn wil, of je handelingen wel of niet de realiteit van de waarheid bezitten en of ze wel of niet aan Zijn eisen en normen voldoen. Alleen het afmeten van jezelf aan Gods eisen is accuraat. Transformatie in je gezindheid en de waarheid in praktijk brengen zijn niet zo eenvoudig en gemakkelijk als mensen zich wel voorstellen. Begrijpen jullie dit nu? Hebben jullie hier enige ervaring mee? Als het om de essentie van een probleem gaat, begrijpen jullie die misschien niet; jullie intreden is veel te oppervlakkig geweest. Jullie zijn de hele dag druk in de weer, van vroeg tot laat, staan vroeg op en gaan laat naar bed, toch hebben jullie geen transformatie in jullie levensgezindheid bewerkstelligd en kunnen jullie niet begrijpen wat een dergelijke transformatie inhoudt. Dit betekent dat jullie intreden te oppervlakkig is, nietwaar? Hoe lang je ook al in God gelooft, jullie voelen misschien niet de essentie en diepe dingen aan die met de bewerkstelling van transformatie in jullie gezindheid te maken hebben. Hoe weet je of God je prijst of niet? Op zijn minst zul je je uitzonderlijk standvastig voelen met betrekking tot alles wat je doet, en zul je voelen dat de Heilige Geest je leidt en verlicht en in je werkt terwijl je je plichten vervult, door allerlei werk in Gods huis te doen of in je gewone leven. Je gedrag gaat dan hand in hand met Gods woorden, en zodra je een bepaalde mate van ervaring hebt opgedaan, zul je voelen dat je gedrag in het verleden relatief geschikt was. Als je echter, na enige tijd ervaring te hebben opgedaan, voelt dat sommige dingen die je in het verleden hebt gedaan niet geschikt waren, je er ontevreden over bent en voelt dat er eigenlijk geen waarheid was in de dingen die je deed, dan bewijst dit dat je alles met weerstand tegen God hebt gedaan. Het bewijst dat je dienst van opstandigheid, weerstand en menselijk handelen was vervuld.

uit 'Wat er bekend zou moeten zijn over het transformeren van iemands gezindheid' in 'Verslagen van de gesprekken van Christus'

Dagelijkse woorden van God Fragment 384

Het belangrijkste bij het meten of mensen al dan niet God gehoorzamen, is kijken of ze iets buitensporigs verlangen van God en of ze al dan niet heimelijke motieven hebben. Als mensen altijd maar eisen stellen aan God, is dat het bewijs dat ze Hem niet gehoorzaam zijn. Wat er ook

met je gebeurt, als je het niet van God kunt ontvangen, de waarheid niet kunt zoeken, altijd vanuit je eigen subjectieve redenering spreekt en altijd het gevoel hebt dat jij alleen gelijk hebt en zelfs nog steeds aan God weet te twijfelen, dan heb je een probleem. Dit zijn de mensen die het meest arrogant en opstandig zijn jegens God. Mensen die voortdurend eisen stellen aan God kunnen Hem nooit echt gehoorzamen. Als je eisen stelt aan God, is dat het bewijs dat je een deal afsluit met God, dat je je eigen gedachten uitkiest en volgens je eigen gedachten handelt. Hierin verraad je God en ben je zonder gehoorzaamheid. Als je eisen stelt aan God, is dat het bewijs dat je een deal afsluit met God, dat je je eigen gedachten uitkiest en volgens je eigen gedachten handelt. Hierin verraad je God en ben je zonder gehoorzaamheid. Het is onredelijk eisen te stellen aan God. Als je oprecht gelooft dat Hij God is, dan durf je geen eisen te stellen aan Hem, en ben je ook niet geschikt om eisen te stellen aan Hem, of ze nu redelijk zijn of niet. Als je oprecht geloof hebt en gelooft dat Hij God is, dan kun je niet anders dan Hem aanbidden en gehoorzamen. De mensen van tegenwoordig hebben niet alleen een keuze, maar verlangen zelfs dat God overeenkomstig hun eigen gedachten handelt. Die kiezen dan hun eigen gedachten uit en vragen God dan om in overeenstemming daarmee te handelen en eisen niet van zichzelf dat ze in overeenstemming met Gods gedachten handelen. Derhalve is er geen waar geloof in hen, evenmin is er enige substantie in hun geloof. Wanneer je in staat bent minder eisen te stellen aan God, zullen je ware geloof en je gehoorzaamheid toenemen en zal je verstand ook relatief normaal worden.

Dagelijkse woorden van God Fragment 386

Het is niet erg als je meermalen faalt en valt, of ontmaskerd wordt. Of je nu aangepakt, gesnoeid of ontmaskerd wordt, onthoud altijd: ontmaskerd worden houdt geen veroordeling in. Het is iets goeds; het is de beste gelegenheid om jezelf te leren kennen. Het kan je levenservaring in een stroomversnelling brengen. Zonder dat zul je geen gelegenheid, staat of context hebben waarmee je een begrip van de waarheid over je verdorvenheid kunt bereiken. Het is iets goeds als je de dingen in je, al die aspecten die diep in je binnenste verborgen zitten en zo moeilijk herkenbaar en aan het licht te brengen zijn, leert kennen. Jezelf echt leren kennen is je beste kans om je manier van doen te verbeteren en een nieuw mens te worden; het is de beste kans voor je om nieuw leven te verwerven. Wanneer je jezelf eenmaal echt kent, zul je kunnen zien dat het echt kostbaar is als de waarheid je leven wordt en je zult dorstig worden naar de waarheid en de werkelijkheid binnengaan. Dat is zo fantastisch! Als je deze gelegenheid weet aan te grijpen en steeds als je faalt of valt serieus over jezelf nadenkt en echte kennis over jezelf verwerft, dan zul je midden in je negativiteit en zwakte in staat zijn weer op te staan. Als je deze drempel eenmaal over bent, zul je in staat zijn een grote stap vooruit te zetten en de werkelijkheid van de waarheid

binnen te gaan.

Als je in Gods heerschappij gelooft, moet je geloven dat de dingen die dagelijks voorvallen, goed of slecht, niet zomaar gebeuren. Het is niet zo dat iemand het je bewust moeilijk maakt of het op je gemunt heeft, het is in werkelijkheid allemaal geregeld door God. Waartoe orkestreert God deze dingen? Niet om je tekortkomingen zichtbaar te maken of je te ontmaskeren. Jou ontmaskeren is niet het uiteindelijke doel. Het uiteindelijke doel is om je te vervolmaken en je te redden. Hoe doet God dat? Ten eerste maakt Hij je bewust van je eigen verdorven gezindheid, van je natuur en essentie, je tekortkomingen en wat je mist. Alleen door deze dingen te kennen en in je hart te begrijpen, kun je de waarheid nastreven en stapje voor stapje je verdorven gezindheid van je afwerpen. Dit is God die je een mogelijkheid geeft. Je moet weten hoe je deze mogelijkheid moet aangrijpen en ga niet de strijd aan met God. In het bijzonder wanneer je te maken hebt met de mensen, gebeurtenissen en dingen waar God je mee heeft omringd, denk niet altijd dat de dingen niet zijn zoals je ze wenst, terwijl je steeds probeert te ontsnappen, God steeds verwijten maakt en Hem verkeerd begrijpt. Zo onderga je Gods werk niet. Dat maakt het erg moeilijk voor je om binnen te gaan in de realiteit van de waarheid. Wat het ook is, dat je niet volledig begrijpt, als je problemen hebt, moet je leren je te onderwerpen. Je zou je eerst tot God moeten wenden en meer moeten bidden. Als je dat doet, zal er al snel een verandering plaatsvinden in je innerlijke toestand en zul je in staat zijn de waarheid te vinden en je probleem op te lossen – je zult in staat zijn het werk van God te ervaren. In deze periode wordt de realiteit van de waarheid in jou tot stand gebracht, en dit is hoe je voortgang zult boeken en hoe een verandering in de gesteldheid van je leven zal plaatsvinden. Als je eenmaal deze verandering hebt doorstaan, en deze realiteit van de waarheid hebt, zul je gestalte bezitten. En met gestalte komt leven. Wanneer iemand altijd leeft vanuit een verdorven satanische gezindheid, kan hij nooit gestalte of leven bezitten, hoeveel enthousiasme en energie hij ook heeft. God werkt in elk persoon. Wat Zijn methode ook is, van welk soort mensen, dingen en zaken Hij ook gebruik maakt om dienst te doen, welke toon Zijn woorden ook hebben, Hij heeft maar één einddoel: jou redden. Voordat Hij jou kan redden moet Hij je transformeren, dus hoe zou dat kunnen gebeuren zonder dat je een beetje lijdt? Je zult moeten lijden. Dit lijden kan op allerlei manieren plaatsvinden. Soms wekt God de mensen, zaken en dingen om je heen op zodat je jezelf kunt leren kennen. Of het kan zijn dat je rechtstreeks wordt behandeld, gesnoeid en ontmaskerd. Net als een patiënt op de operatietafel – je ontkomt niet aan wat pijn als je een goed resultaat wilt behalen. Als iedere keer dat je wordt gesnoeid en behandeld, en iedere keer dat Hij mensen, zaken en dingen opwekt, je gevoelens worden beroerd en je een impuls krijgt, dan is zoiets juist, en je zult gestalte hebben en ingaan tot de realiteit van de waarheid. Als je elke keer dat je wordt gesnoeid en behandeld, en elke keer dat God je omgeving opwekt, in het geheel geen pijn of

ongemak voelt, en helemaal niets voelt, en als je niet voor God komt om Zijn wil te zoeken, en ook niet bidt of de waarheid zoekt, dan ben je werkelijk heel erg gevoelloos! Als iemand te gevoelloos is en nooit geestelijk bewust is, zal God geen enkele manier hebben om aan hem te werken. Dan zal Hij zeggen: “Deze persoon is al te gevoelloos en is te diepgaand verdorven. Ik heb zo vele dingen aan hen gedaan, heb zoveel moeite gedaan, maar toch lukt het me nog steeds niet met mijn oproep hun hart te bereiken en hun geest wakker te schudden. Dit is zo lastig en moeilijk om mee te werken.” Wanneer God bepaalde omgevingen, mensen, dingen en objecten voor je regelt, als Hij je snoeit en behandelt, en als je hieruit lessen leert, als je hebt geleerd om voor God te komen, hebt geleerd om de waarheid te zoeken en, onbewust, wordt verlicht en geïllumineerd en de waarheid hebt bereikt, als je een verandering hebt ervaren in deze omgevingen, als het vrucht begint af te werpen en je vooruitgang hebt geboekt, als je een klein beetje kennis van Gods wil begint te krijgen en je stopt met klagen, dan betekent dit alles dat je stand hebt gehouden te midden van de beproevingen van deze omgevingen, en de test goed hebt doorstaan. Aldus zul je deze vuurproef goed hebben doorstaan.

uit ‘Om de waarheid te verwerven, moet je leren van mensen, zaken en dingen om je heen’ in ‘Verslagen van de gesprekken van Christus’

Dagelijkse woorden van God Fragment 387

Kerkleiders en -werkers moeten bij hun werk goed letten op twee dingen: Ten eerste moeten ze hun werk precies volgens de werkregelingen doen, zich altijd aan deze principes houden en hun werk nooit baseren op hun eigen verbeelding of bedoelingen. Bij alles wat ze doen, zouden ze met het werk van Gods familie rekening moeten houden en het belang ervan voorop moeten stellen. Dan is er nog dat andere belangrijke ding en dat is dat ze bij alles wat ze doen zich moeten richten op het volgen van de leiding van de Heilige Geest en alles strikt volgens het woord van God moeten doen. Als jij nog steeds tegen de leiding van de Heilige Geest in kunt gaan, of als je koppig je eigen ideeën volgt en de dingen naar je eigen verbeelding doet, dan is er bij jouw handelingen sprake van zeer ernstig verzet tegen God. Het zal op niets uitlopen wanneer je regelmatig de verlichting en leiding van de Heilige Geest de rug toekent. Als je het werk van de Heilige Geest kwijtraakt, zul je niet kunnen werken en zelfs als het je lukt om te werken, zul je niets bereiken. Je moet je aan twee belangrijke principes houden als je aan het werk bent: Het ene is dat je het werk precies volgens regelingen van boven moet doen en dat je moet handelen volgens de principes die door boven zijn uitgevaardigd. Het tweede punt is dat je de leiding van de Heilige Geest van binnenuit moet volgen. Als je deze twee punten begrijpt, zul je niet makkelijk fouten maken.

uit ‘De belangrijkste principes van het werk voor leiders en werkers’ in ‘Verslagen van de gesprekken van Christus’

Dagelijkse woorden van God Fragment 388

Waar Petrus naar streefde was zichzelf leren kennen en zien wat er zich in hem had geopenbaard door de loutering van Gods woorden en binnen de verschillende beproevingen waar God voor had gezorgd. Toen hij zichzelf uiteindelijk echt leerde kennen, realiseerde Petrus zich hoe intens verdorven de mens is, en hoe waardeloos en onwaardig om God te dienen en dat de mens het niet verdient vóór God te leven. Petrus viel toen languit voor God neer. Ten slotte dacht Petrus: God kennen is het meest waardevolle! Als ik God niet kende zou mijn dood zo betreurenswaardig zijn. Ik vind God kennen het belangrijkste, zinvolste wat er is. Als een mens God niet kent, verdient hij het niet te leven en heeft hij geen leven. Tegen de tijd dat de ervaring van Petrus op dit punt was aangeland, had hij redelijk veel verstand van zijn eigen natuur en begreep hij er relatief veel van. Hoewel hij misschien niet in staat zou zijn geweest het grondig uit te leggen zoals mensen het zich misschien voorstelden, had hij deze staat wel bereikt. Het pad van het zoeken naar het leven en het bereiken van vervolmaking door God houdt daarom een grondiger begrip van je eigen natuur vanuit Gods woorden in en ook het doorgronden van de aspecten van je natuur en dit nauwkeurig onder woorden brengen. Om je oude leven grondig te begrijpen – het leven van de vroegere satanische natuur – betekent dat je de resultaten die God eist hebt behaald. Als je kennis dit punt nog niet heeft bereikt, maar je toch beweert dat je jezelf begrijpt en dat je het leven hebt verworven, ben je dan niet gewoon aan het opscheppen? Je kent jezelf niet, noch weet je wat je vóór God bent, of je echt aan de norm van een menselijk wezen voldoet of hoeveel satanische elementen je nog bevat. Je weet nog steeds niet zeker aan wie je toebehoort en je hebt zelfs nog geen zelfkennis. Hoe kun je dan reden hebben vóór God? Toen Petrus het leven nastreefde, concentreerde hij zich erop zichzelf te begrijpen en zijn gezindheid te veranderen in de loop van zijn beproevingen. Hij streefde ernaar God te kennen en uiteindelijk dacht hij: mensen moeten God proberen te begrijpen tijdens hun leven. Hem kennen is het meest cruciale. Als ik God niet ken, kan ik niet vredig rusten als ik doodga. Als ik Hem eenmaal ken en God laat mij sterven, dan zal ik daar nog steeds graag aan voldoen. Ik zal niet in het minst klagen, en mijn hele leven zal vervuld zijn. Petrus kon dit begrip niet meteen krijgen of dit niveau meteen bereiken nadat hij in God was gaan geloven. Eerst moest hij vele beproevingen doorstaan. Zijn ervaring moest een bepaald punt bereiken en hij moest zichzelf helemaal begrijpen voordat hij de waarde van God kennen kon voelen. Daarom was het pad dat Petrus nam het pad van het leven verwerven en vervolmaakt worden. Zijn specifieke praktijk concentreerde zich hoofdzakelijk op dit aspect.

Dagelijkse woorden van God Fragment 389

Petrus was vele jaren trouw aan mij, maar hij mopperde of klaagde nooit, en zelfs Job was

niet zijn gelijke. Door de eeuwen heen zijn ook de heiligen ruimschoots te kort geschoten ten opzichte van hem. Hij streefde niet alleen naar kennis van mij, maar leerde mij ook kennen in de tijd dat Satan zijn bedrieglijke plannen aan het uitvoeren was. Dit leidde tot vele jaren van dienstbaarheid die me na aan het hart lag, waardoor hij nooit door Satan werd uitgebuit. Petrus putte uit het geloof van Job, maar hij zag ook duidelijk zijn tekortkomingen. Hoewel Jobs geloof groot was, ontbrak het hem aan kennis van zaken in het spirituele rijk en daarom zei hij veel dingen die niet met de werkelijkheid overeenkwamen; dit toont aan dat zijn kennis nog steeds oppervlakkig was en niet volmaakt kon zijn. En dus lette Petrus er altijd op dat hij een gevoel van de geest kreeg, en hij was altijd gericht op het observeren van de dynamiek van het spirituele rijk. Daardoor was hij niet alleen in staat om iets van mijn wensen vast te stellen, maar begreep hij ook iets van de bedrieglijke plannen van Satan en dus was zijn kennis van mij groter dan die van alle anderen door de eeuwen heen.

Aan de hand van de ervaringen van Petrus is het niet moeilijk te zien dat wanneer de mens mij wil kennen, hij zich moet concentreren op de zorgvuldige overweging in de geest. Ik vraag niet dat je aan de buitenkant een grote hoeveelheid aandacht aan mij besteedt; dit is van secundair belang. Als je mij niet kent, dan zijn al het geloof, de liefde en de loyaliteit waar je over spreekt slechts illusies, het is gewauwel, en je zult zeker iemand worden die heel hoogmoedig is jegens mij, maar zichzelf niet kent en daardoor zul je nogmaals door Satan in zijn netten worden verstrikt en niet in staat zijn om jezelf te bevrijden; je zult de zoon van het verderf worden en het object van vernietiging. Maar als je koud en onverschillig bent jegens mijn woorden, dan ben je ongetwijfeld tegen mij. Dit is een feit en je zou er goed aan doen om door de poort naar het spirituele rijk te kijken naar de vele en uiteenlopende geesten die door mij worden getuchtigd. Welke van hen waren niet passief en onverschillig en accepteerden mijn woorden niet? Welke van hen waren niet cynisch tegenover mijn woorden? Welke van hen hebben niet geprobeerd van alles op mijn woorden aan te merken? Welke van hen hebben mijn woorden niet als verdedigingswapen gebruikt om zichzelf te beschermen? Ze streefden niet naar mijn kennis door mijn woorden, maar gebruikten ze alleen als speelgoed om mee te spelen. Stonden ze hierin niet rechtstreeks tegenover mij? Wie zijn mijn woorden? Wie is mijn geest? Zoveel keren heb ik dergelijke woorden tegen jullie gezegd, maar zijn jullie er ooit verhevener en helder door gaan zien? Zijn jullie ervaringen ooit echt geweest? Ik herinner jullie er nog een keer aan: als jullie mijn woorden niet kennen, ze niet accepteren, en ze niet in praktijk brengen, dan zullen jullie onvermijdelijk het doelwit worden van mijn tuchtigen! Jullie zullen zeker een slachtoffer van Satan worden!

Dagelijkse woorden van God Fragment 390

Er zijn veel mensen die in God geloven, maar toch zijn er maar weinig die beseffen wat het geloof in God inhoudt en wat ze moeten doen om een mens naar Gods hart te zijn. Dit komt doordat, hoewel mensen wel het woord ‘God’ kennen en frases zoals ‘het werk van God’, zij God toch niet kennen – laat staan Zijn werk. Het is dan ook geen wonder dat iedereen die God niet kent een warrig geloof bezit. Mensen nemen het geloof in God niet serieus omdat geloven in God te onbekend en te vreemd voor ze is. Ze voldoen daardoor niet aan de eis van God. Met andere woorden: als mensen God en Zijn werk niet kennen, zijn ze niet geschikt om door God te worden gebruikt en kunnen ze nog veel minder aan de wens van God voldoen. ‘Geloof in God’ betekent geloven dat er een God is. Dit is het meest eenvoudige concept van het geloof in God. Geloven dat er een God is, is bovendien niet hetzelfde als oprecht in God geloven. Zoiets is eerder een simpele overtuiging waarmee religie sterk wordt geïmpliceerd. Oprecht geloof in God houdt in dat je het woord en werk van God ervaart op basis van een overtuiging dat God in alle dingen soeverein is. Daardoor word je bevrijd van je verdorven gezindheid, voldoe je aan de wens van God en leer je God kennen. Alleen door zo’n traject kan er worden gezegd dat je in God gelooft. Toch zien mensen het geloof in God vaak als iets eenvoudigs en onbelangrijks. Mensen die op die manier in God geloven zijn kwijt wat het betekent om in God te geloven en al blijven ze wellicht tot aan het einde toe geloven, ze zullen nooit Gods goedkeuring ontvangen, omdat deze mensen het verkeerde pad bewandelen. Er zijn vandaag de dag nog steeds mensen die volgens de letter in God geloven, die geloven in inhoudsloze doctrines. Ze zijn zich er niet van bewust dat hun geloof in God geen essentie heeft en dat ze niet de goedkeuring van God kunnen winnen. Niettemin bidden ze tot God om vrede en overvloedige genade. We moeten hierbij stilstaan en onszelf de vraag stellen: Kan geloven in God echt het gemakkelijkste op aarde zijn? Betekent geloven in God niets meer dan het ontvangen van veel genade van God? Kunnen personen die in God geloven, maar die Hem niet kennen en die in God geloven maar Hem toch tegenwerken écht aan de wens van God voldoen?

uit ‘Voorwoord’ tot ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Dagelijkse woorden van God Fragment 391

Wat is het dat de mens ontvangen heeft vanaf het moment dat hij in God is gaan geloven? Wat heb je over God geweten? Hoeveel ben je veranderd door je geloof in God? Nu weten jullie allemaal dat het geloof van de mens in God niet alleen voor de redding van zijn ziel en zijn lichamelijk welzijn is, noch is het om het leven te verrijken door van God te houden, enzovoorts. Het is zo: als je God liefhebt omwille van het welzijn van het vlees of voor tijdelijk geluk, dan zal, zelfs als je liefde voor God uiteindelijk het hoogtepunt bereikt en je nergens om

vraagt, deze liefde die je zoekt nog steeds onzuiver zijn en God niet behagen. Wie de liefde voor God gebruikt om zijn saaie leven te verrijken en een leegte in zijn hart te vullen, zoekt een gemakkelijk leven, en probeert niet werkelijk God lief te hebben. Dit soort liefde gaat tegen de wil in, is een nastreven van emotioneel genot, en God heeft geen behoefte aan dit soort liefde. Wat voor soort liefde is de jouwe? Waarom heb je God lief? Hoeveel ware liefde heb je nu voor God? De liefde van de meesten van jullie is als hierboven omschreven. Dit soort liefde kan alleen de status quo bewaren; het kan niet een eeuwige bestendigheid bereiken, noch wortel schieten in de mens. Dit soort liefde is die van een bloem die geen vrucht draagt nadat hij gebloeid heeft en is verdord. Met andere woorden: nadat je God eenmaal op die manier hebt liefgehad, en er is niemand om je verder op weg te helpen, dan zul je ten val komen. Als je God alleen lief kan hebben in de tijd van het liefhebben van God maar je levensgezindheid nadien onveranderd blijft, dan zal je voortdurend omhuld blijven door de invloed van de duisternis, waar je niet aan kunt ontsnappen. Je kunt je nog steeds niet bevrijden van de manipulaties van Satan en het bedrogen worden door Satan. Zulke mensen kunnen niet volledig worden gewonnen door God; uiteindelijk behoren hun geest, ziel en lichaam steeds aan Satan toe. Hier bestaat geen twijfel over. Alle mensen die niet volledig gewonnen kunnen worden door God zullen terugkeren naar hun plaats van oorsprong, dat wil zeggen: terug naar Satan. Zij zullen afdalen naar het meer waarin het hellevuur brandt om de volgende stap in de straf van God te ondergaan. Zij die gewonnen zijn door God zijn degenen die tegen Satan rebelleren en uit zijn domein ontsnappen. Die mensen zullen officieel tot het koninkrijk worden gerekend. Zo ontstaan de mensen van het koninkrijk. Wil jij zo'n soort mens zijn? Wil jij door God gewonnen worden? Wil jij aan het domein van Satan ontsnappen en terugkeren naar God? Behoor je nu Satan toe of word je onder de mensen van het koninkrijk gerekend? Dit soort dingen zouden duidelijk moeten zijn en vereisen geen verdere uitleg.

uit 'Het gezichtspunt dat gelovigen zouden moeten hebben' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 392

In het verleden streefden velen met menselijke ambities en opvattingen, en voor de hoop van de mens. Deze dingen zullen nu niet worden besproken. Het is belangrijk een weg van beoefening te vinden dat een ieder van jullie in staat stelt een normale toestand voor God te behouden en om gaandeweg de ketenen van Satans invloed te verbreken, zodat jullie door God gewonnen kunnen worden en op aarde het leven mogen leiden dat God van jullie vraagt. Dit alleen kan het verlangen van God vervullen. Velen geloven in God maar weten noch wat God verlangt noch wat Satan verlangt. Ze geloven anderen domweg en volgen hen blindelings en hebben zodoende nooit een normaal christelijk leven gehad; bovendien hebben ze nooit normale

persoonlijke relaties gehad, laat staan een normale relatie van een mens met God. Hieruit kan men opmaken dat de problemen en fouten van de mens, en andere factoren die de wil van God kunnen dwarsbomen, veelvuldig zijn. Dit is voldoende bewijs dat de mens nog niet op het juiste traject is terechtgekomen ten aanzien van het geloof in God, en ook niet de echte ervaring van het menselijk leven is binnengegaan. Dus wat betekent het dan om op het juiste traject tekomen ten aanzien van het geloof in God? Op het juiste traject terecht komen betekent dat je op elk moment je hart stil kunt maken voor God, en van een normale omgang met God kunt genieten. Gaandeweg kom je dan te weten wat de mens mist en leer je langzaam God beter kennen. Hierdoor zal je dagelijks nieuwe visies en verlichting van je geest bereiken; je verlangen groeit meer en meer om de waarheid binnen te gaan. Elke dag is er nieuw licht en nieuw begrip. Door dit pad word je gaandeweg bevrijd van de invloed van Satan, en wordt je leven grootser. Zo'n mens zit op het juiste traject. Evalueer je werkelijke belevingen en onderzoek het pad dat je hebt genomen bij je geloof in God met het bovenstaande. Ben je iemand die op het juiste traject zit? In welke zaken heb je je bevrijd van de ketenen van Satan en van de invloed van Satan? Als je het juiste traject nog niet hebt gevonden is je verbinding met Satan nog niet verbroken. Kan dit zoeken naar de liefde voor God zo leiden tot een liefde die authentiek, toegewijd en puur is? Je zegt dat je liefde voor God onwankelbaar is en uit je hart komt, maar je bent nog niet van de ketenen van Satan losgebroken. Houd je God niet voor de gek? Als je een pure liefde voor God wil bereiken en volledig gewonnen wil zijn door God, en tot de mensen van het koninkrijk gerekend wil worden, moet je je eerst op het juiste traject begeven ten aanzien van het geloof in God.

uit 'Het gezichtspunt dat gelovigen zouden moeten hebben' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 393

Het veelvoorkomende probleem dat zich in feite bij alle mensen voordoet is dat ze de waarheid wel begrijpen, maar deze niet in de praktijk kunnen brengen. Eén factor daarbij is dat de mens niet bereid is er iets voor te doen en de andere is dat de mens niet over voldoende onderscheidingsvermogen beschikt; hij kan niet verder kijken dan de vele moeilijkheden die zich in het dagelijkse leven voordoen en hij weet niet hoe hij dingen op een gepaste manier in de praktijk moet brengen. Aangezien de mens te weinig ervaring heeft, van zeer matig kaliber is en slechts een beperkt begrip heeft van de waarheid, is hij niet in staat de moeilijkheden op te lossen waar hij in het leven tegenaan loopt. Hij kan slechts lippendienst bewijzen aan zijn geloof in God, maar kan voor God geen plaats vinden in zijn leven van alledag. Met andere woorden: God is God en het leven is het leven, alsof de mens in zijn leven geen relatie heeft met God. Dat geloven alle mensen. Met een dergelijk geloof in God kan de mens in werkelijkheid niet door

Hem gewonnen en vervolmaakt worden. Het is echt niet zo, dat het woord van God onvolledig is, maar het vermogen van de mens om Zijn woord te ontvangen is gewoonweg ontoereikend. Men kan wel zeggen dat bijna niemand volgens de bedoelingen van God te werk gaat. Het is eerder zo, dat hun geloof in God in overeenstemming is met hun eigen bedoelingen, vaste religieuze opvattingen en gebruiken. Er zijn er maar weinig die een transformatie ondergaan na het accepteren van Gods woord, en in overeenstemming met Zijn wil beginnen op te treden. Het is eerder zo, dat zij volharden in hun onjuiste geloofsovertuigingen. Wanneer de mens in God begint te geloven, baseert hij zich daarbij op de conventionele regels van religie en is zijn leven en zijn omgang met anderen volledig gebaseerd op zijn eigen levensfilosofie. Dit is bij negen op de tien mensen het geval. Er zijn er maar weinig die, nadat ze in God zijn gaan geloven, een ander plan formuleren en een nieuwe pagina openslaan. Niemand beschouwt het woord van God als de waarheid of zal dit als zodanig in de praktijk brengen.

Neem bijvoorbeeld het geloof in Jezus. Of iemand nu een nieuweling was op het gebied van het geloof of daar al heel lang mee bezig was, ze gebruikten allemaal eenvoudigweg alle talenten waar ze over beschikten en lieten zien wat voor vaardigheden ze bezaten. Mensen voegden eenvoudigweg die drie woorden ‘geloof in God’ toe aan het leven dat ze tot dusverre geleefd hadden, maar brachten geen veranderingen aan in hun gezindheid; en hun geloof in God nam nog met geen greintje toe. Het nastreven van de mens was warm noch koud. Hij zei niet dat hij niet geloofde maar gaf evenmin zijn hart volledig aan God. Hij had nooit echt van God gehouden of God gehoorzaamd. Zijn geloof in God was zowel oprecht als geveinsd, hij zag veel door de vingers en was niet oprecht bij het uitoefenen van zijn geloof. Vanaf zijn allereerste begin tot aan zijn dood bleef hij in een dergelijke staat van verwarring verkeren. Wat betekent dit? Vandaag de dag moet je voortschrijden over het juiste pad, omdat je in de praktische God gelooft. En wanneer je geloof hebt in God, moet je niet alleen streven naar Zijn zegeningen, maar moet je er ook naar streven om God te beminnen en God te kennen. Ten gevolge van Zijn verlichting en jouw streven, kun je Zijn woord eten en drinken, kun je een waarlijk begrip van God ontwikkelen en een ware liefde jegens God krijgen die uit je hart komt. Je liefde voor God is, met andere woorden, zo echt, dat niemand jouw liefde voor Hem kan vernietigen of belemmeren. Dan zit je, wat betreft je geloof in God, op de juiste weg. Het bewijst dat je God toebehoort, want dan is je hart door God in bezit genomen en kun je daarna door niets anders in bezit worden genomen. Dankzij jouw ervaring, de prijs die je hebt betaald en het werk van God, kun je uit eigen beweging een liefde voor God ontwikkelen. Dan word je bevrijd van de invloed van Satan en leef je in het licht van Gods woord. Pas wanneer je jezelf bevrijd hebt van de invloed van de duisternis, kun je als iemand beschouwd worden die God heeft gewonnen. Bij je geloof in God moet je dit doel nastreven. Dit is de taak van elk van jullie. Niemand hoort tevreden te zijn over

de dingen zoals ze zijn. Je kunt niet tweeslachtig zijn ten aanzien van het werk van God of dit lichtvaardig opnemen. Je moet steeds en in alle opzichten aan God denken en alles ter wille van Hem doen. En wanneer je over dingen spreekt of die doet, moet je de belangen van het huis van God op de eerste plaats stellen. Alleen dit komt overeen met Gods wil.

uit 'Omdat je in God gelooft, moet je voor de waarheid leven' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 394

De grootste fout die de mens maakt die in God gelooft, is dat zijn geloof alleen maar in woorden bestaat en God helemaal geen plaats krijgt in zijn dagelijkse leven. Inderdaad, alle mensen geloven in het bestaan van God, maar toch maakt God geen deel uit van hun leven van alledag. Er komen wel veel gebeden tot God uit de mond van de mens, maar God heeft weinig plaats in zijn hart en dus stelt God de mens keer op keer op de proef. Aangezien de mens onzuiver is, heeft God geen andere keuze dan de mens op de proef te stellen, zodat hij zich bij die beproevingen wellicht beschaamd zal voelen en zichzelf zal tegenkomen. Anders zullen alle mensen afstammelingen van de aartsengel worden en hoe langer hoe meer verdorven raken. Terwijl de mens in God gelooft, worden er vele persoonlijke motieven en doelstellingen afgeworpen, aangezien hij voortdurend door God wordt gereinigd. Anders kan geen enkel mens door God worden gebruikt en kan God op geen enkele manier in de mens het werk verrichten dat nodig is. God reinigt de mens eerst. Tijdens dit proces kan de mens wellicht zichzelf leren kennen en door God veranderd worden. Pas hierna kan God Zijn leven in de mens aanbrengen en alleen op deze manier kan het hart van de mens volledig op God worden gericht. Het geloven in God is dus niet zo eenvoudig als de mens wel beweert. Zoals God het ziet: als je alleen maar over kennis beschikt, maar Zijn woord niet als leven hebt; als je beperkt bent tot je eigen kennis, maar de waarheid niet in de praktijk kunt brengen of het woord van God niet kunt naleven, dan bewijst dit dat je nog steeds geen hart hebt dat met liefde voor God is vervuld en laat dit zien dat je hart God niet toebehoort. God leren kennen door in Hem te geloven, is het uiteindelijke doel en daar moet de mens naar streven. Je moet met toewijding moeite doen om de woorden van God uit te leven, zodat ze in je praktijk worden gerealiseerd. Als je uitsluitend over doctrinaire kennis beschikt, zal je geloof in God op niets uitlopen. Alleen als je dat ook in de praktijk brengt en naar Zijn woord leeft, kan je geloof als volledig worden beschouwd en in overeenstemming met Gods wil. Op deze weg kunnen er vele mensen over veel kennis spreken, maar op het moment van hun dood vullen hun ogen met tranen en haten zij zichzelf omdat ze een leven hebben verspild en voor niks tot hoge leeftijd hebben geleefd. De doctrines begrijpen ze gewoon, maar de waarheid kunnen ze niet in praktijk brengen noch getuigen zijn voor God. In plaats daarvan rennen ze van hot naar her, als een bezige bij; als ze eenmaal op de rand van de dood staan, zien ze eindelijk dat

ze ware getuigenis missen, dat ze God helemaal niet kennen. Is dit dan niet te laat? Waarom pluk je de dag niet en streef je de waarheid niet na die je bemint? Waarom wachten tot morgen? Als je tijdens je leven niet lijdt ter wille van de waarheid of haar niet probeert te winnen, kan dat dan zijn omdat je spijt wilt voelen op je stervensuur? Als dat zo is, waarom zou je dan in God geloven? Er zijn werkelijk vele kwesties waarbij de mens, als hij er maar enige moeite aan besteedt, de waarheid in de praktijk kan brengen en daardoor God kan behagen. Het hart van de mens wordt voortdurend in bezit genomen door demonen, zodat hij niet in het belang van God kan handelen. Het is eerder zo dat hij voortdurend van hot naar her op reis is ter wille van het vlees en uiteindelijk nergens baat van heeft. Daarom heeft de mens voortdurend last van moeilijkheden en verdriet. Zijn dat niet de kwellingen van Satan? Is dit niet de verdorvenheid van het vlees? Je moet God niet bedotten door Hem enkel lippendienst te bewijzen. Het is beter als je concrete acties onderneemt. Houd jezelf niet voor de gek; wat heeft dat voor zin? Wat baat het je om ter wille van het vlees te leven en te ploeteren voor roem en fortuin?

uit 'Omdat je in God gelooft, moet je voor de waarheid leven' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 395

Nu zullen jullie ernaar moeten streven om het volk van God te worden en moeten jullie geheel en al het juiste pad betreden. Het volk van God worden betekent: intreden tot het Tijdperk van het Koninkrijk. Vandaag zullen jullie officieel aanvangen met de training van het koninkrijk en zal jullie leven hierna niet meer zo lauw en slordig zijn als eerder wel het geval was. Als je op zo'n manier leeft is het onmogelijk de standaards te bereiken die God stelt. Als je de urgentie niet voelt, dan betekent dat, dat je jezelf niet wilt verbeteren, dat je verward bent en maar wat aanmoddert en je niet in staat bent om Gods wil te volbrengen. Intrede tot de training van het koninkrijk betekent het begin van het leven van het volk van God. Ben je bereid om zo'n training te aanvaarden? Ben je bereid om een urgentie te voelen? Ben je bereid om je leven door God te laten disciplineren? Ben je bereid om Gods tuchtiging te kennen in je leven? Hoe reageer je als Gods woorden tot je komen en je getoetst wordt? En wat doe je als je geconfronteerd gaat worden met allerlei feiten? In het verleden was je niet gericht op het leven. Nu moet je de werkelijkheid van het leven betreden en veranderingen in je levensgezindheid nastreven. Dit is wat het volk van het koninkrijk moet verwezenlijken. Allen die het volk van God zijn, moeten het leven bezitten. Ze moeten de training van het koninkrijk aanvaarden en veranderingen in hun levensgezindheid nastreven. Dit is wat God vraagt van het volk van het koninkrijk.

Dit zijn de eisen die God stelt aan het volk van het koninkrijk:

1. Zij moeten Gods opdrachten aanvaarden. Dat wil zeggen dat ze alle woorden die

gesproken worden tijdens Gods werk van de laatste dagen moeten aanvaarden.

2. Zij moeten de training van het koninkrijk ontvangen.

3. Zij moeten ernaar streven dat hun hart door God wordt aangeraakt. Als je hart volledig op God gericht is en je een normaal geestelijk leven leidt, leef je in vrijheid. Dat betekent dat je leeft onder de zorg en bescherming van Gods liefde. Alleen als je leeft onder de zorg en bescherming van God behoort je God toe.

4. Zij moeten worden gewonnen door God.

5. Zij moeten Gods glorie op aarde uitdragen.

Deze vijf punten zijn mijn opdrachten aan jullie. Mijn woorden zijn gericht tot het volk van God en als je niet bereid bent om deze opdrachten te aanvaarden, zal ik je daar niet toe dwingen. Maar als je ze echt aanvaardt, dan zul je in staat zijn om de wil van God uit te voeren. Vandaag beginnen jullie met het aanvaarden van Gods opdrachten en streven jullie ernaar om het volk van het koninkrijk te worden en te voldoen aan de normen die vereist zijn om het volk van het koninkrijk te worden. Dit is de eerste stap van het intreden. Als je volledig Gods wil wilt doen, dan moet je deze vijf opdrachten aanvaarden en als je deze kunt volbrengen, zul je zijn naar Gods hart en zal God je geweldig goed kunnen gebruiken. Het is nu van essentieel belang dat je de training van het koninkrijk ontvangt. Intreden in de training van het koninkrijk heeft te maken met het geestelijke leven. Voorheen was er geen sprake van het geestelijke leven, maar nu je toetreedt tot de training van het koninkrijk, ga je officieel het geestelijke leven binnen.

uit 'Ken Gods nieuwste werk en treed in Zijn voetspoor' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 396

Hoe ziet het geestelijke leven eruit? In het geestelijke leven is je hart volledig op God gericht, is je gedachte vervuld van Gods liefde en leef je in Gods woorden en kent je hart geen plaats voor iets anders en vandaag ken je Gods wil en word je geleid door het licht van de Heilige Geest om je plicht te vervullen. Zo'n leven tussen God en de mens is het geestelijke leven. Als je het licht van vandaag niet kunt volgen, dan is er afstand gekomen tussen jou en God – de relatie kan zelfs verbroken zijn – en leid je geen normaal geestelijk leven. Een normale relatie met God is gefundeerd op het nu aanvaarden van de woorden van God. Leid je een normaal geestelijk leven? Heb je een normale relatie met God? Ben je iemand die het werk van de Heilige Geest volgt? Als je het licht van de Heilige Geest vandaag kunt volgen en de wil achter Gods woorden begrijpt en naar deze woorden kunt leven, dan ben je iemand die de stroom van de Heilige Geest volgt. Als je de stroom van de Heilige Geest niet volgt, ben je zonder

twijfel iemand die de waarheid niet nastreeft. De Heilige Geest heeft geen kans om te werken in degenen die zichzelf niet willen verbeteren en diensgevolge kunnen zulke mensen hun krachten nooit verzamelen en zijn zij altijd passief. Volg je vandaag de stroom van de Heilige Geest? Bevind je je in de stroom van de Heilige Geest? Ben je uit je passiviteit gekomen? Allen die in de woorden van God geloven, die het werk van God als fundament beschouwen en vandaag het licht van de Heilige Geest volgen, zijn in de stroom van de Heilige Geest. Als je gelooft dat Gods woorden onmiskenbaar waar en correct zijn, en als je de woorden van God onvoorwaardelijk gelooft, dan ben je iemand die ernaar streeft het werk van God binnen te gaan, en zo volbreng je Gods wil.

Om de stroom van de Heilige Geest binnen te gaan, moet je een normale relatie hebben met God en moet je je passiviteit van je afwerpen. Sommige mensen volgen altijd de meerderheid en hun hart is te ver van God afgedwaald. Zulke mensen verlangen er niet naar om zichzelf te verbeteren en de normen die zij nastreven zijn te laag. Alleen het streven om God lief te hebben en door God te worden gewonnen is Gods wil. Er zijn mensen die alleen hun geweten gebruiken om Gods liefde terug te betalen, maar dit kan niet aan Gods wil voldoen. Hoe hoger de normen die je nastreeft, des te meer het in overeenstemming met Gods wil zal zijn. Als een normaal iemand die het liefhebben van God nastreeft, is jullie ware toekomst om in te treden in het koninkrijk om tot Gods volk te behoren en een dergelijk leven is zeer waardevol en van grote betekenis; niemand is meer gezegend dan jullie. Waarom zeg ik dit? Omdat degenen die niet in God geloven naar het vlees leven en zij leven voor Satan, maar jullie leven nu voor God en om de wil van God uit te voeren. Daarom zeg ik dat jullie leven van uiterst belang is. Alleen deze groep mensen, die door God is uitverkozen, is in staat om een leven uit te leven dat van uiterst belang is. Niemand anders op aarde is in staat om een leven te leiden dat zo betekenisvol en waardevol is. Omdat jullie door God zijn uitverkoren en door God zijn opgericht en, bovendien, vanwege Gods liefde voor jullie hebben jullie het ware leven begrepen en weten jullie hoe je een leven leidt dat van zeer grote waarde is. Het is niet omdat jullie streven goed is, maar vanwege Gods genade. Het was God die de ogen van jullie geest heeft geopend en het was de Geest van God die jullie harten heeft aangeraakt, waardoor jullie het geluk hebben gekregen om voor Hem te verschijnen. Als de Geest van God je niet had verlicht, zou je niet in staat zijn geweest om Gods beminnelijkheid te zien, noch zou het mogelijk voor je geweest zijn om God lief te hebben. Het is geheel omdat de Geest van God de harten van mensen heeft aangeraakt, dat hun harten zich naar God gekeerd hebben. Soms – als je de woorden van God tot je neemt – wordt je geest aangeraakt en merk je dat je God alleen maar kunt liefhebben, dat er grote kracht in je is en dat er niets is dat je niet terzijde kunt zetten. Als je je zo voelt, ben je door de Geest van God aangeraakt, en is je hart geheel op God gericht, en zul je tot God bidden en zeggen: “O God! Wij

zijn werkelijk voorbestemd en gekozen door u. Uw glorie geeft mij trots en het voelt glorieus om één van uw volk te zijn. Ik zal alles gebruiken en alles geven om uw wil te doen en zal al mijn jaren en een heel leven van inspanning toewijden aan u.” Als je zo bidt, zal er oneindige liefde voor God en ware gehoorzaamheid aan God in je hart zijn. Heb je ooit een ervaring als deze gehad? Als mensen vaak door de Geest van God worden aangeraakt, zijn ze zeer bereid om zichzelf in hun gebed aan God toe te wijden: “O God! Ik wens uw dag van glorie te aanschouwen en ik wil voor u leven. Er is niets waardiger of van meer betekenis dan voor u te leven en ik heb niet het minste verlangen om voor Satan of voor het vlees te leven. U richt mij op door mij in staat te stellen om vandaag voor u te leven.” Als je op deze manier hebt gebeden, zul je het gevoel hebben dat je je hart alleen maar aan God kunt geven, dat je God moet winnen en dat je bijzonder ongaarne zou sterven zonder dat je God tijdens je leven hebt gewonnen. Nadat je zo’n gebed hebt uitgesproken, zal er een onuitputtelijke kracht in je zijn en je zult niet weten waar deze vandaan komt. Er zal een onmetelijke kracht in je hart zijn en je zult je er bewust van zijn dat God zo beminnelijk is en dat Hij het waard is om van te houden. Dit is wanneer je door God aangeraakt zal zijn. Allen die zo’n ervaring hebben gehad, zijn door God aangeraakt. Degenen die vaak door God worden aangeraakt, zien veranderingen in hun leven plaatsvinden. Ze zijn vastberaden en bereid om God helemaal te winnen. De liefde voor God in hun hart is sterker. Hun hart is geheel op God gericht. Ze hechten geen belang aan familie, de wereld, verwickelingen of hun toekomst en ze zijn bereid om een leven van inspanning aan God toe te wijden. Allen die door de Geest van God zijn aangeraakt, zijn mensen die de waarheid zoeken en hoop hebben om door God volmaakt gemaakt te worden.

uit ‘Ken Gods nieuwste werk en treed in Zijn voetspoor’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Dagelijkse woorden van God Fragment 397

Bij het volgen van God is het van het grootste belang dat alles is volgens de woorden van God van vandaag. Ongeacht of je er nu naar streeft om het leven binnen te treden of dat je streeft naar het volbrengen van Gods wil, tegenwoordig moet alles draaien om Gods woorden. Als bij wat je communiceert en nastreeft de woorden van God van vandaag niet centraal staan, dan ben je een vreemdeling voor de woorden van God en compleet verstoken van het werk van de Heilige Geest. Wat God wil, zijn mensen die in Zijn voetspoor treden. Ongeacht de pracht en puurheid van wat je voorheen begreep, God wil het niet, en als je niet in staat bent om zulke dingen terzijde te leggen, dan zal dat een enorm obstakel zijn voor je intrede in de toekomst. Allen die in staat zijn om het tegenwoordige licht van de Heilige Geest te volgen, zijn gezegend. De mensen van eeuwen geleden traden ook in het voetspoor van God. Maar zij konden niet volgen tot vandaag. Dit is de zegen van het volk van de laatste dagen. Zij die het tegenwoordige

werk van de Heilige Geest kunnen volgen en in staat zijn om in het voetspoor van God te treden – waar hij hen maar naartoe leidt – zijn mensen die door God gezegend zijn. Zij die het tegenwoordige werk van de Heilige Geest niet volgen, zijn niet binnengegaan in het werk van Gods woorden en hoeveel zij ook maar werken of hoezeer zij ook maar lijden of hoeveel ze ook maar rondvliegen, het betekent allemaal niets voor God en Hij zal hen niet verheerlijken. Vandaag is iedereen die de huidige woorden van God volgt in de stroom van de Heilige Geest en staan mensen voor wie de woorden van God van vandaag vreemd zijn, buiten de stroom van de Heilige Geest en zulke mensen worden niet door God verheerlijkt. Dienstbaarheid die is afgescheiden van de tegenwoordige uitspraken van de Heilige Geest, is dienstbaarheid van het vlees en van opvattingen, en deze is onmogelijk in overeenstemming met Gods wil. Als mensen leven te midden van religieuze opvattingen, dan zijn ze niet in staat om iets te doen naar Gods wil, en hoewel ze God dienen, dienen ze naar hun verbeelding en opvattingen en zijn ze totaal ongeschikt om te dienen overeenkomstig Gods wil. Zij die het werk van de Heilige Geest niet kunnen volgen, begrijpen de wil van God niet en zij die de wil van God niet begrijpen, kunnen God niet dienen. God wil dienstbaarheid die naar Zijn eigen hart is. Hij wil geen dienstbaarheid die volgens opvattingen en naar het vlees zijn. Als mensen niet in staat zijn om de voetstappen van het werk van de Heilige Geest te volgen, dan leven ze te midden van opvattingen. De dienstbaarheid van zulke mensen is verstorend en hinderlijk, en dergelijke dienstbaarheid gaat in tegen God. Zodoende zijn zij, die niet in staat zijn om in Gods voetspoor te treden, niet in staat om God te dienen. Zij die niet in Gods voetspoor kunnen treden, gaan zeker tegen God in en zijn onverenigbaar met God. Het ‘volgen van het werk van de Heilige Geest’ betekent het begrijpen van Gods wil voor vandaag, het kunnen handelen in overeenstemming met de tegenwoordige eisen van God, het kunnen gehoorzamen en volgen van de God van vandaag, en het kunnen leven naar de meest recente uitspraken van God. Alleen zo iemand volgt het werk van de Heilige Geest en is in de stroom van de Heilige Geest. Zulke mensen zijn niet alleen in staat om Gods lof te ontvangen en God te zien, maar uit het nieuwste werk van God kunnen ze ook Gods gezindheid herleiden, en kennen ze de opvattingen en ongehoorzaamheid van de mens, en de natuur en het wezen van de mens. Bovendien kunnen ze in hun dienstbaarheid geleidelijk veranderingen in hun gezindheid teweegbrengen. Alleen zulke mensen kunnen God winnen en hebben echt de ware weg gevonden. Zij die geëlimineerd worden door het werk van de Heilige Geest, zijn mensen die niet in staat zijn om zich te voegen naar het nieuwste werk van God en die hiertegen in opstand komen. Dat zulke mensen openlijk tegen God in opstand komen, is omdat God een nieuw werk heeft gedaan en omdat het beeld van God niet overeenkomt met hun opvattingen. Hierdoor gaan zij openlijk tegen God in en oordelen zij over God, hetgeen ertoe leidt dat God een afkeer van hen krijgt en hen verwerpt. Het is niet eenvoudig om je de kennis van het nieuwste werk van God eigen te maken. Maar als mensen erop ingesteld zijn om

gehoorzaam te zijn aan het werk van God en dat zoeken, dan hebben ze de kans om God te zien en de nieuwste leiding van de Heilige Geest te ontvangen. Zij die opzettelijk tegen het werk van God ingaan, kunnen de verlichting van de Heilige Geest en de leiding van God niet ontvangen. Dus of mensen al dan niet het nieuwste werk van God kunnen ontvangen, hangt af van Gods genade, hun streven en hun intenties.

uit 'Ken Gods nieuwste werk en treed in Zijn voetspoor' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 398

Allen die in staat zijn om de tegenwoordige uitspraken van de Heilige Geest te gehoorzamen, zijn gezegend. Het maakt niet uit hoe zij waren of hoe de Heilige Geest in hen werkzaam was. Zij die het nieuwste werk hebben, zijn het meest gezegend en zij die het nieuwste werk niet kunnen volgen, worden geëlimineerd. God wil hen die het nieuwe licht kunnen aanvaarden en Hij wil hen die Zijn nieuwste werk kennen en aanvaarden. Waarom wordt gezegd dat jullie een ingetogen maagd moeten zijn? Een ingetogen maagd is in staat om het werk van de Heilige Geest te zoeken en de nieuwe dingen te begrijpen, en is bovendien in staat om oude opvattingen terzijde te leggen en vandaag gehoorzaam te zijn aan het werk van God. Deze groep mensen, die het nieuwste werk van vandaag aanvaardt, was voor het begin van de tijd door God voorbestemd en zij zijn de meest gezegende van alle mensen. Jullie horen rechtstreeks de stem van God en aanschouwen de verschijning van God, en dus, binnen de hemelen en de aarde en door alle eeuwen heen is niemand meer gezegend dan jullie, deze groep mensen. Dit is allemaal vanwege het werk van God, vanwege Gods voorbestemming en uitverkiezing, en door Gods genade. Konden jullie omstandigheden zijn als die van vandaag, als God Zijn woorden niet had gesproken? Derhalve moge alle glorie en lof God toekomen, want dit alles is omdat God jullie opricht. Kun je met deze dingen in gedachten nog steeds passief blijven? Heb je nog steeds niet voldoende kracht om op te staan?

Dat je het oordeel, de tuchting, de straffen en de loutering van Gods woorden kunt aanvaarden, en bovendien Gods opdrachten kunt aanvaarden, is aan het begin der tijden door God voorbestemd en zodoende hoef je je niet al te veel zorgen te maken als je wordt getuchtigd. Niemand kan het werk afnemen dat in jullie is gedaan en de zegeningen die in jullie zijn gelegd, en niemand kan ook maar iets afpakken dat aan jullie gegeven is. Mensen van religie zijn niet met jullie te vergelijken. Jullie zijn niet zeer onderlegd in de Bijbel en religieuze dogma's hebben jullie niet, maar omdat God in jullie gewerkt heeft, hebben jullie meer dan wie dan ook door alle eeuwen heen gewonnen en dat is jullie grootste zegen. Dientengevolge moeten jullie God zelfs nog meer toegewijd zijn en Hem nog trouwer zijn. Omdat God je opricht, moet je alles op alles zetten, moet je je gestalte sterken en gereed maken om de opdrachten van God te kunnen

accepteren. Je moet krachtig staan op de plek die God je gegeven heeft, ernaar streven iemand te worden van het volk van God, de training van het koninkrijk aanvaarden, gewonnen worden door God en uiteindelijk een glorieuze getuige van God worden. Beschik je over een dergelijke vastberadenheid? Als je over een dergelijke vastberadenheid beschikt, dan zul je uiteindelijk zeker gewonnen worden door God en een glorieuze getuige van God worden. Je moet begrijpen dat het de belangrijkste opdracht is om door God gewonnen te worden en een glorieuze getuige van God te worden. Dit is de wil van God.

uit 'Ken Gods nieuwste werk en treed in Zijn voetspoor' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 399

De huidige woorden van de Heilige Geest zijn de dynamiek van het werk van de Heilige Geest en de voortdurende verlichting van de mens van de Heilige Geest gedurende deze periode is de trend van het werk van de Heilige Geest. En welke trend is er tegenwoordig te zien in het werk van de Heilige Geest? Het is het leiderschap om de mensen te brengen tot het werk van God van vandaag en tot een normaal spiritueel leven. Er zijn verschillende stappen naar de toegang tot een normaal spiritueel leven:

1. Ten eerste moet je je hart storten in de woorden van God. Je moet Gods woorden uit het verleden niet najagen, je moet ze niet bestuderen of vergelijken met de woorden van vandaag. In plaats daarvan moet je je hart volledig storten in de huidige woorden van God. Als er mensen zijn die tegenwoordig nog steeds de woorden van God, spirituele boeken of andere preken uit het verleden willen lezen, die niet volgens de huidige woorden zijn van de Heilige Geest, dan zijn dat de domste mensen die er maar zijn. God verafschuwt zulke mensen. Als je bereid bent om het licht van de Heilige Geest van tegenwoordig te aanvaarden, stort je hart dan volledig in de huidige uitspraken van God. Dit is het eerste wat je moet doen.

2. Je moet bidden op het fundament van de woorden die God vandaag spreekt, binnengaan in de woorden van God, en communiceren met God, en je voornemens bekendmaken bij God, vaststellen van welke norm je volledig wilt nastreven.

3. Je moet een diepgaande toegang nastreven tot de waarheid volgens het huidige werk van de Heilige Geest. Houd niet vast aan de verouderde uitspraken en theorieën van het verleden.

4. Je moet ernaar streven door de Heilige Geest te worden aangeraakt en de woorden van God binnen te gaan.

5. Je moet ernaar streven het pad te betreden dat tegenwoordig door de Heilige Geest wordt bewandeld.

En hoe streef je naar een aanraking van de Heilige Geest? Het is essentieel om te leven naar Gods huidige woorden en te bidden op basis van Gods eisen. Als je zo bidt, zal de Heilige Geest je zeker aanraken. Als je niet zoekt op basis van de woorden die God vandaag spreekt, dan is het zinloos. Je moet bidden en zeggen: “O God! Ik ben opstandig en ben u zo veel schuldig. Ik ben ongehoorzaam en nooit in staat om u te behagen. O God, ik wil dat u mij redt. Ik wil tot het einde toe aan u dienstdoen. Voor u wil ik sterven. U oordeelt mij en tuchtigt mij en ik heb niets te klagen. Ik ben opstandig tegen u en verdien het om te sterven, zodat alle mensen uw rechtvaardige gezindheid zien in mijn dood.” Als je zo vanuit je hart bidt, zal God zeker naar je luisteren en je leiden. Als je niet bidt op basis van de huidige woorden van de Heilige Geest, dan zal de Heilige Geest je niet aanraken. Als je bidt naar Gods wil en in overeenstemming met wat God tegenwoordig wil doen, dan zeg je: “O God! Ik wil uw opdrachten aanvaarden en daarin trouw zijn, en ik ben bereid om mijn hele leven aan uw glorie toe te wijden, zodat alles wat ik doe, zal voldoen aan de normen van Gods volk. Dat mijn hart mag worden aangeraakt door u. Ik wil dat uw Geest mij voor altijd verlicht, zodat al wat ik doe Satan beschaamt en ik uiteindelijk word gewonnen door u.” Als je zo op zo’n manier bidt, op een manier waarop je de wil van God centraal stelt, zal de Heilige Geest onvermijdelijk Zijn werk in jou verrichten. Het maakt niet uit hoeveel woorden je gebruikt in je gebeden. Het gaat erom of je de wil van God omarmt. Misschien hebben jullie het volgende allemaal wel eens meegemaakt: soms bereikt de uitwerking van de Heilige Geest tijdens het gebed in een samenkomst een hoogtepunt, waardoor iedereen een kracht voelt opkomen. Sommige mensen wenen bitter en laten vol wroeging tranen voor God tijdens hun gebed. Anderen laten hun vastberadenheid zien en doen beloftes. Dit is het resultaat dat door het werk van de Heilige Geest volbracht moet worden. Nu is het van essentieel belang dat mensen hun hart volledig storten in de woorden van God. Richt je niet op de woorden die eerder zijn gesproken. Als je nog steeds vasthoudt aan wat vroeger was, zal de Heilige Geest niet in je werken. Zie je hoe belangrijk dit is?

Kennen jullie de weg die de Heilige Geest vandaag bewandelt? Bovengenoemde punten moeten nu en in de toekomst door de Heilige Geest volbracht worden. Ze beschrijven het pad dat door de Heilige Geest wordt bewandeld en de intrede waar de mens naar moet streven. Bij jouw intrede in het leven moet je op zijn allerminst je hart storten in de woorden van God en in staat zijn om het oordeel en de tuchting van Gods woorden te aanvaarden. Je hart moet verlangen naar God. Je moet trachten diep door te dringen tot de waarheid en de doelen die door God verlangd worden. Als je deze kracht in je hebt, dan laat dat zien dat je door God bent aangeraakt en je hart is begonnen zich te keren naar God.

De eerste stap van intrede in het leven is dat je je hart volledig stort in de woorden van God. De tweede stap is het aanvaarden van een aanraking van de Heilige Geest. Wat wordt bereikt met

het aanvaarden van een aanraking van de Heilige Geest? Een vermogen om naar een diepere waarheid te smachten, deze te zoeken en te onderzoeken, en een vermogen om op een positieve manier met God samen te werken. Tegenwoordig werk je samen met God. Dat wil zeggen dat je streven, je gebeden en jouw communicatie van Gods woorden een doel hebben en jij je plicht doet naar Gods maatstaven. Alleen dit is samenwerken met God. Als je het er alleen maar over hebt om God daden te laten verrichten, maar zelf geen actie onderneemt, en niet bidt en niet zoekt, kun je dat dan samenwerking noemen? Als je niets van samenwerking in je hebt en verstoken bent van training om ergens in te treden dat een doel heeft, dan werk je niet samen. Sommige mensen zeggen: “Alles hangt af van Gods voorbeschikking. Alles wordt door God zelf gedaan. Als God het niet doet, hoe kan de mens het dan doen?” Gods werk is normaal en geheel niet bovennatuurlijk. De Heilige Geest werkt alleen door jouw actieve zoeken, want God dwingt de mens niet. Je moet God de gelegenheid bieden om te werken en als je daar niet naar streeft of daar niet binnengaat en er geen greintje verlangen in je hart is, dan heeft God geen kans om te werken. Hoe kun je dan streven naar Gods aanraking? Door gebed en dicht bij God komen. Maar onthoud dat het belangrijkste is dat het moet zijn op basis van de woorden die God spreekt. Wanneer je vaak door God wordt aangeraakt, ben je geen slaaf van het vlees. Man, vrouw, kinderen en geld; deze zijn allemaal niet in staat om je te ketenen. Je wilt alleen de waarheid najagen en leven voor God. Op dat moment ben je iemand die leeft in het rijk der vrijheid.

uit ‘Ken Gods nieuwste werk en treed in Zijn voetspoor’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Dagelijkse woorden van God Fragment 400

God is vastbesloten de mens compleet te maken. Vanuit welk perspectief Hij ook spreekt, het is altijd omwille van het vervolmaken van deze mensen. Woorden die worden gesproken vanuit het perspectief van de Geest zijn voor de mens moeilijk te begrijpen en de mens is niet in staat een pad voor zijn oefening te vinden, omdat zijn begripsvermogen beperkt is. Het werk van God bereikt verschillende effecten en met elke stap die Hij in het werk zet, heeft Hij een doel. Daarnaast is het noodzakelijk dat Hij vanuit verschillende perspectieven spreekt, want alleen zo kan Hij de mens vervolmaken. Als Hij Zijn stem alleen vanuit het perspectief van de Geest zou laten klinken, zou het onmogelijk zijn dat deze fase van Gods werk zou kunnen worden voltooid. Afgaande op de toon waarmee Hij spreekt, kun je opmaken hoe vastbesloten Hij is om deze groep mensen compleet te maken. Wat zou voor elk van degenen die door God wensen te worden vervolmaakt de eerste stap zijn die zou moeten worden gezet? Allereerst moet je het werk van God leren kennen. Nu er nieuwe methoden geïntroduceerd zijn in Gods werk, en het tijdperk is overgegaan, is ook de manier waarop God werkt, veranderd en de manier waarop God spreekt, is ook anders. Momenteel is niet alleen Zijn werkmethode veranderd, maar ook het

tijdperk. Nu is het Tijdperk van het Koninkrijk, een voorsmaak van het Tijdperk van het Duizendjarig Koninkrijk – wat ook het Tijdperk van het Woord is – dat wil zeggen een tijdperk waarin God vele manieren van spreken gebruikt om de mens te vervolmaken en Hij vanuit verschillende perspectieven spreekt om de mens te onderhouden. Vanaf het moment dat de tijd overgaat in het Tijdperk van het Duizendjarig Koninkrijk zal God beginnen het woord te gebruiken om de mens te vervolmaken, de mens in staat te stellen binnen te gaan in de werkelijkheid van het leven en de mens naar het juiste pad te leiden. De mens heeft zo vele stappen van Zijn werk ervaren en heeft gezien dat het werk van God niet onveranderd blijft maar zich onophoudelijk verder evolueert en verdiept. Het evolueert en verdiept. Nadat mensen het zo lang hebben ervaren is het werk meerdere malen op de schop gegooid, en steeds weer opnieuw en opnieuw veranderd. Maar hoeveel het ook verandert, het wijkt nooit af van Gods doel om redding te brengen aan de mensheid. Zelfs na duizenden veranderingen te hebben ondergaan dwaalt het nooit af van zijn oorspronkelijke doel. Hoe de methodiek van Gods werk ook mag veranderen, dit werk wijkt nooit af van de waarheid of van het leven. De veranderingen in de methode waarmee het werk wordt gedaan, brengen slechts een verandering van de vorm van het werk en het perspectief van waaruit wordt gesproken met zich mee, geen verandering van de centrale doelstelling van Zijn werk. Veranderingen in de toonzetting en de werkmethode zijn bedoeld om een effect te bereiken. Een verandering in de toonzetting betekent geen verandering in de doelstelling of het principe achter het werk. Wanneer de mens in God gelooft, is zijn primaire doel het leven te zoeken. Als je in God geloofd en toch nog niet het leven zoekt of naar waarheid of kennis van God streeft, dan is dit geen geloof in God! Dat je er nog steeds naar streeft het koninkrijk binnen te gaan om koning te zijn – is dat realistisch? Ware liefde voor God bereiken door het leven te zoeken – alleen dit is werkelijkheid. Het streven en het beoefenen van waarheid – deze dingen zijn allemaal werkelijkheid. Ervaar de woorden van God terwijl je Zijn woorden leest: op deze manier zul je de kennis van God begrijpen door werkelijke ervaring. Dit is een oprechte vorm van streven.

uit 'Het Tijdperk van het Koninkrijk is het Tijdperk van het Woord' in 'Het Woord verschijnt in het vlees

Dagelijkse woorden van God Fragment 401

Nu is het Tijdperk van het Koninkrijk. Of je leven is binnengegaan in dit nieuwe tijdperk hangt af van of je bent binnengegaan in de realiteit van Gods woorden en of Zijn woorden je geloof zijn geworden, je liefde, en de werkelijkheid van je leven. Het woord van God is bekend geworden aan elk mens zodat, uiteindelijk, alle mensen op de wereld van het woord zullen leven en het woord van God elk mens van binnenuit zal verlichten en illumineren. Als je tijdens deze periode haastig en achteloos bent bij het lezen van Gods woord en niet in Zijn woord bent

geïnteresseerd, toont dat aan dat er iets mis is met je toestand. Als je niet in staat bent binnen te gaan in het Tijdperk van het Woord zal de Heilige Geest niet in je werken. Als je binnengaat in dit tijdperk zal Hij Zijn werk uitvoeren. Wat kun je doen op het moment dat dit Tijdperk van het Woord begint zodat je in staat zult zijn het werk van de Heilige Geest te verwerven? In dit tijdperk zal God deze werkelijkheid onder jullie bewerkstelligen: dat elk mens zal leven uit het woord van God, in staat zal zijn de waarheid in de praktijk te brengen en God oprecht zal liefhebben; dat alle mensen het woord van God als grondslag en als hun werkelijkheid zullen gebruiken en harten vol eerbied voor God zullen hebben; en dat, door de beoefening van het woord van God, de mens samen met God koninklijke macht zal uitoefenen. Het is dit werk dat God gaat bewerkstelligen. Kun je doorgaan zonder het lezen van het woord van God? Er zijn er velen die nu voelen dat ze nog geen dag of twee zouden kunnen zonder het woord van God te lezen. Zij moeten Zijn woord elke dag lezen en als er geen tijd is zal het luisteren naar Zijn woord ook volstaan. Dit is het gevoel dat de Heilige Geest de mens geeft en dit is de manier waarop Hij de mens in beweging zet. Dat wil zeggen, Hij bestuurt de mens door woorden zodat de mens kan binnengaan in de werkelijkheid van het woord van God. Als je, na slechts één dag niet van het woord van God te hebben gegeten of gedronken, duisternis en dorst voelt en je dit onaanvaardbaar vindt, dan toont dit aan dat je bent geraakt door de Heilige Geest en dat Hij Zich niet van je heeft afgewend. Je bent dan een van degenen die zich in deze stroom bevindt. Als je echter na een dag of twee niet van het woord van God te hebben gegeten en gedronken helemaal niets voelt en geen dorst hebt, noch je ook maar enigszins geraakt voelt, dan toont dit aan dat de Heilige Geest Zich van je heeft afgewend. Dit betekent dat er iets mis is met je innerlijke toestand, je bent het Tijdperk van het Woord niet binnengaan en je bent iemand die achterop is geraakt. God gebruikt het woord om de mens te besturen. Je voelt je goed als je van het woord van God eet en drinkt en als dit niet het geval is, heb je geen pad om te volgen. Het woord van God wordt het voedsel van de mens en de kracht die hem drijft. De Bijbel zegt “De mens leeft niet van brood alleen, maar van ieder woord dat klinkt uit de mond van God”. Dit is het werk dat God op dit moment zal voltooien. Hij zal deze waarheid in jullie realiseren. Hoe komt het dat de mensen in het verleden vele dagen konden leven zonder het woord van God te lezen en toch gewoon konden eten en werken? En waarom is dat nu niet het geval? In dit tijdperk gebruikt God primair het woord om allen te besturen. Door het woord van God wordt de mens geoordeeld en vervolmaakt, en uiteindelijk opgenomen in het koninkrijk. Alleen het woord van God kan het leven van de mens onderhouden en alleen het woord van God kan de mens licht en een pad ter oefening geven, vooral in het Tijdperk van het Koninkrijk. Zolang je dagelijks eet en drinkt van Zijn woord, zonder af te wijken van de werkelijkheid van het woord van God, zal God je kunnen vervolmaken.

Dagelijkse woorden van God Fragment 402

Als je leven zoekt, kun je geen haast hebben om succes te behalen. Levensgroei voltrekt zich niet in slechts een dag of twee. Het werk van God is normaal en praktisch, en het doorloopt noodzakelijkerwijs een proces. De vleesgeworden Jezus had drieëndertig en een half jaar nodig om Zijn kruisigingswerk te volbrengen: Hoeveel te meer geldt dit voor het zuiveren van de mens en het transformeren van zijn leven! Dit is werk wat het allermoeilijkst is. Het is ook geen eenvoudige taak een normaal mens die God manifesteert te maken. Dit geldt in het bijzonder voor de mensen die geboren zijn in de natie van de grote rode draak, die van een laag kaliber zijn en Gods woord en werk voor een lange periode nodig hebben. Wees dus niet ongeduldig om snel resultaten te zien. Je moet proactief zijn bij het eten en drinken van Gods woorden en meer werk stoppen in de woorden van God. Wanneer je klaar bent met het lezen van Zijn woorden, moet je in staat zijn ze werkelijk in praktijk te brengen en te groeien in kennis, inzicht, onderscheiding en wijsheid van de woorden van God. Hierdoor zul je veranderen zonder het je te realiseren. Als je het tot je principe kunt maken het woord van God te eten en te drinken, het te lezen, het te leren kennen, het te ervaren en het te beoefenen, zul je volwassen worden zonder je het te realiseren. Er zijn mensen die zeggen dat ze niet in staat zijn het woord van God in praktijk te brengen zelfs na het te hebben gelezen. Waarom heb je zo'n haast? Wanneer je een zekere gestalte bereikt, zul je in staat zijn Zijn woorden in de praktijk te brengen. Zegt een vier- of vijfjarig kind dat hij niet in staat is zijn ouders te ondersteunen of te eren? Je zou in staat moeten zijn te weten wat je huidige gestalte is. Breng in praktijk wat je in praktijk kunt brengen en voorkom dat je iemand bent die het management van God verstoort. Eet en drink gewoon Gods woorden en maak dat vanaf nu tot je principe. Maak je voorlopig geen zorgen over de vraag of God je compleet kunt maken. Verdiep je daar nog niet in. Eet en drink gewoon Gods woorden zoals ze tot je komen, en God zal zeker in staat zijn je compleet te maken. Er is echter een principe waar je je aan moet houden als je Zijn woord eet en drinkt. Doe het niet blind, maar zoek aan de ene kant liever de woorden op die je moet leren kennen, dat wil zeggen, die betrekking hebben op visie, en zoek aan de andere kant naar dat wat je in de praktijk moet brengen, dat wil zeggen, datgene waar je binnen moet gaan. Eén aspect heeft te maken met kennis en het andere met naar binnen gaan. Zodra je beide hebt begrepen, dat wil zeggen, wanneer je hebt begrepen wat je zou moeten weten en wat je zou moeten beoefenen, dan zul je weten hoe je het woord van God moet eten en drinken.

Dagelijkse woorden van God Fragment 403

In de toekomst zal spreken over het woord van God het principe zijn dat je spreken moet leiden. Normaal gesproken zouden jullie als jullie samenkomen moeten communiceren over het woord van God, Gods woord tot inhoud van jullie interacties moeten nemen en moeten spreken over wat jullie over het woord van God weten, hoe jullie Zijn woord in de praktijk brengen en hoe de Heilige Geest werkt. Alles wat je hoeft te doen te communiceren over het woord van God, en de Heilige Geest zal je illumineren. Om een wereld van Gods woord te scheppen, vereist dit samenwerking van de mens. Als je dit niet binnengaat, heeft God geen manier om te werken. Als je je mond dichthoudt en niet over Zijn woord spreekt, heeft God geen manier om je te illumineren. Spreek wanneer je niet met iets anders bezig bent over het woord van God en zeg niet zomaar wat! Laat je leven vervuld zijn met het woord van God – alleen dan ben je een vrome gelovige. Zelfs als je communicatie oppervlakkig is – dat is geen probleem. Zonder het oppervlakkige zou er geen diepte zijn. Er is een proces dat moet worden ondergaan. Door je training begrijp je de illuminatie van de Heilige Geest over je, en hoe je effectief van het woord van God eet en drinkt. Na een interval waarin je zoekende bent, zul je de realiteit van het woord van God binnengaan. Alleen als je de beslissing hebt genomen mee te werken, zul je het werk van de Heilige Geest kunnen ontvangen.

Het principe van het eten en drinken van het woord van God kent twee aspecten: Het ene heeft te maken met kennis en het andere met binnengaan. Welke woorden zou je moeten leren kennen? Je moet de woorden leren kennen die te maken hebben met visie (zoals, de woorden die te maken hebben met welk tijdperk Gods werk nu is binnengegaan, wat God nu wil bereiken, wat vleeswording is, enzovoort; al deze dingen hebben te maken met visie). Wat wordt bedoeld met het pad dat de mens zou moeten ingaan? Dit verwijst naar de woorden van God die de mens moet beoefenen en waarin hij moet binnengaan. De bovenstaande zaken zijn de twee aspecten van het eten en drinken van het woord van God. Eet en drink van nu af aan het woord van God op deze manier. Als je een duidelijk begrip hebt van de woorden die met visie te maken hebben, dan is het niet nodig de hele tijd te blijven lezen. Van primair belang is dat je meer van de woorden eet en drinkt over het binnengaan, zoals hoe je je hart tot God wendt, hoe je je hart voor God tot rust brengt en hoe je het vlees verzaakt. Dit zijn de dingen die je in de praktijk zou moeten brengen. Zonder te weten hoe het woord van God moet worden gegeten en gedronken, is ware communicatie niet mogelijk. Zodra je weet hoe je van Zijn woord eet en drinkt en hebt begrepen wat de hoofdzaak is, zal de communicatie vrij worden. Welke kwesties ook te berde worden gebracht, je zult er communicatie over kunnen hebben en de werkelijkheid kunnen begrijpen. Communiceren over het woord van God zonder de werkelijkheid te bezitten, betekent dat je niet in staat bent te begrijpen wat de hoofdzaak is. Dit toont aan dat je niet weet hoe je van Zijn woord eet en drinkt. Sommigen voelen misschien vermoeidheid wanneer ze het woord van

God lezen. Dat is geen normale gesteldheid. Het is normaal dat je nooit moe wordt van het lezen van Gods woord, dat je er altijd naar dorst en het woord van God altijd als goed ervaart. Dit is hoe iemand die echt is binnengegaan van het woord van God eet en drinkt. Wanneer je voelt dat het woord van God uitzonderlijk praktisch is en precies dat is waarin je zou moeten binnengaan, wanneer je voelt dat Zijn woord bijzonder behulpzaam en nuttig voor de mens is en dat het de voorziening van het leven van de mens uitmaakt, dan is het de Heilige Geest die je dit gevoel geeft en is het de Heilige Geest die je aanraakt. Dit bewijst dat de Heilige Geest in je werkt en dat God Zich niet van je heeft afgewend. Sommige mensen, als ze zien dat God altijd spreekt, worden moe van Zijn woorden en denken dat het niet uitmaakt of ze Zijn woorden wel of niet lezen. Dat is geen normale gesteldheid. Het ontbreekt hen aan een hart dat ernaar dorst binnen te gaan in de werkelijkheid en zulke mensen dorsten er niet naar te worden vervolmaakt, noch hechten er belang aan. Wanneer je voelt dat je niet naar het woord van God dorst, toont dat aan dat je niet in een normale gesteldheid bent. In het verleden was het zo dat je kon bepalen of God Zich van je had afgewend door je af te vragen of je innerlijke vrede voelde en of je vreugde ervoer. Nu gaat het erom of je dorst naar het woord van God, of Zijn woord je werkelijkheid is, of je trouw bent en of je in staat bent alles voor God te doen wat je kan. Met andere woorden, de mens wordt beoordeeld op basis van de realiteit van het woord van God. God richt Zijn woord op de hele mensheid. Als je bereid bent het te lezen, zal Hij je verlichten, maar als je er niet toe bereid bent, zal Hij dit niet doen. God verlicht degenen die hongeren en dorsten naar rechtvaardigheid en degenen die Hem zoeken. Sommigen zeggen dat God hen niet verlicht ondanks dat ze Zijn woord lezen. Maar op welke manier las je de woorden? Als je Zijn woorden las op de manier waarop een ruiter op een paard naar bloemen kijkt en geen belang hechtte aan de werkelijkheid, hoe zou God je dan hebben kunnen verlichten? Hoe kan iemand die Gods woord niet koestert door Hem worden vervolmaakt? Als je het woord van God niet koestert, dan zul je noch waarheid noch werkelijkheid bezitten. Als je Zijn woord koestert, dan zul je in staat zijn de waarheid in praktijk te brengen. Alleen dan zul je werkelijkheid bezitten. Dit is de reden waarom je te allen tijde moet eten en drinken van het woord van God, of je het nu druk hebt of niet, of de omstandigheden nu ongunstig zijn of niet, en of je nu wordt beproefd of niet. Al met al is het woord van God de basis van het bestaan van de mens. Niemand kan zich afwenden van Zijn woord, maar moet Zijn woord eten, net zoals iemand de drie maaltijden van de dag moet eten. Kan het worden vervolmaakt en gewonnen door God een eenvoudige zaak zijn? Of je het op dit moment nu begrijpt of niet, en of je nu inzicht in het werk van God hebt of niet, je moet zo veel mogelijk eten en drinken van het woord van God. Dit is op een proactieve manier binnengaan. Haast je na het woord van God te hebben gelezen datgene waarin je kunt binnengaan in de praktijk te brengen, en zet even opzij wat je nog niet kunt. Er is misschien veel van het woord van God dat je in het begin nog niet begrijpt, maar na twee of drie maanden,

misschien zelfs een jaar, zul je het wel begrijpen. Waarom is dit zo? Dit is omdat God de mens niet in een dag of twee volmaakt kan maken. Wanneer je Zijn woord leest zul je het meestal niet gelijk begrijpen. Op dat moment lijkt het niet meer dan louter tekst en alleen na een ervaringsvolle periode zul je in staat zijn het te begrijpen. God heeft zoveel gesproken dat je je uiterste best moet doen om van Zijn woord te eten en te drinken, en dan, onbewust, zul je het gaan begrijpen en zal de Heilige Geest je onbewust verlichten. Wanneer de Heilige Geest een mens verlicht, is dat vaak zonder dat de mens zich daarvan bewust is. Hij verlicht en leidt je wanneer je dorst en zoekt. Het principe volgens welke de Heilige Geest werkt is gecentreerd op het woord van God waarvan je eet en drinkt. Al degenen die geen belang hechten aan het woord van God en altijd een andere houding aannemen ten opzichte van Zijn woord, die in hun verwaasdheid denken dat het niet uitmaakt of ze Zijn woord lezen of niet, zijn degenen die geen werkelijkheid bezitten. Noch het werk van de Heilige Geest, noch Zijn verlichting kan in zo'n persoon worden gezien. Zulke mensen drijven slechts met de stroom mee, schijnheiligen zonder werkelijke kwalificaties, zoals meneer Nanguo uit de gelijkenis.^[a]

uit 'Het Tijdperk van het Koninkrijk is het Tijdperk van het Woord' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Voetnoot:

a. De originele tekst bevat niet de frase "van de gelijkenis".

Dagelijkse woorden van God Fragment 404

Zodra het woord van God weerklinkt, moet je het onmiddellijk ontvangen en ervan eten en drinken. Het maakt niet uit hoeveel je begrijpt, het enige standpunt dat je moet vasthouden is dat je Zijn woord moet eten en drinken, kennen en beoefenen. Dit is iets dat je zou moeten kunnen doen. Maak je geen zorgen over hoe groot je gestalte kan worden, focus je eenvoudig op het eten en drinken van Zijn woord. Dit is iets waar de mens aan zou moeten meewerken. Je geestelijke leven bestaat hoofdzakelijk uit het proberen binnen te gaan in de realiteit van het eten en drinken van Gods woorden en deze in praktijk te brengen. Het is niet jouw zaak je op iets anders te focussen. Kerkleiders zouden in staat moeten zijn al hun broeders en zusters te leiden, zodat ze weten hoe Gods woorden te eten en drinken. Dit is de verantwoordelijkheid van elke kerkleider. Of ze nu jong of oud zijn, ze zouden allemaal het eten en drinken van Gods woorden belangrijk moeten vinden en Zijn woorden in hun harten moeten bewaren. Deze werkelijkheid binnengaan, betekent het Tijdperk van het Koninkrijk binnengaan. De meeste mensen voelen tegenwoordig dat ze niet kunnen leven zonder het woord van God te eten en te drinken, en voelen, op welk moment dan ook, dat Zijn woord nieuw is. Dit betekent dat de mens zich op het juiste pad begint te begeven. God gebruikt het woord om Zijn werk te doen en de mens te onderhouden. Wanneer iedereen verlangt en dorst naar het woord van God zal de mensheid in de wereld van Zijn woord

binnengaan.

God heeft veel gesproken. Hoeveel daarvan ken je? Bij hoeveel ben je binnengegaan? Als een kerkleider zijn broeders en zusters niet de werkelijkheid van het woord van God binnenleidt, dan heeft hij zijn plicht verzaakt en is hij er niet in geslaagd zijn verantwoordelijkheden te vervullen! Of je begrip nu diep of oppervlakkig is, ongeacht de mate waarin je begrijpt, dien je te weten hoe je van Zijn woord eet en drinkt. Je moet belang hechten aan Zijn woord en het belang en de noodzaak van het eten en drinken ervan begrijpen. Wanneer je, nu God zo veel heeft gesproken, van Zijn woord niet eet en drinkt en niet op zoek gaat of Zijn woord in de praktijk brengt, kan dit geen geloof in God genoemd worden. Omdat je in God gelooft, moet je van Zijn woord eten en drinken, Zijn woord ervaren en uit Zijn woord leven. Alleen dit kan geloof in God worden genoemd! Als je met je mond zegt dat je in God gelooft, maar toch geen van Zijn woorden in de praktijk kunt brengen of enige werkelijkheid voort kunt brengen, wordt dit geen geloven in God genoemd. Dit is eerder “brood zoeken om honger te stillen.” Alleen maar praten over triviale getuigenissen, nutteloze dingen en oppervlakkige zaken, zonder ook maar het minste beetje werkelijkheid te bezitten: deze dingen vormen geen geloof in God en je hebt eenvoudig het juiste pad om in God te geloven niet gevonden. Waarom moet je zo veel mogelijk van Gods woorden eten en drinken? Als je niet van Zijn woorden eet en drinkt, maar er alleen naar streeft naar de hemel op te stijgen, is dat dan geloven in God? Wat is de eerste stap die iemand die in God gelooft moet zetten? Via welk pad vervolmaakt God de mens? Kan je worden vervolmaakt zonder het woord van God te eten en te drinken? Kun je worden beschouwd als iemand van het koninkrijk zonder dat het woord van God als je werkelijkheid dient? Wat betekent geloof in God precies? Gelovigen in God moeten, op z'n minst, aan de buitenkant goed gedrag tonen; het belangrijkste is het woord van God te bezitten. Je kunt je in geen geval ooit van Zijn woord afkeren. God kennen en Zijn wil vervullen, worden beide bereikt door Zijn woord. In de toekomst zal elke natie, denominatie, religie en sector worden overwonnen door het woord. God zal rechtstreeks spreken en alle mensen zullen het woord van God in hun handen houden. Op deze manier zal de mensheid worden vervolmaakt. Van binnen en buiten, het woord van God doordringt alles: De mensheid zal Gods woord spreken met hun monden, in overeenstemming met Gods woord beoefenen, het woord van God in zich bewaren en van binnen en buiten doordrenkt blijven van Gods woord. Aldus zal de mensheid worden vervolmaakt. Degenen die de wil van God vervullen en van Hem kunnen getuigen, dat zijn de mensen die het woord van God als hun werkelijkheid bezitten.

Het binnengaan in het Tijdperk van het Woord, dat wil zeggen het Tijdperk van het Duizendjarig Koninkrijk, is het werk dat op dit moment wordt voltooid. Oefen je van nu af aan in het aangaan van communicatie over het woord van God. Alleen door het woord van God te

eten en te drinken alsmede het te ervaren, zullen jullie het woord van God op natuurlijke wijze kunnen naleven. Je moet wat praktische ervaring overleggen om anderen te overtuigen. Als je de realiteit van het woord van God niet kunt naleven, zal niemand worden overtuigd! Al degenen die door God zijn gebruikt, zijn mensen die de realiteit van het woord van God ervaren. Als je deze realiteit niet kunt overleggen, zou dit aantonen dat de Heilige Geest niet in je heeft gewerkt en je niet bent vervolmaakt. Dit is het belang van het woord van God. Hebben jullie een hart dat dorst naar het woord van God? Degenen die dorsten naar het woord van God dorsten naar waarheid, en alleen zulke mensen zijn door God gezegend. In de toekomst zullen er nog veel meer woorden zijn die God tegen alle religies en alle denominaties zal spreken. Hij spreekt en laat Zijn stem eerst onder jullie horen om jullie compleet te maken voordat Hij verder gaat en spreekt en Zijn stem laat horen onder de heidenen om hen te overwinnen. Door het woord zullen allen echt en volledig worden overtuigd. Door het woord van God en Zijn openbaringen neemt de verdorven gezindheid van de mens af, hij heeft het uiterlijk van een mens, en zijn opstandige gezindheid vermindert ook. Het woord werkt met gezag in de mens en overwint de mens in het licht van God. Het werk dat God zal doen in het huidige tijdperk, alsmede de keerpunten van Zijn werk, kunnen alle worden gevonden in Zijn woord. Als je Zijn woord niet leest, zul je niets begrijpen. Door je eigen eten en drinken van Zijn woord, door communicatie aan te gaan met je broeders en zusters, en door je huidige ervaring, zal je kennis van het woord van God groeien en uitgebreid worden. Alleen op deze manier zul je in staat zijn het waarlijk in werkelijkheid uit te leven.

uit 'Het Tijdperk van het Koninkrijk is het Tijdperk van het Woord' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 405

Ik heb eerder gezegd: "Allen die zich richten op het aanschouwen van tekenen en wonderen, zullen verlaten worden; zij zijn niet degenen die vervolmaakt zullen worden." Ik heb zoveel woorden gesproken, maar toch heeft de mens geen enkele kennis van dit werk, en nu we bij dit punt zijn aangekomen, vraagt de mens nog steeds om tekenen en wonderen. Bestaat je geloof in God uit het najagen van tekenen en wonderen, of is het om het leven te verkrijgen? Jezus sprak ook vele woorden, waarvan sommige nu nog in vervulling moeten gaan. Kun je zeggen dat Jezus God niet is? God getuigde dat Hij Christus was en de geliefde Zoon van God. Kun je dit ontkennen? Vandaag de dag spreekt God alleen woorden en als je niet tot grondige kennis in staat bent, kun je geen standhouden. Geloof je in Hem, omdat Hij God is, of geloof je in Hem op basis van het feit of Zijn woorden wel of niet in vervulling zijn gegaan? Geloof je in tekenen en wonderen, of geloof je in God? Hij laat vandaag de dag geen tekenen en wonderen zien, is Hij echt God? Als de woorden die Hij spreekt niet in vervulling gaan, is Hij echt God?

Wordt het wezen van God bepaald door het wel of niet in vervulling gaan van de woorden die Hij spreekt? Hoe komt het dat sommige mensen altijd wachten op het in vervulling gaan van de woorden van God voordat ze in Hem geloven? Betekent dit niet dat zij Hem niet kennen? Alle mensen die zulke opvattingen hebben, zijn mensen die God ontkennen. Zij gebruiken opvattingen om God te beoordelen. Als de woorden van God in vervulling zijn gegaan, geloven ze in God, en als ze niet in vervulling zijn gegaan, geloven ze niet in God. En ze zijn altijd op zoek naar het zien van tekenen en wonderen. Zijn zij niet de Farizeeërs van deze tijd? Of je wel of geen stand kunt houden, hangt af van het feit of je de echte God wel of niet kent, dat is van cruciaal belang! Hoe groter de werkelijkheid van Gods woord in jou is, hoe groter jouw kennis van de werkelijkheid van God is en hoe beter je in staat bent om stand te houden tijdens beproevingen. Hoe meer je je richt op het zien van tekenen en wonderen, hoe minder je in staat zal zijn om stand te houden en hoe meer je zult terugvallen tijdens beproevingen. Teken en wonderen vormen niet het fundament, alleen de werkelijkheid van God is leven. Sommige mensen kennen de gevolgen niet die door het werk van God bewerkstelligd zullen worden. Zij brengen hun dagen door in verwarring en niet met het najagen van kennis van het werk van God. Zij vragen altijd dat God hun verlangens vervult en pas daarna kunnen zij serieus zijn in hun geloof. Zij zeggen dat ze het leven na zullen jagen als de woorden van God in vervulling zijn gegaan, maar dat als Zijn woorden niet in vervulling gaan, dat zij met geen mogelijkheid het leven na kunnen jagen. De mens denkt dat het geloof in God bestaat uit het streven naar het aanschouwen van tekenen en wonderen en het streven naar het opstijgen naar de hemel en de derde hemel. Er is niemand die zegt dat zijn geloof in God bestaat uit zijn streven om de werkelijkheid binnen te gaan, het leven na te jagen en het streven om God toe te behoren. Welke waarde heeft een dergelijk streven? Zij die de kennis van God en de tevredenheid van God niet najagen, zijn mensen die niet in God geloven, zij zijn mensen die God lasteren!

Begrijpen jullie nu wat geloof in God inhoudt? Bestaat het geloof in God uit het aanschouwen van tekenen en wonderen? Of het opstijgen naar de hemel? Geloven in God is helemaal niet gemakkelijk. Dat soort religieuze praktijken zouden weggevaagd moeten worden; het najagen van het genezen van zieken en uitdrijven van demonen, het richten op tekenen en wonderen, het meer begeren naar Gods genade, vrede en vreugde, het najagen van vooruitzichten en geneugten van het vlees – dit zijn religieuze praktijken en dit soort religieuze praktijken zijn een vaag soort geloof. Wat houdt een oprecht geloof in God in vandaag de dag? Het is het accepteren van Gods woord als werkelijkheid in jouw leven en God leren kennen vanuit Zijn woord zodat je Hem waarlijk lief zult hebben. Voor de duidelijkheid: door het geloof in God zul je God gehoorzamen, God liefhebben en de plicht vervullen die van Gods schepselen verlangd wordt. Dat is het doel van het geloof in God. Je moet kennis verwerven over de beminnelijkheid

van God, over hoe God het waard is om geëerd te worden en hoe Hij in Zijn schepselen het reddingswerk uitvoert en hen vervolmaakt. Dit zijn nog maar de meest noodzakelijke dingen bij je geloof in God. Geloof in God betekent in de eerste plaats dat je een ommekeer maakt van een leven van het vlees naar een leven waarin je God liefhebt; van leven in verdorvenheid naar leven binnen het leven van Gods woorden. Je komt onder Satans domein vandaan en leeft onder de zorg en de bescherming van God, het is in staat zijn om God te gehoorzamen en niet het vlees, God je hele hart toevertrouwen, God jou laten vervolmaken en jezelf bevrijden van de verdorven satanische gezindheid. In de eerste plaats is geloven in God het zichtbaar laten worden van de kracht en de glorie van God in jou, zodat je Gods wil gaat doen, Gods plan volbrengt en in staat bent om van God te getuigen ten overstaan van Satan. Het zien van tekenen en wonderen mag niet de reden van je geloof in God zijn, ook het belang van je eigen vlees mag geen reden zijn. Het moet voortkomen uit het streven om God te leren kennen en Hem te kunnen gehoorzamen en om net als Petrus Hem te gehoorzamen tot in de dood. Dat is het belangrijkste om het geloof te behalen. Je eet en drinkt van het woord van God om God te leren kennen en om God welgevallig te zijn. Door het woord van God te eten en drinken, vergroot je je kennis van God, en alleen dan kun je Hem gehoorzamen. Alleen met kennis van God kun je Hem liefhebben, en dit is het doel dat een mens in zijn geloof in God zou moeten hebben. Wanneer je met je geloof in God altijd probeert om tekenen en wonderen te zien, dan is het uitgangspunt van je geloof in God verkeerd. Geloof in God betekent in de eerste plaats dat je Gods woord accepteert als de werkelijkheid van het leven. Alleen door de woorden van Gods mond in de praktijk te brengen en deze in jezelf uit te dragen, bereik je het doel van God. Door het geloven in God zou de mens ernaar moeten streven om door God vervolmaakt te worden, zich te kunnen overgeven aan God en God volledig te gehoorzamen. Als je God zonder klagen kunt gehoorzamen, je bewust bent van Gods verlangens, de gestalte van Petrus bereikt en de stijl van Petrus bezit waar God over sprak, dan is dat het moment waarop je succesvol bent in het geloof in God en laat je daarmee zien dat je aan God toebehoort.

uit 'Alles wordt volbracht door het woord van God' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Intrede in het leven 2

Dagelijkse woorden van God Fragment 406

De manier waarop mensen in God geloven, van God houden en God tevredenstellen is door de Geest van God aan te raken met hun hart en zo Zijn voldoening te verkrijgen, en door hun hart te gebruiken om contact te maken met Gods woorden en zo bewogen te worden door de Geest van God. Als je een normaal geestelijk leven wilt verkrijgen en een normale relatie met God wilt aangaan, moet je eerst je hart aan Hem geven. Pas wanneer je je hart hebt gestild tegenover Hem

en je hele hart in Hem hebt uitgestort, zul je geleidelijk aan een normaal geestelijk leven kunnen ontwikkelen. Als mensen, in hun geloof in God, hun hart niet aan Hem geven en als hun hart niet in Hem is en zij Zijn last niet als de hunne behandelen, dan is alles wat ze doen een daad van misleiding van God, een daad die typisch is voor religieuze mensen en die niet door God geprezen kan worden. God kan niets winnen van dit soort persoon; dit soort persoon kan alleen dienen als contrast voor Gods werk, zoals een versiering in het huis van God, iets wat overbodig en nutteloos is. God maakt geen gebruik van dit soort persoon. In zulke personen is er niet alleen geen gelegenheid voor het werk van de Heilige Geest, maar heeft zelfs hun vervolmaking geen enkele waarde. Dit soort persoon is, om de waarheid te zeggen, een lopend lijk. Zulke mensen hebben niets wat door de Heilige Geest kan worden gebruikt, maar zijn integendeel allemaal tot eigendom van Satan gemaakt en diep verdorven door Satan. God zal deze mensen verwijderen. Op dit moment, bij het gebruiken van mensen, gebruikt de Heilige Geest niet alleen die delen van hen die wenselijk zijn om dingen gedaan te krijgen; Hij vervolmaakt en verandert ook hun ongewenste delen. Als je hart in God kan worden uitgestort en stil kan blijven tegenover Hem, zul je de kans en de bekwaamheid hebben om door de Heilige Geest te worden gebruikt, om de verlichting en illuminatie van de Heilige Geest te ontvangen en, bovendien, de kans hebben dat de Heilige Geest je tekortkomingen vergoedt. Wanneer je je hart aan God geeft, kun je aan de positieve kant dieper intreden en een hoger niveau van inzicht verwerven, maar zul je aan de negatieve kant een groter begrip hebben van je eigen gebreken en tekortkomingen, gretiger zijn om te proberen Gods wil tevreden te stellen en niet passief zijn, maar actief binnengaan. Zo zul je een juiste persoon worden. Ervan uitgaand dat je hart stil kan blijven tegenover God, is wel of niet actief kunnen binnengaan de sleutel tot de vragen of je wel of geen lof krijgt van de Heilige Geest en of je God wel of niet bevalt. Wanneer de Heilige Geest iemand verlicht en gebruikt, maakt dat die persoon nooit negatief maar zorgt het er altijd voor dat hij actief vooruitgang boekt. Ook al heeft deze persoon zwaktes, hij kan voorkomen dat hij de manier waarop hij zijn leven leidt op die zwaktes baseert. Hij kan voorkomen dat hij de groei in zijn leven vertraagt en kan blijven proberen Gods wil tevreden te stemmen. Dit is een maatstaf. Als je dit kunt bereiken, is dat genoeg bewijs dat je de aanwezigheid van de Heilige Geest hebt verworven. Als iemand altijd negatief is en, zelfs na het ontvangen van verlichting en na zichzelf te hebben leren kennen, negatief en passief blijft, niet kan opstaan en niet samen met God kan handelen, dan ontvangt dit soort persoon gewoon de genade van God, maar de Heilige Geest is niet met hem. Wanneer iemand negatief is, betekent dat dat zijn hart zich niet naar God heeft gekeerd en dat zijn geest niet is bewogen door Gods Geest. Dit moet door iedereen worden begrepen.

uit 'Het is heel belangrijk om een normale relatie met God aan te gaan' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Uit ervaring blijkt dat een van de belangrijkste zaken het stillen van je hart tegenover God is. Dit is een zaak die aan het geestelijke leven van mensen raakt, en aan de groei in hun leven. Pas wanneer je hart vrede heeft tegenover God zal je streven naar de waarheid en naar veranderingen in je gezindheid vruchten afwerpen. Omdat je voor God verschijnt terwijl je een last draagt, en omdat je altijd voelt dat je in zo veel opzichten tekortschiet, dat er veel waarheden zijn die je moet kennen, dat er veel werkelijkheid is die je moet ervaren en dat je alle zorg moet besteden aan Gods wil, denk je altijd aan deze dingen. Het is alsof ze op je drukken met een kracht die je het ademen onmogelijk maakt, en daarom voel je dat je hart bezwaard is (hoewel je je niet in een negatieve gesteldheid bevindt). Alleen zulke mensen zijn bevoegd de verlichting van Gods woorden te ontvangen en bewogen te worden door de Geest van God. Het komt door hun last, doordat ze een bezwaard hart hebben en – zoals je kunt zeggen – door de prijs die ze tegenover God hebben betaald en de kwellende pijn die ze tegenover God hebben geleden, dat ze Zijn verlichting en illuminatie ontvangen. God geeft immers niemand een voorkeursbehandeling. Hij is altijd redelijk in de omgang met mensen, maar Hij geeft ook niet willekeurig of onvoorwaardelijk aan mensen. Dit is één aspect van Zijn rechtvaardige gezindheid. In het echte leven moeten de meeste mensen dit rijk nog bereiken. Op zijn allerm minst moet hun hart zich nog volledig tot God keren, en daarom is er nog altijd geen grote verandering in hun levensgezindheid opgetreden. Dit komt doordat ze alleen in Gods genade leven en het werk van de Heilige Geest nog altijd moeten winnen. De criteria waaraan mensen moeten voldoen om gebruikt te worden door God zijn de volgende: hun hart keert zich tot God, ze dragen de last van de woorden van God, ze hebben een hunkerend hart en ze hebben de vastberadenheid om de waarheid te zoeken. Alleen zulke mensen kunnen het werk van de Heilige Geest winnen, en vaak winnen ze verlichting en illuminatie. De mensen die God gebruikt, lijken van buiten irrationeel en geen normale relaties met anderen te hebben, hoewel ze fatsoenlijk spreken, niet achteloos spreken en altijd een stil hart tegenover God kunnen hebben. Dit is precies het soort persoon dat toereikend is om gebruikt te worden door de Heilige Geest. Deze ‘irrationele’ personen waarover God het heeft, lijken geen normale relaties te hebben met anderen en niet genoeg aandacht te schenken aan uitwendige liefde of uitwendige praktijken, maar wanneer ze geestelijke zaken communiceren kunnen ze hun hart openen en onbaatzuchtig anderen de illuminatie en verlichting schenken die ze verkregen hebben door hun werkelijke ervaring tegenover God. Dit is hoe ze hun liefde voor God uitdrukken en aan Gods wil voldoen. Wanneer anderen hen allemaal belasteren en belachelijk maken, weten zij te voorkomen dat ze beheerst worden door mensen, kwesties of dingen van buiten en kunnen ze nog altijd stil zijn tegenover God. Zulke personen lijken hun eigen unieke inzichten te hebben. Wat andere mensen ook doen, hun hart verlaat God nooit. Wanneer anderen opgewekt en geestig kletsen, blijft hun hart nog altijd bij God en overdenkt Gods woord of bidt in stilte tot de God in hun hart, zoekend naar Gods bedoelingen.

Ze hechten nooit belang aan het onderhouden van normale relaties met andere mensen. Zulke personen lijken geen levensfilosofie te hebben. Vanbuiten zijn ze levendig, beminnelijk en onschuldig, maar hebben ze ook een kalme instelling. Dit is de gelijkenis van het soort persoon waar God gebruik van maakt. Dingen zoals de levensfilosofie of 'normale rede' werken gewoon niet in dit soort persoon; dit is een soort persoon dat zijn hele hart aan Gods woord heeft gewijd en alleen God in zijn hart lijkt te hebben. Dit is het soort persoon waar God naar verwijst als een persoon 'zonder rede', en het is precies dit soort persoon dat door God wordt gebruikt. Het kenmerk van personen die door God worden gebruikt is: ongeacht wanneer of waar, hun hart bevindt zich altijd tegenover God, en hoe losbandig anderen ook zijn, hoezeer ze zich ook overgeven aan hun lust en hun vlees, het hart van deze personen verlaat God nooit en ze volgen de menigte niet. Alleen dit soort persoon is geschikt voor gebruik door God, en alleen dit soort persoon wordt vervolmaakt door de Heilige Geest. Als je deze dingen niet kunt bereiken, ben je niet bevoegd om door God te worden gewonnen en door de Heilige Geest te worden vervolmaakt.

uit 'Het is heel belangrijk om een normale relatie met God aan te gaan' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 408

Als je een normale relatie met God wilt hebben, moet je hart zich tot God keren. Met dit als fundament zul je ook een normale relatie hebben met andere mensen. Als je geen normale relatie met God hebt, dan zal, ongeacht wat je doet om je relaties met andere mensen te onderhouden, ongeacht hoe hard je werkt of hoeveel energie je besteedt, alles alleen maar betrekking hebben op een menselijke levensfilosofie. Je onderhoudt je positie onder de mensen via een menselijk perspectief en een menselijke filosofie zodat mensen je zullen loven, maar je volgt niet het woord van God om normale relaties aan te gaan met mensen. Als je je niet richt op je relaties met mensen maar een normale relatie met God onderhoudt, als je bereid bent je hart aan God te geven en te leren Hem te gehoorzamen, dan zal je relatie met alle mensen natuurlijk wijze normaal worden. Op deze manier worden deze relaties niet tot stand gebracht in het vlees, maar op het fundament van Gods liefde. Er zijn bijna geen vleselijke interacties, maar in de geest is er communicatie, onderlinge liefde, onderlinge troost en voorziening voor elkaar. Dit wordt allemaal gedaan op het fundament van een hart dat God tevredenstelt. Deze relaties worden niet onderhouden door te vertrouwen op een menselijke levensfilosofie, maar worden op een heel natuurlijke manier gevormd door een last voor God te dragen. Er is geen inspanning van de mens voor nodig. Je hoeft alleen maar te praktiseren volgens de principes van het woord van God. Ben je bereid rekening te houden met de wil van God? Ben je bereid iemand te zijn die 'zonder rede' is tegenover God? Ben je bereid je hart volledig aan God te geven en je positie onder de mensen

te negeren? Met wie, van alle mensen met wie je contact hebt, heb je de beste relaties? Met wie heb je de slechtste relaties? Zijn je relaties met mensen normaal? Behandel je alle mensen gelijk? Worden je relaties met anderen onderhouden in overeenstemming met je levensfilosofie, of zijn ze gebouwd op het fundament van Gods liefde? Wanneer iemand zijn hart niet aan God geeft, raakt zijn geest verstompt, ongevoelig en onbewust. Dit soort persoon zal Gods woorden nooit begrijpen en nooit een normale relatie met God hebben; de gezindheid van dit soort persoon zal nooit veranderd worden. Je gezindheid veranderen is het proces van het volledig aan God geven van je hart, en van het ontvangen van verlichting en illuminatie uit de woorden van God. Gods werk kan iemand in staat stellen actief binnen te gaan en zich te zuiveren van negatieve aspecten nadat hij daarover kennis heeft verkregen. Wanneer je het punt bereikt waarop je je hart aan God geeft, zul je elke subtiele beweging binnen je geest kunnen waarnemen en zul je alle van God verkregen verlichting en illuminatie kennen. Houd je hieraan vast, dan zul je geleidelijk het pad opgaan van vervolmaking door de Heilige Geest. Hoe stiller je hart kan zijn tegenover God, hoe gevoeliger en deliquer je geest zal zijn en hoe meer je geest zal kunnen waarnemen hoe de Heilige Geest deze beweegt. Dan zal je relatie met God steeds normaler worden. Een normale relatie tussen mensen komt tot stand op het fundament van het geven van hun hart aan God, niet via menselijke inspanning. Als mensen God niet in hun hart hebben, zijn hun interpersoonlijke relaties slechts relaties van het vlees. Ze zijn niet normaal; ze zijn juist een overgave aan lust. Dat zijn relaties die God veracht, die Hij verafschuwt. Als je zegt dat je geest is bewogen, terwijl je altijd wilt communiceren met mensen op wie je gesteld bent, met enige persoon voor wie je hoge achting hebt, en als iemand anders zoekt maar je niet op die persoon gesteld bent, als je zelfs bevooroordeeld bent tegenover die persoon en weigert ermee om te gaan, dan is dat verder bewijs dat je van je emoties afhangt en totaal geen normale relatie met God hebt. Je probeert God te misleiden en je eigen lelijkheid te verdoezelen. Zelfs als je enig begrip kunt delen maar toch verkeerde bedoelingen met je meedraagt, is alles wat je doet alleen maar goed volgens menselijke maatstaven. God zal je niet loven – je handelt naar het vlees, niet naar Gods last. Als je je hart kunt stillen tegenover God en normale interacties kunt hebben met al diegenen die van God houden, dan pas ben je geschikt voor gebruik door God. Op die manier zal, hoe je ook met anderen omgaat, die omgang niet volgens een levensfilosofie zijn, maar in Gods aanwezigheid, levend op een manier die rekening houdt met Zijn last. Hoeveel van zulke mensen zijn er onder jullie? Zijn je relaties met anderen echt normaal? Op welk fundament zijn ze gebouwd? Hoeveel levensfilosofieën zijn er binnen je? Zijn ze afgeworpen? Als je hart zich niet volledig tot God kan richten, dan ben je niet van God – dan kom je van Satan en zul je uiteindelijk terug naar Satan worden gestuurd. Je bent het niet waard deel uit te maken van Gods volk. Dit alles vergt je zorgvuldige overweging.

Dagelijkse woorden van God Fragment 409

Bij het geloven in God moet je op zijn minst de kwestie oplossen van het hebben van een normale relatie met God. Als je geen normale relatie met God hebt, is de betekenis van je geloof in God verloren. Een normale relatie met God tot stand brengen is volledig haalbaar met een hart dat stil is in Gods aanwezigheid. Een normale relatie met God hebben betekent dat je in staat bent aan niets van Zijn werk te twijfelen en niets ervan te ontkennen en dat je je aan Zijn werk kunt onderwerpen. Het betekent dat je juiste voornemens hebt in Gods aanwezigheid, geen plannen voor jezelf maakt en bij alle dingen eerst aan de belangen van Gods familie denkt; het betekent dat je Gods inspectie aanvaardt en Gods regelingen gehoorzaamt. Je moet in staat zijn om bij alles wat je doet je hart te stillen in Gods aanwezigheid. Zelfs als je Gods wil niet begrijpt, moet je nog altijd zo goed als je kunt je plichten en verantwoordelijkheden nakomen. Wanneer Gods wil eenmaal aan je geopenbaard is, kom dan in actie, dan zal het niet te laat zijn. Wanneer je relatie met God normaal is geworden, zul je ook normale relaties met mensen hebben. Alles is gebouwd op het fundament van Gods woorden. Eet en drink de woorden van God, breng dan Gods vereisten in de praktijk, corrigeer je zienswijzen en zorg ervoor dat je niets doet wat God weerstaat of de kerk hindert. Doe niets wat de levens van je broeders en zusters niet ten goede komt, zeg niets wat anderen niet verder brengt en doe niets schandelijks. Wees rechtvaardig en eerzaam bij alles wat je doet en verzeker jezelf ervan dat al je handelingen geschikt zijn om aan God voor te leggen. Hoewel het vlees soms zwak kan zijn, moet je de belangen van Gods familie voorrang kunnen geven, zonder gretig te zijn op persoonlijk gewin, en moet je rechtvaardig kunnen handelen. Als je op deze manier kunt beoefenen, zal je relatie met God normaal zijn.

Bij alles wat je doet, moet je nagaan of je voornemens juist zijn. Als je in overeenstemming met Gods vereisten kunt handelen, is je relatie met God normaal. Dit is de minimale norm. Onderzoek je voornemens en als je bemerkt dat er onjuiste voornemens zijn ontstaan, wees dan in staat die de rug toe te keren en gedraag je in overeenstemming met de woorden van God. Zo zul je iemand worden die juist is ten overstaan van God, wat op zijn beurt aantoont dat je relatie met God normaal is en dat alles wat je doet omwille van God is, niet omwille van jezelf. Wees bij alles wat je doet en alles wat je zegt in staat om je hart op de goede plaats te hebben en rechtvaardig te zijn in je handelingen, laat je niet leiden door je emoties en handel niet naar je eigen wil. Dit zijn principes waar zij die in God geloven naar moeten handelen. Iemands voornemens en gestalte kunnen blijken uit kleine dingen, en om het pad van vervolmaking door God op te gaan moet men daarom eerst zijn voornemens en zijn relatie met God corrigeren. Pas

wanneer je relatie met God normaal is, kun je door Hem worden vervolmaakt; pas dan kunnen het behandelen, snoeien, disciplineren en louteren door God hun bedoelde effect op je hebben. Dat wil zeggen: als mensen God in hun hart kunnen houden, geen persoonlijk gewin nastreven en niet over hun eigen vooruitzichten nadenken (in vleeselijke zin), maar in plaats daarvan de last van het binnengaan van het leven dragen, hun best doen de waarheid na te streven en zich onderwerpen aan Gods werk – als je dit kunt doen, zullen de doelen die je nastreeft juist zijn en zal je relatie met God normaal worden. Je relatie met God goedmaken kan de eerste stap worden genoemd van je geestelijke reis. Hoewel het lot van de mens in Gods handen ligt, door God wordt voorbestemd en niet door de mens kan worden veranderd, hangt de vraag of je door God kunt worden vervolmaakt of gewonnen ervan af of je relatie met God normaal is. Er zijn misschien delen van je die zwak of ongehoorzaam zijn, maar zolang je zienswijzen en je voornemens juist zijn en zolang je relatie met God juist en normaal is, ben je geschikt om door God te worden vervolmaakt. Als je niet de juiste relatie met God hebt en handelt omwille van het vlees of je familie, dan maakt het niet uit hoe hard je werkt: het zal vergeefs zijn. Als je relatie met God normaal is, zal al het andere op zijn plaats vallen. God kijkt naar niets anders; Hij kijkt alleen of je zienswijzen met betrekking tot je geloof in God juist zijn: in wie je gelooft, omwille van wie je gelooft en waarom je gelooft. Als je deze dingen duidelijk kunt zien en als je kunt beoefenen met goed gecorrigeerde zienswijzen, zul je vooruitgang boeken in je leven en ervan verzekerd zijn dat je het juiste pad zult betreden. Als je relatie met God niet normaal is en de zienswijzen van je geloof in God afwijkend zijn, is al het andere vergeefs en zul je, hoe hard je ook gelooft, niets ontvangen. Pas wanneer je relatie met God normaal is geworden, zul je lof van Hem ontvangen als je het vlees verzaakt, bidt, lijdt, verdraagt, je onderwerpt, je broeders en zusters helpt, jezelf meer inzet voor God enzovoorts. Of datgene wat je doet waarde en betekenis heeft, hangt ervan af of je voornemens goed en je zienswijzen juist zijn. Tegenwoordig geloven veel mensen in God alsof ze hun hoofd in hun nek leggen om naar een klok te kijken – hun perspectieven zijn verwrongen en moeten worden rechtgezet met een doorbraak. Als dit probleem wordt opgelost, zal alles goed zijn; zo niet, dan zal alles op niets uitlopen. Sommige mensen gedragen zich goed in mijn aanwezigheid, maar achter mijn rug om verzetten ze zich alleen maar tegen mij. Dit is een uiting van valsheid en bedrieglijkheid, en dit soort persoon is een dienaar van Satan; een typische belichaming van Satan, die is gekomen om God op de proef te stellen. Je bent alleen maar een juiste persoon als je jezelf kunt onderwerpen aan mijn werk en mijn woorden. Zolang je in staat bent de woorden van God te eten en drinken; zolang alles wat je doet toonbaar is voor God en je je rechtvaardig en eervol gedraagt bij alles wat je doet; zolang je geen schandelijke dingen doet, of dingen die de levens van anderen zouden schaden; en zolang je in het licht leeft en niet toestaat dat Satan je uitbuit, is je relatie met God in orde.

Dagelijkse woorden van God Fragment 410

In God geloven vereist van je dat je je voornemens en zienswijzen op orde brengt; je moet een juist begrip hebben van, en een juiste omgangswijze hebben met, de woorden van God en Gods werk, alle omgevingen die God regelt, de mens voor wie God getuigt en de praktische God. Je moet niet beoefenen volgens je eigen ideeën, of je eigen kleingeestige plannetjes uitdenken. Wat je ook doet, je moet in staat zijn de waarheid te zoeken en je, in je positie als schepsel, onderwerpen aan al het werk van God. Als je vervolmaking door God en het betreden van het juiste levenspad wilt nastreven, moet je hart altijd in Gods aanwezigheid leven. Wees niet liederlijk, volg Satan niet, geef Satan geen enkele kans om zijn werk uit te voeren en sta Satan niet toe om gebruik van je te maken. Je moet jezelf volledig aan God geven en God over je laten heersen.

Ben je bereid de dienaar van Satan te zijn? Ben je bereid door Satan te worden uitgebuit? Geloof je in God en streef je Hem na, zodat je door Hem kunt worden vervolmaakt of zodat je een contrast kunt worden voor Gods werk? Zou je liever een betekenisvol leven willen waarin je door God wordt verkregen, of een waardeloos en ledig leven? Zou je liever door God worden gebruikt of door Satan worden uitgebuit? Zou je liever toestaan dat Gods woorden en waarheid je vullen, of je laten vullen door zonde en Satan? Denk zorgvuldig na over deze dingen. In je dagelijks leven moet je begrijpen welke woorden die je zegt en welke dingen die je doet een afwijking zouden kunnen veroorzaken in je relatie met God, en jezelf dan corrigeren om de juiste manier binnen te gaan. Onderzoek te allen tijde je woorden, je handelingen, elke stap die je zet en al je gedachten en ideeën. Verkrijg een juist begrip van je echte gesteldheid en ga de manier van het werk van de Heilige Geest binnen. Dit is de enige manier om een normale relatie met God te hebben. Door na te gaan of je relatie met God normaal is, zul je je voornemens kunnen corrigeren, de natuur en kern van de mens kunnen begrijpen en jezelf werkelijk kunnen begrijpen. Op die manier zul je werkelijke ervaringen kunnen binnengaan, jezelf op een echte manier kunnen verzaken en jezelf bewust kunnen onderwerpen. Bij het ervaren van deze dingen rond de vraag of je relatie met God normaal is, zul je kansen tegenkomen om door God te worden vervolmaakt en in staat zijn veel gesteldheden van het werk van de Heilige Geest te doorgronden. Ook zul je in staat zijn veel van Satans trucjes en samenzweringen te doorzien. Alleen dit pad voert naar vervolmaking door God. Je maakt je relatie met God goed, zodat je je kunt onderwerpen aan al Zijn regelingen en zodat je zelfs nog dieper de echte ervaring kunt binnengaan en zelfs nog meer van het werk van de Heilige Geest kunt ontvangen. Wanneer je oefent om een normale relatie met God te hebben, zal in de meeste gevallen succes worden

behaald door het vlees te verzaken en door echt met God samen te werken. Je moet begrijpen dat ‘het zonder een meewerkend hart moeilijk is om het werk van God te ontvangen; als het vlees niet lijdt, zullen er geen zegeningen van God zijn; als de geest niet worstelt, zal Satan niet te schande worden gezet’. Als je deze beginselen in praktijk brengt en ze grondig begrijpt, zullen de zienswijzen van je geloof in God worden gecorrigeerd. In jullie huidige beoefening moeten jullie je ontdoen van de mentaliteit van ‘het zoeken van brood om honger te stillen’; jullie moeten je ontdoen van de mentaliteit dat ‘alles wordt gedaan door de Heilige Geest, en mensen niet in staat zijn in te grijpen’. Iedereen die dat zegt, denkt: mensen kunnen doen wat ze maar willen en wanneer de tijd rijp is, zal de Heilige Geest Zijn werk doen. Mensen hoeven het vlees niet te beteugelen en hoeven niet mee te werken; het enige wat telt, is dat ze door de Heilige Geest worden bewogen. Al deze meningen zijn absurd. In zulke omstandigheden kan de Heilige Geest niet werken. Het is dit soort zienswijze dat het werk van de Heilige Geest enorm in de weg zit. Vaak wordt het werk van de Heilige Geest bewerkstelligd via menselijke samenwerking. Zij die niet samenwerken en niet vastberaden zijn, maar toch een verandering in hun gezindheid willen bewerkstelligen, het werk van de Heilige Geest willen ontvangen en verlichting en illuminatie van God willen ontvangen, hebben behoorlijk buitenissige gedachten. Dit wordt ‘toegeven aan jezelf en Satan vergeven’ genoemd. Zulke mensen hebben geen normale relatie met God. Je moet in jezelf veel openbaringen en uitingen vinden van satanische gezindheid, en elke beoefening die je hebt die ingaat tegen wat God nu vereist. Zul je Satan nu kunnen verzaken? Je moet een normale relatie met God verkrijgen, handelen naar Gods bedoelingen en een nieuwe persoon met een nieuw leven worden. Blijf je niet bezighouden met overtredingen uit het verleden; wees niet onnodig berouwvol; wees in staat op te staan en met God samen te werken, en doe de plichten die je hoort te doen. Op deze manier zal je relatie met God normaal worden.

uit ‘Hoe is je relatie met God?’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Dagelijkse woorden van God Fragment 411

Als je, na dit te lezen, enkel beweert dat je deze woorden aanvaardt terwijl je hart onbewogen blijft en je niet probeert je relatie met God te normaliseren, bewijst dit dat je geen belang hecht aan je relatie met God. Het bewijst dat je zienswijzen nog niet zijn rechtgezet, dat je voornemens er nog niet op zijn gericht dat je gewonnen wordt door God en Hem glorie toebrengt, maar dat ze er in plaats daarvan op zijn gericht dat je toestaat dat Satans samenzweringen zegevieren en dat je je eigen doelen behaalt. Zulke mensen herbergen verkeerde voornemens en onjuiste zienswijzen. Wat God ook zegt en hoe Hij het ook zegt, zulke mensen blijven volledig onverschillig en totaal niet getransformeerd. Hun harten voelen geen angst en ze

zijn schaamteloos. Een dergelijk iemand is een geesteloze dwaas. Lees alle uitspraken van God en praktiseer ze zodra je ze begrijpt. Misschien waren er gelegenheden waarbij je vlees zwak was of jij opstandig was of weerstand bood; hoe je je in het verleden ook hebt gedragen, dat doet er weinig toe en kan niet voorkomen dat je leven tegenwoordig rijper wordt. Zolang je tegenwoordig een normale relatie met God kunt hebben, is er hoop. Als er een verandering in je plaatsvindt telkens wanneer je Gods woorden leest, en anderen je kunnen vertellen dat je leven ten goede is veranderd, toont dat aan dat je relatie met God nu normaal is, dat deze is goedge maakt. God gaat niet met mensen om op basis van hun overtredingen. Wanneer je het eenmaal hebt begrepen en bewust bent geworden, zolang je kunt ophouden in opstand te komen of weerstand te bieden, zal God nog steeds medelijden met je hebben. Wanneer je het begrip en de vastberadenheid hebt om vervolmaking door God na te streven, zal je gesteldheid in Gods aanwezigheid normaal worden. Wat je ook doet, vraag je het volgende af terwijl je het doet: wat zal God denken als ik dit doe? Zal het mijn broeders en zusters ten goede komen? Zal het gunstig zijn voor het werk in Gods huis? Of je nu bidt, communiceert, praat, werkt of contact hebt met anderen, onderzoek je voornemens en ga na of je relatie met God normaal is. Als je je eigen voornemens en gedachten niet kunt waarnemen, betekent dat dat je geen onderscheidingsvermogen hebt, wat bewijst dat je te weinig van de waarheid begrijpt. Als je alles wat God doet duidelijk kunt begrijpen, en dingen kunt waarnemen door de lens van Zijn woorden terwijl je aan Zijn kant staat, zullen je zienswijzen juist zijn geworden. Daarom is het aangaan van een goede relatie met God uiterst belangrijk voor iedereen die in God gelooft; iedereen moet het beschouwen als een taak van het grootste belang en de grootste gebeurtenis in het leven. Alles wat je doet, wordt afgemeten aan de vraag of je een normale relatie met God hebt. Als je relatie met God normaal is en je voornemens juist zijn, onderneem dan actie. Om een normale relatie met God te onderhouden, moet je niet bang zijn dat je persoonlijke belangen worden geschaad; je kunt niet toestaan dat Satan zegeviert, je kunt niet toestaan dat Satan grip op je krijgt en je kunt niet toestaan dat Satan van jou een lachertje maakt. Zulke voornemens hebben is een teken dat je relatie met God normaal is – niet omwille van het vlees, maar omwille van geestelijke vrede, om het werk van de Heilige Geest te winnen en om de wil van God tevreden te stellen. Om de juiste gesteldheid binnen te gaan, moet je een goede relatie met God aangaan en de zienswijzen over je geloof in God rechtzetten. Dit is zodat God je kan winnen en zodat Hij de vruchten van Zijn woorden in jou kan openbaren en je zelfs nog meer kan verlichten en illumineren. Zo zul je de juiste manier zijn binnengegaan. Blijf Gods woorden van tegenwoordig eten en drinken, ga de huidige werkwijze van de Heilige Geest binnen, handel naar Gods eisen van tegenwoordig, houd je niet aan ouderwetse beoefeningswijzen, klamp je niet vast aan oude handelwijzen en ga zo snel mogelijk de huidige werkwijze binnen. Zo zal je relatie met God volledig normaal worden en zul je het juiste pad van geloof in God zijn opgegaan.

Dagelijkse woorden van God Fragment 412

Hoe meer mensen de woorden van God aanvaarden, hoe meer verlicht ze zijn, en hoe groter hun honger en dorst in hun streven naar het kennen van God. Alleen zij die de woorden van God aanvaarden zijn in staat tot rijkere en diepzinniger ervaringen, en zij zijn de enigen wier levens kunnen blijven groeien als sesambloemen. Al diegenen die het leven nastreven, moeten dit benaderen als een voltijdbaan; ze moeten dit idee hebben: 'Zonder God kan ik niet leven; zonder God speel ik niets klaar; zonder God is alles leeg.' Zo moeten ze ook dit voornemen hebben: 'Zonder de aanwezigheid van de Heilige Geest zal ik niets doen, en als het lezen van de woorden van God geen effect heeft, dan ben ik onverschillig over het doen van wat dan ook.' Ga jullie niet te buiten. Levenservaringen vloeien voort uit de verlichting en begeleiding van God, en zijn de kristallisering van jullie subjectieve inspanningen. Wat jullie van jezelf moeten eisen, is dit: 'Wat levenservaring betreft, mag ik mezelf niet ontzien.'

Soms, wanneer je je in een abnormale toestand bevindt, verlies je de aanwezigheid van God en raak je het vermogen kwijt om God te voelen tijdens het bidden. Het is normaal om op zulke momenten bang te zijn. Je moet onmiddellijk beginnen te zoeken. Als je dat niet doet, zal God Zich van je losmaken en zul je de aanwezigheid van de Heilige Geest ontberen – en, daarenboven, het werk van de Heilige Geest – gedurende een dag, twee dagen, zelfs een maand of twee maanden. In deze situaties word je ongelooflijk afgestompt en word je opnieuw gevangengenomen door Satan, zozeer dat je in staat bent om allerlei daden te begaan. Je hunkert naar rijkdom, misleidt je broeders en zusters, bekijkt films en video's, speelt mahjong, en rookt en drinkt zelfs ongedisciplineerd. Je hart is ver van God afgedwaald, heimelijk ben je je eigen weg gegaan en willekeurig heb je een oordeel geveld over Gods werk. In sommige gevallen zakken sommige mensen zo diep, dat ze geen schaamte of gêne voelen wanneer ze zonden van een seksuele natuur begaan. Dit soort persoon is verlaten door de Heilige Geest; meer nog: het werk van de Heilige Geest is al lang niet meer aanwezig in zo'n persoon. Men kan alleen toekijken terwijl zij steeds dieper wegzakken in verdorvenheid, terwijl de handen van het kwaad zich steeds verder uitstrekken. Uiteindelijk ontkennen ze het bestaan van deze weg en worden ze onder het zondigen gevangengenomen door Satan. Als je ontdekt dat je alleen de aanwezigheid van de Heilige Geest hebt, maar het werk van de Heilige Geest ontbeert, is dat al een gevaarlijke situatie om je in te bevinden. Wanneer je niet eens de aanwezigheid van de Heilige Geest kunt voelen, bevind je je op het randje van de dood. Als je geen berouw hebt, zul je volledig zijn teruggekeerd naar Satan en zul je je onder diegenen bevinden die geëlimineerd worden. Wanneer je dus ontdekt dat je je in een gesteldheid bevindt waarin alleen de Heilige

Geest aanwezig is (je zondigt niet, je houdt jezelf in toom en je doet niets uit schaamteloos verzet tegen God), maar waarin je het werk van de Heilige Geest ontbeert (je bent niet geroerd wanneer je bidt, je verwerft geen duidelijke verlichting of illuminatie wanneer je de woorden van God eet en drinkt, je bent onverschillig over het eten en drinken van de woorden van God, er is nooit enige groei in je leven en je bent allang verstoken van grote illuminatie) – op zulke momenten moet je voorzichtiger zijn. Je moet jezelf niet te goed doen, je moet je eigen karakter niet nog langer vrij spel geven. De aanwezigheid van de Heilige Geest kan op ieder moment verdwijnen. Daarom is zo'n situatie zo gevaarlijk. Als je merkt dat je in een dergelijke gesteldheid bevindt, probeer dan zo snel mogelijk het tij te keren. Allereerst moet je een gebed van berouw opzeggen en God vragen om Zijn genade opnieuw over je uit te strekken. Bid oprechter en stil je hart om meer van Gods woorden te eten en drinken. Met deze basis moet je meer tijd doorbrengen in gebed; verdubbel je inspanningen bij het zingen, het bidden, het eten en drinken van Gods woorden en het doen van je plicht. Wanneer je op je zwakst bent, neemt Satan het makkelijkst bezit van je hart. Wanneer dat gebeurt, wordt je hart van God weggenomen en teruggegeven aan Satan, waarna je de aanwezigheid van de Heilige Geest ontbeert. Op zulke momenten is het dubbel zo moeilijk om het werk van de Heilige Geest opnieuw te verkrijgen. Het is beter om het werk van de Heilige Geest te zoeken terwijl Hij nog bij je is; daardoor kan God je meer van Zijn verlichting schenken en zal Hij je niet verlaten. Bidden, lofzangen zingen, je taak verrichten en Gods woorden eten en drinken – dit alles wordt gedaan zodat Satan geen kans heeft zijn werk te doen, en zodat de Heilige Geest in je kan werken. Als je het werk van de Heilige Geest niet op deze manier herwint, als je gewoon maar wacht, dan zal het herwinnen van het werk van de Heilige Geest niet eenvoudig zijn wanneer je de aanwezigheid van de Heilige Geest hebt verloren, tenzij de Heilige Geest je bijzonder heeft bewogen, of speciaal heeft geïllumineerd en verlicht. Niettemin duurt het niet maar een dag of twee voor je gesteldheid zich herstelt; soms gaan er wel zes maanden voorbij zonder enig herstel. Dit komt allemaal doordat mensen het zichzelf te makkelijk maken, dingen niet op een normale wijze kunnen ervaren en zodoende verlaten worden door de Heilige Geest. Zelfs als je het werk van de Heilige Geest herwint, kan het zijn dat Gods huidige werk je nog altijd niet erg duidelijk is, want je bent in je levenservaring ver achter geraakt, alsof je tienduizend mijl achterliep. Is dat niet iets vreselijks? Maar ik vertel zulke mensen dat het niet te laat is om nu berouw te hebben; er is alleen één voorwaarde: je moet harder werken en je niet overgeven aan luiheid. Als andere mensen vijf keer per dag bidden, moet jij tien keer bidden; als andere mensen Gods woorden twee uur per dag eten en drinken, moet jij dat vier of zes uur doen; en als andere mensen twee uur lang naar lofzangen luisteren, moet jij op zijn minst een halve dag luisteren. Sta vaak in vrede tegenover God en denk aan Gods liefde, tot je bewogen wordt, je hart terugkeert naar God en je niet langer durft af te dwalen van God – pas dan zal je beoefening vrucht dragen; pas dan zul je je vorige, normale gesteldheid

kunnen herwinnen.

uit 'Hoe een normale gesteldheid binnen te gaan' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 413

Jullie hebben nog maar een klein deel gelopen op de weg van iemand die gelooft in God en jullie moeten het goede pad nog op gaan. Daarom zijn jullie nog ver van het voldoen aan Gods standaard. Op dit moment voldoet jullie gestalte nog niet aan Zijn eisen. Door jullie kaliber en jullie aangeboren verdorven natuur, gaan jullie altijd achteloos om met Gods werk en nemen jullie het niet serieus. Dat is jullie grootste tekortkoming. Bovendien zijn jullie niet in staat om de weg van de Heilige Geest te vinden. De meesten van jullie begrijpen die niet en kunnen hem niet duidelijk zien. Daarnaast besteden de meesten van jullie er geen aandacht aan en zijn jullie er nog minder serieus mee bezig. Als jullie je op deze manier blijven gedragen en het werk van de Heilige Geest niet kennen, zal de weg die jullie nemen als gelovige in God nutteloos zijn. Dat is zo omdat jullie niet alles wat in jullie macht ligt doen om te proberen Gods wil te volbrengen en omdat jullie niet goed met God samenwerken. Het is niet zo, dat God niet in je aan het werk is geweest of dat de Heilige Geest je niet heeft bewogen. Het punt is dat je zo onverschillig bent dat je het werk van de Heilige Geest niet serieus neemt. Je moet onmiddellijk een omkeer maken en de weg gaan waarop de Heilige Geest je leidt. Dat is het belangrijkste onderwerp van vandaag. Deze 'weg waarop de Heilige Geest je leidt' betekent dat de geest van mensen wordt verlicht, ze kennen Gods woord, ze krijgen helderheid over de weg die voor hen ligt. Ze kunnen de waarheid stap voor stap binnengaan en leren God meer en meer kennen. De weg waarop de Heilige Geest je leidt betekent vooral dat mensen Gods woord beter begrijpen, zonder afwijkingen en misvattingen, zodat ze deze weg kunnen gaan. Om dit te bereiken moeten jullie in harmonie met God werken, een juiste weg vinden om in de praktijk te brengen en de weg gaan waarop de Heilige Geest jullie leidt. Daarvoor is de medewerking nodig vanuit de kant van de mens, oftewel wat jullie doen om wat God van jullie vereist te volbrengen en hoe jullie je gedragen om op het juiste pad van geloof in God te komen.

Het klinkt best ingewikkeld om de weg te gaan waarop de Heilige Geest je leidt, maar je zult merken dat dit proces veel eenvoudiger is als het pad om dit in praktijk te brengen glashelder voor je is. De waarheid is dat mensen alles wat God van hen eist kunnen doen. Hij vraagt ze niet om van een kikker veren te plukken. In alle situaties probeert God de problemen van de mensen op te lossen en hun zorgen weg te nemen. Dit moeten jullie allemaal begrijpen; begrijp God niet verkeerd. De weg van de Heilige Geest gebruikt Gods woord om mensen te leiden. Zoals eerder gezegd, moeten jullie je hart aan God geven. Dat is een voorwaarde om de weg te gaan waarop de Heilige Geest je leidt. Jullie moeten dit doen om op het juiste pad te komen. Hoe geef je

bewust je hart aan God? Als jullie Gods werk ervaren en tot Hem bidden in jullie dagelijks leven, doen jullie dit onverschillig – jullie bidden tot God terwijl jullie werken. Kun je dit je hart aan God geven noemen? Jullie denken aan huishoudelijke dingen of vleselijke zaken; jullie zijn altijd met jullie gedachten bij andere dingen. Kan dat gezien worden als je hart stil maken in de aanwezigheid van God? Dit gebeurt omdat je hart altijd is gericht op externe zaken en niet in staat is om zich tot God te keren. Als jullie werkelijk verlangen om je hart tot rust te brengen voor God, moeten jullie bewust meewerken. Dat betekent dat ieder van jullie tijd moet maken weg van ieder mens, zaak of ding voor je persoonlijk spirituele oefeningen, waar jullie je hart tot rust kunnen brengen en stil kunnen worden voor God. Jullie moeten daarbij je eigen aantekeningen maken, waarbij jullie je eigen kennis van Gods woord en hoe je geest is bewogen, kunnen noteren. Het maakt niet uit of wat jullie opschrijven diepzinnig of oppervlakkig is. Maak bewust jullie hart stil voor God. Als je een of twee uur per dag kunt besteden aan een waarlijk spiritueel leven, zal je leven die dag rijker voelen en je hart zal helder en duidelijk zijn. Als je dagelijks een dergelijk spiritueel leven kunt leiden, zul je steeds meer je hart aan God kunnen geven en zal je geest steeds sterker worden. Je toestand zal steeds beter worden, je zult beter in staat zijn om de weg waarop de Heilige Geest je leidt te gaan en God zal je meer en meer zegenen. Het doel van jullie geestelijk leven is om bewust de nabijheid van de Heilige Geest te zoeken en te verkrijgen. Het is niet om regels te onderhouden of religieuze rituelen te volbrengen, maar om waarlijk te handelen volgens de wil van God en jullie lichaam te disciplineren. Dat is wat de mens moet doen, dus moeten jullie je hier helemaal op richten. Hoe beter je meewerkt en hoe meer moeite je doet, des te meer zul je in staat zijn om je hart tot God te keren en des te meer zul je je hart stil maken voor Hem. Als je eenmaal een zekere staat hebt bereikt, zal God je hart helemaal winnen. Niemand zal je hart kunnen doen wankelen of stelen en je zult helemaal aan God toebehoren. Als je deze weg gaat, zal Gods woord zich te allen tijden aan je openbaren en je alles wat je niet begrijpt verklaren. Dit kun je allemaal bereiken door mee te werken. Dat is waarom God altijd zegt: “Ieder die handelt in overeenstemming met mij, zal ik dubbel belonen.” Jullie moeten deze weg duidelijk zien. Als jullie de juiste weg willen gaan, moeten jullie alles doen wat je kunt om God tevreden te stellen. Jullie moeten doen wat je kunt om een spiritueel leven te krijgen. In het begin zul je misschien niet veel bereiken, maar je moet jezelf niet toestaan om terug te vallen of te zwelgen in negativiteit – je moet hard blijven werken! Hoe meer je een spiritueel leven leidt, des te meer zal je hart vol zijn van de woorden van God, altijd hiermee bezig zijn en altijd deze last dragen. Daarna kun je je diepste waarheid aan God openbaren door je spirituele leven, kun je Hem vertellen over wat je wil doen, waar je aan denkt, je begrip van en je eigen zienswijzen betreffende Gods woord. Houd niets achter, zelfs niet het kleinste beetje! Oefen om de woorden in je hart aan God te zeggen, vertel Hem de waarheid en aarzel niet om te zeggen wat er in je hart omgaat. Hoe meer je dit doet, des te meer zul je Gods

lieflijkheid voelen en je hart zal meer en meer naar God toe getrokken worden. Als dat gebeurt, zul je voelen dat God je meer lief is dan wie dan ook. Je zult God nooit verlaten, wat er ook gebeurt. Als je dit soort spirituele oefeningen dagelijks doet en dat niet vergeet, maar het behandelt als je levensroeping, dan zal Gods woord in je hart zijn. Dit is wat het betekent om aangeraakt te worden door de Heilige Geest. Het zal zijn alsof je hart altijd het bezit is geweest van God, alsof er altijd liefde in je hart is geweest. Niemand kan dat van je wegnemen. Als dat gebeurt, zal God werkelijk in je leven en een plaats hebben in je hart.

uit 'Een normaal geestelijk leven brengt mensen op het goede pad' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 414

Geloof in God vereist een normaal geestelijk leven, wat het fundament is om Gods woorden te ervaren en de werkelijkheid binnen te gaan. Komt tegenwoordig het praktiseren van al jullie gebeden, nadering tot God, lofgezing, lofprijzing, meditatie en overdenking van Gods woorden neer op een 'normaal geestelijk leven'? Niemand van jullie lijkt het te weten. Een normaal geestelijk leven is niet beperkt tot praktijken zoals bidden, lofgezing, een actief kerkelijk leven en het eten en drinken van Gods woorden. Het houdt veeleer een nieuw en bruisend geestelijk leven in. Het gaat er niet om hoe je praktiseert, maar wat je daarmee aan vruchten voortbrengt. De meeste mensen geloven dat een normaal geestelijk leven noodzakelijkerwijs bidden, lofgezing, het eten en drinken van Gods woorden of overdenking van Zijn woorden inhoudt, of een dergelijke praktijk nu werkelijk enig effect heeft of tot waar begrip leidt of niet. Deze mensen richten zich vooral op oppervlakkige procedures zonder bij de resultaten daarvan stil te staan; deze mensen leven in religieuze rituelen, ze leven niet binnen de kerk en ze behoren al helemaal niet tot het volk van het koninkrijk. Met hun gebeden, lofgezing en eten en drinken van Gods woorden volgen ze alleen maar regels, uit dwang en om met de trends mee te doen, niet uit bereidwilligheid of vanuit het hart. Hoeveel deze mensen ook bidden of zingen, hun inspanningen brengen geen vruchten voort, want ze brengen alleen maar godsdienstige regels en rituelen in praktijk; ze brengen niet daadwerkelijk Gods woorden in praktijk. Ze maken zich alleen druk om hoe ze praktiseren, en ze behandelen Gods woorden als regels om te volgen. Zulke mensen brengen Gods woorden niet in praktijk; ze bevredigen alleen het vlees en doen dingen om door anderen gezien te worden. Deze religieuze regels en rituelen hebben allemaal een menselijke oorsprong; ze komen niet van God. God volgt geen regels en Hij is niet onderworpen aan enige wet. Integendeel, Hij doet gewoon elke dag nieuwe dingen en brengt praktisch werk tot stand. Zoals mensen in de Drie-Zelfkerk, die zichzelf beperken tot praktijken als dagelijks een ochtenddienst bijwonen, avondgebeden en dankgebeden voor het eten opzenden, en dankzegging in alle dingen – hoeveel ze ook doen en hoe lang ze dat ook doen, ze

zullen het werk van de Heilige Geest niet hebben. Als mensen alleen volgens regels leven en hun hart op methodes van praktisering zetten, kan de Heilige Geest niet werken, want hun hart wordt beheerst door regels en menselijke opvattingen. Dus kan God niet ingrijpen en op ze inwerken, en ze kunnen alleen maar onder de controle van wetten verder leven. Zulke mensen zullen Gods lof nooit kunnen ontvangen.

Een normaal geestelijk leven is een leven dat voor God wordt geleid. Je kunt bij het bidden je hart voor God verstillen, en door gebed kun je naar verlichting door de Heilige Geest zoeken, Gods woorden kennen en Gods wil begrijpen. Mensen kunnen door het eten en drinken van Zijn woorden een duidelijker en grondiger begrip krijgen van Gods huidige werk. Ze kunnen ook een nieuw pad van praktisering verkrijgen en zullen niet aan het oude vasthouden; wat ze praktiseren, zal allemaal groei in het leven tot doel hebben. Wat bidden betreft: het gaat er niet om een paar fraai klinkende woorden uit te spreken of in tranen uit te barsten voor God om te laten zien hoezeer je bij Hem in de schuld staat; het doel ervan is juist om jezelf te trainen in het gebruik van de geest, jezelf toe te staan dat je hart voor God verstilt, jezelf te trainen om leiding uit Gods woorden te putten in alle aangelegenheden, zodat je hart elke dag weer tot nieuw licht wordt getrokken, en zodat je niet passief of lui zult zijn en het juiste pad gaat betreden om Gods woorden in praktijk te brengen. De meeste mensen richten zich tegenwoordig op methodes van praktisering, toch doen ze dat niet om naar de waarheid te streven en levensgroei te verwezenlijken. Daarin zijn ze afgedwaald. Sommigen zijn wel in staat om nieuw licht te ontvangen, maar veranderen hun methodes van praktisering niet. Ze nemen hun oude religieuze opvattingen met zich mee terwijl ze Gods woorden van vandaag willen ontvangen, zo is wat ze ontvangen nog steeds met doctrine ingekleurd door religieuze opvattingen; ze ontvangen niet zomaar het licht van vandaag. Hun praktijken zijn bijgevolg bezoedeld; ze zijn dezelfde oude praktijken in een nieuwe verpakking. Hoe goed ze ook mogen praktiseren, ze zijn hypocriet. God leidt mensen elke dag in het doen van nieuwe dingen, Hij vraagt dat ze elke dag nieuw inzicht en begrip verwerven en eist dat ze niet ouderwets zijn en in herhaling vallen. Als je al vele jaren in God gelooft maar je methodes van praktisering geen greintje zijn veranderd, en als je nog steeds fanatiek en druk bent met externe zaken maar geen stil hart hebt om voor God te brengen en van Zijn woorden te genieten, dan zul je niets bereiken. Wat betreft het accepteren van Gods nieuwe werk: als je niet anders gaat plannen, niet op een nieuwe manier gaat praktiseren en niet naar nieuw begrip streeft, maar in plaats daarvan vasthoudt aan het oude en slechts een klein beetje nieuw licht ontvangt zonder je manier van praktiseren te veranderen, dan zijn zulke mensen zoals jij alleen in naam in deze stroom; in werkelijkheid zijn ze religieuze farizeeën buiten de stroom van de Heilige Geest.

Dagelijkse woorden van God Fragment 415

Voor een normaal geestelijk leven moet je in staat zijn om dagelijks nieuw licht te ontvangen en naar waarlijk begrip van Gods woorden streven. Je moet de waarheid duidelijk zien, een pad van praktisering vinden in alle aangelegenheden, nieuwe vragen ontdekken door Gods woorden dagelijks te lezen en je eigen onvolkomenheden inzien, zodat je een hunkerend en speurend hart mag hebben dat je hele wezen tot actie aanzet, en zodat je te allen tijde stil mag zijn voor God, intens bang dat je achterop raakt. Iemand met zo'n hunkerend, speurend hart die gewillig is om voortdurend intrede te bereiken, bevindt zich op het juiste spoor van een geestelijk leven. Wie door de Heilige Geest worden geraakt, wie verlangen het beter te doen, wie gewillig zijn en ernaar streven om door God te worden vervolmaakt, wie hunkeren naar diepgaander begrip van Gods woorden, wie niet naar het bovennatuurlijke streven maar veeleer een echte prijs betalen, wie zich echt om Gods wil bekommeren, wie werkelijk intrede bereiken zodat hun ervaringen oprechter en echter zijn, wie geen holle woorden en doctrines najagen of ernaar streven om het bovennatuurlijke te voelen, wie geen enkele geweldige persoonlijkheid vereren – zij zijn degenen die een normaal geestelijk leven zijn binnengegaan. Alles wat ze doen beoogt het bereiken van verdere groei in het leven en het vernieuwen en verlevendigen van de geest, en ze zijn altijd in staat om actief intrede te bereiken. Ze komen zonder het te beseffen tot begrip van de waarheid en gaan de werkelijkheid binnen. Mensen met een normaal geestelijk leven vinden elke dag de bevrijding en vrijheid van geest, en ze kunnen Gods woorden op een vrije manier tot Zijn tevredenheid praktiseren. Bidden is voor deze mensen geen formaliteit of een procedure; ze zijn elke dag in staat om gelijke tred met het nieuwe licht te houden. Mensen trainen zichzelf bijvoorbeeld om hun hart voor God te verstillen, en hun hart kan werkelijk stil zijn voor God en ze kunnen door niemand verstoord worden. Geen mens, gebeurtenis of ding kan hun normale geestelijke leven belemmeren. Dergelijke training is bedoeld om resultaten op te leveren en niet bedoeld om mensen regels te laten volgen. Deze praktijk gaat niet om het volgen van regels, maar gaat juist om het bevorderen van groei in iemands leven. Als je deze praktijk alleen als te volgen regels ziet, zal je leven nooit veranderen. Je praktiseert misschien wel op dezelfde manier als anderen, maar terwijl zij uiteindelijk in staat zijn om gelijke tred te houden met het werk van de Heilige Geest, word jij van de stroom van de Heilige Geest afgesneden. Houd je jezelf dan niet voor de gek? Het doel van deze woorden is mensen hun hart voor God te laten verstillen, hun hart tot God te laten keren, zodat Gods werk in hen zonder belemmering mag zijn en vruchten mag voortbrengen. Alleen dan kunnen mensen in overeenstemming zijn met Gods wil.

Dagelijkse woorden van God Fragment 416

Jullie besteden geen aandacht aan het gebed in jullie dagelijkse leven. Mensen hebben altijd het gebed over het hoofd gezien. Gebeden waren altijd oppervlakkig waarbij de mens voor God gewoon iets plichtmatigs opzegde. Niemand heeft ooit volledig z'n hart aan God aangeboden en zich in echt gebed met God bezig gehouden. Mensen bidden alleen tot God als er iets met hen gebeurt. Heb je ooit echt tot God gebeden in al die tijd? Heb je ooit tranen van pijn laten vloeien voor het aangezicht van God? Heb je ooit echt jezelf leren kennen voor het aangezicht van God? Heb je ooit intiem tot God gebeden? Bidden vraagt oefening. Als je niet gewoonlijk thuis bidt, dan kun je gewoonweg niet bidden in de kerk en als je normaliter niet bidt tijdens kleine bijeenkomsten, dan zul je niet in staat zijn om tijdens grote bijeenkomsten te bidden. Als je gewoonlijk God niet benadert of nadenkt over de woorden van God, dan zul je niets te zeggen hebben wanneer het op het gebed aankomt – en zelfs al zou je bidden, dan zou je alleen maar lippendienst bewijzen, niet daadwerkelijk aan het bidden zijn.

Wat betekent het om werkelijk te bidden? Het betekent het uitspreken van de woorden in je hart tot God en communiceren met God terwijl je Zijn wil begrepen hebt, gebaseerd op Zijn woorden; het betekent bijzonder dicht bij God voelen, voelen dat Hij voor je staat en dat je iets tegen Hem te zeggen hebt; en het betekent vooral het uitstralen binnen in je hart en voelen dat God uitzonderlijk liefelijk is. Je zult je bijzonder geïnspireerd voelen en na het horen van jouw woorden zullen je broeders en zusters tevreden zijn, ze zullen voelen dat de woorden die je spreekt de woorden zijn in hun harten, de woorden die zij wensen te zeggen en dat wat jij zegt vertegenwoordigt wat zij willen zeggen. Dit is wat het betekent om werkelijk te bidden. Nadat je echt hebt gebeden, zal je hart vervuld zijn van vrede en tevredenheid; de kracht om van God te houden zal naar boven komen en je zult voelen dat niets in je hele leven meer waard is of belangrijker dan God lief te hebben – en dit alles zal bewijzen dat je gebeden effectief geweest zullen zijn. Heb je ooit op deze manier gebeden?

En hoe zit het met de inhoud van het gebed? Je zou stap voor stap moeten bidden, in overeenstemming met je werkelijke toestand en dat wat door de Heilige Geest gedaan moet worden en je moet met God communiceren in overeenstemming met Gods wil en Zijn vereisten van de mens. Wanneer je begint te oefenen met je gebeden, geef je eerst je hart aan God. Probeer niet Gods wil te begrijpen; probeer alleen de woorden in je hart tot God uit te spreken. Wanneer je voor Gods aangezicht komt, spreek dan “O God! Vandaag pas realiseer ik me dat ik u ongehoorzaam ben geweest. Ik ben werkelijk verdorven en verachtelijk. Voorheen was ik mijn tijd aan het verdoen; vanaf vandaag zal ik voor u leven. Ik zal een betekenisvol leven leiden en uw wil bevredigen. Ik zou dat doen, opdat uw Geest altijd werkt in mij en mij altijd illuminatie

en verlichting geeft, zodat ik een krachtige en klinkende getuigenis voor u kan uitdragen, waardoor Satan uw glorie kan aanschouwen, uw getuigenis en het bewijs van uw overwinning in ons.” Wanneer je op deze manier bidt, zal je hart volkomen vrij gemaakt zijn en door op deze manier gebeden te hebben, zal je hart dicht bij God zijn en door vaak op deze manier te bidden, zal de Heilige Geest onvermijdelijk in je werkzaam zijn. Als je altijd op deze wijze tot God uitroept en je vastberadenheid voor God duidelijk maakt, dan zal de dag komen dat je vastberadenheid voor God geaccepteerd kan worden, dat je hart en heel je wezen ontvangen zullen worden door God en je uiteindelijk door God vervolmaakt zult worden. Het gebed is van uiterst belang voor jullie. Wanneer je bidt, ontvang je het werk van de Heilige Geest, je hart is dus aangeraakt door God en de kracht van de liefde voor God in je zal uit je voortkomen. Als je niet bidt vanuit je hart en je niet je hart opent om te communiceren met God, dan zal God geen manier hebben om in je te werken. Als je, nadat je gebeden hebt, alle woorden in je hart gesproken hebt en de Geest van God heeft niet gewerkt, als je je niet geïnspireerd voelt van binnen, dan toont dit aan dat je hart niet eerlijk is, dat je woorden niet waarachtig zijn en nog steeds onzuiver. Als je, nadat je gebeden hebt, tevredenheid voelt, dan zijn je gebeden geaccepteerd door God en heeft de Geest van God in je gewerkt. Als iemand die voor God dient, kun je niet zonder gebeden. Als je communicatie met God daadwerkelijk als iets zinvol en waardevol beschouwt, kun je dan het gebed verzaken? Niemand kan zonder communicatie met God zijn. Zonder het gebed, leef je in het vlees, leef je in de slavernij van Satan; zonder het werkelijke gebed, leef je onder invloed van de duisternis. Ik hoop dat de broeders en zusters in staat zullen zijn om elke dag waarlijk te bidden. Dit is echter niet het naleven van een doctrine, maar een effect dat bereikt moet worden. Ben je bereid om wat minder te slapen en voldoening te vinden, ochtendgebeden uit te spreken bij het aanbreken van de ochtend en dan te genieten van de woorden van God? Als je met een zuiver hart bidt en zo de woorden van God eet en drinkt, dan zul je voor Hem acceptabeler zijn. Als je dit elke ochtend doet, als je er dagelijks in oefent om je hart aan God te geven, met Hem te communiceren en je met Hem bezig te houden, dan zal je kennis van God beslist toenemen en zul je beter in staat zijn om Gods wil te begrijpen. Je moet zeggen: “O God! Ik wens mijn plicht te vervullen, zodat u in ons verheerlijkt mag worden en mag genieten van de getuigenis in ons, deze groep mensen, ik kan alleen maar mijn hele wezen aan u toewijden. Ik smeeek u om in ons werkzaam te zijn, zodat ik u waarlijk kan liefhebben en u tevreden kan stellen en u tot het doel maak dat ik nastreef.” Wanneer je vervuld bent met deze last, zal God je zeker vervolmaken; je moet niet alleen voor jezelf bidden, maar ook omwille van het doen van Gods wil en omwille van de liefde voor Hem. Dat is het ware gebed. Bid je om de wil van God te doen?

Voorheen, wisten jullie niet hoe jullie moesten bidden en zagen jullie het gebed over het

hoofd; vandaag moeten jullie je best doen om jezelf te leren bidden. Als je niet in staat bent om de kracht binnenin je op te roepen om van God te houden, hoe kun je dan bidden? Je moet zeggen: “O God! Mijn hart is niet in staat om werkelijk van u te houden, ik wens om van u te houden, maar ik kom de kracht te kort. Wat moet ik doen? Ik verlang van u om de ogen van mijn geest te openen, ik wens dat uw Geest mijn hart aanraakt, zodat ik voor uw aangezicht ontdaan ben van mijn passiviteit en ongedwongen door enig persoon, materie of ding; ik leg mijn hart volkomen bloot voor u, zodat mijn hele wezen aan u is toegewijd en u mag mij testen hoe u dat ook zou willen. Nu geef ik geen aandacht aan mijn vooruitzichten, noch ben ik gebonden door de dood. Gebruikmakend van mijn hart dat van u houdt, wens ik de weg van het leven te zoeken. Alle dingen en gebeurtenissen zijn in uw handen, mijn lot is in uw handen en bovenal is mijn hele leven onder controle van uw handen. Nu volg ik de liefde voor u na en ongeacht of u mij u laat liefhebben, ongeacht hoe Satan zich ermee bemoeit, ik ben vastbesloten om van u te houden.” Wanneer je op zulke dingen stuit, bid je op deze manier. Als je dit elke dag doet, dan zal de kracht om van God te houden geleidelijk toenemen.

uit ‘Over de praktijk van het gebed’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Dagelijkse woorden van God Fragment 417

Hoe kan iemand waarlijk het gebed beginnen?

Terwijl je bidt, moet je hart in vrede zijn met God en moet het oprecht zijn. Je bent werkelijk aan het communiceren met God en tot Hem aan het bidden; je moet God niet met mooi klinkende woorden vlijen. Het gebed moet gericht zijn op dat wat God vandaag verlangt te bereiken. Vraag God om je verlichting en illuminatie te brengen en maak de toestand waarin je verkeert en moeilijkheden duidelijk in je gebed tot God en toon je vastberadenheid aan God. Het gebed is niet het volgen van een procedure, maar het zoeken van God door je waarachtige hart te gebruiken. Vraag God om je hart te beschermen, waardoor het mogelijk wordt om vaak in vrede voor God te zijn, zodat je in staat zult zijn om jezelf te leren kennen, jezelf te minachten en jezelf te begeven in de omgeving die God voor je heeft ingesteld, zodat het mogelijk voor je is om zodoende een normale relatie met God te hebben, hetgeen jou iemand maakt die werkelijk van God houdt.

Wat is het belang van het gebed?

Het gebed is één van de manieren waarop iemand samenwerkt met God, het is een manier waarop iemand tot God spreekt en het is het proces waardoor iemand aangeraakt wordt door Gods Geest. Zogezegd zijn degenen die zonder het gebed leven dood zonder geest, het bewijs dat hen het vermogen ontbreekt om aangeraakt te worden door God. Zonder het gebed zijn mensen

niet in staat om een normaal spiritueel leven te leiden, laat staan dat ze in staat zijn om het werk van de Heilige Geest na te volgen; zonder het gebed brengen ze schade toe aan hun relatie met God en zijn ze niet in staat om Gods goedkeuring te ontvangen. Als iemand die gelooft in God, zul je meer door Hem aangeraakt worden, hoe vaker je bidt. Zulke mensen hebben een grotere vastberadenheid en zijn beter in staat de laatste verlichting van God te ontvangen; met als resultaat dat alleen zulke mensen zo snel mogelijk volmaakt kunnen worden gemaakt door de Heilige Geest.

Wat is het effect dat door het gebed bereikt moet worden?

Mensen zijn in staat om het gebed in praktijk te brengen en het belang van het gebed te begrijpen, maar het effect dat door het gebed bereikt moet worden is geen eenvoudige zaak. Het gebed is geen kwestie van formaliteiten, of het volgen van een procedure, of het herhalen van de woorden van God, dat wil zeggen, het gebed betekent niet het nazeggen van woorden en anderen kopiëren. In het gebed, moet je je hart aan God geven, de woorden in je hart delen met God zodat je door God aangeraakt mag worden. Als je gebeden effectief moeten zijn, dan moeten ze gebaseerd zijn op het lezen door jou van Gods woorden. Alleen door te bidden te midden van Gods woorden zul je in staat zijn om meer verlichting en illuminatie te ontvangen. Een waarachtig gebed wordt getoond door een hart dat verlangt naar de vereisten die door God gesteld zijn en bereidheid om deze eisen te vervullen; je zult in staat zijn om alles te haten wat God haat, op basis waarvan je kennis hebt, je zult weten en zult duidelijkheid hebben over de waarheden door God uitgelegd. Vastberadenheid, geloof en kennis hebben en een te beoefenen pad na het gebed – alleen dat is waarlijk bidden en alleen het gebed als zodanig kan effectief zijn. Toch moet het gebed gebouwd worden op basis van het genieten van Gods woorden en communiceren met God in Zijn woorden, op basis van je hart dat in staat is om God te zoeken en in vrede zijn voor het aangezicht van God. Zo'n gebed heeft reeds het punt bereikt van werkelijke communicatie met God.

uit 'Over de praktijk van het gebed' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 418

Basiskennis van het bidden:

1. Zeg niet blindelings wat in je opkomt. Er moet een last in je hart zijn, hetgeen wil zeggen dat je een doel moet hebben als je bidt.
2. Een gebed moet de woorden van God bevatten; het moet gebaseerd zijn op de woorden van God.

3. Wanneer je bidt, moet je geen punten die al verouderd zijn opnieuw naar voren brengen. Je gebeden moeten betrekking hebben op de huidige woorden van God, en wanneer je bidt, vertel God dan je diepste gedachten.

4. Groepsgebed moet om een centrum heen draaien, en dat is noodzakelijkerwijs het huidige werk van de Heilige Geest.

5. Iedereen behoort te leren op voorspraak te bidden. Dit is ook een manier om te laten blijken dat je rekening houdt met de wil van God.

Het leven in persoonlijk gebed is gebaseerd op het begrip van het belang van het gebed en de basiskennis van het gebed. Men moet vaak bidden voor zijn tekortkomingen in zijn dagelijkse leven, vaak bidden om veranderingen te bewerkstelligen in je levensgezindheid en bidden op basis van je kennis van Gods woorden. Ieder moet z'n eigen gebedsleven voor elkaar zien te krijgen, men moet bidden voor de kennis gebaseerd op Gods woorden, men moet bidden om zodoende te zoeken naar de kennis van Gods werk. Leg je actuele omstandigheden bij God neer, wees pragmatisch en besteed geen aandacht aan methode; de sleutel is om ware kennis te verkrijgen en om daadwerkelijk Gods woorden te ervaren. Iedereen die het binnengaan tot het spirituele leven nastreeft, moet in staat zijn om te bidden op verschillende manieren. Stil gebed, nadenken over de woorden van God, het werk van God leren kennen, enzovoorts – dit doelgerichte werk van communicatie is om zodoende ingang te krijgen tot een normaal spiritueel leven, het steeds beter maken van je eigen situatie voor het aangezicht van God, met grotere progressie in je leven als gevolg. Kortom, alles wat je doet – of het nou eten en drinken van Gods woorden, of stilletjes bidden of hardop afroepen – doe je om duidelijk Gods woorden te zien, evenals Zijn werk en datgene wat Hij in jou wenst te bereiken. Nog belangrijker, het is om zodoende de standaard te bereiken die God vereist en om je leven tot een hoger niveau te brengen. De laagste norm die God van mensen verlangt, is dat zij in staat zijn om hun harten te openen voor Hem. Als men z'n waarachtige hart aan God geeft en tegen God zegt wat er werkelijk omgaat in zijn hart, dan is God bereid om werkzaam te zijn in de mens; God verlangt niet het verdraaide hart van de mens, maar zijn zuivere en eerlijke hart. Als men niet waarlijk zijn hart uitspreekt tot God, dan raakt God zijn hart niet aan, of werkt niet in hem. Dus de meest cruciale zaak aangaande het gebed is om de woorden van een waarachtig hart te spreken tot God en Hem te vertellen over je gebreken of rebellerende gezindheid en je totaal open te stellen naar God toe. Alleen dan zal God geïnteresseerd zijn in je gebeden; zo niet, dan zal God Zijn gezicht voor je verbergen. Het minimale criterium voor het gebed is dat je in staat moet zijn om je hart in vrede te behouden voor God, het moet zich niet van God verwijderen. Misschien heb je gedurende deze periode geen nieuwer of hoger zicht verkregen, maar je moet het gebed

gebruiken om de dingen te behouden zoals ze zijn – je kunt niet achteruitgaan. Dit is wat je op z'n minst moet verwerven. Als je zelfs dit niet eens kunt bereiken, dan bewijst het dat je spirituele leven zich niet op het juiste pad begeeft; met als gevolg dat je niet in staat zult zijn om vast te houden aan je oorspronkelijke visie, het geloof in God mist en je vastberadenheid substantieel verdwijnt. Je ingang tot het spirituele leven is gemarkeerd door het feit of je gebeden op het juiste spoor zijn beland. Alle mensen moeten deze realiteit binnengaan, ze moeten allemaal het werk van bewuste training van het gebed voor zichzelf uitvoeren, niet passief afwachten, maar bewust zoeken om aangeraakt te worden door de Heilige Geest. Alleen dan zullen ze mensen zijn die waarlijk God zoeken.

Wanneer je begint met bidden, moet je realistisch zijn en niet boven jezelf uitstijgen; je kunt geen extravagante eisen stellen, hopende dat je, zodra je je mond opendoet, aangeraakt zult worden door de Heilige Geest, verlicht en illumineert, overladen met grote genade. Dat is onmogelijk – God doet geen dingen die bovennatuurlijk zijn. God vervult de gebeden van mensen op Zijn eigen tijd en soms test Hij je geloof om te zien of je nog loyaal aan Hem bent. Wanneer je bidt, moet je geloof, doorzettingsvermogen, en vastberadenheid hebben. Wanneer ze beginnen met zichzelf te trainen om te bidden, voelen de meeste mensen niet dat ze aangeraakt zijn door de Heilige Geest en verliezen zo de moed. Zo zal het niet voor elkaar gekregen worden! Je moet doorzettingsvermogen hebben, je moet je richten op het voelen van de aanraking door de Heilige Geest en op het zoeken en ontdekken. Soms is het pad dat je bewandelt het verkeerde pad; soms zijn je motivaties en opvattingen niet in staat om standvastig voor God te staan en zodoende beweegt Gods Geest je niet; zo zijn er ook tijden wanneer God kijkt of je wel of niet loyaal bent. Kortom, je moet meer moeite doen om jezelf te trainen. Als je ontdekt dat de weg die je gaat afwijkt, kun je de manier waarop je bidt veranderen. Zolang je waarachtig zoekt en verlangt te ontvangen, dan zal de Heilige Geest je met zekerheid in deze realiteit meenemen. Soms bid je met een waarachtig hart, maar voel je niet dat je in het bijzonder bent aangeraakt. Op zulke momenten als deze moet je vertrouwen op je geloof en vertrouwen dat God op je gebeden toeziet; je moet doorzettingsvermogen hebben met je gebeden.

Je moet eerlijk zijn en moet bidden om zodoende jezelf te ontdoen van de listigheid van je hart. Als je het gebed gebruikt om jezelf te zuiveren wanneer het nodig is en het gebruikt om aangeraakt te worden door de Geest van God, dan zal je gezindheid geleidelijk veranderen. Het ware spirituele leven is een leven van het gebed en het is een leven dat door de Heilige Geest is aangeraakt. Het proces van aangeraakt zijn door de Heilige Geest is het proces van de verandering van iemands gezindheid. Een leven dat niet aangeraakt is door de Heilige Geest is geen spiritueel leven, het is nog steeds een religieus ritueel; alleen zij die vaak zijn aangeraakt door de Heilige Geest en verlichting en illuminatie hebben ontvangen door de Heilige Geest, zijn

mensen die het spirituele leven zijn binnengegaan. Ieders gezindheid zal continu veranderen als hij bidt en hoe meer hij is bewogen door de Geest van God, hoe meer proactief en gehoorzaam hij is. Zo ook, zal zijn hart geleidelijk aan gezuiverd worden, waarna zijn gezindheid geleidelijk zal veranderen. Zo is het effect van het ware gebed.

uit 'Over de praktijk van het gebed' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 419

Er is geen stap die crucialer is voor het binnengaan in de woorden van God dan het stillen van je hart in Zijn aanwezigheid. Het is een les die alle mensen momenteel urgent moeten binnengaan. De paden voor het intreden in het stillen van je hart tegenover God zijn de volgende:

1. Trek je hart terug uit externe zaken. Wees in vrede tegenover God en schenk je onverdeelde aandacht aan het bidden tot God.
2. Eet, drink en geniet van Gods woorden terwijl je hart in vrede is tegenover God.
3. Zorg dat je in je hart over Gods liefde mediteert en nadenkt en Gods werk overpeinst.

Begin eerst vanuit het aspect van het gebed. Bid met onverdeelde aandacht en op vaste tijden. Hoe weinig tijd je ook ter beschikking hebt, hoe druk je werk ook is of wat je ook overkomt, bid elke dag zoals gewoonlijk en eet en drink Gods woorden zoals gewoonlijk. Zolang je Gods woorden eet en drinkt zul je, hoe je omgeving ook is, grote vreugde hebben in je geest en zul je niet gestoord worden door de mensen, gebeurtenissen en dingen om je heen. Wanneer je doorgaans in je hart nadenkt over God, kan dat wat er buiten gebeurt je niet storen. Dit is wat het betekent om gestalte te bezitten. Begin met gebed: stil bidden voor God is het meest vruchtbaar. Eet en drink daarna de woorden van God, zoek het licht in Gods woorden door erover na te denken, vind het beoefeningspad, zorg dat je weet wat God bedoelt bij het spreken van Zijn woorden en dat je die precies begrijpt. Gewoonlijk zou het normaal voor je moeten zijn om in je hart dichtbij God te kunnen komen, Gods liefde te overdenken en Gods woorden te overpeinzen, zonder dat je door externe dingen wordt gestoord. Wanneer je hart een bepaalde mate van vrede heeft bereikt, zul je in stilte kunnen mijmeren en in jezelf Gods liefde kunnen overdenken en werkelijk dichtbij Hem kunnen komen, ongeacht je omgeving, tot je uiteindelijk zo ver bent, dat er lof opkomt in je hart, en zoiets is zelfs beter dan gebed. Dan zul je een zekere gestalte verkrijgen. Als je de hierboven beschreven gesteldheden kunt bereiken, zal dat bewijs zijn dat je hart werkelijk vrede kent voor God. Dit is de eerste fundamentele les. Pas nadat mensen in vrede kunnen zijn tegenover God, kunnen ze aangeraakt worden door de Heilige Geest en verlicht en geïllumineerd worden door de Heilige Geest. Pas dan kunnen ze echte communicatie hebben met

God en ook Gods wil en de begeleiding van de Heilige Geest begrijpen. Ze zullen dan het juiste pad in hun geestelijke leven zijn opgegaan. Wanneer hun training om in Gods aanwezigheid te leven een bepaalde diepgang heeft bereikt, en ze zichzelf kunnen verzaken, zichzelf kunnen verachten en in Gods woorden kunnen leven, dan zijn hun harten werkelijk in vrede tegenover God. In staat zijn om jezelf te verachten, te vervloeken en te verzaken is het effect dat bereikt wordt door Gods werk en kan niet door mensen op eigen houtje worden gedaan. Daarom is de oefening van het stillen van je hart tegenover God een les die mensen onmiddellijk moeten binnengaan. Sommige mensen zijn niet alleen gewoonlijk niet in staat in vrede te zijn in Gods aanwezigheid, maar kunnen zelfs onder het gebed hun hart niet stillen tegenover God. Dit schiet te veel tekort ten opzichte van Gods normen! Als je hart niet in vrede kan zijn tegenover God, kun je dan bewogen worden door de Heilige Geest? Als je iemand bent die geen vrede kan hebben tegenover God, ben je gevoelig voor afleiding wanneer er iemand voorbijkomt, of wanneer anderen praten, en kunnen je gedachten afgeleid worden wanneer anderen dingen doen; in dat geval leef je niet in Gods aanwezigheid. Als je hart werkelijk in vrede is tegenover God, zul je door niets van wat er in de wereld om je heen gebeurt worden gehinderd en zul je door geen enkele mens of gebeurtenis en geen enkel ding in beslag worden genomen. Als je hierin intrede hebt, zullen die negatieve gesteldheden en alle negatieve dingen – menselijke opvattingen, levensfilosofieën, abnormale relaties tussen mensen, en ideeën en gedachten, enzovoorts – natuurlijk wijze verdwijnen. Omdat je altijd Gods woorden overdenkt en je hart altijd dichtbij God komt en altijd in beslag wordt genomen door de huidige woorden van God, zullen die negatieve dingen van je wegvallen zonder dat je het beseft. Wanneer nieuwe en positieve dingen je in beslag nemen, zullen negatieve oude dingen geen plek hebben, dus schenk geen aandacht aan die negatieve dingen. Je hoeft je niet in te spannen om ze te beheersen. Je moet je erop richten om in vrede te zijn tegenover God, zo veel als je kunt Gods woorden te eten, drinken en genieten, zo veel als je kunt lofzangen te zingen om God te loven, en God de kans te geven om aan je te werken. God wil immers nu de mensheid persoonlijk vervolmaken, en Hij wil je hart winnen; Zijn Geest beweegt je hart en als je, door de begeleiding van de Heilige Geest te volgen, in Gods aanwezigheid komt te leven, zul je God tevredenstellen. Als je aandacht schenkt aan het leven in Gods woorden en meer communiceert over de waarheid om de verlichting en illuminatie van de Heilige Geest te verkrijgen, zullen die religieuze opvattingen en je zelfgenoegzaamheid en zelfingenomenheid allemaal verdwijnen, en zul je weten hoe je je moet uitputten voor God, hoe je God moet liefhebben en hoe je God tevreden moet stellen. En zonder dat je het beseft, zullen die dingen die niet relevant zijn voor God volledig uit je bewustzijn verdwijnen.

Dagelijkse woorden van God Fragment 420

De woorden van God overdenken en erover bidden onder het eten en drinken van Zijn huidige woorden is de eerste stap om in vrede te zijn tegenover God. Als je echt in vrede kunt zijn tegenover God, zullen de verlichting en illuminatie van de Heilige Geest met je zijn. Elk geestelijk leven wordt bereikt door in vrede te zijn in Gods aanwezigheid. Onder het bidden moet je in vrede zijn tegenover God, en pas dan kun je bewogen worden door de Heilige Geest. Wanneer je in vrede bent tegenover God onder het eten en drinken van Gods woorden, kun je verlicht en geïllumineerd worden en een waar begrip van Gods woorden verkrijgen. Wanneer je, bij je gewoonlijke activiteiten van meditatie en communicatie en het dicht naderen van God in je hart, tot vrede komt tegenover God, zul je echte nabijheid tot God kunnen genieten, echt begrip kunnen hebben van Gods liefde en Zijn werk en ware bedachtzaamheid en zorg voor Gods bedoelingen kunnen tonen. Hoe meer je gewoonlijk in vrede kunt zijn tegenover God, hoe meer je geïllumineerd zult worden en hoe beter je begrip zal zijn van je eigen verdorven gezindheid, van wat je tekortkomt, van wat je moet binnengaan, van de functie waarin je moet dienen en van waar je gebreken liggen. Dit alles wordt bereikt door in vrede te zijn in Gods aanwezigheid. Als je werkelijk diepte bereikt in je vrede tegenover God, kun je bepaalde mysteriën van de geest begrijpen, begrijpen wat God tegenwoordig in jou wil uitvoeren, een dieper begrip verwerven van Gods woorden, de essentie van Gods woorden begrijpen, de substantie van Gods woorden begrijpen, het wezen van Gods woorden begrijpen en het beoefeningspad duidelijker en nauwkeuriger zien. Als je er niet in slaagt voldoende diepte te bereiken bij het komen tot vrede in je geest, zul je maar een beetje bewogen worden door de Heilige Geest; je zult je van binnen versterkt voelen en een zekere mate van vreugde en vrede voelen, maar je zult niets diepers begrijpen. Ik heb eerder gezegd: als mensen niet elk grammetje van hun kracht inzetten, zal het moeilijk voor hen zijn om mijn stem te horen of mijn gezicht te zien. Dit verwijst naar het bereiken van diepte in je vrede tegenover God, en niet naar het verrichten van oppervlakkige inspanningen. Iemand die echt in vrede kan zijn in de aanwezigheid van God kan zichzelf bevrijden van alle wereldse banden en kan bezit door God bereiken. Allen die niet in staat zijn in vrede te zijn in Gods aanwezigheid zijn gegarandeerd losbandig en ongeremd. Allen die in staat zijn in vrede te zijn voor God zijn degenen die vroom zijn tegenover God en die naar God verlangen. Alleen zij die in vrede zijn tegenover God hechten waarde aan het leven, hechten waarde aan communicatie in de geest, dorsten naar Gods woorden en streven de waarheid na. Allen die geen waarde hechten aan het in vrede tegenover God zijn en die niet oefenen om in vrede tegenover God te zijn, zijn ijdel en oppervlakkig, gehecht aan de wereld en zonder leven; zelfs als ze zeggen in God te geloven, is dat maar lippendienst. Zij die uiteindelijk door God worden vervolmaakt en compleet gemaakt, zijn mensen die in vrede kunnen zijn in Zijn

aanwezigheid. Zij die in vrede zijn tegenover God worden daarom gezegend met grote zegeningen. Mensen die in de loop van de dag nauwelijks tijd nemen om Gods woorden te eten en drinken, die druk bezig zijn met externe aangelegenheden en weinig waarde hechten aan het binnengaan van het leven – dit zijn allemaal hypocrieten zonder perspectief op toekomstige groei. Het zijn degenen die in vrede kunnen zijn tegenover God en die echt kunnen communiceren met God die Gods volk zijn.

uit 'Over je hart stil maken voor God' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 421

Om voor God te komen en Zijn woorden te aanvaarden als jouw leven, moet je eerst in vrede zijn tegenover God. Alleen wanneer je in vrede bent tegenover God, zal God je verlichten en je kennis geven. Hoe meer mensen in vrede zijn tegenover God, hoe beter ze in staat zijn Gods verlichting en illuminatie te ontvangen. Dit alles vereist van mensen dat ze vroomheid en geloof hebben; alleen op die manier kunnen ze vervolmaakt worden. De fundamentele les voor het binnengaan van het geestelijke leven is: in vrede zijn in Gods aanwezigheid. Alleen als je in vrede bent in Gods aanwezigheid zal al je geestelijke training effectief zijn. Als je hart niet in staat is in vrede te zijn tegenover God, zul je het werk van de Heilige Geest niet kunnen ontvangen. Als je hart in vrede is tegenover God, wat je ook aan het doen bent, dan ben je iemand die in Gods aanwezigheid leeft. Als je hart in vrede is tegenover God en dichtbij God komt, wat je ook aan het doen bent, bewijst dat dat je iemand bent die in vrede is tegenover God. Als je, onder het praten met anderen of onder het lopen, kunt zeggen: “Mijn hart komt dichtbij God en is niet gericht op bijkomstigheden, en ik kan in vrede zijn tegenover God”, dan ben je iemand die in vrede is tegenover God. Laat je met niets in wat je hart in de richting van externe zaken trekt, of met mensen die je hart scheiden van God. Wat het ook is dat je hart kan afleiden van het nabij God zijn, zet het opzij of blijf ervan weg. Dit is van groter profijt voor je leven. Nu is precies de tijd voor het grote werk van de Heilige Geest, de tijd waarop God persoonlijk mensen vervolmaakt. Als je op dit moment niet in vrede kunt zijn tegenover God, ben je niet iemand die zal terugkeren voor de troon van God. Als je andere dingen dan God nastreeft, zul je onmogelijk kunnen worden vervolmaakt door God. Zij die tegenwoordig zulke uitspraken van God kunnen horen en er desondanks niet in slagen in vrede te zijn tegenover Hem, zijn mensen die niet van de waarheid houden en niet van God houden. Als je jezelf niet opoffert op dit moment, waar wacht je dan op? Jezelf opofferen houdt in: je hart stillen tegenover God. Dat zou een echte offergave zijn. Ieder die zijn hart nu echt aan God aanbiedt, is ervan verzekerd dat hij compleet zal worden gemaakt door God. Niets, wat het ook is, kan je hinderen; of het nou is om je te snoeien of te behandelen, en of je met frustratie of mislukking te maken krijgt, je hart moet

altijd in vrede zijn tegenover God. Hoe mensen je ook behandelen, je hart moet in vrede zijn tegenover God. Welke omstandigheden je ook tegenkomt – of je nou geplaagd wordt door tegenspoed, leed, vervolging of verschillende beproevingen – je hart moet altijd in vrede zijn tegenover God; dat zijn de paden om vervolmaakt te worden. Alleen wanneer je werkelijk in vrede bent tegenover God, zullen Gods huidige woorden je duidelijk worden. Je kunt dan op een juistere manier en zonder afwijking de illuminatie en verlichting van de Heilige Geest beoefenen, met grotere helderheid Gods bedoelingen begrijpen die je dienst een duidelijkere richting zullen geven, nauwkeuriger de beweging en begeleiding van de Heilige Geest begrijpen en ervan verzekerd zijn te leven onder de begeleiding van de Heilige Geest. Dat zijn de effecten die worden bereikt door echt in vrede te zijn tegenover God. Wanneer mensen geen duidelijkheid hebben over Gods woorden, geen beoefeningspad hebben, er niet in slagen Gods bedoelingen te begrijpen of de principes van de beoefening niet hebben, komt dat doordat hun hart niet in vrede is tegenover God. Het doel van in vrede zijn tegenover God is oprecht en pragmatisch zijn, juistheid en transparantie zoeken in Gods woorden en, uiteindelijk, de waarheid begrijpen en God kennen.

Als je hart niet vaak in vrede is tegenover God, heeft God geen mogelijkheid om je te vervolmaken. Geen vastberadenheid hebben komt neer op geen hart hebben, en iemand zonder hart kan niet in vrede zijn tegenover God; zo iemand weet niet hoeveel werk God doet of hoeveel Hij spreekt, en evenmin weet hij hoe hij moet beoefenen. Is dat geen persoon zonder hart? Kan een persoon zonder hart in vrede zijn voor God? God heeft geen mogelijkheid om mensen zonder hart te vervolmaken – zij verschillen niet van lastdieren. God heeft zo duidelijk en transparant gesproken, en toch is je hart onbewogen gebleven en ben je nog altijd niet in staat in vrede te zijn tegenover God. Ben je dan geen stom beest? Sommige mensen gaan de verkeerde kant op als ze oefenen om in vrede te zijn in Gods aanwezigheid. Wanneer het tijd is om te koken, koken ze niet, en wanneer het tijd is om klussen te doen, doen ze die niet, maar blijven ze gewoon bidden en mediteren. In vrede zijn tegenover God betekent niet dat men niet kookt of geen klussen doet, of zijn leven niet leeft; veeleer is het het vermogen om je hart te stillen tegenover God in alle normale gesteldheden, en een plek voor God te hebben in je hart. Wanneer je bidt, moet je op gepaste wijze voor God knielen om te bidden; wanneer je klussen doet of eten bereidt, stil dan je hart tegenover God, overdenk Gods woorden of zing lofzangen. In welke situatie je je ook bevindt, je moet je eigen manier van beoefening hebben, je moet alles doen wat je kunt om dichtbij God te komen, en je moet uit alle macht proberen je hart te stillen tegenover God. Wanneer de omstandigheden het toelaten, bid dan met volle aandacht; wanneer de omstandigheden het niet toelaten, kom dan dichtbij God in je hart terwijl je de taak van het moment uitvoert. Wanneer je Gods woorden kunt eten en drinken, eet en drink dan Zijn

woorden; wanneer je kunt bidden, bid dan; wanneer je aan God kunt denken, denk dan aan Hem. Met andere woorden: zet je volledig in om jezelf te trainen voor intrede in overeenstemming met je omgeving. Sommige mensen kunnen in vrede zijn tegenover God wanneer er niets aan de hand is, maar zodra er iets gebeurt, raken hun gedachten afgeleid. Dat is niet in vrede zijn tegenover God. De juiste manier om te ervaren is deze: onder geen enkele omstandigheid verwijderd iemands hart zich van God, of voelt het zich gehinderd door mensen, gebeurtenissen of dingen van buiten; pas dan is men iemand die echt in vrede is tegenover God. Sommige mensen zeggen dat wanneer ze bidden op bijeenkomsten hun hart in vrede kan zijn tegenover God, maar in de communicatie met anderen zijn ze niet in staat in vrede te zijn tegenover God, en nemen hun gedachten de vrije loop. Dit is niet in vrede zijn tegenover God. Tegenwoordig bevinden de meeste mensen zich in deze gesteldheid, hun hart is niet in staat altijd in vrede te zijn tegenover God. Daarom moeten jullie meer moeite doen om jezelf te oefenen op dit terrein, stap voor stap het juiste pad van levenservaring opgaan en het pad opgaan van vervolmaking door God.

uit 'Over je hart stil maken voor God' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 422

Gods werk en woord zijn bedoeld om een verandering in jullie gezindheid te bewerkstelligen. Zijn doel is niet louter dat jullie Zijn werk en woord begrijpen of kennen. Dat is niet genoeg. Je bent een persoon met het vermogen om te begrijpen, dus zou het niet moeilijk voor je moeten zijn om het woord van God te begrijpen. Gods woord is immers voor het grootste deel geschreven in menselijke taal, en Hij spreekt heel duidelijk. Je bent bijvoorbeeld prima in staat erachter te komen wat God wil dat je begrijpt en beoefent; dit is iets waartoe een normale persoon met begripsvermogen in staat zou moeten zijn. Vooral de woorden die God spreekt in de huidige fase zijn bijzonder duidelijk en helder, en God wijst op veel dingen waar mensen niet bij hebben stilgestaan en ook op allerlei menselijke gesteldheden. Zijn woorden zijn alomvattend en zo helder als het licht van een volle maan. Nu begrijpen mensen dus veel kwesties, maar er ontbreekt nog altijd iets – mensen die Zijn woord in praktijk brengen. Mensen moeten alle aspecten van de waarheid in detail ervaren en deze in meer detail verkennen en zoeken, in plaats van simpelweg te wachten en in zich op te nemen wat er maar aan hen beschikbaar wordt gesteld. Anders worden ze weinig meer dan parasieten. Ze kennen Gods woord en toch brengen ze het niet in praktijk. Dit soort persoon houdt niet van de waarheid en zal uiteindelijk geëlimineerd worden. Om te zijn als een Petrus van de jaren 1990 betekent dit dat ieder van jullie het woord van God moet beoefenen, ware intreding moet hebben in zijn ervaringen en zelfs nog meer en nog grotere verlichting moet verwerven in zijn samenwerking met God, wat jullie steeds

meer zal helpen met jullie eigen leven. Als jullie veel van Gods woord hebben gelezen maar alleen de betekenis van de tekst begrijpen en geen directe kennis van Gods woord hebben via jullie praktische ervaringen, dan zullen jullie Gods woord niet kennen. Wat jou betreft, is Gods woord niet het leven, maar bestaat het alleen maar uit levenloze letters. En als je alleen maar leeft met inachtneming van levenloze letters, kun je de essentie van Gods woord niet begrijpen en Zijn wil evenmin. Pas wanneer je Zijn woord ervaart in je werkelijke ervaringen zal de geestelijke betekenis van Gods woord zich aan je openbaren. Alleen via ervaring kun je de geestelijke betekenis begrijpen van veel waarheden en de mysteries van Gods woord ontsluiten. Als je het niet in praktijk brengt, dan zal, hoe duidelijk Zijn woord ook is, het enige wat je begrepen hebt lege letters en doctrines zijn, die voor jou religieuze bepalingen zijn geworden. Is dit niet wat de farizeeën deden? Als jullie Gods woord beoefenen en ervaren, wordt het praktisch voor jullie; als jullie niet proberen het te beoefenen, dan is Gods woord voor jou weinig meer dan de legende van de derde hemel. In feite is het proces van geloof in God het proces waarbij jullie Zijn woord ervaren en ook door Hem gewonnen worden, of om het duidelijker te stellen: in God geloven is de kennis en het begrip van Zijn woord hebben en Zijn woord ervaren en naleven; dat is de werkelijkheid achter jullie geloof in God. Als jullie in God geloven en op het eeuwige leven hopen zonder te proberen het woord van God te beoefenen als iets wat je in je hebt, dan zijn jullie dwaas. Dat zou zijn zoals naar een feest gaan en alleen kijken naar het voedsel en de heerlijke dingen van buiten leren zonder er werkelijk iets van te proeven. Zou zo iemand geen dwaas zijn?

uit 'Wanneer je de waarheid eenmaal begrijpt, moet je die in praktijk brengen' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 423

De waarheid die de mens moet bezitten, is te vinden in het woord van God, en het is een waarheid die het gunstigst en nuttigst is voor de mensheid. Het is het medicijn en de voeding die jullie lichaam nodig heeft, iets wat de mens helpt zijn normale menselijkheid terug te krijgen. Het is een waarheid waarmee de mens moet zijn uitgerust. Hoe meer jullie Gods woord in praktijk brengen, hoe sneller jullie leven tot bloei zal komen en hoe duidelijker de waarheid zal worden. Naarmate jullie gestalte groeit, zullen jullie dingen van de geestelijke wereld duidelijker zien, en zullen jullie meer kracht hebben om over Satan te zegevieren. Veel van de waarheid die jullie niet begrijpen, zal duidelijk worden gemaakt wanneer jullie het woord van God in praktijk brengen. De meeste mensen vinden het genoeg alleen maar de tekst van Gods woord te begrijpen en zijn erop gericht zich uit te rusten met doctrines, in plaats van hun ervaring in de praktijk te verdiepen. Maar is dat niet de weg van de farizeeën? Hoe kan dan de zinsnede 'Het woord van God is leven' echt zijn voor hen? Iemands leven kan niet groeien door eenvoudigweg Gods

woord te lezen; het kan alleen groeien wanneer het woord van God in praktijk wordt gebracht. Als je gelooft dat het begrijpen van Gods woord het enige is wat nodig is om leven en gestalte te hebben, is je begrip verwrongen. Van een echt begrip van Gods woord is sprake wanneer je de waarheid in praktijk brengt, en je moet begrijpen dat Gods woord ‘uitsluitend begrepen kan worden door de waarheid in praktijk te brengen’. Vandaag kun je, na het lezen van het woord van God, alleen maar zeggen dat je Gods woord kent, maar je kunt niet zeggen dat je het begrijpt. Sommigen zeggen dat de enige manier om de waarheid in praktijk te brengen is om deze eerst te begrijpen, maar dit klopt slechts deels en is beslist niet helemaal juist. Voordat je kennis hebt van een waarheid, heb je die waarheid niet ervaren. Voelen dat je iets begrijpt wat je in een preek hoort, is geen werkelijk begrip – dit is alleen maar bezit nemen van de letterlijke woorden van de waarheid, en het is niet hetzelfde als het begrijpen van de ware betekenis die daarin ligt. Alleen maar een oppervlakkige kennis van de waarheid hebben betekent niet dat je die werkelijk begrijpt of er kennis van hebt; de ware betekenis van de waarheid komt voort uit de ervaring ervan. Daarom kun je de waarheid alleen begrijpen wanneer je die ervaart; pas dan kun je de verborgen delen ervan bevatten. Je ervaring verdiepen is de enige manier om de connotaties te bevatten en de kern van de waarheid te begrijpen. Daarom kun je overal heen met de waarheid, maar als er geen waarheid in je is, overweeg dan niet om zelfs maar je familieleden te overtuigen, laat staan religieuze mensen. Zonder de waarheid ben je als dwarrelende sneeuwvlokken, maar met de waarheid kun je vrij en blij zijn en kan niemand je aanvallen. Hoe sterk een theorie ook is, deze kan de waarheid niet overwinnen. Met de waarheid kan de wereld zelf worden omgekeerd en kunnen bergen en zeeën worden bewogen, terwijl een gebrek aan de waarheid ervoor kan zorgen dat sterke stadsmuren tot puin worden afgebroken door maden. Dit is een overduidelijk feit.

uit ‘Wanneer je de waarheid eenmaal begrijpt, moet je die in praktijk brengen’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Dagelijkse woorden van God Fragment 424

In de huidige fase is het van cruciaal belang om eerst de waarheid te kennen en vervolgens deze in praktijk te brengen en jezelf verder uit te rusten met de ware betekenis van de waarheid. Dit moeten jullie proberen te bereiken. In plaats van alleen maar te proberen anderen je woorden te laten volgen, moet je ervoor zorgen dat ze je praktijk volgen. Alleen zo kun je iets betekenisvol vinden. Wat je ook overkomt, wie je ook tegenkomt: zo lang je de waarheid hebt, zul je stevig kunnen staan. Het woord van God is wat de mens leven brengt, niet dood. Als je, na Gods woord te lezen, niet tot leven komt maar nog altijd dood bent, dan is er iets mis met je. Als je na enige tijd veel van Gods woord hebt gelezen en veel praktische preken hebt gehoord, maar je nog steeds in een toestand van dood bevindt, dan is dat bewijs dat je niet iemand bent die de

waarheid op prijs stelt, of iemand die de waarheid nastreeft. Als jullie echt probeerden God te winnen, zouden jullie je er niet op richten jezelf uit te rusten met doctrines en anderen te onderwijzen met verheven doctrines, maar zouden jullie je in plaats daarvan richten op het ervaren van Gods woord en het in praktijk brengen van de waarheid. Is dit niet wat jullie nu zouden moeten proberen binnen te gaan?

God heeft beperkt de tijd om Zijn werk in de mens te doen. Wat kan het resultaat dus zijn als je niet met Hem meewerkt? Waarom wil God altijd dat jullie Zijn woord in praktijk brengen wanneer jullie het eenmaal begrijpen? Dat is omdat God Zijn woorden aan jullie heeft geopenbaard, en jullie volgende stap is om die werkelijk in praktijk te brengen. Terwijl jullie deze woorden in praktijk brengen, zal God het werk van verlichting en begeleiding uitvoeren. Dat is hoe het moet worden gedaan. De woorden van God stellen de mens in staat tot bloei te komen in het leven, en bevatten geen elementen als gevolg waarvan de mens zou kunnen afwijken of passief zou kunnen worden. Je zegt dat je God woord hebt gelezen en beoefend, maar je hebt nog altijd helemaal geen werk van de Heilige Geest ontvangen. Je woorden zouden alleen een kind voor de gek kunnen houden. Andere mensen weten misschien niet of je de juiste bedoelingen hebt, maar denk je dat het mogelijk is dat God dat niet weet? Hoe komt het dat anderen het woord van God beoefenen en de verlichting van de Heilige Geest ontvangen, maar dat jij Zijn woord beoefent en de verlichting van de Heilige Geest niet ontvangt? Heeft God emoties? Als je bedoelingen werkelijk juist zijn en je meewerkt, zal Gods Geest met je zijn. Sommige mensen willen altijd hun eigen vlag planten, maar waarom staat God niet toe dat zij opstaan en de kerk leiden? Sommige mensen vervullen alleen maar hun functie en doen alleen maar hun plicht, en voordat ze het weten, hebben ze Gods goedkeuring verkregen. Hoe kan dat? God onderzoekt de schuilhoeken van het hart van de mens, en mensen die de waarheid nastreven moeten dat doen met juiste bedoelingen. Mensen die geen juiste bedoelingen hebben, kunnen niet stevig staan. In de kern is jullie doel om Gods woord effect te laten hebben binnen jullie. Met andere woorden: het is om een waar begrip te hebben van Gods woord in jullie beoefening ervan. Misschien is jullie vermogen om Gods woord te begrijpen gebrekkig, maar wanneer jullie het woord van God beoefenen, kan Hij deze tekortkoming verhelpen. Daarom moeten jullie niet alleen veel waarheden kennen, maar deze ook beoefenen. Dit is de grootste focus die niet te negeren valt. In Zijn 33,5 jaar verdroeg Jezus veel vernederingen en veel leed. Hij leed zozeer, alleen maar omdat Hij de waarheid in praktijk bracht, omdat Hij in alle dingen de wil van God deed en omdat alleen Gods wil Hem uitmaakte. Dit was leed dat Hij niet zou hebben ondergaan als Hij de waarheid had gekend zonder deze in praktijk te brengen. Als Jezus de leringen van de Joden had gevolgd en de farizeeën had gevolgd, zou Hij niet hebben geleden. Uit de handelingen van Jezus kun je opmaken dat de effectiviteit van Gods werk in de mens voortkomt uit de

medewerking van de mens, en dit is iets wat jullie moeten erkennen. Zou Jezus zo aan het kruis hebben geleden als Hij de waarheid niet in praktijk had gebracht? Had Hij zo'n droevig gebed kunnen bidden als Hij niet naar Gods wil had gehandeld? Daarom moeten jullie lijden omwille van het beoefenen van de waarheid; dit is het soort lijden dat een mens moet ondergaan.

uit 'Wanneer je de waarheid eenmaal begrijpt, moet je die in praktijk brengen' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 425

In de praktijk moet het gehoorzamen van de geboden altijd samengaan met het praktiseren van de waarheid. Bij het onderhouden van de geboden moet men de waarheid praktiseren. Bij het praktiseren van de waarheid mogen de principes van de geboden niet worden geschonden en mogen de geboden niet worden overtreden. Doe wat God van je verlangt. De geboden onderhouden en de waarheid praktiseren houden rechtstreeks verband, en zijn niet tegenstrijdig. Hoe meer je de waarheid praktiseert, des te beter volg je de essentie van de geboden. Hoe meer je de waarheid praktiseert, des te beter zul je Gods Woord, zoals dit in de geboden tot uitdrukking komt, begrijpen. De waarheid praktiseren en de geboden onderhouden zijn geen tegenstrijdige handelingen, maar hangen met elkaar samen. Aanvankelijk zal een mens pas de waarheid kunnen praktiseren en door de Heilige Geest verlicht kunnen worden wanneer hij de geboden onderhoudt. Maar dat is niet Gods oorspronkelijke bedoeling. God wil dat je Hem eert met je hart, en niet alleen met goed gedrag. Maar je moet de geboden daarbij toch op z'n minst oppervlakkig onderhouden. Geleidelijk, door ervaring, zal iemand een duidelijker begrip van God krijgen. Hij zal ophouden God te weerstaan of tegen Hem in opstand te komen en Zijn werk in twijfel te trekken. Zo kan een mens leven naar de essentie van de geboden. Simpelweg de geboden onderhouden zonder de waarheid te praktiseren, heeft geen nut en is niet wat ware aanbidding van God inhoudt, aangezien je nog niet de ware gestalte hebt. De geboden onderhouden zonder de waarheid te praktiseren, leidt tot het rigide vasthouden aan regels. Als je dat doet, worden de geboden een wet, en dat zal je niet helpen om te groeien in het leven. Ze zullen juist een blok aan je been worden, je aan banden leggen zoals de oudtestamentische wet, waardoor de Heilige Geest van je zijde wijkt. Alleen door de waarheid te praktiseren kun je de geboden daadwerkelijk onderhouden. Men onderhoudt de geboden om de waarheid te praktiseren. Je praktiseert nog meer waarheden door de geboden te onderhouden. Je krijgt nog meer inzicht in de praktische betekenis van de geboden door de waarheid te praktiseren. Het doel en de betekenis van Gods instructie dat de mens de geboden moet onderhouden, is niet het volgen van verordeningen zoals de mens zich dat voorstelt, maar heeft te maken met iemands intrede in het leven. Hoe meer je groeit in het leven, des te meer zul je in staat zijn de geboden te onderhouden. Hoewel de mens de geboden moet onderhouden, wordt de essentie van de geboden

pas duidelijk door iemands levenservaring. De meeste mensen denken dat het juist onderhouden van de geboden ‘alles is gereed, we kunnen mee’ betekent. Dat is een buitensporige voorstelling van zaken, en niet in overeenstemming met Gods wil. Wie dat soort dingen zeggen, hebben niet tot doel vooruit te komen en zijn begerig naar het vlees. Dit slaat nergens op! Dit is niet de realiteit! Het is niet Gods wil om alleen de waarheid te praktiseren, zonder daadwerkelijk de geboden te onderhouden. Degenen die dat doen, zijn kreupel; ze zijn net als mensen die een been missen. Alleen maar de geboden onderhouden alsof ze zich aan de regels houden, zonder echter waarheid te hebben, is niet in staat zijn aan Gods wil te voldoen; evenals als mensen die een oog missen, lijden mensen die dit doen, ook aan een soort handicap. Als je de geboden juist onderhoudt en een helder begrip krijgt van de praktische God, dan heb je de waarheid. Relatief gezien zal je dan werkelijk gestalte hebben gekregen. Dan praktiseer je de waarheid die je hoort te praktiseren en onderhoud je tegelijk de geboden, zonder dat die twee conflicteren. Het praktiseren van de waarheid en het onderhouden van de geboden zijn twee systemen die elk deel uitmaken van iemands levenservaring. In iemands ervaring moeten het onderhouden van de geboden en het praktiseren van de waarheid geïntegreerd zijn, niet gescheiden. Er zijn echter zowel verschillen als overeenkomsten tussen deze twee dingen.

uit ‘Het onderhouden van de geboden en het praktiseren van de waarheid’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Dagelijkse woorden van God Fragment 426

De bekendmaking van de geboden in het nieuwe tijdperk getuigt van het gegeven dat alle mensen in deze stroom en allen die vandaag Gods stem horen, een nieuw tijdperk zijn binnengegaan. Dit is een nieuw begin van Gods werk, en de start van het laatste deel van Gods managementplan over een periode van zesduizend jaar. De geboden van het nieuwe tijdperk symboliseren dat God en de mensheid het rijk van een nieuwe hemel en een nieuwe aarde zijn binnengegaan en dat God, zoals Jehova werkzaam was onder de Israëlieten en Jezus onder de Joden, meer praktisch, uitgebreider en grootser werk zal doen op aarde. Ze symboliseren ook dat deze groep mensen een ruimere en grotere opdracht van God zal krijgen, en van God praktische voorzieningen, voedsel, steun, zorg en bescherming zullen ontvangen. Verder zullen ze meer praktische oefening voor hun kiezen krijgen en zullen ze worden aangepakt, gebroken en gelouterd door Gods Woord. De betekenis van de geboden van het nieuwe tijdperk gaat diep. Ze geven aan dat God daadwerkelijk zal verschijnen op aarde, dat Hij de hele schepping op aarde zal onderwerpen en Zijn gehele glorie in het vlees zal openbaren. Verder geven ze aan dat de praktische God meer praktisch werk zal doen op aarde om al wat Hij heeft gekozen, te vervolmaken. Voorts zal God al zijn aardse werk volbrengen door middel van woorden en zijn decreet manifest maken dat ‘de geïncarneerde God geëerd zal worden als hoogst verhevene, en

dat alle volkeren en naties zullen knielen om God te aanbidden, die groot is.' Hoewel de mens de geboden van het nieuwe tijdperk moet onderhouden en dit de taak en de plicht van de mens is, is de betekenis van die geboden eigenlijk te diep om dat in enkele woorden uit te drukken. De geboden van het nieuwe tijdperk komen in de plaats van de wetten van het Oude Testament en de verordeningen van het Nieuwe Testament, zoals verkondigd door Jehova en Jezus. Dat is een dieper gaande les, en geen eenvoudige kwestie zoals je je kunt voorstellen. De geboden van het nieuwe tijdperk hebben een aspect van praktische betekenis: Ze dienen als koppeling tussen het Tijdperk van Genade en het Tijdperk van het Koninkrijk. De geboden van het nieuwe tijdperk maken een eind aan alle gebruiken en verordeningen van de oude tijd, en maken eveneens een eind aan de gebruiken van het tijdperk van Jezus en die daarvoor. Ze leiden de mens naar de aanwezigheid van de meer praktische God en laten de mens het begin van Gods persoonlijke vervolmaking ontvangen, dat wil zeggen het begin van de weg naar vervolmaking. Daarom moeten jullie allemaal een juiste houding hebben ten opzichte van de geboden van het nieuwe tijdperk, en deze niet lichtzinnig volgen of minachten. De geboden van het nieuwe tijdperk benadrukken één punt: dat de mens vanaf nu de praktische God Zelf moet aanbidden, dat wil zeggen zich in meer praktische zin aan de essentie van de Geest moet onderwerpen. Ook benadrukken ze het principe dat God de mens als schuldig of rechtvaardig zal oordelen nadat Hij verschijnt als de zon van gerechtigheid. Het is makkelijker de geboden te begrijpen dan ze in praktijk te brengen. Als God de mens wil vervolmaken, moet Hij het daarom doen door Zijn eigen woorden en leiding, de mens kan geen volmaaktheid bereiken door zijn eigen aangeboren intelligentie alleen. Of de mens de geboden van het nieuwe tijdperk kan onderhouden of niet, houdt verband met zijn kennis van de praktische God. Of je de geboden kunt bewaren of niet is dus geen kwestie die in luttele dagen kan worden opgelost. Het is een diepgaande les.

uit 'Het onderhouden van de geboden en het praktiseren van de waarheid' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 427

Het praktiseren van de waarheid is een pad dat kan leiden tot groei. Als jullie de waarheid niet praktiseren, kennen jullie alleen de theorie en zullen jullie niet werkelijk leven. De waarheid is het symbool van iemands gestalte. Of je wel of niet de waarheid praktiseert, hangt samen met het werkelijk verkrijgen van gestalte. Als je de waarheid niet in praktijk brengt, niet rechtvaardig handelt of wordt beheerst door emoties en openstaat voor vleselijke begeerte, ben je ver verwijderd van het onderhouden van de geboden. Dat is de meest diepgaande les. Er zijn in ieder tijdperk tal van waarheden die de mens moet binnengaan en die de mens moet doorgronden. Maar de geboden die bij de waarheden van ieder tijdperk horen, verschillen. De waarheid die de mens praktiseert, hangt samen met het tijdperk, net als de geboden die de mens onderhoudt. Elk

tijdperk heeft zijn eigen waarheden die gepraktiseerd moeten worden en zijn eigen geboden die onderhouden moeten worden. Echter, het doel en het effect van het praktiseren van de waarheid door de mens verschilt net zo afhankelijk van de verschillende geboden die God heeft uitgevaardigd, dat wil zeggen afhankelijk van het tijdperk. We kunnen stellen dat de geboden de waarheid dienen, en dat de waarheid bestaat om de geboden te handhaven. Als er alleen waarheid bestaat, zullen er geen noemenswaardige veranderingen optreden in Gods werk. De mens kan echter, refererend aan de geboden, de dynamische omvang waarnemen van het werk van de Heilige Geest, en inzien in welk tijdperk God werkzaam is. In religie zijn veel mensen die de waarheden kunnen praktiseren die ook de mens in het Tijdperk van de Wet praktiseerde. Maar ze zijn verstoken van de geboden van het nieuwe tijdperk en kunnen dus ook de geboden daarvan niet onderhouden. Ze gaan op de oude weg voort en leven voort als primitieve mensen. Ze worden niet begeleid door de nieuwe werkwijze en kunnen de geboden van het nieuwe tijdperk niet zien. Als zodanig is Gods werk afwezig. Ze zijn als iemand die een lege eierschaal vasthoudt: Er zit geen geest in als er geen kuiken in zit. Exacter gezegd: Er zit geen leven in. Zulke mensen zijn nog niet het nieuwe tijdperk binnengegaan en zijn ver achterop geraakt. Het is dan ook zinloos als mensen de waarheid van oude tijden bezitten, maar niet de geboden van het nieuwe tijdperk. Velen van jullie praktiseren de waarheid van deze tijd, maar onderhouden niet de geboden van deze tijd. Het zal jullie niets opleveren, de waarheid die jullie praktiseren zal waardeloos en betekenisloos zijn en God zal haar niet prijzen. De waarheid praktiseren moet gebeuren op een manier die de Heilige Geest vandaag de dag hanteert; het moet gebeuren door te luisteren naar de stem van de praktische God van nu. Gebeurt dat niet, dan is alles voor niets – als water putten met een mand van bamboe. Dat is de praktische betekenis van de verbreiding van de geboden van het nieuwe tijdperk. Zodat mensen zich aan de geboden kunnen houden, moeten ze op zijn minst de praktische God kennen die in het vlees verschijnt, zonder verwarring. Met andere woorden: mensen moeten de principes van het eerbiedigen van de geboden begrijpen. De geboden eerbiedigen betekent niet dat ze lukraak of willekeurig gevolgd moeten worden, maar dat ze met een basis, een doel en principes gevolgd moeten worden. Het eerste wat bereikt moet worden, is dat je visies duidelijk worden. Als je een grondig begrip hebt van het werk van de Heilige Geest in de huidige tijd en de werkwijze van vandaag aanhoudt, zal je als vanzelf de essentie van het bewaren van de geboden doorzien. Als de dag aanbreekt dat je de essentie van de geboden van het nieuwe tijdperk ziet, en in staat bent de geboden te onderhouden, dan ben je op dat moment vervolmaakt. Dat is de ware betekenis van het praktiseren van de waarheid en het onderhouden van de geboden. Of je de waarheid kunt praktiseren of niet, hangt af van hoe je de essentie van de geboden van het nieuwe tijdperk ziet. Het werk van de Heilige Geest zal voortdurend aan de mens verschijnen en God zal meer en meer van de mensen vragen. Daarom zullen de waarheden die de mens werkelijk praktiseert

talrijker en uitgebreider zijn, en de effecten van het bewaren van de geboden zullen dieper doorwerken. Daarom moeten jullie de waarheid praktiseren en tegelijk de geboden onderhouden. Niemand mag deze kwestie veronachtzamen. Laat nieuwe waarheid en nieuwe geboden tegelijkertijd een aanvang nemen in dit nieuwe tijdperk.

uit 'Het onderhouden van de geboden en het praktiseren van de waarheid' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 428

Veel mensen kunnen een beetje praten over praktiseren en ze kunnen praten over hun persoonlijke indrukken, maar het merendeel is de verlichting die ze hebben ontvangen uit de woorden van anderen. Er zit niets in van hun eigen persoonlijke beoefening, en ook niets van wat ze uit hun ervaringen leren. Dit punt heb ik al eerder geanalyseerd, denk niet dat ik niets weet. Je bent slechts een papieren tijger en toch spreek je over Satan verslaan, over het afleggen van triomfantelijke getuigenissen en over het leven naar Gods beeld? Dit is allemaal onzin! Denk je dat alle woorden die vandaag door God worden gesproken, er zijn om door jou bewonderd te worden? Je mond spreekt over het verzaken van je oude zelf en de waarheid in praktijk brengen, maar je handen voeren andere daden uit en je hart smeedt andere plannen – wat ben jij voor persoon? Waarom zijn je hart en je handen niet een en dezelfde? Zo veel preken zijn lege woorden geworden; is dit niet hartverscheurend? Als je niet in staat bent om Gods woorden in de praktijk te brengen, bewijst dit dat je de manier waarop de Heilige Geest te werk gaat nog niet bent ingegaan, dat je het werk van de Heilige Geest nog niet in je hebt, en dat je Zijn leiding nog niet hebt ontvangen. Als je zegt dat je enkel in staat bent om de woorden van God te verstaan, maar ze niet in de praktijk kunt brengen, ben je iemand die niet van de waarheid houdt. God komt niet om zo iemand te redden. Jezus heeft ondraaglijke pijn geleden toen Hij gekruisigd werd om de zondaars te redden, de armen te redden en om al die nederige mensen te redden. Zijn kruisiging diende als zoenoffer. Als je Gods woord niet in praktijk kan brengen, moet je zo snel mogelijk vertrekken; hang niet als een klaploper rond in het huis van God. Veel mensen vinden het zelfs moeilijk om geen dingen meer te doen die God duidelijk tegenwerken. Vragen zij niet om de dood? Hoe kunnen zij spreken over het binnengaan in Gods koninkrijk? Zouden zij het lef hebben om Gods gezicht te aanschouwen? Het voedsel eten dat God jou geeft, slechte dingen doen die tegen Hem ingaan, kwaadwillig en verraderlijk zijn, snode plannen smeden, zelfs terwijl God jou laat genieten van de zegeningen die Hij jou verleent – voel je niet dat daardoor jouw handen branden wanneer je ze ontvangt? Voel je niet dat je rood wordt? Als je iets hebt gedaan dat ingaat tegen God, als je snode plannen hebt uitgevoerd om je eigen weg te gaan, ben je dan niet bang? Als je niks voelt, hoe kan je dan spreken over een toekomst? Lang geleden was er al geen toekomst voor jou, dus welke grotere verwachtingen kun je nu nog hebben? Als je iets

schaamteloos zegt, maar geen afkeuring voelt en je hart geen bewustheid kent, betekent dat dan niet dat God je al heeft verlaten? Mateloos en ongeremd spreken en handelen is jouw natuur geworden; hoe kun je op deze manier ooit door God worden vervolmaakt? Zou je in staat zijn om de wereld over te reizen? Wie zou door jou overtuigd worden? Zij die jouw ware natuur kennen, zouden afstand houden. Is dit niet Gods straf? Kortom, wanneer er enkel woorden zijn en geen praktiseren, is er geen groei. De Heilige Geest mag dan wel aan je werken wanneer je spreekt, maar als je het niet in de praktijk brengt, zal de Heilige Geest ophouden met werken. Als je op deze manier verder gaat, hoe kan er dan gesproken worden over de toekomst of over het geven van je hele wezen aan het werk van God? Je kunt alleen maar spreken over het aanbieden van je hele wezen, maar toch heb je je ware liefde niet aan God gegeven. Het enige wat Hij van jou krijgt is toewijding in woorden; wat Hij niet van je krijgt is jouw intentie om de waarheid in de praktijk te brengen. Is dit misschien jouw werkelijke gestalte? Als je zo verder zou gaan, wanneer zou je dan door God vervolmaakt worden? Ben je niet bezorgd over je donkere en sombere toekomst? Voel je niet dat God de hoop in jou heeft verloren? Weet je niet dat God ernaar verlangt om meer en nieuwere mensen te vervolmaken? Zouden oude dingen zich kunnen handhaven? Je besteed vandaag geen aandacht aan Gods woorden: wacht je soms op morgen?

uit 'Iemand die redding ontvangt, is iemand die bereid is om de waarheid in praktijk te brengen' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 429

Als je Gods woorden openlijk kunt uitleggen, wil dat nog niet zeggen dat je over de werkelijkheid beschikt – dingen zijn niet zo eenvoudig als je ze misschien had voorgesteld. Of je over de werkelijkheid beschikt of niet, is niet gebaseerd op wat je zegt, het is eerder gebaseerd op hoe je uitleeft. Wanneer Gods woorden je leven en je natuurlijke uitdrukking worden, telt alleen dit als werkelijkheid en geldt alleen dit als het bezitten van inzicht en een ware gestalte. Je moet in staat zijn om de toets voor een lange periode te doorstaan en je moet in staat zijn om de gelijkenis na te leven die God van je verlangt; het moet niet louter van buiten zijn, maar het moet als vanzelf uit je stromen. Alleen dan heb je echt de werkelijkheid en alleen dan heb je het leven verkregen. Laat mij het voorbeeld gebruiken dat iedereen kent, van de beproeving van de dienstdoeners. Iedereen kan de meest verheven theorieën naar voren brengen over dienstdoeners en iedereen heeft een behoorlijk begrip met betrekking tot dit onderwerp; ze spreken erover en wat de één erover zegt overtreft nog wat de vorige had gezegd, alsof het een wedstrijd is. Als de mens echter geen ingrijpende beproeving heeft ondergaan, kan je moeilijk zeggen dat hij een goede getuigenis heeft. Kort gezegd, het echt naleven van de mens schiet nog steeds erg tekort en dit strookt niet met zijn begrip. Daarom moet het nog steeds de waarlijke gestalte van de mens

worden en het is nu nog niet zijn leven. Omdat het begrip van de mens nog niet in werkelijkheid is gebracht, is zijn gestalte nog steeds als een kasteel gebouwd op zand, wankelend en op het punt van instorten. De mens heeft te weinig werkelijkheid – het is bijna onmogelijk om enige werkelijkheid in de mens te vinden. Er is te weinig werkelijkheid die op een natuurlijke manier uit de mens stroomt en alle werkelijkheid in zijn leven is gedwongen en daarom zeg ik dat de mens geen echte werkelijkheid bezit. Hecht niet te veel waarde aan mensen die zeggen dat hun liefde voor God nooit verandert – dit is alleen wat ze zeggen, voordat ze met beproevingen geconfronteerd worden. Als ze plotseling met beproevingen worden geconfronteerd, worden de dingen waarover ze spreken opnieuw onverenigbaar met de werkelijkheid en bewijst het opnieuw dat mensen geen werkelijkheid bezitten. Je zou kunnen zeggen dat wanneer je dingen tegenkomt die niet passen bij je opvattingen en die verlangen dat je jezelf opzijzet, dat dit je beproevingen zijn. Voordat Gods wil onthuld wordt, is er een strenge proef voor elke man, een enorme beproeving voor iedereen – is deze kwestie duidelijk voor je? Wanneer God de mens op de proef wil stellen, laat Hij hen altijd hun keuzes maken voordat de waarheid van de feiten is onthuld. Dat betekent dat wanneer God de mens aan beproevingen onderwerpt, Hij je nooit de waarheid zal vertellen en dat is hoe mensen ontmaskerd kunnen worden. Dit is een manier waarop God Zijn werk uitvoert, om te zien of je de God van vandaag begrijpt en om te zien of je enige werkelijkheid bezit. Ben je echt vrij van twijfels over Gods werk? Zal je in staat zijn om standvastig te zijn wanneer een grote beproeving over je heen komt? Wie durft woorden te spreken als: “Ik garandeer dat er geen problemen zullen zijn”? Wie durft woorden te spreken als: “Anderen twijfelen misschien, maar ik zal nooit twijfelen”? Net zoals de keren dat Petrus aan beproevingen werd blootgesteld – hij schepte altijd op voordat de waarheden waren geopenbaard. Dit is geen persoonlijke fout die uniek is voor Petrus; dit is de grootste moeilijkheid waarmee iedereen tegenwoordig geconfronteerd wordt. Als ik verschillende plaatsen zou bezoeken of als ik verschillende broeders en zusters zou bezoeken, om naar jullie begrip van Gods werk van vandaag te kijken, zouden jullie zeker in staat zijn om over veel van jullie inzichten te praten en zou het erop lijken dat jullie geen enkele twijfels hebben. Als ik je zou vragen: “Kun je met zekerheid vaststellen dat het werk van vandaag de dag door God Zelf is verricht? Geen twijfel mogelijk?” Dan zou je zeker antwoorden: “Zonder enige twijfel, het is het werk dat door de Geest van God is verricht.” Als je eenmaal op zo’n manier hebt geantwoord, zou je beslist geen enkele twijfel meer hebben en je zou zelfs grote vreugde ervaren – je zou kunnen voelen dat je een beetje aan werkelijkheid hebt gewonnen. Degenen die de neiging hebben om dingen op deze manier te begrijpen zijn degenen die minder werkelijkheid bezitten; hoe meer iemand denkt haar gewonnen te hebben, des te meer men niet in staat zal zijn om standvastig te blijven in beproevingen. Wee degenen die arrogant en hooghartig zijn en wee degenen die geen kennis van zichzelf hebben. Zulke mensen kunnen als de besten spreken,

niettemin zijn hun acties het slechtst. Bij het minste of geringste teken van problemen, beginnen deze mensen te twijfelen en komt de gedachte om te stoppen in hun hoofd op. Ze hebben geen enkele werkelijkheid; het enige wat ze hebben zijn theorieën, verhevener dan die van religie, zonder enige werkelijkheden welke God nu verlangt. Ik walg het meest van diegenen die alleen over theorieën spreken en geen werkelijkheid bezitten. Ze slaken de luidste kreten bij het uitvoeren van hun werk, maar ze bezwijken zodra ze worden geconfronteerd met werkelijkheid. Laat dat niet zien dat deze mensen geen werkelijkheid hebben? Het doet er niet toe hoe woest de wind en golven zijn, als je kunt blijven staan zonder een vleugje twijfel in je gedachten en als je standvastig kunt zijn en niet in een staat van ontkenning bent, zelfs als er niemand anders meer over is, dan geldt dit als dat jij een waarlijk begrip hebt en echt in het bezit van de werkelijkheid bent. Als je de wind volgt, waar die ook heen waait, als je de meerderheid volgt en als je leert zeggen wat anderen zeggen, dan maakt het niet uit hoe goed je zulke dingen zegt, het is geen enkel bewijs dat je in het bezit bent van de werkelijkheid. Daarom stel ik voor dat je niet overhaast lege woorden gaat uitschreeuwen. Ken je het werk dat God zal uitvoeren? Gedraag je niet zoals Petrus, waardoor je jezelf schande toebrengt en je niet langer je hoofd hoog kunt houden – dit doet niemand enig goed. De meeste mensen hebben geen ware gestalte. God heeft veel werk verricht, maar Hij heeft de werkelijkheid niet op mensen laten neerdalen; preciezer gezegd, God heeft nooit iemand persoonlijk getuchtigd. Sommige mensen zijn ontmaskerd door dergelijke beproevingen, waarbij hun zondige handen steeds verder naar buiten reikten met de gedachte dat ze God makkelijk de baas kunnen worden en dat ze kunnen doen wat ze maar willen. Omdat ze niet eens in staat zijn om dit soort beproevingen het hoofd te bieden, zijn de meer uitdagende beproevingen uitgesloten en is de werkelijkheid ook uitgesloten. Proberen ze nu niet God voor de gek te houden? De werkelijkheid bezitten, is niet iets dat kan worden vervalst en evenmin is het iets dat je enkel kunt bereiken door er kennis van te hebben. Het is gebaseerd op je ware gestalte en het is gebaseerd op of je in staat bent om alle beproevingen te doorstaan. Begrijp je het nu?

uit 'Alleen het in praktijk brengen van de waarheid is werkelijkheid bezitten' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 430

God vraagt van de mensen niet simpelweg om in staat te zijn om over de werkelijkheid te praten. Zou dat niet te gemakkelijk zijn? Waarom spreekt God dan over binnengaan in het leven? Waarom spreekt Hij over transformatie? Als iemand alleen maar in staat is om inhoudsloos over de werkelijkheid te praten, kan dan een transformatie in zijn gezindheid plaatsvinden? Het trainen van een groep goede soldaten van het koninkrijk is niet hetzelfde als het trainen van mensen die alleen over de werkelijkheid kunnen praten of mensen die alleen maar opscheppen,

maar het is het trainen van mensen die Gods woorden te allen tijde kunnen naleven, die onverzettelijk zijn, ongeacht de tegenslagen waarmee ze geconfronteerd worden en die te allen tijde in overeenstemming met Gods woorden leven en niet terugkeren naar het wereldse. Dit is de werkelijkheid waar God over spreekt en dit is wat God van de mensen vraagt. Zie daarom de door God gesproken werkelijkheid niet als zomaar iets. Louter verlichting door de Heilige Geest staat niet gelijk aan het bezitten van de werkelijkheid: het is namelijk niet de gestalte van de mens, maar de genade van God en menselijke prestaties staan daarbuiten. Elke persoon moet hetzelfde lijden als Petrus verdragen en, meer nog, de glorie van Petrus bezitten, want dat is wat mensen uitleven die Gods werk hebben ontvangen. Alleen dit kan werkelijkheid worden genoemd. Denk niet dat je de werkelijkheid zult bezitten omdat je over de werkelijkheid kunt praten. Dit is een misvatting, dit past niet bij Gods wil en het heeft geen werkelijk gewicht. Zeg dergelijke dingen ook niet in de toekomst – doof zulke uitspraken! Allen die een verkeerd begrip van Gods woorden hebben, zijn ongelovigen. Ze hebben geen enkele echte kennis, laat staan een ware gestalte; het zijn onwetende mensen zonder werkelijkheid. Dat betekent dat allen die buiten de substantie van Gods woorden leven ongelovigen zijn. Degenen die door de mens als ongelovig worden beschouwd, zijn beesten in de ogen van God en degenen die door God als ongelovig worden beschouwd, zijn zij die Gods woorden niet als hun leven hebben. Daarom zijn degenen die niet de werkelijkheid van Gods woorden bezitten en die falen in het uitleven van Gods woorden, ongelovigen. Gods bedoeling is om het zo te maken dat iedereen vanuit de werkelijkheid van Gods woorden leeft. Het gaat er niet alleen om dat iedereen in staat is om over de werkelijkheid te praten, maar nog belangrijker, dat iedereen in staat is om de werkelijkheid van Gods woorden na te leven. De werkelijkheid die de mens waarneemt, is te oppervlakkig, het heeft geen waarde, het kan Gods wil niet vervullen, het is te laag bij de grond, het is het niet eens waard om genoemd te worden, het mist te veel en staat te ver af van de maatstaf van wat God verlangt. Ieder van jullie zal onderworpen worden aan een grote keuring om te zien wie van jullie alleen weet te praten over jullie begrip, maar niet in staat is om het pad te wijzen en te zien wie van jullie nutteloos uitschot is. Onthoud dit voor de toekomst! Praat niet over lege begrippen – spreek alleen over de weg van beoefening en over de werkelijkheid. Transitie van waarlijke kennis naar huidige praktijk en vervolgens overgaan van oefenen naar het uitleven van de werkelijkheid. Lees anderen niet de les en praat niet over waarlijke kennis. Als je begripsvermogen een weg is, kun je het vrijelijk naar buiten laten komen; als het geen weg is, houd alsjeblieft je mond en stop met praten. Wat je zegt is nutteloos. Het zijn slechts enkele woorden van begrip om God voor de gek te houden en anderen jaloers op je te laten worden. Is dat niet waar je op uit bent? Is dit niet het opzettelijk bespelen van anderen? Heeft dit enige waarde? Praat alleen over begrip nadat je het ervaren hebt en dan zul je niet langer aan het opscheppen zijn. Anders ben je enkel iemand die arrogante woorden spreekt. Je kunt veel dingen

niet eens overwinnen of weerstand bieden tegen je eigen vlees in je daadwerkelijke ervaring, je doet altijd wat je verlangens je ingeven en voldoet niet aan Gods wil, maar je hebt wel het lef om over theoretische begrippen te praten – je bent schaamteloos! Je hebt nog steeds het lef om te praten over je begrip van Gods woorden – hoe brutaal van jou! Zomaar praten en opscheppen zijn jouw natuur geworden en je bent eraan gewend geraakt om dat te doen. Wanneer je wilt praten doe je het met gemak, maar als het op de praktijk aankomt, neem je je toevlucht tot versiersels. Houd je anderen zo niet voor de gek? Je kunt mensen misschien voor de gek houden, maar God kan niet misleid worden. Mensen voorzien het niet en kunnen het niet goed onderscheiden, maar God neemt dit soort zaken serieus op en Hij zal je niet sparen. Je broeders en zusters zullen misschien voor je pleiten, je begripsvermogen prijzen, je bewonderen, maar als je geen werkelijkheid bezit, zal de Heilige Geest je niet sparen. Misschien zal de praktische God je tekortkomingen door de vingers zien, maar Gods Geest zal geen aandacht aan je schenken en dat zal genoeg zijn voor je om te dragen. Geloof je dit? Praat meer over de werkelijkheid van de praktijk; ben je het al vergeten? Praat meer over de praktische wegen; ben je het al vergeten? “Spreek minder van verheven theorieën of waardeloos opgeblazen praat en het is het beste om nu te beginnen met in de praktijk brengen.” Ben je deze woorden vergeten? Begrijp je dit allemaal niet? Heb je geen idee van Gods wil?

uit ‘Alleen het in praktijk brengen van de waarheid is werkelijkheid bezitten’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Dagelijkse woorden van God Fragment 431

Jullie zouden meer realistische lessen moeten leren. Er is geen behoefte aan die hoogdravende, lege praat die mensen bewonderen. Als er over kennis gesproken wordt, is de een nog verhevener dan de ander, maar ze hebben nog steeds geen beoefeningspad. Hoeveel mensen hebben de principes van iets in praktijk brengen begrepen? Hoeveel hebben echte lessen geleerd? Wie kan communiceren over de realiteit? Kunnen spreken over je kennis van Gods woorden betekent niet dat je werkelijke gestalte hebt. Het laat alleen maar zien dat je slim geboren bent en dat je begaafd bent. Als je het pad niet kunt aanwijzen, dan is het resultaat niets en ben je nutteloos uitschot! Doe je niet alsof wanneer je niets kunt zeggen over een werkelijke weg om te praktiseren? Doe je niet alsof wanneer je je eigen reële ervaringen niet aan anderen kunt aanbieden, waardoor ze lessen ontvangen om van te leren of een pad om te volgen? Ben je geen huichelaar? Wat voor waarde heb je? Zo iemand kan alleen de rol spelen van ‘uitvinder van de theorie van het socialisme’, niet ‘iemand die bijdraagt aan het tot stand brengen van het socialisme’. Geen realiteit hebben, betekent geen waarheid hebben. Zonder realiteit zijn, is een nietsnut zijn. Zonder realiteit zijn, is een levend lijk zijn. Zonder realiteit zijn, is een ‘marxistisch-leninistische denker’ zijn, zonder referentiewaarde. Ik dring er bij ieder van jullie

op aan te zwijgen over theorie en te praten over iets echts, iets oprechts en wezenlijks; bestudeer wat ‘moderne kunst’, praat over iets wezenlijks, draag iets werkelijks bij en toon een geest van toewijding. Zie de realiteit onder ogen als je spreekt en geef je niet over aan onrealistische en overdreven praat om mensen blij te maken of zodat ze van je op zullen kijken. Wat is de waarde daarvan? Wat voor zin heeft het om mensen jou hartelijk te laten behandelen? Wees een beetje ‘artistiek’ in je spreken, wees een beetje eerlijker in je gedrag, wees een beetje redelijker in hoe je dingen aanpakt, wees een beetje praktischer wanneer je mensen aanspreekt, probeer voor Gods huis van nut te zijn in elke handeling, laat je geweten je emoties leiden, vergeld vriendelijkheid niet met haat of wees niet ondankbaar voor vriendelijkheid en wees geen huichelaar, omdat je anders van slechte invloed bent. Wanneer je Gods woorden eet en drinkt, verbind ze meer met de realiteit. En wanneer je communiceert, spreek meer over werkelijke dingen. Wees niet neerbuigend, dat zal God niet tevredenstellen. Wees in je omgang met anderen een beetje toleranter, geef een beetje meer toe, wees een beetje grootmoediger en leer van de ‘geest van de premier’.^[a] Als je slechte gedachten hebt, oefen dan meer het verzaken van het vlees. Spreek onder het werk vaker over realistische paden en doe niet te verheven, anders is wat je zegt onbereikbaar voor mensen. Minder plezier, meer bijdragen – laat je onbaatzuchtige geest van toewijding zien. Let meer op Gods bedoelingen, luister meer naar je geweten, wees bedachtzamer en vergeet niet hoe God je iedere dag geduldig en ernstig toespreekt. Lees vaker de ‘oude almanak’. Bid meer en communiceer regelmatig. Wees niet meer zo verward, maar laat wat verstand zien en verkrijg wat inzicht. Wanneer je je zondige hand uitsteekt, trek hem dan terug en laat hem niet zover reiken. Het heeft geen zin en wat je dan van God krijgt, is niets anders dan vervloeking; wees dus voorzichtig. Heb medelijden met anderen en sla niet altijd gewapenderhand toe. Communiceer meer over de kennis van de waarheid, praat meer over het leven en bewaar je wil om anderen te helpen. Doe meer en praat minder. Breng meer in praktijk en geef minder aandacht aan onderzoek en analyse. Laat je meer raken door de Heilige Geest en geef God meer mogelijkheden om je te vervolmaken. Neem meer afstand van menselijke elementen – jullie hebben nog steeds te veel menselijke manieren om dingen te doen. Jullie oppervlakkige manier van dingen doen en gedrag zijn nog steeds weerzinwekkend voor anderen. Schakel meer van die manieren uit. Jullie psychologische toestand is nog steeds te verfoeilijk; besteed er meer tijd aan om deze te verbeteren. Je kent mensen nog steeds te veel status toe; ken God meer status toe en wees niet zo onredelijk. De ‘tempel’ is altijd van God geweest en mag niet door mensen overgenomen worden. Kortom, focus meer op gerechtigheid en minder op emoties. Het is het beste om het vlees te verzaken. Praat meer over de realiteit en minder over kennis. Wat het beste is, is je mond houden en niets zeggen. Spreek meer over de weg van de praktijk en vertel minder waardeloze sterke verhalen. Het beste is om nu meteen te beginnen met het beoefenen van dit alles.

Voetnoot:

a. De geest van de premier: een klassiek Chinees gezegde dat wordt gebruikt om een persoon te beschrijven die ruimdenkend en vrijgevig is.

Dagelijkse woorden van God Fragment 432

Gods eisen aan mensen zijn niet zo hoog. Als ze slechts een klein beetje moeite doen, zullen ze al 'slagen'. Eigenlijk is het begrijpen, kennen en doorgronden van de waarheid ingewikkelder dan het in praktijk brengen ervan. Het kennen en doorgronden van de waarheid komt na het beoefenen van de waarheid. Dit zijn de stappen en methodes waarmee de Heilige Geest werkt. Hoe zou je niet kunnen gehoorzamen? Kun je het werk van de Heilige Geest ontvangen als je dingen op je eigen manier doet? Werkt de Heilige Geest naar jouw genoegen of op basis van jouw tekortkomingen volgens Gods woorden? Het heeft geen zin als je dit niet duidelijk kunt zien. Waarom hebben de meeste mensen veel moeite besteed aan het lezen van Gods woorden, maar hebben ze naderhand slechts kennis vergaard en kunnen ze niets zeggen over het werkelijke pad? Denk je dat kennis hebben neerkomt op de waarheid in pacht hebben? Is dat niet een verwarde kijk? Je kunt net zoveel kennis uiten als er zand op een strand is, terwijl niets daarvan een echt pad bevat. Probeer je op deze manier mensen niet voor de gek te houden? Voer je niet een lege show op zonder substantie die deze onderbouwt? Al dergelijk handelen is schadelijk voor de mens! Hoe verhevener de theorie en hoe meer ze verstoken is van realiteit, des te minder is ze in staat om mensen naar de realiteit te brengen; hoe verhevener de theorie, des te meer je tegen God in zult gaan en je zult verzetten. Behandel de meest verheven theorieën niet als een kostbare schat; ze zijn verderfelijk en dienen geen enkel doel! Sommige mensen zijn misschien in staat om over de meest verheven theorieën te praten – maar die bevatten niets van de werkelijkheid, want deze mensen hebben ze niet persoonlijk doorleefd en hebben daarom geen beoefeningspad. Zulke mensen zijn niet in staat om anderen op het goede spoor te zetten en zullen ze alleen maar op een dwaalspoor brengen. Is dat niet schadelijk voor mensen? Je moet op zijn minst de huidige problemen van mensen kunnen oplossen en hun toestaan intrede te bereiken; alleen dat geldt als toewijding en alleen dan zul je gekwalificeerd zijn om voor God te werken. Spreek niet altijd grandioze, fantasievolle woorden en gebruik geen stel ongepaste handelwijzen om mensen te verplichten je te gehoorzamen. Dat zal geen resultaat hebben en zaait alleen maar meer verwarring bij hen. Als je zo doorgaat, zal dat veel doctrine voortbrengen, waardoor mensen je zullen verafschuwen. Zo is de tekortkoming van de mens en dat is waarlijk vernederend. Spreek dus meer over problemen die echt bestaan. Behandel de ervaringen van anderen niet als je eigen privé-eigendom, dat je kunt laten zien zodat anderen dat bewonderen. Je

moet je eigen, persoonlijke uitweg zoeken. Dat is wat elke persoon in praktijk zou moeten brengen.

Als wat je communiceert mensen een weg kan bieden om te nemen, betekent dat dat je de werkelijkheid hebt. Wat je ook zegt, je moet mensen naar de praktijk brengen en hun allemaal een weg bieden die ze kunnen volgen. Laat ze niet alleen kennis hebben; het is belangrijker dat ze een weg hebben om te nemen. Willen mensen in God geloven, dan moeten ze de weg bewandelen die God in Zijn werk heeft aangegeven. Dat wil zeggen, het proces van geloven in God is het proces van het wandelen op de weg geleid door de Heilige Geest. Daarom moet je een weg hebben die je kunt gaan, wat er ook gebeurt, en je moet de weg betreden die naar de vervolmaking door God leidt. Raak niet te ver achterop en houd je niet bezig met te veel dingen. Alleen als je de weg bewandelt waarop God leidt zonder onderbrekingen te veroorzaken, kun je het werk van de Heilige Geest ontvangen en de weg naar de intrede bezitten. Alleen dat is in lijn met Gods bedoelingen en vervult de plicht van de mens. Als individu in deze stroom moet iedereen zijn plicht goed vervullen, meer doen van wat mensen zouden moeten doen en niet eigenzinnig handelen. Mensen die werk verrichten, moeten duidelijke woorden gebruiken. Mensen die volgen, moeten zich meer concentreren op het doorstaan van ontberingen en gehoorzamen, en iedereen moet zijn plaats kennen en niet uit de pas lopen. Het moet in ieders hart duidelijk zijn hoe hij moet beoefenen en welke rol hij moet vervullen. Neem het pad geleid door de Heilige Geest; dwaal niet af of loop niet verkeerd. Je moet het werk van vandaag duidelijk voor je zien. Jullie moeten het binnengaan in de huidige werkwijze in praktijk brengen. Hier moeten jullie mee beginnen. Verspil geen woorden meer aan andere dingen. Het is jullie verantwoordelijkheid om het werk van Gods huis vandaag te doen, het is jullie plicht om binnen te gaan in de huidige werkwijze en het is jullie last om de huidige waarheid in praktijk te brengen.

uit 'Richt je meer op de realiteit' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 433

God is een praktische God: Zijn hele werk is praktisch, alle woorden die Hij spreekt zijn praktisch en alle waarheden die Hij uitdrukt zijn praktisch. Alles wat niet Zijn woorden zijn, is zonder betekenis, niet-bestaand en onvast. In deze dagen moet de Heilige Geest mensen leiden tot de woorden van God. Willen de mensen de werkelijkheid binnentreden, dan moeten ze de werkelijkheid zoeken, en de werkelijkheid kennen, waarna ze de werkelijkheid moeten ervaren en de werkelijkheid moeten naleven. Hoe beter mensen de werkelijkheid kennen, hoe beter ze kunnen inschatten of andermans woorden echt zijn. Hoe beter mensen de werkelijkheid kennen, hoe minder opvattingen ze hebben. Hoe meer mensen de werkelijkheid ervaren, hoe beter zij het

handelen kennen van de God van de werkelijkheid en hoe gemakkelijker het voor hen is om te breken met hun verdorven, satanische gezindheid. Hoe meer werkelijkheid de mensen bezitten, hoe meer ze God kennen, hoe meer ze het vlees haten en de waarheid liefhebben, des te dichter naderen ze de norm van Gods eisen. Mensen die door God gewonnen zijn, zijn zij die de werkelijkheid bezitten, de werkelijkheid kennen, en die door God gewonnen zijn, hebben Gods echte daden leren kennen door het ervaren van de werkelijkheid. Hoe meer je echt met God samenwerkt en je je lichaam disciplineert, hoe meer je het werk van de Heilige Geest zult verkrijgen, hoe meer je de werkelijkheid zult winnen en hoe meer je door God verlicht zult worden ... en zodoende zal je kennis van Gods echte daden vermeerderen. Als je in staat bent om te leven in het tegenwoordige licht van de Heilige Geest, zal het aanwezige, te volgen pad duidelijker voor je worden en zul je beter in staat zijn om jezelf af te zonderen van de religieuze opvattingen en oude praktijken van het verleden. Tegenwoordig heeft de werkelijkheid de aandacht: Hoe meer mensen in de werkelijkheid leven, hoe duidelijker hun kennis van de waarheid is en hoe beter zij Gods wil begrijpen. De werkelijkheid kan alle letters en leerstellingen overwinnen. Het kan iedere vorm van theorie en kundigheid overwinnen en hoe meer mensen zich op de werkelijkheid richten, hoe meer zij echt van God houden, en hongeren en dorsten naar Zijn woorden. Als je je altijd op de werkelijkheid richt, dan zullen je levensfilosofie, religieuze opvattingen en natuurlijke karakter als vanzelf verdwijnen bij het navolgen van het werk van God. Zij die de werkelijkheid niet najagen en geen kennis hebben van de werkelijkheid, zullen zich waarschijnlijk met het bovennatuurlijke bezighouden en zij zullen gemakkelijk in de val lopen. De Heilige Geest heeft geen aanleiding om in zulke mensen te werken en daarom zullen zij zich leeg voelen en vinden dat hun leven geen betekenis heeft.

De Heilige Geest kan alleen in je werken als je daadwerkelijk traint, zoekt, bidt en bereid bent om te lijden voor het zoeken naar de waarheid. Zij die de waarheid niet zoeken, hebben alleen maar letters, leerstellingen en lege theorieën, en zij die de waarheid niet hebben, hebben natuurlijk veel noties van God. Dergelijke mensen verlangen alleen maar van God dat Hij hun vleselijke lichaam omzet in een geestelijk lichaam, zodat zij misschien zouden opstijgen naar de derde hemel. Wat zijn deze mensen dom! Allen die dergelijke dingen zeggen hebben geen kennis van God of van de werkelijkheid. Dergelijke mensen kunnen onmogelijk met God samenwerken en kunnen alleen maar passief afwachten. Als mensen de waarheid willen begrijpen en de waarheid duidelijk willen zien en als zij bovendien de waarheid willen binnengaan en deze in praktijk willen brengen, dan moeten zij daadwerkelijk trainen, zoeken, en hongeren en dorsten. Wanneer je hongert en dorst, en je daadwerkelijk meewerkt met God, zal Gods Geest je zeker aanraken en in je werken. Dat zal je meer verlichting brengen en meer kennis geven van de werkelijkheid en je leven meer ondersteunen.

Dagelijkse woorden van God Fragment 434

Als mensen God willen kennen, moeten ze eerst weten dat God een praktische God is en moeten ze Gods woorden, Gods praktische verschijning in het vlees en Gods praktische werk kennen. Pas nadat je weet dat al Gods werk praktisch is, zul je echt met God kunnen samenwerken en alleen via deze weg kun je groei in je leven bereiken. Allen die de werkelijkheid niet kennen, hebben geen middel om Gods woorden te ervaren. Ze zijn in hun opvattingen verstrikt geraakt, ze leven in hun verbeelding en hebben daardoor geen kennis van Gods woorden. Hoe meer je weet van de werkelijkheid, des te dichter je bij God bent en des te intiemer je bent met hem. Hoe meer je op zoek bent naar vaagheid, abstractie en leerstellingen, des te meer je van God zult afdwalen en dus ook zult merken dat het ervaren van Gods woorden meer inspanning en moeite kost en dat je niet in staat bent om binnen te gaan. Als je de werkelijkheid van Gods woorden wilt binnengaan en het juiste pad van je geestelijk leven wilt inslaan, moet je eerst de werkelijkheid kennen en jezelf afzonderen van vage en bovennatuurlijke dingen. Dat wil zeggen dat je eerst moet begrijpen hoe de Heilige Geest je feitelijk vanbinnen verlicht en leidt. Als je op deze manier werkelijk het echte werk van de Heilige Geest binnenin je kunt bevatten, dan ben je op de juiste weg om door God volmaakt gemaakt te worden.

Vandaag begint alles bij de werkelijkheid. Gods werk is het meest echt en kan door mensen aangeraakt worden. Het is wat mensen kunnen ervaren en bereiken. In mensen bevindt zich veel wat vaag en bovennatuurlijk is, hetgeen hen tegenhoudt om het huidige werk van God te kennen. Zodoende ervaren zij altijd afwijking in zichzelf en moeite, hetgeen allemaal wordt veroorzaakt door hun opvattingen. Mensen kunnen de principes van het werk van de Heilige Geest niet bevatten. Ze kennen de werkelijkheid niet en daarom zijn ze op hun weg naar de intrede altijd negatief. Ze kijken op een afstand naar Gods eisen, niet in staat om eraan te voldoen. Ze zien wel dat Gods woorden echt goed zijn, maar kunnen de weg naar intrede niet vinden. De Heilige Geest werkt volgens dit principe: Door medewerking van mensen, doordat ze actief bidden, zoeken en dichter bij God komen, kunnen resultaten geboekt worden en kunnen ze door de Heilige Geest worden verlicht en geïllumineerd. Het is niet zo dat de Heilige eenzijdig handelt of dat de mens eenzijdig handelt. Beide zijn onmisbaar en hoe meer mensen meewerken en hoe meer zij streven naar het bereiken van de normen van Gods eisen, des te groter is het werk van de Heilige Geest. Alleen echte medewerking van mensen, aangevuld met het werk van de Heilige Geest, kan echte ervaringen en wezenlijke kennis van Gods woorden teweegbrengen. Langzaamaan wordt iemand, door op deze manier ervaringen op te doen, uiteindelijk volmaakt. God doet geen bovennatuurlijke dingen. In de opvattingen van mensen is God almachtig en

wordt alles door God gedaan; met als resultaat dat mensen passief afwachten, de woorden van God niet lezen, niet bidden en alleen maar wachten op de aanraking van de Heilige Geest. Degenen met een juist begrip geloven echter dit: God kan niet meer doen dan de mate waarin ik meewerk en het effect dat Gods werk op mij heeft, hangt van mijn medewerking af. Wanneer God spreekt, moet ik alles doen om Gods woorden te zoeken en na te streven: dit is wat ik zou moeten bereiken.

uit 'Hoe je de werkelijkheid kunt kennen' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 435

Hoeveel religieuze gebruiken neem je in acht? Hoe vaak heb je tegen het woord van God gerebelleerd en ben je je eigen weg gegaan? Hoe vaak heb je het woord van God in praktijk gebracht omdat je werkelijk Zijn last op je wilt nemen en wilt doen wat Zijn verlangen is? Begrijp het woord van God en activeer het. Wees principieel in je doen en laten; dit gaat niet over regels naleven of met tegenzin iets doen, enkel voor de show. Dit is veeleer het praktiseren van de waarheid en leven naar het woord van God. Breng het alleen zo in praktijk, want dat geeft God voldoening. Voorschriften zijn geen gebruiken die God behagen, maar het praktiseren van de waarheid. Sommige mensen hebben de neiging de aandacht op zichzelf te richten. In het bijzijn van hun broeders en zusters zeggen ze dat ze God verschuldigd zijn, maar achter hun rug om brengen ze de waarheid niet in praktijk en gedragen ze zich totaal anders. Zijn ze niet net als die religieuze farizeeërs? Een mens die echt van God houdt en de waarheid heeft is trouw aan God, maar laat dat niet zo aan de buitenkant zien. Hij is bereid de waarheid te praktiseren als er zich aangelegenheden voordoen en spreekt of handelt niet op een manier die tegen zijn geweten ingaat. Hij toont wijsheid als er zich zaken voordoen en is principieel in zijn handelingen, ongeacht de omstandigheden. Zo'n mens is iemand die werkelijk dient. Er zijn er die God alleen maar met hun mond dienen in wat ze aan Hem verschuldigd zijn. Ze brengen hun dagen door met gefronste wenkbrauwen, nemen een theatrale houding aan en veinzen een ongelukkige gelaatsuitdrukking. Hoe verachtelijk! En als je hen zou vragen: 'Hoezo ben je God dank verschuldigd? Zeg het me alsjeblieft!' zouden ze met de mond vol tanden staan. Als je aan God trouw bent, praat daar dan niet in het openbaar over, maar laat je liefde voor God zien door hoe je werkelijk in de praktijk leeft en bid tot Hem met een waarachtig hart. Degenen die alleen woorden gebruiken in hun omgang met God zijn allemaal huichelaars! Sommigen spreken in elk gebed uit dat ze God verschuldigd zijn en beginnen telkens als ze bidden te huilen, zelfs zonder dat de Heilige Geest hun beweegt. Zulke mensen zijn bezeten van religieuze rituelen en opvattingen; zij leven naar zulke rituelen en opvattingen en geloven altijd dat dergelijke handelingen God behagen en dat oppervlakkige vroomheid of berouwvolle tranen God gunstig

stemmen. Wat voor goeds kan van zulke belachelijke mensen komen? Om hun nederigheid te demonstreren, veinzen sommigen genadevol te zijn als ze in de buurt van anderen spreken. Sommigen zijn overdreven onderdanig bij anderen, als krachteloze lammetjes. Is dit hoe mensen van het koninkrijk zich gedragen? Een persoon van het koninkrijk zou levendig en vrij moeten zijn, onschuldig en open, eerlijk en lieflijk; iemand die vrijuit leeft. Hij heeft integriteit en waardigheid en kan overal waar hij gaat een goede getuigenis geven; hij is iemand die bij God en mensen geliefd is. Die nieuw in het geloof zijn hebben teveel uiterlijke routine; zij moeten eerst een periode doormaken van aangepakt en gebroken worden. Zij die het geloof in God in hun hart hebben, zijn uiterlijk niet van anderen te onderscheiden, maar hun handelingen en daden zijn prijzenswaardig voor anderen. Alleen van zulke mensen kan worden gezegd dat ze het woord van God naleven. Ook al zou je elke dag evangeliseren en verschillende mensen kunnen redden, dan zou God uiteindelijk toch niet geëerd worden als je nog voorschriften en doctrines naleeft. Zulke mensen zijn religieus en ook huichelaars.

Waar staan de oppervlakkige goede daden van mensen voor? Ze vertegenwoordigen het vlees en zelfs de beste uiterlijke praktijken geven niet het leven weer, maar alleen jouw eigen temperament als individu. De uiterlijke praktijken van de mens kunnen het verlangen van God niet vervullen. Je spreekt voortdurend over wat je aan God verschuldigd bent, maar je kunt anderen niet voorzien van het leven of anderen aanzetten om God lief te hebben. Geloof je dat dergelijke handelingen God tevreden zullen stellen? Je geloof dat dit Gods hartsverlangen is, dat dit van de geest is, maar in werkelijkheid is dit absurd! Je gelooft dat hetgeen jou behaagt en wat jij wenst, datgene is wat God verheugt. Kan iets waar je blij mee bent weergeven wat van God is? Kan het karakter van de mens God vertegenwoordigen? Waar je blij mee bent is juist waar God van gruwet en het zijn je gewoonten die God haat en afwijst. Als je het gevoel hebt iets aan God verschuldigd te zijn, ga dan tot God bidden. Het is niet nodig daarover met anderen te spreken. Als je niet tot God bidt, maar in plaats daarvan voortdurend de aandacht naar jezelf toetrekt in het bijzijn van anderen, kan dit dan het verlangen van Gods hart vervullen? Als je handelingen altijd slechts mooie schijn zijn, houdt dat in dat je de ijdelste mens van allemaal bent. Wat is dat voor een mens die alleen oppervlakkige goede werken heeft maar de werkelijkheid niet heeft? Zulke mensen zijn hypocriete farizeeërs en religieuze mensen! Als jullie je uiterlijke praktijken niet afleggen en niet kunnen veranderen, dan zal de mate van huichelarij in jullie alleen maar toenemen. Hoe groter de elementen van huichelarij zijn, hoe meer weerstand er is tegen God en uiteindelijk zullen dergelijke mensen zeker uitgeworpen worden!

uit 'Bij het geloof moet men zich richten op werkelijkheid, je bezighouden met religieuze rituelen betekent geen geloof' in 'Het
Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 436

Om de gelijkenis met een normaal mens te herstellen, dat wil zeggen, om een gewone menselijkheid te verkrijgen, is het niet genoeg dat mensen God met hun woorden behagen. Ze berokkenen zichzelf schade door dat te doen, en hun intrede of transformatie is er niet bij gebaat. Om transformatie te bereiken moeten de mensen stukje bij beetje oefenen, moeten ze langzaam binnentreden, stukje bij beetje zoeken en ontdekken, binnentreden vanuit het positieve, en een praktisch leven leiden van waarheid, het leven van de heiligen. Van nu af aan gaat het om echte zaken, echte dingen en een echte omgeving waardoor mensen praktische training krijgen. Ze hoeven geen mooie praatjes meer te verkopen; integendeel, ze moeten in een echte omgeving getraind worden. De mensen beginnen zich te realiseren dat zij van een beperkt kaliber zijn, en dan eten en drinken ze normaal van Gods woorden, en gaan ze ook normaal binnen en praktiseren ze normaal; alleen op deze manier kunnen zij de werkelijkheid verkrijgen, en zo kan intrede zelfs sneller plaatsvinden. Er zijn wat praktische aspecten nodig om mensen te transformeren, ze moeten met echte zaken, echte dingen, en een echte omgeving oefenen. Kun je door alleen op het kerkelijk leven te vertrouwen een ware training krijgen? Kan de mens de realiteit zo binnentreden? Nee. Als de mens de realiteit niet kan binnentreden, dan kan hij zijn vroegere manier van doen en zijn beleving van het leven ook niet transformeren. Dat ligt niet alleen aan de luiheid van de mens, of aan zijn sterke afhankelijkheid, maar komt vooral doordat de mens gewoon het vermogen tot leven niet heeft; ze hebben bovendien geen begrip van Gods norm van de gelijkenis met een normaal mens. In het verleden waren mensen altijd aan het praten, spreken, en communiceerden ze, en werden ze zelfs 'redenaars'. Maar geen van hen streefde naar transformatie van levensgezindheid, ze drongen alleen aan op de zoektocht naar diepgaande theorieën. Daarom moeten jullie nu dit religieuze leven van het geloof in God veranderen. Jullie moeten binnentreden en oefenen door je op één ding te richten, één zaak, één persoon. Jullie moeten de dingen geconcentreerd doen – alleen dan kunnen jullie resultaat behalen. De transformatie van de mens moet in zijn wezen beginnen. Het werk moet op het wezen van de mens gericht zijn, op hun leven, hun luiheid, afhankelijkheid, en hun slaafsheid – alleen zo kunnen ze worden getransformeerd.

Hoewel het kerkelijke leven op sommige gebieden resultaten oplevert, is de sleutel nog steeds dat het echte leven mensen kan transformeren; hun vroegere aard kan niet zonder het echte leven worden getransformeerd. Laten we het werk van Jezus tijdens het Tijdperk van Genade nemen. Toen Jezus de oude wetten afschafte en de geboden van het nieuwe tijdperk instelde, sprak Hij door middel van voorbeelden uit het echte leven. Toen Jezus Zijn discipelen op een sabbat door het tarweveld leidde, en Zijn discipelen honger kregen en korenaren plukten,

om op te eten, zagen de farizeeën dit en zeiden dat ze zich niet aan de sabbat hielden. Ze zeiden ook dat mensen de kalveren die in de put waren gevallen niet mochten redden tijdens de sabbat, en zeiden dat er tijdens de sabbat geen werk mocht worden verricht. Jezus gebruikte deze voorbeelden om de geboden van de nieuwe tijd geleidelijk te verspreiden. In die tijd gebruikte Hij vaak de praktijk om de mensen iets te laten begrijpen en te transformeren. De Heilige Geest verricht Zijn werk volgens dit principe, en alleen op deze manier kunnen mensen transformeren. Zonder de praktijk kunnen mensen alleen theoretisch begrip verwerven, en kunnen ze de dingen alleen intellectueel bevatten. Dat is geen effectieve manier om mensen te transformeren. Nu we het toch hebben over wijsheid en inzicht verwerven door middel van training, hoe kunnen we dit bereiken? Kan de mens wijsheid en inzicht verwerven door alleen te luisteren, te lezen, en zijn kennis te vergroten? Hoe leidt dit tot de verwerving van wijsheid en inzicht? De mens moet streven naar begrip en ervaring door het echte leven. Daarom kun je niet zonder training en kun je je niet onttrekken aan het echte leven. De mens moet verschillende aspecten in de gaten houden en in verschillende aspecten binnentreden: opleidingsniveau, uitdrukkingsvaardigheid, het vermogen om dingen te zien, onderscheidingsvermogen, het vermogen om Gods woorden te begrijpen, gezond verstand, de regels van de menselijkheid, en andere dingen die met menselijkheid te maken hebben en waarmee de mens moet zijn uitgerust. Als begrip eenmaal bereikt is, moet de mens zich op intrede concentreren, pas dan kan transformatie worden bereikt. Als iemand begrip heeft bereikt, maar de praktijk heeft verwaarloosd, hoe kan er dan een transformatie plaatsvinden? De mens begrijpt nu veel, maar hij leeft de werkelijkheid niet uit en dus kan hij slechts weinig substantieel begrip van Gods woorden hebben. Jullie zijn slechts marginaal verlicht, jullie hebben een beetje verlichting van de Heilige Geest ontvangen, maar jullie treden niet binnen in het echte leven, of misschien geven jullie niets om die intrede. Daarom transformeren jullie maar weinig. Na zo'n lange tijd hebben de mensen heel wat begrepen en kunnen zij veel over hun kennis van theorieën praten, maar hun uiterlijke gezindheid blijft hetzelfde en hun oorspronkelijk kaliber blijft hangen zonder in het minst te worden verheven. Als dit het geval is, wanneer zullen jullie dan eindelijk binnentreden?

uit 'Een bespreking van het kerkelijk leven en het echte leven' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 437

Het kerkelijk leven is niet meer dan een soort leven waar mensen samenkomen om van de woorden van God te genieten, en het neemt slechts een klein stukje van iemands leven in beslag. Als het echte leven van mensen ook zou kunnen zijn als hun kerkleven, waaronder een normaal spiritueel leven, normaal van Gods woorden genieten, normaal bidden en dicht bij God zijn, een echt leven leiden waarin alles volgens Gods wil wordt uitgevoerd, een echt leven leiden waarin

alles volgens de waarheid wordt uitgevoerd, een echt leven leiden waarin gebeden in de praktijk worden gebracht en men stil is voor God, en waarin het zingen van liederen en dans in praktijk worden gebracht, dan alleen, met zo'n leven, zou de mens in een leven van Gods woorden kunnen worden gebracht. De meeste mensen concentreren zich alleen op de paar uren van hun kerkelijk leven zonder 'aandacht te besteden' aan hun leven buiten die uren, alsof hen dat niet aangaat. Er zijn ook veel mensen die het leven van de heiligen alleen binnengaan als zij Gods woorden eten en drinken, liederen zingen of bidden, maar buiten die momenten weer terugvallen op hun oude zelf. Zo'n leven kan een mens niet transformeren, en geeft hem niet de mogelijkheid God te kennen. Als een mens in God gelooft en transformatie van zijn eigen gezindheid verlangt, moet hij zich niet van het echte leven losmaken. In het echte leven moet je jezelf kennen, jezelf verloochenen, de waarheid in praktijk brengen en voor alles de principes, het gezond verstand en de regels van zelfbeheersing leren voordat je een geleidelijke transformatie kunt bereiken. Als je je alleen op theoretische kennis richt en temidden van religieuze ceremonies leeft zonder diep in de werkelijkheid te duiken, zonder het echte leven binnen te gaan, dan zul je de werkelijkheid nooit binnentreden, jezelf of de waarheid of God nooit kennen en zul je altijd blind en onwetend blijven. Het werk van God van het redden van de mens dient niet om hem na betrekkelijk korte tijd een normaal mensenleven te laten leiden en ook niet om zijn foutieve opvattingen en doctrines om te zetten. Zijn doel is eerder om de oude gezindheid bij de mens te veranderen, heel zijn oude manier van leven te veranderen en om zijn achterhaalde manieren van denken en zijn mentale zienswijze te veranderen. Als de mens zich alleen concentreert op het kerkelijk leven zullen zijn oude gewoonten of zijn oude manier van leven die hij zolang heeft gevolgd niet veranderen. Wat er ook gebeurt, de mens moet zich niet onttrekken aan het echte leven. God vraagt dat mensen naar de normale menselijkheid leven in het echte leven, niet alleen in het kerkelijk leven; dat zij naar de waarheid leven in het echte leven, niet alleen in het kerkelijk leven; dat ze hun functie in het echte leven vervullen, niet alleen in het kerkelijk leven. Om de realiteit binnen te kunnen gaan, moet je alles naar het echte leven richten. Als mensen, bij het geloven in God, zichzelf niet kunnen leren kennen door het echte leven binnen te gaan, en geen normale menselijkheid uit kunnen leven in het echte leven, dan zullen zij mislukkelingen worden. Zij die God niet gehoorzamen zijn alle mensen die het echte leven niet binnen kunnen treden. Het zijn allemaal mensen die over menselijkheid praten maar de natuur van demonen uitleven. Het zijn allemaal mensen die over de waarheid praten maar in plaats daarvan doctrines uitleven. Zij die niet de waarheid uit kunnen leven in het echte leven, zijn zij die in God geloven maar door Hem verafschuwd en verworpen worden. Je moet je intrede in het echte leven oefenen, je eigen tekortkomingen, ongehoorzaamheid en onwetendheid kennen en je abnormale menselijkheid en zwakheden kennen. Zo zal al je kennis worden geïntegreerd in je eigenlijke situatie en problemen. Alleen dit soort kennis is echt en zorgt ervoor dat je je eigen toestand

werkelijk begrijpt en een transformatie van je gezindheid bereikt.

Nu de vervolmaking van de mensheid formeel van start is gegaan, moet je het echte leven binnengaan. Daarom moet je, om transformatie te bereiken, beginnen bij de intrede in het echte leven, en stukje bij beetje transformeren. Als je het normale leven van de mens uit de weg gaat en alleen over spirituele zaken praat, wordt alles droog en oppervlakkig en onrealistisch, en hoe kan een mens dan transformeren? Nu wordt je gezegd dat je het echte leven moet binnengaan om te oefenen, om een basis te leggen om de ware ervaring binnen te gaan. Dit is een van de dingen die de mens zou moeten doen. Het werk van de Heilige Geest is slechts een leidraad, de rest hangt af van de praktijk en de intrede van de mensen. Iedereen kan de intrede in het echte leven op verschillende manieren bereiken, zodat hij God in het echte leven kan inbrengen en volgens een echte normale menselijkheid kan leven. Alleen dat is een betekenisvol leven!

uit 'Een bespreking van het kerkelijk leven en het echte leven' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 438

Eerder is gezegd dat de aanwezigheid van de Heilige Geest hebben en het werk van de Heilige Geest verschillend zijn. De normale staat van de aanwezigheid van de Heilige Geest hebben uit zich in het hebben van normale gedachten, normaal verstand en normale menselijkheid. Het karakter van mensen blijft zoals het was, maar binnenin hen zal vrede zijn en naar buiten toe zullen zij het goede gedrag van heiligen hebben. Dit zal bij iemand het geval zijn wanneer de Heilige Geest met hem is. Wanneer iemand de aanwezigheid van de Heilige Geest bij zich heeft, denkt hij normaal. Wanneer hij honger heeft, wil hij eten, als hij dorst heeft, wil hij water drinken. ... Dergelijke manifestaties van normale menselijkheid zijn niet de verlichting van de Heilige Geest. Het zijn de gewone gedachten van mensen en het is de gewone gesteldheid wanneer de Heilige Geest aanwezig is. Sommige mensen geloven ten onrechte dat degenen die de aanwezigheid van de Heilige Geest hebben geen honger kennen, dat ze geen vermoeidheid voelen en, dat ze niet aan hun familie schijnen te denken, omdat ze vrijwel helemaal gescheiden zijn van het vlees. In feite is het zo dat, hoe meer de Heilige Geest met mensen is, des te normaler ze zijn. Ze weten hoe ze voor God moeten lijden en dingen op moeten geven, hoe ze zich moeten uitputten voor God en hoe ze trouw moeten zijn aan God. Bovendien wijden ze hun aandacht aan voedsel en kleding. Met andere woorden, ze hebben niets verloren van de gewone menselijkheid die mensen horen te hebben en zijn juist bijzonder begiftigd met rede. Soms lezen ze de woorden van God en denken ze na over het werk van God; er is geloof in hun hart en ze zijn bereid om de waarheid na te jagen. Natuurlijk is het werk van de Heilige Geest gebaseerd op dit fundament. Als mensen niet normaal denken, beschikken ze niet over rede – zoiets is geen normale gesteldheid. Als mensen normaal denken en de Heilige Geest met hen is, beschikken ze

beslist over de rede van een normaal mens, en verkeren ze dus in een normale gesteldheid. In het ervaren van Gods werk zijn er bepaalde tijden voor het werk van de Heilige Geest, terwijl de aanwezigheid van de Heilige Geest vaak voortdurend is. Zolang de rede en het denken van mensen normaal is, en zolang hun staat normaal is, is de Heilige Geest beslist met hen. Als de rede en het denken van mensen niet normaal is, is hun menselijkheid niet normaal. Als op dit moment het werk van de Heilige Geest in je is, dan zal de Heilige Geest zeker ook met je zijn. Maar als de Heilige Geest met je is, zal het werk van de Heilige Geest niet noodzakelijkerwijs in je zijn want de Heilige Geest werkt op speciale tijden. De aanwezigheid van de Heilige Geest hebben kan alleen het normale bestaan van mensen in stand houden, maar de Heilige Geest werkt alleen op bepaalde tijden. Als jij bijvoorbeeld een leider of een werker bent en je de kerk begiet en van voeding voorziet, zal de Heilige Geest je verlichten tot het gebruik van bepaalde woorden die stichtend zijn voor anderen en waardoor een aantal praktische problemen van je broeders en zusters kunnen worden opgelost – op dergelijke momenten is de Heilige Geest aan het werk. Soms zal de Heilige Geest je, terwijl je de woorden van God eet en drinkt, met bepaalde woorden verlichten en merk je dat het heel goed lukt om ze tegen het licht van je eigen ervaringen te houden, waardoor je je eigen staten beter begrijpt; dat is ook het werk van de Heilige Geest. Als ik spreek luisteren jullie wel eens en kunnen jullie je eigen gesteldheden tegen mijn woorden afwegen en soms worden jullie geraakt of geïnspireerd; dit is allemaal het werk van de Heilige Geest. Sommige mensen zeggen dat de Heilige Geest altijd in hen werkt. Dat is onmogelijk. Als ze zouden zeggen dat de Heilige Geest altijd bij hen is, zou dat realistisch zijn. Als ze zouden zeggen dat hun denken en voelen altijd normaal zijn, zou dat ook realistisch zijn en zou dat aantonen dat de Heilige Geest met hen is. Als ze zeggen dat de Heilige Geest altijd in ze aan werk is, dat ze verlicht zijn door God en op elk moment geraakt worden door de Heilige Geest en voortdurend nieuwe kennis verkrijgen, dan is dat niet normaal. Het is extreem bovennatuurlijk! Zonder een spoortje twijfel zijn zulke mensen kwade geesten! Zelfs als de Geest van God vlees wordt, zijn er tijden waarop Hij moet eten en moet rusten – om nog maar niets te zeggen over mensen. Zij die bezeten zijn door kwade geesten lijken zonder de zwakheid van het vlees te zijn. Zij zijn in staat om alles te verzaken en alles op te geven. Ze zijn vrij van emotie, in staat om martelingen te doorstaan en voelen geen spoor van vermoeidheid, alsof ze boven het vlees uitgestegen zijn. Is dat niet extreem bovennatuurlijk? Het werk van de kwade geest is bovennatuurlijk en deze dingen zijn onbereikbaar voor mensen. Mensen die geen onderscheid kunnen maken zijn jaloers als ze zulke mensen zien en zeggen dan dat zij over zo'n uitbundigheid bij hun geloof in God beschikken, een geweldig geloof hebben en nog niet het minste spoortje van zwakte vertonen! In feite is dit de manifestatie van het werk van de kwade geest. Want normale mensen hebben onvermijdelijk menselijke zwakheden; dat is de normale gesteldheid van hen die de aanwezigheid van de Heilige Geest hebben.

Dagelijkse woorden van God Fragment 439

Wat betekent het om stevig vast te houden aan je getuigenis? Sommige mensen zeggen dat ze gewoon zo volgen en houden zich er niet mee bezig of ze in staat zijn leven te verkrijgen; ze streven het leven niet na, maar ze gaan ook niet terug. Ze erkennen alleen dat deze fase van het werk gedaan wordt door God. Falen zij door al deze dingen niet in hun getuigenis? Zulke mensen getuigen er niet eens van dat ze overwonnen zijn. Zij die overwonnen zijn volgen, ongeacht al het andere en zijn in staat om het leven na te streven. Ze geloven niet alleen in de praktische God, maar zijn ook in staat om al Gods aanwijzingen op te volgen. Zo zijn degenen die getuigenis geven. Zij die geen getuigenis geven hebben het leven nooit nagestreefd en volgen nog steeds door een beetje aan te modderen. Je kunt volgen, maar dat betekent niet dat je overwonnen bent want je weet niets van Gods werk vandaag de dag. Overwonnen zijn is voorwaardelijk. Niet ieder die volgt is overwonnen, want in je hart begrijp je niets van waarom je de God van nu moet volgen, noch weet je hoe je het tot hiertoe hebt gebracht, en wie je heeft ondersteund tot op vandaag. In hun geloof in God brengen sommige mensen de hele dag in verwarring door; daarom betekent volgen niet noodzakelijkerwijs dat je getuigenis geeft. Wat is precies een waar getuigenis? Het getuigenis waar we het hier over hebben heeft twee delen: het ene is getuigen van overwonnen zijn en het andere is getuigen van vervolmaakt zijn (wat natuurlijk een getuigenis is dat volgt op de grotere beproevingen van de toekomst). Met andere woorden, als je in staat bent om standvastig te blijven tijdens beproevingen, dan heb je de tweede stap van het getuigenis doorstaan. Wat nu cruciaal is, is de eerste stap van het getuigenis: in staat zijn om standvastig te blijven staan gedurende elk stadium van de beproevingen van tuchtiging en oordeel. Dat is getuigen van overwonnen zijn. Dat is zo omdat het nu de tijd van de overwinning is. (Je moet weten dat het nu de tijd is van Gods werk op aarde; de belangrijkste taak van de vleesgeworden God op aarde is het gebruik van oordeel en tuchtiging om deze groep mensen op aarde te overwinnen die Hem volgen). Of je wel of niet in staat bent om te getuigen van het overwonnen zijn, is niet alleen afhankelijk van of je in staat bent om tot het einde toe te volgen, maar nog belangrijker, van of je, terwijl je elke stap van Gods werk ervaart, ontvankelijk bent voor het ware begrip van Gods tuchtiging en oordeel, en van of je werkelijk al dit werk ziet. Het is niet zo dat je erdoorheen kunt sukkelen als je tot het einde toe volgt. Je moet in staat zijn om je bereidwillig over te geven bij elk geval van tuchtiging en oordeel, om de ware kennis van elke stap van het werk dat je ervaart te vatten, en om kennis te verkrijgen van en gehoorzaam te zijn aan Gods gezindheid. Dat is het ultieme getuigenis van overwonnen worden dat van jou wordt vereist. Getuigen van overwonnen zijn gaat vooral over jouw kennis van de incarnatie van God. Een uiterst belangrijk punt is dat het bij deze stap van het getuigenis gaat om de incarnatie

van God. Het maakt niet uit wat je doet of zegt tegen de mensen van de wereld of tegen machthebbers; waar het boven alles om gaat is of je in staat bent om alle woorden uit Gods mond en al Zijn werk te gehoorzamen. Daarom is deze stap van het getuigenis gericht tegen Satan en alle vijanden van God – de demonen en vijanden die niet geloven dat God een tweede keer vlees zal worden en zal komen om nog groter werk te doen en die bovendien niet geloven in het feit van Gods terugkeer in het vlees. Met andere woorden, deze stap is gericht tegen alle antichristen – alle vijanden die niet geloven in de vleeswording van God.

God missen en naar God verlangen bewijst niet dat je overwonnen bent door God; dat is afhankelijk van of je gelooft dat Hij het vleesgeworden Woord is, dat het Woord vlees geworden is, dat de Geest het Woord geworden is, en dat het Woord verschenen is in het vlees. Dit is het cruciale getuigenis. Het maakt niet uit hoe je volgt of hoe je je uitput. Wat cruciaal is, is of je in staat bent om vanuit deze normale menselijkheid te ontdekken dat het Woord vlees is geworden en de Geest van de waarheid werkelijkheid is geworden in het vlees – dat heel de waarheid, de weg en het leven in het vlees is gekomen en dat Gods Geest echt op aarde is gekomen en dat de Geest in het vlees is gekomen. Hoewel dit oppervlakkig gezien anders lijkt dan de ontvangst door de Heilige Geest, ben je door dit werk in staat om duidelijker te zien dat de Geest reeds werkelijkheid is geworden in het vlees en bovendien, dat het Woord vlees is geworden en dat het Woord is verschenen in het vlees en dat je in staat bent om de ware betekenis te begrijpen van de woorden: “In het begin was het Woord, het Woord was bij God en het Woord was God.” Bovendien moet je begrijpen dat de woorden van nu God zijn, dat het Woord God is, en aanschouwen dat het Woord vlees wordt. Dit bewijst dat je over ware kennis beschikt dat God vleesgeworden is – je bent niet alleen in staat om Hem te kennen, maar je bent je er ook van bewust dat de weg die je nu bewandelt de weg van het leven is en de weg van de waarheid. Jezus heeft een fase van het werk gedaan die alleen de kern van “het Woord was bij God” vervulde: de waarheid van God was bij God en de Geest van God was bij het vlees en was onafscheidelijk van Hem. Dat wil zeggen, het vlees van de geïncarneerde God was bij de Geest van God, wat een groter bewijs is dat de vleesgeworden Jezus de eerste incarnatie van God was. Deze fase van het werk vervulde de kernbetekenis van “het Woord wordt vlees”, gaf een diepere betekenis aan “het Woord was bij God, het Woord was God” en maakt het voor je mogelijk om standvastig deze woorden te geloven: “In het begin was het Woord.” Dat wil zeggen, in de tijd van de schepping was God bezeten van woorden, Zijn woorden waren bij Hem en onafscheidelijk van Hem en het laatste tijdperk maakt de macht en het gezag van Zijn woorden nog duidelijker en stelt de mensen in staat om alles van Zijn weg te zien – al Zijn woorden te horen. Dat is het werk van het laatste tijdperk. Je moet deze dingen door en door gaan begrijpen. Het is niet een kwestie van het vlees kennen, maar van hoe je het vlees en het Woord begrijpt. Dit is de getuigenis die je moet

uitdragen, wat iedereen moet weten. Want dit is het werk van de tweede incarnatie – en de laatste keer dat God vlees wordt – het maakt de betekenis van de incarnatie helemaal compleet, voert Gods werk in het vlees helemaal uit en zendt het uit en brengt de tijd dat God in het vlees is tot een einde. Daarom moet je de betekenis van de incarnatie kennen. Het maakt niet uit hoeveel je rondrent of hoe goed je andere externe zaken doet; waar het om gaat is of je in staat bent om je werkelijk te onderwerpen aan de geïncarneerde God en je hele wezen aan God toe te wijden en alle woorden die uit Zijn mond komen te gehoorzamen. Dit is wat je zou moeten doen en waar je je aan zou moeten houden.

De laatste stap van het getuigenis is het getuigen van of je wel of niet vervolmaakt kunt worden. Dat wil zeggen, het laatste getuigenis is dat, nadat je alle woorden die gesproken zijn door de mond van de geïncarneerde God hebt geaccepteerd en de kennis van God hebt verkregen en zeker bent van Hem, je al deze woorden uit Gods mond naleeft en voldoet aan de voorwaarden die God aan je stelt – de stijl van Petrus en het geloof van Job, zodanig dat je kunt gehoorzamen tot de dood, je helemaal aan Hem kunt overgeven en uiteindelijk een beeld van de mens kunt bereiken dat voldoet aan de eisen – dit betekent het beeld van iemand die overwonnen en vervolmaakt is, nadat hij Gods oordeel en tuchtiging heeft ervaren. Dit is het toppunt van getuigenis – het is de getuigenis die uitgedragen hoort te worden door iemand die uiteindelijk vervolmaakt is. Dit zijn de twee stadia van getuigenis die je zou moeten geven; ze hangen met elkaar samen, en elk van beiden is onmisbaar. Maar er is een ding dat je moet weten: het getuigenis dat ik nu van je vraag is niet gericht tot de mensen van de wereld, noch tot een enkel individu, maar tot dat wat ik van jou vraag. Het wordt gemeten aan de vraag of je in staat bent mij tevreden te stellen en of je in staat bent om helemaal te voldoen aan de maatstaven van wat ik van ieder van jullie vereis. Dit is wat jullie zouden moeten begrijpen.

uit 'Praktijk (4)' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 440

Wanneer jullie enige beperkingen of moeilijkheden meemaken, is dat goed voor jullie; als het jullie allemaal gemakkelijk werd gemaakt, zouden jullie te gronde gaan en hoe zouden jullie dan beschermd kunnen worden? Vandaag is het omdat jullie worden getuchtigd, geoordeeld en vervloekt dat jullie bescherming krijgen. Het is omdat jullie zo veel hebben geleden dat jullie worden beschermd. Zo niet, dan zouden jullie al lang tot verdorvenheid zijn vervallen. Dit is niet om dingen opzettelijk moeilijk voor jullie te maken – de natuur van de mens is moeilijk te veranderen en het moet wel zo gaan om de gezindheid van mensen te veranderen. Jullie bezitten vandaag niet eens het geweten of de rationaliteit van Paulus, bovendien hebben jullie zijn zelfbewustzijn niet eens. Jullie moeten altijd onder druk worden gezet en jullie moeten altijd

getuchtigd en geoordeeld worden om jullie geest op te wekken. Tuchtiging en oordeel zijn het beste voor jullie leven. En zo nodig moet er ook de tuchtiging van de feiten op jullie neerkomen; pas dan zullen jullie je volledig onderwerpen. Jullie natuur is zodanig dat jullie zonder tuchtiging en vervloeking niet bereid zouden zijn om jullie hoofd te buigen en niet bereid om jullie te onderwerpen. Zonder de feiten voor jullie ogen zouden er geen resultaten worden bereikt. Jullie zijn te ondermaats en waardeloos van karakter! Zonder tuchtiging en oordeel zouden jullie moeilijk te overwinnen zijn en jullie onrechtvaardigheid en ongehoorzaamheid moeilijk af te leggen zijn. Jullie oude natuur is zo diepgeworteld. Als jullie op de troon werden geplaatst, zouden jullie geen idee hebben van de hoogte van de hemel en diepte van de aarde, en al helemaal niet waar jullie naartoe gingen. Jullie weten niet eens waar jullie vandaan kwamen, dus hoe zouden jullie de Heer van de schepping kennen? Zonder de tijdige tuchtiging en vervloekingen van vandaag zou jullie laatste dag al lang zijn aangebroken. Om over jullie lot maar te zwijgen – zou dat niet nog meer in dreigend gevaar zijn? Wie weet hoe arrogant jullie zonder deze tijdige tuchtiging en oordelen zouden worden, of hoe verdorven jullie zouden worden. Deze tuchtiging en oordelen hebben jullie tot vandaag gebracht en ze hebben jullie bestaan intact gehouden. Als jullie nog steeds werden ‘opgevoed’ volgens dezelfde methoden als die van jullie ‘vader’, wie weet wat voor wereld jullie dan zouden binnengaan! Jullie zijn absoluut niet in staat om jezelf te beheersen en onder de loep te nemen. Voor mensen zoals jullie geldt: als jullie gewoon volgen en gehoorzamen zonder enige verstoring of onderbreking te veroorzaken, dan zullen mijn doelen zijn behaald. Zouden jullie de tuchtiging en oordelen van vandaag niet beter moeten aannemen? Welke andere keuzes hebben jullie?

uit ‘Praktijk (6)’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Dagelijkse woorden van God Fragment 441

Wanneer je jezelf uitrust voor het leven, moet je je richten op het eten en drinken van Gods woorden en moet je kunnen praten over kennis van God, over je opvattingen over het menselijk leven en, in het bijzonder, over je kennis van het werk dat God in de laatste dagen doet. Omdat je het leven nastreeft, moet je jezelf uitrusten met deze dingen. Wanneer je de woorden van God eet en drinkt, moet je de werkelijkheid van je eigen gesteldheid daartegen afmeten. Dat wil zeggen: wanneer je je tekortkomingen ontdekt in de loop van je ware ervaring, moet je in staat zijn om een beoefeningspad te vinden, om je onjuiste drijfveren en noties de rug toe te keren. Als je deze dingen altijd nastreeft en jezelf overgeeft aan het bereiken ervan, zul je een beoefeningspad hebben, zul je je niet leeg voelen en zul je zodoende een normale gesteldheid in stand kunnen houden. Alleen dan zul je iemand zijn die een last draagt in zijn eigen leven, die geloof heeft. Waarom is het zo dat sommige mensen, na het lezen van Gods woorden, niet in staat zijn deze in

praktijk te brengen? Komt dat niet omdat ze de meest cruciale dingen niet kunnen bevatten? Komt dat niet omdat ze het leven niet serieus nemen? De reden waarom ze de cruciale dingen niet kunnen bevatten en geen beoefeningspad hebben, is dat wanneer ze Gods woorden lezen ze hun eigen gesteldheden daar niet aan kunnen verbinden en deze ook niet kunnen beheersen. Sommigen zeggen: 'Ik lees Gods woorden en verbind daar mijn gesteldheid aan, en ik weet dat ik verdorven en van een pover kaliber ben, maar ik ben niet in staat om aan Gods wil te voldoen.' Je hebt alleen maar het bovenste laagje gezien; er zijn veel echte dingen die je niet kent: hoe de geneugten van het vlees opzij te zetten, hoe zelfgenoegzaamheid opzij te zetten, hoe jezelf te veranderen, hoe deze dingen binnen te gaan, hoe je kaliber te verbeteren en vanuit welk aspect te beginnen. Je begrijpt alleen een paar dingen aan de oppervlakte, en het enige wat je weet is dat je werkelijk erg verdorven bent. Wanneer je je broeders en zusters ontmoet, spreek je over hoe verdorven je bent en lijkt het dat je jezelf kent en voor je leven een grote last draagt. In feite is je verdorven gezindheid niet veranderd, hetgeen bewijst dat je het beoefeningspad niet gevonden hebt. Als je aan het hoofd staat van een kerk, moet je in staat zijn de gesteldheden van de broeders en zusters te begrijpen en aan te wijzen. Is het genoeg om alleen maar te zeggen: 'Jullie zijn ongehoorzaam en in ontwikkeling achtergebleven!'? Nee, je moet het specifiek hebben over hoe hun ongehoorzaamheid en achterstand zich manifesteren. Je moet het hebben over hun ongehoorzame gesteldheden, hun ongehoorzame gedragingen en hun satanische gezindheden, en je moet over deze dingen zodanig spreken dat ze volledig overtuigd raken van de waarheid in je woorden. Gebruik feiten en voorbeelden om je punt te maken en vertel hun precies hoe ze zich kunnen losmaken van rebels gedrag; wijs het beoefeningspad aan. Dit is hoe je mensen overtuigt. Alleen zij die dit doen, zijn in staat anderen te leiden; alleen zij bezitten de werkelijkheid van de waarheid.

uit 'Praktijk (7)' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 442

Getuigenis geven van God is voornamelijk een kwestie van vertellen over je kennis van Gods werk, over hoe God mensen overwint, over hoe Hij mensen redt, over hoe Hij mensen verandert; het is een kwestie van vertellen over hoe Hij mensen begeleidt om de werkelijkheid van de waarheid binnen te gaan, waardoor ze door Hem overwonnen, vervolmaakt en gered kunnen worden. Getuigenis geven betekent vertellen van Zijn werk en alles wat je hebt meegemaakt. Alleen Zijn werk kan Hem vertegenwoordigen, en alleen Zijn werk kan Hem publiekelijk en volledig onthullen; Zijn werk geeft getuigenis van Hem. Zijn werk en uitspraken vertegenwoordigen de Geest rechtstreeks; het werk dat Hij doet wordt uitgevoerd door de Geest en de woorden die Hij spreekt worden gesproken door de Geest. Deze dingen worden slechts

uitgedrukt door het geïncarneerde vlees van God; toch zijn het in werkelijkheid uitdrukkingen van de Geest. Al het werk dat Hij doet en alle woorden die Hij spreekt, staan voor Zijn essentie. Als God, na Zich met vlees te hebben bekleed en onder de mensen te verschijnen, niet sprak of werkte en jullie dan vroeg Zijn echtheid, Zijn normaliteit en Zijn almacht te kennen, zou je die dan kunnen kennen? Zou je kunnen weten wat de essentie van de Geest is? Zou je kunnen weten wat de eigenschappen van Zijn vlees zijn? Het is alleen omdat jullie elke stap van Zijn werk hebben ervaren dat Hij jullie vraagt van Hem te getuigen. Als jullie dergelijke ervaring niet hadden, zou Hij er niet op staan dat jullie getuigenis geven. Wanneer je van God getuigt, getuig je dus niet alleen van Zijn uiterlijk van normale menselijkheid, maar ook van het werk dat Hij doet en het pad dat Hij aanvoert; je moet getuigen van hoe je door Hem overwonnen bent en in welke opzichten je vervolmaakt bent. Dit is het soort getuigenis dat je moet geven. Als je, waar je ook heengaat, uitroept: 'Onze God is gekomen om te werken, en Zijn werk is waarlijk praktisch! Hij heeft ons gewonnen zonder bovennatuurlijke handelingen, helemaal zonder enige wonderen!' dan zullen anderen vragen: 'Wat bedoel je als je zegt dat Hij geen wonderen verricht? Hoe kan Hij je overwonnen hebben zonder wonderen te verrichten?' En dan zeg jij: 'Hij spreekt, en zonder wonderen te tonen heeft Hij ons overwonnen. Zijn werk heeft ons overwonnen.' Als je uiteindelijk niet in staat bent ook maar iets van enige inhoud te zeggen, als je niet over specifieke zaken kunt praten, is dat dan een ware getuigenis? Wanneer de vleesgeworden God mensen overwint, zijn het Zijn goddelijke woorden die dat doen. De mensheid kan dit niet voor elkaar krijgen; dit is niet iets wat ook maar enig sterfelijk wezen kan bereiken, en zelfs zij die onder normale mensen het hoogste kaliber hebben, zijn er niet toe in staat, want Zijn goddelijkheid is hoger dan enig geschapen wezen. Dit is buitengewoon voor de mensen; de Schepper is immers hoger dan enig geschapen wezen. Geschapen wezens kunnen niet hoger zijn dan de Schepper; als je hoger was dan Hij, zou Hij je niet kunnen overwinnen, en Hij kan je alleen overwinnen omdat Hij hoger is dan jij. Hij die de gehele mensheid kan overwinnen is de Schepper, en niemand dan Hij kan dit werk verrichten. Deze woorden zijn een 'getuigenis' – het soort getuigenis dat je moet geven. Stapje voor stapje heb je tuchtiging, oordeel, loutering, beproevingen, tegenslagen en tegenspoed ondergaan en ben je overwonnen; je hebt de vooruitzichten van het vlees, je persoonlijke beweegredenen en de intieme belangen van het vlees opzijgezet. Met andere woorden: Gods woorden hebben je hart volledig overwonnen. Hoewel je in je leven niet zo veel gegroeid bent als Hij vereist, weet je al deze dingen en ben je volslagen overtuigd van wat Hij doet. Daarom mag dit een getuigenis genoemd worden, een getuigenis die echt en waar is. Het werk dat God is komen doen, het werk van oordeel en tuchtiging, is bedoeld om de mens te overwinnen, maar Hij is Zijn werk ook aan het voltooien, het tijdperk aan het beëindigen en het werk van de afsluiting aan het uitvoeren. Hij is het volledige tijdperk aan het beëindigen, de gehele mensheid aan het redden, de mensheid voor

altijd van de zonde aan het bevrijden; Hij is de mensheid die Hij geschapen heeft volledig aan het winnen. Van dit alles moet je getuigenis geven. Je hebt zo veel van Gods werk ervaren, je hebt het met eigen ogen gezien en persoonlijk meegemaakt; wanneer je helemaal aan het einde bent aangekomen, moet het je niet onmogelijk zijn de taak te verrichten die je hoort te verrichten. Wat jammer zou dat zijn! In de toekomst, wanneer het evangelie verspreid is, zou je moeten kunnen spreken over je eigen kennis, getuigen van alles wat je in je hart gewonnen hebt en jezelf geen moeite besparen. Dit is wat een geschapen wezen moet bereiken. Wat is de werkelijke betekenis van deze fase van Gods werk? Wat is het effect ervan? En hoeveel ervan wordt er in de mens verricht? Wat moeten mensen doen? Wanneer jullie duidelijk kunnen spreken over al het werk dat de vleesgeworden God heeft gedaan sinds Hij naar de aarde is gekomen, zal jullie getuigenis volledig zijn. Wanneer je duidelijk kunt spreken over deze vijf dingen: de betekenis van Zijn werk, de inhoud ervan, de kern ervan, de gezindheid die het vertegenwoordigt en de principes ervan, dan zal dat bewijzen dat je in staat bent te getuigen van God, dat je werkelijk kennis bezit. Mijn eisen aan jullie zijn niet erg hoog en daaraan kan worden voldaan door iedereen die werkelijk streeft. Als je vastberaden bent een van Gods getuigen te zijn, moet je begrijpen wat God verafschuwt en waar God van houdt. Je hebt veel van Zijn werk ervaren; via dit werk moet je Zijn gezindheid leren kennen, Zijn wil en Zijn vereisten ten aanzien van de mensheid begrijpen, en deze kennis gebruiken om van Hem te getuigen en je plicht te doen. Misschien zeg je alleen maar: ‘We kennen God. Zijn oordeel en tuchtiging zijn erg heftig. Zijn woorden zijn erg streng; ze zijn rechtvaardig en majesteitelijk, en ze zijn ongebedigbaar door enige persoon.’ Maar voorzien deze woorden de mens uiteindelijk? Wat is het effect ervan op mensen? Weet je wel dat dit werk van oordeel en tuchtiging uiterst weldadig voor je is? Door Gods oordeel en tuchtiging worden je opstandigheid en verdorvenheid onthuld, nietwaar? Daardoor kunnen die smerige en verdorven dingen die in je zitten worden gezuiverd en verdreven, nietwaar? Als er geen oordeel en tuchtiging was, wat zou er dan van je terecht moeten komen? Zie je werkelijk in dat Satan je tot in het diepst verdorven heeft? Vandaag moeten jullie jezelf uitrusten met deze dingen en ze goed kennen.

uit ‘Praktijk (7)’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Dagelijkse woorden van God Fragment 443

Weten jullie waar je nu mee toegerust moet zijn? Eén aspect ervan heeft te maken met visies over het werk, en het andere aspect is je beoefening. Je moet beide aspecten begrijpen. Als je geen visies hebt bij je streven om vooruitgang te boeken in het leven, zul je geen fundament hebben. Als je alleen beoefeningspaden hebt, zonder de geringste visie, en totaal geen begrip van het algemene managementplan, ben je een nietsnut. Je moet de waarheden begrijpen waar visies

bij komen kijken, en wat betreft de waarheden die betrekking hebben op beoefening, moet je gepaste beoefeningspaden vinden nadat je ze hebt begrepen. Je moet praktiseren in overeenstemming met de woorden, en binnengaan in overeenstemming met je toestanden. Visies zijn het fundament, en als je geen aandacht schenkt aan dit feit, zul je niet helemaal tot het einde kunnen blijven volgen. Wanneer je op zo'n manier ervaart, zal je op een dwaalspoor terechtkomen of neervallen en falen. Je zult op geen enkele manier kunnen slagen! Mensen die geen grote visies als hun fundament hebben, kunnen alleen maar falen; ze kunnen niet slagen. Je kunt niet standvastig zijn! Weet je wat er komt kijken bij geloof in God? Weet je wat het betekent om God te volgen? Welk pad zou je begaan zonder visies? Bij het werk van tegenwoordig zul je, als je geen visies hebt, geenszins compleet gemaakt kunnen worden. In wie geloof je? Waarom geloof je in Hem? Waarom volg je Hem? Zie je je geloof als een soort spel? Ga je met je leven om als een soort speeltje? De God van tegenwoordig is de grootste visie. Hoeveel van Hem ken je? Hoeveel van Hem heb je gezien? Is het fundament van je geloof in God stabiel, nu je de God van tegenwoordig hebt gezien? Denk je dat je gered zult worden zolang je op deze verwarde manier meeloopt? Denk je dat je vis kunt vangen in troebel water? Is het zo simpel? Hoeveel noties over de woorden die God tegenwoordig uit heb je opzijgezet? Heb je een visie van de God van tegenwoordig? Waarin ligt je begrip van de God van tegenwoordig? Je gelooft altijd dat je Hem^[a] kunt verkrijgen door Hem alleen maar te volgen of door Hem alleen maar te zien, en dat niemand je ertoe kan brengen om te vertrekken. Neem niet aan dat het zo gemakkelijk is om God te volgen. De sleutel is dat je Hem moet kennen, Zijn werk moet kennen en de wil moet hebben om tegenspoed te verdragen omwille van Hem, om je leven voor Hem op te offeren en om door Hem vervolmaakt te worden. Dit is de visie die je zou moeten hebben. Het voldoet niet als je gedachten altijd gericht zijn op het genieten van genade. Neem niet aan dat God hier alleen maar is voor het plezier van de mensen, of alleen maar om hun genade te schenken. Dan zou je je vergissen! Als men zijn leven niet kan riskeren om Hem te volgen, en als men niet alle wereldse bezittingen kan opgeven om te volgen, dan zal men Hem beslist niet tot het einde kunnen volgen! Je moet visies hebben als je fundament. Als je op een dag onheil overkomt, wat hoor je dan te doen? Zou je nog steeds in staat zijn Hem te volgen? Zeg niet lichtvaardig of je tot het einde zou kunnen volgen. Je kunt beter eerst je ogen wijd openen om te zien welke tijd het nu precies is. Hoewel jullie momenteel misschien als pilaren van de tempel zijn, zal er een tijd komen waarin zulke pilaren allemaal door wormen zullen worden aangevreten, waardoor de tempel zal instorten, want op het moment zijn er zo veel visies die jullie niet hebben. Jullie besteden alleen aandacht aan jullie eigen wereldjes, en jullie weten niet wat de meeste betrouwbare en geschikte manier van zoeken is. Jullie letten niet op de visie van het werk van tegenwoordig, en bewaren deze dingen evenmin in jullie hart. Hebben jullie erover nagedacht dat jullie God je op een dag op een volledig onbekende plek zal plaatsen? Kunnen

jullie je voorstellen wat er op een dag, wanneer ik alles van jullie zou kunnen wegrukken, van je zou worden? Zou jullie energie op die dag zijn zoals die nu is? Zou jullie geloof opnieuw verschijnen? Bij het volgen van God moeten jullie deze grootste visie die ‘God’ is kennen: dit is het belangrijkste. Neem ook niet aan dat jullie, als jullie afstand nemen van wereldse mensen om te worden geheiligd, noodzakelijkerwijs deel zullen uitmaken van Gods familie. Vandaag de dag is het God Zelf die werkt te midden van de schepping; Hij is het die onder de mensen is verschenen om Zijn eigen werk te doen – niet om campagnes uit te voeren. Nog geen handvol van jullie is in staat om te weten dat het werk van tegenwoordig het werk is van de God in de hemel die vleesgeworden is. Dit gaat er niet om dat er van jullie uitstekende, getalenteerde personen wordt gemaakt; dit is om jullie te helpen de betekenis van het menselijke leven te kennen, de bestemming van mensen te kennen en God en Zijn totaliteit te kennen. Je moet weten dat je een object van de schepping bent in de handen van de Schepper. Wat je moet begrijpen, wat je moet doen en hoe je God moet volgen – zijn dit niet de waarheden die je moet begrijpen? Zijn het niet de visies die je moet zien?

Wanneer mensen eenmaal visies hebben gehad, bezitten ze een fundament. Als je op basis van dit fundament praktiseert, zal het veel gemakkelijker zijn om binnen te gaan. Als zodanig zul je geen bedenkingen hebben wanneer je eenmaal een fundament hebt om binnen te gaan, en zal het heel gemakkelijk voor je zijn om binnen te gaan. Dit aspect van het begrijpen van visies en het kennen van het werk van God is cruciaal; het moet deel uitmaken van jullie uitrusting. Als je niet bent uitgerust met dit aspect van de waarheid, en alleen weet hoe je over beoefeningspaden moet praten, zul je enorm gebrekkig zijn. Ik heb ontdekt dat velen van jullie dit aspect van de waarheid niet benadrukken, en wanneer jullie ernaar luisteren, lijken jullie alleen maar naar woorden en doctrines te luisteren. Op een dag zul je aan het kortste eind trekken. Deze dagen zijn er sommige uitspraken die je niet volledig begrijpt en die je niet aanvaardt; in zulke gevallen moet je geduldig zoeken, dan zal de dag komen waarop je het wél zult begrijpen. Rust jezelf geleidelijk uit met steeds meer visies. Zelfs als je alleen maar een paar geestelijke doctrines begrijpt, is dat nog altijd beter dan geen aandacht schenken aan de visies, en nog altijd beter dan geen enkele geestelijke doctrine begrijpen. Dit alles helpt bij je intrede, en zal die twijfels die je hebt wegnemen. Het is beter dan dat je vol noties zit. Je zult er een stuk beter voor staan als je deze visies als fundament hebt. Je zult totaal geen bedenkingen hebben, en vrijmoedig en met vertrouwen kunnen binnengaan. Waarom zou je moeite doen om God altijd op zo’n verwarde manier en vol twijfels te volgen? Is dat niet hetzelfde als je kop in het zand steken? Hoe aardig zou het zijn om het koninkrijk sierlijk en trots binnen te schrijden! Waarom zou je er zo veel bedenkingen op nahouden? Laat je jezelf niet gewoon door een pure hel gaan? Wanneer je eenmaal begrip hebt verworven van het werk van Jehova, van het werk van Jezus en van deze

fase van het werk, zul je een fundament hebben. Op dit moment stel je je misschien voor dat dat heel eenvoudig is. Sommige mensen zeggen: “Wanneer de tijd daar is en de Heilige Geest het grote werk begint, zal ik over al deze dingen kunnen praten. Het feit dat ik het op dit moment niet echt begrijp, komt doordat de Heilige Geest me niet zo heel veel heeft verlicht.” Zo gemakkelijk is het niet. Het is niet zo dat je, als je bereid bent de waarheid^[b] nu te aanvaarden, die meesterlijk zult gebruiken wanneer de tijd daar is. Dat is niet per se het geval! Je gelooft dat je op het moment erg goed toegerust bent, en dat je geen probleem zou hebben met het reageren op die religieuze mensen en de grootste theoretici, of zelfs met het weerleggen van hen. Zou je dat echt kunnen? Van welk begrip kun je spreken, met alleen die oppervlakkige ervaring van je? Uitgerust worden met de waarheid, de strijd van de waarheid strijden en getuigen van Gods naam zijn niet wat je denkt – dat zolang God werkt, alles zal worden volbracht. Tegen die tijd zul je misschien voor een raadsel worden gesteld door de een of andere vraag, en dan zul je met je mond vol tanden staan. De sleutel is of je wel of geen duidelijk begrip hebt van deze fase van het werk, en hoeveel je er werkelijk over weet. Als je de vijandelijke machten niet kunt overwinnen of de machten van de religie niet kunt verslaan, zul je dan niet waardeloos zijn? Je hebt het werk van tegenwoordig ervaren, het met je eigen ogen gezien en met je eigen oren gehoord, maar als je uiteindelijk niet kunt getuigen, zul je dan nog steeds de gotspe hebben om te blijven leven? Wie zou je onder ogen kunnen komen? Stel je nu niet voor dat het zo eenvoudig zal zijn. Het werk van de toekomst zal niet zo eenvoudig zijn als jij je voorstelt; in de oorlog van de waarheid vechten is niet zo gemakkelijk, niet zo ongecompliceerd. Op dit moment moet je worden toegerust; als je niet met de waarheid bent toegerust, zul je niet weten wat te doen wanneer de tijd daar is en de Heilige Geest niet op een bovennatuurlijke manier werkt.

uit ‘Jullie moeten het werk begrijpen; volg niet in verwarring!’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Voetnoten:

- a. In de oorspronkelijke tekst staat niet het woord ‘Hem’.
- b. In de oorspronkelijke tekst staat niet de zinsnede ‘de waarheid’.

Intrede in het leven 3

Dagelijkse woorden van God Fragment 444

Hoe komt men tot een begrip van de details van de geest? Hoe werkt de Heilige Geest in de mens? Hoe werkt Satan in de mens? Hoe werken boze geesten in de mens? Wat zijn de verschijningsvormen? Als jou iets gebeurt, komt dat dan van de Heilige Geest en moet je het gehoorzamen of afwijzen? In de werkelijke beoefening van mensen is er veel wat voortkomt uit de menselijke wil, waarvan mensen steevast geloven dat het van de Heilige Geest komt.

Sommige dingen komen van boze geesten en toch blijven mensen denken dat ze van de Heilige Geest zijn gekomen, en soms begeleidt de Heilige Geest mensen vanbinnen, maar zijn mensen bang dat dergelijke begeleiding van Satan komt, waardoor ze niet durven gehoorzamen, terwijl die begeleiding in werkelijkheid de verlichting van de Heilige Geest is. Daarom is het, tenzij men onderscheiding toepast, onmogelijk om ervaring op te doen in de praktijk; zonder onderscheiding is het onmogelijk om het leven te winnen. Hoe werkt de Heilige Geest? Hoe werken boze geesten? Wat komt voort uit de wil van de mens? En wat ontstaat uit de begeleiding en verlichting van de Heilige Geest? Als je de patronen van het werk van de Heilige Geest in de mens begrijpt, zul je in je dagelijks leven en tijdens je praktische ervaringen in staat zijn je kennis te vermeerderen en onderscheid toe te passen; je zult God leren kennen, je zult Satan kunnen begrijpen en onderscheiden; je zult niet verward zijn in je gehoorzaamheid of streven, en je zult iemand zijn met heldere gedachten die het werk van de Heilige Geest gehoorzaamt.

Het werk van de Heilige Geest is een vorm van proactieve begeleiding en positieve verlichting. Het staat mensen niet toe om passief te zijn. Het brengt hun troost, geeft hun geloof en volharding en stelt hen in staat om vervolmaking door God na te streven. Wanneer de Heilige Geest werkt, kunnen mensen actief binnengaan; ze zijn niet passief of gedwongen, maar handelen op eigen initiatief. Wanneer de Heilige Geest werkt, zijn mensen blij en bereidwillig; ze zijn bereid om te gehoorzamen en worden graag nederig. Zelfs al hebben ze pijn en zijn ze kwetsbaar vanbinnen, ze zijn vastberaden om mee te werken; ze lijden gewillig, ze zijn in staat te gehoorzamen en worden niet beïnvloed door de menselijke wil, worden niet beïnvloed door de gedachten van de mens, en worden beslist niet beïnvloed door menselijke verlangens en drijfveren. Wanneer mensen het werk van de Heilige Geest ervaren, zijn ze vanbinnen bijzonder heilig. Zij die het werk van de Heilige Geest bezitten, leven de liefde voor God na, en de liefde voor hun broeders en zusters; ze verheugen zich in de dingen waarin God Zich verheugt, en verafschuwen de dingen die God verafschuwt. Mensen die geraakt worden door het werk van de Heilige Geest hebben normale menselijkheid, streven doorlopend de waarheid na en bezitten menselijkheid. Wanneer de Heilige Geest in mensen werkt, wordt hun toestand steeds beter en wordt hun menselijkheid steeds normaler. Hoewel een deel van hun samenwerking misschien dwaas is, zijn hun drijfveren de juiste, is hun intreden positief, proberen ze geen verstoring te veroorzaken en is er in hen geen kwaadwilligheid. Het werk van de Heilige Geest is normaal en echt, de Heilige Geest werkt in de mens volgens de regels van het normale leven van de mens, en Hij verzorgt verlichting en begeleiding in de mensen in overeenstemming met het werkelijke streven van normale mensen. Wanneer de Heilige Geest in mensen werkt, begeleidt en verlicht Hij hen naar gelang de behoeften van normale mensen. Hij voorziet hen van wat ze nodig hebben, en Hij begeleidt en verlicht hen positief aan de hand van wat hen ontbreekt en aan de

hand van hun tekortkomingen. Het werk van de Heilige Geest is er om mensen te verlichten en te begeleiden in het echte leven; alleen als ze Gods woorden ervaren in hun werkelijke leven kunnen ze het werk van de Heilige Geest zien. Als mensen in hun dagelijks leven een positieve gesteldheid en een normaal geestelijk leven hebben, bezitten ze het werk van de Heilige Geest. Wanneer ze met zo'n gesteldheid de woorden van God eten en drinken, hebben ze geloof; wanneer ze bidden, zijn ze geïnspireerd; wanneer ze ergens tegenaan lopen, zijn ze niet passief; en als er dingen gebeuren, kunnen ze in die dingen de lessen zien waarvan God wil dat ze die leren. Ze zijn niet passief of zwak, en hoewel ze echte moeilijkheden hebben, zijn ze bereid alle regelingen van God te gehoorzamen.

Welke effecten worden bereikt door het werk van de Heilige Geest? Je kunt dan wel dwaas zijn en geen onderscheidingsvermogen hebben, maar zodra de Heilige Geest werkt zal er geloof in je zijn, en je zult steeds voelen dat je nooit genoeg van God kunt houden. Je zult bereid zijn samen te werken, hoe groot de moeilijkheden die nog komen ook zullen zijn. Er zullen je dingen overkomen en het zal je niet duidelijk zijn of die afkomstig zijn van God of van Satan, maar je zult kunnen wachten en zult niet passief zijn en ook niet nalatig. Dit is het normale werk van de Heilige Geest. Wanneer de Heilige Geest in je werkt, loop je nog steeds tegen echte moeilijkheden op. Soms zul je in tranen uitbarsten, en soms zullen er dingen zijn die je niet kunt overwinnen, maar dit is allemaal maar een fase van het gebruikelijke werk van de Heilige Geest. Hoewel je die moeilijkheden niet te boven kwam, en hoewel je destijds zwak was en veel te klagen had, kon je nadien God nog altijd liefhebben met een absoluut geloof. Je passiviteit kan je er niet van weerhouden normale ervaringen te hebben, en wat anderen ook zeggen, hoe anderen je ook aanvallen, je kunt nog altijd van God houden. Tijdens het gebed voel je altijd dat je God in het verleden zo veel schuldig was, en telkens wanneer je zulke dingen weer tegenkomt, neem je je voor om God tevreden te stellen en het vlees te verzaken. Deze kracht toont aan dat het werk van de Heilige Geest in je is. Dit is de normale gesteldheid van het werk van de Heilige Geest.

Wat is het werk dat van Satan afkomstig is? In het werk dat van Satan komt, zijn de visies binnen de mensen vaag; het ontbreekt mensen aan normale menselijkheid, de drijfveren van hun handelingen zijn verkeerd, en hoewel ze van God willen houden, zijn er in hen altijd beschuldigingen. Deze beschuldigingen en gedachten veroorzaken doorlopend verstoring in hen, beperken de groei van hun leven en verhinderen dat ze in de normale toestand voor God verschijnen. Dat wil zeggen: zodra het werk van Satan in de mensen is, kan hun hart niet in vrede voor God verschijnen. Zulke mensen weten niet wat ze met zichzelf aan moeten – wanneer ze mensen zien bijeenkomen, willen ze weggrennen, en ze kunnen hun ogen niet sluiten wanneer anderen bidden. Het werk van boze geesten verwoest de normale verhouding tussen de mens en

God en verstoort de vroegere visies van mensen of hun voormalige pad om het leven binnen te gaan. In hun hart kunnen ze nooit dichtbij God komen, en er overkomen hen altijd dingen die hen verstoren en ketenen. Hun hart vindt geen vrede, ze hebben geen kracht over om van God te houden en de moed zakt hen in de schoenen. Dat zijn de verschijningsvormen van het werk van Satan. De verschijningsvormen van het werk van Satan zijn: niet standvastig kunnen zijn en niet standvastig in je getuigenis kunnen staan, waardoor je iemand wordt die fout zit, wanneer hij tegenover God staat en die God niet trouw is. Wanneer Satan ingrijpt, verlies je de liefde voor en trouw jegens God die binnenin je zijn, wordt de normale verhouding tot God van je afgenomen, streef je geen waarheid of zelfverbetering na; je gaat achteruit en wordt passief, je leeft jezelf uit, je geeft de zonde alle ruimte om zich te verspreiden en haat de zonde niet. Ook maakt de inmenging van Satan je losbandig; deze zorgt ervoor dat Gods aanraking uit je verdwijnt, dat je over God klaagt en dat je je tegen Hem keert, waardoor je aan Hem begint te twijfelen. Het risico bestaat zelfs dat je God zult verlaten. Dit alles is afkomstig van Satan.

uit 'Het werk van de Heilige Geest en het werk van Satan' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 445

Wanneer er in het dagelijks leven iets met je gebeurt, hoe moet je dan onderscheiden of het door het werk van de Heilige Geest komt of door het werk van Satan? Wanneer de toestand van mensen normaal is, is hun geestelijke leven en hun leven in het vlees normaal en is hun verstand normaal en ordelijk. Wanneer ze zich in deze toestand bevinden, kan over het algemeen gezegd worden dat wat ze ervaren en in zichzelf te weten komen het gevolg is van de aanraking van de Heilige Geest (inzicht hebben of wat simpele kennis hebben bij het eten en drinken van de woorden van God, of trouw zijn in sommige dingen, of de kracht hebben om van God te houden bij sommige dingen – dit alles komt van de Heilige Geest). Het werk van de Heilige Geest in de mens is bijzonder normaal; de mens kan het niet voelen, en het lijkt door de mens zelf te komen, hoewel het in feite het werk van de Heilige Geest is. In het dagelijks leven doet de Heilige Geest zowel groot als klein werk in iedereen, en alleen de omvang van het werk varieert. Sommige mensen hebben een goed kaliber en begrijpen dingen snel, en de verlichting van de Heilige Geest is extra groot in hen. Sommige mensen hebben daarentegen een zwak kaliber en het kost hen langer om dingen te begrijpen, maar de Heilige Geest raakt hen vanbinnen aan en ook zij kunnen trouw aan God bereiken – de Heilige Geest werkt in iedereen die God nastreeft. Wanneer mensen in het dagelijks leven zich niet tegen God keren en niet in opstand komen tegen God, geen dingen doen die ingaan tegen het management van God en het werk van God niet verstoren, werkt in elk van hen de Geest van God in meerdere of mindere mate. Hij raakt hen, verlicht hen, geeft hun geloof, geeft hun kracht en beweegt hen ertoe om proactief binnen te gaan, niet lui te

zijn of de geneugten van het vlees te begeren, de waarheid in de praktijk te willen brengen en naar de woorden van God te verlangen. Dit alles is werk dat van de Heilige Geest afkomstig is.

Wanneer de gesteldheid van mensen niet normaal is, worden ze verlaten door de Heilige Geest; in hun gedachten klagen ze al gauw, hun drijfveren zijn verkeerd, ze zijn lui, ze geven zich over aan het vlees en hun hart komt in opstand tegen de waarheid. Dit alles komt van Satan. Wanneer mensen geen normale toestand hebben, wanneer ze duister vanbinnen zijn en hun normale verstand verloren hebben, door de Heilige Geest zijn verlaten en God niet in zich kunnen voelen, dat is wanneer Satan in hen werkt. Wanneer mensen altijd innerlijke kracht hebben en altijd van God houden, dan zullen dingen die hen overkomen over het algemeen van de Heilige Geest afkomstig zijn, en steeds wanneer ze iemand ontmoeten, komt die ontmoeting voort uit de regelingen van God. Dat wil zeggen: wanneer je een normale toestand hebt, wanneer je je binnen het grote werk van de Heilige Geest bevindt, dan kan Satan je onmogelijk doen wankelen. Met dit fundament kan gesteld worden dat alles van de Heilige Geest komt, en hoewel je misschien onjuiste gedachten hebt, kun je die afzweren en volg je die niet. Dit alles komt van het werk van de Heilige Geest. Met wat voor situaties bemoeit Satan zich? Satan kan makkelijk in je werken wanneer je toestand niet normaal is, wanneer je niet door God bent aangeraakt en wanneer je het werk van God ontbeert, wanneer je vanbinnen droog en dor bent, wanneer je tot God bidt maar niets begrijpt, en wanneer je de woorden van God eet en drinkt maar niet wordt verlicht of geïllumineerd. Met andere woorden, wanneer de Heilige Geest je heeft verlaten en je God niet kunt voelen, dan overkomen je veel dingen die het gevolg zijn van de verzoeking van Satan. Terwijl de Heilige Geest werkt, werkt Satan ook doorlopend. De Heilige Geest raakt de mens vanbinnen aan, terwijl Satan zich tegelijkertijd bemoeit met de mens. Maar het werk van de Heilige Geest neemt de eerste plaats in, en mensen met een normale toestand kunnen zegevieren; dit is de zege van het werk van de Heilige Geest over het werk van Satan. Terwijl de Heilige Geest werkt, bestaat er in de mensen nog steeds een verdorven gezindheid; maar onder het werk van de Heilige Geest kunnen mensen hun opstandigheid, drijfveren en onzuiverheden makkelijk ontdekken en herkennen. Pas dan hebben mensen wroeging en worden ze bereid om berouw te tonen. Als zodanig worden hun opstandige en verdorven gezindheden geleidelijk afgeworpen binnen Gods werk. Het werk van de Heilige Geest is bijzonder normaal; terwijl Hij in de mensen werkt, hebben ze nog altijd moeilijkheden, huilen ze nog altijd, lijden ze nog altijd, zijn ze nog altijd zwak en is er nog steeds veel dat onduidelijk is voor hen. Toch kunnen ze in deze gesteldheid hun achteruitgang een halt toeroepen en kunnen ze van God houden, en ook al huilen ze en zitten ze in nood, dan nog kunnen ze God loven; het werk van de Heilige Geest is bijzonder normaal, niet in het minst bovennatuurlijk. De meeste mensen geloven dat, zodra de Heilige Geest begint te werken, er veranderingen optreden in de gesteldheid van mensen en de

dingen die wezenlijk voor hen zijn, worden verwijderd. Zulke overtuigingen zijn misvattingen. Wanneer de Heilige Geest in de mens werkt, zijn de passieve dingen van de mens nog steeds aanwezig en blijft zijn gestalte dezelfde, maar hij verwerft de illuminatie en verlichting van de Heilige Geest. Daardoor wordt zijn gesteldheid proactiever, wordt zijn innerlijke toestand normaal en verandert hij snel. In zijn echte belevingen ervaren de mensen vooral het werk van ofwel de Heilige Geest ofwel Satan, en als ze deze gesteldheden niet kunnen begrijpen en geen onderscheid maken, dan kan er van intreden in ware ervaringen geen sprake zijn, laat staan van veranderingen in gezindheid. Zodoende bestaat de sleutel tot het ervaren van Gods werk uit het kunnen doorzien van zulke dingen; op die manier zullen zij het makkelijker kunnen ervaren.

uit 'Het werk van de Heilige Geest en het werk van Satan' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 446

Het werk van de Heilige Geest is positieve vooruitgang, terwijl het werk van Satan bestaat uit terugtrekking, negativiteit, opstandigheid, verzet tegen God, verlies van geloof in God, onwilligheid om zelfs maar lofzangen te zingen en te zwak zijn om je plicht te vervullen. Alles wat voortkomt uit de verlichting van de Heilige Geest is volkomen natuurlijk; het wordt je niet opgedrongen. Als je het opvolgt, zul je vrede kennen; zo niet, dan zul je achteraf berispt worden. Met de verlichting van de Heilige Geest zal niets wat je doet gehinderd of belemmerd worden. Je zult worden bevrijd en in je handelingen zal er een beoefeningspad zijn. Je zult op geen enkele manier worden tegengehouden en zult in staat zijn de wil van God te doen. Het werk van Satan bezorgt je inmenging in veel dingen; het leidt ertoe dat je niet bereid bent te bidden, te lui bent om de woorden van God te eten en drinken, en niet geneigd bent het leven van de kerk te leiden, en het vervreemdt je van het geestelijke leven. Het werk van de Heilige Geest verstoort je dagelijks leven niet, en verstoort je normale geestelijke leven niet. Veel dingen kun je juist op het moment waarop ze gebeuren niet onderscheiden, maar na een paar dagen wordt je hart lichter en je geest helderder. Je begint iets te begrijpen van de dingen van de geest, en langzaamaan kun je onderscheiden of een gedachte afkomstig is van God of van Satan. Sommige dingen zorgen er duidelijk voor dat je je tegen God verzet en tegen Hem in opstand komt, of weerhouden je ervan de woorden van God in praktijk te brengen; al deze dingen komen van Satan. Sommige dingen zijn niet duidelijk, en op het moment zelf kun je niet zeggen wat ze zijn; achteraf kun je hun verschijningsvormen zien en dan onderscheidingsvermogen toepassen. Als je duidelijk kunt onderscheiden welke dingen van Satan komen en welke door de Heilige Geest worden aangestuurd, zul je in je ervaringen niet gauw op een dwaalspoor worden gebracht. Soms, wanneer je toestand niet goed is, heb je bepaalde gedachten die je uit je passieve gesteldheid halen. Dit toont aan dat zelfs wanneer je toestand ongunstig is, sommige van je gedachten nog

steeds afkomstig kunnen zijn van de Heilige Geest. Het is niet het geval dat wanneer je passief bent, al je gedachten afkomstig zijn van Satan; als dat zo was, wanneer zou je dan kunnen overgaan op een positieve gesteldheid? Als je een tijdlang passief bent geweest, geeft de Heilige Geest je een kans om vervolmaakt te worden; Hij raakt je aan en haalt je uit je passieve gesteldheid.

Wanneer je weet wat het werk van de Heilige Geest en wat het werk van Satan is, kun je deze vergelijken met je eigen gesteldheid tijdens je ervaringen, en met je eigen ervaringen. Op deze manier zullen er veel meer waarheden zijn die te maken hebben met beginselen in je ervaringen. Als je deze waarheden over beginselen hebt begrepen, zul je je huidige gesteldheid kunnen beheersen, zul je onderscheid kunnen maken tussen mensen en onderscheid kunnen maken tussen gebeurtenissen, en zul je niet zo veel moeite hoeven te steken in het verkrijgen van het werk van de Heilige Geest. Natuurlijk hangt dit ervan af of je beweegredenen goed zijn en of je bereid bent te zoeken en te beoefenen. Zulke taal – taal die betrekking heeft op beginselen – moet een rol spelen in je ervaringen. Als deze ontbreekt, zullen je ervaringen volop inmenging van Satan kennen en veel dwaze kennis bevatten. Als je niet begrijpt hoe de Heilige Geest werkt, begrijp je niet hoe je binnen moet gaan, en als je niet begrijpt hoe Satan werkt, begrijp je niet hoe je behoedzaam moet zijn bij elke stap die je zet. Mensen moeten begrijpen hoe zowel de Heilige Geest als Satan werkt; beide zijn een onmisbaar onderdeel van de ervaringen van mensen.

uit 'Het werk van de Heilige Geest en het werk van Satan' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 447

Uit welke aspecten bestaat normale menselijkheid? Inzicht, verstand, geweten en karakter. Als je in elk van deze aspecten normaalheid kunt bereiken, zal je menselijkheid volstaan. Je moet de gelijkenis hebben van een normaal mens, je moet lijken op iemand die in God gelooft. Je hoeft niet te veel te bereiken of jezelf in te laten met diplomatie; je moet alleen maar een normaal mens zijn, met het verstand van een normaal persoon, om dingen te kunnen doorzien en er tenminste uit te zien als een normaal mens. Dat zal volstaan. Alles wat er vandaag van je vereist wordt, ligt in je vermogen; dit is geen geval van proberen een eend op een paal te jagen. Er zullen geen nutteloze woorden en geen nutteloos werk aan je worden besteed. Alle lelijkheid die er in je leven wordt uitgedrukt of onthuld, moet weggewerkt worden. Jullie zijn verdorven door Satan en zitten boordevol gif van Satan. Alles wat er van je gevraagd wordt, is dat je je ontdoet van deze verdorven satanische gezindheid. Er wordt niet van je gevergd dat je een of andere hoogwaardigheidsbekleder wordt, of een beroemd of belangrijk persoon. Dat heeft geen zin. Het werk dat er in jullie wordt verricht, houdt rekening met wat er inherent aan jullie is. Er zitten grenzen aan wat ik van mensen vraag. Als mensen vandaag allen gevraagd werd zich te gedragen

als overheidsbeambten – oefenen om op ambtenarentoon te spreken, oefenen om op de manier van hooggeplaatste overheidsfunctionarissen te spreken, of oefenen om zich uit te drukken op de toon en manier van essayisten en romanschrijvers – zou dat niet voldoende zijn; het is niet mogelijk. Gezien jullie kaliber moeten jullie tenminste in staat zijn met wijsheid en tact te spreken, en dingen duidelijk en begrijpelijk uit te leggen. Dat is alles wat er nodig is om aan de vereisten te voldoen. Als jullie op zijn minst inzicht en verstand verwerven, is dat goed genoeg. Het belangrijkste nu is dat jullie je verdorven satanische gezindheid afleggen. Je moet de lelijkheid afleggen die zich in je openbaart. Hoe kun je over voortreffelijk verstand en voortreffelijk inzicht spreken, als je die niet aflegt? Wanneer ze zien dat het tijdperk is veranderd, ontbreekt het veel mensen aan enige nederigheid of enig geduld, en het is goed mogelijk dat ze ook geen enkele liefde of bij een heilige horende betamelijkheid hebben. Hoe absurd zijn zulke mensen! Hebben ze ook maar een grammetje normale menselijkheid? Hebben ze enige getuigenis dat het noemen waard is? Ze zijn totaal verstoken van inzicht of verstand. Natuurlijk moeten sommige afwijkende en foutieve aspecten van de beoefening van mensen verbeterd worden; het starre geestelijke leven dat ze voorheen hadden en hun afgestompte, stompzinnige verschijning, bijvoorbeeld – dit alles moet worden veranderd. Verandering betekent niet dat je losbandig mag worden, je aan het vlees mag overgeven en mag zeggen wat je maar wilt. Je mag niet zo maar wat zeggen. Spreken en je gedragen als een normaal mens betekent dat je samenhangend spreekt, ‘ja’ zegt wanneer je ‘ja’ bedoelt en ‘nee’ zegt wanneer je ‘nee’ bedoelt. Houd je aan de feiten en spreek gepast. Speel niet vals en lieg niet. De grenzen die een normale persoon kan bereiken wat betreft een verandering van gezindheid moeten begrepen worden. Zo niet, dan zul je de werkelijkheid niet kunnen binnengaan.

uit ‘Het kaliber opvijzelen is omwille van het ontvangen van Gods redding’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Dagelijkse woorden van God Fragment 448

Als de mens zijn plicht doet, bereikt hij in werkelijkheid al datgene wat van nature in hem zit, dat wil zeggen: wat voor de mens mogelijk is. Dán is zijn plicht vervuld. De tekortkomingen van de mens tijdens zijn dienst worden gaandeweg minder door toenemende ervaring en het proces van zijn ervaring met oordeel; ze hinderen of beïnvloeden de plicht van de mens niet. Zij die ophouden te dienen of die zwichten en terugvallen uit vrees voor eventuele tekortkomingen in het dienen, zijn de allerlafsten onder de mensen. Als de mens niet kan uitdrukken wat hij geacht wordt uit te drukken tijdens de dienst of niet kan bereiken wat in essentie tot zijn mogelijkheden behoort, en in plaats daarvan aanmoddert en de dingen alleen voor de vorm doet, dan is hij de functie kwijtgeraakt die een schepsel hoort te hebben. Zo’n mens wordt gezien als een onbeduidende nul en zinloze verspilling van ruimte; hoe kan zo iemand de eer krijgen een

schepsel genoemd te worden? Zijn zij niet de entiteiten van verdorvenheid die aan de buitenkant glanzen, maar van binnen rot zijn? Als een mens zichzelf God noemt, maar het goddelijke wezen niet kan uitdrukken, het werk van God Zelf niet kan doen, of God niet kan vertegenwoordigen, dan is hij ongetwijfeld niet God, want hij heeft de essentie van God niet, en dat wat God van nature kan bereiken, bestaat in hem niet. Als de mens verliest wat van nature bereikbaar is, kan hij niet langer als mens gezien worden en is hij het niet waard om als een schepsel te bestaan of voor God te verschijnen en Hem te dienen. Bovendien is hij het niet waard om de genade van God te ontvangen, of om door God behoed, beschermd en vervolmaakt te worden. Velen die het vertrouwen van God hebben verloren, verliezen vervolgens de genade van God. Ze verfoeien niet alleen hun wandaden niet, maar verkondigen onbeschaamd het idee dat de weg van God onjuist is. En die weerspannigen ontkennen zelfs het bestaan van God; hoe kan zo'n soort mens met zulke opstandigheid het voorrecht krijgen om Gods genade te genieten? Mensen die verzuimen aan hun plicht te voldoen, zijn zeer opstandig geweest tegenover God en zijn Hem veel verschuldigd, maar ze slaan om en hekelen God door te stellen dat Hij ongelijk heeft. Hoe kan zo'n soort mens het waard zijn om vervolmaakt te worden? Is dit niet de voorloper van geëlimineerd en gestraft worden? Een mens die zijn plicht jegens God niet vervult, is al schuldig aan de meest gruwelijke misdaad, waarvoor zelfs de dood geen afdoende straf is, maar toch heeft de mens de brutaliteit om met God te redetwisten en zichzelf op gelijke voet met Hem te stellen. Wat is er de waarde van zo'n soort mens te vervolmaken? Als de mens verzuimt zijn plicht te vervullen, hoort hij zich schuldig te voelen, en te voelen dat hij een schuld heeft; hij hoort zijn zwakheid, nutteloosheid, opstandigheid en verdorvenheid te verafschuwen, en bovendien hoort hij zijn leven en zijn bloed op te offeren voor God. Alleen dan is hij een schepsel dat werkelijk van God houdt, en alleen zo'n soort mens is het waard om te genieten van de zegeningen en de belofte van God, en om door Hem vervolmaakt te worden. En hoe zit het met het merendeel van jullie? Hoe behandelen jullie de God die te midden van jullie leeft? Hoe hebben jullie je plicht aan Hem vervuld? Hebben jullie alles gedaan wat van jullie gevraagd werd, zelfs als dat ten koste ging van jullie eigen leven? Wat hebben jullie opgeofferd? Hebben jullie niet veel van mij ontvangen? Kunnen jullie het onderscheid maken? Hoe loyaal zijn jullie aan mij? Hoe hebben jullie mij gediend? En hoe zit het met alles wat ik jullie heb toebedeeld en voor jullie heb gedaan? Hebben jullie het allemaal bijgehouden? Hebben jullie je van dit alles rekenschap gegeven en het beoordeeld en vergeleken met het weinige geweten dat jullie in je hebben? Wie zouden jullie woorden en daden waard kunnen zijn? Kan het zo zijn dat zo'n minuscule opoffering van jullie kant alles waard is wat ik jullie heb toebedeeld? Ik heb geen andere keuze en heb me van ganser harte aan jullie gewijd, maar toch koesteren jullie boosaardige gedachten en zijn jullie halfslachtig. Tot zover reikt jullie plicht, jullie enige functie. Zo is het toch? Weten jullie niet dat jullie helemaal niet de plicht van een schepsel hebben vervuld? Hoe kunnen jullie

gezien worden als een schepsel? Weten jullie niet duidelijk wat jullie uitdrukken en naleven? Jullie hebben niet aan jullie plicht voldaan, maar jullie willen wel de tolerantie en de overvloedige gratie van God verkrijgen. Zulke genade staat niet klaar voor zulke waardeloze, lage personen als jullie, maar voor hen die niets vragen en graag offers brengen. Zulke mensen als jullie, zulke onbeduidende nullen, zijn het niet waard van de hemelse gratie te genieten. Alleen ontbering en eindeloze straf zal jullie dagen vergezellen! Als jullie mij niet trouw kunnen zijn, zal lijden jullie lot zijn. Als jullie geen verantwoording kunnen afleggen tegenover mijn woorden en mijn werk, dan zal straf jullie deel zijn. Alle gratie, zegeningen en het prachtige leven in het koninkrijk zal aan jullie voorbijgaan. Jullie verdienen het dat het zo afloopt, het is het gevolg van jullie eigen daden!

uit 'Het verschil tussen de bediening van vleesgeworden God en de plicht van de mens' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 449

Niet alleen hebben die kortzichtige en arrogante mensen niet hun best gedaan en hun plicht niet vervuld, ze houden hun handen uitgestoken om gratie te ontvangen, alsof ze verdiend hebben waar ze om vragen. En als het niet lukt om te krijgen waar ze om vragen, dan worden ze zelfs nog ongeloviger. Hoe kunnen zulke mensen redelijk gevonden worden? Jullie zijn van laag kaliber en onverstandig, volkomen ongeschikt om de plicht te vervullen die jullie horen te vervullen tijdens het managementwerk. Jullie waarde is al enorm gedaald. Dat jullie mij niet terugbetaald hebben voor de aanzienlijke gunsten die ik jullie heb verleend, is een daad van extreme opstandigheid, ernstig genoeg om jullie te veroordelen en jullie lafheid, onbekwaamheid, verachtelijkheid en onwaardigheid aan te tonen. Hoe zouden jullie er nog voor in aanmerking komen om je handen op te houden? Jullie zijn niet in staat om ook maar een klein beetje te helpen bij mijn werk, niet in staat om trouw te zijn en niet in staat om getuige te zijn voor mij. Nu al zijn dit jullie wandaden en tekortkomingen, maar toch vallen jullie mij aan, vertellen onwaarheden over mij en klagen erover dat ik onrechtvaardig ben. Is dit waar jullie loyaliteit uit bestaat? Is dit waar jullie liefde uit bestaat? Welk ander werk kunnen jullie doen, behalve dit? Hoe hebben jullie bijgedragen aan het werk dat gedaan moet worden? Hoezeer hebben jullie je uitgeput? Ik heb al een enorme tolerantie getoond door jullie niet te beschuldigen, maar toch komen jullie bij mij met schaamteloze excuses en beklagen jullie je onder elkaar over mij. Bezitten jullie eigenlijk wel een greintje menselijkheid? Hoewel de plicht van de mens bezoedeld is door het verstand van de mens en zijn opvattingen, moet je je plicht vervullen en je trouw tonen. De onzuiverheden in het werk van de mens zijn een kwestie van zijn kaliber, en als hij zijn plicht niet vervult, is het een teken van zijn opstandigheid. Er bestaat geen verband tussen de plicht van de mens en of hij gezegend of vervloekt is. Zijn plicht is wat de

mens hoort te vervullen; het is zijn door de hemel gezonden plicht en zou niet afhankelijk moeten zijn van vergoeding, voorwaarden of redenen. Dan pas is er sprake van zijn plicht vervullen. Een mens die gezegend is, geniet goedheid als hij na het oordeel vervolmaakt wordt. Een mens die vervloekt is, krijgt straf als zijn gezindheid onveranderd blijft nadat hij getuchtigd en geoordeeld is, dat wil zeggen dat hij niet vervolmaakt is. Als schepsel hoort de mens zijn plicht te vervullen, hij moet doen wat hij hoort te doen, en wat hij kan doen, of hij nu gezegend of vervloekt zal worden. Dit is de fundamentele voorwaarde voor de mens, als iemand die op zoek is naar God. Je moet je plicht niet vervullen alleen om gezegend te worden en je moet niet weigeren iets te doen uit angst om vervloekt te worden. Laat me jullie dit ene ding vertellen: als de mens in staat is om zijn plicht te vervullen, betekent het dat hij doet wat hij hoort te doen. Als de mens niet in staat is om zijn plicht te vervullen, laat het zien dat de mens opstandig is. Het is altijd door het proces van zijn plicht vervullen dat de mens gaandeweg veranderd wordt, en door dit proces toont hij zijn loyaliteit. Derhalve, hoe meer je in staat bent je plicht te vervullen, des te meer waarheden je zult ontvangen, en dan zal ook jouw uitdrukking echter worden. Zij die hun plicht alleen voor de vorm vervullen en niet op zoek zijn naar de waarheid, zullen uiteindelijk geëlimineerd worden, want zulke mensen vervullen hun plicht niet bij het praktiseren van de waarheid, ze praktiseren geen waarheid bij het vervullen van hun plicht. Zulke mensen blijven onveranderd en zullen worden vervloekt. Niet alleen is hun uitdrukking onzuiver, maar wat ze uitdrukken is niets anders dan verdorvenheid.

uit 'Het verschil tussen de bediening van vleesgeworden God en de plicht van de mens' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 450

Als je geen kennis hebt van Gods werk, zal je niet weten hoe je met God moet samenwerken. Als je de principes van Gods werk niet kent en je weet niet hoe Satan in de mens werkt, dan zal je geen pad hebben om te bewandelen. Alleen door ijverig streven bereik je de resultaten die God eist niet. Een dergelijke manier van ervaren is verwant aan die van Lawrence: geen enkel onderscheid maken en je enkel concentreren op ervaring, volkomen onbewust zijn van wat het werk van Satan is en wat van de Heilige Geest, hoe de mens is zonder de aanwezigheid van God, en welk soort mensen God wil vervolmaken. Welke principes moeten worden gevolgd in de omgang met verschillende soorten mensen, hoe je Gods wil in het heden moet begrijpen, hoe je Gods gezindheid moet leren kennen, en op welke mensen, omstandigheden en welk tijdperk Gods genade, majesteit en gerechtigheid zijn gericht – hij heeft geen inzicht in een van deze gebieden. Als mensen niet verscheidene visioenen hebben als fundament voor hun ervaringen, dan kan er geen leven zijn, laat staan ervaring. Ze kunnen dom blijven doorgaan met alles ondergaan en verdragen. Zulke mensen zijn erg moeilijk te

vervolmaken. Je kunt zeggen dat, als je niets hebt van bovengenoemde visioenen, dit voldoende bewijs is dat je een domoor bent, je bent als een zoutpilaar die altijd in Israël zal staan. Zulke mensen zijn nutteloos, ze zijn nergens goed voor! Sommige mensen volgens slechts blindelings, ze kennen zichzelf altijd en gebruiken steeds hun eigen manier van doen wanneer ze met nieuwe zaken te maken krijgen, of ze gebruiken 'wijsheid' om met triviale zaken die het noemen niet waard zijn om te gaan. Zulke mensen zijn verstoken van inzicht, het lijkt wel alsof ze gepest worden van nature accepteren, en ze zijn altijd hetzelfde, ze veranderen nooit. Zulke mensen zijn dwazen zonder zelfs het geringste inzicht. Zij proberen nooit maatregelen aan te passen aan de omstandigheden of aan verschillende mensen. Zulke mensen hebben geen ervaring. Ik heb sommige mensen gezien die zo aan hun zelfkennis vasthouden dat zij hun hoofd laten hangen en hun zonden biechten wanneer ze geconfronteerd worden met mensen die bezeten zijn door het werk van kwade geesten, zonder op te durven staan en hen te veroordelen. En wanneer zij worden geconfronteerd met wat duidelijk het werk is van de Heilige Geest, durven zij niet te gehoorzamen. Zij geloven dat deze boze geesten ook in de handen van God zijn, en hebben geen enkele moed om op te staan en weerstand aan hen te bieden. Zulke mensen maken God ten schande, en zijn volkomen onbekwaam om een zware last voor God te dragen. Dergelijke sufferds maken geen enkel onderscheid. Een dergelijke manier van ervaren moet dan ook worden gelouterd, want in de ogen van God is dit onhoudbaar.

uit 'Over ervaring' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 451

In de huidige stroom heeft ieder persoon die werkelijk van God houdt de gelegenheid om vervolmaakt te worden door Hem. Ongeacht of men jong of oud is, zo lang men in zijn hart God gehoorzaamt en ontzag voor Hem heeft, zal men in staat zijn om vervolmaakt te worden door Hem. God maakt mensen volmaakt in overeenstemming met hun verschillende functies. Voor zover je alles hebt gedaan wat in je kracht ligt en je je onderwerpt aan het werk van God, kun je volmaakt gemaakt worden door Hem. Op dit moment is niemand van jullie volmaakt. Soms zijn jullie in staat een bepaald type functie te vervullen, en soms zijn jullie in staat er twee te vervullen; zo lang jullie al je kracht aan God geven en jullie je uitputten voor Hem, zullen jullie uiteindelijk vervolmaakt worden door God.

Jonge mensen hebben minder levensfilosofieën, en het ontbreekt hen aan wijsheid en inzicht. God komt om de wijsheid en het inzicht van de mens te vervolmaken, en het woord van God vult aan wat ze in dit opzicht missen. Echter, de gezindheid van jonge mensen is instabiel en dat vereist transformatie door God. Jonge mensen hebben minder religieuze opvattingen en minder levensfilosofieën. Ze denken in eenvoudige termen, en hun overwegingen zijn niet

complex. Dit is het facet waar hun menselijkheid nog niet gevormd is en het is een wenselijk facet, maar jonge mensen zijn onwetend en het ontbreekt hen aan wijsheid, en dit is een gebied dat vervolmaakt moet worden door God. Door te worden vervolmaakt door God, kunnen jullie onderscheidingsvermogen ontwikkelen en in staat zijn om veel spirituele zaken duidelijk te begrijpen, en kunnen jullie stap voor stap mensen worden die geschikt zijn om door God ingezet te worden. Oudere broeders en zusters zijn ook in staat bepaalde functies te vervullen en ze worden niet verlaten door God. Oudere broeders en zusters hebben ook wenselijke en onwenselijke facetten. De oudere broeders en zusters hebben meer levensfilosofieën, meer religieuze opvattingen, hun handelingen zitten vast in een onbuigzaam raamwerk, ze volgen regels als automaten, ze passen die mechanisch toe en ze zijn niet flexibel. Dit is een onwenselijk facet. Echter, oudere broeders en zusters zijn kalm en bedaard ten opzichte van wat er ook maar op hun weg komt; hun gezindheid is stabiel en ze hebben geen stormachtige stemmingen. Ze zijn misschien langzamer in het accepteren van dingen, maar dat is geen groot gebrek. Zo lang als jullie in staat zijn om jezelf te onderwerpen en de huidige woorden van God te accepteren, als jullie Gods woorden niet kritisch onderzoeken, als jullie niet aarzelen om jezelf te onderwerpen en te volgen, als jullie beslist niet oordelen of andere slechte gedachten hebben, en als jullie Zijn woorden accepteren en in praktijk brengen – als jullie aan deze voorwaarden voldoen – dan kunnen jullie volmaakt gemaakt worden.

Of jullie nu een jongere of een oudere broeder of zuster zijn, jullie weten welke functie jullie moeten vervullen. Degenen die jong zijn, zijn niet arrogant; degenen die ouder zijn, zijn niet passief en hebben geen terugval. Ze zijn in staat om gebruik te maken van elkaars sterke punten ter compensatie van hun zwakke punten, en ze zijn in staat elkaar te dienen zonder enig vooroordeel. Er wordt een brug van vriendschap gebouwd tussen jongere en oudere broeders en zusters. Vanwege de liefde van God zijn jullie in staat elkaar beter te begrijpen. Jongere broeders en zusters kijken niet neer op oudere broeders en zusters, en de oudere broeders en zusters zijn niet zelfgenoegzaam. Is dit geen harmonieus partnerschap? Als jullie je dit allemaal voornemen, dan zal de wil van God zeker vervuld worden in jullie generatie.

uit 'Over dat iedereen zijn functie vervult' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 452

Of je gezegend bent of vervloekt, zal in de toekomst besloten worden op basis van de dingen die je vandaag doet. Als jullie volmaakt worden gemaakt door God zal dat nu zijn, in dit tijdperk; er zal geen andere gelegenheid in de toekomst zijn. Op dit moment wil God jullie nu werkelijk volmaakt maken, en dit is niet alleen maar bij wijze van spreken. In de toekomst wil God jullie vervolmaken, ongeacht welke beproevingen jullie overkomen, welke gebeurtenissen

plaatsvinden, of welke rampen jullie overkomen – dit is een definitief en onbetwist feit. Waaraan kan dat worden gezien? Aan het feit dat het woord van God door de eeuwen en generaties nooit zo'n grote hoogte heeft bereikt als vandaag de dag – het heeft de hoogste sfeer bereikt, en het werk van de Heilige Geest onder alle mensen vandaag de dag is ongekend. Bijna niemand in voorbije generaties heeft dit meegemaakt. Zelfs in het tijdperk van Jezus waren er niet de openbaringen die er vandaag de dag zijn; grote hoogten zijn bereikt in de woorden tot jullie gesproken, de dingen die jullie begrijpen, en de dingen die jullie ervaren. Jullie vertrekken niet te midden van beproevingen en tuchtigingen; dat is voldoende bewijs dat het werk van God weergaloze glorie heeft bereikt. Dit is niet iets waartoe de mens in staat is en het is niet iets wat de mens in stand houdt, maar het is het werk van God zelf. Allerlei feiten van het werk van God tonen dus aan dat God de mens wil vervolmaken, en Hij is zeker in staat om jullie compleet te maken. Als jullie in staat zijn om dit op te merken, als jullie in staat zijn om deze nieuwe ontdekking te doen, dan zullen jullie niet wachten op de wederkomst van Jezus, maar in plaats daarvan God toestaan om jullie nu compleet te maken, in het huidige tijdperk. Daarom moet ieder van jullie zijn uiterste best doen en geen enkele moeite sparen zodat jullie vervolmaakt kunnen worden door God.

Vandaag de dag moet je geen aandacht schenken aan de negatieve zaken. Je moet eerst werkelijk alles wat je een negatief gevoel kan geven aan de kant zetten en negeren. Als je zaken afhandelt moet je een hart hebben van zoeken en tasten, en je moet een hart van gehoorzaamheid aan God houden. Wanneer jullie ook maar enige zwakheid in jezelf ontdekken: als deze geen macht over jullie heeft, en als jullie de functie uitvoeren die je moet uitvoeren, is dat een positieve stap vooruit. Bijvoorbeeld: oudere broeders en zusters hebben religieuze opvattingen, maar jij bent in staat om te bidden, en je bent in staat om jezelf te onderwerpen, het woord van God te eten en drinken en liederen te zingen ... Kortom, waartoe je ook in staat bent, welke functie je ook kunt vervullen, zet je er helemaal voor in, met alle kracht die je kunt opbrengen. Wacht niet passief af. In staat zijn om je plicht te doen tot voldoening van God is de eerste stap. Dan, als je in staat bent de waarheid te begrijpen en binnen te gaan in de realiteit van het woord van God, zul je vervolmaakt zijn door God.

uit 'Over dat iedereen zijn functie vervult' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 453

Iedereen die het zich heeft voorgenomen, kan God dienen – maar alleen wie in alle zorgvuldigheid met Gods wil omgaat en deze begrijpt, is bevoegd en gerechtigd om God te dienen. Ik heb dit onder jullie ontdekt: veel mensen geloven dat ze God dienen zolang ze het evangelie geestdriftig voor God verspreiden, voor God rondreizen, zichzelf volledig inzetten en

dingen opgeven voor God enzovoorts. Nog meer religieuze mensen geloven dat ze God dienen door rond te rennen met een bijbel in de hand, het evangelie van het hemelse koninkrijk te verspreiden en mensen te redden door hen berouw te laten hebben en te laten biechten. Er zijn ook veel religieuze functionarissen die denken dat het dienen van God bestaat uit het preken in kapellen nadat ze hogere studies hebben gevolgd en in het seminarie zijn opgeleid, en het onderwijzen van mensen door het lezen van Schriftpassages. Bovendien zijn er mensen in arme gebieden die geloven dat het dienen van God betekent: zieken genezen, demonen uitdrijven onder hun broeders en zusters, voor hen bidden of hen dienen. Velen van jullie geloven dat jullie God dienen door dagelijks de woorden van God te eten en te drinken, dagelijks tot God te bidden en overal kerken te bezoeken en daarin werk te verrichten. Andere broeders en zusters geloven dat God dienen betekent dat men nooit trouwt of een gezin sticht en zijn volledige wezen aan God wijdt. Toch weten weinig mensen wat het werkelijk betekent om God te dienen. Hoewel er evenveel mensen zijn die God dienen als er sterren aan de hemel staan, is het aantal mensen dat direct kan dienen, en dat kan dienen naar Gods wil, schamel – armzalig klein. Waarom zeg ik dit? Ik zeg dit omdat jullie de inhoud van de uitdrukking ‘dienst aan God’ niet begrijpen en maar heel weinig begrijpen van hoe te dienen naar Gods wil. Het is hoog tijd dat mensen precies begrijpen hoe ze God kunnen dienen in overeenstemming met Zijn wil.

Als jullie willen dienen naar Gods wil, moeten jullie eerst begrijpen in welk soort mensen God genoegene schept, welk soort mensen God verafschuwt, welk soort mensen God vervolmaakt en welk soort mensen bekwaam is om God te dienen. Jullie zouden op zijn minst met deze kennis uitgerust moeten zijn. Bovendien moeten jullie de doelen van Gods werk kennen, en het werk dat God in het hier en nu zal doen. Als jullie dit hebben begrepen, en door de begeleiding van Gods woorden, moeten jullie eerst intreden hebben en eerst Gods opdracht ontvangen. Als jullie Gods woorden eenmaal werkelijk hebben ervaren en Gods werk echt kennen, zullen jullie bekwaam zijn om God te dienen. En het is wanneer jullie Hem dienen dat God jullie geestelijke ogen opent en jullie een beter begrip van Zijn werk en een duidelijkere blik op Zijn werk geeft. Wanneer je deze werkelijkheid binnengaat, zullen je ervaringen dieper en echter zijn. Iedereen die zulke ervaringen heeft gehad, zal in de kerken voor zijn broeders en zusters kunnen zorgen, zodat jullie elkaars sterke punten kunnen gebruiken om jullie eigen tekortkomingen te compenseren en rijkere kennis te verkrijgen in jullie geest. Pas als jullie dit effect hebben bereikt, zullen jullie kunnen dienen naar Gods wil en door God worden vervolmaakt in de loop van jullie dienst.

Zij die God dienen, moeten Gods vertrouwelingen zijn, moeten God welgevallig zijn en moeten God uiterst trouw kunnen blijven. Of je nu privé of publiek handelt, je kunt in Gods bijzijn de vreugde van God verkrijgen, je kunt overeind blijven in Gods bijzijn en hoe andere

mensen je ook behandelen, je bewandelt altijd het pad dat je moet gaan en schenkt alle aandacht aan Gods last. Alleen zulke mensen zijn vertrouwelingen van God. Dat Gods vertrouwelingen Hem direct kunnen dienen, komt doordat ze Gods grote opdracht en Gods last hebben ontvangen, zich Gods hart kunnen toe-eigenen, Gods last op zich kunnen nemen als hun eigen, en geen aandacht schenken aan hun toekomstperspectieven: zelfs wanneer ze geen perspectieven hebben en er voor hen geen winst in het verschiet ligt, zullen ze altijd in God geloven met een liefhebbend hart. Zodoende is dit soort persoon Gods vertrouwing. Gods vertrouwelingen zijn ook Zijn intimi; alleen Gods intimi kunnen Zijn rusteloosheid en Zijn gedachten delen, en hoewel hun vlees pijnlijk en zwak is, kunnen ze pijn verdragen en verzaken wat ze liefhebben om God tevreden te stellen. God geeft zulke mensen meer lasten en wat God wenst te doen, wordt bevestigd door de getuigenis van zulke mensen. Daarom zijn deze mensen aangenaam voor God. Ze zijn dienaren van God die naar Zijn eigen hart zijn, en alleen zulke mensen kunnen samen met God heersen. Wanneer je werkelijk Gods vertrouwing bent geworden, is precies het moment dat je samen met God zult heersen.

uit 'Hoe te dienen in harmonie met Gods wil' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 454

Jezus kon Gods opdracht – het werk van de verlossing van de hele mensheid – voltooien omdat Hij alle aandacht schonk aan Gods wil, zonder enige plannen of regelingen voor Zichzelf te maken. Zo was Hij ook de vertrouwing van God – God Zelf – wat jullie allemaal goed begrijpen. (In feite was Hij de God Zelf van wie God had getuigd. Ik zeg dit hier om met het feit van Jezus de kwestie toe te lichten.) Hij was in staat van Gods managementplan het exacte middelpunt te maken, bad altijd tot de hemelse Vader en zocht de wil van de hemelse Vader. Hij bad en zei: “God de Vader! Volbreng dat wat uw wens is en handel niet naar mijn wensen, maar naar uw plan. De mens mag dan zwak zijn, maar waarom zou u om hem geven? Hoe kan de mens uw bezorgdheid waardig zijn, de mens die als een mier in uw hand is? In mijn hart wens ik alleen uw wil te volbrengen, en ik wil dat u in mij kunt doen wat u zou doen in overeenstemming met uw eigen wensen.” Op weg naar Jeruzalem leed Jezus hevige pijn, alsof er een mes werd rondgedraaid in Zijn hart, en toch had Hij niet het geringste voornemen om Zijn woord te breken. Steeds was er een sterke kracht die Hem voortdreef naar waar Hij zou worden gekruisigd. Uiteindelijk werd Hij aan het kruis genageld, werd Hij de gelijkenis van zondig vlees en voltooide Hij het werk van de verlossing van de mens. Hij brak los uit de ketens van de dood en het dodenrijk. Tegenover Hem verloren de sterfelijkheid, de hel en het dodenrijk hun kracht en werden door Hem overwonnen. Hij leefde drieëndertig jaar en gedurende die tijd spande Hij Zich altijd tot het uiterste in om aan Gods wil te voldoen in overeenstemming met Gods werk

destijds. Hij dacht nooit aan Zijn eigen winst of verlies en had altijd de wil van God de Vader voor ogen. Daarom zei God na Zijn doop: “Dit is mijn geliefde Zoon, in hem vind ik vreugde.” Vanwege Zijn dienst aan God die in harmonie was met Gods wil, legde God de zware last van de verlossing van de hele mensheid op Zijn schouders en zorgde ervoor dat Hij die volbracht, en Hij was bekwaam en gerechtigd om deze belangrijke taak te voltooien. Zijn hele leven verdroeg Hij onmetelijk lijden voor God en talloze malen werd Hij verzocht door Satan, maar nooit verloor Hij de moed. God gaf Hem zo’n immense taak omdat Hij Hem vertrouwde en liefhad, en daarom zei God persoonlijk: “Dit is mijn geliefde Zoon, in hem vind ik vreugde.” Alleen Jezus kon destijds deze opdracht volbrengen, en dit was één praktisch aspect van Gods voltooiing van Zijn werk van verlossing van de hele mensheid in het Tijdperk van Genade.

Als jullie net als Jezus alle aandacht kunnen schenken aan de last van God en jullie vlees de rug kunnen toekeren, zal God jullie Zijn belangrijke taken toevertrouwen, zodat jullie zullen voldoen aan de voorwaarden om God te dienen. Alleen onder zulke omstandigheden zullen jullie durven zeggen dat jullie Gods wil doen en Zijn opdracht vervullen, en alleen dan zullen jullie durven zeggen dat jullie God werkelijk dienen. Durf je, met het voorbeeld van Jezus, te zeggen dat je Gods vertrouweling bent? Durf je te zeggen dat je Gods wil doet? Durf je te zeggen dat je God werkelijk dient? Tegenwoordig begrijp je niet hoe je God moet dienen; durf je te zeggen dat je Gods vertrouweling bent? Als je zegt dat je God dient, is dat dan geen godslastering? Denk er eens over na: dien je God of dien je jezelf? Je dient Satan en toch zeg je koppig dat je God dient – is dat geen godslastering? Achter mijn rug om begeren veel mensen de zegen van een hoge status. Ze doen zich tegoed aan eten, slapen graag en besteden veel zorg aan het vlees; ze zijn altijd bang dat er voor het vlees geen uitweg is. In de kerk doen ze niet hun geëigende taak, ze klaplopen ten koste van de kerk of lezen anders hun broeders en zusters de les met mijn woorden en spelen de baas over anderen vanuit gezaghebbende functies. Deze mensen zeggen steeds dat ze Gods wil doen en Gods vertrouwelingen zijn – is dat niet absurd? Als je de juiste bedoelingen hebt, maar niet kunt dienen naar Gods wil, gedraag je je dwaas; maar als je bedoelingen niet goed zijn en je nog steeds zegt dat je God dient, dan ben je iemand die zich tegen God verzet en zou God je moeten straffen! Met zulke mensen heb ik geen medelijden! Ze klaplopen in het huis van God, begeren altijd de gemakken van het vlees en houden geen rekening met de belangen van God. Ze zoeken altijd wat goed voor hen is en schenken geen aandacht aan Gods wil. Ze aanvaarden niet het toezicht van Gods Geest in alles wat ze doen. Voortdurend intrigeren ze en misleiden ze hun broeders en zusters. Ze zijn achterbaks als een vos in een wijngaard die altijd druiven steelt en de wijngaard vertrapt. Kunnen zulke mensen Gods vertrouwelingen zijn? Ben je het waardig om Gods zegen te ontvangen? Je neemt geen last aan voor je leven en de kerk, ben je het dan waardig om Gods opdracht te ontvangen? Wie zou iemand als jij durven vertrouwen?

Als je op deze manier dient, zou God je dan een grotere taak durven toevertrouwen? Zou dit geen vertragingen opleveren voor het werk?

Ik zeg dit zodat jullie kunnen weten aan welke voorwaarden moet worden voldaan om te dienen in harmonie met Gods wil. Als jullie je hart niet aan God geven, als jullie niet zoals Jezus heel zorgvuldig omgaan met Gods wil, dan kan God jullie niet vertrouwen en zal Hij uiteindelijk over jullie oordelen. Misschien koester je tegenwoordig, in je dienst aan God, steeds het voornemen om God te misleiden en ga je steeds op een plichtmatige manier met Hem om. Kortom, ongeacht al het andere: als je God bedriegt, zul je een meedogenloos oordeel ondergaan. Jullie moeten ervan profiteren dat jullie zojuist het juiste pad van dienst aan God zijn opgegaan om eerst jullie hart aan God te geven, met onverdeelde loyaliteit. Of je nu tegenover God of tegenover andere mensen staat, je hart moet altijd naar God gekeerd zijn en je moet het voornemen hebben om God lief te hebben zoals Jezus dat deed. Op deze manier zal God je vervolmaken, zodat je een dienaar van God wordt die naar Zijn hart is. Als je werkelijk wilt worden vervolmaakt door God, en als je wilt dat jouw dienst in harmonie is met Zijn wil, moet je je eerdere opvattingen over geloof in God veranderen en de oude manier waarop je God diende, veranderen, zodat God meer van je vervolmaakt. Zo zal God je niet in de steek laten en zul je net als Petrus in de voorhoede zitten van hen die God liefhebben. Als je nog steeds geen berouw toont, ga je een einde als dat van Judas tegemoet. Dit moet iedereen die in God gelooft, begrijpen.

uit 'Hoe te dienen in harmonie met Gods wil' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 455

Vanaf het begin van Zijn werk in het gehele universum heeft God vele mensen, uit alle rangen en standen, voorbestemd om Hem te dienen. Het is Zijn doel Zijn eigen wil te realiseren en ervoor te zorgen dat Zijn werk op aarde probleemloos wordt verwezenlijkt. Dit is Gods doel wanneer Hij mensen kiest om Hem te dienen. Ieder mens die God dient, moet deze wil van God begrijpen. Door middel van Zijn werk zijn mensen beter in staat Gods wijsheid en almacht te begrijpen en de principes van Zijn werk op aarde te zien. God komt daadwerkelijk naar de aarde om Zijn werk te doen en legt daarbij contact met mensen zodat zij Zijn daden duidelijker leren kennen. Vandaag de dag heeft jullie groep het geluk de praktische God te dienen. Dit is voor jullie een zegen van onschatbare waarde. In werkelijkheid is het God die jullie op een hoger niveau brengt. Wanneer God iemand uitkiest om Hem te dienen, hanteert Hij altijd Zijn eigen principes. God dienen is absoluut niet, zoals mensen het zich dat voorstellen, eenvoudig een kwestie van enthousiasme. Vandaag zien jullie dat hoe eenieder die God dient in Zijn aanwezigheid, dit doet omdat hij de begeleiding van God heeft en het werk van de Heilige Geest,

en omdat zij mensen zijn die naar de waarheid zoeken. Dit zijn de minimumvereisten waaraan al degenen die God dienen moeten voldoen.

God dienen is geen eenvoudige taak. Degenen wier verdorven gezindheid onveranderd blijft kunnen God nooit dienen. Als jouw gezindheid niet door Gods woord is geoordeeld en getuchtigd, vertegenwoordigt jouw gezindheid nog steeds Satan. Dit is voldoende om te bewijzen dat je God dient vanuit je eigen goede intentie. Dit is dienst die gebaseerd is op je satanische natuur. Je dient God met je natuurlijke karakter en volgens je persoonlijke voorkeuren, sterker nog, je blijft maar denken dat God zich verheugt in alles wat je maar wilt doen en alles haat wat je niet wilt doen, en je wordt in je werk geheel geleid door je eigen voorkeuren. Kan dit God dienen worden genoemd? Uiteindelijk zal de gezindheid van je leven er geen jota mee veranderen; in tegendeel, je zult nog koppiger worden omdat je God hebt gediend, en hierdoor raakt je verdorven gezindheid nog dieper geworteld. Op deze manier zul je van binnen regels over het dienen van God ontwikkelen die hoofdzakelijk zijn gebaseerd op je eigen karakter en de ervaring die je opdoet met het dienen volgens je eigen gezindheid. Deze les kan worden getrokken uit de menselijke ervaring. Het is de levensfilosofie van de mens. Zulke mensen behoren tot de farizeeën en de religieuze functionarissen. Wanneer zij niet op een gegeven moment wakker worden en berouw tonen, zullen zij beslist de valse christussen en de antichristen worden die de mensen in de laatste dagen misleiden. De valse christussen en de antichristen waarover is gesproken zullen voortkomen uit dergelijke mensen. Als degenen die God dienen hun eigen karakter volgen en naar hun eigen wil handelen, zullen ze op elk moment het gevaar lopen uitgedreven te worden. Degenen die de ervaring van vele jaren dienst doen aan God gebruiken om de harten van anderen te veroveren, hen neerbuigend de les te lezen en hen te beteugelen, en degenen die nooit berouw tonen, hun zonden nooit opbiechten, nooit de voordelen van hun positie opgeven, zullen allen voor God ten val komen. Deze mensen zijn van hetzelfde type als Paulus, mensen die zich voorstaan op hun senioriteit en pronken met hun kwalificaties. God zal zulke mensen niet tot volmaaktheid brengen. Dit soort dienst hindert het werk van God. Mensen klampen zich graag vast aan het oude. Ze klampen zich vast aan opvattingen uit het verleden, dingen uit het verleden. Dit is een enorm obstakel voor hun dienst. Als je deze dingen niet van je af kunnen schudden, zullen ze je hele leven verstikken. God zal je niet prijzen, in het geheel niet, zelfs niet als je je benen of rug breekt van het rondrennen of het harde werk, zelfs niet als je je leven geeft in dienst van God. Integendeel: Hij zal zeggen dat je een boosdoener bent.

uit 'Religieuze diensten moeten worden gezuiverd' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 456

Vanaf vandaag zal God degenen die geen religieuze opvattingen hebben formeel vervolmaken, degenen die gereed zijn afstand te doen van hun oude zelf en die God dienen in de eenvoud van hun hart, en Hij zal hen vervolmaken die verlangen naar het woord van God. Deze mensen zouden op moeten staan en God dienen. In God is eindeloze overvloed en grenzeloze wijsheid. Zijn geweldige werk en dierbare woorden staan klaar om door nog meer mensen te worden genoten. Zoals het er nu voorstaat is het voor degenen met religieuze opvattingen, degenen die zich voorstaan op hun senioriteit en degenen die zichzelf niet kunnen wegcijferen, moeilijk deze nieuwe dingen te accepteren. De Heilige Geest heeft geen kans deze mensen te vervolmaken. Als een mens niet vastbesloten is te gehoorzamen en geen dorst heeft naar het woord van God, dan zal deze persoon niet in staat zijn deze nieuwe dingen te ontvangen. Deze personen zullen alleen maar steeds opstandiger en listiger worden en uiteindelijk op het verkeerde spoor belanden. Door Zijn werk nu te doen, zal God meer mensen opwekken die Hem werkelijk liefhebben en die het nieuwe licht kunnen accepteren. En Hij zal de religieuze functionarissen die zich voorstaan op hun senioriteit volledig neermaaien. Degenen die zich koppig verzetten tegen verandering: Hij wil niemand van hen. Wil je een van deze personen zijn? Dien je volgens je eigen voorkeuren, of doe je wat God vraagt? Dit is iets dat je van jezelf moet weten. Ben je een van de religieuze functionarissen, of ben je een pasgeboren baby die door God is vervolmaakt? Hoe groot is het deel van je dienst dat wordt geprezen door de Heilige Geest? Hoe groot is het deel waarvan God niet eens de moeite neemt het te herdenken? Hoe zeer is je leven veranderd na al die jaren van dienst? Heb je hierover duidelijkheid? Als je echt geloof hebt, verwerp je je oude, voormalige religieuze opvattingen en dien je God beter op een nieuwe manier. Het is nog niet te laat om op te staan. Oude religieuze opvattingen verstikken het leven van een mens. De ervaring die mensen opdoen leidt hen weg van God en laat hen dingen op hun eigen manier doen. Als je geen afstand van deze dingen neemt zullen ze een struikelblok gaan vormen voor de groei in je leven. God heeft altijd degenen vervolmaakt die Hem dienen. Hij verworpt ze niet snel. Als je het oordeel en de tuchting van Gods woord werkelijk accepteert, als je je oude religieuze praktijken en regels opzij kunt zetten en kunt stoppen met het gebruik van oude religieuze opvattingen als maatstaf voor Gods woord van vandaag de dag, alleen dan zul je een toekomst hebben. Maar als je je blijft vastklampen aan oude dingen, als je ze blijft koesteren, dan kun je onmogelijk worden gered. God heeft geen aandacht voor zulke mensen. Als je werkelijk vervolmaakt wilt worden, zul je moeten besluiten al het oude volledig achter je te laten. Zelfs als wat je hebt gedaan goed was, zelfs als het Gods werk was, zul je toch in staat moeten zijn het terzijde te schuiven en ophouden je eraan vast te klampen. Zelfs als het duidelijk het werk van de Heilige Geest was, rechtstreeks gedaan door de Heilige Geest, dan nog moet je het nu opzijzetten. Je moet je er niet aan vastklampen. Dit is wat God vereist. Alles moet worden vernieuwd. In Gods werk en Gods woord verwijst Hij niet naar de oude dingen van vroeger en

hij graaft niet in het verre verleden. God is een God die altijd nieuw en nooit oud is. Hij klampt zich zelfs niet vast aan Zijn eigen woorden uit het verleden, waaruit blijkt dat God geen enkele regel volgt. In dit geval, als je je als mens altijd vastklampt aan de dingen uit het verleden, weigert er afscheid van te nemen en ze onbuigzaam, op een formalistische manier toepast, terwijl God niet langer op dezelfde manieren werkt als voorheen, hebben je woorden en acties dan geen storende invloed? Ben je dan geen vijand van God geworden? Ben je bereid je hele leven te verwoesten voor deze oude dingen? Deze oude dingen maken je tot een mens die Gods werk belemmert. Is dat het soort mens dat je wilt zijn? Als je dit echt niet wilt, stop dan snel met wat je aan het doen bent, draai je om en begin helemaal opnieuw. God onthoudt je dienst uit het verleden niet.

uit 'Religieuze diensten moeten worden gezuiverd' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 457

De mens verstaat onder werk overal heengaan voor God, in alle plaatsen prediken en zich uitputten voor God. Die opvatting klopt wel, maar is te eenzijdig. God vraagt van de mens namelijk niet alleen overal voor God heen te reizen, het gaat meer om de bediening en zorg in de geest. Veel broeders en zusters hebben zelfs na zoveel jaar ervaring nooit over werken voor God nagedacht. Mensen kijken namelijk heel anders tegen werk aan dan wat God van ze vraagt. De mens heeft dan ook geen enkele interesse in de kwestie van werk. Daarom is de intrede van de mens ook zo eenzijdig. Het binnengaan zou voor jullie allemaal moeten beginnen met werken voor God, zodat jullie alle aspecten ervan beter kunnen ervaren. Daar moeten jullie in opgaan. Werk betekent niet heen en weer rennen voor God, het gaat om de vraag of het leven van de mens en het leven dat hij naleeft God behaagt. Werk verwijst naar de trouw die mensen aan God betonen en de kennis die zij van God hebben om van God te getuigen en anderen te dienen. Dit is de verantwoordelijkheid van de mens en wat alle mensen dienen te beseffen. Met andere woorden: jullie intrede is jullie werk. Jullie proberen binnen te gaan tijdens jullie werk voor God. Gods werk ervaren betekent niet alleen dat je weet hoe je Zijn woord kunt eten en drinken. Wat nog belangrijker is: jullie moeten van God kunnen getuigen, God dienen, anderen dienen en voor hen zorgen. Dit is werk en ook jullie intrede. Dit is wat ieder mens dient te verwezenlijken. Er zijn er velen die zich alleen richten op overal naartoe reizen voor God en prediken op alle plaatsen. Toch zien ze hun persoonlijke ervaring over het hoofd en verwaarlozen ze hun intrede in het geestelijke leven. Daardoor worden zij die God dienen zij die God weerstaan. Zij die God dienen en anderen dienen, hebben werken en prediken al die jaren simpelweg als intrede beschouwd. Niemand heeft zijn eigen geestelijke ervaring als belangrijke intrede beschouwd. Nee, ze profiteren van de verlichting van het werk van de Heilige Geest om anderen te

onderwijzen. Wanneer ze prediken, voelen ze de last en ontvangen ze het werk van de Heilige Geest. Daardoor maken ze de stem van de Heilige Geest openbaar. Op die momenten voelen zij die werken zich zelfvoldaan, alsof het werk van de Heilige Geest hun eigen geestelijke ervaring is. Ze voelen dat alle woorden die ze dan spreken hun eigen wezen zijn en ook alsof hun eigen ervaring niet zo duidelijk is als ze beschreven hebben. Bovendien hebben ze geen flauw idee wat ze moeten zeggen voordat ze gaan spreken. Maar wanneer de Heilige Geest in hen werkt, stromen de woorden als vanzelf. Nadat je eenmaal op zo'n manier hebt gepredikt, voel je dat je werkelijke gestalte niet zo klein is als je dacht. Nadat de Heilige Geest een paar keer op die manier in je werkt, stel je vast dat je al gestalte hebt en geloof je onterecht dat het werk van de Heilige Geest je eigen intrede en wezen is. Wanneer je deze ervaring constant hebt, wordt je laks ten opzichte van je eigen intrede. Je wordt dan lui zonder dat op te merken en vindt je eigen intrede helemaal niet belangrijk meer. Wanneer je anderen dus dient, moet je duidelijk onderscheid maken tussen jouw gestalte en het werk van de Heilige Geest. Dat bevordert je intrede en komt je ervaring ten goede. Zodra de mens het werk van de Heilige Geest als zijn eigen ervaring gaat beschouwen, is dat het begin van zijn verval. Wat voor plicht jullie dus ook vervullen, jullie behoren je intrede als belangrijkste les te beschouwen.

uit 'Werk en intrede (2)' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 458

Iemand werkt om de wil van God te vervullen, om allen die naar Gods hart zijn voor Zijn aangezicht te brengen, om de mens tot God te brengen en om het werk van de Heilige Geest en Gods leiding aan de mens te introduceren. Daarbij vervolmaakt hij de vruchten van Gods werk. Om die reden is het noodzakelijk dat jullie de essentie van werken vatten. Als mens die door God gebruikt wordt, zijn alle mensen waardig om voor God te werken. Dat wil zeggen: allen zijn in de gelegenheid om door de Heilige Geest te worden gebruikt. Er is echter één punt dat jullie moeten beseffen. Wanneer de mens Gods werk doet, is de mens in de gelegenheid om door God te worden gebruikt. Maar wat de mens zegt en weet, is niet geheel te danken aan de gestalte van de mens. Jullie kunnen alleen beter inzicht in jullie tekortkomingen in jullie werk verkrijgen en meer verlichting van de Heilige Geest ontvangen. Daarmee kunnen jullie een betere intrede in jullie werk verkrijgen. Als de mens leiding van God beschouwt als zijn eigen intrede en wat er inherent is in de mens, kan zijn gestalte geen ontwikkeling meer doormaken. De Heilige Geest verlicht de mens in zijn normale staat. Op die momenten houdt de mens de verlichting die hij ontvangt onterecht voor zijn eigen gestalte in werkelijkheid. De Heilige Geest zorgt namelijk op een doodnormale manier voor verlichting: door gebruik te maken van wat er inherent is in de mens. Wanneer de mens werkt en spreekt, of tijdens zijn gebed in zijn geestelijke meditatie,

wordt hem een waarheid opeens duidelijk. Wat de mens ziet, is echter in werkelijkheid verlichting door de Heilige Geest (uiteraard hangt dit af van samenwerking van de mens) en niet de ware gestalte van de mens zelf. Na een periode van ervaring waarin de mens enige moeilijkheden en beproevingen tegenkomt, komt de ware gestalte van de mens onder dergelijke omstandigheden aan het licht. Alleen dan komt de mens erachter dat zijn gestalte niet zo geweldig is. De zelfzucht, persoonlijke overwegingen en hebzucht van de mens steken dan allemaal de kop op. Pas na meerdere ervaringscyclussen zullen velen die in hun geest zijn opgewekt, beseffen dat er geen sprake was van hun eigen werkelijkheid in het verleden, maar van een plotselinge verlichting door de Heilige Geest en dat de mens het licht alleen maar had ontvangen. Wanneer de Heilige Geest de mens verlicht zodat hij de waarheid begrijpt, gebeurt dat vaak op een heldere en duidelijke manier, zonder dat er wordt uitgelegd hoe dingen zijn ontstaan of waar ze heen gaan. Dat wil zeggen dat Hij, in plaats van de moeilijkheden van de mens in deze openbaring op te nemen, de waarheid eerder rechtstreeks openbaart. Wanneer de mens moeilijkheden qua intrede tegenkomt, neemt hij daarbij de verlichting van de Heilige Geest op, wat vervolgens de feitelijke ervaring van de mens wordt. [...] Wanneer jullie dus het werk van de Heilige Geest ontvangen, moeten jullie je tegelijkertijd des te meer concentreren op jullie intrede. Jullie moeten erop letten wat het werk van de Heilige Geest is en wat jullie intrede is, en tevens het werk van de Heilige Geest in jullie intrede opnemen. Zo kunnen jullie beter door Hem worden vervolmaakt en de essentie van het werk van de Heilige Geest in jullie laten uitwerken. Jullie leren de Heilige Geest in de loop van jullie ervaring van het werk van de Heilige Geest kennen, evenals jezelf. In de talrijke situaties van extreem leed ontwikkelen jullie een normale relatie met God, en de band tussen jullie en God wordt met de dag hechter. Nadat jullie talloze malen zijn gesnoeid en gelouterd, ontwikkelen jullie ware liefde voor God. Daarom moeten jullie beseffen dat lijden, klappen en moeilijkheden niet beangstigend zijn. Wat wel beangstigend is, is alleen het werk van de Heilige Geest hebben maar niet jullie intrede. Wanneer de dag komt dat Gods werk is voltooid, zullen jullie dan voor niets hebben gearbeid. Hoewel jullie Gods werk dan hebben ervaren, hebben jullie de Heilige Geest niet leren kennen of jullie eigen intrede niet gehad. De verlichting van de mens door de Heilige Geest is niet om de passie van de mens te onderhouden, maar om een weg te openen voor de intrede van de mens en ook om de mens de Heilige Geest te doen leren kennen en op basis daarvan een hart vol eerbied en aanbidding voor God ontwikkelen.

uit 'Werk en intrede (2)' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 459

Er is veel minder sprake van afwijking in het werk van diegenen die snoeiing, behandeling,

oordeel en tuchtiging hebben ondergaan. En de uiting van hun werk is veel accurater. Zij die vertrouwen op hun natuurlijkheid om te werken, maken behoorlijk grote fouten. Er is te veel natuurlijkheid in het werk van niet vervolmaakte mensen, wat een groot obstakel opwerpt voor het werk van de Heilige Geest. Maar hoe goed iemands kaliber ook is, zij moeten toch ook het snoeien, de behandeling en het oordeel ondergaan voordat zij het werk kunnen doen dat God hun heeft opgedragen. Als zij geen dergelijk oordeel hebben ondergaan kan hun werk, hoe goed het ook gedaan wordt, niet in overeenstemming zijn met de principes van de waarheid en is het in zijn geheel natuurlijkheid en menselijke goedheid. Het werk van hen die het snoeien, het behandelen en oordeel hebben ondergaan is veel accurater dan het werk van hen die niet zijn gesnoeid en geoordeeld. Diegenen die geen oordeel hebben ondergaan, uiten niets dan menselijk vlees en gedachten, vermengd met een grote hoeveelheid menselijke intelligentie en aangeboren talenten. Het is niet de accurate uitdrukking door de mens van Gods werk. De mensen die hen volgen worden bij hen gebracht door hun aangeboren kaliber. Omdat zij te veel opvattingen en ervaringen van de mens uitdrukken, die vrijwel los staan van Gods oorspronkelijke bedoeling en hier te ver van afwijken, is het werk van dit type persoon niet in staat om mensen voor God te brengen, maar zal dit ze eerder voor de mens brengen. Dus zij die geen oordeel en tuchtiging hebben ondergaan zijn niet geschikt om het werk van Gods opdracht te verrichten. Het werk van een gekwalificeerde werker kan mensen op de juiste weg helpen en hen helpen dieper de waarheid in te duiken. Het werk dat hij doet kan mensen voor God brengen. Daarnaast kan het werk dat hij doet variëren van persoon tot persoon en is het niet gebonden aan regels, waardoor mensen vrijlating en vrijheid kunnen ontvangen. Bovendien kunnen zij geleidelijk groeien in het leven en geleidelijk dieper gaan in de waarheid. Het werk van een ongeschikte werker schiet flink tekort; zijn werk is dwaas. Hij kan mensen alleen naar regels leiden. Wat hij vraagt van mensen varieert niet van persoon tot persoon; hij werkt niet in overeenstemming met de werkelijke noden van de mensen. In dit type werk zijn er te veel regels en te veel doctrines. Het kan mensen niet in de realiteit brengen en ook niet in de normale praktijk van groei in het leven. Het kan mensen enkel in staat stellen om te steunen op een paar waardeloze regels. Dergelijke leiding kan mensen alleen maar naar het verkeerde pad leiden. Hij leidt je om te worden hoe hij zelf is; hij kan je brengen naar wat hij heeft en is. Om als volgeling te onderscheiden of leiders gekwalificeerd zijn, is de sleutel om te kijken naar het pad waarop zij je leiden en de resultaten van hun werk, als ook om te kijken of volgelingen de principes in overeenstemming met de waarheid ontvangen en of zij manieren om te praktiseren ontvangen die voor hen geschikt zijn om te worden getransformeerd. Je zou moeten differentiëren tussen het verschillende werk van verschillende typen mensen; je zou geen dwaze volgeling moeten zijn. Dit doet afbreuk aan de manier waarop je binnengaat. Als je niet in staat bent om te onderscheiden wiens leiderschap een pad heeft en welke niet, zal je gemakkelijk worden misleid. Deze hebben allemaal een directe

invloed op je eigen leven. Er is te veel dat natuurlijk is in het werk van niet vervolmaakte mensen; te veel van de menselijke wil is erin vermengd. Hun wezen is natuurlijkheid – datgene waarmee zij zijn geboren. Het is niet het leven na behandeld te zijn of realiteit na getransformeerd te zijn. Hoe kan dit type persoon de mensen ondersteunen die het leven najagen? Het leven dat de mens van oorsprong heeft is zijn aangeboren intelligentie of talent. Dergelijke intelligentie of talent is behoorlijk ver verwijderd van Gods exacte eisen voor de mens. Als een mens niet is vervolmaakt en zijn verdorven gezindheid is niet gesnoeid of aangepakt, zal er een groot gat zijn tussen wat hij uitdrukt en de waarheid; het zal zijn vermengd met vage dingen, zoals zijn verbeelding en eenzijdige ervaring, etc. Bovendien voelen mensen, los van hoe hij werkt, dat er geen overkoepelend doel is en geen waarheid die geschikt is voor het binnengaan van alle mensen. Het merendeel van de eisen die aan de mens gesteld worden, vraagt van hen dat ze iets doen dat hun pet te boven gaat – een onmogelijke opdracht. Dit is het werk van menselijke wil. De verdorven gezindheid van de mens, zijn gedachten en zijn opvattingen doordringen alle delen van zijn lichaam. De mens is niet geboren met het instinct om de waarheid in praktijk te brengen, noch heeft hij het instinct om direct de waarheid te begrijpen. Voeg dat bij de verdorven gezindheid van de mens – zorgt het dan niet voor onderbrekingen wanneer zo'n natuurlijk persoon werkt? Maar een man die vervolmaakt is heeft ervaring met de waarheid die mensen moeten begrijpen, evenals kennis van hun verdorven gezindheid, waardoor de vage en onwerkelijke dingen in zijn werk geleidelijk verminderen, de toevoegingen van de mens minder worden, en zijn werk en dienst zelfs dichter bij de maatstaven komt die door God worden vereist. Dus heeft zijn werk de realiteit van de waarheid betreden en is het ook realistisch geworden. Vooral de gedachten van het menselijke verstand blokkeren het werk van de Heilige Geest. De mens heeft een rijke verbeelding en redelijke logica en oude ervaringen in het afhandelen van situaties. Als zij geen snoeien en correctie ondergaan, zijn het allemaal obstakels voor het werk. Daarom kan het werk van de mens niet het meest accurate niveau bereiken, vooral niet het werk van niet vervolmaakte mensen.

uit 'Gods werk en het werk van de mens' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 460

Je moet inzicht hebben in de vele gesteldheden waarin mensen zich zullen bevinden wanneer de Heilige Geest aan hen werkt. In het bijzonder zij die samenwerken ten dienste van God moeten een zelfs nog beter begrip hebben van de vele gesteldheden die ontstaan door het werk dat de Heilige Geest aan mensen verricht. Als je alleen praat over een heleboel ervaringen of manieren om intreding te bewerkstelligen, toont dat aan dat je ervaring te eenzijdig is. Zonder je ware gesteldheid te kennen en de principes van de waarheid te begrijpen, is het niet mogelijk

een verandering in gezindheid te bewerkstelligen. Zonder de principes van het werk van de Heilige Geest te kennen, of te begrijpen welke vruchten dat afwerpt, zal het lastig voor je zijn om het werk van boze geesten te herkennen. Je moet het werk van boze geesten blootleggen, net als de noties van de mens, en direct tot de kern van de zaak doordringen; je moet ook veel afwijkingen aanwijzen in de beoefening van mensen, en problemen aanwijzen die ze zouden kunnen hebben met betrekking tot hun geloof in God, zodat ze die kunnen herkennen. Op zijn minst moet je er niet voor zorgen dat zij zich negatief of passief voelen. Maar je moet de moeilijkheden begrijpen die objectief bestaan voor de meeste mensen, je moet niet onredelijk zijn of ‘proberen een varken te leren zingen’; dat is dwaas gedrag. Om de vele moeilijkheden op te lossen die mensen ervaren, moet je eerst de dynamiek van het werk van de Heilige Geest begrijpen; je moet begrijpen hoe de Heilige Geest werk verricht aan verschillende mensen, je moet inzicht hebben in de moeilijkheden waar mensen mee te maken hebben en in hun tekortkomingen, en je moet de hoofdzaken van het probleem doorzien en tot de kern ervan komen, zonder af te wijken of enige fout te maken. Alleen dit soort personen is bekwaam om samen te werken ten dienste van God.

Of je in staat bent de hoofdzaken te begrijpen en veel dingen duidelijk te zien, hangt af van je persoonlijke ervaringen. De manier waarop je ervaart, is ook de manier waarop je anderen leidt. Als je letters en doctrines begrijpt, zul je anderen voorgaan in het begrijpen van letters en doctrines. De manier waarop je de werkelijkheid van Gods woorden ervaart, is de manier waarop je anderen zult voorgaan in het intreden in de werkelijkheid van Gods uitspraken. Als je in staat bent door Gods woorden veel waarheden te begrijpen en duidelijk inzicht te verwerven in veel dingen, ben je ook in staat anderen voor te gaan in het begrijpen van veel waarheden, en degenen die jij leidt, zullen een duidelijk begrip verwerven van de visies. Als je je richt op het begrijpen van bovennatuurlijke gevoelens, zullen degenen die je leidt hetzelfde doen. Als je de beoefening veronachtzaamt en in plaats daarvan de nadruk legt op discussie, zullen degenen die jij leidt zich ook op discussie richten en helemaal niet beoefenen of helemaal geen transformatie bereiken in hun gezindheden. Ze zullen alleen oppervlakkig enthousiast zijn, zonder enige waarheid in praktijk te hebben gebracht. Alle mensen voorzien anderen van datgene wat zij zelf bezitten. Het soort persoon dat men is, bepaalt op welk pad men anderen leidt en welk soort mensen men leidt. Om echt geschikt te zijn voor gebruik door God moet je niet alleen een streven hebben, maar heb je ook heel veel verlichting van God nodig, begeleiding door Zijn woorden, de ervaring om door Hem behandeld te worden en loutering door Zijn woorden. Met dit als basis moeten jullie in normale tijden aandacht besteden aan jullie waarnemingen, gedachten, overpeinzingen en conclusies, en je dienovereenkomstig bezighouden met absorptie of eliminatie. Dit zijn allemaal paden voor jullie intrede in de werkelijkheid, en ze zijn stuk voor stuk onontbeerlijk. Dit is hoe

God werkt. Als je deze methode waarmee God werkt binnengaat, kun je elke dag kansen hebben om door Hem te worden vervolmaakt. En op elk moment, ongeacht of je omgeving hardvochtig of welgezind is, of je getest of in verzoeking gebracht wordt, of je werkt of niet, en of je het leven leeft als een individu of als onderdeel van een collectief, zul je altijd kansen vinden om door God te worden vervolmaakt, zonder ooit een enkele kans te missen. Je zult ze allemaal kunnen ontdekken – en op deze manier zul je het geheim tot het ervaren van Gods woorden hebben gevonden.

uit 'Waarmee een geschikte herder moet zijn toegerust' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 461

Tegenwoordig besteden veel mensen geen aandacht aan wat ze door coördinatie met anderen kunnen leren. Ik heb ontdekt dat velen van jullie helemaal niets kunnen leren tijdens de coördinatie met anderen; de meesten van jullie houden aan je eigen denkbeelden vast. Je doet bij je werk in de kerk je woord en een ander zijn of haar woord, zonder enig verband met elkaar; er is eigenlijk totaal geen samenwerking. Jullie gaan allemaal zo op in het enkel maar communiceren van je eigen inzichten of in het je ontdoen van de 'lasten' die je in je draagt, zonder ook maar enigszins het leven te zoeken. Je lijkt het werk slechts plichtmatig te doen, altijd van mening dat je je eigen weg moet gaan, ongeacht wat iemand anders zegt of doet; je denkt dat je moet communiceren zoals de Heilige Geest je leidt, wat de omstandigheden van anderen ook mogen zijn. Je bent niet in staat om de sterke punten van anderen te ontdekken, noch ben je capabel om aan zelfonderzoek te doen. Jullie aanname van dingen is echt afwijkend en verkeerd. Je zou kunnen zeggen dat jullie zelfs nu nog gewoon steeds veel zelfingenomenheid aan de dag leggen, alsof je weer in die oude ziekte bent teruggevallen. Jullie communiceren niet met elkaar op een manier die tot volledige openheid leidt, bijvoorbeeld over wat voor resultaat jullie hebben bereikt met het werk in bepaalde kerken, of over de recente toestand van je innerlijke gesteldheid, enzovoort; jullie communiceren gewoon nooit over dat soort dingen. Jullie zijn absoluut niet bezig om je eigen opvattingen te laten varen of jezelf te verzaken. Leiders en werkers denken er alleen maar aan hoe ze hun broeders en zusters ervan kunnen weerhouden om negatief te zijn en hoe ervoor te zorgen dat deze energiek kunnen volgen. Maar jullie denken allemaal dat energiek volgen op zich al genoeg is en in de grond van de zaak begrijpen jullie niet wat het betekent om jezelf te kennen en jezelf te verzaken, laat staan dat jullie begrijpen wat het betekent om in samenwerking met anderen te dienen. Jullie denken er alleen maar aan om zelf de wil te hebben om God terug te betalen voor Zijn liefde, de wil te hebben om naar de stijl van Petrus te leven. Behalve aan die dingen, denk je aan niets anders. Je beweert zelfs dat je je, ongeacht wat andere mensen doen, niet blindelings zult onderwerpen, en

dat je ongeacht hoe andere mensen zijn, zelf zult streven naar volmaking door God, en dat dat voldoende zal zijn. Het is echter een feit dat je wil op geen enkele manier tot een concrete uitdrukking in de realiteit is gekomen. Is dit alles niet het soort gedrag dat jullie tegenwoordig aan de dag leggen? Ieder van jullie houdt vast aan je eigen inzicht en jullie wensen allemaal vervolmaakt te worden. Ik zie dat jullie al zo'n lange tijd hebben gediend zonder veel vooruitgang te hebben geboekt; met name in deze les om in harmonie samen te werken, hebben jullie absoluut niets bereikt! Wanneer je naar de kerken gaat, communiceer je op jouw manier en anderen op hun manier. Zelden vindt er een harmonieuze coördinatie plaats, wat nog sterker geldt voor de volgelingen van een lager niveau. Dat wil zeggen, het gebeurt maar zelden dat er ook maar enigen onder jullie begrijpen wat God dienen inhoudt, of hoe je God moet dienen. Jullie zijn verwarrend en behandelen dit soort lessen als iets onbeduidends. Er zijn zelfs veel mensen die niet alleen verzuimen om dit aspect van de waarheid in praktijk te brengen, maar die ook bewust verkeerde dingen doen. Zelfs degenen die al vele jaren hebben gediend, strijden en plegen samenzweringen tegen elkaar, bovendien zijn ze jaloers en concurreren ze elkaar. Het is ieder voor zich en ze werken totaal niet samen. Spreekt uit al deze dingen niet jullie werkelijke gestalte? Jullie, mensen, die op dagelijkse basis samen dienen, zijn net als de Israëlieten, die God Zelf rechtstreeks elke dag in de tempel dienden. Hoe is het mogelijk dat jullie, die God dienen, geen idee hebben hoe jullie moeten coördineren of moeten dienen?

uit 'Dienen zoals de Israëlieten deden' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 462

De eis die tegenwoordig aan jullie wordt gesteld – om samen te werken in harmonie – is vergelijkbaar met de dienst die Jehova van de Israëlieten eiste: houd anders gewoon op met het verrichten van diensten. Omdat jullie mensen zijn die God rechtstreeks dienen, moeten jullie op zijn minst in staat zijn tot trouw en overgave in jullie dienst, en moeten jullie ook lessen op een praktische manier kunnen leren. In het bijzonder voor degenen die in de kerk werken: zou ook maar één van de broeders en zusters met een lagere rang dan die van jullie het aandurven om jullie aan te spreken? Zou ook maar iemand je jullie fouten in je gezicht durven voor te houden? Jullie staan hoog boven alle anderen; jullie heersen als koningen! Dergelijke praktische lessen bestuderen jullie zelfs niet en jullie betreden ze ook niet, maar jullie spreken toch over het dienen van God! Momenteel wordt je gevraagd om een aantal kerken te leiden, maar je geeft jezelf niet alleen niet op, maar je houdt zelfs vast aan je eigen ideeën en meningen, en zegt dingen zoals: 'Volgens mij moet dit op deze manier gebeuren, want God heeft gezegd dat we ons niet door anderen moeten laten beperken en dat we ons tegenwoordig niet blindelings moeten onderwerpen.' Ieder van jullie houdt er dus je eigen mening op na en niemand gehoorzaamt

elkaar. Hoewel je duidelijk weet dat je dienst zich in een impasse bevindt, zeg je toch: ‘Zoals ik het zie, zit mijn manier er niet ver naast. In elk geval hebben we allebei een kant: jij praat over die van jou en ik zal praten over die van mij; jij communiceert over jouw visies en ik zal spreken over mijn binnengaan.’ Je neemt nooit de verantwoordelijkheid voor de vele dingen die moeten worden aangepakt, of je doet maar gewoon wat, ieder van jullie verkondigt zijn eigen mening en stelt zorgvuldig zijn eigen status, reputatie en aanzien veilig. Niemand van jullie is bereid is om zichzelf te verootmoedigen, en geen van beide partijen neemt het initiatief om zichzelf over te geven en elkaars tekortkomingen aan te vullen, zodat het leven sneller vooruitgang kan boeken. Wanneer jullie samen coördineren, moeten jullie leren om de waarheid te zoeken. Wellicht dat je zegt: “Ik heb geen duidelijk begrip van dit aspect van de waarheid. Wat voor ervaring heb jij ermee?” Of je zou kunnen zeggen: “Jij hebt ten aanzien van dit aspect meer ervaring dan ik, zou jij me alsjeblieft wat aanwijzingen kunnen geven?” Zou dat geen goede manier zijn om het aan te pakken? Jullie hebben naar een heleboel preken geluisterd en hebben een zekere ervaring met het verrichten van diensten. Als jullie niet van elkaar leren, elkaar niet helpen en elkaars tekortkomingen niet aanvullen wanneer jullie werk in de kerken verrichten, hoe kun je dan überhaupt iets leren? Telkens wanneer je iets tegenkomt, moeten jullie met elkaar communiceren zodat jullie leven er baat bij kan hebben. Bovendien moeten jullie zorgvuldig communiceren over allerlei zaken alvorens een besluit te nemen. Alleen op die manier neem je verantwoordelijkheid voor de kerk en handel je niet louter plichtmatig. Nadat je alle kerken hebt bezocht, moet je samenkomen en over de kwesties communiceren die je zoal ontdekt en eventuele problemen die je in je werk bent tegengekomen. Vervolgens moet je communiceren over de verlichting en illuminatie die je hebt ontvangen – dit is een essentiële praktijk van het dienen. Jullie moeten tot harmonische samenwerking komen ten behoeve van het werk van God, ten bate van de kerk en om je broeders en zusters voorwaarts aan te sporen. Jullie moeten met elkaar coördineren, waarbij ieder de ander bijschaaft en samen een beter werkresultaat bereikt en zo zorgdraagt voor Gods wil. Zo ziet echte samenwerking eruit, en alleen degenen die daaraan meedoen, zullen werkelijk binnengaan. Bij de samenwerking zijn sommige woorden die je spreekt misschien ongeschikt, maar dat maakt niet uit. Communiceer daar later over en krijg er een duidelijk begrip van; leg het niet naast je neer. Na dergelijke communicatie kun je de tekortkomingen van je broeders of zusters aanvullen. Alleen door op deze manier steeds dieper in je werk op te gaan, kun je betere resultaten boeken. Als mensen die God dienen, moet ieder van jullie in staat zijn om de belangen van de kerk te verdedigen bij alles wat je doet, in plaats van alleen je eigen belangen in beschouwing te nemen. Het is onaanvaardbaar om in je eentje te handelen, elkaar steeds te ondermijnen. Mensen die zich zo gedragen, zijn niet geschikt om God te dienen! Deze mensen hebben een verschrikkelijke gezindheid; er zit geen greintje menselijkheid meer in hen. Ze zijn honderd procent Satan! Ze zijn beesten! Zelfs nu gebeuren

zulke dingen nog steeds onder jullie; jullie gaan zelfs zover, dat je elkaar tijdens het communiceren aanvalt, opzettelijk naar voorwendselen zoekt en rood in het gezicht aanloopt terwijl je over een of andere onbeduidende kwestie ruziet, waarbij geen van de betrokkenen bereid is om een stapje opzij te doen, waarbij ieder zijn innerlijke gedachten voor de ander verbergt, de andere partij aandachtig in de gaten houdt en voortdurend op zijn hoede is. Past een dergelijke gezindheid om in dienst van God te staan? Kan zulk werk van jou je broeders en zusters wel iets opleveren? Je kunt mensen niet alleen niet naar een juiste levenswandel leiden, maar je plant je eigen verdorven gezindheid in feite in je broeders en zusters. Breng je anderen dan geen schade toe? Je geweten is gruwelijk en tot in de kern verrot! Je gaat niet de realiteit binnen, evenmin breng je de waarheid in praktijk. Bovendien geef je je duivelse natuur schaamteloos bloot aan anderen. Je kent gewoon geen schaamte! Deze broeders en zusters zijn aan je toevertrouwd, toch voer je ze naar de hel. Ben je dan niet iemand wiens geweten verrot is geworden? Je bezit absoluut geen schaamte!

uit 'Dienen zoals de Israëlieten deden' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 463

Ben je in staat om op een concrete manier de gezindheid die door God in elk tijdperk wordt uitgedrukt over te brengen in een taal waarmee de betekenis van het tijdperk op een geschikte manier wordt overgebracht? Ben jij, die Gods werk in de laatste dagen ervaart, in staat om Gods rechtvaardige gezindheid in detail te beschrijven? Kun je op een duidelijke en nauwkeurige manier getuigen van Gods gezindheid? Hoe zul je datgene wat je hebt gezien en ervaren doorgeven aan die erbarmelijke, arme en vrome religieuze gelovigen die hongeren en dorsten naar rechtvaardigheid en erop wachten dat jij hen hoedt? Wat voor soort mensen wachten erop dat jij hen hoedt? Kun je het je voorstellen? Ben je je bewust van de last op je schouders, je opdracht en je verantwoordelijkheid? Waar is je besef van een historische missie? Hoe zul je in het volgende tijdperk naar behoren dienen als een meester? Heb je een sterk gevoel van meesterschap? Hoe zou jij de meester van alle dingen uitleggen? Is het werkelijk de meester van alle levende wezens en van alle fysieke dingen ter wereld? Welke plannen heb je voor de voortgang van de volgende fase van het werk? Hoeveel mensen wachten erop dat jij hun herder wordt? Is je taak zwaar? Zij zijn arm, erbarmelijk, blind, ten einde raad, ze jammeren in de duisternis; waar is de weg? Hoezeer verlangen ze ernaar dat het licht plotseling neerdaalt als een vallende ster en de machten van de duisternis verdrijft die de mens zo veel jaren hebben onderdrukt. Wie kan weten hoezeer zij hier dag en nacht gespannen op hopen en naar smachten? Zelfs op een dag waarop het licht voorbijflitst, blijven deze zwaar lijdende mensen gevangen in een donkere kerker zonder hoop op vrijlating; wanneer zullen zij niet langer wenen? Vreselijk is

de tegenspoed van deze broze geesten die het nooit vergund is te rusten, en al lang zijn zij in deze gesteldheid gebonden door meedogenloze ketens en de bevroren geschiedenis. En wie heeft het geluid van hun geweevlaag gehoord? Wie heeft hen aanschouwd in hun ellendige gesteldheid? Is het ooit in je opgekomen hoe gegriefd en ongerust Gods hart is? Hoe kan Hij het verdragen om de onschuldige mensheid, die Hij met Zijn eigen handen geschapen heeft, zulke kwelling te zien ondergaan? Menselijke wezens zijn immers de slachtoffers die vergiftigd zijn. En, al heeft de mens tot de dag van vandaag overleefd, wie zou hebben geweten dat de mensheid al lang vergiftigd is door de boze? Ben je vergeten dat je een van de slachtoffers bent? Ben je niet bereid om, vanwege je liefde voor God, te proberen deze overlevenden te redden? Ben je niet bereid om al je energie eraan te wijden om God terug te betalen, die de mensheid liefheeft als Zijn eigen vlees en bloed? Hoe zou jij, alles in overweging nemend, uitleggen dat je door God gebruikt wordt om je buitengewone leven te leiden? Heb je werkelijk de vastberadenheid en het vertrouwen om het betekenisvolle leven van een vrome, God dienende persoon te leiden?

uit 'Hoe hoor je aandacht te besteden aan je toekomstige missie?'

Dagelijkse woorden van God Fragment 464

De mens heeft geloof in mij maar kan niet getuigen van mij, en pas als ik mijzelf bekend heb gemaakt, kan de mens van mij getuigen. De mens ziet alleen dat ik alle schepselen en heilige mensen overtref, en ziet dat het werk dat ik doe, niet door mensen kan worden verricht. Daarom is, vanaf de Joden tot de mensen van tegenwoordig, iedereen die mijn glorieuze daden heeft gezien gewoon vervuld van een nieuwsgierigheid naar mij, maar geen enkel schepsel kon met zijn mond van mij getuigen. Alleen mijn Vader getuigde van mij; Hij baande een weg voor mij tussen alle schepselen. Anders zou de mens, ongeacht hoe ik werkte, nooit weten dat ik de Heer van de Schepping ben, want de mens weet alleen te nemen en heeft geen vertrouwen in mij vanwege mijn werk. De mens kent mij slechts omdat ik onschuldig en in geen enkel opzicht een zondaar ben, omdat ik talloze mysteriën kan verklaren, omdat ik boven de menigte sta of omdat de mens veel van mij heeft geprofiteerd. Toch zijn er maar weinig mensen die geloven dat ik de Heer van de Schepping ben. Daarom zeg ik dat de mens niet weet waarom hij in mij gelooft; hij kent het doel of de betekenis niet van vertrouwen in mij. De realiteit van de mens ontbreekt, zodat hij bijna onwaardig is om getuige te zijn voor mij. Jullie hebben te weinig echt geloof en hebben te weinig verkregen, dus jullie hebben te weinig getuigenissen. Bovendien begrijpen jullie te weinig en ontberen jullie te veel, zodat jullie bijna niet in staat zijn om van mijn daden te getuigen. Jullie vastberadenheid is inderdaad aanzienlijk, maar weten jullie zeker dat jullie in staat zullen zijn om succesvol te getuigen van het wezen van God? Jullie hebben meer meegemaakt en gezien dan de vroegere heiligen en profeten, maar zijn jullie in staat om een

grotere getuigenis af te leggen dan de woorden van deze voormalige heiligen en profeten? Wat ik jullie geef is meer dan Mozes en beter dan David, daarom vraag ik eveneens dat jullie getuigenis die van Mozes overtreft en dat jullie woorden beter zijn dan die van David. Ik geef jullie het honderdvoudige, dus vraag ik jullie om met gelijke munt terug te betalen. Jullie moeten weten dat ik degene ben die leven schenkt aan de mensheid, en jullie zijn het die leven van mij ontvangen en moeten getuigen van mij. Dit is jullie plicht, die ik jullie opdraag en die jullie voor mij moeten doen. Ik heb al mijn glorie aan jullie geschonken en jullie het leven gegeven dat het uitverkoren volk, de Israëlieten, nooit heeft ontvangen. Eigenlijk moeten jullie voor mij getuigen, jullie jeugd aan mij wijden en jullie leven prijsgeven. Aan wie ik ook mijn glorie schenk, die zal getuigenis van mij afleggen en zijn leven voor mij geven. Dit is al lang voorbestemd. Het is jullie geluk dat ik mijn glorie aan jullie schenk, en jullie plicht is om van mijn glorie te getuigen. Als jullie alleen in mij geloven om geluk te vergaren, dan zou mijn werk niet veel betekenen, en zouden jullie je plicht niet vervullen. De Israëlieten zagen alleen mijn genade, liefde en grootheid en de Joden waren alleen getuige van mijn geduld en verlossing. Ze zagen slechts heel weinig van het werk van mijn Geest; het kan zo zijn dat hun niveau van begrip slechts één tienduizendste was van wat jullie hebben gehoord en gezien. Jullie hebben zelfs meer gezien dan de belangrijkste priesters onder hen. Heden overtreft de waarheid die jullie hebben begrepen die van hen; wat jullie heden hebben gezien is meer dan er in het Tijdperk van de Wet is gezien, en in het Tijdperk van Genade, en jullie hebben zelfs meer meegemaakt dan Mozes en Elia. Want wat de Israëlieten begrepen, was alleen de wet van Jehova en wat zij zagen was slechts de aanblik van Jehova's rug; wat de Joden begrepen was slechts de verlossing van Jezus, wat zij ontvingen was alleen de genade die door Jezus werd geschonken, en wat zij zagen was slechts het beeld van Jezus in het huis van de Joden. Wat jullie vandaag de dag zien is de glorie van Jehova, de verlossing van Jezus en al mijn daden van tegenwoordig. Jullie hebben ook de woorden van mijn Geest gehoord, mijn wijsheid gewaardeerd, mijn wonder leren kennen en over mijn gezindheid geleerd. Ik heb jullie ook alles over mijn managementplan verteld. Wat jullie hebben gezien, is niet alleen een liefhebbende en genadige God, maar een die vervuld is van gerechtigheid. Jullie hebben mijn wonderbaarlijke werk gezien en geweten dat ik vervuld ben van heftige woede en majesteit. Verder hebben jullie geweten dat ik eens mijn ziedende woede over het huis van Israël bracht en heden is het tot jullie gekomen. Jullie hebben meer van mijn mysteriën in de hemel begrepen dan zowel Jesaja als Johannes; jullie weten meer van mijn liefelijkheid en eerbaarheid dan alle heiligen van vorige generaties. Wat jullie hebben ontvangen, is niet alleen mijn waarheid, mijn weg, mijn leven, maar de visie en openbaring groter dan die van Johannes. Jullie hebben nog veel meer mysteriën begrepen en hebben ook mijn ware gelaat aanschouwd; jullie hebben meer van mijn oordeel aanvaard en meer van mijn rechtvaardige gezindheid gekend. Dus, hoewel jullie werden geboren in de laatste dagen, is jullie begrip dat

van het vroegere en het verleden; jullie hebben ook ervaren wat er vandaag de dag is, en dat werd volbracht door mijn hand. Wat ik van jullie vraag is niet onredelijk, want ik heb jullie te veel gegeven en veel hebben jullie van mij gezien. Daarom vraag ik jullie om voor mij te getuigen zoals vroegere heiligen hebben gedaan, en dit is het enige verlangen van mijn hart.

uit 'Wat weet jij over het geloof?' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 465

Weet je werkelijk waarom je in mij gelooft? Ken je echt het doel en de betekenis van mijn werk? Ken je je plicht echt? Ken je mijn getuigenis echt? Als je slechts in mij gelooft, maar mijn glorie noch mijn getuigenis kunnen in jou ontwaard worden, dan heb ik je lang geleden al verworpen. Wat degenen betreft die alles weten, zij zijn zelfs nog meer een doorn in mijn oog, en in mijn huis zijn ze slechts een struikelblok. Ze zijn het kaf dat volledig van het koren van mijn werk moet worden gescheiden, zonder enige functie en zonder enig gewicht; ik heb ze lange tijd verafschuwd. Wat hen betreft die geen getuigenis hebben, op hen is mijn boosheid voortdurend gericht en mijn roede is nooit van hen geweken. Ik heb ze al lang geleden overgedragen in de handen van de boze en ze hebben geen enkele van mijn zegeningen. Op die dag zal hun straf veel pijnlijker zijn dan die van dwaze vrouwen. Nu doe ik alleen het werk dat mijn plicht is om te doen; ik zal alle tarwe in bundels binden, samen met het kaf. Dit is nu mijn werk. Het kaf zal van het koren worden gescheiden wanneer de tijd voor mij daar is, dan zullen de tarwekorrels in het pakhuis worden verzameld, en het kaf dat van het koren gescheiden is, zal in het vuur worden geplaatst om tot stof te worden verbrand. Mijn werk is nu alleen om alle mensen in bundels te binden, dat wil zeggen om ze volledig te overwinnen. Dan zal ik beginnen met de scheiding om het einde van alle mensen te openbaren. Dus je zou moeten weten hoe je mij nu tevreden zou moeten stellen en hoe je op het juiste pad zou moeten komen aangaande je geloof in mij. Wat ik nu zoek is je loyaliteit en gehoorzaamheid, je liefde en getuigenis. Zelfs als je op dit moment niet weet wat een getuigenis is of wat liefde is, zou je alles van jou tot mij moeten brengen, en de enige schatten die je hebt aan mij overdragen: je loyaliteit en gehoorzaamheid. Je moet weten dat het bewijs van mijn vernietiging van Satan ligt in de loyaliteit en gehoorzaamheid van de mens, evenals het bewijs van mijn volledige overwinning van de mens. De plicht van je geloof in mij is om van mij te getuigen, om loyaal te zijn aan mij en niemand anders, en om tot het einde gehoorzaam te zijn. Hoe kun je voor mij getuigen, voordat ik aan de volgende stap van mijn werk begin? Hoe zul je loyaal en gehoorzaam zijn aan mij? Wijd je al je loyaliteit aan je functie of geef je gewoon op? Zou je je liever aan mijn schikking onderwerpen (zij het dood of vernietiging) of halverwege vluchten om mijn tuchting te vermijden? Ik tuchtig je zodat je voor mij getuigt en loyaal en gehoorzaam bent aan mij. Ook is de huidige tuchting om de volgende

stap van mijn werk te ontvouwen en om het werk ongehinderd door te laten gaan. Daarom spoor ik je aan om wijs te zijn en niet je leven of de betekenis van je bestaan te behandelen als waardeloos zand. Kun je precies weten wat mijn toekomstige werk zal zijn? Weet je hoe ik de komende tijd zal werken en hoe mijn werk zal verlopen? Je zou de betekenis van je ervaring betreffende mijn werk moeten kennen, en bovendien, de betekenis van je geloof in mij. Ik heb zoveel gedaan; hoe kon ik halverwege opgeven zoals jij je voorstelt? Ik heb zo'n uitgebreid werk verricht; hoe kan ik het dan vernietigen? Inderdaad, ik ben gekomen om dit tijdperk tot een einde te brengen. Dat is waar, maar bovendien moet je weten dat ik een nieuw tijdperk ga beginnen, nieuw werk ga beginnen en vooral het evangelie van het koninkrijk ga verspreiden. Dus je moet weten dat het werk nu alleen is om een tijdperk te beginnen en om in de komende tijd de basis te leggen voor het verspreiden van het evangelie en in de toekomst het tijdperk ten einde te brengen. Mijn werk is niet zo eenvoudig als je denkt, en het is evenmin waardeloos of zinloos zoals je misschien gelooft. Daarom moet ik nog steeds tegen je zeggen: je behoort je leven te geven aan mijn werk, en bovendien zou je je moeten wijden aan mijn glorie. Verder, je getuigenis voor mij is datgene waar ik lang op heb gewacht, en nog meer heb ik ernaar verlangd dat je mijn evangelie verspreidt. Je behoort te weten wat er in mijn hart leeft.

uit 'Wat weet jij over het geloof?' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 466

Hoewel jullie geloof zeer oprecht is, kan niemand onder jullie mij volkomen verklaren. Niemand onder jullie kan volledig getuigen van de werkelijkheden die jullie zien. Sta daar eens bij stil. De meesten van jullie nemen jullie plichten op dit moment niet zo nauw, jagen in plaats daarvan dingen van het vlees na, verzadigen het vlees en genieten gulzig van het vlees. Jullie bezitten maar weinig waarheid. Hoe kunnen jullie dan getuigen van alles wat jullie gezien hebben? Zijn jullie echt overtuigd dat jullie mijn getuige kunnen zijn? Als je op een dag niet kunt getuigen van alles wat je vandaag hebt gezien, dan zul je de functie van een geschapen wezen verloren hebben. Je bestaan zal dan geen enkele betekenis hebben. Je bent dan onwaardig om een mens te zijn. Je kunt zelfs stellen dat je dan geen mens bent! Ik heb oneindig veel werk ten behoeve van jullie gedaan. Maar omdat je momenteel niets leert, niets weet en voor niets werkt, staar je voor je uit, ben je sprakeloos en volslagen nutteloos wanneer ik mijn werk moet uitbreiden. Maakt dat je niet tot een zondaar van alle tijden? Wanneer die tijd komt, zou je dan niet de diepste spijt voelen? Zou de ontmoediging niet bij je toeslaan? Al mijn werk van vandaag wordt niet gedaan uit luiheid of uit verveling, maar om een fundament te leggen voor mijn toekomstige werk. Het is niet zo dat ik in een impasse zit en iets nieuws moet verzinnen. Je moet het werk dat ik doe begrijpen; het is niet iets dat door een op straat spelend kind wordt gedaan,

maar het gebeurt namens mijn Vader. Jullie moeten weten dat ik dit niet allemaal op eigen houtje doe. Integendeel, ik vertegenwoordig mijn Vader. Intussen is het jullie rol om strikt te volgen, te gehoorzamen, te veranderen en te getuigen. Wat jullie moeten begrijpen is waarom jullie in mij moeten geloven. Dit is de belangrijkste vraag die ieder van jullie moet begrijpen. Mijn Vader heeft jullie allemaal omwille van Zijn glorie voor mij voorbestemd vanaf het moment dat Hij de wereld schiep. Het was uitsluitend omwille van mijn werk en omwille van Zijn glorie dat Hij jullie voorbestemd heeft. Het is dankzij mijn Vader dat jullie in mij geloven; het is dankzij mijn Vaders voorbestemming dat jullie mij volgen. Daar kiezen jullie allemaal zelf niet voor. Het is zelfs nog belangrijker dat jullie begrijpen dat mijn Vader jullie aan mij gegeven heeft zodat jullie van mij kunnen getuigen. Omdat Hij jullie aan mij heeft gegeven, moeten jullie de wegen bewandelen die ik aan jullie geef en de manieren en de woorden die ik jullie leer, want het is jullie plicht om mijn wegen na te leven. Dit is het oorspronkelijke doel van jullie geloof in mij. Dus ik zeg tot jullie dat jullie eenvoudigweg mensen zijn die mijn Vader aan mij gegeven heeft om mijn wegen na te leven. Jullie geloven echter alleen in mij; jullie behoren niet tot mij omdat jullie niet van de Israëlsche familie zijn maar wel van de soort van de oude slang. Ik vraag jullie alleen om te getuigen voor mij, maar nu moeten jullie mijn wegen bewandelen. Dit alles is ten behoeve van toekomstige getuigenissen. Als jullie functioneren als mensen die mijn wegen alleen aanhoren, dan zullen jullie geen waarde hebben en gaat de betekenis verloren van het feit dat mijn Vader jullie aan mij gegeven heeft. Wat ik jullie duidelijk wil maken, is dit: “Jullie moeten mijn wegen bewandelen.”

uit ‘Wat is jouw begrip van God?’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Dagelijkse woorden van God Fragment 467

Hoe werkt de Heilige Geest tegenwoordig binnen de kerk? Heb je een goed begrip van dit vraagstuk? Wat zijn de grootste moeilijkheden van je broeders en zusters? Waar hebben zij het meeste gebrek aan? Op het moment zijn er sommige mensen die negatief zijn bij het ondergaan van beproevingen, en sommigen klagen zelfs. Anderen bewegen zich niet langer voorwaarts, omdat God is opgehouden met spreken. Mensen zijn het juiste pad van geloof in God niet opgegaan. Ze kunnen niet onafhankelijk leven en ze kunnen hun eigen geestelijke leven niet onderhouden. Sommige mensen volgen en achtervolgen energiek, en zijn bereid te praktiseren wanneer God spreekt, maar wanneer God niet spreekt, bewegen ze zich niet langer voorwaarts. Mensen hebben Gods wil binnen hun hart nog altijd niet begrepen en hebben geen spontane liefde voor God; in het verleden volgden ze God omdat ze gedwongen werden. Nu zijn er sommige mensen die Gods werk moe zijn. Lopen zulke mensen geen gevaar? Veel mensen leven in een gesteldheid waarin ze zich er alleen maar doorheen slaan. Hoewel ze Gods woorden eten

en drinken en tot Hem bidden, doen ze dat halfslachtig, en ze hebben niet langer de gedrevenheid die ze ooit hadden. De meeste mensen zijn niet geïnteresseerd in Gods werk van loutering en vervolmaking, en het is zelfs alsof ze voortdurend zonder enige interne gedrevenheid zijn. Wanneer ze overstelpt zijn door overtredingen, voelen ze niet dat ze God iets verschuldigd zijn en hebben ze evenmin het bewustzijn om wroeging te voelen. Ze streven de waarheid niet na en verlaten de kerk niet, en streven in plaats daarvan alleen maar tijdelijke pleziertjes na. Deze mensen zijn dwazen, totaal stompzinnig! Wanneer de tijd rijp is, zullen ze allemaal worden verstoten en niet een van hen zal worden gered! Denk je dat als iemand één keer is gered, hij altijd zal worden gered? Dat geloof is puur bedrog! Iedereen die intrede in het leven niet nastreeft, zal getuicht worden. De meeste mensen hebben totaal geen interesse in intrede in het leven, in visies, of in het in praktijk brengen van de waarheid. Ze streven geen intrede na en ze streven beslist geen diepere intrede na. Verwoesten zij zichzelf niet? Op dit moment is er een deel van de mensen van wie de toestand steeds beter wordt. Hoe meer de Heilige Geest werkt, hoe meer vertrouwen ze krijgen; hoe meer ze ervaren, hoe sterker ze het diepe mysterie van Gods werk voelen. Hoe dieper ze binnengaan, hoe beter ze het begrijpen. Ze voelen dat Gods liefde enorm groot is en vanbinnen voelen ze zich standvastig en verlicht. Ze hebben een begrip van Gods werk. Dit zijn de mensen in wie de Heilige Geest werkt. Sommige mensen zeggen: "Hoewel er geen nieuwe woorden van God zijn, moet ik nog altijd proberen dieper de waarheid binnen te gaan. Ik moet over alles serieus zijn in mijn echte ervaring, en de werkelijkheid van Gods woorden binnengaan." Dit soort mensen bezit het werk van de Heilige Geest. Hoewel God aan niemand Zijn aangezicht toont en voor ieder mens verborgen is, en hoewel Hij geen woord uit en er tijden zijn waarop mensen enige innerlijke loutering ervaren, heeft God de mens niet volledig verlaten. Als iemand de waarheid die hij moet uitvoeren niet kan behouden, zal hij het werk van de Heilige Geest niet hebben. Als je tijdens de periode van loutering, de periode waarin God Zichzelf niet toont, geen vertrouwen hebt maar in plaats daarvan achteruitdeinst, als je je niet richt op het ervaren van Zijn woorden, dan vlucht je van Gods werk. Later zul je een van degenen zijn die verstoten worden. Zij die er niet naar streven het woord van God binnen te gaan, kunnen onmogelijk dienen als getuigen van Hem. Mensen die van God kunnen getuigen en aan Zijn wil kunnen voldoen, vertrouwen allemaal volledig op hun gedrevenheid om Gods woorden na te streven. Het werk dat God in mensen verricht, dient voornamelijk om hen in staat te stellen de waarheid te verwerven. Jou het leven laten nastreven is bedoeld om je te vervolmaken, en dit is allemaal om je geschikt te maken voor gebruik door God. Het enige wat je nu nastreeft, is mysteriën horen, naar Gods woorden luisteren, je ogen laten smullen en rondkijken om te zien of er een bepaalde nieuwigheid of trend is, om zo je nieuwsgierigheid te bevredigen. Als dit het voornemen in je hart is, kun je op geen enkele manier aan Gods vereisten voldoen. Zij die de waarheid niet nastreven, kunnen niet helemaal tot het einde volgen. Op dit

moment is het niet zo dat God iets niet aan het doen is, maar is het eerder zo dat mensen niet met Hem meewerken omdat ze Zijn werk moe zijn. Ze willen alleen woorden horen die Hij spreekt om zegeningen te schenken, en ze zijn niet bereid de woorden van Zijn oordeel en tuchtiging te horen. Wat is daar de reden voor? De reden is dat de verlangens van mensen om zegeningen te verkrijgen niet vervuld zijn, waardoor ze negatief en zwak zijn geworden. Het is niet zo dat God mensen opzettelijk niet toestaat om Hem te volgen, en evenmin brengt Hij de mensheid opzettelijk slagen toe. De enige reden waarom mensen negatief en zwak zijn, is dat hun intenties onjuist zijn. God is de God die de mens leven geeft, en Hij kan de mens niet de dood in brengen. De negativiteit, de zwakten en het terugvallen van mensen worden allemaal door henzelf veroorzaakt.

Gods huidige werk brengt mensen enige loutering, en alleen degenen die standvastig kunnen blijven terwijl ze deze loutering ontvangen, zullen Gods goedkeuring verkrijgen. Hoezeer Hij Zichzelf ook verbergt, door niet te spreken dan wel door niet te werken, jij kunt nog steeds energiek nastreven. Zelfs als God zou zeggen dat Hij je zou afwijzen, zou je Hem nog steeds volgen. Dit is standvastig staan in je getuigenis voor God. Als God Zichzelf voor je verbergt en je ophoudt Hem te volgen, is dat dan standvastig staan in je getuigenis voor God? Als mensen niet werkelijk binnengaan, hebben ze geen werkelijke gestalte, en wanneer ze echt een grote beproeving tegenkomen, zullen ze struikelen. Wanneer God niet spreekt, of wanneer Hij iets doet wat niet overeenkomt met je eigen noties, dan stort je in. Als God op dit moment zou handelen volgens je eigen noties, als Hij aan jouw wil zou voldoen en je in staat was op te staan en energiek na te streven, wat zou dan het fundament zijn waarop je leeft? Ik zeg dat er veel mensen zijn die leven op een manier die volledig afhangt van menselijke nieuwsgierigheid. Het zit absoluut niet in hun meest oprechte hart om na te streven. Allen die het intreden in de waarheid niet nastreven, maar op hun nieuwsgierigheid in het leven vertrouwen, zijn verachtelijke mensen, en ze lopen gevaar! Gods verschillende soorten werk worden allemaal uitgevoerd om de mensheid te vervolmaken. Maar mensen zijn altijd nieuwsgierig, ze doen graag navraag naar geruchten, ze zijn bezorgd over de actualiteit in andere landen – zo zijn ze bijvoorbeeld nieuwsgierig over wat er gebeurt in Israël, en over de vraag of er in Egypte een aardbeving heeft plaatsgevonden. Ze zoeken altijd nieuwe, originele dingen om hun egoïstische verlangens te bevredigen. Ze streven het leven niet na, en streven het evenmin na vervolmaakt te worden. Het enige waar ze naar streven is dat de dag van God eerder komt, zodat hun prachtige droom bewaarheid mag worden en hun extravagante wensen vervuld mogen worden. Dit soort persoon is niet praktisch – het is iemand met een onjuist perspectief. Alleen het nastreven van de waarheid is het fundament van het geloof van de mensheid in God, en als mensen het intreden in het leven niet nastreven, als ze niet proberen God tevreden te stellen, dan zullen ze onderworpen

worden aan straf. Zij die gestraft moeten worden, zijn degenen die het werk van de Heilige Geest niet hebben gehad in de tijd van Gods werk.

uit 'Je moet je toewijding aan God in stand houden' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 468

Hoe moeten mensen met God samenwerken tijdens deze fase van Zijn werk? God is op dit moment mensen aan het testen. Hij uit geen woord, maar verbergt Zichzelf en maakt geen direct contact met mensen. Van buitenaf lijkt het alsof Hij helemaal geen werk doet, maar in werkelijkheid werkt Hij nog steeds binnen de mens. Iedereen die het intreden in het leven nastreeft, heeft een visie voor zijn nastreven van het leven en heeft geen twijfels, zelfs als hij Gods werk niet volledig begrijpt. Terwijl je beproevingen ondergaat, moet je weten – zelfs als je niet weet wat God wil doen en welk werk Hij wil volbrengen – dat Gods bedoelingen met de mensheid altijd goed zijn. Als je naar Hem streeft met een waarachtig hart, zal Hij je nooit verlaten, en uiteindelijk zal Hij je beslist vervolmaken en mensen naar een gepaste bestemming brengen. Ongeacht hoe God op dit moment mensen op de proef stelt, zal er een dag komen waarop Hij mensen een gepaste uitkomst zal geven en de gepaste vergelding zal geven op basis van wat ze hebben gedaan. God zal mensen niet naar een bepaald punt leiden en hen dan gewoon maar opzij werpen en negeren. Dit is omdat God betrouwbaar is. In deze fase doet de Heilige Geest het werk van loutering. Hij loutert elke persoon. Bij de stappen van het werk die bestonden uit de beproeving van de dood en de beproeving van de tuchtiging werd loutering uitgevoerd met woorden. Mensen kunnen Gods werk pas ervaren als ze eerst Zijn huidige werk begrijpen, en begrijpen hoe de mensheid moet meewerken. Ja, dit is iets wat iedereen moet begrijpen. Wat God ook doet, of het nu loutering is, of zelfs als Hij niet spreekt: niet één enkele stap van Gods werk komt overeen met de noties van de mensheid. Elke stap van Zijn werk verbrijzelt en doorbreekt de noties van mensen. Dit is Zijn werk. Maar je moet geloven dat God, omdat Zijn werk een bepaalde fase heeft bereikt, niet de hele mensheid ter dood zal brengen, wat er ook gebeurt. Hij geeft de mensheid zowel beloften als zegeningen, en allen die Hem navolgen, zullen Zijn zegeningen kunnen verkrijgen, maar wie dat niet doet, zal door God opzij worden geworpen. Dit hangt af van je streven. Ongeacht al het andere, moet je geloven dat wanneer het werk van God voltooid is, iedere persoon een geschikte bestemming zal hebben. God heeft de mens prachtige aspiraties gegeven, maar zonder streven zijn die niet haalbaar. Dit zou je nu moeten kunnen zien – Gods loutering en Zijn tuchtiging van mensen is Zijn werk, maar mensen moeten op hun beurt te allen tijde een verandering in gezindheid nastreven. In je praktische ervaring moet je eerst weten hoe je Gods woorden moet eten en drinken; je moet binnen Zijn woorden vinden wat je moet binnengaan en je eigen tekortkomingen vinden, je moet proberen in

te treden in je praktische ervaring, en het deel van Gods woorden nemen dat in praktijk moet worden gebracht, en proberen dat in praktijk te brengen. Gods woorden eten en drinken is één aspect. Daarnaast moet het leven van de kerk onderhouden worden, moet je een normaal geestelijk leven hebben en moet je al je huidige gesteldheden aan God kunnen overdragen. Ongeacht hoe Zijn werk verandert, je geestelijk leven moet normaal blijven. Een geestelijk leven kan je normale intrede onderhouden. Wat God ook doet, je hoort je geestelijk leven ononderbroken voort te zetten en je plicht te vervullen. Dit is wat mensen moeten doen. Het is allemaal het werk van de Heilige Geest, maar terwijl dit voor degenen met een normale toestand vervolmaking is, is het voor degenen met een abnormale toestand een beproeving. In de huidige fase van het louteringswerk van de Heilige Geest zeggen sommige mensen dat Gods werk zo groots is en dat mensen absoluut loutering nodig hebben, anders zal hun gestalte te klein zijn en zullen ze onmogelijk Gods wil kunnen bereiken. Maar voor hen met een toestand die niet goed is, wordt het een reden om God niet na te volgen, en een reden om geen bijeenkomsten bij te wonen of Gods woorden te eten en drinken. Wat God ook doet en welke veranderingen Hij ook bewerkstelligt, in Zijn werk moeten mensen een basisniveau van een normaal geestelijk leven onderhouden. Misschien ben je in deze huidige fase van je geestelijke leven niet laks geweest, maar heb je nog steeds niet veel verkregen en geen grote oogst binnengehaald. In zulke omstandigheden moet je nog altijd de regels volgen; je moet je aan deze regels houden, zodat je in je leven geen verliezen lijdt en zodat je aan Gods wil voldoet. Als je geestelijk leven abnormaal is, kun je Gods huidige werk niet begrijpen en voel je in plaats daarvan altijd dat het volledig onverenigbaar is met je eigen noties, en hoewel je bereid bent Hem te volgen, heb je geen innerlijke drijfveer. Daarom moeten mensen meewerken, wat God op het moment ook doet. Als mensen niet meewerken, kan de Heilige Geest Zijn werk niet doen, en als mensen geen hart hebben om mee te werken, kunnen ze moeilijk het werk van de Heilige Geest verkrijgen. Als je het werk van de Heilige Geest in je wilt hebben en als je Gods goedkeuring wilt krijgen, moet je je oorspronkelijke toewijding ten overstaan van God in stand houden. Nu is het niet nodig dat je een dieper begrip, een hogere theorie of zoiets dergelijks hebt – het enige wat vereist is, is dat je Gods woord op het oorspronkelijke fundament in stand houdt. Als mensen niet meewerken met God en geen diepere intrede nastreven, zal God alle dingen die oorspronkelijk van hen waren, wegnemen. Vanbinnen begeren mensen altijd het gemak en zouden ze liever genieten van datgene wat al beschikbaar is. Ze willen Gods beloften verkrijgen zonder enige prijs te betalen. Dit zijn de buitenissige gedachten die de mensheid erop nahoudt. Het leven zelf verkrijgen zonder een prijs te betalen – maar is er ooit iets zo makkelijk geweest? Wanneer iemand in God gelooft en probeert het leven binnen te gaan en zijn gezindheid te veranderen, moet hij een prijs betalen en een gesteldheid bereiken waarin hij God altijd zal volgen, wat God ook doet. Dit is iets wat mensen moeten doen. Zelfs als je dit alles in de regel navolgt, moet je het altijd in stand

houden, en hoe groot de beproevingen ook zijn, je normale relatie met God kun je niet laten varen. Je moet in staat zijn te bidden, je kerkleven te onderhouden en je broeders en zusters nooit te verlaten. Wanneer God je op de proef stelt, moet je nog altijd de waarheid zoeken. Dit is het minimumvereiste voor een geestelijk leven. Altijd het verlangen hebben te zoeken, streven mee te werken, al je energie in te zetten – is dat haalbaar? Als mensen dit als fundament nemen, zullen ze onderscheidingsvermogen kunnen verwerven en intrede in de werkelijkheid kunnen bewerkstelligen. Het is makkelijk om Gods woord te aanvaarden wanneer je eigen gesteldheid normaal is; in deze omstandigheden voelt het niet moeilijk om de waarheid in praktijk te brengen en voel je dat Gods werk groots is. Maar als je toestand slecht is, zul je geen aandacht schenken, ongeacht hoe groots Gods werk is en ongeacht hoe prachtig iemand spreekt. Wanneer iemands toestand abnormaal is, kan God niet in hem werken en kan hij geen veranderingen in zijn gezindheid bewerkstelligen.

uit 'Je moet je toewijding aan God in stand houden' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 469

Als mensen geen enkel vertrouwen hebben, is het voor hen niet eenvoudig om langs dit pad verder te gaan. Iedereen kan nu zien dat Gods werk niet in het minst overeenkomt met de noties van mensen. God heeft zo veel werk gedaan en zo veel woorden gesproken, die volledig afwijken van menselijke noties. Daarom moeten mensen het vertrouwen en de wilskracht hebben om zich te kunnen blijven scharen achter wat ze al gezien hebben en wat ze uit hun ervaringen hebben verkregen. Wat God ook doet in mensen, ze moeten in stand houden wat zijzelf bezitten, oprecht zijn ten overstaan van God en Hem helemaal tot het einde toegewijd zijn. Dit is de plicht van de mensheid. Mensen moeten datgene in stand houden wat ze horen te doen. Geloof in God vereist gehoorzaamheid aan Hem en het ervaren van Zijn werk. God heeft zo veel werk gedaan – men zou kunnen stellen dat het voor mensen allemaal vervolmaking, loutering en, meer nog, tuchtiging is. Er is niet één stap van Gods werk geweest die overeenkwam met menselijke noties; wat mensen hebben genoten, zijn Gods strenge woorden. Wanneer God komt, moeten mensen Zijn majesteit en Zijn toorn genieten. Maar hoe streng Zijn woorden eventueel ook zijn, Hij komt om de mensheid te redden en te vervolmaken. Als schepselen moeten mensen de plichten vervullen die ze horen te vervullen, en standvastig staan in hun getuigenis te midden van loutering. Bij elke beproeving moeten ze de getuigenis in stand houden die ze moeten geven, en dit klinkend doen omwille van God. Wie dit doet, is een overwinnaar. Ongeacht hoe God je loutert, je blijft vol vertrouwen en verliest nooit het vertrouwen in Hem. Je doet wat de mens hoort te doen. Dit is wat God van de mens vereist, en het hart van de mens moet in staat zijn om volledig naar Hem terug te keren en zich op elk moment dat voorbijgaat naar Hem toe te

wenden. Dan is men een overwinnaar. Degenen naar wie God verwijst als ‘overwinnaars’ zijn degenen die nog altijd standvastig kunnen staan in hun getuigenis, en die hun vertrouwen in en toewijding aan God kunnen behouden terwijl ze onder invloed van Satan staan en door Satan worden belegerd – dat wil zeggen: wanneer ze zich onder de duistere machten bevinden. Als je ten overstaan van God, wat er ook gebeurt, nog altijd een zuiver hart kunt behouden en je oprechte liefde voor God kunt behouden, sta je standvastig in je getuigenis ten overstaan van God. Dit is waar God naar verwijst met een ‘overwinnaar’ zijn. Als je streven uitstekend is wanneer God je zegent, maar je je terugtrekt zonder Zijn zegeningen, is dat dan zuiverheid? Aangezien je er zeker van bent dat deze weg waar is, moet je hem tot het einde volgen; je moet je toewijding aan God in stand houden. Aangezien je hebt gezien dat God Zelf naar de aarde is gekomen om je te vervolmaken, moet je je hart volledig aan Hem geven. Als je Hem kunt blijven volgen, ongeacht wat Hij doet, zelfs als Hij helemaal aan het einde een ongunstige uitkomst voor je vaststelt, dan is dat het in stand houden van zuiverheid ten overstaan van God. Een heilig geestelijk lichaam en een zuivere maagd aan God offeren betekent het behouden van een oprecht hart ten overstaan van God. Voor de mensheid is oprechtheid zuiverheid, en is het vermogen om oprecht te zijn richting God het in stand houden van zuiverheid. Dit is wat je in praktijk moet brengen. Wanneer je hoort te bidden, bid je; wanneer je in communicatie bij elkaar hoort te komen, doe je dat; wanneer je lofzangen hoort te zingen, zing je lofzangen; en wanneer je het vlees hoort te verzaken, verzaak je het vlees. Wanneer je je plicht doet, modder je niet maar wat aan; wanneer je voor beproevingen staat, blijf je standvastig. Dit is toewijding aan God. Als je niet in stand houdt wat mensen zouden moeten doen, is al je eerdere leed en zijn al je eerdere voornemens zinloos geweest.

uit ‘Je moet je toewijding aan God in stand houden’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Dagelijkse woorden van God Fragment 470

Voor elke stap van Gods werk is er een route waarop mensen moeten samenwerken. God loutert mensen zodat ze vertrouwen hebben terwijl ze louteringen ondergaan. God vervolmaakt mensen zodat ze er vertrouwen in hebben door God te worden vervolmaakt, en bereid zijn Zijn louteringen te aanvaarden en door Hem te worden behandeld en gesnoeid. De Geest van God werkt in mensen om hun verlichting en illuminatie te brengen en ervoor te zorgen dat ze met Hem samenwerken en praktiseren. God spreekt niet tijdens louteringen. Hij laat Zijn stem niet klinken, maar toch is er werk dat mensen moeten doen. Je moet in stand houden wat je al hebt, je moet nog steeds in staat zijn om tot God te bidden, dichtbij God te zijn en standvastig te staan in je getuigenis voor God; op deze manier zul je je eigen plicht vervullen. Jullie allemaal moeten duidelijk aan Gods werk zien dat er voor Zijn beproevingen van het vertrouwen en de liefde van

mensen wordt vereist dat mensen meer tot God bidden en dat ze Gods woorden vaker ten overstaan van Hem genieten. Als God je verlicht en ervoor zorgt dat je Zijn wil begrijpt, maar je desalniettemin niets van dit alles in praktijk brengt, zul je niets verwerven. Wanneer je Gods woorden in praktijk brengt, moet je in staat blijven om tot Hem te bidden, en wanneer je Zijn woorden geniet, moet je voor Hem verschijnen en zoeken en vol vertrouwen in Hem zijn, zonder je ook maar enigszins ontmoedigd of koud te voelen. Degenen die Gods woorden niet in praktijk brengen, zijn tijdens bijeenkomsten vol energie, maar vallen in de duisternis wanneer ze naar huis terugkeren. Er zijn sommigen die niet eens willen samenkomen. Daarom moet je duidelijk zien welke plicht het is die mensen moeten vervullen. Je weet misschien niet wat Gods wil eigenlijk is, maar je kunt je plicht doen, je kunt bidden wanneer je dat hoort te doen, je kunt de waarheid in praktijk brengen wanneer je dat hoort te doen, en je kunt doen wat mensen horen te doen. Je kunt je oorspronkelijke visie handhaven. Op deze manier zul je beter in staat zijn om Gods volgende stap van het werk te aanvaarden. Wanneer God op een verborgen manier werkt, is het een probleem als je niet zoekt. Wanneer Hij spreekt en preekt tijdens bijeenkomsten, luister je enthousiast, maar wanneer Hij niet spreekt, ontbreekt het je aan energie en trek je je terug. Wat voor soort persoon gedraagt zich op deze manier? Dit is iemand die de kudde gewoon maar overal heen volgt. Zo iemand heeft geen houding, geen getuigenis en geen visie! De meeste mensen zijn zo. Als je op die weg verdergaat, zul je op een dag, wanneer je een grote beproeving tegenkomt, straf oplopen. Een houding hebben is erg belangrijk in Gods proces van het vervolmaken van mensen. Als je aan geen enkele stap van Gods werk twijfelt, als je de plicht van de mens vervult, als je oprecht in stand houdt wat God je in praktijk laat brengen, dat wil zeggen: als je Gods aansporingen onthoudt, en Zijn aansporingen niet vergeet, wat Hij in het heden ook doet, als je niet twijfelt over Zijn werk, je houding volhoudt, je getuigenis handhaaft en met elke stap op de weg zegeviert, zul je uiteindelijk door God worden vervolmaakt en zal er een overwinnaar van je worden gemaakt. Als je in staat bent elke stap van Gods beproevingen standvastig te doorstaan, en als je helemaal aan het einde nog steeds standvastig kunt blijven, ben je een overwinnaar, dan ben je iemand die door God is vervolmaakt. Als je in je huidige beproevingen niet standvastig kunt zijn, zal het in de toekomst zelfs nog moeilijker worden. Als je alleen een onbeduidende mate van lijden ondergaat en de waarheid niet nastreeft, zul je uiteindelijk niets winnen. Je zult met lege handen komen te staan. Er zijn sommige mensen die hun streven opgeven wanneer ze zien dat God niet spreekt, en hun hart raakt versnipperd. Is zo iemand geen dwaas? Dit soort mensen heeft geen werkelijkheid. Wanneer God spreekt, rennen ze altijd rond en lijken ze vanbuiten druk en enthousiast, maar nu Hij niet spreekt, stoppen ze met zoeken. Dit soort persoon heeft geen toekomst. Tijdens louteringen moet je binnengaan vanuit een positief perspectief en de lessen leren die je hoort te leren; wanneer je tot God bidt en Zijn woord leest, moet je je eigen gesteldheid daaraan afmeten, je tekortkomingen ontdekken en

uitvinden dat je nog veel lessen te leren hebt. Hoe oprechter je zoekt terwijl je louteringen ondergaat, hoe meer je zult ontdekken dat je ontoereikend bent. Wanneer je louteringen ervaart, zijn er veel kwesties die je tegenkomt; je kunt ze niet duidelijk zien, je klaagt, je openbaart je eigen vlees – alleen op deze manier kun je ontdekken dat je veel te veel verdorven gezindheden in je hebt.

uit 'Je moet je toewijding aan God in stand houden' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 471

Gods werk in de laatste dagen vereist een enorm vertrouwen, een vertrouwen dat zelfs groter is dan dat van Job. Zonder vertrouwen zullen mensen niet in staat zijn ervaring te blijven opdoen en zullen ze evenmin door God vervolmaakt kunnen worden. Wanneer de dag van grote beproevingen aanbreekt, zullen er mensen zijn die de kerken verlaten – een aantal hier, een aantal daar. Er zullen er sommigen zijn die de voorgaande dagen veel succes hadden met hun streven, en het zal onduidelijk zijn waarom ze niet langer geloven. Er zullen veel dingen gebeuren die je niet zult begrijpen, en God zal geen enkel teken of wonder openbaren en niets bovennatuurlijks doen. Dit is om te zien of je standvastig kunt zijn – God gebruikt feiten om mensen te louteren. Je hebt nog niet veel geleden. In de toekomst, wanneer er grote beproevingen komen, zal op sommige plekken iedereen in de kerk vertrekken, en degenen met wie je een goede relatie hebt gehad, zullen vertrekken en hun geloof de rug toekeren. Zul je dan standvastig kunnen zijn? Tot dusver zijn de beproevingen waar je tegenover hebt gestaan gering geweest, en je was waarschijnlijk nog maar net in staat ze te weerstaan. Deze stap omvat louteringen en vervolmaking door alleen woorden. Bij de volgende stap zullen de feiten je overvallen om je te louteren, en dan zul je je te midden van het gevaar bevinden. Wanneer het eenmaal echt menens wordt, zal God je aanraden om je te haasten en te vertrekken, en zullen religieuze mensen proberen je te strikken om met hen mee te gaan. Dit is om te zien of je over het pad kunt verdergaan, en al deze dingen zijn beproevingen. De huidige beproevingen zijn gering, maar de dag zal komen waarop in enkele huizen de ouders niet langer geloven, en in enkele huizen de kinderen niet langer geloven. Zul je in staat zijn om door te gaan? Hoe verder je voorwaarts gaat, hoe groter je beproevingen zullen worden. God voert Zijn werk van het louteren van mensen uit naar gelang hun behoeften en hun gestalte. Tijdens de fase waarin God de mensheid vervolmaakt, is het onmogelijk dat het aantal mensen zal blijven groeien – het zal alleen maar krimpen. Het is alleen door deze louteringen dat mensen vervolmaakt kunnen worden. Behandeld worden, gedisciplineerd worden, op de proef gesteld worden, getuchtigd worden, vervloekt worden – kun je dit allemaal weerstaan? Wanneer je een kerk ziet met een bijzonder goede situatie, waar de zusters en broeders allemaal heel energiek zoeken, voel je je bemoedigd.

Wanneer de dag komt waarop ze allemaal vertrokken zijn, sommigen van hen niet langer geloven, sommigen vertrokken zijn om zaken te doen of te trouwen, en sommigen zich bij de religie hebben aangesloten, zul je dan standvastig kunnen zijn? Zul je vanbinnen onaangeroerd kunnen blijven? De vervolmaking van de mensheid door God is niet zo eenvoudig! Hij gebruikt veel dingen om mensen te louteren. Mensen beschouwen deze als methoden, maar in Gods oorspronkelijke opzet zijn dit helemaal geen methoden, maar feiten. Op het einde, wanneer Hij mensen tot een bepaald punt heeft gelouterd en ze geen klachten meer hebben, zal deze fase van Zijn werk voltooid zijn. Het grote werk van de Heilige Geest bestaat eruit jou te vervolmaken, en wanneer Hij niet werkt en Zichzelf verbergt, is dat nog meer omwille van jouw vervolmaking, en vooral op deze manier kan men zien of mensen liefde voor God hebben, of ze echt vertrouwen in Hem hebben. Wanneer God duidelijk spreekt, is het niet nodig dat je zoekt; het is alleen wanneer Hij verborgen is dat je moet zoeken en je weg op de tast moet vinden. Je moet in staat zijn de plicht van een schepsel te vervullen, en wat je toekomstige uitkomst en je bestemming ook mogen zijn, je moet kennis en liefde voor God kunnen nastreven gedurende je levensjaren, en hoe God je ook behandelt, je moet kunnen voorkomen dat je klaagt. Er is één voorwaarde bij het werk van de Heilige Geest in mensen. Ze moeten dorsten en zoeken, niet halfslachtig zijn over Gods handelingen en die niet in twijfel trekken, en ze moeten hun plicht te allen tijde kunnen handhaven; alleen op deze manier kunnen ze het werk van de Heilige Geest verkrijgen. Bij elke stap van Gods werk wordt vereist dat de mensheid enorm veel vertrouwen heeft en voor God verschijnt om te zoeken. Alleen door ervaring kunnen mensen ontdekken hoe beminnelijk God is en hoe de Heilige Geest in mensen werkt. Als je niet ervaart, als je niet op de tast je weg erdoorheen vindt, als je niet zoekt, zul je niets winnen. Je moet op de tast je weg door je ervaringen vinden, en alleen door je ervaringen kun je Gods handelingen zien en Zijn wonderlijkheid en ondoorgrondelijkheid herkennen.

uit 'Je moet je toewijding aan God in stand houden' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 473

Vergeet niet dat de volgende woorden nu zijn gesproken: in de toekomst zul je nog meer ramspoed en lijden ervaren! Vervolmaakt worden is niet eenvoudig of gemakkelijk. Je moet op zijn minst het geloof van Job bezitten, of misschien nog wel meer. Je moet weten dat de beproevingen in de toekomst groter zullen zijn dan de beproevingen van Job, en dat je nog langdurige tuchtiging moet ondergaan. Is dit makkelijk? Als je kaliber niet kan worden verbeterd, als je vermogen om te begrijpen onvoldoende is en als je te weinig weet, zul je op dat moment geen getuigenis hebben, maar in plaats daarvan het mikpunt van spot worden, een speelbal van Satan. Als je op dit moment niet kunt vasthouden aan de visies, heb je geen

fundament en word je in de toekomst verbannen! Geen enkel stuk van het pad is gemakkelijk te bewandelen, dus denk er niet te licht over. Weeg dit zorgvuldig af en bereid je voor, zodat je het laatste stuk van het pad goed kunt bewandelen. Dit is het pad dat in de toekomst moet worden bewandeld, het pad dat iedereen moet bewandelen. Ga niet achteloos om met deze kennis, denk niet dat wat ik je zeg nutteloze woorden zijn. Er komt een dag wanneer je dit allemaal kunt benutten: mijn woorden worden nooit tevergeefs gesproken. Dit is het moment om jezelf klaar te maken en de weg naar de toekomst te effenen. Je moet het pad dat je later moet bewandelen voorbereiden, je moet je zorgen maken en bezorgd zijn over hoe je je in de toekomst stevig overeind kunt houden, en je goed voorbereiden op je toekomstige pad. Wees niet gulzig en lui! Je moet echt alles doen om je tijd ten volle te benutten, zodat je alles dat je nodig hebt, kunt krijgen. Ik geef je alles zodat je het kunt begrijpen. Jullie hebben met eigen ogen gezien dat ik in minder dan drie jaar zoveel heb verteld en zoveel werk heb gedaan. Eén reden dat ik op deze manier heb gewerkt, is dat er zoveel ontbreekt in de mens, en een tweede reden is dat er te weinig tijd is; er mag geen uitstel meer zijn. Je denkt dat mensen eerst perfecte interne helderheid moeten bereiken voordat ze getuige kunnen zijn en kunnen worden gebruikt: maar zou dat niet te lang duren? Hoe lang moet ik dan jou vergezellen? Als je zou willen dat ik je vergezel tot ik oud en grijs ben, zou dat onmogelijk zijn! Alle mensen zouden echt begrip krijgen door zwaardere beproevingen. Dat zijn de stappen van het werk. Zodra je de visioenen die vandaag worden gecommuniceerd volledig begrijpt en je werkelijk gestalte krijgt, zullen de ontberingen die je in de toekomst ondergaat je niet overweldigen en zul je deze kunnen doorstaan. Wanneer ik deze laatste stap van het werk heb voltooid en de laatste woorden heb gesproken, zal de mens in de toekomst zijn eigen pad moeten bewandelen. Dit vervult de woorden die eerder werden gesproken: de Heilige Geest heeft een opdracht voor iedereen en heeft werk te doen in iedereen. In de toekomst zal iedereen het pad bewandelen dat hij of zij moet bewandelen, geleid door de Heilige Geest. Wie zal voor een ander kunnen zorgen wanneer hij beproevingen moet ondergaan? Iedereen heeft zijn eigen lijden en iedereen heeft zijn eigen gestalte. Niemands gestalte is hetzelfde als de gestalte van een ander. Echtgenoten zullen niet voor hun vrouwen kunnen zorgen, ouders niet voor hun kinderen: niemand zal voor een ander kunnen zorgen. Het zal niet zoals nu zijn, waar onderlinge zorg en ondersteuning nog mogelijk zijn. Het zal een tijd zijn waarin ieder type mens wordt blootgelegd. Dat wil zeggen, wanneer God de herders slaat, zullen de schapen van zijn kudde verstrooid worden, en op dat moment zullen jullie niet langer een ware leider hebben. De mensen zullen verdeeld zijn, het zal niet zoals nu zijn, als jullie als congregatie bijeen kunnen komen. In de toekomst zullen zij die het werk van de Heilige Geest niet hebben, hun ware gedaante laten zien. Echtgenoten zullen hun vrouwen verraden, vrouwen zullen hun echtgenoten verraden, kinderen zullen hun ouders verraden en ouders zullen hun kinderen vervolgen: het menselijk hart is ondoorgrondelijk! Het

enige dat je kunt doen, is vasthouden aan wat je hebt, en het laatste stuk van het pad goed bewandelen. Maar op dit moment zien jullie dit niet helder, jullie zijn allemaal kortzichtig. Het is niet eenvoudig om deze stap van het werk met succes te ervaren.

uit 'Hoe je het laatste stuk van het pad moet bewandelen' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 474

De meeste mensen geloven in God omwille van hun toekomstige bestemming, of van hun tijdelijk plezier. Voor hen die nog niet behandeld zijn, dient het geloof in God om de hemel binnen te kunnen gaan, om beloningen te verkrijgen. Het dient niet om vervolmaakt te worden, of om de plicht van een schepsel van God te vervullen. Dit betekent dat de meeste mensen niet in God geloven om hun verantwoordelijkheid te kunnen vervullen, of om hun plicht te vervullen. Slechts zelden geloven mensen in God om een zinvol leven te leiden. Evenmin zijn er mensen die geloven dat de mens, omdat hij leeft, van God zou moeten houden, omdat het de wet van de Hemel en het principe van de aarde is om dit te doen, en de natuurlijke roeping van de mens. Hoewel verschillende mensen ieder hun eigen doel najagen, zijn het doel van hun streven en de achterliggende motivatie hetzelfde. Bovendien is voor de meesten van hen het voorwerp van hun verering veelal hetzelfde. De laatste paar duizend jaar zijn er veel gelovigen overleden, en velen zijn overleden en herboren. Het zijn niet slechts één of twee mensen die op zoek zijn naar God, of zelfs niet één – of tweeduizend. Maar de zoektocht van de meeste mensen is toch naar hun eigen vooruitzichten of hun roemrijke hoop voor de toekomst. Er zijn maar heel weinig mensen die Christus toegewijd zijn. Veel godvruchtige gelovigen zijn toch gevangen in hun eigen netten gestorven. Bovendien is het aantal mensen dat heeft gezegevierd belachelijk klein. Tot op heden zijn de redenen waarom mensen mislukken of de geheimen van hun overwinning nog onbekend voor hen. Zij die door de zoektocht naar Christus zijn geobsedeerd hebben hun moment van plotseling inzicht nog niet gehad, ze hebben deze mysteriën nog niet helemaal doorgrond, omdat ze het simpelweg niet weten. Hoewel ze alle moeite doen bij hun zoektocht, bewandelen ze het pad van de mislukking die hun voorgangers ooit bewandelden, en niet het pad van het succes. Hoe ze ook zoeken, lopen ze zo niet het pad dat naar de duisternis leidt? Is wat zij verkrijgen niet het bittere fruit? Het is moeilijk te voorspellen of de mensen die hun geslaagde voorgangers naar de kroon steken uiteindelijk geluk of rampspoed tegen zullen komen. Hoeveel slechter liggen de kansen dan voor de mensen bij hun zoektocht in de voetsporen te treden van hen die niet slaagden? Is hun kans op mislukking niet nog veel groter? Wat is de waarde van het pad dat zij gaan? Verspillen zij hun tijd niet? Of mensen nu wel of niet slagen in hun zoektocht, daar is kort gezegd een reden voor. Het is niet zo dat hun wel of niet slagen afhangt van een zoektocht zoals zij die zelf willen.

Dagelijkse woorden van God Fragment 475

De meest fundamentele vereiste voor het geloof van de mens in God, is dat hij een oprecht hart moet hebben, en dat hij zich helemaal overgeeft, en waarlijk gehoorzaamt. Het moeilijkst is het voor de mens om zijn hele leven te geven in ruil voor het ware geloof, waarmee hij de hele waarheid kan winnen en zijn plicht als schepsel van God kan vervullen. Dat is het onbereikbare voor de mensen die niet slagen, en dat geldt nog sterker voor hen die Christus niet kunnen vinden. Omdat de mens er niet goed in is om zichzelf helemaal aan God te wijden, omdat de mens niet bereid is zijn plicht jegens de Schepper uit te voeren, omdat de mens de waarheid heeft gezien maar haar vermijdt en zijn eigen pad bewandelt, omdat de mens altijd op zoek is door het pad te gaan van hen die gefaald hebben, omdat de mens altijd de Hemel tart, daarom faalt de mens altijd, raakt hij altijd in de valstrik van Satan gevangen en verstrikt in zijn eigen net. Omdat de mens Christus niet kent, omdat de mens niet bedreven is in het begrijpen en ervaren van de waarheid, omdat de mens te zeer Paulus vereert en de hemel begeert, omdat de mens altijd eist dat Christus hem gehoorzaamt en God commandeert, daarom zijn die grote figuren en die mensen die de wisselvalligheid van de wereld hebben ervaren nog steeds sterfelijk en sterven zij nog in Gods tuchtiging. Alles wat ik over zulke mensen kan zeggen is dat zij een tragische dood sterven, en dat de consequentie voor hen – hun dood – niet onrechtvaardig is. Is hun mislukking niet nog ondraaglijker voor de hemelse wet? De waarheid komt uit de wereld van de mens, maar de waarheid onder de mensen is door Christus doorgegeven. Zij komt voort uit Christus, dat wil zeggen uit God Zelf, en dit is iets waartoe de mens niet in staat is. Toch voorziet Christus alleen in de waarheid, Hij is niet gekomen om te beslissen of de mens in zijn zoektocht naar de waarheid zal slagen. Hieruit blijkt dat het wel of niet slagen in de waarheid afhangt van de zoektocht van de mens. Het succes of falen van de mens in de waarheid heeft nooit iets met Christus te maken gehad, maar wordt daarentegen bepaald door zijn zoektocht. Je kunt de bestemming van de mens en zijn succes of mislukking niet in de schoenen van God schuiven en God er Zelf verantwoordelijk voor maken, want dit is geen kwestie voor God Zelf maar staat rechtstreeks in verband met de plicht die de schepselen van God dienen te vervullen. De meeste mensen hebben wel enige kennis van de zoektocht en bestemming van Paulus en Petrus, maar ze kennen niets anders dan het resultaat voor Petrus en Paulus, en hebben geen idee van het geheim achter succes van Petrus of van de tekortkomingen die tot de mislukking van Paulus hebben geleid. Als jullie dus helemaal niet in staat zijn door de essentie van hun zoektocht heen te kijken, dan zal de zoektocht van de meesten van jullie toch mislukken, en zelfs al zal een klein aantal van jullie wel slagen, dan nog zullen zij niet de gelijken van Petrus zijn. Als je op zoek bent naar het rechte pad, dan kun je op succes hopen; als je op het verkeerde pad op zoek naar de

waarheid bent, dan zul je nooit tot succes in staat zijn en eindig je als Paulus.

uit 'Succes of mislukking zijn afhankelijk van het pad dat de mens bewandelt' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 476

Petrus was een vervolmaakt mens. Pas nadat hij door tuchtiging en het oordeel een pure liefde voor God had bereikt was hij volledig vervolmaakt; hij ging het pad van de vervolmaking. Dit wil zeggen dat vanaf het allereerste begin het pad dat Petrus bewandelde het rechte pad was en dat zijn motivatie om in God te geloven juist was, en zo werd hij een vervolmaakt persoon, en hij betrad een nieuw pad waar de mens nog nooit eerder was geweest. Het pad dat Paulus echter bewandelde vanaf het eerste begin het pad van de weerstand tegen Christus was. Alleen omdat de Heilige Geest hem en zijn gaven en al zijn verdiensten voor Zijn werk wenste te gebruiken, heeft hij verscheidene decennia voor Christus gewerkt. Hij was slechts iemand die door de Heilige Geest werd gebruikt. Hij werd niet gebruikt omdat Jezus welwillend naar zijn menselijkheid keek, maar vanwege zijn gaven. Hij werd neergeslagen, en daarom kon hij voor Jezus werken. Niet omdat hij dat graag deed. Hij was in staat dat werk te doen vanwege de verlichting en leiding van de Heilige Geest, en het werk dat hij verrichtte is op geen enkele manier representatief voor zijn zoektocht, of voor zijn menselijkheid. Het werk van Paulus vertegenwoordigt het werk van een dienaar, wat betekent dat hij het werk van een apostel deed. Maar Petrus was anders: Hij heeft ook wel wat werk gedaan, maar zijn werk was niet zo belangrijk als het werk van Paulus, maar hij werkte aan de zoektocht naar zijn eigen intrede, en dit was een heel ander werk dan het werk van Paulus. Petrus werk bestond eruit de plicht van een schepsel van God uit te voeren. Hij deed zijn werk niet in de rol van apostel, maar werkte tijdens zijn zoektocht naar de liefde voor God. De loop van het werk van Paulus hield ook een eigen zoektocht in: zijn zoektocht was slechts in dienst van zijn hoop op de toekomst en zijn verlangen naar een goede bestemming. Hij accepteerde geen loutering tijdens zijn werk, noch wilde hij gesnoeid en behandeld worden. Hij dacht dat hij uiteindelijk een beloning tegemoet kon zien zolang zijn werk aan Gods wensen tegemoetkwam en alles wat hij deed God behaagde. Er zaten geen persoonlijke ervaringen in zijn werk, alles draaide om het werk zelf en het werk werd niet op zoek naar verandering uitgevoerd. Alles in zijn werk was een transactie en bevatte niets van de plicht of overgave van een schepsel van God. Tijdens zijn werk trad er geen verandering op in de vroegere gezindheid van Paulus. Zijn werk stond slechts in dienst van anderen en was niet in staat een verandering in zijn gezindheid teweeg te brengen. Paulus voerde zijn werk rechtstreeks uit, zonder vervolmaakt of behandeld te zijn, en beloning was zijn motivatie. Petrus was anders: hij was iemand die snoeiing en behandeling had ondergaan en loutering had ondergaan. Het doel en de motivatie van het werk van Petrus verschilde fundamenteel van die van Paulus. Hoewel

Petrus niet veel werk verzette, onderging zijn gezindheid wel veel veranderingen, en was hij op zoek naar de waarheid en naar echte verandering. Het werk werd niet alleen gedaan omwille van het werk zelf. Hoewel Paulus veel werk verzette was het allemaal werk van de Heilige Geest, en ook al werkte Paulus mee aan dit werk, toch ervoer hij het niet. Dat Petrus veel minder werk verzette, kwam alleen doordat de Heilige Geest niet zoveel werk via hem deed. De hoeveelheid werk bepaalde niet of zij vervolmaakt waren. De ene was op zoek om beloningen te ontvangen en de ander om een toppunt van liefde voor God te bereiken en zijn plicht als schepsel van God te vervullen, zover dat hij een lieflijk beeld kon neerzetten om Gods wens te vervullen. Aan de buitenkant waren zij anders, en dus was ook hun wezen anders. Je kunt niet aan de hand van de hoeveelheid werk die zij verrichtten bepalen wie van hen vervolmaakt was. Petrus wilde graag leven naar het beeld van iemand die God liefheeft, iemand zijn die God gehoorzaamt, iemand zijn die snoei en behandeling aanvaardt en iemand zijn die zijn plicht vervult als schepsel van God. Hij kon zich aan God wijden, zijn gehele zelf in de handen van God leggen, en Hem tot in de dood gehoorzamen. Daartoe had hij besloten en dat is bovendien wat hij had bereikt. Dit is de fundamentele reden waarom hij uiteindelijk anders eindigde dan Paulus. Het werk van de Heilige Geest in Petrus was om hem te vervolmaken en het werk van de Heilige Geest in Paulus was om hem te gebruiken. Dit komt omdat hun aard en opvatting over de zoektocht niet hetzelfde waren. Beiden hadden het werk van de Heilige Geest. Petrus paste dit werk op zichzelf toe en gaf het ook aan anderen; Paulus ondertussen gaf het gehele werk van de Heilige Geest uitsluitend aan anderen en won daarbij niets voor zichzelf. Zo kwam het dat, nadat Paulus het werk van de Heilige Geest zoveel jaren had meegemaakt, de veranderingen in Paulus verwaarloosbaar waren. Hij bleef nog steeds bijna in zijn natuurlijke staat, en was nog steeds dezelfde Paulus als voorheen. Na de ontbering van jarenlang werk had hij alleen maar geleerd hoe hij moest werken en had hij geleerd om vol te houden. Maar zijn oude natuur, zeer prestatiegericht en geldbelust, bleef bestaan. Na zo veel jaren te hebben gewerkt, kende hij zijn verdorven gezindheid niet. Hij was zijn oude gezindheid nog niet kwijt en deze was nog duidelijk zichtbaar in zijn werk. Hij had alleen meer werkervaring in zich verzameld, maar zo weinig ervaring alleen kon hem niet veranderen en kon zijn opvatting over het bestaan of het belang van zijn zoektocht niet veranderen. Hoewel hij jarenlang voor Christus werkte en de Heer Jezus nooit meer heeft vervolgd, was er in zijn hart geen verandering in zijn kennis van God. Dit betekent dat hij niet werkte om zich aan God te wijden, maar eerder moest werken voor zijn toekomstige bestemming. In het begin vervolgde hij Christus immers en onderwierp zich niet aan Hem. Eigenlijk was hij een rebel die zich opzettelijk tegen Christus verzette; iemand die niets van het werk van de Heilige Geest af wist. Toen zijn werk nagenoeg ten einde was gekomen, wist hij nog steeds niets van het werk van de Heilige Geest en handelde hij gewoon uit eigen beweging zoals zijn karakter hem ingaf, zonder ook maar de geringste aandacht te besteden aan de wil van

de Heilige Geest. En zo was zijn aard vijandig tegenover Christus en gehoorzaamde hij de waarheid niet. Hoe kan zo iemand, verlaten door het werk van de Heilige Geest, onkundig van het werk van de Heilige Geest, en ook nog opstandig tegen Christus, gered worden? Of een mens al dan niet gered kan worden, hangt niet af van de hoeveelheid werk die hij verzet, of hoe toegewijd hij is, maar wordt veeleer bepaald door of hij het werk van de Heilige Geest kent, of hij al dan niet de waarheid in praktijk weet te brengen, en of zijn opvattingen over de zoektocht al dan niet overeenkomen met de waarheid.

uit 'Succes of mislukking zijn afhankelijk van het pad dat de mens bewandelt' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 477

Hoewel zich natuurlijke openbaringen voordeden toen Petrus Jezus begon te volgen, was hij van nature al vanaf het allereerste begin iemand die bereid was zich aan de Heilige Geest te onderwerpen en Christus te zoeken. Zijn gehoorzaamheid aan de Heilige Geest was puur: Hij was niet op zoek naar roem en rijkdom, maar werd in plaats daarvan gemotiveerd door gehoorzaamheid aan de waarheid. Petrus heeft weliswaar drie keer ontkend dat hij Christus kende en de Heer Jezus in verzoeking gebracht, maar dergelijke kleine menselijke zwakheden hadden geen betrekking op zijn aard en beïnvloedden zijn toekomstige zoektocht niet. Ze zijn geen voldoende bewijs dat zijn verzoeking een daad van een antichrist was. Een normale menselijke zwakheid wordt door alle mensen in de wereld gedeeld. Verwacht je dan dat Petrus anders is? Zien de mensen Petrus niet op een bepaalde manier omdat hij een paar domme fouten heeft begaan? En bewonderen de mensen Paulus niet zo vanwege al het werk dat hij heeft verricht en alle brieven die hij heeft geschreven? Hoe kan de mens tot in de essentie van de mens kijken? Zij die echt verstandig zijn kunnen zoiets onbeduidends toch zeker wel zien? Hoewel de jarenlange pijnlijke ervaringen van Petrus niet in de Bijbel zijn vastgelegd, is dit geen bewijs dat Petrus geen echte ervaringen heeft gehad of dat Petrus niet vervolmaakt was. Hoe kan de mens het werk van God helemaal doorgronden? Jezus heeft het verslag in de Bijbel niet persoonlijk uitgezocht, dit is door latere generaties samengesteld. Is zo niet alles wat in de Bijbel is vastgelegd naar de ideeën van de mens gekozen? Bovendien is het einde van Petrus en Paulus niet uitdrukkelijk vernoemd in de brieven. De mens beoordeelt Petrus en Paulus dus naar zijn eigen inzicht en voorkeur. En omdat Paulus zoveel werk heeft verzet, en zijn 'bijdragen' zo groot zijn geweest, wist hij het vertrouwen van de massa te verwerven. Concentreert de mens zich niet slechts op oppervlakkigheden? Hoe kan de mens tot in de essentie van de mens kijken? En dan hebben we het er nog niet over gehad dat Paulus duizenden jaren lang het onderwerp van aanbidding is geweest. Wie zou zijn werk dan nog lichtvaardig durven te ontkennen? Petrus was slechts een visser, hoe kon zijn bijdrage dan ooit net zo groot zijn als die van Paulus? Op basis

van zijn bijdrage zou Paulus eerder beloond moeten worden dan Petrus en zou hij geschikter moeten zijn geweest om Gods goedkeuring te verwerven. Wie had kunnen bedenken dat, met Zijn behandeling van Paulus, God hem alleen maar heeft laten werken door zijn gaven, terwijl God Petrus vervolmaakte? Het is zeker niet zo dat de Heer Jezus al vanaf het begin plannen had gemaakt voor Petrus en Paulus: Ze werden juist vervolmaakt of aan het werk gezet naar hun intrinsieke aard. Wat de mensen dus zien is slechts de buitenkant van de bijdrage van de mens, terwijl God de essentie van de mens ziet en het pad dat hij vanaf het begin volgt, en de motivatie achter zijn zoektocht. Mensen meten een mens af aan hun eigen noties en naar hun eigen opvattingen, maar het uiteindelijke doel van een mens wordt niet op basis van zijn uiterlijke kenmerken bepaald. Dus als ik zeg dat het pad dat je vanaf het begin neemt het pad van succes is, en jouw standpunt over de zoektocht vanaf het begin klopt, dan ben jij als Petrus. Als je het pad van de mislukking betreedt zul je, welke prijs je ook betaalt, toch eindigen als Paulus. Hoe dan ook, je bestemming en je al dan niet slagen zullen beide bepaald worden door het pad dat je kiest: het goede of het verkeerde. Dat weegt zwaarder dan jullie toewijding of de prijs die jullie betalen. Petrus en Paulus hadden een verschillend wezen en doel waarnaar zij streefden. De mens is niet in staat om dergelijke dingen te ontdekken, alleen God kan die in hun totaliteit kennen. God ziet immers de essentie van de mens, terwijl de mens niets van zijn eigen wezen afweet. De mens is niet in staat het wezen in de mens te zien of zijn eigenlijke gestalte, en daarom kan hij de reden voor de mislukking of het succes van Paulus en Petrus niet vaststellen. De reden waarom de meeste mensen Paulus eren en Petrus niet, is dat Paulus voor openbaar werk werd gebruikt en de mens dit werk kan zien, en dus de ‘prestaties’ van Paulus erkent. Ondertussen zijn de ervaringen van Petrus onzichtbaar voor de mens, en dat wat hij zoekt is onbereikbaar voor de mens, en dus is de mens niet geïnteresseerd in Petrus.

uit ‘Succes of mislukking zijn afhankelijk van het pad dat de mens bewandelt’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Dagelijkse woorden van God Fragment 478

Petrus was vervolmaakt door de behandeling en loutering door te maken. Hij zei: “Ik moet altijd aan Gods verlangen voldoen. Met alles wat ik doe probeer ik slechts aan Gods verlangen te voldoen, en of ik nu getuchtigd of geoordeeld word, ik doe het toch graag.” Petrus gaf alles wat hij had aan God, en zijn werk, zijn woorden en zijn hele leven stonden geheel in het teken van zijn liefde voor God. Hij was iemand die op zoek was naar heiligheid en hoe meer hij meemaakte, hoe groter zijn liefde voor God diep in zijn hart was. Ondertussen deed Paulus slechts het werk aan de buitenkant. Hij werkte ook wel hard, maar zijn inspanningen stonden alleen maar in het teken van zijn werk naar behoren uitvoeren en daarvoor beloond worden. Als hij geweten had dat hij niet beloond zou worden, dan had hij zijn werk opgegeven. Petrus gaf om

de ware liefde in zijn hart, en om wat praktisch en bereikbaar was. Een beloning maakte hem niet uit, het ging hem erom dat zijn gezindheid kon veranderen. Paulus gaf om nog harder werken, hij gaf om werk en toewijding aan de buitenkant en om de doctrine die normale mensen niet ervoeren. Hij gaf niets om verandering diep binnenin hem en om de ware liefde voor God. De ervaringen van Petrus dienden om een ware liefde en een ware kennis te bereiken van God. Zijn ervaringen dienden om een hechtere relatie met God te krijgen, en een praktische naleving. Het werk van Paulus was om wat Jezus hem had toevertrouwd en om de dingen die hij verlangde te verkrijgen. Toch hadden ze geen betrekking op zijn kennis van zichzelf en van God. Zijn werk diende uitsluitend om aan tuchtiging en oordeel te ontkomen. Waar Petrus naar op zoek was, was pure liefde. Waar Paulus naar op zoek was, was de kroon van rechtvaardigheid. Petrus ervoer jarenlang het werk van de Heilige Geest en had zowel een praktische kennis van Christus als een diepgaande zelfkennis. En dus was zijn liefde voor God puur. Jarenlange loutering had zijn kennis van Jezus en het leven vergroot, en zijn liefde was een onvoorwaardelijke liefde, een spontane liefde, en hij vroeg daar niets voor terug en hoopte er ook niet beter van te worden. Paulus werkte vele jaren, maar bezat geen grote kennis van Christus en ook had hij beklagenswaardig weinig zelfkennis. Hij had simpelweg geen liefde voor Christus, en zijn werk en de weg die hij ging waren om uiteindelijk met lauweren gekroond te worden. Waar hij naar op zoek was, was de mooiste kroon, niet de puurste liefde. Hij was niet actief op zoek, maar passief. Hij voerde zijn plicht niet uit, maar was gedreven in zijn zoektocht nadat het werk van de Heilige Geest hem gegrepen had. Dus was zijn zoektocht geen bewijs dat hij een geschikt schepsel van God was; het was Petrus die een geschikt schepsel van God was, die zijn plicht vervulde. De mens denkt dat allen die een bijdrage aan God leveren een beloning zouden moeten ontvangen, en dat hoe groter die bijdrage, hoe vanzelfsprekender het is dat zij in de gunst van God komen. Het standpunt van de mens is in wezen commercieel en hij streeft er niet actief naar zijn plicht als schepsel van God uit te voeren. Voor God geldt dat naarmate de mens meer op zoek is naar een ware liefde voor God en totale gehoorzaamheid aan God, wat ook inhoudt dat hij zijn plicht als schepsel van God uit probeert te voeren, hij meer in staat is Gods goedkeuring weg te dragen. Het standpunt van God is dat de mens zijn oorspronkelijke plicht en status moet hervatten. De mens is een schepsel van God. Daarom moet hij zijn boekje niet te buiten gaan en eisen aan God voorleggen. Hij moet gewoon zijn plicht als schepsel van God uitvoeren. De bestemmingen van Paulus en Petrus werden afgemeten aan de hand van hun mogelijkheid hun plicht als schepsel van God uit te voeren, en niet aan de hand van de omvang van hun bijdrage. Hun bestemmingen werden bepaald aan de hand van datgene waarnaar zij vanaf het begin op zoek waren, en niet aan de hand van de hoeveelheid werk die zij verrichtten, of de waardering die zij van andere mensen ontvingen. Zo is het pad naar succes dus de actieve zoektocht naar de vervulling van je plicht als schepsel van God; het pad zoeken naar de ware liefde voor God is het meest correcte pad;

verandering zoeken in je oude gezindheid en de pure liefde voor God is het pad naar succes. Zo'n pad naar succes is het pad naar herstel van de oorspronkelijke plicht en de oorspronkelijke verschijning van een schepsel van God. Het is het pad van herstel, en het is ook het doel van al het werk van God van het begin tot het einde. Als de zoektocht van de mens met zijn persoonlijke extravagante eisen en irrationele verlangens is besmet, dan is het bereikte effect niet de verandering van zijn gezindheid. Dit is in tegenstelling tot het werk van herstel. Zonder twijfel is dit niet het werk van de Heilige Geest en dus bewijst het dat dit type zoektocht niet door God is goedgekeurd. Welke betekenis heeft een zoektocht waar God niet achter staat?

uit 'Succes of mislukking zijn afhankelijk van het pad dat de mens bewandelt' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 479

Het werk dat Paulus deed werd tentoongespreid aan de mens, maar hoe puur was zijn liefde voor God, hoezeer zat zijn liefde voor God diep in zijn hart? Dat was onzichtbaar voor de mens. De mens kan alleen het werk zien dat hij deed, waaruit de mens kan concluderen dat hij beslist door de Heilige Geest gebruikt was. Daarom denkt de mens dat Paulus beter was dan Petrus, en dat zijn werk belangrijker was, omdat hij voor de kerken wist te zorgen. Petrus keek alleen naar zijn persoonlijke ervaringen, en won slechts een paar mensen tijdens zijn sporadische werkzaamheden. Er zijn slechts een paar, weinig bekende, brieven van zijn hand, maar wie weet hoe groot zijn liefde voor God diep in zijn hart was? Paulus werkte dag in dag uit voor God: zolang er nog werk was, deed hij dat. Hij voelde dat hij zo de kroon kon verdienen en God tevreden kon stellen. Maar hij zocht geen manier om zichzelf door zijn werk te veranderen. Petrus voelde zich ongemakkelijk bij alles in het leven dat niet aan het verlangen van God voldeed. Als het niet voldeed aan Gods wens, voelde hij berouw en zocht een passende weg waarop hij kon proberen Gods hart tevreden te stellen. Zelfs in de kleinste en meest onbeduidende aspecten van zijn leven eiste hij nog van zichzelf dat hij aan Gods verlangen voldeed. Hij was niet minder veeleisend met betrekking tot zijn vroegere gezindheid, altijd strikt in zijn eis aan zichzelf om dieper tot de waarheid door te dringen. Paulus zocht alleen oppervlakkige reputatie en status. Hij wilde indruk maken op de mens, en was niet op zoek naar een diepere voortgang in de binnenkomst in het leven. Hij gaf om de doctrine, niet om de realiteit. Sommigen mensen zeggen: Paulus heeft zoveel voor God gedaan; waarom werd hij dan niet door God herdacht? Petrus heeft maar weinig werk voor God uitgevoerd, en geen grote bijdrage geleverd aan de kerken. Waarom werd hij dan vervolmaakt? Petrus hield tot op zekere hoogte van God, wat een vereiste was van God. Alleen zulke mensen hebben een getuigenis. En Paulus dan? In hoeverre hield Paulus van God? Weet jij dat? Waartoe diende het werk van Paulus? En waartoe diende het werk van Petrus? Petrus heeft niet zoveel werk gedaan, maar weet

jij wat er diep in zijn hart zat? Het werk van Paulus gaat over het zorgen voor de kerken, en steun aan de kerken. Wat Petrus doorgemaakt heeft is de verandering in de gezindheid van zijn leven: hij heeft de liefde voor God ervaren. Nu dat je het verschil kent tussen het wezen van beiden, kun je zien wie uiteindelijk waarachtig in God geloofde en wie niet. Eén van beiden geloofde waarachtig in God, de ander geloofde niet waarachtig in God. Eén onderging verandering in zijn gezindheid, de ander niet. Eén diende nederig en viel niet snel op, de ander werd door de mensen aanbeden en had een grote naam. De een streefde naar heiligheid, de ander niet en hoewel hij niet onrein was, was hij niet vervuld van een zuivere liefde. Eén bezat ware menselijkheid, de ander niet. Eén bezat het verstand van een schepsel van God, en de ander niet. Dat zijn de verschillen in het wezen van Paulus en Petrus. Het pad dat Petrus bewandelde is het pad naar succes, en dit is ook het pad om de normale menselijkheid en de plicht van een schepsel van God terug te kunnen krijgen. Petrus staat voor allen die geslaagd zijn. Het pad dat Paulus is gegaan is het pad van de mislukking. Paulus staat voor allen die zich oppervlakkig onderwerpen en uitputten en God niet oprecht liefhebben. Paulus staat voor allen die de waarheid niet bezitten. In zijn geloof in God wilde Petrus God in alles tevredenstellen en wilde hij alles gehoorzamen wat van God kwam. Zonder ook maar de minste klacht kon hij tuchting en oordeel accepteren, evenals loutering, ramspoed en ontbering in zijn leven. Niets van dit alles kon zijn liefde voor God veranderen. Was dat niet de ultieme liefde voor God? Was dat niet de vervulling van de plicht van een schepsel van God? Of je nu tuchting, oordeel of ramspoed ondergaat, je kunt altijd gehoorzaamheid tot aan de dood bereiken. Dit is wat een schepsel van God zou moeten bereiken, dit is de zuiverheid van de liefde voor God. Als de mens zoveel kan bereiken, dan is hij een geschikt schepsel van God, en is er niets dat beter aan het verlangen van de Schepper voldoet. Stel je eens voor dat je voor God kunt werken, maar dat je Hem niet gehoorzaam bent en niet waarachtig van Hem kunt houden. Je hebt dan niet alleen je plicht als schepsel van God niet vervuld, maar ook zul je door God veroordeeld worden. Je bent immers iemand die de waarheid niet bezit, die niet in staat is God te gehoorzamen, die ongehoorzaam is aan God. Je geeft er alleen maar om dat je voor God kan werken. Maar de waarheid in praktijk brengen of jezelf kennen kan je niet schelen. Je begrijpt en kent de Schepper niet, en je gehoorzaamt Hem niet en hebt Hem niet lief. Jij bent iemand die van nature ongehoorzaam is aan God. De Schepper houdt niet van zulke mensen.

uit 'Succes of mislukking zijn afhankelijk van het pad dat de mens bewandelt' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 480

Sommige mensen zeggen: "Paulus heeft enorm veel werk verzet. Hij heeft een zware last voor de kerk op zijn schouders genomen en er een grote bijdrage aan geleverd. De dertien

brieven van Paulus beslaan de 2000 jaar van het Tijdperk van Genade, doen alleen onder voor de vier Evangeliën. Wie kan zich met hem meten? Niemand kan de Openbaring van Johannes ontcijferen, terwijl de brieven van Paulus leven brengen en de kerken baat hadden bij het werk dat hij deed. Wie zou dat anders hebben kunnen bereiken? En wat deed Petrus dan voor werk?”

Als de mens anderen de maat neemt, is dat naar hun bijdrage. Als God de mens de maat neemt, is dat naar zijn aard. Van allen die het leven zoeken was Paulus een persoon die zijn eigen essentie niet kende. Hij was zeker niet nederig of gehoorzaam, en ook kende hij zijn eigen wezen niet, hetgeen lijnrecht tegenover Gods wil stond. En dus was hij iemand die geen gedetailleerde ervaringen had opgedaan, en was hij iemand die de waarheid niet in de praktijk bracht. Petrus was anders. Hij kende zijn onvolkomenheden, zijn zwakheden en zijn verdorven gezindheid als schepsel van God. Daarom had hij een pad van oefening om zijn gezindheid te veranderen. Hij behoorde niet tot de mensen die slechts een doctrine hadden, maar geen realiteit bezaten. Zij die veranderen, zijn nieuwe mensen die gered zijn. Zij zijn het die geschikt zijn om naar de waarheid op zoek te gaan. Mensen die onveranderlijk blijven, zijn van nature achterhaald; het zijn degenen die niet gered zijn, dat wil zeggen, die door God veracht en verworpen worden. Ze zullen niet door God herdacht worden, hoe groots hun werk ook is geweest. Als je dit met je eigen zoektocht vergelijkt, dan moet het duidelijk zijn of je uiteindelijk dezelfde soort persoon bent als Petrus of als Paulus. Als er nog steeds geen waarheid aanwezig is in wat je zoekt, en als je zelfs nu nog even arrogant en schaamteloos als Paulus bent, en nog even nonchalant en opschepperig bent als hij, dan ben je ongetwijfeld een ontaard, mislukt mens die zal mislukken. Als je hetzelfde zoekt als Petrus, als je op zoek bent naar oefening en ware verandering, en niet arrogant of eigenzinnig bent maar je plicht wilt vervullen, dan ben je een schepsel van God dat kan overwinnen. Paulus kende zijn eigen wezen of verdorvenheid niet, laat staan dat hij zijn eigen ongehoorzaamheid kende. Hij maakte nooit gewag van zijn verachtelijk verzet tegen Christus, en hij had ook geen grote spijt. Hij gaf slechts een korte uitleg, en diep in zijn hart onderwierp hij zich niet helemaal aan God. Hoewel hij op weg naar Damascus viel, heeft hij niet diep in zichzelf gekeken. Hij vond het goed genoeg om gewoon door te werken, en beschouwde zelfkennis en zijn vroegere gezindheid veranderen niet als de meest cruciale zaken. Gewoon de waarheid spreken en voor anderen zorgen was voor hem voldoende balsem voor zijn geweten, en hij troostte zich dat hij de apostelen van Jezus niet meer achtervolgde en zichzelf zijn vroegere zonden had vergeven. Het doel dat hij nastreefde was slechts vluchtig werk en een kroon in de toekomst, het doel dat hij nastreefde was overvloedige genade. Hij was niet op zoek naar voldoende waarheid; hij hoefde niet dieper door te dringen tot de waarheid die hij voorheen niet had begrepen. En zo kun je zeggen dat zijn zelfkennis vals was en hij aanvaardde de tuchtiging of het oordeel niet. Het feit dat hij in staat was werk te doen, betekent nog niet dat hij kennis bezat van zijn eigen aard of wezen. Hij concentreerde zich uitsluitend op praktijken buiten

zichzelf. Bovendien was hij uit op kennis, niet op verandering. Zijn werk kwam helemaal voort uit de verschijning van Jezus op weg naar Damascus. Het was niet iets dat hij zich oorspronkelijk had voorgenomen. Ook was het geen werk dat zich voordeed nadat hij het snoeien van zijn vroegere gezindheid had geaccepteerd. Hoe hij ook werkte, zijn vroegere gezindheid veranderde niet, dus deed hij met zijn werk geen boete voor zijn eerdere zonden. Het werk speelde slechts een bepaalde rol voor de kerken van die tijd. Iemand als hij, wiens vroegere gezindheid niet veranderde, dat wil zeggen, die geen redding ontving en zelfs meer zonder de waarheid ging, is zonder meer niet in staat een van de mensen die door de Heer Jezus aanvaard zijn te worden. Hij was niet vervuld van liefde en eerbied voor Jezus Christus en hij was ook niet erg bedreven in het zoeken naar de waarheid, en hij was al helemaal niet iemand die op zoek was naar het mysterie van de incarnatie. Hij was slechts iemand die zeer bedreven was in drogredenen en die zich niet wilde buigen voor hogergeplaatsten of voor hen die de waarheid bezaten. Hij was afgunstig tegenover mensen of waarheden die aan hem tegengesteld of hem vijandig waren en gaf de voorkeur aan getalenteerde mensen die een grote naam en diepgaande kennis vertegenwoordigden. Hij hield er niet van met arme mensen om te gaan die op zoek waren naar de ware weg en alleen maar om de waarheid gaven. In plaats daarvan hield hij zich bezig met notabelen uit de religieuze organisaties die slechts over doctrines praatten en overvloedige kennis bezaten. Hij hield niet van het nieuwe werk van de Heilige Geest en gaf niets om de beweging van het nieuwe werk van de Heilige Geest. In plaats daarvan gaf hij de voorkeur aan voorschriften en doctrines die boven algemene waarheden stonden. Met zijn natuurlijke essentie en het geheel van wat hij zocht, verdient hij het niet om een christen te worden genoemd die op zoek is naar de waarheid, laat staan een trouwe dienaar in het huis van God, want hij huichelde te veel en was te ongehoorzaam. Hoewel hij bekend staat als een dienaar van de Heer Jezus, was hij totaal ongeschikt om de poort van het hemelrijk binnen te gaan omdat zijn handelingen van het begin tot het einde niet rechtschapen genoemd kunnen worden. Hij kan slechts gezien worden als een huichelaar die zonden beging, maar toch ook voor Christus werkte. En hoewel hij niet kwaadaardig genoemd kan worden, past het heel goed hem een zondig man te noemen. Hij heeft veel werk verzet, maar moet niet worden beoordeeld op de hoeveelheid, maar alleen op de kwaliteit en de essentie van het werk. Alleen zo kun je tot de bodem van de zaak komen. Hij heeft altijd geloofd: "Ik ben in staat om te werken, ik ben beter dan de meeste anderen; als geen ander houd ik rekening met de last van de Heer en niemand heeft zo'n diep berouw als ik, want het grote licht scheen op mij en ik heb het grote licht aanschouwd; daarom is mijn berouw dieper dan dat van wie dan ook." Toentertijd was dat wat hij diep van binnen dacht. Aan het einde van zijn werk zei Paulus: "Ik heb de strijd gestreden, mijn weg is ten einde, en er is een kroon van rechtvaardigheid voor mij klaargelegd." Zijn strijd, werk en weg waren helemaal ten behoeve van de kroon van rechtvaardigheid, en hij maakte niet actief gestage vorderingen. En hoewel hij

zijn werk niet werktuigelijk uitvoerde, kun je wel zeggen dat hij zijn werk slechts deed om zijn fouten goed te maken, om de beschuldigingen door zijn geweten te compenseren. Hij hoopte slechts zijn werk af te krijgen, zijn weg tot een einde te brengen en zijn strijd zo spoedig mogelijk te strijden om des te eerder de hevig gewenste kroon van rechtvaardigheid te verkrijgen. Waar hij op hoopte was niet de Heer Jezus tegemoet te komen met zijn ervaringen en ware kennis, maar zijn werk zo snel mogelijk af te hebben zodat hij de beloning die hij had verdiend met zijn werk zou ontvangen als hij Jezus ontmoette. Hij gebruikte zijn werk om zichzelf te troosten en een deal te sluiten in ruil voor een toekomstige kroon. Hij was niet uit op de waarheid of op God, maar alleen op de kroon. Hoe kon zo'n streven aan de norm voldoen? Zijn motivatie, zijn werk, de prijs die hij betaalde en al zijn moeite – dat was allemaal doortrokken van zijn prachtige fantasieën en hij werkte geheel volgens zijn eigen verlangens. In de prijs die hij betaalde met zijn gehele werk kwam niet de minste bereidheid voor; hij had gewoon een deal gesloten. Hij deed niet bereidwillig zijn best om zijn plicht te vervullen, maar om het doel van de deal te bereiken. Hebben zulke inspanningen enige waarde? Wie zou zijn onreine inspanningen prijzen? Wie is er in zulke inspanningen geïnteresseerd? Zijn werk was vol dromen over de toekomst, vol fantastische plannen, en hield geen pad in waarlangs hij zijn menselijke gezindheid kon veranderen. Zoveel van zijn liefdadigheid was schijn. Zijn werk bracht geen leven maar bestond uit voorgewende beleefdheid; het was een deal. Hoe kan dergelijk werk de mens op het pad brengen naar het hervinden van zijn oorspronkelijke plicht?

uit 'Succes of mislukking zijn afhankelijk van het pad dat de mens bewandelt' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 481

Alles waar Petrus naar op zoek was, was naar Gods hart. Hij wilde Gods wens vervullen, en ondanks het lijden en de tegenslag was hij nog steeds bereid Gods wens te vervullen. Een gelovige in God kan geen beter streven hebben. Waar Paulus naar op zoek was, was door zijn eigen vlees besmet, door zijn eigen opvattingen en door zijn eigen plannen en listen. Op geen enkele manier was hij een geschikt schepsel van God of iemand die Gods wens wilde vervullen. Petrus wilde zich aan Gods orkestratie onderwerpen en hoewel het werk dat hij deed niet bijzonder was, klopten de motivatie achter zijn zoektocht en het pad dat hij bewandelde. Hij slaagde er weliswaar niet in veel mensen te winnen, maar wel om de weg naar de waarheid te zoeken. Hierom kun je zeggen dat hij een geschikt schepsel van God was. Al ben je nu geen werker, toch kun je de plicht van een schepsel van God vervullen en proberen je aan al Gods orkestraties te onderwerpen. Je zou in staat moeten zijn te gehoorzamen aan alles wat God zegt en allerlei beproevingen en louteringen mee te maken en, ondanks je zwakheid, in je hart nog steeds God kunnen liefhebben. Zij die de verantwoordelijkheid voor hun eigen leven nemen zijn

bereid de plicht van een schepsel van God uit te voeren. Het gezichtspunt van dergelijke mensen over de zoektocht is het juiste. Dit zijn de mensen die God nodig heeft. Als je veel werk hebt verricht, en anderen hebben jouw leer ontvangen, maar jijzelf bent niet veranderd en hebt geen getuigenis afgelegd of enige ware ervaring opgedaan zodat aan het einde van je leven niets dat je gedaan hebt getuigenis aflegt, ben je dan iemand die veranderd is? Ben je dan iemand die op zoek is naar de waarheid? Toen gebruikte de Heilige Geest jou, maar wanneer Hij jou gebruikte, gebruikte Hij het deel van jou dat gebruikt kon worden om te werken en het deel van jou dat niet gebruikt kon worden, gebruikte Hij niet. Als jij wenste te veranderen, dan zou je langzaam vervolmaakt worden tijdens het proces van gebruikt worden. Toch aanvaardt de Heilige Geest geen verantwoordelijkheid voor of je uiteindelijk wel of niet gewonnen zult worden; dit hangt ervan af hoe je zoekt. Als er in jouw eigen gezindheid geen veranderingen optreden, komt dat doordat jouw standpunt ten opzichte van je zoektocht verkeerd is. Als je niet beloond wordt, dan is dat jouw eigen probleem, en omdat jij zelf niet in staat bent geweest de waarheid in praktijk te brengen, ben je niet in staat aan Gods verlangen te voldoen. En zo is er niets belangrijker dan je eigen ervaringen, en is er niets crucialer dan jouw eigen intrede. Sommige mensen zullen uiteindelijk zeggen: “Ik heb zoveel werk verricht voor u, en al zijn er misschien geen gevierde resultaten geweest, ik ben toch ijverig geweest in mijn inspanningen. Kunt u mij niet gewoon in de hemel binnenlaten om de vrucht van het leven te eten?”. Je moet weten naar wat voor een soort mens ik verlang: de onreinen worden het koninkrijk niet binnengelaten, de onreinen mogen de heilige grond niet besmeuren. Al heb je misschien jarenlang veel werk verricht, als je uiteindelijk nog betreurenswaardig vies bent verdraagt de wet van de hemel jouw wens om binnen te komen in mijn koninkrijk niet! Vanaf de stichting van de wereld tot op heden heb ik nog nooit gemakkelijk toegang verschaft aan hen die bij mij in de gunst proberen te komen. Dit is een regel van de hemel, niemand kan deze regel overtreden! Je moet het leven nastreven. Vandaag de dag zijn diegenen die vervolmaakt worden van hetzelfde soort als Petrus: het zijn diegenen die streven naar veranderingen in hun gezindheid en die getuigenis aan God willen afleggen en hun plicht als schepsel van God wensen uit te voeren. Alleen zulke mensen zullen vervolmaakt worden. Als je alleen naar een beloning op zoek bent, en de gezindheid van je leven niet probeert te veranderen, dan zijn al je inspanningen tevergeefs. Dat is de onveranderlijke waarheid!

uit ‘Succes of mislukking zijn afhankelijk van het pad dat de mens bewandelt’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Dagelijkse woorden van God Fragment 482

Uit het verschil in wezen van Petrus en Paulus zou je moeten kunnen opmaken dat allen die het leven niet nastreven tevergeefs werken! Je gelooft in God en volgt God, en dus moet je God

in je hart liefhebben. Je moet je verdorven gezindheid afschudden, proberen Gods wens te vervullen en de plicht van een schepsel van God uit te voeren. Omdat je in God gelooft en Hem volgt, moet je alles aan Hem opofferen. Daarbij moet je geen persoonlijke keuzes maken of eisen stellen, en dien je de vervulling van Gods wens te bereiken. Omdat je geschapen bent, dien je de Heer die jou geschapen heeft te gehoorzamen, want je hebt van nature geen heerschappij over jezelf en bent niet in staat om je eigen lot te bepalen. Omdat je een mens bent die in God gelooft, moet je op zoek naar heiligheid en verandering. Omdat je een schepsel van God bent, moet je je aan je plicht houden. Je moet je plaats kennen en je plicht niet overschrijden. Dit is niet om je te beperken, of om je middels een doctrine te onderdrukken. Het is het pad waardoor je je plicht kunt vervullen. Het is het pad dat allen die rechtschapen handelen kunnen – en zouden moeten – bereiken. Als je het wezen van Petrus en Paulus vergelijkt, dan weet je hoe je moet zoeken. Van de paden die Petrus en Paulus zijn gegaan is het ene pad van vervolmaking en het andere het pad van eliminatie; Petrus en Paulus vertegenwoordigen twee verschillende paden. Beiden hebben weliswaar het werk van de Heilige Geest ontvangen, en beiden zijn verlicht en geïllumineerd door de Heilige Geest, en beiden hebben dat wat hun door de Heer Jezus is toevertrouwd aanvaard, maar de vrucht die in ieder van hen werd afgeworpen was niet dezelfde. De ene heeft werkelijk vrucht gedragen, de andere niet. Uit hun wezen, uit het werk dat zij deden, uit wat zij aan de buitenkant uitdrukten, en uit hoe zij geëindigd zijn, zou je moeten kunnen opmaken welk pad jij moet nemen, welk pad jij moet kiezen om te gaan. Zij gingen twee duidelijk verschillende paden. Paulus en Petrus, zij zijn hét voorbeeld van elk der paden, en dus vanaf het allereerste begin dienden zij als voorbeeld om de beide paden te typeren. Wat zijn de kernpunten van de ervaringen van Paulus, en waarom mislukte hij? Wat zijn de kernpunten van de ervaringen van Petrus, en hoe onderging hij de vervolmaking? Als je naast elkaar legt waar beiden om gaven, dan weet je precies wat voor soort mens God vereist, wat Gods wil is, wat Gods gezindheid is, wat voor soort mens uiteindelijk vervolmaakt zal worden, en wat voor soort mens niet vervolmaakt zal worden, wat de gezindheid is van hen die vervolmaakt zullen worden en wat de gezindheid is van hen die niet vervolmaakt zullen worden. Deze wezenlijke kwesties kunnen herkend worden in de ervaringen van Petrus en Paulus. God heeft alle dingen geschapen, en dus brengt Hij de hele schepping onder Zijn heerschappij, onderwerpt Hij haar aan zijn heerschappij. Hij heeft het gezag over alle dingen, alle dingen zijn in Zijn handen. De hele schepping van God inclusief dieren, planten, de mensheid, de bergen, de rivieren en de meren – alles moet onder Zijn heerschappij komen. Alle dingen in de lucht en op de aarde moeten onder Zijn heerschappij komen. Ze kunnen geen keus hebben en moeten zich allemaal aan Zijn orkestratie onderwerpen. Dit is door God verordend, dit is het gezag van God. God heeft het gezag over alle dingen, en ordent en rangschikt alles, deelt ieder naar zijn soort in en bedeeft ieder een eigen positie toe, zoals God het wil. Hoe groot iets ook is, niets kan God voorbijstreven en alle dingen staan in

dienst van de mensheid die door God is geschapen en geen enkel ding durft God ongehoorzaam te zijn of eisen te stellen aan God. En zo dient de mens, als schepsel van God, ook de plicht van de mens te vervullen. Ongeacht of hij al dan niet meester of zorgdrager van alle dingen is, hoe hoog de status van de mens ook is bij alle dingen, hij blijft toch slechts een klein mens onder de heerschappij van God en is niet meer dan een onbeduidend mens, een schepsel van God, en zal nooit boven God uitkomen. Als een schepsel van God zou de mens de plicht van een schepsel van God moeten willen uitvoeren, God moeten willen liefhebben zonder andere keuzes te maken, want God is de liefde van de mens waard. Zij die God willen liefhebben moeten niet op zoek zijn naar eigen gewin of naar iets waar zij zelf naar verlangen. Dat is de meest juiste manier van zoeken. Als dat waar je naar op zoek bent de waarheid is, dat wat je in praktijk brengt de waarheid is, en dat wat je bereikt een verandering in je gezindheid is, dan is het pad dat je bewandelt het juiste. Als dat wat je zoekt de zegeningen van het vlees zijn, en dat wat je in praktijk brengt de waarheid van je eigen opvattingen is, en als er geen verandering in je gezindheid optreedt, en je helemaal niet gehoorzaam bent aan God in het vlees, en je nog altijd in vaagheid leeft, dan zal datgene waar je naar op zoek bent je naar de hel voeren, want het pad dat je bewandelt is het pad van de mislukking. Of je vervolmaakt of geëlimineerd wordt hangt af van je persoonlijke zoektocht, wat ook inhoudt dat succes of mislukking afhangen van het pad dat de mens bewandelt.

uit 'Succes of mislukking zijn afhankelijk van het pad dat de mens bewandelt' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Intrede in het leven 4

Dagelijkse woorden van God Fragment 483

Waarom geloof je in God? De meeste mensen raken compleet in de war van deze vraag. Ze hebben altijd twee totaal verschillende perspectieven met betrekking tot de praktische God en de God in de hemel, wat laat zien dat ze in God geloven niet om te gehoorzamen, maar om bepaalde voordelen te behalen, of om aan lijden en rampspoed te ontsnappen. Alleen dan zijn ze enigszins gehoorzaam, maar hun gehoorzaamheid is voorwaardelijk. Het is in het belang van hun eigen persoonlijke winst en hen opgedrongen. Dus waarom geloof je in God? Als het alleen maar voor je eigen vooruitzichten, je eigen lot is, dan kan je maar beter niet geloven. Dit geloof dient alleen maar om jezelf voor de gek te houden, gerust te stellen en te waarderen. Als je geloof niet gebouwd is op het fundament van gehoorzaamheid aan God dan zal je uiteindelijk worden gestraft als gevolg van je verzet tegen God. Iedereen die geen gehoorzaamheid aan God zoekt in zijn geloof in God, verzet zich tegen God. God vraagt dat mensen de waarheid zoeken en dat ze naar Gods woorden dorsten, Gods woorden eten en drinken en ze in de praktijk brengen zodat ze gehoorzaamheid aan God kunnen bereiken. Als dat werkelijk je motivatie is, dan zal God je

zeker opheffen en genadig zijn. Niemand kan hieraan twijfelen en niemand kan het veranderen. Als je motivatie niet is gericht op gehoorzaamheid aan God en je andere doelen hebt, dan is alles wat je zegt en doet – je gebeden tot God en zelfs elke handeling die je verricht – in verzet tegen God. Al spreek je aardig en ben je beleefd, al lijkt alles wat je doet en elke uitdrukking die je bezigt helemaal in orde, en al lijkt je te gehoorzamen, als het op je motivatie en je visie op geloof in God aankomt, dan is alles wat je doet in verzet tegen God en kwaad van aard. Mensen die zo mak als schapen lijken, maar in wiens harten kwade bedoelingen huizen, zijn wolven in schaapskleren. Ze geven aanstoot aan God zelf en God zal niet één van hen sparen. De Heilige Geest zal ze allemaal ontmaskeren, zodat iedereen kan zien dat al die hypocriete figuren zeker zullen worden verafschuwd en verworpen door de Heilige Geest. Maak je maar geen zorgen: God zal hen één voor één onder handen nemen en passend aanpakken.

uit 'In je geloof in God zou je God moeten gehoorzamen' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 484

Als je niet in staat bent om het nieuwe licht van God te accepteren, niet kunt begrijpen wat God allemaal doet vandaag de dag en als je het niet zoekt of er aan twijfelt, het beoordeelt of nauwkeurig onderzoekt en analyseert, dan heb je niet de mentaliteit om God gehoorzaam te zijn. Wanneer het licht van de dag van vandaag verschijnt en je nog steeds het licht van gisteren vasthoudt en Gods nieuwe werk tegen zit, dan ben je gewoon onzinnig. Dan ben je iemand die Gods werk opzettelijk dwars zit. Als je God wil gehoorzamen is het belangrijk dat je het nieuwe licht waardeert, het kan accepteren en kan toepassen. Dit alleen is ware gehoorzaamheid. Degenen die niet de wil hebben om naar God te dorsten zijn niet in staat de mentaliteit te hebben om God te gehoorzamen en kunnen slechts God tegenwerken als resultaat van hun tevredenheid met de status quo. Dat de mens God niet kan gehoorzamen komt omdat hij bezeten is door wat eerder is gebeurd. Deze dingen hebben mensen allerlei opvattingen en illusies over God gegeven en hebben het beeld van God in hun gedachten gevormd. Waar zij dus in geloven zijn hun eigen opvattingen en de normen van hun eigen verbeelding. Als je de God die hier en nu echt werk verricht afmeet aan de God van je eigen verbeelding, dan komt je geloof van Satan en volg je je eigen voorkeuren – en God wil zo'n geloof niet. Ongeacht hun mooie kwalificaties en ongeacht hun toewijding – zelfs als ze zich levenslang hebben ingespannen voor Zijn werk en ze zichzelf als martelaren hebben gegeven – keurt God geen enkele van hen met zo'n geloof goed. Hij geeft ze alleen maar een beetje genade en staat toe dat ze er een poosje van kunnen genieten. Zulke mensen zijn niet in staat om de waarheid in de praktijk te brengen. De Heilige Geest werkt niet in hen en God op zijn beurt zal eenieder van hen verdrijven. Of ze nu oud of jong zijn, zij die God niet gehoorzamen in hun geloof en de verkeerde motivatie hebben zijn degenen die

dwarssligen en storen en zulke mensen zullen zonder twijfel worden geëlimineerd door God. Zij die God helemaal niet gehoorzaam zijn, die alleen maar Gods naam erkennen en zich wel enigszins bewust zijn van Gods goedheid en liefelijkheid, maar niet in de pas lopen met de Heilige Geest en niet gehoorzaam zijn aan de huidige werken en woorden van de Heilige Geest – die mensen leven in Gods genade, maar zullen niet worden gewonnen en vervolmaakt door God. God vervolmaakt mensen door hun gehoorzaamheid, doordat ze eten en drinken en genieten van Gods woorden en door het lijden en de raffinage in hun leven. Alleen door dit soort geloof kan de gezindheid van mensen veranderen. Alleen dan kunnen zij de ware kennis van God bezitten. Niet tevreden zijn met een leven in Gods genade, actief dorsten naar de waarheid, zoeken naar de waarheid en nastreven door God gewonnen te worden – dat is wat het betekent om God bewust te gehoorzamen; dit is het soort geloof dat God verlangt. Mensen die niets anders doen dan alleen maar van Gods genade genieten kunnen niet worden vervolmaakt of veranderd en hun gehoorzaamheid, vroomheid, liefde en geduld zijn allemaal oppervlakkig. Zij die alleen maar van Gods genade genieten kunnen God niet werkelijk kennen en zelfs als ze God kennen is hun kennis oppervlakkig en zeggen ze dingen zoals: God houdt van de mens en is barmhartig voor de mens. Dit is niet representatief voor het leven van mensen en laat niet zien dat mensen God werkelijk kennen. Als de woorden van God de mensen louteren of als ze Zijn beproevingen ondergaan en ze zijn niet in staat om God te gehoorzamen, maar als ze in plaats daarvan beginnen te twijfelen en ten val komen, dan zijn ze allerm minst gehoorzaam. In hen zitten vele regels en beperkingen omtrent het geloof in God, oude ervaringen die het resultaat zijn van vele jaren van geloof of verschillende doctrines gebaseerd op de Bijbel. Kunnen zulke mensen God gehoorzamen? Deze mensen zitten vol menselijke dingen – hoe zouden zij God kunnen gehoorzamen? Zij gehoorzamen volgens hun eigen voorkeuren – zou God dit soort gehoorzaamheid wensen? Dit is niet God gehoorzamen, maar een doctrine aanhangen: dit is jezelf troosten en bevredigen. Als je zegt dat dit gehoorzaamheid aan God is, laster je dan God niet? Je bent een Egyptische farao, je doet kwaad en je bent bezig God expres te dwarsbomen – zou God zo een dienstbaarheid willen? Je kan het beste maar razendsnel berouw hebben en wat bewustwording krijgen. Zo niet, dan kan je maar beter naar huis gaan. Daar heb je meer aan dan aan je dienst aan God. Dan zou je niet storen en verstoren; dan zou je je plaats weten en een goed leven hebben – en zou dat niet beter zijn? Op die manier zou je vermijden om tegen God te zijn en gestraft te worden!

uit 'In je geloof in God zou je God moeten gehoorzamen' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 485

Het werk van de Heilige Geest verandert met de dag, klimt hoger met elke stap; de

openbaring van morgen is zelfs hoger dan die van vandaag, stap voor stap steeds hoger. Zo is het werk waardoor God de mens vervolmaakt. Wanneer de mens niet kan volgen, kan hij op ieder moment worden achtergelaten. Wanneer de mens geen gehoorzaamend hart heeft, kan hij niet volgen tot het eind. De vroegere tijd is voorbij gegaan, dit is een nieuwe tijd. En in een nieuwe tijd moet nieuw werk worden gedaan. In het bijzonder in de laatste tijd waarin de mens zal worden vervolmaakt, zal God steeds sneller nieuw werk volbrengen. Daarom zal de mens het moeilijk vinden om in de voetstappen van God te treden, zonder gehoorzaamheid in zijn hart. God komt geen regels na, noch behandelt Hij enige fase van Zijn werk als onveranderlijk. Nee, het werk dat Hij doet is steeds nieuwer en hoger. Zijn werk wordt praktischer met elke stap, steeds meer in overeenstemming met de werkelijke noden van de mens. Alleen nadat de mens dit soort werk heeft ervaren, kan hij de uiteindelijke transformatie van zijn gezindheid bereiken. De kennis die de mens heeft van het leven bereikt steeds hogere niveaus en op dezelfde manier bereikt het werk van God steeds hogere niveaus. Alleen op deze manier kan de mens volmaakt gemaakt worden en geschikt worden om door God te worden gebruikt. God werkt enerzijds op deze manier om de opvattingen van de mens tegen te gaan en om te draaien en anderzijds om de mens te leiden tot een hogere en meer realistische staat, tot in de hoogste sferen van geloof in God, zodat op het einde, de wil van God gedaan kan worden. Al degenen met een ongehoorzame natuur die zich moedwillig verzetten zullen achtergelaten worden in deze fase van Gods snelle en verwoed voortschrijdend werk; alleen zij die welwillend gehoorzamen en zich van harte nederig opstellen kunnen doorgaan tot het einde van de rit. In dit soort werk moeten jullie allen leren hoe jullie te onderwerpen en jullie opvattingen aan de kant te zetten. Jullie moeten voorzichtig zijn met elke stap die jullie zetten. Wanneer je achteloos bent, zul je zeker iemand worden die is afgewezen door de Heilige Geest, iemand die God onderbreekt in Zijn werk. Voordat hij deze fase van het werk onderging, waren de regels van de mens en de oude wetten zo ontelbaar geworden dat hij werd meegesleept, vervolgens werd hij verwaand en vergat hij zichzelf. Dit zijn allemaal obstakels die de mens ervan weerhouden om het nieuwe werk van God te aanvaarden; ze werken de mens tegen in het leren kennen van God. Wanneer een mens geen gehoorzaamheid heeft in zijn hart, noch naar de waarheid verlangt, zal hij in gevaar zijn. Als je je enkel onderwerpt aan werk en woorden die gemakkelijk zijn en niet in staat bent om enige diepere intensiteit te aanvaarden, dan ben je iemand die de oude manier vasthoudt en niet kan volgen in het werk van de Heilig Geest.

uit 'Zij die God met een oprecht hart gehoorzamen, zullen zeker door God worden gewonnen' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 486

Het werk dat God doet verschilt van tijd tot tijd. Wanneer je grote gehoorzaamheid toont in een fase, maar in de volgende fase minder of zelfs geen enkele, dan zal God je in de steek laten. Als je gelijke tred houdt met God wanneer Hij deze trede opgaat, dan moet je gelijke tred blijven houden wanneer Hij de volgende opgaat. Alleen dan ben je iemand die de Heilige Geest gehoorzaam is. Aangezien je gelooft in God, moet je aanhoudend blijven in je gehoorzaamheid. Je kan niet simpelweg gehoorzamen en ongehoorzaam zijn wanneer je maar wilt. Dit soort gehoorzaamheid krijgt Gods goedkeuring niet. Wanneer je geen gelijke tred kan houden met het nieuwe werk dat ik communiceer en blijft vasthouden aan wat eerder gezegd is, hoe kan er dan ontwikkeling zijn in je leven? Gods werk is om jou te voorzien door Zijn woorden. Wanneer je gehoorzaamt en Zijn woorden accepteert, dan zal de Heilige Geest zeker in je werken. De Heilige Geest werkt precies op de manier zoals ik spreek. Doe zoals ik heb gezegd en de Heilige Geest zal meteen in je werken. Ik laat jullie een nieuw licht zien en breng jullie in het licht van de huidige tijd. Wanneer je in dit licht wandelt, zal de Heilige Geest onmiddellijk in je werken. Sommigen zullen opstandig zijn en zeggen: "Ik zal simpelweg niet doen wat u zegt." Dan zeg ik jou dat je nu bent gekomen aan het eind van de rit, je bent uitgedroogd en hebt geen leven meer. Daarom, in het ervaren van de transformatie van jouw gezindheid, is het essentieel om gelijke tred te houden met het huidige licht. De Heilige Geest werkt niet alleen in bepaalde mensen die door God worden gebruikt, maar meer nog in de kerk. Hij kan in iedereen werken. Hij zou op dit moment in jou kunnen werken en wanneer je het hebt ervaren, kan Hij vervolgens in iemand anders werken. Haast je om bij te blijven; hoe dichter je bij het huidige licht blijft, hoe meer je leven kan groeien. Welk soort mens hij dan ook moge zijn, zo lang de Heilige Geest werkt in hem zorg dat je volgt. Neem zijn ervaringen in door je eigen en je zult steeds hogere dingen ontvangen. Op deze manier zul je sneller vooruitgaan. Dit is het pad van vervolmaking van de mens en een weg waardoor het leven groeit. Het pad tot vervolmaking wordt bereikt door jouw gehoorzaamheid aan het werk van de Heilige Geest. Je weet niet door welk soort persoon God zal werken om jou te vervolmaken, noch door welk persoon heen, welke gebeurtenis, of welk ding Hij jou in staat zal stellen om verworvenheden binnen te gaan en enig inzicht te verwerven. Wanneer je in staat bent om te wandelen op dit juiste spoor, toont dit dat er veel hoop is voor jou om vervolmaakt te worden door God. Als je niet in staat bent om dit te doen, toont dit dat jouw toekomst grauw is, beroofd van licht. Eens wanneer je op het juiste spoor bent, zul je openbaring ontvangen in alle dingen. Wat de Heilige Geest ook mag openbaren aan anderen, als je voortgaat op basis van hun kennis om dingen voor jezelf te ervaren, zal deze kennis deel worden van je leven en zul je in staat zijn om anderen te voorzien vanuit deze ervaring. Zij die anderen voorzien door het napraten van woorden zijn mensen die zelf geen ervaringen hebben gehad. Door de verlichting en illuminatie van anderen moet je leren om een praktische weg te vinden, voordat je kunt beginnen te spreken over je eigen werkelijke ervaring en kennis. Dit zal grotere

voordelen opleveren in je eigen leven. Je moet op deze manier ervaren, alles gehoorzamen wat van God komt. Je moet de wil van God in alle dingen zoeken en het onderwijs in alle dingen bestuderen, zodat je leven kan groeien. Deze werkwijze verschaft de snelste vooruitgang.

De Heilige Geest verlicht je door je praktische ervaringen en vervolmaakt je door je geloof. Ben je werkelijk bereid om vervolmaakt te worden? Als je werkelijk bereid bent om vervolmaakt te worden door God, dan zul je de moed hebben om je vleeselijke lichaam aan de kant te schuiven en zul je in staat zijn om Gods woorden uit te voeren en niet passief of zwak te zijn. Je zult in staat zijn om alles wat van God komt te gehoorzamen en al je daden, of ze nu gedaan worden in het openbaar of in afzondering, zullen toonbaar zijn voor God. Als je een eerlijk persoon bent en de waarheid in praktijk brengt in alle dingen, dan zul je vervolmaakt worden. Die bedrieglijke mensen die op één manier handelen wanneer anderen het zien en op een andere manier achter hun rug om, zijn niet bereid om vervolmaakt te worden. Ze zijn allen zonen van het verderf en de vernieling; ze behoren God niet toe, maar Satan. Ze zijn niet het soort mensen dat God uitkiest! Wanneer je daden en gedrag niet toonbaar zijn voor God of gezien kunnen worden door de Geest van God, is dit het bewijs dat er iets mis is met jou. Alleen wanneer je het oordeel en de tuchtiging van God aanvaardt en waarde hecht aan de transformatie van je gezindheid, zul je in staat zijn om op het pad te komen richting vervolmaking. Als je werkelijk bereid bent om door God te worden vervolmaakt en om Zijn wil te doen, dan moet je ook aan al Zijn werk gehoorzamen, zonder enige klacht uit te spreken, zonder aanname van beoordeling of oordeel over het werk van God. Dit zijn de minimale vereisten om door God te worden vervolmaakt. De noodzakelijke vereiste voor hen die willen worden vervolmaakt door God is dit: doe alles met een hart dat God liefheeft. Wat betekent het om ‘alles te doen met een hart dat God liefheeft?’ Het betekent dat al je daden en gedrag toonbaar kunnen zijn voor God. Wanneer je de juiste bedoelingen hebt, ongeacht of je daden goed of fout zijn, ben je niet bang ze te tonen aan God of aan je broeders en zusters; je durft een gelofte af te leggen voor God. Je moet al je bedoelingen, gedachten en ideeën voorleggen aan God zodat Hij ze nauwkeurig kan onderzoeken; als je handelt en binnengaat op deze manier zal de vooruitgang in je leven snel gaan.

uit ‘Zij die God met een oprecht hart gehoorzamen, zullen zeker door God worden gewonnen’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Dagelijkse woorden van God Fragment 487

Aangezien je gelooft in God, moet je geloof stellen in al de woorden van God en in al Zijn werken. Ik bedoel hiermee, aangezien je gelooft in God, moet je Hem gehoorzamen. Als je niet in staat bent om dit te doen, dan maakt het niet uit of je in God gelooft. Als je al vele jaren in Hem hebt geloofd, maar Hem desalniettemin nooit hebt gehoorzaamd of al Zijn woorden hebt

aanvaard, maar in plaats daarvan God hebt gevraagd Zich aan jou te onderwerpen en te handelen in overeenstemming met jouw opvattingen, dan ben je de meest opstandige van alle mensen en ben je een ongelovige. Hoe is zo iemand in staat om te gehoorzamen aan het werk en de woorden van God die niet in overeenstemming zijn met de opvattingen van de mens? De meest opstandige mens is degene die opzettelijk God weerstaat en zich tegen Hem verzet. Deze is de vijand van God en is de antichrist. Zo'n persoon heeft continu een vijandige houding tegenover het nieuwe werk van God en heeft nooit het minste voornemen tot onderwerpen getoond en heeft nooit van harte onderwerping getoond of zichzelf nederig opgesteld. Hij stelt zichzelf boven anderen en toont nooit onderwerping aan wie dan ook. Voor God beschouwt hij zichzelf als het meest bekwaam in het prediken van het woord en het meest vakkundig in het inwerken op anderen. Hij verwerpt nooit de 'schatten' die hij reeds in zijn bezit heeft, maar behandelt ze als familie-erfgoed om te vereren, om tegen anderen over te preken en gebruikt ze om de dwazen die hem verafgoden te instrueren. Er zijn inderdaad een aantal mensen als dit in de kerk. Het kan gezegd worden dat zij 'ontembare helden' zijn, generatie op generatie verblijven zij in het huis van God. Ze gaan ervan uit dat de prediking van het woord (doctrine) hun hoogste plicht is. Jaar na jaar en generatie op generatie gaan ze door met het krachtdadig afdwingen van hun 'heilige en onaantastbare' plicht. Niemand durft hen aan te raken en geen enkel persoon durft hen openlijk te berispen. Ze worden 'koningen' in het huis van God, ongebreideld tiranniseren ze anderen, van het ene tijdperk in het andere. Deze groep demonen probeert de handen ineen te slaan en mijn werk te vernietigen; hoe kan ik deze levende duivels toestaan te bestaan voor mijn ogen? Zelfs zij die slechts half gehoorzamen, kunnen niet wandelen tot het einde, hoeveel minder nog deze tirannen met geen enkele gehoorzaamheid in hun hart! Het werk van God is niet gemakkelijk te verkrijgen voor de mens. Zelfs wanneer een mens al zijn kracht gebruikt, zal hij slechts in staat zijn een klein gedeelte te ontvangen en volmaaktheid pas aan het eind bereiken. Wat dan met de kinderen van de aartsengel die trachten het werk van God te vernietigen? Hebben zij niet nog minder hoop om door God te worden gewonnen? Mijn doel in het werk van de overwinning is niet louter om te overwinnen ten bate van het overwinnen alleen, maar om te overwinnen om zo rechtvaardigheid en onrechtvaardigheid te openbaren, om bewijs te verzamelen voor de straffen van de mens, om de slechten te verdoemen en meer nog, om te overwinnen met het oog op het vervolmaken van hen die bereidwillig gehoorzamen. Aan het eind zal iedereen gescheiden worden naar zijn soort en al degenen die vervolmaakt worden, hebben gedachten en ideeën die vervuld zijn met gehoorzaamheid. Dit is het werk dat aan het eind vervuld zal worden. Maar zij die vervuld zijn van opstandigheid zullen gestraft worden, gestuurd om te branden in het vuur en onder de eeuwige vloek te vervallen. Wanneer die tijd komt, zullen die 'grote en ontembare helden' van verleden tijden het laagst worden, de meest ontweken 'zwakke en machteloze lafaards'. Alleen dit kan elk aspect van Gods rechtvaardigheid

aantonen en Zijn gezindheid, die geen aanstoot van de mens duldt, openbaren. Alleen dit kan de haat in mijn hart tevreden stellen. Zijn jullie het er niet mee eens dat dit volstrekt redelijk is?

Niet iedereen die het werk van de Heilige Geest ervaart kan het leven verkrijgen en niet alle mensen in deze stroom kunnen het leven verkrijgen. Leven is geen openbaar bezit dat gedeeld wordt door heel de mensheid en de transformatie van gezindheid is niet iets dat gemakkelijk door iedereen bereikt wordt. Onderwerping aan het werk van God moet tastbaar zijn en nageleefd worden. Onderwerping op een oppervlakkig niveau kan geen goedkeuring van God ontvangen en louter gehoorzamen aan de oppervlakkige aspecten van Gods woord, zonder te zoeken naar de transformatie van je gezindheid, is niet genoeg om Gods hart te verheugen. Gehoorzaamheid aan God en onderwerping aan het werk van God zijn een en hetzelfde. Zij die zich enkel onderwerpen aan God, maar niet aan Zijn werk, kunnen niet beschouwd worden als gehoorzaam en nog minder zij die zich niet waarlijk onderwerpen maar uiterlijke pluimstrijkers zijn. Zij die zich werkelijk aan God onderwerpen, zijn allen in staat om winst te halen uit het werk en begrip te verkrijgen over de gezindheid en het werk van God. Alleen zulke mensen onderwerpen zich werkelijk aan God. Zulke mensen zijn in staat nieuwe kennis te verkrijgen en nieuwe veranderingen te ervaren uit nieuw werk. Alleen dit soort mensen krijgt de goedkeuring van God; alleen dit soort mens is degene die wordt vervolmaakt, degene die een transformatie van zijn gezindheid heeft ondergaan. Zij die Gods goedkeuring ontvangen, zijn zij die zich van harte onderwerpen aan God, alsook aan Zijn woord en werk. Alleen dit soort mens staat in zijn recht; alleen dit soort mens verlangt oprecht naar God en zoekt oprecht naar God. Wat betreft hen die enkel over hun geloof in God spreken met hun monden, maar Hem in werkelijkheid vervloeken, dit zijn mensen die zichzelf een masker voorhouden, zij dragen het gif van slangen, ze zijn de verraderlijkste van alle mensen. Vroeg of laat zullen de maskers van deze schurken worden weggetrokken. Is dat niet het werk dat vandaag wordt gedaan? Slechte mensen zullen altijd slecht zijn en zullen nooit aan de dag van straffen ontsnappen. Goede mensen zullen altijd goed zijn en zullen worden geopenbaard wanneer het werk ten einde loopt. Geen enkele van de slechten zal worden beschouwd als rechtvaardig, noch zal een van de rechtvaardigen beschouwd worden als slecht. Zal ik toestaan dat een mens vals beschuldigd wordt?

uit 'Zij die God met een oprecht hart gehoorzamen, zullen zeker door God worden gewonnen' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 488

Naar mate je leven voortgaat, moet je steeds nieuwe ingang hebben en nieuwere en hogere inzichten krijgen, die dieper groeien met elke stap. Dit is waar de hele mensheid in moet binnengaan. Door te communiceren, het luisteren naar een boodschap, het lezen van Gods

woord, of het oplossen van een kwestie, zul je nieuwe inzichten en nieuwe verlichting verkrijgen. En je leeft niet volgens de regels van vroeger en de tijden van vroeger. Je leeft altijd in het nieuwe licht en je wijkt niet af van het woord van God. Dit heet 'op het juiste spoor komen'. Het is niet genoeg om de prijs te betalen op een oppervlakkig niveau. Dag aan dag bereikt het woord van God een hogere sfeer en nieuwe dingen verschijnen elke dag. Het is ook nodig voor de mens om elke dag een nieuwe ingang te maken. Wanneer God spreekt, verwezenlijkt Hij al wat Hij heeft gesproken; als je niet kunt volgen, krijg je achterstand. Je moet dieper gaan in je gebeden; eten en drinken van het woord van God kan niet onderbroken worden. Diep de verlichting en illuminatie die je ontvangt uit, en je opvattingen en verbeeldingen moeten geleidelijk vervagen. Je moet ook je oordeel versterken, en wat je ook meemaakt, je moet er je eigen gedachten over hebben en je eigen gezichtspunten hebben. Door sommige dingen in de geest te begrijpen, moet je inzicht verwerven in uiterlijke zaken en de kern van elke kwestie bevatten. Wanneer je niet uitgerust bent met deze dingen, hoe zul je dan in staat zijn om de kerk te leiden? Als je alleen spreekt over letters en doctrines zonder enige realiteit en zonder een praktische weg, zul je alleen in staat zijn om een korte tijd te overleven. Het kan misschien enigszins te accepteren zijn wanneer je tot nieuwe gelovigen spreekt, maar na een tijdje, wanneer nieuwe gelovigen echte ervaringen hebben gehad, zul je niet langer in staat zijn om hen te voorzien. Hoe ben je dan geschikt om door God gebruikt te worden? Zonder nieuwe verlichting kun je niet werken. Zij zonder nieuwe verlichting zijn zij die niet weten hoe te ervaren en dat soort mensen verkrijgt nooit nieuwe kennis of ervaring. En wat betreft het voorzien van leven, kunnen zij nooit hun taak volbrengen, noch kunnen zij geschikt worden om door God te worden gebruikt. Dit soort mens is nergens goed voor, is slechts een nietsnut. Werkelijk, zulke mensen zijn totaal onbekwaam om hun taak uit te voeren in het werk en zijn nergens goed voor. Niet alleen slagen zij er niet in om hun taak te volbrengen, ze leggen ook nog eens veel onnodige druk op de kerk. Ik spoor deze 'eerbiedwaardige oude mannen' aan om met spoed de kerk te verlaten zodat anderen niet langer naar je hoeven te kijken. Zulke mensen hebben geen begrip van het nieuwe werk, maar zijn gevuld met eindeloze opvattingen. Ze vervullen geen enkele functie in de kerk, nee, ze vertonen wangedrag en verspreiden overal negativiteit, zelfs tot het punt dat ze meegaan in allerlei soort van wangedrag en verstoringen in de kerk en daarmee brengen ze hen die niet kunnen onderscheiden in verwarring en wanorde. Deze levende duivels, deze kwade geesten zouden de kerk zo snel mogelijk moeten verlaten, opdat de kerk niet zou worden aangetast op jouw conto. Je bent dan misschien niet bang voor het werk van vandaag, maar ben je dan ook niet bang voor de rechtvaardige straf van morgen? Er zijn veel mensen in de kerk die profiteren en ook veel wolven die proberen het normale werk van God te onderbreken. Deze dingen zijn allen demonen gestuurd door de duivel, valse wolven die proberen de onwetende lammeren te verslinden. Als deze zogenaamde mensen niet worden weggestuurd, worden ze

parasieten in de kerk en motten die de offerandes verslinden. Deze verwerpelijke, onwetende, lage en weerzinwekkende maden zullen op een dag gestraft worden!

uit 'Zij die God met een oprecht hart gehoorzamen, zullen zeker door God worden gewonnen' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 489

Kennis verwerven van praktische aspecten en een grondig begrip verwerven van Gods werk – beide zijn te zien in Zijn woorden, en het is alleen door deze uitspraken dat je verlichting kunt bereiken. Je moet daarom meer doen om jezelf uit te rusten met Gods woorden. Draag je begrip van Gods woorden uit in communicatie, en op deze manier kun je anderen verlichten en hun een uitweg geven – dit is een praktisch pad. Voordat God een omgeving voor je regelt, moet ieder van jullie zich eerst uitrusten met Zijn woorden. Dit is iets wat iedereen moet doen; het is een urgente prioriteit. Bereik eerst een punt waarop je weet hoe je Gods woord moet eten en drinken. Doorzoek bij alles wat je niet kunt doen Zijn woorden voor een beoefeningspad, en kijk deze uitspraken door voor enige kwesties die je niet begrijpt of enige moeilijkheden die je eventueel hebt. Maak van Gods woorden je voorziening en sta ze toe je te helpen je praktische moeilijkheden en problemen op te lossen. Sta Zijn woorden ook toe je hulp in het leven te worden. Deze dingen zullen inspanning van jouw kant vergen. Bij het eten en drinken van Gods woord moet je resultaten boeken; je moet je hart kunnen stillen ten overstaan van Hem, en je moet beoefenen in overeenstemming met Zijn uitspraken telkens wanneer je problemen tegenkomt. Wanneer je geen enkel probleem bent tegengekomen, moet je jezelf gewoon bezighouden met het eten en drinken van Zijn woord. Soms kun je bidden en Gods liefde overdenken, in communicatie je begrip van Zijn woorden delen, en communiceren over de verlichting en illuminatie die je binnen jezelf ervaart en hoe je hebt gereageerd tijdens het lezen van deze uitspraken. Bovendien kun je mensen een uitweg bieden. Alleen dit is praktisch. Het doel hiervan is om Gods woorden jouw praktische voorziening te laten worden.

Hoeveel uur bevind je je in de loop van een dag werkelijk ten overstaan van God? Hoeveel van je dag wordt echt aan God gegeven? Hoeveel wordt aan het vlees gegeven? Het hart altijd op God georiënteerd hebben, is de eerste stap naar het begaan van het juiste pad van vervolmaking door Hem. Als je je hart, lichaam en al je oprechte liefde aan God kunt wijden, ze voor Hem kunt neerleggen, Hem volledig gehoorzaam kunt zijn en volledig rekening kunt houden met Zijn wil – niet om het vlees, niet om familie en niet om je eigen, persoonlijke verlangens, maar om de belangen van Gods huishouden, waarbij je Gods woord neemt als het uitgangspunt en fundament voor alles – dan zullen, door zo te handelen, je bedoelingen en zienwijzen zich allemaal op de juiste plek bevinden, en zul je een persoon ten overstaan van God zijn die Zijn lof ontvangt. De

mensen op wie God is gesteld, zijn degenen die absoluut zijn richting Hem; zij zijn degenen die uitsluitend Hem toegewijd kunnen zijn. Degenen van wie God walgt, zijn degenen die halfslachtig zijn richting Hem en die tegen Hem in opstand komen. Hij walgt van degenen die in Hem geloven en Hem altijd willen genieten, terwijl ze niet in staat Zijn zich volledig in te zetten omwille van Hem. Hij walgt van degenen die zeggen van Hem te houden, maar die in hun hart tegen Hem in opstand komen; Hij walgt van degenen die welbespraakte, bloemrijke woorden gebruiken om bedrog te plegen. Degenen die niet oprecht aan God zijn gewijd of die zich niet echt aan Hem hebben onderworpen, zijn verraderlijk en van nature buitensporig arrogant. Zij die niet oprecht onderworpen kunnen zijn ten overstaan van de normale, praktische God, zijn zelfs nog arroganter, en vooral zij zijn het plichtsgetrouwe nageslacht van de aartsengel. Mensen die zichzelf werkelijk inzetten voor God, spreiden hun hele wezen uit ten overstaan van Hem; ze onderwerpen zich oprecht aan al Zijn uitspraken en kunnen Zijn woorden in praktijk brengen. Ze maken van Gods woorden het fundament van hun bestaan en kunnen oprecht in Gods woorden zoeken om erachter te komen welke delen ze moeten beoefenen. Zo zijn mensen die werkelijk ten overstaan van God leven. Als dat wat je doet je leven ten goede komt, en je door het eten en drinken van Zijn woorden aan je innerlijke behoeften en tekortkomingen kunt voldoen, zodat je levensgezindheid wordt getransformeerd, zal dit Gods wil tevredenstellen. Als je handelt volgens Gods vereisten en als je in plaats van het vlees Zijn wil tevredenstelt, zul je in dit opzicht de werkelijkheid van Zijn woorden zijn binnengegaan. Wanneer er gesproken wordt over het meer realistisch binnengaan van de werkelijkheid van Gods woorden, betekent dit dat je je plicht kunt vervullen en aan Gods vereisten kunt voldoen. Alleen dit soort praktische handelingen kan het binnengaan van de werkelijkheid van Zijn woorden worden genoemd. Als je deze werkelijkheid kunt binnengaan, zul je de waarheid bezitten. Dit is het begin van het binnengaan van de werkelijkheid; je moet eerst deze training ondernemen, en pas dan zul je werkelijkheden kunnen binnengaan die zelfs nog dieper zijn. Bedenk hoe je je aan de geboden kunt houden en hoe je trouw kunt zijn ten overstaan van God; denk niet continu aan wanneer je het koninkrijk zult kunnen binnengaan. Als je gezindheid niet verandert, zal datgene waar je aan denkt nutteloos zijn, wat het ook is! Om de werkelijkheid van Gods woorden binnen te gaan, moet je eerst bewerkstelligen dat al je ideeën en gedachten voor God zijn – dit is het absolute minimumvereiste.

uit 'Degenen die God waarlijk beminnen zijn diegenen die zich absoluut kunnen onderwerpen aan Zijn praktische aspecten' in
'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 490

Op het moment zijn er veel mensen die zich middenin beproevingen bevinden en Gods

werk niet begrijpen, maar ik zeg je: als je het niet begrijpt, kun je er maar beter geen oordelen over vellen. Misschien zal er een dag komen waarop de waarheid volledig aan het licht komt, en dan zul je het begrijpen. Geen oordelen vellen zou je ten goede komen; toch kun je niet maar gewoon passief afwachten. Je moet proberen actief binnen te gaan; alleen dan zul je iemand zijn die echt binnengaat. Vanwege hun opstandigheid ontwikkelen mensen altijd noties over de praktische God. Hierdoor is het noodzakelijk dat alle mensen leren hoe ze onderdanig moeten zijn, want de praktische God is een enorme beproeving voor de mensheid. Als je niet standvastig kunt zijn, is alles afgelopen; als je geen begrip hebt van de echte praktische aspecten van de praktische God, zul je niet door God kunnen worden vervolmaakt. Een kritische stap wat betreft of mensen wel of niet kunnen worden vervolmaakt, is hun begrip van Gods praktische aspecten. De praktische aspecten van de vleesgeworden, naar de aarde gekomen God zijn een beproeving voor iedereen; als je in dit opzicht standvastig kunt zijn, zul je iemand zijn die God kent, en zul je iemand zijn die echt van Hem houdt. Als je in dit opzicht niet standvastig kunt zijn, en als je alleen in de Geest gelooft en niet kunt geloven in de praktische aspecten van God, dan kan je geloof in God nog zo groot zijn, maar zal het nutteloos zijn. Als je niet kunt geloven in de zichtbare God, kun je dan in Gods Geest geloven? Probeer je niet gewoon God voor de gek te houden? Je bent niet onderworpen ten overstaan van de zichtbare en tastbare God; ben je dan in staat je te onderwerpen ten overstaan van de Geest? De Geest is onzichtbaar en ontastbaar, dus wanneer je zegt dat je je onderwerpt aan Gods Geest, sla je dan niet gewoon onzin uit? De sleutel tot het naleven van de geboden is een begrip van de praktische God. Wanneer je eenmaal een begrip hebt van de praktische God, zul je de geboden kunnen naleven. De naleving ervan bestaat uit twee onderdelen: het ene is vasthouden aan de essentie van Zijn Geest, en ten overstaan van de Geest het onderzoek van de Geest kunnen aanvaarden. Het tweede is een echt begrip van het vleesgeworden vlees kunnen hebben en tot echte onderwerping komen. Of het nu ten overstaan van het vlees of ten overstaan van de Geest is, men moet altijd onderwerping aan en eerbied voor God koesteren. Alleen zo iemand is gekwalificeerd om vervolmaakt te worden. Als je een begrip hebt van de praktische aspecten van de praktische God – dat wil zeggen, als je in deze beproeving standvastig bent geweest – zal niets te veel voor je zijn.

Sommige mensen zeggen: “De geboden zijn makkelijk na te leven, je hoeft alleen maar vrijuit en vroom te spreken ten overstaan van God en geen gebaren te maken. Dat is wat het naleven van de geboden inhoudt.” Klopt dat? Dus als je een paar dingen achter Gods rug om doet die zich tegen Hem verzetten, telt dat dan als het naleven van de geboden? Je moet een grondig begrip hebben van wat er komt kijken bij het naleven van de geboden. Dit hangt samen met of je werkelijk begrip hebt van het praktische aspect van God; als je een begrip hebt van praktische aspecten en tijdens deze beproeving niet struikelt en valt, kun je gerekend worden tot hen die een

sterk getuigenis hebben. Een klinkend getuigenis geven van God hangt er bovenal mee samen of je wel of geen begrip hebt van de praktische God, en met of je je wel of niet kunt onderwerpen aan deze persoon die niet alleen gewoon is, maar ook normaal, en of je je zelfs tot de dood kunt onderwerpen. Als je, door zulke onderwerping, echt getuigt van God, betekent dat dat je door God bent verkregen. Als je je tot de dood kunt onderwerpen en ten overstaan van Hem vrij van klachten kunt zijn, je kunt onthouden van oordelen en laster, geen noties hebt en geen bijbedoelingen hebt, dan zal God op deze manier glorie verwerven. Onderwerping aan een normale persoon op wie de mens neerkijkt, en je tot de dood kunnen onderwerpen zonder enige noties – dit is waar getuigenis. De werkelijkheid waarvan God vereist dat mensen haar binnengaan, is dat je Zijn woorden kunt gehoorzamen, ze in praktijk kunt brengen, je kunt buigen ten overstaan van de praktische God en je eigen verdorvenheid kunt kennen, je hart kunt openen tegenover Hem en uiteindelijk door Hem kunt worden gewonnen door deze woorden van Hem. God wint glorie wanneer deze uitspraken je overwinnen en je volledig gehoorzaam aan Hem maken; hierdoor beschaamt Hij Satan en voltooit Hij Zijn werk. Wanneer je geen enkele notie hebt over de praktische aspecten van de vleesgeworden God – dat wil zeggen: wanneer je standvastig bent geweest tijdens deze beproeving – dan heb je dit getuigenis goed gegeven. Als er een dag komt waarop je een volledig begrip hebt van de praktische God en jezelf tot de dood kunt onderwerpen, zoals Petrus deed, dan zul je door God worden gewonnen en vervolmaakt. Alles wat God doet wat niet overeenstemt met je noties, is voor jou een beproeving. Als Gods werk zou overeenstemmen met je noties, zou het niet vereisen dat je lijdt of wordt gelouterd. Het is doordat Zijn werk zo praktisch is en niet overeenstemt met je noties, dat het van je vereist dat je zulke noties laat varen. Dit is waarom het een beproeving voor je is. Het is vanwege Gods praktische aspecten dat alle mensen zich te midden van beproevingen bevinden; Zijn werk is praktisch, niet bovennatuurlijk. Door Zijn praktische woorden en Zijn praktische uitspraken volledig te begrijpen zonder enige noties, en door oprecht van Hem te kunnen houden terwijl Zijn werk steeds praktischer wordt, zul je door Hem worden gewonnen. De groep mensen die God zal winnen, zijn degenen die God kennen, dat wil zeggen, degenen die Zijn praktische aspecten kennen. Ook zijn zij degenen die zich kunnen onderwerpen aan Gods praktische werk.

uit 'Degenen die God waarlijk beminnen zijn diegenen die zich absoluut kunnen onderwerpen aan Zijn praktische aspecten' in
'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 491

Gedurende Gods tijd in het vlees, houdt de onderwerping die Hij van mensen vereist niet in dat men zich onthoudt van het vellen van oordelen of van verzet, zoals mensen denken. Eerder vereist Hij dat mensen Zijn woorden gebruiken als hun principe om naar te leven en als het

fundament voor hun overleving, dat ze de essentie van Zijn woorden absoluut in praktijk brengen en dat ze Zijn wil volledig tevredenstellen. Eén aspect van het vereisen dat mensen zich onderwerpen aan de vleesgeworden God, verwijst naar het in praktijk brengen van Zijn woorden, terwijl een ander aspect verwijst naar het zich kunnen onderwerpen aan Zijn normaliteit en praktische aspecten. Deze moeten beide absoluut zijn. Zij die deze beide aspecten kunnen bereiken, zijn allen wie die oprecht liefde voor God koesteren in hun hart. Het zijn allemaal mensen die door God zijn gewonnen, en ze houden allemaal van God zoals van hun eigen leven. De vleesgeworden God draagt in Zijn werk normale en praktische menselijkheid. Op deze manier wordt Zijn buitenste omhulsel van zowel normale als praktische menselijkheid een enorme beproeving voor mensen; het wordt hun grootste moeilijkheid. Maar Gods normaalheid en praktische aspecten kunnen niet worden vermeden. Hij heeft er alles aan gedaan om een oplossing te vinden, maar kon Zichzelf uiteindelijk niet ontdoen van het buitenste omhulsel van Zijn normale menselijkheid. Dit kwam doordat Hij immers de vleesgeworden God is, niet de God van de Geest in de hemel. Hij is niet de God die mensen niet kunnen zien, maar de God die het omhulsel van een lid van de schepping draagt. Het zou dus zeker niet gemakkelijk zijn om Zichzelf te ontdoen van het omhulsel van Zijn normale menselijkheid. Daarom doet Hij, wat er ook gebeurt, nog altijd het werk dat Hij wil doen vanuit het perspectief van het vlees. Dit werk is de uitdrukking van de normale en praktische God, dus hoe zou het goed kunnen zijn dat mensen zich niet onderwerpen? Wat zouden mensen ooit kunnen doen met betrekking tot de handelingen van God? Hij doet wat Hij maar wil doen; wat het ook maar is waar Hij gelukkig mee is, is gewoon zoals het is. Als mensen zich niet onderwerpen, welke andere gedegen plannen kunnen ze dan hebben? Tot dusver heeft alleen onderwerping mensen kunnen redden; niemand heeft enig ander slim idee gehad. Als God mensen op de proef wil stellen, wat kunnen ze daar dan aan doen? Maar dit alles is niet bedacht door God in de hemel; het is bedacht door de vleesgeworden God. Hij wil dit doen, dus kan niemand het veranderen. God in de hemel bemoeit Zich niet met wat de vleesgeworden God doet, dus is dit geen reden te meer waarom mensen zich aan Hem moeten onderwerpen? Hoewel Hij zowel praktisch als normaal is, is Hij volledig de vleesgeworden God. Op basis van Zijn eigen ideeën doet Hij wat Hij maar wil. God in de hemel heeft alle taken aan Hem overgedragen; je moet je onderwerpen aan alles wat Hij doet. Hoewel Hij menselijkheid heeft en heel normaal is, heeft Hij dit alles bewust geregeld, dus hoe kunnen mensen naar Hem staren met opengesperde ogen vol afkeuring? Hij wil normaal zijn, dus is Hij normaal. Hij wil binnen de menselijkheid leven, dus leeft Hij binnen de menselijkheid. Hij wil binnen de goddelijkheid leven, dus leeft Hij binnen de goddelijkheid. Mensen kunnen het zien zoals ze willen, maar God zal altijd God zijn en mensen zullen altijd mensen zijn. Zijn essentie kan niet worden ontkend vanwege een of ander miniem detail, en evenmin kan Hij uit de ‘persoon’ van God gedrukt worden vanwege één dingetje. Mensen hebben de vrijheid van

menselijke wezens, en God heeft de waardigheid van God; dit staat elkaar niet in de weg. Kunnen mensen God niet een beetje vrijheid geven? Kunnen ze niet verdragen dat God iets luchtiger is? Wees niet zo streng voor God! Iedereen zou verdraagzaam moeten zijn jegens de ander; zou alles dan niet zijn opgelost? Zou er nog enige vervreemding bestaan? Als men zoiets onbeduidends niet kan verdragen, hoe kan men er dan zelfs maar over peinen om een grootmoedige persoon of een waarachtig mens te zijn? Het is niet God die het de mensheid moeilijk maakt, maar de mensheid die het God moeilijk maakt. Ze gaan altijd met dingen om door van een mug een olifant te maken. Ze maken echt iets uit het niets, en het is zo onnodig! Wanneer God binnen normale en praktische menselijkheid werkt, is wat Hij doet niet het werk van de mensheid, maar het werk van God. Maar mensen zien niet de essentie van Zijn werk; ze zien altijd alleen maar het externe omhulsel van Zijn menselijkheid. Zulk groots werk hebben ze niet gezien, en toch staan ze erop om Zijn gewone en normale menselijkheid te zien, en laten deze niet los. Hoe kan men zeggen dat dit onderwerping aan God is? God in de hemel is nu ‘veranderd in’ God op aarde, en God op aarde is nu God in de hemel. Het maakt niet uit of Hun uiterlijke verschijningen dezelfde zijn, en evenmin maakt het uit hoe Zij precies werken. Uiteindelijk is God Zelf Degene die Gods eigen werk doet. Je moet je onderwerpen, of je wilt of niet – dit is geen kwestie waarin jij een keuze hebt! God moet worden gehoorzaamd door mensen, en mensen moeten zich absoluut aan God onderwerpen, zonder ook maar het geringste beetje schijn.

De groep mensen die de vleesgeworden God vandaag de dag wil winnen, zijn degenen die zich voegen naar Zijn wil. Ze hoeven zich alleen maar te onderwerpen aan Zijn werk, en op te houden zich constant te bemoeien met de ideeën van God in de hemel, op te houden met leven in vaagheid en op te houden met dingen moeilijk maken voor God in het vlees. Degenen die Hem kunnen gehoorzamen, zijn degenen die absoluut luisteren naar Zijn woorden en zich onderwerpen aan Zijn regelingen. Zulke mensen besteden totaal geen aandacht aan hoe God in de hemel echt zou kunnen zijn, of wat voor werk God in de hemel op het moment aan het doen zou kunnen zijn onder de mensheid; ze geven hun hart volledig aan God op aarde en leggen hun volledige wezen voor Hem. Ze besteden nooit enige aandacht aan hun eigen veiligheid en maken zich ook nooit druk over de normaliteit en praktische aspecten van God in het vlees. Zij die zich onderwerpen aan God in het vlees, kunnen door Hem worden vervolmaakt. Zij die in God in de hemel geloven, zullen niets winnen. Dit komt doordat het niet God in de hemel is, maar God op aarde die de mensen beloften en zegeningen schenkt. Mensen zouden niet altijd God in de hemel moeten verheerlijken en God op aarde beschouwen als gewoon maar een gemiddelde persoon; dit is oneerlijk. God in de hemel is groot en wonderbaarlijk, met geweldige wijsheid, maar toch bestaat dit helemaal niet; God op aarde is heel gemiddeld en onbeduidend en is ook heel

normaal. Hij heeft geen buitengewone geest en verricht geen wereldschokkende handelingen; Hij werkt en spreekt gewoon op een heel normale en praktische manier. Hoewel Hij niet spreekt door donder, en geen wind en regen laat aanrukken, is Hij waarlijk de incarnatie van God in de hemel, en is Hij werkelijk de God die onder de mensen leeft. Mensen moeten degene die zij kunnen begrijpen en die overeenkomt met hun eigen verbeelding, niet verhogen alsof ze God zijn, terwijl ze degene die zij niet kunnen aanvaarden en zich absoluut niet kunnen voorstellen als nederig zien. Dit alles komt voort uit de opstandigheid van mensen; het is allemaal de bron van het verzet van de mens tegen God.

uit 'Degenen die God waarlijk beminnen zijn diegenen die zich absoluut kunnen onderwerpen aan Zijn praktische aspecten' in
'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 492

Als mensen alleen op de gevoelens van hun geweten vertrouwen, kunnen ze Gods liefde niet voelen. Als ze alleen op hun geweten vertrouwen, is hun liefde voor God wankel. Als je alleen Gods genade en liefde terug wilt betalen, heb je geen drijfveer in je liefde voor Hem. Hem liefhebben op basis van de gevoelens van je geweten is een passieve benadering. Waarom zeg ik dat dit een passieve benadering is? Dit is een praktische kwestie. Wat voor liefde is dit? Probeert men zo God niet voor de gek te houden en alleen maar de schijn voor Hem hoog te houden? De meeste mensen geloven dat er geen beloning is voor het liefhebben van God en dat iemand die Hem niet liefheeft evenzeer wordt getuchtigd. Al met al is niet zondigen in hun ogen dan ook goed genoeg. God liefhebben en Zijn liefde terugbetalen op basis van je geweten is dus een passieve benadering. Dan is er geen sprake van spontane liefde voor God vanuit je hart. Liefde voor God dient een oprecht gevoel diep vanuit iemands hart te zijn. Sommige mensen zeggen: "Ik ben zelf bereid om God te zoeken en te volgen. God wil me verlaten, maar ik wil Hem nog steeds volgen. Of Hij me nu wil of niet, ik blijf Hem liefhebben en uiteindelijk zal ik Hem winnen. Ik geef mijn hart aan God. Wat Hij ook doet, ik zal Hem mijn hele leven volgen. Wat er ook gebeurt, ik moet God liefhebben en ik zal Hem winnen. Ik zal niet rusten totdat ik Hem heb gewonnen." Heb jij die wil?

Het pad van geloven in God is het pad van Hem liefhebben. Als je in Hem gelooft, moet je Hem ook liefhebben. Maar Hem liefhebben betekent niet alleen Zijn liefde terugbetalen of Hem liefhebben op basis van de gevoelens van het geweten – het is een zuivere liefde voor God. Er zijn tijden dat mensen alleen op hun geweten vertrouwen en Gods liefde niet kunnen voelen. Waarom zei ik altijd: "Moge Gods Geest onze geest beroeren"? Waarom sprak ik niet over het geweten van mensen beroeren om God lief te hebben? Het is omdat het geweten van de mens Gods beminnelijkheid niet kan voelen. Als die woorden je niet overtuigen, probeer dan Zijn

liefde maar te voelen met je geweten. Je zult op dat moment wel enige gedrevenheid ervaren, maar die zal weer verdwijnen. Als je alleen met je geweten Gods liefde probeert te voelen, heb je wel de gedrevenheid wanneer je bidt, maar daarna gaat die zo weer weg, verdwijnt die. Wat houdt dat in? Als je alleen je geweten gebruikt, kun je je liefde voor God niet opwekken. Wanneer je Zijn liefde werkelijk in je hart voelt, wordt je geest door Hem geraakt. Alleen dan kan je geweten zijn oorspronkelijk beoogde rol spelen. Dat wil zeggen dat mensen nadat ze door God in hun geest zijn geraakt en wanneer hun hart kennis en bemoediging heeft verkregen, oftewel nadat ze ervaring hebben opgedaan, alleen dan kunnen ze God effectief met hun geweten liefhebben. God met je geweten liefhebben is niet verkeerd – dit is het laagste niveau om God lief te hebben. De liefde van de mens die amper recht doet aan Gods genade, kan geenszins proactief aanzetten tot hun intreding. Wanneer mensen enige werkingen van de Heilige Geest ontvangen, wanneer ze Gods liefde dus daadwerkelijk zien, proeven en ervaren, wanneer ze enige kennis van God hebben en werkelijk zien dat God de liefde van de mens zo waard is en hoe liefdevol Hij is, alleen dan kunnen mensen God oprecht liefhebben.

uit ‘Oprechte liefde voor God is spontaan’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Dagelijkse woorden van God Fragment 493

Wanneer mensen hun hart naar God laten uitgaan, wanneer hun hart zich geheel tot Hem kan keren, is dat de eerste stap in liefde van de mens voor God. Wil je God liefhebben, dan moet je je hart eerst tot Hem kunnen keren. Wat is je hart tot God keren? Dat is wanneer alles waar je in je hart naar streeft, is gericht op het liefhebben van God en Hem te winnen. Daarmee laat je zien dat je je hart volledig tot God hebt gekeerd. Naast God en Zijn woorden is er bijna niets anders in je hart (familie, rijkdom, man, vrouw, kinderen of andere dingen). Ook al zijn die er wel, dan nemen ze je hart niet in beslag. Je denkt ook niet aan je toekomstige kansen, maar streeft er alleen naar om God lief te hebben. Dan heb je je hart volledig tot God gekeerd. Stel dat je nog steeds plannen voor jezelf maakt in je hart en altijd naar eigen voordeel streeft, altijd denkt: “Wanneer kan ik God om iets kleins vragen? Hoe kan ik aan mooie kleding komen? ...” Als je in die toestand leeft, laat je zien dat je hart niet volledig tot God is gekeerd. Als je alleen Gods woorden in je hart hebt en altijd tot God kunt bidden en dicht bij Hem kunt zijn, alsof Hij je zeer nabij is, alsof God in jou is en jij in Hem bent, als je in die toestand bent, wil dat zeggen dat je hart in de tegenwoordigheid van God is geweest. Als je elke dag tot God bidt en van Zijn woorden eet en drinkt, altijd aan het werk van de kerk denkt, als je Gods wil voor ogen houdt, je Hem oprecht met je hart liefhebt en Zijn hart behaagt, dan behoort je hart aan God toe. Als je hart door diverse andere dingen in beslag wordt genomen, is Satan er nog steeds in te vinden en is het niet waarlijk tot God gekeerd. Wanneer iemands hart werkelijk tot God is gekeerd, heeft

hij oprechte, spontane liefde voor Hem en zal hij Gods werk voor ogen houden. Zij zullen nu en dan uiteraard nog dwaas en onverstandig zijn en doen, maar ze hebben oog voor de belangen van het huis van God, voor Zijn werk en voor een verandering in hun gezindheid. Hun hart zal volkomen juist zijn. Sommige mensen wapperen altijd de vlag van de kerk, wat ze ook doen. In werkelijkheid doen ze het ten gunste van zichzelf. Zo iemand heeft niet het juiste motief. Hij is vals en bedrieglijk en bij het meeste wat hij doet is hij op eigen voordeel uit. Zo iemand streeft er niet naar om God lief te hebben. Zijn hart behoort nog aan Satan toe en kan zich niet tot God keren. God kan zo iemand onmogelijk verkrijgen.

De eerste stap om God werkelijk lief te hebben en door Hem te worden aanvaard, is je hart volledig tot God te keren. Vraag jezelf bij alles wat je doet oprecht af: “Doe ik dit op basis van een hart vol liefde voor God? Heb ik er enige persoonlijke bedoelingen mee? Wat is mijn eigenlijke doel om dit te doen?” Wil je je hart aan God overgeven, dan moet je je eigen hart eerst onderwerpen, al je eigen intenties opgeven en het punt bereiken dat je volledig voor God leeft. Dit is het pad waarop je oefent om je hart aan God te geven. Waar verwijst je eigen hart onderwerpen naar? Het betekent de buitensporige verlangens van het vlees loslaten, de zegeningen van status of comfort niet begeren, alles doen om God te behagen, en dat je hart volledig voor Hem kan zijn, niet voor jezelf. Dat is voldoende.

uit ‘Oprechte liefde voor God is spontaan’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Dagelijkse woorden van God Fragment 494

Oprechte liefde voor God komt diep vanuit het hart. Die liefde bestaat alleen op basis van de kennis die de mens van God heeft. Wanneer iemands hart zich volledig tot God keert, heeft hij God lief. Maar die liefde is daarom niet noodzakelijk zuiver of volkomen. Dat komt omdat er een bepaalde afstand is tussen iemands hart volledig tot God keren en een werkelijk begrip van God en werkelijke adoratie voor Hem hebben. De manier om ware liefde voor God te ontwikkelen en Gods gezindheid te leren kennen, is je hart volledig tot God te keren. Nadat ze hun ware hart aan God overgeven, begint het binnengaan in het ervaren van het leven. Daardoor verandert hun gezindheid, neemt hun liefde voor God gestaag toe en neemt ook hun kennis van God gestaag toe. Je hart tot God keren is dus de voorwaarde om op het juiste pad van levenservaring te raken. Mensen die hun hart voor God plaatsen, hebben alleen een hart dat naar Hem verlangt maar Hem niet liefheeft, want zij hebben geen begrip van Hem. Hoewel ze in deze toestand wel enige liefde voor Hem hebben, is die niet spontaan en niet oprecht. Dat komt omdat alles wat uit het vlees van de mens voortkomt een emotioneel effect is en niet uit werkelijk begrip voortkomt. Het is slechts een tijdelijke impuls en het kan geen aanhoudende adoratie zijn. Wanneer mensen geen begrip van God hebben, kunnen zij Hem alleen liefhebben op basis van

hun eigen voorkeuren en individuele opvattingen. Dergelijke liefde kun je geen spontane liefde of oprechte liefde noemen. Wanneer iemands hart zich oprecht tot God richt, denkt hij in alles aan Gods belangen. Maar heeft hij geen begrip van God, dan kan hij geen oprechte, spontane liefde hebben. Hij kan dan alleen enkele functies voor de kerk en wat van zijn plicht vervullen, maar dat is zonder basis. Zo iemand heeft een gezindheid die moeilijk te veranderen is. Dergelijke mensen streven niet naar de waarheid of begrijpen die niet. Zelfs als iemand zijn hart volledig tot God keert, betekent dat niet dat zijn hart van liefde voor God helemaal zuiver is. Iemand met God in zijn hart hoeft immers niet altijd liefde in zijn hart voor God te hebben. Dit heeft te maken met het onderscheid tussen iemand die wel of niet naar begrip van God streeft. Heeft iemand begrip van Hem, dan blijkt daaruit dat zijn hart volledig tot God is gekeerd. Dan blijkt daaruit dat zijn oprechte liefde voor God in zijn hart spontaan is. Alleen zo iemand heeft God in zijn hart. Je hart tot God keren is een voorwaarde om op het juiste pad te raken, God te begrijpen en liefde voor God te bereiken. Het geeft niet aan dat je plicht om God lief te hebben is vervuld. Het geeft ook niet aan dat je oprechte liefde voor Hem hebt. De enige manier om oprechte liefde voor God te ontwikkelen, is je hart tot Hem te keren. Dat is ook het eerste wat een van Zijn schepselen behoort te doen. Degenen die God liefhebben, zijn allemaal mensen die het leven zoeken. Dat wil zeggen: mensen die de waarheid zoeken en mensen die God echt willen. Zij hebben allemaal de verlichting van de Heilige Geest en zijn door Hem bewogen. Zij kunnen allemaal door God worden geleid.

uit 'Oprechte liefde voor God is spontaan' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 495

Nu jullie God willen kennen en liefhebben, moeten jullie lijden doorstaan en geraffineerd worden. Daarnaast moeten jullie een prijs betalen. Geen les gaat dieper dan van God te leren houden en je kunt zeggen dat de les die men leert van een leven van geloof is hoe je van God moet houden. Dat wil zeggen: als je gelooft in God, moet je van Hem houden. Als je alleen in God gelooft, maar niet van Hem houdt, de kennis van God niet hebt verkregen en nooit van God hebt gehouden met een waarachtige liefde die vanuit je binnenste komt, dan is je geloof in God vruchteloos. Als je in God gelooft, maar niet van Hem houdt, dan leef je tevergeefs en dan leid je het meest armzalige leven dat er bestaat. Als je je hele leven lang nooit van God hebt gehouden of Hem hebt behaagd, wat is dan de zin van je leven? En wat is dan de zin van je geloof in God? Is dat geen verspilde energie? Dat betekent dus dat als mensen in God moeten geloven en Hem dienen lief te hebben, zij ook een prijs moeten betalen. In plaats van zich aan de buitenkant op een bepaalde manier te gedragen, moeten ze diep in hun hart op zoek naar ware inzicht gaan. Als je graag danst en zingt, maar je kunt de waarheid niet in praktijk brengen, kun je dan zeggen dat

je van God houdt? Als je van God houdt, moet je Zijn wil zoeken in alles. Als er iets met je gebeurt, moet je in je binnenkamer gaan, zoeken naar Gods wil en proberen te zien wat Zijn wil is met betrekking tot hetgeen je overkomen is: welk doel heeft Hij met jou en hoe moet je bewust zijn van Zijn wil. Bijvoorbeeld: er gebeurt iets waardoor je lijden hebt te verduren. Op dat moment moet je begrijpen wat Gods wil is en hoe je bewust kunt zijn van Zijn wil. Je moet niet aan jezelf denken. Schuif jezelf eerst terzijde. Niets is zo ellendig als het vlees. Probeer God te behagen en vervul je plicht. Met zulke gedachten brengt God je verlichting en zal je hart rust vinden. Of het nu groot of klein is, als er iets met je gebeurt, moet je jezelf eerst terzijde schuiven en het vlees beschouwen als het meest lage van alles. Hoe meer je aan het vlees tegemoetkomt, hoe meer het je vrijheid de weg staat. Als je er nu voor zwicht, zal het de volgende keer om meer vragen. Naarmate dit voortduurt, gaan mensen steeds meer van het vlees houden. Het vlees heeft altijd buitensporige verlangens. Het verlangt altijd dat je eraan tegemoetkomt en dat je het van binnen koestert. Dat kan zijn in wat je eet, wat je draagt, of in je opvliegendheid, of toegeven aan je zwakheden en luiheid. ... Hoe meer je het vlees behaagt, hoe groter zijn verlangens worden en hoe losbandiger het wordt. Ooit komt het zover dat men diepere opvattingen laat verankeren in het vlees, dat men God ongehoorzaam is, men zichzelf gaat verhogen en men gaat twifelen aan het werk van God. Hoe meer je aan het vlees tegemoetkomt, hoe zwakker het vlees wordt. Je zult vinden dat niemand rekening houdt met je zwakheden. Je denkt dat God te ver is gegaan en je zult zeggen: hoe kan God zo wreed zijn? Waarom geeft Hij mensen geen rustpauze? Wanneer mensen te toegankelijk zijn aan het vlees en het te zeer koesteren, zullen ze zichzelf uiteindelijk verwoesten. Als je echt van God houdt en het vlees niet behaagt, dan zul je zien dat alles wat God doet zo goed is en dat Zijn vloek over jouw rebellie en oordeel over jouw ongerechtigheid zo gerechtvaardigd is. Er zullen tijden komen waarin God je kastijdt en disciplineert en een omgeving creëert om je in te nemen. Zo wil Hij je dwingen om tot Hem te komen en je zult altijd ervaren dat wat God doet, geweldig is. Op die manier voelt het alsof er nauwelijks pijn is en ervaar je Gods liefelijkheid. Als je toegeeft aan de zwakheid van het vlees en zegt dat God te ver gaat, zul je altijd pijn ervaren, depressief zijn en zul je onzeker zijn van het werk van God. Bovendien lijkt het dan alsof God helemaal geen begrip heeft voor de zwakheid van de mens en zich niet bewust is van zijn moeilijkheden. Zodoende voel je je miserabel en alleen, alsof je een groot onrecht is aangedaan en dan zul je beginnen met klagen. Hoe meer je toegeeft aan de zwakheid van het vlees, hoe meer je vindt dat God te ver gaat, totdat het zo erg wordt dat je het werk van God gaat verloochenen, tegen Hem in opstand gaat komen en totaal ongehoorzaam zult zijn. Je moet dus tegen het vlees in opstand komen en er niet aan toegeven: "Mijn man (vrouw), kinderen, vooruitzichten, huwelijk, familie: deze doen er niet toe! Alleen God is in mijn hart en ik moet mijn best doen om Hem te behagen en niet het vlees." Dit moet je voornemen zijn. Als dit altijd je vaste voornemen is, dan zul je, als je de waarheid in praktijk brengt en jezelf terzijde

stelt, in staat zijn om het met maar weinig moeite zo te volbrengen. Er was eens een boer die een slang op de weg zag die stijf bevroren was. De boer tilde hem op en hield hem tegen zijn borst en toen de slang weer tot leven kwam, beet hij de boer dood. Het vlees van de mens is als de slang. In essentie wil het hun leven beschadigen en – als het volledig de vrije hand krijgt – verlies je je leven. Het vlees behoort aan Satan. Het heeft buitensporige verlangens. Het gaat alleen voor zichzelf. Het jaagt comfort en verkwisting na en wentelt zich om in luiheid en nietsdoen. Op een zeker moment, nadat je eraan tegemoet bent gekomen, zul je er uiteindelijk aan onderdoor gaan. Dat wil zeggen, als je er nu aan tegemoet komt, komt het de volgende keer om meer vragen. Het heeft altijd extravagante verlangens en eist nieuwe dingen op. Het vlees maakt misbruik van het feit dat je eraan toegeeft, zodat je het maar nog meer zult koesteren en gaat leven naar zijn comfort. Als je het niet overwint, zul je uiteindelijk jezelf verwoesten. Of je je leven kunt winnen voor God en wat je einde zal zijn, hangt af van hoe je je tegen het vlees verzet. God heeft je gered, verkozen en voorbestemd. Maar als je nu niet bereid bent om Hem te behagen, de waarheid in praktijk te brengen en tegen je eigen vlees in opstand te komen met een hart dat God echt liefheeft, zul je uiteindelijk jezelf te gronde richten en zodoende extreme pijn te verduren hebben. Als je altijd toegeeft aan het vlees, zal Satan je geleidelijk opslokken en geen leven voor je overlaten of aanraking van de Geest toelaten, totdat de dag komt dat je vanbinnen volledig duister zult zijn. Als je in duisternis wandelt, ben je door Satan gevangengenomen, heb je God niet meer in je hart en op dat moment zul je Gods bestaan ontkennen en Hem verlaten. Als mensen God dus lief willen hebben, moeten ze de prijs van pijn moeten betalen en ontberingen lijden. Het is niet nodig om uiterlijke vurigheid te vertonen, ontberingen te doorstaan, meer te lezen of heen en weer te rennen. In plaats daarvan moeten ze de dingen afleggen die in hen zijn; extravagante gedachten, eigenbelang, en hun eigen overwegingen, noties en bedoelingen. Dat is de wil van God.

uit 'Alleen houden van God is werkelijk geloven in God' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 496

Een onderdeel van Gods werk is ook het behandelen van de uiterlijke gezindheid van de mens; het behandelen van zijn uiterlijke, abnormale menselijkheid, of bijvoorbeeld zijn levensstijl en gebruiken, wegen en gewoonten, alsmede zijn uiterlijke praktijken en zijn vurigheid. Maar als Hij de mens vraagt om de waarheid in praktijk te brengen en zijn gezindheid te veranderen, wat vooral wordt behandeld zijn de beweegredenen en opvattingen die van binnen leven. Alleen het behandelen van je uiterlijke gezindheid, is niet moeilijk. Dat is als het vragen om niet te eten wat je lekker vindt, dat is nog eenvoudig. Maar datgene dat te maken heeft met de opvattingen binnenin je is niet zo gemakkelijk los te laten. Daarvoor is het nodig dat mensen

ingaan tegen het vlees, een prijs betalen en lijden voor God. In het bijzonder geldt dit voor de bedoelingen van mensen. Vanaf het moment dat zij in God zijn gaan geloven, hebben mensen veel verkeerde bedoelingen gehad. Als je de waarheid niet in praktijk brengt, vind je dat al je beweegredenen juist zijn. Maar als er iets met je gebeurt, kom je erachter dat er veel verkeerde beweegredenen in je leven zijn. Dus, als God mensen volmaakt maakt, zorgt Hij ervoor dat ze beseffen dat er veel opvattingen in hen leven die hun kennis van God in de weg staan. Als je erkent dat je beweegredenen verkeerd zijn, als je in staat bent op te houden met het praktiseren volgens deze opvattingen en beweegredenen, en in staat bent van God getuigenis af te leggen en stevig op je plek te staan in alles wat je overkomt, bewijst dit dat je tegen het vlees bent ingegaan. Als je tegen het vlees ingaat, zul je onvermijdelijk een strijd van binnen voeren. Satan zal proberen en ervoor zorgen dat de mensen hem volgen, zal proberen en ervoor zorgen dat ze de opvattingen van het vlees volgen en de belangen van het vlees hooghouden. Maar Gods woorden zullen mensen van binnen verlichten en illumineren en op dat moment is het aan jou of je God of Satan volgt. God vraagt mensen om de waarheid in praktijk te brengen, hoofdzakelijk om de dingen die binnen in hen zijn te behandelen, om de gedachten en opvattingen die niet naar Gods hart zijn te behandelen. De Heilige Geest raakt mensen in hun hart, en verlicht en illumineert hen. Daarom is er een strijd achter alles wat er gebeurt: elke keer dat mensen de waarheid of de liefde voor God in de praktijk brengen, is er sprake van een hevige strijd. Hoewel in hun vlees alles op orde lijkt, is er in de diepten van hun hart een strijd van leven en dood gaande en pas na deze hevige strijd, na ontzaglijk veel reflectie wordt bepaald of er verlies is geleden of een overwinning is behaald. Men weet niet of er gelachen of gehuild moet worden. Aangezien veel van de beweegredenen in mensen verkeerd zijn, of anders omdat veel van Gods werk ingaat tegen hun opvattingen, wordt er achter de schermen een groot gevecht geleverd als mensen de waarheid in praktijk brengen. Voordat deze waarheid in de praktijk is gebracht, hebben mensen achter de schermen ontzettend veel tranen van verdriet gelaten toen zij hun zinnen erop hadden gezet om God te behagen. Vanwege deze strijd ondergaan mensen lijden en loutering, dit is het ware lijden. Als de strijd je tegemoetkomt en je werkelijk aan de kant van God staat, dan ben je in staat om God te behagen. Tijdens het beoefenen van de waarheid is het onvermijdelijk dat men innerlijk zal lijden. Als alles van binnen juist was tijdens het in de praktijk brengen van de waarheid, dan zou men niet volmaakt hoeven te worden gemaakt door God en zou er geen strijd zijn en geen lijden. Het is vanwege de vele dingen in mensen die door God niet gebruikt kunnen worden en veel van de opstandigheid van het vlees, dat mensen de opstand tegen het vlees op een dieper niveau moeten leren. Dit noemt God het lijden dat Hij de mensen heeft gevraagd met Hem te doorstaan. Schiet op en bid tot God als er moeilijkheden op je pad komen: "O God! Het is mijn wens om u te behagen. Ik wil het ultieme lijden dragen om uw hart te behagen. Hoe groot de tegenslagen ook zijn, ik moet u toch behagen. Zelfs als ik mijn

hele leven moet opgeven, moet ik u behagen!” Als je met dit voornemen zo bidt, zul je in staat zijn om rechtop te blijven in je getuigenis. Telkens als ze de waarheid in praktijk brengen, telkens als ze raffinering ondergaan, telkens als ze worden beproefd en telkens als Gods werk op hen af komt, dragen mensen een extreme last. Dit alles is een test voor de mensen en in hen allen is er dus een strijd gaande. Dit is de werkelijke prijs die ze betalen. Meer lezen van de woorden van God en veel doen is ook wel een prijs. Het is wat mensen zouden moeten doen. Het is hun plicht en de verantwoordelijkheid die ze moeten nemen. Maar mensen moeten afleggen wat in hen leeft dat afgelegd moet worden. Als je dat niet doet, maakt het niet uit hoe veel uiterlijke pijn je lijdt en hoeveel werken je verricht. Dat zal allemaal tevergeefs zijn. Dat wil zeggen, alleen de veranderingen die je van binnen ondergaat, bepalen van welke waarde het uiterlijke lijden is. Wanneer je van binnen veranderd bent en je de waarheid in praktijk brengt, zal al het uiterlijk lijden Gods goedkeuring verdienen. Als er geen innerlijke verandering heeft plaatsgevonden, dan maakt het niet uit hoeveel lijden je hebt te verduren of hoe hard je er van buitenaf werkt. Er is dan geen goedkeuring van God en lijden dat niet door God is bevestigd, is tevergeefs. Dus of de prijs die je hebt betaald is goedgekeurd door God, wordt bepaald door of je al dan niet van binnen bent veranderd, en door of je de waarheid in praktijk brengt en rebelleert tegen je eigen beweegredenen en opvattingen om Gods tevredenheid, de kennis van God en trouw aan God te verwerven. Hoeveel je ook doet, als je nooit hebt geweten tegen je eigen beweegredenen te hebben gerebelleerd, alleen uiterlijke acties en vurigheid zoekt en geen aandacht schenkt aan je eigen leven, dan zal al het lijden voor niets zijn geweest. Als je in een bepaalde omgeving iets wilt zeggen, maar je van binnen het gevoel hebt dat het niet goed is om het te zeggen, dat het zeggen daarvan je broeders en zusters geen goed doet en hen kan kwetsen, dan houd je het binnen. Kies ervoor om de pijn van binnen te dragen, omdat deze woorden niet zijn naar Gods wil. Op dat moment vindt er een strijd plaats van binnen, maar je bent bereid om pijn te lijden en je eigen wil af te leggen. Je bent bereid om dit lijden te dragen en God te behagen, en hoewel je van binnen pijn lijdt, zul je niet toegeven aan het vlees en zo God tevredenstellen en daarom zul je ook van binnen rust ervaren. Dit is echt een prijs betalen en het is de prijs die God verlangt. Als je zo handelt, zal God je zeker zegenen. Als je dit niet kunt volbrengen, dan maakt het niet uit hoeveel je begrijpt of hoe goed je kan spreken. Het zal allemaal voor niets zijn! Als je – op je weg naar het leren liefhebben van God – in staat bent om naast God te staan, terwijl Hij strijdt met Satan en je niet terugkeert naar Satan, dan zul je de liefde voor God hebben bereikt, en zal de kracht van je getuigenis blijven bestaan.

uit ‘Alleen houden van God is werkelijk geloven in God’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Elke stap van het werk dat God in mensen verricht, lijkt van buitenaf op interacties tussen mensen, alsof het voortkomt uit menselijke bepalingen of menselijke interventie. Maar achter de schermen is elke stap en alles wat gebeurt een weddenschap van Satan bij God en moeten mensen rechtop blijven staan in hun getuigenis van God. Kijk bijvoorbeeld maar eens naar Job toen hij werd beproefd: achter de schermen ging Satan een weddenschap aan met God en wat er gebeurde met Job, waren daden van mensen en hun tussenkomst. Achter elke stap die God in jullie verricht, zit Satans weddenschap met God. Achter dit alles vindt er een strijd plaats. Als je bijvoorbeeld een vooroordeel hebt ten aanzien van je broeders en zusters, wil je dingen zeggen, woorden waarvan je weet dat God er wellicht niet blij mee is. Maar als je het ze niet zegt, voel je je ongemakkelijk van binnen en op dat moment begint er een strijd in je binnenste: "Spreek ik of niet?" Dit is de strijd. Zodoende is er in alles wat je meemaakt een strijd en als er een strijd is in jezelf dan werkt God in je, dankzij jouw daadwerkelijke medewerking en jouw daadwerkelijke lijden. Uiteindelijk ben je van binnen in staat om de zaak af te leggen en wordt boosheid op een natuurlijke manier gedoofd. Dit is het resultaat van jouw samenwerking met God. Voor alles wat mensen doen, betalen ze een zekere prijs door het leveren van inspanning. Zonder daadwerkelijke moeite kunnen ze God niet behagen. Het komt zelfs niet in de buurt van het behagen van God en ze kramen zomaar wat uit! Kunnen deze lege woorden God tevredenstellen? Als God en Satan in het spirituele rijk strijd voeren, hoe kun je God dan behagen en hoe kun je standhouden in je getuigenis van Hem? Je moet weten dat alles wat er met je gebeurt een grote beproeving is. Het zijn gelegenheden waarbij God wil dat je getuigt. Het lijkt van buitenaf niets bijzonders te zijn, maar deze dingen tonen wel aan of je al dan niet van God houdt. Als je van Hem houdt, ben je in staat om stand te houden in je getuigenis van Hem en als je de liefde voor Hem niet in praktijk brengt, laat dat zien dat je de waarheid niet in praktijk brengt, dat je niet in de waarheid bent, zonder leven, dat je het kaf bent! Alles wat er met mensen gebeurt, is wanneer God hen nodig heeft om stand te houden in hun getuigenis van God. Op dit moment heb je nog niets bijzonders meegemaakt en leg je nog geen sterk getuigenis af, maar elk detail van je leven heeft betrekking op je getuigenis van God. Als je door je broeders en zusters, familieleden en iedereen om je heen bewonderd wordt, als de ongelovigen op een dag komen en alles bewonderen wat je doet en als ze zien dat alles wat God doet fantastisch is, dan zal je getuigenis waarachtig zijn. Hoewel je geen inzicht hebt en van klein kaliber bent, ben je door het vervolmakingsproces van God in jou in staat om Hem te behagen en op Zijn wil gericht te zijn, waardoor anderen wordt aangetoond wat een fantastisch werk Hij in mensen van het kleinste kaliber heeft gedaan. Wanneer mensen God leren kennen en ten overstaan van Satan overwinnaars worden die in aanzienlijke mate loyaal aan God zijn, dan heeft niemand meer ruggengraat dan deze groep mensen en is dit de allergrootste getuigenis. Hoewel je niet in staat bent om groot werk te verrichten, ben je wel in staat om God te behagen. Anderen kunnen hun

opvattingen niet terzijde schuiven, maar jij kunt dat wel. Anderen kunnen tijdens hun reële ervaringen geen getuigenis van God afleggen, maar jij kunt je feitelijke gestalte en daden gebruiken om Gods liefde terug te betalen en een krachtig getuigenis van Hem af te leggen. Alleen dit geldt als werkelijke liefde voor God. Als je dit niet kunt, ben je geen getuige voor je familie, broeders en zusters of de mensen van de wereld. Als je je getuigenis niet kunt afleggen ten overstaan van Satan, zal hij je uitlachen, je als een lachertje behandelen, als een speeltje. Hij zal je belachelijk en gek maken. In de toekomst moet je misschien grote beproevingen doorstaan, maar als je vandaag met je hele hart van God houdt en ondanks eventuele grote beproevingen in de toekomst, ondanks wat er met je gebeurt, in staat bent om stand te houden in je getuigenis en God te behagen, dan zul je rust vinden, en ongeacht de grootte van de beproevingen in de toekomst, onbevreesd zijn. Jullie kunnen niet zien wat de toekomst brengen zal. Jullie kunnen God alleen tevredenstellen onder de huidige omstandigheden. Jullie zijn niet in staat om grote werken te verrichten en jullie moeten je richten op het behagen van God door het ervaren van Zijn woorden in het werkelijke leven en jullie moeten een krachtig en klinkend getuigenis afleggen die Satan beschamen zal. Hoewel je vlees onbevredigd blijft en lijden heeft te verduren, heb je God behaagd en Satan te schande gemaakt. Als je altijd op deze manier handelt, zal God je de weg bereiden. Wanneer er op een dag een grote beproeving komt, zullen anderen vallen, maar jij zult nog steeds rechtop kunnen blijven staan; vanwege de prijs die je hebt betaald, zal God je beschermen zodat je kunt blijven staan en niet zult vallen. Als je gewoon de waarheid in praktijk kunt brengen en God behaagt met een hart dat Hem waarlijk liefheeft, dan zal God je zeker beschermen tijdens toekomstige beproevingen. Hoewel je dwaas bent en van kleine gestalte en slechte kaliber, zal God je niet als minderwaardig behandelen. Het hangt ervan af of je beweegredenen juist zijn. Vandaag de dag ben je in staat om God te behagen. Je bent er tot in het kleinste detail op gericht om God in alle dingen te behagen. Je hebt een hart dat God waarlijk liefheeft. Je geeft je volledig aan God en hoewel er enkele dingen zijn die je niet kunt begrijpen, kun je tot God komen om je motieven voor God te herzien en Zijn wil te zoeken. Je doet alles wat nodig is om God te behagen. Misschien zullen je broeders en zusters je verlaten, maar met je hart behaag je God en je zult de geneugten van het vlees niet begeren. Als je altijd zo handelt, zul je beschermd worden wanneer je grote beproevingen moet ondergaan.

uit 'Alleen houden van God is werkelijk geloven in God' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 498

Op welke innerlijke gesteldheid zijn deze beproevingen gericht? Ze zijn gericht op de rebellerende gezindheid in mensen die niet in staat zijn God te behagen. Er is veel onrein in mensen en er is veel hypocrisie. God onderwerpt ze daarom aan beproevingen om hen te

reinigen. Maar als je God vandaag kunt behagen, zullen de beproevingen van morgen leiden tot jouw vervolmaking. Als je God vandaag niet kunt behagen, dan zullen de beproevingen van morgen je verleiden en je val betekenen zonder dat je het door hebt. Op dat moment kun je jezelf niet helpen, want je kunt Gods werk niet aan en je bezit geen echte gestalte. En als je in de toekomst dus zult willen standhouden, God beter wilt behagen en Hem tot het einde aan toe wilt volgen, moet je vandaag een sterke basis creëren. Je moet God behagen door in alles de waarheid in praktijk te brengen en op Zijn wil gericht te zijn. Als je altijd zo handelt, zal er een sterke basis in je zijn en zal God een hartsgesteldheid van liefde voor Hem in je bewerkstelligen en zal Hij je geloof geven. Wanneer je op een dag werkelijk beproefd wordt, kan het best zijn dat je pijn lijdt en je je in zekere mate gekrenkt voelt en dat je een vernietigend lijden doorstaat, alsof je sterft. Maar je liefde voor God zal niet veranderen en zelfs sterker worden. Dat zijn de zegeningen van God. Als je alles wat God zegt en doet, kunt aanvaarden en dat ook doet vanuit een hart van gehoorzaamheid, dan zal God je zeker zegenen. Je zult dan zijn als iemand die door God gezegend wordt en Zijn belofte ontvangt. Als je dat vandaag niet doet, zul je, als beproevingen je op een dag zullen overvallen, geen geloof hebben en geen liefdevol hart en op dat moment zal de beproeving een verzoeking worden. Satans verleiding zal je overvallen en je zult geen mogelijkheid tot ontsnappen hebben. Vandaag kun je misschien standhouden als je een kleine beproeving meemaakt, maar je zult niet per definitie kunnen standhouden als je op dag een grote beproeving meemaakt. Sommige mensen zijn verwaand en denken dat ze al zo goed als volmaakt zijn. Als je op zulke momenten niet dieper gaat en zelfvoldaan blijft, dan loop je gevaar. Tegenwoordig beproeft God niet in sterke mate. Oppervlakkig lijkt alles goed te zijn, maar als God je beproeft, kom je erachter dat je veel tekortschiet, omdat je gestalte klein is en je niet in staat bent om zware beproevingen te doorstaan. Als je blijft zoals je bent en in een staat van inertie verkeert wanneer de beproevingen komen, zul je omvallen. Jullie moeten vaker inzien hoe onvolwassen jullie geestelijk zijn. Alleen dan kunnen jullie vooruitkomen. Als je alleen tijdens beproevingen ontdekt hoe klein je gestalte is, dat je wilskracht ontbreekt, dat er te weinig van binnenin echt is en dat je niet voldoet aan Gods wil, en als je deze dingen alleen dan beseft, dan is het te laat.

Als je Gods gezindheid niet kent, zul je zeker vallen tijdens beproevingen, omdat je niet weet hoe God mensen vervolmaakt en met welke middelen Hij ze vervolmaakt. Als Gods beproevingen over je komen en deze niet overeenkomen met je opvattingen, zul je niet kunnen standhouden. Gods ware liefde is Zijn hele gezindheid en wanneer Gods hele gezindheid zich aan de mensen openbaart, wat doet dit dan met je vlees? Wanneer Gods rechtvaardige gezindheid zich aan de mensen openbaart, zal hun vlees onvermijdelijk veel pijn lijden. Als je deze pijn niet draagt, kan God je niet vervolmaken, noch kun je God de ware liefde betonen. Als

God je vervolmaakt, zal Hij zeker Zijn hele gezindheid aan je laten zien. Vanaf de tijd van de schepping tot vandaag heeft God de mens nog nooit Zijn hele gezindheid laten zien. Maar in de laatste dagen openbaart Hij het aan de groep mensen die Hij heeft voorbestemd en verkozen, en door het vervolmaken van mensen openbaart Hij Zijn gezindheid waardoor Hij een groep mensen compleet maakt. Dat is Gods ware liefde voor mensen. Het ervaren van Gods ware liefde voor mensen vereist dat zij extreme pijn lijden en een hoge prijs betalen. Alleen hierna zullen zij door God gewonnen worden en in staat zijn om hun ware liefde terug te geven aan God en alleen dan zal Gods hart tevreden zijn. Als mensen volmaakt willen worden gemaakt door God en als ze Zijn wil willen doen en volledig hun ware liefde aan God willen geven, dan moeten ze veel lijden en kwellingen dragen door de omstandigheden. Door het lijden dat erger is dan de dood zullen ze uiteindelijk gedwongen worden om hun ware hart aan God terug te geven. Of iemand God werkelijk liefheeft, wordt geopenbaard door lijden en loutering heen. God zuivert de liefde van mensen en ook dit wordt alleen bereikt door middel van pijn en loutering.

uit 'Alleen houden van God is werkelijk geloven in God' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 499

De essentie van het geloof in God van de meeste mensen is een religieuze overtuiging: ze zijn niet in staat om van God te houden en kunnen God alleen als een robot volgen, zonder in staat te zijn om echt naar God te smachten of Hem te aanbidden. Ze volgen Hem alleen maar in stilte. Veel mensen geloven in God, maar er zijn er maar heel weinig die van God houden; ze 'vereren' God alleen omdat ze bang zijn voor rampspoed, of ze bewonderen God omdat Hij hoog en machtig is – maar hun eerbied en bewondering bevat geen liefde of echt verlangen. Ze zoeken in hun ervaringen naar de details van de waarheid of naar wat onbelangrijke mysteries. De meeste mensen zijn volgers, ze vissen in duistere wateren, alleen om zegeningen te ontvangen; ze zoeken de waarheid niet, noch gehoorzamen ze God werkelijk om Gods zegen te ontvangen. Het leven van ieders geloof in God is zinloos, het is waardeloos, en daarin zijn hun persoonlijke overwegingen en bezigheden; ze geloven niet in God om God lief te hebben, maar om gezegend te worden. Veel mensen handelen naar eigen goeddunken, ze doen maar wat ze willen en overwegen nooit de belangen van God, of dat wat ze doen in overeenstemming is met de wil van God. Zulke mensen kunnen niet een werkelijk geloof bereiken, laat staan de liefde van God. De mens moet niet alleen in het wezen van God geloven, maar het bovendien liefhebben. Maar velen van degenen die in God geloven, zijn niet in staat om dit 'geheim' te ontdekken. Mensen durven niet van God te houden en proberen Hem ook niet lief te hebben. Ze hebben nooit ontdekt dat er zo veel is dat beminnelijk is aan God, ze hebben nooit ontdekt dat God de God is die de mens liefheeft en dat Hij de God is die voor de mens is om van te houden. De liefelijkheid van

God is uitgedrukt in Zijn werk: alleen wanneer ze Zijn werk ervaren, kunnen mensen Zijn liefelijkheid ontdekken, alleen in hun werkelijke ervaringen kunnen ze de liefelijkheid van God waarderen en zonder het in het echte leven waar te nemen, kan niemand Gods liefelijkheid ontdekken. Er is zoveel aan God om van te houden, maar mensen zijn niet in staat om het te ontdekken als ze niet met Hem omgaan. Dat wil zeggen, als God geen vlees geworden was dan zouden mensen niet in staat zijn om daadwerkelijk met Hem om te gaan, en als ze niet in staat waren om daadwerkelijk met Hem om te gaan zouden ze ook niet in staat zijn om Zijn werk te ervaren – en dus zou hun liefde voor God besmet zijn met een heleboel leugens en verzinsels. Hun liefde voor de God in de hemel is niet zo echt als hun liefde voor de God op aarde, want de kennis van mensen van God in de hemel is gebaseerd op hun verbeelding, in plaats van wat ze met hun eigen ogen hebben gezien en wat ze persoonlijk hebben ervaren. Wanneer God naar de aarde komt, zijn de mensen in staat om Zijn werkelijke daden en Zijn liefelijkheid te aanschouwen en zij kunnen alles zien van Zijn praktische en normale gezindheid, die duizenden keren meer echt is dan de kennis van de God in de hemel. Ongeacht hoeveel mensen de God in de hemel liefhebben, er is niets echts aan deze liefde en het zit vol menselijke ideeën. Ongeacht hoe klein hun liefde voor de God op aarde is, deze liefde is echt; zelfs als er maar een beetje van is, is het nog steeds echt. God zorgt ervoor dat mensen Hem leren kennen door werkelijk werk en door deze kennis verkrijgt Hij hun liefde. Het is als met Petrus: als hij niet met Jezus had geleefd, zou het onmogelijk voor hem zijn geweest om Jezus te vereren. Zo was ook zijn loyaliteit aan Jezus gebaseerd op zijn omgang met Jezus. Om de mens van Hem te laten houden, is God te midden van de mensen gekomen en leeft Hij samen met de mens en alles wat Hij de mens laat zien en ervaren is de realiteit van God.

uit 'Zij die God liefhebben zullen voor altijd in Zijn licht leven' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 500

God maakt gebruik van de realiteit en de benadering van feiten om mensen te vervolmaken; Gods woorden vervullen een deel van Zijn vervolmaking van mensen. Dit is het werk van begeleiding en het openen van de weg. Dat wil zeggen, in Gods woorden moet je het pad van beoefening vinden en moet je de kennis van visies vinden. Door deze dingen te begrijpen, zullen mensen een pad en visies hebben terwijl ze feitelijk beoefenen en in staat zijn om verlicht te worden door Gods woorden, ze zullen kunnen begrijpen dat deze dingen van God komen en in staat zijn om veel te onderscheiden. Na het begrijpen moeten ze onmiddellijk deze realiteit binnengaan en Gods woorden gebruiken om God tevreden te stellen in hun werkelijke leven. God zal je in alle dingen leiden en je een pad van beoefening geven en je laten voelen dat God zo liefelijk is en je toestaan te zien dat elke stap van Gods werk in jou er is om je te vervolmaken.

Als je Gods liefde wilt zien, als je Gods liefde echt wilt ervaren, dan moet je diep in de realiteit gaan, moet je diep in het echte leven gaan en inzien dat alles wat God doet liefde is en redding en om te zorgen dat mensen hetgeen wat onrein is achterlaten en om de dingen in hun binnenste, die niet in staat zijn om Gods wil te bevredigen, te louteren. God gebruikt woorden om de mensen te voorzien, terwijl Hij ook omgevingen in het werkelijke leven creëert die de mensen laten ervaren en als de mensen veel van Gods woorden eten en drinken, als ze die werkelijk in praktijk brengen, dan kunnen ze alle moeilijkheden in hun leven oplossen door veel woorden van God te gebruiken. Dat wil zeggen, je moet de woorden van God hebben om diep in de realiteit te gaan; als je de woorden van God niet eet en drinkt en zonder werk van God bent, dan zul je geen pad in het werkelijke leven hebben. Als je de woorden van God nooit eet of drinkt, dan zal je verbijsterd zijn als jou iets overkomt. Je weet alleen maar dat je van God moet houden, maar je bent niet in staat om te onderscheiden en hebt geen pad van beoefening; je bent vertroebeld en verward en soms geloof je zelfs dat je God tevreden stelt door het bevredigen van het vlees – dit is allemaal het gevolg van het niet eten en drinken van Gods woorden. Dat wil zeggen, als je de hulp van Gods woorden niet hebt en alleen maar rondtast in de realiteit, dan ben je fundamenteel niet in staat het pad van beoefening te vinden. Zulke mensen begrijpen gewoon niet wat het betekent om in God te geloven en nog minder begrijpen ze wat het betekent om God lief te hebben. Als je, gebruikmakend van de verlichting en begeleiding van Gods woorden, vaak bidt en onderzoek doet en zoekt, waardoor je ontdekt wat je in praktijk zou moeten brengen, gelegenheden voor het werk van de Heilige Geest vindt, echt samen met God werkt en je niet vertroebeld en verward bent, dan zul je in het echte leven een pad hebben en God echt tevreden stellen. Als je God tevreden hebt gesteld, zal de leiding van God binnenin je zijn en zul je bijzonder gezegend zijn door God, wat je een gevoel van vreugde zal geven: je zult je vooral vereerd voelen dat je God tevreden hebt gesteld, je zult je vooral helder voelen van binnen en in je hart zul je helder en vreedzaam zijn, je geweten zal worden getroost en vrij van beschuldigingen zijn en je zult je van binnen prettig voelen als je je broeders en zusters ziet. Dit is wat het betekent om Gods liefde te genieten en alleen dit is werkelijk genieten van God. Het genieten, door de mensen, van Gods liefde wordt verkregen door het ervaren: door ontberingen te ervaren en door het ervaren van het in praktijk brengen van de waarheid, verkrijgen zij Gods zegeningen. Als je alleen maar zegt dat God echt van je houdt, dat God een zware prijs heeft betaald in mensen, dat Hij geduldig en vriendelijk zoveel woorden heeft gesproken en altijd mensen redt, dan is jouw uiting van deze woorden slechts één kant van het genieten van God. Maar een grotere vreugde – echte vreugde – zou zijn dat mensen de waarheid in hun werkelijke leven in praktijk te brengen, waarna ze vreedzaam en helder in hun hart zullen zijn, ze zullen zich innerlijk zo ontroerd voelen en dat God zo lieflijk is. Je zult het gevoel hebben dat de prijs die je hebt betaald zo de moeite waard is. Als je een hoge prijs hebt betaald betreffende je

inspanningen, zul je bijzonder helder van binnen zijn: je zult het gevoel hebben dat je Gods liefde echt ervaart en begrijpen dat God het reddingswerk onder de mensen gedaan heeft, dat Hij de mensen loutert om hen puur te maken en dat God mensen beproeft om te testen of ze echt van Hem houden. Als je de waarheid steeds op deze manier in praktijk brengt, dan zul je geleidelijk een duidelijke kennis van veel van Gods werk ontwikkelen en gedurende die tijd zul je steeds het gevoel hebben dat Gods woorden zo helder als kristal zijn voor je. Als je veel waarheden duidelijk kunt begrijpen, zul je voelen dat alle zaken gemakkelijk in praktijk te brengen zijn, dat je dit probleem kunt overwinnen en die verleiding kunt weerstaan en je zult zien dat niets een probleem voor je is, waardoor je heel los en bevrijd wordt. Op dat moment zul je genieten van Gods liefde en Gods ware liefde zal tot je zijn gekomen. God zegent hen die visies hebben, die de waarheid hebben, die kennis hebben en die echt van Hem houden. Als mensen Gods liefde willen aanschouwen, dan moeten ze de waarheid in praktijk brengen in het werkelijke leven, dan moeten ze bereid zijn om pijn te verdragen en verzaken waar ze van houden om God tevreden te stellen en ondanks de tranen in hun ogen moeten ze toch in staat zijn om Gods hart tevreden te stellen. Op deze manier zal God je zeker zegenen en als je moeilijkheden zoals deze doorstaat, zal het worden gevolgd door het werk van de Heilige Geest. Door het werkelijke leven en door het ervaren van Gods woorden, zijn mensen in staat Gods liefelijkheid te zien en alleen als ze Gods liefde hebben geproefd, kunnen ze werkelijk van Hem houden.

uit 'Zij die God liefhebben zullen voor altijd in Zijn licht leven' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 501

Hoe meer je de waarheid in praktijk brengt, des te meer je de waarheid bezit; hoe meer je de waarheid in praktijk brengt, des te meer je Gods liefde bezit; en hoe meer je de waarheid in praktijk brengt, des te meer je door God gezegend wordt. Als je altijd op deze manier beoefent, zul je geleidelijk Gods liefde in je zien, net zoals Petrus God leerde kennen: Petrus zei dat God niet alleen de wijsheid heeft om de hemelen en de aarde en alle dingen te scheppen, maar dat Hij ook de wijsheid heeft om daadwerkelijk werk te doen in mensen. Petrus zei dat Hij niet alleen de liefde van mensen waardig is vanwege Zijn schepping van de hemelen en de aarde en alle dingen, maar bovendien vanwege Zijn vermogen om de mens te scheppen, de mens te redden, de mens te vervolmaken en Zijn liefde na te laten aan de mens. Zo zei Petrus ook dat er in Hem veel is dat de liefde van de mens waardig is. Petrus zei tegen Jezus: "Is het scheppen van de hemelen en de aarde en alle dingen de enige reden dat u de liefde van de mens verdient? Er is meer in u dat beminnelijk is, u handelt en beweegt zich in het werkelijke leven, uw Geest raakt mij van binnen, u disciplineert mij, u roept mij tot de orde – deze dingen zijn nog meer de liefde van mensen waardig." Als je Gods liefde wilt zien en ervaren, dan moet je in het werkelijke leven

verkennen en zoeken en moet je bereid zijn om je eigen vlees opzij te zetten. Je moet deze beslissing nemen. Je moet iemand met vastberadenheid zijn, die in staat is om God in alle dingen tevreden te stellen, zonder lui te zijn, of de pleziertjes van het vlees te begeren, niet leven voor het vlees, maar leven voor God. Er kunnen momenten zijn wanneer je God niet tevreden stelt. Dat komt omdat je Gods wil niet begrijpt; de volgende keer, ook al kost het je meer moeite, moet je Hem tevreden stellen en moet je niet het vlees bevredigen. Wanneer je op deze manier ervaart zul je God hebben leren kennen. Je zult inzien dat God de hemelen en de aarde en alle dingen kon schapen, dat Hij vlees geworden is, zodat mensen Hem echt en daadwerkelijk kunnen zien en echt en daadwerkelijk met Hem kunnen omgaan, inzien dat Hij in staat is om te midden van de mensen te wandelen, dat Zijn Geest mensen kan vervolmaken in het werkelijke leven, zodat ze Zijn liefelijkheid kunnen zien en Zijn discipline, Zijn kastijding en Zijn zegeningen kunnen ervaren. Als je altijd op deze manier ervaart, zul je in het werkelijke leven onafscheidelijk van God zijn en als op een dag je relatie met God ophoudt normaal te zijn, zul je in staat zijn om berispingen te ondergaan en om spijt te voelen. Wanneer je een normale relatie met God hebt, zul je God nooit willen verlaten en als God op een dag zegt dat Hij je zal verlaten, zul je bang zijn en zul je zeggen dat je liever zou sterven dan door God te worden verlaten. Zodra je deze emoties hebt, zul je voelen dat je niet in staat bent om God te verlaten en op deze manier zul je een fundament hebben en Gods liefde werkelijk genieten.

uit 'Zij die God liefhebben zullen voor altijd in Zijn licht leven' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 502

Mensen spreken er vaak over om God hun leven te laten zijn, maar moeten dat tot dan toe nog ervaren. Je zegt alleen maar dat God je leven is, dat Hij je elke dag begeleidt, dat je elke dag zijn woorden eet en drinkt en dat je elke dag tot Hem bidt en dat Hij daarom je leven is geworden. De kennis van hen die dit zeggen is zo oppervlakkig. Bij veel mensen is er geen fundament; Gods woorden zijn in hen geplant, maar ze moeten nog ontkiemen, laat staan dat ze vrucht dragen. In welke mate heb je vandaag de dag ervaren? Pas nu, nadat God je heeft gedwongen om zover te komen, heb je het gevoel dat je God niet kunt verlaten. Wanneer je, op een dag, tot een bepaald punt hebt ervaren en God zou je laten vertrekken, dan zou je dat niet kunnen. Je zult altijd het gevoel hebben dat je niet zonder God binnen in je kan bestaan; je kunt zonder echtgenoot, echtgenote of kinderen, zonder familie, zonder moeder of vader, zonder vleeselijk genot zijn, maar niet zonder God. Zonder God zijn is alsof je je leven verliest, je zult niet in staat zijn om zonder God te leven. Wanneer je tot op dit punt hebt ervaren, zul je het doel hebben bereikt betreffende je geloof in God en op deze manier zal God je leven zijn geworden, Hij zal het fundament van je bestaan zijn geworden en je zult God nooit meer kunnen verlaten.

Wanneer je tot dit punt hebt ervaren, zul je Gods liefde echt hebben genoten, zal je relatie met God zo dichtbij zijn, zal God je leven zijn, je liefde en op dat moment zul je tot God bidden en zeggen: “O God! Ik kan u niet verlaten, u bent mijn leven, ik kan zonder al het andere – maar zonder u kan ik niet blijven leven.” Dit is de ware gestalte van de mensen; het is het werkelijke leven. Sommige mensen zijn gedwongen om zover te komen als vandaag de dag: ze moeten doorgaan of ze willen of niet, en ze hebben altijd het gevoel dat ze zich tussen wal en schip bevinden. Je moet op zodanige wijze ervaren dat God je leven is, zodanig dat als God van je hart weggenomen zou worden, het zou zijn alsof je je leven verliest; God moet je leven zijn en je moet Hem niet kunnen verlaten. Op deze manier zul je God echt ervaren hebben en op dat moment, wanneer je God liefhebt, zul je echt God liefhebben en zal het een unieke, pure liefde zijn. Op een dag wanneer je ervaringen zo zijn dat je leven een bepaald punt heeft bereikt, wanneer je tot God bidt en de woorden van God eet en drinkt, zul je God binnen in jou niet kunnen verlaten en zul je Hem ook niet kunnen vergeten, zelfs als je dat zou willen. God zal je leven zijn geworden; je kunt de wereld vergeten, je kunt je vrouw, man of kinderen vergeten, maar je zult moeite hebben om God te vergeten – dat is onmogelijk, dit is je ware leven en je ware liefde voor God. Wanneer de liefde van mensen tot God een bepaald punt heeft bereikt, is er niets waarvoor hun liefde gelijk is aan hun liefde voor God; hun liefde voor God komt op de eerste plaats. Op deze manier kun je al het andere opgeven en bereid zijn om al het aanpakken en het snoeien van God te accepteren. Als je een liefde voor God hebt bereikt die al het andere overtreft, zul je in de realiteit leven en in Gods liefde.

uit ‘Zij die God liefhebben zullen voor altijd in Zijn licht leven’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Dagelijkse woorden van God Fragment 503

Zodra God het leven in de mensen wordt, zijn ze niet langer in staat om God te verlaten. Is dit niet de daad van God? Er is geen groter getuigenis! God heeft tot op een zeker punt gewerkt; Hij heeft gezegd dat mensen dienst moesten doen en getuigtigd moesten worden of sterven en mensen hebben zich toch niet teruggetrokken, wat aantoont dat ze door God zijn overwonnen. Mensen die de waarheid hebben zijn degenen die in hun werkelijke ervaringen standvastig zijn in hun getuigenis, standvastig zijn in hun positie, aan de kant van God staan, zonder zich ooit terug te trekken en die een normale relatie kunnen hebben met mensen die van God houden, die als er wat met hen gebeurt, in staat zijn om God volledig te gehoorzamen en God tot de dood kunnen gehoorzamen. Je beoefening en openbaringen in het werkelijke leven zijn de getuigenis van God, zij zijn de naleving van de mens en de getuigenis van God en dit is echt genieten van de liefde van God ; wanneer je tot op dit punt hebt ervaren, zal het gepaste effect zijn bereikt. Je bent bezeten van daadwerkelijke naleving en alles wat je doet wordt met bewondering door anderen

bekeken. Je kleding en je uiterlijk zijn onopvallend, maar je leeft een leven van uiterste vroomheid en wanneer je de woorden van God communiceert, word je door hem geleid en verlicht. Je bent in staat om Gods wil uit te spreken door je woorden, de realiteit te communiceren en je begrijpt veel over het dienen in de geest. Je bent openhartig in je spraak, je bent fatsoenlijk en oprecht, niet confronterend en beleefd, in staat om Gods regelingen te gehoorzamen en standvastig te blijven in je getuigenis wanneer dingen je overkomen en je bent kalm en beheerst, ongeacht waar je mee te maken hebt. Dit soort persoon heeft echt Gods liefde gezien. Sommige mensen zijn nog jong, maar ze gedragen zich als iemand van middelbare leeftijd; ze zijn volwassen, bezeten van de waarheid en worden bewonderd door anderen – en dit zijn de mensen die getuigenis hebben en de manifestatie van God zijn. Dat wil zeggen, wanneer ze tot op een zeker punt hebben ervaren, zullen ze van binnen een inzicht hebben in God, en zo zal hun externe gezindheid zich ook stabiliseren. Veel mensen brengen de waarheid niet in praktijk en zijn niet standvastig in hun getuigenis. In zulke mensen is er geen liefde van de kant van God, of een getuigenis van God en dit zijn de mensen die het meest door God worden veracht. Ze lezen de woorden van God tijdens de bijeenkomsten, maar wat ze uitleven is Satan, en dit komt neer op het onteren van God, het belasteren van God en het lasteren van God. Bij zulke mensen is geen spoor van Gods liefde, en ze beschikken totaal niet over het werk van de Heilige Geest. Dus representeren de woorden en acties van mensen Satan. Als je hart altijd in vrede is voor God en je altijd aandacht schenkt aan de mensen en dingen om je heen en wat er om je heen gebeurt en als je je bewust bent van Gods last en altijd een hart hebt dat God vereert, dan zal God je vaak van binnen verlichten. In de kerk zijn er mensen die ‘opzichter’ zijn, die specifiek de tekortkomingen van anderen in de gaten houden, en deze vervolgens kopiëren en trachten te evenaren. Ze zijn niet in staat om onderscheid te maken, ze haten de zonde niet en verafschuwen en walgen niet van de dingen van Satan. Zulke mensen zijn vervuld van de dingen van Satan en zij zullen uiteindelijk volkomen door God verlaten worden. Je hart zou altijd eerbiedig moeten zijn voor God, je moet gematigd zijn in je woorden en daden en je nooit verzetten tegen God of Hem boos maken. Je moet nooit toestaan dat Gods werk in jou voor niets is geweest, of toestaan dat alle ontberingen die je hebt doorstaan en alles wat je in praktijk hebt gebracht, teniet wordt gedaan. Je moet bereid zijn harder te werken en God meer lief te hebben op het pad dat voor je ligt. Dit zijn de mensen die een visie als hun fundament hebben. Dit zijn de mensen die vooruitgang zoeken.

uit ‘Zij die God liefhebben zullen voor altijd in Zijn licht leven’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Dagelijkse woorden van God Fragment 504

Als mensen in God geloven en Gods woorden ervaren, met een hart dat God vereert, dan is

in zulke mensen Gods redding zichtbaar en Gods liefde. Deze mensen kunnen getuigen van God, ze leven de waarheid uit en waar ze van getuigen is ook de waarheid, wat God is en Gods gezindheid, en ze leven te midden van Gods liefde en hebben Gods liefde gezien. Als mensen God willen liefhebben, moeten ze Gods liefelijkheid proeven en Gods liefelijkheid zien; alleen dan kan er een hart in hen worden opgewekt dat God liefheeft, een hart dat bereid is zich loyaal aan God te besteden. God laat mensen niet van Hem houden door middel van woorden en uitdrukkingen, of hun verbeelding en Hij dwingt mensen niet om Hem lief te hebben. In plaats daarvan laat Hij hen van Hem houden uit hun eigen wil en Hij laat hen Zijn liefelijkheid zien in Zijn werk en uitingen, waarna de liefde van God in hen wordt megedragen. Alleen op deze manier kunnen mensen echt getuigen van God. Het is niet zo, dat mensen van God houden omdat ze daartoe door anderen zijn aangespoord en het is ook geen kortstondige emotionele impuls. Ze houden van God omdat ze Zijn liefelijkheid hebben gezien, ze hebben gezien dat er zo veel van Hem is dat de liefde van mensen waardig is, omdat ze Gods redding, wijsheid en wonderbaarlijke daden hebben gezien – en als gevolg daarvan prijzen ze God waarlijk en verlangen echt naar Hem en is er zo'n passie in hen opgewekt dat ze niet zouden kunnen overleven zonder God te winnen. De reden waarom zij die echt van God getuigen in staat zijn om een klinkende getuigenis van Hem te geven, is omdat hun getuigenis op het fundament staat van de ware kennis en het ware verlangen naar God. Het is niet volgens een emotionele impuls, maar volgens de kennis van God en Zijn gezindheid. Omdat ze God hebben leren kennen, hebben ze het gevoel dat ze zeker van God moeten getuigen en dat ze iedereen die naar God verlangt, God moeten laten leren kennen en hen bewust moeten laten zijn van Gods liefelijkheid en Zijn werkelijkheid. Net als de liefde van mensen voor God is hun getuigenis spontaan, het is echt en heeft werkelijke betekenis en waarde. Het is niet passief of hol en zonder betekenis. De reden waarom alleen degenen die echt van God houden de meeste waarde en betekenis in hun leven hebben en alleen zij echt in God geloven, is omdat deze mensen in Gods licht leven, ze in staat zijn te leven voor Gods werk en management. Ze leven niet in de duisternis, maar leven in het licht; ze leven geen zinloze levens, maar levens die gezegend zijn door God. Alleen zij die van God houden, kunnen van God getuigen, alleen zij zijn Gods getuigen, alleen zij zijn door God gezegend en alleen zij zijn in staat Gods beloften te ontvangen. Degenen die God liefhebben zijn Gods vertrouwelingen, zij zijn de mensen die door God geliefd zijn en zij kunnen samen met God zegeningen genieten. Alleen mensen zoals deze zullen tot in eeuwigheid leven, en alleen zij zullen voor altijd leven onder Gods zorg en bescherming. God is om lief te hebben voor mensen en Hij is de liefde van alle mensen waardig, maar niet alle mensen zijn in staat God lief te hebben en niet alle mensen kunnen van God getuigen en met God de macht behouden. Omdat zij in staat zijn om van God te getuigen en al hun inspanningen aan Gods werk te wijden, kunnen zij die echt van God houden overal onder de hemelen rondlopen zonder dat iemand tegen hen durft

op te staan en zij kunnen de macht op aarde uitoefenen en over alle mensen van God heersen. Deze mensen zijn samengekomen van over de hele wereld, ze spreken verschillende talen en hebben verschillende huidskleuren, maar hun bestaan heeft dezelfde betekenis, ze hebben allemaal een hart dat God liefheeft, ze geven allemaal dezelfde getuigenis en hebben hetzelfde voornemen en dezelfde wens. Degenen die van God houden kunnen vrij rondlopen over de hele wereld, zij die van God getuigen kunnen door het hele heelal reizen. Deze mensen zijn geliefd door God, ze zijn gezegend door God en ze zullen voor altijd in Zijn licht leven.

uit 'Zij die God liefhebben zullen voor altijd in Zijn licht leven' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 505

Hoeveel heb jij God vandaag gewoon lief? En hoeveel precies weet je gewoon van alles wat God in je heeft gedaan? Dit zijn de dingen die je moet leren. Wanneer God op aarde aankomt, is alles wat Hij in de mens doet en de mens laat zien, om reden dat de mens Hem zal liefhebben en Hem werkelijk zal kennen. Dat de mens in staat is om voor God te lijden en in staat is geweest om zover te komen, is in één opzicht, omwille van de liefde van God en in een ander opzicht vanwege Gods redding; bovendien, is het vanwege het werk van oordeel en tuchtiging dat God in de mens heeft uitgevoerd. Als jullie zonder het oordeel, de tuchtiging en de beproevingen van God zijn en als God jullie niet heeft laten lijden, dan houden jullie, om eerlijk te zijn, niet echt van God. Hoe groter Gods werk in de mens en hoe groter het lijden van de mens is, hoe meer het kan aantonen hoe zinvol Gods werk is en hoe meer het hart van de mens in staat is om echt van God te houden. Hoe leer je hoe je God liefhebt? Zonder pijniging en loutering, zonder pijnlijke beproevingen – en als bovendien, alles wat God aan de mens gaf gratie, liefde en genade was – zou je dan in staat zijn om de ware liefde voor God te verkrijgen? Aan de ene kant leert de mens tijdens zijn beproevingen zijn tekortkomingen kennen en ziet hij dat hij onbetekenend, verachtelijk en nederig is, dat hij niets heeft en niets is; aan de andere kant creëert God tijdens Zijn beproevingen verschillende omgevingen voor de mens die de mens beter in staat stellen om de liefelijkheid van God te ervaren. Hoewel de pijn groot en soms onoverkomelijk is en het zelfs het niveau bereikt van verpletterend verdriet, ziet de mens, na dit ervaren te hebben, hoe liefdevol Gods werk in hem is en alleen op deze basis is de ware liefde voor God in de mens geboren. Vandaag de dag ziet de mens dat hij slechts met de genade, liefde en barmhartigheid van God, niet in staat is om zichzelf echt te kennen en nog minder in staat is om het wezen van de mens te kennen. Alleen door zowel de loutering als het oordeel van God, kan de mens tijdens zo'n loutering zijn tekortkomingen kennen en weten dat hij niets heeft. De liefde van de mens voor God is dus gebouwd op het fundament van de loutering en het oordeel van God. Als je alleen geniet van de genade van God, met een vreedzaam gezinsleven of materiële zegeningen,

dan heb je God niet gewonnen en kan je geloof in God niet als succesvol worden beschouwd. God heeft reeds één fase van het werk van genade in het vlees uitgevoerd en heeft reeds materiële zegeningen aan de mens gegeven, maar de mens kan niet slechts alleen met genade, liefde en barmhartigheid vervolmaakt worden. In de ervaringen van de mens ontmoet hij een deel van Gods liefde en ziet de liefde en genade van God, maar toch na dit gedurende een tijdsbestek ervaren te hebben, ziet hij dat Gods genade en Zijn liefde en barmhartigheid, niet in staat zijn om de mens te vervolmaken en niet in staat zijn om dat te onthullen wat verdorven is in de mens, noch zijn ze in staat om de mens te bevrijden van zijn verdorven gezindheid, of zijn liefde en geloof te vervolmaken. Gods werk van genade was het werk van één periode en men kan niet afgaan op het genieten van Gods genade om zodoende God te kennen.

uit 'Alleen door pijnlijke beproevingen te ervaren, kun je de liefelijkheid van God kennen' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 506

Tegenwoordig hebben de meeste mensen die kennis niet. Ze geloven dat het lijden zonder waarde is, ze worden verworpen door de wereld, hun leven thuis is in moeilijkheden, ze zijn niet geliefd door God en hun vooruitzichten zijn somber. Het lijden van sommige mensen bereikt een hoogtepunt en hun gedachten keren zich tot de dood. Dit is niet de ware liefde voor God. Zulke mensen zijn lafaards, ze hebben geen doorzettingsvermogen, ze zijn zwak en machteloos! God verlangt ernaar dat de mens Hem liefheeft, maar hoe meer men van Hem houdt, hoe groter het lijden van de mens is en hoe meer men van Hem houdt, hoe zwaarder de beproevingen van de mens zijn. Als je van Hem houdt zal elke vorm van lijden je overkomen en als je dat niet doet, dan zal misschien alles voor je soepel verlopen en zal alles vredig om je heen zijn. Wanneer je van God houdt, zul je voelen dat er veel om je heen onoverkomelijk is en omdat je gestalte te klein is, zul je gelouterd worden. Bovendien ben je niet in staat om God tevreden te stellen en je zult altijd het gevoel hebben dat Gods wil te verheven is, dat het buiten het bereik van de mens ligt. Vanwege dit alles zul je worden gelouterd. Omdat er veel zwakheid in je is en veel dat niet in staat is om de wil van God te bevredigen, zul je van binnen gelouterd worden. Toch moeten jullie duidelijk zien dat zuivering alleen wordt bereikt door loutering. Dus, moeten jullie tijdens deze laatste dagen een getuigenis aan God afleggen. Ongeacht hoe groot jullie lijden is, moeten jullie tot het uiterste einde toe doorgaan en zelfs bij jullie laatste ademhaling, moeten jullie nog steeds trouw zijn aan God en aan de genade van God; alleen dit is God echt liefhebben en alleen dit is de sterke en klinkende getuigenis. Wanneer Satan je verleidt, zou je moeten zeggen: "Mijn hart behoort God toe en God heeft me al gewonnen. Ik kan u niet tevreden stellen – ik moet alles inzetten om God tevreden te stellen." Hoe meer je God tevreden stelt, hoe meer God je zegent. Eveneens zul je ook geloof en vastberadenheid hebben naarmate de kracht van je liefde voor

God groter is en zul je voelen dat niets waardevoller of betekenisvoller is dan een leven dat besteed is aan het liefhebben van God. Men kan zeggen dat de mens alleen maar God hoeft lief te hebben om zonder verdriet te zijn. Er zijn echter tijden dat je vlees zwak is en je omringd wordt door vele echte problemen. Gedurende deze tijden zul je echt vertrouwen op God en in je geest zul je worden getroost en zul je zekerheid voelen en voelen dat je iets hebt waarop je kunt vertrouwen. Op deze manier zul je in staat zijn om vele situaties te overwinnen en zul je dus niet klagen over God vanwege de angst waaraan je lijdt. Je zult willen zingen, dansen en bidden, samenkomen en communiceren, om aan God te denken en je zult voelen dat alle mensen, zaken en dingen om je heen die door God zijn georganiseerd passend zijn. Als je niet van God houdt zal alles waar je naar kijkt je irriteren, niets zal plezierig zijn in je ogen. In je geest zul je niet vrij zijn maar onderdrukt, je hart zal altijd klagen over God en je zult altijd het gevoel hebben dat je zoveel kwelling ondergaat en dat het zo onrechtvaardig is. Als je niet geluk najaagt, maar nastreeft om God tevreden te stellen en niet te worden beschuldigd door Satan, dan zal een dergelijke navolging je grote kracht geven om God lief te hebben. De mens is in staat om alles uit te voeren wat door God wordt uitgesproken en alles wat hij doet is in staat om God tevreden te stellen. Dit is wat het betekent om met realiteit vervuld te zijn. Het streven naar de tevredenheid van God, is de liefde van God gebruiken om Zijn woorden in praktijk te brengen, ongeacht de tijd – zelfs als anderen zonder kracht zijn – is er binnen in jou nog steeds een hart dat God liefheeft, dat diep smacht naar God en God mist. Dit is een ware gestalte. Hoe groot je gestalte is, hangt af van hoe geweldig je liefde voor God is, of je in staat bent om standvastig te zijn wanneer je getest wordt, of je zwak bent wanneer een bepaalde situatie op je afkomt en of je bij je standpunt kunt blijven wanneer je broeders en zusters je afwijzen. Als de komende feiten zich voordoen, zullen ze aantonen hoe jouw liefde voor God eruit ziet. Veel van Gods werk laat zien dat God echt van de mens houdt, het is gewoon zo, dat de ogen van de menselijke geest nog volledig geopend moeten worden en hij niet in staat is, om veel van het werk van God, de wil van God en de vele dingen van God die heerlijk zijn, te doorzien. De mens heeft te weinig ware liefde voor God. Je hebt al die tijd in God geloofd en heden heeft God alle middelen om te ontsnappen afgesneden. Realistisch gesproken heb je geen andere keuze dan het juiste pad te nemen, het juiste pad waarop je bent geleid door het harde oordeel en de opperste redding van God. Pas na het ervaren van ontbering en loutering weet de mens dat God liefelijk is. Tot op de dag van vandaag kan door opgedane ervaringen worden gezegd dat de mens een deel van Gods liefelijkheid heeft leren kennen, maar dit is nog steeds niet genoeg, omdat de mens zoveel tekort schiet. Hij moet meer van Gods wonderbaarlijke werk ervaren en meer van al de loutering door het lijden dat door God is uiteengezet. Alleen dan kan de levensgezindheid van de mens worden veranderd.

Dagelijkse woorden van God Fragment 507

Jullie zitten allemaal middenin beproeving en loutering. Hoe moet je tijdens loutering van God houden? Na het ervaren van loutering, kunnen mensen ware lof aan God brengen en tijdens de loutering kunnen ze zien dat ze aanzienlijk tekortschieten. Hoe groter je loutering, hoe meer je in staat bent om afstand te doen van het vlees; hoe groter hun loutering, hoe meer mensen van God houden. Dit is wat jullie zouden moeten begrijpen. Waarom moeten mensen worden gelouterd? Welk effect wordt ermee beoogd? Wat is de betekenis van Gods werk van loutering in de mens? Als je echt God zoekt en je tot op een bepaald punt Zijn loutering hebt ervaren, zul je voelen dat het zeer goed is en van het grootste belang. Hoe moet de mens God liefhebben tijdens de loutering? Door vastberadenheid aan te wenden om God lief te hebben om Zijn loutering te accepteren: tijdens loutering word je van binnen gekweld, alsof een mes in je hart wordt omgedraaid, en toch ben je bereid God tevreden te stellen met je hart, dat van Hem houdt, en je bent niet gericht op de zorg voor het vlees. Dit is wat bedoeld wordt met het praktiseren van de liefde voor God. Het doet pijn van binnen en je lijden heeft een bepaald punt bereikt, toch ben je nog steeds bereid om voor God te verschijnen en te bidden met de woorden: “O God! Ik kan u niet verlaten. Hoewel er duisternis in mij is, wens ik u tevreden te stellen; u kent mijn hart en ik zou willen dat u meer van uw liefde in mij investeert.” Dit is praktiseren tijdens loutering. Als je de liefde voor God als fundament gebruikt, kan loutering je dichterbij God brengen en je intiemer maken met God. Omdat je in God gelooft, moet je je hart aan God overdragen. Als je je hart opoffert en neerlegt voor God, dan zal het tijdens je loutering onmogelijk zijn om God te verloochenen of God te verlaten. Op deze manier zal je relatie met God steeds hechter worden en steeds normaler en je communicatie met God zal steeds frequenter worden. Als je altijd op deze manier praktiseert, dan zul je meer tijd in Gods licht doorbrengen en meer tijd onder de leiding van Zijn woorden. Er zullen ook meer en meer veranderingen in je gezindheid optreden en je kennis zal van dag tot dag toenemen. Wanneer de dag komt dat Gods beproevingen jou plotseling overkomen, zul je niet alleen aan Gods zijde kunnen staan, maar ook in staat zijn om een getuigenis van God af te leggen. In die tijd zul je zijn zoals Job en Petrus. Als je van God hebt getuigd, zul je Hem echt liefhebben en je leven graag voor Hem neerleggen; je zult Gods getuige zijn en iemand die geliefd is door God. Liefde die loutering heeft ervaren, is sterk en niet zwak. Het maakt niet uit wanneer of hoe God je onderwerpt aan Zijn beproevingen, je bent in staat om je zorgen over of je leeft of sterft los te laten, om alles van harte opzij te zetten voor God en om alles blijmoedig te doorstaan voor God – en daardoor zal je liefde zuiver zijn en jouw geloof echt. Alleen dan zul je iemand zijn die echt door God wordt bemind en die echt door God volmaakt is gemaakt.

Dagelijkse woorden van God Fragment 508

Als mensen onder de invloed van Satan raken, hebben ze geen liefde voor God in zich en zijn hun vorige visies, liefde en vastberadenheid verdwenen. Mensen hadden het gevoel dat ze moesten lijden voor God, maar vandaag de dag vinden ze het beschamend en blijven ze maar klagen. Dit is het werk van Satan; een teken dat de mens is komen te vallen onder het domein van Satan. Als je deze gesteldheid tegenkomt, moet je zo snel mogelijk bidden en die omkeren – dit zal je beschermen tegen aanvallen van Satan. Het is tijdens bittere loutering dat de mens het gemakkelijkst onder de invloed van Satan kan vallen, dus hoe moet je God liefhebben tijdens zo'n loutering? Je moet je wil oproepen, je hart voor God neerleggen en het laatste beetje van je tijd aan Hem toewijden. Ongeacht hoe God je loutert, zou je in staat moeten zijn om de waarheid in praktijk te brengen om Gods wil tevreden te stellen en je zou het op je moeten nemen om God te zoeken en naar communicatie te streven. Hoe passiever je bent, hoe negatiever je zult worden in tijden zoals deze, en hoe makkelijker het voor je zal zijn om terug te vallen. Wanneer het nodig is dat je je functie vervult en je, hoewel je die niet goed vervult, toch alles doet wat je kunt en je die doet met niets anders dan je liefde voor God, dan zijn, ongeacht wat anderen zeggen – of ze nu zeggen dat je het goed hebt gedaan, of dat je het slecht hebt gedaan – je bedoelingen correct en ben je niet zelfgenoegzaam, want je handelt ten behoeve van God. Wanneer anderen je verkeerd interpreteren, kun je tot God bidden en zeggen: “O God! Ik vraag niet dat anderen me tolereren of goed behandelen, noch dat ze me begrijpen of goedkeuren. Ik vraag alleen dat ik in staat mag zijn om u lief te hebben in mijn hart, dat ik op mijn gemak mag zijn in mijn hart en dat mijn geweten zuiver mag zijn. Ik vraag niet dat anderen me prijzen, of me hoog in aanzien houden; ik streef er alleen naar om u tevreden te stellen vanuit mijn hart. Ik vervul mijn rol door alles te doen wat ik kan en hoewel ik dwaas en stom ben, van klein kaliber en blind, weet ik dat u liefelijk bent en ben ik bereid om alles wat ik heb te wijden aan u.” Zodra je op deze manier bidt, komt je liefde voor God naar voren en voel je je veel opgeluchter in je hart. Dit is wat bedoeld wordt met het praktiseren van de liefde voor God. Terwijl je ervaart, zul je twee keer falen en één keer slagen, of anders vijf keer falen en twee keer slagen en door op deze manier te ervaren, zul je alleen door falen in staat zijn om de liefelijkheid van God te zien en te ontdekken wat er in jou ontbreekt. Wanneer je vervolgens dergelijke situaties tegenkomt, moet je jezelf waarschuwen, je pas inhouden en vaker bidden. Je zult geleidelijk het vermogen ontwikkelen om te triomferen in dergelijke situaties. Wanneer dat gebeurt, zijn je gebeden effectief geweest. Wanneer je ziet dat je deze keer succesvol bent geweest, zul je innerlijk verheugd zijn en wanneer je bidt, zul je in staat zijn om God te voelen en dat de tegenwoordigheid van de Heilige Geest je niet heeft verlaten – pas dan zul je weten hoe God werkt in jou. Praktiseren op deze

manier verschaft je een weg naar ervaren. Als je de waarheid niet in praktijk brengt, dan zul je zonder de aanwezigheid van de Heilige Geest in je zijn. Maar als je de waarheid in de praktijk brengt op momenten dat je dingen aantreft zoals ze zijn, dan zal, hoewel je inwendig pijn hebt, de Heilige Geest daarna met je zijn en zul je in staat zijn om de aanwezigheid van God te voelen wanneer je bidt en zul je de kracht hebben om de woorden van God te praktiseren en tijdens de communicatie met je broeders en zusters zal je geweten niet bezwaard zijn en zul je vrede voelen. Op deze manier zul je in staat zijn om aan het licht te brengen wat je hebt gedaan. Ongeacht wat anderen zeggen, zul je in staat zijn om een normale relatie met God te hebben, zul je niet beperkt worden door anderen, zul je boven alles uitstijgen – en hierin zul je laten zien dat jouw beoefening van Gods woorden effectief is geweest.

uit ‘Alleen door het ervaren van loutering kan de mens ware liefde bezitten’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Dagelijkse woorden van God Fragment 509

Hoe groter de loutering van God, hoe meer de harten van mensen in staat zijn God lief te hebben. De kwelling in hun hart is van nut voor hun leven, ze zijn meer in staat om vrede te hebben voor God, hun relatie met God is hechter en ze zijn beter in staat Gods allerhoogste liefde en Zijn allerhoogste redding te zien. Petrus ervaarde loutering honderden keren en Job onderging verscheidene beproevingen. Als jullie door God willen worden vervolmaakt, moeten jullie ook honderden keren loutering ondergaan; alleen als jullie door dit proces heen gaan en op deze stap vertrouwen, zullen jullie in staat zijn om Gods wil te behagen en door God te worden vervolmaakt. Loutering is het beste middel waardoor God mensen volmaakt maakt; alleen loutering en bittere beproevingen kunnen de ware liefde voor God in de harten van mensen naar boven brengen. Zonder ontbering missen mensen de ware liefde voor God; als ze niet binnenin getest worden, als ze niet echt onderworpen zijn aan loutering, dan zal hun hart altijd buiten rondzweven. Nadat je tot een bepaald punt bent gelouterd, zul je je eigen zwakheden en moeilijkheden zien, je zult zien hoeveel je mist en dat je niet in staat bent om de vele problemen die je tegenkomt te overwinnen en je zult zien hoe groot je ongehoorzaamheid is. Alleen tijdens beproevingen zijn mensen in staat om hun werkelijke gesteldheid echt te kennen; beproevingen maken mensen beter in staat om volmaakt te worden gemaakt.

Tijdens zijn leven heeft Petrus honderden malen loutering en veel pijnlijke beproevingen ondergaan. Deze loutering werd het fundament van zijn allerhoogste liefde voor God en werd de belangrijkste ervaring van zijn hele leven. Dat hij in staat was een allerhoogste liefde voor God te bezitten, was in zekere zin vanwege zijn vastbeslotenheid om God lief te hebben; maar nog belangrijker, het was vanwege de loutering en het lijden dat hij onderging. Dit lijden werd zijn gids op het pad van het liefhebben van God en het was wat voor hem het meest gedenkwaardig

was. Als mensen de pijn van loutering niet ondergaan als ze van God houden, dan is hun liefde vol onzuiverheden en hun eigen voorkeuren; liefde zoals deze zit vol met de ideeën van Satan en is fundamenteel niet in staat om Gods wil te behagen. De vastbeslotenheid om God lief te hebben is niet hetzelfde als God echt liefhebben. Zelfs als alles waar ze in hun hart aan denken omwille van het houden van God en het tevredenstellen van God is, en zelfs als hun gedachten volledig aan God gewijd lijken te zijn en gespeend zijn van alle menselijke ideeën, toch prijst of zegent Hij zulke gedachten niet, wanneer hun gedachten voor God gebracht worden. Zelfs als mensen alle waarheden volledig hebben begrepen – wanneer ze deze allemaal hebben leren kennen – kan dit niet als een teken van liefde voor God worden beschouwd, er kan niet gezegd worden dat deze mensen God werkelijk liefhebben. Ondanks dat ze veel waarheden hebben begrepen zonder loutering te ondergaan, zijn mensen niet in staat deze waarheden in praktijk te brengen; alleen tijdens loutering kunnen mensen de ware betekenis van deze waarheden begrijpen, alleen dan kunnen mensen zich oprecht de innerlijke betekenis ervan realiseren. Op dat moment, wanneer ze het opnieuw proberen, zijn ze in staat om de waarheden naar behoren in praktijk te brengen en in overeenstemming met Gods wil; dan zijn hun menselijke ideeën afgenomen, is hun menselijke verdorvenheid geslonken en zijn hun menselijke emoties verminderd. Pas op dat moment is hun praktiseren een ware manifestatie van de liefde voor God. Het effect van de waarheid van de liefde voor God wordt niet bereikt door gesproken kennis of mentale bereidheid, noch kan het worden bereikt door simpelweg die waarheid te begrijpen. Het vereist dat mensen een prijs betalen en dat ze tijdens hun loutering veel bitterheid ondergaan en alleen dan zal hun liefde puur worden en naar Gods eigen hart.

uit 'Alleen door het ervaren van loutering kan de mens ware liefde bezitten' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 510

Geconfronteerd met de gesteldheid van de mens en de houding van de mens ten opzichte van God, heeft God nieuw werk verricht, waardoor de mens zowel kennis van en gehoorzaamheid aan Hem, en zowel liefde als getuigenis heeft mogen verwerven. Dus moet de mens Gods loutering ervaren, evenals Zijn oordeel, het behandelen en snoeien, zonder welke de mens God nooit zou kennen en nooit in staat zou zijn om echt van Hem te houden en van Hem te getuigen. Gods loutering van de mens is niet alleen omwille van een eenzijdig effect, maar omwille van een veelzijdig effect. Alleen op deze manier doet God het louteringswerk in hen die bereid zijn de waarheid te zoeken, zodat hun vastbeslotenheid en liefde door God worden vervolmaakt. Voor degenen die bereid zijn om de waarheid te zoeken en die naar God hunkeren, is niets betekenisvoller, of van grotere hulp, dan een dergelijke loutering. Gods gezindheid wordt niet zo gemakkelijk gekend of begrepen door de mens, want God is nu eenmaal God.

Uiteindelijk is het onmogelijk voor God om dezelfde gezindheid als de mens te hebben en daarom is het niet gemakkelijk voor de mens om Zijn gezindheid te kennen. De mens bezit van nature de waarheid niet en ze wordt niet gemakkelijk begrepen door degenen die door Satan zijn verdorven. De mens is verstoken van de waarheid en verstoken van de vastbeslotenheid om de waarheid in praktijk te brengen, en als hij niet lijdt en niet wordt gelouterd of geoordeeld, dan zal zijn vastbeslotenheid nooit vervolmaakt worden. Voor alle mensen is loutering een foltering en heel moeilijk te accepteren – maar het is tijdens de loutering dat God Zijn rechtvaardige gezindheid aan de mens duidelijk maakt, Zijn eisen aan de mens openbaar maakt, meer verlichting verschaft en meer daadwerkelijk snoeien en behandelen; door de vergelijking tussen de feiten en de waarheid, geeft Hij de mens een grotere kennis van zichzelf en de waarheid, en geeft Hij de mens een beter begrip van Gods wil, waardoor de mens een waarachtigere en zuiverdere liefde voor God krijgt. Dat zijn Gods doelen bij het uitvoeren van loutering. Al het werk dat God doet in de mens heeft zijn eigen doelen en betekenis; God doet geen zinloos werk, noch doet Hij werk dat zonder voordeel voor de mens is. Loutering betekent niet dat mensen van Gods aangezicht worden verwijderd, noch betekent het dat ze in de hel worden vernietigd. Het betekent veeleer het veranderen van de gezindheid van de mens tijdens de loutering, het veranderen van zijn intenties, zijn oude inzichten, het veranderen van zijn liefde voor God en het veranderen van zijn hele leven. Loutering is een echte test voor de mens en een vorm van echte training, en alleen tijdens loutering kan zijn liefde zijn inherente functie dienen.

uit ‘Alleen door het ervaren van loutering kan de mens ware liefde bezitten’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Dagelijkse woorden van God Fragment 511

Als je in God gelooft, moet je God gehoorzamen, de waarheid in praktijk brengen en al je plichten vervullen. Verder moet je de dingen begrijpen die je zou moeten ervaren. Als je alleen maar ervaart dat je behandeld, gedisciplineerd en geoordeeld wordt, als je alleen in staat bent van God te genieten, maar nog altijd niet in staat bent te voelen wanneer God je disciplineert of behandelt, dan is dat onaanvaardbaar. Misschien ben je in dit geval van loutering in staat voet bij stuk te houden, maar dit is nog steeds niet genoeg; je moet nog altijd voorwaarts blijven marcheren. De les van God liefhebben houdt nooit op en er komt nooit een einde aan. Mensen zien het geloven in God als iets extreem eenvoudigs, maar als ze eenmaal wat praktische ervaring opdoen, beseffen ze dat geloof in God niet zo eenvoudig is als mensen zich voorstellen. Wanneer God werkt om de mens te louteren, lijdt de mens. Hoe zwaarder iemands loutering, hoe groter zijn liefde voor God zal zijn en hoe meer van Gods macht in hem zal worden geopenbaard. Omgekeerd is het zo, dat hoe minder loutering iemand ontvangt, hoe minder zijn liefde voor God zal groeien en hoe minder Gods macht in hem zal worden geopenbaard. Hoe

groter de loutering en pijn van zo iemand en hoe meer kwelling hij ervaart, hoe dieper zijn liefde voor God zal worden, hoe oprechter zijn geloof in God zal worden en hoe grondiger zijn kennis van God zal zijn. Door je ervaringen zul je mensen zien die enorm lijden tijdens hun loutering, die veel behandeld en gedisciplineerd worden, en je zult zien dat het deze mensen zijn die een diepe liefde voor God en een grondigere en meer indringende kennis van God hebben. Zij die geen behandeling hebben ervaren, hebben slechts oppervlakkige kennis, en zij kunnen alleen zeggen: "God is zo goed, Hij schenkt genade aan mensen zodat zij van Hem kunnen genieten." Als mensen behandeling en discipline hebben ervaren, dan zijn ze in staat om van de ware kennis van God te spreken. Dus hoe wonderbaarlijker Gods werk in de mens is, des te waardevoller en betekenisvoller het is. Hoe ondoordringbaarder het voor je is en hoe onverenigbaarder het is met je noties, hoe meer Gods werk in staat is je te overwinnen, te winnen en te vervolmaken. De betekenis van Gods werk is zo groot! Als God de mens niet op deze manier zou louteren, als Hij niet volgens deze methode zou werken, dan zou Zijn werk vruchteloos en betekenisloos zijn. In het verleden is gezegd dat God deze groep zou uitkiezen en winnen, en hen in de laatste dagen compleet zou maken; hierin ligt uitzonderlijke betekenis. Hoe groter het werk dat Hij in jullie uitvoert, hoe dieper en zuiverder jullie liefde voor God. Hoe groter het werk van God, hoe meer de mens in staat is iets van Zijn wijsheid te begrijpen en hoe grondiger de kennis van de mens over Hem is. Tijdens de laatste dagen zullen de zesduizend jaar van Gods managementplan aflopen. Kan het werkelijk gemakkelijk eindigen? Wanneer Hij de mensheid eenmaal overwint, is Zijn werk dan voorbij? Kan het zo eenvoudig zijn? Mensen beelden zich inderdaad in dat het zo eenvoudig is, maar wat God doet, is niet zo eenvoudig. Welk deel van Gods werk je ook maar noemt, het is allemaal ondoorgrondelijk voor de mens. Zou je het kunnen doorgronden, dan zou Gods werk zonder betekenis of waarde zijn. Het werk dat door God wordt gedaan is ondoorgrondelijk; het staat volledig haaks op jouw noties, en hoe onverenigbaarder het is met jouw noties, hoe meer het laat zien dat Gods werk betekenisvol is. Als het verenigbaar was met je noties, zou het betekenisloos zijn. Je voelt nu dat Gods werk zo wonderlijk is, en hoe wonderlijker het naar je gevoel is, hoe meer je voelt dat God ondoorgrondelijk is en ziet hoe groots Gods daden zijn. Als Hij slechts wat oppervlakkig, plichtmatig werk deed om de mens te overwinnen en daarna niets anders deed, dan zou de mens niet in staat zijn de betekenis van Gods werk te aanschouwen. Hoewel je nu een beetje loutering ontvangt, is het van groot nut voor je groei in het leven. Het is dus uiterst noodzakelijk dat je zulke tegenspoed ondergaat. Je ontvangt nu een beetje loutering, maar naderhand zul je waarlijk de daden van God kunnen aanschouwen en uiteindelijk zul je zeggen: "Gods daden zijn zo wonderlijk!" Dit zullen de woorden in je hart zijn. Nadat ze een tijdje Gods loutering hadden ervaren (de beproeving van de dienstdoeners en de tijd van tuchtiging), zeiden sommige mensen uiteindelijk: "Geloven in God is echt moeilijk!" Het feit dat ze de woorden 'echt moeilijk' gebruikten, laat zien dat Gods daden

ondoorgroendelijk zijn, dat Gods werk van grote betekenis en waarde is, en dat Zijn werk het in hoge mate waard is om door de mens te worden gekoesterd. Als, nadat ik zoveel werk heb gedaan, je niet de minste kennis had, zou mijn werk dan nog steeds waarde kunnen hebben? Je zult hierdoor zeggen: “God dienen is echt moeilijk, de daden van God zijn zo wonderlijk, en God is werkelijk wijs! Hij is zo lieflijk!” Als je na het ondergaan van een periode van ervaring zulke woorden kunt spreken, bewijst dit dat je Gods werk in je hebt gewonnen. Op een dag, wanneer je het evangelie in het buitenland verspreidt en iemand je vraagt: “Hoe gaat het met je geloof in God?” zul je kunnen zeggen: “Gods handelingen zijn zo wonderbaarlijk!” Ze zullen het gevoel krijgen dat je woorden over echte ervaringen gaan. Dit is echt getuigenis afleggen. Je zult zeggen dat Gods werk vol wijsheid is en dat Zijn werk in jou je echt heeft overtuigd en je hart heeft overwonnen. Je zult altijd van Hem houden, omdat Hij de liefde van de mensheid meer dan waard is! Als je over deze dingen kunt praten, kun je de harten van mensen bewegen. Dit alles is het afleggen van getuigenis. Als je in staat bent om een klinkend getuigenis af te leggen, om mensen tot tranen toe te bewegen, laat dat zien dat je echt iemand bent die van God houdt, want je bent in staat om te getuigen van het liefhebben van God, en door jou kunnen Gods handelingen bevestigd worden in getuigenis. Door jouw getuigenis worden anderen ertoe gebracht Gods werk te zoeken en Gods werk te ervaren, en kunnen ze sterk staan in elke omgeving die ze ervaren. Dit is de enige echte manier om te getuigen en dit is precies wat nu van jou wordt vereist. Je zou moeten zien dat Gods werk buitengewoon waardevol is en het waard is om door mensen te worden gekoesterd, dat God zo kostbaar en zo overvloedig is. Hij kan niet alleen spreken, maar ook over mensen oordelen, hun harten louteren, hun plezier bezorgen, hen winnen, hen overwinnen en hen vervolmaken. Vanuit je ervaring zul je zien dat God erg beminnelijk is. Dus hoeveel heb je God nu lief? Kun je deze dingen echt vanuit je hart zeggen? Wanneer je deze woorden uit het diepste van je hart kunt uiten, zul je kunnen getuigen. Zodra je ervaring dit niveau heeft bereikt, zul je in staat zijn een getuige van God te zijn en zul je bevoegd zijn. Als je dit niveau in je ervaring niet bereikt, zul je nog steeds te ver verwijderd zijn. Het is normaal dat mensen zwaktes tonen tijdens het proces van loutering, maar na loutering moet je kunnen zeggen: “God is zo wijs in Zijn werk!” Als je echt in staat bent een praktisch begrip van deze woorden te verwerven, zal het iets worden wat je koestert en zal je ervaring waarde hebben.

uit ‘Degenen die vervolmaakt moeten worden, moeten loutering ondergaan’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Dagelijkse woorden van God Fragment 512

Waar moet je nu naar streven? Of je wel of niet in staat bent te getuigen van Gods werk, of je wel of niet een getuigenis en een manifestatie van God kunt worden, en of je wel of niet geschikt bent om door Hem te worden gebruikt – dit zijn de dingen die je moet zoeken. Hoeveel

werk heeft God echt in jou gedaan? Hoeveel heb je gezien, hoeveel heb je aangeraakt? Hoeveel heb je ervaren en geproefd? Of God je nu heeft getest, je heeft behandeld of je heeft gedisciplineerd – Zijn daden en Zijn werk zijn in jou uitgevoerd. Maar ben jij, als iemand die in God gelooft en bereid is vervolmaking door Hem na te streven, in staat te getuigen van Gods werk op basis van je praktische ervaring? Kun je Gods woord naleven door je praktische ervaring? Kun je anderen voorzien middels je eigen praktische ervaring en je hele leven inzetten om te getuigen van Gods werk? Om te getuigen van Gods werk moet je afgaan op je ervaring, je kennis en de prijs die je hebt betaald. Alleen zo kun je aan Zijn wil voldoen. Ben je iemand die van Gods werk getuigt? Bezit je dit streven? Als je kunt getuigen van Zijn naam en bovendien van Zijn werk, en als je het beeld kunt naleven dat Hij van Zijn volk vereist, dan ben je een getuige voor God. Hoe getuig je eigenlijk van God? Dat doe je door te zoeken en ernaar te verlangen Gods woord na te leven, en door, middels het getuigen met je woorden, mensen in staat te stellen Zijn werk te kennen en Zijn handelingen te zien. Als je dit allemaal echt zoekt, zal God je vervolmaken. Als alles wat je zoekt is om door God vervolmaakt te worden en helemaal op het einde gezegend te worden, dan is het perspectief van je geloof in God niet puur. Je zou moeten nastreven hoe je Gods daden in het echte leven kunt zien, hoe je Hem kunt tevredenstellen wanneer Hij Zijn wil aan je openbaart, en je zou moeten zoeken hoe je hoort te getuigen van Zijn wonderlijkheid en wijsheid, en hoe je moet getuigen van hoe Hij je disciplineert en behandelt. Dit zijn allemaal dingen die je nu zou moeten overdenken. Als je liefde voor God er alleen is om te kunnen delen in de glorie van God nadat Hij je vervolmaakt, dan is deze nog steeds ontoereikend en kan ze niet voldoen aan Gods vereisten. Je moet in staat zijn op een praktische manier te getuigen van Gods werk, Zijn eisen te bevredigen en het werk te ervaren dat Hij aan de mensen heeft verricht. Of het pijn, tranen of verdriet betreft, je moet al deze dingen in je beoefening ervaren. Ze zijn bedoeld om je te vervolmaken als iemand die van God getuigt. Wat is het precies wat jou nu drijft om te lijden en vervolmaking te zoeken? Is je huidige lijden werkelijk omwille van het liefhebben van God en het getuigen van Hem? Of is het omwille van zegeningen van het vlees, omwille van je toekomstperspectieven en je lot? Al je intenties, motivaties en de doelen die je nastreeft, moeten worden gerectificeerd en kunnen niet worden geleid door je eigen wil. Als één persoon vervolmaking zoekt om zegeningen te ontvangen en met macht te regeren, terwijl een ander streeft naar vervolmaking om God tevreden te stellen, om een praktisch getuigenis af te leggen van Gods werk, welke van de twee manieren van streven zou jij kiezen? Als je de eerste zou kiezen, zou je nog steeds te ver verwijderd zijn van Gods normen. Ik heb eens gezegd dat mijn handelingen openlijk bekend zouden zijn in het hele heelal en dat ik als Koning in het heelal zou regeren. Aan de andere kant, wat jullie is toevertrouwd is heengaan om te getuigen van Gods werk, niet om koningen te worden en aan het hele heelal te verschijnen. Laat Gods daden de kosmos en het uitspansel vullen. Laat iedereen ze

zien en erkennen. Deze woorden worden gesproken in relatie tot God Zelf, en wat menselijke wezens moeten doen, is van God getuigen. Hoeveel van God weet je nu? Van hoeveel van God kun je getuigen? Wat is het doel van de vervolmaking van de mens door God? Als je Gods wil eenmaal begrijpt, hoe moet je dan rekening houden met Zijn wil? Als je bereid bent te worden vervolmaakt en te getuigen van Gods werk door dat wat je naleeft, als je deze drijvende kracht hebt, dan is niets te moeilijk. Wat mensen nu nodig hebben, is geloof. Als je deze drijvende kracht hebt, is het gemakkelijk om alle negativiteit, passiviteit, luiheid en noties van het vlees, levensfilosofieën, opstandige gezindheid, emoties, enzovoorts los te laten.

uit 'Degenen die vervolmaakt moeten worden, moeten loutering ondergaan' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 513

Terwijl ze beproevingen ondergaan, is het normaal dat mensen zwak zijn, of negativiteit in zich hebben, of geen duidelijkheid hebben over Gods wil of hun beoefeningspad. Maar in ieder geval moet je, net als Job, vertrouwen hebben in Gods werk en God niet verloochenen. Hoewel Job zwak was en de dag van zijn eigen geboorte vervloekte, ontkende hij niet dat alle dingen in het menselijk leven door Jehova geschonken waren en dat Jehova ook Degene is die ze allemaal wegneemt. Hoe hij ook werd beproefd, hij behield dit geloof. In jouw ervaring, ongeacht wat voor loutering je ondergaat door Gods woorden, is datgene wat God van de mens vereist, in het kort, zijn geloof en zijn liefde voor Hem. Wat Hij vervolmaakt door op deze manier te werken, zijn het geloof, de liefde en de aspiraties van mensen. God verricht het werk van vervolmaking in mensen, en ze kunnen het niet zien, kunnen het niet voelen; in zulke omstandigheden is je geloof vereist. Het geloof van mensen is vereist wanneer iets met het blote oog niet kan worden gezien, en je geloof is vereist wanneer je je eigen noties niet kunt loslaten. Wanneer je geen duidelijkheid hebt over Gods werk, is het nodig dat je geloof hebt en dat je een duidelijk standpunt inneemt en standvastig staat in je getuigenis. Toen Job dit punt bereikte, verscheen God aan hem en sprak tot hem. Dat wil zeggen, het is alleen vanuit je geloof dat je in staat zult zijn God te zien, en wanneer je geloof hebt, zal God je vervolmaken. Zonder geloof kan Hij dit niet doen. God zal je schenken wat je maar hoopt te verwerven. Als je geen geloof hebt, kun je niet vervolmaakt worden en zul je niet in staat zijn Gods handelingen te zien, laat staan Zijn almacht. Wanneer je erop vertrouwt Zijn handelingen te zullen zien in je praktische ervaring, zal God aan je verschijnen en zal Hij je van binnenuit verlichten en begeleiden. Zonder dat geloof zal God niet in staat zijn dat te doen. Als je de hoop op God hebt verloren, hoe zul je Zijn werk dan kunnen ervaren? Daarom, alleen als je geloof hebt en geen twijfels koestert over God, alleen als je echt geloof in Hem hebt, ongeacht wat Hij doet, zal Hij je verlichten en illumineren door je ervaringen, en alleen dan zul je Zijn daden kunnen zien. Deze dingen worden allemaal bereikt

door geloof. Geloof komt alleen door loutering, en als loutering ontbreekt, kan geloof zich niet ontwikkelen. Waar verwijst dit woord, ‘geloof’, naar? Geloof is de waarachtige overtuiging en het oprechte hart dat mensen moeten bezitten wanneer ze iets niet kunnen zien of aanraken, wanneer Gods werk niet in overeenstemming is met menselijke noties, wanneer het buiten het menselijk bereik ligt. Dit is het geloof waarover ik spreek. Mensen hebben behoefte aan geloof in tijden van tegenspoed en loutering, en geloof is iets waar loutering op volgt; loutering en geloof kunnen niet worden gescheiden. Ongeacht hoe God werkt en ongeacht in welke omgeving je bent, je bent in staat het leven na te streven, de waarheid te zoeken, kennis van Gods werk na te streven en Zijn handelingen te begrijpen, en je bent in staat te handelen volgens de waarheid. Dit doen is wat het betekent om waar geloof te hebben, en dit doen toont aan dat je je geloof in God niet hebt verloren. Je kunt alleen waar geloof in God hebben als je kunt volhouden de waarheid in loutering na te streven, als je echt van God kunt houden en geen twijfels over Hem ontwikkelt, als je ongeacht wat Hij doet nog altijd de waarheid beoefent om Hem tevreden te stellen, en als je in de diepten kunt zoeken naar Zijn wil en rekening kunt houden met Zijn wil. In het verleden, toen God zei dat je als een koning zou regeren, hield je van Hem en toen Hij Zich openlijk aan je toonde, volgde je Hem na. Maar nu God verborgen is, kun je Hem niet zien en ben je in de problemen gekomen – verlies je dan nu de hoop op God? Je moet dus te allen tijde het leven nastreven en proberen Gods wil tevreden te stellen. Dit is wat waarachtig geloof wordt genoemd en het is de meest ware en mooiste soort liefde.

In het verleden verschenen mensen allemaal voor God om hun voornemens te maken en zeiden ze doorgaans: “Zelfs als niemand anders van God houdt, moet ik van Hem houden.” Maar nu komt er loutering over je, en omdat dit niet overeenstemt met je noties, verlies je het vertrouwen in God. Is dit oprechte liefde? Je hebt vele malen gelezen over de daden van Job – ben je die vergeten? Ware liefde kan alleen vanuit het geloof gestalte krijgen. Je ontwikkelt echte liefde voor God door de louteringen die je ondergaat, en het is door je geloof dat je in je praktische ervaringen Gods wil in acht kunt nemen, en het is ook door geloof dat je je eigen vlees verzaakt en het leven nastreeft; dit is wat mensen moeten doen. Als je dit doet, zul je Gods handelingen kunnen zien, maar als je een gebrek aan geloof hebt, zul je Gods handelingen niet kunnen zien en Zijn werk niet kunnen ervaren. Als je door God gebruikt en vervolmaakt wilt worden, moet je alles bezitten: de wil om te lijden, geloof, volharding, gehoorzaamheid en het vermogen om het werk van God te ervaren, een begrip te krijgen van Zijn wil, rekening te houden met Zijn verdriet, enzovoorts. Iemand vervolmaken is niet gemakkelijk en elke loutering die je ervaart, vergt je geloof en liefde. Als je door God vervolmaakt wilt worden, is het niet genoeg om alleen maar over het pad te snellen, en evenmin is het genoeg om jezelf alleen maar uit te putten voor God. Je moet veel dingen bezitten om iemand te worden die wordt vervolmaakt

door God. Wanneer je geconfronteerd wordt met lijden, moet je in staat zijn je niet druk te maken over het vlees en geen klachten te uiten tegen God. Wanneer God Zich voor je verbergt, moet je het geloof kunnen hebben om Hem te volgen, om je vorige liefde te behouden zonder deze te laten haperen of verdwijnen. Wat God ook doet, je moet je aan Zijn plan onderwerpen en bereid zijn je eigen vlees te vervloeken in plaats van klachten over Hem te uiten. Wanneer je voor beproevingen staat, moet je God tevredenstellen, hoewel je misschien bitter zult wenen of zult aarzelen om afstand te doen van een geliefd object. Alleen dit is ware liefde en geloof. Het maakt niet uit wat je werkelijke gestalte is, je moet eerst zowel de wil om tegenspoed te lijden als waar geloof bezitten, en je moet ook de wil hebben om het vlees te verzaken. Om Gods wil te bevredigen, moet je bereid zijn persoonlijke tegenspoed te doorstaan en verliezen te lijden met betrekking tot je persoonlijke interesses. Je moet ook in staat zijn in je hart spijt te voelen over jezelf: in het verleden was je niet in staat God tevreden te stellen, en nu kun je jezelf betreuren. In geen enkele van deze opzichten mag je tekortschieten – het is door deze dingen dat God je zal vervolmaken. Als je niet aan deze voorwaarden kunt voldoen, kun je niet worden vervolmaakt.

uit 'Degenen die vervolmaakt moeten worden, moeten loutering ondergaan' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 514

Iemand die God dient, moet niet alleen weten hoe te lijden voor Hem; hij moet bovendien begrijpen dat het doel van geloven in God is om liefde voor God na te streven. God maakt gebruik van je, niet alleen om je te louteren of te laten lijden; veeleer maakt Hij gebruik van je zodat je Zijn handelingen kunt kennen, de ware betekenis van het menselijk leven kunt kennen en, vooral, zodat je kunt weten dat het dienen van God geen gemakkelijke taak is. Het ervaren van Gods werk gaat niet over het genieten van genade, maar over lijden vanwege je liefde voor Hem. Omdat je geniet van Gods genade, moet je ook genieten van Zijn tuchtiging; je moet dit alles ervaren. Je kunt Gods verlichting in je ervaren en je kunt ook ervaren hoe Hij je behandelt en over je oordeelt. Op deze manier zal je ervaring uitgebreid zijn. God heeft Zijn werk van oordeel en tuchtiging in je verricht. Gods woord heeft je behandeld, maar niet alleen dat; het heeft je ook verlicht en geïllumineerd. Wanneer je negatief en zwak bent, is God bezorgd om je. Al dit werk is om je te laten weten dat alles van de mens binnen Gods orkestraties valt. Je denkt misschien dat geloven in God gaat over lijden, of het doen van allerlei dingen voor Hem; je denkt misschien dat het doel van geloven in God is dat je vlees vrede kan hebben, of dat alles in je leven op rolletjes loopt, of dat je gerieflijk en gerust kunt zijn in alle dingen. Maar geen van deze dingen zijn doeleinden die door mensen verbonden moeten worden met hun geloof in God. Als je vanwege deze doeleinden gelooft, is je zienswijze onjuist en is het gewoonweg onmogelijk voor je om vervolmaakt te worden. Gods handelingen, Gods rechtvaardige

gezindheid, Zijn wijsheid, Zijn woorden en Zijn wonderlijkheid en ondoorgrondelijkheid zijn allemaal dingen die mensen zouden moeten begrijpen. Dit begrip dat je hebt, moet je gebruiken om alle persoonlijke eisen, hoop en noties uit je hart te verwijderen. Alleen door deze dingen te elimineren, kun je voldoen aan de voorwaarden die God stelt, en alleen door dit te doen, kun je leven hebben en God tevredenstellen. Het doel van geloven in God is Hem tevredenstellen en de gezindheid die Hij vereist naleven, zodat Zijn handelingen en glorie gemanifesteerd kunnen worden door deze groep onwaardige mensen. Dit is de juiste zienswijze om in God te geloven en ook het doel dat je moet zoeken. Je moet het juiste standpunt hebben over het geloven in God en je moet proberen Gods woorden te verkrijgen. Je moet Gods woorden eten en drinken en je moet in staat zijn om de waarheid na te leven, en in het bijzonder moet je in staat zijn om Zijn praktische daden, Zijn geweldige daden in het hele heelal te zien, evenals het praktische werk dat Hij in het vlees verricht. Door hun feitelijke ervaringen kunnen mensen begrijpen hoe God Zijn werk aan hen precies verricht en wat Zijn wil jegens hen is. Het doel van dit alles is om de verdorven satanische gezindheid van mensen te elimineren. Als je alle onreinheid en onrechtvaardigheid uit jezelf hebt verstoten, en als je je verkeerde voornemens hebt verstoten, en als je waar geloof in God hebt ontwikkeld – alleen met waar geloof kun je waarlijk van God houden. Je kunt God alleen oprecht liefhebben op basis van je geloof in Hem. Kun je bereiken dat je van God houdt zonder in Hem te geloven? Omdat je in God gelooft, kun je hier niet verward over zijn. Sommige mensen raken van energie vervuld zodra ze zien dat het geloof in God hun zegeningen zal brengen, maar verliezen vervolgens alle energie zodra ze zien dat ze louteringen moeten ondergaan. Is dat geloven in God? Uiteindelijk moet je volledige en totale gehoorzaamheid aan Hem bereiken. Je gelooft in God, maar stelt nog steeds eisen aan Hem, hebt veel religieuze noties die je niet kunt afleggen, persoonlijke interesses die je niet kunt loslaten en toch zoek je zegeningen van het vlees en wil je dat God je vlees redt, je ziel redt – dit zijn allemaal gedragingen van mensen met de verkeerde zienswijze. Hoewel mensen met religieuze overtuigingen geloof in God hebben, proberen ze niet hun gezindheden te veranderen en streven ze geen kennis van God na, maar zoeken ze in plaats daarvan alleen de belangen van hun vlees. Velen onder jullie hebben geloofsovertuigingen die behoren tot de categorie religieuze overtuigingen; dit is geen waar geloof in God. Om in God te geloven, moeten mensen een hart bezitten dat bereid is voor Hem te lijden en de wil om zichzelf op te geven. Tenzij mensen aan deze twee voorwaarden voldoen, is hun geloof in God ongeldig en zullen ze geen verandering van gezindheid kunnen bereiken. Alleen mensen die oprecht de waarheid nastreven, kennis van God zoeken en het leven nastreven, zijn degenen die echt in God geloven.

uit 'Degenen die vervolmaakt moeten worden, moeten loutering ondergaan' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Het doel van het werk van loutering is in de eerste plaats om het geloof van mensen te vervolmaken. Wat er uiteindelijk wordt bereikt is dat je weg wilt gaan, maar dat op dat moment niet kunt; sommige mensen kunnen zelfs nog geloof hebben wanneer hun laatste sprankje hoop ontnomen is; en mensen hebben totaal geen hoop ten aanzien van hun eigen toekomstperspectieven. Pas op dat moment zal Gods loutering klaar zijn. De mensheid heeft nog steeds niet het stadium van zweven tussen leven en dood bereikt, en heeft de dood niet geproefd, dus is het proces van loutering nog niet afgelopen. Zelfs degenen die bij de stap van de dienstdoeners waren, waren niet tot het uiterste gelouterd. Job onderging een extreme vorm van loutering, en hij had niets om zich op te verlaten. Mensen moeten louteringen ondergaan tot het moment waarop ze geen hoop hebben en niets hebben om zich op te verlaten – alleen dit is echte loutering. Als, gedurende de tijd van de dienstdoeners, je hart altijd stil was voor God, en als, wat Hij ook deed en wat Zijn wil met betrekking tot jou ook was, je Zijn regelingen altijd gehoorzaamde, dan zou je aan het einde van de weg alles begrijpen wat God had gedaan. Je ondergaat de beproevingen van Job en ondergaat tegelijkertijd de beproevingen van Petrus. Toen Job op de proef werd gesteld, stond hij standvastig in zijn getuigenis en uiteindelijk werd Jehova aan hem geopenbaard. Pas nadat hij standvastig had gestaan in zijn getuigenis, was hij waardig het aangezicht van God te zien. Waarom wordt er gezegd: “Ik verberg me voor het land van vuiligheid, maar laat mijzelf zien aan het heilige koninkrijk”? Dat betekent dat alleen wanneer je heilig bent en standvastig staat in je getuigenis, je de waardigheid kunt hebben om het aangezicht van God te zien. Als je niet voor Hem standvastig kunt staan in je getuigenis, heb je niet de waardigheid om Zijn aangezicht te zien. Als je je terugtrekt of klachten uit tegen God wanneer je louteringen ondergaat, en er zodoende niet in slaagt om voor Hem standvastig te staan in je getuigenis en je Satans mikpunt van spot wordt, zul je niet de verschijning van God winnen. Als je bent zoals Job, die te midden van beproevingen zijn eigen vlees vervloekte en geen klachten uitte tegen God, en zijn eigen vlees kon verafschuwen zonder te klagen of te zondigen met zijn woorden, dan zul je standvastig staan in je getuigenis. Wanneer je tot op zekere hoogte louteringen ondergaat en nog steeds zoals Job kunt zijn, volkomen gehoorzaam ten overstaan van God en zonder andere vereisten van Hem of je eigen noties, dan zal God aan je verschijnen. Nu verschijnt God niet aan je omdat je zoveel van je eigen noties, persoonlijke vooroordelen, egoïstische gedachten, individuele eisen en vleeselijke belangen hebt, en je het niet waard bent om Zijn aangezicht te zien. Als je God zou zien, zou je Hem meten aan de hand van je eigen opvattingen, en als je dat deed, zou Hij door jou aan het kruis worden genageld. Als er veel dingen over je heen komen die niet in overeenstemming zijn met je noties, maar je toch in staat bent ze opzij te zetten en kennis te verwerven van Gods handelingen uit deze dingen, en als je te midden van louteringen je hart van liefde voor God onthult, dan is dat het standvastig staan in je getuigenis. Als je huis vredig is, je van de gemakken van het vlees geniet, niemand je vervolgt en

je broeders en zusters in de kerk je gehoorzamen, kun je dan je hart van liefde voor God tonen? Kan deze situatie je louteren? Het is alleen door middel van loutering dat je liefde voor God kan worden getoond, en het is alleen door dingen die gebeuren die niet in overeenstemming zijn met je noties, dat je kunt worden vervolmaakt. Met de dienst van veel tegengestelde en negatieve dingen, en door allerlei manifestaties van Satan te gebruiken – zijn handelingen, zijn beschuldigingen, zijn verstoringen en misleidingen – laat God je duidelijk het afzichtelijke gelaat van Satan zien, waardoor Hij je vermogen om Satan te onderscheiden vervolmaakt, zodat je Satan kunt haten en verzaken.

uit 'Degenen die vervolmaakt moeten worden, moeten loutering ondergaan' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 516

Je vele ervaringen van mislukking, van zwakte, je tijden van negativiteit, kunnen allemaal worden gezien als Gods beproevingen. Dit komt doordat alles van God komt, en alle dingen en gebeurtenissen in Zijn handen liggen. Of je nu faalt of zwak bent en struikelt, het rust allemaal op God en is binnen Zijn bereik. Vanuit Gods oogpunt is dit een beproeving van jou, en als je dat niet kunt inzien, zal het verzoeking worden. Er zijn twee soorten gesteldheid die mensen moeten herkennen: de ene komt van de Heilige Geest en de waarschijnlijke bron van de andere is Satan. De ene is een gesteldheid waarin de Heilige Geest je illumineert en je toestaat jezelf te kennen, jezelf te verafschuwen en te betreuren en oprechte liefde voor God te hebben, om je hart te richten op het tevredenstellen van Hem. De andere is een gesteldheid waarin je jezelf kent, maar je negatief en zwak bent. Men zou kunnen zeggen dat deze gesteldheid Gods loutering is, en ook dat ze Satans verzoeking is. Als je herkent dat dit Gods redding van jou is en als je voelt dat je Hem nu heel veel verschuldigd bent, en als je vanaf nu probeert Hem terug te betalen en niet langer in zulke verdorvenheid te vervallen, als je je inspanning richt op het eten en drinken van Zijn woorden, en als je altijd denkt dat je tekortschiet, en een hart van verlangen hebt, dan is dit Gods beproeving. Nadat het lijden is geëindigd en je je weer voortbeweegt, zal God je nog steeds leiden, illumineren, verlichten en voeden. Maar als je het niet herkent en je negatief bent, en jezelf gewoon maar overgeeft aan wanhoop, als je op deze manier denkt, dan zal Satans verzoeking over je zijn gekomen. Toen Job beproevingen onderging, gingen God en Satan een weddenschap met elkaar aan en stond God Satan toe Job te teisteren. Ook al was het God die Job testte, het was eigenlijk Satan die zich op hem wierp. Voor Satan was het Job verzoeken, maar Job stond aan de kant van God. Als dat niet het geval was geweest, zou Job in verzoeking zijn geraakt. Zodra mensen in verzoeking raken, komen ze in gevaar. Het ondergaan van loutering kan worden beschouwd als een beproeving van God, maar als je gesteldheid niet goed is, kan worden gezegd dat het verzoeking door Satan is. Als je geen duidelijkheid hebt over de visie, zal

Satan je beschuldigen en vertroebelen met betrekking tot visie. Voordat je het weet, zul je in verzoeking raken.

Als je het werk van God niet ervaart, zul je nooit in staat zijn vervolmaakt te worden. In je ervaring moet je ook op de details ingaan. Bijvoorbeeld: door welke dingen ontwikkel je noties en een overschot aan motieven, en wat voor geschikte praktijken heb je om deze problemen aan te pakken? Als je Gods werk kunt ervaren, betekent dit dat je gestalte hebt. Als je alleen maar kracht lijkt te hebben, is dat geen echte gestalte en zul je beslist niet standvastig kunnen staan. Alleen wanneer je Gods werk kunt ervaren en overal en altijd kunt ervaren en overpeinzen, wanneer je in staat bent de herders te verlaten en onafhankelijk te leven in vertrouwen op God, en Gods werkelijke handelingen kunt zien – alleen dan zal Gods wil worden bereikt. Op dit moment weten de meeste mensen niet hoe ze moeten ervaren, en wanneer ze een probleem tegenkomen, weten ze niet hoe ze het moeten oplossen; ze zijn niet in staat Gods werk te ervaren en ze kunnen geen spiritueel leven leiden. Je moet Gods woorden en werk in je praktische leven meenemen.

Soms geeft God je een bepaald soort gevoel, een gevoel waardoor je je innerlijke vreugde verliest en Gods aanwezigheid verliest, zodat je in de duisternis wordt geworpen. Dit is een vorm van loutering. Telkens wanneer je iets doet, gaat het altijd mis of loop je tegen een muur aan. Dit is Gods discipline. Soms, wanneer je iets doet wat ongehoorzaam en opstandig jegens God is, mag niemand anders ervan weten – maar God weet ervan. Hij zal je er niet mee weg laten komen en Hij zal je disciplineren. Het werk van de Heilige Geest is heel gedetailleerd. Hij observeert heel nauwlettend elk woord en elke handeling van mensen, al hun handelingen en bewegingen en al hun gedachten en ideeën, zodat mensen zich innerlijk bewust kunnen worden van deze dingen. Je doet iets één keer en het gaat mis, je doet iets opnieuw en het gaat nog steeds mis, en geleidelijk aan zul je het werk van de Heilige Geest gaan begrijpen. Door vele malen gedisciplineerd te worden, zul je weten wat je moet doen om in overeenstemming te zijn met Gods wil en zul je weten wat niet in overeenstemming is met Zijn wil. Uiteindelijk zul je nauwkeurige antwoorden hebben op de begeleiding door de Heilige Geest vanbinnen. Soms zul je opstandig zijn en zul je door God vanbinnen worden berispt. Dit komt allemaal van Gods discipline. Als je Gods woord niet koestert, als je Zijn werk geringschat, zal Hij geen aandacht aan je schenken. Hoe serieuzer je Gods woorden neemt, hoe meer Hij je zal verlichten. Op dit moment zijn er sommige mensen in de kerk die een vertroebeld en verward geloof hebben, en ze doen heel wat ongepaste dingen en handelen ongedisciplineerd, en daarom is het werk van de Heilige Geest niet duidelijk in hen te zien. Sommige mensen keren zich van hun plichten af om geld te verdienen, en gaan een zaak drijven zonder dat ze gedisciplineerd worden; dat soort personen is zelfs nog meer in gevaar. Niet alleen hebben ze momenteel niet het werk van de

Heilige Geest, maar in de toekomst zullen ze moeilijk te vervolmaken zijn. Er zijn veel mensen in wie het werk van de Heilige Geest niet te zien is en in wie Gods discipline niet te zien is. Zij zijn degenen die geen duidelijkheid hebben over Gods wil en die Zijn werk niet kennen. Degenen die standvastig kunnen blijven te midden van louteringen, die God volgen ongeacht wat Hij doet, en op zijn minst in staat zijn om niet weg te gaan, of 0,1% te bereiken van wat Petrus bereikte, daar gaat het wel goed mee, maar ze hebben geen waarde in de zin van gebruikmaking van hen door God. Veel mensen begrijpen dingen snel, hebben ware liefde voor God en kunnen het niveau van Petrus overstijgen, en God verricht in hen het werk van vervolmaking. Discipline en verlichting bereiken zulke mensen, en als er in hen iets is wat niet overeenstemt met Gods wil, kunnen ze dat onmiddellijk afwerpen. Zulke mensen zijn goud, zilver en edelstenen – hun waarde is het hoogst! Als God veel soorten werk heeft verricht maar jij nog altijd als zand of steen bent, dan ben je waardeloos!

uit 'Degenen die vervolmaakt moeten worden, moeten loutering ondergaan' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 517

Gods werk in het land van de grote rode draak is wonderbaarlijk en ondoorgrondelijk. Hij zal één groep mensen vervolmaken en sommige andere elimineren, want er zijn allerlei soorten mensen in de kerk – er zijn mensen die van de waarheid houden en mensen die dat niet doen; er zijn mensen die Gods werk ervaren, en mensen die dat niet doen; er zijn mensen die hun plicht doen, en mensen die dat niet doen; er zijn mensen die voor God getuigen, en mensen die dat niet doen – en een deel van hen bestaat uit niet-gelovigen en slechte mensen, en zij zullen beslist geëlimineerd worden. Als je het werk van God niet duidelijk kent, zul je negatief zijn; dit komt doordat Gods werk alleen kan worden gezien in een minderheid van mensen. Op dat moment zal duidelijk worden wie echt van God houdt en wie niet. Degenen die echt van God houden, hebben het werk van de Heilige Geest, terwijl degenen die niet echt van Hem houden door elke stap van Zijn werk zullen worden geopenbaard. Zij zullen het voorwerp van eliminatie worden. Deze mensen zullen worden geopenbaard in de loop van het overwinningswerk, en zij zijn mensen die geen waarde hebben om te worden vervolmaakt. Degenen die vervolmaakt zijn, zijn door God in hun geheel gewonnen en zijn in staat God lief te hebben zoals Petrus dat deed. Degenen die overwonnen zijn, hebben geen spontane liefde, maar alleen passieve liefde en zij worden gedwongen om God lief te hebben. Spontane liefde wordt ontwikkeld door begrip dat verworven is door praktische ervaring. Deze liefde neemt iemands hart in beslag en maakt hem vrijwillig aan God toegewijd; Gods woorden worden zijn fundament en hij is in staat om voor God te lijden. Natuurlijk zijn dit dingen die in het bezit zijn van iemand die door God is vervolmaakt. Als je alleen probeert te worden overwonnen, kun je niet getuigen van God; als God Zijn doel

van redding alleen bereikt door mensen te overwinnen, dan zou de stap van de dienstdoeners de klus klaren. Het overwinnen van mensen is echter niet Gods uiteindelijke doel: dat is om mensen te vervolmaken. Dus zeg niet dat deze fase het werk van overwinning is, maar dat dit het werk is van vervolmaken en elimineren. Sommige mensen zijn nog niet volledig overwonnen en tijdens het overwinnen van hen zal een groep mensen worden vervolmaakt. Deze twee werken worden in harmonie uitgevoerd. Zelfs gedurende zo'n lange periode van werk zijn mensen niet vertrokken, en dit laat zien dat het doel van het overwinnen is bereikt – dit is een feit van overwonnen worden. Louteringen zijn er niet voor om overwonnen te worden, maar om vervolmaakt te worden. Zonder louteringen konden mensen niet worden vervolmaakt. Dus louteringen zijn werkelijk waardevol! Heden wordt één groep mensen vervolmaakt en gewonnen. De tien zegeningen die eerder werden genoemd, waren allemaal gericht op degenen die zijn vervolmaakt. Alles betreffende het veranderen van hun beeld op aarde is gericht op degenen die zijn vervolmaakt. Degenen die niet zijn vervolmaakt, zijn niet bevoegd om de beloften van God te ontvangen.

uit 'Degenen die vervolmaakt moeten worden, moeten loutering ondergaan' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 518

Het is de wet van de hemel en het principe van de aarde om in God te geloven en God te kennen, en vandaag de dag – in een tijdperk waarin de geïncarneerde God in eigen persoon Zijn werk verricht – is het een bijzonder goede tijd om God te kennen. God tevredenstellen wordt bereikt door te bouwen op het fundament van het begrip van Gods wil, en om Gods wil te begrijpen, is het noodzakelijk om enige kennis van God te hebben. Deze kennis van God is de visie die iemand die in God gelooft moet hebben; het is de basis van het geloof van de mens in God. Als deze kennis afwezig zou zijn, zou het geloof van de mens in God bestaan in een vage gesteldheid, te midden van een lege theorie. Zelfs als het het voornemen is van dergelijke mensen om God te volgen, zullen ze niets winnen. Allen die niets winnen in deze stroom zijn degenen die geëlimineerd zullen worden – zij zijn allemaal profiteurs. Welke stap in Gods werk je ook ervaart, je zou vergezeld moeten zijn van een machtig visioen. Anders zou het moeilijk voor je zijn om elke stap van nieuw werk te accepteren, want het nieuwe werk van God gaat de menselijke verbeeldingskracht te boven, en bevindt zich buiten de grenzen van zijn noties. En dus, zonder een herder om de mens te leiden, zonder een herder om deel te nemen aan gemeenschap over visioenen, is de mens niet in staat om dit nieuwe werk te accepteren. Als de mens geen visioenen kan ontvangen, dan kan hij het nieuwe werk van God niet ontvangen, en als de mens Gods nieuwe werk niet kan gehoorzamen, dan zal de mens niet in staat om Gods wil te begrijpen, en dus zal zijn kennis van God tot niets leiden. Voordat de mens het woord van God

uitvoert, moet hij het woord van God kennen, dat wil zeggen, hij moet Gods wil begrijpen; alleen op deze manier kan Gods woord nauwkeurig en naar Gods wil worden uitgevoerd. Dit is iets dat iedereen die de waarheid zoekt moet bezitten, en het is tevens het proces dat iedereen die God probeert te kennen moet ondergaan. Het proces van het leren kennen van het woord van God is het proces van het leren kennen van God, en ook het proces van het leren kennen van het werk van God. Dus verwijst het kennen van visioenen niet alleen naar het kennen van de menselijkheid van de vleesgeworden God, maar omvat het ook het kennen van het woord en het werk van God. Uit het woord van God leren mensen Gods wil begrijpen en uit het werk van God leren ze Gods gezindheid kennen en wat God is. Geloof in God is de eerste stap naar het kennen van God. Het proces van vooruitgang van dit beginnend geloof in God naar het diepste geloof in Hem is het proces van het leren kennen van God en het proces van het ervaren van het werk van God. Als je alleen in God gelooft omwille van het geloof in God, en niet om Hem te kennen, dan is jouw geloof niet werkelijk, en dan kan jouw geloof niet zuiver worden – hierover bestaat geen twijfel. Als, tijdens het proces waarmee hij Gods werk ervaart, de mens geleidelijk aan God leert kennen, dan zal zijn gezindheid geleidelijk veranderen en zal zijn geloof meer en meer werkelijk worden. Op deze manier, wanneer de mens succes bereikt in zijn geloof in God, zal hij God volledig gewonnen hebben. De reden waarom God er alles aan deed om voor de tweede keer vlees te worden en in eigen persoon Zijn werk te doen, was opdat de mens Hem zou kunnen leren kennen en Hem zien. God kennen^[a] is het uiteindelijke effect dat bereikt moet worden met de conclusie van Gods werk; het is Gods laatste vereiste aan de mensheid. De reden waarom Hij dit doet is vanwege Zijn laatste getuigenis – zodat de mens zich uiteindelijk en volledig tot Hem kan wenden – daarom doet Hij dit werk. De mens kan alleen van God leren houden door God te kennen, en om God lief te hebben moet hij God kennen. Hoe hij ook zoekt, of wat hij wil bereiken, hij moet in staat zijn om kennis van God te bereiken. Alleen op deze manier kan de mens Gods hart tevreden stellen. Alleen door God te kennen, kan de mens een waar geloof in God hebben, en alleen door God te kennen, kan hij waarachtig God eren en gehoorzamen. Degenen die God niet kennen, zullen nooit tot echte gehoorzaamheid en verering van God komen. God kennen omvat het kennen van Zijn gezindheid, het begrijpen van Zijn wil en weten wat Hij is. Maar welk aspect men ook leert kennen, elk aspect vereist dat de mens een prijs betaalt, en vereist de wil om te gehoorzamen, zonder welke niemand tot het einde zou kunnen blijven volgen. Het werk van God is te onverenigbaar met de opvattingen van de mens, Gods gezindheid en wat God is, zijn te moeilijk voor de mens om te kennen, en alles wat God zegt en doet is te onbegrijpelijk voor de mens; als de mens God wenst te volgen, en toch niet bereid is om Hem te gehoorzamen, dan zal de mens niets winnen. Vanaf de schepping van de wereld tot vandaag, heeft God veel werk gedaan dat onbegrijpelijk is voor de mens en dat de mens moeilijk heeft kunnen accepteren, en God heeft veel gezegd wat de opvattingen van de mens moeilijk te

genezen maakt. Maar Hij heeft Zijn werk nooit gestaakt omdat de mens te veel moeilijkheden heeft; integendeel, Hij is doorgegaan met werken en spreken, en hoewel grote aantallen ‘strijders’ langs de kant zijn gevallen, doet Hij nog steeds Zijn werk en blijft Hij zonder onderbreking de ene groep mensen na de andere kiezen die bereid zijn om zich aan Zijn nieuwe werk te onderwerpen. Hij heeft geen medelijden met die gevallen ‘helden’, maar in plaats daarvan koestert Hij hen die zijn nieuwe werk en woorden accepteren. Maar tot welk doel werkt Hij, stap voor stap, op deze manier? Waarom verwerpt Hij altijd sommige mensen en verkiest Hij andere? Waarom gebruikt Hij altijd zo’n methode? Het doel van Zijn werk is de mens toestaan Hem te kennen en zo door Hem te worden gewonnen. Het principe van Zijn werk is om te werken aan diegenen die in staat zijn om zich te onderwerpen aan het werk dat Hij vandaag doet, en niet om te werken aan diegenen die zich onderwerpen aan Zijn werk uit het verleden, terwijl zij zich verzetten tegen het werk dat Hij vandaag doet. Dit is de reden waarom Hij zoveel mensen heeft geëlimineerd.

De effecten van de les van het leren kennen van God kunnen niet binnen een of twee dagen worden bereikt: de mens moet ervaringen opdoen, lijden ondergaan en ware onderwerping bereiken. Begin allereerst met het werk en de woorden van God. Het is noodzakelijk dat je begrijpt wat is vervat in de kennis van God, hoe deze kennis te bereiken en hoe God te zien in je ervaringen. Dit is wat iedereen moet doen als ze God nog moeten leren kennen. Niemand kan het werk en de woorden van God in één keer begrijpen en niemand kan in korte tijd kennis opdoen van Gods totaliteit. Er is een noodzakelijk proces van ervaring, zonder welke niemand God zou kunnen kennen of Hem echt zou kunnen volgen. Hoe meer werk God doet, hoe meer de mens Hem kent. Hoe meer het werk van God op gespannen voet staat met de opvattingen van de mens, hoe meer de kennis van de mens over Hem wordt vernieuwd en verdiept. Als het werk van God voor altijd zou vaststaan en onveranderd zou blijven, dan zou de mens maar geringe kennis van Hem hebben. Tussen de schepping en het heden, wat God deed tijdens het Tijdperk van de Wet, wat Hij deed tijdens het Tijdperk van Genade, en wat Hij doet gedurende het Tijdperk van het Koninkrijk, moeten deze visioenen voor jullie volkomen helder zijn. Jullie moeten het werk van God kennen.

uit ‘Alleen zij die God kennen, kunnen een getuigenis van God afleggen’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Voetnoot:

a. De originele tekst luidt: ‘Het werk van God kennen.’

Dagelijkse woorden van God Fragment 519

De mens ervaart Gods werk, leert zichzelf kennen, bevrijdt zichzelf van zijn verdorven

gezindheid en zoekt groei in het leven, alles omwille van het kennen van God. Als je alleen maar probeert jezelf te kennen en te stellen hebt met je eigen verdorven gezindheid, maar geen kennis hebt van wat voor werk God doet aan de mens, hoe groot Zijn redding is, of hoe je Gods werk ervaart en getuigt van Zijn daden, dan is deze ervaring van je dwaas. Als je denkt dat alleen het in praktijk kunnen brengen van de waarheid en kunnen verdragen, inhoudt dat iemands leven volwassenheid heeft bereikt, betekent dit dat je de ware zin van het leven nog steeds niet hebt begrepen, noch Gods doel bij het vervolmaken van de mens. Op een dag, wanneer je in de religieuze kerken bent, tussen leden van de ‘Repentance Church’ of de ‘Life Church’, zul je veel vrome mensen tegenkomen wiens gebeden visioenen bevatten, en die zich, in hun zoektocht naar het leven, aangeraakt voelen en geleid worden door woorden. Bovendien zijn ze in veel zaken in staat om te verdragen en zichzelf te verzaken, en worden ze niet geleid door het vlees. Op dat moment zul je niet in staat zijn om het verschil te zien: je zult geloven dat alles wat ze doen goed is, dat het de natuurlijke uiting van leven is, en dat het jammer is dat de naam waarin ze geloven verkeerd is. Zijn dergelijke standpunten niet dwaas? Waarom wordt er gezegd dat veel mensen geen leven hebben? Omdat zij God niet kennen en er dus wordt gezegd dat zij geen God in hun hart hebben en geen leven hebben. Als jouw geloof in God een bepaald punt heeft bereikt, waarop je in staat bent om de daden van God, de realiteit van God en elke fase van Gods werk grondig te kennen, dan ben je bezeten van de waarheid. Als je het werk en de gezindheid van God niet kent, is er nog steeds iets mis in je ervaring. Hoe Jezus die fase van Zijn werk uitvoerde, hoe deze fase wordt uitgevoerd, hoe God Zijn werk deed in het Tijdperk van Genade en wat voor werk er werd gedaan, welk werk er in deze fase wordt gedaan – als je geen grondige kennis hebt van deze dingen, dan zul je je nooit verzekerd voelen en altijd onzeker zijn. Als je na een periode van ervaring in staat bent om het werk van God en elke stap van Zijn werk te kennen, en een grondige kennis hebt verkregen van Gods doelen door het spreken van Zijn woorden, en waarom zoveel woorden die Hij heeft gesproken niet zijn vervuld, dan kun je vrijmoedig en zonder aarzelen de weg die voor je ligt volgen, vrij van zorgen en loutering. Jullie zouden moeten zien met welke middelen God zoveel van Zijn werk volbrengt. Hij gebruikt de woorden die Hij spreekt, loutert de mens en transformeert zijn opvattingen door middel van veel soorten woorden. Al het leed dat jullie hebben doorstaan, alle loutering die jullie hebben ondergaan, de behandeling die jullie in jezelf hebben aanvaard, de verlichting die jullie hebben ervaren – deze zijn allemaal bereikt door middel van de woorden die God sprak. Vanwege wat volgt de mens God? Vanwege de woorden van God! De woorden van God zijn diep mysterieus en kunnen bovendien het hart van de mens bewegen, dingen diep begraven in het hart van de mens onthullen, hem dingen laten weten die in het verleden zijn gebeurd en hem toestaan door te dringen in de toekomst. En zo verdraagt de mens het lijden vanwege Gods woorden en wordt hij ook vervolmaakt door Gods woorden; pas op dat moment volgt de mens God. Wat de mens in

deze fase zou moeten doen, is de woorden van God aanvaarden, en ongeacht of hij vervolmaakt is of onderworpen aan loutering, de woorden van God zijn doorslaggevend. Dit is het werk van God en dit is ook het visioen dat de mens vandaag de dag zou moeten kennen.

uit 'Alleen zij die God kennen, kunnen een getuigenis van God afleggen' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Intrede in het leven 5

Dagelijkse woorden van God Fragment 520

In de tijd dat hij Jezus volgde, had Petrus veel meningen over Hem en oordeelde hij altijd vanuit zijn eigen perspectief. En hoewel hij de Geest tot op zekere hoogte begreep was zijn begrip enigszins onzeker. Vandaar dat hij zei: "Ik moet Hem die door de hemelse Vader is gestuurd volgen. Ik moet Hem die door de Heilige Geest is verkozen erkennen." Hij begreep de dingen die Jezus deed niet en het ontbrak hem aan duidelijkheid daarover. Toen hij Hem een tijdje had gevolgd raakte hij geïnteresseerd in wat Hij deed en zei, en in Jezus Zelf. Hij kreeg het gevoel dat Jezus zowel genegenheid als respect opriep. Hij ging graag met Hem om en verbleef graag in Zijn nabijheid. Als hij naar de woorden van Jezus luisterde ontving hij steun en hulp. De hele tijd dat Petrus Jezus heeft gevolgd heeft hij goed opgelet en alles over Zijn leven ter harte genomen: Zijn handelingen, woorden, bewegingen en uitdrukkingen. Hij begon heel goed te begrijpen dat Jezus geen gewoon mens was. Hoewel Zijn menselijke verschijning uitermate gewoon was, was Hij vervuld met liefde, mededogen en tolerantie voor de mens. Alles wat Hij deed of zei betekende een grote steun voor anderen, en naast Hem leerde en zag Petrus dingen die hij nooit eerder had gezien of gehad. Hij zag dat, ondanks dat Jezus geen groot postuur had of een uitzonderlijke menselijkheid, Hij wel echt iets buitengewoons en ongebruikelijks had. En hoewel Petrus het niet goed uit kon leggen, zag hij wel dat Jezus anders handelde dan alle andere mensen, want Hij deed de dingen heel anders dan gewone mensen. Uit de tijd dat Petrus met Jezus in contact stond leerde hij ook dat Hij een ander karakter had dan andere mensen. Hij was altijd constant en zonder haast, hij overdreef of bagatelliseerde geen enkel onderwerp, en Hij leidde Zijn leven op een manier waaruit een karakter bleek dat normaal en bewonderenswaardig was. In conversaties was Jezus elegant en gracieus, open en opgewekt maar toch sereen, en bij de uitvoering van Zijn werk behield Hij altijd Zijn waardigheid. Petrus zag dat Jezus soms zwijgzaam was, maar op andere momenten onophoudelijk praatte. Soms was Hij zo gelukkig dat Hij leek op een beweeglijke en levendige duif, en andere keren was Hij zo verdrietig dat Hij totaal niet meer sprak, en leek Hij met verdriet beladen, alsof Hij een uitgeputte en vermoeide moeder was. Soms werd Hij door boosheid bevangen, als een dappere soldaat die ten strijde trekt om de vijand te vermoorden; soms leek Hij zelfs op een brullende leeuw. Hij lachte soms, maar dan bad Hij weer en hilde Hij. Hoe Jezus zich ook gedroeg, Petrus begon een oneindige liefde

en een grenzeloos respect voor Hem te voelen. Als Jezus lachte, voelde Petrus zich gelukkig. Zijn zorgen stortten hem in het verdriet. Hij was bang van Zijn boosheid, terwijl Zijn barmhartigheid, vergevingsgezindheid en de strenge eisen die Hij aan mensen stelde ervoor zorgden dat hij Jezus echt leerde liefhebben en een oprecht ontzag voor en verlangen naar Hem ontwikkelde. Natuurlijk drong dit alles pas geleidelijk door tot Petrus nadat hij een aantal jaren naast Jezus had doorgebracht.

uit 'Hoe Petrus Jezus leerde kennen' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 521

Dit was een hoogtepunt in de ervaringen van Petrus, toen zijn lichaam bijna geheel gebroken was, maar Jezus hem van binnen aanmoedigde. En Hij verscheen eenmaal aan hem. Toen Petrus enorm leed en voelde dat zijn hart gebroken was, gaf Jezus hem de opdracht: "Jij bent met mij op aarde geweest, en ik was hier met jou. En ondanks dat wij voordien samen in de hemel waren, behoort dat uiteindelijk tot de spirituele wereld. Ik ben nu naar de spirituele wereld teruggekeerd, en jij bent op aarde. Want ik ben niet van aarde, en ook al ben jij ook niet van aarde, jij zult wel je functie op aarde moeten uitoefenen. Aangezien je een dienaar bent, moet je je plicht zo goed mogelijk uitvoeren." Petrus was getroost nu hij gehoord had dat hij aan Gods zijde terug mocht keren. Toen Petrus zo'n pijn had dat hij haast aan zijn bed was gekluisterd, voelde hij zoveel wroeging dat hij zei: "Ik ben zo verdorven, ik kan God niet tevredenstellen." Jezus verscheen aan hem en zei: "Petrus, kan het zijn dat je de belofte die je mij ooit hebt gedaan vergeten bent? Ben je echt alles vergeten wat ik gezegd heb? Ben je je belofte aan mij vergeten?" Petrus zag dat het Jezus was en stond van zijn bed op, en Jezus troostte hem: "Ik ben niet van de aarde, dit heb ik je eerder verteld · dit moet je begrijpen, maar ben je iets anders vergeten dat ik je verteld heb? 'Jij bent ook niet van de aarde, niet van de wereld.' Op dit moment is er werk dat je moet doen, je kunt je nu niet in je verdriet verliezen, je kunt nu niet zo lijden. Ook al kunnen de mens en God niet samen in één wereld leven, toch heb ik mijn werk, en jij het jouwe. Op een dag, als jouw werk klaar is, zullen we samen in een Koninkrijk verblijven, en zal ik je leiden zodat je voor altijd bij mij kan zijn." Nadat Petrus deze woorden had gehoord, voelde hij zich getroost en gerustgesteld. Hij wist dat hij zijn lijden moest doorstaan en ervaren, en vanaf dat moment was hij bezielde. Jezus verscheen speciaal op alle cruciale momenten en gaf hem een speciale verlichting en leiding, en Jezus verrichtte veel werk in hem. En waar had Petrus het meeste spijt van? Jezus stelde Petrus nog een vraag (al staat dit niet zo in de Bijbel) niet lang nadat Petrus 'U bent de Zoon van de levende God' gezegd had, en dat was de volgende vraag: "Petrus! Heb je mij ooit liefgehad?" Petrus begreep wat Hij bedoelde en zei: "Heer! Ik heb de Vader in de hemel ooit liefgehad, maar ik moet toegeven dat ik u nooit heb liefgehad." Toen zei Jezus: "Als mensen

de Vader in de hemel niet liefhebben, hoe kunnen ze de Zoon op aarde dan liefhebben? En als mensen de Zoon die door God de Vader gestuurd is niet liefhebben, hoe kunnen ze dan de Vader in de hemel liefhebben? Als mensen de Zoon op aarde echt liefhebben, dan hebben ze de Vader in de hemel ook echt lief.” Toen Petrus deze woorden hoorde begreep hij zijn tekortkoming. Hij voelde altijd tot tranen toe wroeging over zijn woorden ‘Ik heb de Vader in de hemel ooit liefgehad, maar ik heb u nooit liefgehad.’ Na de herrijzenis en hemelvaart van Jezus voelde hij nog meer wroeging en verdriet door deze woorden. Hij herinnerde zich zijn werk in het verleden en zijn huidige gestalte en kwam vaak tot Jezus in gebed, altijd vol spijt en schuld omdat hij Gods wens niet had vervuld en niet aan Gods normen had voldaan. Dit werd zijn zwaarste last. Hij zei: “Op een dag zal ik alles wat ik heb en alles wat ik ben aan u wijden, ik zal u het meest waardevolle geven.” Hij zei: “God! Ik heb slechts één geloof en één liefde. Mijn leven is niets waard, mijn lichaam is niets waard. Ik heb slechts één geloof en één liefde. In mijn geest heb ik geloof in u en in mijn hart heb ik liefde voor u; ik heb alleen deze twee dingen aan u te geven, niets anders.” Petrus putte veel moed uit de woorden van Jezus, want voor Zijn kruisiging had Jezus tegen hem gezegd: “Ik ben niet van deze wereld, en ook jij bent niet van deze wereld.” Later, toen Petrus een moment van grote pijn had bereikt, herinnerde Jezus hem hier aan: “Petrus, ben je het vergeten? Ik ben niet van de wereld, en het was slechts voor mijn werk dat ik vroegtijdig wegging. Ook jij bent niet van de wereld, ben je dat vergeten? Ik heb je dit tweemaal verteld, herinner je je dat niet?” Petrus hoorde Hem en zei: “Ik ben het niet vergeten!” Toen zei Jezus: “Ooit heb je een gelukkige tijd met mij samen in de hemel doorgebracht en je bent een tijd aan mijn zijde geweest. Je mist mij, en ik mis jou. Hoewel de schepselen in mijn ogen het vermelden niet waard zijn, hoe kan ik hem die onschuldig is en beminnelijk niet liefhebben? Ben je mijn belofte vergeten? Je moet mijn opdracht op aarde aanvaarden; je moet de taak die ik jou heb toevertrouwd uitvoeren. Op een dag zal ik je zeker bij de hand nemen en naast mij plaatsen.” Toen Petrus dit had gehoord vatte hij nog meer moed en raakte hij nog meer geïnspireerd, zodanig dat toen hij aan het kruis hing hij in staat was te zeggen: “God! Ik kan u niet voldoende liefhebben! Zelfs als u mij vraagt te sterven, kan ik u niet voldoende liefhebben! Waar u mijn ziel ook heenzendt, of u nu uw beloften uit het verleden nakomt of niet, wat u daarna ook doet, ik heb u lief en geloof in u.” Waar hij zich aan vasthield was zijn geloof, en ware liefde.

uit ‘Hoe Petrus Jezus leerde kennen’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Dagelijkse woorden van God Fragment 522

Nu moet je de weg die Petrus bewandelde duidelijk kunnen zien. Als je het pad van Petrus duidelijk kunt zien, dan zul je zeker zijn ten aanzien van het werk dat tegenwoordig gedaan wordt, en zou je niet meer klagen of passief blijven, of ergens naar verlangen. Je zou de

toenmalige stemming van Petrus ervaren: hij was door verdriet getroffen; hij vroeg niet meer om een toekomst of om zegen. Hij was niet op zoek naar de winst, het geluk, de roem of de voorspoed van deze wereld. Hij wilde alleen maar een zeer betekenisvol leven leiden, wat inhield dat hij Gods liefde terug wilde betalen en aan Hem zijn aller dierbaarste bezit op wilde dragen. Dat zou zijn hart tevredenstellen. Hij bad vaak tot Jezus met de volgende woorden: “Heer Jezus Christus, ooit had ik u lief, maar ik had u niet waarlijk lief. Hoewel ik betoogde dat ik in u geloofde, heb ik u nooit met een waar hart liefgehad. Ik keek alleen naar u op, bewonderde u, en miste u, maar ik heb u nooit liefgehad of waarlijk in u geloofd.” Hij bad altijd om zijn besluit te nemen, hij was voortdurend bemoedigd door de woorden van Jezus en zette ze in motivatie om. Later, na een periode van ervaring, stelde Jezus hem op de proef en zette hem aan om vervolgens naar Hem te verlangen. Hij zei: “Heer Jezus Christus! Ik mis u zo, en verlang ernaar u te zien. Mij ontbreekt te veel, dat kan uw liefde niet compenseren. Ik smeeek u mij spoedig hier weg te halen. Wanneer zult u mij nodig hebben? Wanneer komt u mij halen? Wanneer zal ik uw gezicht weer zien? Ik wil niet meer in dit lichaam leven, verder verdorven worden, en ik wil ook geen verzet meer plegen. Ik ben er klaar voor om alles wat ik heb aan u op te dragen zodra ik dat kan, ik wil u verder geen verdriet meer doen.” Zo bad Petrus. Maar toen wist hij nog niet wat Jezus in hem zou vervolmaken. Tijdens de kwelling van deze beproeving verscheen Jezus aan hem en zei: “Petrus, ik wil jou vervolmaken, zodat jij een stuk fruit wordt dat de kristallisatie van mijn vervolmaking van jou is en waarvan ik kan genieten. Kun jij oprecht voor mij getuigen? Heb je gedaan wat ik je gevraagd heb? Heb je naar de woorden geleefd die ik heb gesproken? Ooit had je me lief, maar hoewel je me liefhad, heb je wel naar mij geleefd? Wat heb je voor mij gedaan? Je erkent dat je mijn liefde niet waard bent, maar wat heb je voor mij gedaan?” Petrus zag in dat hij niets voor Jezus had gedaan en herinnerde zich zijn eerdere eed dat hij zijn leven voor God zou geven. En dus klaagde hij niet meer en zijn gebeden werden nadien beter. Hij zei in gebed: “Heer Jezus Christus! Ooit liet ik u alleen, en u liet mij ook ooit alleen. We zijn een tijdje uit elkaar geweest, en een tijdje in elkaars gezelschap. Toch hebt u mij meer lief dan alle anderen. Ik ben herhaaldelijk tegen u opgestaan, en heb u herhaaldelijk verdriet gedaan. Hoe kan ik zoiets vergeten? Het werk dat u in mij hebt volbracht en wat u mij hebt toevertrouwd is altijd in mijn gedachten, ik vergeet het nooit. Ik wens mij aan uw orkestraties te onderwerpen en ik zal alles wat ik heb aan u opdragen. U weet waar ik toe in staat ben en u weet bovendien welke rol ik kan spelen. Uw wil is mijn wet en alles wat ik heb draag ik aan u op. U alleen weet wat ik voor u kan doen. Hoewel Satan mij danig voor de gek heeft gehouden, en ik tegen u ben opgestaan, geloof ik dat u mij die overtreding niet toerekent, dat u mij niet daarnaar zult behandelen. Ik wil mijn hele leven aan u opdragen. Ik vraag nergens om. Ik heb geen andere hoop of plannen; ik wil alleen handelen naar uw bedoeling en uw wil uitvoeren. Ik zal uit uw bittere drinkbeker drinken, ik behoor aan u toe.”

Jullie moeten duidelijk zijn over de weg die jullie bewandelen; jullie moeten duidelijk zijn over de weg die jullie in de toekomst in zullen slaan, wat God straks gaat vervolmaken, en wat aan jullie is toevertrouwd. Misschien worden jullie op een dag op de proef gesteld. Als jullie dan bezieling vinden in de ervaringen van Petrus dan blijkt dat jullie waarlijk de weg van Petrus bewandelen. God prees Petrus om zijn ware geloof en liefde en zijn trouw aan God. En door zijn oprechtheid en verlangen naar God in zijn hart heeft God hem vervolmaakt. Als je oprecht dezelfde liefde en hetzelfde geloof hebt als Petrus, dan zal Jezus je zeker vervolmaken.

uit 'Hoe Petrus Jezus leerde kennen' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 523

Toen hij door God werd getuchtigd, bad Petrus: “O God! Mijn vlees is ongehoorzaam en u tuchtigt mij en oordeelt mij. Ik verheug me over uw tuchtiging en oordeel en zelfs als u mij niet wilt, zie ik in uw oordeel uw heilige en rechtvaardige gezindheid. Wanneer u mij oordeelt, zodat anderen uw rechtvaardige gezindheid in uw oordeel kunnen aanschouwen, voel ik mij tevreden. Als daardoor uw gezindheid getoond kan worden en uw rechtvaardige gezindheid door alle schepselen gezien kan worden, en daardoor mijn liefde voor u zuiverder wordt, zodat ik daardoor op iemand kan gaan lijken die rechtvaardig is, dan is uw oordeel goed, want zo is uw genadige wil. Ik weet dat er nog steeds veel in mij is hetgeen opstandig is en dat ik nog steeds niet in staat ben om voor u te verschijnen. Ik wens dat u mij nog meer oordeelt, hetzij door een vijandige omgeving of grote beproevingen; het maakt niet uit wat u doet, voor mij is het waardevol. Uw liefde is zo diepzinnig en ik ben bereid me over te geven aan uw genade zonder enige klacht.” Dit is de kennis van Petrus nadat hij het werk van God had ervaren en het is ook een getuigenis van zijn liefde voor God. Vandaag de dag zijn jullie al overwonnen, maar hoe komt dit in jullie tot uitdrukking? Sommige mensen zeggen: “Het overwinnen van mij is de opperste genade en verhoging van God. Nu pas beseft ik dat het leven van de mens hol en zonder betekenis is. De mens brengt zijn leven door met rondrennen, generatie na generatie kinderen produceren en grootbrengen, en blijft uiteindelijk achter met niets. Pas nadat ik door God ben overwonnen, heb ik vandaag gezien dat het niet waardevol is om op deze manier te leven; het is echt een zinloos leven. Ik kan net zo goed sterven en er klaar mee zijn!” Kunnen zulke overwonnen mensen door God worden gewonnen? Kunnen ze proefexemplaren en modellen worden? Zulke mensen zijn een les in passiviteit, ze hebben geen ambities en streven er niet naar zichzelf te verbeteren! Hoewel ze als overwonnen worden beschouwd, zijn zulke passieve mensen niet in staat om volmaakt gemaakt te worden. Aan het einde van zijn leven, nadat hij volmaakt was gemaakt, zei Petrus: “O God! Als ik nog een paar jaar zou leven, zou ik een zuiverdere en diepere liefde voor u willen bereiken.” Toen hij op het punt stond aan het kruis genageld te worden, bad hij in zijn

hart: “O God! Uw tijd is nu aangebroken, de tijd die u voor me hebt bereid is aangebroken. Ik moet voor u worden gekruisigd, ik moet deze getuigenis naar u uitdragen en ik hoop dat mijn liefde aan uw eisen kan voldoen en dat het zuiverder kan worden. Vandaag is het, om voor u te kunnen sterven en voor u aan het kruis genageld te worden, troostend en geruststellend voor mij, want niets is meer bevredigend voor mij dan om voor u gekruisigd te kunnen worden en aan uw verlangens te voldoen en om in staat te zijn om mezelf aan u te geven, om mijn leven aan u op te offeren. Oh God! U bent zo lieflijk! Zou u mij toestaan om te leven, dan zou ik zelfs nog meer bereid zijn om van u te houden. Zolang ik leef, zal ik van u houden. Ik wil meer van u houden. U oordeelt mij, tuchtigt mij en beproeft mij, omdat ik niet rechtvaardig ben, omdat ik gezondigd heb. En uw rechtschapen gezindheid wordt mij duidelijker. Dit is een zegen voor mij, want ik ben in staat om u nog meer lief te hebben en ik ben bereid om op deze manier van u te houden, zelfs als u niet van mij houdt. Ik ben bereid om uw rechtvaardige gezindheid te aanschouwen, want dit maakt me beter in staat om een leven van betekenis te leven. Ik voel dat mijn leven nu zinvoller is, want ik ben voor u gekruisigd en het is zinvol om voor u te sterven. Toch voel ik me nog steeds niet tevreden, want ik weet te weinig van u, ik weet dat ik uw wensen niet volledig kan vervullen en heb u te weinig terugbetaald. In mijn leven ben ik niet in staat geweest om mijn hele wezen aan u terug te geven; ik ben verre van dat. Als ik terugkijk op dit moment, voel ik me zo veel aan u verschuldigd en ik heb slechts dit moment om al mijn fouten en alle liefde die ik u niet heb terugbetaald, goed te maken.”

uit ‘De ervaringen van Petrus: zijn kennis van tuchtiging en oordeel’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Dagelijkse woorden van God Fragment 524

Men moet streven naar een leven van zingeving en mag niet tevreden zijn met z'n huidige omstandigheden. Om naar het beeld van Petrus te leven, moet hij de kennis en ervaringen van Petrus bezitten. De mens moet dingen nastreven die hoger en dieper zijn. Hij moet een diepere, zuiverder liefde voor God nastreven en een leven dat waarde en betekenis heeft. Alleen dit is leven; alleen dan zal de mens hetzelfde zijn als Petrus. Je moet je richten op het proactief zijn met betrekking tot je intrede aan de positieve kant en moet jezelf niet toestaan om onderdanig terug te vallen omwille van kortstondig gemak, terwijl je dan meer diepgaande, meer specifieke en meer praktische waarheden negeert. Je liefde moet praktisch zijn en je moet manieren vinden om jezelf te bevrijden van dit verdorven leven zonder verantwoordelijkheid dat niet anders is dan dat van een dier. Je moet een leven van betekenis, een leven van waarde leven en je moet jezelf niet voor de gek houden, of je leven als een speeltje beschouwen om mee te spelen. Voor iedereen die ernaar streeft om God lief te hebben, zijn er geen onbereikbare waarheden en is er geen gerechtigheid waarvoor men niet standvastig kan zijn. Hoe zou je je leven moeten leiden?

Hoe zou je van God moeten houden en deze liefde gebruiken om Zijn verlangen tevreden te stellen? Er is geen grotere zaak in je leven. Bovendien moet je zulke aspiraties en doorzettingsvermogen hebben en niet als die slappe zwakkelingen zijn. Je moet leren hoe je een zinvol leven en betekenisvolle waarheden kunt ervaren en je moet op die manier niet nonchalant met jezelf omgaan. Zonder dat je het beseft, zal je leven je voorbijgaan; en zul je daarna dan nog een gelegenheid hebben om God lief te hebben? Kan de mens God liefhebben nadat hij dood is? Je moet dezelfde ambities en geweten hebben als Petrus; je leven moet zinvol zijn en je moet geen spelletjes met jezelf spelen. Als een mens en als een persoon die God volgt, moet je goed kunnen overwegen hoe je met je leven omgaat, hoe je jezelf aan God moet opofferen, hoe je een meer betekenisvol geloof in God zou moeten hebben en hoe, omdat je God lief hebt, je Hem zou moeten liefhebben op een manier die zuiverder, mooier en beter is. Tegenwoordig kun je niet alleen tevreden zijn met hoe je overwonnen bent, maar moet je ook het pad overwegen dat je in de toekomst zult bewandelen. Je moet aspiraties hebben en de moed om volmaakt te worden en je moet jezelf niet altijd ongeschikt achten. Heeft de waarheid favorieten? Kan de waarheid zich opzettelijk verzetten tegen mensen? Als je de waarheid nastreeft, kan deze je dan overweldigen? Als je sterk voor gerechtigheid staat, zal deze je dan ten val brengen? Als het echt jouw streven is om het leven na te streven, kan het leven je dan ontglippen? Als je zonder de waarheid bent, is dat niet omdat de waarheid jou negeert, maar omdat jij uit de buurt van de waarheid blijft; als je niet kunt opkomen voor gerechtigheid, dan is dat niet omdat er iets mis is met gerechtigheid, maar omdat je gelooft dat het niet in overeenstemming is met de feiten; als je niet het leven hebt bereikt nadat je het vele jaren hebt nagejaagd, dan komt dat niet omdat het leven jegens jou geen geweten heeft, maar omdat jij geen geweten hebt ten opzichte van het leven en het leven hebt verdreven; als je in het licht leeft en niet in staat bent geweest om het licht te verkrijgen, dan is dat niet omdat het licht je niet kan illumineren, maar omdat je geen aandacht hebt besteed aan het bestaan van het licht en is het licht dus stilletjes van je weggegaan. Als je niet najaagt, kan alleen gezegd worden dat je waardeloos uitschot bent en geen moed hebt in je leven en niet de geest hebt om de krachten van de duisternis te weerstaan. Je bent te zwak! Je kunt niet ontsnappen aan de krachten van Satan die jou belegeren en bent alleen bereid om dit soort veilig en zeker leven te leiden en in onwetendheid te sterven. Wat je zou moeten bereiken, is jouw streven om te worden overwonnen; dit is de plicht waaraan je gebonden bent. Als je tevreden bent om alleen te worden overwonnen, verdrijf je het bestaan van het licht. Je moet lijden voor de waarheid, je moet jezelf aan de waarheid geven, je moet vernedering voor de waarheid verdragen en om meer van de waarheid te krijgen, moet je meer lijden ondergaan. Dit is wat je zou moeten doen. Je mag de waarheid niet verwerpen omwille van een vredig gezinsleven en je moet de waardigheid en integriteit van je leven niet verliezen om kortstondig plezier te hebben. Je moet alles najagen wat mooi en goed is en een levensweg volgen die zinvoller is. Als je zo'n ordinair leven leidt en

geen doelen nastreeft, verspil je dan je leven niet? Wat kun je winnen van zo'n leven? Je moet alle genot van het vlees opgeven omwille van één waarheid en niet alle waarheden weggooien omwille van een beetje plezier. Mensen als deze hebben geen integriteit of waardigheid; hun bestaan heeft geen betekenis!

uit 'De ervaringen van Petrus: zijn kennis van tuchtiging en oordeel' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 525

God tuchtigt en oordeelt de mens omdat het vanwege Zijn werk wordt vereist en bovendien omdat de mens het nodig heeft. De mens moet worden getuchtigd en geoordeeld en alleen dan kan hij liefde tot God verkrijgen. Vandaag zijn jullie helemaal overtuigd, maar als jullie de minste tegenslag krijgen, zitten jullie in de problemen; jullie gestalte is nog steeds te klein en jullie moeten nog steeds meer van dergelijke tuchtiging en oordeel ervaren om een diepere kennis te bereiken. Vandaag hebben jullie enige eerbied voor God en jullie zijn bang voor God en jullie weten dat Hij de ware God is, maar jullie hebben geen grote liefde voor Hem, laat staan dat jullie een zuivere liefde hebben bereikt; jullie kennis is te oppervlakkig en jullie gestalte is nog steeds ontoereikend. Als jullie echt een situatie tegenkomen, hebben jullie nog steeds geen getuigenis afgelegd, is er te weinig proactieve intrede van jullie en hebben jullie geen idee hoe je het in praktijk moet brengen. De meeste mensen zijn passief en inactief; ze houden alleen stiekem van God in hun hart, maar hebben geen manier om het te praktiseren, noch hebben ze duidelijkheid over wat hun doelen zijn. Degenen die volmaakt gemaakt zijn bezitten niet alleen de normale menselijkheid, maar zijn vervuld van waarheden die de maatstaven van het geweten overtreffen en die hoger zijn dan de normen van het geweten; ze gebruiken niet alleen hun geweten om Gods liefde terug te betalen, maar meer dan dat, hebben ze God gekend en hebben ze gezien dat God liefelijk is en de liefde van de mens waardig is en dat er zoveel in God is om lief te hebben dat de mens niet anders kan dan van Hem houden. De liefde voor God van hen die volmaakt zijn gemaakt, is om aan hun eigen persoonlijke aspiraties te beantwoorden. Het is een spontane liefde, een liefde die er niets voor terugvraagt en die geen ruil is. Ze houden van God vanwege niets anders dan hun kennis van Hem. Zulke mensen geven er niet om of God hun genadegaven schenkt en zijn tevreden met niets meer dan God te behagen. Ze sluiten geen koopjes met God, noch meten ze hun liefde voor God af aan hun geweten: u hebt mij gegeven, dus ik heb u lief als wederdienst; als u mij niet geeft, dan heb ik niets voor u als tegenprestatie. Degenen die volmaakt zijn gemaakt, geloven altijd: God is de Schepper en Hij voert Zijn werk uit op ons. Mijn streven moet zijn om een leven van betekenis na te leven en ik moet Hem tevreden stellen, aangezien ik deze mogelijkheid en voorwaarde en kwalificatie heb om volmaakt gemaakt te worden. Het is precies zoals Petrus het ervaren heeft: toen hij op zijn zwakst was, bad

hij tot God en zei: “O God! Ongeacht de tijd of plaats, u weet dat ik me u altijd herinner. Ongeacht de tijd of plaats, u weet dat ik u wil liefhebben, maar mijn gestalte is te klein, ik ben te zwak en machteloos, mijn liefde is te beperkt en mijn oprechtheid jegens u is te mager. Vergeleken met uw liefde ben ik gewoon ongeschikt om te leven. Ik wens alleen dat mijn leven niet tevergeefs is en dat ik niet alleen uw liefde kan terugbetalen, maar vooral dat ik alles wat ik heb aan u kan toewijden. Als ik u tevreden kan stellen, dan zal ik als een schepsel gemoedsrust hebben en om niets meer vragen. Hoewel ik nu zwak en machteloos ben, zal ik uw vermaningen niet vergeten en zal uw liefde niet vergeten. Nu doe ik niets meer dan terugbetalen van uw liefde. Oh God, ik voel me vreselijk! Hoe kan ik de liefde in mijn hart aan u teruggeven, hoe kan ik alles doen wat ik kan en in staat zijn om uw wensen te vervullen en in staat zijn om alles wat ik heb aan u aan te bieden? U kent de zwakte van de mens; hoe kan ik uw liefde waardig zijn? Oh God! U weet dat ik klein van gestalte ben, dat mijn liefde te mager is. Hoe kan ik het beste doen wat ik kan in een dergelijke situatie? Ik weet dat ik uw liefde moet terugbetalen, ik weet dat ik alles moet geven wat ik heb, maar heden is mijn gestalte te klein. Ik vraag dat u mij kracht geeft en vertrouwen, zodat ik meer in staat zal zijn om een zuivere liefde te bezitten om aan u te wijden en meer in staat om alles wat ik heb aan u te wijden; niet alleen zal ik in staat zijn om uw liefde terug te betalen, maar beter bekwaam om uw tuchtiging, oordeel en beproevingen en zelfs nog ernstiger vloeken te ervaren. U hebt me toegestaan om uw liefde te aanschouwen en ik ben niet in staat om niet van u te houden en hoewel ik vandaag zwak en machteloos ben, hoe kan ik u dan vergeten? Uw liefde, tuchtiging en oordeel hebben er alle voor gezorgd dat ik u kende, maar ik voel me ook niet in staat om uw liefde te vervullen, want u bent zo groot. Hoe kan ik alles wat ik heb aan de Schepper wijden?” Dat was het verzoek van Petrus, maar zijn gestalte was te ontoereikend. Op dat moment voelde hij alsof een mes in zijn hart werd omgedraaid en hij leed pijn; hij wist niet wat hij moest doen onder zulke omstandigheden. Toch bleef hij bidden: “O God! De mens is van kinderlijke gestalte, zijn geweten is zwak en het enige wat ik voor elkaar kan krijgen is om uw liefde terug te betalen. Vandaag weet ik niet hoe ik u moet behagen, en ik wens alleen maar alles te doen wat ik kan, of hoe ik alles wat ik heb kan geven, en hoe ik alles wat ik heb aan u kan toewijden. Ongeacht uw oordeel, ongeacht uw tuchtiging, ongeacht wat u mij schenkt, ongeacht wat u van mij wegneemt, maak me vrij van ook maar de minste klacht jegens u. Vaak, toen u mij tuchtigde en oordeelde, gromde ik tegen mezelf en was niet in staat om zuiverheid te bereiken of om uw wensen te vervullen. Mijn terugbetaling van uw liefde is geboren uit dwang en op dit moment haat ik mezelf nog meer.” Het was omdat hij zocht naar een zuivere liefde voor God dat Petrus zo bad. Hij zocht en smeekte en bovendien beschuldigde hij zichzelf en biechtte hij zijn zonden op aan God. Hij voelde zich bij God in het krijt staan en voelde haat voor zichzelf, maar hij was ook enigszins verdrietig en passief. Hij voelde zich altijd zo, alsof hij niet goed genoeg was voor Gods verlangens en niet in staat was zijn best te doen.

Onder dergelijke omstandigheden streefde Petrus nog steeds het geloof van Job na. Hij zag hoe groot het geloof van Job was, want Job had gezien dat alles wat hij had door God was geschonken en het was in overeenstemming met Gods natuur om alles van hem af te nemen, dat God zou geven aan wie Hij maar wilde – dat was de rechtvaardige gezindheid van God. Job had geen klachten en kon God nog steeds prijzen. Petrus kende zichzelf ook en in zijn hart bad hij: “Vandaag zou ik niet tevreden moeten zijn met het terugbetalen van uw liefde door mijn geweten te gebruiken, ongeacht hoeveel liefde die ik aan u teruggeef, omdat mijn gedachten te verdorven zijn en omdat ik niet in staat ben om u als de Schepper zien. Omdat ik nog steeds ongeschikt ben om van u te houden, moet ik het vermogen bereiken om alles wat ik heb aan u te wijden, wat ik gewillig zou doen. Ik moet weten wat u allemaal hebt gedaan en heb geen keuze, ik moet uw liefde aanschouwen en in staat zijn om aan u lofprijzingen te uiten en uw heilige naam te verheerlijken, opdat u grote eer door mijn toedoen zult verkrijgen. Ik ben bereid om standvastig te staan in mijn getuigenis van u. Oh God! Uw liefde is zo kostbaar en mooi; hoe zou ik kunnen wensen om te leven in de handen van de kwaadaardige? Was ik niet door u gemaakt? Hoe zou ik kunnen leven onder het domein van Satan? Ik zou liever hebben dat mijn hele wezen te midden van uw tuchtiging leeft. Ik ben niet bereid om onder het domein van de kwaadaardige te leven. Als ik zuiver kan worden gemaakt en alles wat ik heb aan u kan toewijden, ben ik bereid mijn lichaam en geest te offeren voor uw oordeel en tuchtiging, want ik verafschuw Satan en ben niet bereid om onder zijn domein te leven. Door uw oordeel over mij, toont u uw rechtvaardige gezindheid. Ik ben gelukkig en heb geen enkele klacht. Als ik in staat ben om de plicht van een schepsel te vervullen, ben ik bereid dat mijn hele leven vergezeld gaat van uw oordeel, waardoor ik uw rechtvaardige gezindheid zal leren kennen en mij zal bevrijden van de invloed van de kwaadaardige.” Petrus bad altijd zo, zocht altijd zo en hij bereikte een terrein dat betrekkelijk hoog was. Hij was niet alleen in staat om Gods liefde terug te betalen, maar belangrijker nog, hij vervulde ook zijn plicht als schepsel. Niet alleen werd hij niet meer beschuldigd door zijn geweten, maar was hij ook in staat om de normen van het geweten te overtreffen. Zijn gebeden bleven opgaan naar God, zodat zijn ambities steeds hoger werden en zijn liefde voor God steeds groter werd. Hoewel hij tergende pijn leed, vergat hij toch niet om God lief te hebben en zocht hij toch naar het vermogen om Gods wil te begrijpen. In zijn gebeden werden de volgende woorden uitgesproken: “Ik heb niets meer bereikt dan de terugbetaling van uw liefde. Ik heb niet voor Satan van u getuigd, heb mezelf niet bevrijd van de invloed van Satan en leef nog steeds te midden van het vlees. Ik wens mijn liefde te gebruiken om Satan te verslaan en beschaam hem en bevredig zo uw verlangen. Ik wens mij volledig aan u te geven, om Satan geen enkel stukje van mezelf te geven, want Satan is uw vijand.” Hoe meer hij in deze richting zocht, des te meer werd hij ontroerd en hoe hoger zijn kennis van deze zaken werd. Zonder het te beseffen, kwam hij te weten dat hij zichzelf zou bevrijden van de invloed van Satan en zichzelf volledig zou

moeten teruggeven aan God. Zo was het rijk dat hij bereikte. Hij steeg boven de invloed van Satan uit en bevrijdde zichzelf van de geneugten en genot van het vlees en was bereid om nog diepgaander zowel de tuchting van God als Zijn oordeel te ervaren. Hij zei: “Hoewel ik leef te midden van uw tuchting en te midden van uw oordeel, ongeacht de ontberingen die daarmee gepaard gaan, ben ik toch nog steeds niet bereid om onder het domein van Satan te leven, noch ben ik bereid om te lijden vanwege Satans bedriegerij. Ik geniet van het leven te midden van uw vloeken en ik heb pijn door te leven te midden van de zegeningen van Satan. Ik hou van u door te midden van uw oordeel te leven en dit brengt me grote vreugde. Uw tuchting en oordeel is rechtvaardig en heilig; het is om me te reinigen en nog meer om me te redden. Ik zou er de voorkeur aan geven om mijn hele leven te spenderen te midden van uw oordeel om onder uw zorg te staan. Ik ben niet bereid om voor een enkel moment onder Satans domein te leven; ik wens door u gereinigd te worden; zelfs als ik tegenspoed lijd, ben ik niet bereid om door Satan te worden uitgebuit en bedrogen. Ik, dit schepsel, zou door u gebruikt moeten worden, door u vervuld, door u geoordeeld en door u getuchtigd. Ik zou zelfs door u vervloekt moeten zijn. Mijn hart verheugt zich als u bereid bent om mij te zegenen, want ik heb uw liefde gezien. U bent de Schepper en ik ben een schepsel: ik moet u niet verraden en onder het domein van Satan leven, noch moet ik door Satan worden uitgebuit. Ik zou uw paard moeten zijn, of os, in plaats van te leven voor Satan. Ik zou liever onder uw tuchting leven, zonder lichamelijke gelukzaligheid en dit zou me plezier brengen, zelfs als ik uw genade zou verliezen. Hoewel uw genade niet met mij is, geniet ik ervan om door u te worden getuchtigd en geoordeeld; dit is uw beste zegen, uw grootste genade. Hoewel u altijd majestueus en grimmig jegens mij bent, ben ik toch niet in staat u te verlaten en kan ik u toch niet genoeg liefhebben. Ik zou liever in uw huis wonen, ik zou liever vervloekt, getuchtigd en door u geslagen worden en ben niet bereid om onder het domein van Satan te leven, noch ben ik bereid om alleen voor het vlees te haasten en bezig te zijn, nog minder ben ik bereid om voor het vlees te leven.” De liefde van Petrus was een pure liefde. Dit is de ervaring van volmaakt gemaakt worden en het is de hoogste staat van vervolmaking en er is geen leven dat zinvoller is. Hij aanvaardde Gods tuchting en oordeel, hij koesterde Gods rechtvaardige gezindheid en niets was kostbaarder aan Petrus dan dat. Hij zei: “Satan geeft me materiële genoegens, maar ik koester ze niet. Gods tuchting en oordeel komen over mij – hierin vind ik genade, hierin vind ik genot en hierin ben ik gezegend. Zou het niet vanwege Gods oordeel zijn, dan zou ik nooit van God houden, dan zou ik nog steeds onder het domein van Satan leven, er nog steeds door worden beheerst en onder zijn bevel staan. Als dat het geval zou zijn, zou ik nooit een echt mens worden, want ik zou niet in staat zijn om God tevreden te stellen en zou mij niet geheel aan God hebben gewijd. Hoewel God mij ook niet zegent en me zonder troost achterlaat, alsof er een vuur in mij brandt en zonder vrede of vreugde, en hoewel Gods tuchting en discipline nooit gescheiden van mij zijn, in Gods tuchting en oordeel ben ik in

staat om Zijn rechtvaardige gezindheid te aanschouwen. Ik geniet hiervan; er is niets waardevoller of zinvoller in het leven. Hoewel Zijn bescherming en zorg meedogenloze tuchtiging, oordeel, vloeken en slaan zijn geworden, geniet ik toch van deze dingen, want zij kunnen mij beter reinigen en me veranderen, kunnen me dichter bij God brengen, kunnen me beter in staat stellen God lief te hebben en kunnen mijn liefde voor God zuiverder maken. Dit stelt mij in staat om mijn plicht als schepsel te vervullen en brengt me voor het aangezicht van God en weg van de invloed van Satan, zodat ik niet langer Satan dien. Wanneer ik niet onder het domein van Satan leef en in staat ben om alles wat ik heb en alles wat ik kan doen aan God toe te wijden, zonder iets achter te houden, zal dat het moment zijn wanneer ik volledig tevreden ben. Het is Gods tuchtiging en oordeel die mij heeft gered en mijn leven is onafscheidelijk van Gods tuchtiging en oordeel. Mijn leven op aarde valt onder het domein van Satan, en ware het niet omwille van de zorg en bescherming van Gods tuchtiging en oordeel, dan zou ik altijd onder het domein van Satan hebben geleefd en bovendien zou ik niet de gelegenheid of middelen hebben gehad om een leven van betekenis te leven. Alleen als Gods tuchtiging en oordeel me nooit verlaten, zal ik in staat zijn door God te worden gereinigd. Alleen vanwege de harde woorden en rechtvaardige gezindheid van God en Gods majestueuze oordeel, heb ik de allerhoogste bescherming verkregen en heb ik in het licht geleefd en de zegeningen van God gekregen. Om gereinigd te kunnen worden en mezelf te bevrijden van Satan en te leven onder de heerschappij van God. Dit is de grootste zegening in mijn leven vandaag de dag.” Dit is het hoogste rijk dat Petrus heeft bereikt.

uit ‘De ervaringen van Petrus: zijn kennis van tuchtiging en oordeel’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Dagelijkse woorden van God Fragment 526

De mens leeft midden in het vlees, hetgeen betekent dat hij in een menselijke hel leeft en zonder Gods oordeel en tuchtiging is de mens zo smerig als Satan. Hoe kan de mens heilig zijn? Petrus geloofde dat tuchtiging en oordeel door God de beste bescherming en grootste genade van de mens waren. Alleen door tuchtiging en oordeel van God kan de mens ontwaken en het vlees haten en Satan haten. Gods strikte discipline bevrijdt de mens van de invloed van Satan, het bevrijdt hem uit zijn eigen kleine wereld en stelt hem in staat te leven in het licht van Gods aanwezigheid. Er is geen betere redding dan tuchtiging en oordeel! Petrus bad: “O God! Zolang u mij tuchtigt en oordeelt, zal ik weten dat u mij niet hebt verlaten. Zelfs als u mij geen vreugde of vrede schenkt en mij laat lijden en talloze kastijdingen bij mij ten uitvoer brengt, zolang u mij niet verlaat, zal mijn hart gerust zijn. Vandaag de dag is uw tuchtiging en oordeel mijn beste bescherming en mijn grootste zegen geworden. De genade die u me geeft, beschermt me. De genade die u mij vandaag de dag schenkt, is een manifestatie van uw rechtvaardige gezindheid

en is tuchtiging en oordeel; bovendien is het een beproeving en meer dan dat, het is een leven van lijden.” Petrus was in staat om de genoegens van het vlees opzij te zetten en een diepere liefde en een grotere bescherming te zoeken, omdat hij zoveel genade had gekregen van Gods tuchtiging en oordeel. Als de mens in zijn leven gereinigd wil worden en veranderingen in zijn gezindheid tot stand wil brengen, als hij een zinvol leven wil leiden en zijn plicht als schepsel wil vervullen, dan moet hij de tuchtiging en het oordeel van God aanvaarden en moet hij niet toestaan dat Gods discipline en Gods harde hand van hem wijken, zodat hij zichzelf kan bevrijden van de manipulatie en invloed van Satan en in het licht van God kan leven. Weet dat Gods tuchtiging en oordeel het licht is en het licht van de redding van de mens en dat er geen betere zegen, genade of bescherming voor de mens is. De mens leeft onder invloed van Satan en bestaat in het vlees; als hij niet gereinigd is en de bescherming van God niet ontvangt, zal de mens steeds verder verdorven raken. Als hij God wenst lief te hebben, dan moet hij gereinigd en gered worden. Petrus bad: “God, als u mij vriendelijk behandelt, ben ik opgetogen en voel ik mij op mijn gemak; wanneer u me tuchtigt, voel ik nog meer troost en vreugde. Hoewel ik zwak ben en onuitsprekelijk lijden verdraag, hoewel er tranen en verdriet zijn, weet u dat dit verdriet komt door mijn ongehoorzaamheid en door mijn zwakheid. Ik ween omdat ik uw verlangens niet kan bevredigen, ik voel verdriet en spijt omdat ik onvoldoende ben volgens uw vereisten, maar ik ben bereid om deze staat te bereiken, bereid om alles te doen wat ik kan om u tevreden te stellen. Uw tuchtiging heeft mij bescherming gebracht en heeft mij de beste redding gegeven; uw oordeel verduistert uw tolerantie en geduld. Zonder uw tuchtiging en oordeel, zou ik niet genieten van uw genade en goedertierenheid. Vandaag zie ik des te meer dat uw liefde de hemel heeft overstegen en alles heeft overtroffen. Uw liefde is niet alleen genade en goedertierenheid; zelfs meer dan dat, het is tuchtiging en oordeel. Uw tuchtiging en oordeel hebben mij zoveel gegeven. Zonder uw tuchtiging en oordeel, zou geen enkele persoon gereinigd worden en zou niet één persoon de liefde van de Schepper kunnen ervaren. Hoewel ik honderden beproevingen en kwellingen heb doorstaan en zelfs in de buurt van de dood ben gekomen, heeft dit me in staat gesteld om u werkelijk te kennen en de allerhoogste redding te verwerven. Als uw tuchtiging, oordeel en discipline van mij zouden wijken, zou ik in duisternis leven, onder het domein van Satan. Welke voordelen heeft het vlees van de mens? Als uw tuchtiging en oordeel mij zouden verlaten, zou het zijn alsof uw Geest mij verlaten heeft, alsof u niet langer met mij was. Als dat zo was, hoe kon ik dan verder leven? Als u mij ziekte geeft en mijn vrijheid neemt, kan ik blijven leven, maar als uw tuchtiging en uw oordeel mij zouden verlaten, zou ik nooit meer kunnen leven. Als ik zonder uw tuchtiging en oordeel zou zijn, zou ik uw liefde verloren hebben, een liefde die te diep voor mij is om onder woorden te brengen. Zonder uw liefde zou ik onder het domein van Satan leven en zou ik uw glorieuze gezicht niet kunnen zien. Hoe zou ik kunnen blijven leven? Zo’n duisternis, zo’n leven, zou ik niet kunnen verdragen. U bij me hebben is als u

zien, dus hoe kan ik u verlaten? Ik bid u, smeeik u om niet mijn grootste troost van mij te nemen, ook al zijn het slechts een paar woorden van geruststelling. Ik heb genoten van uw liefde en heden kan ik niet verwijderd zijn van u; hoe zou ik niet van u kunnen houden? Ik heb veel tranen van verdriet vergoten vanwege uw liefde, maar toch heb ik altijd het gevoel gehad dat een leven als dit zinvoller is, me beter in staat stelt om me te verrijken, beter in staat om me te veranderen en beter in staat om mij de waarheid te laten verkrijgen waarmee de schepsels vervuld zouden moeten zijn.”

uit ‘De ervaringen van Petrus: zijn kennis van tuchtiging en oordeel’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Dagelijkse woorden van God Fragment 527

Het hele leven van de mens wordt geleefd onder het domein van Satan en er is niet één persoon die zichzelf kan bevrijden van de invloed van Satan. Allen leven in een smerige wereld, in verdorvenheid en leegte, zonder de minste betekenis of waarde; ze leven zulke zorgeloze levens voor het vlees, voor lust en voor Satan. Er is geen greintje waarde aan hun bestaan. De mens is niet in staat de waarheid te vinden die hem bevrijdt van de invloed van Satan. Hoewel de mens in God gelooft en de Bijbel leest, begrijpt hij niet hoe hij zichzelf moet bevrijden van de controle van Satans invloed. Door de eeuwen heen hebben heel weinig mensen dit geheim ontdekt, hebben heel weinig mensen het begrepen. Als zodanig, hoewel de mens Satan verafschuwt en het vlees verafschuwt, weet hij niet hoe hij zich moet ontdoen van de verstrikkende invloed van Satan. Zijn jullie vandaag de dag niet nog steeds onder het domein van Satan? Jullie hebben geen spijt van jullie ongehoorzame daden en nog veel minder hebben jullie het gevoel dat jullie vuil en ongehoorzaam zijn. Nadat jullie God hebben tegengewerkt, hebben jullie zelfs gemoedsrust en voelen jullie een grote rust. Is je kalmte niet omdat je verdorven bent? Komt deze gemoedsrust niet vanuit je ongehoorzaamheid? De mens leeft in een menselijke hel, hij leeft onder de duistere invloed van Satan; over het land leven geesten samen met de mens en ze tasten het vlees van de mens aan. Op aarde, leef je niet in een prachtig paradijs. De plaats waar je bent is het rijk van de duivel, een menselijke hel, een onderwereld. Als de mens niet gereinigd is, dan is hij van de vuiligheid; als hij niet door God wordt beschermd en verzorgd, dan is hij nog steeds een gevangene van Satan; als hij niet wordt geoordeeld en getuchtigd, dan zal hij geen middelen hebben om te ontsnappen aan de onderdrukking van de duistere invloed van Satan. De verdorven gezindheid die je toont en het ongehoorzame gedrag dat je uitdraagt, zijn voldoende om te bewijzen dat je nog steeds onder het domein van Satan leeft. Als je geest en gedachten niet zijn gereinigd en je gezindheid niet is geoordeeld en getuchtigd, dan wordt je hele wezen nog steeds beheerst door het domein van Satan, wordt je geest beheerst door Satan, worden je gedachten gemanipuleerd door Satan en je hele wezen wordt beheerst door de handen

van Satan. Weet je hoe ver je nu staat, van de normen van Petrus? Beschik je over een dergelijk kaliber? Hoeveel weet je van de tuchtiging en het oordeel van vandaag? Hoeveel bezit je van wat Petrus heeft leren kennen? Als je vandaag niet weet, kun je deze kennis dan in de toekomst verkrijgen? Iemand die zo lui en laf is als jij is gewoon niet in staat om tuchtiging en het oordeel te kennen. Als je de vrede van het vlees nastreeft en de genoegens van het vlees, dan zul je geen middel hebben om gereinigd te worden en uiteindelijk zul je worden teruggegeven aan Satan, want wat je naleeft is Satan en het vlees. Zoals de zaken er tegenwoordig voor staan, streven veel mensen het leven niet na, wat betekent dat ze er niet om geven om gereinigd te worden of een diepere levenservaring binnen te gaan. En hoe kunnen ze volmaakt worden gemaakt? Degenen die geen leven najagen, hebben geen kans om vervolmaakt te worden en degenen die geen kennis van God nastreven en geen veranderingen in hun gezindheid nastreven, zijn niet in staat aan Satans duistere invloed te ontkomen. Met betrekking tot hun kennis van God en hun intrede tot veranderingen in hun gezindheid, zijn ze niet serieus over zichzelf, zoals degenen die alleen in religie geloven en die alleen de plechtigheden volgen en reguliere diensten bezoeken. Is dat geen verspilling van tijd? Als de mens in zijn geloof in God de dingen van het leven niet serieus neemt, de intreding tot de waarheid niet nastreeft, geen veranderingen in zijn gezindheid nastreeft, laat staan kennis van het werk van God nastreeft, dan kan hij niet volmaakt worden gemaakt. Als je volmaakt wilt worden, moet je Gods werk begrijpen. In het bijzonder moet je de betekenis van Zijn tuchtiging en oordeel begrijpen en waarom dit werk aan de mens ten uitvoer wordt gelegd. Kun je accepteren? Kun je tijdens dergelijke tuchtiging dezelfde ervaringen en kennis verkrijgen als Petrus? Als je kennis van God en van het werk van de Heilige Geest nastreeft en veranderingen in je gezindheid nastreeft, dan heb je de gelegenheid om volmaakt te worden gemaakt.

uit 'De ervaringen van Petrus: zijn kennis van tuchtiging en oordeel' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 528

Voor degenen die vervolmaakt moeten worden, is deze stap van overwonnen worden onmisbaar; pas als hij is overwonnen, kan de mens het werk ervaren van vervolmaakt worden. Het is niet waardevol om alleen de rol van overwonnen zijn te vervullen, waardoor je niet geschikt bent voor gebruik door God. Je zult op geen enkele manier je aandeel hebben in het verspreiden van het evangelie. Je streeft niet naar het leven en streeft niet naar de veranderingen en vernieuwing van jezelf en dus heb je geen echte ervaring van het leven. Tijdens dit stapsgewijze werk trad je ooit op als een dienstdoener en een tegenhanger, maar als je uiteindelijk Petrus niet navolgt en je navolging niet overeenkomt met het pad waardoor Petrus volmaakt werd gemaakt, zul je natuurlijk geen veranderingen in je gezindheid ervaren. Als je

iemand bent die streeft naar vervolmaking, dan zul je getuigenis hebben afgelegd en zul je zeggen: “In dit stapsgewijze werk van God heb ik Gods werk van tuchtiging en oordeel aanvaard en hoewel ik het lijden diep doorstaan heb, ben ik te weten gekomen hoe God de mens volmaakt maakt, ik heb het werk verkregen dat door God is gedaan, ik heb de kennis van de gerechtigheid van God gehad en Zijn tuchtiging heeft me gered. Zijn rechtvaardige gezindheid is over mij gekomen en bracht mij zegeningen en genade; het is Zijn oordeel en tuchtiging die mij heeft beschermd en gezuiverd. Als ik niet door God was getuchtigd en geoordeeld en als de harde woorden van God niet over mij waren gekomen, zou ik God niet hebben gekend, noch kon ik gered zijn. Vandaag zie ik, als een schepsel zijnde, dat je niet alleen geniet van alle dingen die door de Schepper gemaakt zijn, maar wat nog belangrijker is, dat alle schepselen zouden moeten genieten van de rechtvaardige gezindheid van God en genieten van Zijn rechtvaardige oordeel, omdat Gods gezindheid de vreugde van de mens waardig is. Als een schepsel dat verdorven is door Satan, zou men van Gods rechtvaardige gezindheid moeten genieten. In Zijn rechtvaardige gezindheid is er tuchtiging en oordeel en bovendien is er grote liefde. Hoewel ik niet in staat ben Gods liefde vandaag de dag volledig te verwerven, heb ik het geluk gehad het te zien en hierin ben ik gezegend.” Dit is het pad dat wordt bewandeld door degenen die ervaren dat ze volmaakt zijn gemaakt en dit is de kennis waarover ze spreken. Zulke mensen zijn hetzelfde als Petrus; ze hebben dezelfde ervaringen als Petrus. Zulke mensen zijn ook degenen die het leven hebben verkregen en die de waarheid bezitten. Wanneer ze tot het einde ervaren, zullen ze zich tijdens het oordeel van God zeker volledig ontdoen van de invloed van Satan en door God worden gewonnen.

uit ‘De ervaringen van Petrus: zijn kennis van tuchtiging en oordeel’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Dagelijkse woorden van God Fragment 529

Adam en Eva, door God in het begin geschapen, waren heilige mensen, dat wil zeggen, zij waren heilig terwijl zij in de hof van Eden waren, onaangetast door vuiligheid. Ze waren ook trouw aan Jehova en wisten niets van hoe zij Jehova zouden moeten verraden. Dit komt omdat ze zonder de verstoring van Satans invloed waren, zonder Satans gif en de zuiverste van de gehele mensheid waren. Ze leefden in de hof van Eden, onbesmet door enige vuiligheid, niet door het vlees beheerst en vol eerbied voor Jehova. Later, toen zij door Satan verleid werden, hadden zij het gif van de slang en het verlangen om Jehova te verraden en leefden zij onder de invloed van Satan. In het begin waren zij heilig en vereerden Jehova; alleen zo waren ze menselijk. Later, nadat zij verleid werden door Satan, aten zij de vrucht van de boom van kennis van goed en kwaad en leefden zij onder de invloed van Satan. Ze werden geleidelijk verdorven door Satan en verloren het oorspronkelijke beeld van de mens. In het begin had de mens de adem van Jehova

en was er geen enkele ongehoorzaamheid in hem en had hij geen kwaad in zijn hart. In die tijd was de mens echt mens. Na door Satan te zijn verdorven, werd de mens een beest. Zijn gedachten waren vervuld met kwaad en vuil, zonder goed of heiligheid. Is dit niet Satan? Je hebt veel van Gods werk ervaren, maar toch ben je niet veranderd of gereinigd. Je leeft nog steeds in het domein van Satan en onderwerpt je nog steeds niet aan God. Dit is iemand die is overwonnen, maar nog niet is vervolmaakt. En waarom is er gezegd dat zo'n persoon niet is vervolmaakt? Omdat deze persoon geen leven of kennis van Gods werk najaagt en niets anders begeert dan de genoegens van het vlees en tijdelijke troost. Als gevolg hiervan is hun levensgezindheid niet veranderd en hebben ze niet het originele beeld van de mens herwonnen zoals die door God geschapen was. Zulke mensen zijn wandelende lijken, zij zijn doden die geen geest hebben! Degenen die geen kennis van zaken in de geest nastreven, die geen heiligheid nastreven en die niet streven om de waarheid na te leven, die tevreden zijn met slechts overwonnen worden op negatief vlak en die niet naar Gods woord kunnen leven en geen heilige mensen kunnen worden – dit zijn mensen die niet gered zijn. Want als hij zonder de waarheid is, kan de mens niet standhouden tijdens Gods beproevingen; alleen zij die standhouden tijdens Gods beproevingen zijn degenen die gered zijn. Wat ik wil, zijn mensen zoals Petrus, mensen die streven naar volmaaktheid. De waarheid van vandaag de dag wordt gegeven aan diegenen die ernaar verlangen en ernaar streven. Deze redding wordt verleend aan hen die ernaar verlangen gered te worden door God en het is niet alleen de bedoeling dat deze redding door jullie wordt gewonnen, maar het is ook zo dat jullie door God kunnen worden gewonnen. Jullie winnen God zodat God jullie kan winnen. Vandaag heb ik deze woorden tegen jullie gesproken en jullie hebben ze gehoord en jullie moeten deze woorden praktiseren. Uiteindelijk zal het zo zijn dat, wanneer jullie deze woorden in de praktijk brengen, ik jullie door deze woorden heb gewonnen. Tegelijkertijd zullen jullie ook deze woorden hebben gewonnen, dat wil zeggen, jullie zullen deze allerhoogste redding hebben gewonnen. Als jullie eenmaal zijn gezuiverd, zullen jullie een echt mens worden. Als je niet in staat bent om naar de waarheid te leven, of om naar de gelijkenis te leven van iemand die volmaakt is gemaakt, dan kan worden gezegd dat je geen mens bent, dat je een lopend lijk bent, een beest, omdat je zonder de waarheid bent, dat wil zeggen dat je zonder de adem van Jehova bent en dus ben je een persoon die dood is, die geen geest heeft! Hoewel het mogelijk is om een getuigenis af te leggen na te zijn overwonnen, is wat je wint slechts een kleine redding en ben je geen levend wezen geworden dat vervuld is met een geest. Hoewel je tuchtiging en oordeel hebt ervaren, wordt je gezindheid als resultaat niet vernieuwd of veranderd; je bent nog steeds je oude zelf, je bent nog steeds van Satan en je bent niet iemand die gereinigd is. Alleen degenen die volmaakt zijn gemaakt zijn van waarde en alleen mensen zoals deze hebben een waar leven gekregen.

Dagelijkse woorden van God Fragment 530

Vandaag de dag streven sommige mensen ernaar door God gebruikt te worden, maar nadat ze zijn overwonnen, kunnen ze niet direct worden gebruikt. Als je, wanneer God mensen gebruikt, met betrekking tot de woorden die vandaag worden gesproken, nog steeds niet in staat bent om ze te verwezenlijken, dan ben je niet vervolmaakt. Met andere woorden, de komst van het einde van de periode waarin de mens volmaakt wordt gemaakt, zal bepalen of de mens zal worden geëlimineerd of gebruikt door God. Degenen die overwonnen zijn, zijn niets anders dan voorbeelden van passiviteit en negativiteit; het zijn proefexemplaren en modellen, maar ze zijn niets meer dan een tegenpool. Alleen wanneer de levensgezindheid van de mens is veranderd en hij veranderingen van binnen en van buiten tot stand heeft gebracht, zal hij vervolmaakt geworden zijn. Wil je vandaag overwonnen worden of volmaakt worden gemaakt? Wat wil je bereiken? Heb je voldaan aan de voorwaarden om volmaakt te worden gemaakt? Welke mis je nog? Hoe moet je jezelf uitrusten en hoe moet je je tekortkomingen compenseren? Hoe zou je het pad moeten inslaan om vervolmaakt te worden? Hoe moet je je volledig onderwerpen? Je vraagt om vervolmaakt te worden, streef je nu dus naar heiligheid? Ben je iemand die tuchtiging en oordeel probeert te ervaren, zodat je gezuiverd mag worden? Je streeft ernaar om gereinigd te worden, dus ben je dan bereid om tuchtiging en oordeel te accepteren? Je vraagt om God te kennen, maar heb je kennis van Zijn tuchtiging en oordeel? Tegenwoordig is het grootste deel van het werk dat Hij bij je verricht, tuchtiging en oordeel; wat is jouw kennis van dit werk, dat bij jou is verricht? Heeft de tuchtiging en het oordeel dat je hebt meegemaakt je gereinigd? Heeft het je veranderd? Heeft het enig effect op je gehad? Ben je moe van zoveel werk van vandaag, van de vervloekingen, oordelen en onthullingen, of heb je het gevoel dat ze van groot nut voor je zijn? Je houdt van God, maar vanwege wat hou je van Hem? Heb je God lief omdat je alleen maar een beetje genade hebt ontvangen? Of hou je van God nadat je vrede en vreugde hebt verkregen? Of heb je God lief nadat je gereinigd bent door Zijn tuchtiging en oordeel? Waarom precies hou je van God? Aan welke voorwaarden heeft Petrus voldaan om vervolmaakt te worden? Nadat hij volmaakt was gemaakt, wat was toen de cruciale manier waarop het tot uitdrukking werd gebracht? Hield hij van de Heer Jezus omdat hij naar Hem verlangde, of omdat hij Hem niet kon zien, of omdat hij was verweten? Of hield hij nog meer van de Heer Jezus omdat hij het lijden van beproevingen had aanvaard en zijn eigen vuiligheid en ongehoorzaamheid had leren kennen en de heiligheid van de Heer had leren kennen? Was zijn liefde voor God zuiverder geworden door Gods tuchtiging en oordeel, of door iets anders? Wat is het? Je houdt van God vanwege Gods gratie en omdat Hij je vandaag de dag een lichte zegening heeft gegeven. Is dit ware liefde? Hoe zou je van God moeten houden? Moet je Zijn tuchtiging

en oordeel accepteren en, nadat je Zijn rechtvaardige gezindheid hebt gezien, in staat zijn om werkelijk van Hem te houden, zodat je volkomen overtuigd bent en kennis van Hem hebt? Kun je zeggen dat je God niet genoeg liefhebt, net zoals Petrus? Is hetgeen je nastreeft, om te worden overwonnen na tuchtiging en oordeel, of om te worden gereinigd, beschermd en verzorgd na tuchtiging en oordeel? Welke van deze jaag je na? Is jouw leven zinvol of zinloos en zonder waarde? Wil je het vlees, of wil je de waarheid? Verlang je naar oordeel of naar gemak? Nadat je zoveel van Gods werk hebt ervaren en de heiligheid en gerechtigheid van God hebt aanschouwd, hoe kun je nu dan navolgen? Hoe moet je dit pad bewandelen? Hoe moet je je liefde voor God in praktijk brengen? Heeft de tuchtiging en het oordeel van God enig effect op je gehad? Of je al dan niet kennis hebt van Gods tuchtiging en oordeel hangt af van waar je naar leeft en in welke mate je van God houdt! Je lippen zeggen dat je van God houdt, maar waarnaar je leeft is de oude, verdorven gezindheid; je hebt geen eerbied voor God en nog minder heb je een geweten. Houden zulke mensen van God? Zijn zulke mensen loyaal aan God? Zijn zij degenen die Gods tuchtiging en oordeel accepteren? Je zegt dat je van God houdt en in Hem gelooft, maar toch laat je je opvattingen niet los. In je werk, het binnengaan, de woorden die je spreekt en in je leven, is er geen manifestatie van je liefde voor God en er is geen eerbied voor God. Is dit iemand die tuchtiging en oordeel heeft gekregen? Kan zo iemand Petrus zijn? Hebben zij die net als Petrus zijn, alleen de kennis, maar niet de naleving? Wat is de voorwaarde tegenwoordig, die vereist dat de mens een echt leven leidt? Waren de gebeden van Petrus niets meer dan woorden die uit zijn mond kwamen? Waren het niet de woorden van diep uit zijn hart? Heeft Petrus alleen gebeden en de waarheid niet in praktijk gebracht? Voor wiens belang is je navolging? Hoe moet ervoor zorgen dat je zelf bescherming en reiniging verkrijgt tijdens Gods tuchtiging en oordeel? Is Gods tuchtiging en oordeel geen voordeel voor de mens? Is alle oordeel een straf? Zou het kunnen dat alleen vrede en vreugde, alleen materiële zegeningen en tijdelijk gemak, gunstig zijn voor het leven van de mens? Als de mens in een aangename en comfortabele omgeving leeft, zonder een leven van oordeel, zou hij dan kunnen worden gereinigd? Als de mens wenst te veranderen en gereinigd te worden, hoe moet hij dan accepteren om volmaakt gemaakt te worden? Welk pad moet je vandaag kiezen?

uit 'De ervaringen van Petrus: zijn kennis van tuchtiging en oordeel' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 531

Zodra Petrus wordt genoemd, zijn allen vol lof, omdat ze onmiddellijk herinnerd worden aan de vele verhalen over Petrus – hoe hij tot driemaal toe God verloochende en ook nog eens een dienst verleende aan Satan door God te beproeven, maar uiteindelijk ondersteboven werd gekruisigd voor Hem, enzovoort. Nu hecht ik er grote waarde aan om jullie te vertellen hoe

Petrus mij heeft leren kennen en tenslotte aan zijn einde kwam. Deze man, Petrus, was van uitstekend kaliber, maar zijn achtergrond was heel anders dan die van Paulus. Zijn ouders vervolgden mij, zij behoorden demonen toe die bezeten waren door Satan. Daarom kun je niet zeggen dat zij de weg aan Petrus hebben doorgegeven. Petrus was gevat, had een aangeboren intelligentie en werd van jongs af aan door zijn ouders geadoreerd. Maar toen hij opgroeide werd hij hun vijand, want hij wilde mij leren kennen en dat bracht hem ertoe om zijn ouders de rug toe te keren. Dat deed hij omdat hij in de allereerste plaats geloofde dat de hemelen en de aarde en alle dingen in handen zijn van de Almachtige, en dat al het goede van God afkomstig is en rechtstreeks van Hem komt, zonder enige bemoeienis van Satan. Met het voorbeeld van zijn ouders als contrast was het voor hem des te gemakkelijker om mijn liefde en genade te herkennen, waardoor hij een nog grotere passie kreeg om mij te zoeken. Hij concentreerde zich niet alleen op het eten en drinken van mijn woorden, maar bovendien op het begrijpen van mijn wil. Hij was altijd verstandig en behoedzaam met zijn gedachten, steeds scherpzinnig van geest, en daarom in staat om mij te behagen in alles wat hij deed. In het dagelijks leven besteedde hij veel aandacht aan het leren van mensen die in het verleden hadden gefaald om zichzelf aan te sporen tot nog meer ijver. Hij was bang om in de netten van het falen te geraken. Hij besteedde ook veel aandacht aan het in zich opnemen van het geloof en de liefde van allen die door de eeuwen heen van God hadden gehouden. Zo groeide hij niet alleen heel snel in het negatieve, maar wat veel belangrijker was, ook in het positieve, totdat hij in mijn aanwezigheid de mens werd die mij het beste kende. Om die reden is het niet moeilijk om je voor te stellen hoe hij mij alles wat hij had in handen kon geven en niet langer zijn eigen meester was, zelfs niet bij het eten, aankleden, slapen, of op de plek waar hij verbleef. Voor hem werd het behagen van mij in alle dingen de basis waarop hij genoot van mijn overdaad. Ik heb hem zo vaak beproefd, waarbij hij halfdood was. Maar zelfs te midden van die honderden beproevingen verloor hij nooit het geloof in mij. Nooit was hij gedesillusionneerd. Zelfs toen ik zei dat ik hem had verworpen, verslaptte hij niet en verviel niet tot wanhoop. Hij ging door zoals daarvoor en voerde zijn principes uit om mij op een praktische manier lief te hebben. Ik vertelde hem – hoewel hij van me hield – dat ik hem niet zou belonen, maar hem aan het einde van zijn leven aan Satan zou overleveren. Te midden van deze beproevingen, die zijn vlees niet raakten, maar die beproevingen waren aan de hand van woorden, bad hij nog steeds tot mij: o God! Onder de hemelen en de aarde en de ontelbare dingen, is er één mens, één schepsel of iets wat niet in handen is van u, de Almachtige? Wanneer u mij genade wilt betonen, verheugt mijn hart zich in afwachting van uw genade. Wanneer u het oordeel over mij wenst te vellen, dan voel ik – hoe onwaardig ik ook mag zijn – des te meer het diepe mysterie van uw daden, omdat u vervuld bent van gezag en wijsheid. Ook al lijdt mijn vlees ontberingen, mijn geest wordt getroost. Hoe zou ik uw wijsheid en daden niet kunnen verheerlijken? Zelfs als ik zou sterven na u te hebben leren

kennen, zou ik er altijd gewillig en klaar voor zijn. O, Almachtige! Het is toch niet zo dat u uzelf niet echt aan mij wilt laten zien? Het is toch niet zo dat ik echt onwaardig ben om uw oordeel te ontvangen? Kan het zijn dat er iets in mij is dat u niet wilt zien? Hoewel Petrus te midden van dit soort beproevingen niet in staat was om mijn bedoelingen precies te begrijpen, is het duidelijk dat hij het als een kwestie van trots en persoonlijke glorie zag om door mij gebruikt te worden (zij het dan alleen om mijn oordeel te ontvangen zodat de mensheid mijn majesteit en toorn zou kunnen zien). Hij was allesbehalve bedroefd door deze beproevingen. Vanwege zijn trouw in mijn aanwezigheid, en vanwege mijn zegeningen voor hem, is hij duizenden jaren lang een voorbeeld en een model voor de mensheid geweest. Is dit niet precies het voorbeeld dat jullie zouden moeten volgen? Jullie moeten op dit moment goed nadenken en uitvinden waarom ik jullie dit lange verhaal over Petrus heb verteld. Het zou jullie als gedragscode moeten dienen.

uit 'Hoofdstuk 6' van 'Gods woorden aan het hele universum' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 532

Petrus volgde Jezus een aantal jaar en zag in Hem veel wat niet in andere mensen zat. Nadat hij Hem een jaar had gevolgd, werd Petrus door Jezus gekozen uit de twaalf discipelen. (Natuurlijk zei Jezus dit niet hardop en wisten anderen er helemaal niets van af.) In het leven mat Petrus zichzelf af aan alles wat Jezus deed. Vooral de boodschappen die Jezus preekte, stonden in zijn hart gegrift. Hij was Jezus volledig toegewijd en trouw, en beklaagde zich nooit over Hem. Daardoor werd hij, overal waar Jezus heen ging, Diens trouwe metgezel. Petrus observeerde de leringen van Jezus, Zijn zachtaardige woorden, wat Hij at, Zijn kleding, Zijn onderdak en hoe Hij reisde. Hij volgde Jezus na in elk opzicht. Hij was nooit zelfgenoegzaam, maar hij ontdeed zich van alles wat verouderd was en volgde het voorbeeld van Jezus in zowel woord als daad. Het was toen dat Petrus voelde dat de hemelen en aarde en alle dingen in de handen van de Almachtige lagen en dat hij om deze reden geen persoonlijke keuze had. Petrus nam ook alles wat Jezus was in zich op en gebruikte het als voorbeeld. Het leven van Jezus toont dat Hij niet zelfgenoegzaam was bij wat Hij deed; in plaats van over Zichzelf op te scheppen, raakte Hij mensen met liefde. Verschillende dingen toonden wat Jezus was en daarom volgde Petrus alles van Hem na. De ervaringen van Petrus lieten hem steeds meer de beminnelijkheid van Jezus voelen en hij zei dingen als: "Ik heb in het hele heelal de Almachtige gezocht en ik heb de wonderen van de hemelen en aarde en alle dingen gezien, en zo heb ik een intens gevoel van de beminnelijkheid van de Almachtige verkregen. Maar ik had nooit oprechte liefde in mijn eigen hart gehad, en ik had de beminnelijkheid van de Almachtige nooit met eigen ogen gezien. Vandaag ben ik, in de ogen van de Almachtige, gunstig door Hem beschouwd en heb ik eindelijk Gods beminnelijkheid gevoeld. Ik heb eindelijk ontdekt dat de mensheid niet alleen tot liefde

voor God wordt gebracht omdat Hij alle dingen heeft geschapen; in mijn dagelijks leven heb ik Zijn grenzeloze beminnelijkheid gevonden. Hoe zou die ooit beperkt kunnen zijn tot wat op dit moment kan worden gezien?” Met het verstrijken van de tijd kwam er ook veel beminnelijks in Petrus naar boven. Hij werd Jezus heel gehoorzaam en kreeg natuurlijk ook heel wat tegenslagen te verduren. Toen Jezus hem meenam om op verschillende plekken te prediken, stelde Petrus zich altijd nederig op en luisterde naar de preken van Jezus. Hij werd nooit arrogant op grond van het feit dat hij Jezus jarenlang had gevolgd. Nadat Jezus hem had verteld dat Hij was gekomen om gekruisigd te worden, zodat Hij Zijn werk kon voltooien, voelde Petrus vaak een kwelling in zijn hart en hilde in het geheim als hij alleen was. Toch kwam uiteindelijk die ‘ongelukkige’ dag. Nadat Jezus was gearresteerd, hilde Petrus alleen in zijn vissersboot en bad hier veel voor. Maar in zijn hart wist hij dat dit de wil van God de Vader was en dat niemand die kon veranderen. Puur vanwege zijn liefde bleef hij gekweld en had hij tranen in zijn ogen. Dit is natuurlijk een menselijke zwakte. Toen hij leerde dat Jezus aan het kruis zou worden genageld, vroeg hij daarom aan Jezus: “Als u bent weggegaan, zult u dan terugkomen om onder ons te zijn en over ons te waken? Zullen wij u nog steeds kunnen zien?” Hoewel deze woorden erg naïef en vol menselijke noties waren, wist Jezus van de bitterheid van Petrus’ leed, dus was Hij door Zijn liefde begripvol voor de zwakte van Petrus: “Petrus, ik heb van je gehouden. Weet je dat? Hoewel er geen reden is voor wat je zegt, heeft de Vader beloofd dat ik na mijn opstanding veertig dagen lang aan mensen zal verschijnen. Geloof je niet dat mijn Geest jullie allemaal vaak genade zal schenken?” Hoewel Petrus zich hierdoor enigszins getroost voelde, voelde hij nog steeds dat er één ding miste en daarom verscheen Jezus, na te zijn herrezen, voor het eerst openlijk aan hem. Maar om te voorkomen dat Petrus zich aan zijn noties zou blijven vastklampen, wees Jezus de rijkelijke maaltijd af die Petrus voor Hem had bereid en verdween Hij in een oogwenk. Vanaf dat moment had Petrus eindelijk een dieper begrip van de Heer Jezus en hield hij zelfs nog meer van Hem. Na Zijn verrijzenis verscheen Jezus vaak aan Petrus. Toen de veertig dagen voorbij waren en Hij naar de hemel was gevaren, verscheen Hij nog drie keer aan Petrus. Elke verschijning was precies wanneer het werk van de Heilige Geest bijna voltooid was en er bijna aan nieuw werk werd begonnen.

Petrus voorzag zijn hele leven in zijn levensonderhoud door te vissen, maar meer nog leefde hij om te prediken. In zijn latere jaren schreef hij de eerste en tweede brief van Petrus en ook verschillende brieven aan de kerk van Filadelfia van die tijd. De mensen van deze periode werden diep door hem geraakt. In plaats van mensen de les te lezen op basis van zijn eigen kwalificaties, voorzag hij hen van een passende toevoer van leven. Hij vergat nooit Jezus’ leringen voordat Jezus vertrok, en werd er zijn leven lang door geïnspireerd. Terwijl hij Jezus volgde, nam hij zich voor om de liefde van de Heer terug te betalen met zijn dood en om in alle

dingen Zijn voorbeeld te volgen. Hier stemde Jezus mee in. Toen Petrus 53 was (meer dan 20 jaar na het vertrek van Jezus), verscheen Jezus daarom aan hem om hem te helpen zijn ambitie te vervullen. In de zeven jaar die volgden, bracht Petrus zijn leven door met het leren kennen van zichzelf. Op een dag aan het einde van deze zeven jaar werd hij ondersteboven gekruisigd, waardoor er een einde kwam aan zijn buitengewone leven.

uit 'Over het leven van Petrus' van 'Interpretaties van de mysteriën van Gods woorden aan het gehele universum' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 533

Wat is de invloed van de duisternis? De 'invloed van de duisternis' is de invloed van Satan, die mensen bedriegt, verderft, bindt en in zijn macht heeft; de invloed van Satan, een invloed die een aura van de dood heeft. Al degenen die onder Satans domein leven zijn gedoemd te vergaan.

Hoe kun je aan de invloed van de duisternis ontsnappen na het geloof in God te hebben gewonnen? Nadat je oprecht tot God hebt gebeden, keert je hart volledig tot Hem. Op dit punt wordt je hart bewogen door Gods geest, ben je bereid om jezelf volledig te geven, en op dit moment ben je ontsnapt aan de invloed van de duisternis. Als alles wat de mens doet aangenaam is voor God en in overeenstemming is met Zijn vereisten, dan is hij iemand die leeft in Gods woorden, en is hij iemand die leeft onder de zorg en bescherming van God. Als mensen niet in staat zijn Gods woorden te praktiseren, Hem altijd voor de gek houden, op een plichtmatige manier met Hem omgaan en niet in Zijn bestaan geloven, leven ze allemaal onder de invloed van de duisternis. Mensen die de redding van God niet hebben ontvangen, leven allemaal onder het domein van Satan, dat wil zeggen, ze leven allemaal onder de invloed van de duisternis. Degenen die niet in God geloven, leven onder het domein van Satan. Zelfs degenen die in het bestaan van God geloven, hoeven niet noodzakelijk in het licht van God te leven, want degenen die in Hem geloven, hoeven niet noodzakelijkerwijs naar Gods woorden te leven, en ze hoeven niet noodzakelijk mensen te zijn die in staat zijn om God te gehoorzamen. De mens gelooft alleen in God, en vanwege zijn falen om God te kennen, leeft hij nog steeds binnen de oude regels, levend in dode woorden, levend in een leven dat donker en onzeker is, niet volledig gezuiverd door God of volledig gewonnen door God. Daarom, hoewel het vanzelfsprekend is dat degenen die niet in God geloven, onder de invloed van de duisternis leven, kunnen zelfs degenen die in God geloven, nog steeds onder die invloed leven, want de Heilige Geest heeft geen werk in hen verricht. Degenen die de gratie van God of de genade van God niet hebben ontvangen, en zij die het werk van de Heilige Geest niet kunnen zien, leven allemaal onder de invloed van de duisternis; zij die alleen de genade van God genieten maar Hem niet kennen, leven ook meestal onder de invloed van de duisternis. Als een mens in God gelooft en toch het grootste deel van

zijn leven onder de invloed van de duisternis doorbrengt, heeft het bestaan van deze mens zijn betekenis verloren, om nog maar te zwijgen over degenen die niet in het bestaan van God geloven.

Allen die Gods werk niet kunnen accepteren of die Gods werk accepteren maar niet in staat zijn om aan Zijn eisen te voldoen, leven onder de invloed van de duisternis; alleen zij die de waarheid nastreven en in staat zijn om aan Gods eisen te voldoen, zullen zegeningen van Hem ontvangen en alleen zij zullen aan de invloed van de duisternis ontsnappen. Mensen die niet zijn vrijgelaten, die altijd worden beheerst door bepaalde dingen en niet in staat zijn om hun hart aan God te geven, zijn mensen die onder de slavernij van Satan zijn en die leven onder een aura van de dood. Degenen die ontrouw zijn aan hun eigen plichten, ontrouw aan Gods opdracht en degenen die hun functie niet vervullen in de kerk, leven onder de invloed van de duisternis. Degenen die opzettelijk het kerkleven verstoren, die opzettelijk relaties tussen de broeders en zusters vernietigen, of hun eigen kliek vormen, leven nog dieper onder de invloed van de duisternis; ze leven onder de slavernij van Satan. Degenen die een abnormale relatie met God hebben, die altijd extravagante verlangens hebben, die altijd een voordeel willen behalen, en die nooit transformatie zoeken in hun gezindheid, zijn mensen die leven onder de invloed van de duisternis. Degenen die altijd slordig zijn, niet serieus zijn in hun beoefening van de waarheid, en die niet proberen de verlangens van God te bevredigen, maar alleen hun eigen vlees bevredigen, zijn ook mensen die leven onder de invloed van de duisternis en gehuld in de dood. Degenen die zich bezighouden met leugenachtigheid en misleiding bij het verrichten van werk voor God, die op een plichtmatige manier met God omgaan, die God bedriegen, en die altijd aan zichzelf denken zijn mensen die onder de invloed van de duisternis leven. Allen die God niet oprecht kunnen liefhebben, die de waarheid niet nastreven, en die zich niet richten op het transformeren van hun gezindheid leven onder de invloed van de duisternis.

uit 'Ontsnap aan de invloed van de duisternis, en je zult door God gewonnen worden' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 534

Als je door God geprezen wilt worden, moet je eerst ontsnappen aan Satans duistere invloed, je hart openen voor God, en het volledig naar God keren. Worden de dingen die je nu doet geprezen door God? Heb je je hart tot God gekeerd? Zijn de dingen die je hebt gedaan, hetgeen God van je heeft vereist? Komen ze overeen met de waarheid? Je moet jezelf altijd onderzoeken, je concentreren op het eten en drinken van Gods woorden, je hart voor Hem blootleggen, Hem liefhebben met oprechtheid en jezelf toegewijd aan God besteden. Zulke mensen zullen zeker Gods lof ontvangen.

Allen die in God geloven maar de waarheid niet nastreven, kunnen onmogelijk aan de invloed van Satan ontsnappen. Al degenen die hun leven niet in eerlijkheid leven, die zich op de ene manier recht in het gezicht van andere mensen gedragen maar op een andere manier achter hun rug om, die de schijn van nederigheid, geduld en liefde geven terwijl ze in essentie sluw zijn, geslepen en geen loyaliteit tonen aan God – deze mensen zijn de typische vertegenwoordigers van hen die onder de invloed van de duisternis leven. Zij zijn het soort van de slang. Degenen wiens geloof in God altijd voor hun eigen winst is, die zelfingenomen en hooghartig zijn, die zichzelf laten zien en hun eigen status beschermen, zijn zij die van Satan houden en de waarheid tegenspreken. Ze weerstaan God en behoren volledig toe aan Satan. Degenen die niet opletten zijn aangaande Gods lasten, die God niet van harte dienen, die altijd bezorgd zijn om hun eigen belangen en de belangen van hun familie, die niet in staat zijn om alles achter te laten om zichzelf aan God te geven, en nooit volgens Zijn woorden leven, leven buiten de woorden van God. Zulke mensen kunnen Gods lof niet ontvangen.

Toen God mensen schiep, was het zodat ze konden genieten van Zijn rijkdom en Hem oprecht lief konden hebben; op deze manier zouden mensen in Zijn licht leven. Tegenwoordig zijn allen die niet in staat zijn God lief te hebben en niet op Zijn lasten gericht zijn, niet in staat om hun hart volledig aan God te geven, niet in staat om Gods hart als hun eigen hart te nemen en niet in staat Gods last te dragen als hun eigen last. Gods licht schijnt niet op zulke mensen, daarom leven ze allemaal onder de invloed van de duisternis. Ze zijn op een pad dat lijnrecht tegenover Gods wil staat, en in niets van wat ze doen is ook maar een greintje waarheid. Ze wentelen zich in de modder met Satan, en zijn degenen die onder de invloed van de duisternis leven. Als je altijd Gods woorden kunt eten en drinken, en aandachtig bent voor Zijn wil en Zijn woorden in praktijk kunt brengen, dan behoort je tot God en ben je iemand die leeft in Gods woorden. Ben je bereid om te ontsnappen aan Satans domein en in het licht van God te leven? Als je in Gods woorden leeft, zal de Heilige Geest de gelegenheid hebben om Zijn werk te verrichten; als je onder Satans invloed leeft, zal de Heilige Geest geen gelegenheid hebben om enig werk te verrichten. Het werk dat de Heilige Geest in mensen verricht, het licht dat Hij op mensen schijnt en het vertrouwen dat Hij de mens geeft, duren slechts een ogenblik; als ze niet opletten en geen aandacht hebben, zal het werk van de Heilige Geest aan hen voorbij gaan. Als mensen in Gods woorden leven, dan zal de Heilige Geest met hen zijn en aan hen werken; als mensen niet in Gods woorden leven, leven ze in slavernij van satan. Mensen die in een corrupte gezindheid leven, hebben niet de aanwezigheid of het werk van de Heilige Geest. Als je leeft binnen de sfeer van Gods woorden, als je leeft in de staat die God vereist, dan behoort je Hem toe en zal Zijn werk in je worden uitgevoerd; als je niet binnen de sfeer van Gods vereisten, maar in plaats daarvan onder het domein van Satan leeft, dan leef je met zekerheid onder Satans

corruptie. Alleen door te leven in Gods woorden en je hart aan Hem te geven, kun je aan Zijn vereisten voldoen; je moet doen wat God zegt, je moet Gods woorden het fundament van je bestaan en de realiteit van je leven maken, en alleen dan zul je God toebehoren. Als je oprecht praktiseert in overeenstemming met Gods wil, zal Hij werk in je verrichten en dan zul je leven onder Gods zegeningen, leven in het licht van Gods aangezicht, het werk begrijpen dat de Heilige Geest verricht, evenals de vreugde voelen van Gods aanwezigheid.

uit 'Ontsnap aan de invloed van de duisternis, en je zult door God gewonnen worden' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 535

Om te ontsnappen aan de invloed van de duisternis, moet je eerst loyaal zijn aan God en de gretigheid hebben om de waarheid na te streven – alleen dan zul je in een juiste staat zijn. Leven in de juiste staat is de voorwaarde om te ontsnappen aan de invloed van de duisternis. Het niet hebben van de juiste staat betekent dat je niet loyaal aan God bent en dat je niet de gretigheid hebt om de waarheid te zoeken. Dan is ontsnappen aan de invloed van de duisternis uitgesloten. De ontsnapping van de mens aan de invloed van de duisternis is gebaseerd op mijn woorden, en als de mens niet in overeenstemming met mijn woorden kan leven, zullen ze niet ontsnappen aan de gebondenheid van de invloed van de duisternis. Leven in de juiste staat is leven onder de leiding van Gods woorden, leven in de staat van trouw aan God, leven in de staat van het zoeken naar de waarheid, leven in de realiteit van oprecht toewijden aan God, leven in de staat van oprechte liefde voor God. Degenen die in deze staten en in deze realiteit leven, zullen geleidelijk transformeren als ze dieper in de waarheid binnengaan, en ze zullen transformeren met de verdieping van het werk, totdat ze uiteindelijk zeker door God zullen worden gewonnen, en ze oprecht liefde zullen hebben voor God. Degenen die zijn ontsnapt aan de invloed van de duisternis, zullen geleidelijk aan Gods wil kunnen begrijpen, geleidelijk de wil van God kunnen begrijpen en uiteindelijk vertrouwelingen van God kunnen worden. Niet alleen zullen zij geen opvatting van God hebben en geen opstand tegen Hem, maar zullen zij nog meer de opvattingen en rebellie die zij eerder hadden, verafschuwen, en in hun hart ware liefde voor God teweegbrengen. Mensen die niet in staat zijn te ontsnappen aan de invloed van de duisternis, zijn allemaal volledig bezig met het vlees en vol opstandigheid; hun harten zijn gevuld met menselijke ideeën en levensfilosofieën, evenals hun eigen intenties en afwegingen. God eist de enkelvoudige liefde van de mens en Hij eist van de mens dat hij zich bezighoudt met Zijn woorden en de liefde van de mens voor Hem. Om te leven in Gods woorden, om te ontdekken wat de mens moet zoeken in zijn woorden, om van God te houden als resultaat van Zijn woorden, om druk in de weer te zijn omwille van Gods woorden, om voor Gods woorden te leven – dit zijn allemaal dingen die de mens zou moeten bereiken. Alles moet op Gods woorden

zijn gebouwd en alleen dan zal de mens in staat zijn om aan de eisen van God te voldoen. Als de mens niet is uitgerust met Gods woorden, is hij niets anders dan een made die bezeten is door Satan. Weeg het af in je eigen hart – hoeveel woorden van God hebben in jou wortel geschoten? Betreffende welke dingen leef je in overeenstemming met Gods woorden? Betreffende welke dingen heb je niet in overeenstemming met Gods woorden geleefd? Als Gods woorden je niet volledig hebben aangegrepen, wat beheerst dan precies je hart? Word je in het dagelijkse leven beheerst door Satan, of ben je vervuld door de woorden van God? Worden je gebeden geïnitieerd vanuit Zijn woorden? Ben je uit je negatieve toestand gekomen door de verlichting van Gods woorden? Gods woorden als de basis van je bestaan nemen is waarmee iedereen zou moeten beginnen. Als Gods woorden niet aanwezig zijn in je leven, dan leef je onder de invloed van de duisternis, ben je rebels tegen God, verzet je je tegen God en onteer je Zijn naam – het geloof van die mensen in God is puur onheil en verstoring. Hoeveel van je leven is geleefd in overeenstemming met Zijn woorden? Hoeveel van je leven is niet geleefd in overeenstemming met Zijn woorden? Hoeveel van wat Gods woorden van je hebben geëist is in jou vervuld? Hoeveel is er in je verloren? Heb je zulke dingen aandachtig onderzocht?

Ontsnappen aan de invloed van de duisternis, is een aspect dat het werk van de Heilige Geest vereist, en een ander aspect is dat het toegewijde medewerking van de mens vereist. Waarom zeg ik dat de mens niet op de goede weg is? In de eerste plaats, als een mens op de goede weg is, zal hij in staat zijn om zijn hart aan God te geven, wat een taak is die een lange periode van tijd vergt om binnen te gaan omdat de mensheid altijd onder de invloed van de duisternis heeft geleefd en al duizenden jaren onder de slavernij van Satan is. Daarom kan dit binnengaan niet binnen een dag of twee worden bereikt. Ik heb dit onderwerp vandaag ter sprake gebracht, zodat mensen hun eigen staat kunnen begrijpen; aangaande wat de invloed is van de duisternis en wat het is om in het licht te leven, binnengaan wordt mogelijk wanneer de mens in staat is om deze dingen te onderscheiden. Dit komt omdat je moet weten wat de invloed van Satan is voordat je eraan kunt ontsnappen, en alleen dan zul je het pad hebben om je er geleidelijk aan van te bevrijden. Wat betreft wat daarna moet gebeuren, dat is een zaak voor de mens zelf. Je moet altijd vanuit een positief aspect binnengaan en je moet nooit passief wachten. Het is alleen op deze manier dat je door God kunt worden gewonnen.

uit 'Ontsnap aan de invloed van de duisternis, en je zult door God gewonnen worden' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 536

Elk woord van God slaat op onze dodelijke plek en maakt ons bedroefd en bang. Hij onthult onze opvattingen, onthult onze verbeeldingen en onthult onze verdorven gezindheid. Door alles wat we zeggen en doen, en elk van onze gedachten en ideeën, worden onze natuur en substantie

onthuld door Zijn woorden, hetgeen ons vernederd en bevend van angst laat zijn. Hij vertelt ons over al onze acties, onze bedoelingen en intenties, en zelfs de verdorven gezindheid die we zelf nooit hebben ontdekt, waardoor we voelen dat we in al onze armzalige onvolkomenheid worden blootgelegd en raken we zelfs volledig overtuigd. Hij oordeelt ons voor onze opstand tegen Hem, tuchtigt ons voor onze godslastering en veroordeling van Hem, en geeft ons het gevoel dat we in Zijn ogen waardeloos zijn en dat we de levende Satan zijn. Onze hoop wordt vernietigd, we durven geen onredelijke eisen meer te stellen en pogingen aan Hem te doen, en zelfs onze dromen verdwijnen van de ene dag op de andere. Dit is een feit dat niemand van ons zich kan voorstellen, en dat niemand van ons kan accepteren. Onze gedachten raken voor een moment uit balans, en we weten niet hoe we verder moeten gaan op het pad dat voor ons ligt, we weten niet hoe we verder moeten gaan in onze overtuigingen. Het lijkt erop dat ons geloof terug is gegaan naar het allereerste begin en dat we de Heer Jezus nooit hebben ontmoet en geen kennis met Hem gemaakt hebben. Alles voor onze ogen verbijstert ons en geeft ons het gevoel dat we op drift zijn gezet. We zijn wanhopig, we zijn teleurgesteld en diep in ons hart is er een onbedwingbare woede en schande. We proberen stoom af te blazen, proberen een uitweg te vinden, en bovendien proberen we te blijven wachten op onze Heiland Jezus en onze harten naar Hem uit te storten. Hoewel er momenten zijn dat we noch hoogmoedig noch nederig zijn aan de buitenkant, zijn we in onze harten geteisterd door een gevoel van verlies als nooit tevoren. Hoewel we soms ongebruikelijk kalm lijken aan de buitenkant, ondergaan we van binnen golvende massa's pijniging. Zijn oordeel en tuchting hebben ons alle hoop en dromen ontnomen, hebben ons zonder onze buitensporige verlangens laten zitten, en niet bereid om te geloven dat Hij onze Redder is en in staat om ons te redden. Zijn oordeel en tuchting hebben een diepe kloof geopend tussen ons en Hem en niemand is zelfs bereid die over te steken. Zijn oordeel en tuchting zijn de eerste keer dat we zo'n grote tegenslag en zo'n grote vernedering ondergaan. Zijn oordeel en tuchting hebben ons in staat gesteld om Gods eer en intolerantie voor de overtredingen van de mens oprecht te waarderen, in vergelijking waarmee we zo laaghartig en onzuiver zijn. Zijn oordeel en tuchting hebben ons voor het eerst doen beseffen hoe arrogant en pompeus we zijn, en dat de mens nooit de gelijke van God zal zijn, of op één lijn met God. Zijn oordeel en tuchting hebben ons doen verlangen om niet langer in zo'n verdorven gezindheid te leven, en hebben ons ertoe aangezet om zo snel mogelijk van die natuur en substantie af te komen, en niet langer door Hem verafschuwd te worden en walgelijk voor Hem te zijn. Zijn oordeel en tuchting hebben ervoor gezorgd dat wij graag Zijn woorden gehoorzamen, en niet langer bereid te zijn om tegen Zijn orkestraties en arrangementen te rebelleren. Zijn oordeel en tuchting hebben ons opnieuw het verlangen gegeven om te blijven leven en hebben ervoor gezorgd dat wij hem graag als onze Redder accepteren. ... We zijn het overwinningswerk uitgelopen, zijn uit de hel gestapt, zijn uit het dal van de schaduw van de dood

gestapt. ... Almachtige God heeft ons gewonnen, deze groep mensen! Hij heeft over Satan gezegevierd en al Zijn vijanden verslagen!

uit 'Het aanschouwen van de verschijning van God in Zijn oordeel en tuchtiging' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 537

Alleen wanneer je je verdorven gezindheden hebt afgeworpen en het leven hebt bereikt vanuit normale menselijkheid, zul je perfect gemaakt worden. Ook al kun je geen profetieën spreken en ken je geen mysteries, je zult het beeld van een mens naleven en onthullen. God heeft de mens geschapen, waarna hij werd verdorven door Satan en dit verderf heeft van mensen 'dode lichamen' gemaakt. Daarom zul je, nadat je bent veranderd, anders zijn dan deze dode lichamen. Het zijn de woorden van God die leven geven aan de ziel van mensen en ervoor zorgen dat zij herboren worden en wanneer de ziel van mensen herboren wordt, is zij tot leven gekomen. Het noemen van de "doden" verwijst naar lichamen die geen ziel hebben, naar mensen van wie de ziel gestorven is. Wanneer de ziel van mensen leven ontvangt komt zij tot leven. De heiligen waar eerder over gesproken werd verwijzen naar mensen die tot leven zijn gekomen, zij die onder invloed van Satan zijn geweest, maar Satan hebben verslagen. Het gekozen volk van China heeft de wrede en onmenselijke vervolging en het bedrog van de grote rode draak verdragen, wat hen mentaal heeft verwoest zonder enige levensmoed. Daarom moet de ontwaking van hun zielen beginnen bij hun wezen: beetje bij beetje, in hun wezen moet hun ziel ontwaken. Wanneer zij op een dag tot leven komen, zullen er geen obstakels meer zijn en zal alles moeiteloos verlopen. Op dit moment blijft dat niet haalbaar. Wat de meeste mensen naleven ademt de sfeer van de dood, ze worden omgeven door een aura van dood en er ontbreekt te veel aan hen. Sommige mensen dragen de dood in hun woorden, hun handelingen dragen de dood en bijna alles wat zij naleven is dood. Als mensen vandaag de dag publiekelijk een getuigenis afleggen van God, dan zal dit werk mislukken, want ze moeten nog volledig tot leven komen en er zijn te veel doden onder jullie. Vandaag de dag vragen sommige mensen waarom God geen tekenen geeft en wonderen verricht, zodat Hij snel Zijn werk kan verspreiden onder de heidense volkeren. De doden kunnen geen getuigenis afleggen van God, alleen de levenden. Maar vandaag de dag zijn de meeste mensen dood, te veel van hen leven in de kooi van de dood, ze leven onder invloed van Satan en zijn niet in staat om te overwinnen, dus hoe kunnen ze een getuigenis afleggen van God? Hoe kunnen ze het werk van het evangelie verspreiden?

Zij die onder invloed van de duisternis leven zijn zij die met de dood leven, het zijn zij die door Satan bezeten zijn. Zonder de redding van God en zonder door God te worden geoordeeld en getuchtigd, kunnen mensen niet ontsnappen aan de invloed van de dood, ze kunnen geen levenden worden. Deze doden kunnen geen getuigenis afleggen van God en kunnen ook niet

worden gebruikt door God en zeker niet het koninkrijk betreden. God wil de getuigenis van de levenden, niet van de doden, en Hij vraagt dat de levenden, en niet de doden voor Hem werken. “De doden” zijn zij die zich tegen God verzetten en rebelleren, hun ziel is verdoofd en zij begrijpen Gods woorden niet, het zijn zij die de waarheid niet in praktijk brengen en niet loyaal zijn aan God en het zijn zij die in het rijk van Satan leven en gebruikt worden door Satan. De doden maken zich kenbaar door zich te verzetten tegen de waarheid, door tegen God in te gaan en door laag, verachtelijk, kwaadaardig, bruut, misleidend en verraderlijk te zijn. Zelfs al eten en drinken zulke mensen van de woorden van God, zij zijn niet in staat de woorden van God na te leven; zij leven, maar zij zijn ten dode opgeschreven, zij zijn ademende lijken. De doden kunnen God op geen enkele manier tevredenstellen en zij zijn al helemaal niet in staat Hem te gehoorzamen. Zij kunnen Hem alleen verraden, blasfemie tegen Hem uitspreken, en alles wat zij naleven onthult de aard van Satan. Als mensen levende wezens willen worden en getuigenis willen geven van God en door God willen worden goedgekeurd, zullen zij Gods redding moeten aanvaarden, ze zullen zich graag moeten onderwerpen aan Zijn oordeel en tuchting en verheugd het snoeien en behandelen van God moeten accepteren. Alleen dan kunnen zij alle waarheden die door God geëist worden in praktijk brengen en alleen dan zullen zij Gods redding ontvangen en daadwerkelijk levende wezens worden. De levenden worden gered door God, zij zijn geoordeeld en getuchtigd door God, zij zijn bereid om zichzelf aan God te wijden en hun leven aan God te geven en zij willen graag hun hele leven aan God opdragen. Alleen wanneer de levenden getuigenis geven van God kan Satan te schande worden gemaakt, alleen de levenden kunnen het evangelische werk van God verspreiden, alleen de levenden zullen mensen naar Gods hart zijn en alleen de levenden zijn echte mensen. Oorspronkelijk was de mens die door God werd gemaakt levend, maar door Satans verdorvenheid leeft de mens met de dood en leeft de mens onder de invloed van Satan. Daarom zijn deze mensen doden geworden die leven zonder ziel, zijn zij vijanden geworden die zich verzetten tegen God, zijn zij middelen van Satan geworden en zijn zij de gevangenen van Satan geworden. Alle levende mensen die door God geschapen zijn, zijn dood geworden en dus heeft God Zijn getuigenis verloren en Hij heeft de mensheid verloren, die door Hem geschapen is en het enige is dat Zijn adem bevat. Als God Zijn getuigenis terugneemt en hen terugneemt die door Zijn hand geschapen zijn maar gevangenen zijn genomen door Satan, dan moet Hij hen laten herrijzen zodat ze levende wezens kunnen worden en Hij moet hen terugnemen zodat zij in Zijn licht leven. De doden zijn zij die geen ziel hebben, zij die extreem verdoofd zijn en zich verzetten tegen God. Bovendien kennen zij God niet. Deze mensen hebben geen enkel intentie om God te gehoorzamen, zij rebelleren alleen maar tegen Hem en verzetten zich tegen Hem en zijn niet in het minst loyaal. De levenden zijn zij met een herboren ziel, zij die weten hoe ze God moeten gehoorzamen en die loyaal zijn aan God. Zij zijn bezeten van de waarheid en van getuigenis en alleen deze mensen behagen God in Zijn huis. God

redt degenen die tot leven kunnen komen, die Gods redding kunnen zien, die loyaal kunnen zijn aan God en bereid zijn om God te zoeken. Hij redt hen die geloven in Gods incarnatie en geloven in Zijn verschijning. Sommige mensen kunnen tot leven komen en sommigen mensen kunnen dat niet; het hangt ervan af of hun aard gered kan worden of niet. Veel mensen hebben veel woorden van God gehoord en toch begrijpen zij Gods wil niet, zij hebben de vele woorden van God gehoord maar nog steeds zijn zij niet in staat om ze in praktijk te brengen, zij zijn niet in staat om naar een waarheid te leven en ook hinderen zij opzettelijk Gods werk. Zij zijn niet in staat om werk voor God te verrichten, zij kunnen niets aan Hem wijden en zij geven stiekem het geld van de kerk uit en eten gratis in het huis van God. Deze mensen zijn dood en zij zullen niet worden gered. God redt allen die met Zijn werk bezig zijn. Maar een deel van hen kan Zijn redding niet ontvangen. Slechts een klein aantal kan Zijn redding ontvangen. Dit komt doordat de meeste mensen te diep zijn verdorven en de doden zijn geworden en niet kunnen worden gered; zij zijn volledig gebruikt door Satan en zijn qua natuur te kwaadaardig. Die minderheid van de mensen is ook niet in staat om God volledig te gehoorzamen. Zij zijn niet degenen die God volledig trouw zijn geweest sinds het begin of die een diepe liefde voor God koesterden sinds het begin; in plaats daarvan zijn zij God gaan gehoorzamen vanwege Zijn overwinningswerk, zij zien God vanwege Zijn allerhoogste liefde, er vinden veranderingen plaats in hun gezindheid vanwege Gods rechtvaardige gezindheid en zij leren God kennen via Zijn werk, dat zowel echt als normaal is. Ongeacht hoe goed deze mensen zijn, zonder dit werk van God, zouden zij nog steeds bij Satan horen, zij zouden nog steeds bij de dood horen, zij zouden nog steeds dood zijn. Dat deze mensen nu Gods redding kunnen ontvangen is enkel omdat zij bereid zijn samen te werken met God.

Vanwege hun loyaliteit ten opzichte van God, zullen de levenden worden gewonnen door God en zullen zij met Zijn beloftes leven. En vanwege hun verzet tegen God, zullen de doden worden verafschuwd en worden afgewezen door God en zullen zij met Zijn straffen en vervloeking leven. Dat is de rechtvaardige gezindheid van God en dat kan door geen enkele mens worden veranderd. Vanwege hun eigen zoektocht ontvangen mensen de goedkeuring van God en leven zij in het licht; vanwege hun sluwe plannen worden mensen door God vervloekt en dalen zij af naar de straffen. Vanwege het kwaad dat zij verrichten worden mensen gestraft door God; en vanwege hun verlangen en loyaliteit ontvangen mensen de zegeningen van God. God is rechtvaardig: Hij zegent de levenden en vervloekt de doden, zodat zij altijd met de dood zullen leven en nooit in Gods licht. God zal de levenden in Zijn koninkrijk opnemen, Hij zal de levenden opnemen in Zijn zegeningen zodat zij voor altijd bij Hem kunnen zijn. De doden zal Hij treffen met eeuwige dood; zij zijn het onderwerp van Zijn verwoesting en zullen voor altijd tot Satan behoren. God behandelt niemand onrechtvaardig. Allen die oprecht naar God zoeken

zullen zeker in het huis van God blijven en allen die God ongehoorzaam zijn en onverenigbaar met Hem zijn, zullen zeker met zijn straffen leven. Misschien heb je twijfels over Gods werk in het vlees, maar er zal een dag komen dat Gods vlees niet rechtstreeks het einde van de mens zal bepalen. In plaats daarvan zal Zijn Geest de bestemming van de mens bepalen en op dat moment zullen de mensen weten dat Gods vlees en Zijn Geest één zijn, dat Zijn vlees geen fouten kan begaan en Zijn Geest nog minder in staat is fouten te begaan. Uiteindelijk zal Hij degenen die tot leven komen zeker opnemen in Zijn koninkrijk, niet één meer, niet één minder, en de doden die niet tot leven zijn gekomen zullen in het hol van Satan worden geworpen.

uit 'Ben je iemand die tot leven is gekomen?' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 538

De eerste stap van het pad van de Heilige Geest in de mens is, vóór al het andere, de mensenharten wegleiden van mensen, gebeurtenissen en dingen, en ze de woorden van God binnenvoeren. Zo worden mensenharten ertoe gebracht te geloven dat de woorden van God boven alle twijfel verheven zijn en volledig waar zijn. Als je in God gelooft, moet je in Zijn woorden geloven; als je, na vele jaren van geloof in God, nog altijd niet afweet van het pad dat de Heilige Geest heeft genomen, ben je dan echt een gelovige? Om een normaal menselijk leven te bereiken – een normaal menselijk leven dat een normale relatie heeft met God – moet je eerst in Zijn woorden geloven. Als je de eerste stap van het werk van de Heilige Geest in mensen niet hebt behaald, heb je geen fundament. Als zelfs het miniemste principe buiten je bereik ligt, hoe zul je dan het pad dat voor je ligt bewandelen? Het juiste pad inslaan waarlangs God de mens vervolmaakt, betekent het juiste pad van het huidige werk van de Heilige Geest opgaan; het betekent dat je het pad inslaat dat de Heilige Geest heeft genomen. Op dit moment is het pad dat de Heilige Geest heeft genomen dat van de huidige woorden van God. Daarom: als mensen het pad van de Heilige Geest willen opgaan, moeten ze de huidige woorden van de vleesgeworden God gehoorzamen, en eten en drinken. Het werk dat Hij doet is het werk van woorden; alles begint vanuit Zijn woorden en alles is gebouwd op Zijn woorden, op Zijn huidige woorden. Of het nu gaat om het hebben van zekerheid over de vleesgeworden God, of het kennen van de vleesgeworden God, voor elk moet je meer je best doen op Zijn woorden. Zo niet, dan kunnen mensen niets klaarspelen en zullen ze uiteindelijk niets hebben. Alleen door te bouwen op het fundament van het eten en drinken van Gods woorden, en Hem zo te leren kennen en tevreden te stellen, kunnen mensen geleidelijk aan een normale relatie met God opbouwen. Voor de mens is er geen betere samenwerking met God dan het eten en drinken van Zijn woorden en deze in praktijk brengen. Zulke beoefening stelt hen het best in staat standvastig te staan in hun getuigenis van Gods volk. Wanneer mensen de kern van Gods huidige woorden begrijpen en

kunnen gehoorzamen, leven ze op het pad van begeleiding door de Heilige Geest, en zijn ze het juiste pad van Gods vervolmaking van de mens opgegaan. Voorheen konden mensen Gods werk verkrijgen door simpelweg Gods genade te zoeken, of door vrede en vreugde te zoeken, maar nu liggen de zaken anders. Zonder de woorden van de vleesgeworden God, zonder de werkelijkheid van Zijn woorden, kunnen mensen Gods goedkeuring niet verkrijgen en zullen ze allemaal door God worden geëlimineerd. Om een normaal geestelijk leven te bereiken, moeten mensen eerst Gods woorden eten en drinken en ze in praktijk brengen; vervolgens moeten ze op dit fundament een normale relatie met God aangaan. Hoe werk je samen? Hoe sta je standvastig in het getuigenis van Gods volk? Hoe bouw je een normale relatie met God op?

Hoe je moet zien of je een normale relatie met God hebt in je dagelijkse leven:

1. Geloof je Gods eigen getuigenis?
2. Geloof je in je hart dat Gods woorden waar en onfeilbaar zijn?
3. Ben je iemand die Zijn woorden in praktijk brengt?
4. Ben je Zijn opdracht trouw? Wat doe je om Zijn opdracht trouw te zijn?
5. Is alles wat je doet omwille van het tevredenstellen van en trouw zijn aan God?

Met de hierboven genoemde punten kun je peilen of je in de huidige fase een normale relatie met God hebt.

Als je Gods opdracht kunt aanvaarden, Zijn belofte kunt aanvaarden en het pad van de Heilige Geest kunt volgen, dan volg je Gods wil. Is het pad van de Heilige Geest je vanbinnen duidelijk? Handel je op dit moment in overeenstemming met het pad van de Heilige Geest? Komt je hart dichtbij God? Wil je het nieuwste licht van de Heilige Geest bijhouden? Wil je door God worden gewonnen? Wil je een manifestatie van Gods glorie op aarde worden? Heb je de vastberadenheid om te bereiken wat God van je vereist? Als je, wanneer Gods woorden worden gesproken, vanbinnen de vastberadenheid hebt om samen te werken, en de vastberadenheid om God tevreden te stellen – als dit je mentaliteit is – betekent dit dat Gods woorden vrucht hebben gedragen in je hart. Als je zulke vastberadenheid niet hebt, als je geen doelen hebt die je nastreeft, betekent dit dat je hart niet door God is bewogen.

uit ‘Mensen wier gezindheid is veranderd, zijn zij die zijn binnengegaan in de werkelijkheid van Gods woorden’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Dagelijkse woorden van God Fragment 539

In het streven naar verandering in je levensgezindheid is het beoefeningspad eenvoudig. Als je in je praktische ervaring de huidige woorden van de Heilige Geest kunt volgen en Gods werk kunt ervaren, is je gezindheid in staat te veranderen. Als je navolgt wat de Heilige Geest ook maar zegt, en zoekt wat de Heilige Geest ook maar zegt, dan ben je iemand die Hem gehoorzaamt en zal er een verandering in je gezindheid zijn. De gezindheden van mensen veranderen met de huidige woorden van de Heilige Geest; als je je altijd vastklampt aan je oude ervaringen en de regels van het verleden, kan je gezindheid niet veranderen. Als de huidige woorden van de Heilige Geest vergen dat alle mensen een leven van normale menselijkheid binnengaan, terwijl jij gefixeerd blijft op externe zaken, verward bent over de werkelijkheid en die niet serieus neemt, dan ben je iemand die er niet in is geslaagd het werk van de Heilige Geest bij te houden, iemand die het pad van begeleiding door de Heilige Geest niet is opgegaan. Of je gezindheid wel of niet kan veranderen, hangt ervan af of je de huidige woorden van de Heilige Geest wel of niet bijhoudt en of je wel of geen ware kennis hebt. Dit verschilt van wat jullie eerder hebben begrepen. De verandering in je gezindheid die je eerder hebt begrepen, was dat jij, die gauw oordeelt, door de discipline van God gestopt bent met achteloos praten; maar dat is maar één aspect van de verandering. Op dit moment is het meest kritieke punt dat je de begeleiding door de Heilige Geest volgt: volg wat God ook maar zegt en gehoorzaam wat Hij ook maar zegt. Mensen kunnen hun eigen gezindheid niet veranderen; ze moeten het oordeel en de tuchtiging, en het leed en de loutering, van Gods woorden ondergaan, of door Zijn woorden worden behandeld, gedisciplineerd en gesnoeid. Pas dan zijn ze in staat tot gehoorzaamheid en trouw aan God en kunnen ze ophouden nonchalant te zijn richting Hem. Het is door de loutering van Gods woorden dat de gezindheden van mensen veranderen. Alleen door blootstelling, oordeel, discipline en behandeling door Zijn woorden zullen ze niet langer overhaast durven handelen, maar zullen ze in plaats daarvan stabiel en beheerst worden. Het belangrijkste punt is dat ze zich kunnen onderwerpen aan Gods huidige woorden en aan Zijn werk, zelfs als het niet overeenstemt met menselijke opvattingen, dat ze deze opvattingen opzij kunnen zetten en zich gewillig kunnen onderwerpen. In het verleden verwezen gesprekken over veranderingen in gezindheid vooral naar het vermogen om jezelf te verzaken, naar toelaten dat het vlees lijdt, naar het disciplineren van je lichaam en naar jezelf ontdoen van vleselijke voorkeuren – wat één soort verandering in gezindheid is. Vandaag weet iedereen dat de ware uitdrukking van verandering in gezindheid bestaat uit het gehoorzamen van de huidige woorden van God en het echt kennen van Zijn nieuwe werk. Op deze manier kan het eerdere begrip van God dat mensen hadden, dat gekleurd was door hun eigen opvattingen, worden uitgebannen en kunnen ze ware kennis van en gehoorzaamheid aan God bereiken – alleen dit is een waarachtige uitdrukking van een verandering in gezindheid.

Dagelijkse woorden van God Fragment 540

Het streven van mensen naar het binnengaan van het leven is gebaseerd op Gods woorden. Eerder werd gezegd dat alles door Zijn woorden wordt volbracht, maar niemand zag dit feit. Als je de ervaring van de huidige stap binnengaat, zal alles je duidelijk zijn en zul je een goede basis opbouwen voor toekomstige beproevingen. Wat God ook zegt, richt je alleen op het intreden in Zijn woorden. Wanneer God zegt dat Hij zal beginnen mensen te tuchtigen, aanvaard dan Zijn tuchtiging. Wanneer God mensen vraagt te sterven, aanvaard dan die beproeving. Als je altijd leeft binnen Zijn nieuwste uitspraken, zullen Gods woorden je uiteindelijk vervolmaken. Hoe meer je Gods woorden binnengaat, hoe sneller je vervolmaakt zult worden. Waarom vraag ik jullie in communicatie na communicatie om Gods woorden te kennen en binnen te gaan? Alleen wanneer je in Gods woorden streeft en ervaart, en de werkelijkheid van Zijn woorden binnengaat, heeft de Heilige Geest de gelegenheid om in je te werken. Daarom zijn jullie allemaal deelnemers in elke methode waar God mee werkt, en in welke mate jullie ook lijden, uiteindelijk zullen jullie allemaal een 'aandenken' ontvangen. Om jullie uiteindelijke vervolmaking te bereiken, moeten jullie al Gods woorden binnengaan. De vervolmaking van mensen door de Heilige Geest komt niet van één kant: Hij vereist de samenwerking van mensen, Hij vereist dat iedereen bewust met Hem samenwerkt. Wat God ook zegt, richt je alleen op het intreden in Zijn woorden – dit zal bevorderlijker zijn voor jullie leven. Alles is omwille van het bereiken van een verandering in jullie gezindheid. Wanneer je Gods woorden binnengaat, zal je hart door Hem worden bewogen, zul je alles kunnen weten wat God wenst te bereiken in deze stap van Zijn werk, en zul je de vastberadenheid hebben om het te bereiken. Gedurende de tijd van de tuchtiging waren er diegenen die geloofden dat dit een werkmethode was, en die niet in Gods woorden geloofden. Als gevolg daarvan ondergingen ze geen loutering en kwamen ze uit de tijd van tuchtiging tevoorschijn zonder iets te hebben gewonnen of begrepen. Er waren er een paar die deze woorden werkelijk binnengingen zonder ook maar de geringste twijfel, die zeiden dat de woorden van God de onfeilbare waarheid zijn en dat de mensheid moet worden getuchtigd. Daarmee worstelden ze enige tijd, waarbij ze hun toekomst en hun lot lieten varen, en toen ze tevoorschijn kwamen, hadden hun gezindheden enige verandering ondergaan en hadden ze een dieper inzicht in God verworven. Zij die uit de tuchtiging tevoorschijn kwamen, voelden allemaal de lieflijkheid van God en beseften dat deze stap van het werk belichaamde dat Gods grote liefde in hen indaalde, dat het de overwinning en redding van Gods liefde was. Ze zeiden ook dat Gods gedachten altijd goed zijn en dat alles wat God in de mens doet, voortkomt uit liefde, niet uit haat. Zij die niet geloofden in Gods woorden, die niet naar Zijn woorden

keken, ondergingen geen loutering gedurende de tijd van de tuchtiging, en als gevolg was de Heilige Geest niet met hen en wonnen ze niets. Wat betreft hen die de tijd van de tuchtiging ingingen: hoewel ze wel loutering ondergingen, werkte de Heilige Geest verborgen in hen en veranderde hun levensgezindheid als gevolg. Sommigen, naar het zich van buiten liet aanzien, leken heel positief, de hele dag vol goede moed, maar zij gingen de gesteldheid van de loutering van Gods woorden niet binnen en veranderden daarom helemaal niet, wat het gevolg was van het niet geloven in Gods woorden. Als je niet in Gods woorden gelooft, zal de Heilige Geest niet in je werken. God verschijnt aan allen die in Zijn woorden geloven, en zij die in Zijn woorden geloven en deze aanvaarden, zullen Zijn liefde kunnen winnen!

Om de werkelijkheid van Gods woorden binnen te gaan, moet je het beoefeningspad vinden en weten hoe je Gods woorden in de praktijk moet brengen. Alleen zo zal er een verandering in je levensgezindheid zijn, alleen langs dit pad kun je worden vervolmaakt door God, en alleen mensen die op deze manier door God zijn vervolmaakt kunnen in overeenstemming zijn met Zijn wil. Om nieuw licht te ontvangen, moet je binnen Zijn woorden leven. Maar één enkele keer bewogen worden door de Heilige Geest is lang niet voldoende – je moet dieper gaan. Wat betreft hen die maar één keer zijn bewogen: hun innerlijke geestdrift is opgewekt en ze willen zoeken, maar dit kan niet lang duren; ze moeten continu bewogen worden door de Heilige Geest. Vele malen in het verleden heb ik mijn hoop uitgesproken dat Gods Geest de geesten van mensen mag bewegen, zodat ze veranderingen in hun levensgezindheid mogen nastreven, en zodat ze, onder het streven door God bewogen te worden, hun eigen tekortkomingen mogen begrijpen, en zodat ze in de loop van het ervaren van Zijn woorden de onzuiverheden in zichzelf mogen afwerpen (zelfgenoegzaamheid, arrogantie, opvattingen enzovoorts). Denk niet dat het genoeg is om alleen maar proactief te zijn bij het ontvangen van nieuw licht – je moet ook alles afwerpen wat negatief is. Aan de ene kant moeten jullie binnengaan vanuit een positief aspect, en aan de andere kant moeten jullie jezelf ontdoen van alles wat onzuiver is vanuit een negatief aspect. Je moet jezelf voortdurend onderzoeken om te zien welke onzuiverheden er nog in je bestaan. De religieuze opvattingen, voornemens, hoop, zelfgenoegzaamheid en arrogantie van de mensheid zijn allemaal onreine dingen. Beschouw jezelf vanbinnen en zet alles naast al Gods woorden van openbaring om te zien welke religieuze opvattingen je hebt. Pas wanneer je ze werkelijk herkent, kun je ze afwerpen. Sommige mensen zeggen: “Het is genoeg om nu simpelweg het licht van het huidige werk van de Heilige Geest te volgen. Men hoeft nergens anders moeite voor te doen.” Maar wanneer je religieuze opvattingen bovenkomen, hoe zul je je daar dan van ontdoen? Denk je dat het volgen van Gods woorden tegenwoordig iets simpels is? Als je een religieuze persoon bent, kunnen er uit je religieuze opvattingen en de traditionele theologische theorieën in je hart verstoringen ontstaan, en wanneer deze dingen opkomen, zit dat je aanvaarding van nieuwe

dingen in de weg. Dit zijn allemaal echte problemen. Als je alleen de huidige woorden van de Heilige Geest nastreeft, kun je Gods wil niet vervullen. Terwijl je het huidige licht van de Heilige Geest nastreeft, moet je herkennen welke opvattingen en voornemens er in je zijn, en wat voor menselijke zelfgenoegzaamheid je hebt, en welke gedragingen ongehoorzaam aan God zijn. En nadat je al deze dingen hebt herkend, moet je ze afwerpen. Bewerkstelligen dat je afstand neemt van je eerdere handelingen en gedragingen, is allemaal zodat je de woorden kunt volgen die de Heilige Geest vandaag spreekt. Een verandering in gezindheid wordt aan de ene kant bereikt door Gods woorden, en vereist aan de andere kant de samenwerking van de mensheid. Er is Gods werk en er is de menselijke praktijk, en beide zijn onmisbaar.

uit 'Mensen wier gezindheid is veranderd, zijn zij die zijn binnengegaan in de werkelijkheid van Gods woorden' in 'Het Woord
verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 541

Hoe kun je op je toekomstige pad van dienstbaarheid voldoen aan Gods wil? Eén cruciaal punt is het nastreven van intrede in het leven, van een verandering in gezindheid en van diepere intrede in de waarheid – dit is het pad om te bereiken dat je door God wordt vervolmaakt en gewonnen. Jullie zijn allemaal ontvangers van Gods opdracht, maar wat voor opdracht? Dit heeft betrekking op de volgende stap van het werk; de volgende stap van het werk zal groter werk zijn dat door het hele heelal wordt uitgevoerd. Vandaag moeten jullie dus veranderingen in jullie levensgezindheid nastreven, zodat jullie in de toekomst echt het bewijs kunnen worden van God die glorie verwerft door Zijn werk en die jullie tot voorbeelden maakt van Zijn toekomstige werk. Het tegenwoordige streven dient volledig om de basis te leggen voor toekomstig werk, zodat je door God kunt worden gebruikt en van Hem kunt getuigen. Als je dit tot het doel van je streven maakt, zul je de aanwezigheid van de Heilige Geest kunnen verkrijgen. Hoe hoger je het doel van je streven stelt, hoe meer je vervolmaakt kunt worden. Hoe meer je de waarheid nastreeft, hoe meer de Heilige Geest werkt. Hoe meer energie je steekt in je streven, hoe meer je zult winnen. De Heilige Geest vervolmaakt mensen op basis van hun innerlijke gesteldheid. Sommige mensen zeggen dat ze niet bereid zijn door God te worden gebruikt of vervolmaakt, dat ze alleen maar willen dat hun vlees veilig blijft en geen tegenspoed te verduren krijgt. Sommige mensen zijn niet bereid het koninkrijk binnen te gaan, maar zijn niettemin bereid af te dalen in de put van de afgrond. In dat geval zal God ook je wens inwilligen. Wat je ook nastreeft, God zal het laten gebeuren. Dus wat streef je op dit moment na? Is het om vervolmaakt te worden? Zijn je handelingen en gedragingen van het moment erop gericht door God te worden vervolmaakt en door Hem te worden gewonnen? Op die manier moet je jezelf constant meten in je dagelijkse leven. Als je je hele hart in het nastreven van één enkel doel legt, zal God je beslist vervolmaken.

Dat is het pad van de Heilige Geest. Het pad waarop de Heilige Geest mensen begeleidt, wordt bereikt door middel van hun streven. Hoe meer je ernaar dorst om door God te worden vervolmaakt en gewonnen, hoe meer de Heilige Geest in je zal werken. Hoe meer je tekortschiet in het zoeken, en hoe negatiever je bent en hoe meer je achteruitgaat, hoe meer je de Heilige Geest kansen om te werken ontnemt; in de loop van de tijd zal de Heilige Geest je in de steek laten. Wil je door God worden vervolmaakt? Wil je door God worden gewonnen? Wil je door God worden gebruikt? Jullie moeten ernaar streven alles te doen om door God te worden vervolmaakt, gewonnen en gebruikt, zodat alle dingen in het heelal kunnen zien dat Gods handelingen in jullie tot uitdrukking komen. Jullie zijn de meester onder alle dingen, en te midden van alles wat er is, zullen jullie God laten genieten van getuigenis en verheerlijking via jullie – dit is bewijs dat jullie de meest gezegende van alle generaties zijn!

uit 'Mensen wier gezindheid is veranderd, zijn zij die zijn binnengegaan in de werkelijkheid van Gods woorden' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 542

Hoe beter je Gods wil in gedachten houdt, hoe groter de last die je draagt, en hoe groter de last die je draagt, hoe rijker je ervaring zal zijn. Wanneer je Gods wil in gedachten houdt, zal God je een last opleggen en je vervolgens verlichten over de taken die Hij je heeft toevertrouwd. Wanneer God je deze last geeft, zul je aandacht schenken aan alle waarheden die daarmee te maken hebben terwijl je Gods woorden eet en drinkt. Als je een last hebt die te maken heeft met de gesteldheid van de levens van je broeders en zusters, is dat een last die je is toevertrouwd door God, en zul je deze last steeds met je meedragen in je dagelijkse gebeden. Je bent belast met wat God doet en je bent bereid om datgene te doen wat God wil doen. Dit is wat het betekent om Gods last op je te nemen als je eigen last. Op dit punt zul je je bij het eten en drinken van Gods woorden richten op dit soort kwesties en zul je je afvragen: hoe zal ik deze problemen oplossen? Hoe kan ik mijn broeders en zusters in staat stellen bevrijding en geestelijke vreugde te vinden? Ook als je communiceert, zul je je richten op het oplossen van deze problemen, en wanneer je Gods woorden eet en drinkt, zul je je richten op het eten en drinken van woorden die met deze kwesties te maken hebben. Je zult ook een last dragen terwijl je Zijn woorden eet en drinkt. Wanneer je eenmaal Gods vereisten hebt begrepen, zal het je duidelijker zijn welk pad je moet nemen. Dit is de verlichting en illuminatie van de Heilige Geest, het gevolg van je last, en dit is ook Gods begeleiding die je geschonken is. Waarom zeg ik dit? Als je geen last hebt, zul je niet oplettend zijn onder het eten en drinken van Gods woorden. Wanneer je Gods woorden eet en drinkt tijdens het dragen van een last, kun je de kern ervan begrijpen, je weg vinden en Gods wil in gedachten houden. Daarom moet je in je gebeden wensen dat God meer lasten op je legt en je

zelfs nog grotere taken toevertrouwt, zodat je een langer pad vóór je hebt om op te beoefenen, zodat jouw eten en drinken van Gods woorden een groter effect heeft, zodat je uiteindelijk in staat bent de essentie van Zijn woorden te begrijpen en zodat je beter in staat wordt om bewogen te worden door de Heilige Geest.

Gods woorden eten en drinken, het gebed beoefenen, Gods last aanvaarden en de taken aanvaarden die Hij je toevertrouwt – dit alles is zodat er vóór je een pad kan zijn. Hoe meer de last van dat wat God heeft toevertrouwd op je weegt, hoe makkelijker het je zal vallen om door Hem te worden vervolmaakt. Sommigen zijn niet bereid met anderen samen te werken bij het dienen van God, zelfs wanneer er op hen een beroep is gedaan; dit zijn luie mensen die alleen maar willen zwelgen in comfort. Hoe meer je gevraagd wordt te dienen in samenwerking met anderen, hoe meer ervaring je zult opdoen. Door meer lasten en ervaringen te hebben, zul je meer kansen krijgen om te worden vervolmaakt. Als je God oprecht kunt dienen, zul je daarom Gods last in gedachten houden, zo zul je meer kansen hebben om door God te worden vervolmaakt. Precies zo'n groep mensen wordt op het moment vervolmaakt. Hoe meer de Heilige Geest je aanraakt, hoe meer tijd je zult besteden aan het in gedachten houden van Gods last, hoe meer je door God zult worden vervolmaakt en hoe meer je door Hem zult worden gewonnen – tot je uiteindelijk een persoon wordt die door God wordt gebruikt. Op dit moment zijn er sommigen die geen lasten voor de kerk dragen. Deze mensen zijn slap en slordig, en interesseren zich alleen voor hun eigen vlees. Zulke mensen zijn enorm egoïstisch en ze zijn ook blind. Als je deze kwestie niet duidelijk kunt zien, zul je geen enkele last dragen. Hoe beter je Gods wil in gedachten houdt, hoe groter de last die Hij je zal toevertrouwen. Zij die egoïstisch zijn, zijn niet bereid zulke dingen te ondergaan, ze willen de prijs niet betalen en zullen als gevolg daarvan kansen om door God te worden vervolmaakt mislopen. Berokkenen ze zichzelf geen schade? Als je iemand bent die Gods wil in gedachten houdt, zul je een ware last voor de kerk ontwikkelen. In plaats van dit een last te noemen die je voor de kerk draagt, zou het in feite beter zijn om het een last te noemen die je draagt omwille van je eigen leven, want het doel van deze last die je ontwikkelt voor de kerk is dat je zulke ervaringen gebruikt om door God te worden vervolmaakt. Iedereen die de grootste last draagt voor de kerk, iedereen die een last draagt om het leven binnen te gaan, zal daarom iemand zijn die door God wordt vervolmaakt. Heb je dit duidelijk gezien? Als de kerk waar je bij bent verstrooid is als zand, maar jij noch bezorgd noch ongerust bent, en zelfs een oogje dichtknijpt wanneer je broeders en zusters Gods woorden niet normaal eten en drinken, dan draag je geen enkele last. Zulke mensen zijn niet het soort waar God genoeg in schept. Het soort mensen waar God genoeg in schept, hongert en dorst naar rechtvaardigheid en houdt Gods wil in gedachten. Daarom moet je Gods last in gedachten houden, hier en nu; je moet niet wachten tot God Zijn rechtvaardige gezindheid aan de

hele mensheid openbaart voordat je Gods last in gedachten begint te houden. Zou het dan niet te laat zijn? Nu is er een goede gelegenheid om door God vervolmaakt te worden. Als je deze kans door je vingers laat glippen, zul je daar voor de rest van je leven spijt van hebben, net zoals Mozes het goede land Kanaän niet binnen kon en daar voor de rest van zijn leven spijt van had, en berouwvol stierf. Wanneer God eenmaal aan alle volkeren Zijn rechtvaardige gezindheid heeft geopenbaard, zul je van spijt vervuld worden. Zelfs als God je niet tuchtigt, zul je jezelf tuchtigen vanwege je eigen wroeging. Sommigen zijn hiervan niet overtuigd, maar als je het niet gelooft, wacht dan maar, dan zul je het zien. Er zijn sommige mensen die als enige doel het vervullen van deze woorden hebben. Ben je bereid jezelf op te offeren omwille van deze woorden?

Als je niet naar kansen uitkijkt om door God te worden vervolmaakt, en als je niet probeert op de menigte vooruit te lopen in je streven naar vervolmaking, zul je uiteindelijk van wroeging vervuld worden. De beste kans om volmaaktheid te bereiken is het heden; nu is een uitstekende tijd. Als je niet oprecht nastreeft door God te worden vervolmaakt, zal het te laat zijn wanneer eenmaal Zijn werk voltooid is – je zult de kans gemist hebben. Hoe groot je aspiraties ook, als God niet langer werk uitvoert, zul je nooit volmaakt kunnen worden, hoeveel moeite je daar ook voor doet. Je moet deze kans grijpen en meewerken terwijl de Heilige Geest Zijn enorme werk uitvoert. Als je deze kans mist, krijg je geen tweede, welke inspanningen je ook verricht. Sommigen van jullie jammeren: “God, ik ben bereid om uw last in gedachten te houden en ik ben bereid aan uw wil te voldoen!” Maar je hebt geen pad om op te beoefenen, dus zijn je lasten niet blijvend. Als je een pad voor je hebt liggen, zul je stapje voor stapje ervaring krijgen en zal je ervaring gestructureerd en georganiseerd zijn. Nadat er één last is voltooid, zal er je een andere gegeven worden. Terwijl je levenservaring dieper wordt, zullen ook je lasten ingrijpender worden. Sommige mensen dragen alleen een last wanneer ze aangeraakt zijn door de Heilige Geest; na een tijdje, wanneer ze geen pad meer hebben om op te beoefenen, dragen ze geen enkele last meer. Je kunt geen lasten ontwikkelen door simpelweg Gods woorden te eten en drinken. Door veel waarheden te begrijpen, zul je onderscheidingsvermogen verkrijgen, problemen leren oplossen door de waarheid te gebruiken, en een preciezer begrip verwerven van Gods woorden en Gods wil. Met deze dingen zul je lasten ontwikkelen om te dragen, en pas dan zul je in staat zijn op gepaste manier werk te doen. Als je een last hebt, maar geen duidelijk begrip hebt van de waarheid, is dat evenmin genoeg. Je moet Gods woorden persoonlijk ervaren en weten hoe ze in praktijk te brengen. Pas nadat je zelf de werkelijkheid bent binnengegaan, zul je anderen kunnen voorzien, anderen kunnen leiden en door God kunnen worden vervolmaakt.

uit ‘Houd Gods wil in gedachten om volmaaktheid te bereiken’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Dagelijkse woorden van God Fragment 543

Op het moment is het Gods werk ervoor te zorgen dat iedereen op het juiste pad komt, een normaal geestelijk leven leidt en oprechte ervaringen heeft, bewogen wordt door de Heilige Geest en – met die dingen als fundament – Gods opdrachten aanvaardt. Het doel van het binnengaan van de training van het koninkrijk is om elk woord, elke daad, elke beweging, elke gedachte en elk idee van jullie in staat te stellen Gods woorden binnen te gaan; om vaker door God te worden aangeraakt en zo een hart van liefde voor Hem te ontwikkelen, en om jullie meer van de last van Gods wil op je te laten nemen, zodat iedereen zich op het pad van vervolmaking door God bevindt, zodat iedereen zich op het juiste pad bevindt. Wanneer je je op dit pad van vervolmaking door God bevindt, zit je op het juiste spoor. Wanneer je gedachten en ideeën, net als je verkeerde voornemens, gecorrigeerd kunnen worden en je van bewustzijn van het vlees kunt keren naar bewustzijn van Gods wil, en wanneer je de afleiding van verkeerde voornemens kunt weerstaan wanneer die opkomen, en in plaats daarvan in overeenstemming met Gods wil kunt handelen – als je zo'n transformatie kunt bereiken, dan ben je op het juiste pad van levenservaring. Wanneer je gebedsgebruiken op het juiste pad zijn, zul je in je gebeden worden aangeraakt door de Heilige Geest. Telkens als je bidt, zul je door de Heilige Geest worden aangeraakt; telkens als je bidt, zul je je hart kunnen stillen ten overstaan van God. Telkens als je een passage van Gods woorden eet en drinkt, als je het werk kunt begrijpen dat Hij op het moment uitvoert en kunt leren hoe te bidden, hoe samen te werken en hoe intrede te bewerkstelligen, dan pas zal jouw eten en drinken van Gods woorden resultaat boeken. Wanneer je, middels Gods woorden, het pad van intrede kunt vinden en de huidige dynamiek van Gods werk en de richting van het werk van de Heilige Geest kunt onderscheiden, zul je het juiste pad zijn opgegaan. Als je de hoofdpunten niet hebt begrepen bij het eten en drinken van Gods woorden, en nadien nog altijd geen pad kunt vinden om op te beoefenen, zal dat aantonen dat je nog altijd niet weet hoe je Gods woorden op een gepaste manier moet eten en drinken, en dat je de methode of het principe daarvoor niet hebt ontdekt. Als je het werk dat God op het moment uitvoert niet hebt begrepen, zul je de taken die Hij je zou willen toevertrouwen niet kunnen aanvaarden. Het werk dat God op het moment doet, is precies datgene wat mensen op het moment moeten binnengaan en begrijpen. Begrijp je deze dingen?

Als je Gods woorden effectief eet en drinkt, zal je geestelijke leven normaal worden, en – met welke beproevingen je ook wordt geconfronteerd, welke omstandigheden je ook tegenkomt, welke lichamelijke aandoeningen je ook verdraagt, welke vervreemding van broeders en zusters of familieproblemen je ook ervaart – als je Gods woorden normaal kunt eten en drinken, normaal kunt bidden en je kerkleven normaal kunt voortzetten, als je dit alles kunt bereiken, zal dat

aantonen dat je op het juiste pad bent. Sommige mensen zijn te fragiel en hebben geen doorzettingsvermogen. Wanneer ze een kleine hindernis tegenkomen, jammeren ze en worden ze negatief. Het nastreven van de waarheid vereist doorzettingsvermogen en vastberadenheid. Als je er niet in bent geslaagd om deze keer aan Gods wil te voldoen, moet je van jezelf kunnen walgen en moet je diep vanbinnen de stille vastberadenheid hebben om de volgende keer te slagen. Als je deze keer Gods last niet in gedachten hield, zou je vastberaden moeten zijn om tegen het vlees te rebelleren wanneer je in de toekomst dezelfde hindernis tegenkomt en je moeten voornemen aan Gods wil te voldoen. Op die manier zul je prijzenswaardig worden. Sommige mensen weten niet eens of hun eigen gedachten of ideeën juist zijn; die mensen zijn dwazen! Als je je hart wilt onderwerpen en tegen het vlees wilt rebelleren, moet je eerst weten of je voornemens juist zijn; pas dan kun je je hart onderwerpen. Als je niet weet of je voornemens juist zijn, kun je dan ooit je hart onderwerpen en tegen het vlees rebelleren? Zelfs als je wel rebelleert, zul je dat op een verwarde manier doen. Je moet weten hoe je tegen je misplaatste voornemens moet rebelleren; dat is wat het betekent om tegen het vlees te rebelleren. Wanneer je eenmaal inziet dat je voornemens, gedachten en ideeën verkeerd zijn, moet je snel van koers veranderen en het juiste pad bewandelen. Los deze kwestie eerst op, en train jezelf om in dit opzicht intrede te verwezenlijken, want jij weet het beste of je wel of niet de juiste voornemens hebt. Wanneer je onjuiste voornemens gecorrigeerd zijn en nu omwille van God zijn, zul je het doel van het onderwerpen van je hart hebben bereikt.

Het belangrijkste wat jullie nu moeten doen, is kennis verkrijgen over God en Zijn werk. Je moet ook weten hoe de Heilige Geest werk uitvoert aan de mensheid. Deze handelingen zijn essentieel om het juiste pad op te gaan. Het zal je makkelijker vallen dat te doen wanneer je dit essentiële punt hebt begrepen. Je gelooft in God en je kent God, wat aantoont dat je geloof in God oprecht is. Als je ervaring blijft opdoen, maar uiteindelijk nog steeds niet in staat bent God te kennen, dan ben je beslist iemand die zich tegen God verzet. Zij die alleen in Jezus Christus geloven, zonder ook te geloven in de vleesgeworden God van vandaag, zijn allemaal veroordeeld. Zij zijn allemaal farizeeën van de huidige tijd, want ze erkennen niet de tegenwoordige God. Ze zijn allemaal tegen God gekant. Ongeacht hoe toegewijd hun aanbidding van Jezus ook mag zijn, het zal allemaal voor niets zijn, God zal hen niet loven. Al diegenen met een uithangbord waarop beweerd wordt dat ze in God geloven, terwijl ze geen ware kennis van God in hun hart hebben, zijn huichelaars!

uit 'Houd Gods wil in gedachten om volmaaktheid te bereiken' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 544

Om te proberen door God te worden vervolmaakt, moet men eerst begrijpen wat het

betekent om door Hem te worden vervolmaakt, en ook aan welke voorwaarden men moet voldoen om te worden vervolmaakt. Wanneer men zulke zaken eenmaal begrijpt, moet men naar een beoefeningspad zoeken. Om vervolmaakt te worden, moet men van een bepaalde kwaliteit zijn. De inherente kwaliteit van veel mensen is niet hoog genoeg, in welk geval je een prijs moet betalen en subjectief hard moet werken. Hoe lager je kwaliteit, hoe meer subjectieve moeite je moet doen. Hoe beter je begrip van Gods woorden en hoe meer je ze in praktijk brengt, hoe sneller je het pad van vervolmaking kunt betreden. Door gebed kun je vervolmaakt worden op het gebied van gebed. Je kunt ook vervolmaakt worden door de woorden van God te eten en te drinken, de inhoud ervan te begrijpen en de werkelijkheid ervan uit te leven. Door Gods woorden dagelijks te ervaren, moet je erachter komen wat er in jezelf ontbreekt. Bovendien moet je je fatale gebrek en je zwaktes herkennen, en bidden en smeken tot God. Door dat te doen, zul je geleidelijk vervolmaakt worden. Het pad naar de volmaaktheid is: bidden; Gods woorden eten en drinken; de kern van Gods woorden begrijpen; de ervaring van Gods woorden binnengaan; erachter komen wat er in jezelf ontbreekt; je onderwerpen aan Gods werk; Gods last in gedachten houden en het vlees verzaken door je liefde voor God; en veelvuldig communiceren met je broeders en zusters, wat je ervaringen kan verrijken. Of het nu gaat om het gemeenschapsleven of je persoonlijke leven, en of het nu gaat om grote of kleine bijeenkomsten, ze kunnen je allemaal in staat stellen ervaring op te doen en getraind te worden, zodat je hart stil kan zijn voor God en naar Hem kan terugkeren. Dit alles maakt deel uit van het proces van vervolmaking. De woorden van God ervaren, zoals eerder genoemd, betekent dat je in staat bent ze echt te proeven en jezelf toe te staan ze na te leven, zodat je een groter geloof en grotere liefde voor God zult verwerven. Op die manier zul je geleidelijk je verdorven, satanische gezindheid afleggen, jezelf bevrijden van ongepaste drijfveren en de gelijkenis van een normale persoon naleven. Hoe groter de liefde voor God in je – dat wil zeggen: hoe meer er van je vervolmaakt is door God – hoe minder je in de greep zult zijn van Satans verdorvenheid. Door je praktijkervaringen zul je geleidelijk de weg van de vervolmaking opgaan. Als je vervolmaakt wilt worden, is het daarom vooral belangrijk om de wil van God in gedachten te houden en om Zijn woorden te ervaren.

uit 'Houd Gods wil in gedachten om volmaaktheid te bereiken' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 545

God wil nu een bepaalde groep mensen winnen, een groep die bestaat uit hen die streven naar samenwerking met Hem, die Zijn werk kunnen gehoorzamen, die geloven dat de woorden die God spreekt waar zijn en die Gods vereisten in de praktijk kunnen brengen. Zij zijn degenen die waar begrip in hun hart hebben, zij zijn degenen die kunnen worden vervolmaakt, en zij

zullen ongetwijfeld het pad van volmaaktheid kunnen bewandelen. Zij die niet kunnen worden vervolmaakt, zijn mensen zonder duidelijk begrip van Gods werk, die Gods woorden niet eten en drinken, die geen aandacht schenken aan Zijn woorden en die geen enkele liefde voor God in hun hart hebben. Degenen die God in het vlees in twijfel trekken, die voortdurend onzeker over Hem zijn, Zijn woorden nooit serieus nemen en Hem voortdurend misleiden, zijn mensen die zich tegen God verzetten en aan Satan toebehoren. Het is onmogelijk zulke mensen te vervolmaken.

Als je vervolmaakt wilt worden, moet je eerst door God worden begunstigd, want Hij vervolmaakt diegenen die Hij begunstigt en die naar Zijn eigen hart zijn. Als je naar Gods eigen hart wilt zijn, moet je een hart hebben dat Zijn werk gehoorzaamt, moet je proberen de waarheid na te streven en moet je Gods inspectie bij alle dingen aanvaarden. Is alles wat je doet door God geïnspecteerd? Is je intentie juist? Als je intentie juist is, zal God je prijzen; als je intentie verkeerd is, toont dat aan dat je hart niet van God houdt, maar van het vlees en Satan. Daarom moet je het gebed gebruiken als een manier om Gods inspectie bij alle dingen te aanvaarden. Wanneer je bidt, sta ik weliswaar niet persoonlijk tegenover je, maar is de Heilige Geest met je, en zijn het zowel ikzelf als de Geest van God tot wie je bidt. Waarom geloof je in dit vlees? Je gelooft omdat Hij de Geest van God heeft. Zou je in deze persoon geloven als Hij de Geest van God niet had? Wanneer je in deze persoon gelooft, geloof je in de Geest van God. Wanneer je deze persoon vreest, vrees je de Geest van God. Geloof in Gods Geest is geloof in deze persoon, en geloof in deze persoon is ook geloof in de Geest van God. Wanneer je bidt, voel je dat de Geest van God met je is en dat God Zich vóór je bevindt, en daarom bid je tot Zijn Geest. Tegenwoordig zijn de meeste mensen te bang om hun handelingen voor God te brengen; hoewel je Zijn vlees kunt misleiden, kun je Zijn Geest niet misleiden. Elke zaak die de inspectie van God niet kan doorstaan, is in strijd met de waarheid en moet verworpen worden; iets anders doen is zondigen tegen God. Je moet dus te allen tijde je hart vóór God neerleggen, wanneer je bidt, wanneer je met je broeders en zusters praat en communiceert en wanneer je je plicht doet en met je eigen dingen bezig bent. Wanneer je je functie vervult, is God met je, en zolang je intentie juist is en voor het werk van Gods huis is, zal Hij alles aanvaarden wat je doet; je moet jezelf oprecht toewijden aan het vervullen van je functie. Als je bij het bidden liefde voor God hebt in je hart en Gods zorg, bescherming en inspectie zoekt, als deze dingen je intentie zijn, zullen je gebeden effectief zijn. Wanneer je bijvoorbeeld bij het bidden op bijeenkomsten je hart opent, tot God bidt en Hem vertelt wat er in je hart is zonder onwaarheden te spreken, dan zullen je gebeden beslist effectief zijn. Als je oprecht van God houdt in je hart, leg dan een eed af tegenover God: “God, die in de hemelen en op aarde en onder alle dingen is, ik beloof u plechtig: moge uw Geest alles wat ik doe onderzoeken, me te allen tijde beschermen, te allen tijde voor

me zorgen en mogelijk maken dat alles wat ik doe in uw aanwezigheid staat. Mocht mijn hart ooit ophouden u te beminnen of mocht het u ooit verraden, tuchtig en vervloek mij dan streng. Vergeef mij niet in deze wereld of in de volgende!” Durf jij zo’n eed af te leggen? Zo niet, dan laat dat zien dat je angstig bent en dat je nog steeds van jezelf houdt. Hebben jullie deze vastberadenheid? Als dit werkelijk je vastberadenheid is, moet je deze eed afleggen. Als je de vastberadenheid hebt om zo’n eed af te leggen, zal God je vastberadenheid in vervulling brengen. Wanneer je een eed zweert aan God, luistert Hij. God bepaalt of je zondig of rechtvaardig bent op basis van je gebed en je beoefening. Dit is nu het proces van je vervolmaking, en als je er echt vertrouwen in hebt vervolmaakt te worden, zul je alles wat je doet voor God brengen en Zijn inspectie aanvaarden; als je iets schandelijk opstandigs doet of God verraadt, zal Hij je eed in vervulling laten gaan, en wat er ook met je gebeurt, of het nu de ondergang of tuchting is, zal dus door jezelf komen. Jij hebt de eed afgelegd, dus moet je die ook nakomen. Als je een eed aflegt maar niet nakomt, zul je naar de verdoemenis gaan. Omdat de eed de jouwe was, zal God je eed in vervulling laten gaan. Sommigen zijn bang na het bidden, en jammeren dan: “Het is allemaal voorbij! Mijn kans op losbandigheid is voorbij, mijn kans om slechte dingen te doen is voorbij, mijn kans om aan mijn wereldse verlangens toe te geven is voorbij!” Deze mensen houden nog steeds van wereldsheid en zonde, en zullen met zekerheid naar de verdoemenis gaan.

uit ‘God vervolmaakt diegenen die naar Zijn eigen hart zijn’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Dagelijkse woorden van God Fragment 546

Iemand zijn die in God gelooft, betekent dat alles wat je doet voor Hem moet worden gebracht en aan Zijn inspectie moet worden onderworpen. Als dat wat je doet voor Gods Geest kan worden gebracht, maar niet voor Gods vlees, toont dat aan dat je niet aan de inspectie van Zijn Geest bent blootgesteld. Wie is de Geest van God? Wie is de persoon van wie God getuigt? Zijn zij niet één en dezelfde? De meesten zien Hen als twee afzonderlijke wezens; ze geloven dat de Geest van God de Geest van God is, en dat de persoon van wie God getuigt slechts een mens is. Maar heb je het niet mis? Namens wie werkt deze persoon? Zij die de vleesgeworden God niet kennen, hebben geen geestelijk begrip. Gods Geest en Zijn geïncarneerde vlees zijn één, want Gods Geest is gematerialiseerd in het vlees. Als deze persoon onvriendelijk is tegen jou, zal Gods Geest dan vriendelijk zijn? Ben je niet in de war? Iedereen die tegenwoordig geen inspectie door God kan aanvaarden, kan Zijn goedkeuring niet verkrijgen, en zij die de vleesgeworden God niet kennen, kunnen niet vervolmaakt worden. Beschouw alles wat je doet en kijk of het voor God kan worden gebracht. Als je niet alles wat je doet voor God kunt brengen, toont dat aan dat je een boosdoener bent. Kunnen boosdoeners vervolmaakt worden? Alles wat je doet, elke

handeling, elk voornemen en elke reactie moet voor God worden gebracht. Zelfs je dagelijkse geestelijke leven – je gebeden, je nabijheid tot God, hoe je Gods woorden eet en drinkt, je communicatie met je broeders en zusters en je leven binnen de kerk – en je dienst bij samenwerking kan aan God worden voorgelegd voor inspectie. Dergelijke beoefening zal je helpen om te groeien in het leven. Het proces van aanvaarding van inspectie door God is het proces van zuivering. Hoe meer je Gods inspectie kunt aanvaarden, hoe meer je gezuiverd wordt en hoe meer je voldoet aan Gods wil, zodat je je niet zult overgeven aan losbandigheid en zodat je hart zal leven in Zijn aanwezigheid. Hoe meer je Zijn inspectie aanvaardt, hoe groter Satans vernedering en jouw vermogen om het vlees te verzaken. Het aanvaarden van Gods inspectie is daarom een beoefeningspad dat mensen moeten volgen. Ongeacht wat je doet, zelfs tijdens het communiceren met je broeders en zusters, kun je je handelingen voor God brengen, Zijn inspectie zoeken en proberen God Zelf te gehoorzamen; dit zal datgene wat je beoefent veel correcter maken. Alleen als je alles wat je doet voor God brengt en Gods inspectie aanvaardt, kun je iemand worden die in de aanwezigheid van God leeft.

uit ‘God vervolmaakt diegenen die naar Zijn eigen hart zijn’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Dagelijkse woorden van God Fragment 547

Zij die God niet begrijpen, kunnen God nooit volledig gehoorzamen. Zulke mensen zijn zonen van ongehoorzaamheid. Zij zijn te ambitieus en er is te veel opstandigheid in hen, dus distantiëren ze zich van God en zijn ze niet bereid Zijn inspectie te aanvaarden. Het is niet eenvoudig zulke mensen te vervolmaken. Sommige mensen zijn selectief in hoe ze Gods woorden eten, drinken en aanvaarden. Ze aanvaarden bepaalde gedeeltes van Gods woorden die overeenstemmen met hun opvattingen, terwijl ze de gedeeltes die daar niet mee overeenstemmen van de hand wijzen. Is dat geen schaamteloze opstandigheid en weerstand tegen God? Als iemand jarenlang in God gelooft zonder zelfs maar een beetje inzicht in Hem te verwerven, is die persoon een niet-gelovige. Zij die bereid zijn Gods inspectie te aanvaarden, zijn degenen die een begrip van Hem nastreven en die bereid zijn Zijn woorden te aanvaarden. Zij zijn degenen die Gods erfenis en zegeningen zullen ontvangen, en zij zijn het meest gezegend. God vervloekt degenen die geen plek voor Hem hebben in hun hart, en zulke mensen tuchtigt en verlaat Hij. Als je niet van God houdt, zal Hij je verlaten en als je niet luistert naar wat ik zeg, beloof ik je dat Gods Geest je zal verlaten. Probeer het maar als je het niet gelooft! Vandaag maak ik een beoefeningspad voor je duidelijk, maar het is aan jou of je het in de praktijk brengt. Als je het niet gelooft, als je het niet in de praktijk brengt, zul je er zelf achter komen of de Heilige Geest wel of niet in je werkt! Als je geen begrip van God nastreeft, zal de Heilige Geest niet in je werken. God werkt in hen die Zijn woorden nastreven en koesteren. Hoe meer je Gods woorden

koestert, hoe meer Zijn Geest in je zal werken. Hoe meer iemand Gods woorden koestert, hoe groter diens kans om door God te worden vervolmaakt. God vervolmaakt hen die echt van Hem houden, en Hij vervolmaakt hen die een hart hebben dat vrede kent in Zijn aanwezigheid. Al Gods werk koesteren, Gods verlichting koesteren, Gods aanwezigheid koesteren, Gods zorg en bescherming koesteren, koesteren hoe Gods woorden jouw werkelijkheid worden en in je leven voorzien – dit alles komt het best overeen met Gods hart. Als je Gods werk koestert, dat wil zeggen, als je al het werk koestert dat Hij aan je verricht heeft, dan zal Hij je zegenen en ervoor zorgen dat alles wat van jou is zich vermenigvuldigt. Als je Gods woorden niet koestert, zal Hij niet in je werken, maar zal Hij je slechts karige genade schenken vanwege je geloof, of je met weinig rijkdom zegenen en je familie met weinig veiligheid. Je moet proberen van Gods woorden jouw werkelijkheid te maken, en je moet Hem tevreden kunnen stellen en naar Zijn eigen hart kunnen zijn; je moet niet alleen maar proberen Zijn genade te genieten. Niets is belangrijker voor gelovigen dan Gods werk ontvangen, vervolmaking bereiken en iemand worden die Gods wil doet. Dit is het doel dat je moet nastreven.

Alles waar de mens in het Tijdperk van Genade naar heeft gestreefd, is nu achterhaald, omdat er nu een hogere norm van streven is; wat wordt nagestreefd is zowel verhevener als praktischer, wat wordt nagestreefd kan beter voldoen aan wat de mens inwendig nodig heeft. In voorbije tijden werkte God niet aan mensen zoals Hij dat tegenwoordig doet; Hij sprak niet zo veel tot hen als Hij tegenwoordig doet, en evenmin waren Zijn eisen aan hen zo hoog als Zijn eisen tegenwoordig zijn. Dat God nu tot jullie spreekt over deze dingen, laat zien dat de uiteindelijke bedoeling van God gericht is op jullie, op deze groep mensen. Als je werkelijk vervolmaakt wilt worden door God, streef dat dan na als je centrale doel. Of je rondrent, jezelf inzet, in een functie dient of Gods opdracht hebt ontvangen, het oogmerk is altijd om vervolmaakt te worden en Gods wil tevreden te stellen, om deze doelen te bereiken. Als iemand zegt niet te streven naar vervolmaking door God of het binnengaan van het leven, maar alleen vleselijke vrede en vreugde na te streven, is die persoon de blindste onder de mensen. Zij die de werkelijkheid van het leven niet nastreven, maar alleen het eeuwige leven nastreven in de komende wereld en veiligheid in deze wereld, zijn de blindste mensen. Alles wat je doet, moet dus gedaan worden om door God vervolmaakt en gewonnen te worden.

Het werk dat God in mensen doet, bestaat uit voor hen zorgen naar hun verschillende behoeften. Hoe groter het leven van een mens is, hoe meer hij nodig heeft en hoe meer hij nastreeft. Als je in deze fase geen streven hebt, bewijst dat dat de Heilige Geest je heeft verlaten. Allen die het leven nastreven, zullen nooit worden verlaten door de Heilige Geest; zulke mensen streven altijd en hebben altijd een verlangen in hun hart. Zulke mensen zijn nooit tevreden met de dingen zoals ze nu zijn. Elke fase van het werk van de Heilige Geest is bedoeld om een effect

op jou te hebben, maar als je zelfgenoegzaam wordt, als je geen behoeften meer hebt, als je het werk van de Heilige Geest niet langer aanvaardt, zal Hij je verlaten. Mensen hebben dagelijkse inspectie door God nodig; ze hebben elke dag overvloedige voorziening van God nodig. Kunnen mensen zich redden zonder elke dag Gods woord te eten en te drinken? Als iemand altijd voelt dat hij nooit genoeg kan eten of drinken van Gods woord, als hij het altijd zoekt en er altijd naar hongert en dorst, dan zal de Heilige Geest altijd in hem werken. Hoe meer iemand smacht, hoe meer praktische dingen er uit zijn communicatie kunnen komen. Hoe intenser iemand de waarheid zoekt, hoe sneller hij groei bereikt in zijn leven, waardoor hij rijk wordt in ervaring en een welvarende inwoner van het huis van God.

uit 'God vervolmaakt diegenen die naar Zijn eigen hart zijn' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 548

De Heilige Geest heeft in elke persoon een pad te bewandelen en geeft elke persoon de kans om vervolmaakt te worden. Door jouw negativiteit leer je je eigen verdorvenheid kennen en door je negativiteit af te werpen zul je vervolgens een beoefeningspad vinden; dit zijn allemaal manieren waarop je vervolmaakt wordt. Verder zul je, door de voortdurende begeleiding en illuminatie van sommige positieve dingen in je, je functie proactief vervullen, groeiend inzicht hebben en onderscheidingsvermogen verkrijgen. Wanneer je toestanden goed zijn, ben je bijzonder bereid het woord van God te lezen en bijzonder bereid tot God te bidden, en zie je het verband tussen de preken die je hoort en je eigen gesteldheid. Op zulke momenten verlicht en illumineert God je vanbinnen, waardoor je je rekenschap geeft van sommige dingen van het positieve aspect. Dit is hoe je vervolmaakt wordt in het positieve aspect. In negatieve gesteldheden ben je zwak en passief; je voelt dat je God niet in je hart hebt, en toch illumineert God je en helpt je een beoefeningspad te vinden. Hieruit komen is het bereiken van volmaaktheid in het negatieve aspect. God kan de mens in zowel positieve als negatieve aspecten vervolmaken. Het hangt ervan af of je in staat bent te ervaren, en of je streeft naar vervolmaking door God. Als je werkelijk probeert door God te worden vervolmaakt, kun je door het negatieve geen verlies lijden, maar kan het je dingen brengen die echter zijn. Het kan ervoor zorgen dat je beter weet wat er in je ontbreekt, dat je je werkelijke gesteldheid beter begrijpt en dat je inziet dat de mens niets heeft en niets is. Als je geen beproevingen ondergaat, heb je geen kennis en zul je altijd het gevoel hebben dat je boven anderen staat en beter bent dan wie dan ook. Door dit alles zul je zien dat alles wat voorafging door God werd gedaan en door God werd beschermd. Door intrede in beproevingen kom je zonder liefde of geloof te zitten, het ontbreekt je aan gebed en je kunt geen lofzangen zingen, en zonder het door te hebben leer je jezelf te midden van dit alles kennen. God heeft veel middelen om de mens te vervolmaken. Hij zet allerlei omgevingen in om de verdorven

gezindheid van de mens aan te pakken, en gebruikt verschillende dingen om de mens bloot te leggen. In één opzicht pakt Hij de mens aan, in een ander opzicht legt Hij de mens bloot en in een ander opzicht onthult Hij de mens: Hij graaft de ‘mysteries’ op uit de diepten van de harten van de mens en onthult ze, en Hij toont de mens zijn natuur door veel van zijn gesteldheden te onthullen. God vervolmaakt de mens door vele methoden – door openbaring, door behandeling van de mens, door loutering en tuchtiging – zodat de mens zal weten dat God praktisch is.

uit ‘Alleen diegenen die zich richten op de praktijk kunnen vervolmaakt worden’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Dagelijkse woorden van God Fragment 549

Wat zoeken jullie op het moment? Door God vervolmaakt worden, God kennen, God verkrijgen – of misschien proberen jullie je te gedragen zoals een Petrus van de jaren negentig, of een geloof te hebben dat groter is dan dat van Job, of rechtvaardig te worden genoemd door God en voor de troon van God te verschijnen, of God op aarde te kunnen manifesteren en krachtig en klinkend van God te kunnen getuigen. Ongeacht wat jullie zoeken, over het algemeen zoeken jullie met het doel om door God gered te worden. Of je nou een rechtvaardige persoon probeert te zijn, de manier van Petrus of het geloof van Job zoekt, of streeft naar vervolmaking door God, dit alles is het werk dat God in de mens verricht. Met andere woorden: wat je ook zoekt, het is allemaal om door God vervolmaakt te worden, allemaal om Gods woord te ervaren, om Gods hart tevreden te stellen; wat je ook zoekt, het is allemaal om de liefelijkheid van God te ontdekken, om een pad te zoeken voor oefening met echte ervaring, met het doel om je eigen opstandige gezindheid te kunnen afwerpen, een normale gesteldheid in jezelf te bereiken, volledig aan Gods wil te kunnen voldoen, een juiste persoon te worden en een juist motief te hebben bij alles wat je doet. De reden waarom je al deze dingen ervaart, is om uiteindelijk God te kennen en groei in je leven te bereiken. Hoewel wat je ervaart Gods woord is en echte gebeurtenissen zijn, en ook de mensen, zaken en dingen in je omgeving, ben je uiteindelijk in staat God te kennen en door God vervolmaakt te worden. Proberen het pad van een rechtvaardige persoon te bewandelen of proberen Gods woord in praktijk te brengen: dit is de hardloopbaan, terwijl kennis van God en vervolmaakt worden door God de bestemming zijn. Of je op dit moment nou vervolmaking door God zoekt of van God wilt getuigen, het is uiteindelijk allemaal om God te kennen; het is zodat het werk dat Hij in je verricht niet voor niets is, zodat je uiteindelijk de werkelijkheid van God leert kennen, Zijn grootsheid leert kennen en, meer nog, Gods nederigheid en verborgenheid leert kennen en de grote hoeveelheid werk leert kennen die God in je verricht. God heeft Zichzelf in zo’n mate nederig opgesteld dat Hij Zijn werk doet in deze vuile en verdorven mensen, en deze groep mensen vervolmaakt. God is niet alleen vleesgeworden om onder de mensen te wonen en te eten, om mensen te hoeden en om te

voorzien in wat mensen nodig hebben. Belangrijker is dat Hij Zijn machtige reddingswerk en overwinningswerk verricht onder deze ondraaglijk verdorven mensen. Hij is naar het hart van de grote rode draak gekomen om deze mensen te redden die het meest verdorven zijn van allemaal, zodat alle mensen veranderd en vernieuwd kunnen worden. De immense beproeving die God verdraagt, is niet alleen de beproeving die de vleesgeworden God verdraagt; ze bestaat er bovenal uit dat de Geest van God extreme vernedering ondergaat – Hij vernedert en verbergt Zichzelf zozeer dat Hij een gewone persoon wordt. God was vleesgeworden en nam een vleselijke vorm aan, zodat de mensen zien dat Hij een normaal menselijk leven en normale menselijke behoeften heeft. Dit is genoeg om te bewijzen dat God Zichzelf verregaand nederig heeft opgesteld. De Geest van God wordt verwezenlijkt in het vlees. Zijn Geest is zo verheven en groots en toch neemt Hij de vorm aan van een gewone mens, een verwaarloosbare mens, om zo het werk van Zijn Geest te doen. Het kaliber, het inzicht, het verstand, de menselijkheid en het leven van elk van jullie tonen aan dat jullie het werkelijk onwaardig zijn dit soort werk van God te aanvaarden. Jullie zijn het werkelijk onwaardig God zulke beproevingen te laten ondergaan omwille van jullie. God is zo groots. Hij is zo soeverein en mensen zijn zo bescheiden, en ondanks dat werkt Hij in hen. Hij is niet alleen vleesgeworden om mensen te voorzien en tot mensen te spreken; Hij leeft zelfs samen met mensen. God is zo nederig, zo beminnelijk. Als je, zo gauw de liefde van God wordt genoemd, zo gauw de genade van God wordt genoemd, tranen plengt terwijl je grote lofprijzingen uitspreekt, als je deze gesteldheid bereikt, dan heb je ware kennis van God.

uit ‘Alleen diegenen die zich richten op de praktijk kunnen vervolmaakt worden’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Dagelijkse woorden van God Fragment 550

Het tegenwoordige streven van mensen is afwijkend; ze streven er alleen naar God te beminnen en God tevreden te stellen, maar ze hebben geen enkele kennis van God en hebben de verlichting en illuminatie van de Heilige Geest in zichzelf veronachtzaamd. Ze hebben niet de basis van ware kennis van God. Op deze manier boeten ze in aan passie terwijl hun ervaring voortschrijdt. Al degenen die streven naar ware kennis van God, zelfs al hadden ze in het verleden geen goede gesteldheid en neigden ze naar negativiteit en zwakte, en plengden ze vaak tranen, raakten ze ontmoedigd en verloren ze de hoop – nu, terwijl ze meer ervaring opdoen, wordt hun gesteldheid er beter op. Na een ervaring van aangepakt en gebroken te worden, en een ronde van beproeving en loutering te hebben ondergaan, hebben ze grote vooruitgang geboekt. De negatieve gesteldheden zijn verminderd en er heeft zich enige verandering in hun levensgezindheid voorgedaan. Terwijl ze meer beproevingen ondergaan, beginnen hun harten God te beminnen. Gods vervolmaking van mensen kent een regel, namelijk dat Hij je verlicht

door een wenselijk deel van je te gebruiken, zodat je een beoefeningspad hebt en jezelf kunt afscheiden van alle negatieve gesteldheden, wat je geest helpt zich te bevrijden en je beter in staat stelt Hem lief te hebben. Op deze manier kun je de verdorven gezindheid van Satan afwerpen. Je bent ongekunsteld en open, bereid jezelf te kennen en de waarheid in praktijk te brengen. God zal je beslist zegenen, zodat Hij je dubbelop verlicht wanneer je zwak en negatief bent. Hij helpt je jezelf beter te kennen, meer bereid te zijn berouw te hebben en beter in staat te zijn de dingen uit te voeren die je moet uitvoeren. Alleen zo kan je hart rust en vrede kennen. Iemand die gewoonlijk aandacht besteedt aan het kennen van God, die aandacht besteedt aan het kennen van zichzelf, die aandacht besteedt aan zijn eigen beoefening, zal Gods werk veelvuldig kunnen ontvangen, net als Zijn begeleiding en verlichting. Ook al heeft zo iemand misschien een negatieve gesteldheid, hij kan de zaken onmiddellijk omkeren, hetzij door de werking van het geweten of door de verlichting van Gods woord. Verandering van iemands gezindheid wordt altijd bereikt wanneer hij zijn eigen gesteldheid van het moment kent en de gezindheid en het werk van God. Iemand die bereid is zichzelf te kennen en zichzelf open te stellen, zal waarheid kunnen uitvoeren. Dit soort persoon is trouw aan God, en een persoon die trouw aan God is, heeft een begrip van God, of dat begrip nou diep of oppervlakkig is, schamel of overvloedig. Dit is Gods rechtvaardigheid, en het is iets wat mensen bereiken; het is hun eigen gewin. Een persoon die kennis van God heeft, is iemand met een basis, iemand met een visie. Dit soort persoon is zeker over Gods vlees, en is zeker over Gods woord en Gods werk. Ongeacht hoe God werkt of spreekt of wat voor verstoring andere mensen aanrichten, kan hij standhouden en standvastig staan in zijn getuigenis van God. Hoe meer iemand zo is, hoe meer hij de waarheid kan uitvoeren die hij begrijpt. Omdat hij altijd Gods woord beoefent, neemt zijn begrip van God toe en heeft hij de vastberadenheid om voor altijd standvastig te staan in zijn getuigenis van God.

uit 'Alleen diegenen die zich richten op de praktijk kunnen vervolmaakt worden' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 551

In het bezit zijn van onderscheidingsvermogen, onderwerping en het vermogen om dingen te doorzien, zodat je scherp van geest bent, betekent dat Gods woorden je van binnen illumineren en verlichten zodra je iets tegenkomt. Dit is wat het betekent om scherp van geest te zijn. Alles wat God doet, is erop gericht de geest van de mensen te helpen herleven. Waarom zegt God altijd dat mensen gevoelloos en traag van begrip zijn? Dat is omdat de geest van de mensen is gestorven, en ze zo gevoelloos zijn geworden dat ze zich volledig onbewust zijn van dingen van de geest. Gods werk is ervoor om het leven van de mensen vordering te laten boeken en de geest van de mensen te helpen tot leven te komen, zodat mensen in de dingen van de geest kunnen schouwen, God altijd in hun hart kunnen liefhebben en God altijd tevreden kunnen stellen. Het

bereiken van deze fase toont aan dat de geest van een persoon herleefd is, en de volgende keer dat hij iets tegenkomt, kan hij onmiddellijk reageren. Hij is ontvankelijk voor preken en reageert snel op situaties. Dit is wat het betekent om scherp van geest te worden. Er zijn veel mensen die snel reageren op een externe gebeurtenis, maar zodra er wordt gesproken over intrede in de werkelijkheid of gedetailleerde dingen van de geest, worden ze gevoelloos en traag van begrip. Ze begrijpen iets pas als het vlak voor hun neus staat. Dit zijn allemaal tekenen van geestelijke gevoelloosheid en traagheid van begrip, van weinig ervaring met dingen van de geest. Sommige mensen zijn scherp van geest en hebben onderscheidingsvermogen. Zodra ze woorden horen die hun gesteldheid benoemen, schrijven ze die haastig op. Wanneer ze eenmaal woorden horen over principes van de beoefening, kunnen ze die aanvaarden en toepassen op hun volgende ervaring, waardoor ze zichzelf veranderen. Dit is een persoon die scherp van geest is. Hoe kunnen ze zo snel reageren? Het komt doordat ze zich in het dagelijks leven op deze dingen richten. Wanneer ze Gods woorden lezen, kunnen ze hun gesteldheden daaraan toetsen en over zichzelf nadenken. Wanneer ze communicaties, preken en woorden horen die hun verlichting en illuminatie brengen, kunnen ze die onmiddellijk ontvangen. Het is net als het geven van voedsel aan iemand die honger heeft: die kan meteen beginnen te eten. Als je voedsel geeft aan iemand die geen honger heeft, zal die niet zo vlug reageren. Je bidt vaak tot God, en dan kun je onmiddellijk reageren wanneer je iets tegenkomt: wat God in deze kwestie vereist en hoe je hoort te handelen. God heeft je de vorige keer in deze kwestie geleid; wanneer je vandaag iets soortgelijks tegenkomt, zul je vanzelfsprekend weten hoe je moet beoefenen op een manier die Gods hart tevredenstelt. Als je altijd op deze manier beoefent en altijd op deze manier ervaart, zal het je op een bepaald moment makkelijk af gaan. Wanneer je Gods woord leest, weet je over wat voor iemand God het heeft, je weet over welke toestanden van de geest Hij het heeft en je begrijpt het belangrijkste punt en kunt het in praktijk brengen; dit toont aan dat je kunt ervaren. Waarom schieten sommige mensen in dit opzicht tekort? Dat komt doordat ze geen grote moeite doen voor het aspect van de beoefening. Hoewel ze bereid zijn de waarheid in praktijk te brengen, hebben ze geen werkelijk inzicht in de details van het dienstdoen, de details van de waarheid in hun leven. Ze raken verward wanneer er iets gebeurt. Op deze manier kun je op een dwaalspoor raken wanneer er een valse profeet of een valse apostel verschijnt. Je moet vaak communiceren over Gods woorden en werk – alleen zo zul je de waarheid kunnen begrijpen en onderscheidingsvermogen kunnen ontwikkelen. Als je de waarheid niet begrijpt, zul je geen onderscheidingsvermogen hebben. Bijvoorbeeld: wat God zegt, hoe God werkt, wat Zijn vereisten van mensen zijn, met wat voor soort mensen je in contact moet komen en wat voor soort mensen je moet verwerpen – over deze dingen moet je vaak communiceren. Als je Gods woorden altijd op deze manier ervaart, zul je de waarheid begrijpen en veel dingen grondig begrijpen, en zul je ook onderscheidingsvermogen hebben. Wat is discipline door de Heilige

Geest, wat is schuld geboren uit menselijke wil, wat is leiding van de Heilige Geest, wat is de ordening van een omgeving, wat is verlichting van binnen door Gods woorden? Als deze dingen je niet duidelijk zijn, zul je geen onderscheidingsvermogen hebben. Je hoort te weten wat er van de Heilige Geest afkomstig is, wat behoort tot een opstandige gezindheid, hoe je Gods woord moet gehoorzamen en hoe je je eigen opstandigheid moet afleggen; als je deze dingen vanuit je ervaring begrijpt, zul je een basis hebben; wanneer er iets gebeurt, zul je een gepaste waarheid hebben waar je dat tegen kunt afmeten en zul je geschikte visies hebben als basis. Je zult principes hebben bij alles wat je doet en zult naar de waarheid kunnen handelen. Dan zal je leven vol zijn van Gods verlichting, vol van Gods zegeningen. God zal niemand onjuist bejegenen die Hem oprecht zoekt, of die Hem naleeft en getuigenis aflegt voor Hem, en Hij zal niemand vervloeken die werkelijk naar de waarheid kan dorsten. Als je, onder het eten en drinken van Gods woorden, aandacht kunt schenken aan het kennen van je eigen ware gesteldheid, je eigen beoefening en je eigen begrip, zul je, wanneer je een probleem tegenkomt, verlichting ontvangen en praktisch begrip verwerven. Dan zul je in alle dingen een beoefeningspad en onderscheidingsvermogen hebben. Een persoon die de waarheid heeft, zal niet snel misleid worden, zich niet snel storend gedragen en niet snel buitensporig handelen. Vanwege de waarheid wordt hij beschermd, en ook vanwege de waarheid verkrijgt hij meer begrip. Vanwege de waarheid heeft hij meer beoefeningspaden, krijgt hij meer mogelijkheden waarbij de Heilige Geest in hem kan werken en krijgt hij meer mogelijkheden om te worden vervolmaakt.

uit 'Alleen diegenen die zich richten op de praktijk kunnen vervolmaakt worden' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 552

Er zijn voorwaarden om aan te voldoen als je vervolmaakt wilt worden. Dankzij je vastberadenheid, je doorzettingsvermogen, je geweten en je streven zul je in staat zijn om het leven te ervaren en Gods wil te vervullen. Dat is je intrede en daarmee voldoe je aan de vereisten op het pad naar volmaaktheid. Het werk van vervolmaking kan op alle mensen worden toegepast. Ieder die God zoekt, kan vervolmaakt worden en heeft de kans en kwalificaties om vervolmaakt te worden. Er geldt in dit opzicht geen vaste regel. Of iemand kan worden vervolmaakt, hangt vooral af van waar hij naar streeft. Mensen die de waarheid liefhebben en in staat zijn om naar de waarheid te leven, kunnen zeker worden vervolmaakt. Mensen die de waarheid niet liefhebben worden niet door God geprezen; zij leiden niet een leven dat God vereist en ze kunnen niet worden vervolmaakt. Het werk van vervolmaking is alleen bedoeld om mensen door God te laten winnen, niet een stap in het bestrijden van Satan. Het overwinningswerk is alleen bedoeld om Satan te bestrijden, oftewel het overwinnen van de mens dient om Satan te verslaan. Dit laatste is het belangrijkste werk, het nieuwste werk dat in alle

tijden nooit is gedaan. Je zou kunnen zeggen dat het doel van dit stadium van het werk vooral is alle mensen te overwinnen om Satan zo te verslaan. Het werk om mensen te vervolmaken, is geen nieuw werk. Al het werk in de periode waarin God in het vlees werkzaam is, heeft als voornaamste doel mensen te overwinnen. Dit is als in het Tijdperk van Genade. De verlossing van de gehele mensheid door de kruisiging was het voornaamste werk. “Mensen door God laten winnen” was aanvullend op het werk in het vlees en gebeurde pas na de kruisiging. Toen Jezus kwam en Zijn werk deed, was Zijn hoofddoel om met Zijn kruisiging over de banden van de dood en Hades te zegevieren, om over Satans invloed te zegevieren, oftewel om Satan te verslaan. Petrus begaf zich pas na de kruisiging van Jezus stap voor stap op het pad naar volmaaktheid. Hij bevond zich uiteraard onder hen die Jezus volgden toen Jezus Zijn werk deed, maar hij werd in die tijd niet vervolmaakt. Petrus kreeg pas nadat Jezus Zijn werk had volbracht steeds meer begrip van de waarheid en werd toen vervolmaakt. De vleesgeworden God komt alleen naar de aarde om een belangrijk, cruciaal stadium van het werk in een korte tijdsperiode te voltooien, niet om langdurig onder de mensen op aarde te leven en hen doelbewust te vervolmaken. Dat werk doet hij niet. Hij wacht niet tot de tijd wanneer de mens volkomen vervolmaakt is om zijn werk te voltooien. Dat is niet het doel en de betekenis van Zijn vleeswording. Hij komt alleen voor het kortstondige werk om de mensheid te redden, niet voor het werk op de zeer lange termijn om de mensheid te vervolmaken. Het werk om de mensheid te redden, is representatief. Het kan een nieuw tijdperk inluiden en in korte tijd worden voltooid. Maar de mensheid vervolmaken, vereist dat de mens op een bepaald niveau komt. Dat werk vergt veel tijd en moet door de Geest van God worden gedaan. Het vindt plaats op het fundament van de waarheid die wordt uitgesproken tijdens het werk in het vlees. Of Hij wekt ook de apostelen op om hen het herderlijke werk voor de lange termijn te laten doen, zodat Hij Zijn doel kan verwezenlijken om de mensheid te vervolmaken. De vleesgeworden God doet dit werk niet. Hij spreekt alleen over de weg van het leven zodat mensen het begrijpen. Hij geeft de mensheid alleen de waarheid en begeleidt de mensen niet voortdurend om de waarheid in praktijk te brengen, want dat valt niet onder Zijn bediening. Hij begeleidt de mens dus niet tot deze de waarheid volledig begrijpt en de waarheid volledig verkrijgt. Zijn werk in het vlees eindigt wanneer de mens het juiste pad van geloof in God formeel betreedt, wanneer de mens zich op het juiste pad van vervolmaking begeeft. Dan heeft Hij uiteraard ook Satan geheel en al verslagen en over de wereld gezegevierd. Het maakt Hem niet uit of de mens op dat moment de waarheid is binnengegaan. Het maakt Hem ook niet uit of het leven van de mens veel of weinig voorstelt. Niets daarvan is wat Hij dient te beheren in het vlees. Niets daarvan valt onder de bediening van de vleesgeworden God. Zodra Hij Zijn beoogde werk voltooit, besluit Hij Zijn werk in het vlees. Het werk dat de vleesgeworden God dus doet, is alleen het werk dat Gods Geest niet rechtstreeks kan doen. Het is bovendien het kortstondige reddingswerk, niet het werk op de lange termijn op

aarde.

uit 'Alleen de vervolmaaktten kunnen een zinvol leven leiden' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 553

Dit werk onder jullie wordt uitgevoerd op basis van wat er nodig is. Na de overwinning van deze personen zal een groep mensen vervolmaakt worden. Veel werk nu dient dan ook ter voorbereiding op het doel om jullie te vervolmaken, want velen die hongeren naar de waarheid kunnen vervolmaakt worden. Als het overwinningswerk op jullie zou worden uitgevoerd en er vervolgens verder geen werk zou worden verricht, zou het dan niet zo zijn, dat sommigen die naar de waarheid smachten die niet zouden verkrijgen? Het huidige werk beoogt een pad te banen om mensen later te kunnen vervolmaken. Hoewel ik mij alleen met het overwinningswerk bezighoudt, dient nochtans de weg van het leven waarover ik spreek ter voorbereiding op de latere vervolmaking van mensen. Het werk na overwinning richt zich op de vervolmaking van mensen. Het overwinningswerk legt dus een fundament voor de vervolmaking. De mens kan alleen worden vervolmaakt na overwonnen te zijn. De voornaamste taak nu is overwinnen. Later worden zij die streven en verlangen naar de waarheid, vervolmaakt. Vervolmaakt worden, behelst onder meer de volgende positieve aspecten van intreding: heeft je hart God lief? Hoe diep was je ervaring terwijl je dit pad bewandelde? Hoe zuiver is je liefde voor God? Hoe nauwgezet breng je de waarheid in praktijk? Wil je vervolmaakt worden, dan heb je een basiskennis van alle menselijke aspecten nodig. Dit is een minimale vereiste. Allen die niet kunnen worden vervolmaakt nadat ze zijn overwonnen, worden gebruiksvoorwerpen en worden uiteindelijk alsnog in de poel van vuur en zwavel geworpen. Ze vallen alsnog in de bodemloze afgrond omdat hun gezindheid niet is veranderd en ze nog steeds tot Satan behoren. Als iemand niet voor vervolmaking in aanmerking komt, is hij nutteloos. Hij is dan als niets, een stuk gereedschap, iets wat de vuurproef niet kan doorstaan! Hoe groot is je liefde voor God op dit moment? Hoezeer ben je jezelf beu? In hoeverre ken je Satan echt? Is jullie vastberadenheid verankerd? Is jullie leven onder de mensen goed geregeld? Is jullie leven veranderd? Leiden jullie een nieuw leven? Is jullie kijk op het leven veranderd? Zijn deze dingen niet veranderd, dan kun je niet vervolmaakt worden, ook al houd je stand. Je bent dan alleen overwonnen. Op het moment dat je beproefd wordt, heb je de waarheid niet, is je menselijkheid abnormaal, en ben je zo laag als een wildeman. Je bent alleen overwonnen, alleen iemand die door mij is overwonnen. Net zoals een ezel, na het voelen van de zweep van zijn meester, bang is om uit de band te springen wanneer hij de meester ziet, ben jij als deze getemde ezel. Als iemand die positieve aspecten mist en in plaats daarvan passief en angstig is, bang en terughoudend in alles, niet in staat om wat dan ook duidelijk te onderscheiden, de waarheid niet kan aanvaarden, nog steeds

zonder oefenpad is, en bovenal: geen hart heeft dat God liefheeft – als iemand niet weet hoe hij God moet liefhebben, hoe hij een zinvol leven moet leiden of hoe hij echt iemand kan zijn – hoe kan zo iemand dan van God getuigen? Hieruit blijkt dat je leven weinig waarde heeft en je niet meer dan een getemde ezel bent. Je bent overwonnen, maar dat betekent alleen dat je de grote rode draak hebt afgezworen en weigert om je aan zijn domein te onderwerpen. Het betekent dat je gelooft dat er een God is, alle plannen van God wilt gehoorzamen en geen klachten hebt. Maar ben je in staat in de positieve aspecten Gods woord na te leven en God te manifesteren? Als je daar geenszins over beschikt, wil dat zeggen dat je niet gewonnen bent door God en dat je niet meer dan een getemde ezel bent. Er is niets begerenswaardig in je en de Heilige Geest werkt niet in je. Je menselijkheid schiet erg tekort en God kan je onmogelijk gebruiken. Je moet door God worden goedgekeurd en honderd keer beter zijn dan de ongelovige dieren en dan de levende doden. Alleen wie dat niveau bereikt, komt in aanmerking om vervolmaakt te worden. Alleen iemand die menselijk is en een geweten heeft, is geschikt om door God te worden gebruikt. Alleen wanneer jullie vervolmaakt zijn, kunnen jullie als mens worden beschouwd. Alleen de vervolmaakten leiden een zinvol leven. Alleen zulke mensen kunnen nog krachtiger van God getuigen.

uit 'Alleen de vervolmaakten kunnen een zinvol leven leiden' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 554

Wat is het pad waardoor God de mens vervolmaakt? Welke aspecten zijn inbegrepen? Ben je bereid door God vervolmaakt te worden? Ben je bereid om het oordeel en de tuchting van God te aanvaarden? Wat weet je van deze vragen? Als je niet over dergelijke kennis kunt spreken, dan laat dit zien dat je nog steeds niet weet van Gods werk en helemaal niet verlicht bent door de Heilige Geest. Zo iemand kan niet worden vervolmaakt. Deze kan slechts een kleine hoeveelheid genade ontvangen om kort ervan te genieten en het kan niet op de lange termijn worden gehandhaafd. Als iemand slechts Gods genade geniet, kan hij niet vervolmaakt worden door God. Sommigen zijn misschien content met de vrede en het plezier van het vlees, een leven van gemak zonder tegenspoed of ongeluk, in vrede leven met hun familie zonder gevechten of ruzies. Ze kunnen zelfs geloven dat dit de zegen van God is, maar in werkelijkheid is het slechts Gods genade. Jullie kunnen niet alleen maar tevreden zijn door te genieten van Gods genade. Dit soort denken is te vulgair. Zelfs als je dagelijks het woord van God leest, elke dag bidt en je geest voelt bijzonder genot en vrede, maar uiteindelijk kun je niet spreken over enige kennis van God en Zijn werk of heb je er geen ervaring mee, ongeacht hoeveel van Gods woord je hebt gegeten en gedronken, als je enkel vrede en genot in je geest voelt en dat het woord van God onvergelijkelijk zoet is, alsof je er niet genoeg van kunt genieten, maar je hebt

geen echte ervaring met en geen realiteit van het woord van God, wat kun je dan ontvangen door op zo'n manier in God te geloven? Als je niet kunt leven naar de essentie van Gods woord, zijn je eten en drinken van Gods woorden en gebeden totaal gericht op religie. Dan kan zo iemand niet worden vervolmaakt en kan hij niet door God worden gewonnen. Allen die door God zijn gewonnen, zijn degenen die de waarheid najagen. Wat God wint, is niet het vlees van de mens noch zijn bezittingen, maar het deel in hem dat God toebehoort. Daarom vervolmaakt God niet het vlees van de mens, maar zijn hart, zodat het hart van de mens door God gewonnen kan worden. Met andere woorden, als je zegt dat God de mens vervolmaakt, is de essentie ervan dat God het hart van de mens vervolmaakt zodat het zich tot God kan wenden en van Hem kan houden.

Het vlees van de mens is sterfelijk. Het heeft geen nut voor God om het vlees van de mens te winnen, want het is hetgeen dat onvermijdelijk vergaat. Het kan de erfenis van God of Zijn zegeningen niet ontvangen. Als God alleen het vlees van de mens wint en het vlees van de mens in deze stroom houdt, zou de mens in deze stroom in naam bestaan, maar het hart van de mens zou aan Satan toebehoren. Dan zou de mens niet alleen onbekwaam zijn om de manifestatie van God te worden, maar zou in plaats daarvan Zijn last worden. Dus het kiezen van mensen door God zou zinloos worden. Degenen die vervolmaakt zullen worden door God zijn zij die Gods zegeningen en Zijn erfenis zullen ontvangen. Dat wil zeggen, ze nemen in wat God heeft en is, zodat het wordt wat ze innerlijk hebben; ze hebben alle woorden van God in hen gesmeed; wat het wezen van God ook is, jullie zijn in staat om alles op te nemen zoals het is en daardoor naar de waarheid te leven. Dit is het soort mens dat door God vervolmaakt en gewonnen is. Alleen zo'n persoon komt in aanmerking voor het erven van deze zegeningen die door God zijn geschonken:

1. Het ontvangen van de ganse liefde van God.
2. Handelen in overeenstemming met Gods wil in alle dingen.
3. Het ontvangen van de leiding van God, leven onder het licht van God en verlicht worden door God.
4. Leven op aarde naar het door God geliefde beeld; God oprecht liefhebben zoals Petrus deed, gekruisigd voor God en waardig om te sterven als beloning voor Gods liefde; dezelfde glorie hebben als Petrus.
5. Geliefd zijn, gerespecteerd en bewonderd door iedereen op aarde.
6. Het overwinnen van alle gebondenheid van de dood en Hades, geen gelegenheid geven

aan Satans werk, doordrongen zijn met God, leven in een frisse en levendige geest en geen gevoel van vermoeidheid hebben.

7. Het hebben van een onuitsprekelijk gevoel van opgetogenheid en opwinding te allen tijde in het leven, alsof men de komst van de dag van Gods heerlijkheid heeft gezien.

8. Het ontvangen van Gods glorie en een gelaatsuitdrukking hebben vergelijkbaar met Gods geliefde heiligen.

9. Het worden van hetgeen God liefheeft op aarde, dat is de geliefde zoon van God.

10. Het veranderen van vorm en met God naar de derde hemel opstijgen, het vlees overstijgen.

Alleen degenen die in staat zijn om de zegeningen van God te erven zijn degenen die door God zijn vervolmaakt en door God zijn gewonnen. Heb jij iets gewonnen? In welke mate heeft God je vervolmaakt? God vervolmaakt de mens niet willekeurig. Er zijn omstandigheden en duidelijke resultaten die door de mens gezien kunnen worden. Het is niet zoals de mens gelooft, dat zolang hij geloof in God heeft, hij door God kan worden vervolmaakt en gewonnen en op aarde de zegeningen en erfenissen van God kan ontvangen. Zulke zaken zijn buitengewoon moeilijk en nog veel meer als het gaat om het veranderen van vorm. Op dit moment is datgene wat jullie in de eerste plaats moeten zoeken, door God te worden vervolmaakt in alle dingen en door God te worden vervolmaakt middels alle mensen, zaken en dingen waarmee jullie worden geconfronteerd, zodat wat God is meer in jullie zal worden opgenomen. Jullie moeten eerst de erfenis van God op aarde ontvangen voordat jullie in aanmerking komen om meer en grotere zegeningen van God te erven. Alle dergelijke dingen zijn hetgeen waarnaar jullie zouden moeten zoeken en dat wat jullie eerst moeten begrijpen. Hoe meer je probeert door God in alle dingen te worden vervolmaakt, hoe meer je in staat zult zijn om de hand van God in alle dingen te kunnen zien, daarbij actief zoekend om het wezen van Gods woord en de realiteit van Zijn woord binnen te gaan door verschillende vooruitzichten en in verschillende zaken. Je kunt niet tevreden zijn met dergelijke passieve toestanden als enkel maar geen zonden begaan, of geen noties hebben, geen levensfilosofie en geen menselijke wil. God vervolmaakt de mens op verschillende manieren en het is mogelijk dat je in alle opzichten als gevolg daarvan vervolmaakt wordt. Je kunt niet alleen worden vervolmaakt in termen van het positieve, maar ook van het negatieve, waardoor je je verrijkt met wat je verkrijgt. Elke dag zijn er mogelijkheden om te worden vervolmaakt en is er tijd om door God gewonnen te worden. Na een periode van zo'n ervaring zul je enorm veranderd zijn. Je zult nu een natuurlijk inzicht kunnen krijgen in veel dingen die je voorheen niet begreep; zonder dat je anderen nodig hebt om je te leren, onbewust zul je door

God verlicht worden, zodat je verlichting in alle dingen hebt en al je ervaringen in details treden. God zal je leiden zodat je niet naar beide kanten buigt. Dan zul je door Hem op het pad naar volmaaktheid worden gezet.

uit 'Beloften aan hen die vervolmaakt zijn' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 555

Het door God vervolmaakt worden kan niet beperkt worden tot vervolmaking door Gods woord te eten en te drinken. Deze manier van ervaren is te eenzijdig en omvat niet voldoende; het beperkt de mens alleen maar tot een heel klein bereik. In dit geval mist de mens de broodnodige geestelijke voeding. Als jullie wensen te worden vervolmaakt door God, moeten jullie leren om alle dingen te ervaren en verlicht te zijn in alles hetgeen jullie tegenkomen. Wanneer je iets tegenkomt, of het nu goed of slecht is, dan zou je er voordeel uit moeten halen en het zou niet mogen leiden tot passiviteit. Wat er ook gebeurt, je zou in staat moeten zijn om het te kunnen overwegen door aan de kant van God te staan en het niet vanuit het oogpunt van de mens te analyseren of te bestuderen (dit is een afwijking in je ervaring). Als dit de manier is van je ervaring, dan zal je hart worden overgenomen door de lasten van je leven; jij zult constant in het licht van Gods aangezicht leven en niet gemakkelijk afwijken in je beoefening. Zo iemand heeft grote vooruitzichten. Er zijn zoveel mogelijkheden om door God te worden vervolmaakt. Het hangt er allemaal van af of jullie diegenen zijn die echt van God houden en of jullie de vastberadenheid hebben om door God te worden vervolmaakt, door God te worden gewonnen en zijn zegeningen en erfenis ontvangen. Het zal jullie niet baten om alleen vastberadenheid te hebben. Jullie moeten veel kennis hebben, anders zullen jullie altijd afwijken in jullie beoefening. God is bereid om een ieder van jullie te vervolmaken. Zoals het er nu uit ziet, hebben de meesten het werk van God al geruime tijd geaccepteerd, maar ze hebben zich beperkt tot het louter koesteren in de genade van God en zijn alleen bereid om slechts enige troost van het vlees van Hem te ontvangen. Ze zijn niet bereid om meer en hogere openbaringen te ontvangen, wat aantoont dat het hart van de mens nog steeds altijd aan de buitenkant staat. Hoewel het werk van de mens, zijn dienst en zijn hart van liefde voor God wel minder onzuiverheden hebben, zoekt de mens, voor wat betreft de essentie van de mens in zichzelf en zijn onverlichte denken, nog steeds voortdurend naar de vrede en het genot van het vlees en maakt het hem niet uit wat de voorwaarden en bedoelingen van God zijn om de mens te vervolmaken. Dus zijn de levens van de meesten nog steeds vulgair en decadent, zonder de minste verandering. Ze beschouwen geloof in God eenvoudigweg niet als een belangrijke zaak. Het is eerder alsof ze enkel geloof hebben omwille van een ander, zonder ernst of toewijding handelen, en het doen met het absolute minimum, op drift in een doelloos bestaan. Er zijn maar weinigen die ernaar streven het woord

van God in alle dingen binnen te gaan, meer verrijkende dingen te verwerven, om degenen van grotere welstand te worden in het huis van God heden ten dage en om meer van Gods zegeningen te ontvangen. Als je ernaar streeft door God in alle dingen te worden vervolmaakt en in staat bent om de beloften van God op aarde te erven; als je in alles door God verlicht wilt worden en de jaren niet voorbij laat gaan, is dit het ideale pad om actief in te gaan. Alleen op deze manier ben je waardig en geschikt om door God te worden vervolmaakt. Ben jij echt iemand die door God vervolmaakt wil worden? Ben jij echt iemand die serieus is in alle dingen? Heb jij dezelfde geest van liefde voor God als Petrus? Heb je de wil om God lief te hebben zoals Jezus deed? Je hebt vele jaren geloof in Jezus gehad; heb je gezien hoe het kwam dat Jezus van God hield? Is het echt Jezus in Wie je gelooft? Je gelooft in de praktische God van deze dag; heb je gezien hoe de praktische God in het vlees de God in de hemel liefheeft? Je hebt geloof in de Heer Jezus Christus; dat is omdat de kruisiging van Jezus, om zodoende de mensheid te verlossen, en de wonderen die Hij heeft verricht algemeen geaccepteerde waarheden zijn. Het geloof van de mens komt echter niet voort uit kennis en echt begrip van Jezus Christus. Je gelooft alleen in de naam van Jezus maar hebt geen geloof in Zijn Geest, want je toont geen achting voor hoe Jezus God liefhad. Je gelooft in God is te jeugdig. Hoewel je al vele jaren in Jezus gelooft, weet je niet hoe je van God moet houden. Maakt dit je niet de grootste dwaas van de wereld? Dit toont aan dat je jarenlang tevergeefs het voedsel van de Heer Jezus Christus hebt gegeten. Niet alleen ik heb een hekel aan zo iemand, ik vertrouw erop dat dat ook geldt voor de Heer Jezus Christus, die je aanbidt. Hoe kan zo iemand worden vervolmaakt? Loop je niet rood aan? Schaam je je niet? Heb je nog steeds het lef om je Heer Jezus Christus onder ogen te zien? Begrijpen jullie allemaal de betekenis van mijn woorden?

uit 'Beloften aan hen die vervolmaakt zijn' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Intrede in het leven 6

Dagelijkse woorden van God Fragment 556

Alleen door de waarheid na te streven kan iemand verandering in gezindheid bereiken: dit is iets wat mensen moeten begrijpen, en heel goed begrijpen ook. Als je niet voldoende begrip van de waarheid hebt, zul je je makkelijk vergissen en op het verkeerde pad terechtkomen. Als je wil groeien in het leven, moet je de waarheid in alles nastreven. Wat je ook doet, je moet uitzoeken hoe je je moet gedragen om in overeenstemming te zijn met de waarheid, en erachter komen welke smetten er in je bestaan die de waarheid schenden; je moet van deze dingen een duidelijk begrip hebben. Wat je ook doet, je moet nagaan of het al dan niet waarde heeft. Je kunt dingen doen die betekenis hebben, maar je moet geen dingen doen die geen betekenis hebben. Ten aanzien van de dingen die je wel of niet zou kunnen doen: als je ze kunt laten gaan, moet je ze

laten gaan. Anders moet je, als je deze dingen al een tijdje doet, maar er later achter komt dat je ze los moet laten, een snelle beslissing nemen en ze vlug loslaten. Dat is het principe dat je zou moeten volgen bij alles wat je doet. Sommige mensen stellen de volgende vraag: Waarom is het zoeken en het in de praktijk brengen van de waarheid zo ontzettend moeilijk, alsof je met een roeiboot tegen de stroom in roeit, en je, zodra je niet langer vooruitroeit, achteruit wordt gedreven? Waarom is het eigenlijk veel makkelijker om slechte of betekenisloze dingen te doen – net zo makkelijk als met een boot stroomafwaarts varen? Waarom heeft het daar veel van weg? Dat komt omdat het de menselijke natuur is om God te verraden. Satans natuur is een dominante rol in mensen gaan spelen, en dit is een reactionaire macht. Mensen met een natuur die God verraadt zijn uiteraard zeer geneigd dingen te doen die Hem verraden, en positieve acties zijn voor hen van nature moeilijk uit te voeren. Dit wordt geheel en al beslist door de natuur en de essentie van de mensheid. Zodra je werkelijk de waarheid begrijpt en die van binnenuit begint lief te hebben, zul je de kracht krijgen dingen te doen die overeenstemmen met de waarheid. Dit wordt dan normaal en zelfs moeiteloos en plezierig, en je voelt dat het doen van iets negatiefs een grote inspanning zou vergen. Dit komt omdat de waarheid een dominante rol in je hart heeft ingenomen. Als je werkelijk de waarheid over het menselijk leven begrijpt en over wat voor soort mens je moet zijn – hoe je een oprecht en ongecompliceerd mens kunt zijn, een eerlijk mens, iemand die getuigenis geeft voor God en Hem dient, dan zul je nooit meer in staat zijn boze handelingen te verrichten die Hem tarten, en ook nooit meer de rol van valse leider, valse werker of antichrist spelen. Zelfs als Satan je misleidt of een slecht iemand je ophitst, zul je het niet doen. Wie jou ook probeert te dwingen, je zult nog steeds niet op die manier handelen. Wanneer mensen de waarheid verwerven en die waarheid hun leven wordt, krijgen ze het vermogen om een afkeer te hebben van het kwaad en van binnen een walging te voelen voor negatieve dingen. Het zou moeilijk voor hen zijn om kwaad te doen, omdat hun levensgezindheid is veranderd en ze door God zijn vervolmaakt.

Als je echt de waarheid in je hebt, dan is het pad dat je begaat vanzelf het correcte pad. Zonder de waarheid is het makkelijk kwaad te doen, en doe je dat in weerwil van jezelf. Als er bijvoorbeeld arrogantie en verwaandheid in je staken, zou je het onmogelijk vinden om God niet te trotseren. Je zou je gedwongen voelen om Hem te trotseren. Je zou het niet expres doen, je zou het doen omdat je arrogante en verwaande natuur over je heerst. Door je arrogantie en verwaandheid zul je op God neerkijken en Hem als onbelangrijk beschouwen, ze zouden je ertoe brengen jezelf te verheffen, jezelf voortdurend op de voorgrond te plaatsen en ten slotte op Gods plaats te gaan zitten en getuigenis af te leggen voor jezelf. Uiteindelijk zou je je eigen ideeën, gedachten en opvattingen veranderen tot waarheden die moeten worden aanbeden. Zie toch hoeveel kwaad wordt gedaan door mensen die in de greep zijn van hun arrogante en verwaande

natuur! Om hun kwade daden op te lossen, moeten ze eerst het probleem van hun natuur oplossen. Zonder verandering in hun gezindheid zou het niet mogelijk zijn dit probleem tot een fundamentele oplossing te brengen. Wanneer je enig begrip van God hebt, wanneer je je eigen verdorvenheid kunt zien en de verachtelijkheid en lelijkheid van arrogantie en verwaandheid kunt herkennen, zul je vervuld worden van walging en er ziek en overstuurd van worden. Je zult in staat zijn bewust wat dingen te doen om God tevreden te stellen en je daarbij op je gemak voelen. Je zult bewust getuigenis kunnen geven voor God en daarbij vreugde voelen. Je zult jezelf bewust ontmaskeren, je eigen lelijkheid blootleggen, en daarbij zul je je van binnen goed voelen en het gevoel krijgen dat je in een betere geestesgesteldheid verkeert. De eerste stap bij het nastreven van een verandering in je gezindheid is dus het streven Gods woorden te begrijpen en binnen te gaan in de waarheid. Alleen door de waarheid te begrijpen kun je onderscheidingsvermogen krijgen. Alleen met onderscheidingsvermogen kun je dingen grondig begrijpen. Alleen door dingen grondig te begrijpen kun je het vlees verzaken en, stap voor stap, op het juiste spoor komen met je geloof in God. Dit heeft te maken met hoe vastbesloten mensen zijn wanneer ze de waarheid nastreven. Als iemand echt vastbesloten is, dan zal hij na een half of een heel jaar beginnen met het juiste pad te betreden. Binnen drie tot vijf jaar zal hij resultaat zien en het gevoel hebben dat hij vooruit gaat in het leven. Als je in God gelooft, maar de waarheid niet nastreeft, dan kun je wel tien jaar geloven zonder enige verandering mee te maken. Uiteindelijk zul je geloven dat dit nu juist precies is wat geloof in God betekent, je zult denken dat het erg overeenkomt met hoe je voorheen in de wereld leefde en dat het zinloos is om te leven. Dit bewijst werkelijk dat zonder de waarheid het leven leeg is. Je bent misschien wel in staat wat woorden uit een doctrine te spreken, maar je blijft je troosteloos en ongemakkelijk voelen. Als mensen enige kennis van God hebben, weten hoe ze een betekenisvol leven moeten leiden en enige dingen kunnen doen om God tevreden te stellen, dan voelen ze dat dat het ware leven is, dat hun leven alleen betekenis heeft door zo te leven en dat ze zo moeten leven om God enige voldoening te geven en zich voldaan te voelen. Als ze God bewust tevreden kunnen stellen, de waarheid in praktijk kunnen brengen, hun eigen ideeën kunnen opgeven en gehoorzaam en weloverwogen tegenover Gods wil kunnen staan – als ze al deze dingen bewust kunnen doen - dan is dat wat het betekent om zorgvuldig de waarheid in praktijk te brengen en om oprecht de waarheid in praktijk te brengen. Dit lijkt dan in het geheel niet op hoe ze eerder op hun fantasieën vertrouwden en zich aan hun doctrines en regels vasthielden. In feite is het dodelijk vermoeiend om wat dan ook te doen als ze de waarheid niet begrijpen, om aan doctrines en regels vast te houden, geen doel te hebben en dingen blind te doen. Alleen met de waarheid kunnen ze vrij zijn – dit is niet gelogen – en daarmee kunnen ze dingen gemakkelijk en graag doen. Zij die zo'n gesteldheid hebben, zijn mensen die de waarheid bezitten, het zijn degenen van wie de gesteldheid is veranderd.

Dagelijkse woorden van God Fragment 557

Als je op zoek bent naar intrede, moet ieder ding onderzocht worden. Alle dingen moeten grondig in het licht worden gezien van Gods woord en de waarheid, zodat je weet hoe je ze volledig in overeenstemming met Gods wil moet aanpakken. De dingen die voortkomen uit jouw eigen wil kun je dan achter je laten. Je zult weten hoe je de dingen moet doen volgens de wil van God, en dan ga je ze ook doen. Het zal voelen alsof alles zijn natuurlijke verloop heeft en het zal buitengewoon makkelijk lijken. Zo doen mensen het die de waarheid bezitten. Je kunt anderen dan echt laten zien dat je gezindheid is veranderd en ze zullen zien dat je zeker enkele goede daden hebt verricht, dat je principieel handelt en dat je alles goed doet. Dit is iemand die de waarheid begrijpt en die inderdaad enige menselijke gelijkenis heeft. Echt, het woord van God heeft resultaat geogst in mensen. Zodra mensen werkelijk de waarheid begrijpen, kunnen ze hun zijnstoestand ontwaren, gecompliceerde zaken tot op de bodem doorzien en de gepaste manier kennen om te praktiseren. Als je de waarheid niet begrijpt, zul je niet in staat zijn je zijnstoestand te onderscheiden. Dan zul je tegen jezelf willen rebelleren maar geen idee hebben hoe je dat moet doen of waar je eigenlijk tegen rebelleert. Je zult je eigenwijsheid willen opgeven, maar als je denkt dat je eigenwijsheid overeenstemt met de waarheid, hoe kun je die dan opgeven? Je zou zelfs kunnen denken dat die is verlicht door de Heilige Geest en daarom koste wat kost kunnen weigeren het op te geven. Dat betekent dat mensen, als ze de waarheid niet bezitten, sterk geneigd zijn te denken dat hun eigen wil, hun menselijke onzuiverheden, goede bedoelingen, hun menselijke warrige liefde en menselijke praktijken juist zijn en overeenstemmen met de waarheid. Hoe kun je dan tegen deze zaken rebelleren? Als je de waarheid niet begrijpt of niet weet wat het betekent om de waarheid in praktijk te brengen, en als je ogen wazig zijn en jij geen idee hebt welke kant je op moet en dus alleen maar dingen kunt doen op grond van wat jij denkt dat juist is, dan zul je bepaalde handelingen begaan die van het juiste pad afwijken en verkeerd zijn, en daarvan zullen sommigen in overeenstemming zijn met de regels, zullen sommigen voortkomen uit enthousiasme en zullen sommigen van Satan afkomstig zijn en beroering veroorzaken. Zo gedragen mensen zich die de waarheid niet bezitten: een stukje naar links en dan een stukje naar rechts; het ene moment correct, en het volgende moment afwijkend; zonder enige nauwkeurigheid. Mensen die de waarheid niet bezitten, hebben een absurd gezichtspunt op dingen. Hoe kunnen ze de zaken dan op de juiste manier aanpakken? Hoe kunnen ze eventuele problemen oplossen? Het is niet eenvoudig om de waarheid te begrijpen. Om in staat te zijn Gods woorden te begrijpen moet je de waarheid begrijpen, en de waarheid die mensen in staat zijn te begrijpen is beperkt. Zelfs als ze al hun hele leven in Hem

geloven, zal hun vermogen om Gods woorden te begrijpen nog steeds beperkt zijn. Zelfs wie betrekkelijk ervaren is, kan op zijn best het punt bereiken dat hij geen dingen meer doet die een duidelijk verzet tegen God zijn, geen dingen die duidelijk slecht zijn en geen dingen bij wie niemand gebaat is. Het is onmogelijk voor hen om een toestand te bereiken waarin hun eigenwijsheid totaal geen rol speelt. Dat is omdat mensen normale gedachten hebben, en hun denken conformeert zich deels aan Gods woorden en behoort tot een aspect van bevattingvermogen dat niet kan worden aangemerkt als eigenwijsheid. Het komt er echter op aan om die delen van eigenwijsheid te onderscheiden die tegen Gods woorden, tegen de waarheid en tegen de verlichting door de Heilige Geest ingaan. Dus je moet je inspannen om Gods woorden te kennen, en alleen door de waarheid te begrijpen kun je onderscheidingsvermogen hebben.

uit 'Alleen door de waarheid na te streven kan iemand een verandering in gezindheid verkrijgen' in 'Verslagen van de gesprekken van Christus'

Dagelijkse woorden van God Fragment 558

Om jezelf te kennen, moet je weten hoe jij zelf je verdorvenheid tot uiting brengt, moet je je eigen vitale zwakke punten, je gezindheid, en je natuur en je wezen kennen. Je moet ook tot op het kleinste detail die dingen kennen die worden geopenbaard in je dagelijkse leven – je motieven, je perspectieven en je houding tegenover alles – of je nu thuis bent of buiten, wanneer je deelneemt aan bijeenkomsten, wanneer je het woord van God eet en drinkt, en bij elke kwestie die je tegenkomt. Door middel van deze dingen moet je jezelf leren kennen. Om jezelf op een dieper niveau te leren kennen, moet je Gods woorden integreren. Alleen door jezelf op basis van Zijn woorden te kennen, kun je resultaten bereiken. Als we het oordeel van Gods woorden ontvangen, moeten we niet vrezen voor lijden of bang zijn voor pijn, en we moeten nog minder bevreesd zijn dat Gods woorden ons hart zullen doorboren. We zouden meer van Zijn uitspraken moeten lezen over hoe Hij ons oordeelt en tuchtigt, en onze verdorven essenties blootlegt. Die moeten we lezen en onszelf daar vaker aan afmeten. Meet anderen daar niet aan af – wij moeten onszelf daaraan afmeten. Het ontbreekt ons aan geen enkele van deze dingen; wij allemaal komen daarmee overeen. Als je het niet gelooft, ga het dan zelf maar ervaren. Na het lezen van Gods woorden zijn sommige mensen niet in staat die op zichzelf toe te passen. Zij denken dat die woorden voor een deel niet over hen maar over andere mensen gaan. Bijvoorbeeld, wanneer God mensen als sloeries en hoeren ontmaskert, denken sommige zusters dat zulke woorden niet op hen slaan, omdat ze hun echtgenoot altijd trouw zijn geweest. Andere zusters denken evenmin dat zulke woorden niet over hen kunnen gaan, aangezien ze niet getrouwd zijn en nog nooit hebben gevrijd. Sommige broeders denken dat deze woorden alleen gericht zijn op vrouwen en

niets met hen te maken hebben. Sommige mensen vinden zulke woorden van God te onaangenaam klinken en weigeren ze te aanvaarden. Er zijn zelfs mensen die zeggen dat Gods woorden in sommige gevallen verkeerd zijn. Is dat de juiste houding tegenover Gods woorden? Mensen zijn niet in staat om op grond van Gods woorden over zichzelf na te denken. Dat ‘sloeries’ en ‘hoeren’ slaat hier op de verdorvenheid van promiscuïteit onder de mensen. Of je nu een man of een vrouw bent, getrouwd of ongetrouwd, iedereen is bezeten van de verdorvenheid van promiscuïteit – dus hoe kan het dan niets met jou te maken hebben? Gods woorden onthullen de verdorven gezindheden van mensen. Of je nu een man of een vrouw bent, het niveau van je verdorvenheid is hetzelfde. Waar of niet? Voordat we ook maar iets anders gaan doen, moeten we ons realiseren dat we elk van de woorden die door God zijn gesproken moeten aanvaarden, of die uitspraken nu plezierig klinken of niet en ongeacht of die ons een bitter of een zoet gevoel geven. Zo is de houding die we ten aanzien van Gods woorden dienen aan te nemen. Over wat voor soort houding hebben we het? Is het een devote houding, een geduldige houding of een houding die lijden omvat? Ik zeg jullie dat het niet een daarvan is. In ons geloof moeten we krachtig blijven beamen dat Gods woorden de waarheid zijn. Omdat ze inderdaad de waarheid zijn, moeten wij ze rationeel aanvaarden. Of we het nu wel of niet kunnen herkennen of toegeven, onze eerste houding ten opzichte van Gods woorden zou er een moeten zijn van volledige aanvaarding. Elke regel van Gods woorden gaat over een specifieke gesteldheid. Dat betekent dat geen enkele regel van Zijn uitspraken handelt over externe verschijnselen, laat staan over externe regels of een eenvoudige vorm van gedrag in mensen. Zo zijn die regels niet. Als je het idee hebt dat elke regel die door God wordt uitgesproken gaat over een eenvoudige vorm van menselijk gedrag of extern verschijnsel, dan heb je geen spiritueel begrip en begrijp je niet wat de waarheid is. Gods woorden zijn diepzinnig, hoe komt het dat ze diepzinnig zijn? Alles wat God zegt, alles wat Hij openbaart gaat over de verdorven gezindheden van mensen en over de wezenlijke en diepgewortelde factoren in hun leven. Het zijn essentiële dingen, geen externe verschijnselen en met name geen externe gedragingen. Wanneer we van mensen de externe verschijnselen zien, kan het lijken alsof ze allemaal in orde zijn. Maar waarom zegt God dan dat sommige mensen boze geesten zijn en sommige onreine geesten? Dit is een kwestie die voor jou niet zichtbaar is. Daarom kun je niet vertrouwen op het uiterlijk of op wat je aan de buitenkant ziet om Gods woorden vast te houden.

uit ‘Het belang van het streven naar de waarheid en het pad waarover dat kan worden nagestreefd’ in ‘Verslagen van de gesprekken van Christus’

Dagelijkse woorden van God Fragment 559

Hoe begrijp je de menselijke natuur? Je natuur begrijpen betekent in feite de diepten van je

ziel ontleden; het heeft betrekking op wat er in je leven is. Het is de logica van Satan en de gezichtspunten van Satan waarnaar je hebt geleefd; dat wil zeggen dat het het leven van Satan is waarnaar jij hebt geleefd. Alleen door de diepere delen van je ziel bloot te leggen, kun je je natuur begrijpen. Hoe kunnen deze dingen worden blootgelegd? Aan de hand van enkel maar één of twee gebeurtenissen kunnen die dingen niet worden blootgelegd of geanalyseerd; in veel gevallen zou je, nadat je ergens mee klaar bent, nog niet tot begrip zijn gekomen. Er zouden drie tot vijf jaar voor nodig kunnen zijn voordat je daar een beetje besef en begrip over kunt verwerven. In veel situaties moet je aan zelfreflectie doen en je zelf leren kennen en je zult alleen resultaten krijgen wanneer je praktiseert om diep te graven. Naarmate je begrip van de waarheid sterker groeit en dieper wordt, kun je geleidelijk aan je eigen natuur en essentie leren kennen als gevolg van zelfreflectie en zelfkennis. Om je natuur te kennen, moet je enkele dingen volbrengen. Ten eerste moet je goed weten waar je van houdt. Dit verwijst niet naar wat je graag eet of draagt; hiermee wordt eerder verwezen naar de dingen waar je van geniet, de dingen die je benijdt, de dingen die je vereert, de dingen die je zoekt, en de dingen waar je op let in je hart, het soort mensen waarmee je graag in contact komt, het soort dingen dat je graag doet en het soort mensen dat je in je hart aanbidt. De meeste mensen houden bijvoorbeeld van mensen van groot aanzien, mensen die elegant spreken en zich elegant gedragen, of mensen die met welbespraakte vleierij spreken of diegenen die net doen alsof. Het bovengenoemde gaat erom met welke mensen ze graag contact hebben. Mensen houden er onder andere van om bepaalde dingen te kunnen doen die eenvoudig te doen zijn. Ook doen ze graag dingen die door anderen als goed gezien worden en die mensen ertoe zouden brengen hun lof en complimenten te uiten. De dingen waar mensen van houden als gevolg van hun natuur hebben een algemene eigenschap. Ze houden van dingen en mensen waarop anderen jaloers zijn vanwege uiterlijkheden, ze houden van dingen en mensen die er mooi en weelderig uitzien, en ze houden van dingen en mensen die door anderen worden vereerd om hun uiterlijk. De dingen waar mensen erg op zijn gesteld, zijn groots, schitterend, prachtig en indrukwekkend. Alle mensen vereren deze dingen. Het is te zien dat mensen niets van de waarheid bezitten en dat ze niet op echte mensen lijken. Deze dingen aanbidden heeft geen enkele betekenis, maar toch houden mensen ervan. [...] Waar je van houdt, waar je je op concentreert, wat je vereert, wat je benijdt en waar je elke dag aan denkt in je hart zijn allemaal representatief voor je natuur. Het is genoeg om te bewijzen dat je natuur erg is gesteld op onrechtvaardigheid en dat je natuur in ernstige situaties slecht en ongeneeslijk is. Je moet je natuur zo analyseren dat je onderzoekt waar je erg op gesteld bent en wat je verzaakt in je leven. Misschien ben je voor een tijdje goed voor iemand, maar dit bewijst niet dat je erg op hem of haar gesteld bent. Waar je echt op gesteld bent, is precies dat wat in je natuur zit; zelfs als je botten waren gebroken, zou je er nog steeds van genieten en zou je het nooit kunnen verzaken. Dit is niet makkelijk om te veranderen. Neem bijvoorbeeld het vinden van een partner. Als een

vrouw iemand heel leuk vindt, kunnen anderen dat niet tegenhouden. Al zijn haar benen gebroken, dan nog wil ze bij hem zijn; ze zou met hem willen trouwen, al zou dat betekenen dat ze sterven moest. Hoe komt dat? Dat komt doordat niemand kan veranderen wat mensen diep vanbinnen hebben zitten. Zelfs al sterft iemand, dan nog vindt de ziel van die persoon nog steeds dezelfde dingen leuk; dat zijn de dingen van de menselijke natuur, en die staan voor iemands essentie. De dingen waar mensen dol op zijn, bevatten enige onrechtvaardigheid. Sommigen tonen duidelijk hun genegenheid voor deze dingen, anderen niet; sommigen zijn er verzot op, anderen niet; sommige mensen hebben zelfbeheersing, terwijl anderen zich niet kunnen beheersen. Sommige mensen hebben de neiging om in duistere zaken weg te zakken, wat bewijst dat ze geen greintje leven bezitten. Als mensen in staat zijn om zich niet in deze dingen te verliezen en zich erdoor te laten inperken, bewijst dit dat hun gezindheid iets is veranderd en dat ze enige gestalte hebben. Sommige mensen begrijpen sommige waarheden, voelen dat ze leven hebben en dat ze van God houden. Het is in feite nog te vroeg, en een transformatie in je gezindheid ondergaan, is geen eenvoudige zaak. Is je natuur gemakkelijk te begrijpen? Ook al heb je er enig begrip van, dan is verandering nog niet gemakkelijk. Dit is moeilijk terrein voor mensen. Hoe mensen, zaken of dingen om je heen ook veranderen en hoe de wereld ook op zijn kop staat, als de waarheid je van binnenuit leidt, als die wortel in je heeft geschoten en Gods woorden als gids in je leven, je voorkeuren, je ervaringen en je bestaan dienen, dan ben je op dat punt echt getransformeerd. Nu is bij deze zogenaamde transformatie slechts sprake van mensen die wat samenwerken en wat enthousiasme en geloof hebben, maar dit kan niet worden beschouwd als transformatie en het bewijst niet dat mensen leven hebben; er is slechts sprake van de voorkeuren van mensen – niets meer dan dat.

Naast het blootleggen van de dingen waar mensen volgens hun natuur dol op zijn, dienen er ook andere aspecten te worden blootgelegd die betrekking hebben op hun natuur. Bijvoorbeeld de standpunten die mensen ten aanzien van dingen hebben, de methoden en doelen van mensen in het leven, de kernwaarden van mensen en hun zienswijze over het leven en alle zaken die betrekking hebben op de waarheid. Dit zijn allemaal dingen die zich diep in de menselijke ziel bevinden, en ze hebben een direct verband met de transformatie van gezindheid. Wat is dan de levensopvatting van de verdorven mensheid? Je zou kunnen zeggen dat die luidt: “Ieder voor zich en God voor ons allen.” Mensen leven allemaal voor zichzelf; om het nog duidelijker te zeggen: ze leven voor het vlees. Ze leven enkel maar om voedsel in hun mond te krijgen. Hoe verschilt een dergelijk bestaan met dat van de dieren? Een dergelijke manier van leven heeft geen enkele waarde, laat staan dat het enige betekenis heeft. Je zienswijze op het leven omvat waar je op vertrouwt om in de wereld te leven, waar je voor leeft en hoe je leeft – en dit zijn allemaal dingen die te maken hebben met de essentie van de menselijke natuur. Door de natuur

van de mensen te analyseren zul je zien dat alle mensen zich tegen God verzetten. Het zijn allemaal duivels en er bestaat geen werkelijk goed mens. Alleen door de natuur van mensen te ontleden kun je werkelijk de kern en verdorvenheid van de mensheid kennen, begrijpen waar mensen eigenlijk toe behoren, waaraan het ze in feite ontbreekt, waarmee ze zouden moeten worden uitgerust, en hoe ze een menselijke gelijkenis uit moeten leven. Het is niet makkelijk om iemands natuur naar waarheid te ontleden en zoiets kan niet worden verricht als men Gods woorden niet heeft ervaren of als men niet over werkelijke ervaringen beschikt.

uit 'Wat er bekend zou moeten zijn over het transformeren van iemands gezindheid' in 'Verslagen van de gesprekken van Christus'

Dagelijkse woorden van God Fragment 560

Uit welke zaken bestaat iemands natuur? Je kent alleen de verdorvenheid, ongehoorzaamheid, tekortkomingen, gebreken, opvattingen en bedoelingen van de mens en bent niet in staat de dingen in zijn natuur te ontdekken. Je kent alleen de buitenste laag, zonder in staat te zijn de oorsprong ervan te ontdekken. Dat komt niet neer op kennis van de natuur van de mens. Sommigen beschouwen deze oppervlakkige zaken zelfs als de natuur van de mens en zeggen: "Moet je horen, ik begrijp de natuur van de mens; ik erken mijn arrogantie. Is dat niet de natuur van de mens?" Arrogantie is een onderdeel van de natuur van een mens, dat is zeker waar. Het is echter niet genoeg om dat in doctrinaire zin te erkennen. Wat betekent het je eigen natuur te kennen? Hoe kun je haar kennen? Op basis van welke aspecten kun je haar kennen? Verder, hoe moet iemands natuur specifiek bekeken worden in het licht van de dingen die hij openbaart? Allereerst kun je iemands natuur opmaken aan de hand van zijn interesses. Sommige mensen zijn bijvoorbeeld dol op dansen, andere houden in het bijzonder van zangers en filmsterren, en sommigen verafgoden bepaalde beroemde mensen. Uit deze interesses kunnen we opmaken, wat de natuur van deze mensen is. Bijvoorbeeld: sommige mensen kunnen een bepaalde zanger echt verafgoden, wat zover kan gaan dat ze geobsedeerd zijn door elke beweging, elke glimlach en elk woord van deze zanger. Ze fixeren zich op de zanger en fotograferen zelfs alles wat de zanger draagt en imiteren het. Wat toont deze mate van verafgoding aan over de natuur van deze persoon? Het toont aan dat zo iemand alleen deze dingen in zijn hart heeft, en niet God. Alle dingen waar deze persoon aan denkt, die hij liefheeft en nastreeft zijn van Satan, ze nemen het hart van deze mens in beslag, en zijn hart geeft zich aan deze dingen over. Wat is hier het probleem? Als iemand extreem veel van iets houdt, dan wordt zoiets het leven van iemand en neemt het zijn hart in beslag. Dit bewijst volkomen dat deze mens een afgodendienaar is die God niet wil en in plaats daarvan de duivel liefheeft. We kunnen daarom concluderen dat de natuur van zo'n mens er een is die de duivel liefheeft en vereert, niet van de waarheid houdt, en God

niet wil. Is dit niet de juiste wijze om iemands natuur te beschouwen? Die is volledig juist. Dit is de manier waarop de natuur van een mens wordt ontleed. Bijvoorbeeld, voor sommige mensen is met name Paulus een idool. Ze treden graag naar buiten om speeches te houden en werk te doen. Ze vinden het fijn om vergaderingen bij te wonen en te preken en ze houden ervan als mensen naar hen luisteren, hen vereren en om hen heen draaien. Ze hebben graag status in de ogen van anderen en vinden het fijn als anderen het beeld waarderen dat zij presenteren. Laten we hun natuur analyseren aan de hand van deze gedragingen: wat is hun natuur? Als ze zich echt zo gedragen, dan is daarmee voldoende aangetoond dat ze arrogant en verwaand zijn. Ze vereren God helemaal niet; ze zoeken een hogere status en willen gezag hebben over anderen, bezit van hen nemen en status hebben in hun ogen. Dat is het klassieke beeld van Satan. De aspecten van hun natuur die opvallen zijn arrogantie en verwaandheid, een onwil om God te vereren, en een verlangen om door anderen vereerd te worden. Dit soort gedragingen kunnen je een duidelijk beeld geven van hun natuur.

uit 'Hoe de natuur van de mens te leren kennen' in 'Verslagen van de gesprekken van Christus'

Dagelijkse woorden van God Fragment 561

De hele mensheid is verdorven door Satan, en het ligt in de natuur van de mens om God te verraden. En toch zijn er onder alle mensen die door Satan zijn verdorven personen die zich aan Gods werk kunnen onderwerpen en de waarheid kunnen accepteren. Dat zijn degenen die de waarheid kunnen verwerven en een transformatie in hun gezindheid kunnen bereiken. Er zijn ook mensen die zich niet richten op het zoeken van de waarheid. Die zijn al tevreden als ze de doctrines begrijpen. Zij horen een goede doctrine en houden zich eraan, en als ze die eenmaal begrijpen, kunnen ze tot op zekere hoogte hun plichten vervullen. Die mensen doen wat ze gezegd wordt en hebben een middelmatige menselijkheid. Zij zijn tot op zekere hoogte bereid zich uit te putten, wereldsheid achter zich te laten en lijden te doorstaan. Ze zijn echter niet serieus wat de waarheid aangaat, ze denken dat het volstaat als ze geen zonde begaan en zijn niet in staat ooit de essentie van de waarheid te begrijpen. Als zulke mensen uiteindelijk standvastig kunnen blijven, kunnen zij ook worden gespaard, maar hun gezindheid kan niet worden getransformeerd. Als je wilt worden gezuiverd van verdorvenheid en een verandering van je levensgezindheid wilt ondergaan, dan moet je een liefde hebben voor de waarheid en het vermogen hebben de waarheid te aanvaarden. Wat betekent het om de waarheid te aanvaarden? Het aanvaarden van de waarheid geeft aan dat, welk soort verdorven gezindheid je ook hebt, of welke vergiften van de grote rode draak ook in je natuur zitten, je haar erkent wanneer ze door Gods woorden wordt geopenbaard en je je aan die woorden onderwerpt. Je aanvaardt ze onvoorwaardelijk, zonder uitvluchten en zonder te proberen er een keuze uit te maken, en je leert

jezelf kennen op basis van wat Hij zegt. Dit is wat het betekent Gods woorden te aanvaarden. Wat Hij ook zegt, hoezeer Zijn uitspraken je hart ook mogen doorboren, en ongeacht welke woorden Hij ook gebruikt, je kunt die woorden aanvaarden zolang wat Hij zegt de waarheid is, en je kunt ze erkennen zolang ze overeenstemmen met de werkelijkheid. Je kunt je onderwerpen aan Gods woorden ongeacht hoe diep je ze begrijpt, en je aanvaardt en je onderwerpt je aan het licht dat door de Heilige Geest wordt onthuld en dat wordt gecommuniceerd door je broeders en zusters. Wanneer zo iemand tot een bepaald punt naar de waarheid heeft gestreefd, kan hij de waarheid verwerven en een transformatie van zijn gezindheid verwezenlijken. Zelfs als degenen die de waarheid niet liefhebben een fatsoenlijke menselijkheid hebben, zijn ze wat betreft de waarheid toch verward en nemen ze die niet serieus. Hoewel ze misschien in staat zijn tot een paar goede daden, zich voor God kunnen inspannen en in staat zijn afstand te doen van bepaalde dingen, kunnen ze toch geen verandering in gezindheid bereiken. In vergelijking daarmee was de menselijkheid van Petrus ongeveer hetzelfde als die van de andere apostelen en zijn broeders en zusters, maar hij sprong eruit doordat hij de waarheid zo hartstochtelijk najoeg. Over alles wat Jezus zei, dacht hij serieus na. Jezus vroeg: “Simon Barjona, houd je van mij?” En Petrus antwoordde eerlijk: “Ik hou alleen van de Vader die in de hemel is, maar de Heer op aarde heb ik niet liefgehad.” Later begreep hij het en bedacht: dit klopt niet. De God op aarde is de God in de hemel. Zijn de God in de hemel en Die op de aarde niet dezelfde God? Als ik alleen de God in de hemel liefheb, is mijn liefde niet echt; ik moet de God op aarde liefhebben, anders is mijn liefde niet echt. Zo kwam het dat Petrus de ware betekenis begon te begrijpen van wat Jezus had gezegd, door over Zijn woorden na te denken. Om God lief te hebben en te zorgen dat die liefde echt is, moet je de geïncarneerde God op aarde liefhebben. Een vage, onzichtbare God liefhebben is niet realistisch en evenmin praktisch, terwijl het liefhebben van de praktische, zichtbare God de waarheid is. Petrus verkreeg de waarheid en begrip van Gods wil uit Jezus’ woorden. Het geloof van Petrus in God was alleen gericht geweest op het nastreven van de waarheid, maar uiteindelijk verwierf hij liefde voor de praktische God – de God op aarde. Petrus was uiterst serieus in zijn streven naar de waarheid. Telkens wanneer Jezus hem raad gaf, dacht hij serieus over de woorden van Jezus na. Misschien dacht hij wel maanden, of een jaar, of zelfs jaren na voordat de Heilige Geest hem verlichtte en hij de betekenis van Gods woorden begreep. Op die manier ging Petrus de waarheid binnen en werd zijn levensgezindheid later getransformeerd en vernieuwd. Als iemand niet de waarheid nastreeft, zal hij die nooit begrijpen. Je kunt tienduizend keer de letters en doctrines opzeggen, maar het zijn en blijven letters en doctrines. Sommige mensen zeggen eenvoudigweg: “Christus is de waarheid, de weg en het leven.” Al herhaal je deze woorden tienduizend keer, het blijft nutteloos, want je begrijpt de betekenis niet. Waarom wordt gezegd dat Christus de waarheid, de weg en het leven is? Kun jij de kennis onder woorden brengen die je uit deze ervaring hebt opgedaan? Ben jij de

werkelijkheid binnengegaan van de waarheid, de weg en het leven? God heeft Zijn woorden uitgesproken opdat jullie die kunnen ervaren en kennis opdoen; het is nutteloos om slechts letters en doctrines uit te spreken. Je kunt jezelf pas kennen wanneer je Gods woorden begrijpt en bent binnengegaan. Als je Gods woorden niet begrijpt, kun je jezelf niet kennen. Je kunt alleen onderscheid maken wanneer je de waarheid bezit; zonder de waarheid kun je geen onderscheid maken. Je kunt een zaak alleen volledig begrijpen wanneer je de waarheid bezit; zonder de waarheid kun je een zaak niet begrijpen. Je kunt jezelf alleen kennen wanneer je de waarheid bezit; zonder de waarheid kun je jezelf niet kennen. Je gezindheid kan alleen veranderen wanneer je de waarheid bezit; zonder de waarheid kan je gezindheid niet veranderen. Pas wanneer je de waarheid bezit, kun je in overeenstemming met Gods wil dienen; zonder de waarheid kun je niet dienen in overeenstemming met Gods wil. Pas wanneer je de waarheid bezit, kun je God aanbidden; zonder de waarheid zal je aanbidding slechts het uitvoeren van religieuze rituelen zijn. Al die dingen hangen af van het verkrijgen van de waarheid uit Gods woorden.

uit 'Hoe de natuur van de mens te leren kennen' in 'Verslagen van de gesprekken van Christus'

Dagelijkse woorden van God Fragment 562

Tot echt begrip komen van de feitelijke betekenis in Gods woorden is geen simpele kwestie. Denk niet als volgt: ik kan de letterlijke betekenis van Gods woord interpreteren, en iedereen zegt dat mijn interpretatie goed is en steekt een duim naar me omhoog, dus betekent dit dat ik Gods woorden begrijp. Dat is niet hetzelfde als het begrijpen van Gods woorden. Als je enig licht hebt verkregen vanuit Gods uitspraken en je enig begrip van de ware betekenis van Zijn woorden hebt gekregen en als je de bedoeling die achter Zijn woorden steekt kunt uitdrukken en wat voor effect die uiteindelijk zullen bereiken, wanneer je van al deze dingen eenmaal een duidelijk begrip hebt, dan kun je beschouwd worden als iemand die enige mate van begrip van Gods woorden heeft. Gods woorden begrijpen is dus nog niet zo eenvoudig. Al kun je nog zo goed een bloemrijke uitleg van de letterlijke betekenis van Gods woorden geven, dat wil dan nog niet zeggen dat je die begrijpt. Hoezeer je de letterlijke betekenis ervan ook kunt uitleggen, je uitleg is nog steeds gebaseerd op de voorstelling en denkwijze van de mens – die is nutteloos! Hoe kun je Gods woorden begrijpen? De oplossing is om de waarheid daarbinnen te zoeken; alleen op die manier kun je werkelijk begrijpen wat Hij zegt. Wanneer God spreekt, spreekt Hij beslist niet louter in algemeenheden. Elke zin die Hij uit, bevat details die zeker nader in Gods woorden zullen worden onthuld, en ze worden wellicht anders uitgedrukt. De mens kan de manieren waarop God de waarheid uitdrukt niet doorgronden. Gods uitingen zijn zeer diepzinnig en kunnen niet worden doorgrond met een menselijke denkwijze. Mensen kunnen de hele betekenis

van elk aspect van de waarheid ontdekken als ze maar hun best doen; als je dat doet, zullen de details die overblijven terwijl je ze ervaart, geheel worden ingevuld naarmate de Heilige Geest jou verlicht, waardoor je inzicht krijgt in deze concrete gesteldheden. Voor een deel is het een kwestie van Gods woorden begrijpen en hun specifieke inhoud onderzoeken door die te lezen. Voor een ander deel is het een kwestie van de implicaties van Gods woorden begrijpen door ze te ervaren en verlichting te verwerven van de Heilige Geest. Vooral op deze twee manieren kun je een waarachtig begrip verwerven van Gods woorden. Als je Zijn woorden letterlijk interpreteert of door de lens van je eigen denkwijze of voorstelling, is je begrip van Gods woorden niet echt, hoe welbespraakt je die ook kunt interpreteren. Het is zelfs mogelijk dat je de betekenis ervan buiten de context plaatst en ze verkeerd interpreteert, en als je dat doet is het zelfs nog zorgwekkender. De waarheid wordt dus primair verkregen door verlichting van de Heilige Geest te ontvangen door kennis te verkrijgen van Gods woorden. De letterlijke betekenis van Zijn woorden begrijpen of in staat zijn deze uit te leggen, telt niet als de waarheid hebben verkregen. Als je alleen de letterlijke betekenis van Zijn woorden hoefde te interpreteren, wat zou verlichting van de Heilige Geest dan voor nut hebben? In dat geval zou je slechts een zekere mate van scholing nodig hebben en zouden de ongeschoolden allemaal in een lastig parket verkeren. Gods werk is niet iets wat het menselijke brein kan bevatten. Een waar begrip van Gods woorden hangt voornamelijk af van het krijgen van verlichting door de Heilige Geest; zo is het proces om de waarheid te verkrijgen.

uit 'Hoe de natuur van de mens te leren kennen' in 'Verslagen van de gesprekken van Christus'

Dagelijkse woorden van God Fragment 563

Wanneer het erom gaat de natuur van de mens te kennen, is het allerbelangrijkste dat men die ziet vanuit het perspectief van het wereldbeeld, het levensbeeld en de waarden van de mens. Degenen die van de duivel zijn, leven allemaal voor zichzelf. Hun levensbeeld en hun maximes zijn hoofdzakelijk afkomstig van de gezegden van Satan, zoals: 'Ieder voor zich en God voor ons allen'. De woorden die zijn gesproken door deze duivelskoningen, grote mannen en filosofen van deze wereld, zijn het leven van de mens geworden. In het bijzonder zijn veel van de woorden van Confucius, die door de Chinezen als een 'wijze' wordt vereerd, het leven van de mens geworden. Daarnaast zijn er ook de beroemde spreekwoorden van het boeddhisme en het taoïsme, en de veelgeciteerde klassieke uitspraken van beroemde figuren. Deze vormen allemaal de contouren van Satans filosofieën en Satans natuur. Ze vormen ook de beste illustraties en verklaringen van Satans natuur. Deze giffen die in het hart van de mens zijn toegediend zijn allemaal afkomstig van Satan. Zelfs niet het kleinste beetje van dit gif is afkomstig van God. Zulke leugens en nonsens druisen ook regelrecht in tegen Gods woord. Het is absoluut duidelijk dat de

werkelijkheid van alle positieve dingen van God komt, en dat al deze negatieve dingen die de mens vergiftigen van Satan afkomstig zijn. Je kunt dus de natuur van een persoon en aan wie hij toebehoort onderscheiden aan de hand van zijn levensbeeld en waarden. Satan verderft mensen door het onderwijs en de invloed van nationale overheden en beroemdheden en van mensen die het ver geschopt hebben. Hun leugens en onzin zijn het leven en de aard van de mens geworden. ‘Ieder voor zich en God voor ons allen’ is een bekende satanische uitspraak die iedereen is bijgebracht en die het leven van de mens is geworden. Er zijn andere woorden over levensfilosofieën van gelijke strekking. Satan maakt gebruik van de verfijnde traditionele cultuur van elke natie om mensen te onderwijzen en zorgt ervoor dat de mensheid in een onmetelijke afgrond van vernietiging valt en erdoor wordt opgeslokt. Uiteindelijk worden mensen door God vernietigd omdat ze Satan dienen en God weerstaan. Stel je voor dat je iemand die tientallen jaren actief is geweest in de maatschappij de volgende vraag stelt: “Gegeven het feit dat jij zo lang in de wereld hebt geleefd en zoveel hebt bereikt, ben ik benieuwd wat de belangrijkste beroemde gezegdes zijn waar je naar leeft.” Hij zou kunnen zeggen: “Het belangrijkste is: ‘Ambtenaren slaan degenen die geschenken geven niet, en wie niet vleit, bereikt niets’.” Staan die woorden niet voor de natuur van zo iemand? Het is zijn natuur geworden om op een gewetenloze manier van elk middel gebruik te maken om een positie te verwerven, en ambtenaar zijn schenkt hem leven. Er zijn nog altijd vele satanische vergiften in het leven van de mensen, in hun handelswijze en gedrag; ze bevatten bijna totaal geen waarheid. Zo zijn bijvoorbeeld hun levensfilosofieën, de manier waarop ze dingen doen en hun stelregels vervuld van de vergiften van de grote rode draak, en ze zijn allemaal afkomstig van Satan. Wat dus bij de mensen door hun botten en bloed vloeit, zijn allemaal dingen van Satan. Al die ambtenaren, al diegenen die de macht in handen hebben, en diegenen die het ver hebben geschopt hebben hun eigen paden en geheimen die naar succes leiden. Zijn zulke geheimen dan geen prima weergave van hun natuur? Ze hebben zoveel bereikt in de wereld, en niemand kan de listen en intriges doorzien die zij verborgen houden. Dit toont aan hoe verraderlijk en giftig hun natuur is. De mens is diep verdorven door Satan. Satans vergif vloeit door de aderen van ieder mens, en het is goed zichtbaar dat de natuur van de mens is verdorven, slecht en reactionair, vervuld en doordrenkt van Satans filosofieën – in zijn geheel gaat het om een natuur die verraad pleegt aan God. Dit is de reden dat mensen zich tegen God verzetten en zich tegen God opstellen. De natuur van de mens kan voor iedereen bekend worden, wanneer zij op deze manier wordt ontleed.

uit ‘Hoe de natuur van de mens te leren kennen’ in ‘Verslagen van de gesprekken van Christus’

Dagelijkse woorden van God Fragment 564

De sleutel bij het nadenken over en kennen van jezelf is deze: hoe meer je het gevoel hebt

dat je het goed hebt gedaan op bepaalde gebieden of juist hebt gehandeld, en hoe meer je denkt dat je Gods wil kunt bevredigen of op bepaalde gebieden kunt opscheppen, hoe waardevoller het voor je is jezelf op deze gebieden te kennen en hoe waardevoller het voor je is er diep in te graven om te zien welke onzuiverheden in je bestaan, evenals welke dingen in jou Gods wil niet kunnen bevredigen. Laten we Paulus als voorbeeld nemen. Paulus bezat bijzonder veel kennis en hij leed veel in zijn werk van prediking. Hij werd in het bijzonder door vele mensen aanbeden. Als gevolg daarvan, na veel werk te hebben verzet, ging hij ervan uit dat er een kroon voor hem klaarlag. Dit leidde ertoe dat hij steeds verder het verkeerde pad opging, totdat hij uiteindelijk door God werd gestraft. Als hij in die tijd over zichzelf had nagedacht en zichzelf had ontleed, dan zou hij nooit zo hebben gedacht. Met andere woorden, Paulus had zich niet gericht op het zoeken van de waarheid in de woorden van de Heer Jezus. Hij had uitsluitend geloofd in zijn eigen opvattingen en voorstellingen. Hij had geloofd dat, zolang hij maar een paar goede dingen deed en goed gedrag vertoonde, hij door God zou worden geprezen en beloond. Uiteindelijk verblindden zijn eigen opvattingen en voorstellingen zijn geest en verborgen zijn ware gezicht. De mensen wisten dit echter niet en omdat God dit niet aan het licht bracht, bleven ze Paulus als een standaard beschouwen die ze moesten bereiken, een voorbeeld om naar te leven, en beschouwden ze hem als degene waarop ze wilden lijken en het doel van hun streven en als iemand die ze moesten evenaren. Dit verhaal over Paulus dient als een waarschuwing aan eenieder die in God gelooft, dat wanneer we het gevoel hebben dat we het bijzonder goed hebben gedaan, of geloven dat we in een bepaald opzicht bijzonder begaafd zijn of denken dat we niet hoeven te veranderen of in een bepaald opzicht geen behandeling nodig hebben, dan moeten we ernaar streven om eens na te denken en onszelf in dat opzicht beter te leren kennen; dit is van het grootste belang. Dit is omdat je die aspecten van jezelf waarvan je denkt dat ze goed zijn, zeker nog niet boven water hebt gekregen, er aandacht aan hebt besteed of ze hebt ontleed, om te zien of ze al dan niet iets bevatten dat God weerstaat. Zo zijn er bijvoorbeeld mensen die zichzelf buitengewoon vriendelijk vinden. Ze haten niemand en doen nooit iemand kwaad en bieden de gezinnen van broeders of zusters die het moeilijk hebben altijd de helpende hand, om te voorkomen dat hun probleem onopgelost blijft. Ze zijn buitengewoon goedwillend en doen er alles aan om zoveel mogelijk mensen te helpen. Wat is het resultaat van dat soort hulpvaardigheid? Ze leggen hun eigen leven stil en toch zijn ze heel tevreden met zichzelf en erg in hun nopjes met alles wat ze hebben gedaan. Sterker nog, ze zijn er heel trots op en geloven dat alles wat ze hebben gedaan vast en zeker genoeg is om te voldoen aan Gods wil en dat ze ware gelovigen in God zijn. Ze beschouwen hun aangeboren vriendelijkheid als iets waar ze munt uit moeten slaan, en zodra ze er zo tegenaan kijken, gaan ze dat onvermijdelijk als de waarheid beschouwen. In werkelijkheid doen ze alleen maar dingen die menselijk gezien goed zijn. Ze hebben absoluut niet de waarheid gezocht en al hun daden zijn vergeefs, want ze doen die

tegenover mensen en niet voor het oog van God, en ze praktiseren al helemaal niet volgens Gods vereisten en de waarheid. Niets van wat zij doen, is het beoefenen van de waarheid of het beoefenen van Gods woorden, laat staan dat ze Zijn wil volgen. In plaats daarvan gebruiken ze menselijke vriendelijkheid en goed gedrag om anderen te helpen. Om kort te gaan, ze zoeken niet Gods wil in wat ze doen en evenmin handelen ze in overeenstemming met Zijn vereisten. Daarom wordt het goede gedrag van de mens vanuit Gods perspectief veroordeeld en verdient dat gedrag het niet dat Hij het Zich herinnert.

uit 'Alleen door je verkeerde opvattingen in te zien, kun je jezelf kennen' in 'Verslagen van de gesprekken van Christus'

Dagelijkse woorden van God Fragment 565

De sleutel tot het bereiken van een verandering in gezindheid, is het kennen van je eigen natuur, en dit moet gebeuren overeenkomstig de openbaringen van God. Alleen in Gods woord kun je je eigen afschuwelijke natuur kennen, Satans diverse vergiften in je eigen natuur herkennen, beseffen dat je dwaas en onwetend bent, en de zwakke en negatieve elementen in je natuur herkennen. Als deze volledig bekend zijn en je waarlijk in staat bent jezelf te haten en het vlees te verzaken, Gods woord consequent uit te voeren en de wil te hebben om je volkomen te onderwerpen aan de Heilige Geest en het woord van God, dan zul je je hebben begeven op het pad van Petrus. Zonder de genade van God, en zonder de verlichting en leiding van de Heilige Geest, zou het moeilijk zijn dit pad te volgen, omdat mensen de waarheid niet bezitten en zichzelf niet kunnen verraden. Het pad van volmaaktheid van Petrus bewandelen, berust in de eerste plaats op een vast voornemen, geloof en vertrouwen op God. Bovendien moet je je onderwerpen aan het werk van de Heilige Geest; in alle dingen kun je niet zonder Gods woorden. Dit zijn de belangrijkste aspecten, die je geen van alle kunt overtreden. Jezelf leren kennen door ervaring is heel moeilijk; zonder het werk van de Heilige Geest is het heel moeilijk om daar binnen te gaan. Om het pad van Petrus te bewandelen, moet je je concentreren op zelfkennis en op het transformeren van je gezindheid. Het pad van Paulus was niet een zoektocht naar het leven of naar zelfkennis; hij concentreerde zich vooral op het doen van werk en de invloed en het momentum daarvan. Zijn motivatie was om Gods zegeningen te verkrijgen in ruil voor zijn werk en lijden, en om beloningen van God te ontvangen. Die motivatie was verkeerd. Paulus concentreerde zich niet op het leven, evenmin hechtte hij enig belang aan het bewerkstelligen van een verandering in gezindheid; hij concentreerde zich louter op beloningen. Omdat hij de verkeerde doelen had, was het pad dat hij bewandelde uiteraard ook verkeerd. Dit kwam door zijn arrogante en verwaande natuur. Het is duidelijk dat Paulus geen enkele waarheid bezat, evenmin had hij een geweten of enige redelijkheid. God verandert bij het redden en veranderen van mensen in de eerste plaats hun gezindheid. Het doel van Zijn woorden is om in mensen een

getransformeerde gezindheid te bewerkstelligen en het vermogen om God te kennen, zich aan Hem te onderwerpen en Hem op een normale manier te aanbidden. Dit is het doel van Gods woorden en van Zijn werk. De zoektocht van Paulus was een directe schending van Gods wil en was in strijd daarmee; die ging er volledig tegenin. Maar de zoektocht van Petrus was volledig in overeenstemming met Gods wil, precies wat God in mensen wil bewerkstelligen. Het pad van Petrus is dan ook gezegend en ontvangt Gods lof. Omdat het pad van Paulus in strijd is met Gods wil, verafschuwt en vervloekt God het daarom. Om het pad van Petrus te bewandelen, moet je Gods wil kennen. Als je werkelijk in staat bent Zijn wil volledig te begrijpen door Zijn woorden – wat betekent dat je begrijpt wat God van de mens wil maken en, uiteindelijk, welk resultaat Hij wenst te bereiken – alleen dan kun je goed begrijpen welk pad je moet volgen. Als je het pad van Petrus niet volledig begrijpt en slechts een verlangen hebt om het te volgen, dan zul je er niet in slagen om het te betreden. Met andere woorden, je kent misschien wel veel doctrines, maar zult uiteindelijk niet in staat zijn om de realiteit binnen te gaan. Hoewel je oppervlakkig zou kunnen binnengaan, zul je geen echt resultaat kunnen bewerkstelligen.

uit ‘Zichzelf kennen is voornamelijk de menselijke natuur kennen’ in ‘Verslagen van de gesprekken van Christus’

Dagelijkse woorden van God Fragment 566

Tegenwoordig hebben mensen een heel oppervlakkig inzicht in zichzelf. Ze hebben absoluut niet duidelijk de dingen leren kennen die deel uitmaken van hun natuur. Ze hebben alleen kennis van een paar van hun verdorven gesteldheden, de dingen die ze waarschijnlijk gaan doen of een paar van hun tekortkomingen, en daardoor geloven ze dat ze zichzelf kennen. En als ze zich daarnaast aan een paar regels houden, ervoor zorgen dat ze op bepaalde terreinen geen vergissingen begaan, en erin slagen om bepaalde overtredingen te vermijden, denken ze vervolgens dat ze werkelijkheid in hun geloof in God bezitten en nemen ze aan dat ze gered zullen worden. Dit is een volslagen menselijke fantasie. Als je je aan dat soort zaken houdt, zul je dan werkelijk erin slagen om je ervan te weerhouden overtredingen te begaan? Zul je dan een echte verandering in je gezindheid hebben bereikt? Zul je dan werkelijk de gelijkenis van een menselijk wezen naleven? Kun je God op die manier werkelijk tevreden stellen? Beslist niet, zoveel is zeker. Geloof in God werkt alleen als je hoge maatstaven hebt en de waarheid en enige transformatie in je levensgezindheid hebt bereikt. Dus als de zelfkennis van mensen te oppervlakkig is, zullen ze het onmogelijk vinden om problemen op te lossen en zullen hun levensgezindheden gewoonweg niet veranderen. Het is noodzakelijk om jezelf grondig te kennen, wat betekent dat je je eigen natuur moet kennen: welke elementen in die natuur zijn opgenomen, hoe die dingen zijn ontstaan en waar ze vandaan zijn gekomen. Ben je daarnaast werkelijk in staat deze dingen te haten? Heb je je eigen lelijke ziel en je boosaardige natuur

gezien? Als je waarlijk in staat bent de waarheid over jezelf te zien, dan zul je een afkeer krijgen van jezelf. Als je een afkeer hebt van jezelf en dan Gods woord praktiseert, zul je in staat zijn het vlees te verzaken en de kracht hebben om zonder moeilijkheden de waarheid uit te voeren. Waarom volgen veel mensen hun vleselijke voorkeuren? Omdat ze van mening zijn dat ze zelf nogal goed zijn, het gevoel hebben dat hun acties juist en gerechtvaardigd zijn, dat ze geen gebreken hebben, en zelfs dat ze volkomen gelijk hebben, kunnen ze daarom handelen in de veronderstelling dat ze het recht aan hun kant hebben. Wanneer iemand herkent wat zijn werkelijke natuur is, hoe lelijk, hoe verachtelijk en hoe zielig, dan is zo iemand niet meer overdreven trots op zichzelf, niet zo extreem arrogant en niet zo zelfingenomen als tevoren. Zo'n persoon voelt: ik moet ernstig zijn, met beide benen op de grond staan en een deel van Gods woord beoefenen. Wanneer ik dit niet doe, dan zal ik niet voldoen aan de standaard van het menszijn, en zal ik me schamen om in Gods aanwezigheid te leven. Hij ziet zichzelf duidelijk als armzalig, als werkelijk onbeduidend. Op dat moment wordt het eenvoudig voor hem om de waarheid uit te voeren en hij lijkt enigszins te zijn hoe een mens zou moeten zijn. Alleen als mensen waarlijk een afkeer van zichzelf hebben, zijn ze in staat het vlees te verzaken. Als ze geen afkeer van zichzelf hebben, zullen ze niet in staat zijn het vlees te verzaken. Jezelf waarlijk haten omvat enkele dingen: ten eerste moet je je eigen natuur kennen en ten tweede moet je jezelf zien als behoeftig en erbarmelijk, je moet zien dat je uiterst klein en onbeduidend bent, en je moet je eigen erbarmelijke en vervuilde ziel zien. Als je dit hebt bereikt en volledig ziet wat je waarlijk bent, dan verwerf je waarlijk kennis van jezelf en kun je zeggen dat je jezelf volledig hebt leren kennen. Pas dan kun je jezelf waarlijk haten, of jezelf zelfs vervloeken, en waarlijk voelen dat je zo grondig bent verdorven door Satan dat je niet eens meer op een mens lijkt. Dan, op een dag, als de dreiging van de dood verschijnt, zal zo iemand denken: dit is Gods rechtvaardige straf. God is inderdaad rechtvaardig; ik hoor echt te sterven! Op dit punt zal hij geen klacht laten horen, laat staan dat hij God de schuld geeft. Hij voelt zich immers zo behoeftig en zielig, zo vervuild en verdorven dat hij moet worden vernietigd door God, en een ziel zoals die van hem is niet geschikt om op aarde te leven. Op dat moment zal deze persoon zich niet tegen God verzetten, laat staan dat hij God zal verraden. Als je jezelf niet kent en nog steeds van mening bent dat je redelijk goed bent, zul je, als de dood voor de deur staat, denken: 'Ik heb het heel goed gedaan in mijn geloof. Hoe hard heb ik wel niet gezocht! Ik heb zoveel gegeven en zoveel geleden, maar toch vraagt God me nu uiteindelijk om te sterven. Ik weet niet waar Gods rechtvaardigheid is. Waarom vraagt Hij me om te sterven? Als zelfs iemand zoals ik moet sterven, wie zal dan worden gered? Zal het menselijke ras niet ten einde komen?' Ten eerste heeft deze persoon noties over God. Ten tweede klaagt deze persoon en toont totaal geen onderwerping. Dit is net als Paulus: toen hij op het punt stond om te sterven, kende hij zichzelf niet, en toen Gods straf nabij was, was het te laat om berouw te tonen.

Dagelijkse woorden van God Fragment 567

Samenvattend betekent het nemen van Petrus' pad in iemands geloof het volgen van het pad van het nastreven van de waarheid, wat ook het pad van ware zelfkennis en het veranderen van de eigen gezindheid is. Alleen door het pad van Petrus te volgen, zal iemand het pad volgen van het worden vervolmaakt door God. Het moet iemand duidelijk zijn hoe het pad van Petrus precies moet worden gevolgd en hoe het in de praktijk moet worden gebracht. Allereerst moet iemand zijn eigen bedoelingen, ongepaste bezigheden en zelfs zijn familie en alle dingen van zijn eigen vlees opzijzetten. Hij moet met zijn hele hart zijn toegewijd, dat wil zeggen dat hij zich geheel moet wijden aan het woord van God, zich moet focussen op het eten en drinken van Gods woorden, zich moet concentreren op het zoeken naar de waarheid en het zoeken naar Gods bedoelingen in Zijn woorden en moet proberen Gods wil in alles te begrijpen. Dit is de fundamenteelste en essentieelste methode van beoefening. Dit was wat Petrus deed nadat hij Jezus had gezien, en het is uitsluitend door deze manier van beoefening dat iemand de beste resultaten behaalt. Toewijding met het hele hart aan de woorden van God omvat hoofdzakelijk zoeken naar de waarheid, zoeken naar Gods bedoelingen in Zijn woorden, focussen op het begrijpen van de wil van God en meer waarheid begrijpen en verkrijgen uit Gods woorden. Toen Petrus Zijn woorden las, was hij niet gefocust op het begrijpen van doctrines en nog minder op het verwerven van theologische kennis. In plaats daarvan concentreerde hij zich op het begrijpen van de waarheid, het vatten van Gods wil en het verwerven van begrip over Zijn gezindheid en Zijn beminnelijkheid. Petrus probeerde ook uit Gods woorden de verschillende verdorven gesteldheden van de mens en de verdorven natuur en werkelijke tekortkomingen van de mens te begrijpen, waarmee hij voldeed aan alle aspecten van de eisen die God aan de mens stelt om Hem tevreden te stellen. Petrus had zo veel correcte praktiseringswijzen die trouw bleven aan de woorden van God. Dit kwam het meest overeen met Gods wil en was de beste manier waarop iemand kon samenwerken terwijl hij Gods werk ervoer. Toen hij de honderden beproevingen van God ervoer, onderzocht Petrus zichzelf streng aan de hand van elk woord van Gods oordeel over de mens, elk woord van Gods openbaring van de mens en elk woord van Zijn eisen aan de mens, en trachtte hij de betekenis van deze woorden te doorgronden. Hij probeerde oprecht elk woord dat Jezus tegen hem gezegd had te overdenken en van buiten te leren en behaalde goede resultaten. Door deze manier van oefenen was hij in staat uit Gods woorden tot begrip van hemzelf te komen. Hij begon niet alleen de verschillen verdorven gesteldheden van de mens te begrijpen, maar ook de essentie, de natuur en de verschillende soorten tekortkomingen van de mens. Dit is wat het betekent om werkelijke zelfkennis te hebben. Petrus bereikte niet alleen een waar begrip van zichzelf uit Gods woorden, maar uit de dingen die in Gods woorden werden

uitgedrukt – Gods rechtvaardige gezindheid, wat Hij heeft en is, Gods wil voor Zijn werk en Zijn eisen aan de mensheid – uit deze woorden leerde hij God volledig kennen. Hij leerde Gods gezindheid en Zijn essentie kennen. Hij leerde en begreep wat God heeft en is, evenals Gods beminnelijkheid en Gods eisen aan de mens. Hoewel God toen niet zoveel sprak als nu, werden er in Petrus in deze aspecten toch resultaten behaald. Dit was iets zeldzaams en kostbaars. Petrus onderging honderden beproevingen maar leed niet voor niets. Hij leerde niet alleen zichzelf begrijpen door de woorden en werken van God, maar hij leerde ook God kennen. Bovendien concentreerde hij zich in het bijzonder op Gods eisen aan de mensheid in Zijn woorden. Ongeacht de aspecten waarin de mens God tevreden moet stellen om in overeenstemming te zijn met Gods wil, Petrus kon veel moeite steken in deze aspecten en volledige duidelijkheid bereiken; dit was zeer bevorderlijk met betrekking tot zijn eigen intrede. Waar God ook over sprak, zolang die woorden maar zijn leven konden worden en tot de waarheid behoorden, kon Petrus ze in zijn hart graveren om ze vaak te overdenken en ze te waarderen. Nadat hij de woorden van Jezus had gehoord, kon hij ze ter harte nemen. Daaruit blijkt dat hij zich zeer op Gods woorden richtte, en hij behaalde uiteindelijk echt resultaten. Dat wil zeggen: hij kon de woorden van God vrijelijk in praktijk brengen, de waarheid nauwkeurig in praktijk brengen en in overeenstemming zijn met Gods wil, handelen volkomen overeenkomstig Gods bedoeling, en zijn eigen persoonlijke meningen en voorstellingen opgeven. Op deze manier ging Petrus de realiteit van Gods woorden binnen. Petrus' dienst kwam voornamelijk omdat hij dit had gedaan in overeenstemming met Gods wil.

Als iemand bij het volbrengen van zijn plicht God kan behagen, principieel is in zijn woorden en daden en de werkelijkheid binnen kan gaan van alle aspecten van waarheid, dan is hij een mens die door God wordt vervolmaakt. Er kan worden gesteld dat het werk en de woorden van God voor zulke mensen volledig effectief zijn geweest, dat Gods woorden hun leven zijn geworden, dat zij de waarheid hebben ontvangen en kunnen leven in overeenstemming met Gods woorden. Hierop zal de natuur van hun vlees – dat wil zeggen, juist de basis van hun oorspronkelijke bestaan – aan stukken trillen en instorten. Nadat mensen de woorden van God als hun leven bezitten, worden zij nieuwe mensen. Als de woorden van God hun leven worden, als de visie van Gods werk, Zijn eisen aan de mensheid, Zijn onthullingen aan mensen en de standaarden voor een waar leven waarvan God van hen eist dat zij die bereiken, hun leven worden, als zij volgens deze woorden en deze waarheden leven, dan worden zij door de woorden van God vervolmaakt. Zulke mensen worden opnieuw geboren en zijn door Gods woorden nieuwe mensen geworden. Dit is het pad waarlangs Petrus de waarheid nastreefde. Het was het pad van het worden vervolmaakt, vervolmaakt door Gods woorden, en het verwerven van leven uit de woorden van God. De waarheid uitgedrukt door God werd zijn leven, en pas toen werd hij

een mens die de waarheid had verworven.

uit 'Hoe het pad van Petrus te bewandelen' in 'Verslagen van de gesprekken van Christus'

Dagelijkse woorden van God Fragment 568

Zolang de mensen Gods woorden nog niet hebben ervaren en de waarheid hebben verworven, is het Satans natuur die de leiding neemt en hen van binnenuit domineert. Wat houdt die natuur nou precies in? Bijvoorbeeld, waarom ben je egoïstisch? Waarom bescherm je je eigen positie? Waarom zijn je emoties zo sterk? Waarom ben je zo op die onrechtvaardige dingen gesteld? Waarom ben je zo op die slechte dingen gesteld? Waar is het op gebaseerd dat je zulke dingen zo leuk vindt? Waar komen die dingen vandaan? Waarom accepteer je ze zo graag? Inmiddels begrijpen jullie allemaal dat de belangrijkste reden achter alle deze dingen is dat zij het gif van Satan bevatten. Wat het gif van Satan is kan geheel in woorden worden uitgedrukt. Wanneer je bijvoorbeeld kwaaddoeners vraagt waarom zij zo handelen, antwoorden zij: 'Ieder voor zich en God voor ons allen.' Deze ene zin drukt de onderliggende oorzaak van het probleem uit. De logica van Satan is het leven van de mensen geworden. Wellicht doen ze dingen voor allerlei verschillende doelen, maar ze doen het alleen maar voor zichzelf. De mensen denken allemaal dat, omdat het gaat om ieder voor zich en God voor ons allen, zij voor zichzelf dienen te leven en alles dienen te doen wat in hun vermogen ligt om zich te verzekeren van een goede positie en alle benodigde voedsel en kleding. 'Ieder voor zich en God voor ons allen' – dit is het leven en de filosofie van de mens en het representeert ook de menselijke natuur. Deze uitspraak is precies het gif van Satan. Wanneer mensen zich deze verklaring eigen maken wordt deze tot hun natuur. Door deze woorden wordt Satans natuur onthuld; die wordt daardoor volledig weergegeven. Dit gif wordt tot het leven van de mensen en de basis van hun bestaan, en de verdorven mensheid is door dit vergif duizenden jaren aaneen gedomineerd. Alles wat Satan doet, is voor zichzelf. Hij wil God voorbijstreven, zich losmaken van God en zelf macht uitoefenen, en alle dingen bezitten die God heeft geschapen. Daarom is de natuur van de mens de natuur van Satan. Eigenlijk kunnen de motto's van veel mensen hun natuur vertegenwoordigen en weerspiegelen. Hoe mensen het ook proberen te verhullen, ze kunnen in alles wat ze doen en in alles wat ze zeggen hun natuur niet verbergen. Er zijn er die nooit de waarheid spreken en die goed kunnen huichelen, maar zodra anderen een tijdje met hen omgaan, zal hun bedrieglijke natuur en hun volslagen oneerlijkheid aan het licht komen. Uiteindelijk zullen anderen tot een zekere conclusie komen: geen woord van wat deze mensen zeggen is waar en zij zijn leugenachtige mensen. Deze uitspraak spreekt over hun natuur; het is de beste illustratie en het beste bewijs van hun natuur en hun wezen. Hun levensfilosofie is om niemand de waarheid te vertellen en ook niemand te geloven. De satanische natuur van de mens bevat heel wat filosofie.

Soms ben je je er zelfs niet van bewust of begrijp je het niet, maar toch is ieder moment van je leven daarop gebaseerd. En je denkt bovendien dat die filosofie heel juist en redelijk is en dat er niets mis mee is. Dit is voldoende om te illustreren dat de filosofie van Satan de natuur van de mensen is geworden, en dat ze geheel overeenkomstig de filosofie van Satan leven en daar niet ook maar even in opstand tegen komen. Daarom laten zij voortdurend hun satanische natuur zien en leven zij in alle opzichten voortdurend volgens hun satanische filosofie. De natuur van Satan is het leven van de mens.

uit 'Hoe het pad van Petrus te bewandelen' in 'Verslagen van de gesprekken van Christus'

Dagelijkse woorden van God Fragment 569

Er is altijd een enorm verschil tussen de oppervlakkige manier waarop mensen hun eigen natuur begrijpen en Gods woorden van oordeel en openbaring. Dit is geen fout in wat God openbaart, maar veelmeer het gebrek van de mens aan diep inzicht in zijn eigen natuur. Mensen beschikken niet over een fundamenteel of wezenlijk inzicht in zichzelf, maar focussen zich in plaats daarvan op hun handelingen en uiterlijke expressies, en wijden daar hun energie aan. Zelfs als iemand af en toe iets over het begrijpen van zichzelf zou zeggen, zou dit nog niet erg diepzinnig zijn. Niemand heeft ooit van zichzelf gedacht dat hij zo'n soort mens was of dat hij het soort natuur had omdat hij zoiets gedaan heeft of iets heeft geopenbaard. God heeft de natuur en het wezen van de mensheid geopenbaard, maar de mensen begrijpen dat hun manier van doen en hun manier van spreken gebrekkig en onvolkomen zijn. Daarom is het voor mensen een zware opgave waarheid in praktijk te brengen. Mensen denken dat hun fouten slechts tijdelijke manifestaties zijn, die achteloos zijn geopenbaard, in plaats van dat ze openbaringen van hun natuur zijn. Mensen die zo denken kunnen waarheid niet in de praktijk te brengen, omdat ze waarheid niet als waarheid kunnen aanvaarden en niet dorsten naar de waarheid. daarom volgen ze de regels slechts plichtmatig als ze waarheid in praktijk brengen. Mensen beschouwen hun eigen natuur niet als al te verdorven, Ze geloven dat ze niet zo slecht zijn dat ze vernietigd en gestraft moeten worden. Ze denken dat het niet zo erg is af en toe te liegen, en ze beschouwen zichzelf als veel beter dan ze vroeger waren. maar in feite, volgens de standaarden, ligt hierin een groot verschil. Mensen hebben namelijk slechts enkele handelingen die uiterlijk de waarheid geen geweld aandoen, terwijl ze in feite de waarheid niet in praktijk brengen.

Veranderingen in iemands gedrag impliceren niet een verandering in zijn natuur. De reden hiervan is dat iemands gedrag niet fundamenteel zijn oorspronkelijke verschijning noch zijn natuur kan veranderen. Pas als iemand zijn eigen natuur heeft leren kennen, kan zijn praktijk diepgeworteld raken en meer worden dan het naleven van een stel regels. De huidige praktisering van de waarheid door de mens is nog steeds niet volgens de norm en kan niet volledig alles

bereiken wat de waarheid vereist. Mensen praktiseren slechts een deel van de waarheid, en alleen als ze in bepaalde gesteldheden en omstandigheden verkeren; ze kunnen de waarheid niet in alle omstandigheden en situaties in praktijk brengen. Soms, wanneer mensen gelukkig zijn en hun gesteldheid goed is, of wanneer ze communiceren met de groep en zich vrijer voelen dan normaal, zijn ze mogelijk tijdelijk in staat tot enkele dingen die in overeenstemming zijn met de waarheid; maar als ze in gezelschap zijn van negatieve mensen en anderen die de waarheid niet nastreven, is hun praktijk ondermaatser en zijn hun daden enigszins ongepast. Dit komt omdat mensen de waarheid praktiseren zonder doorzettingsvermogen, maar die in praktijk brengen op basis van de vluchtige invloeden die uit emoties of omstandigheden voortkomen. Het komt ook omdat je je gesteldheid en je natuur niet hebt begrepen, dus soms ben je toch in staat om dingen te doen die je je niet kunt voorstellen. Je kent slechts enkele van je gesteldheden, maar omdat je je natuur niet hebt begrepen, heb je geen controle over wat je in de toekomst zou kunnen doen – dat wil zeggen dat je geen absolute zekerheid hebt dat je standvastig zult blijven. Er zijn tijden waarin je in een gesteldheid bent dat je de waarheid in praktijk kan brengen en je enige verandering aan de dag lijkt te leggen, maar in een andere omgeving ben je daartoe niet in staat. Je hebt er geen controle over. Soms kun je de waarheid praktiseren en soms kun je dat niet. Het ene moment heb je begrip, het volgende moment ben je verward. Op dit moment doe je niets slechts, maar over een tijdje misschien wel. Dit toont aan dat je nog steeds verdorvenheden in je hebt, en als je niet in staat bent tot ware zelfkennis, zullen die niet makkelijk op te lossen zijn. Als je geen grondig begrip van je eigen verdorven gezindheid kunt verkrijgen en uiteindelijk in staat bent om dingen te doen die tegen God ingaan, dan loop je gevaar. Als je scherp inzicht in je natuur kunt verkrijgen en die gaat haten, dan zul je in staat zijn tot controle over jezelf, jezelf verloochoenen en de waarheid in praktijk brengen.

uit 'De eigen natuur begrijpen en de waarheid in praktijk brengen' in 'Verslagen van de gesprekken van Christus'

Dagelijkse woorden van God Fragment 570

Het doel van duidelijke communicatie over de waarheid is mensen in staat stellen om de waarheid te praktiseren en hun gezindheid te veranderen; het gaat er niet alleen om ze er begrip van bij te brengen. Als je de waarheid begrijpt maar deze niet in praktijk brengt, dan zullen communicatie erover en je begrip ervan geen enkele betekenis meer hebben. Als je de waarheid begrijpt maar deze niet in praktijk brengt, zul je de kans verspelen om die te verkrijgen, evenals iedere kans om gered te worden. Als je de waarheid die je begrijpt in praktijk hebt gebracht, zul je nog meer, diepere waarheden verkrijgen; je zult Gods redding deelachtig worden, evenals de verlichting, illuminatie en leiding van de Heilige Geest. Velen kunnen alleen maar klagen dat de Heilige Geest hen nooit verlicht, zonder zich te realiseren dat ze de waarheid in wezen niet in

praktijk brengen. Daarom zullen hun omstandigheden nooit normaal worden, evenmin zullen ze ooit Gods wil begrijpen.

Sommige mensen zeggen dat het praktiseren van de waarheid hun problemen niet kan oplossen. Anderen geloven dat de waarheid iemands verdorven gezindheid niet volledig kan wegnemen. Het feit is dat de problemen van mensen allemaal opgelost kunnen worden; de sleutel is of ze al dan niet in overeenstemming met de waarheid kunnen handelen. De fouten die momenteel kwellen, zijn geen kanker of een ongeneeslijke ziekte. Als je de waarheid in praktijk kunt brengen, dan kunnen die fouten allemaal worden veranderd, afhankelijk van of je in overeenstemming met de waarheid kunt handelen. Als je het pad van streven naar de waarheid bewandelt, zul je zeker succesvol zijn; als je echter op het verkeerde pad bent, is het met je gedaan. Sommige mensen doen bijvoorbeeld hun werk zonder ooit na te denken over hoe ze dingen kunnen doen op een manier die het werk van Gods huis ten goede komt, en of hun methoden om dingen te doen wel in overeenstemming zijn met Gods wil; als gevolg daarvan doen ze veel dingen die Hij verafschuwt. Als ze in alles wat ze deden in overeenstemming met de waarheid zouden handelen, zouden ze dan niet iemand naar Gods hart zijn? Sommige mensen kennen de waarheid maar brengen die niet in praktijk. Ze geloven dat de waarheid slechts dat ene ding is en niet meer. Ze geloven dat hun eigen wil er niet door gezuiverd kan worden en hun verdorvenheid niet weggenomen. Is zo iemand niet belachelijk? Zijn zulke mensen niet absurd? Vinden ze zichzelf niet slim? Als mensen handelen overeenkomstig de waarheid, zal hun verdorven gezindheid veranderd worden; als ze hun geloof en dienst aan God echter baseren op hun natuurlijke persoonlijkheid, zal niemand van hen erin slagen om zijn gezindheid te veranderen. Sommige mensen gaan de hele dag door op in hun eigen zorgen, terwijl ze er niet in slagen om de waarheid die voor het grijpen ligt te onderzoeken of te praktiseren. Deze manier van praktiseren is erg absurd; zulke mensen lijden inherent, in de zin dat ze wel zegeningen hebben maar die niet genieten! Het pad voorwaarts is er; het enige wat je moet doen, is het praktiseren. Als je vastbesloten bent om de waarheid in praktijk te brengen, dan kunnen je zwakheden en noodlottige gebreken veranderd worden. Maar je moet altijd behoedzaam en bedachtzaam zijn, en meer moeilijkheden ondergaan. Geloof vereist behoedzaamheid. Kun je wel op de juiste wijze in God geloven als je zo'n nonchalante houding aanneemt?

uit 'Zij die van de waarheid houden, hebben een pad voorwaarts' in 'Verslagen van de gesprekken van Christus'

Dagelijkse woorden van God Fragment 571

Als je niet in staat bent Gods wil en intenties achter Zijn uitingen te begrijpen uit Gods woorden, als je de doelen en resultaten niet begrijpt die Zijn woorden bedoelen te bereiken, als je niet begrijpt wat Zijn woorden in de mens trachten te bereiken en te vervolmaken, als je deze

dingen niet begrijpt, dan bewijst dat dat je de waarheid nog niet snapt. Waarom zegt God wat Hij zegt? Waarom spreekt Hij op die toon? Waarom is Hij zo ernstig en oprecht in elk woord dat Hij spreekt? Waarom kiest Hij ervoor bepaalde woorden te gebruiken? Weet je dat? Als je dat niet zeker durft te zeggen, betekent dat dat je Gods wil, Zijn bedoelingen en de context van Zijn woorden niet begrijpt. Als je dit niet snapt, hoe kun je dan de waarheid verwerven? De waarheid verwerven houdt in dat je Gods bedoeling begrijpt via elk woord dat Hij spreekt; het betekent dat je Gods woorden in de praktijk kunt brengen zodra je ze hebt begrepen, zodat Gods woorden door jou kunnen worden nageleefd en jouw werkelijkheid worden. Alleen wanneer je een diepgaand begrip hebt van het woord van God kun je werkelijk de waarheid bevatten. Als je maar een paar letters en doctrines bent gaan begrijpen, denk je dat je de waarheid begrijpt en de werkelijkheid bezit. Je zegt zelfs: “God wil dat we oprecht zijn en dat hebben we beoefend.” Je begrijpt echter niet de reden waarom God wil dat mensen eerlijk zijn, en evenmin waarom Hij wil dat mensen Hem liefhebben. Gods bedoeling met dit soort vereisten voor mensen is in feite om zo hun redding en vervolmaking teweeg te brengen.

God drukt de waarheid uit voor mensen die naar de waarheid snakken, naar de waarheid zoeken en de waarheid liefhebben. Wat diegenen betreft die zich bezighouden met letters en doctrines en graag ellenlange, hoogdravende toespraken afsteken, die zullen nooit de waarheid verwerven; die houden zichzelf voor de gek. Zulke mensen hebben een verkeerde kijk op het lezen van Gods woorden; die verdraaien hun hals om datgene te lezen wat rechtop staat – hun perspectief is volledig verkeerd. Sommige mensen weten niet beter dan dat ze de woorden van God moeten onderzoeken en bestuderen wat Hij zegt over gezegend zijn en over de bestemming van de mens. Als Gods woorden niet aansluiten bij hun opvattingen, worden ze negatief en staken ze hun zoektocht. Dat toont aan dat ze niet in de waarheid geïnteresseerd zijn. Het resultaat is dat ze de waarheid niet serieus nemen; ze zijn slechts in staat de waarheid van hun opvattingen en verbeelding te accepteren. Zulke mensen zijn wel vurig in hun geloof in God en proberen wel op allerlei manieren goede daden te verrichten en zich als goede mensen aan anderen te presenteren, maar ze doen dat alleen om in de toekomst een goede bestemming te hebben. Ze doen wel mee aan het kerkelijk leven, eten en drinken met iedereen de woorden van God maar hebben moeite om de werkelijkheid van de waarheid te betreden en de waarheid te verwerven. En nog weer anderen eten en drinken de woorden van God maar doen dat plichtmatig; die denken dat ze de waarheid hebben verworven eenvoudigweg omdat ze een paar letters en doctrines hebben begrepen. Wat een dwazen! Het woord van God is de waarheid. Je zult echter niet per se de waarheid begrijpen en verwerven als je Gods woorden hebt gelezen. Als je er niet in slaagt de waarheid te verwerven door de woorden van God te eten en te drinken, dan verwerf je alleen letters en doctrines. Jij weet niet wat het betekent om de waarheid te verwerven.

Misschien heb je de woorden van God wel in je handpalm, maar als je ze gelezen hebt, slaag je er nog steeds niet in Gods wil te begrijpen en verwerf je alleen maar wat letters en doctrines. Om te beginnen moet je beseffen dat het woord van God niet zo simpel is; het woord van God is uiterst diepzinnig. Hoe zou je het woord van God kunnen begrijpen zonder jaren ervaring? Zelfs één zin van Gods woorden zal levenslange ervaring van je vragen. Je leest de woorden van God, maar je begrijpt Gods wil niet; je begrijpt de bedoelingen van die woorden, hun oorsprong, het effect dat ze moeten bereiken, of wat ze moeten bewerkstelligen niet. Als je geen van deze dingen begrijpt, hoe kun je dan de waarheid begrijpen? Je kunt dan wel vele malen Gods woorden hebben gelezen en misschien kun je heel wat passages uit je hoofd citeren, maar je bent nog steeds niet veranderd, en evenmin heb je enige vooruitgang geboekt. Je relatie met God is nog net zo afstandelijk en vervreemd als altijd. Er zijn nog steeds barrières tussen jou en God, net als voorheen, en je hebt nog steeds je twijfels ten aanzien van Hem. Je begrijpt God niet alleen niet, maar je zoekt uitvluchten ten aanzien van Hem en koestert bepaalde noties over Hem. Je verzet je tegen Hem en belastert Hem zelfs. Hoe kan dat betekenen dat je de waarheid hebt verworven?

uit 'Alleen wie de realiteit van de waarheid hebben, kunnen voorgaan' in 'Verslagen van de gesprekken van Christus'

Dagelijkse woorden van God Fragment 572

Alle dingen die zich iedere dag voordoen, groot of klein, die je vastberadenheid aan het wankelen kunnen brengen, je hart in bezit nemen of je vermogen beperken je plicht te vervullen en je vooruitgang beperken moeten zorgvuldig behandeld worden; ze moeten nauwkeurig onderzocht worden en er moet worden gezocht naar hun waarheid. Dit zijn allemaal dingen die in de ervaringswereld plaatsvinden. Sommige mensen laten hun plichten in de steek wanneer ze met negativiteit te maken krijgen en kunnen niet na elke tegenslag weer opkrabbelen. Deze mensen zijn allemaal dwazen die de waarheid niet liefhebben en ze zouden de waarheid zelfs nog niet verkrijgen met een leven dat vervuld is van geloof. Hoe zouden zulke dwazen tot het einde toe kunnen volgen? Als jou tien keer hetzelfde overkomt maar je er niets wijzer van wordt, dan ben je maar een middelmatig, nutteloos persoon. Scherpzinnige mensen en mensen van een waar kaliber die geestelijke zaken begrijpen, zijn zoekers van de waarheid; als hun tien keer iets zou overkomen, zouden ze wellicht in acht van die gevallen in staat zijn om enige inspiratie op te doen, wat lessen te leren, wat verlichting te verkrijgen en wat vooruitgang te boeken. Als een dwaas iets tien keer overkomt – iemand die geestelijke zaken niet begrijpt – zal het zijn leven nog niet één keer tot voordeel strekken, zal hij er nog niet één keer door veranderd worden en zal hij daardoor nog niet één keer zijn natuur begrijpen – en dan is het met hem gedaan. Telkens wanneer hem iets overkomt, valt hij en elke keer dat hij valt, heeft hij iemand anders nodig om

hem te steunen en met zachte hand over te halen. Zonder steun of zonder zachte hand komt hij niet overeind. Als hij, telkens wanneer er iets gebeurt, gevaar loopt om te vallen, en als hij telkens het risico loopt aangetast te worden, betekent dat dan niet het einde voor hem? Zijn er nog andere redenen om dergelijke nutteloze mensen te redden? Gods redding van de mensheid is de redding van diegenen die de waarheid liefhebben, redding van dat deel van hen dat beschikt over wil en vastberadenheid, en dat deel van hen dat bestaat uit het smachten naar waarheid en rechtvaardigheid. Iemands vastberadenheid is dat dat deel van hem in zijn hart dat smacht naar rechtvaardigheid, goedheid en waarheid en dat een geweten heeft. God redt dit deel van de mensen en verandert daardoor hun verdorven gezindheid, zodat zij wellicht de waarheid kunnen begrijpen en verkrijgen, zodat wellicht hun verdorvenheid gereinigd kan worden en hun levensgezindheid kan worden getransformeerd. Als je die dingen niet in je hebt, kun je niet gered worden. Als er geen liefde voor de waarheid of streven naar rechtvaardigheid en licht in jou is, als je telkens wanneer je met kwaad wordt geconfronteerd, niet de wil hebt om slechte dingen af te werpen en ook niet de vastberadenheid hebt om tegenspoed te ondergaan, als bovendien je geweten gevoelloos is, je vermogen om waarheid te ontvangen ook afgestompt is, en je niet bent afgestemd op de waarheid of de dingen die zich voordoen, en als je ten aanzien van allerlei zaken niet scherpzinnig bent en niet in staat bent om iets te onderscheiden, en je niet in staat bent om dingen in je eentje aan te pakken of op te lossen, dan is er geen manier om gered te worden. Zo iemand heeft niets dat hem tot aanbeveling strekt, heeft niets dat van waarde is om aan te werken. Zijn geweten is gevoelloos, zijn verstand is troebel, en diep in zijn hart houdt hij niet van de waarheid en smacht niet naar rechtvaardigheid; en hoe duidelijk of transparant God ook over de waarheid spreekt, hij reageert niet, alsof hij al dood is. Is voor hem niet alles voorbij? Iemand in wie nog een greintje adem zit, kan nog door kunstmatige beademing worden gered. Maar als die persoon al dood is en zijn ziel vertrokken is, zal kunstmatige beademing niets uithalen. Als je, telkens wanneer je op een probleem stuit, daarvoor terugdeinst en het probeert te vermijden, betekent dit dat je geen getuigenis hebt afgelegd; als zodanig kun je nooit gered worden en is het helemaal met je gedaan. Wanneer je met een kwestie wordt geconfronteerd, moet je het hoofd koel houden, de zaak correct aanpakken en een keuze maken. Jullie moeten leren hoe jullie de waarheid moeten gebruiken om de kwestie op te lossen. Wat is in normale tijden het nut van het begrijpen van enige waarheden? Dat nut is niet om je buik te vullen, en is niet alleen maar om je iets te geven wat je kunt zeggen, en ook niet om de problemen van anderen op te lossen. Wat belangrijker is: het nut ervan is om je eigen problemen op te lossen, je eigen moeilijkheden – pas wanneer je je eigen moeilijkheden hebt opgelost kun je de moeilijkheden van anderen oplossen. Waarom wordt Petrus een vrucht genoemd? Omdat er in hem dingen van waarde zijn, dingen die het waard zijn om te vervolmaken; hij was vastberaden om de waarheid te zoeken en was wilskrachtig; hij had verstand, was bereid om tegenspoed te

verdragen en in zijn hart hield hij van de waarheid, en wat er gebeurde, liet hij niet los. Dit zijn allemaal sterke punten. Als je geen van deze sterke punten hebt, betekent dat dat er een probleem is. Dan ben je niet in staat te ervaren en heb je geen ervaring. Je kunt dan de problemen van anderen niet oplossen. Dit komt omdat je niet weet hoe je moet binnengaan. Je raakt in de war wanneer je iets overkomt. Je bent van streek, je huilt, wordt negatief, loopt weg en wat je ook doet, je bent niet in staat er op een juiste manier mee om te gaan.

uit 'Verwarde mensen kunnen niet worden gered' in 'Verslagen van de gesprekken van Christus'

Dagelijkse woorden van God Fragment 573

Wat je ook doet, je moet eerst begrijpen waarom je het doet, welke bedoeling het is die jou stuurt om dit te doen, wat het belang is dat je dit doet, wat de natuur van de zaak is en of wat je doet positief of negatief is. Deze dingen moet je allemaal goed begrijpen, dit is onontbeerlijk om principieel te kunnen handelen. Als je iets doet om je plicht te vervullen, dan zou je eens moeten denken: hoe moet ik dit doen? Hoe moet ik mijn plicht goed vervullen zodat ik die niet alleen maar plichtmatig doe? In deze zaak moet je dicht bij God komen. Dicht bij God komen betekent de waarheid in deze zaak zoeken, de weg van praktiseren zoeken, de wil van God zoeken en zoeken hoe God tevreden te stellen. Op die manier kun je bij alles wat je doet dicht bij God komen. Dit houdt niet het opvoeren van een religieuze plechtigheid of een uiterlijke daad in. Je doet het juist met het doel te praktiseren in overeenstemming met de waarheid nadat je Gods wil hebt gezocht. Als je altijd 'God zij dank' zegt als je niets hebt gedaan, maar als je dan iets doet en je blijft het doen zoals jij het wil, dan is dit soort bedanken slechts een uiterlijke daad. Altijd als je je plicht vervult of aan iets werkt, moet je denken: hoe moet ik deze plicht vervullen? Wat is Gods wil? Dat is dat je dichter tot God komt door wat je doet; en dat je daardoor zowel de principes en de waarheid achter je daden, als Gods wil zoekt, en dat je niet afdwaalt van God bij alles wat je doet. Alleen zo'n persoon gelooft oprecht in God. Telkens als mensen tegenwoordig iets tegenkomen denken ze, wat de werkelijke situatie ook is, dat ze van alles kunnen doen, dus hebben ze God niet in hun hart en doen ze het zoals ze zelf willen. Ongeacht de vraag of hun handelswijze geschikt is of niet, en of die nu overeenstemt met de waarheid of niet, ze gaan gewoon koppig door en handelen volgens hun persoonlijke bedoelingen. Doorgaans lijkt het misschien alsof God in hun hart is, maar wanneer ze dingen doen, is God niet in hun hart. Sommige mensen zeggen: "Ik kan niet dicht bij God komen met de dingen die ik doe. In het verleden was ik eraan gewend religieuze plechtigheden uit te voeren en probeerde ik dicht bij God te komen, maar het draaide op niets uit. Ik kon niet dicht bij Hem komen." Zulke mensen dragen God niet in hun hart, maar alleen zichzelf en ze kunnen gewoon bij niets dat ze doen de waarheid in praktijk brengen. Niet naar waarheid handelen betekent dingen doen naar hun eigen

wil, en dingen naar hun eigen wil doen betekent God verlaten, dat wil zeggen dat ze God niet in hun hart dragen. Menselijke ideeën zien er voor mensen over het algemeen goed en juist uit en het lijkt erop alsof ze de waarheid niet erg veel geweld aandoen. Mensen voelen dat als ze dingen op zo'n manier doen, ze waarheid in praktijk brengen. Ze voelen dat wanneer ze dingen op deze manier doen, ze zich aan God onderwerpen. In feite zoeken ze God hierover niet werkelijk en bidden er ook niet over tot God; ze streven er niet naar het goed te doen, in overeenstemming met Gods eisen, met als bedoeling Zijn wil tevreden te stellen. Ze bezitten niet deze ware gesteldheid en ze hebben evenmin zo'n verlangen. Dit is de grootste vergissing die mensen in hun beoefening maken. Je gelooft in God, maar je houdt God niet in je hart. Hoe is dat geen zonde? Ben je jezelf dan niet aan het bedriegen? Welk effect kun je oogsten als je op deze manier blijft geloven? Bovendien, hoe kan de gewichtigheid van geloof tot uitdrukking worden gebracht?

uit 'Gods wil zoeken is vanwege het beoefenen van de waarheid' in 'Verslagen van de gesprekken van Christus'

Dagelijkse woorden van God Fragment 574

Toen je een bepaald ding deed, was God zeer ontevreden. Toen je op het punt stond dat ding te doen, heb je toen tot Hem gebeden? Heb je ooit het volgende overwogen: hoe zou God deze zaak bekijken als deze aan Hem zou zijn voorgelegd? Zou Hij blij of geïrriteerd zijn als Hij ervan wist? Zou Hij het verafschuwen? Dat heb je zeker niet uitgezocht? Zelfs als anderen je erop wezen, dacht je nog steeds dat het niet zo belangrijk was en dat het tegen geen enkel principe in druiste en geen zonde was. Daarmee heeft dit ding dat jij hebt gedaan Gods gezindheid beledigd en een grote woede in Hem uitgelokt, zo groot zelfs dat Hij jou veracht. Als je gezocht en onderzocht had en de zaak duidelijk had gezien voordat je handelde, had je er dan geen greep op gehad? Ook al verkeren mensen soms niet in een goede gesteldheid, als ze alles wat ze van plan zijn te doen in Gods aangezicht ernstig beschouwen en onderzoeken, maken ze geen grote fouten. Bij het beoefenen van de waarheid is het moeilijk geen fouten te maken. Maar als je weet hoe je de dingen volgens de waarheid moet doen, maar ze toch niet volgens de waarheid in de praktijk brengt, dan is het probleem dat je geen liefde hebt voor de waarheid. De gezindheid van een mens zonder liefde voor de waarheid wordt niet veranderd. Als je Gods wil niet precies kunt begrijpen en niet weet hoe je moet praktiseren, dan zou je moeten communiceren met anderen. Als niemand het gevoel heeft dat hij de zaak duidelijk voor ogen heeft, dan zou je de meest aanvaardbare oplossing uit moeten voeren. Als je er echter uiteindelijk achter komt dat je een geringe fout hebt gemaakt door het op deze manier uit te voeren, dan zou je het snel recht moeten zetten. God zal deze fout dan niet als zonde tellen. Omdat je de juiste bedoelingen had toen je deze zaak in praktijk bracht en je volgens de waarheid praktiseerde, het

gewoon niet duidelijk zag en je handelingen daarom tot sommige fouten leidden, was dit een verzachtende omstandigheid. Tegenwoordig vertrouwen veel mensen echter slechts op hun eigen twee handen om het werk doen en op hun geest om een en ander te doen en houden ze zelden rekening met deze volgende vragen: is op deze manier praktiseren volgens de wil van God? Zou God gelukkig zijn als ik het op deze manier doe? Zou God me vertrouwen als ik het op deze manier doe? Zou ik de waarheid in praktijk brengen als ik het op deze manier doe? Als God van deze zaak hoort, zou Hij dan kunnen zeggen: “Je hebt dit juist en passend gedaan. Ga zo door”? Ben je in staat iedere zaak die je tegenkomt zorgvuldig te onderzoeken? Kun je serieus en nauwgezet zijn over iedere zaak? Of ben je in staat te overwegen of God de manier waarop je het doet veracht, hoe alle anderen denken over jouw methodes en of je actie gebaseerd is op je eigen wil of uitgevoerd om je eigen verlangens te vervullen...? Je zult er meer gedachten aan moeten wijden en meer moeten onderzoeken en dan zullen je fouten steeds kleiner worden. Als je dingen op deze manier doet, bewijst dat dat je een persoon bent die echt op zoek is naar de waarheid en dat je iemand bent die ontzag heeft voor God, omdat je dingen doet volgens de aanwijzing die nodig is voor de waarheid.

Als de daden van een gelovige niets meer met de waarheid te maken hebben, dan is hij hetzelfde als een ongelovige. Dit is het soort mens dat God niet in zijn hart heeft en dat God verlaat. Zo iemand is als een inhuurkracht in Gods familie die af en toe een klusje doet voor zijn meester, daar een kleine vergoeding voor krijgt en dan weggaat. Het is gewoon niet iemand die in God gelooft. Eerder hadden we het erover wat je kunt doen om Gods goedkeuring weg te kunnen dragen. Goedkeuring van God is het eerste waar je aan zou moeten denken en voor zou moeten werken. Dit zou het principe en de reikwijdte van je praktijk moeten zijn. De reden dat je zou moeten bepalen of hetgeen je doet in lijn is met de waarheid, is dat het zeker volgens Gods wil is als het in lijn met de waarheid is. Je zou niet hoeven bepalen of het goed of slecht is, of dat het overeenkomt met de smaak van alle andere mensen, of dat het in lijn is met je eigen verlangens. Je zou juist moeten bepalen of het in overeenstemming is met de waarheid en of het het werk en de belangen van de kerk wel ten goede komt. Als je goed over die dingen nadenkt, dan zul je steeds meer op een lijn komen met Gods wil als je iets doet. Als je niet goed nadenkt over deze aspecten en alleen op je eigen wil vertrouwt als je iets doet, dan zul je ze zeer zeker verkeerd doen. De wil van de mens is namelijk niet de waarheid en is, uiteraard, onverenigbaar met God. Als je door God wil worden goedgekeurd, moet je volgens de waarheid praktiseren in plaats van volgens je eigen wil. Sommigen mensen houden zich met privé zaken bezig onder de noemer van het vervullen van hun plichten. Hun broeders en zusters beschouwen dit dan als ongepast en verwijten hun dit, maar deze mensen aanvaarden deze kritiek niet. Ze denken dat het niets met de kerk, met financiën of met mensen te maken had omdat het een privé zaak was, en

dat het daarom niet telt als de reikwijdte van de waarheid overschrijden en dat God zich niet in deze zaak zou moeten mengen. Misschien lijkt het jullie dat sommige dingen privé zaken zijn waar geen principe of waarheid bij is betrokken. Als je echter kijkt naar wat je hebt gedaan, dan ben je heel zelfzuchtig geweest. Je hebt namelijk geen rekening gehouden met het werk van Gods familie of hoe wat je hebt gedaan dat heeft beïnvloed. Je had alleen met je eigen voordeel rekening gehouden. Dit gaat al om de correctheid van de heiligen en om kwesties die met de menselijkheid van een persoon te maken hebben. Ondanks dat de belangen van de kerk niet waren betrokken bij wat je deed en ook de waarheid er niet bij was betrokken, is het niet in lijn met de waarheid als je je bezig houdt met een privé zaak terwijl je beweert dat je je plicht uitvoert. Wat je ook doet, hoe groot of klein een zaak ook is, en of je het nu doet om je plicht te doen in Gods familie of om je eigen persoonlijke redenen, je moet erover nadenken of wat je doet overeenkomt met de wil van God, en of het iets is dat een persoon met menselijkheid zou moeten doen. Als je in alles wat je doet zo de waarheid zoekt, dan ben je een persoon die echt in God gelooft. Als je iedere zaak en iedere waarheid op deze manier serieus behandelt, dan zul je veranderingen in je gezindheid bereiken. Sommige mensen denken dat als ze iets persoonlijks doen ze de waarheid gerust kunnen negeren, het zo doen als zij wensen, en het doen op iedere manier die hen gelukkig maakt en die voordelig is voor hen. Ze houden er helemaal geen rekening mee hoe het voor Gods familie uitpakt. Ook houden ze er geen rekening mee of wat ze doen past bij de correctheid van een heilige. Als ze ten slotte klaar zijn met de zaak, wordt het duister in hen en voelen ze zich ongemakkelijk, hoewel ze niet weten waarom. Is die vergelding niet verdiend? Als je dingen doet die niet door God worden goedgekeurd, dan heb je God beledigd. Als iemand niet van de waarheid houdt en regelmatig dingen doet op basis van zijn eigen wil, dan zal hij God regelmatig beledigen. Normaal worden dergelijke mensen niet goedgekeurd door God in wat ze doen en als ze geen berouw tonen, zal de straf niet lang uitblijven.

uit 'Gods wil zoeken is vanwege het beoefenen van de waarheid' in 'Verslagen van de gesprekken van Christus'

Dagelijkse woorden van God Fragment 575

Bij elke plicht die je vervult, komt intreden in het leven aan de orde. Of je plicht nu iets regelmatig of onregelmatig is, saai of levendig, je moet altijd intreden in het leven bereiken. De plichten die sommige mensen vervullen, zijn tamelijk eentonig; ze doen elke dag hetzelfde. En toch is de gesteldheid die deze mensen aan de dag leggen wanneer ze zo'n plicht uitvoeren allerm minst homogeen. Soms, als mensen goed gehumeurd zijn, zijn ze wat ijveriger en leveren ze beter werk. Op andere momenten, wakkert onder invloed van iets onbekends hun verdorven satanische gezindheid wangedrag in hen aan, waardoor ze ongepaste ideeën krijgen en in een

slechte gesteldheid en een slecht humeur zijn; dat leidt ertoe dat ze hun plichten plichtmatig vervullen. De innerlijke gesteldheid van mensen verandert voortdurend; ze kan overal en altijd omslaan. Hoe je gesteldheid ook verandert, het is altijd verkeerd om op basis van je humeur te handelen. Stel, je doet het een beetje beter als je in een goed humeur bent en een beetje slechter als je slecht gestemd bent – is dat dan een principiële manier om dingen te doen? Kun je op die manier je plicht op een bevredigende manier doen? Hoe mensen ook gestemd zijn, ze moeten weten dat het ze alleen lukt om niet heen en weer te worden geslingerd door hun stemmingen als ze bidden en zich schikken naar God, de waarheid zoeken en principieel handelen. Wanneer je je plicht vervult, moet je altijd jezelf onderzoeken om te zien of je dingen in overeenstemming met de principes doet, of je je plichten naar behoren vervult, of je die al dan niet gewoon plichtmatig vervult, of je geprobeerd hebt je verantwoordelijkheden te ontlopen en of er problemen zijn met je houding en je manier van denken. Zodra je over jezelf hebt nagedacht en deze dingen duidelijk voor je zijn, zul je het makkelijker hebben bij het vervullen van je plicht. Wat je ook bij de uitvoering van je plicht tegenkomt – negativiteit en zwakheid, of een slecht humeur nadat je bent aangepakt – je moet er op de juiste manier mee omgaan en ook de waarheid zoeken en Gods wil begrijpen. Als je die dingen doet, zul je een pad hebben om te beoefenen. Als je goed werk wilt verrichten bij de uitvoering van je plicht, moet je je niet laten beïnvloeden door je humeur. Hoe negatief of zwak je je ook voelt, je moet de waarheid beoefenen in alles wat je doet, waarbij je uitermate strikt moet zijn en je aan de principes moet houden. Als je dat doet, zullen niet alleen andere mensen je goedkeuren, maar zal ook God je gunstig gezind zijn. Op die manier zul je iemand zijn die verantwoordelijk is en een last op zich neemt; je zult een oprecht goed mens zijn die werkelijk zijn plichten naar behoren vervult en ten volle de gelijkenis van een oprecht persoon naleeft. Zulke mensen worden gezuiverd en bereiken werkelijke transformatie bij het vervullen van hun plichten, en er kan worden gezegd dat ze oprecht zijn in Gods ogen. Alleen oprechte mensen kunnen het volhouden de waarheid te beoefenen en slagen erin principieel te handelen, en vervullen hun plichten naar behoren. Mensen die principieel handelen, vervullen hun plicht nauwkeurig wanneer ze goed gehumeurd zijn; ze werken niet zomaar plichtmatig, ze zijn niet arrogant en scheppen niet op om te zorgen dat anderen een hoge dunk van hen hebben. Wanneer ze in een slecht humeur zijn, vervullen ze hun dagelijkse plichten echter even ernstig en met hetzelfde verantwoordelijkheidsgevoel, en zelfs al komen ze iets tegen dat nadelig is voor de vervulling van hun plichten, of wat hen een beetje onder druk zet of voor verstoring zorgt terwijl zij hun plichten vervullen, dan zijn ze nog steeds in staat hun hart tot bedaren te brengen tegenover God en te bidden: “Hoe groot het probleem ook is waar ik tegenaan loop – al tuimelt de hemel omlaag – zo lang God me vergunt in leven te blijven, neem ik me vast voor om mijn best te doen mijn plicht te vervullen. Elke dag die me wordt vergund te leven, is een dag waarop ik er hard aan zal werken om mijn plicht te vervullen zodat ik zowel de plicht die me door God is

opgelegd als de adem die Hij in mijn lichaam heeft geblazen waardig ben. Ongeacht hoe erg ik in de problemen zit, dat zal ik allemaal opzij zetten, want het vervullen van mijn plicht is van het allergrootste belang!” Wie niet worden beïnvloed door personen, gebeurtenissen, zaken of omgeving, wie niet wordt gedreven door stemmingen of externe situaties, en wie de plichten en opdrachten die God hun heeft toevertrouwd op de eerste plaats stellen – dat zijn de mensen die trouw zijn aan God en zich oprecht aan Hem onderwerpen. Zulke mensen hebben intreden in het leven bereikt en zijn de werkelijkheid van de waarheid binnengegaan. Dit is een van de meest praktische en oprechte uitdrukkingen van het naleven van de waarheid.

uit ‘Intreden in het leven moet beginnen met de ervaring van het vervullen van iemands plicht’ in ‘Verslagen van de gesprekken van Christus’

Dagelijkse woorden van God Fragment 576

Want sommige mensen zoeken de waarheid niet als ze, bij het vervullen van hun plicht, een of andere kwestie tegenkomen en ze handelen altijd naar hun eigen gedachten, opvattingen, voorstellingen en verlangens. Ze zijn voortdurend bezig hun eigen zelfzuchtige verlangens te bevredigen en hun daden staan voortdurend onder controle van hun verdorven gezindheden. Hoewel ze de aan hen toegewezen plichten misschien wel vervullen, doen ze geen enkele waarheid op. Dus waar verlaten deze personen zich op bij het vervullen van hun plicht? Ze verlaten zich niet op de waarheid en ook niet op God. Dat beetje waarheid dat ze wel begrijpen, heeft in hun hart niet de heerschappij. Ze vertrouwen op hun eigen gaven en vermogens, op welke kennis dan ook die ze hebben verworven en op hun talenten, en ook op hun eigen wilskracht of goede intenties om deze plichten te voltooien. Dit is een ander soort natuur, nietwaar? Hoewel je je soms kunt verlaten op je natuurlijkheid, verbeelding, opvattingen, kennis en geleerdheid bij het vervullen van je plicht, komen er bij een aantal dingen die je doet geen principekwesties naar boven. Oppervlakkig gezien lijkt het alsof je niet de verkeerde weg hebt genomen, maar één ding kun je niet over het hoofd zien: als je opvattingen, voorstellingen en persoonlijke verlangens nooit veranderen en nooit worden vervangen door de waarheid tijdens het proces van het volbrengen van je plicht, en als je handelingen en daden nooit in overeenstemming worden gedaan met de principes van de waarheid, wat zal dan de uiteindelijke uitkomst zijn? Je zult een dienstdoener worden, en dit is precies wat er staat geschreven in de Bijbel: “Velen zullen op die dag tot mij zeggen: ‘Heer, Heer, hebben we niet in uw naam geprofeteerd? En in uw naam duivelen uitgeworpen? En in uw naam vele wonderlijke werken gedaan?’ En dan zal ik hun verklaren: ‘Ik heb u nooit gekend. Ga weg van mij, u die zonde begaat’” (Matteüs 7:22-23). Waarom noemt God deze mensen die zich inspannen en diensten verlenen “u die zonde begaat”? Er is één punt waarvan we zeker kunnen zijn en dat is dat welke

plichten of wat voor werk deze mensen ook verrichten, hun motivaties, hun drijvende kracht, bedoelingen en gedachten, volledig voortkomen uit hun zelfzuchtige verlangens, volledig gebaseerd zijn op hun eigen ideeën en persoonlijke belangen, en dat hun overwegingen en plannen geheel en al draaien om hun reputatie, status, ijdelheid en hun vooruitzichten. Diep in hun hart bezitten zij geen waarheid en zij handelen niet in overeenstemming met de principes van de waarheid. Dus wat is er cruciaal voor jullie om nu naar op zoek te gaan? (We moeten op zoek gaan naar de waarheid en onze plichten verrichten in overeenstemming met Gods wil en vereisten.) Wat moet je met name doen wanneer je je plichten verricht in overeenstemming met Gods vereisten? Met betrekking tot je bedoelingen en ideeën bij het doen van iets, moet je leren hoe je onderscheidt of deze al dan niet in overeenstemming zijn met de waarheid, en ook of jouw bedoelingen en ideeën zijn gericht op het vervullen van je eigen zelfzuchtige verlangens of voor de belangen van Gods huis. Als jouw bedoelingen en ideeën overeenstemmen met de waarheid, dan kun je je plicht doen overeenkomstig jouw gedachtegang; maar als die niet met de waarheid overeenstemmen, moet je je snel omdraaien en dat pad verlaten. Dat pad is niet juist, en op die manier kun je niet praktiseren; als je dat pad blijft belopen, zul jij uiteindelijk kwaad verrichten.

uit 'Hoe Gods woorden te ervaren in je plichten' in 'Verslagen van de gesprekken van Christus'

Dagelijkse woorden van God Fragment 577

Er is een ultiem principe voor hoe de Heer van de schepping de voorwerpen van de schepping behandelt, en dit is tevens het meest fundamentele principe. Hoe Hij de voorwerpen van de schepping behandelt, is geheel op Zijn managementplan en op Zijn vereisten gebaseerd. Hij hoeft met niemand overleg te plegen en ook hoeft Hij niemand te overtuigen. Hij doet wat Hij moet doen en Hij behandelt mensen zoals Hij ze moet behandelen. Wat Hij ook doet en hoe Hij de mensen ook behandelt, het is allemaal volgens de principes, de principes die de Heer van de schepping volgt. De voorwerpen van de schepping hoeven zich alleen maar te onderwerpen; ze zouden geen andere keuze moeten hebben. Wat blijkt hieruit? De Heer van de schepping zal altijd de Heer van de schepping zijn. Hij heeft de macht en de bevoegdheid om de voorwerpen van de schepping te orkestreren en erover te regeren zoals het Hem belieft, en heeft daar geen reden voor nodig. Dit is Zijn gezag. Hoe zit het dan met de voorwerpen van de schepping? Geen enkel voorwerp van de schepping heeft de macht of de bevoegdheid om te oordelen over hoe de Schepper zou moeten handelen; om te verklaren dat wat Hij doet goed of slecht is. Geen enkel voorwerp van de schepping is bevoegd om te kiezen of hij geregeerd, georkestreerd of gearrangeerd wil worden door de Heer van de schepping. En zo heeft ook geen enkel voorwerp van de schepping de bevoegdheid om te kiezen hoe de Heer van de schepping hem regeert en arrangeert. Dit is de hoogste waarheid. Wat de Heer van de schepping de voorwerpen van de

schepping ook heeft aangedaan, en hoe Hij dat ook heeft gedaan, de mensen die Hij heeft geschapen zouden maar één ding moeten doen: dit door de Heer van de schepping bewerkstelligde feit zoeken, weten en aanvaarden en zich eraan onderwerpen. Het uiteindelijke resultaat is dat de Heer van de schepping Zijn managementplan zal hebben volbracht en dat Zijn werk zal zijn voltooid, waardoor Zijn managementplan zonder enige belemmering kan vorderen. Ondertussen, omdat zij de regering en regelingen van de Schepper hebben aanvaard en omdat zij zich aan Zijn regering en regelingen hebben onderworpen, zullen de voorwerpen van de schepping de waarheid hebben verworven, de wil van de Schepper hebben begrepen en Zijn gezindheid hebben leren kennen. Er is nog een principe waarover ik jullie moet vertellen: wat de Schepper ook doet, hoe Hij Zich ook manifesteert en of Hij nu een grote of een kleine daad verricht, Hij is en blijft de Schepper; bovendien geldt dat alle mensen die Hij geschapen heeft, wat ze ook hebben gedaan of hoe getalenteerd en begaafd ze ook mogen zijn, nog steeds schepselen zijn. Wat de geschapen mensheid betreft: hoeveel genade en hoeveel zegeningen zij ook hebben ontvangen van de Schepper, of hoeveel barmhartigheid, goedertierenheid of welwillendheid dan ook, ze hoeven niet te denken dat ze boven de massa verheven zijn, of te menen dat ze op gelijke voet kunnen staan met God en dat ze vooraanstaande schepselen zijn geworden. Hoeveel gaven God je ook heeft gegeven, hoeveel genade Hij je ook heeft geschonken, hoe vriendelijk Hij je ook heeft behandeld of welke speciale talenten Hij je ook heeft toebedeeld, ze zijn niet jouw verdiensten. Je bent en blijft voor altijd een schepsel. Je moet nooit denken: ‘ik ben een lievelingetje in de handen van God. Hij zal geen hand tegen me opheffen. God zal altijd een houding van liefde, zorg en tederheid jegens mij hebben, met zoete fluisteringen van troost en bemoediging.’ Integendeel: in de ogen van de Schepper ben je als alle andere schepselen; God kan je gebruiken zoals Hij wil en kan je ook orkestreren zoals Hij wil, en Hij kan je volgens Zijn wil elke rol laten spelen onder allerlei soorten mensen, gebeurtenissen en dingen. Die kennis behoren mensen te hebben en dat goede verstand dienen ze te bezitten. Als de men deze woorden kan begrijpen en aannemen, zal zijn relatie met God normaler worden en zal hij een alleszins aanvaardbare relatie met Hem hebben; als de men deze woorden kan begrijpen en aannemen, zal hij zijn plek goed kennen en zal hij de juiste plaats innemen, en zijn plicht nakomen.

uit ‘Alleen door het zoeken van de waarheid kan men Gods daden kennen’ in ‘Verslagen van de gesprekken van Christus’

Dagelijkse woorden van God Fragment 578

Kennis van God moet bereikt worden door het lezen en het begrijpen van Gods woorden. Sommige mensen zeggen: “Ik heb de geïncarneerde God niet gezien, dus hoe zou ik God dan kunnen kennen?” In feite zijn Gods woorden een uitdrukking van Zijn gezindheid. Uit Gods

woorden kun je Zijn liefde voor en redding van de mensen opmaken, evenals Zijn manier om hen te redden. ... Dit is omdat Zijn woorden door God Zelf worden uitgedrukt en niet door mensen zijn geschreven. Ze zijn persoonlijk door God uitgedrukt; God Zelf drukt Zijn eigen woorden en Zijn innerlijke stem uit. Waarom worden ze dan woorden uit het hart genoemd? Dat komt omdat ze vanuit de diepte komen, en uitdrukking geven aan Zijn gezindheid, Zijn wil, Zijn gedachten, Zijn liefde voor de mensheid, Zijn redding van de mensheid en Zijn verwachtingen van de mensheid. ... Onder Gods uitspraken bevinden zich strenge woorden, en vriendelijke en zorgzame woorden, en ook enkele onthullende woorden die niet in lijn zijn met menselijke verlangens. Als je alleen naar de onthullende woorden kijkt, krijg je misschien het gevoel dat God tamelijk streng is. Als je alleen naar de vriendelijke woorden kijkt, krijg je misschien het gevoel dat God niet zo erg gezaghebbend is. Je moet ze daarom niet uit hun verband halen, maar ze vanuit elke hoek beschouwen. Soms spreekt God vanuit een vriendelijk en barmhartig perspectief en dan zien de mensen Zijn liefde voor de mensheid, soms spreekt Hij vanuit een erg streng perspectief en dan zien de mensen de gezindheid van Hem die geen belediging duldt. De mens is ontzettend vuil en het niet waard Gods aangezicht te aanschouwen of voor Hem te verschijnen. Dat mensen nu voor Hem mogen verschijnen, komt louter door Zijn genade. Gods wijsheid kan worden gezien in de manier waarop Hij werkt en in de betekenis van Zijn werk. Zelfs als mensen niet in direct contact met Hem staan, kunnen ze toch deze dingen in Gods woorden zien. Wanneer iemand die God werkelijk kent in contact komt met Christus, kan zijn ontmoeting met Christus overeenkomen met de kennis van God die hij al heeft; maar wanneer iemand die alleen maar theoretisch begrip heeft God ontmoet, kan hij het verband niet zien. Dit aspect van de waarheid is het diepste van alle mysteries, het is moeilijk te doorgronden. Som Gods woorden op over het mysterie van de incarnatie en bekijk ze vanuit alle oogpunten, en bid vervolgens samen, overdenk het en communiceer verder over dit aspect van de waarheid. Daarbij zul je de verlichting van de Heilige Geest kunnen krijgen en tot begrip kunnen komen. Omdat mensen geen kans hebben om in direct contact met God te komen, dienen zij te vertrouwen op dit soort ervaringen om op de tast hun weg te vinden en beetje bij beetje binnen te gaan om werkelijke kennis over God te kunnen bereiken.

uit 'Hoe de geïncarneerde God leren kennen' in 'Verslagen van de gesprekken van Christus'

Dagelijkse woorden van God Fragment 579

Wat betekent het God te kennen? Het betekent het kunnen begrijpen van Gods vreugde, woede, verdriet en geluk. Dit is God kennen. Je beweert dat je Hem hebt gezien, toch begrijp je Zijn vreugde, woede, verdriet en geluk niet en begrijp je Zijn gezindheid niet. Ook Zijn rechtvaardigheid en Zijn barmhartigheid begrijp je niet en evenmin weet je waar Hij van houdt

en waar Hij een afkeer van heeft. Dit is geen kennis van God. Daarom kunnen sommige mensen God weliswaar volgen, maar is het niet per se zo, dat ze echt in Hem kunnen geloven; hierin ligt het verschil. Als je God kent, Hem begrijpt en in staat bent iets van Zijn wil te begrijpen, dan kun je werkelijk in Hem geloven, je werkelijk aan Hem onderwerpen, Hem werkelijk liefhebben en Hem werkelijk aanbidden. Als je deze dingen niet begrijpt, dan ben je enkel maar een volgeling die meeloopt en met de stroom meegaat. Dat kan geen werkelijk onderwerping en werkelijke aanbidding worden genoemd. Hoe ontstaat werkelijke aanbidding? Allen die God echt kennen zullen Hem, zonder uitzondering, aanbidden en vereren wanneer zij Hem zien. Ze worden er allen toe gebracht om neer te buigen en Hem te aanbidden. Op dit moment is de geïncarneerde God aan het werk en geldt dat hoe meer begrip mensen hebben van Zijn gezindheid en van wat Hij heeft en is, des te meer zij deze dingen zullen koesteren en des te meer zij Hem zullen vereren. Over het algemeen geldt dat, hoe minder begrip mensen hebben, des te meer onbezonnen ze zijn en God dus als mens zullen behandelen. Als mensen God werkelijk kenden en zagen, zouden ze beven van angst. “Hij die na mij komt is machtiger dan ik, wiens schoenen ik het niet waardig ben te dragen.” Waarom zei Johannes dit? Hoewel hij diep van binnen niet over erg diepzinnig begrip beschikte, wist hij dat God ontzag inboezemde. Hoeveel mensen zijn tegenwoordig in staat God te vereren? Hoe kunnen ze God vereren zonder Zijn gezindheid te kennen? De mensen kennen de essentie van Christus niet en begrijpen evenmin de gezindheid van God en zijn zelfs nog minder in staat God werkelijk te aanbidden. Als mensen alleen maar de gewone en normale uiterlijke verschijning van Christus zien, en toch Zijn essentie niet kennen, dan is het gemakkelijk voor hen om Christus slechts als een gewoon mens te behandelen. Ze kunnen een oneerbiedige houding tegenover Hem aannemen en kunnen Hem bedriegen, zich tegen Hem verzetten, Hem ongehoorzaam zijn en een oordeel over Hem vellen. Ze kunnen vol eigendunk zijn en Zijn woorden niet serieus nemen; ze kunnen zelfs opvattingen, veroordelingen en laster tegen God laten ontstaan. Om deze problemen op te kunnen lossen dien je de essentie en de goddelijkheid van Christus te kennen. Dit is het belangrijkste aspect van het kennen van God. Het is wat een ieder die in de praktische God gelooft moet binnentreden en bereiken.

uit ‘Hoe de geïncarneerde God leren kennen’ in ‘Verslagen van de gesprekken van Christus’

11 Bestemmingen en uitkomsten

Dagelijkse woorden van God Fragment 580

In een bliksemschicht wordt de werkelijke vorm van elk dier blootgelegd. Ook de mensheid, geïllumineerd door mijn licht, heeft de heiligheid die ze ooit bezat herwonnen. Oh, dat de verdorven wereld van het verleden eindelijk in het vuile water is geworpen en, zinkend naar

de bodem, is opgelost in modder! Oh, dat de gehele mensheid die ik heb geschapen eindelijk weer terug is gekomen tot een leven in het licht, vaste grond heeft gevonden voor zijn bestaan, en zijn worsteling in de modder heeft gestaakt! Oh, de ontelbare dingen van de schepping die ik in mijn handen houd! Hoe kunnen ze nu door mijn woorden niet worden vernieuwd? Hoe kunnen ze nu in het licht nalaten hun rol te vervullen? De aarde is niet langer dodelijk rustig en stil, de hemel niet langer troosteloos en verdrietig. Hemel en aarde, niet langer gescheiden door een leegte, worden verenigd als één geheel en zullen nooit meer worden gescheiden. Op deze jubelende gebeurtenis, op dit moment van verheerlijking, heeft mijn rechtvaardigheid en heiligheid zich uitgebreid over het gehele universum en hemelt de mensheid ze onophoudelijk op. De hemelse steden lachen van vreugde en de aardse koninkrijken dansen van vreugde. Wie verheugt zich op dit moment niet? Wie huilt er op dit ogenblik niet? Aarde in haar oerstaat behoort tot de hemel, en de hemel is verenigd met de aarde. De mens is het koord dat hemel en aarde verenigt en dankzij zijn heiligheid, dankzij zijn vernieuwing, is de hemel niet langer verborgen voor de aarde en is de aarde niet langer stil ten opzichte van de hemel. De gezichten van de mensheid worden gehuld in glimlachen van voldoening en in hun harten ligt een zoetheid verborgen die geen grenzen kent. De mens maakt geen ruzie met andere mensen en er ontstaan ook geen vechtpartijen. Is er iemand die, in mijn licht, niet vreedzaam met anderen samenleeft? Is er iemand die, op mijn dag, mijn naam te schande maakt? Alle mensen richten hun eerbiedige blik op mij en roepen in het geheim mijn naam in hun hart aan. Ik heb elke handeling van de mensheid onderzocht: onder de mensen die gereinigd zijn, is er niemand die mij ongehoorzaam is, niemand die mij veroordeelt. De hele mensheid is overgoten met mijn dispositie. Iedereen leert mij kennen, komt nader tot mij en aanbidt mij. Ik blijf standvastig in de geest van de mens, word in de ogen van de mens verheerlijkt tot in de hoogste hoogten en stroom door het bloed in hun aders. De vreugdevolle verheerlijking in de harten van de mensen vult alle plekken van het aangezicht van de aarde, de lucht is levendig en fris, de grond wordt niet langer bedekt door dichte mist en de zon schijnt met schittering.

uit 'Hoofdstuk 18' van 'Gods woorden aan het hele universum' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 581

Het koninkrijk groeit onder de mensen, het krijgt vorm onder de mensen, het verheft zich onder de mensen; geen enkele macht kan mijn koninkrijk vernietigen. Wie van mijn volk is in het huidige koninkrijk, wie van jullie is niet een mens onder de mensen? Wie staat buiten de menselijke omstandigheden? Wanneer mijn nieuwe uitgangspunt aan de massa wordt verkondigd, hoe zal de mensheid dan reageren? Jullie hebben met eigen ogen de toestand van de mensheid kunnen aanschouwen; jullie koesteren toch zeker geen hoop meer dat jullie voor altijd

in deze wereld kunnen blijven? Ik wandel nu temidden van mijn volk, ik woon onder mijn volk. Degenen die mij nu ware liefde betonen zijn gezegend. Gezegend zijn zij die zich aan mij onderwerpen, zij zullen zeker in mijn koninkrijk verblijven; gezegend zijn zij die mij kennen, zij zullen macht hebben in mijn koninkrijk; gezegend zijn zij die naar mij op zoek zijn, zij zullen zeker aan de ketenen van Satan ontsnappen en zich in mijn zegen verheugen; gezegend zijn zij die zichzelf kunnen verloochen, zij zullen zeker mijn bezit worden en de overvloed van mijn koninkrijk erven. Zij die druk in de weer zijn voor mij zal ik gedenken, zij die kosten noch moeite sparen voor mij zal ik met blijdschap omarmen, zij die mij offers brengen zal ik vreugde schenken. Zij die vreugde vinden in mijn woorden zal ik zegenen; zij vormen beslist de pilaren waar de nokbalk van mijn koninkrijk op steunt, ze krijgen beslist ongekende overvloed in mijn huis en niemand kan bij hen in de schaduw staan. Hebben jullie ooit de zegeningen aanvaard die jullie zijn gegeven? Hebben jullie ooit naar de beloften gestreefd die er vanwege jullie gedaan zijn? Onder leiding van mijn licht zullen jullie de wurggreep van de duistere krachten doorbreken. In het donker zullen jullie zeker het licht dat jullie begeleidt niet uit het oog verliezen. Jullie zullen beslist meester van de schepping zijn. Jullie overwinnen Satan beslist. Als het koninkrijk van de grote rode draak ten onder gaat, zullen jullie ongetwijfeld opstaan tussen de talloze massa's om mijn overwinning te bewijzen. Jullie zullen beslist resoluut en standvastig zijn in het land van Sinim. Door jullie lijden zullen jullie de zegen erven die van mij komt, en zullen jullie mijn glorie door het hele universum uitstralen.

uit 'Hoofdstuk 19' van 'Gods woorden aan het hele universum' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 582

Naarmate mijn woorden voltooid worden, wordt het koninkrijk langzamerhand gevormd op aarde en wordt de mens geleidelijk teruggebracht naar de normaliteit en zo zal op aarde het koninkrijk van mijn hart ontstaan. In het koninkrijk krijgen alle mensen van God het leven van de normale mens terug. De ijzige winter zal over zijn en plaatsmaken voor een wereld van steden van lente, waar het lente is het hele jaar door. Niet langer worden mensen geconfronteerd met de sombere, miserabele mensenwereld, niet langer hoeven ze de koude rillingen van de mensenwereld te doorstaan. Mensen vechten niet met elkaar, landen trekken niet ten oorlog tegen elkaar, niet langer zullen er bloedbaden zijn en het bloed dat uit bloedbaden vloeit; alle landen zijn vol van geluk en overal is er warmte tussen de mensen. Ik beweeg door de wereld heen, ik geniet vanaf mijn troon, ik leef tussen de sterren. En de engelen bieden mij nieuwe liederen en nieuwe dansen aan. Niet langer doet hun eigen broosheid tranen lopen over hun gezichten. Niet langer hoor ik, voor mij, het geluid van huilende engelen en niet langer klaagt er wie dan ook over ellende tegen mij. Vandaag leven jullie allen voor mij; morgen zullen jullie

bestaan in mijn koninkrijk. Is dat niet de grootste zegening die ik de mens kan schenken? Door de prijs die jullie vandaag betalen zullen jullie de zegeningen van de toekomst erven en onder mijn glorie leven. Willen jullie je nog steeds niet tot de substantie van mijn Geest wenden? Willen jullie jezelf nog altijd vermoorden? Mensen zijn bereid de beloften te volgen die ze kunnen zien, zelfs al zijn die vergankelijk en toch is niemand bereid om de beloften van morgen te accepteren, zelfs al zijn die voor de eeuwigheid. De dingen die zichtbaar zijn voor de mens zijn de dingen die ik teniet zal doen. En de dingen die ongrijpbaar zijn voor de mens zijn de dingen die ik zal uitvoeren. Dat is het verschil tussen God en de mens.

uit 'Hoofdstuk 20' van 'Gods woorden aan het hele universum' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 583

In mijn licht zien mensen opnieuw het licht. In mijn woord vinden mensen de dingen waarvan ze genieten. Ik ben uit het oosten gekomen, ik stam uit het oosten. Wanneer mijn heerlijkheid zich uitstraalt, worden alle naties verlicht, wordt alles in het licht gebracht; niet één enkel ding blijft in de duisternis. In het koninkrijk is het leven dat Gods mensen met God leven onmetelijk gelukkig. De wateren dansen van vreugde over de gezegende levens van de mensen; de bergen genieten, samen met de mensen, van mijn overvloed. Alle mensen doen hun best, werken hard, geven blij van hun trouw in mijn koninkrijk. In het koninkrijk is er geen opstandigheid meer, is er geen verzet meer. De hemelen en de aarde zijn van elkaar afhankelijk, de mens en ik naderen elkaar dicht in diepe gevoelens, door de zoete gelukzaligheden van het leven, de één steunt op de ander ... Op dit moment begin ik formeel mijn leven in de hemel. Er is geen verstoring meer door Satan, en er komt rust over de mensen. In het hele universum leven mijn uitverkorenen binnen mijn heerlijkheid, weergaloos gezegend, niet als mensen die onder de mensen leven, maar als mensen die met God leven. De gehele mensheid heeft Satans verdorvenheid ondergaan en heeft het bittere en het zoete van het leven tot de laatste restjes ingedronken. Hoe kan men zich nu, levend in mijn licht, niet verblijden? Hoe kan men dit prachtige moment lichtvaardig aan zich voorbij laten gaan? Jullie mensen! Zing het lied in jullie harten en dans vreugdevol voor me! Verhef jullie oprechte harten en offer ze aan me op! Sla op jullie trommels en speel blijmoedig voor me! Ik straal mijn vreugde uit door het hele universum! Aan de mensen openbaar ik mijn glorierijke gelaat! Met luide stem zal ik roepen! Ik zal het universum overstijgen! Alreeds heers ik onder de mensen! Ik word verheven door de mensen! Ik zweef in de blauwe hemelen hierboven en de mensen lopen met me op. Ik loop onder de mensen en mijn mensen omringen me! De harten van de mensen zijn vreugdevol, hun liederen doen het universum beven en breken de hoogste hemelen open! Niet langer is het universum gehuld in nevelen; niet langer is er modder of stroomt afvalwater samen. Heilige mensen van het

universum! Onder mijn inspectie tonen jullie je ware aangezicht. Jullie zijn geen mannen die bedekt zijn met vuil, maar heiligen, puur als jade. Jullie heb ik allen lief, in jullie allen verheug ik me! Alle dingen komen weer tot leven! De heiligen zijn allen teruggekeerd om me te dienen in de hemel. Ze laten zich in mijn warme omhelzing sluiten, huilen niet langer en zijn niet langer angstig. Ze offeren zichzelf aan me op, komen terug naar mijn huis en zullen me in hun thuisland eindeloos liefhebben! Nooit veranderend in alle eeuwigheid! Waar is het verdriet! Waar zijn de tranen! Waar is het vlees! De aarde gaat voorbij, maar de hemelen zijn er voor eeuwig. Ik verschijn aan alle volkeren en alle volkeren loven me. Dit leven, deze schoonheid, van oertijden tot het einde der tijden, zal niet veranderen. Dit is het leven van het koninkrijk.

uit 'Verheug jullie, alle volken!' van 'Gods woorden aan het hele universum' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 584

Ik heb veel werk gedaan in jullie midden en heb natuurlijk ook een aantal uitspraken gedaan. Maar toch heb ik het gevoel dat mijn woorden en mijn werk niet volledig het doel van mijn werk in de laatste dagen hebben vervuld. Want in de laatste dagen is mijn werk niet in het belang van één persoon of bepaalde mensen, maar bedoeld om mijn inherente gezindheid te tonen. Echter, om talloze redenen – misschien een gebrek aan tijd of een hectisch werkschema – heeft mijn gezindheid de mens niet in staat gesteld om mij ook maar enigszins te kennen. Daarom snel ik voort naar mijn nieuwe plan, naar mijn laatste werk, om een nieuwe bladzijde van mijn werk open te slaan, zodat iedereen die mij ziet zich op de borst zal slaan en onophoudelijk zal wenen en jammeren vanwege mijn bestaan. Dit is omdat ik het einde van de mensheid naar de wereld breng en vanaf nu leg ik mijn gehele gezindheid bloot aan de mensheid, zodat allen die mij kennen en allen die mij niet kennen, hun ogen mogen uitkijken dat ik inderdaad naar de mensenwereld ben gekomen, op aarde ben gekomen waar alle dingen zich vermenigvuldigen. Dit is mijn plan, het is mijn enige 'bekentenis' sinds mijn schepping van de mensheid. Ik zou willen dat jullie je onverdeelde aandacht konden schenken aan elke beweging die ik maak, want mijn stok drukt zich opnieuw dicht tegen de mensheid aan, tegen allen die zich tegen mij verzetten.

Samen met de hemelen begin ik aan het werk dat ik moet doen. En zo baan ik mijn weg door de mensenmassa's en beweeg ik mij tussen hemel en aarde, zonder dat iemand ooit mijn bewegingen waarneemt of mijn woorden opmerkt. Daarom vordert mijn plan nog steeds gestaag. Al jullie zintuigen zijn alleen zodanig afgestompt dat jullie geen flauw benul hebben van de stappen van mijn werk. Maar er zal zeker een dag komen waarop jullie beseffen wat mijn bedoeling is. Vandaag leef ik samen met jullie en lijd ik samen met jullie. Ik weet allang hoe de mensheid tegen mij aankijkt. Ik wens geen verdere uitleg te geven, en al helemaal geen

voorbeelden meer te geven van een pijnlijk onderwerp waardoor jullie beschaamd worden. Mijn enige wens is dat jullie alles wat jullie gedaan hebben in jullie hart bewaren, zodat we onze rekening mogen opmaken op de dag dat we elkaar zullen weerzien. Ik wil niemand van jullie vals beschuldigen, want ik heb altijd juist, eerlijk en eervol gehandeld. Natuurlijk wil ik ook dat jullie open en grootmoedig kunnen zijn en niets doen wat tegen de hemel en de aarde en jullie geweten ingaat. Dit is het enige wat ik van jullie vraag. Veel mensen voelen zich rusteloos en onbehaaglijk, omdat ze afschuwelijke dingen hebben gedaan; en velen zijn beschaamd over zichzelf, omdat ze nooit één goede daad hebben verricht. Maar er zijn ook velen die zich verre van beschaamd voelen door hun zonden en van kwaad tot erger gaan. Hun maskers vallen volledig af, zodat hun afgrijselijke trekken zichtbaar worden – welke nog volledig openbaar moesten worden – om mijn gezindheid te beproeven. Ik maak me niet druk, noch sla ik te zeer acht op de daden van een enkele persoon. Echter, ik doe het werk wat ik moet doen, zij het informatie inwinnen, het land afstruinen of iets doen wat me interesseert. Op belangrijke momenten zal ik verdergaan met mijn werk onder de mensen zoals oorspronkelijk de bedoeling was, geen seconde te laat of te vroeg en met zowel gemak als doeltreffendheid. Echter, bij elke stap in mijn werk worden sommige mensen terzijde geschoven, want ik veracht hun vleierij en huichelachtige kruiperigheid. Zij die mij weerzinwekkend zijn, zullen zeker verlaten worden, hetzij opzettelijk of onopzettelijk. Samengevat wil ik allen die ik veracht ver van me houden. Nodeloos te vermelden: ik zal de kwaden niet sparen die in mijn huis achterblijven. Omdat de dag van de straf van de mens nabij is, heb ik geen haast om al die verachtelijke zielen uit te werpen, want ik heb mijn eigen plan.

uit 'Bereid voldoende goede daden voor voor je bestemming' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 585

Nu is de tijd waarin ik het einde voor elke persoon bepaal, niet de fase waarin ik de mens begon te bewerken. Ik teken op in mijn boek, één voor één, de woorden en daden van ieder persoon, evenals van hun weg in het volgen van mij, hun inherente kenmerken en hun uiteindelijke prestatie. Op deze manier zal niemand, ongeacht wat voor soort persoon ze ook zijn, ontkomen aan mijn hand en allen zullen bij hun eigen soort zijn, zoals ik het toewijs. Ik beslis over de bestemming van iedere persoon; niet op basis van leeftijd, senioriteit, hoeveelheid lijden en nog het minst op basis van de mate waarin zij meelijwekkend zijn, maar gebaseerd op of zij de waarheid bezitten. Er is geen andere keuze dan deze. Jullie moeten beseffen dat allen die niet de wil van God volgen, gestraft zullen worden. Dit is een onveranderlijk feit. Daarom zullen allen die gestraft worden, zo gestraft worden vanwege Gods rechtvaardigheid en als vergelding voor hun talloze slechte daden. Ik heb geen enkele wijziging in mijn plan aangebracht

sinds het begin ervan. Het is alleen wel zo dat – voor zover het de mens betreft – degenen tot wie ik mijn woorden richt in aantal af schijnen te nemen, evenals degenen die mijn ware goedkeuring hebben. Ik houd echter vol dat mijn plan nooit veranderd is. Integendeel, het zijn juist het geloof en de liefde van de mens die telkens veranderen, telkens afnemen, in die mate dat het voor ieder mens mogelijk is om eerst nog voor mij te kruipen dan koud te worden ten aanzien van mij of mij zelfs te verstoten. Mijn houding ten aanzien van jullie zal noch heet noch koud zijn, totdat ik walging en weerzin voel en tenslotte straf zal uitdelen. Op de dag van jullie straf zal ik jullie echter nog steeds zien, maar jullie zullen mij niet meer kunnen zien. Aangezien het leven in jullie midden in mijn ogen al omslachtig en saai is geworden, heb ik – overbodig te zeggen – een andere omgeving gekozen om in te leven om beter de pijn van jullie kwaadaardige woorden te vermijden en uit de buurt te blijven van jullie ondraaglijk kwalijke gedrag, zodat jullie mij niet langer voor de gek kunnen houden of mij op een ongeïnteresseerde manier kunnen behandelen. Voordat ik jullie verlaat, moet ik jullie wel blijven vermanen om af te zien van het doen van wat niet in overeenstemming is met de waarheid. Jullie moeten juist doen wat aangenaam is voor iedereen, wat alle mensen ten goede komt en wat je eigen bestemming ten goede komt. Anders zal degene die lijdt te midden van onheil niemand anders zijn dan jijzelf.

uit 'Bereid voldoende goede daden voor voor je bestemming' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 586

Mijn genade uit zich over degenen die mij liefhebben en zichzelf verloochenen. En de straf waarmee de goddelozen bezocht worden is juist het bewijs van mijn rechtvaardige gezindheid, en meer nog, getuige van mijn toorn. Als rampspoed aanbreekt, zal honger en pest uitgegoten worden over allen die zich tegen mij verzetten en zij zullen huilen. Zij die allerlei vormen van kwaad hebben bedreven, maar mij vele jaren hebben gevolgd, zullen niet ontsnappen aan het boeten voor hun zonden. Ook hun zal rampspoed overkomen, zoals maar zelden is gezien in miljoenen jaren, en zij zullen in een constante staat van paniek en angst leven. En mijn volgers die alleen aan mij trouw zijn gebleven, zullen juichen en mijn macht bejubelen. Zij zullen een onuitsprekelijke voldoening ervaren en leven in een vreugde die ik de mensheid nog nooit eerder heb toebedeeld. Want ik koester de goede daden van de mens en verafschuw hun kwade daden. Sinds ik de mensheid ben gaan leiden, hoopte ik van harte een groep mensen te winnen die eensgezind waren met mij. Ik ben degenen die niet eensgezind met mij waren niet vergeten. Ik heb hen met afkeer op mijn hart gedragen en wacht alleen maar op de gelegenheid dat ik mij op hen kan vergelden, hetgeen ik met genoeg zal aanschouwen. Uiteindelijk is vandaag mijn dag gekomen en ik hoef niet langer te wachten!

Mijn definitieve werk is niet alleen om de mens te straffen, maar ook om de bestemming

van de mens te regelen. Zelfs meer nog: het is bedoeld om van iedereen erkenning te ontvangen voor alles wat ik heb gedaan. Ik wil dat ieder mens inziet dat wat ik heb gedaan het juiste is en dat alles wat ik heb gedaan een uitdrukking is van mijn gezindheid; het was niet door toedoen van de mens, en zeker niet van de natuur, dat de mensheid is voortgebracht. Integendeel, ik ben het zelf die elk levend wezen van de schepping voed. Zonder mijn bestaan zal de mensheid alleen maar ten onder gaan en door onheil getroffen worden. Geen mens zal ooit nog de prachtige zon, de mooie maan of de groene wereld aanschouwen. De mensheid zal alleen de kille nacht kennen en de onverbiddelijke vallei van de schaduw des doods. Ik ben de enige redding voor de mensheid. Ik ben de enige hoop voor de mens en, meer nog, het bestaan van de gehele mensheid hangt van mij af. Zonder mij zal de mensheid onmiddellijk tot complete stilstand gebracht worden. Zonder mij zal de mensheid door rampen getroffen worden en vertrapt worden door allerlei geesten, ook al ziet niemand naar mij om. Ik heb een werk gedaan dat door niemand anders kan worden verricht. Mijn enige hoop is dat de mens mij met enkele goede daden kan terugbetalen. Hoewel degenen die mij kunnen terugbetalen slechts met weinig zijn, zal ik mijn reis in de mensenwereld toch beëindigen. Ik zal beginnen met de volgende stap van mijn werk dat zich ontvouwt, omdat al mijn haastige komen en gaan te midden van de mensen deze vele jaren vruchtbaar is geweest. Ik ben zeer tevreden. Het gaat mij niet om het aantal mensen maar eerder om hun goede daden. Hoe dan ook, ik hoop dat jullie voor jullie eigen bestemming een toereikend aantal goede daden voorbereiden. Dan zal ik tevreden zijn. Anders zal niemand van jullie de rampspoed ontkomen die over jullie komt. De rampspoed komt van mij en wordt natuurlijk door mij georkestreerd. Als ik jullie niet als goed kan beschouwen, dan zullen jullie het lijden aan rampspoed niet ontkomen. Te midden van de verdrukking werden jullie acties en daden niet geheel geschikt bevonden, want jullie geloof en liefde waren hol en jullie betoonden jezelf alleen maar als verlegen of hard. Zo beschouwd, zal ik alleen maar een oordeel vellen in termen van goed of slecht. Mijn zorg blijft uitgaan naar de manier waarop elk van jullie handelt en zich uitdrukt, op basis waarvan ik jullie einde zal bepalen. Dit moet ik echter duidelijk maken: ik zal niet meer genadig zijn voor hen die mij in het geheel niet trouw zijn in tijden van verdrukking, want mijn genade reikt maar zover. Bovendien kan ik geen sympathie opbrengen voor degenen die mij eens hebben verraden, nog minder wil ik geassocieerd worden met mensen die de belangen van hun vrienden verraden. Dit is mijn gezindheid, wie de persoon ook maar mag zijn. Dit moet ik jullie zeggen: wie mijn hart breekt, zal geen tweede keer clementie van mij ontvangen en degene die mij trouw is geweest, zal voor altijd in mijn hart blijven.

uit 'Bereid voldoende goede daden voor voor je bestemming' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

In de omvangrijke wereld hebben steeds weer ontelbaar veel veranderingen plaatsgevonden. Niemand is in staat om deze mensheid te leiden en begeleiden, behalve Hij die regeert over alle dingen in het universum. Er is geen machtige die voor de mensheid werkt of voorbereidingen maakt, laat staan iemand die in staat is om deze mensheid te leiden naar de bestemming van het licht en de bevrijding van aardse ongerechtigheden. God treurt om de toekomst en de val van de mensheid. Hij is verdrietig over de trage mars van de mensheid richting verval en het pad waarvan hij niet kan terugkeren. De mensheid heeft Gods hart gebroken en Hem verloochend om de duivel te zoeken. Heeft iemand ooit weleens nagedacht over de richting waarin een dergelijke mensheid zal gaan? Juist daarom voelt niemand de toorn van God. Niemand zoekt een weg om God te behagen of probeert dichter bij God te komen. Bovendien wil niemand het verdriet en de pijn van God begrijpen. Zelfs na het horen van Gods stem, gaat de mens door op zijn weg die van God weg leidt en ontloopt zo de genade en de zorg van God en mijdt Gods waarheid. De mens zou zichzelf liever aan Satan verkopen, Gods vijand. En wie heeft er ooit nagedacht – mocht de mens koppig blijven – over hoe God de mensheid zal behandelen die Hem zonder achterom te kijken heeft verworpen? Niemand weet dat God de mens herhaaldelijk herinnert en aanspoort omdat Hij een ongekende catastrofe in Zijn handen houdt, die Hij heeft voorbereid. Een catastrofe die ondraaglijk zal zijn voor het vlees en de ziel van de mens. Deze catastrofe is niet alleen een straf voor het vlees, maar ook voor de ziel. Je moet dit weten: wanneer Gods plan niet wordt uitgevoerd en wanneer Zijn herinneringen en aansporingen geen reactie krijgen, in wat voor soort woede zal Hij dan ontsteken? Dit zal nog nooit eerder zijn meegemaakt of gehoord door een schepping. Daarom zeg ik: deze catastrofe is ongekend en zal nooit worden herhaald. Dit is omdat binnen Gods plan maar één schepping en één verlossing past. Dit is de eerste keer en het zal ook de laatste keer zijn. Daarom kan niemand de goede bedoeling en de vurige verwachting van God voor de verlossing van de mensheid ooit bevatten.

uit 'God is de bron van het leven van de mens' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 588

De mens begrijpt een beetje van het werk van vandaag en het werk van de toekomst, maar hij begrijpt niet de bestemming die de mens zal binnengaan. Als schepsel, zou de mens de plicht van een schepsel moeten uitvoeren: de mens zou God moeten volgen in alles wat Hij doet en jullie zouden moeten verdergaan in wat ik jullie vertel. Je hebt geen manier om zaken voor jezelf te managen en je hebt er zelf geen vat op; alles moet overgelaten worden aan Gods genade en alles wordt vastgehouden in Zijn handen. Als het werk van God de mens van tevoren een einde zou bieden, een geweldige bestemming, en als God dit zou gebruiken om de mens te verleiden en ervoor zou zorgen dat de mens Hem zou volgen – als Hij een deal met de mens zou maken – dan

zou dit geen overwinning zijn, evenmin zou het zijn om het leven van de mens te bewerken. Als God het einde zou gebruiken om de mens te beheersen en zijn hart te winnen, dan zou Hij hierin niet de mens vervolmaken, evenmin zou Hij in staat zijn om de mens te winnen, maar Hij zou in plaats daarvan de bestemming gebruiken om over hem te heersen. De mens geeft nergens zo veel om als het toekomstige einde, de uiteindelijke bestemming, of er nou wel of niet iets goeds is om op te hopen. Als de mens een prachtige hoop zou worden gegeven tijdens het werk van overwinning en als hem, vóór de overwinning van de mens, een goede bestemming zou worden gegeven om na te jagen, dan zou de overwinning van de mens niet alleen zijn effect verliezen, maar het effect van het werk van overwinning zou ook beïnvloed worden. Dat wil zeggen dat het werk van overwinning zijn effect bereikt door het lot en de vooruitzichten van de mens weg te nemen en door de rebelse gezindheid van de mens te oordelen en tuchtigen. Het wordt niet bereikt door een deal met de mens te sluiten, dat wil zeggen door de mens zegeningen en genade te geven, maar door de loyaliteit van de mens openbaar te maken door zijn vrijheid weg te nemen en zijn vooruitzichten uit te roeien. Dit is de substantie van het werk van overwinning. Als de mens aan het eerste begin een prachtige hoop zou worden gegeven en het werk van tuchtiging en oordeel zou daarna worden gedaan, dan zou de mens deze tuchtiging en dit oordeel accepteren op basis van het vooruitzicht dat hij had. Dan zou uiteindelijk de onvoorwaardelijke gehoorzaamheid en aanbidding van de Schepper door al Zijn schepsels niet worden bereikt; er zou enkel blinde, onwetende gehoorzaamheid zijn, of de mens zou blinde eisen stellen aan God en het zou op die manier onmogelijk zijn om het hart van de mens volledig te overwinnen. Als gevolg daarvan zou dergelijk werk van overwinning niet in staat zijn om de mens te winnen, laat staan om te getuigen van God. Dergelijke schepsels zouden niet in staat zijn om hun plicht te vervullen en zouden enkel akkoordjes sluiten met God; dit zou geen overwinning zijn, maar genade en zegening. Het grootste probleem met de mens is dat hij nergens anders aan denkt dan zijn lot en vooruitzichten, dat hij ze aanbidt. De mens jaagt God na vanwege zijn eigen lot en vooruitzichten; hij aanbidt God niet vanwege zijn liefde voor Hem. Om die reden moeten bij het overwinnen van de mens in de mens de zelfzuchtigheid, hebzucht en de dingen die zijn aanbidding van God het meeste in de weg zitten allemaal worden aangepakt en daarbij geëlimineerd worden. Door dat te doen zullen de effecten van de overwinning van de mens worden bereikt. Dit betekent dat het in de allereerste stadia van de overwinning van de mens nodig is om de wilde ambities en de meest fatale zwakheden van de mens te zuiveren, en om hierdoor de liefde van de mens voor God te openbaren, en zijn kennis van het menselijk leven te veranderen, evenals zijn beeld van God en de betekenis van zijn bestaan. Op deze manier wordt de liefde van de mens voor God gezuiverd, dat wil zeggen dat het hart van de mens wordt overwonnen. Maar in Zijn houding tegenover alle schepsels, overwint God niet enkel om het overwinnen zelf; in plaats daarvan overwint Hij om de mens te kunnen winnen voor Zijn eigen

glorie en om de vroegere originele gelijkenis in de mens te herstellen. Als Hij enkel zou overwinnen om het overwinnen zelf, dan zou de significantie van het werk van overwinning verloren gaan. Dat wil zeggen dat als God, na de mens te hebben overwonnen, Zijn handen zou aftrekken van de mens en Hij geen acht zou slaan op zijn leven of dood, dat dit dan geen beheer van de mensheid zou zijn en evenmin zou de overwinning van de mens omwille van zijn redding zijn. Enkel het winnen van de mens, dat volgt op zijn overwinning en zijn uiteindelijke aankomst bij een geweldige bestemming, is het hart van al het werk van redding, en enkel dit kan het doel van redding voor de mens bereiken. In andere woorden, alleen de aankomst van de mens bij de geweldige bestemming en zijn intrede in de rust zouden het vooruitzicht moeten zijn dat alle schepsels bezitten, evenals het werk dat moet worden gedaan door de Schepper. Als de mens dit werk zou doen, dan zou het te beperkt zijn: het zou de mens tot een zeker punt kunnen brengen, maar het zou niet in staat zijn de mens bij de eeuwige bestemming te brengen. De mens is niet in staat om het lot van de mens te bepalen, laat staan dat hij in staat is om de vooruitzichten en toekomstige bestemming van de mens te garanderen. Het werk dat door God wordt gedaan is echter anders. Omdat Hij de mens schiep, leidt Hij hem; omdat Hij de mens redt, zal Hij hem volledig redden en zal Hij hem compleet winnen; omdat Hij de mens leidt, zal Hij hem naar de juiste bestemming brengen; en omdat Hij de mens schiep en beheert, moet Hij verantwoordelijkheid nemen voor het lot en de vooruitzichten van de mens. Dit is het werk dat door de Schepper wordt gedaan. Hoewel het werk van overwinning wordt bereikt door de mens te zuiveren van zijn vooruitzichten, moet de mens uiteindelijk op de juiste bestemming worden gebracht, die God voor hem heeft voorbereid. Het is immers omdat God de mens bewerkt, dat de mens een bestemming heeft en zijn lot zeker is. Hier is de juiste bestemming die wordt aangehaald niet de hoop en vooruitzichten van de mens die in het verleden zijn gezuiverd; de twee zijn verschillend. Hetgeen de mens hoopt en najaagt zijn de verlangens van zijn streven naar de buitengewone begeertes van het vlees, in plaats van de bestemming die aan de mens is toegeschreven. Wat God in de tussentijd voor de mens heeft voorbereid, zijn de zegeningen en beloften die aan de mens zijn toegeschreven, wanneer hij eenmaal puur gemaakt is, die God voor de mens heeft voorbereid, nadat Hij de wereld heeft geschapen en die niet worden bevlekt door de keuzes, opvattingen, verbeelding of het vlees van de mens. Deze bestemming is niet voorbereid voor een bepaald persoon, maar het is de plek van rust voor de gehele mensheid. Daarom is deze bestemming de meest geschikte bestemming voor de mensheid.

uit 'Het normale leven van de mens herstellen en hem meenemen naar een geweldige bestemming' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

De Schepper beoogt alle schepsels te orkestreren. Je moet niets verwerpen of ongehoorzaam zijn van wat Hij doet, evenmin zou je opstandig tegenover Hem moeten zijn. Wanneer het werk dat Hij doet uiteindelijk Zijn doelen bereikt, zal Hij daarin glorie verkrijgen. Waarom wordt er vandaag de dag niet gezegd dat je de nakomelingen van Moab bent, of het nageslacht van de grote rode draak? Waarom wordt er niet gesproken over uitverkoren mensen, maar enkel over de schepsels? Het schepsel – dit was de originele titel van de mens en het is zijn aangeboren identiteit. Namen verschillen enkel omdat de tijden en periodes van het werk verschillend zijn; in werkelijkheid is de mens een gewoon schepsel. Alle schepsels, of zij nu het meest corrupt of het meest heilig zijn, moeten de plicht uitvoeren van een schepsel. Wanneer Hij het werk van overwinning uitvoert, heerst God niet over jou door je vooruitzichten, lot of bestemming te gebruiken. Het is niet nodig om op deze manier te werken. Het doel van het werk van overwinning is om de mens de plicht van een schepsel te laten uitvoeren, om hem de Schepper te laten aanbidden en alleen als dit gebeurd is, kan hij de geweldige bestemming binnengaan. Het lot van de mens wordt door de handen van God beheerst. Je bent niet in staat om over jezelf te heersen: hoewel de mens altijd druk met zichzelf bezig is, blijft hij niet in staat om over zichzelf te heersen. Als jij je eigen vooruitzichten kon kennen, als jij je eigen lot zou kunnen beheersen, zou je dan nog een schepsel zijn? Kortom, ongeacht hoe God werkt, al Zijn werk is omwille van de mens. Neem bijvoorbeeld de hemel en de aarde en alle dingen die God schiep om de mens te dienen: de maan, de zon en de sterren die Hij voor de mens schiep, de dieren en planten, lente, zomer, herfst en winter en ga zo maar door – alles is omwille van het bestaan van de mens gemaakt. Daarom is het, ongeacht hoe Hij de mens tuchtigt en oordeelt, allemaal omwille van de redding van de mens. Ook al neemt Hij de vleselijke hoop van de mens weg, dan nog is het omwille van het zuiveren van de mens en de zuivering van de mens is omwille van zijn bestaan. De bestemming van de mens ligt in de handen van de Schepper, dus hoe zou de mens ooit over zichzelf kunnen heersen?

uit 'Het normale leven van de mens herstellen en hem meenemen naar een geweldige bestemming' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 590

Wanneer het werk van overwinning is voltooid, zal de mens in een prachtige wereld worden gebracht. Dit leven zal natuurlijk op aarde plaatsvinden, maar het zal totaal anders zijn dan het menselijke leven van vandaag de dag. Het is het leven dat de mensheid zal hebben nadat de gehele mensheid is overwonnen. Het zal een nieuw begin zijn voor de mens op aarde en het hebben van een dergelijk leven zal bewijzen dat de mensheid een nieuw en prachtig koninkrijk is binnengegaan. Het zal het begin zijn van het leven van de mens met God op aarde. Het

uitgangspunt van een dergelijk prachtig leven moet zijn dat, nadat de mens is gezuiverd en overwonnen, hij zich onderwerpt aan de Schepper. Daarom is het werk van overwinning de laatste fase in Gods werk, voordat de mens de geweldige bestemming binnengaat. Een dergelijk leven is het toekomstige leven van de mens op aarde, het is het meest prachtige leven op aarde, het soort leven waar de mens naar verlangt, het soort dat de mens nooit heeft bereikt in de geschiedenis van de wereld. Het is de uiteindelijke uitkomst van het 6000-jarig werk van beheer, het is waar de mensheid het meest naar verlangt en het is tevens Gods belofte aan de mens. Maar deze belofte kan niet direct geschieden: de mens zal de toekomstige bestemming binnengaan, enkel wanneer het werk van de laatste dagen is voltooid en hij volledig is overwonnen, dat wil zeggen wanneer Satan volkomen verslagen is. De mens zal zonder een zondige natuur zijn, nadat hij is gelouterd, omdat God Satan zal hebben verslagen, wat betekent dat er geen inbreuk zal zijn door vijandige machten en dat geen enkele vijandige macht het vlees van de mens kan aanvallen. Zo zal de mens vrij zijn en heilig – hij zal de eeuwigheid zijn binnengegaan. Alleen als de vijandige machten van de duisternis zijn gebonden zal de mens, waar hij ook gaat, vrij zijn, zonder opstandigheid of verzet. Satan hoeft alleen maar gebonden te worden gehouden om het goed te laten gaan met de mens; de huidige situatie bestaat, omdat Satan nog steeds overal op aarde problemen aanwakkert en dat het gehele werk van Gods management zijn einde nog moet bereiken. Wanneer Satan is verslagen, zal de mens compleet bevrijd zijn; wanneer de mens God wint en uit het domein van Satan wekomt, zal hij de Zon der rechtvaardigheid aanschouwen. Het leven dat de normale mens is toegeschreven zal herwonnen worden; alles dat de normale mens hoort te bezitten – zoals het vermogen om goed en kwaad te onderscheiden, het begrijpen hoe je jezelf kan voeden en kleden en het vermogen om normaal te leven – dit alles zal worden herwonnen. Als Eva niet was verleid door de slang, zou de mens zo'n normaal leven gehad hebben, nadat hij in het begin werd geschapen. Hij zou gegeten hebben, gekleed zijn en het leven van een normaal mens op aarde geleid hebben. Echter, nadat de mens bedorven raakte, werd dit leven een droombeeld en zelfs vandaag durft de mens zich zulke dingen niet in te beelden. In werkelijkheid is dit prachtige leven waar de mens naar verlangt een noodzaak: als de mens een dergelijke bestemming niet zou hebben, dan zou zijn bedorven leven op aarde nooit ophouden te bestaan. Als er niet zo'n prachtig leven zou zijn, dan zou er geen afloop zijn van Satans lot of de tijden waarin Satan de macht over de aarde heeft. De mens moet een koninkrijk binnengaan dat voor de machten van de duisternis onbereikbaar is en als hij dat doet, zal dit bewijzen dat Satan is verslagen. Op deze manier, wanneer er geen verstoring meer is door Satan, zal God Zelf over de mensheid heersen en Hij zal het gehele leven van de mens besturen en erover heersen; alleen dit zal gelden als de overwinning op Satan. Het leven van de mens vandaag is voornamelijk een leven vol met vuiligheid en nog altijd een leven van lijden en kweeling. Dit zou geen overwinning op Satan genoemd kunnen worden; de mens moet nog altijd ontsnappen uit de zee

van kwelling, hij moet nog altijd ontsnappen uit de moeilijkheden in zijn leven, of de invloed van Satan en hij heeft nog altijd maar minimale kennis van God. Alle moeilijkheden van de mens werden door Satan gecreëerd. Het was Satan die het lijden over het leven van de mens bracht en enkel nadat Satan gebonden wordt, zal de mens in staat zijn om volledig te ontsnappen uit de zee van kwelling. Doch, de binding van Satan wordt bereikt door de overwinning en het winnen van het hart van de mens, door de mens de buit te maken van het gevecht met Satan.

uit 'Het normale leven van de mens herstellen en hem meenemen naar een geweldige bestemming' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 591

Vandaag de dag zijn het najagen van het worden van een overwinnaar en volmaakt te worden gemaakt de dingen die worden nagestreefd door de mens, voordat hij het leven van een normale man op aarde heeft, en het zijn de doelen die de mens zoekt voorafgaand aan de binding van Satan. In wezen is het najagen van de mens van het worden van een overwinnaar en het volmaakt worden gemaakt, of om op grote manieren gebruikt te worden, bedoeld om te ontsnappen aan Satans invloed: het najagen van de mens is om een overwinnaar te worden, maar de uiteindelijke uitkomst zal zijn ontsnapping uit de invloed van Satan zijn. Alleen door te ontsnappen uit de invloed van Satan kan de mens een leven leiden van een normale mens op aarde, het leven van aanbidding van God. Vandaag de dag zijn het najagen van het worden van een overwinnaar en volmaakt te worden gemaakt de dingen die worden nagestreefd, voordat de mens het leven van een normale man op aarde heeft. Ze worden voornamelijk nagejaagd omwille van de reiniging en het in praktijk brengen van de waarheid en om de aanbidding van de Schepper te bereiken. Als de mens het leven van een normale persoon op aarde bezit, een leven zonder moeilijkheden of kwelling, dan zal de mens zich niet bezighouden met het najagen van het worden van een overwinnaar. 'Het worden van een overwinnaar' en 'volmaakt worden gemaakt' zijn doelen die God aan de mens geeft om na te jagen. Door het najagen van deze doelen leidt Hij de mens ertoe om de waarheid in praktijk te brengen en een leven van betekenis uit te leven. Het doel is om de mens compleet te maken en hem te winnen en het najagen van het worden van een overwinnaar en volmaakt te worden gemaakt zijn enkel een instrument. Als de mens in de toekomst de geweldige bestemming binnengaat, zal het worden van een overwinnaar en volmaakt worden gemaakt niet meer worden genoemd; er zullen alleen maar schepselen zijn die hun plicht vervullen. Vandaag de dag is de mens gemaakt om deze dingen na te jagen, simpelweg om het kader voor de mens te bepalen, zodat het najagen door de mens meer gericht en praktisch is. Anders zou de mens te midden van vage abstractheid leven en ernaar streven het eeuwige leven binnen te gaan. Zou in dit geval de mens niet nog meelijwekkender zijn? Om op

deze manier te streven, zonder doelen of principes – is dat geen zelfmisleiding? Uiteindelijk zou dit streven natuurlijk geen vrucht dragen; uiteindelijk zou de mens nog altijd onder het domein van Satan leven en zou hij niet in staat zijn zichzelf van Satan te onttrekken. Waarom zou hij zichzelf onderwerpen aan zo'n doelloos streven? Wanneer de mens de eeuwige bestemming binnengaat, zal de mens de Schepper aanbidden en, omdat de mens redding heeft verkregen en de eeuwigheid binnen is gegaan, zal de mens geen doelen meer najagen, laat staan dat hij zich zorgen zou hoeven maken dat hij wordt belaagd door Satan. Tegen die tijd zal de mens zijn plaats kennen en zal hij zijn plicht uitvoeren en, zelfs als zij niet worden getuchtigd of geoordeeld, zal iedere persoon zijn plicht uitvoeren. In die tijd zal de mens een schepsel zijn van zowel identiteit als status. Het onderscheid tussen hoog en laag zal er niet meer zijn; elk persoon zal simpelweg een andere functie uitvoeren. Doch zal de mens nog steeds leven in een geordende, geschikte bestemming van de mensheid, de mens zal zijn plicht uitvoeren omwille van de aanbidding van de Schepper en een mensheid als zodanig zal de mensheid van de eeuwigheid zijn. In die tijd zal de mens een leven dat geïllumineerd wordt door God hebben verkregen, een leven onder de zorg en bescherming van God, een leven samen met God. De mensheid zal een normaal leven op aarde leiden en de gehele mensheid zal in het juiste spoor binnengaan. Het 6000-jarig managementplan zal Satan volkomen verslagen hebben, wat betekent dat God het originele beeld van de mens, zoals het was geschapen, zal hebben hersteld en dat daarmee de originele intentie van God zal zijn vervuld. In het begin, voordat de mens door Satan werd verdorven, leidde de mensheid een normaal leven op aarde. Later, nadat hij werd verdorven door Satan, verloor de mens dit normale leven en zo begon het werk van Gods beheer evenals de strijd met Satan om het normale leven van de mens te herstellen. Alleen wanneer het 6000-jarige werk van Gods beheer ten einde komt, zal het leven van de gehele mensheid officieel beginnen op aarde. Alleen dan zal de mens een geweldig leven hebben en zal God het doel van het scheppen van de mens in het begin weer herstellen, evenals de originele gelijkenis van de mens. Daarom zal de mens, zodra hij het normale leven van de mensheid op aarde heeft, niet streven naar het worden van een overwinnaar of om volmaakt te worden gemaakt, want de mens zal heilig zijn. De “overwinnaars” en het “vervolmaakt worden” waar de mensen over spreken zijn de doelen die aan de mens zijn gegeven om na te jagen tijdens de strijd tussen God en Satan en de enige reden voor hun bestaan is dat de mens corrupt is gemaakt. Door jou een doel te geven en je ertoe aan te zetten om dit doel na te jagen, zal Satan worden verslagen. Jou te vragen om een overwinnaar te worden, volmaakt te worden gemaakt of te worden gebruikt, is van je verlangen dat je getuigt om Satan te schande te maken. Uiteindelijk zal de mens het leven leiden van een normale mens op aarde en zal de mens heilig zijn en wanneer dit gebeurt, zullen ze er dan nog steeds naar streven overwinnaars te zijn? Zijn het niet allemaal geschapen wezens? Wanneer we het hebben over het zijn van een overwinnaar en volmaakt te worden gemaakt, zijn

deze woorden gericht op Satan evenals op de vuiligheid van de mens. Staat deze ‘overwinnaar’ niet in verband met de overwinning over Satan en de vijandige machten? Wanneer je zegt dat je volmaakt bent gemaakt, wat in jou is dan volmaakt gemaakt? Is het niet zo dat jij jezelf hebt afgestoten van de verdorven satanische gezindheid, zodat je de hoogste liefde voor God kunt bereiken? Zulke dingen worden gezegd in relatie tot de vuile dingen binnen de mens en in relatie tot Satan; er wordt niet over gesproken in relatie tot God.

uit ‘Het normale leven van de mens herstellen en hem meenemen naar een geweldige bestemming’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Dagelijkse woorden van God Fragment 592

Wanneer de mens het ware leven van de mens op aarde bereikt en alle machten van Satan zijn gebonden, zal de mens gemakkelijk leven op aarde. Dingen zullen niet zo complex zijn als dat ze vandaag zijn: menselijke relaties, sociale relaties, complexe familierelaties ... ze zijn zo lastig, zo pijnlijk! Het leven van de mens hier is zo ellendig! Wanneer de mens eenmaal is overwonnen, zullen zijn hart en geest veranderen: hij zal een hart hebben dat God vereert en een hart dat God liefheeft. Wanneer ieder binnen het universum die God tracht lief te hebben is overwonnen, dat wil zeggen wanneer Satan eenmaal is verslagen en wanneer Satan – alle machten der duisternis – is gebonden, dan zal het leven van de mens op aarde onbezorgd zijn en zal hij in staat zijn om vrij op aarde te leven. Wanneer het leven van de mens zonder de vleselijke relaties is en zonder de complexiteiten van het vlees, dan zou het zoveel gemakkelijker zijn. De menselijke relaties van het vlees zijn te complex en het hebben van zulke dingen is bewijs dat hij zichzelf nog moet bevrijden van de invloeden van Satan. Als jij dezelfde relatie met elk van je broeders en zusters zou hebben, als jij dezelfde relatie met elk familielid van je zou hebben, dan zou je geen zorgen hebben en zou jij je over niemand zorgen hoeven maken. Niets zou beter kunnen zijn en op deze manier zou de mens worden verlost van de helft van zijn lijden. In het leiden van een normaal menselijk leven op aarde, zal een mens vergelijkbaar zijn met een engel; hoewel hij nog steeds in het vlees zal zijn, zal hij veel lijken op een engel. Dit is de uiteindelijke belofte, het is de laatste belofte die de mens wordt geschonken. Vandaag ondergaat de mens tuchtiging en oordeel; denk je dat de ervaring van de mens van zulke dingen betekenisloos is? Zou het werk van tuchtiging en oordeel zonder reden worden gedaan? Het werd in het verleden wel gezegd dat het tuchtigen en oordelen van de mens hetzelfde is als hem in een bodemloze put te plaatsen, wat hetzelfde is als het wegnemen van zijn lot en vooruitzichten. Dit is omwille van één ding: de reiniging van de mens. De mens is niet opzettelijk in een bodemloze put geplaatst, waarna God Zijn handen van hem aftrekt. In plaats daarvan is het om af te rekenen met de rebellie in de mens, zodat uiteindelijk de dingen in de man mogen worden gereinigd,

zodat hij God waarlijk mag kennen en als een heilig persoon kan zijn. Als dit is gedaan, dan zal het allemaal zijn volbracht. In werkelijkheid zal Satan, als met die dingen binnen de mens waarmee moet worden afgerekend ook is afgerekend en de mens een weerklinkend getuigenis zal hebben, ook worden verslagen en zelfs al zouden er een paar van die dingen zijn die van origine in de mens niet volledig zijn gereinigd, wanneer Satan eenmaal is verslagen, zal het niet langer problemen opleveren en in die tijd zal de mens volledig zijn gereinigd. De mens heeft zulk een leven nog nooit ervaren, maar wanneer Satan is verslagen, zal alles worden geregeld en zullen die onbelangrijke dingen in de mens allemaal worden opgelost; alle andere problemen zullen voorbij zijn zodra dat hoofdprobleem is opgelost. Tijdens deze vleeswording van God op aarde, wanneer Hij persoonlijk Zijn werk onder de mens doet, zal al het werk dat Hij doet, bedoeld zijn om Satan te verslaan en Hij zal Satan verslaan door de mens te overwinnen en jullie compleet te maken. Wanneer jullie een weerklinkend getuigenis zullen hebben, zal dit ook een teken zijn van Satans nederlaag. De mens moet eerst overwonnen en uiteindelijk volledig vervolmaakt worden om Satan te verslaan. In wezen is dit echter tegelijkertijd de redding van de gehele mensheid uit deze loze zee van kweeling, samen met de overwinning op Satan. Ongeacht of dit werk wordt uitgevoerd door de gehele wereld of in China, het is allemaal met als doel Satan te verslaan en redding te brengen aan de gehele mensheid, zodat de mens de plaats van rust binnen kan gaan. De vleesgeworden God, dit normale vlees, heeft juist als doel om Satan te verslaan. Het werk van de God van vlees wordt gebruikt om redding te brengen aan allen onder de hemel die God liefhebben, het is omwille van de overwinning van de gehele mensheid en vooral ook met als doel Satan te verslaan. De kern van al Gods managementwerk is onlosmakelijk verbonden met het verslaan van Satan om redding te brengen voor de gehele mensheid. Waarom wordt er in veel van dit werk steeds gesproken over dat jullie moeten getuigen? En naar wie is dit getuigenis gericht? Is het niet gericht tot Satan? Dit getuigenis is voor God en is bedoeld om te getuigen dat het werk van God zijn effect heeft gehad. Het getuigen is gerelateerd aan het werk van het verslaan van Satan; als er geen strijd met Satan was, zou de mens niet hoeven getuigen. Het is omdat Satan moet worden verslagen dat, tegelijkertijd met het redden van de mens, God vraagt dat de mens van Hem getuigt voor Satan, dat Hij gebruikt om de mens te redden en om met Satan te strijden. Als gevolg daarvan is de mens zowel het object van redding als een instrument in het verslaan van Satan en zo staat de mens in de kern van Gods gehele managementplan en is Satan enkel het object van vernietiging, de vijand. Misschien heb je het idee dat jij niets hebt gedaan, maar vanwege de veranderingen in jouw gezindheid, wordt er getuigd en dit getuigenis is gericht tot Satan en is niet op de mens gericht. De mens is niet geschikt om van zo'n getuigenis te genieten. Hoe zou hij het werk dat door God wordt gedaan kunnen begrijpen? Het object van Gods strijd is Satan; de mens is tegelijkertijd het object van redding. De mens heeft de verdorven satanische gezindheid en is niet in staat dit werk

te begrijpen. Dit is vanwege de verdorvenheid van Satan en is de mens niet eigen, maar geregisseerd door Satan. Vandaag is Gods hoofdwerk om Satan te verslaan, dat wil zeggen het volledig overwinnen van de mens, zodat de mens uiteindelijk kan getuigen aan God voor Satan. Op deze manier zullen alle dingen worden volbracht. In vele gevallen lijkt het voor je blote oog alsof er niets is gedaan, maar in werkelijkheid is het werk reeds volbracht. De mens wil dat al het werk van voltooiing zichtbaar is, maar juist zonder het aan jou zichtbaar te maken, heb ik mijn werk al voltooid, want Satan is onderworpen, wat betekent dat hij volkomen verslagen is, dat al Gods wijsheid, kracht en gezag Satan hebben overwonnen. Dit is precies het getuigenis dat moet worden gedragen en hoewel het geen duidelijke uitdrukking heeft in de mens, hoewel het niet zichtbaar is voor het blote oog, is Satan reeds verslagen. De totaliteit van dit werk is tegen Satan gericht en uitgevoerd vanwege de strijd met Satan. Daarom zijn er vele dingen die de mens niet ziet als zijnde succesvol, maar die in Gods ogen lang geleden al succesvol waren. Dit is één van de innerlijke waarheden van al Gods werk.

uit 'Het normale leven van de mens herstellen en hem meenemen naar een geweldige bestemming' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 593

Ieder die bereid is vervolmaakt te worden heeft de kans om vervolmaakt te worden, dus iedereen moet ontspannen: in de toekomst zal je allemaal de bestemming binnengaan. Als je echter niet bereid bent om volmaakt te worden gemaakt en je bent niet bereid de geweldige wereld binnen te gaan, dan is dat je eigen probleem. Ieder die bereid is vervolmaakt te worden en loyaal is aan God, ieder die gehoorzaamt en ieder die zijn functie getrouw uitvoert – al zulke mensen kunnen volmaakt worden gemaakt. Vandaag de dag zijn alle mensen die niet loyaal hun plicht uitvoeren, iedereen die niet loyaal is aan God, iedereen die zich niet aan God onderwerpt en specifiek diegenen die de verlichting en illuminatie van de Heilige Geest hebben ontvangen maar die niet in praktijk brengen – al zulke mensen kunnen niet volmaakt worden gemaakt. Iedereen die bereid is om loyaal te zijn aan God en Hem te gehoorzamen kan volmaakt worden gemaakt, zelfs al zijn ze een beetje dom; iedereen die bereid is te streven kan volmaakt worden gemaakt. Er is geen reden om je hier druk om te maken. Zolang je bereid bent in deze richting te streven, kan je volmaakt worden gemaakt. Ik wil niemand onder jullie verloren laten gaan of elimineren, maar als de mens niet streeft om het goede te doen, dan ruïneer je alleen jezelf; ik ben het niet die je elimineert, maar dat ben je zelf. Als jij zelf niet streeft om het goede te doen – als je lui bent, of niet jouw plicht uitvoert, of niet loyaal bent, of de waarheid niet najaagt en altijd doet wat je zelf wilt, als je je roekeloos gedraagt, vecht voor je eigen faam en fortuin, en gewetenloos bent in je omgang met het andere geslacht, dan zul je de last van je eigen zonden

dragen; je bent niemands medelijden waard. Mijn doel is dat jullie allemaal volmaakt worden gemaakt en tenminste worden overwonnen, zodat deze fase van werk succesvol kan worden voltooid. Gods wens is dat elke persoon volmaakt wordt gemaakt, om uiteindelijk door Hem gewonnen te worden, om volledig te worden gereinigd door Hem en iemand te worden die Hij liefheeft. Het maakt niet uit of ik jullie zeg dat je achterlijk bent of arm van kaliber – dit is allemaal waar. Als ik dat zeg bewijst het nog niet dat ik je verloren wil laten gaan, dat ik de hoop in jullie verloren heb, laat staan dat ik niet bereid ben jullie te redden. Vandaag ben ik gekomen om het werk van jullie redding te doen, dat wil zeggen dat het werk dat ik doe een voortzetting is van het werk van redding. Elke persoon heeft de kans om volmaakt te worden gemaakt: als jij bereid bent, als jij streeft, zal jij uiteindelijk in staat worden gesteld om dit resultaat te kunnen bereiken en niet één van jullie zal verlaten worden. Als je arm van kaliber bent, zal wat ik van je vraag in overeenstemming zijn met jouw arme kaliber; als je een hoog kaliber hebt, zal wat ik van je vraag in overeenstemming zijn met jouw hoge kaliber; als je onwetend en ongeletterd bent, zal wat ik van je vraag in overeenstemming zijn met jouw ongeletterdheid; als jij geletterd bent, zal wat ik van je vraag in overeenstemming zijn met het feit dat je geletterd bent; als jij oud bent, zal wat ik van je vraag in overeenstemming zijn met jouw leeftijd; als jij in staat bent om gastvrijheid te verlenen, zal wat ik van je vraag hiermee in overeenstemming zijn; als jij zegt dat je geen gastvrijheid kunt verlenen en enkel een bepaalde functie kan vervullen, of het nou het verspreiden van het evangelie is, of het verzorgen van de kerk, of het bijwonen van andere algemene zaken, zal mijn vervolmaking van jou in overeenstemming zijn met de functie die jij vervult. Loyaal zijn, gehoorzaam zijn tot het eind en de hoogste liefde voor God najagen – dit is wat je moet bereiken en er is geen betere praktijk dan deze drie dingen. Uiteindelijk moet de mens deze drie dingen bereiken en als hij die kan bereiken zal hij vervolmaakt worden. Maar bovenal moet je oprecht streven, je moet actief doorduwen en niet passief daarin zijn. Ik heb gezegd dat elk persoon de kans krijgt om volmaakt te worden gemaakt en dat elk persoon in staat is om volmaakt te worden gemaakt, en dat blijft van kracht, maar je doet niet je best om beter te worden in het najagen. Als je deze drie criteria niet bereikt, dan zal je uiteindelijk worden geëlimineerd. Ik wil dat iedereen z'n achterstand inhaalt, dat iedereen het werk en de verlichting van de Heilige Geest heeft en in staat is om tot het einde te gehoorzamen, want dit is de plicht die ieder van jullie zou moeten vervullen. Wanneer jullie allemaal jullie plicht hebben uitgevoerd, zullen jullie allemaal vervolmaakt zijn en jullie zullen ook een weerklinkend getuigenis hebben. Ieder die een getuigenis heeft, is iemand die over Satan heeft gezegevierd en Gods beloften heeft verkregen en zij zullen degenen zijn die zullen blijven om in de geweldige bestemming te leven.

uit 'Het normale leven van de mens herstellen en hem meenemen naar een geweldige bestemming' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 594

In het begin rustte God. Er waren toen geen mensen of iets anders op aarde en God had nog helemaal niks aan werk verricht. God begon pas aan Zijn managementwerk vanaf het moment dat de mensheid bestond en vanaf het moment dat de mensheid verdorven was. Vanaf dit moment rustte God niet langer, maar in plaats daarvan begon Hij Zich bezig te houden met de mensheid. Het was vanwege de verdorvenheid van de mensheid dat God uit Zijn rust werd gehaald en het was tevens vanwege de opstand van de aartsengel dat God uit Zijn rust werd gehaald. Als God Satan niet verslaat en de mensheid, die verdorven is, niet redt, zal God nooit meer in staat zijn om de rust in te gaan. Omdat de mens rust mist, mist God die ook. Wanneer God opnieuw de rust ingaat, zal de mens ook de rust ingaan. Het leven in rust is er één zonder oorlog, zonder vuil, zonder aanhoudende ongerechtigheid. Dit wil zeggen dat het Satans pesterijen (hier verwijst 'Satan' naar vijandige machten), Satans verdorvenheid, mist, evenals de schending van welke macht dan ook die tegen God is. Alles volgt zijn eigen soort en aanbidt de Heer van de schepping. Hemel en aarde zijn volkomen rustig. Dit is het vredige leven van de mensheid. Wanneer God de rust ingaat, zal er geen onrechtvaardigheid meer bestaan op aarde en zal er geen invasie van vijandige machten meer plaatsvinden. De mensheid zal ook een nieuw koninkrijk binnengaan; er zal niet langer sprake zijn van een mensheid die verdorven is door Satan, maar eerder van een mensheid die gered is, nadat ze verdorven is door Satan. De rustdag van de mensheid is ook Gods rustdag. God verloor Zijn rust als gevolg van het onvermogen van de mensheid om de rust in te gaan; het was niet zo dat Hij van oorsprong niet in staat was om te rusten. De rust ingaan betekent niet dat alle dingen ophouden te bewegen of dat alle dingen ophouden zich te ontwikkelen, noch betekent het dat God ophoudt te werken of dat de mens ophoudt te leven. Het teken van de rust ingaan is als volgt: Satan is vernietigd; die slechte mensen die zich bij Satan voegen in zijn kwaadwillendheid, zijn gestraft en uitgeroeid; alle machten die vijandig tegenover God staan, houden op te bestaan. Als God de rust ingaat, betekent dat dat Hij niet langer Zijn werk van redding van de mensheid zal verrichten. Als de mensheid de rust ingaat, betekent dat dat de gehele mensheid in Gods licht en onder Zijn zegeningen zal leven; er zal niets van Satans verdorvenheid zijn en er zullen geen onrechtvaardige dingen gebeuren. De mensheid zal normaal op aarde leven en zij zullen leven onder Gods zorg. Wanneer God en de mensheid samen de rust ingaan, betekent dit dat de mensheid is gered en dat Satan is vernietigd, dat Gods werk in de mens volledig is volbracht. God zal niet langer blijven werken in de mens en de mens zal niet langer leven onder het domein van Satan. Dientengevolge zal God niet langer druk zijn en zal de mens niet langer rondrennen; God en de mens zullen gelijktijdig de rust ingaan. God zal terugkeren naar Zijn oorspronkelijke positie en elke persoon zal terugkeren naar zijn of haar respectievelijke plaats. Dit zijn de

bestemmingen waar God en de mens respectievelijk zullen verblijven na het volbrengen van Gods volledige management. God heeft Gods bestemming en de mens heeft de bestemming van de mens. Terwijl Hij rust, zal God de hele mensheid tijdens hun leven op aarde blijven leiden. In het licht van God zal de mens de ene ware God in de hemel aanbidden. God zal niet langer onder de mensheid leven en de mens zal ook niet in staat zijn om met God in Gods bestemming te leven. God en de mens kunnen niet binnen hetzelfde rijk leven; veeleer hebben beide hun eigen respectievelijke wijzen van leven. God is Degene die de hele mensheid leidt, terwijl de hele mensheid de kristallisatie is van Gods managementwerk. Het is de mensheid die wordt geleid; wat de essentie betreft is de mensheid niet vergelijkbaar met God. Rusten betekent terugkeren naar de eigen oorspronkelijke plaats. Daarom betekent dit, dat wanneer God de rust ingaat, God terugkeert naar Zijn oorspronkelijke plaats. God zal niet langer op aarde leven of delen in de vreugde en het lijden van de mensheid zoals toen Hij onder de mensen was. Wanneer de mensheid de rust ingaat, betekent dit dat de mens een ware schepping is geworden; de mensheid zal God vanaf de aarde aanbidden en een normaal menselijk leven leiden. Mensen zullen niet langer ongehoorzaam zijn aan God of zich tegen God verzetten; zij zullen terugkeren naar het oorspronkelijke leven van Adam en Eva. Dit zijn de respectievelijke levens en bestemmingen van God en de mensheid nadat zij de rust zijn ingegaan. Satans nederlaag is een onvermijdelijke tendens in de oorlog tussen God en Satan. Op dezelfde manier worden de intrede van God in rust, na de voltooiing van Zijn managementwerk, de volledige redding van de mens en de intrede van rust eveneens onvermijdelijke tendenzen. De rustplaats van de mens is op aarde en Gods rustplaats is in de hemel. Terwijl de mens rust, zal hij God aanbidden en ook op aarde leven en terwijl God rust, zal Hij het overgebleven deel van de mensen leiden; Hij zal hen vanuit de hemel leiden, niet vanaf de aarde. God zal nog steeds de Geest zijn, terwijl de mens nog steeds vlees zal zijn. God en de mens hebben beide hun verschillende manieren van rust. Terwijl God rust, zal Hij komen en onder de mensen verschijnen; terwijl de mens rust, zal hij door God worden geleid om de hemel te bezoeken en ook om te genieten van het leven in de hemel. Nadat God en de mensheid de rust zijn ingegaan, zal Satan niet langer bestaan en net als Satan zullen die slechte mensen ook niet langer bestaan. Voordat God en de mensheid de rust ingaan, zullen die slechte mensen die eens God op aarde vervolgden en de vijanden die ongehoorzaam aan Hem op aarde waren, al vernietigd zijn; ze zullen vernietigd zijn door de grote rampen van de laatste dagen. Nadat die slechte mensen volledig zijn vernietigd, zal de aarde Satans pesterijen nooit meer kennen. De mensheid zal volledige redding verkrijgen en het zal pas dan zijn dat Gods werk volledig eindigt. Dit zijn de randvoorwaarden voor God en de mensheid om de rust in te gaan.

uit 'God en de mens zullen gezamenlijk de rust ingaan' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

De nadering van het einde van alle dingen duidt het einde van Gods werk aan en het einde van de ontwikkeling van de mensheid. Dit betekent dat de mensheid, verdorven door Satan, aan het einde van haar ontwikkeling is gekomen en dat de afstammelingen van Adam en Eva hun voortplanting zullen hebben voltooid. Het betekent ook dat het voor zo'n mensheid, verdorven door Satan, onmogelijk zal zijn om zich te blijven ontwikkelen. In den beginne waren Adam en Eva niet verdorven, maar de Adam en Eva die werden verdreven uit de hof van Eden waren door Satan verdorven. Wanneer God en de mens samen de rust ingaan, zullen Adam en Eva – die werden verdreven uit de hof van Eden – en hun nakomelingen eindelijk tot een afsluiting komen; de mensheid van de toekomst zal nog steeds bestaan uit de afstammelingen van Adam en Eva, maar zij zullen geen mensen zijn die onder Satans domein leven. Integendeel, het zullen mensen zijn die gered en gezuiverd zijn. Dit zal een mensheid zijn die geoordeeld en getuchtigd is, en een die heilig is. Deze mensen zullen niet te vergelijken zijn met het menselijk ras zoals het oorspronkelijk was; men kan bijna zeggen dat ze een heel ander soort persoon zijn dan de oorspronkelijke Adam en Eva. Deze mensen zullen gekozen zijn uit al degenen die verdorven zijn door Satan en het zullen de mensen zijn die uiteindelijk standvastig zijn geweest tijdens Gods oordeel en tuchting; zij zullen de laatst overgebleven groep mensen zijn onder de verdorven mensheid. Alleen deze groep mensen zal samen met God de definitieve rust in kunnen gaan. Degenen die in staat zijn stand te houden tijdens Gods werk van oordeel en tuchting gedurende de laatste dagen – dat wil zeggen, tijdens het afsluitende zuiveringswerk – zullen diegenen zijn die de definitieve rust met God in zullen gaan; daarom zullen degenen die de rust ingaan allemaal bevrijd zijn van de invloed van Satan en pas gewonnen worden door God nadat ze Zijn afsluitende zuiveringswerk hebben ondergaan. Deze mensen die uiteindelijk door God zijn gewonnen, zullen de definitieve rust ingaan. De essentie van Gods werk van tuchting en oordeel is om de mensheid te zuiveren en het is voor de dag van definitieve rust. Anders zal de hele mensheid niet in staat zijn haar eigen soort te volgen of de rust binnen te gaan. Dit werk is de enige weg van de mensheid om de rust in te gaan. Alleen Gods zuiveringswerk zal de mensheid van haar ongerechtigheid reinigen en alleen Zijn werk van tuchting en oordeel zal die ongehoorzame dingen onder de mensheid aan het licht brengen en daardoor degenen scheiden die gered kunnen worden van hen die dat niet kunnen, en zij die zullen overblijven van degenen die dat niet zullen. Wanneer dit werk klaar is, zullen de mensen die mogen blijven bestaan allen worden gezuiverd en een hogere staat van mensheid binnengaan waarin zij zullen genieten van een meer wonderbaarlijk tweede menselijk leven op aarde; met andere woorden, ze zullen de rustdag van de mensheid ingaan en samenleven met God. Nadat degenen die niet kunnen blijven tuchting en oordeel hebben ondergaan, zullen hun oorspronkelijke vormen volledig worden geopenbaard, waarna ze allemaal vernietigd zullen worden en, net als Satan, niet meer op de aarde mogen overleven. De mensheid van de toekomst zal niet langer dit soort

mensen bevatten; deze mensen zijn niet geschikt om het land van de definitieve rust binnen te gaan, noch zijn ze geschikt om de dag van rust in te gaan die God en de mens zullen delen, omdat ze het mikpunt van straf zijn, ze zijn goddeloos en ze zijn geen rechtvaardige mensen. Ze waren ooit verlost en ze waren ook geoordeeld en getuchtigd; ze hadden ooit ook diensten verleend aan God, maar wanneer de laatste dag komt, zullen ze nog steeds worden geëlimineerd en vernietigd vanwege hun eigen slechtheid en vanwege hun eigen ongehoorzaamheid en onherstelbaarheid. Zij zullen niet langer bestaan in de wereld van de toekomst en ze zullen niet langer bestaan onder het menselijk ras van de toekomst. Op het moment dat de heiligen onder de mensheid de rust ingaan, zullen alle kwaaddoeners en iedereen die niet gered is, worden vernietigd, ongeacht of zij de geesten van de doden zijn of degenen die nog leven in het vlees. Ongeacht tot welk tijdperk deze kwaadwillende geesten en kwaadwillende mensen of de geesten van rechtvaardige mensen en de mensen die rechtvaardige dingen doen behoren, alle kwaaddoeners zullen worden vernietigd en alle rechtvaardige mensen zullen overleven. Of een persoon of een geest verlossing ontvangt, wordt niet volledig bepaald op basis van het werk van het laatste tijdperk, maar wordt met name bepaald op basis van het feit of ze zich hebben verzet tegen of ongehoorzaam zijn geweest aan God. Als mensen in het vorige tijdperk kwaad deden en niet gered konden worden, zouden ze ongetwijfeld doelwitten voor straf zijn. Als mensen in dit tijdperk kwaad doen en niet gered kunnen worden, zijn ze ook met zekerheid doelwitten voor straf. Mensen worden gescheiden op basis van goed en kwaad, niet op basis van het tijdperk. Eenmaal gescheiden op basis van goed en kwaad, worden mensen niet onmiddellijk gestraft of beloond; het zal eerder zo zijn dat God Zijn werk pas zal uitvoeren, waarin Hij het kwaad bestraft en het goede beloont, nadat Hij de uitvoering van Zijn werk van overwinning in de laatste dagen heeft beëindigd. In feite heeft Hij goed en kwaad altijd al gebruikt om de mensheid te scheiden sinds Hij Zijn werk onder de mensheid verrichtte. Hij zal alleen de rechtvaardigen belonen en de goddelozen straffen na afronding van Zijn werk, in plaats van de slechten en de rechtvaardigen te scheiden als afronding van Zijn werk aan het einde en dan meteen Zijn werk van het straffen van het kwaad en het belonen van het goede in gang te zetten. Zijn uiteindelijke werk om kwaad te straffen en goed te belonen, strekt geheel en al tot doel de hele mensheid volledig te zuiveren, zodat Hij een volstrekt heilige mensheid in eeuwige rust kan brengen. Deze fase van Zijn werk is Zijn meest cruciale werk. Het is de laatste fase van Zijn volledige managementwerk. Als God de goddelozen niet zou vernietigen, maar hen toch zou behouden, dan zou de hele mensheid nog steeds niet in staat zijn om de rust in te gaan en God zou niet in staat zijn om de hele mensheid naar een beter koninkrijk te brengen. Dit soort werk zou dan niet helemaal af zijn. Als Hij klaar is met Zijn werk, zal de hele mensheid volkomen heilig zijn. Alleen op deze manier kan God vredig in rust leven.

Dagelijkse woorden van God Fragment 596

Mensen zijn tegenwoordig niet in staat afstand te doen van de vleeselijke dingen; ze kunnen het vleeselijke genot niet opgeven, noch de wereld, geld of hun verdorven gezindheid. De meeste mensen pakken hun bezigheden op een plichtmatige manier aan. Eigenlijk hebben deze mensen God helemaal niet in hun hart; sterker nog, zij vrezen God niet. Ze hebben God niet in hun hart en daarom kunnen ze niet alles zien wat God doet en zijn ze zelfs nog minder in staat om de woorden die Hij spreekt met Zijn mond te geloven. Deze mensen zijn te vleeselijk; ze zijn te zeer verdorven en missen wat voor waarheid dan ook. Bovendien geloven ze niet dat God vlees kan worden. Iedereen die niet gelooft dat God vlees geworden is – dat wil zeggen, iemand die het werk en het woord van de zichtbare God niet gelooft en niet in de zichtbare God gelooft maar in plaats daarvan de onzichtbare God in de hemel aanbidt – heeft God niet in zijn of haar hart. Dit zijn mensen die ongehoorzaam zijn en weerstand bieden aan God. Deze mensen missen menselijkheid en rede, om nog maar te zwijgen over waarheid. Deze mensen geloven niet in de zichtbare en tastbare God, toch is de onzichtbare en ontastbare God de meest geloofwaardige en ook degene die hun harten het meest verblijdt. Wat zij zoeken is niet de waarheid van de realiteit, noch is het de ware essentie van het leven, laat staan de bedoelingen van God; in plaats daarvan jagen ze opwinding na. De dingen die het meest geschikt zijn om hun eigen verlangens te verwezenlijken zijn ongetwijfeld hun geloof en bezigheden. Ze geloven alleen in God om hun eigen verlangens te bevredigen, niet om de waarheid te zoeken. Zijn deze mensen geen kwaaddoeners? Ze zijn extreem van zichzelf overtuigd en ze geloven niet dat God in de hemel hen, deze 'goede mensen', zal vernietigen. In plaats daarvan geloven ze dat God hen zal toestaan om te blijven en hen bovendien rijkelijk zal belonen, want ze hebben veel dingen voor God gedaan en hebben veel 'loyaliteit' aan Hem laten zien. Als ze de zichtbare God zouden volgen, zouden ze onmiddellijk met God in gevecht raken of in woede uitbarsten zodra hun verlangens niet vervuld zouden worden. Dit zijn verachtelijke mensen die hun eigen verlangens willen bevredigen; het zijn geen integere mensen die de waarheid nastreven. Zulke mensen zijn de zogenaamd goddeloze mensen die Christus volgen. Deze mensen die de waarheid niet zoeken, kunnen de waarheid niet geloven. Ze zijn nog minder in staat om de toekomstige uitkomst van de mensheid te zien, want zij geloven niks van het werk of het woord van de zichtbare God en ze kunnen niet geloven in de toekomstige bestemming van de mensheid. Daarom, zelfs als ze de zichtbare God volgen, begaan ze nog steeds kwaad en zoeken ze niet naar de waarheid, noch brengen ze de waarheid in praktijk, hetgeen ik vereis. De mensen die niet geloven dat ze vernietigd zullen worden, zijn daarentegen juist de individuen die vernietigd zullen worden. Ze geloven allemaal dat ze zo slim zijn en dat zij zelf degenen zijn die de waarheid beoefenen. Ze

beschouwen hun slechte gedrag als de waarheid en daarom koesteren ze het. Deze slechte mensen zijn erg vol van zichzelf; ze beschouwen de waarheid als doctrine en hun slechte daden als waarheid, en uiteindelijk kunnen ze alleen oogsten wat ze hebben gezaaid. Hoe meer mensen zelfverzekerd en arrogant zijn, hoe minder ze in staat zijn de waarheid te verkrijgen; hoe meer mensen in de hemelse God geloven, hoe meer weerstand ze aan God bieden. Dit zijn de mensen die gestraft zullen worden.

uit 'God en de mens zullen gezamenlijk de rust ingaan' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 597

Voordat de mensheid rust binnengaat, zal elke persoon gestraft of beloond worden, afhankelijk van of ze de waarheid zoeken, of ze God kennen, of ze de zichtbare God kunnen gehoorzamen. Degenen die de zichtbare God dienen hebben verleend en Hem toch nog niet kennen of gehoorzamen, missen de waarheid. Deze mensen zijn boosdoeners en boosdoeners zullen ongetwijfeld gestraft worden; zij zullen bovendien gestraft worden overeenkomstig hun slechte gedrag. God is er voor de mens zodat die in Hem gelooft, en Hij is ook de gehoorzaamheid van de mens waardig. Degenen die alleen in de vage en onzichtbare God geloven, zijn degenen die niet in God geloven; bovendien zijn ze niet in staat om God te gehoorzamen. Als deze mensen nog steeds niet in de zichtbare God kunnen geloven tegen de tijd dat Zijn werk van overwinning klaar is en ook blijven volharden in ongehoorzaamheid en weerstand tegen de God die zichtbaar is in het vlees, zullen deze onbestemde types ongetwijfeld vernietigd worden. Dit geldt ook voor jullie – iedereen die met zijn tong de vleesgeworden God erkent, maar de waarheid van gehoorzaamheid aan de vleesgeworden God niet naleeft, zal uiteindelijk worden geëlimineerd en vernietigd. Ook zal iedereen die met zijn tong de zichtbare God belijdt en de waarheid, uitgedrukt door de zichtbare God, eet en drinkt, maar toch zoekt naar de vage en onzichtbare God, des te meer vernietigd worden in de toekomst. Geen van deze mensen kan overblijven tot de tijd van rust nadat Gods werk is beëindigd; niemand van dat soort mensen kan overblijven tot de tijd van rust. Het duivelse volk, dat zijn zij die de waarheid niet beoefenen; hun essentie is er een van weerstand bieden aan en ongehoorzaam zijn jegens God en ze hebben geen enkele intentie om God te gehoorzamen. Zulke mensen zullen allemaal worden vernietigd. Of je de waarheid hebt of weerstand biedt aan God, wordt bepaald door je wezen, niet door je uiterlijk of door wat je af en toe zegt of doet. Het wezen van elke persoon bepaalt of ze zullen worden vernietigd; dit wordt bepaald aan de hand van het wezen dat zichtbaar wordt door hun gedrag en hun streven naar de waarheid. Onder mensen die op dezelfde manier werken en dezelfde hoeveelheid werk doen, zijn degenen wiens menselijke wezen goed is en die de waarheid bezitten, de mensen die kunnen blijven, maar zij wiens menselijke wezen slecht is en

die de zichtbare God ongehoorzaam zijn, zijn zij die zullen worden vernietigd. Alles van Gods werk of woorden gericht op de bestemming van de mensheid behandelt de mensheid op gepaste wijze overeenkomstig het wezen van elk persoon; er zullen geen toevalligheden zijn en er zal zeker geen enkele fout worden gemaakt. Alleen als iemand werk verricht, wordt de menselijke emotie of bedoeling ermee vermengd. Het werk dat God doet is volstrekt gepast; Hij zal absoluut geen ongegronde aanklachten maken tegen welk schepsel dan ook. Er zijn nu veel mensen die de toekomstige menselijke bestemming niet kunnen zien en die ook de woorden die ik spreek niet geloven; al degenen die niet geloven, samen met degenen die de waarheid niet beoefenen, zijn demonen!

uit 'God en de mens zullen gezamenlijk de rust ingaan' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 598

Degenen die zoeken en degenen die niet zoeken zijn nu twee verschillende soorten mensen en het zijn twee soorten mensen met twee verschillende bestemmingen. Degenen die kennis van de waarheid nastreven en de waarheid beoefenen, zijn de mensen die God zal redden. Degenen die de ware weg niet kennen, zijn demonen en vijanden; zij zijn de afstammelingen van de aartsengel en zullen worden vernietigd. Zelfs de vrome gelovigen van een vage God – zijn zij ook geen demonen? Mensen die een goed geweten hebben, maar de ware weg niet aannemen zijn demonen; hun wezen is er een van weerstand tegen God. Degenen die de ware weg niet aannemen, zijn degenen die zich tegen God verzetten en zelfs als deze mensen veel ontberingen doorstaan, zullen ze nog steeds worden vernietigd. Degenen die niet bereid zijn de wereld achter zich te laten, die geen afscheid kunnen nemen van hun ouders, die het niet kunnen opbrengen zich te ontdoen van hun eigen geneugten van het vlees, zijn allemaal ongehoorzaam aan God en zullen allemaal worden vernietigd. Iedereen die niet in de vleesgeworden God gelooft, is duivels; erger nog, ze zullen worden vernietigd. Zij die geloven, maar de waarheid niet beoefenen, zij die niet geloven dat God vlees is geworden en zij die helemaal niet in het bestaan van God geloven, zullen worden vernietigd. Zij die in staat zijn om over te blijven, zijn zij die de wrangheid van loutering hebben ondergaan en standvastig zijn gebleven; dit zijn mensen die echt beproevingen hebben ondergaan. Eenieder die God niet erkent, is een vijand; dat wil zeggen dat iedereen, binnen of buiten deze stroming, die niet erkent dat God vleesgeworden is, een antichrist is! Wie is Satan, wie zijn demonen en wie zijn Gods vijanden, zo niet tegenstanders die niet in God geloven? Zijn zij niet degenen die ongehoorzaam zijn aan God? Zijn zij niet degenen die met hun tong beweren te geloven, maar toch de waarheid missen? Zijn zij niet degenen die alleen het verkrijgen van zegeningen nastreven, maar geen getuigenis kunnen geven van God? Je hebt tegenwoordig nog steeds omgang met die demonen en schrijft hun geweten en liefde toe, maar

schrijf je in zo'n geval dan geen goede bedoelingen toe aan Satan? Trek je dan niet op met demonen? Als mensen vandaag de dag nog steeds geen onderscheid kunnen maken tussen goed en kwaad en blindelings liefdevol en vol mededogen blijven zonder enige bedoeling de wil van God te zoeken of zonder dat ze op de een of andere manier Gods bedoelingen als hun eigen bedoelingen kunnen koesteren, dan zal hun einde des te ellendiger zijn. Iedereen die niet in de God in het vlees gelooft, is een vijand van God. Als je geweten en liefde aan een vijand kan toeschrijven, mis je dan niet een gevoel van rechtvaardigheid? Als je verenigbaar bent met diegenen van wie ik een afkeer heb en met wie ik het niet eens ben en als je nog steeds liefde of persoonlijke gevoelens aan hen toeschrijft, ben jij dan niet ongehoorzaam? Ben je je dan niet opzettelijk aan het verzetten tegen God? Beschikt zo iemand over de waarheid? Als mensen geweten aan vijanden toeschrijven, liefde aan demonen en mededogen aan Satan, zijn ze dan niet opzettelijk Gods werk aan het verstoren? Degenen die enkel in Jezus geloven en niet geloven in de vleesgeworden God gedurende de laatste dagen en degenen die met hun tong belijden dat God vlees is geworden maar kwaad doen, zijn allemaal antichristen, al helemaal die mensen die niet in God geloven. Deze mensen zullen allemaal worden vernietigd. De norm waarmee de mens over de mens oordeelt, is gebaseerd op zijn gedrag; iemand wiens gedrag goed is, is een rechtvaardig persoon en iemand wiens gedrag verfoeilijk is, is slecht. De norm waarmee God over de mens oordeelt, is erop gebaseerd of iemands wezen Hem gehoorzaamt; iemand die God gehoorzaamt, is een rechtvaardig persoon en iemand die God niet gehoorzaamt, is een vijand en een slecht persoon, ongeacht of het gedrag van deze persoon goed of slecht is en ongeacht of de woorden van die persoon juist of onjuist zijn. Sommige mensen willen goede daden gebruiken om een goede bestemming voor de toekomst te verkrijgen en sommige mensen willen mooie woorden gebruiken om een goede bestemming te verwerven. Mensen geloven ten onrechte dat God de uitkomst van de mens bepaalt op basis van zijn gedrag of woorden en daarom zullen veel mensen proberen dit te gebruiken om een kortstondige gunst te verkrijgen door misleiding. De mensen die in de toekomst zullen overleven tot aan de rust toe, zullen allemaal de dag van de verdrukking hebben doorstaan en zullen tevens getuigenis voor God hebben afgelegd; zij zullen allemaal mensen zijn die hun plicht hebben vervuld en van plan zijn om God te gehoorzamen. Degenen die slechts gebruik willen maken van de gelegenheid om te dienen, om te voorkomen dat ze de waarheid in praktijk moeten brengen, zullen niet in staat zijn om over te blijven. God heeft passende normen voor het regelen van de bestemming van alle mensen; Hij neemt deze beslissingen niet slechts op basis van iemands woorden en gedrag, noch neemt Hij ze op basis van hun gedrag gedurende een enkele bepaalde periode. Hij zal absoluut niet toegeeflijk zijn voor al iemands slechte gedragingen op basis van iemands vroegere dienst aan God, noch zal Hij iemand van de dood sparen vanwege een eenmalige besteding aan God. Niemand kan vergelding voor zijn kwaadaardigheid ontwijken en niemand kan zijn slechte gedrag verdoezelen en

daardoor de kwelling van vernietiging ontlopen. Als mensen werkelijk hun eigen plicht nakomen, betekent dit dat ze eeuwig trouw zijn aan God en geen beloningen zoeken, ongeacht of ze zegeningen ontvangen of tegenslagen lijden. Als mensen trouw zijn aan God als ze zegeningen zien, maar hun trouw verliezen als ze geen zegeningen zien en uiteindelijk toch niet in staat zijn om van God te getuigen en nog steeds niet in staat zijn om hun plicht te doen zoals ze zouden moeten, zullen deze mensen die God ooit trouw dienst hebben verleend, nog steeds worden vernietigd. Kortom, onrechtvaardige mensen kunnen niet overleven tot in eeuwigheid, noch kunnen ze de rust ingaan; alleen rechtvaardige mensen zijn de meesters van de rust. Nadat de mensheid op het juiste spoor is gekomen, zullen mensen een normaal menselijk leven leiden. Ze zullen allemaal hun eigen plicht doen en absoluut trouw zijn aan God. Ze zullen hun ongehoorzaamheid en hun verdorven gezindheid volledig afleggen en ze zullen leven voor God en vanwege God. Ze zullen niet ongehoorzaam of opstandig zijn. Ze zullen in staat zijn om God volledig te gehoorzamen. Dit is het leven van God en de mensheid en het leven van het koninkrijk en het is het leven van rust.

uit 'God en de mens zullen gezamenlijk de rust ingaan' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 599

Degenen die hun volslagen ongelovige kinderen en verwanten meenemen naar de kerk, zijn te zelfzuchtig en lopen te koop met hun vriendelijkheid. Deze mensen richten zich alleen maar op liefhebbend zijn, zonder rekening te houden met de vraag of ze al dan niet geloven of zonder rekening te houden met de vraag of het Gods wil is. Sommigen brengen hun echtgenotes of hun ouders voor God en ongeacht of de Heilige Geest het ermee eens is of Zijn werk doet, kiezen ze klakkeloos 'getalenteerde mensen' uit voor God. Welk voordeel kan er mogelijk behaald worden door deze vriendelijkheid te betonen aan deze mensen die niet geloven? Zelfs als deze ongelovigen, die zonder de aanwezigheid van de Heilige Geest zijn, worstelen om God te volgen, kunnen ze nog steeds niet worden gered, ook al denkt men van wel. Degenen die redding ontvangen, zijn namelijk niet zo gemakkelijk te winnen. Degenen die het werk en de beproevingen van de Heilige Geest niet hebben ondergaan en die niet door de vleesgeworden God zijn vervolmaakt, kunnen niet volledig compleet gemaakt worden. Daarom missen deze mensen de aanwezigheid van de Heilige Geest vanaf het moment dat ze God in naam beginnen te volgen. Als gevolg van hun omstandigheden en huidige toestand kunnen ze eenvoudigweg niet compleet gemaakt worden. Dus de Heilige Geest besluit om niet veel energie aan hen te besteden, noch voorziet Hij enige verlichting of leidt ze op generlei wijze; Hij staat hen slechts toe om te volgen en openbaart uiteindelijk hun bestemming – dit is genoeg. Het enthousiasme en de bedoelingen van de mens komen van Satan en kunnen op geen enkele manier het werk van de

Heilige Geest voltooien. Wat voor persoon je ook bent, je moet het werk van de Heilige Geest ontvangen – kan een mens een mens compleet maken? Waarom houdt een man van zijn vrouw? En waarom houdt een vrouw van haar man? Waarom zijn kinderen plichtsgetrouw jegens hun ouders? En waarom zijn ouders verzot op hun kinderen? Welke bedoelingen koesteren mensen echt? Is het niet om hun eigen plannen en egoïstische verlangens te bevredigen? Is het echt ten behoeve van Gods managementplan? Is het ten behoeve van Gods werk? Is het om de plicht van een schepsel te vervullen? Degenen die eerst in God geloofden en de aanwezigheid van de Heilige Geest niet konden verkrijgen, kunnen nooit het werk van de Heilige Geest verkrijgen; het staat vast dat deze mensen zullen worden vernietigd. Het maakt niet uit hoeveel liefde iemand voor hen koestert, dit kan het werk van de Heilige Geest niet vervangen. Het enthousiasme en de liefde van de mens vertegenwoordigen de bedoelingen van de mens, maar geven niet Gods bedoelingen weer en kunnen Gods werk niet vervangen. Zelfs als iemand de grootst mogelijke hoeveelheid liefde of mededogen uit naar de mensen die in naam in God geloven en doen alsof ze Hem volgen, maar niet weten wat het is om in God te geloven, zullen zij nog steeds niet Gods medelijden of het werk van de Heilige Geest ontvangen. Zelfs als mensen die God oprecht volgen van gebrekkig kaliber zijn en veel waarheden niet kunnen begrijpen, kunnen ze nog steeds af en toe het werk van de Heilige Geest ontvangen; maar zij die van redelijk goed kaliber zijn maar toch niet oprecht geloven, kunnen gewoonweg de aanwezigheid van de Heilige Geest niet ontvangen. Er is simpelweg geen mogelijkheid tot redding van deze mensen. Zelfs als ze Gods woord lezen of bij gelegenheid horen, of Gods lof zingen, zullen ze uiteindelijk niet kunnen standhouden tot aan de tijd van rust. Of men oprecht zoekt, wordt niet bepaald door hoe anderen hen beoordelen of hoe de mensen om hen heen naar ze kijken, maar door de vraag of de Heilige Geest in hen aan het werk is en of de Heilige Geest in hen aanwezig is. Veel meer wordt het bepaald door het feit of hun gezindheid verandert en of ze kennis van God hebben na het ondergaan van het werk van de Heilige Geest gedurende een bepaalde periode; als de Heilige Geest in een persoon aan het werk is, zal de gezindheid van deze persoon geleidelijk aan veranderen en zijn of haar zienswijze ten aanzien van het geloven in God zal geleidelijk aan zuiverder worden. Het maakt niet uit hoe lang men God volgt, zolang ze zijn veranderd, betekent dit dat de Heilige Geest in hen aan het werk is. Als ze niet veranderd zijn, betekent dit dat de Heilige Geest niet in hen aan het werk is. Zelfs als deze mensen wat aan dienstverlening doen, worden ze gedreven door hun verlangen naar geluk. Incidentele dienstverlening kan geen verandering in hun gezindheid bewerkstelligen. Uiteindelijk zullen ze nog steeds vernietigd worden, want er is in het koninkrijk geen behoefte aan hen die diensten verlenen, noch is er behoefte aan iemand wiens gezindheid niet is veranderd om de mensen die vervolmaakt en trouw aan God zijn van dienst te zijn. De woorden uit het verleden: “Wanneer iemand in de Heer gelooft, lacht het geluk de hele familie toe,” zijn passend voor het Tijdperk van Genade, maar

staan los van de bestemming van de mens. Ze waren alleen passend voor een fase gedurende het Tijdperk van Genade. De beoogde betekenis van deze woorden is gericht op de vrede en materiële zegeningen die mensen genieten; ze betekenen niet dat de hele familie van iemand die in de Heer gelooft, gered zal worden, noch betekenen ze dat als iemand het geluk vindt, tevens de hele familie naar rust wordt gebracht. Of iemand zegeningen ontvangt of tegenspoed ondergaat, wordt bepaald door iemands eigen wezen en wordt niet bepaald door het algemene wezen dat men met anderen gemeen heeft. Het koninkrijk kent een dergelijke zegswijze of wetmatigheid eenvoudigweg niet. Als iemand uiteindelijk in staat is om te overleven, komt dat omdat iemand Gods voorwaarden heeft verwezenlijkt en als iemand uiteindelijk niet in staat is om in de tijd van rust te blijven, is dat omdat deze persoon ongehoorzaam is aan God en niet voldoet aan Gods voorwaarden. Iedereen heeft een passende bestemming. Deze bestemmingen worden bepaald op basis van het wezen van iedere persoon en staan volkomen los van anderen. Het slechte gedrag van een kind kan niet worden toegeschreven aan zijn of haar ouders, noch kan de rechtvaardigheid van een kind worden gedeeld met zijn of haar ouders. Het slechte gedrag van een ouder kan niet worden overgedragen aan zijn of haar kinderen, noch kan de rechtvaardigheid van een ouder worden gedeeld met zijn of haar kinderen. Iedereen draagt zijn of haar eigen zonden en iedereen geniet van zijn of haar eigen geluk. Niemand kan de plaats van een ander innemen. Dit is rechtvaardigheid. Vanuit menselijk perspectief, als ouders geluk vinden, kunnen hun kinderen dat ook en als kinderen kwaad doen, moeten hun ouders boeten voor hun zonden. Dit is het perspectief van de mens en de menselijke manier van dingen doen. Het is niet Gods perspectief. De bestemming van de mens wordt bepaald op basis van het wezen dat voortkomt uit hun gedrag en zij wordt altijd op de juiste manier bepaald. Niemand kan de zonden van iemand anders dragen; sterker nog, niemand kan straf ontvangen in de plaats van iemand anders. Dit is onweerlegbaar. De liefdevolle zorg van een ouder voor zijn of haar kinderen betekent niet dat ze rechtvaardige daden in de plaats van hun kinderen kunnen verrichten en de plichtsgetrouwe affectie van een kind voor zijn of haar ouders betekent ook niet dat ze rechtvaardige daden in de plaats van hun ouders kunnen verrichten. Dit is de ware betekenis achter de woorden: “Dan zullen er twee op het land aan het werk zijn, van wie de een zal worden meegenomen en de ander achtergelaten. Van twee vrouwen die samen aan de molen draaien, zal de ene worden meegenomen en de andere achtergelaten.” Niemand kan zijn kinderen die kwaad verrichten meenemen in rust op basis van een diepe liefde voor zijn kinderen, noch kan hij zijn vrouw (of echtgenoot) meenemen in rust op basis van zijn eigen rechtvaardige gedrag. Dit is een bestuurlijke regel; er kunnen voor niemand uitzonderingen worden gemaakt. Uiteindelijk zijn rechtvaardige mensen rechtvaardige mensen en zijn boosdoeners boosdoeners. Uiteindelijk zullen rechtvaardige mensen kunnen overleven en zullen de boosdoeners worden vernietigd. De heiligen zijn heilig; ze zijn niet vuil. Zij die vuil zijn, zijn vuil en bevatten geen enkel heilig

bestanddeel. Alle slechte mensen zullen worden vernietigd en alle rechtvaardige mensen zullen overleven, zelfs als de kinderen van een boosdoener rechtvaardige daden verrichten en zelfs als de ouders van een rechtvaardig persoon slechte daden plegen. Er is geen verband tussen een gelovige echtgenoot en een ongelovige echtgenote en er is geen verband tussen gelovige kinderen en ongelovige ouders. Het zijn twee onverenigbare soorten. Voorafgaand aan het ingaan van de rust, heeft men bloedverwanten, maar als men eenmaal de rust is ingegaan, heeft men niet langer noemenswaardige bloedverwanten. Zij die hun plicht vervullen en zij die hun plicht niet vervullen zijn vijanden; zij die God liefhebben en zij die God haten, staan tegenover elkaar. Degenen die de rust ingaan en degenen die vernietigd zijn, zijn twee onverenigbare soorten schepsels. Schepsels die hun plicht vervullen zullen in staat zijn om te overleven en schepsels die hun plicht niet vervullen, zullen worden vernietigd; bovendien zal dit tot in de eeuwigheid duren. Heb je je echtgenoot lief om zodoende je plicht als schepsel te vervullen? Heb je je echtgenote lief om zodoende je plicht als schepsel te vervullen? Ben je plichtsgetrouw naar je ongelovige ouders om zodoende je plicht als schepsel te vervullen? Is de kijk van de mens op geloven in God goed of niet? Waarom geloof je in God? Wat wil je bereiken? Hoe heb je God lief? Degenen die hun plicht als schepsel niet kunnen vervullen en zich daarvoor niet volledig inzetten, zullen worden vernietigd. Mensen hebben vandaag de dag natuurlijke relaties met elkaar en ook bloedbanden, maar later zal dit allemaal worden verbroken. Gelovigen en ongelovigen zijn niet verenigbaar, ze staan eerder tegenover elkaar. Degenen in rust geloven dat er een God is en ze zijn gehoorzaam aan God. Degenen die ongehoorzaam zijn jegens God zullen allemaal vernietigd zijn. Gezinnen zullen niet langer bestaan op aarde; hoe kunnen er ouders of kinderen of relaties tussen echtgenoten en echtgenotes zijn? De sterke onverenigbaarheid tussen geloof en ongeloof zal deze fysieke relaties hebben verbroken!

uit 'God en de mens zullen gezamenlijk de rust ingaan' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 600

Er waren oorspronkelijk geen families onder de mensheid, alleen man en vrouw, twee soorten mensen. Er waren geen landen, om maar te zwijgen van gezinnen, maar door de verdorvenheid van de mens, verenigden allerlei soorten mensen zich in afzonderlijke groeperingen, die zich later ontwikkelden tot landen en naties. Deze landen en naties waren samengesteld uit kleine afzonderlijke gezinnen en zo werden verschillende soorten mensen onderverdeeld in verschillende rassen al naar gelang de verschillen in taal en grenzen. Feitelijk heeft de mensheid slechts één voorouder, los van hoeveel rassen er in de wereld zijn. In het begin waren er maar twee soorten mensen en deze twee soorten waren man en vrouw. Echter met het vorderen van Gods werk, het verstrijken van de geschiedenis en geografische veranderingen,

groeiden deze twee soorten mensen op allerlei niveaus uit tot nog meer soorten mensen. Als het er op aan komt, ongeacht uit hoeveel rassen de mensheid bestaat, is de gehele mensheid nog steeds Gods schepping. Het maakt niet uit tot welk ras de mensen behoren, ze zijn allemaal Zijn schepselen; ze zijn allemaal afstammelingen van Adam en Eva. Ook al zijn ze niet gemaakt door de handen van God, ze zijn de afstammelingen van Adam en Eva, die God persoonlijk heeft geschapen. Het maakt niet uit tot welke soort mensen behoren, ze zijn allemaal Zijn schepselen; omdat ze toebehoren aan de mensheid, die door God geschapen is, is hun bestemming precies passend voor de mensheid en zijn ze verdeeld volgens de richtlijnen die de mensheid ordenen. Dat wil zeggen, boosdoeners en rechtvaardige mensen zijn tenslotte schepselen. Schepselen die kwaad plegen, zullen uiteindelijk worden vernietigd en schepselen die goede daden verrichten, zullen daardoor overleven. Dit is de meest passende ordening voor deze twee soorten schepselen. Boosdoeners kunnen niet op grond van hun ongehoorzaamheid ontkennen dat zij een schepping zijn van God maar dat zij door Satan zijn geroofd en dus niet in staat zijn om gered te worden. Schepselen met rechtvaardig gedrag kunnen niet vertrouwen op het feit dat ze zullen overleven om te ontkennen dat ze door God zijn geschapen en toch redding hebben ontvangen nadat ze door Satan zijn verdorven. Boosdoeners zijn schepselen die ongehoorzaam zijn aan God; het zijn schepselen die niet kunnen worden gered en al volledig zijn geroofd door Satan. Mensen die kwaad doen zijn ook mensen; het zijn mensen die extreem verdorven zijn en mensen die niet gered kunnen worden. Omdat het evenzeer schepselen zijn, zijn mensen met rechtvaardig gedrag ook verdorven, maar het zijn mensen die bereid zijn zich los te maken van hun verdorven gezindheid en in staat zijn God te gehoorzamen. Mensen met rechtvaardig gedrag zijn niet vol van rechtvaardigheid; nee, zij hebben redding ontvangen en ze hebben zich bevrijd van hun verdorven gezindheid om God te gehoorzamen. Ze zullen uiteindelijk standvastig zijn, maar dit wil niet zeggen dat ze niet verdorven zijn door Satan. Nadat Gods werk ten einde is, zullen er onder al Zijn schepselen degenen zijn die zullen worden vernietigd en zij die zullen overleven. Dit is een onvermijdelijke tendens in Zijn managementwerk. Niemand kan dit ontkennen. Boosdoeners kunnen niet overleven; degenen die Hem gehoorzamen en Hem tot het einde volgen, zullen zeker overleven. Aangezien dit het werk van het management van de mensheid is, zullen er mensen zijn die overblijven en mensen zijn die vernietigd worden. Dit zijn verschillende uitkomsten voor verschillende soorten mensen en dit zijn de meest passende regelingen voor Zijn schepselen. Gods uiteindelijke ordening voor de mensheid is een scheiding: door gezinnen op te breken, naties op te breken en nationale grenzen op te breken. Zij is er één zonder families en nationale grenzen, want de mens is per slot van rekening afkomstig uit één voorouder en is Gods schepping. Kort gezegd, kwaadwillende schepselen zullen worden vernietigd en schepselen die God gehoorzamen zullen overleven. Daardoor zullen er in de rust van de toekomst geen families, geen landen en al helemaal geen naties zijn; deze soort

menselijkheid is de heiligste soort mensheid. Adam en Eva waren oorspronkelijk geschapen zodat de mens voor alles op aarde kon zorgen; de mens was oorspronkelijk de meester van alle dingen. Jehova's bedoeling om de mens te scheppen, was om de mens op de aarde te laten bestaan en ook voor alle dingen erop te zorgen, want de mens was oorspronkelijk niet verdorven en was ook niet in staat om kwaad te doen. Echter, nadat de mens verdorven was, was hij niet langer de beheerder van alle dingen. En het doel van Gods redding is om deze functie van de mens te herstellen, om het oorspronkelijke verstand van de mens en zijn oorspronkelijke gehoorzaamheid te herstellen; de mensheid in rust zal precies de beeltenis zijn van het resultaat dat Zijn werk van redding hoopt te bereiken. Hoewel het niet langer een leven zal zijn zoals dat in de hof van Eden, zal zijn essentie hetzelfde zijn; de mensheid zal niet langer enkel het vroegere, onverdorven zelf zijn, maar eerder een mensheid die verdorven was en vervolgens redding ontving. Deze mensen die redding ontvangen hebben, zullen uiteindelijk (dat wil zeggen, nadat Zijn werk is geëindigd) de rust ingaan. Op dezelfde manier zullen de lotsbestemmingen van degenen die gestraft zijn, ook op het eind volledig geopenbaard worden en ze zullen pas vernietigd worden nadat Zijn werk is geëindigd. Dit betekent dat nadat Zijn werk is voltooid, de boosdoeners en degenen die gered zijn, allemaal geopenbaard zullen worden, want het werk van het bekendmaken van alle soorten mensen (ongeacht of zij boosdoeners of de geredden zijn) zal tegelijkertijd op alle mensen worden uitgevoerd. Boosdoeners zullen worden geëlimineerd en degenen die kunnen blijven zullen gelijktijdig worden geopenbaard. De uitkomsten van alle soorten mensen zullen dus gelijktijdig worden geopenbaard. Hij zal niet eerst een groep van mensen die gered zijn, toestaan om de rust in te gaan en dan de boosdoeners opzij zetten om ze beetje bij beetje te oordelen of te straffen; dit is niet de werkelijkheid. Wanneer de boosdoeners zijn vernietigd en degenen die kunnen overleven de rust ingaan, zal Zijn werk in het hele universum zijn voltooid. Er zal geen volgorde van prioriteit zijn onder hen die zegeningen ontvangen en zij die tegenspoed lijden; zij die zegeningen ontvangen, zullen eeuwig leven en zij die tegenspoed lijden zullen voor eeuwig vergaan. Deze twee stappen van het werk zullen gelijktijdig worden voltooid. Juist omdat er ongehoorzame mensen zijn, zal de rechtvaardigheid van de gehoorzame mensen geopenbaard worden en juist omdat er mensen zijn die zegeningen hebben ontvangen, zal de rampspoed die deze boosdoeners lijden vanwege hun slechte gedrag geopenbaard worden. Als God de boosdoeners niet aan het licht bracht, zouden de mensen die God oprecht gehoorzamen de zon nooit zien; als God degenen die Hem gehoorzamen niet naar een passende bestemming bracht, zouden degenen die ongehoorzaam zijn aan God niet in staat zijn om hun verdiende loon te ontvangen. Dit is de procedure van Zijn werk. Als Hij dit werk van straffen van het kwade en belonen van het goede niet zou uitvoeren, zouden Zijn schepselen nooit in staat zijn om hun respectievelijke bestemmingen binnen te gaan. Als de mensheid eenmaal de rust is ingegaan, zullen de boosdoeners worden vernietigd, de hele mensheid zal de

juiste weg inslaan en elk type mens zal samen met zijn eigen soort zijn, in overeenstemming met de rollen die ze moeten vervullen. Alleen dit zal de rustdag van de mensheid en de onvermijdelijke tendens voor de ontwikkeling van de mens zijn en alleen wanneer de mensheid de rust ingaat, zal Gods grootse en ultieme prestatie haar voltooiing bereiken; dit zal de slotscène van Zijn werk zijn. Dit werk zal een eind maken aan elk ontaard fysiek leven van de mensheid en het zal het leven van de verdorven mensheid beëindigen. Vanaf hier zal de mensheid een nieuw koninkrijk binnengaan. Hoewel de mens een fysiek bestaan leidt, zijn er significante verschillen tussen het wezen van zijn leven en het wezen van het leven van de verdorven mensheid. De betekenis van zijn bestaan en de betekenis van het bestaan van de verdorven mensheid zijn ook verschillend. Hoewel dit niet het leven is van een nieuw type mens, kan worden gezegd dat het het leven is van een mensheid die redding heeft ontvangen, met herwonnen menselijkheid en verstand. Het gaat hier om mensen die eens ongehoorzaam waren aan God en die ooit door God werden overwonnen en vervolgens door Hem werden gered, en mensen die God eerst vernederden en later van Hem getuigden. Hun bestaan, na het ondergaan en doorstaan van Zijn beproevingen, is het meest betekenisvolle bestaan dat er is; zij zijn mensen die van God getuigden tegenover Satan; het zijn mensen die geschikt zijn om te leven. Degenen die vernietigd zullen worden, zijn mensen die niet kunnen getuigen van God en niet geschikt zijn om te leven. Hun vernietiging zal het gevolg zijn van hun slechte gedrag en vernietiging is hun beste bestemming. Wanneer de mens in de toekomst het goede koninkrijk binnengaat, zullen er geen relaties meer bestaan tussen man en vrouw, tussen vader en dochter of tussen moeder en zoon, zoals men verwacht die aan te treffen. Vanaf dat moment zal de mens zijn eigen soort volgen en zal het gezin al uit elkaar gehaald zijn. Volledig gefaald, zal Satan de mensheid nooit meer storen en de mens zal niet langer een verdorven satanische gezindheid hebben. De ongehoorzame mensen zullen al vernietigd zijn en alleen de gehoorzame mensen zullen overleven. En daarom zullen maar heel weinig gezinnen in z'n geheel overleven; hoe zouden natuurlijke relaties nog steeds kunnen bestaan? Het fysieke leven van de mens uit het verleden zal volledig afgesloten zijn; hoe zullen natuurlijke relaties tussen mensen kunnen bestaan? Zonder verdorven satanische gezindheid zal het leven van mensen niet langer het oude leven van het verleden zijn, maar veeleer een nieuw leven. Ouders zullen kinderen verliezen en kinderen zullen ouders verliezen. Echtgenoten zullen echtgenotes verliezen en echtgenotes zullen echtgenoten verliezen. Mensen hebben nu fysieke relaties met elkaar. Als ze allemaal de rust zijn ingegaan, zullen er geen fysieke relaties meer zijn. Alleen een dergelijke mensheid zal rechtvaardigheid en heiligheid hebben, alleen een dergelijke mensheid zal een mensheid zijn die God aanbidt.

uit 'God en de mens zullen gezamenlijk de rust ingaan' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

God schiep de mensheid, plaatste haar op aarde en Hij heeft haar geleid tot de dag van vandaag. Daarna redde Hij de mensheid en diende als zondoffer voor de mensheid. Aan het eind moet Hij alsnog de mensheid overwinnen, de mensheid volledig redden en haar in haar oorspronkelijke gelijkenis herstellen. Dit is het werk waarmee Hij van het begin tot het einde bezig is geweest – de mens terugbrengen naar zijn oorspronkelijke beeltenis en naar zijn oorspronkelijke gelijkenis. Hij zal Zijn koninkrijk vestigen en de oorspronkelijke gelijkenis van de mens herstellen, hetgeen betekent dat Hij Zijn gezag op aarde zal herstellen en dat Hij Zijn gezag onder de hele schepping zal herstellen. De mens verloor zijn Godvrezende hart nadat hij verdorven was door Satan en hij verloor de functie die Gods schepselen zouden moeten hebben, en werd dus een ongehoorzame vijand van God. De mens leefde onder Satans domein en volgde Satans bevelen; dus God kreeg geen kans om werk te verrichten onder Zijn schepselen en al zeker niet om vrees van Zijn schepselen te verkrijgen. De mens is door God geschapen en zou God moeten aanbidden, maar de mens keerde juist God de rug toe en aanbad Satan. Satan werd de afgod in het hart van de mens. Zo verloor God Zijn positie in het hart van de mens, wat wil zeggen dat Hij de betekenis van Zijn schepping van de mens heeft verloren. Om dus de betekenis van Zijn schepping van de mens te herstellen, moet Hij de oorspronkelijke gelijkenis van de mens herstellen en de mens van zijn verdorven gezindheid verlossen. Om de mens van Satan terug te winnen, moet Hij de mens van de zonde redden. Alleen op deze manier kan Hij de oorspronkelijke gelijkenis van de mens geleidelijk aan herstellen, de oorspronkelijke functie van de mens herstellen en uiteindelijk Zijn koninkrijk herstellen. De uiteindelijke vernietiging van de kinderen van ongehoorzaamheid zal ook worden uitgevoerd om de mens in staat te stellen God beter te aanbidden en beter op aarde te leven. Aangezien God de mens schiep, zal Hij ervoor zorgen dat de mens Hem aanbidt; aangezien Hij de oorspronkelijke functie van de mens wil herstellen, zal Hij haar volledig herstellen, zonder enige vervalsing. Zijn gezag herstellen, betekent dat Hij ervoor zorgt dat de mens Hem aanbidt en Hem gehoorzaamt; het betekent dat Hij de mens doet leven vanwege Hem en dat Hij Zijn vijanden doet vergaan vanwege Zijn gezag; het betekent dat Hij elk laatste deel van Zichzelf zal laten voortduren onder mensheid, zonder enig verzet van de mens. Het koninkrijk dat Hij wenst te vestigen is Zijn eigen koninkrijk. De mensheid die Hij wenst is er een die Hem aanbidt, een die Hem volledig gehoorzaamt en Zijn glorie omvat. Als Hij de verdorven mensheid niet redt, zal de betekenis van Zijn schepping van de mensheid op niets uitlopen; Hij zal geen gezag meer onder de mensen hebben en Zijn koninkrijk zal niet langer op aarde kunnen bestaan. Als Hij de vijanden die Hem ongehoorzaam zijn niet vernietigt, zal Hij niet in staat zijn om Zijn volledige glorie te verkrijgen, noch zal Hij Zijn koninkrijk op aarde kunnen vestigen. Dit zijn de tekenen van de voltooiing van Zijn werk en de tekenen van Zijn grote prestatie: degenen onder de mensheid die ongehoorzaam aan Hem zijn volledig vernietigen en degenen die compleet gemaakt zijn de rust in te laten gaan. Wanneer de

mensheid in haar oorspronkelijke gelijkenis is hersteld, wanneer de mensheid haar respectievelijke plichten kan vervullen, haar eigen plaats kan behouden en aan alle regelingen van God gehoorzaam kan zijn, zal God een groep mensen op aarde hebben verkregen die Hem aanbidt en Hij zal ook een koninkrijk op aarde hebben opgericht dat Hem aanbidt. Hij zal eeuwige overwinning op aarde hebben en zij die tegen Hem zijn zullen voor eeuwig te gronde gaan. Dit zal Zijn oorspronkelijk bedoeling om de mens te scheppen herstellen; het zal Zijn oorspronkelijke bedoeling om alle dingen te scheppen herstellen, het zal ook Zijn gezag over de aarde herstellen, Zijn gezag over alle dingen en Zijn gezag over Zijn vijanden. Dit zijn de tekenen van Zijn totale overwinning. Voortaan zal de mensheid de rust ingaan en een leven ingaan dat de juiste weg volgt. God zal ook de eeuwige rust met de mens ingaan en een eeuwig leven binnengaan, gedeeld door God en de mens. De vuiligheid en ongehoorzaamheid op aarde zullen verdwijnen, evenals het gehuil op aarde. Allen op aarde die tegen God zijn, zullen niet meer bestaan. Alleen God en de mensen die Hij heeft gered zullen overblijven; alleen Zijn schepping zal overblijven.

uit 'God en de mens zullen gezamenlijk de rust ingaan' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 602

De mens zal helemaal compleet worden gemaakt in het Tijdperk van het Koninkrijk. De mens wordt na het overwinningswerk onderworpen aan loutering en verdrukking. Mensen die tijdens deze verdrukking kunnen overwinnen en getuigen, zullen uiteindelijk compleet worden gemaakt; zij zijn de overwinnaars. De mens moet deze loutering tijdens deze verdrukking aanvaarden en deze loutering is de laatste instantie van Gods werk. Het is de laatste keer dat de mens gelouterd zal worden vóór de voleinding van al het werk van Gods management, en allen die God volgen, moeten deze laatste test aanvaarden, moeten deze laatste loutering aanvaarden. Mensen die onder verdrukking gebukt gaan, zijn zonder het werk van de Heilige Geest en de leiding van God, maar mensen die werkelijk overwonnen zijn en God werkelijk zoeken, zullen uiteindelijk standhouden; zij bezitten menselijkheid en hebben God waarlijk lief. Wat God ook doet, deze overwinnaars zullen de visies niet kwijtraken en zullen de waarheid in praktijk blijven brengen en hun getuigenis behouden. Zij zullen uiteindelijk tevoorschijn komen uit de grote verdrukking. Ook al kunnen mensen die vissen in woelige wateren vandaag nog klaplopen, niemand kan aan de laatste verdrukking ontkomen en niemand kan de laatste test ontlopen. Voor mensen die overwinnen, is een dergelijke verdrukking de geweldige loutering; maar voor mensen die vissen in woelige wateren, is dit het werk van complete eliminatie. Hoezeer ze ook beproefd worden, de trouw van de mensen die God in hun hart hebben, blijft onveranderd; maar mensen die God niet in hun hart hebben, veranderen hun kijk op God en zeggen God zelfs

vaarwel zodra het werk van God hun geen voordelen voor het vlees oplevert. Zulke mensen zullen aan het einde niet standhouden, ze zoeken alleen Gods zegeningen en hebben geen verlangen om zich voor God uit te putten en zich aan Hem toe te wijden. Dergelijke barbaarse mensen zullen allemaal verbannen worden wanneer Gods werk ten einde loopt en verdienen geen enkel medeleven. Mensen zonder menselijkheid zijn niet in staat om God werkelijk lief te hebben. Wanneer de omgeving veilig en zeker is, of wanneer ze winst kunnen behalen, zijn ze volkomen gehoorzaam jegens God, maar als hun wensen in het gedrang komen of uiteindelijk afgewezen worden, komen ze meteen in opstand. Ze kunnen zelfs in slechts één nacht van een glimlachende, 'zachtaardige' persoon veranderen in een lelijke en woeste moordenaar die hun weldoener van gisteren plotseling als hun doodsvijand behandelt, zonder enige reden. Als deze demonen niet worden uitgeworpen, demonen die, zonder met hun ogen te knippen, zouden moorden, zullen ze dan niet een verborgen gevaar worden? Het werk om de mens te redden, wordt niet volbracht nadat het overwinningswerk is voltooid. Hoewel het overwinningswerk is afgelopen, is het werk om de mens te zuiveren dat niet; dat werk is pas helemaal klaar zodra de mens helemaal gereinigd is, zodra de mensen die zich waarlijk aan God onderwerpen compleet zijn gemaakt en zodra die huichelaars die God niet in hun hart hebben, gezuiverd zijn. De mensen die God niet behagen in de laatste fase van Zijn werk zullen volkomen geëlimineerd worden en zij die geëlimineerd worden, zijn van de duivel. Aangezien ze God niet kunnen behagen, zijn ze opstandig jegens God en ook al volgen deze mensen God vandaag, bewijst dit niet dat ze tot de mensen behoren die uiteindelijk over zullen blijven. In de woorden 'zij die God tot het einde toe volgen, zullen het heil ontvangen', is de betekenis van 'volgen' standhouden te midden van verdrukking. Velen geloven vandaag dat God volgen gemakkelijk is, maar wanneer Gods werk ten einde loopt, zul je de ware betekenis van 'volgen' leren kennen. Je bent nu misschien nog wel in staat om God te volgen nadat je overwonnen bent, maar dat bewijst niet dat je tot de mensen behoort die vervolmaakt zullen worden. Mensen die de beproevingen niet kunnen verdragen, die te midden van beproeving niet kunnen overwinnen, zullen uiteindelijk niet stand kunnen houden en God dus niet tot het einde toe kunnen volgen. De mensen die God waarlijk volgen, zijn in staat om de test van hun werk te doorstaan, terwijl mensen die God niet waarlijk volgen, niet in staat zijn welke van Gods beproevingen dan ook te doorstaan. Vroeg of laat zullen ze verbannen worden, terwijl de overwinnaars in het koninkrijk zullen blijven. Of de mens God waarlijk zoekt of niet, wordt bepaald door de test van zijn werk, dat wil zeggen door Gods beproevingen, en heeft niets van doen met het besluit van de mens zelf. God wijst niemand in een opwelling af; alles wat Hij doet, kan de mens volledig overtuigen. Hij doet niets dat voor de mens onzichtbaar is, noch enig werk dat de mens niet kan overtuigen. Of het geloof van de mens oprecht is of niet, wordt bewezen door de feiten en kan niet door de mens beslist worden. Dat 'tarwe geen onkruid kan worden en onkruid geen tarwe kan worden', staat vast. Allen die

God werkelijk liefhebben, zullen uiteindelijk in het koninkrijk blijven en God zal niemand verkeerd behandelen die Hem waarlijk liefheeft. De overwinnaars in het koninkrijk zullen op basis van hun verschillende functies en getuigenissen dienen als priester of als volgeling en allen die te midden van verdrukking zegevieren, zullen samen het lichaam van priesters worden in het koninkrijk. Het lichaam van priesters zal worden gevormd wanneer het werk van het evangelie in het hele universum voleindigd is. Wanneer die tijd komt, zal wat de mens behoort te doen de vervulling van zijn plicht in het koninkrijk van God zijn en samenleven met God in het koninkrijk. In het lichaam van priesters zullen er hogepriesters en priesters zijn en de overigen zullen de zonen en het volk van God zijn. Dit wordt allemaal bepaald door hun getuigenis van God tijdens hun verdrukking; het gaat niet om titels die willekeurig worden verleend. Zodra de status van de mens is vastgesteld, zal het werk van God ophouden, want ieder wordt naar zijn soort ingedeeld en keert terug naar zijn oorspronkelijke positie. Dit markeert de voleinding van Gods werk, dit is het eindresultaat van het werk van God en de praktijk van de mens, de kristallisatie van de visies van Gods werk en de medewerking van de mens. De mens zal uiteindelijk rust vinden in het koninkrijk van God en ook God zal terugkeren naar Zijn woonplaats om te rusten. Dit is het eindresultaat van 6000 jaar samenwerking tussen God en de mens.

uit 'Gods werk en de praktijk van de mens' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 603

Degenen onder de broeders en zusters die altijd lucht geven aan hun negativiteit zijn hielenlikkers van Satan en hinderen de kerk. Ooit moeten zulke mensen worden verdreven en geëlimineerd. Als mensen in hun geloof in God geen hart van verering voor God hebben, geen hart van gehoorzaamheid jegens God hebben, dan zullen ze niet alleen helemaal geen werk voor Hem kunnen doen, maar zullen ze daarentegen degenen worden die Zijn werk hinderen en die zich tegen Hem verzetten. In God geloven zonder Hem te gehoorzamen of te vereren, en in plaats daarvan weerstand tegen Hem bieden, is voor een gelovige de grootste schande. Als gelovigen in hun spreken en gedrag net zo nonchalant en ongeremd zijn als ongelovigen, dan zijn ze zelfs nog slechter dan ongelovigen; ze zijn archetypische demonen. Zij die binnen de kerk hun giftige, kwaadaardige praat spuien, die geruchten verspreiden, onenigheid zaaien en kliekjes vormen onder de broeders en zusters – zij hadden uit de kerk moeten worden gezet. Maar omdat het nu een ander tijdperk van Gods werk is, zijn deze mensen ingeperkt, want hen staat gegarandeerde eliminering te wachten. Iedereen die door Satan is verdorven, heeft een verdorven gezindheid. Sommigen hebben niets anders dan een verdorven gezindheid, terwijl anderen anders zijn: ze hebben niet alleen een verdorven satanische gezindheid, maar hun natuur is ook

uiterst kwaadaardig. Niet alleen onthullen hun woorden en daden hun verdorven, satanische gezindheid; deze mensen zijn bovendien de authentieke duivel Satan. Hun gedrag onderbreekt en hindert Gods werk, het verstoort het intreden van de broeders en zusters in het leven en het schaadt het normale leven van de kerk. Vroeg of laat moeten deze wolven in schaapskleren verwijderd worden; er moet een onverbiddelijke houding, een houding van afwijzing worden aangenomen tegenover deze hielenlikkers van Satan. Alleen zo staat men aan de kant van God, en wie dat niet doet, wentelt zich met Satan in het slijk. Mensen die oprecht in God geloven, hebben Hem altijd in hun hart en dragen in zich altijd een godvererend hart, een godminnend hart. Zij die in God geloven, moeten dingen voorzichtig en behoedzaam doen, en alles wat ze doen moet overeenstemmen met Gods vereisten en moet Zijn hart tevreden kunnen stellen. Ze moeten niet eigengereid zijn en doen wat ze maar willen; dat past niet bij heilig fatsoen. Mensen moeten niet door het lint gaan en met de vlag van God in de rondte zwaaien terwijl ze overal dik doen en de boel oplichten; dit is de meest opstandige vorm van gedrag. Gezinnen hebben hun regels en naties hebben hun wetten – en is dat zelfs niet nog sterker het geval in het huis van God? Zijn de normen niet nóg strenger? Zijn er niet nóg meer bestuurlijke decreten? Het staat mensen vrij om te doen wat ze willen, maar de bestuurlijke decreten van God kunnen niet naar wens veranderd worden. God is een God die geen belediging door mensen tolereert; Hij is een God die mensen ter dood brengt. Weten mensen dit echt nog niet?

uit 'Een waarschuwing aan hen die de waarheid niet beoefenen' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 604

Elke kerk heeft mensen die problemen voor de kerk veroorzaken of zich bemoeien met het werk van God. Zij zijn allemaal Satans die in vermomming het huis van God zijn binnengedrongen. Zulke mensen zijn goede acteurs: ze verschijnen voor mij met grote eerbied, gaan door het stof, leven als schurftige honden en stellen 'alles' wat ze hebben ten dienste van hun eigen doelen – maar tegenover de broeders en zusters laten ze hun lelijke kant zien. Als ze mensen zien die de waarheid in praktijk brengen, halen ze naar hen uit en duwen ze hen opzij; als ze mensen zien die indrukwekkender zijn dan zichzelf, vleien ze die en likken hun hielen. In de kerk zijn ze losgeslagen. Je kunt zeggen dat dergelijke 'plaatselijke pestkoppen', dergelijke 'schoothondjes', in de meeste kerken voorkomen. Samen sluipen ze rond, ze knipogen naar elkaar en geven elkaar geheime tekens, en geen van hen beoefent de waarheid. Wie van hen ook maar het meeste gif heeft, is de 'hoofddemon', en wie van hen ook maar het meeste prestige heeft, voert hen aan en steekt hun vaandel hoog in de lucht. Deze mensen gaan tekeer in de kerk, verspreiden hun negativiteit, geven lucht aan de dood, doen waar ze zin in hebben, zeggen wat ze maar willen, en niemand durft hen te stoppen. Ze zitten bomvol met Satans gezindheid. Zodra ze

een verstoring veroorzaken, komt de lucht van dood de kerk binnen. Degenen binnen de kerk die de waarheid beoefenen, worden verstoten en kunnen zich niet meer volledig inzetten, terwijl degenen die de kerk hinderen en dood zaaien daarbinnen tekeergaan – en bovendien volgen de meeste mensen hen. Zulke kerken worden geregeerd door Satan, zo simpel is het; de duivel is hun koning. Als de gemeenteleden niet in verzet komen en de hoofddemonen verwerpen, dan zullen ook zij vroeg of laat ten onder gaan. Van nu af aan moeten er maatregelen genomen worden tegen zulke kerken. Als degenen die in staat zijn een klein beetje van de waarheid te beoefenen daar niet naar streven, dan zal die kerk verwijderd worden. Als er binnen een kerk niemand is die de waarheid wil beoefenen en niemand die standvastig kan staan in zijn getuigenis voor God, dan moet die kerk volledig geïsoleerd worden en moeten de banden ervan met andere kerken doorsneden worden. Dit noemen we ‘het begraven van de dood’; dit is wat het inhoudt om Satan te verstoten. Als er in een kerk meerdere plaatselijke pestkoppen zijn, en deze gevolgd worden door ‘vliegjes’ die totaal geen onderscheidingsvermogen hebben, en als de gemeenteleden, zelfs als ze de waarheid hebben gezien, nog altijd de greep en manipulatie van deze pestkoppen niet kunnen afwijzen, dan zullen al deze dwazen uiteindelijk worden geëlimineerd. Deze vliegjes hebben misschien niets vreselijks gedaan, maar zij zijn nóg bedrieglijker, nóg gladder en ongrijpbaarder, en iedereen die zo is, zal worden geëlimineerd. Er zal er niet één overblijven! Zij die aan Satan toebehoren, zullen aan Satan worden teruggegeven, terwijl zij die aan God toebehoren, beslist op zoek zullen gaan naar de waarheid; dit wordt bepaald door hun natuur. Laat al degenen die Satan volgen vergaan! Aan zulke mensen zal geen medelijden getoond worden. Laat degenen die de waarheid zoeken voorzien worden, en mogen zij zo veel genoeg scheppen in Gods woorden als hun hart begeert. God is rechtvaardig; Hij zou niemand voortrekken. Als je een duivel bent, dan ben je niet in staat de waarheid te beoefenen; als je iemand bent die de waarheid zoekt, dan is het zeker dat je niet gevangengenomen zult worden door Satan. Dit lijdt geen enkele twijfel.

uit ‘Een waarschuwing aan hen die de waarheid niet beoefenen’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Dagelijkse woorden van God Fragment 605

Mensen die geen vooruitgang nastreven, willen altijd dat anderen even negatief en lui zijn als zijzelf. Wie de waarheid niet in praktijk brengt, is jaloers op wie dat wel doet en probeert altijd degenen te misleiden die warhoofdig zijn en geen onderscheidingsvermogen hebben. De dingen die deze mensen spuien, kunnen er de oorzaak van zijn dat je degenereert, omlaagglijdt, een abnormale gesteldheid ontwikkelt en van duisternis vervuld wordt. Ze veroorzaken dat je ver weg raakt van God, het vlees koestert en jezelf uitleeft. Mensen die de waarheid niet liefhebben en die zich altijd plichtmatig gedragen tegenover God hebben geen zelfbewustzijn, en de

gezindheid van zulke mensen verleidt anderen tot zonde en tot verzet tegen God. Ze beoefenen de waarheid niet en staan ook anderen niet toe die te beoefenen. Ze koesteren de zonde en verachten zichzelf niet. Ze kennen zichzelf niet en weerhouden anderen ervan zichzelf te kennen; ze weerhouden anderen er ook van naar de waarheid te verlangen. Degenen die door hen misleid worden, kunnen het licht niet zien. Ze vervallen tot duisternis, kennen zichzelf niet, begrijpen de waarheid niet goed en raken steeds verder van God verwijderd. Ze beoefenen de waarheid niet, weerhouden anderen ervan de waarheid te beoefenen en halen al die dwazen vóór zich. In plaats van te zeggen dat ze in God geloven, zou het beter zijn te zeggen dat ze in hun voorouders geloven, of dat het de afgoden in hun hart zijn waar ze in geloven. Die mensen die beweren God te volgen zouden er het beste aan doen hun ogen te openen en eens goed te kijken, om precies te zien in wie ze geloven: is het werkelijk God in wie je gelooft, of is het Satan? Als je weet dat datgene waarin je gelooft, niet God is maar je eigen afgoden zijn, dan kun je beter niet beweren een gelovige te zijn. Als je werkelijk niet weet in wie je gelooft, ook dan kun je beter niet beweren een gelovige te zijn. Het zou godslasterlijk zijn om dat te zeggen! Niemand dwingt je om in God te geloven. Zeg niet dat jullie in mij geloven; ik heb genoeg gehad van zulke praat en wil die niet meer horen, want waar jullie in geloven, zijn de afgoden in jullie hart en de plaatselijke pestkoppen onder jullie. Zij die hun hoofd schudden wanneer ze de waarheid horen, die grijnzen wanneer ze over de dood horen praten, zijn allemaal Satansgebroed, en zij zijn degenen die geëlimineerd zullen worden. Velen in de kerk hebben geen onderscheidingsvermogen. Wanneer er iets misleidends gebeurt, staan ze onverwacht aan de kant van Satan; ze vinden het zelfs onrechtvaardig dat ze hielenlikkers van Satan worden genoemd. Hoewel mensen misschien zeggen dat ze geen onderscheidingsvermogen hebben, staan ze altijd aan de kant zonder waarheid; ze staan nooit aan de kant van de waarheid als puntje bij paaltje komt, ze staan nooit op om voor de waarheid te pleiten. Ontbreekt het hun werkelijk aan onderscheidingsvermogen? Waarom kiezen ze onverwacht partij voor Satan? Waarom zeggen ze nooit een enkel billijk en redelijk woord om de waarheid te ondersteunen? Is deze situatie werkelijk ontstaan als gevolg van hun tijdelijke verwarring? Hoe minder onderscheidingsvermogen mensen hebben, hoe kleiner hun vermogen om aan de kant van de waarheid te staan. Wat blijkt hieruit? Blijkt hieruit niet dat mensen zonder onderscheidingsvermogen van het kwaad houden? Blijkt hieruit niet dat ze trouw Satansgebroed zijn? Waarom is het zo dat ze altijd aan de kant van Satan kunnen staan en zijn taal kunnen spreken? Al hun woorden en daden, hun gezichtsuitdrukkingen, volstaan allemaal als bewijs dat ze op geen enkele manier van de waarheid houden; veeleer zijn ze mensen die de waarheid verachten. Dat ze aan de kant van Satan kunnen staan, is voldoende bewijs dat Satan echt houdt van deze kleinere duiveltjes die hun hele leven vechten omwille van Satan. Zijn al deze feiten niet overduidelijk? Als je werkelijk iemand bent die van de waarheid houdt, waarom heb je dan

geen achting voor degenen die de waarheid beoefenen en waarom volg je onmiddellijk, als ze ook maar even een blik op je werpen, degenen die de waarheid niet beoefenen? Wat is dit voor probleem? Het kan me niet schelen of je wel of geen onderscheidingsvermogen hebt. Het kan me niet schelen hoe groot de prijs is die je hebt betaald. Het kan me niet schelen hoe groot je machten zijn, en het kan me niet schelen of je een plaatselijke pestkop bent of een vlagdragende leider. Als je machten groot zijn, komt dat alleen maar door de hulp van Satans kracht. Als je in hoog aanzien staat, komt dat louter doordat er om je heen te veel mensen zijn die de waarheid niet beoefenen. Als je niet verdreven bent, is dat omdat het nu niet het moment is voor het verdrijvingswerk; in plaats daarvan is het tijd voor het elimineringswerk. Er is geen haast om je nu te verdrijven. Ik wacht simpelweg op de dag waarop ik je zal straffen, nadat je geëlimineerd bent. Eenieder die de waarheid niet beoefent, zal worden geëlimineerd!

uit 'Een waarschuwing aan hen die de waarheid niet beoefenen' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 606

Mensen die oprecht in God geloven, zijn degenen die bereid zijn Gods woord in praktijk te brengen en de waarheid te beoefenen. Mensen die werkelijk kunnen volharden in hun getuigenis van God zijn ook degenen die bereid zijn Zijn woord in praktijk te brengen en die oprecht aan de kant van de waarheid kunnen staan. Mensen die hun toevlucht nemen tot bedrog en onrecht hebben geen van allen de waarheid, en allemaal maken ze God te schande. Zij die geschillen in de kerk veroorzaken, zijn Satans hielenlikkers, ze zijn de belichaming van Satan. Zulke mensen zijn enorm kwaadaardig. Zij die geen onderscheidingsvermogen hebben en niet in staat zijn aan de kant van de waarheid te staan, koesteren stuk voor stuk kwade bedoelingen en bezoedelen de waarheid. Meer nog, ze zijn de archetypische vertegenwoordigers van Satan. Ze kunnen niet verlost worden en zullen vanzelfsprekend worden geëlimineerd. Gods familie laat hen die de waarheid niet beoefenen niet blijven; ook laat ze hen die de kerk bewust ontmantelen niet blijven. Maar nu is het niet de tijd om het werk van verdrijving te doen; zulke mensen zullen uiteindelijk simpelweg onmaskerd en geëlimineerd worden. Voor deze mensen moet geen zinloos werk meer worden verricht; zij die aan Satan toebehoren, kunnen niet aan de kant van de waarheid staan, terwijl zij die de waarheid zoeken, dat wel kunnen. Mensen die de waarheid niet beoefenen, zijn het niet waard om de weg van de waarheid te horen en zijn het niet waard om van de waarheid te getuigen. De waarheid is gewoonweg niet voor hun oren; veeleer is deze gericht aan degenen die haar beoefenen. Voordat ieders einde wordt geopenbaard, zullen zij die de kerk hinderen en Gods werk onderbreken voorlopig eerst genegeerd worden; later zullen ze worden aangepakt. Wanneer het werk eenmaal voltooid is, zullen deze mensen allemaal onthuld worden, waarna ze geëlimineerd zullen worden. Voorlopig, terwijl de waarheid wordt verschaft,

zullen ze genegeerd worden. Wanneer de volledige waarheid aan de mens wordt geopenbaard, horen die mensen geëlimineerd te worden; dat zal de tijd zijn waarop alle mensen zullen worden ingedeeld naar hun soort. De kleinere trucjes van hen die geen onderscheidingsvermogen hebben, zullen leiden tot hun vernietiging door de boosaardigen; ze zullen door hen worden weggelokt en zullen nooit terugkeren. En zo'n behandeling is wat ze verdienen, omdat ze niet van de waarheid houden, omdat ze niet aan de kant van de waarheid kunnen staan, omdat ze slechte mensen volgen en aan de kant van slechte mensen staan, en omdat ze met slechte mensen samenspannen en zich tegen God verzetten. Ze weten heel goed dat die slechte mensen slechtheid uitstralen, maar toch verharden ze hun hart en keren de waarheid de rug toe om hen te volgen. Deze mensen die de waarheid niet beoefenen, maar vernietigende en afschuwelijke dingen doen, bedrijven ze niet stuk voor stuk kwaad? Sommigen onder hen werpen zichzelf op als koning en anderen volgen hen, maar is hun natuur die God tart niet dezelfde? Welk excuus kunnen ze hebben om te beweren dat God hen niet redt? Welk excuus kunnen ze hebben om te beweren dat God niet rechtvaardig is? Worden ze niet door hun eigen kwaad vernietigd? Worden ze niet door hun eigen opstandigheden neergetrokken naar de hel? Mensen die de waarheid beoefenen, zullen uiteindelijk gered worden en vervolmaakt worden door de waarheid. Zij die de waarheid niet beoefenen, zullen uiteindelijk vernietiging over zich afroepen door de waarheid. Dit zijn de uitkomsten die hen die de waarheid beoefenen en hen die dat niet doen te wachten staan. Ik raad hen die niet van plan zijn de waarheid te beoefenen aan om de kerk zo snel mogelijk te verlaten, om zo niet nog meer zonden te begaan. Wanneer de tijd daar is, zal het te laat zijn voor spijt. Vooral degenen die klikjes vormen en scheuringen teweegbrengen, en de plaatselijke pestkoppen binnen de kerk, moeten zelfs nog eerder vertrekken. Zulke mensen, die de natuur van boze wolven hebben, kunnen onmogelijk veranderen. Het zou het beste zijn als ze zo snel mogelijk de kerk verlieten, nooit meer het normale leven van de broeders en zusters hinderden en zo Gods straf vermeden. Diegenen onder jullie die met hen zijn meegegaan, kunnen maar beter deze kans benutten om over zichzelf na te denken. Zullen jullie samen met de slechten de kerk verlaten, of zullen jullie blijven en gehoorzaam volgen? Dit moeten jullie zorgvuldig overwegen. Ik geef jullie opnieuw gelegenheid om te kiezen, en ik wacht op jullie antwoord.

uit 'Een waarschuwing aan hen die de waarheid niet beoefenen' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 607

Als gelovige in God moet je in alles trouw zijn aan niemand anders dan Hem en in staat zijn om je in alles te conformeren aan Zijn wil. Hoewel iedereen deze leer begrijpt, zijn deze duidelijke basiswaarheden wat de mens betreft niet volledig in hem terug te zien. Dat komt door

allerlei mankementen die aan hem kleven, zoals onwetendheid, dwaasheid en verdorvenheid. Voordat jullie dan ook tot een besluit komen, moet ik jullie eerst een paar dingen vertellen die uiterst belangrijk voor jullie zijn. Voordat ik verder ga, moeten jullie eerst dit begrijpen: De woorden die ik spreek, zijn waarheden die tot de hele mensheid zijn gericht, niet slechts tot een specifieke persoon of type persoon. Dus jullie moeten je concentreren op het ontvangen van mijn woorden vanuit het standpunt van de waarheid. Jullie moeten ook een blijvende houding van onverdeelde aandacht en oprechtheid hebben. Negeer geen enkel woord en geen enkele waarheid die ik spreek, en veracht geen van mijn woorden. Ik zie dat jullie in jullie leven veel doen wat niets met de waarheid te maken heeft. Ik vraag jullie dan ook uitdrukkelijk om dienaren van de waarheid te worden en geen slaaf van goddeloosheid en kwade praktijken. Treed de waarheid niet met voeten en ontheilig geen enkele hoek van het huis van God. Dit is mijn vermaning voor jullie. Ik ga nu over het beoogde onderwerp spreken:

Ten eerste moeten jullie omwille van jullie lot naar Gods goedkeuring streven. Dat wil zeggen: aangezien jullie erkennen dat jullie tot het huis van God behoren, moeten jullie God gemoedsrust schenken en Hem in alles behagen. Met andere woorden: jullie moeten handelen volgens principes en je conformeren aan de waarheden daarin. Als je dit niet kunt, zal God je verafschuwen en verwerpen. Ook zul je door ieder mens worden afgewezen. Ben je eenmaal in die netelige situatie beland, dan kun je niet tot het huis van God worden gerekend. Dat wordt er bedoeld met niet goed bevonden zijn door God.

Ten tweede moeten jullie weten dat God van eerlijke mensen houdt. God is vol getrouwheid, daarom zijn Zijn woorden altijd betrouwbaar. Bovendien zijn Zijn daden onberispelijk en onbetwistbaar. Daarom houdt God van wie absoluut eerlijk jegens Hem zijn. Eerlijkheid betekent je hart aan God geven, Hem nooit bedriegen, in alles open naar Hem zijn en de waarheid nooit verbergen. Eerlijkheid betekent ook nooit iets doen wat mensen boven of onder je misleidt, en nooit iets doen om alleen maar bij God in een goed blaadje te komen. Kortom, eerlijk zijn is onzuivere daden en woorden vermijden, en God noch mensen misleiden. Wat ik zeg is heel eenvoudig, maar voor jullie is het extra zwaar. Velen worden liever naar de hel verbannen dan eerlijk te spreken en te handelen. Ik heb voor wie oneerlijk zijn dan ook een andere behandeling in petto. Ik begrijp natuurlijk heel goed dat het best moeilijk voor jullie is om een eerlijk mens te zijn. Jullie zijn allemaal ontzettend slim en weten een heer met jullie eigen bekrompen meetlatje de maat te nemen. Dat maakt mijn werk er alleen maar eenvoudiger op. Jullie houden jullie geheimen angstvallig voor jullie, daarom zal ik jullie één voor één rampspoed laten overkomen om door vuur ‘onderwezen’ te worden, zodat jullie daarna volkomen toegewijd zullen zijn aan het geloof in mijn woorden. Tot slot zal ik uit jullie mond de woorden “God is een getrouwe God” trekken, waarna jullie zullen erkennen en betreuren dat

“het hart van de mens is sluw!” Wat zal jullie gemoedstoestand dan zijn? Ik denk dat jullie minder eigendunk zullen hebben dan nu. Jullie zullen dan helemaal niet meer “ondoorgroendelijk” zijn zoals jullie nu denken te zijn. Sommigen gedragen zich keurig netjes en lijken bijzonder “goedgemanierd” in Gods tegenwoordigheid. Toch komen ze in opstand en laten ze zich volledig gaan in de tegenwoordigheid van de Geest. Zouden jullie zo iemand als eerlijk beschouwen? Als je hypocriet en goed in de sociale omgang bent, ga je lichtvaardig met God om. Als je woorden vol excuses zitten en je zaken nutteloos wegredeeneert, ben je niet iemand die het naleven van de waarheid hoog in het vaandel heeft. Als je verborgen zaken niet graag bespreekbaar maakt en niet bereid bent je geheimen, oftewel je moeilijkheden, bloot te geven aan anderen om de weg van het licht te zoeken, zul je het heil niet gemakkelijk verkrijgen en niet gemakkelijk uit de duisternis tevoorschijn komen. Als je veel genoegens schept in het zoeken naar de weg van de waarheid, ben je iemand die altijd in het licht verblijft. Als je heel graag een dienstdoener wil zijn in het huis van God, onopvallend, ijverig en nauwgezet werkt, altijd geeft en nooit neemt, ben je een trouwe heilige, omdat je geen beloning zoekt en gewoon een eerlijk mens bent. Als je open en eerlijk wilt zijn, als je alles wilt geven, als je je leven kunt opofferen voor God en als getuige kunt staan, als je eerlijk bent tot het punt waarop je alleen God wilt behagen en jezelf wegcijfert en niets voor jezelf neemt, dan behoort je tot de mensen die worden gevoed in het licht en die eeuwig in het koninkrijk zullen leven. Je moet weten of er waar geloof en ware trouw in je schuilen, of je bereid bent geweest voor God te lijden en of je jezelf helemaal aan God hebt onderworpen. Is dat niet het geval, dan blijven er ongehoorzaamheid, misleiding, hebzucht en klachten aan je kleven. Je hart is dan nog verre van eerlijk en je hebt van God nooit positieve erkenning gekregen en nooit in het licht geleefd. Hoe iemands lot uiteindelijk uitpakt, hangt af van of hij een eerlijk en bloedrood hart heeft, en of hij een zuivere ziel heeft. Als je iemand bent die erg oneerlijk is, iemand met een kwaadwillig hart en iemand met een onzuivere ziel, dan zal je zeker belanden op een plek waar de mens wordt gestraft, zoals is vastgelegd in de akten van jouw lot. Als je beweert heel eerlijk te zijn en toch nooit overeenkomstig de waarheid weet te handelen of een woord van waarheid weet te spreken, wacht je dan nog steeds op een beloning van God? Hoop je dan nog steeds dat God je als Zijn oogappel zal beschouwen? Is dat niet een absurde manier van denken? Je misleidt God in alles, dus hoe kan het huis van God iemand met zulke onzuivere handen als jij onderbrengen?

Ten derde wil ik jullie het volgende vertellen: ieder mens heeft God in de loop van zijn leven van geloof in God wel weerstaan en misleid op sommige punten. Sommige verkeerde daden hoeven niet als overtreding te worden opgetekend, maar andere zijn onvergeeflijk. Er zijn namelijk veel daden die de bestuurlijke wetten overtreden, dat wil zeggen, Gods gezindheid met voeten treden. Velen die zich zorgen maken om hun eigen lot vragen zich misschien af wat deze

dadens zijn. Jullie moeten weten dat jullie van nature arrogant en hooghartig zijn. Jullie zien de feiten niet graag onder ogen. Ik geef jullie daarom beetje bij beetje meer inzicht nadat jullie goed naar jullie zelf hebben gekeken. Ik spoor jullie aan om beter begrip te krijgen van de bestuurlijke wetten en om Gods gezindheid beter te leren kennen. Anders zullen jullie het moeilijk vinden om jullie kaken op elkaar te houden en jullie tong van al te hoogdravende praatjes te weerhouden. Jullie zullen dan Gods gezindheid onbewust met voeten treden, tot duisternis vervallen en het gezelschap van de Heilige Geest en het licht kwijtraken. Daar jullie daden niet op de juiste principes gebaseerd zijn, datgene doen of zeggen wat je niet moet doen, zul je een passende vergelding ontvangen. Ook al zijn je woorden en daden niet op de juiste principes gebaseerd, weet dat dit bij God wel het geval is. De reden van de vergelding is dat je God en niet een mens hebt mishandeld. Als je in je leven veel overtredingen jegens Gods gezindheid begaat, word je zeker een kind van de hel. Het schijnt je als mens misschien toe dat je slechts een paar dingen hebt gedaan die niet helemaal met de waarheid stroken, en niet meer. Besef je echter wel dat je in Gods ogen al iemand bent voor wie er geen zondeoffer meer is? Je hebt meer dan eens de bestuurlijke wetten van God overtreden en bovendien geen teken van bekering laten zien. Daarom moet je wel in de hel belanden, waar God de mens straft. Een klein aantal mensen dat God volgt heeft in het verleden enkele malen tegen de principes in gehandeld. Maar ze zijn daarop aangesproken, hebben leiding ontvangen en zijn hun eigen verdorvenheid beetje bij beetje gaan inzien. Daarna zijn ze het juiste pad van de werkelijkheid gaan bewandelen en ze blijven tot op de dag van vandaag zeer trouw. Zulke mensen zullen uiteindelijk standhouden. Ik ben echter op zoek naar wie eerlijk zijn. Ben je eerlijk en handel je overeenkomstig juiste principes, dan kun je een vertrouweling van God worden. Als je in je daden Gods gezindheid niet met voeten treedt, je de wil van God zoekt en je een hart vol eerbied voor God hebt, dan voldoet je geloof aan de norm. Wie God niet vereert en geen godvrezend hart heeft, vervalt gemakkelijk tot overtreding van de bestuurlijke wetten van God. Velen dienen God met de kracht van hun passie, maar hebben geen begrip van de bestuurlijke wetten van God, laat staan dat ze enig besef van de implicaties van Zijn woorden hebben. Met hun goede bedoelingen doen ze dan ook vaak dingen die Gods management verstoren. In ernstige gevallen worden ze uitgeworpen, verstoken van elke verdere kans om Hem te volgen. Ze worden dan in de hel geworpen zonder enige verdere binding met Gods huis. Deze mensen werken in het huis van God met de kracht van hun onnozele goede bedoelingen, wat uitloopt op het ontstemmen van Gods gezindheid. Mensen proberen de manier waarop ze ambtsdragers en heren dienen uit in het huis van God. Ze denken tevergeefs dat ze die hier ook moeiteloos kunnen toepassen. Ze hadden nooit gedacht dat God niet de gezindheid van een lam maar die van een leeuw heeft. Daarom zijn degenen die voor het eerst met God omgaan niet in staat om met Hem te communiceren. Gods hart is immers anders dan dat van de mens. Alleen nadat je veel waarheden hebt begrepen, zal je kennis over God

voortdurend toenemen. Deze kennis bestaat niet uit woorden of leerstellingen, maar is te gebruiken als een schat waardoor je vertrouwelijk met God kunt omgaan, en als bewijs dat Hij behagen in je schept. Als je reële kennis ontbeert en niet met de waarheid bent uitgerust, kan je gepassioneerde dienstbaarheid je alleen maar de afkeer en afschuw van God opleveren. Je zou inmiddels moeten weten dat geloof in God niet louter een studie in theologie is!

Ik vermaan jullie weliswaar met weinig woorden, toch gaan ze over wat jullie het meest ontberen. Jullie moeten weten dat ik nu spreek ten behoeve van mijn laatste werk onder de mensen, om het einde van de mens te bepalen. Ik wil niet veel meer werk doen dat zinloos is. Ik wil ook niet die mensen blijven leiden die zo hopeloos zijn als verrot hout, en nog minder hen die stiekem verkeerde intenties koesteren. Op een dag begrijpen jullie misschien wat de oprechte bedoelingen achter mijn woorden zijn en wat ik allemaal voor de mensheid heb gedaan. Op een dag vatten jullie misschien een principe waardoor jullie over je eigen einde kunnen beslissen.

uit 'Drie vermaningen' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 608

Ik heb jullie veel waarschuwingen gegeven en veel waarheden over jullie uitgestort om jullie te overwinnen. Jullie voelen je vandaag meer verrijkt dan in het verleden. Jullie begrijpen veel principes van hoe iemand behoort te zijn en bezitten veel van het gezonde verstand dat gelovige mensen behoren te hebben. Dat hebben jullie in al die jaren wel bereikt. Ik ontken jullie vooruitgang niet, maar ik zeg erbij dat ik ook de vele keren dat jullie in al die jaren ongehoorzaam en opstandig waren jegens mij niet ontken. Er is namelijk niet één heilige onder jullie. Jullie zijn zonder uitzondering verdorven door Satan en de vijanden van Christus. Jullie overtredingen en ongehoorzaamheid tot op de dag van vandaag zijn legio. Het kan dus nauwelijks vreemd gevonden worden dat ik mijzelf voor jullie steeds herhaal. Op deze manier wens ik niet met jullie samen te leven. Maar omwille van jullie toekomst, omwille van jullie bestemming, neem ik hier nog eens door wat ik al eerder heb gezegd. Ik hoop dat jullie geduld met mij hebben. Ik hoop nog meer dat jullie ieder woord dat ik spreek zullen geloven, en nog meer dat jullie de verregaande implicaties van mijn woorden inzien. Twijfel niet aan wat ik zeg en pik mijn woorden vooral niet naar wens op om ze vervolgens terzijde te leggen. Dat vind ik onverdraaglijk. Veroordeel mijn woorden niet en vat ze zeker niet lichtvaardig op. Zeg ook niet dat ik jullie altijd in verzoeking breng of, erger nog, dat ik jullie dingen vertel die niet kloppen. Die dingen vind ik onverdraaglijk. Omdat jullie mij en de dingen die ik zeg met erg veel argwaan behandelen, mijn woorden nooit tot je nemen en geen aandacht aan mij besteden, zeg ik tegen elk van jullie in alle ernst: Koppel wat ik zeg niet aan filosofie en verbind het niet aan de leugens van oplichters. Nog belangrijker, reageer niet met minachting op mijn woorden. Misschien is

niemand in de toekomst in staat om jullie te vertellen wat ik jullie vertel, of om zo liefdevol tot jullie te spreken, laat staan om jullie deze punten zo geduldig uit te leggen. De tijd komt dat jullie terug zullen kijken op de goede oude tijd, of luid zullen jammeren of kermen van de pijn. Of jullie beleven dan donkere nachten zonder greintje waarheid of leven, of jullie wachten dan zonder hoop of met zo'n bittere spijt dat jullie niet voor rede vatbaar zijn ... Vrijwel niemand van jullie kan aan deze verschillende mogelijkheden ontsnappen. Niemand van jullie is immers in een positie waarin jullie God werkelijk aanbidden. Jullie gaan op in de wereld van losbandigheid en kwaad. Jullie vermengen jullie geloof, jullie geest, ziel en lichaam met allerlei dingen die niets met het leven en de waarheid van doen hebben. Jullie verzetten je er zelfs tegen. Ik hoop dus voor jullie dat jullie naar het pad van licht kunnen worden gebracht. Ik hoop alleen dat jullie voor jezelf kunnen zorgen, op jullie tellen kunnen passen, en dat jullie niet zo veel nadruk leggen op jullie bestemming terwijl jullie tegelijkertijd jullie gedrag en overtredingen met onverschilligheid bekijken.

uit 'Door overtredingen gaan mensen naar de hel' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 609

Al geruime tijd hopen mensen die in God geloven allemaal vurig op een prachtige bestemming. Alle mensen die in God geloven, hopen dat het lot hen opeens gunstig gezind zal zijn. Ze hopen allemaal dat ze zomaar op een vredig plekje in de hemel terechtkomen. Maar ik zeg dat deze mensen met hun mooie gedachten nooit hebben geweten of ze in aanmerking komen voor een dergelijke hemelse goedgunstigheid of om in de hemel plaats te nemen. Jullie hebben op dit moment goed inzicht in jezelf. Toch hopen jullie nog steeds aan de rampen van de laatste dagen en aan de hand van de Almachtige die de goddelozen straft te kunnen ontsnappen. Het lijkt erop dat alle mensen die Satan verdorven heeft zoete dromen en het verlangen naar dingen zoals ze die zelf graag hebben. Dat is niet slechts een geniaal idee van een enkeling. Toch wil ik een eind maken aan jullie extravagante wensen en jullie verlangen naar zegeningen. Jullie overtredingen en ongehoorzaamheid zijn legio en nemen steeds verder toe. Hoe valt dat dan te rijmen met jullie prachtige blauwdruk voor de toekomst? Wil je naar hartenlust met je verkeerde daden doorgaan, zonder dat iets je tegenhoudt? Wil je per se je dromen in vervulling zien gaan? Dan spoor ik je aan om te blijven sluimeren en nooit te ontwaken, want jouw droom is hol en leeg en in het aangezicht van de rechtvaardige God, zal Hij voor jou geen uitzondering maken. Wil je alleen dat dromen in vervulling gaan, droom dan nooit maar zie altijd de waarheid en de feiten onder ogen. Dat is de enige manier om je te redden. Wat zijn de concrete stappen van deze methode?

Neem eerst al je overtredingen onder de loep. Evalueer ook al je gedrag en gedachten die

niet met de waarheid overeenstemmen.

Dit kunnen jullie allemaal eenvoudig doen. Weldenkende mensen zijn daartoe in staat volgens mij. Mensen die nooit tot inzicht komen wat er met overtreding en waarheid wordt bedoeld, zijn echter de uitzondering, want zij zijn in beginsel geen weldenkende mensen. Ik praat tegen mensen die door God goed zijn bevonden, die eerlijk zijn, die de bestuurlijke wetten niet ernstig hebben overtreden en die hun eigen overtredingen eenvoudig kunnen inzien. Dit is eenvoudig voor jullie te doen, maar het is niet het enige wat ik van jullie vraag. Hoe dan ook, ik hoop dat jullie niet stiekem om deze vereiste zullen lachen. Sterker nog, ik hoop dat jullie er niet op neerkijken of er lichtvaardig mee omgaan. Neem het serieus en wuif het niet weg.

Ten tweede, zoek bij elke overtreding en ongehoorzaamheid naar een bijbehorende waarheid en gebruik die waarheden om er een oplossing voor te vinden. Zet je overtredingen en ongehoorzame gedachten en daden vervolgens aan de kant en breng de waarheid in praktijk.

Ten derde, wees eerlijk als persoon, niet iemand die altijd slim en gewiekst is. (Ik vraag jullie hier nogmaals om een eerlijk mens te zijn.)

Als je deze drie dingen kunt bereiken, ben je gezegend. Dan gaan je dromen in vervulling en is het lot je gunstig gezind. Misschien gaan jullie serieus in op deze drie onaantrekkelijke vereisten of misschien gaan jullie er onverantwoordelijk mee om. Hoe dan ook, ik wil jullie dromen graag vervullen en jullie idealen in praktijk brengen. Ik wil jullie niet uitlachen of belachelijk maken.

Mijn eisen lijken misschien simpel, maar wat ik jullie zeg is niet zo simpel als een en een is twee. Als jullie hier alleen maar vrijblijvend over kletsen, als een kip zonder kop holle, hoogdravende woorden uitkramen, zullen jullie blauwdrukken en wensen altijd een lege pagina blijven. Ik zal geen medelijden hebben met wie vele jaren lijden en hard werken zonder iets te bereiken. Integendeel, ik overlaad degenen die niet aan mijn eisen hebben voldaan met straf, niet met beloningen, en al helemaal niet met enig medeleven. Misschien denken jullie dat jullie al die jaren als volgelingen desondanks zo hard hebben gewerkt, dat jullie in Gods huis in elk geval een kom rijst kunnen krijgen als dienstdoener. Ik zeg dat de meesten van jullie zo denken. Jullie hebben er tot nu toe immers altijd naar gestreefd om ergens beter van te worden zonder er zelf minder van te worden. Ik zeg jullie nu dan ook in alle ernst: Het maakt mij niet uit hoe verdienstelijk je harde werk is, hoe indrukwekkend je kwalificaties zijn, hoe nauwgezet je mij volgt, hoe beroemd je bent of hoe je gedrag is verbeterd – zolang je niet hebt gedaan wat ik heb vereist, zul je mijn lof nooit kunnen krijgen. Zet al die ideeën en berekeningen van jullie zo snel mogelijk uit jullie hoofd en neem mijn eisen serieus. Anders maak ik as van alle mensen om een

einde te maken aan mijn werk, of in het beste geval mijn jaren werk en lijden op niets te laten uitlopen. Ik kan mijn vijanden en mensen aan wie kwaad kleeft naar het model van Satan immers niet in mijn koninkrijk, in het volgende tijdperk brengen.

uit 'Door overtredingen gaan mensen naar de hel' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 610

Ik heb allerlei wensen. Ik wens dat jullie je op een goede en nette manier kunnen gedragen, trouw jullie plicht kunnen doen, waarheid en menselijkheid kunnen betrachten, iemand kunnen zijn die alles op kan geven, jullie leven voor God kunnen geven enzovoort. Al deze hoop komt voort uit jullie tekortkomingen, jullie verdorvenheid en ongehoorzaamheid. Als al de gesprekken die ik met jullie heb gehad niet genoeg zijn geweest om jullie aandacht te trekken, kan ik waarschijnlijk maar beter niets meer zeggen. Maar jullie begrijpen waar dat in uitmond. Ik rust nooit, dus als ik niet spreek, zal ik iets doen wat de mensen kunnen zien. Ik kan iemands tong laten wegrotten of ervoor zorgen dat iemand zonder ledematen sterft, of mensen afwijkingen in hun zenuwstelsel laten krijgen en ervoor zorgen dat ze er op vele manieren afzichtelijk uitzien. En dan kan ik sommigen ook nog folteringën laten ondergaan die ik voor hen bereid. Dan ben ik blij, heel blij en zeer verheugd. Er is altijd gezegd dat "Goed met goed wordt vergolden, en kwaad met kwaad." Waarom zou dit nu niet meer opgaan? Wil je mij tegenwerken en mij op een of andere manier veroordelen, dan laat ik je mond wegrotten. Daar heb ik oneindig veel plezier in. Dat komt doordat datgene wat je hebt gedaan uiteindelijk niet de waarheid is, laat staan dat het iets te maken heeft met leven, terwijl alles wat ik doe de waarheid is; al mijn acties hebben betrekking op de principes van mijn werk en de bestuurlijke wetten die ik heb uitgevaardigd. Daarom roep ik ieder van jullie op tot deugdzaamheid. Stop met al dat kwaad en sla acht op mijn vereisten in je vrije tijd. Dan ben ik blij. Als jullie maar een duizendste van de energie die jullie in het vlees steken aan de waarheid bijdroegen of schonken, dan zeg ik je dat je niet vaak tot overtreding zou vervallen en geen weggrottende mond zou hebben. Ligt dat niet voor de hand?

Hoe talrijker je overtredingen, hoe kleiner je kansen op een goede bestemming. Anderzijds, hoe schaarser je overtredingen, hoe groter je kansen op de Gods lof. Als je overtredingen oplopen tot het punt waarop ik je onmogelijk nog kan vergeven, zijn je kansen op vergeving compleet verkeken. In dat geval is je bestemming niet boven maar beneden. Geloof je me niet, wees dan maar flink, doe verkeerd en wacht dan maar af wat het je oplevert. Ben je een oprecht mens die de waarheid in praktijk brengt, dan zul je zeker kans maken op vergeving van je overtredingen. Je zult ook steeds minder vaak ongehoorzaam zijn. Ben je niet bereid om de waarheid in praktijk te brengen, dan nemen je overtredingen jegens God geheid toe. Je zult steeds vaker ongehoorzaam zijn, tot je de limiet bereikt en dat zal het moment van je volledige

vernietiging zijn. Op dat moment zal je mooie droom om zegeningen te ontvangen uiteenspatten. Beschouw je overtredingen niet als fouten van iemand die onvolwassen of dwaas is. Gebruik niet het excuus dat je de waarheid niet in praktijk hebt gebracht omdat je lage kaliber dat onmogelijk maakte. En beschouw je overtredingen vooral niet als daden van iemand die niet beter wist. Als je er goed in bent om jezelf te vergeven en genereus te behandelen, dan zeg ik dat je een lafaard bent die de waarheid nooit zal leren kennen. Je overtredingen zullen je constant achtervolgen en je altijd weerhouden om aan de vereisten van waarheid te voldoen. Je wordt zo voor altijd een trouwe metgezel van Satan. Mijn advies aan jou luidt nog steeds: Laat al je aandacht niet alleen naar je bestemming uitgaan en ga niet voorbij aan je verborgen overtredingen. Neem je overtredingen serieus en zie ze geenszins door de vingers uit bezorgdheid om je bestemming.

uit 'Door overtredingen gaan mensen naar de hel' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 611

Vandaag vermaan ik jullie aldus met het oog op jullie eigen overleving, om mijn werk soepel voort te laten gaan, en opdat mijn inaugurele werk dat zich in het gehele universum voltrekt op een gepastere en volmaakte manier wordt uitgevoerd en mijn woorden, autoriteit, majesteit en oordeel worden geopenbaard aan de mensen van alle landen en naties. Het werk dat ik onder jullie doe is het begin van mijn werk dat zich uitstrekt over het gehele universum. Hoewel het nu al de laatste dagen zijn, dienen jullie te beseffen dat 'de laatste dagen' niet meer is dan een naam voor een tijdperk: Net als het Tijdperk van de Wet en het Tijdperk van Genade, verwijst het naar een tijdperk en duidt het een compleet tijdperk aan, niet slechts de laatste paar jaren of maanden. Toch zijn de laatste dagen geheel verschillend van het Tijdperk van Genade en het Tijdperk van de Wet. Het werk van de laatste dagen worden niet uitgevoerd in Israël, maar onder de heidenen; het is de overwinning voor mijn troon van de mensen van alle naties en stammen buiten Israël, zodat mijn glorie vanuit het hele universum de kosmos en het firmament kan vullen. Op deze manier kan ik grotere glorie verwerven, zodat alle schepsels op aarde mijn glorie kunnen doorgeven aan elke natie, eeuwig, van generatie op generatie, en alle schepsels in de hemel en op de aarde de glorie die ik op aarde heb verworven kunnen zien. Het werk dat tijdens de laatste dagen wordt uitgevoerd is het werk van overwinning. Het is niet het leiden van de levens van alle mensen op aarde, maar het einde aan het onverwoestbare, millennia lange leven van lijden op aarde. Als gevolg daarvan kan het werk van de laatste dagen niet op het duizenden jaren durende werk in Israël lijken, noch lijken op de slechts enkele jaren werk in Judea, dat vervolgens tweeduizend jaar duurde tot de tweede incarnatie van God. De mensen van de laatste dagen maken alleen de terugkeer van de Verlosser in het vlees mee en ontvangen het persoonlijke werk en de woorden van God. Het zal geen tweeduizend jaar duren voor de laatste

dagen aan hun einde komen; ze zijn kort, vergelijkbaar met de tijd dat Jezus Zijn werk uitvoerde in het Tijdperk van Genade in Judea. Dit is omdat de laatste dagen het einde van een geheel tijdperk vormen. Zij vormen de voltooiing en het einde van Gods zesduizendjarige managementplan en ze vormen de afsluiting van de lijdensweg van de mensheid. Ze nemen niet de hele mensheid mee naar een nieuw tijdperk of maken het de mensheid mogelijk te blijven leven. Dat zou geen betekenis hebben voor mijn managementplan of voor het bestaan van de mens. Als de mensheid op deze wijze door zou gaan, zou ze vroeg of laat geheel door de duivel worden verslonden en zullen de zielen die mij toebehoren uiteindelijk worden verwoest door zijn handen. Mijn werk duurt niet meer dan zesduizend jaar en ik heb beloofd dat de controle van de boze over de mens zich niet zou uitstrekken tot meer dan zesduizend jaar. En de tijd is dus op. Ik ga niet langer door en stel het niet langer uit: Tijdens de laatste dagen zal ik Satan verslaan, al mijn glorie terugvorderen en al de zielen die op aarde aan mij toebehoren teruggeisen, zodat deze bedroefde zielen zullen ontsnappen aan de zee van lijden en aldus zal mijn gehele werk op aarde worden voltooid. Vanaf deze dag zal ik nooit meer vlees worden op aarde en zal mijn allesbeheersende Geest nooit meer op aarde werken. Ik zal nog maar een ding op aarde doen: ik zal de mensheid herstellen, een mensheid die heilig is en die mijn trouwe stad op aarde vormt. Maar weet dat ik niet de gehele aarde zal vernietigen, noch zal ik de gehele mensheid vernietigen. Ik behoud dat overgebleven derde deel – het derde deel dat mij liefheeft en grondig door mij is overwonnen, en ik zal er voor zorgen dat dit derde deel vruchtbaar is en zich zal vermenigvuldigen op aarde, net zoals de Israëlieten dit deden onder de wet; ik zal hen voeden met overvloedige aantallen schapen en vee en alle rijkdommen van de aarde. Deze mensheid zal voor altijd bij mij blijven. Dit is echter niet de betreurenswaardige, vuile mensheid van vandaag, maar een mensheid die de verzameling vormt van allen die door mij zijn gewonnen. Zo'n mensheid zal niet door Satan worden beschadigd, verstoord of belegerd, en zal de enige mensheid zijn die op aarde bestaat nadat ik over Satan heb getriomfeerd. Het is de mensheid die vandaag door mij is overwonnen en mijn belofte heeft ontvangen. En dus is de mensheid die tijdens de laatste dagen is overwonnen ook de mensheid die zal worden gespaard en mijn eeuwige zegeningen zal ontvangen. Dit zal het enige bewijs zijn van mijn triomf over Satan, en de enige buit die ik overhoud aan mijn strijd met Satan. Deze oorlogsbuit wordt door mij van Satans domein gered en vormt de enige kristallisatie en vrucht van mijn zesduizendjarige managementplan. Ze komen uit elk land en denominatie en uit elke plek en elk land uit het universum. Ze zijn afkomstig uit verschillende rassen, spreken verschillende talen en hebben verschillende gewoonten en huidskleuren. Ze zijn verspreid over elk land en elke denominatie van de aardbol en zijn zelfs te vinden in elke uithoek van de wereld. Uiteindelijk zullen ze samenkomen om een complete mensheid te vormen, een verzameling van mensen die onbereikbaar is voor de machten van Satan. Degenen onder de mensheid die niet door mij zijn

gered en overwonnen, zullen geluidloos naar de diepten van de zee zinken en zullen tot in eeuwigheid verbranden door mijn verterend vuur. Ik zal de oude, uitermate vuile mensheid vernietigen, net zoals ik de eerstgeboren zonen en de eerstgeborenen van het vee van Egypte heb vernietigd, waarbij alleen de Israëlieten die het vlees van een lam aten, het bloed van een lam dronken en hun deurposten met het bloed van een lam markeerden, gespaard bleven. Zijn de mensen die door mij zijn overwonnen en die tot mijn familie behoren niet ook de mensen die het vlees van mij, het Lam, eten en het bloed van mij het Lam drinken, degenen die door mij zijn gered en mij vereren? Worden zulke mensen niet altijd vergezeld door mijn glorie? Zijn degenen die zonder het vlees zijn, van mij het Lam, niet reeds geluidloos naar de diepten van de zee gezonken? Vandaag verzetten jullie je tegen mij en vandaag zijn mijn woorden net als de woorden die door Jehova tegen de zonen en kleinzonen van Israël zijn gesproken. Maar met de hardheid in de diepten van jullie harten stapelt mijn toorn zich op, wat ertoe leidt dat jullie vlees meer lijdt, jullie zonden strenger worden veroordeeld en jullie onrechtvaardigheid meer toorn oproept. Wie zou kunnen worden gespaard op mijn dag van toorn wanneer jullie mij vandaag zo behandelen? Wiens onrechtvaardigheid zou kunnen ontsnappen aan de ogen van mijn tuchtiging? Wiens zonden zouden aan de handen van mij, de Almachtige, kunnen ontglippen? Wiens opstandigheid zou kunnen ontsnappen aan het oordeel van mij, de Almachtige? Ik, Jehova, spreek aldus tot jullie, de afstammelingen van de heidense familie, en de woorden die ik tot jullie spreek overtreffen alle uitspraken van het Tijdperk van de Wet en het Tijdperk van Genade, maar toch zijn jullie harder dan die van al het volk van Egypte. Halen jullie je niet mijn toorn op de hals wanneer ik mijn werk in alle rust verricht? Hoe kunnen jullie ongedeerd ontsnappen aan de dag van mij, de Almachtige?

uit 'Niemand die van vlees en bloed is kan ontsnappen aan de dag van toorn' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 612

Begrijp je nu wat oordeel is en wat waarheid is? Als je het begrepen hebt, dan vermaan ik je om je gehoorzaam te onderwerpen om geoordeeld te worden, anders zul je nooit de gelegenheid krijgen om door God geprezen te worden of door Hem Zijn koninkrijk binnengebracht te worden. Zij die enkel oordeel aanvaarden maar nooit gezuiverd kunnen worden, namelijk, zij die vluchten midden in het werk van oordeel, zullen voor altijd worden verafschuwd en afgewezen door God. Hun zonden zijn talrijker en zwaarder dan die van de farizeeën, want ze hebben God verraden en zijn rebellen tegen God. Zulke mensen die zelfs niet waardig zijn om dienst te doen zullen zwaardere straffen ondergaan, straffen die bovendien eeuwig duren. God zal geen enkele verrader sparen die ooit trouw beleed met woorden maar Hem vervolgens verraadde. Mensen zoals deze zullen vergelding ontvangen door bestraffing van de geest, de ziel en het lichaam. Is

dit niet precies een openbaring van de rechtvaardige gezindheid van God? Is dit niet het doel van God bij het oordelen van de mens en het ontmaskeren van hem? God brengt al degenen die allerlei slechte daden verrichten gedurende de tijd van oordeel naar een plaats besmet met boze geesten, en laat die boze geesten hun vleselijke lichamen naar believen vernietigen. Hun lichamen geven een stank van lijken af, en zulks is hun passende vergelding. God schrijft in hun rapportage-boeken over iedere zonde van die ontrouwe valse gelovigen, valse apostelen en valse arbeiders; dan, als de tijd ervoor is aangebroken werpt Hij hen te midden van de onreine geesten, laat die onreine geesten naar believen hun gehele lichaam verontreinigen, zodat zij nooit meer vlees kunnen worden en nooit meer het licht kunnen zien. Die huichelaars die ooit dienst gedaan hebben maar niet in staat zijn om tot het einde toe getrouw te zijn worden door God tot de goddelozen gerekend, zodat zij meegaan met wie kwaad doen en deel gaan uitmaken van hun onordelijke gespuis; op het einde zal God hen vernietigen. God gooit degenen die nooit trouw geweest zijn aan Christus of geen enkele moeite voor Hem gedaan hebben terzijde en schenkt geen aandacht aan hen, en zal hen allen tijdens de verandering van de tijdperken vernietigen. Zij zullen niet langer op aarde bestaan, laat staan toegang verkrijgen tot het koninkrijk Gods. Zij die nooit oprecht geweest zijn tegen God maar door omstandigheden gedwongen worden oppervlakkig met Hem om te gaan worden gerekend tot hen die dienst doen voor Zijn volk. Slechts een klein aantal van zulke mensen kan het overleven, terwijl het grootste gedeelte zal vergaan samen met hen die nog niet eens bevoegd zijn dienst te doen. Uiteindelijk zal God al degenen tot Zijn koninkrijk brengen die van dezelfde gedachten zijn als God, het volk en de zonen van God, evenals zij die voorbestemd zijn door God om priester te zijn. Dat is het distillaat dat door God verkregen wordt door Zijn werk. Wat betreft hen die niet in staat zijn onder een van deze categorieën te vallen die door God opgesteld zijn, die zullen gerekend worden tot de ongelovigen. Jullie kunnen je zeker wel voorstellen hoe het met hen zal aflopen. Ik heb jullie al alles gezegd wat ik moet zeggen; de beslissing, welke weg jullie kiezen zal aan jullie zijn. Wat jullie moeten begrijpen is het volgende: Het werk van God wacht nooit op iemand die Hem niet kan bijhouden, en de rechtvaardige gezindheid van God laat geen enkele mens genade zien.

uit 'Christus doet het werk van het oordeel met de waarheid' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Deel II: God kennen

God kennen 1

Dagelijkse woorden van God Fragment 1

Ieder van jullie zou opnieuw moeten nagaan in hoeverre je gedurende je leven in God hebt

geloofd, zodat je tijdens het volgen van God kunt inzien of je God echt hebt begrepen, echt hebt doorgrond en echt hebt leren kennen, of je echt weet hoe God tegenover de verschillende soorten mensen staat, en of je echt begrijpt wat God in jouw leven bewerkstelligt en hoe Hij je daden beoordeelt. Deze God, die naast je staat, richting geeft aan je groei, je lot bepaalt en in je behoeften voorziet – hoeveel begrijp je van Hem en hoeveel weet je werkelijk van Hem als het erop aankomt? Weet je wat Hij in jou bewerkt, elke dag weer? Ken je de beginselen en bedoelingen waarop Hij al Zijn daden baseert? Weet je hoe Hij je de weg wijst? Weet je met welke middelen Hij voor je zorgt? Weet je op welke manieren Hij je leidt? Weet je wat Hij van jou verlangt en wat Hij in jou wil bewerkstelligen? Weet je wat Hij vindt van de uiteenlopende manieren waarop je je gedraagt? Weet je of je door Hem geliefd bent? Ken je de oorsprong van Zijn vreugde, toorn, verdriet en welbehagen, de gedachten en ideeën daarachter, en Zijn essentie? Weet je, ten slotte, wat voor een God deze God is waarin je gelooft? Heb je deze en soortgelijke vragen ooit begrepen of heb je er ooit over nagedacht? Heb je in je wandel met God je misverstanden over Hem uit de weg geruimd door Zijn woorden werkelijk op waarde te schatten en te ervaren? Heb je, nadat je door God gedisciplineerd en gekastijd werd, oprechte gehoorzaamheid en zorgzaamheid bereikt? Heb je, te midden van Gods tuchtiging en oordeel, de opstandigheid en de satanische aard van de mens leren kennen en een glimp van inzicht gekregen in de heiligheid van God? Ben je door de leiding en de verlichting van Gods woorden het leven met nieuwe ogen gaan bekijken? Heb je te midden van de beproeving die God je oplegde, ervaren dat Hij de overtredingen van de mens niet verdraagt en begrepen wat Hij van jou eist, en hoe Hij je verlost? Als je niet weet wat het is om God verkeerd te begrijpen, of hoe je dit onbegrip moet ophelderen, dan heb je nooit werkelijk verbinding met God gehad en heb je God nooit begrepen. Dan heb je Hem in elk geval nooit willen begrijpen. Als je niet weet wat Gods discipline en kastijding is, dan weet je al helemaal niet wat het is om aan God te gehoorzamen en je iets van Hem aan te trekken, of je hebt dat in elk geval nooit echt gedaan. Als je Gods tuchtiging en oordeel nooit hebt ondervonden, dan weet je beslist ook niet wat Zijn heiligheid is en zal het je zelfs nog minder duidelijk zijn wat de rebellie van de mens inhoudt. Als je nooit echt een juiste visie op het leven hebt gehad, of een juiste doelstelling in het leven, maar nog steeds verward en besluiteloos bent over je toekomstige levenspad, zozeer zelfs dat je aarzelt een volgende stap te zetten, dan lijdt het geen twijfel dat je Gods verlichting en leiding nooit hebt ontvangen. Dan zou men ook kunnen zeggen dat Gods woorden je nog nooit echt hebben gevoed en aangevuld. Als je Gods beproeving nog niet ondergaan hebt, dan is het zonder meer duidelijk dat je geen weet hebt van Gods onverdraagzaamheid ten opzichte van de overtredingen van de mens. Je begrijpt dan evenmin wat God uiteindelijk van je eist en zelfs nog minder wat Zijn werk van management en verlossing van de mens uiteindelijk inhoudt. Hoe lang iemand ook al in God gelooft, als hij Gods woorden nooit heeft ervaren of er iets van heeft waargenomen, dan is hij

gegarandeerd niet op de weg naar redding, dan is zijn geloof in God gegarandeerd inhoudsloos, dan is ook zijn kennis van God gegarandeerd nul komma nul. Dan mag het duidelijk zijn dat hij geen enkel idee heeft wat het betekent om God te vereren.

uit 'God kennen is de weg naar het vrezen van God en het mijden van het kwaad' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 2

Gods eigenschappen en Zijn wezen, Gods essentie, Gods gezindheid – dit alles is in Zijn woorden aan de mensheid geopenbaard. Wanneer de mens Gods woorden ervaart, zal hij wanneer hij ze uitvoert het doel achter de woorden die God spreekt leren begrijpen. Hij zal de oorsprong en achtergrond van Gods woorden leren begrijpen. Hij zal het beoogde effect van Gods woorden leren begrijpen en op waarde leren schatten. Dit zijn allemaal dingen die de mens moet ervaren, bevatten en in zich opnemen om toegang te krijgen tot de waarheid en het leven, om Gods bedoelingen te bevatten, om een transformatie in zijn gezindheid te krijgen, en om te kunnen gehoorzamen aan de soevereiniteit en de beschikkingen van God. Terwijl de mens deze dingen ervaart, bevat en in zich opneemt, leert hij geleidelijk God te begrijpen, en verkrijgt hij bovendien op verschillende niveaus kennis over Hem. Dit begrip en deze kennis komen niet voort uit iets wat de mens bedacht of samengesteld heeft, maar uit de dingen die hij op waarde schat, ervaart, voelt en die in zijn hart bevestigd worden. Pas wanneer hij deze dingen op waarde schat, ervaart, voelt en bevestigd weet, krijgt zijn kennis van God inhoud. Alleen de kennis die hij nu verwerft, is feitelijk, reëel en nauwkeurig. Dit proces – het verwerven van begrip en ware kennis van God door Zijn woorden op waarde te schatten, te ervaren, te voelen en bevestigd te weten – is niets anders dan ware gemeenschap tussen mens en God. Vanuit dit soort gemeenschap leert de mens Gods bedoelingen werkelijk te begrijpen, leert hij Gods eigenschappen en Zijn wezen werkelijk te begrijpen, leert hij Gods essentie werkelijk te begrijpen en te kennen, leert hij geleidelijk Gods gezindheid te begrijpen. Vanuit deze gemeenschap verkrijgt hij echte zekerheid over Gods heerschappij over de hele schepping en leert hij die correct te definiëren. Vanuit deze gemeenschap krijgt hij een wezenlijk perspectief op en kennis van Gods identiteit en positie. Vanuit deze gemeenschap verandert de mens stap voor stap zijn ideeën over God, waarbij hij zich niet langer een voorstelling van Hem maakt die op niets gebaseerd is, zijn wantrouwen tegen Hem de vrije loop laat, Hem verkeerd begrijpt, Hem veroordeelt, een oordeel over Hem velt of aan Hem twijfelt. Als gevolg daarvan zal de mens minder in discussie gaan met God, zal hij minder conflicten hebben met God en zal het minder vaak voorkomen dat hij in opstand komt tegen God. De mens zal zich daarentegen meer om God bekommeren, meer en meer aan Hem gehoorzamen, en zijn eerbied voor God zal reëler en dieper worden. Vanuit deze gemeenschap zal de mens niet alleen de waarheid en de doop des levens

ontvangen, maar tegelijkertijd ook ware kennis van God verwerven. Vanuit deze gemeenschap zal de mens in zijn gezindheid worden getransformeerd en redding ontvangen, bovendien zal hij tot de ware godvrezendheid en aanbidding komen als schepsel tegenover God. Als de mens eenmaal deze gemeenschap heeft ervaren, zal zijn geloof in God niet langer als een leeg blad papier zijn, of als een belofte die slechts bij wijze van lippendienst is gedaan, of een vorm van blind streven en verafgoden. Alleen vanuit deze gemeenschap zal het leven van de mens dag aan dag tot wasdom komen, en nu pas zal zijn gezindheid geleidelijk getransformeerd worden en zal zijn geloof in God stap voor stap veranderen van een vaag en onzeker geloof in ware gehoorzaamheid en zorgzaamheid, in ware eerbied. De mens zal zich, tijdens het volgen van God, ook geleidelijk ontwikkelen van iemand met een passieve houding naar iemand met een actieve houding, van het negatieve naar het positieve. Alleen vanuit deze gemeenschap zal de mens tot een waar inzicht in en begrip van God komen, en tot ware kennis van God. Omdat de grote meerderheid van de mensen nooit de ware gemeenschap met God heeft gekend, reikt hun kennis van God niet verder dan theorie, woorden en leerstellingen. Dat wil zeggen dat de grote meerderheid van de mensen, ook al geloven ze nog zo lang in God, nog steeds aan het begin staat als het erom gaat God te kennen, en vastzit in elementaire, traditionele vormen van eerbetoon, met alle uiterlijk vertoon en middeleeuws bijgeloof van dien. Dat de kennis die de mens heeft van God niet verder komt dan het beginstadium, betekent dat die kennis vrijwel nihil is. Hoewel de mens Gods positie en identiteit onderschrijft, bevindt zijn geloof in God zich nog steeds in een toestand van vage onzekerheid. Hoeveel ware eerbied voor God kan zo'n mens dan hebben?

Hoe vast je ook gelooft in Zijn bestaan, dit kan niet in de plaats komen van je kennis van God noch van je vereren voor God. Hoeveel je ook van Zijn zegeningen en Zijn genade hebt genoten, dit kan niet in de plaats komen van je kennis van God. Al ben je nog zo bereid je helemaal aan Zijn dienst te wijden en alles te geven ter wille van Hem, dit kan niet in de plaats komen van je kennis van God. Misschien ben je zo vertrouwd geworden met de woorden die Hij gesproken heeft dat je ze zelfs uit je hoofd kent en ze achterstevoren kunt opzeggen, maar dit kan niet in de plaats komen van je kennis van God. Al is de mens nog zo vastbesloten God te volgen, als hij nooit daadwerkelijke gemeenschap met God heeft gehad, of Gods woorden daadwerkelijk heeft ervaren, dan is zijn kennis van God niet meer dan een lege huls of eindeloze dromerij. Je kunt nog zo vaak terloopse 'onderonsjes' met God hebben gehad of Hem van aangezicht tot aangezicht hebben ontmoet, je kennis van God zou nog steeds nul komma nul zijn, en je eerbied voor God niet meer dan een holle frase of een hersenschim.

uit 'God kennen is de weg naar het vrezen van God en het mijden van het kwaad' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 3

Veel mensen lezen dagelijks Gods woorden en gaan zelfs zover dat ze alle klassieke passages daarin, als hun kostbaarste bezit, nauwgezet uit hun hoofd leren. Bovendien verkondigen ze Gods woorden overal en voorzien en helpen anderen door middel van Zijn woorden. Ze denken dat ze op die manier van God getuigen, van Zijn woorden getuigen, dat ze Gods weg volgen. Ze denken dat ze op die manier leven volgens Gods woorden, Zijn woorden in hun huidige leven integreren, dat ze op die manier Gods goedkeuring kunnen ontvangen en gered en vervolmaakt kunnen worden. Maar in de praktijk houden ze zich nooit aan de woorden van God die ze verkondigen en proberen ze zichzelf niet af te stemmen op wat in Gods woorden wordt geopenbaard. In plaats daarvan gebruiken ze Gods woorden om door middel van bedrog de bewondering en het vertrouwen van anderen te winnen, om op eigen kracht de leiding te nemen, en om zich Gods glorie toe te eigenen en te stelen. Ze hopen, tevergeefs, door Gods woorden te verspreiden, beloond te worden met Gods werk in hen en met Zijn goedkeuring. Al gaan er nog zoveel jaren voorbij, het lukt deze mensen niet om Gods goedkeuring te verdienen door het proces van verkondigen van Zijn woord. Het lukt hun niet de weg te vinden die ze moeten volgen terwijl ze van Gods woorden getuigen. Door middel van Gods woorden helpen en voorzien ze anderen wel, maar zichzelf hebben ze niet voorzien of geholpen. Ze kennen God niet en het lukt hun niet in zichzelf oprechte eerbied voor God te laten ontstaan terwijl ze al deze dingen doen. Integendeel, hun misvattingen over God groeien steeds meer, ze wantrouwen Hem steeds meer en maken zich steeds overdrevenere voorstellingen van Hem. Gevoed en geleid door hun theorieën over Gods woorden lijkt het alsof ze volkomen in hun element zijn, alsof ze hun vaardigheden moeiteloos toepassen, alsof ze hun doel in het leven, hun missie gevonden hebben en alsof ze nieuw leven en redding hebben ontvangen. Met hun heldere voordracht van Gods woorden lijkt het alsof ze toegang tot de waarheid hebben, alsof ze Gods bedoelingen bevatten en de weg naar ware kennis van God hebben ontdekt, alsof ze tijdens het verkondigen van Gods woorden regelmatig oog in oog met God staan. Ook worden ze vaak tot tranen toe ‘bewogen’ en, vaak geleid door de ‘God’ in Gods woorden, lijken ze voortdurend Zijn ernstige bezorgdheid en milde intentie te begrijpen. En tegelijkertijd lijkt het of ze inzicht hebben in Gods redding van de mens en Zijn management, Zijn wezen hebben leren kennen en Zijn rechtvaardige gezindheid begrijpen. Op basis daarvan lijken ze zelfs nog vaster in Gods bestaan te geloven, meer weet te hebben van Zijn verhevenheid, en Zijn grootsheid en superioriteit zelfs nog dieper te ervaren. Doordrenkt met de oppervlakkige kennis van Gods woorden lijkt het alsof hun geloof is gegroeid, dat hun vastberadenheid om lijden te dragen is toegenomen, en dat hun kennis van God zich heeft verdiept. Wat ze niet beseffen, is dat zolang ze Gods woorden niet daadwerkelijk ervaren al hun kennis van God en hun ideeën over Hem voortkomen uit hun eigen wensdenken en speculaties. Als hun geloof door God op de proef werd gesteld, zou het de toets der kritiek niet doorstaan. Als God hun zogenaamde spiritualiteit en gestalte zou beproeven of onderzoeken,

zouden die daar simpelweg niet tegen bestand zijn. Hun vastberadenheid is als een kasteel dat op zand is gebouwd en ook hun zogenaamde kennis van God is niet meer dan een hersenspinsel. In feite hebben deze mensen, die om zo te zeggen heel wat werk in Gods woorden hebben gestoken, zich nog nooit gerealiseerd wat waar geloof is, wat ware gehoorzaamheid is, wat werkelijk zorgdragen is, of wat echte kennis van God is. Ze gebruiken theorie, verbeelding, kennis, gave, traditie, bijgeloof en zelfs de morele waarden van de mensheid als ‘kapitaal’ en ‘bewapening’ om in God te geloven en Hem te volgen, en zelfs als fundament van hun geloof in God en hun volgen van Hem. Tegelijkertijd gebruiken ze dit kapitaal en wapentuig ook als een magische talisman om God te kennen, om Gods onderzoek, beproeving, tuchtiging en oordeel te ondergaan en te betwisten. Uiteindelijk is wat ze op die manier verzamelen nog steeds niets meer dan conclusies over God die zijn doordrenkt van religieuze associaties, middeleeuws bijgeloof en alles wat maar romantisch, buitensporig en raadselachtig is. Hun kennis en definitie van God is uit hetzelfde hout gesneden als die van mensen die alleen in de hemel geloven, of in de oude man met witte baard die op een wolk zit. Maar de werkelijkheid van God, Zijn essentie, Zijn gezindheid, Zijn eigenschappen en Zijn wezen, enzovoort – alles wat te maken heeft met de echte God Zelf – zijn dingen waar ze met hun verstand niet bij kunnen en wat daar niets mee te maken heeft en zelfs volkomen los van staat. Op die manier worden ze weliswaar door Gods woorden verzorgd en gevoed, maar zijn ze desondanks niet in staat om de weg van godvrezendheid te bewandelen en het kwaad te mijden. De werkelijke reden hiervoor is dat ze God nooit hebben leren kennen en evenmin echt contact of ware gemeenschap met Hem hebben gehad. Ze kunnen dus onmogelijk tot een wederzijdse verstandhouding met God komen of bij zichzelf oprecht geloof in God opwekken of God oprecht volgen of oprecht aanbidden. Door die kijk en die houding – dat ze Gods woorden op die manier zien, dat ze God op die manier zien – zijn ze gedoemd om ondanks al hun inspanningen met lege handen achter te blijven, zijn ze gedoemd om in alle eeuwigheid niet in staat te zijn om de weg van godvrezendheid te bewandelen en het kwaad te mijden. Het doel waarnaar zij streven en de richting waarin ze gaan, maakt duidelijk dat ze voor eeuwig Gods vijanden zijn en dat ze voor eeuwig niet in staat zullen zijn redding te ontvangen.

uit ‘God kennen is de weg naar het vrezen van God en het mijden van het kwaad’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Dagelijkse woorden van God Fragment 4

Als iemand jarenlang God gevolgd heeft en jarenlang de voorziening van Zijn woorden heeft genoten, maar hij God in wezen op dezelfde manier definieert als iemand die in aanbidding neerbuigt voor afgoden, dan maakt dat duidelijk dat Gods woorden nooit realiteit voor hem zijn geworden. Dat komt doordat hij eenvoudigweg de realiteit van Gods woorden nooit is

binnengegaan. Daarom hebben de realiteit, de waarheid, de intenties en de eisen die aan de mens worden gesteld – die alle eigen zijn aan Gods woorden – niets, maar dan ook niets met hem te maken. Dat wil zeggen dat, hoe hard zo iemand ook werkt aan de oppervlakkige betekenis van Gods woorden, alles zinloos is: omdat wat hij najaagt slechts woorden zijn, zal wat hij krijgt noodzakelijkerwijs ook slechts woorden zijn. Of de woorden die God spreekt nu, van buitenaf gezien eenvoudig of diepzinnig zijn, het zijn allemaal waarheden die onontbeerlijk zijn voor de mens wanneer hij het leven binnengaat. Ze zijn de bron van levend water die hem in staat stelt zowel geestelijk als lichamelijk te overleven. Ze voorzien de mens van wat hij nodig heeft om in leven te blijven, de leerstellingen en de geloofsbelijdenis aan de hand waarvan hij zijn dagelijks leven moet leiden, de weg, het doel en de richting die hij voor ogen moet houden om redding te ontvangen, alle waarheden die hij als schepsel voor God moet bezitten, en alle waarheden over hoe de mens God moet gehoorzamen en aanbidden. Ze zijn de waarborg dat de mens overleeft, ze zijn het dagelijks brood van de mens en ze zijn ook de krachtige steun die hem helpt sterk te zijn en stand te houden. Ze geven een haarscherp beeld van de waarheid van de gewone mensheid zoals de geschapen mens daar gestalte aan geeft, en van de waarheid die de mens helpt zich los te breken van verdorvenheid en de valstrikken van Satan te vermijden. Ze geven uitvoerig weer hoe de Schepper de geschapen mensheid onvermoeibaar onderricht, aanspoort, bemoedigt en troost. Ze zijn het baken dat de mens leidt en verlicht zodat hij alles wat positief is, begrijpt. Ze zijn de waarborg dat de mens alles wat rechtvaardig en goed is gestalte geeft in zijn leven en in bezit krijgt. Ze zijn het criterium waaraan mensen, gebeurtenissen en dingen worden afgemeten, en ze zijn ook de navigatieboei die de mens naar de redding en de weg van het licht loodst. Alleen door Gods woorden in de praktijk te ervaren, kan de mens de waarheid en het leven ontvangen. Alleen hieruit kan de mens gaan begrijpen wat normale menselijkheid is, wat een betekenisvol leven is, wat een waar schepsel is en wat ware gehoorzaamheid aan God is. Alleen hieruit kan de mens gaan begrijpen hoe hij zich moet bekommeren om God, hoe hij de plicht van een schepsel moet vervullen en hoe hij op de ware mens kan lijken. Alleen hieruit kan de mens gaan begrijpen wat bedoeld wordt met waar geloof en ware aanbidding. Alleen hieruit kan de mens gaan begrijpen wie de Heerser van de hemelen en de aarde en alle dingen is. Alleen hieruit kan de mens gaan begrijpen op welke manieren de Ene die Heer van heel de schepping is, over de schepping heerst, haar leidt en in haar behoeften voorziet. En alleen van hieruit kan de mens gaan begrijpen en bevatten op welke manieren de Ene die Heer van heel de schepping is, bestaat, zichtbaar wordt en werkt. Afgescheiden van de werkelijke ervaring van Gods woorden heeft de mens geen echte kennis van of inzicht in Gods woorden en de waarheid. Zo iemand is niet meer dan een levende dode, een en al omhulsel, en alle kennis die verband houdt met de Schepper heeft niets, maar dan ook niets met hem te maken. In Gods ogen heeft zo iemand nooit in Hem geloofd, noch Hem ooit gevolgd en dus erkent God hem noch als Zijn gelovige, noch als

Zijn volgeling, en al helemaal niet als een waar schepsel.

uit 'God kennen is de weg naar het vrezen van God en het mijden van het kwaad' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 5

Een waar schepsel moet weten wie de Schepper is, waartoe de mens is geschapen, hoe hij de verantwoordelijkheden van een schepsel moet vervullen en hoe hij de Heer van de hele schepping moet aanbidden. Hij moet de bedoelingen, wensen en verlangens van de Schepper begrijpen, bevatten, kennen en zich erom bekommeren, en hij moet handelen zoals de Schepper wil – God vrezen en het kwaad mijden.

Wat is 'God vrezen'? En hoe kun je het kwaad mijden?

Met 'God vrezen' wordt niet een vage angst of schrik bedoeld, noch dat je God uit de weg gaat, noch dat je Hem op afstand houdt en evenmin wordt er verafgoding of bijgeloof mee bedoeld. Integendeel, 'God vrezen' betekent bewondering, achting, vertrouwen, begrip, zorg, gehoorzaamheid, toewijding en liefde, alsook onvoorwaardelijke aanbidding, genoegdoening en onderwerping, zonder klagen. Zonder ware kennis van God zal de mensheid geen ware bewondering, waar vertrouwen, waar begrip, ware zorg of gehoorzaamheid hebben, maar slechts bang en onzeker zijn, slechts twijfelen, verkeerd begrijpen, God uit de weg gaan en Hem vermijden. Zonder ware kennis van God zal de mensheid niet in staat zijn tot ware toewijding en genoegdoening. Zonder ware kennis van God zal de mensheid niet in staat zijn tot ware aanbidding en onderwerping, maar slechts tot blinde verafgoding en bijgeloof. Zonder ware kennis van God kan de mensheid hoe dan ook niet handelen in overeenstemming met de wil van God, of God vrezen, of het kwaad mijden. Elke activiteit en gedraging van de mens zal daarentegen vervuld zijn van opstandigheid en openlijk verzet, van lasterlijke beschuldigingen en smadelijke oordelen over Hem, en van kwaadaardig gedrag dat ingaat tegen de waarheid en de ware betekenis van Gods woorden.

Zodra de mensheid werkelijk vertrouwen heeft in God, zal zij God oprecht volgen en zich op Hem verlaten; alleen met echt vertrouwen in en met echte afhankelijkheid van God kan de mensheid tot waar begrip en inzicht komen. Als hij God echt begrijpt, zal de mens zich om Hem gaan bekommeren. Alleen wanneer de mensheid zich oprecht om God bekommert, kan zij oprecht gehoorzamen. Alleen wanneer zij God oprecht gehoorzaamt, kan de mensheid zich oprecht aan Hem toewijden. Alleen met oprechte toewijding aan God kan de mensheid Hem onvoorwaardelijk en zonder klagen genoegdoening schenken. Alleen wanneer zij in alle oprechtheid God vertrouwt en zich op Hem verlaat, Hem begrijpt en zich om Hem bekommert, Hem gehoorzaamt, zich aan Hem toewijdt en Hem genoegdoening schenkt, kan de mensheid

Gods gezindheid en Zijn wezen echt leren kennen en de identiteit van de Schepper leren kennen. Alleen wanneer zij de Schepper waarlijk heeft leren kennen, kan de mensheid oprechte aanbidding en onderwerping in zichzelf laten ontstaan. Alleen vanuit oprechte aanbidding van en onderwerping aan de Schepper zal de mensheid haar slechte daden kunnen afleren, met andere woorden: het kwaad kunnen mijden.

Dit tezamen vormt het hele proces van ‘God vrezen en het kwaad mijden’ en is ook wat het in zijn geheel inhoudt om God te vrezen en het kwaad te mijden. Het is eveneens de weg die moet worden bewandeld om te komen tot het vrezen van God en het mijden van het kwaad.

‘God vrezen en het kwaad mijden’ en God kennen zijn op talloze manieren onlosmakelijk met elkaar verbonden, en het verband tussen de twee spreekt voor zich. Als je het kwaad wilt mijden, moet je eerst ware vrees voor God hebben. Als je ware vrees voor God wilt hebben, moet je eerst ware kennis van God hebben. Als je ware kennis van God wilt hebben, moet je eerst Gods woorden ervaren, de realiteit van Gods woorden binnengaan, en Gods kastijding en discipline, Zijn tuchtiging en oordeel ervaren. Als je Gods woorden wilt ervaren, moet je eerst met Gods woorden geconfronteerd worden, oog in oog met God komen te staan, en God vragen je in de gelegenheid te stellen om Zijn woorden te ervaren in allerlei situaties, mensen, gebeurtenissen en voorwerpen. Als je oog in oog met God wilt komen te staan en met Zijn woorden geconfronteerd wilt worden, moet je eerst een eenvoudig en eerlijk hart hebben, klaar zijn om de waarheid te aanvaarden, bereid zijn om lijden te verdragen, beschikken over de vastberadenheid en de moed om het kwaad te mijden, en ernaar verlangen een waar schepsel te worden ... Op die manier ga je stap voor stap vooruit en zul je steeds dichterbij God komen. Je hart zal steeds zuiverder worden, en je leven en de waarde van het feit dat je leeft, zullen net als je kennis van God steeds meer betekenis krijgen en steeds helderder stralen. Totdat je op een dag voelt dat de Schepper niet langer een raadsel is, dat de Schepper nooit voor jou verborgen is geweest, dat de Schepper Zijn gelaat nooit voor jou verborgen heeft, dat de Schepper helemaal niet ver van je verwijderd is, dat de Schepper niet langer de Ene is waarnaar je in je gedachten voortdurend verlangt maar die je niet met je gevoelens kunt bereiken, en dat Hij waarlijk over je linker- en je rechterzijde waakt, in je levensbehoeften voorziet en je lot bepaalt. Hij is niet de verre horizon en evenmin heeft Hij zich hoog in de wolken verscholen. Hij staat vlak naast je en heeft de leiding over alles. Hij is alles wat je hebt en Hij is het enige wat je hebt. Die God maakt mogelijk dat jij Hem vanuit je hart liefhebt, je aan Hem vastklampt, Hem dicht bij je houdt, Hem bewondert, bang bent Hem te verliezen, en dat je Hem niet langer wilt verloochenen, Hem niet langer ongehoorzaam wilt zijn en Hem niet langer uit de weg wilt gaan of op afstand wilt houden. Het enige wat je wilt, is je om Hem bekommeren, Hem gehoorzamen, Alles wat je wil, is voor Hem zorgen, Hem gehoorzamen, alles wat Hij je geeft, terugbetalen en je onderwerpen

aan Zijn heerschappij. Je verzet je er niet langer tegen dat Hij je leidt, in je behoeften voorziet, over je waakt en je behoedt. Niet langer weiger je Zijn soevereiniteit en beschikkingen te gehoorzamen. Het enige wat je wilt, is Hem volgen, naast hem lopen aan Zijn linker- of rechterhand, alles wat je wilt is Hem aanvaarden als je enige leven. Hem aanvaarden als je enige Heer, je enige God.

uit 'God kennen is de weg naar het vrezen van God en het mijden van het kwaad' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 6

De overtuigingen van mensen kunnen de plaats van de waarheid niet innemen

Er zijn enkele mensen die ontberingen kunnen verdragen; ze kunnen de prijs betalen; hun uiterlijk gedrag is heel goed; ze worden zeer gerespecteerd; en ze hebben de bewondering van anderen. Wat denken jullie: kan dit uiterlijk gedrag worden beschouwd als het in praktijk brengen van de waarheid? Kunnen jullie zeggen dat deze persoon voldoet aan Gods bedoelingen? Waarom is het dat mensen keer op keer dit soort individuen zien en denken dat ze God tevreden stellen, denken dat ze het pad bewandelen om de waarheid in praktijk te brengen, dat ze Gods wegen volgen? Waarom denken sommige mensen op deze manier? Er is maar één verklaring voor. En welke verklaring is dat? Het is dat voor heel veel mensen, vragen zoals wat het is om de waarheid in praktijk te brengen, wat het is om God tevreden te stellen, wat het is om echt de werkelijkheid van de waarheid te hebben – deze vragen niet erg duidelijk zijn. Dus er zijn sommige mensen die vaak worden misleid door diegenen die aan de buitenkant spiritueel lijken, nobel lijken, verheven beelden lijken te hebben. Wat betreft die mensen die kunnen spreken over woorden en doctrines, en van wie de woorden en daden bewonderenswaardig lijken, degenen die door hen zijn misleid hebben nooit gekeken naar de essentie van hun daden, de principes achter hun daden, wat hun doelen zijn. En ze hebben nooit gekeken of deze mensen echt God gehoorzamen en of ze iemand zijn die echt God vreest en het kwade mijdt. Ze hebben nooit het wezen van de menselijkheid van deze mensen onderscheiden. Integendeel, vanaf de eerste stap dat ze ze beetje bij beetje leren kennen, bewonderen ze deze mensen, vereren ze deze mensen en uiteindelijk worden deze mensen hun idolen. Bovendien, naar de mening van sommige mensen, kunnen de idolen die zij aanbidden, waarvan zij geloven dat zij hun families en banen kunnen achterlaten en oppervlakkig gezien de prijs betalen – deze idolen zijn degenen die God echt tevreden stellen, degenen die echt een goede uitkomst en een goede bestemming kunnen ontvangen. In hun gedachten zijn deze idolen de mensen die God looft. Waardoor komt het dat mensen dit geloven? Wat is de essentie van dit probleem? Wat zijn de gevolgen waar het toe kan leiden? Laten we eerst het wezen van deze kwestie bespreken.

Deze kwesties met betrekking tot de gezichtspunten van mensen, de praktijken van mensen, welke beginselen mensen kiezen om toe te passen, en wat iedereen gewoonlijk benadrukt, in wezen hebben deze dingen allemaal niets te maken met Gods eisen aan de mensheid. Ongeacht of mensen zich concentreren op oppervlakkige zaken of diepzinnige zaken, op woorden en doctrines of de werkelijkheid, mensen houden zich niet aan datgene waar ze zich het meest aan zouden moeten houden en ze weten niet wat ze het beste zouden moeten weten. De reden hiervoor is dat mensen de waarheid helemaal niet leuk vinden. Daarom zijn mensen niet bereid om tijd en moeite te steken in het vinden en beoefenen van de principes in Gods woord. In plaats daarvan gebruiken ze liever een kortere weg en sommen ze op wat ze begrijpen, wat ze denken dat goede praktijk en goed gedrag is. Deze samenvatting wordt dan hun eigen doel om na te streven, wordt de waarheid om te beoefenen. Het directe gevolg hiervan is, dat mensen goed gedrag van mensen gebruiken als een substituut voor het in praktijk brengen van de waarheid, wat ook voldoet aan het verlangen van mensen om de gunst van God te verkrijgen. Dit geeft mensen kapitaal waarmee ze met de waarheid worstelen en dat ze ook gebruiken om met God te redeneren en te wedijveren. Tegelijkertijd zetten mensen ook gewetenloos God opzij en plaatsen het idool van hun hart voor God in de plaats. Er is slechts één belangrijke oorzaak waardoor mensen deze onwetende daden, onwetende gezichtspunten of eenzijdige standpunten en praktijken hebben en vandaag zal ik jullie erover vertellen. De reden is dat, hoewel mensen God misschien volgen, elke dag tot Hem bidden en elke dag het woord van God lezen, ze Gods wil niet echt begrijpen. Dit is de kern van het probleem. Als iemand Gods hart begrijpt, begrijpt wat God fijn vindt, wat God verafschuwt, wat God wil, wat God verwerpt, wat voor soort persoon God liefheeft, wat voor soort persoon God niet leuk vindt, wat voor soort norm bij God van toepassing is voor Zijn eisen aan de mens, wat voor soort aanpak Hij heeft voor het vervolmaken van de mens, kan die persoon nog steeds zijn eigen persoonlijke ideeën hebben? Kunnen ze gewoon een ander persoon aanbidden? Kan een gewoon persoon hun idool worden? Als iemand Gods wil begrijpt, is zijn standpunt een beetje rationeler. Ze zullen niet zomaar een verdorven persoon verafgoden, noch zullen ze, terwijl ze het pad bewandelen om de waarheid in de praktijk te brengen, geloven dat het willekeurig vasthouden aan een paar eenvoudige regels of principes neerkomt op het in praktijk brengen van de waarheid.

uit 'Hoe Gods gezindheid te kennen en de resultaten die Zijn werk zal verwezenlijken' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 7

Er zijn veel meningen over de norm waarmee God de uitkomst van de mensen vaststelt

Omdat iedereen zich zorgen maakt over hun uitkomst, weten jullie hoe God die uitkomst bepaalt? Op welke manier stelt God iemands uitkomst vast? En welke norm gebruikt Hij om

iemand's uitkomst vast te stellen? En wanneer de uitkomst van de mens nog moet worden vastgesteld, wat doet God dan om deze uitkomst te onthullen? Weet iemand dit? Zoals ik net zei, zijn er sommigen die al heel lang Gods woord hebben onderzocht. Deze mensen zijn op zoek naar aanwijzingen over de uitkomst van de mensheid, over de categorieën waarin deze uitkomst is verdeeld en over de verschillende uitkomsten voor verschillende soorten mensen. Ze willen ook weten hoe Gods woord de uitkomst van de mens bepaalt, het soort norm dat God gebruikt, en de manier waarop Hij de uitkomst van de mens vaststelt. Maar uiteindelijk slagen deze mensen er nooit in iets te vinden. Eigenlijk is er in feite heel weinig over deze zaak gezegd in Gods woord. Waarom is dit? Zolang de uitkomst van de mens nog moet worden onthuld, wil God niemand vertellen wat er uiteindelijk zal gebeuren en Hij wil ook niemand van tevoren op de hoogte stellen van zijn bestemming. De reden hiervoor is dat wanneer God dat zou doen, dit geen enkel voordeel voor de mens zou hebben. Op dit moment wil ik alleen maar vertellen over de manier waarop God de uitkomst van de mens bepaalt, over de principes die Hij in Zijn werk gebruikt om de uitkomst van de mens te bepalen, en om deze uitkomst te manifesteren, evenals de norm die Hij gebruikt om vast te stellen of iemand kan overleven. Is dit niet waar jullie het meest bezorgd over zijn? Hoe vatten mensen dan de manier op waarop God de uitkomst van de mens bepaalt? Jullie hebben zojuist een beetje over deze kwestie gesproken. Sommigen van jullie zeiden dat het een kwestie is van getrouw je plicht doen, aandacht geven aan God; sommige mensen zeiden God gehoorzamen en God tevredenstellen; sommige mensen zeiden je overgeven aan de genade van God; en sommige mensen zeiden een rustig leven leiden ... Wanneer jullie deze waarheden in de praktijk brengen, wanneer jullie de principes van jullie verbeelding volgen, weten jullie dan wat God denkt? Hebben jullie er over nagedacht of zo blijven doen als nu, betekent dat jullie aan Gods bedoelingen voldoen? Of het voldoet aan Gods norm? Of het voldoet aan Gods eisen? Ik geloof dat de meeste mensen hier niet echt over nadenken. Ze passen gewoon mechanisch een deel van Gods woord toe, of een deel van de prediken, of de normen van bepaalde spirituele mensen die ze aanbidden en dwingen zichzelf om dit te doen, om dat te doen. Ze geloven dat dit de juiste manier is, dus blijven ze zich eraan houden, ongeacht wat er uiteindelijk gebeurt. Sommige mensen denken: "Ik geloof al zoveel jaren; ik heb het altijd zo beoefend; ik heb het gevoel dat ik echt aan Gods eisen heb voldaan; ik heb ook het gevoel dat ik er veel aan heb gehad. Want ik heb veel waarheden in deze periode leren begrijpen en veel dingen die ik niet eerder wist begrepen – met name veel van mijn ideeën en visies zijn veranderd, mijn levenswaarden zijn enorm veranderd en ik heb een redelijk goed begrip van deze wereld." Zulke mensen geloven dat dit een oogst is en dat dit het eindresultaat van Gods werk is voor de mens. Wat denken jullie, als jullie deze normen en al jullie praktijken samennemen – voldoen jullie dan aan Gods bedoelingen? Sommige mensen zullen met zekerheid zeggen: "Natuurlijk! We praktiseren Gods woord; we praktiseren alles wat de broeder predikte

en in de samenkomsten heeft gezegd; we vervullen altijd onze plicht, volgen altijd God, en we hebben God nooit verlaten. Daarom kunnen we met het volste vertrouwen zeggen dat we God tevredenstellen. Hoeveel we ook begrijpen van Gods intenties, hoeveel we ook van Gods woord begrijpen, we hebben altijd geprobeerd verenigbaar te zijn met God. Als we correct handelen en alles correct toepassen, dan zal het resultaat kloppen.” Wat vinden jullie van dit standpunt? Klopt het? Misschien zijn er mensen die zeggen: “Ik heb hier nog nooit over nagedacht. Ik denk alleen dat ik kan overleven wanneer ik mijn plicht blijf doen en blijf handelen volgens de vereisten van Gods woord. Ik heb nooit de vraag overwogen of ik Gods hart tevreden kan stellen en ik heb nooit overwogen of ik de door Hem verlangde norm zou bereiken. Omdat God me nooit iets heeft verteld en mij geen duidelijke instructies heeft gegeven, geloof ik dat zolang ik blijf doorgaan, God tevreden zal zijn en Hij geen verdere eisen aan mij zou moeten stellen.” Zijn deze overtuigingen correct? Wat mij betreft, deze manier van beoefenen, deze manier van denken en deze standpunten – ze brengen allemaal fantasieën en een beetje blindheid met zich mee. Wanneer ik dit zeg, zijn er misschien een paar van jullie die zich een beetje ontmoedigd voelen: “Blindheid? Als het een ‘blindheid’ is, dan is onze hoop op redding, onze hoop om te overleven heel klein en zeer onzeker, nietwaar? Vindt u niet dat deze manier van zeggen een koude douche voor ons is?” Ongeacht wat jullie geloven, de dingen die ik zeg en doe zijn niet bedoeld om jullie het gevoel te geven dat er koud water over jullie wordt gegoten. Het is juist bedoeld om jullie begrip van Gods intenties te verbeteren en jullie inzichten te verbeteren in wat God denkt, wat God wil bereiken, wat voor persoon God leuk vindt, wat God verafschuwt, wat God veracht, welk type persoon God wil winnen en welk type persoon God afwijst. Het is bedoeld om jullie geest duidelijkheid te geven, om jullie duidelijk te laten weten in hoeverre de daden en gedachten van ieder van jullie zijn afgedwaald van de norm die God vereist. Is het nodig om deze onderwerpen te bespreken? Omdat ik weet dat jullie al zo lang geloven en naar zoveel prediking hebben geluisterd, maar dit zijn juist de dingen die het meest ontbreken. Jullie hebben misschien elke waarheid in jullie aantekenboekje vastgelegd, misschien hebben jullie ook datgene vastgelegd waarvan jullie persoonlijk denken dat het belangrijk is in jullie geest en hoewel jullie van plan zijn die dingen tijdens jullie praktiseren te gebruiken, om God tevreden te stellen, om ze te gebruiken wanneer jullie merken dat jullie in nood verkeren of te gebruiken om de moeilijke tijden door te komen die voor jullie liggen, of om deze dingen jullie gewoon te laten vergezellen terwijl jullie je leven leven, is het, wat mij betreft, als jullie alleen praktiseren, niet belangrijk hoe jullie dat precies doen. Wat is dan heel belangrijk? Het is dat terwijl je bezig bent, je hart met zekerheid weet of alles wat je doet, elke daad is wat God wil; of alles wat je doet, alles wat je denkt en het resultaat en het doel in je hart voldoet aan Gods intenties, tegemoet komt aan Gods eisen en of God ze goedkeurt of niet. Dit zijn de belangrijke dingen.

Dagelijkse woorden van God Fragment 8

Bewandel de weg van God: vrees God en mijd het kwaad

Er is een gezegde waar jullie aantekeningen van moeten maken. Ik geloof dat dit gezegde heel belangrijk is, want mij komt het elke dag talloze keren voor de geest. Waarom is dat? Omdat elke keer als ik voor iemand sta, elke keer als ik iemands verhaal hoor, elke keer als ik hoor over iemands ervaring of zijn of haar getuigenis van het geloof in God, ik altijd dit gezegde gebruik om te bepalen of dit individu het type persoon is dat God wil, het type persoon dat God leuk vindt. Dus wat is dit gezegde dan? Nu wachten jullie allemaal met spanning. Wanneer ik het spreekwoord onthul, voelen jullie je misschien teleurgesteld omdat er mensen zijn die dit al jarenlang lippendienst bewijzen. Maar wat mij betreft, ik heb het nooit enige lippendienst bewezen. Dit gezegde leeft in mijn hart. Dus wat is dit gezegde? Het is "Bewandel Gods weg: vrees God en mijd het kwade." Is dit geen buitengewoon simpele uitdrukking? Maar hoewel het gezegde eenvoudig is, zal iemand die er echt een diep begrip voor heeft, het gevoel hebben dat het van grote waarde is; dat het veel waarde heeft voor het praktiseren van je geloof; dat het de taal van het leven is met de realiteit van de waarheid; dat het een levenslange doelstelling is om naar te streven voor degenen die God willen behagen; en dat het een levenslange weg is om naar te streven door iedereen die rekening houdt met Gods intenties. Dus wat denken jullie: is dit gezegde soms niet de waarheid? Heeft het die betekenis? Misschien zijn er sommige mensen die over dit gezegde nadenken, proberen het te begrijpen en nog sommigen die er achterdochtig tegenover staan: is dit gezegde erg belangrijk? Is het erg belangrijk? Is het zo noodzakelijk en verdient het nadruk? Misschien zijn er sommige mensen die dit gezegde niet zo leuk vinden omdat ze denken dat het bewandelen van Gods weg en het terugbrengen hiervan tot dit gezegde veel te simpel geredeneerd is. Als je alles neemt wat God heeft gezegd en het samenvat in één gezegde: is dit niet een manier om God te onbetekenend te maken? Is dat zo? Het kan zijn dat de meesten van jullie de diepe betekenis achter deze woorden niet helemaal begrijpen. Hoewel jullie er nota van hebben genomen, zijn jullie niet van plan dit gezegde in jullie hart op te nemen; jullie schrijven het gewoon op in jullie notitieboek en bekijken het nog eens en overdenken het in jullie vrije tijd. Er zijn andere mensen die niet eens de moeite nemen om het gezegde uit het hoofd te leren, laat staan om het goed te gebruiken. Maar waarom bespreek ik dit gezegde? Ongeacht jullie mening, of wat jullie zullen denken, moet ik dit gezegde bespreken omdat het uitermate relevant is voor hoe God de uitkomsten van de mens bepaalt. Het maakt niet uit wat jullie huidige idee over dit gezegde is, of hoe jullie het behandelen, ik ga jullie toch vertellen: als mensen de woorden van dit gezegde in de praktijk kunnen brengen en die kunnen ervaren en de

norm van God vrezen en het kwaad mijden kan bereiken, dan zijn ze zeker een overlevende, dan zijn ze zeker iemand met een goed einde. Als je niet kunt voldoen aan de norm die door deze uitspraak wordt gegeven, dan zou je kunnen zeggen dat je uitkomst onbekend is. Dus spreek ik met jullie over dit gezegde voor jullie eigen geestelijke voorbereiding, zodat jullie weten wat voor soort norm God gebruikt om jullie te meten.

uit 'Hoe Gods gezindheid te kennen en de resultaten die Zijn werk zal verwezenlijken' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 9

God maakt gebruik van verschillende beproevingen om te testen of mensen God vrezen en het kwaad mijden

In elk tijdperk schenkt God een aantal woorden aan de mens wanneer Hij in de wereld werkt en de mens over enkele waarheden vertelt. Deze waarheden dienen als de weg die de mens moet aanhouden, de weg die de mens moet bewandelen, de weg waarlangs de mens God kan vrezen en het kwade kan mijden, en de weg waarlangs mensen zich in hun leven, in de loop van hun levensreis in praktijk moeten brengen en aanhangen. Om deze redenen schenkt God deze woorden aan de mens. Deze woorden die van God komen, moeten door de mens worden nageleefd, om leven te ontvangen. Als een persoon zich er niet aan houdt, ze niet in praktijk brengt en Gods woorden niet naleeft in zijn leven, dan brengt deze persoon de waarheid niet in praktijk. En als ze de waarheid niet in de praktijk brengen, dan vrezen ze God niet en mijden ze het kwade niet en kunnen ze God niet tevreden stellen. Als iemand God niet tevreden kan stellen, dan kunnen ze Gods lof niet ontvangen; zo'n persoon ontvangt geen uitkomst. Dus hoe bepaalt God in de loop van Zijn werk iemands uitkomst? Welke methode gebruikt God om de uitkomst van de mens vast te stellen? Misschien is het jullie nog niet helemaal duidelijk, maar wanneer ik jullie het proces vertel, zal het heel duidelijk worden. Dit komt omdat veel mensen het zelf al hebben ervaren.

In de loop van Gods werk, van het begin tot nu toe, heeft God beproevingen gegeven aan elk persoon – of je zou kunnen zeggen, elke persoon die Hem volgt – en deze beproevingen zijn er in verschillende afmetingen. Er zijn degenen die het proces hebben meegemaakt om door hun familie te worden afgewezen; degenen die het proces van een ongunstige omgeving hebben meegemaakt; degenen die hebben meegemaakt dat ze gearresteerd en gemarteld werden; degenen die de beproeving ervaren hebben dat ze werden geconfronteerd met een keuze; en degenen die de beproeving van geld en status hebben doorstaan. Over het algemeen heeft ieder van jullie te maken gehad met allerlei soorten beproevingen. Waarom werkt God zo? Waarom behandelt God iedereen zo? Wat voor soort resultaat wil Hij zien? Dit is de essentie van wat ik

jullie wil vertellen: God wil zien of deze persoon het type is dat God vreest en het kwade mijdt. Wat dit betekent is dat wanneer God je een beproeving geeft, waardoor je geconfronteerd wordt met een of andere omstandigheid, Hij wil testen of je iemand bent die God vreest, en het kwade mijdt. Als iemand wordt geconfronteerd met de plicht om een offergave te bewaren en ze in contact komen met Gods offer, denk je dan dat dit iets is dat God heeft geregeld? Geen vraag! Alles wat je meemaakt, heeft God geregeld. Wanneer je geconfronteerd wordt met deze zaak, zal God je in het geheim observeren, kijkend hoe je kiest, hoe je in praktijk brengt, waaraan je denkt. Het eindresultaat is waar God het meest mee bezig is, omdat dit het resultaat is dat Hem in staat stelt om te meten of je Gods norm in deze beproeving hebt bereikt. Wanneer mensen echter geconfronteerd worden met een bepaalde kwestie, denken ze er vaak niet over na waarom ze ermee worden geconfronteerd, of over de norm die door God wordt geëist. Ze denken niet na over wat God van hen wil zien, wat Hij van hen wil ontvangen. Wanneer ze met deze kwestie worden geconfronteerd, denken deze mensen alleen maar: "Dit is iets waar ik voor kom te staan; ik moet voorzichtig zijn, niet onvoorzichtig! Wat er ook gebeurt, dit is wat God me geeft, en hier kan ik met mijn verstand niet bij." Deze persoon denkt dat hij of zij zijn verantwoordelijkheid kan nemen door een dergelijk simplistisch standpunt in te nemen. Zou God tevreden zijn met het resultaat van deze beproeving? Of zou Hij niet tevreden zijn? Jullie kunnen dit bespreken. (Als mensen God in hun hart vrezen, dan zullen zij, wanneer zij worden geconfronteerd met de plicht die hen in staat stelt om contact te maken met Gods offer, overwegen hoe gemakkelijk het zou zijn om God te beledigen, dus zouden zij zeker voorzichtig zijn.) Je antwoord gaat de goede kant op, maar het is er nog niet helemaal. Gods wegen bewandelen heeft niets te maken met het in acht nemen van oppervlakkige regels. Het betekent eigenlijk dat wanneer je geconfronteerd wordt met een zaak, je dit in de eerste plaats moet zien als een omstandigheid die is geregeld door God, een verantwoordelijkheid, door Hem aan jou geschonken, door Hem aan jou toevertrouwd en dat wanneer je geconfronteerd wordt met deze zaak, je het zelfs als een beproeving van God zou moeten zien. Wanneer je deze kwestie onder ogen ziet, moet je er een norm voor hebben, je moet eraan denken dat het van God is gekomen. Je moet er over nadenken hoe je met deze zaak om moet gaan, zodat je verantwoordelijkheid kunt nemen en trouw aan God kunt zijn; hoe je het zo kunt doen dat je God niet woedend maakt of Zijn gezindheid niet beledigt. We hebben zojuist gesproken over veilig bewaren van het geofferde. Deze zaak heeft te maken met offeren en het is ook jouw plicht, jouw verantwoordelijkheid. Je bent verplicht om deze verantwoordelijkheid te dragen. Maar wanneer je geconfronteerd wordt met deze zaak, is er dan iets verleidelijks aan? Jazeker! Waar komt deze verleiding vandaan? Deze verleiding komt van Satan en komt ook voort uit de slechte, verdorven gezindheid van de mens. Omdat er verleiding is, houdt dit ook een getuigenis in; die getuigenis is ook jouw verantwoordelijkheid en plicht. Sommige mensen zeggen: "Dit is zo'n kleine zaak; is het echt nodig om het zo op te

blazen?” Ja, dat is het! Want wanneer we Gods wegen bewandelen, kunnen we niets verwaarlozen wat met onszelf te maken heeft, of met iets dat om ons heen gebeurt, zelfs niet de kleine dingen. Het maakt niet uit of we denken dat we er aandacht aan moeten schenken of niet, wanneer we ermee geconfronteerd worden, moeten we het niet verwaarlozen. Alles moet als Gods test voor ons worden beschouwd. Hoe is deze houding? Als je zo’n houding hebt, dan bevestigt het één feit: je hart vreest God en je hart is bereid om het kwade te mijden. Als je dit verlangen hebt om God tevreden te stellen, dan ligt wat je in praktijk brengt niet ver van de norm om God te vrezen en het kwade te mijden.

Er zijn vaak mensen die geloven dat de zaken die niet veel aandacht krijgen van mensen, de zaken die gewoonlijk niet worden genoemd – slechts onbeduidende kleinigheden zijn en dat ze niets te maken hebben met het in praktijk brengen van de waarheid. Wanneer deze mensen zoiets onder ogen krijgen, besteden ze er niet veel aandacht aan en laten ze het gaan. Maar in feite is deze zaak een les waarvoor je zou moeten leren, een les over hoe je God moet vrezen, hoe je het kwaad kunt mijden. Bovendien, waar je nog meer mee bezig zou moeten zijn, is weten wat God doet wanneer deze zaak zich voordoet die je onder ogen moet zien. God staat aan jouw kant en observeert al je woorden en daden, Hij observeert wat je doet, je geest verandert – dit is Gods werk. Sommige mensen zeggen: “Waarom voel ik het dan niet?” Je hebt het niet gevoeld, omdat de weg om God te vrezen en het kwade te mijden niet het belangrijkste is waar je je aan houdt. Daarom kun je het subtiele werk van God in de mens niet voelen, wat je kunt merken aan de verschillende gedachten en verschillende handelingen van mensen. Je bent een warhoofd! Wat is een grote zaak? Wat is een kleine zaak? Alle zaken die te maken hebben met het bewandelen van Gods weg zijn niet verdeeld in groot of klein. Kunnen jullie dat accepteren? (Ja) In termen van alledaagse zaken zijn er dingen die mensen als heel groot en belangrijk, en andere die als klein en onbetekenend worden beschouwd. Mensen beschouwen deze grote zaken vaak als zeer belangrijk en beschouwen ze als door God gezonden. Echter, in de loop van deze grote zaken die zich voordoen, begrijpen mensen vaak Gods bedoelingen niet, ze hebben er geen inzicht in, en bereiken niet echt wat van waarde is vanwege de onvolwassen gestalte van de mens en vanwege het slechte kaliber van de mens. Wat de kleine zaken betreft, deze worden eenvoudigweg over het hoofd gezien door de mens en glijpen beetje bij beetje weg. Daardoor hebben ze veel kansen verloren om door God te worden onderzocht, om door Hem te worden getest. Mocht je altijd de mensen, dingen en zaken over het hoofd zien en de omstandigheden die God voor je regelt, wat zal dit betekenen? Het betekent dat je elke dag, zelfs elk moment altijd afziet van Gods perfectie van jou en Gods leiderschap. Wanneer God een omstandigheid voor je regelt, let Hij in het geheim op, kijkend naar je hart, kijkend naar je gedachten en overwegingen, kijkend naar hoe je denkt, kijkend naar hoe je zal handelen. Als je een zorgeloos persoon bent – een persoon die

nooit serieus nagedacht heeft over Gods weg, Gods woord of de waarheid – dan zul je niet oplettend zijn, je zult geen aandacht schenken aan datgene wat God wil voltooien en wat God van je eist wanneer Hij omstandigheden voor je regelt. Je zult ook niet weten hoe de mensen, dingen en zaken die je tegenkomt zich verhouden tot de waarheid of Gods intenties. Hoe zal God verder gaan nadat je geconfronteerd bent met herhaalde omstandigheden en herhaalde beproevingen zoals deze, waarbij God geen enkele verbetering bij je ziet? Na herhaaldelijke beproevingen, maak je God niet groot in je hart, en je behandelt de omstandigheden die God voor je regelt niet zoals zij zijn – als een beproeving of een test van God. Eerder verwerp je een voor een de kansen die God je schenkt, en je laat ze keer op keer wegglijpen. Is dit geen enorme ongehoorzaamheid van de mens? (Ja.) Zal God hierdoor bedroefd zijn? (Ja.) God zal niet bedroefd zijn! Jullie zijn weer geschokt als jullie me zo horen praten. Werd er immers niet eerder gezegd dat God altijd verdrietig is? God zal niet bedroefd zijn? Wanneer zal God dan bedroefd zijn? Hoe dan ook, God zal niet bedroefd zijn door deze situatie. Wat is dan Gods houding ten opzichte van het hierboven geschetste gedrag? Wanneer mensen de beproevingen afwijzen, de tests, die God ze zendt, wanneer ze zich eraan onttrekken, is er slechts één houding die God heeft tegenover deze mensen. Welke houding is dit? God wijst zo'n soort persoon af vanuit de grond van Zijn hart. Er zijn twee betekenislagen voor het woord 'afwijzen'. Hoe leg ik ze uit? Diep van binnen draagt het woord de betekenis van afkeer, van haat. En wat betreft de tweede betekenis? Dat is het deel dat inhoudt dat je iets opgeeft. Jullie weten allemaal wat 'opgeven' betekent, correct? Kort gezegd, afwijzen betekent Gods ultieme reactie en houding ten opzichte van die mensen die zich op een dergelijke manier gedragen. Het is extreme haat jegens hen, walging, en dus de beslissing om hen te verlaten. Dit is de uiteindelijke beslissing van God ten opzichte van iemand die nog nooit Gods wegen heeft bewandeld, die nooit God heeft gevreesd en het kwaad heeft gemeden. Kunnen jullie nu allemaal het belang inzien van wat ik hier heb besproken?

Begrijpen jullie nu de methode die God gebruikt om de uitkomst van de mens vast te stellen? (Elke dag verschillende omstandigheden regelen.) Verschillende omstandigheden regelen – dit is wat mensen kunnen zien en voelen. Wat is Gods motief hiervoor dan? Het motief is dat God elke persoon beproevingen op verschillende manieren, op verschillende tijdstippen en op verschillende plaatsen wil geven. Welke aspecten van de mens worden getest in een proef? Of je al dan niet het soort persoon bent dat God vreest en het kwaad mijdt in elke zaak waar je mee geconfronteerd wordt, waar je over hoort, die je ziet, en die je persoonlijk ervaart. Iedereen zal worden geconfronteerd met dit soort beproevingen, omdat God eerlijk is tegenover alle mensen. Sommige mensen zeggen: "Ik geloof al vele jaren in God; hoe komt het dat ik niet ben getest?" Je hebt het gevoel dat je niet bent getest omdat, wanneer God de omstandigheden voor je heeft geregeld, je ze niet serieus hebt genomen, en je niet Gods weg hebt willen gaan. Dus je hebt

gewoon geen idee van Gods beproevingen. Sommige mensen zeggen: “Ik heb een paar beproevingen doorstaan, maar ik ken de juiste weg van oefenen niet. Ook al heb ik beoefend, ik weet nog steeds niet of ik tijdens de proeven stand heb gehouden.” Mensen met een dergelijke situatie zijn absoluut niet in de minderheid. Dus wat is dan de norm waarmee God mensen meet? Het is precies zoals ik zojuist zei: alles wat je doet, alles wat je denkt, en alles wat je uitdrukt, is dat God vrezen en het kwaad mijden? Zo kan worden bepaald of je een persoon bent die God vreest en het kwade mijdt. Is dit een eenvoudig concept? Het is makkelijk gezegd, maar is het makkelijk om in praktijk te brengen? (Het is niet zo eenvoudig.) Waarom is het niet zo makkelijk? (Omdat mensen God niet kennen, niet weten hoe God de mens vervolmaakt, en dus weten ze niet hoe ze de waarheid moeten zoeken om hun problemen op te lossen; mensen moeten verschillende beproevingen ondergaan, louteringen, tuchtelingen en oordelen, voordat zij werkelijk God vrezen.) Jullie zeggen het zo, maar wat jullie betreft, vrees God en mijd het kwade, lijkt op dit moment gemakkelijk uitvoerbaar. Waarom zeg ik dit? Omdat jullie naar veel preken hebben geluisterd en veel hebben meegekregen van de realiteit van de waarheid. Dit heeft jullie in staat gesteld om te begrijpen hoe jullie God moeten vrezen en het kwade mijden in termen van theorie en denken. Met betrekking tot de manier waarop jullie God moeten vrezen en het kwaad mijden, heeft dit allemaal geholpen en jullie het gevoel gegeven dat zoiets gemakkelijk te bereiken is. Waarom kunnen mensen het dan eigenlijk nooit bereiken? Dit komt omdat de essentie van de menselijke natuur God niet vreest en van het kwade houdt. Dat is de echte reden.

uit ‘Hoe Gods gezindheid te kennen en de resultaten die Zijn werk zal verwezenlijken’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Dagelijkse woorden van God Fragment 10

Niet God vrezen en het kwaad vermijden, is tegen God zijn

Jullie staan nu oog in oog met God en oog in oog met Gods woord. Jullie kennis van God is veel groter dan die van Job. Waarom breng ik dit naar voren? Waarom spreek ik zo? Ik zou graag een feit aan jullie willen uitleggen, maar voordat ik dat doe, wil ik jullie een vraag stellen: Job wist heel weinig van God, toch kon hij God vrezen en het kwade mijden. Dus hoe komt het dat mensen er tegenwoordig niet in slagen dit te doen? (Ze zijn diep verdorven.) Diep verdorven – dat is het oppervlakkige bij deze vraag, maar ik zal het nooit zo zien. Jullie nemen vaak doctrines en letters waar jullie vaak over spreken, zoals ‘diepe verdorvenheid’, ‘rebelleren tegen God’, ‘ontrouw jegens God’, ‘ongehoorzaamheid’, ‘jullie houden niet van de waarheid’, en jullie gebruiken deze zinnen om de essentie uit te leggen van elke vraag. Dit is een gebrekkige manier van het beoefenen. Als jullie hetzelfde antwoord geven op vragen van verschillende aard, dan lopen jullie onvermijdelijk het gevaar dat jullie de waarheid en God lasteren. Ik hou niet van dit

soort antwoorden. Denk erover na! Niemand van jullie heeft hierover nagedacht, maar elke dag kan ik het zien en elke dag kan ik het voelen. Dus jullie doen het en ik aanschouw het. Wanneer jullie het doen, kunnen jullie de essentie van deze materie niet voelen. Maar als ik het zie, kan ik de essentie ervan zien en voel ik ook de essentie ervan. Dus wat is deze essentie dan? Waarom kunnen mensen tegenwoordig God niet vrezen en het kwade mijden? Jullie antwoorden schieten tekort als jullie de essentie van deze vragen willen verklaren en ze kunnen de essentie van deze vraag niet oplossen. Dat komt omdat er hier een bron is die jullie niet kennen. Wat is deze bron? Ik weet dat jullie erover willen horen, dus ik zal jullie vertellen over de bron van deze vraag.

Toen God met Zijn werk begon, hoe zag Hij toen de mens? God redde de mens; Hij beschouwde de mens als een lid van Zijn familie, als het doel van Zijn werk, als datgene wat Hij wilde overwinnen, redden en als dat wat Hij wilde vervolmaken. Dit was Gods houding tegenover de mens aan het begin van Zijn werk. Maar wat was de houding van de mens tegenover God op dat moment? God was vreemd voor de mens en de mens beschouwde God als een vreemdeling. Men zou kunnen zeggen dat hun houding tegenover God niet de juiste resultaten opleverde en dat ze niet duidelijk begrepen hoe ze God moesten behandelen. Dus hij behandelde Hem zoals hij wilde en deed wat hij wilde. Had de mens een standpunt tegenover God? In het begin had de mens geen gezichtspunt tegenover God. Het zogenaamde gezichtspunt van de mens bestond slechts uit enkele opvattingen en verbeeldingen over God. Dat wat overeenstemde met de opvattingen van mensen werd aanvaard; wat niet conform was, werd oppervlakkig gehoorzaamd, maar in hun harten botsten de mensen er sterk mee en verzetten zich ertegen. Zo was de relatie tussen God en de mensen in het begin: God zag de mens als een familielid, maar de mens behandelde God als een vreemdeling. Maar na een periode van Gods werk, begon de mens te begrijpen wat God probeerde te bereiken. De mensen kwamen erachter dat God de ware God was en ze kwamen erachter wat de mens van God kon krijgen. Hoe beschouwde de mens God in deze tijd? De mens beschouwde God als een levenslijn, in de hoop genade te krijgen, zegeningen te krijgen, beloften te krijgen. En hoe beschouwde God de mens in dit tijdsgewricht? God beschouwde de mens als het doel van Zijn overwinning. God wilde woorden gebruiken om de mens te oordelen, de mens te testen, de mens te beproeven. Maar voor de mensheid op dit moment, was God een object dat hij kon gebruiken om zijn eigen doelen te bereiken. Mensen zagen dat de door God gegeven waarheid hen kon overwinnen en redden, en dat ze de gelegenheid hadden om de dingen van God te krijgen die ze verlangden, de bestemming die ze wilden. Hierdoor vormde zich een klein beetje eerlijkheid in hun hart en waren ze bereid om deze God te volgen. Er ging enige tijd voorbij en mensen hadden wat oppervlakkige en dogmatische kennis van God. Men zou kunnen zeggen dat ze meer en meer ‘vertrouwd’ werden met God. Met het woord gesproken door God, Zijn prediking, de waarheid

die Hij had uitgedrukt en Zijn werk raakten mensen meer en meer ‘vertrouwd’. Dus mensen dachten ten onrechte dat God niet langer vreemd was en dat ze al het pad bewandelden van verenigbaar-zijn met God. Tot nu toe hebben mensen naar veel preken over de waarheid geluisterd en veel van Gods werk ervaren. Maar door de tussenkomst en tegenwerking van veel verschillende factoren en omstandigheden, kunnen de meeste mensen het niet voor elkaar krijgen om de waarheid in praktijk te brengen en kunnen ze God niet tevreden stellen. Mensen worden steeds lakser en hebben steeds minder vertrouwen. Ze hebben steeds meer het gevoel dat hun eigen uitkomst onbekend is. Ze durven geen extravagante ideeën te hebben en willen geen vooruitgang boeken; ze volgen gewoon met tegenzin en gaan voetje voor voetje verder. Wat is dan Gods houding tegenover de mens met betrekking tot de huidige gesteldheid van de mens? Gods enige verlangen is deze waarheden aan de mens te geven, Zijn weg door te dringen tot de mens en dan verschillende omstandigheden te regelen om de mens op verschillende manieren te beproeven. Zijn doel is om deze woorden, deze waarheden en Zijn werk te nemen en een uitkomst tot stand te brengen waar de mens God kan vrezen en het kwade kan mijden. De meeste mensen die ik heb gezien, nemen Gods woord aan en beschouwen dit als dogma’s, beschouwen dit als letters en beschouwen dit als regels te volgen. Wanneer zij dingen doen en spreken, of beproevingen onder ogen zien, beschouwen zij Gods weg niet als de manier waarop zij zouden moeten waarnemen. Dit geldt met name wanneer mensen worden geconfronteerd met grote beproevingen; ik heb niemand gezien die in praktijk bracht hoe hij/zij God vreesde en het kwade meed. Daarom is Gods houding ten opzichte van de mens vol van extreme afkeer en aversie. Nadat God herhaaldelijk mensen heeft beproefd, zelfs honderden keren, hebben ze nog steeds geen duidelijke houding waaruit hun vastberadenheid blijkt – ik wil God vrezen en het kwade mijden! Omdat mensen deze vastberadenheid niet hebben en ze zich niet zo opstellen, is Gods tegenwoordige houding tegenover hen niet meer hetzelfde als in het verleden, toen Hij barmhartigheid, tolerantie, verdraagzaamheid en geduld uitbreidde. In plaats daarvan is Hij buitengewoon teleurgesteld in de mens. Wie heeft deze teleurstelling veroorzaakt? De houding die God heeft tegenover de mens, van wie hangt die af? Die houding hangt af van elke persoon die God volgt. In de loop van zijn vele jaren werk heeft God veel eisen aan de mens gesteld en veel omstandigheden voor de mens geregeld. Maar ongeacht hoe de mens heeft gepresteerd en ongeacht wat de houding van de mens ten opzichte van God is, de mens kan zich niet gedragen in duidelijke overeenstemming met het doel God te vrezen en het kwade te mijden. Ik zal het dus samenvatten in één gezegde en dit gezegde gebruiken om alles uit te leggen waar we zojuist over spraken waarom mensen niet om naar Gods wegen te kunnen leven – vrees God en mijd het kwade. Wat betekent dit? Dit betekent: God beschouwt de mens als het object van Zijn redding, het object van Zijn werk; de mens beschouwt God als zijn vijand, als zijn tegengestelde. Begrijp je het nu? Welke houding de mens heeft; wat Gods houding is; wat de relatie tussen de mens en

God is – dit is allemaal heel duidelijk. Ongeacht hoeveel prediking jullie hebben gehoord, die dingen die jullie voor jezelf hebben samengevat – zoals trouw zijn aan God, God gehoorzamen, de weg zoeken naar verenigbaarheid met God, een heel leven willen doorbrengen met God, voor God leven. ... voor mij zijn die dingen niet bewust Gods weg bewandelen, namelijk God vrezen en het kwade mijden. In plaats daarvan zijn het kanalen waarmee jullie bepaalde doelen kunnen bereiken. Om deze doelen te bereiken, nemen jullie met tegenzin bepaalde regels in acht. En juist deze verordeningen brengen mensen nog verder af van de weg om God te vrezen en het kwade te mijden en plaatsen God opnieuw tegenover de mens.

De vraag die we vandaag bespreken is een beetje zwaar, maar wat er ook gebeurt, ik hoop nog steeds dat wanneer jullie door de ervaringen die zullen komen en de tijden die zullen komen, jullie kunnen doen wat ik jullie net heb verteld. Verwaarloos God niet en beschouw Hem niet als luchtledig, net alsof Hij bestaat op momenten dat Hij van nut voor je is, maar wanneer Hij nutteloos is bestaat Hij niet. Wanneer je onbewust een dergelijk begrip vasthoudt, heb je God al woedend gemaakt. Misschien zijn er mensen die zeggen: “Ik zie God niet als luchtledig, ik bid altijd tot God, ik stel God altijd tevreden en alles wat ik doe, valt binnen de reikwijdte en normen en principes die door God worden geëist. Ik ga absoluut niet te werk volgens mijn eigen ideeën.” Ja, de manier waarop je omgaat met dingen is correct. Maar hoe denk je wanneer je oog in oog komt te staan met een kwestie? Hoe praktiseer je wanneer je geconfronteerd wordt met een kwestie? Sommige mensen voelen dat God bestaat als ze tot Hem bidden en een beroep op Hem doen. Maar wanneer ze worden geconfronteerd met een kwestie, bedenken ze hun eigen ideeën en willen ze die volgen. Dit beschouwt God als luchtledig. Dit soort situaties maken dat het lijkt of God niet voor jullie bestaat. Mensen denken dat God bestaat wanneer ze Hem nodig hebben, en wanneer ze God niet nodig hebben, zou Hij niet moeten bestaan. Mensen denken dat het voldoende is om hun eigen ideeën na te leven. Ze geloven dat ze dingen kunnen doen, zoals het ze goeddunkt. Ze denken gewoon dat het niet nodig is om Gods weg te zoeken. Mensen die momenteel in zo’n toestand verkeren, deze gesteldheid – lopen ze niet op het randje van de afgrond? Sommige mensen zeggen: “Ongeacht of ik op het randje van de afgrond sta of niet, ik geloof al zoveel jaren en ik geloof dat God me niet in de steek zal laten, omdat Hij het niet kan verdragen om mij in de steek te laten.” Andere mensen zeggen: “Al vanaf de tijd dat ik in de schoot van mijn moeder was, geloofde ik in de Heer, tot nu aan toe, in totaal veertig of vijftig jaar. In termen van tijd ben ik het meest geschikt om gered te worden door God; ik ben het meest geschikt om te overleven. Gedurende deze periode van vier of vijf decennia heb ik mijn familie en mijn baan in de steek gelaten. Ik gaf alles op wat ik had, zoals geld, status, plezier en tijd met mijn gezin; ik heb niet veel heerlijk voedsel gegeten; ik heb niet veel plezierige dingen genoten; ik heb niet veel interessante plaatsen bezocht; ik heb zelfs lijden ervaren dat gewone mensen niet

konden verdragen. Als God me door dit alles niet kan redden, dan word ik onrechtvaardig behandeld en kan ik niet in zo'n soort God geloven.” Zijn er veel mensen met een dergelijke mening? (Ja). Vandaag zal ik jullie helpen een feit te begrijpen: ieder van hen die dit soort ideeën heeft, schiet zichzelf in de voet. Dit komt omdat ze hun eigen fantasie gebruiken om niets te hoeven zien. Het zijn nou juist hun verbeeldingen en hun eigen conclusies die de norm vervangen van wat God van de mens eist, die hen weerhouden van het aannemen van Gods ware bedoelingen, waardoor ze Gods ware bestaan niet kunnen voelen, en waardoor ze de kans verliezen om vervolmaakt te worden door God en ze geen deel hebben aan de belofte van God.

uit ‘Hoe Gods gezindheid te kennen en de resultaten die Zijn werk zal verwezenlijken’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Dagelijkse woorden van God Fragment 11

Hoe God de uitkomst van de mensen vaststelt en de normen waarmee Hij dit doet

Voordat je enige van je eigen opvattingen of conclusies hebt, moet je eerst Gods houding ten opzichte van jou begrijpen, wat God denkt en dan beslissen of je eigen denken wel correct is. God heeft nooit eenheden van tijd gebruikt om iemands uitkomst vast te stellen en Hij heeft nooit de hoeveelheid lijden gebruikt die iemand doorstaan heeft om zijn uitkomst vast te stellen. Wat gebruikt God dan als norm om de uitkomst van de mens vast te stellen? Tijdeenheden gebruiken om iemands uitkomst vast te stellen – dit is wat het meest overeenkomt met de opvattingen van mensen. En er zijn ook mensen die jullie vaak zien, die op een bepaald moment aan de kerk erg toegewijd waren, veel besteed hebben, veel betaald hebben en veel geleden hebben. Dit zijn degenen die naar jullie mening gered kunnen worden door God. Alles wat deze mensen laten zien, alles wat ze uitleven, is precies de opvatting van de mensheid over de norm waarmee God de uitkomst van de mensheid bepaalt. Ongeacht wat jullie geloven, ik zal deze voorbeelden niet één voor één noemen. Kortom, zolang het niet de norm is van Gods eigen denken, komt het voort uit de verbeelding van de mens en het is allemaal de opvatting van de mens. Wat is het gevolg van blindelings vasthouden aan je eigen opvatting en verbeelding? Het is duidelijk dat de consequentie alleen kan zijn dat God je versmaadt. Dit komt omdat je altijd pronkt voor God met je bekwaamheden, je de competitie aangaat met God en de discussie aangaat met God en je probeert niet echt Gods denken te begrijpen, noch Gods intenties en Gods houding ten opzichte van de mensheid. Als je zo doorgaat dan eer je jezelf en niet God. Je gelooft in jezelf; je gelooft niet in God. God wil dit soort mensen niet, en God zal dit soort mensen niet redden. Als je deze gezichtspunten kunt loslaten en deze onjuiste standpunten van het verleden kunt rechtzetten; als je kunt voortgaan volgens Gods eisen; begin met het in praktijk brengen van de weg om God te vrezen en het kwaad te mijden vanaf nu; slaag erin God te eren en Zijn grootheid in alle dingen; gebruik je eigen persoonlijke fantasieën, gezichtspunten of overtuigingen niet om jezelf te

definiëren, definieer God. En als je in plaats daarvan, in alle opzichten Gods bedoelingen zoekt, je een begrip van Gods houding ten opzichte van de mensheid krijgt, en je Gods maatstaf gebruikt om God tevreden te stellen – dat zou geweldig zijn! Dit zou betekenen dat je op het punt staat God te vrezen en het kwade te mijden.

Aangezien God geen gebruik maakt van de manier waarop mensen op deze of die manier denken, of hun ideeën en standpunten, als een norm om de uitkomst van de mens vast te stellen, wat voor soort norm gebruikt Hij dan? God gebruikt beproevingen om de uitkomst van de mens vast te stellen. Er zijn twee normen voor het gebruik van beproevingen om de uitkomst van de mens vast te stellen: De eerste is het aantal beproevingen dat mensen ondergaan en de tweede is het resultaat van de mensen in deze beproevingen. Dit zijn twee factoren die de uitkomst van de mens bepalen. Nu gaan we dieper in op deze twee normen.

Allereerst wanneer je geconfronteerd wordt met een beproeving van God (let op: het is mogelijk dat in jouw ogen deze beproeving klein is en niet de moeite van het vermelden waard), dan zal God je duidelijk doen beseffen dat dit de hand van God is die dit over je brengt en dat het God is die deze situatie voor je heeft geregeld. Wanneer je gestalte onvolwassen is, zal God beproevingen organiseren om je te testen. Deze beproevingen komen overeen met je gestalte, datgene wat je kunt begrijpen en wat je kunt weerstaan. Welk deel van jou testen? Je houding tegenover God testen. Is deze houding erg belangrijk? Natuurlijk is dat belangrijk! Juist heel belangrijk! Omdat deze houding van de mens het resultaat is wat God wil, is dit het allerbelangrijkste wat God betreft. Anders zou God niet zoveel moeite voor mensen doen door Zich met dit soort werk bezig te houden. God wil je houding tegenover Hem zien door middel van deze beproevingen; Hij wil zien of je wel of niet op de goede weg bent; en Hij wil zien of je God vreest en het kwade mijdt. Daarom, ongeacht of je veel of weinig van de waarheid in die bepaalde tijd begrijpt, zul je nog steeds geconfronteerd worden met Gods beproeving en na elke toename van de waarheid die je bent gaan begrijpen, zal God doorgaan met het regelen van overeenkomstige beproevingen voor jou. Wanneer je opnieuw geconfronteerd wordt met een beproeving, wil God zien of je gezichtspunt, je ideeën en je houding ten opzichte van God in de tussentijd enige groei hebben doorgemaakt. Sommige mensen zeggen: “Waarom wil God altijd de houding van mensen zien? Heeft God niet gezien hoe zij de waarheid in de praktijk brengen? Waarom zou Hij nog steeds de houding van mensen willen zien?” Dit is zinloos geklets! Aangezien God dit zo doet, moet God daar een bedoeling mee hebben. God observeert altijd mensen in hun manier van doen, kijkend naar elk woord en elke daad, elke handeling en beweging, zelfs elke gedachte en idee. Alles wat mensen overkomt: hun goede daden, hun fouten, hun overtredingen, en zelfs hun rebellie en verraad, zal God allemaal als bewijs opnemen bij het vaststellen van hun uitkomst. Omdat Gods werk stap voor stap wordt opgebouwd, hoor je

steeds meer waarheid, je accepteert steeds meer positieve dingen, positieve informatie, en de realiteit van de waarheid. In de loop van dit proces zullen Gods eisen aan jou ook toenemen. Tegelijkertijd zal God zwaardere beproevingen voor je regelen. Zijn doel is om te onderzoeken of jouw houding ten opzichte van God in de tussentijd volwassener is geworden. Natuurlijk, gedurende deze tijd, richt het gezichtspunt dat God van je eist zich op jouw begrip van de realiteit van de waarheid.

Naarmate je gestalte geleidelijk toeneemt, zal ook de norm die God van je eist geleidelijk toenemen. Als je onvolwassen bent, zal God je een zeer lage norm geven; wanneer je gestalte een beetje groter is, zal God je de lat een beetje hoger leggen. Maar wat zal God doen als je de hele waarheid begrijpt? God wil dat je nog grotere beproevingen onder ogen ziet. Te midden van deze beproevingen, is wat God wil bereiken, wat God wil zien, jouw diepere kennis van God en jouw ware vrees. Op dit moment zullen Gods eisen aan jou hoger en ‘harder’ zijn dan wanneer je gestalte onvolwassen was (let op: mensen zien het als hard, maar God beschouwt het feitelijk als redelijk). Wanneer God mensen beproevingen geeft, wat voor realiteit wil God dan creëren? God vraagt voortdurend dat mensen Hem hun hart geven. Sommige mensen zullen zeggen: “Hoe geef je dat? Ik doe mijn plicht, ik heb mijn huis en baan in de steek gelaten, ik heb aan God gespendeerd. Zijn dit niet allemaal voorbeelden dat ik mijn hart aan God geef? Hoe zou ik anders mijn hart aan God kunnen geven? Zou het kunnen dat dit geen voorbeelden zijn dat ik mijn hart aan God geef? Wat is Gods specifieke eis?” Wat Hij wil, is heel eenvoudig. In feite zijn er sommige mensen die hun hart al in verschillende mate aan God hebben gegeven in verschillende stadia van hun beproeving. Maar de overgrote meerderheid van mensen geeft nooit hun hart aan God. Wanneer God je een beproeving geeft, ziet God of je hart bij God is, bij het vlees, of bij Satan. Wanneer God je een beproeving geeft, ziet God of je tegenover God staat of dat je in een positie staat die verenigbaar is met Hem, en Hij ziet of je hart Zijn kant kiest. Wanneer je onvolwassen bent en met beproevingen geconfronteerd wordt, is je vertrouwen erg laag, en je weet niet precies wat je moet doen om aan Gods bedoelingen te voldoen omdat je een beperkt begrip van de waarheid hebt. Ondanks dit alles, kun je toch oprecht en eerlijk tot God bidden, en bereid zijn om je hart aan God te geven, God tot je Koning te maken en bereid zijn om God die dingen aan te bieden die je het kostbaarste vindt. Dit is wat het betekent als je je hart al aan God gegeven hebt. Terwijl je naar steeds meer prediking luistert, en je steeds meer van de waarheid begrijpt, zal je gestalte ook geleidelijk rijpen. De norm die God op dit moment aan je oplegt is niet dezelfde als toen je onvolwassen was; Hij eist een hogere norm. Wanneer het hart van de mens geleidelijk aan God wordt gegeven, komt het steeds dichterbij God; wanneer mensen echt in de buurt van God kunnen komen, hebben ze steeds meer een hart dat Hem vreest. God wil zo’n hart.

Wanneer God iemands hart wil ontvangen, zal Hij hen talloze beproevingen geven. Tijdens deze processen, als God het hart van deze persoon niet ontvangt, en ook niet ziet dat deze persoon enige houding heeft – dat wil zeggen dat Hij niet ziet dat deze persoon met dingen omgaat of zich gedraagt op een manier die God vreest, en Hij ziet geen houding en vastberadenheid van deze persoon waarmee hij het kwaad mijdt. Als dit zo is, dan zal na talloze beproevingen Gods geduld tegenover deze persoon op zijn en zal Hij deze persoon niet langer tolereren. Hij zal hen niet langer beproevingen geven en Hij zal niet langer aan hen werken. Wat betekent dat dan voor de uitkomst van deze persoon? Het betekent dat ze geen uitkomst zullen hebben. Het is mogelijk dat deze persoon geen kwaad heeft gedaan. Het is ook mogelijk dat ze niets hebben gedaan om iets te verbreken of verstoren. Het is ook mogelijk dat ze zich niet openlijk tegen God hebben verzet. Het hart van deze persoon is echter verborgen voor God. Ze hebben nooit een duidelijke houding en standpunt ten opzichte van God gehad, en God kan niet duidelijk zien dat hun hart aan Hem is gegeven en Hij kan niet duidelijk zien dat deze persoon God probeert te vrezen en het kwade mijdt. God heeft niet langer geduld met deze mensen, Hij zal geen prijs meer betalen, Hij zal niet langer genade verlenen en Hij zal niet langer aan hen werken. Het leven van het geloof van deze persoon in God is al voorbij. Dit is omdat met de vele beproevingen die God deze persoon heeft gegeven, God niet het resultaat heeft gekregen wat Hij wil. Er is dus een aantal mensen in wie ik nog nooit de verlichting en illuminatie van de Heilige Geest heb gezien. Hoe is het mogelijk om dit te zien? Zo'n persoon heeft misschien jarenlang in God geloofd, en oppervlakkig gezien zijn ze zeer actief geweest. Ze hebben veel boeken gelezen, veel zaken afgehandeld, meer dan tien notitieboekjes vol geschreven en zich ontzettend veel woorden en doctrines eigen gemaakt. Er is echter nooit een zichtbare groei, en nooit een zichtbare kijk op God van deze persoon, noch is er een duidelijke houding. Dat wil zeggen dat je het hart van deze persoon niet kunt zien. Hun hart is altijd ingepakt, hun hart is verzegeld – het is verzegeld voor God, dus God heeft het ware hart van deze persoon niet gezien, Hij heeft de ware vrees van deze persoon tegenover God niet gezien en wat meer is, Hij heeft niet gezien hoe deze persoon wandelt op de weg van God. Als God tot nu toe niet zo'n persoon heeft gewonnen, kan Hij dat dan in de toekomst? Nee! Zal God blijven aandringen op dingen die niet kunnen worden bereikt? Nee! Wat is Gods huidige houding tegenover deze mensen dan? (Hij wijst hen af, Hij let niet op hen.) Hij houdt geen rekening met hen! God luistert niet naar zo'n persoon; Hij wijst hen af. Jullie hebben deze woorden heel snel, heel nauwkeurig onthouden. Het lijkt alsof jullie hebben begrepen wat jullie hebben gehoord!

Er zijn enkele mensen die, als ze net God volgen, onvolwassen en onwetend zijn; ze begrijpen Gods bedoelingen niet; ze weten ook niet wat het is om in God te geloven, door een door de mens gemaakte en verkeerde manier aan te nemen om in God te geloven en God te

volgen. Wanneer een dergelijk persoon voor een beproeving wordt geplaatst, zijn ze zich daar niet van bewust en voelen ze zich te verdoofd om de leiding en verlichting van God op te merken. Ze weten niet wat het is om hun hart aan God te geven en wat het is om stand te houden tijdens een beproeving. God zal deze persoon een beperkte hoeveelheid tijd geven, en gedurende deze tijd zal Hij hen laten begrijpen wat Gods beproeving is, wat Gods bedoelingen zijn. Naderhand moet deze persoon zijn standpunt weergeven. Met betrekking tot de mensen die zich in dit stadium bevinden, wacht God nog steeds. Met betrekking tot die mensen die een aantal meningen hebben maar nog steeds twijfelen, die hun hart aan God willen geven, maar die daar niet nog niet mee verzoend zijn, die, hoewel ze enkele basiswaarheden in praktijk hebben gebracht, wanneer ze worden geconfronteerd met een grote beproeving, zich eraan onttrekken en willen opgeven – wat is Gods houding ten opzichte van deze mensen? God heeft nog steeds wat verwachtingen van deze mensen. Het resultaat hangt af van hun houding en gedrag. Hoe reageert God als mensen niet actief proberen vooruitgang te boeken? Hij geeft het op. Dit komt omdat voordat God je opgeeft, jij jezelf al opgegeven hebt. Dus, je kunt God niet de schuld geven dat Hij dit doet, nietwaar? Is dit eerlijk? (Ja.)

uit 'Hoe Gods gezindheid te kennen en de resultaten die Zijn werk zal verwezenlijken' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 12

Bij het volgen van God besteden mensen zelden aandacht aan Gods bedoelingen en letten ze zelden op Zijn gedachten en Zijn houding ten opzichte van mensen. Mensen begrijpen Gods gedachten niet, dus als jullie vragen krijgen met betrekking tot Gods bedoelingen, waarbij Gods gezindheid betrokken is, raken jullie in de war; jullie zijn erg onzeker en jullie raden ernaar of gokken maar wat. Wat is dit voor houding? Het bewijst een feit: dat de meeste mensen die in God geloven Hem beschouwen als een hoeveelheid lege lucht, en als iets dat de ene minuut wel bestaat en de volgende minuut niet. Waarom zeg ik het zo? Omdat elke keer dat jullie voor een situatie staan, jullie Gods bedoelingen niet kennen. Waarom weten jullie dat niet? Het is niet dat jullie het nu gewoon niet weten. Integendeel, van het begin tot het einde weten jullie niet wat Gods houding is ten opzichte van deze kwestie. Heb je erover nagedacht in die tijden dat je Gods houding niet ziet en niet kent? Heb je ernaar gezocht? Heb je erover met elkaar gesproken? Nee! Dit bevestigt een feit: de God van jullie geloof en de ware God zijn niet verbonden. Jij die in God gelooft, denkt alleen na over je eigen wil, denkt alleen na over de wil van jullie leiders en denkt alleen na over de oppervlakkige en dogmatische betekenis van Gods woord, maar probeert er niet echt achter te komen en je zoekt de wil van God helemaal niet. Zit het niet zo? De essentie van deze zaak is vreselijk! Gedurende vele jaren heb ik veel mensen gezien die in God geloven. Welke vorm neemt dit geloof aan? Sommige mensen geloven in God alsof Hij

luchtledig was. Deze mensen hebben geen antwoord op vragen over Gods bestaan, omdat ze Gods aanwezigheid of afwezigheid niet kunnen voelen of zich daarvan bewust kunnen zijn, laat staan dat ze het duidelijk kunnen zien of begrijpen. Onbewust denken deze mensen dat God niet bestaat. Sommige anderen geloven in God alsof Hij een mens was. Deze mensen geloven dat God niet in staat is om alle dingen te doen die ze niet kunnen doen, en dat God zou moeten denken hoe zij denken. De definitie van deze persoon van God is “een onzichtbare en onaanraakbare persoon”. Er is ook een groep mensen die in God gelooft alsof Hij een marionet zou zijn. Deze mensen geloven dat God geen emoties heeft. Ze denken dat God een standbeeld van klei is en dat God, wanneer Hij wordt geconfronteerd met een kwestie, geen houding, geen standpunt, geen ideeën heeft; Hij is overgeleverd aan de mens. Mensen geloven gewoon hoe ze maar willen geloven. Als zij Hem groot maken, is Hij groot; als zij Hem klein maken, is Hij klein. Wanneer mensen zondigen en Gods genade nodig hebben, Gods verdraagzaamheid nodig hebben, Gods liefde nodig hebben, dan zou God Zijn genade moeten uitstrekken. Deze mensen maken een God volgens hun eigen gedachten en laten deze God hun eisen vervullen en al hun verlangens bevredigen. Het maakt niet uit waar of wanneer en wat deze persoon ook doet, zij zullen dit bedenksel aannemen in hun houding tegenover God en hun geloof in God. Er zijn zelfs mensen die geloven dat God hen kan redden nadat ze Gods gezindheid hebben getrotseerd. Dit komt omdat zij geloven dat Gods liefde grenzeloos is, Gods gezindheid rechtvaardig is en dat ongeacht hoe mensen God beledigen, God Zich er niets van zal herinneren. Aangezien de fouten van de mens, de overtredingen van de mens en de ongehoorzaamheid van de mens kortstondige uitingen zijn van de gezindheid van die persoon, zal God mensen kansen geven en tolerant en geduldig tegenover hen staan. God zal nog steeds van hen houden zoals voorheen. Dus de hoop op hun redding is nog steeds groot. Eigenlijk is het zo, ongeacht hoe iemand in God gelooft, zolang ze niet naar de waarheid zoeken, heeft God een negatieve houding tegenover hen. Dit komt omdat, terwijl je in God gelooft, misschien wel het boek van Gods woord koestert, je het elke dag bestudeert, je elke dag leest, je de echte God opzijschuift, je Hem beschouwt als luchtledig, Hem beschouwt als een persoon, en sommigen van jullie Hem gewoon beschouwen als een marionet. Waarom zeg ik het zo? Zoals ik ernaar kijk, ongeacht of jullie voor een zaak staan of een omstandigheid tegenkomen, die dingen die in jullie onderbewustzijn bestaan, die dingen die binnenin jullie ontwikkeld zijn – geen van die dingen enige connectie met Gods woord of het zoeken naar de waarheid heeft. Je weet alleen wat je zelf denkt, wat je eigen gezichtspunten zijn, en dan zijn je eigen ideeën, je eigen standpunten aan God opgedrongen. Ze worden Gods standpunten, en van die standpunten maak je normen waar je je onwrikbaar aan vasthoudt. Als je zo doorgaat, raak je steeds verder van God verwijderd in de loop van de tijd.

uit ‘Hoe Gods gezindheid te kennen en de resultaten die Zijn werk zal verwezenlijken’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Dagelijkse woorden van God Fragment 13

Begrijp Gods houding en laat alle misvattingen van God vallen

Deze God waar jullie momenteel in geloven, hebben jullie er ooit over nagedacht wat voor soort God Hij is? Wanneer Hij een slecht persoon slechte dingen ziet doen, veracht Hij het dan? (Ja.) Wanneer Hij de fouten van onwetende mensen ziet, wat is Zijn houding dan? (Verdriet.) Wat is Zijn houding als Hij ziet dat mensen Zijn offergaven stelen? (Hij veracht hen.) Dit is allemaal heel duidelijk, toch? Wanneer Hij ziet dat iemand achteloos is in zijn geloof in God en op geen enkele manier naar de waarheid op zoek is, wat is dan Gods houding? Jullie zijn hier niet helemaal zeker van, toch? Achteloosheid is een houding die geen zonde is, en het is geen belediging van God. Mensen geloven dat het niet als een blunder moet worden beschouwd. Wat denken jullie dan dat Gods houding is? (Hij is niet bereid hierop te reageren.) Onwillig om erop te reageren – wat voor houding is dit? Het betekent dat God neerkijkt op deze mensen, deze mensen veracht! God behandelt deze mensen door hen opzettelijk in de kou te laten staan. Zijn benadering is om ze opzij te zetten, niet bezig te zijn met enig werk aan hen, waaronder verlichting illuminatie, kastijding of discipline. Dit soort mensen telt gewoon niet mee in Gods werk. Wat is Gods houding ten opzichte van mensen die Zijn gezindheid provoceren en die Zijn bestuurlijke decreten overtreden? Extreme afkeer! God wordt buitengewoon woedend op mensen die geen berouw hebben dat ze Zijn gezindheid hebben geprovoceerd! ‘Woedend’ is gewoon een gevoel, een stemming; het kan geen duidelijke houding vertegenwoordigen. Maar dit gevoel, deze stemming, zal een uitkomst voor deze persoon teweegbrengen: het zal God vullen met extreme afkeer! Wat is het gevolg van deze extreme afkeer? Het is dat God deze persoon opzij zet en er voorlopig niet op reageert. Hij zal dan wachten om ze pas ‘na de herfst’ aan te pakken. Wat betekent dit? Is er voor deze persoon nog steeds een uitkomst? God is nooit van plan geweest om dit soort mensen een uitkomst te geven! Is het dan niet normaal dat God momenteel niet reageert op dit soort mensen? (Ja.) Hoe moet dit soort mensen zich nu voorbereiden? Ze moeten zich voorbereiden om de negatieve gevolgen op zich te nemen van hun gedrag en het kwaad dat ze hebben aangericht. Dit is Gods reactie op dit soort mensen. Dus ik zeg nu duidelijk tegen dit soort mensen: houd jullie waanideeën niet langer vast en houd jullie niet meer bezig met wensdenken. God zal niet oneindig tolerant zijn tegenover mensen; Hij zal hun overtredingen of ongehoorzaamheid niet oneindig verdragen. Sommige mensen zullen zeggen: “Ik heb ook een paar mensen zoals deze gezien. Als ze bidden, zijn ze vooral geraakt door God en huilen ze bitter. Meestal zijn ze ook erg blij; ze lijken de aanwezigheid van God en Gods leiding te voelen.” Praat geen onzin! Als jullie bitter huilen hoeven jullie niet noodzakelijk door God te zijn geraakt of Gods aanwezigheid te voelen, laat staan Gods leiding. Als mensen God

boos maken, zal God hen dan nog steeds leiden? Kortom, wanneer God besloten heeft iemand te elimineren, te verlaten, heeft die persoon al geen uitkomst. Het doet er niet toe hoe zelfgenoegzaam ze zich voelen als ze bidden en hoeveel vertrouwen ze hebben in God in hun hart; dit is al onbelangrijk. Het belangrijkste is dat God dit soort vertrouwen niet nodig heeft, dat God deze persoon al heeft afgewezen. Hoe later met hen om te gaan, is ook onbelangrijk. Wat belangrijk is, is dat op het moment dat deze persoon God kwaad maakt, hun uitkomst al vaststaat. Als God heeft besloten dit soort mensen niet te redden, dan zullen ze achterblijven om gestraft te worden. Dit is Gods houding.

Hoewel een deel van Gods essentie liefde is, en Hij barmhartigheid verleent aan iedereen, vergeten mensen dat Zijn essentie ook waardigheid is. Dat Hij liefde heeft, betekent niet dat mensen Hem vrijelijk kunnen beledigen en dat Hij helemaal geen gevoelens of reacties heeft. Dat Hij genade heeft betekent niet dat Hij geen principes heeft in hoe Hij mensen behandelt. God leeft; Hij bestaat echt. Hij is geen ingebeelde marionet of iets anders. Aangezien Hij bestaat, moeten we te allen tijde zorgvuldig luisteren naar de stem van Zijn hart, aandacht schenken aan Zijn houding en Zijn gevoelens begrijpen. We moeten de verbeeldingskracht van de mens niet gebruiken om God te definiëren en we moeten de gedachten en wensen van de mens niet aan God opleggen, en daarmee God de stijl van de mens en zijn denken laten gebruiken in hoe Hij de mensheid behandelt. Als je dat doet, dan maak je God boos, dan lok je Gods toorn uit, en je daagt Gods waardigheid uit! Dus, nadat jullie de ernst van deze zaak hebben begrepen, dring ik er bij iedereen hier op aan om heel voorzichtig en verstandig te zijn in jullie daden. Wees heel voorzichtig en verstandig in jullie spreken. En als het gaat om hoe jullie God behandelen, hoe voorzichtiger en verstandiger jullie zijn, hoe beter! Wanneer je niet begrijpt wat Gods houding is, spreek dan niet achteloos, wees niet achteloos in je daden en plak niet achteloos etiketten. Sterker nog, trek geen willekeurige conclusies. In plaats daarvan moet je wachten en zoeken; dit is ook een manier om God te vrezen en het kwaad te mijden. Als je dit punt vooral kunt bereiken en deze houding boven alles kunt aannemen, dan zal God je geen verwijt maken ten aanzien van je domheid, onwetendheid en gebrek aan begrip over de redenen achter dingen. Het is eerder zo dat God, vanwege jouw houding van angst om God te beledigen, jouw respect voor Gods intenties en jouw bereidwillige houding om Hem te gehoorzamen, je niet zal vergeten, je zal leiden en verlichten, of je onvolwassenheid en onwetendheid tolereren. Omgekeerd, als je houding ten opzichte van Hem oneerbiedig zou zijn – het willekeurig beoordelen van God, het willekeurig raden en definiëren van Gods ideeën – dan zal God je een veroordeling, discipline, zelfs straf geven; of Hij zal je een verklaring geven. Misschien zal deze verklaring over jouw uitkomst gaan. Daarom wil ik dit nog een keer benadrukken en iedereen die aanwezig is op het hart drukken heel voorzichtig en verstandig te zijn tegenover alles wat van God komt. Spreek

niet achteloos en wees niet onvoorzichtig in je handelingen. Voordat je iets zegt, zou je moeten denken: zou God kwaad worden als ik dit doe? Is dit godvrezend? Zelfs voor eenvoudige zaken, moet je echt proberen om deze vragen aan jezelf te stellen, echt over deze vragen na te denken. Als je overal, in alle dingen, te allen tijde, zaken werkelijk volgens deze beginselen in de praktijk kunt brengen, en zo'n houding ontwikkelt, met name wanneer je iets niet begrijpt, dan zal God je altijd begeleiden, en Hij zal je altijd een pad geven om te volgen. Ongeacht wat mensen tentoonspreiden, God ziet het allemaal heel duidelijk, en Hij zal je een nauwkeurige en geschikte evaluatie geven van deze dingen. Nadat je de laatste beproeving hebt ervaren, zal God al jullie gedrag bekijken en het volledig samenvatten om je uitkomst vast te stellen. Dit resultaat zal iedereen ongetwijfeld overtuigen. Wat ik jullie graag wil vertellen, is dat elke daad van jullie, elke actie en elke gedachte jouw lot bepaalt.

uit 'Hoe Gods gezindheid te kennen en de resultaten die Zijn werk zal verwezenlijken' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 14

Wie bepaalt de uitkomst van de mensen

Er is nog een andere belangrijke kwestie, en dat is jouw houding tegenover God. Deze houding is cruciaal! Het bepaalt of jullie uiteindelijk in de richting van de vernietiging zullen gaan, of naar een prachtige bestemming die God voor jullie heeft voorbereid. In het Tijdperk van het Koninkrijk, heeft God al meer dan 20 jaar gewerkt en in de loop van deze 20 jaar waren jullie harten misschien een beetje onzeker over jullie prestaties. In Gods hart heeft Hij echter een echt en waarheidsgetrouw verslag van ieder van jullie bijgehouden. Vanaf het moment dat elk persoon Hem begint te volgen en naar Zijn prediking luistert en steeds meer van de waarheid begrijpt, helemaal tot wanneer deze zijn plicht vervult – God heeft een registratie van elk van deze uitingen. Wanneer iemand zijn plicht doet, wanneer hij wordt geconfronteerd met allerlei omstandigheden, allerlei soorten beproevingen, wat is dan de houding van die persoon? Hoe treden ze op? Hoe voelen ze zich ten opzichte van God in hun hart? ... God heeft dit allemaal gedocumenteerd, Hij heeft een verslag van alles. Misschien zijn deze zaken vanuit jullie oogpunt verwarrend. Van waar God staat, zijn ze echter allemaal glashelder en er is zelfs geen enkele vorm van slordigheid. Dit is een kwestie die betrekking heeft op de uitkomst van elk persoon en ook zijn lot en toekomstperspectief. Sterker nog, dit is waar God al Zijn moeite voor doet. Daarom durft God er helemaal niets van te veronachtzamen en tolereert Hij geen enkele slordigheid. God registreert dit verslag van de mensheid en legt een verslag vast van de hele loop van de mens die God volgt, helemaal van het begin tot het einde. Jouw houding ten opzichte van God in deze tijd zal jouw lot bepalen. Is dit niet waar? Geloven jullie nu dat God rechtvaardig is? Zijn Gods daden juist? Hebben jullie nog steeds een ander beeld van God in jullie hoofd? (Nee.)

Zeggen jullie dan dat de uitkomst van de mens aan God is om te bepalen of aan de mens zelf om te bepalen? (Het is aan God om te bepalen.) Wie bepaalt dat? (God.) Jullie zijn er niet zeker van, of wel? Broeders en zusters uit Hong Kong, spreek op – wie bepaalt het? (De mensen bepalen het zelf.) Bepalen de mensen die? Zou dat dan niet betekenen dat de uitkomst van de mensen niets met God te maken heeft? Broeders en zusters uit Zuid-Korea, spreek vrijuit. (God bepaalt de uitkomst van de mens op basis van al hun daden en gedrag en op basis van het pad dat ze bewandelen.) Dit is een zeer objectieve reactie. Er is hier iets dat ik jullie allemaal moet vertellen: in de loop van Gods reddingswerk stelt Hij een norm voor de mens. Deze norm is dat de mens het woord van God kan gehoorzamen en over Gods weg kan lopen. Het is deze norm die wordt gebruikt om de uitkomst van de mens te bepalen. Als je in overeenstemming met deze norm van God praktiseert, dan kun je een goede uitkomst verkrijgen; als je dat niet doet, dan kun je geen goede uitkomst verkrijgen. Wie zeg je dan dat deze uitkomst bepaalt? Het is niet alleen God die het bepaalt, maar God en de mens samen. Is dit correct? (Ja.) Waarom is dat? Omdat God actief betrokken wil zijn bij het werk van de redding van de mensheid en een prachtige bestemming voor de mens wil voorbereiden; de mens is het doel van Gods werk en deze uitkomst, deze bestemming, is wat God bereidt voor de mens. Als er geen doel was voor Zijn werk, dan zou God dit werk niet hoeven doen; als God dit werk niet deed, dan zou de mens geen gelegenheid hebben om gered te worden. De mens is het doel van de redding, en hoewel de mens de passieve partij is in dit proces, is het de houding van deze partij die bepaalt of God succesvol zal zijn in Zijn werk om de mensheid te redden. Zonder de leiding van God zou je deze norm niet kennen, en je zou geen doel hebben. Als je deze norm hebt, dit doel, maar je werkt niet mee, je brengt het niet in praktijk, je betaalt de prijs niet, dan krijg je deze uitkomst nog steeds niet. Om die reden zeg ik dat iemands uitkomst niet van God kan worden gescheiden en dat het niet van de mens kan worden gescheiden. En nu weten jullie wie de uitkomst van de mens bepaalt.

uit 'Hoe Gods gezindheid te kennen en de resultaten die Zijn werk zal verwezenlijken' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 15

Mensen hebben de neiging om God te definiëren op basis van ervaring

Hebben jullie iets opgemerkt wanneer jullie communiceren over het onderwerp God leren kennen? Is het jullie opgevallen dat Gods huidige houding een verandering heeft ondergaan? Is Gods houding ten opzichte van de mens onveranderlijk? Zal God dit altijd zo blijven verdragen en al Zijn liefde en genade voor onbepaalde tijd aan de mens aanbieden? Deze kwestie omvat ook de essentie van God. Laten we teruggaan naar de eerder besproken kwestie van de zogenaamde verloren zoon. Toen deze vraag werd gesteld, waren jullie antwoorden niet erg duidelijk. Met andere woorden, jullie begrijpen Gods bedoelingen nog steeds niet goed. Zodra

mensen weten dat God de mensheid liefheeft, definiëren ze God als een symbool van liefde: ongeacht wat mensen doen, ongeacht hoe zij zich gedragen, ongeacht hoe zij God behandelen, en ongeacht hoe ongehoorzaam ze zijn, dat is allemaal niet van belang want God is liefde en Gods liefde is onbeperkt en onmetelijk. God is liefde, dus kan Hij tolerant zijn tegenover mensen; God is liefde, dus kan Hij genadig zijn jegens mensen, genadig zijn ten opzichte van hun onvolwassenheid, hun onwetendheid en hun ongehoorzaamheid. Klopt dit echt wel? Als sommige mensen eenmaal of een paar keer Gods geduld hebben ervaren, zullen zij dit als kapitaal beschouwen voor hun eigen begrip van God, in de overtuiging dat God voor altijd geduldig jegens hen zal zijn, genadig jegens hen en in de loop van hun leven zullen ze Gods geduld gebruiken en het beschouwen als de norm van Gods manier om met hen om te gaan. Er zijn ook mensen die, wanneer ze eenmaal Gods tolerantie hebben ervaren, God voor altijd zullen omschrijven als tolerant, en deze tolerantie is onbepaald, onvoorwaardelijk en zelfs totaal niet principieel. Zijn deze overtuigingen correct? Telkens als zaken van Gods essentie of Gods gezindheid worden besproken, lijken jullie verbijsterd. Als ik jullie zo zie, word ik ontzettend bezorgd. Jullie hebben veel waarheid gehoord over Gods essentie; jullie hebben ook geluisterd naar vele onderwerpen met betrekking tot Gods gezindheid. In jullie hoofd zijn deze kwesties en de waarheid van deze aspecten echter alleen maar herinneringen gebaseerd op theorie en geschreven woorden. Niemand van jullie kan ooit precies ervaren wat Gods wezen in jullie echte leven is, noch kunnen jullie zien wat Gods gezindheid is. Daarom zijn jullie allemaal warrig in jullie overtuigingen, jullie geloven allemaal blindelings, tot het punt dat jullie een oneerbiedige houding ten opzichte van God hebben, dat jullie Hem terzijde schuiven. Waartoe leidt een dergelijke houding ten opzichte van God? Het leidt ertoe dat jullie altijd conclusies trekken over God. Als jullie eenmaal een beetje kennis hebben verworven, voelen jullie je heel tevreden, hebben jullie het gevoel dat jullie God in Zijn geheel hebben verkregen. Naderhand concluderen jullie dat dit is hoe God is, en jullie laten Hem niet vrij bewegen. En altijd wanneer God iets nieuws doet, geven jullie gewoon niet toe dat Hij God is. Op een dag, wanneer God zegt: “Ik houd niet meer van de mens; ik schenk geen genade meer aan de mens; ik heb geen enkele tolerantie of geduld meer tegenover de mens; ik ben vol extreme afkeer en antipathie jegens de mens,” dan zullen mensen in conflict komen met dit soort uitspraken vanuit de grond van hun hart. Sommigen zullen zelfs zeggen: “U bent mijn God niet meer; u bent niet langer de God die ik wil volgen. Als dit is wat u zegt, dan bent u niet langer gekwalificeerd om mijn God te zijn, en hoef ik u niet te blijven volgen. Als u mij geen genade schenkt, mij geen liefde geeft, mij geen verdraagzaamheid geeft, dan zal ik u niet meer volgen. Alleen als u oneindig tolerant bent ten opzichte van mij, altijd geduldig tegenover mij bent, en me laat zien dat u liefde bent, dat u geduld bent, dat u tolerantie bent, pas dan kan ik u volgen en pas dan kan ik het vertrouwen hebben om tot het einde toe te volgen. Aangezien ik van uw geduld en genade verzekerd ben,

kunnen mijn ongehoorzaamheid en mijn overtredingen oneindig worden vergeven, en kan ik altijd en overal zondigen, ik kan biechten en ik word telkens en overal weer vergeven, ik kan uw toorn opwekken waar en wanneer ik maar wil. U moet over mij geen eigen mening hebben of conclusies trekken.” Misschien denk je niet zo subjectief en bewust na over deze kwestie, maar als je denkt dat God slechts gereedschap is om je zonden vergeven te krijgen, en een voorwerp dat je kunt gebruiken om een mooie bestemming te bereiken, dan heb je de levende God al ongemerkt tegenover je gesteld, als je vijand. Dit is zoals ik het zie. Je zou kunnen blijven zeggen: “Ik geloof in God”; “Ik zoek de waarheid”; “Ik wil mijn gezindheid veranderen”; “Ik wil me losmaken van de invloed van de duisternis”; “Ik wil God tevreden stellen”; “Ik wil God gehoorzamen”; “Ik wil trouw zijn aan God en mijn plicht goed doen”; enzovoorts. Maar hoe aardig je het ook zegt, hoeveel theorie je ook kent, hoe imposant die theorie ook is, hoe waardig die ook is, het feit is dat er nu velen van jullie al geleerd hebben hoe jullie de verordening, de leerstelling, de theorie die jullie onder de knie hebben, kunnen gebruiken om conclusies over God te trekken en Hem op een volkomen natuurlijke manier tegenover jezelf te stellen. Hoewel jullie letters beheersen en de dogma’s onder de knie hebben, zijn jullie niet echt de realiteit van de waarheid binnengegaan, dus het is erg moeilijk voor jullie om dicht bij God te komen, om God te kennen, om God te begrijpen. Dit is zielig!

uit ‘Hoe Gods gezindheid te kennen en de resultaten die Zijn werk zal verwezenlijken’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Dagelijkse woorden van God Fragment 16

Gods houding tegenover degenen die wegrennen tijdens Zijn werk

Je zult dit soort mensen overal vinden: nadat ze om verschillende redenen zeker zijn geweest over Gods weg, vertrekken ze in stilte en zonder een afscheidswoord om te gaan doen wat hun hart begeert. Voorlopig zullen we niet uitzoeken waarom deze persoon vertrekt. Eerst zullen we bekijken wat Gods houding is ten opzichte van dit soort mensen. Het is heel duidelijk! Vanaf het moment dat deze persoon vertrekt, is in Gods ogen, de tijdspanne van zijn geloof voorbij. Het is niet deze persoon die het heeft beëindigd, maar God. Dat deze persoon God verliet, betekent dat hij God al heeft verworpen, dat hij God al niet meer wil. Het betekent dat hij Gods redding al niet meer accepteert. Aangezien deze persoon God niet wil, kan God hem dan nog steeds willen? Bovendien, wanneer deze persoon deze houding heeft, deze opvatting, en vastbesloten is om God te verlaten, heeft hij Gods gezindheid al in hevige mate geïrriteerd. Ook al is hij niet in woede uitgebarsten en heeft hij God niet vervloekt, ook al heeft hij zich niet schuldig gemaakt aan slecht of buitensporig gedrag, en ook al denkt deze persoon: als er een dag komt waarop ik mijn pleziertjes in de buitenwereld wel heb gehad, of wanneer ik God nog ergens voor nodig heb, dan kom ik wel terug. Of als God mij roept, kom ik terug. Of hij zegt: als

ik in de buitenwereld gekwetst ben, als ik zie dat de buitenwereld te donker en te slecht is en ik niet langer mee wil met de stroom, kom ik terug bij God. Zelfs al hebben zulke mensen in gedachten berekend op welk punt ze terugkomen, zelfs al laten zij de deur open voor hun terugkeer, ze realiseren zich niet dat, hoe ze ook denken en hoe ze ook plannen, dit allemaal gewoon wensdenken is. Hun grootste fout is dat ze niet goed weten hoe God zich voelt wanneer ze willen vertrekken. Al op het moment waarop deze persoon beslist om God te verlaten, heeft God hem al volledig verlaten; God heeft zijn bestemming al in Zijn hart vastgesteld. Welke bestemming is dat? Dat deze persoon een van de hamsters is en samen met hen zal vergaan. Zo zien mensen vaak dit soort situaties: iemand verlaat God, maar krijgt geen straf. God werkt volgens Zijn eigen principes. Mensen kunnen sommige dingen zien en sommige dingen worden alleen in Gods hart besloten, dus mensen kunnen het resultaat niet zien. Wat mensen zien is niet noodzakelijkerwijs de ware kant van de dingen; maar de andere kant, de kant die je niet ziet, dat zijn de ware gedachten en conclusies van Gods hart.

Mensen die wegrennen tijdens Gods werk zijn degenen die de ware weg verlaten

Dus waarom kan God dit soort persoon zo'n zware straf geven? Waarom is God zo woedend op hem? Allereerst weten we dat Gods gezindheid majesteit is, toorn is. Hij is geen schaap dat door iemand wordt afgeslacht; sterker nog, Hij is geen marionet die door de mensen wordt bestuurd zoals ze willen. Hij is ook geen hoeveelheid lege lucht, waar naar believen de baas over kan worden gespeeld. Als je echt gelooft dat God bestaat, zou je een hart moeten hebben dat God vreest, en zou je moeten weten dat Gods wezen niet boos mag worden gemaakt. Deze boosheid kan worden veroorzaakt door een woord; misschien een gedachte; misschien verachtelijk gedrag; misschien mild gedrag, gedrag dat redelijk is in de ogen en de moraal van de mens; of misschien wordt het veroorzaakt door een doctrine, een theorie. Echter, zodra je God kwaad maakt is je kans verkeken en zijn je dagen geteld. Dit is iets vreselijks! Als je niet begrijpt dat God niet beledigd mag worden, dan ben je misschien niet bang voor God, en misschien beledig je hem dan altijd. Als je niet weet hoe je God moet vrezen, dan ben je niet in staat om God te vrezen, en zul je niet weten hoe je zelf het pad moet volgen om Gods weg te bewandelen, God te vrezen en het kwaad te mijden. Als je hier eenmaal bewust van wordt, kun je er ook van bewust zijn dat God niet beledigd kan worden, dan zul je weten wat het is om God te vrezen en het kwade te mijden.

Wandelen op de weg van God vrezen en het kwaad mijden, gaat niet noodzakelijkerwijs over hoeveel je van de waarheid weet, hoeveel beproevingen je hebt ervaren, of hoeveel discipline je hebt gehad. Het hangt eerder af van de houding die je in je hart ten opzichte van God hebt en de essentie die je tot uitdrukking brengt. De essentie van mensen en hun subjectieve

houding – die zijn heel erg belangrijk. Als het gaat om die mensen die God hebben verzaakt en verlaten, is Gods gezindheid zozeer getergd door hun verachtelijke houding ten opzichte van God en door hun harten die de waarheid verachten, dat zij, voor zover het God betreft, nooit vergeven zullen worden. Ze hebben geweten van het bestaan van God, ze hebben de informatie gekregen dat God al is aangekomen, ze hebben zelfs Gods nieuwe werk ervaren. Hun vertrek wordt niet veroorzaakt door misleiding, en het is ook niet omdat ze er een onduidelijk beeld van hebben. Het is zelfs nog minder zo, dat ze ertoe worden gedwongen. Veeleer hebben ze er bewust en bij hun volle verstand, voor gekozen om God te verlaten. Hun vertrek is niet omdat ze de weg kwijt zijn, het is niet omdat ze worden verworpen. Daarom zijn ze in Gods ogen geen lam dat van de kudde is afgedwaald, laat staan een verloren zoon die de weg kwijt is. Zij gingen straffeloos weg, en een dergelijke toestand, een dergelijke situatie, roept Gods gezindheid over zich af, en hierom laat Hij het hopeloos met hen aflopen. Is dit resultaat niet angstaanjagend? Dus als mensen God niet kennen, kunnen ze God beledigen. Dit is geen geringe zaak! Als iemand de houding van God niet serieus neemt en toch gelooft dat God uitkijkt naar hun terugkeer, omdat zij een van Gods verloren lammeren zijn en God nog steeds wacht op een verandering in hun hart, dan is deze persoon niet ver verwijderd van de dag dat hij zal worden gestraft. God zal niet gewoon weigeren om hen toe te laten. Dit is de tweede keer dat ze Zijn gezindheid over zich afroepen; het is nog veel erger! De oneerbiedige houding van deze persoon heeft Gods bestuurlijke decreten al beledigd. Zal God ze nog steeds toelaten? In Zijn hart zijn Gods principes met betrekking tot deze zaak: als iemand zeker is geweest over de ware weg en toch nog steeds bewust en bij zijn volle verstand God kan afwijzen, en zich van God afwenden, dan zal God de weg naar zijn redding blokkeren, en zal de poort naar het koninkrijk voortaan voor hem gesloten zijn. Als deze persoon nogmaals aanklopt, zal God de deur niet meer voor hem openen. Deze persoon zal voor altijd buitengesloten worden. Misschien hebben sommigen van jullie het verhaal over Mozes in de Bijbel gelezen. Nadat Mozes door God was gezalfd, verklaarden de 250 leiders dat ze Mozes niet zouden gehoorzamen vanwege zijn daden en vanwege verschillende andere redenen. Wie hebben ze geweigerd te gehoorzamen? Niet Mozes. Ze weigerden Gods voorschriften te gehoorzamen; zij weigerden Gods werk in deze zaak te gehoorzamen. Ze zeiden het volgende: “Jullie gaan veel te ver, want het hele volk is heilig, iedereen, en Jehova is in hun midden.” Zijn deze woorden in de ogen van de mens serieus? Ze zijn niet serieus! In ieder geval is de letterlijke betekenis van de woorden niet serieus. In juridische zin breken ze geen wetten, want oppervlakkig gezien is het geen vijandige taal of woordgebruik, laat staan dat het een godslasterlijke betekenis heeft. Het is een gewone zin, meer niet. Maar waarom kunnen deze woorden dan zoveel woede bij God opwekken? Omdat ze niet tegen mensen worden gesproken, maar tegen God. De houding en gezindheid die daardoor tot uitdrukking wordt gebracht, is precies wat de gezindheid van God irriteert, en ze beledigen Gods

gezindheid die niet beledigd mag worden. We weten allemaal hoe het uiteindelijk afliep met hen. Wat is het standpunt van degenen die God hebben verlaten? Wat is hun houding? En waarom leiden hun standpunt en houding ertoe dat God op zo'n manier met hen omgaat? De reden is dat ze heel goed weten dat Hij God is, maar er toch nog steeds voor kiezen om Hem te verraden. Dat is de reden waarom de kans op redding hen is ontnomen. Zoals de Bijbel zegt: "Wanneer we willens en wetens blijven zondigen nadat we de waarheid hebben leren kennen, is er geen enkel offer voor de zonden meer mogelijk." Is deze kwestie jullie nu duidelijk?

uit 'Hoe Gods gezindheid te kennen en de resultaten die Zijn werk zal verwezenlijken' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 17

Het lot van de mensen wordt bepaald door hun houding ten opzichte van God

God is een levende God, en omdat mensen zich anders gedragen in verschillende situaties, verschilt Zijn houding ten opzichte van dergelijke gedragingen omdat Hij geen marionet en ook geen hoeveelheid lege lucht is. Het leren kennen van Gods houding is een waardig streven voor de mensheid. Mensen zouden moeten leren hoe ze, door Gods houding te kennen, Gods gezindheid kunnen kennen en Zijn hart, beetje bij beetje, kunnen leren begrijpen. Wanneer je Gods hart, beetje bij beetje, gaat begrijpen, zul je niet vinden dat het vrezen van God en het mijden van kwaad moeilijk is om te volbrengen. Daar komt nog bij, wanneer je God begrijpt, zul je waarschijnlijk geen conclusies over Hem trekken. Wanneer je stopt met het trekken van conclusies over God, zul je Hem waarschijnlijk niet beledigen, en zal God je onbewust leiden om kennis over Hem te verkrijgen, en daardoor zul je God vrezen in je hart. Je zult stoppen met het definiëren van God door middel van de doctrines, de letters en de theorieën die je hebt geleerd. Integendeel, door altijd Gods bedoelingen in alle dingen op te zoeken, word je onbewust een persoon naar Gods hart.

Gods werk is niet te zien en niet te voelen voor de mensheid, maar wat God betreft, zijn de daden van elk persoon, samen met hun houding tegenover Hem – niet alleen waarneembaar voor God, maar ook zichtbaar. Dit is iets dat iedereen moet herkennen en begrijpen. Je vraagt je misschien altijd af: "Weet God wat ik hier doe? Weet God waar ik nu aan denk? Misschien wel, misschien ook niet." Als je dit soort gedachten hebt waarin je God volgt en je in Hem gelooft en toch aan Zijn werk en Zijn bestaan twijfelt, dan zal er vroeg of laat een dag komen waarop je Hem kwaad maakt, omdat je toch al balanceerde op het randje van de afgrond. Ik heb mensen gezien die al vele jaren in God geloven, maar nog steeds niet de echte waarheid hebben verkregen of zelfs maar Gods wil hebben begrepen. Hun levensgestalte toont geen enkele vooruitgang, maar houdt zich alleen vast aan de oppervlakkigste doctrines. Dit komt omdat deze

mensen Gods woord nooit als hun eigen leven hebben opgenomen, en ze hebben nooit echt Zijn bestaan onder ogen gezien en geaccepteerd. Denk je dat God het leuk vindt als hij zulke mensen ziet? Troosten ze Hem? In dat geval wordt het lot van de mensen bepaald door de manier waarop ze in God geloven. Ten aanzien van de vraag hoe mensen zoeken en hoe mensen God benaderen, zijn het de houdingen van mensen die het allerbelangrijkste zijn. Verwaarloos God niet alsof Hij een hoeveelheid lege lucht is die ergens achter je hoofd rond zweeft; denk altijd aan de God in wie je gelooft als een levende God, een echte God. Hij zit niet daarboven in de derde hemel met niets omhanden. Integendeel, Hij kijkt voortdurend in ieders hart, Hij kijkt naar wat je aan het doen bent, naar het kleinste woord en de kleinste daad, naar hoe je je gedraagt en wat je houding tegenover God is. Of je bereid bent om jezelf aan God te geven of niet, je hele gedrag en je diepste gedachten en ideeën liggen voor God, en worden door Hem bekeken. En door je gedrag, daden, en je houding ten opzichte van God, verandert Zijn houding ten opzichte van jou, en Zijn mening over jou voortdurend. Ik zou sommige mensen graag wat advies willen geven: plaats jezelf niet als een kind in de handen van God, alsof Hij enorm gesteld op je zou moeten zijn, alsof Hij je nooit zou kunnen verlaten, en alsof Zijn houding tegenover jou vaststond en nooit zou kunnen veranderen, want dan adviseer ik je om op te houden met dromen! God is rechtvaardig in Zijn behandeling van ieder persoon. Hij benadert het werk van de overwinning en redding van de mensheid serieus. Dat is zijn management. Hij behandelt elk persoon serieus, niet als een huisdier om mee te spelen. Gods liefde voor de mens is niet van het verwennende of bedervende soort; Zijn genade en verdraagzaamheid jegens de mensheid is niet toegeeflijk of onnadenkend. Integendeel, Gods liefde voor de mensheid is het leven te koesteren, er medelijden mee te hebben en het te respecteren; Zijn genade en tolerantie brengen Zijn verwachtingen van de mens over; Zijn genade en tolerantie zijn wat de mensheid nodig heeft om te overleven. God leeft en God bestaat echt; Zijn houding ten opzichte van de mensheid is principieel, helemaal geen dogmatische regel, en deze kan veranderen. Zijn wil voor de mensheid verandert geleidelijk en transformeert in de loop van de tijd, al naargelang de omstandigheden en de houding van elk persoon. Daarom moet je in je hart met absolute duidelijkheid weten dat de essentie van God onveranderlijk is en dat Zijn gezindheid op verschillende tijdstippen en in verschillende contexten naar voren zal komen. Je denkt misschien niet dat dit een serieus probleem is, en je gebruikt je eigen persoonlijke opvattingen om je voor te stellen hoe God dingen zou moeten doen. Maar er zijn tijden dat het totaal tegenovergestelde van jouw standpunt waar is, en dat je door jouw eigen persoonlijke opvattingen te gebruiken bij je pogingen om God te peilen, je Hem al boos hebt gemaakt. Dit komt omdat God niet werkt zoals jij denkt, en God zal deze zaak niet behandelen zoals jij zegt. En dus herinner ik je eraan voorzichtig en attent te zijn in je benadering van alles om je heen, en te leren hoe je het principe moet volgen om in alle situaties op Gods manier te werk te gaan – God vrezen en het kwaad mijden. Je moet een duidelijk begrip

ontwikkelen over zaken van Gods wil en Gods houding; zoek verlichte mensen om het je uit te leggen en zoek serieus. Beschouw de God waar je in gelooft niet als een marionet – door willekeurig te oordelen en conclusies te trekken, en God niet te behandelen met het respect dat Hij verdient. Wanneer je door God gered wordt, wanneer Hij jouw uitkomst bepaalt, ongeacht of Hij je genade, of verdraagzaamheid, of oordeel en tuchtiging toekent, staat Zijn houding ten opzichte van jou niet vast. Die hangt af van jouw houding ten opzichte van God, en je begrip van God. Laat niet één aspect van je kennis of begrip van God Hem voor eeuwig definiëren. Geloof niet in een dode God; geloof in een levende God. Onthoud dit! Hoewel ik hier enkele waarheden heb besproken, waarheden die jullie nodig moesten horen, in het licht van jullie huidige toestand en gestalte, zal ik geen hogere eisen aan jullie stellen om je enthousiasme niet te ondermijnen. Als ik dat zou doen, kan jullie hart gevuld raken met te veel somberheid en voelen jullie teveel teleurstelling ten aanzien van God. In plaats daarvan hoop ik dat jullie de liefde voor God in jullie hart kunnen gebruiken en een houding kunnen aannemen die respectvol is tegenover God bij het bewandelen van het pad dat voor jullie ligt. Jullie moeten niet aanmodderen met de vraag hoe jullie met het geloof in God moeten omgaan. Behandel het als een van de belangrijkste vragen die er zijn. Geef het een plaats in jullie hart, breng die in praktijk, verbind die met het echte leven – bewijs niet alleen lippendienst. Want dit is een kwestie van leven en dood, en het zal je bestemming bepalen. Behandel het niet als een grap, als kinderspel! Nadat ik deze woorden vandaag met jullie heb gedeeld, vraag ik me af hoeveel jullie hiervan hebben begrepen. Zijn er vragen die jullie willen stellen over wat ik hier vandaag heb gezegd?

Hoewel deze onderwerpen een beetje nieuw zijn en een beetje losstaan van jullie opvattingen en wat jullie gewoonlijk nastreven, en waar jullie aandacht aan schenken, denk ik dat jullie, nadat ze een tijdje zijn gecommuniceerd, een algemeen begrip zullen ontwikkelen van alles wat ik hier heb gezegd. Omdat dit nieuwe onderwerpen zijn, onderwerpen waar jullie nog nooit over hebben nagedacht, hoop ik dat ze jullie niet belasten. Ik spreek vandaag deze woorden, niet om jullie bang te maken, en ik probeer ook niet jullie te behandelen; integendeel, mijn doel is om jullie te helpen de waarheid van de feiten te begrijpen. Er is tenslotte een afstand tussen de mensheid en God: hoewel de mens in God gelooft, heeft hij God nooit begrepen; hij heeft nooit Gods houding gekend. De mens heeft nooit grote belangstelling gehad voor de houding van God. Integendeel, ten aanzien van zijn kennis en begrip van God heeft hij blindelings geloofd, is hij blindelings voortgegaan, en is hij onzorgvuldig geweest. Dus voel ik me gedwongen om deze kwesties voor jullie op te helderen, en jullie te helpen begrijpen wat voor soort God de God is waarin jullie geloven; wat Hij denkt; wat Zijn houding is in Zijn behandeling van verschillende soorten mensen; hoe ver je bent verwijderd van het voldoen aan zijn vereisten; en de kloof die er ligt tussen jouw acties en de norm die Hij eist. Het doel om

jullie dit te laten weten is om jullie een maatstaf in jullie hart te geven waaraan jullie je kunnen meten en waarmee jullie weten wat voor soort oogst de weg waar jullie op lopen heeft opgeleverd, wat jullie op deze weg niet hebben gekregen en bij welke gebieden jullie gewoon niet betrokken zijn geweest. Wanneer jullie onderling communiceren, spreken jullie meestal over een paar veelbesproken onderwerpen; de reikwijdte is beperkt en de inhoud is erg oppervlakkig. Er is een afstand, een kloof, tussen dat wat jullie bespreken en Gods intenties, tussen jullie discussies en de omvang en norm van Gods eisen. Als jullie zo doorgaan, zullen jullie steeds verder afwijken van Gods weg. Jullie nemen gewoon bestaande woorden van God en veranderen ze in voorwerpen van aanbidding, in rituelen en regels. Dat is alles! In feite heeft God eenvoudig geen plaats in jullie harten en heeft God nooit jullie harten verkregen. Sommige mensen denken dat het heel moeilijk is om God te kennen – dat is ook zo. Het is lastig! Als mensen worden gevraagd om hun plicht te doen en dingen in de buitenwereld gedaan te krijgen, als ze worden gevraagd om hard te werken, dan zullen mensen denken dat geloven in God heel gemakkelijk is, omdat dit alles binnen de mogelijkheden van de mens valt. Maar op het moment dat het onderwerp verschuift naar de gebieden van Gods intenties en Gods houding ten opzichte van de mens, wordt het voor iedereen een stuk moeilijker. Dat komt omdat dit te maken heeft met het begrijpen van de waarheid en het betreden van de realiteit door mensen; natuurlijk is dat enigszins moeilijk! Maar nadat je door de eerste deur bent gegaan, nadat je begint met binnengaan, wordt het geleidelijk aan steeds gemakkelijker.

uit 'Hoe Gods gezindheid te kennen en de resultaten die Zijn werk zal verwezenlijken' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 18

Het uitgangspunt om God te vrezen is Hem als God behandelen

Iemand heeft net een vraag gesteld: hoe komt het dat we meer van God weten dan Job, maar toch God niet kunnen vrezen? We hebben dit onderwerp al even aangestipt, toch? In feite is de essentie van deze vraag ook eerder besproken, dat hoewel Job God toen nog niet kende, hij Hem als God behandelde, en Hem beschouwde als de Meester van alle dingen in de hemel en op aarde. Job beschouwde God niet als een vijand. Integendeel, hij aanbad Hem als de Schepper van alle dingen. Waarom verzetten mensen zich tegenwoordig zo sterk tegen God? Waarom kunnen ze God niet vrezen? Eén reden is dat ze diep zijn verdorven door Satan. Door hun diepgewortelde satanische aard worden mensen een vijand van God. Dus ook al geloven ze in God en erkennen ze God, toch kunnen ze zich nog steeds tegen God verzetten en zichzelf tegenover Hem plaatsen. Dit wordt bepaald door de menselijke natuur. De andere reden is dat, hoewel mensen in God geloven, ze Hem gewoon niet als God behandelen. In plaats daarvan beschouwen ze God als tegengesteld aan de mens, ze beschouwen Hem als de vijand van de

mens, en ze zijn onverenigbaar met God. Het is zo simpel. Is deze kwestie niet aangesneden tijdens de vorige sessie? Denk er eens over na: is dat de reden? Hoewel je een beetje kennis van God hebt, wat is deze kennis dan precies? Is dit niet waar iedereen het over heeft? Is het niet wat God je heeft verteld? Je kent alleen de theoretische en dogmatische aspecten; heb je ooit het echte aanzicht van God ervaren? Heb je subjectieve kennis? Heb je praktische kennis en ervaring? Als God het je niet heeft verteld, zou je dit dan weten? Je kennis van de theorie vertegenwoordigt geen echte kennis. Kortom, ongeacht hoeveel je weet en hoe je het hebt leren kennen, voordat je een echt begrip van God bereikt, is God je vijand en voordat je God echt als zodanig behandelt, wordt Hij tegenover je geplaatst, want je bent een belichaming van Satan.

Wanneer je samen met Christus bent, kun je Hem misschien drie maaltijden per dag serveren, misschien kun je Hem thee geven, kun je voor Zijn levensbehoeften zorgen en het lijkt alsof je Christus als God behandelt. Wanneer er ook maar iets gebeurt, zijn de standpunten van mensen altijd in strijd met die van God. Ze slagen er nooit in Gods standpunt te begrijpen en kunnen het niet accepteren. Hoewel mensen oppervlakkig gezien met God kunnen opschieten, betekent dit niet dat ze met Hem verenigbaar zijn. Zodra er iets gebeurt, komt de waarheid van de ongehoorzaamheid van de mens naar voren en bevestigt de vijandigheid die bestaat tussen de mens en God. Deze vijandigheid komt niet van God die tegen de mens is; het is niet God die vijandig wil zijn tegenover de mens, en het is niet God die de mens tegenover Hem plaatst en de mens als zodanig behandelt. Het is meer de oppositionele essentie van de mens ten opzichte van God die op de loer ligt in de subjectieve wil van de mens en in het onderbewustzijn van de mens. Aangezien de mens alles wat van God komt als het object van zijn onderzoek beschouwt, is zijn reactie op dat wat van God komt en dat wat God omvat, vooral raden en twijfelen en dan snel een houding aannemen die conflicteert met God en tegen God in opstand komen. Daarna zal de mens deze passieve gemoedstoestand aannemen en God betwisten of tegen God in opstand komen, zelfs tot het punt waarop hij betwijfelt of zo'n soort God voor hem de moeite waard is om te volgen. Ondanks het feit dat het gezonde verstand van de mens hem zegt dat hij zo niet zou moeten doorgaan, zal hij er toch voor kiezen om dit ondanks zichzelf te doen, zodat hij zonder aarzelen zal doorgaan tot het bittere eind. Wat is bijvoorbeeld de eerste reactie van sommige mensen wanneer ze geruchten of laster over God horen? Hun eerste reactie is: ik weet niet of dit gerucht waar is of niet, of het nu bestaat of niet, dus ik wacht het wel af. Dan beginnen ze na te denken: er is geen manier om dit te verifiëren; is het echt? Is dit gerucht waar of niet? Hoewel deze persoon het niet aan de oppervlakte laat zien, begon zijn hart al te twijfelen, begon hij God al te ontkennen. Wat is de essentie van zo'n soort houding, zo'n soort gezichtspunt? Is het geen verraad? Voordat ze met de zaak worden geconfronteerd, kun je niet zien wat het gezichtspunt van deze persoon is – het lijkt erop dat ze niet in conflict zijn met God, alsof ze God

niet als een vijand beschouwen. Zodra ze er echter mee geconfronteerd worden, staan ze onmiddellijk naast Satan en tegenover God. Wat wil dit zeggen? Het wil zeggen dat de mens en God tegenover elkaar staan! Het is niet zo dat God de mens als een vijand beschouwt, maar dat de mens in zijn diepste wezen vijandig tegenover God staat. Ongeacht hoe lang iemand God volgt, hoeveel hij of zij betaalt; ongeacht hoe iemand God prijst, hoe ze voorkomen dat ze zich tegen God verzetten en er zelfs bij zichzelf op aandringen dat ze van God moeten houden, ze kunnen God nooit als God behandelen. Wordt dit niet bepaald door het wezen van de mens? Als je Hem als God behandelt, en echt gelooft dat Hij God is, kun je dan nog enige twijfel over Hem hebben? Kunnen er nog steeds vraagtekens over Hem in je hart zijn? Dat kan niet. De trends van deze wereld zijn zo slecht en dit geldt ook voor het menselijk ras, hoe zou je daar dus geen opvattingen over kunnen hebben? Jij zelf bent zo slecht, hoe komt het dan dat je daar geen opvatting over hebt? En toch kunnen slechts een paar geruchten, wat laster, zulke grote opvattingen over God veroorzaken en zoveel ideeën voortbrengen, wat laat zien hoe onvolwassen je gestalte is! Alleen het ‘zoemen’ van een paar muggen, een paar afstotelijke vliegen, is dat alles wat er nodig is om je te misleiden? Wat voor persoon is dit? Weet je hoe God over dit soort mensen denkt? Gods houding is eigenlijk heel duidelijk in hoe Hij deze mensen behandelt. God kijkt niet meer naar deze mensen om – Zijn houding is om geen aandacht aan hen te schenken, en om niet serieus om te gaan met deze onwetende mensen. Waarom is dat? Omdat Hij in Zijn hart nooit plannen heeft gemaakt om die mensen te verwerven die beloofd hebben vijandig tegenover Hem te zijn tot het einde en die nooit van plan zijn geweest om de weg naar verenigbaarheid met Hem te zoeken. Misschien hebben deze woorden die ik heb gesproken een paar mensen pijn gedaan. Nou, zijn jullie bereid me jullie altijd zo pijn te laten doen? Ongeacht of jullie het leuk vinden of niet, alles wat ik zeg is de waarheid! Als ik jullie altijd zo bezeer, en jullie littekens bloot leg, zal dat invloed hebben op het verheven beeld van God in jullie hart? (Nee.) Daar ben ik het mee eens. Want er is gewoon geen God in jullie hart. De verheven God die in jullie harten woont, degene die jullie heftig verdedigen en beschermen, is gewoon niet God. Het is eerder een verzinsel van de mens; het bestaat gewoon niet. Dus het is des te beter dat ik het antwoord op dit raadsel blootleg. Is dit niet de hele waarheid? De echte God is niet de verbeelding van de mens. Ik hoop dat jullie allemaal deze realiteit onder ogen kunnen zien en dat het jullie zal helpen in jullie kennis van God.

uit ‘Hoe Gods gezindheid te kennen en de resultaten die Zijn werk zal verwezenlijken’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Dagelijkse woorden van God Fragment 19

Die mensen die niet door God worden erkend

Er zijn sommige mensen wiens geloof nooit is erkend in Gods hart. Met andere woorden,

God erkent niet dat deze mensen Zijn volgelingen zijn, omdat God hun geloof niet prijst. Voor deze mensen, ongeacht hoeveel jaar zij God hebben gevolgd, zijn hun ideeën en meningen nooit veranderd. Ze zijn als de ongelovigen, ze houden zich aan de principes en manier van doen van ongelovigen en houden zich aan hun wetten van overleving en geloof. Ze accepteerden nooit het woord van God als hun leven, geloofden nooit dat Gods woord waarheid is, hebben nooit de bedoeling gehad om Gods redding te accepteren en hebben God nooit als hun God erkend. Ze beschouwen geloven in God als een soort amateurhobby, en behandelen God slechts als geestelijk voedsel, dus ze denken niet dat het de moeite waard is om Gods gezindheid of Gods essentie te proberen te begrijpen. Je zou kunnen zeggen dat alles wat overeenkomt met de ware God niets met deze mensen te maken heeft. Ze zijn niet geïnteresseerd en willen de moeite niet nemen om op te letten. Dit komt omdat er diep in hun hart een intense stem is die hen altijd vertelt: God is onzichtbaar en je voelt Hem niet en God bestaat niet. Zij geloven dat het proberen om zo'n soort God te begrijpen hun inspanningen niet waard zou zijn; ze zouden zichzelf voor de gek houden. Ze denken dat ze best slim zijn als ze God gewoon met woorden erkennen zonder een echt standpunt in te nemen of zonder zich tot echte acties aan te zetten. Hoe ziet God deze mensen? Hij beschouwt ze als niet-gelovigen. Sommige mensen vragen: "Kunnen ongelovigen Gods woord lezen? Kunnen ze hun plicht doen? Kunnen ze deze woorden zeggen: 'Ik zal voor God leven'?" Wat de mens vaak ziet, is het oppervlakkige gedrag van mensen, niet hun essentie. Toch kijkt God niet naar deze oppervlakkigheid; Hij ziet alleen hun innerlijke essentie. Daarom heeft God een dergelijke houding, dit soort definitie, tegenover deze mensen. Als jullie kijken naar wat deze mensen zeggen: "Waarom doet God dit? Waarom doet God dat? Ik kan dit niet begrijpen; ik kan dat niet begrijpen; dit komt niet overeen met de opvattingen van de mens; u moet mij dat uitleggen; ..." dan is mijn antwoord: is het nodig om deze zaak aan je uit te leggen? Heb je iets met deze kwestie te maken? Wie denk je wel dat je bent? Waar kwam je vandaan? Ben je gemachtigd om God aanwijzingen te geven? Geloof je in Hem? Erkent Hij je geloof? Aangezien jouw geloof niets met God te maken heeft, wat betekenen Gods zaken voor jou? Je weet niet waar je staat in Gods hart, en toch heb je het recht om met God in dialoog te gaan?

Woorden van vermaning

Voelen jullie je niet ongemakkelijk na het horen van deze opmerkingen? Hoewel jullie misschien niet bereid zijn om naar deze woorden te luisteren, of niet bereid zijn ze te accepteren, zijn het allemaal feiten. Omdat deze fase van het werk aan God is om te voltooiën, als je je niet bezighoudt met Gods bedoelingen, niet bezorgd bent om Gods houding en Gods essentie en gezindheid niet begrijpt, dan ben je uiteindelijk degene die het zal verliezen. Geef mijn woorden niet de schuld dat ze moeilijk zijn om naar te luisteren, en beschuldig ze niet dat ze jullie enthousiasme hebben bekoeld. Ik spreek de waarheid; ik wil jullie niet ontmoedigen. Wat ik ook

van jullie vraag, en hoe jullie het ook moeten doen, ik hoop dat jullie het juiste pad bewandelen en ik hoop dat jullie Gods weg volgen en niet van dit pad afwijken. Als je niet in overeenstemming met Gods woord je weg gaat en Zijn weg niet volgt, dan kan er geen twijfel over bestaan dat je tegen God rebelleert en van het juiste pad bent afgedwaald. Daarom vind ik dat er enkele zaken zijn die ik voor jullie moet verduidelijken, om jullie ondubbelzinnig, duidelijk, zonder een zweem van onzekerheid te laten geloven en dat ik jullie moet helpen om expliciet Gods houding te weten, Gods bedoelingen, hoe God de mens vervolmaakt en op welke manier Hij de uitkomsten van de mens bepaalt. Mocht er een dag komen waarop je niet in staat bent om op deze weg te gaan, dan draag ik geen verantwoordelijkheid, omdat deze woorden al zeer duidelijk tot je zijn gesproken. Wat betreft hoe je met je eigen uitkomst omgaat – deze zaak is geheel aan jou. Ten aanzien van de uitkomsten van verschillende soorten mensen heeft God verschillende houdingen, Hij heeft Zijn eigen manieren om hen te wegen, en heeft ook Zijn eigen norm van eisen aan hen. Zijn norm voor het wegen van de uitkomst van mensen is er een die eerlijk is voor iedereen – daar bestaat geen twijfel over! Daarom zijn de angsten van sommigen niet nodig. Zijn jullie nu opgelucht?

uit 'Hoe Gods gezindheid te kennen en de resultaten die Zijn werk zal verwezenlijken' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 20

In feite is Gods gezindheid open voor iedereen en niet verborgen, omdat God nooit enig mens bewust heeft ontweken en nooit bewust heeft geprobeerd Zichzelf te verbergen zodat de mens Hem niet kan kennen of begrijpen. Gods gezindheid is altijd open geweest en heeft altijd elke persoon onbevangen aan kunnen kijken. Tijdens Gods management doet God Zijn werk, kijkt Hij iedereen aan; en Zijn werk wordt gedaan in ieder persoon. Terwijl Hij Zijn werk doet, onthult Hij voortdurend Zijn gezindheid, gebruikt Hij voortdurend Zijn essentie en wat Hij heeft en is om ieder persoon te leiden en deze van het nodige te voorzien. In elk tijdperk en op elk toneel, waarbij het niet uitmaakt of de omstandigheden goed of slecht zijn, is Gods gezindheid altijd open voor elk individu en zijn ook Zijn eigenschappen en wezen altijd open voor elk individu, op dezelfde manier als Zijn leven voortdurend en onophoudelijk voorziet voor de mensheid en de mensheid ondersteunt. Ondanks dit alles blijft Gods gezindheid verborgen voor sommigen. Waarom is dat zo? Dat is omdat deze mensen, hoewel ze binnen Gods werk wonen en God volgen, nooit hebben geprobeerd God te begrijpen of God wilden leren kennen, laat staan dichterbij God wilden komen. Voor deze mensen betekent het begrijpen van Gods gezindheid dat hun einde nadert; het betekent dat ze geoordeeld en veroordeeld zullen worden door Gods gezindheid. Daarom hebben deze mensen nooit het verlangen gehad God of Zijn gezindheid te begrijpen; en hebben ze nooit een dieper begrijpen of kennen van Gods wil begeerd. Ze zijn niet

van plan Gods wil te begrijpen door bewuste samenwerking. Ze genieten alleen maar altijd en worden nooit moe van het doen van de dingen die ze doen. Ze geloven in de God waarin zij willen geloven. Ze geloven in de God die alleen in hun verbeelding bestaat, de God die alleen in hun gedachten bestaat en geloven in een God die niet van hen gescheiden kan worden in hun dagelijkse leven. Als het gaat om de ware God Zelf, zijn ze volledig afwijzend, zonder het verlangen Hem te begrijpen, Hem in acht te nemen en hebben ze nog minder de bedoeling meer naar Hem toe te groeien. Ze gebruiken de woorden die God uitspreekt alleen maar om zichzelf mee te tooien, zichzelf te verpakken. Zij vinden dat ze daardoor al succesvolle gelovigen zijn en mensen zijn met het vertrouwen in God in hun hart. In hun hart worden ze geleid door hun verbeelding, hun opvattingen en zelfs hun persoonlijke definitie van God. Aan de andere kant heeft de ware God Zelf helemaal niets met hun te maken. Want zodra zij de ware God Zelf begrijpen, Gods ware gezindheid begrijpen en begrijpen wat God heeft en is, betekent dit dat hun acties, hun geloof en hun streven veroordeeld zullen worden. Daarom zijn ze niet bereid Gods essentie te begrijpen, en zijn ze terughoudend en niet bereid God actief te zoeken of te bidden om Hem beter te begrijpen, Zijn wil beter te kennen, en Zijn gezindheid beter te begrijpen. Ze zien God liever als iets dat bedacht is, iets dat leeg en vaag is. Ze zouden God liever zien als iemand die precies zo is als zij zich hadden voorgesteld, iemand die naast hen kan staan en altijd voor hen klaarstaat, onuitputtelijk is in Zijn voorzieningen en altijd beschikbaar is. Als zij van Gods genade willen genieten, vragen ze God die genade te zijn. Als ze Gods zegen nodig hebben, vragen ze God die zegen te zijn. Als ze met tegenspoed te kampen krijgen, vragen ze God om hen kracht te geven, hun vangnet te zijn. De kennis van God van deze mensen zit vast in het domein van genade en zegen. Hun begrip van Gods werk, Gods gezindheid en God is ook beperkt tot hun verbeelding en slechts letters en doctrines. Maar er zijn ook sommige mensen die ernaar verlangen Gods gezindheid te begrijpen, die God Zelf oprecht willen zien, en Gods gezindheid en wat Hij heeft en is werkelijk willen begrijpen. Deze mensen streven de werkelijkheid na van waarheid en Gods redding, en proberen Gods overwinning, redding en vervolmaking te ontvangen. Deze mensen gebruiken hun hart om Gods woord te lezen, gebruiken hun hart om elke situatie en elke persoon, gebeurtenis en ding dat God voor hen heeft geregeld, te waarderen, en bidden en zoeken oprecht. Wat zij het allerliefst willen, is Gods wil kennen en Gods ware gezindheid en essentie kennen. Dit willen ze zodat ze God niet langer beledigen en door hun ervaringen meer van Gods lieflijkheid en Zijn ware kant kunnen zien. Het is bovendien zo dat een oprecht waarachtige God bestaat in hun hart, en opdat God een plaats in hun hart krijgt, zodat ze niet langer leven tussen verbeeldingen, opvattingen of ongrijpbaarheid. Voor deze mensen is de reden dat zij een dringend verlangen hebben om Gods gezindheid en Zijn essentie te begrijpen, dat Gods gezindheid en essentie dingen zijn die de mensheid ooit in zijn ervaringen nodig zou kunnen hebben, dingen die in leven voorzien gedurende hun leven. Als

ze Gods gezindheid eenmaal begrijpen, kunnen ze God beter eerbied bewijzen, beter samenwerken met Gods werk, en meer open staan voor Gods wil en kunnen ze hun plicht naar hun beste vermogen vervullen. Dit zijn twee soorten mensen als het gaat over hun houding ten opzichte van Gods gezindheid. De eerste soort wil Gods gezindheid niet begrijpen. Zelfs als ze zeggen dat ze Gods gezindheid willen begrijpen, God Zelf willen leren kennen, willen zien wat God heeft en is en Gods wil oprecht waarderen, diep van binnen zouden ze willen dat God niet bestond. Omdat deze soort mensen God voortdurend ongehoorzaam is en weerstaat, strijden ze met God om positie in hun eigen hart en betwijfelen of zelfs ontkennen ze vaak Gods bestaan. Ze willen niet dat Gods gezindheid of God Zelf een plaats inneemt in hun hart. Ze willen alleen hun eigen verlangens, verbeeldingen en ambities vervullen. Deze mensen geloven misschien in God, volgen God en kunnen ook hun familie en baan opgeven voor Hem, maar ze beëindigen hun kwaadaardige gedrag niet. Sommigen stelen of verkwisten zelfs offergaven, of vervloeken God in stilte, terwijl anderen hun positie kunnen gebruiken om herhaaldelijk over zichzelf te getuigen, zichzelf te vergroten en met God strijden om mensen en status. Ze gebruiken verschillende methodes en maatregelen om te zorgen dat mensen hen aanbidden, proberen voortdurend mensen over te halen en de controle over ze te hebben. Sommigen misleiden mensen zelfs bewust om te denken dat zij God zijn, zodat ze als God behandeld zullen worden. Ze zouden mensen nooit vertellen dat ze verdorven zijn, dat zij ook verdorven en arrogant zijn, en dat zij niet aanbeden moeten worden, en dat, hoe goed ze het ook doen, het allemaal het gevolg is van Gods verhoging en wat ze eigenlijk zouden moeten doen. Waarom zeggen ze deze dingen niet? Omdat ze ten diepste bang zijn hun plaats in het hart van mensen te verliezen. Daarom verhogen zulke mensen God nooit en zullen ze nooit getuigen van God, omdat ze nooit hebben geprobeerd God te begrijpen. Kunnen zij God kennen zonder Hem te begrijpen? Onmogelijk! Daarom verschilt hun mening van die van alle anderen, ook al zijn de woorden in het onderwerp 'Gods werk, Gods gezindheid, en God Zelf' nog zo eenvoudig. Voor iemand die God vaak ongehoorzaam is, Hem weerstaat en vijandig tegenover God staat, betekent dit veroordeling; terwijl iemand die de werkelijkheid van de waarheid zoekt en vaak voor God verschijnt om Gods wil te zoeken, zich bij deze woorden als een vis in het water voelt. Dus als sommigen van jullie anderen horen praten over Gods gezindheid en Gods werk, krijgen ze hoofdpijn, groeit er weerstand in hun hart en voelen ze zich bijzonder onprettig. Maar er zijn anderen onder jullie die denken: dit onderwerp is precies wat ik nodig heb, omdat dit onderwerp zo goed voor mij is. Het is een deel dat niet mag ontbreken in mijn levenservaring; het is de kern van de zaak, de basis van geloof in God, en iets dat de mensheid beslist niet mag verwerpen. Voor jullie kan dit onderwerp dichtbij en ver weg lijken, onbekend, maar toch vertrouwd. Maar hoe je het ook ervaart, dit is een onderwerp waar iedereen naar moet luisteren, dat iedereen moet kennen en moet begrijpen. Hoe je er ook mee omgaat, hoe je er ook tegenaan kijkt of hoe je het ontvangt, het belang van dit

onderwerp mag niet worden genegeerd.

uit 'Gods werk, Gods gezindheid en God Zelf I' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 21

God doet Zijn werk al voortdurend vanaf het moment dat Hij de mens heeft geschapen. Aanvankelijk was het een heel eenvoudig werk maar ondanks de eenvoud ervan kwam daarin nog steeds Zijn wezen en gezindheid tot uitdrukking. Hoewel Gods werk tegenwoordig veel verhevener is, gezien de enorme hoeveelheid concreet werk die Hij stopt in ieder mens die Hem volgt en de belangrijke hoeveelheid woorden die Hij spreekt, is de persoon van God vanaf het begin tot nu verborgen gebleven. Wie heeft ooit de werkelijke persoon van God gezien, zelfs al is Hij, vanaf de tijd van de Bijbelse verhalen tot op de dag van vandaag, twee keer vlees geworden? Heeft iemand, zoals jullie het begrijpen, ooit de werkelijke persoon van God gezien? Nee. Niemand heeft de werkelijke persoon van God gezien, dat wil zeggen niemand heeft ooit Gods Ware Zelf gezien. Hierover is iedereen het eens. Dat wil zeggen, de werkelijke persoon van God, of Gods Geest, blijft verborgen voor de hele mensheid, waaronder Adam en Eva, die Hij heeft geschapen, en waaronder de rechtvaardige Job, die Hij had aanvaard. Zelfs zij konden niet de werkelijke persoon van God zien. Maar waarom verbergt God bewust Zijn werkelijke persoon? Sommige mensen zeggen: "God is bang om mensen schrik aan te jagen." Anderen zeggen: "God verbergt Zijn werkelijke persoon, omdat de mens daar te klein voor is en God daarvoor te groot; mensen mogen Hem niet zien, anders zullen ze dat met de dood bekopen." Er zijn ook mensen die zeggen: "God heeft er Zijn handen vol aan om elke dag Zijn werk gedaan te krijgen, mogelijk is Hij niet in de gelegenheid om zich aan de mensen te laten zien." Wat jullie ook van mening zijn, ik heb hier een conclusie. Wat is die conclusie? Die conclusie is dat God niet eens wil dat mensen Zijn werkelijke persoon zien. God houdt zich bewust verborgen voor de mensheid. Met andere woorden, het is Gods bedoeling dat mensen niet Zijn werkelijke persoon zien. Dit zou nu voor iedereen duidelijk moeten zijn. Als God Zijn persoon nooit aan iemand heeft laten zien, denken jullie dan dat Gods persoon bestaat? (Hij bestaat.) Natuurlijk bestaat Hij. Het bestaan van Zijn persoon kan echt niet worden ontkend. Maar zijn vragen als 'hoe groot is Gods persoon' of 'hoe ziet Hij eruit', vragen die de mensheid dient te onderzoeken? Nee. Het antwoord is ontkennend. Als Gods persoon geen onderwerp is dat we dienen te onderzoeken, welke vraag zouden we dan wel in overweging moeten nemen? (Gods gezindheid.) (Gods werk.) Laten we echter, voordat we het gaan hebben over het officiële onderwerp, teruggaan naar waar het net over hadden: waarom heeft God de mensheid nooit Zijn persoon laten zien? Waarom laat God bewust aan de mensheid Zijn persoon niet zien? Er is maar één reden en dat is: hoewel de geschapen mens Gods werk duizenden jaren heeft meegemaakt, is er geen enkel mens die Gods

werk, Gods gezindheid en Gods wezen kent. Mensen die daar geen kennis van hebben, verzetten zich in de ogen van God tegen Hem, en God laat Zijn persoon niet zien aan mensen die vijandig tegenover Hem staan. Dat is de enige reden waarom God de mensheid nooit Zijn persoon heeft laten zien en waarom Hij bewust Zijn persoon voor hen verbergt. Hebben jullie nu voor jezelf duidelijkheid over het belang van het leren kennen van Gods gezindheid?

uit 'Gods werk, Gods gezindheid en God Zelf I' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 22

Zolang Gods management voor de mensheid heeft bestaan, heeft Hij zich volledig ingezet voor de uitvoering van Zijn werk. Ondanks dat God niet Zijn persoon aan de mens onthult, heeft Hij altijd aan de zijde van de mens gestaan, op de mens ingewerkt, uitdrukking gegeven aan Zijn gezindheid, de hele mensheid geleid met Zijn wezen. Hij heeft altijd met Zijn macht, Zijn wijsheid en Zijn gezag op elk individueel mens ingewerkt, en zo is door Hem het Tijdperk van de Wet, het Tijdperk van de Genade en nu het Tijdperk van het Koninkrijk ontstaan. Hoewel God voor de mens Zijn persoon verbergt, worden Zijn gezindheid, Zijn wezen en eigendommen en Zijn wil zonder enige reserve aan de mens onthuld, zodat de mens die kan zien en ervaren. Met andere woorden, hoewel mensen God niet kunnen zien of aanraken, zijn de gezindheid en het wezen van God waar de mensheid mee in contact heeft gestaan de absolute uitdrukking van God Zelf. Is dat niet de waarheid? Ongeacht volgens welke methode of vanuit welke invalshoek God Zijn werk doet, Hij behandelt mensen altijd met Zijn ware identiteit, waarbij Hij gehoor geeft aan deze ware identiteit in wat Hij doet en wat Hij zegt. Ongeacht vanuit welke positie God spreekt – vanuit de derde hemel, in het vlees of zelfs als gewoon mens – Hij spreekt altijd tot de mens met heel Zijn hart en heel Zijn verstand, zonder enige misleiding en zonder iets achter te houden. Bij de uitvoering van Zijn werk geeft God zonder enige reserve uitdrukking aan Zijn woord en Zijn gezindheid, aan wat Hij is en heeft. Hij wijst de mensheid de weg met Zijn leven, met Zijn wezen en eigendommen. Zo heeft de mens geleefd in het Tijdperk van de Wet – het wiegtijdperk van de mensheid – onder de leiding van de onzichtbare en ontastbare God.

God verscheen voor het eerst in het vlees na het Tijdperk van de Wet, een incarnatie die drieëndertig en een half jaar duurde. Is voor een mens drieëndertig en een half jaar een lang leven? (Nee). Omdat de levensverwachting van mensen meestal langer is dan zo'n dertig jaar, is dit voor een mens niet erg lang. Maar voor de vleesgeworden God is deze periode van drieëndertig en een half jaar erg lang geweest. Hij werd een persoon – een gewoon persoon die Gods werk en opdracht moest uitvoeren. Dit betekende dat Hij het werk moest doen dat een gewoon persoon niet in staat is te doen, terwijl Hij ook nog eens buitengewoon moest lijden, iets waar gewone mensen aan onderdoor gaan. De hoeveelheid lijden die de Heer Jezus heeft

ondergaan in het Tijdperk van Genade, van het begin van Zijn werk tot aan het moment dat Hij aan het kruis werd genageld, is iets dat de hedendaagse mens misschien niet persoonlijk kan hebben meegemaakt, maar kunnen jullie je er wel wat bij voorstellen op basis van de Bijbelverhalen? Het doet er niet toe hoeveel details er zijn opgeschreven van deze feiten, uiteindelijk was Gods werk in deze periode vol van lijden en pijn. Voor een verdorven mens is drieëndertig en een half jaar geen lange tijd; een beetje lijden is niet erg. Maar voor de heilige, onberispelijke God, die alle zonden van heel de mensheid moet dragen, en moet eten, slapen en wonen bij deze zondaars, is deze pijn te groot. Hij is de Schepper, de Meester aller dingen en de Heerser over alles, maar toen Hij in de wereld kwam moest Hij de onderdrukking en wreedheid ondergaan van verdorven mensen. Om Zijn werk te vervolmaken en de mensheid uit de ellende te verlossen, moest Hij veroordeeld worden door de mensen, en de zonden van de hele mensheid op zich nemen. Gewone mensen kunnen onmogelijk de mate van Zijn lijden bevatten of begrijpen. Waar staat dit lijden voor? Het laat Gods toewijding aan de mensheid zien. Het staat voor de vernedering die Hij leed en de prijs die Hij betaalde voor de redding van de mensen, om hen te verlossen van hun zonden, en deze fase van Zijn werk te voltooien. Dit betekent ook dat de mens verlost wordt van het kruis door God. Dit is een prijs die betaald is met bloed, met leven, een prijs die schepselen niet kunnen betalen. Het is vanwege het feit dat Hij Gods wezen heeft en datgene bezit wat God heeft en is, dat Hij dit soort lijden kon dragen en dit soort werk kon doen. Dit is iets wat geen enkel door Hem geschapen wezen in Zijn plaats had kunnen doen. Dit is het werk van God gedurende het Tijdperk van Genade en het is een openbaring van Zijn gezindheid. Onthult dit iets van wat God heeft en is? En is het belangrijk dat de mensheid dit te weten komt?

In dat tijdperk hebben de mensen, hoewel ze niet Gods persoon zagen, Gods zondoffer ontvangen en zijn ze door God gered van het kruis. De mensheid is wellicht niet onbekend met Gods werk tijdens het Tijdperk van Genade, maar is men ook bekend met de gezindheid en de wil die God in deze periode tot uitdrukking heeft laten komen? De mens kent slechts de inhoud van Gods werk in de verschillende periodes door diverse kanalen, of kent verhalen over God die plaatsvonden in dezelfde tijd dat God Zijn werk aan het uitvoeren was. Deze details en verhalen zijn hooguit wat informatie of legendes over God en hebben niets te maken met Gods gezindheid en wezen. Dus het doet er niet toe hoeveel verhalen mensen kennen over God, dat wil nog niet zeggen dat zij ook een diep begrip en kennis hebben van Gods gezindheid of Zijn wezen. Net als in het Tijdperk van de Wet, was de kennis van Gods gezindheid en Gods wezen in het Tijdperk van Genade bijna geheel afwezig, ondanks dat de mensen in die tijd intiem contact met de vleesgeworden God hadden en Hem van dichtbij meemaakten.

In het Tijdperk van het Koninkrijk werd God opnieuw vlees, op dezelfde manier als de

eerste keer. In deze periode drukt God nog steeds zonder terughoudendheid Zijn woord uit, doet Hij het werk dat Hij op zich heeft genomen en geeft Hij uiting aan wat Hij heeft en is. Tegelijkertijd blijft Hij de ongehoorzaamheid en de onwetendheid van de mensen verdragen. Onthult God niet ook onophoudelijk Zijn gezindheid en geeft Hij niet steeds uiting aan Zijn wil in deze periode van Zijn werk? En dus zijn Gods gezindheid, Zijn wezen en eigenschappen, en Zijn wil altijd voor iedereen toegankelijk geweest vanaf de schepping tot aan de huidige tijd. God heeft nooit doelbewust Zijn wezen, Zijn gezindheid, of Zijn wil verborgen. Het is gewoon dat het de mensheid niet interesseert wat God doet, wat Zijn wil is – daarom is het menselijk begrip van God zo meelijwekkend. Met andere woorden, terwijl God Zich als persoon verbergt, steunt Hij de mens ook altijd, en laat Hij openlijk Zijn wil zien, Zijn gezindheid en Zijn wezen, door alle tijden heen. Op een bepaalde manier is Gods persoon ook toegankelijk voor mensen, maar vanwege hun verblindheid en ongehoorzaamheid, kunnen ze Gods verschijning niet zien. En als dit dus zo is, zou het dan niet voor iedereen eenvoudig moeten zijn om Gods gezindheid en God Zelf te begrijpen? Het is erg moeilijk om deze vraag te beantwoorden, nietwaar? Jullie kunnen zeggen dat het makkelijk is, maar er zijn mensen die op zoek zijn naar God, en wie het toch niet echt lukt om Hem te leren kennen of een helder begrip van Hem te krijgen – het blijft voor hen altijd wazig en vaag. Maar als jullie zeggen dat het niet eenvoudig is, dan klopt dat ook niet. Omdat we allemaal al zo lang onderworpen zijn geweest aan Gods werk, zou iedereen door zijn eigen ervaringen, echte momenten van contact met God moeten hebben gehad. Mensen zouden toch op z'n minst in hun hart God in zekere mate gewaar moeten zijn geworden of geestelijk een lichte aanraking met God moeten hebben gehad, en ze zouden toch op z'n minst perceptief een beetje bewust moeten zijn geweest van Gods gezindheid of enig begrip van Hem gekregen moeten hebben. Vanaf de tijd dat de mens God begon te volgen tot nu heeft de mens veel te veel gekregen, maar vanwege allerlei redenen – het slechte kaliber van de mensen, zijn onwetendheid, rebellie, en verschillende intenties – heeft de mensheid er ook te veel van verloren. Heeft God de mensheid al niet genoeg gegeven? Hoewel God Zijn persoon verbergt voor de mensen, voorziet Hij hen van datgene wat Hij heeft en is, en Hij geeft zelfs Zijn leven; de kennis van de mensheid over God moet niet voor altijd slechts op het huidige niveau blijven. Daarom denk ik dat het nodig is om samen met jullie verder te communiceren over het thema van Gods werk, Gods gezindheid en God Zelf. Het doel is dat God niet voor niets duizenden jaren Zijn zorg en gedachten over de mens heeft uitgestort, en dat de mensheid Gods wil voor hen echt gaat begrijpen en waarderen. Deze verdieping is bedoeld om mensen een stap voorwaarts te laten zetten in hun kennis van God. Het zal God ook Zijn rechtmatige plaats teruggeven in het hart van de mensen, dat wil zeggen, Hem eer aandoen.

uit 'Gods werk, Gods gezindheid en God Zelf I' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 23

Gods gebod aan Adam

Gen. 2:15-17 En Jehova God voerde de mens naar de hof van Eden om die te cultiveren en ervoor te zorgen. En Jehova God gaf het volgende gebod aan de mens: “Je mag van iedere boom in de hof eten wat je wilt. Je moet alleen niet eten van de boom van de kennis van goed en kwaad, want zodra je daarvan eet, zul je sterfelijk worden.”

Hebben jullie iets uit deze verzen gehaald? Wat voor gevoel hebben jullie bij dit Schriftgedeelte? Waarom werd “Gods gebod aan Adam” uit de Schrift gelicht? Heeft elk van jullie nu een momentopname van God en Adam in gedachten? Jullie kunnen proberen je er een voorstelling van te maken: als jullie in die scène zouden figureren, hoe zou de God in jullie hart er dan uitzien? Wat voor emoties maakt dit beeld bij jullie los? Dit is een ontroerend en hartverwarmend beeld. Hoewel alleen God en de mens erin voorkomen, is de intimiteit tussen hen erg benijdenswaardig: Gods overvloedige liefde wordt gratis aan de mens geschonken en omgeeft de mens; de mens is naïef en onschuldig, zonder last en zonder zorgen en leeft gelukzalig onder Gods toeziend oog; God toont zorg voor de mens, terwijl de mens onder de bescherming en zegen van God leeft; alle dingen die de mens doet en zegt, zijn nauw en onlosmakelijk met God verbonden.

Jullie kunnen zeggen dat dit het eerste gebod is dat God de mens gaf nadat Hij hem had geschapen. Wat omvat dit gebod? Het omvat Gods wil, maar ook Zijn zorgen over de mensheid. Dit is Gods eerste gebod en het is ook de eerste keer dat God zich zorgen maakt over de mens. Dit betekent dat God een verantwoordelijkheid jegens de mens had vanaf het moment dat Hij hem schiep. Wat is Zijn verantwoordelijkheid? Hij moet de mens beschermen, voor de mens zorgen. Hij hoopt dat de mens Zijn woorden kan vertrouwen en gehoorzamen. Dit is ook de eerste verwachting die God van de mens heeft. Vanuit deze verwachting zegt God het volgende: “Je mag van iedere boom in de hof eten wat je wilt. Je moet alleen niet eten van de boom van de kennis van goed en kwaad, want zodra je daarvan eet, zul je sterfelijk worden.” Deze eenvoudige woorden vormen de uitdrukking van Gods wil. Ze laten ook zien dat Gods hart reeds zorg voor de mens begint te tonen. Van alle dingen was alleen Adam naar Gods beeld gemaakt; Adam was het enige levende wezen dat Gods levensadem bezat; hij kon met God wandelen en met God spreken. Daarom gaf God hem dit gebod. Met dit gebod maakte God heel duidelijk wat de mens kan doen, en wat hij niet kan doen.

In deze paar eenvoudige woorden zien we Gods hart. Maar wat voor hart zien we? Is er liefde in Gods hart? Zit er enige vorm van zorg in? Gods liefde en zorg in deze verzen kunnen

niet alleen door mensen worden doorgrond, maar ook goed en werkelijk worden gevoeld. Is dat niet zo? Nu ik deze dingen heb gezegd, denken jullie dan nog steeds dat het slechts een paar eenvoudige woorden zijn? Niet zo eenvoudig, toch? Konden jullie dit eerder ook al zien? Als God persoonlijk deze woorden tegen jou zou zeggen, hoe zou je je dan van binnen voelen? Als je geen menselijke persoon bent, als je hart ijskoud is, zou je niets voelen, zou je geen besef hebben van Gods liefde en niet proberen Gods hart te begrijpen. Maar als je een gewetensvolle, menselijke persoon bent, zou je je anders voelen. Je zou warmte voelen, ervaren dat er voor je wordt gezorgd en je geliefd voelen, en je zou geluk ervaren. Klopt dat? Wanneer je deze dingen voelt, hoe zou je je dan tegenover God gedragen? Zou je je met God verbonden voelen? Zou je God liefhebben en ontzag voor Hem hebben vanuit het diepst van je hart? Zou je hart dichter naar God toe groeien? Hieraan kun je zien hoe belangrijk Gods liefde voor de mens is. Maar nog wezenlijker is dat de mens Gods liefde doorgrondt en begrijpt. Zegt God in feite niet een heleboel soortgelijke dingen in deze fase van Zijn werk? Maar waarderen de mensen van vandaag Gods hart? Kunnen jullie de wil van God waarover ik zojuist heb gesproken, doorgronden? Jullie hebben zelfs geen idee van Gods wil wanneer deze zo concreet, tastbaar en realistisch is. Daarom zeg ik dat jullie geen werkelijke kennis en begrip van God hebben. Is dat niet waar?

uit 'Gods werk, Gods gezindheid en God Zelf I' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 24

God schept Eva

Gen. 2:18-20 En Jehova God zei: “Het is niet goed dat de man alleen blijft. Ik zal een hulp voor hem maken die bij hem past.” Toen vormde Jehova God uit de aardbodem alle dieren op het land en alle vogels in de lucht. Hij bracht ze allemaal bij Adam om te zien hoe hij ze zou noemen. Elk levend wezen kreeg dan ook de naam waarmee Adam het aanduidde. Zo gaf Adam namen aan alle lopende, kruipende en vliegende schepsels. Adam vond zelf echter geen hulp die bij hem paste.

Gen. 2:22-23 En Jehova God bouwde van de rib die Hij uit de man had genomen een vrouw. Hij bracht haar naar de man. Adam zei toen: “Zij is van mijn gebeente en van mijn vlees. Zij zal ‘vrouw’ worden genoemd, want zij is uit de man genomen.”

Er staat één cruciale zin in dit gedeelte van de Schrift: “Elk levend wezen kreeg dan ook de naam waarmee Adam het aanduidde.” Wie gaf dus namen aan alle levende schepsels? Adam, niet God. Deze regel laat de mensheid het volgende zien: God gaf de mens intelligentie toen Hij hem schiep. Dat wil zeggen dat de intelligentie van de mens afkomstig is van God. Dat is zeker.

Maar waarom? Ging Adam naar school nadat God Adam had geschapen? Kon hij lezen? Herkende Adam al die schepsels nadat God diverse levende schepsels had gemaakt? Vertelde God hem wat hun namen waren? Natuurlijk leerde God hem ook niet hoe hij met de namen van deze schepsels op de proppen moest komen. Dat is de waarheid! Hoe wist hij dan hoe hij deze levende schepsels hun naam moest geven en wat voor namen hij ze moest geven? Dit houdt verband met de vraag wat God aan Adam toevoegde toen Hij hem schiep. De feiten tonen dat toen God de mens schiep, Hij Zijn intelligentie aan hem had toegevoegd. Dit is een cruciaal punt. Hebben jullie allemaal aandachtig geluisterd? Er is een ander belangrijk punt dat voor jullie helder moet zijn: nadat Adam deze levende schepsels hun naam gaf, werden hun namen in Gods vocabulaire opgenomen. Waarom zeg ik dat? Het heeft ook te maken met Gods gezindheid en dat moet ik uitleggen.

God schiep de mens, blies leven in hem en gaf hem ook iets van Zijn intelligentie, Zijn vermogens en wat Hij heeft en is. Nadat God de mens al deze dingen had gegeven, kon de mens bepaalde dingen zelfstandig doen en zelf nadenken. Als wat de mens aandraagt en doet, goed is in de ogen van God, accepteert God dat en grijpt Hij niet in. Als wat de mens doet goed is, zal God dat voor altijd ongemoeid laten. Dus wat geeft de frase “Elk levend wezen kreeg dan ook de naam waarmee Adam het aanduidde” aan? Er kan uit worden opgemaakt dat God geen wijzigingen aanbracht in de namen van de verschillende levende schepsels. Welke naam Adam ook aan een schepsel gaf, God zei “Ja” en registreerde de naam als zodanig. Gaf God Zijn mening? Nee, zeker niet. Dus wat zien jullie hier gebeuren? God gaf de mens intelligentie en de mens gebruikte zijn door God gegeven intelligentie om dingen te doen. Als wat de mens doet positief is in de ogen van God, wordt het zonder enige beoordeling of kritiek door God bevestigd, erkend en aanvaard. Dit is iets wat geen enkele persoon of boze geest of Satan kan doen. Zien jullie hierin een openbaring van Gods gezindheid? Zou een mens, een verdorven mens, of Satan accepteren dat anderen namens hem onder zijn neus dingen zouden doen? Natuurlijk niet! Zouden ze voor hun positie vechten met die persoon of macht die anders is dan zij? Natuurlijk! Als op dat moment een verdorven persoon of Satan bij Adam was geweest, zouden zij beslist hebben afgekeurd wat Adam aan het doen was. Om te bewijzen dat zij zelfstandig kunnen denken en hun eigen unieke inzichten hebben, zouden ze absoluut alles wat Adam deed hebben verworpen: “Wil jij het zo noemen? Nou, ik ga het niet zo noemen, ik ga het zo noemen; jij hebt het Tom genoemd, maar ik noem het Harry. Ik moet laten zien hoe briljant ik ben.” Wat voor natuur is dit? Is het niet vreselijk arrogant? En hoe zit het met God? Heeft Hij zo’n gezindheid? Had God ook maar enige ongebruikelijke bezwaren tegen wat Adam deed? Het antwoord is ondubbelzinnig nee! Uit Gods gezindheid blijkt geen greintje ruziezoekerij, arrogantie of zelfingenomenheid. Dat is hier meer dan duidelijk. Dit is slechts een heel klein

ding, maar als je Gods wezen niet begrijpt, als je hart niet probeert te ontdekken hoe God handelt en wat Gods houding is, zul je Gods gezindheid niet kennen en de uitdrukking en openbaring van Gods gezindheid niet gewaarworden. Is dat niet zo? Zijn jullie het eens met wat ik jullie zojuist heb uitgelegd? Als antwoord op Adams daden verkondigde God niet luidkeels: “Je hebt juist gehandeld. Je hebt het goed gedaan. Ik ben het ermee eens.” In Zijn hart keurde God echter goed wat Adam deed en waardeerde Hij dat en juichte het toe. Sinds de schepping is dit het eerste wat de mens op Zijn aanwijzing voor God heeft gedaan. Het was iets wat de mens in plaats van God en namens God deed. In Gods ogen vloede dit voort uit de intelligentie die Hij aan de mens had geschonken. God beschouwde het als iets goeds, iets positiefs. Wat Adam destijds deed was de eerste manifestatie van Gods intelligentie bij de mens. Vanuit Gods perspectief was het een mooie manifestatie. Wat ik jullie hier wil vertellen is dat Gods doel in het toevoegen van een deel van wat Hij heeft en is en het toevoegen van Zijn intelligentie aan de mens was zodat de mensheid een levend schepsel zou zijn, dat Hem manifesteert. Dat zo’n levend schepsel namens Hem dingen zou doen, was exact waarnaar God had verlangd.

uit ‘Gods werk, Gods gezindheid en God Zelf I’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Dagelijkse woorden van God Fragment 25

God maakt kleren van dierenvellen voor Adam en Eva

Gen. 3:20-21 En Adam gaf zijn vrouw de naam Eva, want zij werd de moeder van al het menselijke leven. Jehova God maakte voor Adam en voor zijn vrouw kleren van dierenhuiden en kleepte hen daarmee.

Gezien dit beeld van “Jehova God maakte voor Adam en voor zijn vrouw kleren van dierenhuiden en kleepte hen daarmee”, wat voor rol speelt God dan wanneer Hij bij Adam en Eva is? Wat voor rol heeft God in een wereld met slechts twee mensen? De rol van God? Broeders en zusters uit Hongkong, willen jullie antwoord geven? (De rol van een ouder.) Broeders en zusters uit Zuid-Korea, wat voor rol heeft God volgens jullie? (Hoofd van het gezin.) Broeders en zusters uit Taiwan, wat denken jullie? (De rol van iemand in het gezin van Adam en Eva, de rol van een gezinslid.) Sommigen van jullie denken dat God fungeert als een gezinslid van Adam en Eva, terwijl anderen zeggen dat God fungeert als hoofd van het gezin en weer anderen als een ouder. Dat klopt allemaal. Maar waar doel ik op? God schiep deze twee mensen en behandelde hen als Zijn metgezellen. Als hun enige familie zorgde God voor hun levensonderhoud en voorzag Hij ook in hun basisbehoeften. Hier fungeert God als een ouder van Adam en Eva. Wanneer God dit doet, ziet de mens niet hoe verheven God is; hij ziet niet Gods opperste superioriteit, Zijn raadselachtigheid en vooral niet Zijn toorn of majesteit. Al wat hij

ziet, is Gods nederigheid, Zijn affectie, Zijn zorg voor de mens en Zijn verantwoordelijkheid en aandacht voor hem. Gods houding en de wijze waarop Hij met Adam en Eva omging, lijken op hoe menselijke ouders zorg voor hun eigen kinderen tonen. Ze lijken ook op hoe menselijke ouders hun eigen zoons en dochters liefhebben en zorg en aandacht voor hen hebben – reëel, zichtbaar en tastbaar. In plaats van Zichzelf op een hoogverheven positie te plaatsen, maakte God persoonlijk kleding van dierenvelen voor de mens. Het maakt niet uit of deze bontjas werd gebruikt om hun schaamte te bedekken of hen tegen de kou te beschermen. Kort gezegd, deze kleding die werd gebruikt om het lichaam van de mens te bedekken, was eigenhandig door God gemaakt. God heeft deze niet simpelweg via een gedachte of wonderbaarlijke methodes gecreëerd zoals mensen zich voorstellen, maar Hij heeft op legitieme wijze iets gedaan waarvan de mens denkt dat God dat niet zou kunnen en moeten doen. Dit is wellicht iets eenvoudigs waarvan sommigen zelfs kunnen denken dat het niet de moeite waard is om te noemen. Hierdoor kunnen echter allen die God volgen, maar voorheen allemaal vage ideeën over Hem hadden, een inzicht in Zijn waarachtigheid en beminnelijkheid krijgen en Zijn trouwe en nederige natuur waarnemen. Het zorgt ervoor dat onuitstaanbaar arrogante mensen die denken dat ze hoog verheven zijn, hun verwaande hoofd schaamtevol buigen in het licht van Gods waarachtigheid en nederigheid. Dankzij Gods waarachtigheid en nederigheid kunnen mensen tevens zien hoe beminnelijk Hij is. Daarentegen is de immense God, de beminnelijke God en de almachtige God in de harten van mensen heel klein, onaantrekkelijk en niet in staat om ook maar aan één klap weerstand te bieden. Wanneer je dit vers ziet en dit verhaal hoort, kijk je dan neer op God, omdat Hij zoiets heeft gedaan? Voor sommige mensen geldt dat misschien, maar voor anderen is het precies andersom. Zij zullen denken dat God waarachtig en beminnelijk is, en het is nu juist Gods waarachtigheid en beminnelijkheid die hen raakt. Hoe meer zij de ware kant van God ontdekken, hoe meer zij de ware aanwezigheid van Gods liefde en het belang van God in hun hart kunnen doorgronden, en hoe Hij op elk moment naast hen staat.

Nu is het moment gekomen om een koppeling met het heden te maken. God kon deze verschillende kleine dingen doen voor de mensen die Hij in het allereerste begin schiep, zelfs dingen waaraan mensen nooit zouden durven denken of die ze nooit zouden verwachten. Kan God zulke dingen dan ook doen voor de mensen van vandaag? Sommige mensen zeggen: “Ja!” Waarom zeggen ze dat? Omdat Gods wezen niet namaak is, Zijn beminnelijkheid is niet namaak. Omdat Gods wezen werkelijk bestaat en niet iets is wat door anderen is toegevoegd, en zeker niet iets wat wijzigt wanneer tijd, plaats en tijdperken veranderen. Gods waarachtigheid en beminnelijkheid kunnen werkelijk tot uiting komen door iets te doen waarvan mensen denken dat het nietszeggend en onbetekenend is, iets zo kleins waarvan mensen zelfs niet denken dat Hij dat ooit zou doen. God heeft geen pretenties. Er is geen overdrijving, vermomming, trots of

arrogantie in Zijn gezindheid en wezen. Hij schept nooit op, maar heeft de mensen die Hij heeft geschapen lief, bekommert zich om hen, zorgt voor hen en leidt hen vanuit trouw en oprechtheid. Het lijkt geen twijfel dat God deze dingen doet, ongeacht de mate waarin mensen dit doorgronden, voelen of zien. Zou de wetenschap dat dit het wezen van God is, invloed hebben op de liefde van mensen voor Hem? Zou het gevolgen hebben voor hun vrees voor God? Ik hoop dat wanneer je de ware aard van God begrijpt je nog dichter naar Hem zult toegroeien en in staat zult zijn Zijn liefde en zorg voor de mensheid nog beter te doorgronden, waarbij je tegelijkertijd ook je hart aan God geeft en niet langer bedenkingen of twijfels jegens Hem hebt. God doet in stilte alles voor de mens door Zijn oprechtheid, trouw en liefde. Maar Hij heeft nooit schroom of spijt bij ook maar iets wat Hij doet, en evenmin heeft Hij het nodig dat iemand Hem op enige wijze terugbetaalt, noch is het Zijn bedoeling dat Hij ooit iets van de mensheid zal verkrijgen. Het enige doel van alles wat Hij ooit heeft gedaan, is dat Hij ware trouw en liefde van de mensheid ontvangt.

uit 'Gods werk, Gods gezindheid en God Zelf I' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 26

God is van plan de wereld door een vloed te vernietigen en draagt Noach op een ark te bouwen

Genesis 6:9-14 Dit zijn de generaties van Noach: Noach was een rechtvaardig en voorbeeldig man onder zijn tijdgenoten en Noach wandelde met God. En Noach kreeg drie zonen: Sem, Cham en Jafet. De aarde was toen verdorven voor Gods aangezicht en was vol geweld. God keek naar de aarde en zag dat zij verdorven was, want alle vlees hield er een verdorven levenswandel op na op de aarde. Toen zei God tegen Noach: "Ik ga een einde maken aan alle vlees, want de aarde is door hen vol geweld; en zie, ik ga ze met de aarde erbij vernietigen. Maak nu een ark van goferhout en maak er verschillende ruimten in. Je moet de ark bovendien aan de binnen- en buitenkant met pek bestrijken."

Gen. 6:18-22 'Maar met jou zal ik een verbond sluiten. Jij moet de ark in gaan, samen met je zonen, je vrouw en de vrouwen van je zonen. En van alle dieren moet je er twee in de ark brengen, om ervoor te zorgen dat die met jou in leven blijven. Een mannetje en een wijfje moeten het zijn. Van alle soorten vogels, van alle soorten vee en van alles wat op de aardbodem rondkruipt, zullen er twee naar je toe komen; die zullen in leven blijven. Leg ook een voorraad aan van alles wat eetbaar is, zodat jullie allemaal te eten hebben.' Noach deed dit; hij deed alles zoals God het hem had opgedragen.

Hebben jullie nu, na het lezen van deze passages, een algemeen inzicht in wie Noach is? Wat voor persoon is Noach? In de grondtekst staat: "Noach was een rechtvaardig en voorbeeldig

man onder zijn tijdgenoten”. Wat voor persoon is naar het idee van moderne mensen een rechtschapen man in die tijd? Een rechtschapen man moet een volmaakte man zijn. Weten jullie of deze volmaakte man volmaakt is in de ogen van de mens of volmaakt in de ogen van God? Zonder twijfel is deze volmaakte man een volmaakte man in de ogen van God en niet in de ogen van de mens. Dat staat vast! Dat komt omdat de mens blind is en niet kan zien, en alleen God kijkt naar de hele aarde en naar iedere afzonderlijke persoon, alleen God weet dat Noach een volmaakte man is. Daarom vatte God het plan op om de wereld door een vloed te vernietigen vanaf het moment dat Hij een beroep op Noach begon te doen.

Dat een beroep op Noach werd gedaan, is een simpel feit, maar het voornaamste punt waarover we spreken – Gods gezindheid, Zijn wil en Zijn wezen in dit verslag – is niet simpel. Om deze verschillende aspecten van God te begrijpen, moeten we eerst begrijpen op wat voor persoon God een beroep wenst te doen en dan daardoor Zijn gezindheid, wil en wezen begrijpen. Dit is van cruciaal belang. Wat voor persoon is deze man op wie Hij een beroep doet, in Gods ogen? Dit moet een persoon zijn die naar Zijn woorden kan luisteren, die Zijn instructies kan opvolgen. Tegelijkertijd moet dit ook een persoon zijn met verantwoordelijkheidsbesef, iemand die Gods woord uitvoert door het als zijn verantwoordelijkheid en plicht te beschouwen. Moet deze persoon dan iemand zijn die God kent? Nee. Noach had destijds niet al te veel gehoord over wat God leerde of enig werk van God ervaren. Daarom had Noach heel weinig kennis van God. Er staat weliswaar dat Noach met God wandelde, maar heeft hij ooit Gods persoon gezien? Het antwoord luidt beslist nee! In die dagen kwamen namelijk alleen Gods boodschappers naar de mensen toe. Zij konden God vertegenwoordigen door dingen te zeggen en te doen, maar zij brachten slechts Gods wil en Zijn bedoelingen over. Gods persoon werd niet rechtstreeks aan de mens geopenbaard. In dit Schriftgedeelte zien we eigenlijk alleen maar wat deze persoon, Noach, moest doen en welke instructies God hem gaf. Wat is nu het wezenlijke dat God hier laat zien? Alles wat God doet, wordt precies gepland. Wanneer hij een zaak of situatie waarneemt, beoordeelt Hij deze aan de hand van een bepaalde norm, en het hangt van deze norm af of Hij begint met de opstelling van een plan om deze aan te pakken of om vast te stellen hoe hij met deze zaak en situatie om moet gaan. Hij is niet onverschillig en Hem laat niet alles koud. Het is eigenlijk compleet het tegenovergestelde. God zegt hier in een vers tegen Noach: “Ik ga een einde maken aan alle vlees, want de aarde is door hen vol geweld; en zie, ik ga ze met de aarde erbij vernietigen.” Zei God, ditmaal in Zijn eigen woorden, dat Hij alleen de mensen zou vernietigen? Nee! God zei dat Hij alle vleselijke levende schepsels zou vernietigen. Waarom was God uit op vernietiging? We hebben hier te maken met een andere openbaring van Gods gezindheid: in Gods ogen is er een grens aan Zijn geduld met de verdorvenheid van de mens, met de smerigheid, het geweld en de ongehoorzaamheid van alle vlees. Wat is Zijn grens? Zoals God

zei: “God keek naar de aarde en zag dat zij verdorven was, want alle vlees hield er een verdorven levenswandel op na op de aarde.” Wat betekent de frase “want alle vlees hield er een verdorven levenswandel op na op de aarde”? Het betekent het volgende: toen alle levende wezens, ook degenen die God volgden, die de naam van God aanriepen, die God ooit brandoffers hadden gebracht, die met woorden God erkenden en zelfs loofden, compleet verdorven gedrag vertoonden en God dat opmerkte, moest Hij ze vernietigen. Dat was Gods grens. In hoeverre bleef God dan geduld hebben met de mens en met de verdorvenheid van alle vlees? In zoverre dat alle mensen, of ze nu God volgden of ongelovig waren, niet het juiste pad bewandelden. In zoverre dat de mens niet uitsluitend moreel verdorven en vol kwaad was, maar ook dat er niemand was die in het bestaan van God geloofde, laat staan iemand die geloofde dat de wereld door God wordt geregeerd en dat God mensen licht kan brengen en het juiste pad kan wijzen. In zoverre dat de mens het bestaan van God verachtte en niet toeliet dat God bestond. Toen de verdorvenheid van de mens eenmaal dit punt had bereikt, was Gods geduld op. Wat kwam daarvoor in de plaats? Gods toorn en Gods straf. Was dat niet een gedeeltelijke openbaring van Gods gezindheid? Is er in het huidige tijdperk nog een rechtschapen man in de ogen van God? Is er nog een volmaakt man in de ogen van God? Is in dit tijdperk het gedrag van alle vlees op aarde verdorven in de ogen van God? Tarten op deze dag en in dit tijdperk niet alle vleselijke mensen de grens van Gods geduld – afgezien van degenen die God compleet wil maken, die God kunnen volgen en Zijn redding aanvaarden? Is niet alles wat bij jullie gebeurt, wat jullie met jullie ogen zien en met jullie oren horen en elke dag persoonlijk in deze wereld ervaren, vol geweld? Zou in Gods ogen aan zo’n wereld, zo’n tijdperk, niet een eind moeten worden gemaakt? Hoewel de achtergrond van het huidige tijdperk totaal anders is dan de achtergrond van Noachs tijd, zijn de gevoelens en de toorn van God jegens de verdorvenheid van de mens exact dezelfde als destijds. God kan vanwege Zijn werk geduld oefenen, maar gezien allerlei omstandigheden en situaties had deze wereld in Gods ogen lang geleden al vernietigd moeten worden. De situatie is nog veel erger dan in de tijd dat de wereld door de vloed werd vernietigd. Maar wat is het verschil? Dit is ook wat Gods hart het meest bedroefd maakt en misschien iets wat geen van jullie kan doorgronden.

Toen Hij de wereld door een vloed vernietigde, kon God een beroep doen op Noach om de ark te bouwen en iets van het voorbereidende werk te verrichten. God kon een beroep doen op één man – Noach – om deze reeks dingen voor Hem te doen. Maar in het huidige tijdperk is er niemand op wie God een beroep kan doen. Waarom is dat zo? Iedere persoon die hier zit, begrijpt en weet waarschijnlijk heel goed wat hiervan de reden is. Willen jullie dat ik het uitleg? Als ik het hardop zeg, betekent dat voor jullie misschien gezichtsverlies en raakt wellicht iedereen overstuurd. Sommige mensen zullen misschien zeggen: “We mogen dan geen

rechtschapen mensen zijn en niet volmaakt in de ogen van God, maar als God ons opdraagt iets te doen, kunnen we dat wel degelijk uitvoeren. Al eerder, toen Hij zei dat er een ramp op komst was, zijn we begonnen de daarvoor benodigde voedingsmiddelen en artikelen gereed te maken. Is dit niet allemaal in overeenstemming met Gods eisen gebeurd? Werkten we niet echt samen met Gods werk? Kunnen onze daden niet worden vergeleken met wat Noach deed? Hebben wij niet werkelijk in gehoorzaamheid gehandeld? Volgden we Gods instructies niet op? Hebben we niet gedaan wat God zei omdat we geloof hechten aan Gods woorden? Waarom is God dan nog steeds bedroefd? Waarom zegt God dat er niemand is op wie Hij een beroep kan doen?” Is er verschil tussen jullie daden en die van Noach? Wat is het verschil? (Vandaag voedsel gereedmaken met het oog op de ramp was ons eigen plan.) (Onze daden verdienen niet het predicaat “rechtschapen”, terwijl Noach een rechtschapen man in Gods ogen is.) Wat jullie zeiden is niet ver bezijden de waarheid. Wat Noach deed is wezenlijk anders dan wat mensen nu doen. Toen Noach deed wat God van hem vroeg, wist hij niet wat Gods bedoelingen waren. Hij wist niet wat God wilde bereiken. God had hem enkel een bevel gegeven en hem opgedragen iets te doen, maar zonder veel uitleg, en vervolgens ging hij aan de slag. Hij probeerde niet binnenskamers te achterhalen wat Gods bedoelingen waren. Evenmin verzette hij zich tegen God of was hij dubbelhartig. Hij ging gewoon aan de slag met een zuiver en eenvoudig hart. Hij deed alles wat God hem liet doen, vanuit de overtuiging dat hij Gods woord wilde gehoorzamen en daarnaar wilde luisteren. Zo simpel en direct ging hij om met wat God toevertrouwde. Zijn wezen – het wezen van zijn daden was gehoorzaamheid, geen kritiek achteraf, geen weerstand en bovendien dacht hij niet aan zijn eigen persoonlijke belangen en aan wat hij er zelf door zou winnen en verliezen. Verder, toen God zei dat Hij de wereld door een vloed zou vernietigen, vroeg Noach niet wanneer en vroeg hij niet wat er met de dingen zou gebeuren, en hij vroeg God zeker niet hoe Hij de wereld ging vernietigen. Hij deed gewoon wat God hem opdroeg. God gaf aan hoe hij moest bouwen en waarmee en hij deed precies wat God van hem vroeg. Hij ging ook meteen aan de slag. Hij handelde volgens Gods instructies en zijn grondhouding daarbij was dat hij God tevreden wilde stellen. Deed hij het om de ramp voor zichzelf af te wenden? Nee. Vroeg hij God hoe lang het zou duren voordat de wereld zou worden vernietigd? Dat deed hij niet. Vroeg hij God of wist hij hoeveel tijd het bouwen van de ark in beslag zou nemen? Dat wist hij ook niet. Hij gehoorzaamde gewoon, luisterde en handelde daarnaar. De mensen van tegenwoordig zijn anders: zodra er ook maar een beetje informatie via Gods woord uitlekt, zodra mensen iets van onrust of problemen bespeuren, komen ze onmiddellijk in actie, ongeacht wat er aan de hand is en wat de prijs ook is, en maken ze gereed wat ze in de nasleep van de ramp willen eten, drinken en gebruiken. Ze plannen zelfs ontsnappingsroutes voor wanneer het onheil toeslaat. Nog interessanter is dat op dit belangrijke moment menselijke hersens erg ‘nuttig’ zijn. Onder omstandigheden waarin God geen instructies heeft gegeven, kan de mens alles heel goed

plannen. Jullie zouden het woord “volmaakt” kunnen gebruiken om dat te beschrijven. Niemand maakt zich echter druk om wat God zegt, wat Gods bedoelingen zijn of wat God wil, en niemand probeert dat te doorgronden. Is dat niet het grootste verschil tussen de mensen van vandaag en Noach?

Zien jullie in dit verslag van Noachs verhaal een deel van Gods gezindheid? Er is een grens aan Gods geduld met de verdorvenheid, de smerigheid en het geweld van de mens. Wanneer Hij die grens bereikt, zal Hij niet langer geduldig zijn en begint Hij met zijn nieuwe management en nieuwe plan, start Hij met wat Hij moet doen en openbaart Hij Zijn daden en de andere kant van Zijn gezindheid. Hij wil daarmee niet laten zien dat Hij nooit door de mens beledigd mag worden of dat Hij vol gezag en toorn is en evenmin dat Hij de mensheid kan vernietigen. Het gaat erom dat Zijn gezindheid en Zijn heilige wezen niet langer kunnen toestaan, niet langer kunnen dulden dat dit soort mensheid in Zijn bijzijn, onder Zijn heerschappij leeft. Dat wil zeggen dat wanneer de hele mensheid tegen Hem is, wanneer er op de hele aarde niemand is die Hij kan redden, Hij niet langer geduld heeft met deze mensheid en zonder enige bedenkingen Zijn plan zal uitvoeren – om deze mensheid te vernietigen. Een dergelijke daad van God wordt ingegeven door Zijn gezindheid. Dit is een noodzakelijk gevolg, en een gevolg dat ieder geschapen wezen onder Gods heerschappij moet dragen. Blijkt hier niet uit dat in dit huidige tijdperk God niet kan wachten om Zijn plan te voltooien en de mensen te redden die Hij wil redden? Wat vindt God onder deze omstandigheden het belangrijkste? Niet de wijze waarop degenen die Hem helemaal niet volgen of die toch al Zijn tegenstanders zijn, Hem behandelen of zich tegen Hem verzetten, of de wijze waarop de mensheid Hem belastert. Hij vindt het alleen belangrijk te weten of degenen die Hem volgen, de voorwerpen van Zijn redding in Zijn managementplan, door Hem compleet zijn gemaakt, of zij Hem tevreden hebben gesteld. Wat betreft de mensen die Hem niet volgen, geeft Hij slechts af en toe een beetje straf om Zijn toorn te tonen. Bijvoorbeeld tsunami's, aardbevingen, vulkaanuitbarstingen, enzovoorts. Tegelijkertijd beschermt Hij degenen die Hem volgen en die heel binnenkort door Hem zullen worden gered, met krachtige hand en zorgt voor hen. Gods gezindheid ziet er als volgt uit: enerzijds kan Hij voor de mensen die Hij compleet wil maken, uitermate veel geduld en verdraagzaamheid opbrengen en op hen wachten, zolang Hij maar kan; anderzijds heeft God een enorme hekel aan de Satanachtige mensen die Hem niet volgen en zich tegen Hem verzetten. Hoewel het Hem niet uitmaakt of deze Satanachtige types Hem volgen of Hem aanbidden, haat Hij ze toch terwijl Hij in Zijn hart geduld met hen heeft; wanneer Hij het einde van deze Satanachtige types vaststelt, wacht Hij tevens op het arriveren van de stappen van Zijn managementplan.

Dagelijkse woorden van God Fragment 27

Gods zegen voor Noach na de vloed

Gen. 9:1-6 Toen zegende God Noach en zijn zonen, hij zei tegen hen: ‘Wees vruchtbaar en word talrijk en bevolk de aarde. De dieren die in het wild leven, de vogels van de hemel, de dieren die op de aardbodem rondkruipen en de vissen van de zee zullen ontzag en angst voor jullie voelen – ze zijn in jullie macht. Alles wat leeft en beweegt zal jullie tot voedsel dienen; dit alles geef ik je, zoals ik je ook de planten heb gegeven. Maar vlees waarin nog leven is, waar nog bloed in zit, mag je niet eten. En ik zal genoegdoening eisen wanneer jullie eigen bloed, waarin je levenskracht schuilt, wordt vergoten; ik eis daarvoor genoegdoening van mens en dier. Van iedereen die zijn medemens doodt, eis ik genoegdoening. Wie bloed van mensen vergiet, diens bloed wordt door mensen vergoten, want God heeft de mens als zijn evenbeeld gemaakt.’

Nadat Noach Gods instructies had aanvaard en de ark had gebouwd en de dagen had beleefd waarin God de wereld door een vloed vernietigde, was zijn hele familie van acht personen nog in leven. Behalve Noachs familie van acht personen waren de hele mensheid en alle levende wezens op aarde vernietigd. Aan Noach gaf God Zijn zegen en Hij zei een paar dingen tegen hem en zijn zoons. Daarbij ging het om wat God hem schonk en ook om Gods zegen voor hem. Dit is de zegen en de belofte die God geeft aan iemand die naar Hem kan luisteren en Zijn instructies kan aanvaarden, en het is tevens de manier waarop God mensen beloont. In het kort betekent dit dat, ongeacht of Noach in Gods ogen een volmaakt of rechtschapen man was en ongeacht hoeveel hij over God wist, Noach en zijn drie zoons allemaal naar Gods woorden luisterden, met Gods werk samenwerkten en deden wat zij volgens Gods instructies geacht werden te doen. Als gevolg hiervan hielpen zij God om de mens en allerlei soorten levende wezens na de vernietiging van de wereld door de vloed te behouden, waardoor zij een grote bijdrage leverden aan de volgende stap in Gods managementplan. Vanwege alles wat hij had gedaan, zegende God hem. Misschien is wat Noach deed, voor de mensen van vandaag niet de moeite van het vermelden waard. Wellicht denken sommigen zelfs: Noach heeft niets gedaan; God had besloten hem te bewaren, dus stond al vast dat hij zou worden bewaard. Dat hij het overleefde, heeft hij niet aan zichzelf te danken. God wilde dat dit zou gebeuren, omdat de mens passief is. Maar zo dacht God niet. Voor God maakt het niet uit of een persoon groot of onbetekenend is. Zolang iemand naar Hem kan luisteren, Zijn instructies of wat Hij toevertrouwt kan gehoorzamen en met Zijn werk, Zijn wil en Zijn plan kan samenwerken, zodat Zijn wil en Zijn plan soepel kunnen worden uitgevoerd, is dat gedrag het waard om door Hem herinnerd te worden en Zijn zegen te ontvangen. God koestert zulke mensen en Hij koestert hun daden en hun liefde en genegenheid voor Hem. Dat is Gods houding. Dus waarom zegende God Noach?

Omdat dit de manier is waarop God reageert op zulke daden en de gehoorzaamheid van de mens.

Wat betreft Gods zegen voor Noach zullen sommige mensen zeggen: “Als de mens naar God luistert en God tevredenstelt, moet God de mens zegenen. Spreekt dat niet vanzelf?” Kunnen we dat zeggen? Sommige mensen zeggen: “Nee.” Waarom kunnen we dat niet zeggen? Sommige mensen zeggen: “De mens is het niet waard Gods zegen te ervaren.” Dat is niet helemaal juist. Wanneer een persoon aanvaardt wat God toevertrouwt, heeft God namelijk een norm waaraan Hij toetst of de daden van die persoon goed of slecht zijn en of die persoon gehoorzaam is geweest, en of die persoon Gods wil heeft gedaan en of wat hij doet, geschikt is. Wat God belangrijk vindt, is het hart van de persoon, niet zijn daden aan de oppervlakte. Het is niet zo dat God iemand moet zegenen zolang hij het maar doet, ongeacht hoe hij het doet. Wat dit betreft, begrijpen mensen God verkeerd. God kijkt niet uitsluitend naar het eindresultaat van dingen, maar legt meer nadruk op hoe het hart van een persoon is en welke houding een persoon aan de dag legt tijdens de ontwikkeling van dingen; Hij kijkt of er sprake is van gehoorzaamheid, voorkomendheid en een verlangen in het hart van die persoon om God te tevreden te stellen. Hoeveel wist Noach destijds over God? Net zoveel als de leerstellingen die jullie nu kennen? Werd hij net zoveel bewaterd en geleid als jullie, als het gaat om aspecten van de waarheid zoals concepten en kennis van God? Nee! Maar één feit valt niet te ontkennen: in het bewustzijn, de gedachten en zelfs de diepten van de harten van de mensen van vandaag zijn hun concepten van en houding jegens God vaag en dubbelzinnig. Jullie zouden zelfs kunnen zeggen dat een deel van de mensen een negatieve houding tegenover het bestaan van God heeft. Maar in Noachs hart en bewustzijn was beslist geen enkele twijfel over Gods bestaan en daarom was zijn gehoorzaamheid aan God zuiver en kon hij de test doorstaan. Zijn hart was puur en open voor God. Hij had niet al te veel kennis van leerstellingen nodig om zichzelf ervan te overtuigen elk woord van God te volgen en evenmin had hij veel feiten nodig om het bestaan van God te bewijzen, zodat hij kon aanvaarden wat God toevertrouwde en in staat was te doen wat God hem liet doen. Dit is het wezenlijke verschil tussen Noach en de mensen van vandaag en het is tevens precies de ware omschrijving van wat een volmaakt man in Gods ogen is. Wat God wil zijn mensen als Noach. Hij is het soort persoon dat God prijst en ook precies het soort persoon dat God zegent. Hebben jullie hierover verlichting ontvangen? Mensen kijken naar elkaars buitenkant, terwijl God kijkt naar de harten van mensen en naar hoe ze in wezen zijn. God staat niet toe dat iemand halfslachtig jegens Hem is of twijfels over Hem heeft en evenmin duldt Hij dat mensen Hem op enige wijze verdacht maken of op de proef stellen. Daarom zijn de mensen van vandaag afgesneden van hun ware geloof in God en zijn ze niet langer in staat Hem te gehoorzamen, ondanks dat zij oog in oog met Gods woord staan of zoals jullie zelfs zouden kunnen zeggen, dat ze oog in oog met God staan. Dat komt door iets wat diep in hun hart zit, het

bestaan van hun verdorven wezen en hun vijandige houding jegens Hem. Om die reden is het erg moeilijk voor hen dezelfde zegen te verwerven die God aan Noach schonk.

uit 'Gods werk, Gods gezindheid en God Zelf I' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 28

God maakt de regenboog als een symbool van Zijn verbond met de mens

Gen. 9:11-13 'Deze belofte doe ik jullie: nooit weer zal alles wat leeft door het water van een vloed worden uitgeroeid, nooit weer zal er een zondvloed komen om de aarde te vernietigen. En dit,' zei God, 'zal voor alle komende generaties het teken zijn van het verbond tussen mij en jullie en alle levende wezens bij jullie: ik plaats mijn boog in de wolken; die zal het teken zijn van het verbond tussen mij en de aarde.'

Laten we nu dit Schriftgedeelte onder de loep nemen en bekijken hoe God de regenboog maakte als symbool van Zijn verbond met de mens.

De meeste mensen weten wat een regenboog is en hebben gehoord over enkele verhalen die met de regenboog verband houden. Voor het verhaal over de regenboog in de Bijbel geldt dat sommigen het geloven, anderen het als een legende beschouwen en weer anderen er helemaal geen geloof aan hechten. Hoe het ook zij, alles wat er met betrekking tot de regenboog gebeurde, zijn allemaal dingen die God ooit deed, en dingen die plaatsvonden tijdens het proces van Gods management over de mens. Deze dingen zijn exact in de Bijbel vastgelegd. In deze verslagen wordt ons niet verteld in wat voor stemming God destijds was of wat de bedoelingen waren achter de woorden die God sprak. Bovendien kan niemand doorgronden wat God voelde toen Hij ze uitsprak. Gods gemoedstoestand met betrekking tot deze hele zaak wordt echter tussen de regels van de tekst geopenbaard. Het is alsof de gedachten die Hij destijds had, via elk woord en elke frase van Gods woord van de pagina afspatten.

Gods gedachten is waar mensen zich druk om zouden moeten maken en waar ze zoveel mogelijk kennis over zouden moeten proberen te vergaren. Dat komt omdat Gods gedachten nauw verbonden zijn met het begrip dat de mens van God heeft, en het begrip dat de mens van God heeft, is voor de mens een onmisbare schakel om het leven binnen te gaan. Wat dacht God dan toen deze dingen gebeurden?

Oorspronkelijk schiep God een mensheid die in Zijn ogen zeer goed was en dicht bij Hem stond, maar zij werden door een vloed vernietigd, nadat ze tegen Hem in opstand waren gekomen. Deed het God pijn dat deze mensheid zo maar ineens verdween? Natuurlijk deed dat pijn! Hoe kwam deze pijn tot uiting? Hoe werd dit in de Bijbel opgetekend? Het werd in de

Bijbel als volgt opgetekend: “Deze belofte doe ik jullie: nooit weer zal alles wat leeft door het water van een vloed worden uitgeroeid, nooit weer zal er een zondvloed komen om de aarde te vernietigen.” Deze eenvoudige zin laat Gods gedachten zien. De vernietiging van de wereld deed Hem veel pijn. In menselijke bewoordingen: Hij was erg bedroefd. Dat kunnen we ons wel voorstellen: hoe zag de aarde die eens vol leven was, eruit na de vernietiging door de vloed? Hoe zag de aarde, die eens vol mensen was, er nu uit? Geen bewoning door mensen, geen levende schepsels, overal water en een totale chaos aan het wateroppervlak. Was zo’n tafereel Gods oorspronkelijke bedoeling toen Hij de wereld schiep? Natuurlijk niet! Gods oorspronkelijke bedoeling was overal op het land leven te zien, te zien hoe de mensen die Hij had geschapen Hem aanbaden. Het was niet de bedoeling dat alleen Noach Hem zou aanbidden of dat alleen Noach kon reageren op Zijn oproep om te voltooien wat hem werd toevertrouwd. Toen de mensheid verdween, zag God niet wat Hij oorspronkelijk had bedoeld, maar precies het tegenovergestelde. Hoe kon zijn hart geen pijn doen? Toen God Zijn gezindheid openbaarde en Zijn emoties toonde, nam Hij een besluit. Wat hield dat besluit in? Hij besloot om een boog in de wolken te maken (let wel: dat is de regenboog die wij zien) als een verbond met de mens, een belofte dat God de mens niet nog eens door een vloed zou vernietigen. Tegelijkertijd was het ook een teken om de mensen te vertellen dat God de wereld eens door een vloed had vernietigd, om de mensheid er voor altijd aan te herinneren waarom God dat had gedaan.

Was het toen de wil van God dat de wereld werd vernietigd? Het was absoluut niet wat God wilde. Misschien kunnen we ons enigszins een voorstelling maken van de treurige aanblik van de aarde na de vernietiging van de wereld, maar we kunnen ons totaal niet voorstellen hoe dat tafereel destijds in Gods ogen was. We kunnen zeggen dat, ongeacht of het de mensen van nu of toen betreft, niemand zich kan voorstellen of kan doorgronden wat God voelde toen Hij dat tafereel zag, dat beeld van de wereld na de vernietiging door de vloed. God was gedwongen om dit te doen vanwege de ongehoorzaamheid van de mens, maar de pijn die God als gevolg van deze vernietiging van de wereld door de vloed in Zijn hart voelde, is een realiteit die niemand kan doorgronden of bevatten. Daarom sloot God een verbond met de mensheid, om de mensen te vertellen dat zij eraan moesten denken dat God ooit zoiets als dit had gedaan, en om hen onder ede te beloven dat God de wereld nooit weer op zo’n manier zou vernietigen. In dit verbond zien we Gods hart – we zien dat Gods hart pijn deed toen Hij deze mensheid vernietigde. In de taal van de mens: toen God de mensheid vernietigde en de mensheid zag verdwijnen, huilde en bloedde Zijn hart. Zo kunnen we het toch het best omschrijven? Deze woorden worden door mensen gebruikt om menselijke emoties te illustreren, maar omdat de taal van de mens tekortschiet, lijkt het mij niet verkeerd deze te gebruiken om de gevoelens en emoties van God te beschrijven. Deze woorden zijn ook niet al te buitensporig. In elk geval geven ze jullie een zeer

levendig, zeer adequaat inzicht in Gods gemoedstoestand destijds. Wat zullen jullie voortaan denken wanneer jullie weer een regenboog zien? In elk geval zullen jullie je herinneren hoe God ooit bedroefd was omdat Hij de wereld door een vloed vernietigde. Jullie zullen je herinneren hoe Zijn hart pijn deed, hoe Hij worstelde om het los te laten, hoe Hij tegenzin voelde en het moeilijk te verdragen vond, toen Hij de mensen die Hij eigenhandig had gemaakt vernietigde, ook al haatte God deze wereld en minachtte Hij deze mensheid. Zijn enige troost lag in Noachs familie van acht personen. Noachs samenwerking maakte zijn onvermoeibare inspanningen om alle dingen te scheppen de moeite waard. In een tijd dat God pijn ervoer, was dit het enige wat Zijn pijn kon wegnemen. Vanaf dat moment projecteerde God alle verwachtingen die Hij van de mensheid had, op Noachs familie. Hij hoopte dat ze onder Zijn zegeningen en niet onder Zijn vloek konden leven, dat ze nooit zouden meemaken dat God de wereld opnieuw door een vloed zou vernietigen, en ook dat zij niet zouden worden vernietigd.

Welk deel van Gods gezindheid moeten we hieruit afleiden? God had de mens geminacht, omdat de mens vijandig tegenover Hem stond, maar in Zijn hart bleven Zijn zorg, aandacht en barmhartigheid voor de mens onveranderd. Zelfs toen Hij de mensheid vernietigde, bleef Zijn hart onveranderd. Toen de mensheid vol verdorvenheid en tot op zekere hoogte ongehoorzaam aan God was, moest God vanwege Zijn gezindheid en Zijn wezen en in overeenstemming met Zijn beginselen deze mensheid wel vernietigen. Maar vanwege Gods wezen had Hij nog steeds medelijden met de mensheid en wilde Hij de mensheid zelfs op verschillende manieren verlossen, zodat ze konden blijven leven. In plaats daarvan verzette de mens zich tegen God en bleef hij ongehoorzaam aan God en weigerde Gods redding te aanvaarden, dat wil zeggen dat hij weigerde Zijn goede bedoelingen te aanvaarden. Het maakte niet uit hoe God hem riep, hem op dingen wees, hem van dingen voorzag, hem hielp of Zich verdraagzaam tegenover hem opstelde, de mens begreep of beseftte het niet en schonk er geen aandacht aan. In Zijn pijn vergat God nog steeds niet de mens Zijn maximale verdraagzaamheid te tonen, in afwachting van het moment dat de mens zich zou omkeren. Nadat Hij Zijn grens had bereikt, deed Hij zonder aarzeling wat Hij moest doen. Met andere woorden, er was een specifieke tijdsperiode en proces vanaf het moment dat God het plan opvatte om de mensheid te vernietigen, tot het moment dat Hij officieel begon met Zijn werk om de mensheid te vernietigen. Dit proces had tot doel de mens de gelegenheid te bieden om te keren, en dat was de laatste kans die God de mens gaf. Wat deed God in deze periode voordat Hij de mensheid vernietigde? God getroostte zich veel moeite om de mens op dingen te wijzen en hem aan te sporen. Hoeveel pijn en verdriet Gods hart ook ervoer, Hij bleef Zijn zorg, aandacht en overvloedige barmhartigheid aan de mensheid schenken. Welke conclusie kunnen we daaruit trekken? Ongetwijfeld dat God werkelijk liefde voor de mensheid heeft en dat Hij daar niet slechts lippendienst aan bewijst. Zijn liefde is feitelijk,

tastbaar en waarneembaar, niet namaak, onecht, bedrieglijk of aanmatigend. God maakt nooit gebruik van bedrog en creëert nooit valse beelden om mensen te laten inzien dat Hij beminnelijk is. Hij maakt nooit gebruik van een valse getuigenis om mensen Zijn beminnelijkheid te tonen of om met Zijn beminnelijkheid en heiligheid te pronken. Zijn deze aspecten van Gods gezindheid niet de liefde van de mens waard? Zijn zij geen aanbidding waard? Zijn zij het niet waard om te worden gekoesterd? Nu wil ik jullie vragen: denken jullie, nadat jullie deze woorden hebben gehoord, dat Gods grootheid slechts bestaat uit woorden op een vel papier? Is Gods beminnelijkheid slechts een holle kreet? Nee! Absoluut niet! Gods suprematie, grootheid, heiligheid, verdraagzaamheid, liefde, enzovoorts – elk detail van elk van de verschillende aspecten van Gods gezindheid en wezen wordt, telkens wanneer Hij Zijn werk verricht, in praktijk tot uitdrukking gebracht; deze worden belichaamd in Zijn wil voor de mens en tevens vervuld en weerspiegeld ten aanzien van iedere persoon. Ongeacht of je dat ooit eerder hebt gevoeld, zorgt God op alle mogelijke manieren voor iedere persoon. Daarbij maakt Hij gebruik van Zijn oprechte hart, wijsheid en diverse methodes om het hart van iedere persoon te verwarmen en de geest van iedere persoon wakker te maken. Dat staat onomstotelijk vast.

uit 'Gods werk, Gods gezindheid en God Zelf I' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 29

God heeft de mensheid geschapen; ongeacht of zij verdorven zijn geraakt of Hem volgen, God behandelt mensen als Zijn meest gekoesterde geliefden – of zoals mensen zouden zeggen, degenen die Hem het meest dierbaar zijn – en niet als Zijn speeltjes. God zegt dat Hij de Schepper is en dat de mens Zijn schepping is en dit klinkt misschien alsof er een klein verschil in rang is. In werkelijkheid gaat echter alles wat God voor de mensheid heeft gedaan, dit soort relatie ver te boven. God heeft de mensheid lief, zorgt voor de mensheid en bekommert Zich om de mensheid. Ook voorziet hij voortdurend en onophoudelijk in de behoeften van de mensheid. Nooit voelt Hij in Zijn hart dat dit extra werk is of iets wat veel lof verdient. Evenmin heeft Hij het gevoel dat Hij een enorme bijdrage aan de mensheid levert door de mensheid te redden, hun de nodige dingen te verschaffen en hun alles te geven. Hij zorgt eenvoudigweg in alle rust en stilte voor de mensheid, op Zijn eigen manier en via Zijn eigen wezen en wat Hij heeft en is. Hoeveel zorg en hoeveel hulp de mensheid ook van Hem krijgt, God denkt er nooit aan om met de eer te strijken en Hij doet daar ook geen pogingen toe. Dit wordt bepaald door het wezen van God en het is tevens precies een ware uitdrukking van Gods gezindheid. Daarom zien we nooit, ongeacht of dat in de Bijbel of andere boeken is, dat God Zijn gedachten uit, en we zien ook nooit dat God aan mensen beschrijft of verklaart waarom Hij deze dingen doet, of waarom Hij zoveel om de mensheid geeft, om ervoor te zorgen dat de mensheid Hem dankbaar is of Hem

prijst. Zelfs wanneer Hij lijdt, wanneer Zijn hart extreme pijn ervaart, vergeet Hij nooit Zijn verantwoordelijkheid jegens de mensheid of Zijn zorg voor de mensheid, terwijl Hij dit lijden en deze pijn alleen in stilte draagt. Integendeel, God blijft in de behoeften van de mensheid voorzien zoals Hij altijd doet. Al komt het vaak voor dat de mensheid God prijst of van Hem getuigt, God vraagt niet om zulk gedrag. De reden hiervoor is dat het nooit Gods bedoeling is dat Hij dankbaarheid ontvangt voor de goede dingen die Hij voor de mensheid doet, of daarvoor wordt terugbetaald. Aan de andere kant ontvangen de mensen die God vrezen en het kwaad mijden, die God werkelijk volgen, naar Hem luisteren en loyaal aan Hem zijn, en degenen die Hem gehoorzamen dikwijls Gods zegeningen, en God zal deze zegeningen zonder voorbehoud schenken. Bovendien gaan de zegeningen die mensen van God ontvangen, vaak hun voorstellingsvermogen te boven en ook alles wat mensen kunnen terugdoen voor wat zij hebben gedaan of de prijs die zij hebben betaald. Wanneer de mensheid Gods zegeningen geniet, geeft iemand dan om wat God doet? Toont iemand belangstelling voor hoe God Zich voelt? Probeert er dan iemand besef van Gods pijn te krijgen? Het precieze antwoord op deze vraag luidt: nee! Kan ook maar iemand van de mensen, inclusief Noach, beseffen welke pijn God op dat moment voelde? Kan iemand bevatten waarom God zo'n verbond sloot? Dat kunnen ze niet! De mensheid heeft geen besef van Gods pijn, niet omdat ze Gods pijn niet kunnen begrijpen en ook niet vanwege de kloof tussen God en mens of het verschil in hun status; de reden is meer dat het de mensheid niets kan schelen wat God voelt. De mensheid denkt dat God onafhankelijk is – God heeft geen mensen nodig die om Hem geven, Hem begrijpen of Hem aandacht geven. God is God, dus heeft Hij geen pijn of emoties; Hij wordt niet verdrietig, Hij ervaart geen smart en Hij huilt zelfs niet. God is God, dus hoeft Hij geen emoties te uiten en heeft Hij geen emotionele troost nodig. Als Hij deze onder bepaalde omstandigheden wel nodig heeft, zal Hij het Zelf oplossen, zonder dat Hij daarbij hulp van de mensheid nodig heeft. Omgekeerd zijn het de zwakke, onvolwassen mensen die Gods troost, zorg, en bemoediging nodig hebben; Hij moet hun zelfs altijd en overal troost bieden in hun emoties. Dat is de gedachte die diep in het hart van de mensheid verscholen zit: de mens is de zwakke partij, zij hebben God nodig om in alles voor hen te zorgen, zij verdienen alle zorg die ze van God ontvangen en ze kunnen God alles vragen wat hen naar hun idee toekomt. God is de sterke partij; Hij heeft alles en Hij behoort de hoeder van de mensheid te zijn en degene die zegeningen schenkt. Omdat Hij reeds God is, is Hij almachtig en heeft Hij nooit iets van de mensheid nodig.

Omdat de mens nooit aandacht aan Gods openbaringen schenkt, heeft hij nooit Gods verdriet, pijn of vreugde gevoeld. Omgekeerd echter kent God alle uitingen van de mens als de palm van Zijn hand. God voorziet altijd en overal in de behoefte van iedereen; Hij neemt de veranderende gedachten van elke persoon waar en kan hen daarom troosten en aansporen en hen

leiden en illumineren. Als het gaat om de dingen die God voor de mensheid heeft gedaan en om alles wat Hem dat omwille van hen gekost heeft, kunnen mensen dan een passage in de Bijbel vinden of iets wat God tot nu toe heeft gezegd, waaruit duidelijk blijkt dat God iets van de mens zal vragen? Nee! Integendeel, hoe de mensen ook veronachtzamen wat God denkt, Hij leidt de mensheid nog steeds herhaaldelijk en voorziet herhaaldelijk in hun behoeften en helpt hen, om hen Gods weg te laten volgen, zodat ze de prachtige bestemming die Hij voor hen bereid heeft, kunnen ontvangen. Wat God betreft, wat Hij heeft en is, Zijn genade, Zijn barmhartigheid en al Zijn beloningen zullen zonder voorbehoud worden geschonken aan degenen die Hem liefhebben en volgen. Maar Hij laat nooit iemand de pijn die Hij heeft ervaren of Zijn gemoedstoestand zien, en Hij klaagt er nooit over als iemand geen aandacht voor Hem heeft of Zijn wil niet kent. Hij draagt dit alles in stilte en wacht op de dag dat de mensheid in staat zal zijn het te begrijpen.

Waarom zeg ik deze dingen hier? Wat merken jullie op uit de dingen die ik heb gezegd? Er is iets in Gods wezen en gezindheid dat heel gemakkelijk over het hoofd kan worden gezien, iets dat alleen God bezit en geen enkele persoon, ook niet degenen die anderen als geweldige mensen, goede mensen beschouwen, of de God van hun verbeelding. Wat is dat? Het is Gods onbaatzuchtigheid. Wanneer we over onbaatzuchtigheid spreken, denk je misschien dat je zelf ook heel onbaatzuchtig bent, want als het gaat om je kinderen, onderhandel je nooit met hen en ben je vrijgevig jegens hen, of je denkt dat je ook heel onbaatzuchtig bent met betrekking tot je ouders. Ongeacht wat je denkt, je hebt ten minste een notie van het woord 'onbaatzuchtig'; je beschouwt het als een positief woord en meent dat een onbaatzuchtig persoon erg nobel is. Wanneer je onbaatzuchtig bent, denk je dat je geweldig bent. Maar niemand kan Gods onbaatzuchtigheid ontwaren in alle dingen, in mensen, gebeurtenissen en voorwerpen, en via Gods werk. Hoe komt dat? Omdat de mens te egoïstisch is! Waarom zeg ik dat? De mensheid leeft in een materiële wereld. Misschien volg je God, maar je ziet of beseft nooit hoe God in je behoeften voorziet, je liefheeft en Zich om jou bekommert. Wat zie je dan wel? Je ziet je bloedverwanten die je liefhebben of dol op je zijn. Je ziet de dingen die heilzaam zijn voor je vlees, je geeft om de mensen en dingen die je liefhebt. Dit is de zogenaamde onbaatzuchtigheid van de mens. Zulke 'onbaatzuchtige' mensen maken zich echter nooit druk om de God die hun leven geeft. De onbaatzuchtigheid van de mens wordt egoïstisch en verfoeilijk in tegenstelling tot die van God. De onbaatzuchtigheid waar de mens in gelooft, is leeg en onrealistisch, onecht en onverenigbaar met God en houdt geen verband met God. De onbaatzuchtigheid van de mens is bestemd voor hemzelf, terwijl Gods onbaatzuchtigheid een ware openbaring van Zijn wezen vormt. Juist dankzij Gods onbaatzuchtigheid voorziet Hij gestaag in de behoeften van de mens. Wellicht maakt dit onderwerp waarover ik vandaag spreek, niet veel indruk op jullie en knikken jullie alleen maar om jullie instemming te laten blijken; maar wanneer je in je hart probeert een

beseft van Gods hart te krijgen, zul je onbewust het volgende ontdekken: van alle mensen, zaken en dingen die je in dit leven kunt ervaren, is slechts Gods onbaatzuchtigheid reëel en concreet, omdat alleen Gods liefde voor jou onvoorwaardelijk en zuiver is. Behalve van God is de zogenaamde onbaatzuchtigheid van alle anderen geheel namaak, oppervlakkig en onoprecht; ze heeft een oogmerk en bepaalde bedoelingen, weegt alles af en kan geen beproeving verdragen. Jullie zouden zelfs kunnen zeggen dat ze smerig, verachtelijk is. Zijn jullie het daarmee eens?

uit 'Gods werk, Gods gezindheid en God Zelf I' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 30

Gen. 9:11-13 'Deze belofte doe ik jullie: nooit weer zal alles wat leeft door het water van een vloed worden uitgeroeid, nooit weer zal er een zondvloed komen om de aarde te vernietigen. En dit,' zei God, 'zal voor alle komende generaties het teken zijn van het verbond tussen mij en jullie en alle levende wezens bij jullie: ik plaats mijn boog in de wolken; die zal het teken zijn van het verbond tussen mij en de aarde.'

Aan het eind van het verhaal van Noach zien we dat God via een ongebruikelijke methode Zijn gevoelens die Hij toen had, uitte. Deze methode is heel bijzonder, namelijk het sluiten van een verbond met de mens. Het is een methode die verklaart dat God de wereld niet meer door een vloed zal vernietigen. Van de buitenkant bezien, lijkt het sluiten van een verbond heel gewoon. Het is niets meer dan het gebruik van woorden om te voorkomen dat beide partijen onrechtmatige handelingen verrichten, om zo de belangen van beide partijen te behartigen. Qua vorm is het iets heel gewoons, maar gezien de motivatie erachter en de betekenis van het feit dat God dit doet, is het een ware openbaring van Gods gezindheid en gemoedstoestand. Als je deze woorden gewoon naast je neerlegt en links laat liggen, als ik jullie nooit de waarheid over dingen vertel, zal de mensheid Gods gedachten nooit werkelijk kennen. Misschien lacht God in je verbeelding wanneer Hij dit verbond sluit of waren Zijn uitingen gekenmerkt door ernst; maar welke doodgewone manier van uitdrukken mensen zich maar voorstellen dat God die heeft gehad, niemand had Gods hart of Zijn pijn kunnen zien, laat staan Zijn eenzaamheid. Niemand kan ervoor zorgen dat God hen vertrouwt of dat zij Gods vertrouwen waardig zijn of dat ze iemand zijn aan wie God Zijn gedachten uitdrukt of met wie Hij Zijn pijn deelt. Daarom had God geen andere keuze; Hij moest dit wel doen. Oppervlakkig gezien was het eenvoudig wat God deed: Hij nam afscheid van de vorige mensheid, zette dingen uit het verleden recht en sloot Zijn vernietiging van de wereld door de vloed perfect af. God had de pijn van dat moment echter diep in Zijn hart verborgen. In een tijd dat God niemand had om in vertrouwen te nemen, sloot Hij een verbond met de mensheid en vertelde Hij hun dat Hij de wereld niet opnieuw door een vloed zou vernietigen. Wanneer de regenboog verschijnt, is dat om mensen eraan te herinneren dat

zo iets ooit is gebeurd en om hen te waarschuwen geen slechte dingen te doen. Zelfs toen Hij zoveel pijn had, vergat God de mensheid niet en bekommerde Hij Zich nog steeds sterk om hen. Is dat niet Gods liefde en onbaatzuchtigheid? Maar waar denken mensen aan wanneer zij lijden? Is dat niet het moment waarop ze God het meest nodig hebben? Op dit soort momenten slepen mensen God er altijd bij, zodat God hen kan troosten. Ongeacht wanneer, God zal mensen nooit in de steek laten en Hij zal mensen altijd uit hun problemen bevrijden en in het licht laten leven. Hoewel God op deze wijze in de behoeften van de mensheid voorziet, is God in het hart van de mens slechts een middel om hem gerust te stellen, om hem te troosten. Wanneer God lijdt, wanneer Zijn hart gewond is, is het ongetwijfeld slechts een extravagante wens voor God dat een geschapen wezen of een persoon Hem gezelschap houdt of Hem troost. De mens schenkt nooit aandacht aan Gods gevoelens en daarom vraagt God nooit of iemand Hem kan troosten en verwacht Hij niet dat iemand dat zal doen. Hij hanteert slechts Zijn eigen methoden om Zijn gemoedstoestand uit te drukken. Mensen denken niet dat het voor God zo'n probleem is om een beetje te lijden, maar alleen wanneer je God echt probeert te begrijpen, wanneer je werkelijk beseft wat Gods oprechte bedoelingen zijn in alles wat Hij doet, kun je Gods grootheid en Zijn onbaatzuchtigheid voelen. Hoewel God via de regenboog een verbond met de mensheid sloot, heeft Hij nooit iemand verteld waarom Hij dat heeft gedaan, waarom Hij dit verbond heeft opgesteld. Dat betekent dat Hij niemand ooit heeft verteld wat Zijn gedachten werkelijk zijn. Dat komt omdat niemand kan bevatten hoe diep de liefde van God is voor de mensheid die Hij eigenhandig heeft geschapen, en er is ook niemand die kan beseffen hoe Zijn hart pijn deed toen Hij de mensheid vernietigde. Ook al vertelt Hij mensen hoe Hij Zich voelt, zij kunnen dit vertrouwen daarom niet aan. Hoewel Hij pijn ervaart, gaat Hij toch verder met de volgende stap van Zijn werk. God geeft altijd het beste van Zichzelf en geeft de mensheid altijd de beste dingen, terwijl Hij in stilte al het lijden Zelf draagt. God maakt nooit openlijk bekend wat dit lijden inhoudt. Hij draagt het Zelf en wacht in stilte. Gods volharding is niet koud, gevoelloos of hulpeloos, en is evenmin een teken van zwakte. Gods liefde en wezen zijn altijd door onbaatzuchtigheid gekenmerkt. Dit is een natuurlijke openbaring van Zijn wezen en gezindheid, en een werkelijke belichaming van Gods identiteit als de ware Schepper.

uit 'Gods werk, Gods gezindheid en God Zelf I' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

God kennen 2

Dagelijkse woorden van God Fragment 31

Net nadat Hij de mens had geschapen, begon God Zich met de mens bezig te houden, tegen hem te praten en Zijn gezindheid kenbaar te maken aan de mens. Met andere woorden, vanaf het moment dat God Zich voor het eerst met de mens onderhield, begon Hij onophoudelijk aan de

mens te openbaren wat Zijn wezen is en wat Hij heeft en is. Ongeacht of mensen van vroeger of vandaag het kunnen zien of begrijpen, kort gezegd God spreekt tot de mens en werkt onder de mensen, terwijl Hij daarbij Zijn gezindheid onthult en Zijn wezen tot uitdrukking brengt – wat een feit is dat door niemand valt te ontkennen. Dit betekent ook dat Gods gezindheid, Gods wezen en wat Hij heeft en is, constant voortgebracht en geopenbaard worden, terwijl Hij werkt en Zich met de mens bezighoudt. Hij heeft nooit iets verhuld of verborgen gehouden voor de mens. Integendeel, Hij openbaart en geeft publiekelijk vrij wat Zijn eigen gezindheid is, zonder enige terughoudendheid. Op die manier hoopt God dat de mens Hem kan kennen en Zijn gezindheid en wezen kan begrijpen. Hij wenst niet dat de mens Zijn gezindheid en wezen als eeuwige mysteries beschouwt, noch wil Hij dat de mens God als een onoplosbare puzzel beschouwt. Alleen als de mensheid God kent, kan de mens de weg voorwaarts kennen en is hij in staat Gods leiding te accepteren. En alleen een dergelijke mensheid kan daadwerkelijk leven onder de heerschappij van God en in het licht leven, en temidden van Gods zegeningen leven.

De woorden en de gezindheid die door God worden uitgestuurd en geopenbaard vertegenwoordigen Zijn wil en ze vertegenwoordigen ook Zijn wezen. Wanneer God Zich met de mens bezighoudt, ongeacht wat Hij zegt of doet of wat voor gezindheid Hij toont, en ongeacht wat de mens ziet van Gods wezen en wat Hij heeft en is, dit alles vertegenwoordigt Gods wil voor de mens. Ongeacht hoeveel de mens in staat is zich te realiseren, te bevatten of te begrijpen, het vertegenwoordigt allemaal Gods wil – Gods wil ten aanzien van de mens. Dit is zonder enige twijfel! Gods wil ten aanzien van de mensheid houdt in hoe Hij van mensen eist dat zij zijn, wat Hij eist dat ze doen, hoe Hij eist dat ze leven en hoe Hij van hen eist dat ze capabel zijn om Gods wil te vervullen. Zijn deze dingen onafscheidelijk van Gods wezen? Met andere woorden, tegelijkertijd met het stellen van eisen aan de mens, openbaart God Zijn gezindheid en alles wat Hij heeft en is. Er is geen enkele onwaarheid, er zijn geen voorwendsels, geen verhullingen, geen verfraaiingen. Waarom is de mens dan toch nooit in staat geweest om Gods gezindheid te kennen en helder waar te nemen? En waarom heeft de mens Gods wil nooit beseft? Datgene wat door God wordt geopenbaard en voortgebracht is wat God Zelf heeft en is en het behelst elk greintje en elke facet van Zijn ware gezindheid – dus waarom kan de mens dat niet zien? Waarom is de mens niet in staat tot gedegen kennis? Daar is een belangrijke reden voor. En wat is die reden? Sinds de scheppingstijd heeft de mens God nooit als God behandeld. Wat God ook in relatie tot de mens deed, in de vroegste tijd toen de mens zojuist geschapen was, behandelde de mens Hem als niets meer dan een partner, als iemand om op terug te vallen, zonder kennis of begrip van God. Wat wil zeggen dat de mens niet wist dat datgene wat door dit Wezen werd voortgebracht – dit Wezen waar de mens afhankelijk van was en dat hij als partner zag – het wezen van God was. Noch wist de mens dat dit Wezen degene is die over alle dingen regeert. Simpel gesteld: de

mensen van die tijd herkenden God helemaal niet. Ze wisten niet dat de hemelen en aarde en alle dingen gemaakt waren door Hem en ze waren onwetend over waar Hij vandaan kwam en bovendien, over wat Hij was. Natuurlijk eiste God toen niet van de mens om Hem te kennen of te doorgronden, of alles wat Hij deed te begrijpen, of te weten wat Zijn wil is, want dit waren de eerste dagen die volgden op de schepping van de mensheid. Toen God voorbereidingen trof voor het werk van het Tijdperk van de Wet, deed God enkele dingen met de mens en begon Hij ook wat eisen aan de mens te stellen en vertelde Hij hem over hoe hij God offergaven aan moest bieden en God moest aanbidden. Pas toen verwierf de mens enkele eenvoudige denkbeelden over God en pas toen leerde hij het verschil tussen de mens en God kennen en leerde hij dat God Degene was die de mensheid geschapen had. Toen de mens wist dat God God was en de mens mens was, begon er een afstand te ontstaan tussen de mens en God. En toch vroeg God de mens nog steeds niet in aanzienlijke mate kennis en begrip van Hem te hebben. Zodoende stelt God verschillende eisen aan de mens, afhankelijk van de stadia en omstandigheden van Zijn werk. Wat zien jullie hierin? Welk aspect van Gods gezindheid nemen jullie waar? Is God echt? Zijn Gods eisen aan de mens gepast? Tijdens de eerste dagen vlak na Gods schepping van de mensheid, toen God het werk van overwinning en vervolmaking van de mens nog moest uitvoeren en nog niet erg veel woorden tot de mens gesproken had, vroeg God niet veel van de mens. Afgezien van wat de mens deed of hoe hij zich gedroeg – zelfs als de mens beledigende dingen deed tegen God – vergaf God het allemaal en zag het door de vingers. Dit is omdat God wist wat Hij gegeven had aan de mens en wat er in hem leefde, en dus wist Hij de norm van de eisen die Hij zou moeten stellen aan de mens. Al was toentertijd de norm van Zijn eisen erg laag, dit betekent niet dat Zijn gezindheid niet groots was, of dat Zijn wijsheid en almacht niets dan lege woorden waren. Voor de mens is er maar één manier om Gods gezindheid en God Zelf te leren kennen: door de stappen te volgen van het werk van Gods management en verlossing van de mensheid en het accepteren van de woorden die God tot de mens spreekt. In de wetenschap van wat God heeft en is, en in de wetenschap van Gods gezindheid, zou de mens dan nog steeds God vragen Zijn ware persoon te laten zien? Dat zou de mens niet doen en niet durven, want als hij Gods gezindheid en wat Hij heeft en is, heeft begrepen, dan heeft de mens de ware God Zelf al gezien, dan heeft hij Gods daadwerkelijke persoon al gezien. Dit is de onvermijdelijke uitkomst.

Naarmate Gods werk en plan onophoudelijk voortgang vonden en nadat God het verbond met de mens had gesloten door middel van de regenboog als teken dat Hij nooit weer de wereld zou vernietigen door een zondvloed, kreeg God een toenemend verlangen diegenen te winnen die één van geest met Hem konden zijn. Zo had Hij ook een steeds dringender wens om diegenen te winnen die Zijn wil op aarde konden uitvoeren en bovendien, een groep te winnen van mensen

die zich konden ontworstelen aan de machten van de duisternis, die niet gebonden waren door Satan en die voor Hem op aarde konden getuigen. Zo'n groep mensen te winnen was Gods langdurige wens, iets waar Hij sinds de scheppingstijd al een eeuwigheid op wachtte. Zodoende bleven Gods wil, Zijn vorm van geest, plannen en verwachtingen allemaal onveranderd, ongeacht Gods aanwending van de zondvloed om de wereld te vernietigen en ongeacht Zijn verbond met de mens. Wat Hij wilde doen, waar Hij al lang voor de scheppingstijd naar had verlangd, was onder de mensen diegenen te winnen die Hij wenste – een groep mensen te winnen die Zijn gezindheid konden bevatten en kennen, en die Zijn wil konden begrijpen, een groep die Hem kon aanbidden. Een dergelijke groep mensen kan waarlijk getuigenis afleggen van Hem en zij zijn, zagezegd, Zijn vertrouwelingen.

uit 'Gods werk, Gods gezindheid en God Zelf II' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 32

God belooft Abraham een zoon te geven

Gen. 17:15-17 Verder zei God tegen Abraham: “Wat je vrouw Sarai betreft, voortaan moet je haar niet Sarai noemen maar Sara. Ik zal haar zegenen en jou bij haar een zoon geven. Ik zal haar zo rijk zegenen dat er volken uit haar zullen voortkomen en er koningen van haar zullen afstammen.” Abraham boog zich diep neer, maar lachte en dacht: Hoe zou iemand van honderd nog een kind kunnen krijgen? En Sara, zou zij op haar negentigste nog een kind ter wereld kunnen brengen?

Gen. 17:21-22 “Maar mijn verbond zal ik voortzetten met Isaak, de zoon die Sara je volgend jaar omstreeks deze tijd zal baren.” Nadat God zo met hem gesproken had, ging hij bij Abraham vandaan.

Niemand kan het werk verhinderen waartoe God heeft besloten

Zojuist hebben jullie het verhaal van Abraham gehoord. Hij was gekozen door God nadat de zondvloed de wereld had vernietigd, zijn naam was Abraham. Toen hij honderd jaar oud was en zijn vrouw Sara negentig, kwam Gods belofte tot hem. Welke belofte deed God aan hem? God beloofde waar de Schrift naar verwijst als: “Ik zal haar zegenen en jou bij haar een zoon geven.” Wat was de achtergrond van Gods belofte hem een zoon te geven? De Schrift geeft het volgende verslag: “Abraham boog zich diep neer, maar lachte en dacht: Hoe zou iemand van honderd nog een kind kunnen krijgen? En Sara, zou zij op haar negentigste nog een kind ter wereld kunnen brengen?” Met andere woorden, dit bejaarde echtpaar was te oud om kinderen te krijgen. En wat deed Abraham nadat God Zijn belofte aan hem deed? Lachend boog hij zich diep neer en zei

tegen zichzelf, “Hoe zou iemand van honderd nog een kind kunnen krijgen?” Abraham geloofde niet dat het mogelijk was – wat betekende dat hij geloofde dat Gods belofte aan hem niets dan een grapje was. Vanuit menselijk perspectief was dit iets wat een mens niet voor elkaar kon krijgen, en evengoed iets wat ondoenlijk en onmogelijk was voor God. Misschien was het lachwekkend voor Abraham: God schiep de mens, maar het blijkt dat Hij niet eens weet dat iemand die zo oud is niet meer in staat is kinderen te krijgen; Hij zegt wel dat Hij mij toestaat een kind te krijgen, Hij zegt wel dat Hij me een zoon zal geven – maar dat is beslist onmogelijk! Dus boog Abraham zich diep neer, maar lachte en dacht: onmogelijk – God zit me bij de neus te nemen, dit kan niet waar zijn! Hij nam Gods woorden niet serieus. Wat voor soort man was Abraham in Gods ogen dan? (Rechtvaardig.) Waar staat dat hij een rechtvaardig man was? Jullie denken dat iedereen die door God geroepen is, rechtvaardig en onberispelijk is en dat deze mensen wandelen met God. Jullie houden vast aan een doctrine! Jullie moeten duidelijk inzien dat als God ten aanzien van iemand definieert, Hij dat niet willekeurig doet. God zegt hier niet dat Abraham rechtvaardig was. God heeft een norm in Zijn hart om elke persoon aan af te meten. Hoewel God niet zei wat voor type persoon Abraham was, wat voor een soort geloof in God had Abraham, met betrekking tot zijn gedrag? Was het enigszins abstract? Of was zijn geloof sterk? Nee, dat was het niet! Zijn gelach en gedachten lieten zien wie hij was, dus jullie overtuiging dat hij rechtvaardig was, is slechts een hersenspinsel van jullie, het is een blindelinge toepassing van doctrine, een onverantwoordelijke inschatting. Zag God het lachen en de kleine uitingen van Abraham, wist Hij ervan? God wist het. Maar zou God Zijn voornemens veranderen? Nee! Toen God plande en besloot dat Hij deze man zou kiezen, was de zaak al beklonken. De gedachten noch het gedrag van de mens hebben ook maar de minste invloed op God of kunnen Hem ontregelen; God zou Zijn plan niet willekeurig veranderen en Hij zou evenmin Zijn plan veranderen of overhoopgooien vanwege het gedrag van de mens, zelfs als het dom gedrag is. Wat staat er dan in Genesis 17:21-22? “‘Maar mijn verbond zal ik voortzetten met Isaak, de zoon die Sara je volgend jaar omstreeks deze tijd zal baren.’ Nadat God zo met hem gesproken had, ging hij bij Abraham vandaan.” God lette er niet in het minst op wat Abraham dacht of zei. En wat was de reden voor deze onverschilligheid? Het was, omdat God toen niet van de mens vroeg om een sterk geloof te hebben, of dat hij een geweldige kennis van God kon hebben, of, bovendien, dat de mens kon begrijpen wat gedaan en gezegd is door God. Daarom vroeg Hij niet dat de mens een volledig begrip had van wat God voornemens was te doen, of van de mensen die hij besloten had te kiezen, of van de grondbeginselen van Zijn handelen. Want de gestalte van de mens was simpelweg ontoereikend. In die tijd beschouwde God wat Abraham deed en hoe hij zich ook gedroeg, als normaal. Hij veroordeelde of vermaande niet, maar zei slechts: “Volgend jaar om deze tijd zal Sara je een zoon baren.” Nadat Hij deze woorden had gesproken, kwam dit, wat God betreft, stap voor stap tot stand; in Gods ogen was datgene wat volgens Zijn plan

vervuld zou worden, al bereikt. En na de regelingen hiertoe te hebben getroffen, vertrok God. Wat de mens doet of denkt, wat de mens begrijpt, menselijke plannen – niets van dit alles heeft ook maar enige relatie met God. Alles vindt voortgang volgens Gods plan, conform de door God uitgezette tijden en stadia. Dat is het grondbeginsel van Gods werk. God bemoeit zich niet met wat mensen denken of weten, maar Hij zou evenmin afzien van Zijn plan of Zijn werk stoppen, omdat de mens het niet gelooft of niet begrijpt. Zo worden de feiten bewerkstelligd volgens het plan en de gedachten van God. Dit is precies wat we in de Bijbel zien: God zorgde ervoor dat Isaak werd geboren op de door Hem vastgestelde tijd. Bewijzen de feiten dat het gedrag en handelen van de mens Gods werk in de weg zaten? Zij zaten Gods werk niet in de weg! Tastte het geringe geloof van de mens, zijn concepties en verbeelding betreffende God, Gods werk aan? Nee, dat deden ze niet! Niet in het minst! Gods managementplan blijft onaangetast door welke mens, kwestie, of omgeving dan ook. Alles wat Hij zich voorneemt te doen zal op tijd afgemaakt en volbracht worden volgens Zijn plan. Zijn werk kan niet gedwarsboomd worden door ook maar enig mens. God besteedt geen aandacht aan domheid en onwetendheid van de mens en zelfs niet aan bepaalde aspecten van het verzet van de mens en zijn opvattingen over Hem terwijl Hij desondanks het werk doet dat Hij moet doen. Dit is Gods gezindheid, en het is een weergave van Zijn almacht.

uit 'Gods werk, Gods gezindheid en God Zelf II' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 33

Abraham offert Isaak

Gen. 22:2-3 “Roep je zoon, je enige, van wie je zoveel houdt, Isaak, en ga met hem naar het gebied waarin de Moria ligt. Daar moet je hem offeren op een berg die ik je wijzen zal.” De volgende morgen stond Abraham vroeg op. Hij zadelde zijn ezel, nam twee van zijn knechten en zijn zoon Isaak met zich mee, hakte hout voor het offer en ging op weg naar de plaats waarover God had gesproken.

Gen. 22:9-10 Toen ze waren aangekomen bij de plaats waarover God had gesproken, bouwde Abraham daar een altaar, schikte het hout erop, bond zijn zoon Isaak vast en legde hem op het altaar, op het hout. Toen pakte hij het mes om zijn zoon te slachten.

Het maakt God niet uit of de mens dom is – Hij vraagt alleen dat de mens waarachtig is

In Genesis 22 vers 2 gaf God Abraham het volgende bevel: “Roep je zoon, je enige, van wie je zoveel houdt, Isaak, en ga met hem naar het gebied waarin de Moria ligt. Daar moet je hem offeren op een berg die ik je wijzen zal.” Gods bedoeling was duidelijk: Hij zei tegen Abraham

Hem zijn zoon Isaak, waar hij van hield, als een brandoffer te geven. Als je daar vandaag de dag naar kijkt, staat Gods bevel dan nog op gespannen voet met menselijke opvattingen? Ja natuurlijk! Alles wat God toen deed staat in scherp contrast met de opvattingen van de mens en is voor hem dan ook onbegrijpelijk. In hun opvattingen geloven mensen het volgende: toen een man er geen geloof aan hechtte en het als een onmogelijkheid beschouwde, gaf God hem een zoon en nadat hij die gekregen had, vroeg God hem die zoon weer op te offeren – hoe ongelooflijk! Wat was God eigenlijk van plan? Wat was Gods doel eigenlijk? Hij gaf Abraham onvoorwaardelijk een zoon maar ook vroeg Hij Abraham een onvoorwaardelijk offer te brengen. Is dat buitensporig? Vanuit een derde invalshoek was dit niet alleen buitensporig, maar ook een beetje problemen maken om niets. Maar Abraham zelf vond niet dat God teveel van hem vroeg. Ook al had hij zijn bedenkingen en achterdocht jegens God, toch was hij bereid het offer te brengen. Wat zie je op dit punt, waaruit blijkt dat Abraham bereid was zijn zoon op te offeren? Wat wordt er in deze zinnen gezegd? De originele tekst vertelt het als volgt: “De volgende morgen stond Abraham vroeg op. Hij zadelde zijn ezel, nam twee van zijn knechten en zijn zoon Isaak met zich mee, hakte hout voor het offer en ging op weg naar de plaats waarover God had gesproken” (Gen. 22:3). “Toen ze waren aangekomen bij de plaats waarover God had gesproken, bouwde Abraham daar een altaar, schikte het hout erop, bond zijn zoon Isaak vast en legde hem op het altaar, op het hout. Toen pakte hij het mes om zijn zoon te slachten” (Gen. 22:9-10). Toen Abraham zijn arm strekte, en het mes nam om zijn zoon te slachten, werden zijn handelingen door God gezien? Ja, dat werden ze. Het hele proces liet aan God het hart van Abraham zien, van het begin af aan, toen God Abraham vroeg Isaak te offeren, tot het punt waar Abraham zijn mes ophief om zijn zoon te slachten. Ongeacht zijn voormalige domheid, naïviteit en verkeerd begrip van God, was Abrahams hart op dat moment voor God waarachtig en eerlijk, en zou hij daadwerkelijk Isaak, de zoon door God aan hem gegeven, aan God terug hebben gegeven. In hem zag God gehoorzaamheid – het soort gehoorzaamheid dat Hij verlangde.

Volgens de mens doet God veel dingen die onbegrijpelijk en zelfs ongelooflijk zijn. Als God iemand wil orkestreren, dan staat dit vaak haaks op concepties van de mens en is het voor hem niet te bevatten. Toch is het juist deze disharmonie en onbegrijpelijkheid die Gods beproeving en test van de mens zijn. Abraham kon daarentegen zijn innerlijke gehoorzaamheid aan God laten zien, wat de meest fundamentele voorwaarde van zijn capaciteit was om aan Gods eisen te voldoen. Pas toen Abraham in staat was aan Gods eisen te voldoen, toen Hij Isaak offerde, voelde God daadwerkelijke zekerheid en goedkeuring ten opzichte van de mens – ten opzichte van Abraham, die Hij gekozen had. Toen pas was God er van verzekerd dat deze persoon die Hij gekozen had een onmisbare leider was die Zijn belofte en daaruit volgende managementplan kon uitvoeren. Al was het maar een beproeving en een test, God voelde Zich

tevreden gesteld, Hij voelde de liefde van de mens jegens Hem en Hij voelde Zich getroost door de mens als nooit tevoren. Op het moment dat Abraham zijn mes ophief om Isaak te slachten, stopte God hem toen? God liet Abraham zijn zoon niet opofferen, want God had simpelweg nooit de intentie om Isaaks leven tot zich te nemen. Daarom stopte God Abraham net op tijd. Voor God had Abraham de beproeving al doorstaan, wat hij deed was meer dan genoeg en God had al gezien wat de uitkomst was van waar Hij op doelde. Was deze uitkomst voldoende voor God? Je zou kunnen zeggen dat deze uitkomst voldoende was voor God, dat het precies was wat God wilde en wat God dolgraag wilde zien. Is dat waar? Al gebruikt God in andere contexten andere manieren om mensen te testen, God zag in Abraham wat Hij wilde, Hij zag dat Abrahams hart oprecht was en dat zijn gehoorzaamheid precies van het onvoorwaardelijke soort was dat God verlangde. Mensen zeggen vaak, ik heb dit al opgeofferd, ik heb dat al opgegeven, waarom is God nog steeds niet tevreden met mij? Waarom blijft Hij mij aan beproevingen onderwerpen? Waarom blijft Hij mij testen? Dit laat één ding zien: God heeft je hart nog niet gezien, en Hij heeft je hart nog niet gewonnen. Wat wil zeggen, Hij heeft een oprechtheid als die van Abraham, die zijn mes ophief om zijn zoon te slachten met zijn eigen handen om hem op te offeren voor God, nog niet gezien. Hij heeft je onvoorwaardelijke gehoorzaamheid nog niet gezien, en is nog niet door jou getroost. Dan is het logisch dat God je steeds op de proef stelt, waar of niet?

uit 'Gods werk, Gods gezindheid en God Zelf II' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 34

Gods belofte aan Abraham

Gen. 22:16-18 “Ik heb bij mijzelf gezworen,” zei Jehova: “Omdat je dit gedaan hebt en je zoon, je enige zoon, niet van mij hebt weggehouden, zal ik je volop zegenen. Ik zal je nakomelingen zo talrijk maken als de sterren aan het firmament en als de zandkorrels van het strand aan de zee. Je nakomelingen zullen de poort van hun vijanden in bezit nemen. En door jouw nageslacht zullen alle volken van de aarde worden gezegend, omdat jij mijn stem hebt gehoorzaamd.”

Dit is een onverkort verslag van Gods zegening van Abraham. Hoewel kort, de inhoud is rijk: het geeft de reden voor en de achtergrond van Gods geschenk aan Abraham en wat het precies was wat Hij aan Abraham gaf. Het is ook doordrenkt met de vreugde en opwinding waarmee God deze woorden tot uitdrukking heeft gebracht en met de urgentie van Zijn verlangen om diegenen die naar Zijn woorden kunnen luisteren voor zich te winnen. Hierin zien we het koesteren en de tederheid van God jegens diegenen die Zijn woorden gehoorzamen en Zijn geboden opvolgen. Ook zien we zo de prijs die Hij betaalt om mensen te winnen en de zorg

en aandacht die Hij daarin stopt. Bovendien geeft de passage, die de woorden “Ik heb bij mijzelf gezworen,” bevat, een krachtig inzicht in de verbittering en pijn die God en alleen God draagt en die schuilgaat achter dit werk van Zijn managementplan. Het is een passage die tot nadenken stemt, een passage die een bijzondere betekenis en verrijkende invloed heeft op hen die hierna kwamen.

De mens verkrijgt Gods zegen vanwege zijn oprechtheid en gehoorzaamheid

Was de zegening door God aan Abraham gegeven, waar we hier over lezen, geweldig? Hoe geweldig dan wel niet? Er is hier een sleutelzin: “En door jouw nageslacht zullen alle volken van de aarde worden gezegend,” die laat zien dat Abraham zegeningen kreeg die niet aan enig ander die voor of na hem kwam, werd gegeven. Toen Abraham, zoals door God gevraagd, zijn enige zoon, zijn geliefde enige zoon, teruggaf aan God (noot: we kunnen het woord ‘offeren’ hier niet gebruiken; we moeten zeggen, hij gaf zijn zoon terug aan God), stond God niet alleen niet toe dat Abraham Isaak opofferde, Hij zegende hem ook nog eens. Met welke belofte zegende Hij Abraham? De belofte van een verveelvoudiging van zijn nakomelingen. En met hoeveel dan verveelvoudigd? De Schrift geeft het volgende verslag: “als de sterren aan het firmament en als de zandkorrels van het strand aan de zee. Je nakomelingen zullen de poort van hun vijanden in bezit nemen. En door jouw nageslacht zullen alle volken van de aarde worden gezegend,” Wat was de context waarin God deze woorden sprak? Waarmee gevraagd wordt, hoe ontving Abraham Gods zegeningen? Hij ontving die precies zoals God in de Schrift zegt: “omdat jij mijn stem hebt gehoorzaamd.” Dat is omdat Abraham Gods gebod gevolgd had, omdat hij alles gedaan had wat God gezegd, gevraagd en bevolen had, zonder ook maar een klein beetje te klagen, daarom deed God zo’n belofte aan hem. Er is een cruciale zin in deze belofte die raakt wat God op dat moment dacht. Zagen jullie dat? Misschien hebben jullie niet zo goed gelet op Gods woorden “Ik heb bij mijzelf gezworen.” Wat ze betekenen is dat toen God deze woorden uitte, Hij bij zichzelf een eed zwoer. Waarbij zweren mensen als ze een eed afleggen? Ze zweren bij de hemelen, wat wil zeggen, ze leggen de eed af voor God en zweren bij God. Mensen begrijpen het fenomeen van God die bij zichzelf zweert misschien niet zo goed, maar jullie zullen dit begrijpen als ik jullie de juiste uitleg ervan geef. Doordat Hij werd geconfronteerd met iemand die alleen Zijn woorden kon horen maar Zijn hart niet kon begrijpen, voelde God zich opnieuw eenzaam en verloren. Uit wanhoop – en je zou kunnen zeggen, onbewust – deed God iets heel natuurlijks: God legde Zijn hand op Zijn hart en richtte Zich tot Zichzelf toen Hij deze belofte aan Abraham deed, en deze man hoorde God zeggen “Ik heb bij mijzelf gezworen.” Door Gods daden denk je wellicht aan jezelf. Als je je hand op je hart legt en tegen jezelf spreekt, heb je dan een duidelijk idee van wat je zegt? Is je houding oprecht? Spreek je openlijk met je hart? Zo zien we dat, toen God tegen Abraham sprak, Hij het meende en oprecht was. Terwijl Hij tot

Abraham sprak en hem zegende, sprak God tegelijkertijd ook tegen Zichzelf. Hij zei tegen Zichzelf: “Ik zal Abraham zegenen en zijn nageslacht zo talrijk maken als de sterren aan de hemel en zo overvloedig als het zand van het strand aan de zee, omdat hij mijn woorden gehoorzaamde en hij degene is die ik kies.” Toen God zei: “Ik heb bij mijzelf gezworen,” besloot God dat uit Abrahams lijn Hij het uitverkoren volk van Israël zou laten ontstaan, waarna Hij dit volk snel met Zijn werk verder zou leiden. Dat wil zeggen, God wilde dat de afstammelingen van Abraham het werk van Gods management droegen en dat het werk van God en datgene wat door God was uitgedrukt bij Abraham zou beginnen en voortgang zou vinden in Abrahams nakomelingen, en op die manier Gods wens om de mensheid te redden te realiseren. Wat zeggen jullie, is dit niet een gezegend iets? Voor de mens is er geen grotere zegening dan dit. Je kan zeggen dat dit het meest gezegende is van alles. De zegening door Abraham verkregen was niet de verveelvoudiging van zijn nageslacht, maar Gods verwezenlijking van Zijn management, Zijn opdracht, en Zijn werk in Abrahams nakomelingen. Dit betekent dat de zegeningen die Abraham verkreeg niet tijdelijk waren, maar door bleven gaan naarmate Gods managementplan zich ontvouwde. Toen God sprak, toen God bij Zichzelf zwoer, had Hij al een besluit genomen. Was het besluitvormingsproces waar? Was het echt? God besloot dat vanaf dat moment Zijn inspanningen, de prijs die Hij betaalde, wat Hij heeft en is, Zijn alles en zelfs Zijn leven zouden worden gegeven aan Abraham en de nakomelingen van Abraham. Zo besloot God ook dat, beginnende met deze groep mensen, Hij Zijn daden kenbaar zou maken en de mens Zijn wijsheid, gezag en macht zou laten zien.

uit ‘Gods werk, Gods gezindheid en God Zelf II’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Dagelijkse woorden van God Fragment 35

Gods belofte aan Abraham

Gen. 22:16-18 “Ik heb bij mijzelf gezworen,” zei Jehova: “Omdat je dit gedaan hebt en je zoon, je enige zoon, niet van mij hebt weggehouden, zal ik je volop zegenen. Ik zal je nakomelingen zo talrijk maken als de sterren aan het firmament en als de zandkorrels van het strand aan de zee. Je nakomelingen zullen de poort van hun vijanden in bezit nemen. En door jouw nageslacht zullen alle volken van de aarde worden gezegend, omdat jij mijn stem hebt gehoorzaamd.”

Gods onveranderlijke wens is om hen te verwerven die God kennen en over Hem kunnen getuigen

Terwijl Hij met Zichzelf sprak, sprak God ook met Abraham, maar los van het horen van de zegeningen die God aan hem gaf, was Abraham op dat moment in staat om Gods werkelijke

wensen te begrijpen in al Zijn woorden? Dat was hij niet! Dus, op dat moment dat God bij Zichzelf zwoer, was Zijn hart nog steeds eenzaam en verdrietig. Er was nog steeds niemand die in staat was te begrijpen en te bevatten wat Hij van plan was. Op dat moment was er niemand – ook Abraham niet – die in staat was in vertrouwen met Hem te spreken, laat staan dat er iemand was die in staat was met Hem samen te werken om het werk te doen dat Hij moet doen. Op het eerste gezicht had God Abraham voor Hem gewonnen en daarmee iemand die Zijn woorden kon gehoorzamen. Maar eigenlijk was zijn kennis over God nauwelijks noemenswaardig. Hoewel God Abraham had gezegend, was Gods hart nog steeds niet tevreden gesteld. Wat betekent het dat God niet tevreden was? Het betekent dat Zijn management nog maar net begonnen was, dat de mensen die Hij wilde winnen, de mensen die hij graag wilde zien, de mensen van wie Hij hield, nog steeds ver van Hem af stonden. Hij had tijd nodig, moest afwachten en geduldig zijn. Want toen was er, los van God Zelf, niemand die wist wat Hij nodig had of wat Hij wilde bereiken, of wat Hij verlangde. En dus, terwijl Hij Zich zeer opgewonden voelde, voelde God zich ook neerslachtig. Maar Hij onderbrak zijn stappen niet en vervolgde het plannen van de volgende stap van wat Hij moest doen.

Wat zien jullie in Gods belofte aan Abraham? God overlaadde Abraham met grote zegeningen, simpelweg omdat hij luisterde naar Gods woorden. Ook al lijkt dit in de eerste plaats normaal, iets vanzelfsprekends, we zien hierin iets van Gods hart: God heeft een bijzondere voorliefde voor de gehoorzaamheid van de mens aan Hem, en koestert begrip en oprechtheid van de mens ten opzichte van Hem. In welke mate koestert God deze oprechtheid? Jullie begrijpen misschien niet hoeveel Hij dat koestert, misschien is er wel niemand die zich dat realiseert. God gaf Abraham een zoon, en toen die zoon opgroeide, vroeg God Abraham zijn zoon terug te geven aan God. Abraham volgde Gods bevel letterlijk, hij gehoorzaamde Gods woord en zijn oprechtheid bewoog God en werd door God gekoesterd. In welke mate koesterde God haar? En waarom? Terwijl niemand Gods woorden bevatte of Zijn hart begreep, deed Abraham iets dat de hemel bewoog en de aarde op haar grondvesten deed schudden. Het gaf God een ongekend gevoel van tevredenheid en bracht God vreugde over het winnen van iemand die in staat was Zijn woorden te gehoorzamen. Deze tevredenheid en vreugde kwamen van een schepsel door Gods eigen hand gemaakt. Het was het eerste ‘offer’ dat de mens aan God had gegeven en dat werd het meest gekoesterd door God, sinds de schepping van de mens. God had een lastige tijd gehad, wachtend op dit offer, en Hij beschouwde het als het eerste, belangrijkste geschenk van de mens die Hij geschapen had. Het liet God de eerste vrucht van Zijn arbeid zien en de prijs die Hij had betaald en het maakte dat Hij hoop zag in de mensheid. Daarna had God zelfs een nog groter verlangen naar een groep mensen die Hem gezelschap zou kunnen houden, Hem met oprechtheid zou behandelen, en met oprechtheid voor Hem zorg zou dragen. God hoopte zelfs

dat Abraham door zou leven, want Hij wenste dat zo'n soort hart Hem ter zijde zou staan en bij Hem zou zijn, terwijl Hij zijn management voortzette. Wat God ook wilde, het was maar een wens, maar een idee. Abraham was slechts een mens in staat Hem te gehoorzamen en had niet het flauwste begrip of kennis van God. Hij was iemand die niet had voldaan aan Gods vereisten voor de mens: God kennen, voor God kunnen getuigen en eensgezind zijn met God. Daarom kon hij God niet ter zijde staan. In Abrahams offer van Isaak, zag God de oprechtheid en gehoorzaamheid van Abraham, en zag dat hij Gods beproeving doorstaan had. Hoewel God zijn oprechtheid en gehoorzaamheid accepteerde, was hij nog steeds onwaardig Gods vertrouweling te worden, om iemand te worden die God kent, God begrijpt, en ingewijd is in Gods gezindheid. Hij was nog lang niet één van geest met God en voerde Gods wil nog lang niet uit. Dus in Zijn hart was God nog steeds eenzaam en bezorgd. Hoe eenzamer en bezorgder God werd, hoe meer en des te eerder Hij door moest gaan met Zijn management om een groep mensen te kunnen selecteren en te winnen die Zijn managementplan en Zijn wil zo snel mogelijk zou uitvoeren. Dit was Gods vurige verlangen, onveranderd gebleven vanaf het allereerste begin tot op de dag van vandaag. Vanaf de schepping van de mens in het eerste begin verlangt God naar een groep overwinnaars, een groep die Hem terzijde zal staan en Zijn gezindheid kan begrijpen, kennen en bevatten. Die wens van God is onveranderd gebleven. Ongeacht hoe lang Hij nog moet wachten, ongeacht hoe moeilijk de weg nog is, ongeacht hoe ver Hij nog verwijderd is van de doelen die Hij nastreeft, God heeft Zijn verwachtingen voor de mens nooit veranderd of opgegeven. Nu ik dit gezegd heb, realiseren jullie je iets over Gods wens? Misschien is wat jullie je realiseren niet erg diepgaand, maar dat komt langzamerhand nog wel!

uit 'Gods werk, Gods gezindheid en God Zelf II' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 36

God moet Sodom vernietigen

Gen. 18:26 En Jehova zei: "Als ik binnen Sodom vijftig rechtvaardigen vind, zal ik omwille van hen de hele stad sparen."

Gen. 18:29 En hij sprak weer met Hem en zei: "Misschien worden er daar maar veertig gevonden." En Hij zei: "dan zal ik het niet doen."

Gen. 18:30 En hij zei tegen Hem: "Misschien worden er daar maar dertig gevonden." En Hij zei: "dan zal ik het niet doen."

Gen. 18:31 En hij zei: "Misschien worden er daar maar twintig gevonden." En Hij zei: "dan ga ik de stad niet verwoesten."

Gen. 18:32 En hij zei: “Misschien worden er daar maar tien gevonden.” En Hij zei: “dan ga ik de stad niet verwoesten.”

God geeft alleen om hen die Zijn woorden kunnen gehoorzamen en Zijn geboden volgen

De passages hierboven bevatten enkele sleutelwoorden: getallen. Allereerst, Jehova zei dat als Hij vijftig rechtschapen mensen vond in de stad, Hij de hele stad zou sparen. Wat wil zeggen, Hij zou de stad niet vernietigen. Waren er dus feitelijk vijftig rechtschapen mensen in Sodom? Die waren er niet. Wat zei Abraham daarna tegen God? Hij zei: “Stel dat er nu veertig te vinden zijn?” En God zei: “Ik zal het niet doen.” Toen zei Abraham: “Maar stel dat er dertig te vinden zijn?” En God zei: “Ik zal het niet doen.” “En wat als er twintig zijn?” “Ik zal het niet doen.” “Tien?” “Ik zal het niet doen.” Waren er feitelijk tien rechtschapen mensen in de stad? Er waren er geen tien, er was er één. En wie was deze ene? Dat was Lot. Er was toen maar één rechtschapen persoon in Sodom, maar was God wat dat getal betreft erg streng en veeleisend? Nee, dat was Hij niet! En dus, terwijl de mens bleef vragen: “Wat als er veertig zijn?” “Wat als er dertig zijn?” tot hij bij “Wat als er tien zijn?” kwam, zei God: “Zelfs als er maar tien zijn, dan zal ik de stad niet vernietigen. Ik zal haar sparen en de andere mensen omwille van deze tien vergeven.” Tien is al droevig genoeg, maar het bleek dat zelfs dat aantal rechtschapen mensen niet gehaald werd in Sodom. Zoals je ziet, in de ogen van God was de zonde en het kwaad in de mensen van de stad dusdanig, dat God geen andere keuze had dan ze te vernietigen. Wat bedoelde God toen Hij zei dat Hij de stad niet zou vernietigen als er vijftig rechtschapen mensen waren? Die getallen waren niet belangrijk voor God. Wat belangrijk voor Hem was, was of er in de stad rechtschapen mensen woonden die Hij zocht. Als de stad slechts één rechtschapen persoon had, dan zou God niet toestaan dat hen iets zou overkomen als gevolg van Zijn vernietiging van de stad. Dit betekent dat, ongeacht of God de stad zou vernietigen of niet, en ongeacht hoeveel rechtvaardigen er in de stad waren, deze zondige stad voor God vervloekt en verfoeid was en dat zij vernietigd zou moeten worden, zou moeten verdwijnen voor Gods aangezicht, terwijl de rechtschapenen zouden moeten blijven. Los van het tijdperk, los van het ontwikkelingsstadium van de mensheid, Gods houding is onveranderlijk. Hij haat het kwaad en geeft om hen die rechtschapen zijn in Zijn ogen. Deze glasheldere houding van God is ook de ware openbaring van het wezen van God. Omdat er maar één rechtschapen persoon was in de stad, aarzelde God niet langer. Het eindresultaat was dat Sodom onvermijdelijk zou worden vernietigd. Wat zien jullie hierin? God zou in die tijd een stad niet hebben vernietigd als er vijftig rechtschapen mensen woonden, of maar tien. Dat betekent dat God op basis van slechts enkele mensen die in staat waren Hem te vereren en te aanbidden, zou beslissen om vergevingsgezind en tolerant te zijn of Gods stuurwerk te doen ten opzichte van de mensheid. God legt groot vertrouwen in de rechtvaardige daden van de mens en Hij legt groot vertrouwen in hen die Hem

kunnen aanbidden en Hij legt groot vertrouwen in hen die goed kunnen doen voor Hem.

Vanaf de vroegste tijden tot op vandaag, hebben jullie ooit in de Bijbel gelezen over God die tegen iemand de waarheid spreekt, of spreekt over Gods weg? Nee, nog nooit. De woorden die God tegen de mensen sprak waarover wij lezen, zeggen alleen maar wat mensen moeten doen. Sommigen gingen heen en deden dat, sommigen niet; sommigen geloofden, sommigen niet. Dat is alles. Dus de rechtschapenen van die tijd – zij die rechtschapen waren in de ogen van God – waren slechts zij die Gods woorden konden horen en Gods geboden konden volgen. Zij waren dienaren die Gods woorden uitdroegen onder de mensen. Zou je deze mensen ‘zij die God kennen’ kunnen noemen? Zouden zij ‘mensen die vervolmaakt zijn door God’ genoemd kunnen worden? Nee, dat kan niet. En dus, ongeacht hun aantal, waren zij in Gods ogen rechtschapen mensen, waardig om Gods vertrouwelingen genoemd te worden? Zouden zij Gods getuigen genoemd kunnen worden? Zeker niet! Zij waren het zeker niet waard om Gods vertrouwelingen en getuigen genoemd te worden. En dus hoe noemde God deze mensen? Meerdere keren in de Bijbel, tot aan de passages uit de Schrift die wij zojuist gelezen hebben, noemt God ze ‘mijn dienaren.’ Wat wil zeggen dat toentertijd deze rechtschapen mensen in Gods ogen de dienaren van God waren. Zij waren de mensen die Hem dienden op aarde. En wat dacht God van deze benaming? Waarom noemde Hij ze zo? Heeft God normen voor hoe Hij mensen in Zijn hart benoemt? Jazeker. God heeft normen, ongeacht of Hij mensen rechtschapen, onberispelijk, oprecht of dienaars noemt. Als Hij iemand Zijn dienaar noemt, dan is Hij er van overtuigd dat deze persoon in staat is Zijn boodschappers te ontvangen, Zijn geboden kan volgen en uit kan voeren wat door Zijn boodschappers geboden wordt. En wat voert deze persoon uit? Datgene wat God de mens gebiedt om te doen en uit te voeren op aarde. Kon op dat moment datgene wat God aan de mens vroeg te doen en uit te voeren, Gods weg genoemd worden? Nee, dat kon niet. Want in die tijd vroeg God de mens alleen maar wat eenvoudige dingen te doen. Hij sprak enkele eenvoudige geboden uit en vertelde de mens alleen maar dit of dat te doen en niets meer. God werkte volgens Zijn plan. Omdat veel voorwaarden toen nog niet aanwezig waren, de tijd nog niet rijp was en het moeilijk was voor de mensheid om Gods weg uit te dragen, moest de weg van God nog bekend worden gemaakt vanuit Gods hart. God zag de rechtschapen mensen waar Hij over sprak en die we hier zien – of het er nu dertig of twintig waren – als Zijn dienaren. Toen de boodschappers van God op hen neerdaalden, konden zij ze ontvangen, hun geboden volgen en hun woorden naleven. Dit was precies wat diegenen moesten doen en bereiken die in Gods ogen dienaren waren. God is weloverwogen in Zijn benamingen voor mensen. Hij noemde ze niet Zijn dienaren omdat ze waren zoals jullie nu zijn – omdat ze veel gepreek hadden gehoord, wisten wat God te doen stond, veel van Gods wil begrepen en Zijn managementplan doorgrondten – maar omdat hun menselijkheid eerlijk was en ze in staat waren Gods woorden op te volgen. Als

God hen instrueerde, waren ze in staat opzij te zetten wat ze aan het doen waren en datgene wat God gebod, uit te voeren. Daarom is wat God betreft de andere laag van betekenis in de titel van dienaar dat ze met Zijn werk op aarde samenwerkten, en ook al waren ze niet Gods boodschappers, ze waren de uitvoerders en implementeerders van Gods woorden op aarde. Jullie zien dan dat deze dienaren of rechtschapen mensen een grote betekenis hebben in Gods hart. Het werk dat God van plan was te doen, kon geen uitvoering vinden zonder samenwerking van mensen. En de boodschappers van God konden de rol van de dienaren van God niet vervangen. Elke taak die door God aan deze dienaren werd geboden, was van grote betekenis voor Hem en dus kon Hij niet zonder hen. Zonder de samenwerking van deze dienaren met God zou Zijn werk onder de mensheid tot stilstand gekomen zijn, en het resultaat daarvan zou zijn dat Gods managementplan en Gods verwachtingen voor niets waren geweest.

uit 'Gods werk, Gods gezindheid en God Zelf II' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 37

God moet Sodom vernietigen

Gen. 18:26 En Jehova zei: “Als ik binnen Sodom vijftig rechtvaardigen vind, zal ik omwille van hen de hele stad sparen.”

Gen. 18:29 En hij sprak weer met Hem en zei: “Misschien worden er daar maar veertig gevonden.” En Hij zei: “dan zal ik het niet doen.”

Gen. 18:30 En hij zei tegen Hem: “Misschien worden er daar maar dertig gevonden.” En Hij zei: “dan zal ik het niet doen.”

Gen. 18:31 En hij zei: “Misschien worden er daar maar twintig gevonden.” En Hij zei: “dan ga ik de stad niet verwoesten.”

Gen. 18:32 En hij zei: “Misschien worden er daar maar tien gevonden.” En Hij zei: “dan ga ik de stad niet verwoesten.”

God is rijkelijk genadig naar hen om wie Hij geeft, en diep toornig tegen hen die hij verafschuwt en verwerpt

Waren er in de verslagen in de Bijbel tien dienaren van God in Sodom? Nee, die waren er niet! Was de stad het waard gespaard te worden door God? Slechts één persoon in de stad – Lot – ontving Gods boodschappers. Dit impliceert dat er in de stad maar één dienaar van God was, en dat God daarom dus geen andere keuze had dan Lot te redden en de stad Sodom te vernietigen. Deze woordenwisselingen tussen Abraham en God lijken misschien eenvoudig,

maar ze illustreren iets zeer diepgaands: Gods handelen is gebaseerd op principes, en alvorens een beslissing te nemen, neemt God lang de tijd om te observeren en te overdenken; Hij zal zeker niet voortijdig beslissingen nemen of conclusies trekken. De woordenwisselingen tussen Abraham en God laten ons zien dat Gods beslissing om Sodom te vernietigen niet zelfs maar een klein beetje verkeerd was, want God wist al dat er in de stad geen veertig rechtschapen mensen waren, ook geen dertig en ook geen twintig. Er waren er niet eens tien. De enige rechtschapen persoon in de stad was Lot. Alles wat er in Sodom gebeurde en de omstandigheden waarin dat gebeurde, werd door God geobserveerd, en was zo bekend als wat voor God. Dus, zijn besluit kon niet verkeerd zijn. Maar in vergelijking met de almacht van God is de mens zo gevoelloos, zo dom en zo onwetend, zo kortzichtig. Dit zien we ook in de woordenwisselingen tussen Abraham en God. God heeft Zijn gezindheid vanaf het begin tot aan de dag van vandaag uitgedrukt. Er is hier eveneens de gezindheid van God die we zouden moeten zien. Getallen zijn eenvoudig en zeggen niets, maar hier is het een zeer belangrijke uitdrukking van Gods gezindheid. God zou de stad niet vernietigen als er vijftig rechtschapen mensen waren. Is dit vanwege Gods genade? Is dit vanwege Zijn liefde en tolerantie? Hebben jullie deze kant van Gods gezindheid gezien? Zelfs als er maar tien rechtschapen mensen waren, zou God de stad niet hebben vernietigd, vanwege deze tien mensen. Is dit nu wel of niet de tolerantie en liefde van God? Vanwege Gods liefde, tolerantie en zorg voor die rechtschapen mensen zou Hij de stad niet hebben vernietigd. Dit is Gods tolerantie. En wat voor uitkomst zien we uiteindelijk? Toen Abraham zei: “Misschien worden er daar maar tien gevonden”, zei God: “dan ga ik de stad niet verwoesten.” Daarna zei Abraham niets meer – want die tien rechtschapen mensen naar wie hij verwees waren er niet in de stad Sodom. Hij had niets meer te zeggen. En toen begreep hij waarom God besloten had de stad te vernietigen. Wat voor gezindheid van God zien jullie hierin? Tot wat voor soort resolutie kwam God? Dat wil zeggen, als de stad geen tien rechtschapen mensen bevatte, gaf God haar geen bestaansrecht en was het onvermijdelijk dat Hij de stad zou vernietigen. Is dat niet Gods toorn? Vertegenwoordigt deze toorn wat Gods gezindheid is? Onthult deze gezindheid Gods heilige wezen? Onthult deze gezindheid Gods rechtvaardige wezen, dat de mens niet moet beledigen? Nadat Hij had vastgesteld dat er geen tien rechtschapen mensen in de stad waren, was God er zeker van de stad te vernietigen, en wilde Hij de mensen in die stad zwaar straffen. Want zij werkten God tegen en waren zeer verachtelijk en verdorven.

Waarom hebben wij deze passages op deze manier geanalyseerd? Omdat deze paar simpele zinnen volledig uitdrukking geven aan Gods gezindheid van overvloedige genade en hevige toorn. Terwijl de rechtvaardigen gekoesterd worden, aan hen genade wordt verleend, zij getolereerd worden en zorg voor hen wordt gedragen, was er in Gods hart een diepe afkeer tegen

allen in Sodom die verdorven waren. Was dit, of was dit niet overvloedige genade en hevige toorn? Op welke manier vernietigde God de stad? Met vuur. En waarom gebruikte Hij vuur? Als je iets ziet dat door vuur verbrand wordt, of als je op het punt staat iets te verbranden, wat voel je er dan bij? Waarom wil je het verbranden? Is dat omdat je het niet langer nodig hebt, of er niet langer naar wil kijken? Wil je het achter je laten? Gods gebruik van het middel vuur betekent achter zich laten, en haat, en dat Hij de stad Sodom nooit meer wenste te zien. Deze emotie zorgde ervoor dat God Sodom in vuur en vlam zette. Het gebruik van vuur maakt duidelijk hoe kwaad God was. De genade en tolerantie van God bestaan wel degelijk, maar Gods heiligheid en rechtvaardigheid als Hij Zijn woede ontketent, laten de mens ook die kant van God zien die geen belediging duldt. Als de mens volledig aan Gods geboden kan gehoorzamen en volgens Gods eisen handelt, dan is God overvloedig in Zijn genade tot de mens. Wanneer de mens vervuld is van verdorvenheid, haat en vijandschap tegen God, dan is God heel boos. En hoe ver reikt deze boosheid? Zijn toorn houdt aan tot God de weerstand en kwade daden van de mens niet langer ziet, tot deze uit Zijn gezichtsveld is. Pas dan verdwijnt Gods boosheid. Met andere woorden, ongeacht wie de persoon ook is, als zijn hart van God verwijderd is geraakt en zich van God heeft afgekeerd om nooit meer terug te keren, dan maakt het niet uit hoe hij (of zij) naar het zich laat aanzien, of in termen van zijn persoonlijke wensen God wil aanbidden, volgen en gehoorzamen in hun lichaam of in hun geest; op het moment dat zijn hart zich van God afkeert, zal zonder ophouden Gods woede ontketend worden. Het zal zelfs zo zijn, dat als God zijn boosheid laat botvieren nadat Hij iemand genoeg kansen heeft gegeven, er geen enkele manier is om dit terug te nemen. Hij zal nooit weer genadevol en tolerant zijn tegenover die persoon. Dit is de zijde van Gods gezindheid die geen belediging duldt. Het lijkt hier normaal voor mensen dat God een stad zou vernietigen, omdat in Gods ogen een stad vol zonden niet kon blijven bestaan, en het was logisch dat die vernietigd zou worden door God. Maar in wat er vóór en na de vernietiging van Sodom gebeurde, zien we het geheel van Gods gezindheid. Hij is tolerant en genadig ten aanzien van dingen die welwillend, schoon en goed zijn. Ten aanzien van dingen die slecht, zondig en kwaadaardig zijn, koestert Hij zo'n hevige woede, dat Zijn woede geen einde kent. Dit zijn de twee belangrijkste en meest prominente aspecten van Gods gezindheid, en bovendien zijn ze door God vanaf begin tot eind geopenbaard: overvloedige genade en hevige woede. De meesten van jullie hebben iets van Gods genade meegemaakt, maar slechts enkelen van jullie hebben Gods toorn gewaardeerd. Gods genade en goedertierenheid kun je in elke persoon zien; dat wil zeggen, God is rijkelijk genadig geweest voor ieder mens. Maar zelden – of je zou zelfs kunnen zeggen, nog nooit – is God ontzettend boos geweest op één of op een deel van de mensen onder jullie. Relax! Vroeg of laat zal Gods toorn gezien en ervaren worden door elke persoon, maar die tijd is nog niet aangebroken. Waarom is dat? Omdat als God voortdurend kwaad is op iemand, als Hij Zijn woede tegen hem (of haar) ontketent, dit betekent dat Hij die

persoon al sinds lange tijd verafschuwde en verwierp, dat Hij zijn bestaan verfoeit en zijn bestaan niet kan verdragen; zodra Zijn boosheid op hem neerdaalt, zal hij (of zij) verdwijnen. Vandaag de dag moet Gods werk dat punt nog bereiken. Niemand van jullie zal ertegen opgewassen zijn wanneer God ontzettend kwaad wordt. Dus zien jullie dat God in deze tijd alleen maar overvloedig genadig is voor jullie allemaal, en dat jullie Zijn enorme kwaadheid nog moeten zien. Als er onder jullie nog zijn die niet overtuigd zijn, kunnen jullie altijd vragen of Gods woede op jullie neer mag dalen, zodat jullie mogen ervaren of Gods boosheid en Zijn geen belediging duldende gezindheid ten opzichte van de mens ook daadwerkelijk bestaan. Durven jullie dat?

uit 'Gods werk, Gods gezindheid en God Zelf II' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 38

De mensen van de laatste dagen zien Gods toorn alleen in Zijn woorden en ervaren de toorn van God niet werkelijk

Vanaf de tijd van de schepping tot vandaag heeft geen groep zoveel genade en goedertierenheid van God ervaren als deze laatste groep. Hoewel God in de laatste fase het oordeels- en tuchtigingswerk gedaan heeft, en Zijn werk met majesteit en toorn gedaan heeft, gebruikt God doorgaans alleen woorden om Zijn werk te volbrengen. Hij gebruikt woorden om te onderwijzen, te bewateren, te voorzien en te voeden. Ondertussen is Gods toorn altijd verborgen gebleven, en afgezien van het ervaren van Gods toornige gezindheid in Zijn woorden, hebben slechts weinigen Zijn boosheid aan den lijve ondervonden. Wat wil zeggen, dat tijdens Gods oordeels- en tuchtigingswerk, hoewel de toorn in Gods woorden mensen de mogelijkheid geeft Gods majesteit en intolerantie voor overtreding te ervaren, deze toorn niet verder gaat dan Zijn woorden. Met andere woorden, God gebruikt woorden om mensen terecht te wijzen, de mens te ontmaskeren, te oordelen, te tuchtigen, zelfs te verdoemen – maar God moet nog diepgaand boos worden op de mens, en heeft, behalve in Zijn woorden, Zijn toorn nog maar nauwelijks ontketend. Aldus zijn de genade en goedertierenheid van God die door mensen in deze tijd worden ervaren, de openbaring van Gods daadwerkelijke gezindheid, terwijl Gods toorn die door de mens ervaren wordt slechts de weerslag is van de toonzetting en de emotie van Zijn uitspraken. Veel mensen vatten deze weerslag verkeerd op als het waarlijk ervaren en waarlijk kennen van Gods toorn. Met als gevolg dat veel mensen geloven dat ze Gods genade en goedertierenheid in Zijn woorden hebben gezien en dat ze ook Gods intolerantie ten opzichte van de overtreding van de mens hebben aanschouwd, en de meeste van hen zijn zelfs Gods genade en tolerantie jegens de mens gaan waarderen. Maar hoe slecht het gedrag van de mens en hoe verdorven zijn gezindheid ook is, God heeft altijd volgehouden. In volharding, is Zijn doel om te

wachten tot de woorden die Hij gesproken heeft, de inspanning die Hij gedaan heeft en de prijs die Hij betaald heeft om een effect te bewerkstelligen in hen die Hij voor Zich wenst te verwerven. Op zo'n uitkomst wachten kost tijd, en vereist het scheppen van verschillende omgevingen voor de mens, net zoals mensen niet direct volwassen worden zodra ze geboren zijn; dat duurt achttien of negentien jaar, en sommige mensen hebben zelfs twintig of dertig jaar nodig om echt volwassen te worden. God wacht de afronding van dit proces af, Hij wacht de komst van die tijd af, en hij wacht de komst van dit resultaat af. En de hele tijd dat Hij wacht, is God overvloedig genadig. Echter, tijdens Gods werk wordt een zeer klein deel van de mensen neergeslagen, sommigen worden gestraft vanwege hun grove tegenstand tegen God. Zulke voorbeelden zijn nog duidelijker bewijs van Gods gezindheid die menselijke overtreding niet duldt, en bevestigen volledig het bestaan van Gods tolerantie en volharding ten opzichte van de uitverkorenen. Natuurlijk beïnvloedt de openbaring van een gedeelte van de gezindheid van God in deze mensen, in deze typische voorbeelden, Gods overkoepelende managementplan niet. Sterker nog, in deze laatste fase van Gods werk heeft God tijdens de hele periode van wachten volgehouden, en Hij heeft Zijn volharding en Zijn leven gegeven voor de redding van hen die Hem volgen. Zien jullie dat? God gooit Zijn plan niet overhoop zonder reden. Hij kan zijn toorn ontketen en Hij kan ook genadig zijn; dit is de openbaring van de twee belangrijkste delen van Gods gezindheid. Is dit wel of niet overduidelijk? Met andere woorden, wat God betreft, goed en fout, rechtvaardig en onrechtvaardig, positief en negatief – al die zaken worden duidelijk getoond aan de mens. Wat Hij zal doen, wat Hem bevalt, wat Hij haat – dit alles is direct weerspiegeld in Zijn gezindheid. Dit soort dingen kan ook duidelijk en helder gezien worden in Gods werk, en ze zijn niet vaag of algemeen; in plaats daarvan maken ze mogelijk dat alle mensen Gods gezindheid kunnen zien en wat Hij heeft en is in een specifiek concrete, ware en praktische manier. Dit is de ware God Zelf.

uit 'Gods werk, Gods gezindheid en God Zelf II' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 39

Gods gezindheid is nooit verborgen geweest voor de mens – het mensenhart dwaalde af van God

Sinds de scheppingstijd is Gods gezindheid in overeenstemming geweest met Zijn werk. Het was nooit verborgen voor de mens, maar volledig gepubliceerd en duidelijk gemaakt aan de mens. En toch, terwijl de tijd voortschrijdt, is het mensenhart steeds verder van God af komen te staan, en terwijl de verdorvenheid van de mens zich verdiept heeft, zijn God en de mens hoe langer hoe verder van elkaar vervreemd geraakt. Langzaam maar zeker is de mens uit Gods gezichtsveld geraakt. De mens is niet langer in staat God te 'zien', waardoor het hem ontbreekt

aan ‘nieuws’ over God; dus weet de mens niet meer of God bestaat, en gaat hij zelfs zo ver, dat hij het bestaan van God volledig ontkent. Het gevolg daarvan is, dat het menselijk onbegrip van Gods gezindheid en wat Hij heeft en is, niet veroorzaakt wordt doordat God verborgen is voor de mens, maar omdat zijn hart van God is afgekeerd. Ook al gelooft de mens in God, het hart van de mens is zonder God, en hij is onwetend over hoe God lief te hebben, noch wil hij God liefhebben, want zijn hart zoekt de nabijheid van God niet en mijdt God steeds. Als resultaat is het mensenhart ver verwijderd van God. Dus waar is zijn hart dan? In feite is het mensenhart nergens heengegaan: in plaats van het aan God te geven of het te ontbloten voor God, heeft de mens het voor zichzelf gehouden. Ondanks het feit dat sommigen vaak tot God bidden en zeggen “O God, kijk in mijn hart – u weet alles wat ik denk” en dat, om Gods aandacht te krijgen, sommigen zelfs zweren dat zij gestraft mogen worden als ze hun eed breken. Hoewel de mens God in zijn hart laat kijken, betekent dit niet dat de mens in staat is Gods orkestraties en regelingen te gehoorzamen, noch dat de mens zijn lot en vooruitzichten en zijn hele wezen onder Gods beschikking heeft gelegd. Dus wat voor eed je ook aflegt voor God of wat je ook voor Hem verklaart, in Gods ogen is je hart nog steeds voor Hem gesloten, want je laat God alleen maar in je hart kijken, maar je geeft Hem er niet de beschikking over. Met andere woorden, je hebt je hart helemaal niet aan God gegeven, en je spreekt alleen maar welluidende woorden om die God te laten horen. Je verschillende bedrieglijke bedoelingen verberg je ondertussen voor God, samen met je intriges, gekonkel en plannen, en je houdt je vooruitzichten en lot krampachtig vast in eigen hand, doodsbang dat ze door God weggenomen zullen worden. Daarom aanschouwt God nooit de oprechtheid van de mens jegens Hem. Al doorgrondt God het mensenhart en kan Hij zien wat mensen in hun hart denken en wensen te doen, en al kan Hij de dingen zien die in zijn hart bewaard worden, het mensenhart is nog niet van God, hij heeft het nog niet overgegeven aan Gods beschikking. Wat wil zeggen, God heeft het recht te observeren, maar niet het recht om te beschikken. In het onderbewustzijn van de mens wil de mens zich niet aan Gods genade overgeven, noch heeft hij daartoe de intentie. De mens heeft zich niet alleen afgesloten voor God, er zijn zelfs mensen die manieren bedenken om hun hart te verpakken, en met gladde praatjes en vleierij creëren ze een verkeerde indruk om Gods vertrouwen te winnen, terwijl ze hun ware aangezicht voor God verbergen. Hun oogmerk in het niet laten zien aan God, is te voorkomen dat God hun ware aard kan waarnemen. Ze willen hun hart niet aan God geven, maar voor zichzelf houden. De ondertoon hiervan is, dat wat de mens doet en wat de mens wil allemaal al uitkiend, uitgerekend en beslist is door de mens zelf. Hij heeft Gods medewerking of interventie niet nodig, laat staan de orkestraties en regelingen van God. Of het nu over Gods geboden, Gods opdracht of Gods eisen aan de mens gaat, de beslissingen van de mens zijn gebaseerd op zijn eigen bedoelingen en interesses, op zijn eigen gesteldheid en omstandigheden van dat moment. De mens gebruikt altijd de kennis en inzichten waarmee hij bekend is, en zijn

eigen intellect, om een beoordeling te maken over welk pad te kiezen en laat inmenging of beschikking door God niet toe. Dit is het hart van de mens dat God ziet.

Van het vroegste begin tot de dag van vandaag is alleen de mens in staat geweest met God een gesprek te voeren. Dat wil zeggen, van alle levende dingen en schepselen van God, is er behalve de mens geen enkel wezen geweest dat een gesprek met God kon hebben. De mens heeft oren om te horen, ogen om te zien, taal, zijn eigen ideeën, en vrije wil. De mens bezit alles wat nodig is om God te horen spreken, Gods wil te begrijpen en Gods opdracht te accepteren, en dus maakt God de mens al Zijn wensen kenbaar, om de mens tot metgezel te maken die één van geest is met Hem en samen met Hem kan wandelen. Vanaf het moment dat Hij begon met het beheer, heeft God gewacht tot de mens Hem zijn hart gaf, om God het hart te laten zuiveren en het toe te rusten, zodat hij aan God voldoet en door God geliefd wordt, en om te zorgen dat hij God vreest en het kwaad mijdt. God heeft altijd naar deze uitkomst uitgezien en erop gewacht.

uit 'Gods werk, Gods gezindheid en God Zelf II' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 40

Beoordelingen van Job door God en in de Bijbel

Job 1:1 In het land Us woonde een man die Job heette. Hij was rechtschapen en onberispelijk, hij had ontzag voor God en meed het kwaad.

Job 1:5 Nadat elk van zijn zonen zo'n feest had gegeven, liet Job hen bij zich komen voor een reinigingsritueel. Hij stond dan 's ochtends vroeg op om voor elk van hen een offer te brengen, want hij dacht bij zichzelf: Misschien hebben mijn kinderen wel gezondigd en God in hun hart vervloekt. Job deed dit telkens weer.

Job 1:8 Daarop zei Jehova tegen Satan: "Heb je ook acht geslagen op mijn dienaar Job? Niemand op aarde is zoals hij, een volmaakt en oprecht man. Hij heeft ontzag voor God en gaat het kwaad uit de weg."

Wat is het belangrijkste punt dat jullie in deze passages zien? Deze drie korte passages uit de Schrift gaan allemaal over Job. Ze zijn misschien kort, ze stellen duidelijk wat voor persoon Job was. Met hun omschrijvingen van Jobs alledaagse gedrag vertellen ze iedereen dat Gods beoordeling van Job niet ongegrond, maar juist goed gefundeerd was. Ze vertellen ons dat zowel de menselijke (Job 1:1) als de goddelijke (Job 1:8) inschattingen van Job het resultaat zijn van Jobs daden voor God en de mens (Job 1:5).

Laten we eerst de eerste passage lezen: "In het land Us woonde een man die Job heette. Hij

was rechtschapen en onberispelijk, hij had ontzag voor God en meed het kwaad.” Deze zin, de eerste beoordeling van Job in de Bijbel, is hoe de auteur Job beoordeelt. Natuurlijk gaat het hierbij ook om de beoordeling van de mensheid van Job, namelijk dat “Hij was rechtschapen en onberispelijk, hij had ontzag voor God en meed het kwaad.” Laten we verder lezen over Gods beoordeling van Job: “Niemand op aarde is zoals hij, een volmaakt en oprecht man. Hij heeft ontzag voor God en gaat het kwaad uit de weg” (Job 1:8). Van de twee beoordelingen kwam er één van de mens en één vond zijn oorsprong in God. Het zijn twee beoordelingen met dezelfde inhoud. Je zou dus kunnen zeggen dat Jobs gedrag bekend was bij de mens, en ook door God geprezen werd. Met andere woorden, Jobs gedrag voor de mens en zijn gedrag voor God waren identiek; hij legde zijn gedrag en motivaties altijd voor aan God, zodat ze door God gezien konden worden en hij was iemand die ontzag had voor God en het kwaad meed. Daarom was Job in Gods ogen, van alle mensen op aarde de enige die rechtschapen en onberispelijk was die ontzag had voor God en die het kwaad meed.

Specifieke uitingen van Jobs ontzag voor God en het mijden van het kwaad in zijn dagelijks leven

Laten we vervolgens eens kijken naar de specifieke uitingen van Jobs ontzag voor God en het mijden van het kwaad. Laten we, in aanvulling op de passages die eraan voorafgaan en die erna komen, ook Job 1:5 lezen, wat een van de specifieke uitingen is van Jobs ontzag voor God en mijden van het kwaad. Het houdt verband met hoe hij ontzag had voor God en het kwaad meed in zijn dagelijkse leven; wat het meest opvalt is dat hij niet alleen maar deed wat hij moest doen uit ontzag voor God en om het kwaad te mijden, hij bracht ook regelmatig brandoffers voor God namens zijn zonen. Hij was bang dat zij vaak gezondigd hadden en God in hun hart vervloekt hadden, tijdens hun geveest. En hoe manifesteerde deze angst zich in Job? De brontekst geeft ons het volgende verslag: “Nadat elk van zijn zonen zo’n feest had gegeven, liet Job hen bij zich komen voor een reinigingsritueel. Hij stond dan ’s ochtends vroeg op om voor elk van hen een offer te brengen.” Jobs handelwijze laat ons zien dat zijn ontzag voor God vanuit zijn hart kwam en zich niet manifesteerde in zijn uiterlijk gedrag en dat zijn ontzag voor God in ieder aspect van zijn dagelijks leven te vinden was, te allen tijde, want hij meed niet alleen zelf het kwaad, maar bracht vaak brandoffers namens zijn zonen. Met andere woorden, Job was niet alleen erg bang om te zondigen tegen God en in zijn eigen hart God af te zweren, maar was ook bezorgd dat zijn zonen tegen God hadden gezondigd en Hem in hun harten hadden afgezworen. Hieruit kun je opmaken dat het onbetwist waar is dat Job ontzag had voor God, dit gaat iedere menselijke twijfel te boven. Deed hij dat maar een enkele keer of vaak? De laatste zin van de tekst zegt “Job deed dit telkens weer.” Deze woorden betekenen dat Job niet slechts af en toe omkeek naar zijn zonen, of wanneer het hem uitkwam, noch beleed hij zonden aan God door

middel van gebed. In plaats daarvan stuurde hij regelmatig zijn zonen om geheiligd te worden, en bracht hij brandoffers voor hen. Het ‘telkens weer’ hier in de tekst betekent niet dat hij dit maar een dag of twee deed, of slechts een moment. Het zegt dat de manifestatie van Jobs ontzag voor God niet tijdelijk was en niet beperkt was tot kennis of gesproken woorden. Nee, de weg van ontzag hebben voor God en het mijden van het kwaad bestuurd zijn hart, het schreef zijn gedrag voor, het was in zijn hart de wortel van zijn bestaan. Dat hij dit telkens weer deed laat zien dat hij in zijn hart vaak vreesde dat hij zelf tegen God zou zondigen en ook bang was dat zijn zonen en dochters tegen God zouden zondigen. Het laat zien hoe zwaarwichtig de weg van ontzag hebben voor God en het mijden van het kwaad was in zijn hart. Hij deed dit doorgaans, omdat hij bevreesd en angstig was in zijn hart – bang dat hij kwaad had gedaan en tegen God had gezondigd, en dat hij afgeweken was van Gods weg en dus niet meer in staat was God tevreden te stellen. Tegelijkertijd was hij ook bezorgd over zijn zonen en dochters, bang dat zij God hadden beledigd. Zo was Jobs normale gedrag in zijn dagelijkse leven. Het is juist dit normale gedrag wat bewijst dat Jobs ontzag voor God en het mijden van het kwaad geen lege woorden zijn, dat Job deze realiteit werkelijk uitleefde. “Job deed dit telkens weer”: deze woorden vertellen ons over Jobs dagelijkse daden voor God. Wanneer hij dit telkens weer deed, bereikte zijn gedrag en hart God dan? Met andere woorden, was God vaak verheugd over zijn hart en gedrag? In welke gesteldheid en context deed Job dit dan telkens weer? Sommige mensen zeggen dat Job zich zo gedroeg omdat God vaak aan Job verscheen; sommigen zeggen dat hij telkens weer zo deed om het kwaad te mijden; en sommigen zeggen dat hij misschien dacht dat zijn rijkdom hem niet is komen aanwaaien, dat hij wist dat deze van God kwam en hij een diepe angst had zijn bezit te verliezen wanneer hij tegen God zou zondigen of Hem zou beledigen. Is er één van deze claims waar? Zeker niet. Want in Gods ogen, wat God het meest accepteerde en koesterde aan Job was niet dat hij dit telkens weer deed; meer dan dat was het zijn gedrag voor God, mens en Satan, toen hij werd overgeleverd aan Satan en verleid werd.

uit ‘Gods werk, Gods gezindheid en God Zelf II’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Dagelijkse woorden van God Fragment 41

Satan verleidt Job voor de eerste keer (Zijn vee is gestolen en rampspoed overvalt zijn kinderen)

a. De woorden door God gesproken

Job 1:8 Daarop zei Jehova tegen Satan: “Heb je ook acht geslagen op mijn dienaar Job? Niemand op aarde is zoals hij, een volmaakt en oprecht man. Hij heeft ontzag voor God en gaat het kwaad uit de weg.”

Job 1:12 Toen zei Jehova tegen Satan: “Zie, je mag met al zijn bezit doen wat je wilt, maar

raak hemzelf met geen vinger aan.” Daarna vertrok Satan uit de tegenwoordigheid van Jehova.

b. Satans antwoord

Job 1:9-11 Maar Satan zei tegen Jehova: “Job heeft niet voor niets ontzag voor God. Beschermt u hem, zijn familie en alles wat hij heeft niet aan alle kanten? U hebt het werk van zijn handen gezegend en zijn bezit breidt zich steeds verder uit in het land. Maar steek uw hand maar eens uit en tast alles aan wat hij heeft. Dan zal hij u vast vervloeken in uw gezicht.”

God staat Satan toe Job te verleiden, om Jobs geloof te vervolmaken

Job 1:8 is het eerste verhaal in de Bijbel waarin we een uitwisseling zien tussen Jehova God en Satan. En wat zei God? De brontekst geeft ons het volgende verslag: “Daarop zei Jehova tegen Satan: ‘Heb je ook acht geslagen op mijn dienaar Job? Niemand op aarde is zoals hij, een volmaakt en oprecht man. Hij heeft ontzag voor God en gaat het kwaad uit de weg.’” Dit was Gods beoordeling van Job voor Satan; God zei dat hij een rechtschapen en onberispelijk man was, iemand die ontzag had voor God en het kwaad meed. Voorafgaand aan deze woordenwisseling tussen God en Satan had God al besloten dat Hij Satan zou gebruiken om Job te verleiden – dat Hij Job over zou geven aan Satan. Aan de ene kant zou dit bewijzen dat Gods waarneming en evaluatie van Job juist en foutloos waren, en Satan zouden beschamen door Jobs getuigenis. Aan de andere kant zou het Jobs geloof in en ontzag voor God vervolmaken. Toen Satan dus voor God stond, was God ondubbelzinnig. God kwam meteen ter zake en vroeg Satan: “Heb je ook acht geslagen op mijn dienaar Job? Niemand op aarde is zoals hij, een volmaakt en oprecht man. Hij heeft ontzag voor God en gaat het kwaad uit de weg.” In Gods vraag zit de volgende betekenis: God wist dat Satan alles afgestruind had en Job, Gods dienaar, vaak in de gaten gehouden had. Satan had hem vaak verleid en aangevallen in een poging Job te ruïneren, om te laten zien dat Jobs geloof in en ontzag voor God niet stand kon houden. Satan zocht actief naar kansen om Job kapot te maken, zodat Job God zou afzweren en Satan hem zou kunnen wegrukken uit Gods handen. Maar God keek in Jobs hart en zag dat hij rechtschapen en onberispelijk was, en dat hij ontzag had voor God en het kwaad meed. God gebruikte een vraag om Satan te laten weten dat Job een rechtschapen en onberispelijk man was die ontzag had voor God en het kwaad meed, dat Job God nooit zou afzweren om Satan te volgen. Toen Satan Gods inschatting van Job vernam, kwam vanuit deze vernedering een woede in hem op, die hem nog bozer maakte, nog ongeduldiger om Job bij God weg te rukken, want Satan had nooit geloofd dat iemand zo rechtschapen en onberispelijk kon zijn, of God zou vrezen en het kwaad zou mijden. Tegelijkertijd verafschuwde Satan die rechtschapenheid en onberispelijkheid in de mens, en haatte mensen die God konden vrezen en het kwaad mijden. En dus staat er geschreven in Job 1:9-11 “Maar Satan zei tegen Jehova: ‘Job heeft niet voor niets ontzag voor God. Beschermt u

hem, zijn familie en alles wat hij heeft niet aan alle kanten? U hebt het werk van zijn handen gezegend en zijn bezit breidt zich steeds verder uit in het land. Maar steek uw hand maar eens uit en tast alles aan wat hij heeft. Dan zal hij u vast vervloeken in uw gezicht.” God was erg goed bekend met Satans kwaadaardige natuur, en wist als geen ander dat Satan al lange tijd van plan was om Job te ruïneren. Dus God wilde, door Satan te vertellen dat Job rechtschapen en onberispelijk was, ontzag had voor God en het kwaad meed, Satan in het gareel krijgen, hem ertoe brengen zijn ware aard te tonen en Job aan te vallen en te verleiden. Met andere woorden, God benadrukte met opzet dat Job rechtschapen en onberispelijk was, en ontzag had voor God en het kwaad meed, en op deze manier liet Hij Satan Job aanvallen, vanwege Satans haat en toorn ten opzichte van hoe rechtschapen en onberispelijk Job was, iemand die ontzag had voor God en het kwaad meed. Zodoende zou God Satan te schande zetten door het feit dat Job rechtschapen en onberispelijk was, iemand die ontzag had voor God en het kwaad meed, en Satan zou verpletterend vernederd en verslagen worden. Daarna zou Satan niet langer twijfelen aan of beschuldigingen maken over Jobs rechtschapenheid, onberispelijkheid, en ontzag voor God, en zijn mijden van het kwaad. Op die manier waren Gods beproeving en de verleiding van Satan bijna onvermijdelijk. De enige die in staat was Gods beproeving en de verleiding van Satan te weerstaan was Job. Na deze woordenwisseling kreeg Satan toestemming om Job te verleiden. Zo begon Satans eerste aanvalsrond. Het doel van deze aanvallen was Jobs bezit, want Satan had deze beschuldiging aan Job geuit: “Job heeft niet voor niets ontzag voor God. ... U hebt het werk van zijn handen gezegend en zijn bezit breidt zich steeds verder uit in het land.” Zodoende stond God Satan toe alle bezittingen van Job weg te nemen – dit was in feite de reden waarom God met Satan gesproken had. Toch stelde God één eis aan Satan: “je mag met al zijn bezit doen wat je wilt, maar raak hemzelf met geen vinger aan” (Job 1:12). Dit was de voorwaarde die God stelde, nadat Hij Satan toestemming gaf Job te verleiden, en Job aan Satan overhandigde, en dat was de grens die Hij bepaalde voor Satan: Hij beval Satan Job zelf geen letsel te berokkenen, want God erkende dat Job rechtschapen en onberispelijk was, en Hij vertrouwde erop dat Jobs rechtschapenheid en onberispelijkheid voor Hem zonder enige twijfel waren, en de beproeving zouden kunnen weerstaan. Dus stond God Satan toe Job te verleiden, maar legde Hij Satan een beperking op: Satan mocht Job al zijn bezittingen afnemen, maar mocht hem met geen vinger aanraken. Wat betekent dit? Het betekent dat God Job toen nog niet helemaal aan Satan uitgeleverd had. Satan kon Job met alle mogelijke middelen verleiden, maar kon Job geen letsel toebrengen, nog geen haar op zijn hoofd krenken, want al het menselijke is in Gods hand, of iemand leeft of sterft is aan God, en Satan heeft die bevoegdheid niet. Nadat God deze woorden tegen Satan had gezegd, kon Satan niet wachten om te beginnen. Satan gebruikte alle mogelijke middelen om Job te verleiden, en het duurde niet lang voordat Job een hoop schapen en runderen en al zijn door God aan hem gegeven bezit kwijt was ... En zo daalden Gods beproevingen op

hem neer.

Al vertelt de Bijbel ons de oorsprong van Jobs verleidingen, was Job zelf, degene die deze verleidingen onderging, zich bewust van wat er aan de hand was? Job was slechts een mens van vlees en bloed; natuurlijk wist hij niets van het verhaal dat zich achter hem ontvouwd. Desalniettemin, omdat hij ontzag had voor God en rechtschapen en onberispelijk was, realiseerde hij zich dat Gods beproevingen op hem neergedaald waren. Hij wist niet wat er in het geestelijke rijk had plaatsgevonden, noch wat Gods bedoelingen achter deze beproevingen waren. Maar hij wist wel dat wat er ook met hem gebeurde, hij waarlijk vast zou moeten houden aan zijn rechtschapenheid, zijn onberispelijkheid, en de weg volgen van ontzag voor God en het mijden van kwaad. Jobs houding en reactie op deze dingen werden duidelijk door God aanschouwd. En wat zag God? Hij zag dat Job ontzag voor Hem had in zijn hart, want vanaf het begin tot aan het moment van de beproeving bleef Jobs hart open voor God, werd het aangeboden aan God, en Job zwoer zijn rechtschapenheid en onberispelijkheid niet af, noch keerde hij zich af van de weg van ontzag voor God en het mijden van het kwaad of verwierp die – niets was meer bevredigend voor God.

uit 'Gods werk, Gods gezindheid en God Zelf II' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 42

Jobs reactie

Job 1:20-21 Toen stond Job op en scheurde zijn kledij in stukken, schoor zijn hoofd en viel aanbeddend ter aarde. Hij zei: “Met niets ben ik uit mijn moeders baarmoeder gekomen en met niets zal ik daarheen terugkeren. Jehova heeft gegeven en Jehova heeft genomen. De naam van Jehova zij gezegend.”

Dat Job het op zich neemt al zijn bezittingen terug te geven vloeit voort uit zijn ontzag voor God

Nadat God tegen Satan had gezegd: “je mag met al zijn bezit doen wat je wilt, maar raak hemzelf met geen vinger aan,” vertrok Satan, waarna Job al snel heftig aangevallen werd: allereerst werden zijn runderen en ezels geroofd en zijn dienaren gedood, vervolgens werden zijn schapen en dienaren door vuur verteerd, daarna werden zijn kamelen weggenomen en zijn dienaren vermoord; tot slot werden zijn zoons en dochters van het leven beroofd. Deze reeks aanvallen was het leed dat Job onderging tijdens de eerste verleiding. Zoals God had opgedragen waren alleen Jobs bezittingen en kinderen doelwit voor Satan gedurende die aanvallen, en werd Job zelf geen letsel toegebracht. Toch was Job in een oogwenk veranderd van een welvarend

man tot iemand die niets heeft. Niemand zou deze verrassingsaanval hebben kunnen weerstaan of op een gepaste wijze daarop hebben kunnen reageren, maar Job toonde zijn buitengewone aard. De Schrift geeft het volgende verslag: “Toen stond Job op en scheurde zijn kledij in stukken, schoor zijn hoofd en viel aanbeddend ter aarde.” Dit was Jobs eerste reactie nadat hij hoorde dat hij zijn kinderen en al zijn bezit verloren had. Boven alles leek hij niet verrast of in paniek, laat staan dat hij boosheid of haat uitte. Zo zie je dat hij in zijn hart al erkende dat deze rampspoed geen toevalligheid was, niet iets menselijks, laat staan de uitvoering van een of andere vergelding of straf. In plaats daarvan waren de beproevingen van Jehova op hem neergedaald; het was Jehova die zijn bezit en kinderen wenste te nemen. Job was toen erg kalm en helder. Zijn rechtschapen en onberispelijke menselijkheid maakte het hem mogelijk om rationeel, logisch en precies te oordelen en beslissingen te nemen over de rampspoed die hem overkomen was, en als gevolg daarvan gedroeg hij zich uitzonderlijk kalm: “Toen stond Job op en scheurde zijn kledij in stukken, schoor zijn hoofd en viel aanbeddend ter aarde.” “Scheurde zijn kledij in stukken” betekent dat hij ongekleed was en niets bezat, “schoor zijn hoofd” gaf aan dat hij teruggekeerd was voor God als pasgeborene; “viel aanbeddend ter aarde” betekent dat hij naakt de wereld in was gekomen, en nog steeds bezitloos was vandaag, hij tot God was teruggekeerd als pasgeboren baby. Geen enkel ander schepsel van God had dezelfde houding als Job kunnen aannemen ten aanzien van alles wat hem was overkomen. Zijn vertrouwen op Jehova steeg uit boven het domein van het geloof. Dit was zijn ontzag voor God, zijn gehoorzaamheid aan God, en hij was niet alleen in staat God te danken voor het geven, maar ook voor het nemen. Meer nog, hij was in staat om alles wat hij bezat, inclusief zijn leven, terug te geven.

Jobs ontzag voor en gehoorzaamheid aan God is een voorbeeld voor de mensheid, en zijn rechtschapenheid en onberispelijkheid waren het hoogtepunt van de menselijkheid die de mens zou moeten bezitten. Al zag hij God niet, hij realiseerde zich dat God waarlijk bestond, omwille van dit besef had hij ontzag voor God en omdat hij ontzag had voor God was hij in staat God te gehoorzamen. Hij liet God de vrije keus om terug te nemen wat hij had, maar zonder klagen, en viel plat op de grond voor God en zei tegen Hem, dat zelfs als God op dit moment zijn leven nam, hij dat met vreugde zou toelaten, zonder klagen. Heel zijn gedrag werd ingegeven door zijn rechtschapen en onberispelijke menselijkheid. Dat wil zeggen, als gevolg van zijn onschuld, eerlijkheid en vriendelijkheid was Job onwrikbaar in zijn besef en ervaring van Gods bestaan, en op dit fundament stelde hij zichzelf eisen en standaardiseerde zijn denken, gedrag, en de grondbeginselen van zijn handelen voor God, in overeenstemming met Gods leiding over hem of de daden van God die hij te midden van alle dingen had gezien. Na verloop van tijd brachten zijn ervaringen een daadwerkelijk ontzag voor God teweeg en zorgden ervoor dat hij het kwaad meed. Dit was de bron van integriteit waar Job sterk aan vast hield. Job bezat een eerlijke,

onschuldige en vriendelijke menselijkheid, en hij had een daadwerkelijke ervaring van ontzag voor God, gehoorzaamheid aan God, en het mijden van het kwaad. Hij bezat ook de wetenschap dat “Jehova heeft gegeven en Jehova heeft genomen.” Alleen maar vanwege deze dingen was hij in staat standvastig getuige te zijn te midden van deze kwaadaardige aanvallen van Satan, en alleen vanwege deze dingen was hij in staat God niet teleur te stellen en God een bevredigend antwoord te geven toen Gods beproevingen op hem neerdaalden. Al was Jobs gedrag tijdens de eerste beproeving erg eenvoudig, latere generaties konden niet altijd zo’n eenvoud aan de dag leggen, zelfs niet na levenslange inspanningen. Evenmin was het een uitgemaakte zaak dat zij hetzelfde gedrag als Job vertoonden, zoals hierboven beschreven. Kijk vandaag eens naar Jobs eenvoudige gedrag en vergelijk dit met de schreeuwende vastberadenheid van ‘absolute gehoorzaamheid en trouw tot aan de dood’ van hen die beweren in God te geloven en God te volgen en die deze vastberadenheid aan God tonen. Voelen jullie je dan wel of niet diep beschaamd?

Als je de in de Schrift leest over alles wat Job en zijn gezin moesten doorstaan, wat is dan je reactie? Raak je verdwaald in je gedachten? Ben je verbaasd? Zouden de beproevingen die Job heeft doorstaan als ‘gruwelijk’ omschreven kunnen worden? Met andere woorden, het is al erg genoeg over Jobs beproevingen te lezen in de Schrift, om maar te zwijgen over hoe ze in werkelijkheid zouden zijn geweest. Je ziet dat wat Job overkwam geen ‘gevechtsoefening’ was, maar een echte ‘strijd,’ met echte ‘geweren’ en ‘kogels.’ Maar wie had de hand in deze beproevingen? Dat was natuurlijk Satan, ze werden persoonlijk door Satan uitgevoerd – maar met Gods toestemming. Vertelde God Satan hoe Job te verleiden? Dat deed Hij niet. God gaf slechts één enkele voorwaarde, waarna de verleiding op Job neerdaalde. Toen dat gebeurde gaf het mensen een beeld van het kwaad en de lelijkheid van Satan, van zijn kwaadaardigheid en walging tegenover de mens, en van zijn vijandschap tegen God. Hierin zien we dat woorden niet kunnen omschrijven hoe wreed eigenlijk deze verleiding was. Je zou kunnen zeggen dat de kwaadaardige natuur waarmee Satan de mens misbruikte en Satans lelijke gezicht op dit moment volledig aan het licht kwamen. Satan maakte van deze gelegenheid gebruik, met Gods toestemming, om Job te onderwerpen aan koortsachtig en meedogenloos misbruik, waarvan de methodes en het niveau van wreedheid onvoorstelbaar en onaanvaardbaar zouden zijn voor mensen vandaag. In plaats van zeggen dat Job verleid was door Satan en dat hij standvastig aan zijn getuigenis vasthield tijdens deze verleiding, is het beter te zeggen dat in de beproevingen die God voor hem had bepaald, Job de wedstrijd aanging met Satan om zijn rechtschapenheid en onberispelijkheid te beschermen, de weg van ontzag voor God en het mijden van het kwaad te verdedigen. In deze wedstrijd verloor Job een hoop runderen en schapen, verloor hij al zijn bezit, zijn zonen en dochters – maar zijn rechtschapenheid, zijn onberispelijkheid, en zijn ontzag voor

God verloor hij niet. Met andere woorden, in deze wedstrijd met Satan gaf hij er de voorkeur aan zijn bezit en zijn kinderen te verliezen, boven het verliezen van zijn rechtschapenheid, onberispelijkheid en ontzag voor God. Hij gaf er de voorkeur aan vast te houden aan de kern van wat het betekent om mens te zijn. De Schrift geeft een beknopt verslag van het hele proces hoe Job zijn vermogen verloor, en documenteert ook Jobs gedrag en houding. Deze kernachtige, bondige verslagen geven het idee dat Job op een bijna ontspannen manier deze verleidingen onderging, maar als wat werkelijk gebeurde gerecreëerd zou worden, met daaraan toegevoegd de kwaadaardige natuur van Satan – dan zouden de dingen niet zo eenvoudig zijn als ze in deze zinnen omschreven worden. De realiteit was veel wreder. Dit is de mate van vernietiging en haat waarmee Satan de mensheid behandelt en eenieder die door God wordt goedgekeurd. Als God Satan niet had gevraagd Job geen iets toe te brengen, dan zou Satan hem ongetwijfeld en zonder enige wroeging gedood hebben. Satan wil niet dat iemand God aanbidt, noch dat zij die rechtvaardig zijn in Gods ogen, en zij die rechtschapen en onberispelijk zijn, door kunnen gaan met ontzag hebben voor God en het kwaad mijden. Ontzag hebben voor God en het kwaad mijden betekent voor mensen het mijden en verloochenen van Satan en dus maakte Satan misbruik van Gods toestemming om al zijn woede en haat genadeloos op Job te ontladen. Dan zie je hoe groot de kwelling was die Job onderging, in lichaam en geest, vanbuiten en vanbinnen. Vandaag de dag zien we niet hoe het toen was, en we kunnen vanuit de verslagen van de Bijbel alleen maar een glimp opvangen van Jobs emoties toen hij destijds onderworpen was aan die kwelling.

Jobs bestendige integriteit beschaamt Satan en laat hem in paniek op de vlucht slaan

En wat deed God toen Job onderworpen was aan deze kwellingen? God observeerde, zag toe, en wachtte de uitkomst af. Hoe voelde God Zich, terwijl Hij observeerde en toezag? Hij voelde Zich natuurlijk diepbedroefd, maar kon Hij door Zijn verdriet spijt hebben gehad van Zijn toestemming aan Satan om Job te verleiden? Het antwoord is nee, dat kon Hij niet. Want Hij was er vast van overtuigd dat Job rechtschapen en onberispelijk was, en dat hij ontzag had voor God en het kwaad meed. God had Satan simpelweg de kans gegeven Jobs rechtvaardigheid tegenover God te verifiëren en zijn eigen kwaadaardigheid en verachtelijkheid te onthullen. Verder was het een kans voor Job om te getuigen van zijn rechtvaardigheid en ontzag voor God en het mijden van het kwaad tegenover de mensen van de wereld, tegenover Satan, en zelfs tegenover de volgelingen van God. Bewees de uiteindelijke uitkomst dat Gods beoordeling van Job juist en zonder fout was? Overwon Job Satan daadwerkelijk? Hier lezen we de archetypische woorden door Job gesproken, die bewijzen dat hij Satan overwonnen had. Hij zei: “Met niets ben ik uit mijn moeders baarmoeder gekomen en met niets zal ik daarheen terugkeren.” Dit is Jobs gehoorzame houding ten opzichte van God. Vervolgens zegt hij dan: “Jehova heeft gegeven en

Jehova heeft genomen. De naam van Jehova zij gezegend.” Deze door Job gesproken woorden bewijzen dat God het diepste van het mensenhart aanschouwt, dat Hij in de geest van de mensheid kan kijken, en ze bewijzen dat Zijn goedkeuring van Job foutloos is, dat deze door God goedgekeurde man rechtvaardig was. “Jehova heeft gegeven en Jehova heeft genomen. De naam van Jehova zij gezegend.” Deze woorden zijn Jobs getuigenis voor God. Het zijn deze gewone woorden die Satan intimideerden, tot schande brachten, en hem uit paniek op de vlucht deden slaan, en belangrijker nog, die Satan ketenden en zonder middelen achterlieten. Door deze woorden kon Satan dus ook de wonderlijke en machtige daden van Jehova God voelen, en het buitengewone charisma waarnemen van iemand wiens hart geregeerd werd door Gods weg. Bovendien toonden zij Satan de krachtige vitaliteit van een kleine, onopmerkelijke man, door de weg te gaan van ontzag voor God en het mijden van het kwaad. Satan werd dus tijdens de eerste ronde al verslagen. Ondanks deze harde les was Satan niet voornemens Job te laten gaan, noch was er enige verandering te bespeuren in zijn kwaadaardige natuur. Satan bleef proberen Job aan te vallen, en kwam dus nog eens voor God te staan ...

uit ‘Gods werk, Gods gezindheid en God Zelf II’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Dagelijkse woorden van God Fragment 43

3. Satan verleidt Job opnieuw (Zweren breken uit over heel Jobs lichaam)

a. De woorden door God gesproken

Job 2:3 Daarop zei Jehova tegen Satan: “Heb je ook acht geslagen op mijn dienaar Job? Niemand op aarde is zoals hij, een volmaakt en oprecht man. Hij heeft ontzag voor God en gaat het kwaad uit de weg. Hij is nog even integer als altijd, hoewel jij mij tegen hem hebt opgezet om hem zonder reden te vernietigen.”

Job 2:6 En Jehova zei tegen Satan: “Zie, ik lever hem aan je over, maar behoud wel zijn leven.”

b. De woorden door Satan gesproken

Job 2:4-5 Daarop zei Satan tegen Jehova: “Huid voor huid. Ja, alles wat iemand heeft, zal hij geven voor zijn leven. Maar raak hem maar eens aan met uw hand en tast zijn gebeente en zijn vlees aan. Dan zal hij u vast vervloeken in uw gezicht.”

c. Hoe Job met de beproeving omgaat

Job 2:9-10 Zijn vrouw zei tegen hem: “Waarom blijf je zo onberispelijk? Vervloek God toch en sterf.” Maar Job zei tegen haar: “Je woorden zijn de woorden van een dwaas. Al het

goede aanvaarden we van God, zouden we dan het kwade niet aanvaarden?” Ondanks alles zondigde Job niet en sprak hij geen onvertogen woord.

Job 3:3 Laat de dag dat ik geboren ben vergaan, en ook de nacht die zei: “Een jongen is verwekt.”

Jobs liefde voor Gods weg gaat alles te boven

De Schrift documenteert de woordenwisseling tussen God en Satan als volgt: “Daarop zei Jehova tegen Satan: ‘Heb je ook acht geslagen op mijn dienaar Job? Niemand op aarde is zoals hij, een volmaakt en oprecht man. Hij heeft ontzag voor God en gaat het kwaad uit de weg. Hij is nog even integer als altijd, hoewel jij mij tegen hem hebt opgezet om hem zonder reden te vernietigen’” (Job 2:3). In deze woordenwisseling herhaalt God dezelfde vraag aan Satan. Die vraag laat ons Jehova Gods bevestigende inschatting zien van wat tijdens de eerste beproeving aangetoond en geleefd werd door Job, en die vraag is niets anders dan Gods inschatting van Job voor hij Satans verleiding had ondergaan. Wat wil zeggen, voor de verleiding hem overviel, was Job in Gods ogen al onberispelijk en daarom beschermde God hem en zijn familie en zegende Hij hem; in Gods ogen was hij het waard gezegend te zijn. Na de verleiding zondigde Job niet met zijn lippen, omdat hij zijn bezit en zijn kinderen verloren had, maar ging door met het prijzen van Jehova’s naam. Zijn uiteindelijke gedrag maakte dat God hem prijsde en een tien gaf. In Jobs ogen waren zijn kroost of bezittingen niet genoeg om God af te zweren. Met andere woorden, Gods plaats in zijn hart kon niet worden ingewisseld door zijn kinderen of welke bezitting dan ook. Tijdens Jobs eerste verleiding liet hij God zien dat zijn liefde voor Hem en zijn liefde voor zijn godvrezende weg en het mijden van het kwaad boven alles stond. Deze beproeving leverde Job slechts de ervaring op van het ontvangen van een beloning van Jehova God en de ervaring van het wegnemen van zijn bezit en kinderen.

Voor Job was dit de ware ervaring die zijn ziel schoon waste, het was een doop van leven die zijn bestaan vervulde en belangrijker nog, het was een weelderig feest wat zijn gehoorzaamheid aan en ontzag voor God testte. Deze verleiding transformeerde Jobs status van een rijk man naar iemand die niets had en zo stelde het hem in staat Satans misbruik van de mensheid te ervaren. Zijn berooidheid was geen aanleiding Satan te verafschuwen; sterker nog, in Satans achterbakse handelingen zag hij Satans lelijkheid en minachting, maar ook Satans vijandschap en rebellie tegen God en dit bemoedigde hem nog meer om altijd vast te klampen aan de weg van ontzag hebben voor God en het mijden van het kwaad. Hij zwoer dat hij God nooit zou afzweren of Gods weg de rug toe zou keren vanwege externe factoren als bezit, kinderen of familie, noch zou hij ooit slaaf zijn van Satan, van bezit, of van enig andere persoon; naast Jehova God zou niemand zijn Heer, zijn God kunnen zijn. Zo was Jobs verlangen. Van de

andere kant bekeken had de verleiding Job ook iets opgeleverd: te midden van Gods beproeving had hij grote rijkdom verkregen.

Tijdens zijn leven in de vorige decennia had Job Jehova's daden aanschouwd en Jehova Gods zegeningen voor hemzelf verkregen. Dit waren zegeningen die hem zeer ongemakkelijk en verschuldigd lieten voelen, want hij geloofde dat hij nog niets voor God gedaan had, maar toch al zulke zegeningen en genade had mogen ontvangen. Daarom bad hij vaak in zijn hart God terug te kunnen betalen, hopen dat hij de kans zou krijgen van Gods grootheid en daden te getuigen, hopen dat God zijn gehoorzaamheid op de proef zou stellen en bovendien, dat zijn geloof gezuiverd zou worden totdat zijn gehoorzaamheid en zijn geloof Gods goedkeuring zouden verkrijgen. En toen de beproeving op hem neerdaalde, geloofde Job dat God zijn gebeden had verhoord. Job koesterde deze kans meer dan wat dan ook, dus durfde hij er niet lichtzinnig mee om te gaan, want zijn grootste levenswens zou in vervulling kunnen gaan. De komst van deze kans betekende dat zijn gehoorzaamheid en zijn godvrezendheid op de proef gesteld konden worden, gezuiverd konden worden. Bovendien betekende het dat Job de kans kreeg Gods goedkeuring te ontvangen en hem op die manier dichter bij God te brengen. Tijdens de beproeving kon hij door zulk geloof en streven volmakter worden en een groter begrip van Gods wil krijgen. Job werd ook dankbaarder voor Gods zegeningen en genade, in zijn hart goot hij grotere lofprijzing over Gods daden, hij was meer godvrezend en meer eerbiedwaardig en verlangde meer naar Gods liefelijkheid, grootheid en heiligheid. Al was Job in Gods ogen nog steeds iemand die God vreesde en het kwaad meed, met betrekking tot zijn ervaringen had Jobs geloof en kennis, op dat moment, grote sprongen vooruit gemaakt: Zijn geloof nam toe, zijn gehoorzaamheid kreeg meer voet in de aarde, en zijn godvrezendheid verdiepte zich. Hoewel deze beproeving Jobs geest en leven transformeerde, verzadigde zo'n transformatie Job niet, noch vertraagde het zijn voortgang. Terwijl hij berekende wat hij had verkregen uit zijn beproeving en zijn eigen tekortkomingen overwoog, bad hij zachtjes, wachtend op de volgende beproeving, want hij smachtte naar de verhoging van zijn geloof, zijn gehoorzaamheid en godvrezendheid tijdens Gods volgende beproeving voor hem.

uit 'Gods werk, Gods gezindheid en God Zelf II' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 44

Satan verleidt Job opnieuw (Zweren breken uit over heel Jobs lichaam)

a. De woorden door God gesproken

Job 2:3 Daarop zei Jehova tegen Satan: "Heb je ook acht geslagen op mijn dienaar Job? Niemand op aarde is zoals hij, een volmaakt en oprecht man. Hij heeft ontzag voor God en gaat

het kwaad uit de weg. Hij is nog even integer als altijd, hoewel jij mij tegen hem hebt opgezet om hem zonder reden te vernietigen.”

Job 2:6 En Jehova zei tegen Satan: “Zie, ik lever hem aan je over, maar behoud wel zijn leven.”

b. De woorden door Satan gesproken

Job 2:4-5 Daarop zei Satan tegen Jehova: “Huid voor huid. Ja, alles wat iemand heeft, zal hij geven voor zijn leven. Maar raak hem maar eens aan met uw hand en tast zijn gebeente en zijn vlees aan. Dan zal hij u vast vervloeken in uw gezicht.”

Te midden van extreem lijden realiseert Job zich werkelijk Gods zorg voor de mensheid

Direct na Gods vraag aan Satan, was Satan stiekem blij. Dit was omdat Satan wist dat hij opnieuw toestemming had de man die in Gods ogen onberispelijk was aan te vallen – wat voor Satan een zeldzame gelegenheid opleverde. Satan wilde van de gelegenheid gebruik maken om Jobs overtuiging compleet te ondermijnen, zodat hij zijn geloof in God verloor en niet langer God vreesde of de naam van Jehova zegende. Dit zou Satan een buitenkans geven: Wat de plek of tijd ook zou zijn, Satan zou Job onder zijn bevel tot speelbal maken. Satan verborg zijn snode plannen zonder een spoor achter te laten, maar kon zijn slechte natuur niet in bedwang houden. Deze waarheid schemert door in Satans antwoord op de woorden van Jehova God, zoals vastgelegd in de Schrift: “Daarop zei Satan tegen Jehova: ‘Huid voor huid. Ja, alles wat iemand heeft, zal hij geven voor zijn leven. Maar raak hem maar eens aan met uw hand en tast zijn gebeente en zijn vlees aan. Dan zal hij u vast vervloeken in uw gezicht’” (Job 2:4-5). Uit de woordenwisseling tussen God en Satan is het onmogelijk om geen substantiële kennis en een indruk te krijgen van Satans kwaadaardigheid. Allen die de waarheid liefhebben en het kwaad verafschuwen zullen na het horen van deze drogredenen van Satan ongetwijfeld Satans verachtelijkheid en schaamteloosheid meer haten en zullen zich ontzet voelen en walgen van Satans drogredenen. Tegelijkertijd zal men diepgemeende gebeden en wensen voor Job uiten, dat deze oprechte man volmaaktheid kan bereiken, en wensen dat deze godvrezende man die het kwaad mijdt de verleidingen van Satan voor altijd van zich af zal slaan, in het licht leeft, te midden van Gods sturing en zegeningen. Ook zullen ze wensen dat Jobs oprechte daden voor altijd een stimulans zijn voor allen die de weg van godvrezendheid en het mijden van het kwaad nastreven. Alhoewel in deze verkondiging Satans kwaadaardige bedoeling gezien kan worden, stemde God luchtig in met Satans ‘verzoek’ – maar Hij had ook één voorwaarde: “ik lever hem aan je over, maar behoud wel zijn leven” (Job 2:6). Omdat Satan deze keer verzocht zijn hand uit te strekken tegen Job om zijn lichaam letsel toe te brengen, zei God: “maar behoud wel zijn

leven.” De betekenis van deze woorden is, dat Hij Jobs lichaam aan Satan gaf, maar dat Hij zijn leven spaarde. Satan zou Jobs leven niet kunnen nemen, maar los daarvan kon Satan enig ander middel of methode gebruiken tegen Job.

Na Gods toestemming verkregen te hebben, haastte Satan zich naar Job en strekte zijn hand naar hem uit, om letsel toe te brengen aan zijn huid, wat pijnlijke zweren veroorzaakte over zijn hele lichaam. Job voelde de pijn in zijn huid. Job prijsde de wonderbaarlijkheid en heiligheid van Jehova God, wat Satan nog schaamtelozer maakte in zijn gewaagdheid. Omdat hij plezier voelde in het pijn doen van de mens, strekte Satan zijn hand uit en schraapte over Jobs lichaam, zodat zijn pijnlijke zweren gingen etteren. Onmiddellijk voelde Job een ongeëvenaarde pijn en kwelling, en kon niets anders doen dan zichzelf van top tot teen masseren, alsof dit verlichting zou geven van de geestelijke klap vanwege deze pijn in het vlees. Hij realiseerde zich dat God aan zijn zijde stond en hem in de gaten hield en hij deed zijn best zichzelf te vermannen. Hij knielde nog eens en zei: “Kijkt u eens in het hart van deze man, neemt u zijn ellende eens waar; waarom bent u bezorgd om zijn zwakheid? Geprezen zij de naam van Jehova God.” Satan zag het ondraaglijke lijden van Job, maar zag Job de naam van Jehova God niet afzweren. Dus ging hij haastig verder de botten van Job aan te tasten, in een wanhopige poging hem ledemaat voor ledemaat af te breken. In een oogwenk voelde Job ongekenende kwellingen; het was alsof zijn vlees van zijn botten was gerukt, alsof zijn botten stukje bij beetje aan gruzelementen waren geslagen. Deze tergende kwelling liet hem eraan denken dat het beter was te sterven ... Zijn capaciteit om dit te verdragen had zijn limiet bereikt ... Hij wilde het uitschreeuwen, het vel van zijn lijf rukken om de pijn maar te verminderen – maar hij hield zich in, en krabde het vel niet van zijn lijf, want hij wilde Satan zijn zwakte niet laten zien. Dus knielde hij nog maar eens, maar deze keer voelde hij de aanwezigheid van Jehova God niet. Hij wist dat Hij vaak voor hem was en achter hem en aan beide zijdes van hem, maar in zijn pijn had God niet naar hem omgezien; Hij bedekte Zijn aangezicht en was verborgen, want de betekenis van Zijn schepping van de mens was niet om de mens lijden te brengen. Toen hilde Job en deed zijn best de fysieke terging te doorstaan, maar hij kon het dankzeggen van God niet langer voor zich houden: De mens valt neer na de eerste slag, hij is zwak en machteloos, hij is jong en onwetend – waarom zou u zo zorgzaam en zachtmoedig willen zijn voor de mens? U slaat mij, maar het doet u pijn dat te doen. Wat van de mens is uw zorgzaamheid waard? Jobs gebeden bereikten Gods oren, en God zweeg, toekijkend zonder enig geluid te geven ... Na elke mogelijke truc in het boek te hebben geprobeerd, vertrok Satan stilte, maar bracht geen einde aan Gods beproeving van Job. Want de macht van God in Job geopenbaard was nog niet publiek, Jobs verhaal eindigde niet met Satans terugtrekking. Terwijl andere personages hun intree doen waren nog spectaculairder scènes onderweg.

Dagelijkse woorden van God Fragment 45

Nog een manifestatie van Jobs vrees voor God en mijden van kwaad is zijn verheffing van Gods Naam in alle dingen

Job had de verwoestingen van Satan ondergaan, maar toch zwoer hij de naam van Jehova God niet af. Door Job aan te vallen was zijn vrouw de eerste die uit de pas raakte en de zichtbare rol van Satan speelde. De originele tekst beschrijft het als volgt: “Zijn vrouw zei tegen hem: ‘Waarom blijf je zo onberispelijk? Vervloek God toch en sterf’” (Job 2:9). Dit waren de woorden van als mens vermomde Satan. Ze waren aanvallend, een beschuldiging, tegelijk een verlokking, verleiding en laster. Toen Satan faalde Job lichamelijk letsel aan te doen, viel hij meteen zijn integriteit aan, wat hij wilde gebruiken om Job zijn integriteit op te laten geven, God te laten afzweren en op te houden met leven. Zo wenste Satan ook zulke woorden te gebruiken om Job te verleiden: Als Job de naam Jehova verloochende, zou hij niet langer zulk lijden hoeven te ondergaan, zou hij zichzelf kunnen bevrijden van de kwelling van het vlees. Met het advies van zijn vrouw geconfronteerd, wees Job haar terecht door te zeggen: “Je woorden zijn de woorden van een dwaas. Al het goede aanvaarden we van God, zouden we dan het kwade niet aanvaarden?” (Job 2:10). Job kende deze woorden al lang, maar hier werd de waarheid van Jobs kennis ervan bewezen.

Wat zijn vrouw bedoelde, toen zij hem adviseerde God te vervloeken en te sterven, was: Je God behandelt je zo, dus waarom vervloek je hem niet? Wat doe je nog steeds in leven? Je God is zo oneerlijk tegen je, maar je zegent toch de naam van Jehova nog steeds. Hoe kan Hij rampspoed over je brengen terwijl je Zijn naam zegent? Schiet nou eens op en verlooch en Gods naam en hou op Hem te volgen. Op deze manier zullen je problemen voorbij zijn. Op dit moment was het getuigenis afgelegd dat God in Job wilde zien. Geen alledaagse persoon zou zulk getuigenis af kunnen leggen, noch lezen we erover in enig ander verhaal in de Bijbel – maar God had het al lang gezien, voordat Job deze woorden sprak. God wilde enkel van de gelegenheid gebruik maken om Job tegenover allen te laten bewijzen dat God gelijk had. Met het advies van zijn vrouw geconfronteerd, gaf hij niet alleen zijn integriteit niet op en zwoer hij God niet af, hij zei ook nog tegen zijn vrouw: “Al het goede aanvaarden we van God, zouden we dan het kwade niet aanvaarden?” Zijn dit zware woorden? Er is hier maar één feit wat het gewicht van deze woorden aantoont. Het gewicht van deze woorden is dat ze door God zijn goedgekeurd in Zijn hart, ze waren wat God verlangde, ze waren wat God wilde horen en ze zijn het resultaat wat God verlangde te zien; deze woorden zijn ook de essentie van Jobs getuigenis. Jobs onberispelijkheid, oprechtheid, godvrezendheid en het mijden van het kwaad waren hierin

bewezen. De kostbaarheid van Job lag daarin, dat toen hij werd verleid hij nog steeds deze woorden uitsprak, zelfs toen zijn hele lichaam bedolven was onder zweren en builen, toen hij het ultieme lijden onderging en zijn vrouw en familie hem adviseerden. Anders gezegd, in zijn hart geloofde hij dat wat de verleiding ook is, of hoe smartelijk de verdrukkingen en martelingen ook zijn, zelfs als de dood voor de deur stond, hij God niet zou afzweren of de weg van godvrezendheid en het mijden van het kwaad zou afwijzen. Je ziet dat God de meest prominente plek in zijn hart had, en dat die alleen voor God was. Juist daarom lezen we deze omschrijvingen van Job in de Schrift, als: Ondanks alles zondigde Job niet en sprak hij geen onvertogen woord. Niet alleen zondigde hij niet met zijn lippen, maar in zijn hart klaagde hij ook niet over God. Hij zei niets kwetsends over God, noch zondigde hij tegen God. Niet alleen loofde zijn mond de naam van God, maar ook in zijn hart loofde hij Gods naam; zijn mond en hart waren één. Dit was de ware Job zoals God hem zag en dit was precies de reden waarom God Job zo koesterde.

uit 'Gods werk, Gods gezindheid en God Zelf II' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 46

De vele misvattingen van de mensen over Job

De ontberingen door Job ondergaan waren niet het werk van Gods boodschappers, noch waren ze door God Zelf veroorzaakt. In plaats daarvan waren ze veroorzaakt door Satan persoonlijk, de vijand van God. Als gevolg daarvan was de mate waarin Job lijden onderging zo hevig. Maar op dit moment liet Job zonder aarzeling in zijn hart zijn kennis van God, de grondbeginselen van zijn alledaagse handelen, en zijn houding tegenover God zien – en dit is de waarheid. Als Job niet verleid was, als God geen beproevingen op hem had ontladen, dan had je Job als hypocriet gezien toen hij zei: “Jehova heeft gegeven en Jehova heeft genomen. De naam van Jehova zij gezegend.” God had hem zoveel welvaart gegeven, dus is het logisch dat hij de naam van Jehova loofde. Als Job vóór de beproeving had gezegd: “Al het goede aanvaarden we van God, zouden we dan het kwade niet aanvaarden?” dan zou je zeggen dat Job overdreef, dat hij Gods naam niet zou afzweren, omdat hij zo vaak was gezegend door Gods hand. Als God hem rampspoed had laten overkomen, dan zou hij vast en zeker Gods naam hebben verlaten. Maar toen Job zich bevond in omstandigheden die niemand wenst, of wenst te zien, of zichzelf toewenst, omstandigheden waarvoor mensen bang zijn dat die hen overkomen en die zelfs God niet aan kon zien, zelfs toen was Job in staat om zijn integriteit vast te houden: “Jehova heeft gegeven en Jehova heeft genomen. De naam van Jehova zij gezegend” en “Al het goede aanvaarden we van God, zouden we dan het kwade niet aanvaarden?” Met Jobs gedrag geconfronteerd zijn zij die graag gezapige, dure woorden spreken, zij die graag belerende woorden spreken, sprakeloos. Zij die alleen in woorden Gods naam verheffen, maar nog nooit

Gods beproevingen hebben geaccepteerd, zijn door Jobs integriteit, waar hij sterk aan vasthield, veroordeeld. En zij die nooit hebben geloofd dat de mens vast kan houden aan Gods weg zijn door Jobs getuigenis geoordeeld. Als mensen met Jobs gedrag tijdens deze beproevingen en de woorden die hij sprak worden geconfronteerd, zullen sommige mensen zich verward voelen, sommigen jaloers, sommigen twijfelachtig, en sommigen zullen zelfs ongeïnteresseerd lijken, hun neus ophalen aan het getuigenis van Job, omdat zij niet alleen het lijden zien dat Job overviel tijdens zijn beproevingen, en de woorden die hij sprak, maar ook zijn menselijke ‘zwakheid’ die hij vertoonde toen de beproevingen Job waren overkomen. Deze ‘zwakte’ meent men de zogenaamde onvolmaaktheid in Jobs onberispelijkheid, de smet op het blazoen van de man die in Gods ogen onberispelijk was. Wat wil zeggen dat er gedacht wordt dat zij die onberispelijk zijn, foutloos zijn, zonder vlek of bezoedeling, dat ze geen zwakheden hebben, geen pijn kennen, zich nooit ongelukkig of neerslachtig voelen, en zonder haat of enig zichtbaar extreem gedrag zijn; als gevolg gelooft de grote meerderheid van mensen niet dat Job waarlijk onberispelijk was. Mensen keuren veel van zijn gedrag tijdens zijn beproevingen niet goed. Toen Job bijvoorbeeld zijn bezit en zijn kinderen verloor, brak hij niet in tranen uit, zoals men zou verwachten. Zijn ‘onfatsoen’ laat mensen denken dat hij koud is, want hij had geen tranen, of liefde voor zijn gezin. In eerste instantie geeft Job mensen deze slechte indruk. Ze vinden zijn gedrag van daarna nog meer verbijsterend: ‘scheurde zijn kleren’ wordt door mensen geïnterpreteerd als gebrek aan respect voor God, en ‘zijn hoofd kaal scheren’ wordt onterecht verstaan als Jobs godslastering van en verzet tegen God. Los van Jobs woorden, dat “Jehova heeft gegeven en Jehova heeft genomen. De naam van Jehova zij gezegend,” zien mensen de door God geroemde rechtschapenheid in Job niet, en bevat de inschatting die de meeste mensen van Job hebben enkel maar de ondoorgrondelijkheid, het onbegrip, de twijfel en de veroordeling en bestaat de goedkeuring alleen in theorie. Geen van hen begrijpen en waarderen Jehova Gods woorden waarlijk, dat Job onberispelijk en oprecht was, iemand die God vreesde en het kwaad meed.

Gebaseerd op bovenstaande indruk van Job zullen mensen meer twijfels hebben over zijn oprechtheid, want Jobs handelingen en gedrag waar de Schrift verslag van doet, zijn niet zo wereldschokkend aandoenlijk als mensen zich misschien hadden voorgesteld. Niet alleen leverde hij geen enorme prestatie, terwijl hij in de as zat nam hij ook een potscherf om zichzelf te krabben. Deze handeling verbaast mensen ook en veroorzaakt twijfel – en zelfs ontkenning – over Jobs oprechtheid, want terwijl Job zichzelf zat te krabben, bad hij niet tot God, of beloofde hij God iets; ook zagen mensen hem niet huilen van de pijn. Mensen zagen toen alleen de zwaktes van Job en niets anders, en toen zij Job dus hoorden zeggen “Al het goede aanvaarden we van God, zouden we dan het kwade niet aanvaarden?” waren ze daar compleet onbewogen onder, of anders onbeslist, en zijn nog steeds niet in staat Jobs oprechtheid te zien in zijn

woorden. De algemene indruk die Job tijdens de kwellingen in zijn beproevingen geeft, is dat hij zowel niet ineenkromp, of arrogant was. Mensen zien het verhaal wat zich achter zijn gedrag in het diepst van zijn hart afspeelde niet, noch zien zij godvrezendheid in zijn hart, of getrouwheid aan het principe van de weg van het mijden van kwaad. Zijn gelijkmoedigheid doet mensen denken dat zijn onberispelijkheid en oprechtheid slechts lege woorden waren, zijn godvrezendheid slechts een gerucht; de ‘zwakte’ die hij uiterlijk vertoonde liet ondertussen een diepe indruk achter op hen, en gaf hen een ‘nieuw perspectief’ van, en zelfs een ‘nieuw begrip’ ten opzichte van de man die God omschreef als onberispelijk en oprecht. Zo’n ‘nieuw perspectief’ en ‘nieuw begrip’ bewijzen zich toen Job zijn mond opende en zijn geboortedag vervloekte.

Hoewel de mate van kwelling die Job onderging onvoorstelbaar en onbegrijpelijk is voor enig mens, sprak hij geen woorden van dwaallering, maar verlichtte slechts zijn lichamelijke pijn met eigen middelen. Zoals in de Schrift staat, zei hij: “Laat de dag dat ik geboren ben vergaan, en ook de nacht die zei: ‘Een jongen is verwekt’” (Job 3:3). Misschien heeft niemand overwogen hoe belangrijk deze woorden zijn, en misschien zijn er mensen die er wel op gelet hebben. Betekenen ze in jullie ogen dat Job tegen God is? Zijn ze een klacht tegen God? Ik weet dat velen van jullie zekere gedachten hebben over deze door Job gesproken woorden, en geloven dat als Job onberispelijk en oprecht was, hij geen tekenen van zwakte of rouw zou hebben laten zien, en in plaats daarvan Satans aanvallen met positiviteit tegemoet had moeten treden, zelfs glimlachend bij het vooruitzicht van Satans verleidingen. Hij zou niet de minste reactie gehad moeten hebben tegen enige kwelling van het vlees die hem door Satan werd toegebracht, noch zou hij enige emotie vanuit zijn hart hebben moeten prijsgeven. Hij zou God zelfs gevraagd moeten hebben de beproevingen nog strenger te maken. Dit is wat vertoond zou moeten worden door iemand die standvastig is, werkelijk God vreest en het kwaad mijdt, en wat hij zou moeten bezitten. Te midden van deze extreme kwellingen vervloekte Job zijn geboortedag. Hij klaagde niet over God, had zelfs de intentie niet om God tegenstand te bieden. Dit is makkelijker gezegd dan gedaan, want sinds de oudheid tot de dag van vandaag heeft niemand ooit zulke verleidingen of zulk lijden ondergaan als Job. En waarom is nooit iemand onderworpen aan het soort verleiding als Job? Omdat zoals God het ziet, niemand in staat is die verantwoordelijkheid of opdracht te dragen, niemand zou kunnen handelen als Job deed, en bovendien, niemand kon nog, behalve het vervloeken van zijn geboortedag, Gods naam niet verloochen en doorgaan de naam van Jehovah God blijven zegenen zoals Job deed toen zulke kwellingen hem overlaadden. Kon iemand dit? Als we dit over Job zeggen, prijzen we zijn gedrag dan? Hij was een oprecht man, en hij was in staat zulk een getuigenis te geven aan God, en kon Satan met de handen aan het hoofd op de vlucht doen slaan, op een manier dat hij nooit meer beschuldigend voor God

kwam te staan – dus wat is er dan verkeerd aan het hem prijzen? Kan het zijn dat jullie hogere standaarden hebben dan God? Kan het zijn dat jullie je nog beter zouden gedragen dan Job als beproevingen je overvallen? Job werd door God geprezen – wat voor bezwaren zouden jullie kunnen hebben?

uit 'Gods werk, Gods gezindheid en God Zelf II' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 47

Job vervloekt zijn geboortedag, omdat hij niet wil dat God door hem pijn lijdt

Vaak zeg ik dat God in mensenharten kijkt en mensen naar elkaars buitenkant kijken. Omdat God in mensenharten kijkt, begrijpt Hij hun essentie, terwijl sommige mensen de essentie van andere mensen bepalen op basis van hun uiterlijk. Toen Job zijn mond opende en zijn geboortedag vervloekte, verbaasde dit alle spirituele mensen, zijn drie vrienden inclusief. De mens kwam van God, en zou dankbaar moeten zijn voor het leven en lichaam, alsmede zijn geboortedag, door God aan hem geschonken, en hij zou die niet mogen vervloeken. Dit is begrijpelijk en voor de meeste mensen voor te stellen. Voor ieder die God volgt is dit begrip heilig en onaantastbaar, het is een onveranderlijke waarheid. Echter, Job brak deze regels: hij vervloekte zijn geboortedag. Dit is een daad waarvan gewone mensen vinden dat zoiets neerkomt op het betreden van verboden terrein. Niet alleen kan hij geen aanspraak maken op begrip en medeleven van mensen, hij kan ook geen aanspraak maken op Gods vergeving. Tegelijkertijd beginnen nog meer mensen te twijfelen aan Jobs oprechtheid, want het lijkt alsof Gods gunst Job gemakzuchtig maakte, zo overmoedig en onbezonnen, dat hij niet alleen God niet dankte voor Zijn zegening en zorg tijdens zijn leven, maar hij de dag van zijn geboorte tot vernietiging en verdoemenis verwenste. Als dit geen tegenstand is tegen God? Zulke oppervlakkigheden geven mensen het bewijs dat ze nodig hebben om Jobs daad te veroordelen, maar wie weet wat Job toen werkelijk dacht? En wie kan de reden weten waarom Job zo handelde? Alleen God en Job zelf kunnen het verhaal en de redenen hierachter weten.

Toen Satan zijn hand uitstreckte om Jobs botten te pijnigen, viel Job in zijn klauwen zonder de middelen om te ontsnappen of de kracht om weerstand te bieden. Zijn lichaam en ziel leden enorme pijn, en deze pijn deed hem zijn onbetekenendheid, zijn broosheid en machteloosheid ten zeerste beseffen als mens van vlees en bloed. Tegelijkertijd kreeg hij ook een diepe waardering en een diep begrip voor waarom God een voor de mensheid zorgdragende en verzorgende instelling heeft. In de klauwen van Satan realiseerde Job zich dat de mens, die van vlees en bloed is, eigenlijk zo machteloos en zwak is. Toen hij op zijn knieën neerviel en tot God bad, was het alsof God Zijn aangezicht bedekte en Zich verstopte, want God had hem helemaal in de handen

van Satan gegeven. Tegelijkertijd huilde God ook voor hem, en voelde Hij zich bovendien gekrenkt voor hem; God was gepijnigd door zijn pijn, gewond door zijn wonden ... Job voelde Gods pijn en ook hoe ondraaglijk het was voor God ... Job wilde God niet meer verdriet brengen, noch wilde hij dat God voor hem huilde, laat staan dat hij God pijn door hem wilde zien lijden. Toen wilde Job alleen nog maar zich ontdoen van zijn vlees, om niet langer de pijn te hoeven doorstaan die hem door het vlees werd toegebracht, want hierdoor zou God niet langer door zijn pijn gekweld worden – maar hij kon dat niet, en hij moest niet alleen de vleselijke kwellingen doorstaan, maar ook de kwellendheid dat hij niet wilde dat God zich zorgen maakte. Deze twee pijnen – die van het vlees, en die van de geest – brachten Job hartverscheurende, misselijkmakende pijn, en zorgden ervoor dat hij voelde hoe de beperkingen van de mens van vlees en bloed iemand gefrustreerd en hulpeloos konden maken. In deze omstandigheden groeide zijn verlangen naar God sterker, en werd zijn afschuw van Satan intenser. Op dat moment was Job liever nooit in de mensenwereld geboren en had hij liever niet bestaan, dan dat hij zag dat God tranen om hem vergoot of pijn voelde ter wille van hem. Hij begon een enorme hekel te krijgen aan zijn lijf, werd misselijk en moe van zichzelf, van zijn geboortedag, ja zelfs van alles wat aan hem verbonden was. Hij wenste dat zijn geboortedag en alles wat ermee te maken heeft nooit meer genoemd zou worden, en dus opende hij zijn mond om zijn geboortedag te vervloeken: “Laat de dag dat ik geboren ben vergaan, en ook de nacht die zei: ‘Een jongen is verwekt.’ Laat die dag een dag van duisternis worden, laat God in de hemel er geen acht op slaan. Laat die dag niet baden in het licht” (Job 3:3-4). Jobs woorden dragen de afschuw die hij voor zichzelf heeft, “Laat de dag dat ik geboren ben vergaan, en ook de nacht die zei: ‘Een jongen is verwekt.’” alsmede zijn zelfberisping en schuldgevoel omdat hij God pijn had veroorzaakt, “Laat die dag een dag van duisternis worden, laat God in de hemel er geen acht op slaan. Laat die dag niet baden in het licht.” Deze twee passages zijn de ultieme weergave van hoe Job zich toen voelde, en geven zijn volmaaktheid en oprechtheid volledig weer aan iedereen. Tegelijkertijd waren zijn geloof en gehoorzaamheid aan God, net zoals zijn godvrezendheid, daadwerkelijk toegenomen, precies zoals Job wenste. Deze toename was natuurlijk precies het door God verwachte effect.

uit ‘Gods werk, Gods gezindheid en God Zelf II’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Dagelijkse woorden van God Fragment 48

Job verslaat Satan en wordt in Gods ogen werkelijk mens

Toen Job zijn eerste beproevingen onderging was hij van al zijn bezittingen en kinderen ontdaan, maar viel hij, als gevolg daarvan niet neer en zei hij niets zondigs tegen God. Hij had Satans verleidingen doorstaan, hij was boven zijn materiële goederen en nakomelingen

uitgestegen en had de test doorstaan van het verliezen van zijn aardse bezittingen, wat wil zeggen dat hij het feit dat God die dingen wegnam gehoorzaam kon accepteren en God daarvoor kon danken en prijzen. Zo was Jobs gedrag tijdens Satans eerste verleiding en zo was Jobs getuigenis ook tijdens Gods eerste beproeving. Bij de tweede beproeving strekte Satan zijn hand uit om Job letsel toe te brengen en ook al ervaarde Job een grotere pijn dan ooit tevoren, zijn getuigenis was afdoende genoeg om mensen te verbazen. Hij gebruikte zijn kracht, overtuiging en gehoorzaamheid aan God, alsook zijn godvrezendheid om nogmaals Satan te verslaan en zijn gedrag en getuigenis vonden nogmaals Gods goedkeuring en voorkeur. Tijdens deze verleiding maakte Job gebruik van zijn eigenlijke gedrag om tegenover Satan te verkondigen dat de vleselijke pijn zijn geloof en zijn gehoorzaamheid aan God niet kon veranderen of zijn toewijding aan God en zijn vrees voor God niet kon wegnemen. Hij zou, als gevolg van oog in oog staan met de dood, God nooit verzaken of zijn eigen volmaaktheid en oprechtheid opgeven. Jobs vastberadenheid maakte van Satan een lafaard, zijn geloof liet Satan schichtig en bevend achter. De kracht van zijn gevecht om leven en dood met Satan kweekte een diepe haat en verbittering in Satan. Zijn volmaaktheid en oprechtheid ontnam Satan's enig overgebleven middelen nog iets tegen Job te doen, zodat Satan zijn aanvallen op hem achterwege liet en zijn beschuldigingen tegen Job voor Jehova God opgaf. Dit betekende dat Job de wereld had overwonnen, hij had het lichaam overwonnen, hij had Satan overwonnen en hij had de dood overwonnen; hij behoorde geheel en al God toe. Tijdens deze twee beproevingen bleef Job in zijn getuigenis standvastig staan en doorleefde hij zijn volmaaktheid en oprechtheid en verbreedde hij de reikwijdte van zijn levende grondbeginselen van godvrezendheid en het mijden van kwaad. Door deze twee beproevingen te hebben ondergaan, was er een rijkere ervaring geboren in Job en deze ervaring maakte hem meer volwassen en doorgewinterd, het maakte hem sterker, en sterker van overtuiging en gaf hem meer vertrouwen in de juistheid en waarde van de integriteit waar hij zo sterk aan vasthield. Jobs beproevingen door Jehova God gaven hem een diepgaand begrip en gewaarwording van Gods bezorgdheid om de mens en stelde hem in staat de kostbaarheid van Gods liefde waar te nemen, van waaruit aandacht en liefde voor God aan zijn godvrezendheid werden toegevoegd. De beproevingen van Jehova God brachten niet alleen geen verwijdering tussen Job en Hem teweeg, maar brachten zijn hart dicht bij God. Toen de lichamelijke pijn die Job leed een piek bereikte, gaf de zorg die hij van Jehova God voelde hem geen andere keuze dan zijn geboortedag te vervloeken. Dit gedrag was niet lang van tevoren gepland, maar een natuurlijke openbaring van de aandacht en liefde voor God vanuit zijn hart; het was een natuurlijke openbaring die voortkwam uit zijn aandacht en liefde voor God. Wat wil zeggen dat, omdat hij zichzelf verafschuwde en niet bereid was om God te kwellen en dat ook niet kon verdragen, die aandacht en liefde voor God het punt van onzelfzuchtigheid bereikte. Op dat moment bereikte Job's langdurige bewondering en verlangen voor God en toewijding aan

God het niveau van aandacht en liefhebben. Tegelijkertijd bereikte zijn geloof in en gehoorzaamheid tot God en zijn godvrezendheid het niveau van aandacht en liefhebben. Hij stond zichzelf niet toe ook maar iets te doen wat God zou schaden. Hij stond zichzelf geen gedrag toe dat God pijn zou doen en stond zichzelf niet toe God enig smart, verdriet of zelfs ongelukkigheid aan te doen om zijn eigen redenen. Al was Job nog steeds dezelfde Job van daarvoor, in Gods ogen had Jobs geloof, gehoorzaamheid en godvrezendheid God volledige voldoening en vreugde gebracht. Op dat moment had Job de volmaaktheid bereikt die God van hem verwachtte, was hij het waarlijk waard geworden om in Gods ogen ‘volmaakt en oprecht’ genoemd te worden. Zijn rechtvaardige daden stelden hem in staat Satan te overwinnen en standvastig te staan in zijn getuigenis tot God. Zo maakten zijn rechtvaardige daden hem eveneens volmaakt en maakten het mogelijk de waarde van zijn leven te verheffen en dat meer dan ooit te overstijgen en hem de eerste persoon te maken die niet langer aangevallen en verleid werd door Satan. Omdat Job rechtvaardig was, werd hij beschuldigd en verleid door Satan; omdat Job oprecht was, werd hij aan Satan overgeleverd; en omdat Job oprecht was, overwon en versloeg hij Satan, en bleef standvastig in zijn getuigenis staan. Job werd voortaan de eerste mens die nooit meer overgeleverd zou worden aan Satan, hij kwam waarlijk voor Gods troon en leefde in het licht, onder de zegeningen van God zonder dat Satan hem kon bespieden of ruïneren ... Hij was werkelijk mens geworden in de ogen van God, hij was bevrijd ...

uit ‘Gods werk, Gods gezindheid en God Zelf II’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Dagelijkse woorden van God Fragment 49

In Jobs dagelijkse leven zien we zijn volmaaktheid, oprechtheid, godvrezendheid en mijden van het kwaad

Als we het over Job hebben, dan moeten we beginnen met de inschatting over hem die uit Gods eigen mond kwam: “Niemand op aarde is zoals hij, een volmaakt en oprecht man. Hij heeft ontzag voor God en gaat het kwaad uit de weg.”

Laten wij eerst iets te weten komen over Jobs volmaaktheid en oprechtheid.

Wat verstaan jullie onder de woorden ‘volmaakt’ en ‘oprecht?’ Geloven jullie dat Job onberispelijk en eerbiedwaardig was? Dit zou natuurlijk een letterlijke interpretatie en begrip van ‘volmaakt’ en ‘oprecht’ zijn. Een werkelijk begrip van Job is niet los te zien van zijn echte leven – alleen woorden, boeken en theorie zullen geen antwoord kunnen geven. We beginnen door naar Jobs leven thuis te kijken en wat zijn normale gedrag was tijdens zijn leven. Dit zal ons iets zeggen over zijn levensprincipes en levensdoelen, maar ook over zijn persoonlijkheid en streven. Laat ons de laatste woorden van Job 1:3 eens lezen: “Hij was de aanzienlijkste man van het

Oosten.” Wat deze woorden vertellen is dat Jobs status en reputatie erg hoog waren, ook al wordt ons niet verteld of hij vanwege zijn overvloedige bezittingen de geweldigste onder de mensen van het oosten was, of omdat hij volmaakt en oprecht, godvrezend was en het kwaad meed, we weten dat Jobs status en reputatie hoog aangeprezen waren. Zoals in de Bijbel staat, was de eerste indruk van mensen dat Job volmaakt was, dat hij godvrezend was en het kwaad meed, en dat hij grote rijkdom en een eerbiedwaardige positie bezat. Voor een normaal persoon die in zo’n omgeving en in zulke omstandigheden leeft, zouden het Jobs eetgewoontes, kwaliteit van leven en de verschillende aspecten van zijn persoonlijke leven iets zijn waar de meeste mensen hun aandacht op zouden richten; dus moeten we verder lezen in de Schrift: “Zijn zonen hadden de gewoonte om de beurt een feest te geven, ieder in zijn eigen huis, en nodigden dan hun drie zusters uit om bij hen te komen eten en drinken. Nadat elk van zijn zonen zo’n feest had gegeven, liet Job hen bij zich komen voor een reinigingsritueel. Hij stond dan 's ochtends vroeg op om voor elk van hen een offer te brengen, want hij dacht bij zichzelf: Misschien hebben mijn kinderen wel gezondigd en God in hun hart vervloekt. Job deed dit telkens weer” (Job 1:4-5). Deze passage vertelt ons twee dingen: Het eerste is dat Jobs zonen en dochters regelmatig feestjes hadden, aten en dronken; het tweede is dat Job vaak brandoffers bracht, omdat hij zich vaak zorgen maakte over hen, bang dat ze zondigden, dat ze God in hun harten hadden vervloekt. Hierin zijn de levens van twee verschillende soorten mensen omschreven. De eerste soort, Jobs zonen en dochters, feestten vaak vanwege hun rijkdom, leefden extravagant, aten en dronken er levendig op los, genoten van de hoge kwaliteit van leven die materiële welvaart met zich meebracht. Doordat zij zo’n leven leidden, was het onvermijdelijk dat ze vaak zondigden en God kwetsten – maar toch, dientengevolge, heiligden zij zichzelf niet noch brachten zij brandoffers. Je ziet dus dat God geen plaats had in hun harten, dat ze Gods gunsten geen aandacht gaven, noch bang waren God te kwetsen, laat staan bang waren God te verzaken in hun hart. Natuurlijk is onze focus niet op Jobs kinderen, maar op wat Job deed, terwijl hij met deze dingen geconfronteerd werd; dit is het andere onderwerp dat de passage aan de orde stelt, en dat over Jobs dagelijks leven gaat en het wezen van zijn menselijkheid. Als de Bijbel het feesten van Jobs zonen en dochters beschrijft, wordt Job niet genoemd. Wel wordt er alleen maar gezegd dat zijn zonen en dochters vaak samen aten en dronken. Met andere woorden, hij was niet degene die feesten hield, en hij deed niet mee aan die extravagantie in eten en drinken van zijn zonen en dochters. Hoewel hij welgesteld was en over vele bezittingen en dienaren beschikte, had Job geen luxe leven. Hij was niet bekoord door zijn excellente levensomgeving en verschrante zich niet aan lichamelijke geneugten en vergat niet door zijn rijkdom om brandoffers te brengen, laat staan dat hij daardoor in zijn hart geleidelijk God ging mijden. Blijkbaar was Job als gevolg van Gods zegeningen, in zijn levensstijl gedisciplineerd, niet hebzuchtig of hedonistisch en richtte hij zich niet op kwaliteit van leven. In plaats daarvan was hij bescheiden en ingetogen, hij was niet

praalzuchtig en hij was terughoudend en voorzichtig voor God. Hij dacht vaak na over Gods gunsten en zegeningen en was zonder ophouden godvrezend. In zijn dagelijks leven stond Job vroeg op om brandoffers te brengen voor zijn zonen en dochters. Met andere woorden, Job vreesde niet alleen zelf God, maar hij hoopte ook dat zijn kinderen op dezelfde manier God zouden vrezen en niet tegen God zouden zondigen. Jobs materiële rijkdom nam in zijn hart geen ruimte in, noch nam het Gods plaats in; of het nu voor zijn eigen bestwil was of dat van zijn kinderen, Jobs dagelijkse handelingen waren allemaal verbonden aan zijn godvrezendheid en het mijden van kwaad. Zijn vrees voor Jehova God hield bij zijn mond niet op, maar werd geactiveerd en weerspiegeld in elk facet van zijn dagelijkse leven. Dit daadwerkelijke gedrag van Job laat ons zien dat hij eerlijk was en over een essentie beschikte die rechtvaardigheid en alles wat positief is liefhad. Dat Job vaak offerde om zijn zonen en dochters te heiligen, betekent dat hij het gedrag van zijn kinderen niet goedkeurde; integendeel, diep in zijn hart had hij genoeg van hun gedrag en veroordeelde hij ze. Hij had geconcludeerd dat het gedrag van zijn zonen en dochters Jehova God niet welgevallig was, dus riep hij ze vaak op hun zonden voor Jehova God te belijden. Jobs daden laten ons een andere kant van zijn menselijkheid zien: eentje waarin hij nooit samen opgaat met hen die vaak zondigen en God kwetsen, maar hen juist schuwt en vermijdt. Zelfs als diegenen zijn zonen en dochters waren, zwoer hij zijn eigen principes niet af omdat het nou eenmaal familie was en evenmin ontzag hij hun zonden vanwege zijn eigen gevoelens. Integendeel, hij dringt er bij hen juist op aan om hun zonden op te biechten en Jehova Gods verdraagzaamheid voor zich te winnen. Hij waarschuwde ze God niet te verloochenen omwille van hun eigen wellustige genot. De grondbeginselen van hoe Job anderen behandelde, zijn onlosmakelijk verbonden met de grondbeginselen van zijn godvrezendheid en het mijden van kwaad. Hij hield van datgene wat door God geaccepteerd was, en verafschuwde datgene waar God van walgde, hij hield van hen die God in hun hart vreesden, en verafschuwde hen die kwaad of zonde begingen tegen God. Dat soort liefde en afschuw was zichtbaar in zijn dagelijkse leven en was precies de door Gods ogen waargenomen oprechtheid van Job. Dit is natuurlijk ook de uitdrukking en het uitleven van Jobs ware menszijn in zijn relaties met anderen in zijn dagelijkse leven waar we iets over te weten moeten komen.

uit 'Gods werk, Gods gezindheid en God Zelf II' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 50

De manifestaties van Jobs menselijkheid tijdens zijn beproevingen (Het begrijpen van Jobs volmaaktheid, oprechtheid, vrees voor God en het mijden van kwaad tijdens zijn beproevingen)

Toen Job hoorde dat zijn bezit hem was ontnomen, dat zijn zonen en dochters hun leven

hadden verloren, dat zijn dienaren gedood waren, reageerde hij als volgt: “Toen stond Job op en scheurde zijn kledij in stukken, schoor zijn hoofd en viel aanbeddend ter aarde” (Job 1:20). Deze woorden getuigen van één feit: na het horen van dit nieuws was Job niet paniekerig, hilde niet, gaf hij zijn dienaren die hem de boodschap brachten niet de schuld, laat staan dat hij de plaats van het delict ging inspecteren om de waaroms en de waarvoors te verifiëren en uit te zoeken wat er precies was gebeurd. Hij vertoonde geen zichtbare pijn of spijt over het verlies van zijn bezittingen, noch brak hij in tranen uit over het verlies van zijn kinderen, van zijn geliefden. Integendeel, hij scheurde zijn mantel, schoor zijn hoofd kaal en viel neer op de grond in aanbidding. Jobs daden zijn niet te vergelijken met die van gewone mensen. Ze brengen veel mensen in verwarring en maakt dat ze Jobs ‘koudbloedigheid’ kwalijk nemen. Normale mensen zouden gebroken zijn, de wanhoop nabij zijn bij het plotselinge verlies van hun bezittingen – in sommige gevallen zouden mensen in een diepe depressie vallen. Dat komt omdat, in hun harten, het bezit van mensen een levenslange inspanning vertegenwoordigt, datgene waar hun overleven van afhangt, het is de hoop die ze in leven houdt; verlies van hun bezit betekent dat al die inspanning voor niets is geweest, dat ze zonder hoop zijn, zelfs zonder toekomst. Dit is de houding van elk normaal mens ten opzichte van hun bezit en de nauwe band die hij daarmee heeft en daarom is bezit zo belangrijk in de ogen van mensen. Vandaar dat de grote meerderheid van mensen zich verward voelt door Jobs onverschillige houding ten opzichte van zijn bezitsverlies. We gaan vandaag die verwarring van al die mensen verjagen door uit te leggen wat er in Jobs hart omging.

Gezond verstand leert ons dat Job, nadat hij overvloedig veel vermogen van God had gekregen, voor God schaamte zou moeten voelen vanwege het verlies van zijn vermogen, want hij had er niet goed op gepast en voor gezorgd, hij had het van God aan hem gegeven vermogen niet behouden. Dus toen hij hoorde dat zijn bezittingen hem ontnomen waren, zou zijn eerste reactie geweest moeten zijn dat hij naar de plaats van het delict ging, een inventaris maken van alles wat verloren was gegaan, en dan aan God opbiechten, zodat hij misschien Gods zegeningen nog eens zou ontvangen. Job deed dit echter niet – en daar had hij natuurlijk zijn eigen redenen voor. Diep in zijn hart geloofde Job dat alles wat hij bezat hem door God toevertrouwd was en niet het resultaat van zijn eigen zwoegen en zweten. Vandaar dat hij deze zegeningen niet zag als iets om van te profiteren, maar klampte hij zich uit alle macht vast aan de weg die hij behoorde te wandelen als zijn levensprincipe. Hij koesterde Gods zegeningen en was er dankbaar voor, maar was niet gecharmeerd van meer zegeningen en streefde daar ook niet naar. Zo was zijn houding ten opzichte van bezit. Hij deed niet iets om zegeningen voor zich te winnen, noch maakte hij zich zorgen over of voelde hij zich benadeeld door het gebrek aan of verlies van Gods zegeningen; hij stond niet te jubelen vanwege Gods zegeningen, maar evenmin negeerde hij de

weg van God of vergat hij de genade van God vanwege de zegeningen die hij vaak mocht ontvangen. Jobs houding ten opzichte van zijn bezit toont mensen zijn ware menselijkheid: Allereerst was Job geen hebzuchtig man en niet veeleisend in zijn materiële leven. Ten tweede was Job nooit bezorgd of bevreesd dat God alles wat hij had weg zou nemen, wat zijn gehoorzame houding ten opzichte van God was in zijn hart; dat wil zeggen dat hij niet met vragen of klachten kwam wanneer danwel of God iets van hem af zou nemen en niet naar de reden vroeg, maar probeerde alleen te gehoorzamen aan de maatregelen van God. Ten derde had hij nooit het idee gehad dat zijn bezittingen het resultaat waren van zijn eigen zwoegen, maar dat die hem waren toevertrouwd door God. Dit was Jobs geloof in God en is een indicatie van zijn overtuiging. Worden Jobs menselijkheid en datgene wat hij dagelijks werkelijk nastreefde duidelijk in deze driedelige samenvatting van hem? Jobs menselijkheid en datgene wat hij nastreefde waren onlosmakelijk verbonden met zijn koele manier van handelen toen hij geconfronteerd werd met het verlies van zijn bezit. Het was juist vanwege datgene wat hij dagelijks nastreefde, dat Job die gestalte en overtuiging had om tijdens God beproevingen te zeggen: “Jehova heeft gegeven en Jehova heeft genomen. De naam van Jehova zij gezegend,” Deze woorden verkreeg Job niet van de ene op de andere dag, ze schoten hem ook niet zomaar ineens in het hoofd. Ze waren wat hij gezien en verworven had gedurende vele jaren levenservaring. In vergelijking met allen die enkel Gods zegeningen zoeken en die vrezen dat God dingen van hen af zal nemen, dit heel erg vinden en erover klagen, is Jobs gehoorzaamheid dan niet zeer echt? In vergelijking met al degenen die geloven dat er een God is, maar die nooit hebben geloofd dat God ook alles regeert, bezit Job dan niet een grote eerlijkheid en oprechtheid?

Jobs rationaliteit

Jobs eigenlijke ervaringen en zijn menselijkheid die door oprechtheid en eerlijkheid werd gekenmerkt, betekenen dat hij de meest rationele oordelen en keuzes maakte toen hij zijn vermogen en zijn kinderen verloor. Zulke rationele keuzes zijn niet los te zien van wat hij dagelijks nastreefde en Gods daden die hij had leren kennen tijdens zijn leven van dag tot dag. Jobs eerlijkheid maakte het mogelijk dat hij geloofde dat Jehova's hand alles bestuurde. Zijn geloof maakte het mogelijk het feit te kennen dat Jehova God soeverein is over alle dingen. Zijn kennis maakte hem gewillig en in staat om Jehova Gods soevereiniteit en bepalingen te gehoorzamen. Zijn gehoorzaamheid stelde hem in staat meer en meer echt te zijn in zijn vrees voor Jehova God. Zijn vrees maakte hem meer en meer echt in zijn mijden van het kwaad. Uiteindelijk werd Job volmaakt, omdat hij God vreesde en het kwaad meed; en door zijn volmaaktheid werd hij wijs en verkreeg hij het hoogste niveau van rationaliteit.

Hoe moeten we dit woord ‘rationaliteit’ opvatten? Een letterlijke interpretatie van dat woord is dat het betekent dat je ‘goed inzicht’ hebt en dat je logisch en verstandig bent in je denken en gedegen in je woorden, daden en oordelen, en dat je gedegen en gewone morele uitgangspunten hebt. Maar Jobs rationaliteit is niet zo makkelijk uit te leggen. Als er gezegd wordt dat Job de hoogst mogelijke rationaliteit bezat, dan is dat in verbondenheid tot zijn menselijkheid en zijn gedrag voor God. Job was in staat in Gods soevereiniteit te geloven en die te gehoorzamen, omdat hij eerlijk was, wat hem kennis gaf die voor anderen niet bereikbaar was. Deze kennis stelde hem in staat preciezer te ontwaren, te oordelen en te definiëren wat hem overviel. Dat stelde hem in staat preciezer en scherpzinniger te kiezen wat te doen en waar sterk aan vast te houden. Wat wil zeggen dat zijn woorden, gedrag, de beginselen achter zijn daden en zijn gedragscode, gewoon, helder en specifiek waren, en niet blind, impulsief of emotioneel. Hij wist om te gaan met wat hem ook zou overkomen, hij wist balans te vinden en om te gaan met de relaties tussen complexe gebeurtenissen, hij wist vast te houden aan de weg waaraan vastgehouden behoorde te worden. Bovendien wist hij hoe hij moest omgaan met het geven en nemen van Jehova God. Dit was precies de rationaliteit van Job en juist omdat Job toegerust was met zulk een rationaliteit, zei hij: “Jehova heeft gegeven en Jehova heeft genomen. De naam van Jehova zij gezegend,” toen hij zijn vermogen, zoons en dochters verloor.

uit ‘Gods werk, Gods gezindheid en God Zelf II’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Dagelijkse woorden van God Fragment 51

Het ware gezicht van Job: echt, puur en zonder onwaarheid

Laten we Job 2:7–8 lezen: “Toen vertrok Satan uit de tegenwoordigheid van Jehova en hij trof Job van top tot teen met vreselijke zweren. Hij krabde zich met een scherp van een pot en ging midden in de as zitten.” Dit is een omschrijving van Jobs gedrag toen er pijnlijke puisten op zijn lichaam verschenen. Tegelijkertijd zat Job in zak en as terwijl hij deze pijn onderging. Niemand verzorgde hem en niemand hielp hem de pijn in zijn lichaam te verlichten. In plaats daarvan gebruikte hij een potscherf om de oppervlakte van zijn pijnlijke puisten te schrapen. Oppervlakkig gezien was dit slechts een stadium in Jobs kwelling en heeft het geen relatie tot zijn menselijkheid en godvrezendheid, want Job sprak hier geen enkele woorden die zijn stemming en gezichtspunten erover aantonen. Maar Jobs daden en zijn gedrag zijn nog steeds een ware uitdrukking van zijn menselijkheid. In het verslag van het vorige hoofdstuk lezen we dat Job de aanzienlijkste man van het oosten was. Ondertussen laat dit gedeelte uit het tweede hoofdstuk ons zien dat deze aanzienlijke man van het oosten daadwerkelijk een potscherf nam om zich mee te krabben, terwijl hij in de as zat. Is er geen duidelijk contrast tussen deze twee beschrijvingen? Het is een contrast dat ons de ware Job zelf laat zien: Ondanks zijn prestigieuze

reputatie en status, ging hij er nooit prat op of lette er zelfs maar op; hij gaf er niet om hoe anderen tegen zijn reputatie aankeken, noch was hij bezorgd over of zijn daden of gedrag negatief effect zou hebben op zijn reputatie; hij genoot niet van de rijkdom die bij zijn status hoorde, noch van de roem die bij zijn status en reputatie hoorde. Hij gaf alleen om zijn waarde en de significantie van zijn leven in Jehova Gods ogen. Jobs ware zelf was zijn eigenlijke essentie: hij hield niet van beroemdheid en rijkdom en leefde daar niet voor; hij was echt, puur en zonder onwaarheid.

Jobs distantiëring van liefde en haat

Een andere kant van Jobs menselijkheid wordt getoond in de woordenwisseling tussen hem en zijn vrouw: “Zijn vrouw zei tegen hem: ‘Waarom blijf je zo onberispelijk? Vervloek God toch en sterf.’ Maar Job zei tegen haar: ‘Je woorden zijn de woorden van een dwaas. Al het goede aanvaarden we van God, zouden we dan het kwade niet aanvaarden?’” (Job 2:9-10). Toen ze zijn kwellen en lijden zag, probeerde Jobs vrouw Job te adviseren om hem te helpen aan zijn kwellen te ontsnappen – maar de ‘goede bedoelingen’ wonnen Jobs goedkeuring niet; integendeel, daardoor werd Job kwaad, want ze ontkende zijn geloof in en gehoorzaamheid aan Jehova God en ook het bestaan van Jehova God. Voor Job was dit onverdraaglijk, want hij had zichzelf nooit toegestaan iets te doen dat tegen God was of God pijn zou doen, laat staan dat hij andere mensen zoiets toestond. Hoe kon hij onverschillig blijven tegenover anderen die godslasterlijke woorden tegen God spraken en Hem beledigden? Vandaar dat hij zijn vrouw een ‘dwaze vrouw’ noemde. Jobs verhouding met zijn vrouw was er een van haat en nijd, en van verwijt en berisping. Dit was een natuurlijke uiting van Jobs menselijkheid van het differentiëren tussen liefde en haat en was een ware uitbeelding van zijn oprechte menselijkheid. Job had een gevoel van rechtvaardigheid – waardoor hij de winden en getijden van kwaadaardigheid haatte en hij absurde ketterij, belachelijke argumenten en bespottelijke aannames verafschuwde, veroordeelde en afwees. Het stelde hem in staat vast te houden aan zijn eigen juiste principes en standpunten toen hij afgewezen was door de menigten en in de steek was gelaten door hen die hem nabij waren.

Jobs goedhartigheid en oprechtheid

Aangezien we in Jobs gedrag de uiting van verschillende aspecten van zijn menselijkheid kunnen zien, wat zien we van Jobs menselijkheid als hij zijn mond opent om de dag van zijn geboorte te vervloeken? Dit onderwerp delen we hieronder.

Hierboven heb ik gesproken over de oorsprong van Jobs vervloeking van zijn geboortedag. Wat zien jullie hierin? Als Job hardvochtig zou zijn, zonder liefde, als hij koud en emotioneel

zou zijn en het hem aan menselijkheid zou ontbreken, zou hij dan om Gods hartewens gegeven kunnen hebben? En zou hij, als gevolg daarvan, dan zijn eigen geboortedag veracht kunnen hebben? Met andere woorden, als Job hardvochtig zou zijn en het hem aan menselijkheid zou ontbreken, zou hij dan bedroefd geweest kunnen zijn vanwege Gods pijn? Zou hij zijn geboortedag vervloekt kunnen hebben, omdat God door hem gekrenkt was? Het antwoord is: absoluut niet! Want Job was goedhartig, Job gaf om Gods hart; omdat hij om Gods hart gaf, voelde Job Gods pijn; omdat hij goedhartig was, onderging hij als gevolg van het voelen van Gods pijn grotere kwellingen; omdat hij Gods pijn voelde, begon hij zijn geboortedag te verafschuwen en vervloekte daarom de dag waarop hij geboren was. Voor buitenstaanders is Jobs hele gedrag tijdens zijn beproevingen voorbeeldig. Alleen zijn vervloeking van zijn geboortedag zet vraagtekens bij zijn volmaaktheid en oprechtheid, of biedt ruimte voor een andere inschatting. Eigenlijk was dit de meest ware uitdrukking van de essentie van Jobs menselijkheid. De essentie van zijn menselijkheid was niet verhuld of verpakt, of door iemand anders herzien. Toen hij zijn geboortedag vervloekte, toonde hij diep vanuit zijn hart goedhartigheid en oprechtheid; hij was als een bron waarvan het water zo helder en doorzichtig was, dat je de bodem kon zien.

Nu we dit alles over Job te weten gekomen zijn, zullen de meeste mensen ongetwijfeld een vrij precieze en objectieve inschatting maken van de essentie van Jobs menselijkheid. Ze zouden ook een diepgaand, praktisch en vergevorderd begrip en waardering moeten hebben van Jobs volmaaktheid en oprechtheid waar God over sprak. Hopelijk zal dit begrip en deze waardering mensen helpen om de weg te bewandelen van godvrezendheid en het mijden van kwaad.

uit 'Gods werk, Gods gezindheid en God Zelf II' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 52

De relatie tussen Gods overlevering van Job aan Satan en doelstellingen van Gods werk

Hoewel de meeste mensen nu erkennen dat Job volmaakt en oprecht was, dat hij godvrezend was en het kwaad meed, zorgt deze erkenning er niet voor dat zij Gods bedoelingen beter begrijpen. Terwijl zij jaloers zijn op Jobs menselijkheid en streven, vragen ze zich van God af: als Job zo volmaakt en oprecht was, als mensen hem zo bewonderden, waarom leverde God hem dan over aan Satan en onderwierp Hij hem aan zulke vreselijke kwellingen? Deze vragen moeten wel ergens in de harten van veel mensen schuilen – beter gezegd, deze twijfel is wat veel mensen zich in hun hart afvragen. Omdat het al zo velen in verwarring heeft gebracht, moeten we deze vraag te berde brengen en fatsoenlijk uitleggen.

Alles wat God doet is nodig en heeft een uitzonderlijke betekenis, want alles wat Hij in de

mens doet, heeft te maken met Zijn management en de verlossing van de mensheid. Het werk wat God in Job deed, is niet anders, zelfs al was Job onberispelijk en oprecht in Gods ogen. Met andere woorden, los van wat God doet of de manier waarop Hij dat doet, ondanks de kosten of Zijn doelstelling, het doel van Zijn handelen verandert niet. Zijn doel is Gods woorden in de mens te bewerkstelligen, Gods vereisten en Gods wil voor de mens. Met andere woorden, het is bedoeld om datgene, waarvan God gelooft dat het positief is en in overeenstemming met Zijn stappen, in de mens te bewerkstelligen. Hierdoor kan de mens Gods hart begrijpen en Gods essentie bevatten, en kan hij Gods soevereiniteit en bepalingen gehoorzamen, en zo God vrezen en het kwaad mijden – wat allemaal een aspect is van Gods doel in alles wat Hij doet. Het andere aspect is dat, omdat Satan als contrast en gebruiksvoorwerp dient in Gods werk, de mens vaak aan Satan wordt gegeven; God gebruikt deze manier om mensen de kwaadaardigheid, lelijkheid en verachtelijkheid van Satan te laten zien, te midden van Satans verleidingen en aanvallen, om zo mensen Satan te laten haten en te weten te komen en te erkennen wat negatief is. Dit proces stelt ze in staat om zich langzamerhand te bevrijden uit Satans grip, Satans beschuldigingen, inmenging en aanvallen – totdat zij, dankzij Gods woorden, hun kennis van en gehoorzaamheid aan God en hun geloof in God en vrees voor Hem, triomferen over Satans aanvallen en triomferen over de beschuldigingen van Satan. Alleen dan zullen ze volledig bevrijd zijn uit het domein van Satan. De bevrijding van mensen betekent dat Satan verslagen is. Het betekent dat ze niet langer voedsel voor Satan zijn – dat in plaats van ze op te slokken, Satan ze heeft losgelaten. Dit komt omdat deze mensen oprecht zijn, omdat ze geloof, gehoorzaamheid en vrees voor God hebben, en omdat ze volledig breken met Satan. Ze brengen Satan schande, ze maken van Satan een lafaard en ze verslaan Satan totaal. Hun overtuiging in het volgen van God, hun gehoorzaamheid aan en vrees voor God is wat Satan verslaat, wat ervoor zorgt dat Satan totaal opgeeft. Alleen dit soort mensen is daadwerkelijk door God verworven en dit is wat Gods ultieme doeleinde is in het redden van de mens. Als ze gered willen worden, geheel door God verworven willen worden, dan moeten al diegenen die God volgen de verleidingen en aanvallen van Satan, zowel klein als groot, onder ogen zien. Zij die boven deze verleidingen en aanvallen uitstijgen en in staat zijn Satan volledig te verslaan zijn degenen die gered zijn door God. Wat wil zeggen, zij die gered zijn door God zijn degenen die Gods beproevingen hebben ondergaan en die talloze keren verleid en aangevallen zijn door Satan. Zij die door God gered zijn, begrijpen Gods wil en vereisten en zijn in staat om te berusten in Gods soevereiniteit en bepalingen en verzaken niet het pad van godvrezendheid en het mijden van kwaad te midden van Satans verleidingen. Zij die door God zijn gered zijn eerlijk, goedhartig, maken onderscheid tussen liefde en haat, hebben een gevoel van rechtvaardigheid en zijn rationeel, en kunnen om God geven en alles koesteren wat van God is. Deze mensen zijn niet gebonden, bespied, beschuldigd, of misbruikt door Satan, zij zijn geheel vrij, ze zijn volledig vrijgelaten en bevrijd.

Job was precies zo'n mens van de vrijheid, en dit is precies de significantie van waarom God hem aan Satan had overgeleverd.

Job werd door Satan misbruikt, maar hij verwierf ook eeuwige vrijheid en bevrijding, en verwierf het recht om nooit meer aan Satans verdorvenheid, misbruik en beschuldigingen onderworpen te worden, maar in plaats daarvan in het licht van Gods aangezicht vrij en onbelast, te midden van Gods zegeningen aan hem te leven. Niemand kon dit recht van hem wegnemen, vernietigen of van hem verwerven. Het was aan Job gegeven in ruil voor zijn geloof, vastberadenheid, gehoorzaamheid aan en vrees voor God; Job betaalde met zijn leven om vreugde en geluk op aarde te bereiken, om het door de hemel verleende en door de aarde erkende recht en toestemming te verkrijgen om zonder inmenging de Schepper te aanbidden, als een waar schepsel van God op aarde. Dat was ook het grootste resultaat van de verleidingen die door Job waren doorstaan.

Als mensen nog gered moeten worden, worden hun levens vaak nog verstoord en zelfs gestuurd door Satan. Met andere woorden, mensen die nog niet gered zijn, zijn gevangenen van Satan, ze hebben geen vrijheid, zijn nog niet losgelaten door Satan, zijn niet gekwalificeerd of kunnen geen aanspraak maken op het aanbidden van God en ze worden op de hielen gezeten en venijnig aangevallen door Satan. Zulke mensen kennen geen noemenswaardig geluk, hebben geen recht op een noemenswaardig bestaan en hebben bovendien geen noemenswaardige waardigheid. Alleen als je opstaat en strijd levert met Satan, gebruik makend van geloof, gehoorzaamheid en Godvrezendheid als wapens waarmee je op leven en dood strijd levert met Satan, op zo'n manier dat je Satan volledig verslaat, hem met de staart tussen de benen tot een lafaard maakt als hij je ziet, op zo'n manier dat Satan zijn aanvallen en beschuldigingen tegen je volledig achterwege laat – alleen dan word je gered en word je vrij. Als je vastberaden bent om volledig te breken met Satan, maar niet toegerust bent met de wapens die je daarbij zullen helpen, dan zul je nog steeds in gevaar zijn; wanneer je, met het verstrijken van de tijd, zo gemarteld bent door Satan dat er geen greintje kracht in je meer over is, en je nog geen getuigenis af hebt kunnen leggen, jezelf nog steeds niet geheel hebt bevrijd van Satans beschuldigingen en aanvallen tegen je, dan heb je weinig kans op verlossing. Wanneer uiteindelijk de voltooiing van Gods werk wordt verkondigd, zul je nog steeds in de klauwen van Satan zijn, niet in staat jezelf te bevrijden en zul je zo nooit een kans of hoop hebben. Dit impliceert dan ook dat zulk soort mensen geheel in Satans gevangenschap zullen zijn.

uit 'Gods werk, Gods gezindheid en God Zelf II' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 53

Accepteer Gods testen, overwin Satans verleidingen en laat God jouw hele wezen verwerven

Tijdens het werk van Zijn blijvende voorzienigheid en ondersteuning van de mens maakt God het geheel van Zijn wil en vereisten aan de mens bekend, en demonstreert Hij hiermee aan de mens Zijn daden, Zijn gezindheid en wat Hij heeft en is. Het doel is om de mens toe te rusten met gestalte en de mens in staat te stellen, tijdens het volgen van God, verschillende waarheden van God te verwerven – waarheden die door God aan de mens gegeven wapens zijn om Satan mee te bestrijden. Op die manier toegerust, moet de mens Gods testen onder ogen zien. God heeft vele middelen en wegen om de mens te testen, maar elk vereist de ‘medewerking’ van Gods vijand: Satan. Wat wil zeggen, nadat Hij de mens de wapens voor de strijd met Satan gegeven heeft, levert God de mens over aan Satan en staat Hij Satan toe de gestalte van de mens te ‘testen’. Als de mens onder de aanvalsformaties van Satan uit kan komen, als de mens aan Satans omsingeling levend kan ontsnappen, dan zal de mens de test hebben doorstaan. Maar als de mens faalt aan Satans aanvalsformaties te ontsnappen en zich aan Satan onderwerpt, dan zal de mens de test niet hebben doorstaan. Welk aspect van de mens God ook onderzoekt, de maatstaven voor Zijn onderzoek zijn of de mens, terwijl hij door Satan wordt aangevallen, standvastig blijft in zijn getuigenis, en of hij God al dan niet afgezworen heeft en zich, tijdens die verstrikking door Satan, overgeleverd en onderworpen heeft aan Satan. Het zou gezegd kunnen worden dat de vraag, of de mens gered kan worden, afhankelijk is van het vermogen van de mens om Satan te overwinnen en te verslaan. Of de mens vrijheid kan verwerven hangt ervan af, of de mens in staat is op eigen kracht de door God aan de mensen gegeven wapens op te heffen om Satans slavernij te overwinnen, zodat Satan alle hoop verliest en hem met rust laat. Als Satan de hoop verliest en iemand vrijlaat, betekent dit dat Satan nooit weer een poging doet deze persoon van God weg te halen, nooit weer deze persoon beschuldigt en zich met deze persoon bemoeit, hem nooit weer baldadig martelt of aanvalt; alleen een dergelijk persoon zal waarlijk voor God verworven zijn. Dit is het hele proces waarmee God mensen verwerft.

De door Jobs getuigenis verstrekte waarschuwing en verlichting aan latere generaties

Tegelijk met het verwerven van begrip over het proces hoe God iemand voor zich verwerft, zullen mensen ook de bedoelingen en significantie van Gods overlevering van Job aan Satan begrijpen. Mensen storen zich niet langer aan Jobs kwellingen en hebben een nieuwe waardering voor de betekenis ervan verkregen. Ze maken zich er niet langer zorgen over of ze zelf aan dezelfde verleidingen als die van Job onderworpen zullen worden, en bieden niet langer weerstand tegen Gods komende beproevingen en wijzen die niet af. Jobs geloof, gehoorzaamheid en zijn getuigenis om Satan te overwinnen, zijn voor mensen een bron van enorme hulp en

bemoediging geworden. In Job zien ze hoop voor hun eigen verlossing en zien ze dat het door geloof, gehoorzaamheid en godvrezendheid daadwerkelijk mogelijk is Satan te verslaan en over Satan te triomferen. Ze zien dat ze, zolang ze berusten in Gods soevereiniteit en bepalingen en de standvastigheid en het geloof hebben om God niet te verzaken nadat ze alles hebben verloren, dat ze Satan dan te schande kunnen maken en verslaan. En dat ze alleen maar die standvastigheid en dat uithoudingsvermogen moeten hebben om sterk te staan in hun getuigenis – zelfs als dat de dood betekent – om Satan te intimideren en tot een haastige terugtocht te dwingen. Jobs getuigenis is een waarschuwing voor latere generaties en deze waarschuwing vertelt ze dat, als ze Satan niet verslaan, ze nooit in staat zullen zijn af te komen van Satans beschuldigingen en innengingen en nooit aan het misbruik en de aanvallen van Satan kunnen ontkomen. Jobs getuigenis heeft latere generaties verlichting gebracht. Deze verlichting leert mensen dat ze, alleen als ze volmaakt en oprecht zijn, God kunnen vrezen en het kwaad kunnen mijden; het leert ze dat ze, alleen als ze God vrezen en het kwaad mijden, een sterke en klinkende getuigenis af kunnen leggen voor God; en dat ze, alleen als ze een sterk en klinkende getuigenis af kunnen leggen voor God, nooit beheerst kunnen worden door Satan maar onder de leiding en de bescherming van God kunnen leven – en alleen dan zullen ze waarlijk gered worden. Jobs persoonlijkheid en wat hij nastreeft in het leven zou geëvenaard moeten worden door een ieder die gered wil worden. Wat hij uitleefde tijdens zijn hele leven en zijn gedrag tijdens zijn beproevingen is een kostbare schat voor allen die de weg van godvrezendheid en het mijden van het kwaad nastreven.

Jobs getuigenis brengt God troost

Als ik jullie vertel dat Job een prachtige man is, waarderen jullie misschien de betekenis van deze woorden niet en zijn jullie misschien niet in staat om gevoelsmatig te snappen waarom ik over al deze dingen heb gesproken; maar wacht tot de dag waarop jullie dezelfde of soortgelijke beproevingen als die van Job mee hebben gemaakt, de dag waarop jullie tegenspoed hebben doorstaan, of beproevingen hebben ervaren die God speciaal voor jullie heeft gearrangeerd, als je alles wat je hebt geeft en vernederingen en ontberingen moet lijden om uiteindelijke over Satan te triomferen en getuigenis af te leggen voor God te midden van verleidingen – dan zal je de betekenis achter de woorden die ik spreek waarderen. Dan zul je voelen hoe beduidend minderwaardig je bent in vergelijking met Job en zul je voelen hoe prachtig Job is, hoe navolgenswaardig. Als die tijd er is, zul je je realiseren hoe belangrijk die klassieke door Job gesproken woorden zijn voor iemand die verdorven is en in de huidige tijd leeft, en zul je je realiseren hoe moeilijk het is voor de mensen van vandaag om te bereiken wat Job behaald had. Als je voelt dat het moeilijk is, zul je waarderen hoe verlangend en bezorgd Gods hart is, zul je waarderen hoe hoog de prijs is, betaald door God om deze mensen te verwerven, en met welke

dierbaarheid dat gedaan is en die prijs besteed is door God voor de mensheid. Nu jullie deze woorden hebben gehoord, hebben jullie een nauwkeurig begrip en kunnen jullie een juiste inschatting maken van Job? Was Job in jullie ogen daadwerkelijk een volmaakt en oprecht man die God vreesde en het kwaad meed? Ik denk dat de meeste mensen hoogstwaarschijnlijk ja zullen zeggen. Want de feiten over Jobs daden en openbaringen zijn niet te ontkennen door enig mens of door Satan. Ze zijn de meest krachtige bewijzen van Jobs triomf over Satan. In Job werd dit bewijs geproduceerd en dit was de eerste getuigenis die door God werd ontvangen. Vandaar dat, toen Job over Satans verleidingen triomfeerde en getuigenis aflegde voor God, God in Job hoop zag en Zijn hart getroost was door Job. Sinds de schepping tot Job was dit de eerste keer dat God waarlijk ervoer wat troost was en wat het betekende om door de mens getroost te worden. En het was de eerste keer dat Hij een ware getuigenis had gezien en verworven, die voor Hem was afgelegd.

uit 'Gods werk, Gods gezindheid en God Zelf II' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 54

Job heeft slechts over God gehoord

Job 9:11 Hij gaat mij voorbij en ik zie hem niet, hij glipt langs mij heen en ik merk het niet.

Job 23:8–9 Kijk, ik ga vooruit, maar hij is daar niet; en achteruit, maar ik kan hem niet waarnemen: aan de linkerkant, waar hij werk verricht, maar ik kan hem niet aanschouwen: hij verbergt zich aan de rechterkant, zodat ik hem niet kan zien.

Job 42:2-6 Ik weet dat niets buiten uw macht ligt en geen enkel plan voor u onuitvoerbaar is. Wie was ik dat ik, door mijn onverstand, uw besluit wilde toedekken? Werkelijk, ik sprak zonder enig begrip, over wonderen, te groot voor mij om te bevatten. “Luister,” zei ik, “dan zal ik spreken, ik zal u ondervragen, zeg mij wat u weet.” Eerder had ik slechts over u gehoord, maar nu heb ik u met eigen ogen aanschouwd. Daarom herroep ik mijn woorden en buig ik mij, zoals ik hier zit in het stof en het vuil.

Alhoewel God Zichzelf niet getoond heeft aan Job, gelooft Job in Gods soevereiniteit

Wat is het hoofdonderwerp van deze woorden? Hebben jullie je gerealiseerd dat er hier een feit is? Allereerst, hoe wist Job dat er een God is? En hoe wist hij dat de hemelen en de aarde en alle dingen door God geregeerd worden? Er is een passage waarin deze beide vragen worden beantwoord: “Eerder had ik slechts over u gehoord, maar nu heb ik u met eigen ogen aanschouwd. Daarom herroep ik mijn woorden en buig ik mij, zoals ik hier zit in het stof en het vuil” (Job 42:5-6). Uit deze woorden kunnen we opmaken dat in plaats van God met eigen ogen

gezien te hebben, Job over God gehoord had via volksoverlevering. Het was in deze omstandigheden dat hij de weg van het navolgen van God begon te bewandelen, waarna hij het bestaan van God in zijn leven en in alle dingen erkende. Er is hier een onmiskenbaar feit te zien – en wat is dat dan? Ondanks dat hij de weg kon volgen van godvrezendheid en het mijden van kwaad, had Job God nog nooit gezien. Was hij hierin niet identiek aan alle mensen van vandaag? Job had nog nooit God gezien, waarvan de implicatie is dat, hoewel hij over God had gehoord, hij niet wist waar God was, of hoe God was, of wat God deed, wat allemaal subjectieve factoren zijn. Objectief gezien, hoewel hij God volgde, was God nog nooit aan hem verschenen en had Hij nooit met hem gesproken. Is dit niet een feit? Hoewel God niet tot Job had gesproken of hem instructies gegeven had, had Job Gods bestaan gezien, en Zijn soevereiniteit in alle dingen en in de volksoverlevering waarin Job over God had horen spreken, aanschouwd. Daarna begon hij een leven van godvrezendheid en het mijden van kwaad. Dat was het eerste begin en de werkwijze waarop Job God ging volgen. Maar hoe hij God ook vreesde en het kwaad meed en hoe stevig hij zich ook aan zijn integriteit hield, verscheen God nooit aan hem. Laten we de volgende passage lezen: Hij zei, “Hij gaat mij voorbij en ik zie hem niet, hij glipt langs mij heen en ik merk het niet” (Job 9:11). Wat deze woorden betekenen is dat Job misschien wel of niet voelde dat God bij hem in de buurt was – maar dat hij nooit in staat was geweest God te zien. Er waren tijden waarop hij zich inbeelddde dat God hem voorging, of handelde, of dat Hij de mens leidde, maar dat had hij nooit geweten. God komt tot de mens wanneer deze het niet verwacht; de mens weet niet wanneer of waar God tot hem komt, want de mens kan God niet zien, en God is daarom voor de mens verborgen.

Jobs geloof in God wankelt niet, omdat God voor hem verborgen is

In de volgende passage van de Bijbel zegt Job vervolgens: “Kijk, ik ga vooruit, maar hij is daar niet; en achteruit, maar ik kan hem niet waarnemen: aan de linkerkant, waar hij werk verricht, maar ik kan hem niet aanschouwen: hij verbergt zich aan de rechterkant, zodat ik hem niet kan zien” (Job 23:8-9). In dit verslag ontdekken we dat God in Jobs ervaringen overal de hele tijd voor hem verborgen was; God was niet openlijk aan hem verschenen, noch had Hij openlijk enige woorden tot hem gesproken, en toch was Job in zijn hart overtuigd van Gods bestaan. Hij had altijd geloofd dat God vóór hem zou lopen, of misschien aan zijn zijde zou handelen, en dat hoewel hij God niet kon zien, God naast hem was en alles regeerde. Job had God nog nooit gezien, maar hij was in staat om trouw te blijven aan zijn geloof, iets waar een ander persoon niet toe in staat zou zijn geweest. En waarom konden zij dat niet? Omdat God niet tegen Job sprak, of aan hem verscheen, en als hij niet echt had geloofd, had hij niet door kunnen gaan, of zou hij niet vast hebben kunnen houden aan de weg van God vrezen en het mijden van kwaad. Waar of niet? Hoe voel jij je als je over Job die deze woorden zegt, leest? Heb je het

gevoel dat Jobs volmaaktheid, zijn oprechtheid en zijn rechtvaardigheid voor God echt zijn en niet worden overdreven door God? Ook al behandelde God Job op dezelfde manier als andere mensen, en verscheen Hij niet aan hem en sprak niet met hem, Job hield steeds vast aan zijn integriteit, hij geloofde nog steeds in Gods soevereiniteit en bovendien bood hij Hem vaak brandoffers aan en bad hij tot God uit angst om God te beledigen. In het vermogen van Job om God te vrezen zonder God te hebben gezien, zien we hoe hij van positieve dingen hield en hoe vast en echt zijn geloof was. Hij ontkende het bestaan van God niet omdat God voor hem verborgen was, noch verloor hij zijn geloof en verzaakte hij God omdat hij Hem nooit had gezien. In plaats daarvan had hij, te midden van Gods verborgen werk om alle dingen te regeren, zich het bestaan van God gerealiseerd en de soevereiniteit en macht van God gevoeld. Hij gaf zijn oprechtheid niet op, omdat God verborgen was, en liet ook de weg van God vrezen en het mijden van kwaad niet varen, omdat God nooit aan hem was verschenen. Job had nooit gevraagd of God openlijk aan hem zou verschijnen om Zijn bestaan te bewijzen, want hij had Gods soevereiniteit in alle dingen al aanschouwd en hij geloofde dat hij de zegeningen en genade had gekregen die anderen niet hadden verworven. Hoewel God verborgen bleef voor hem, werd Jobs geloof in God nooit aan het wankelen gebracht. Dus hij oogstte wat niemand anders kreeg: Gods goedkeuring en Gods zegen.

uit 'Gods werk, Gods gezindheid en God Zelf II' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 55

Job zegent de naam van God en denkt niet aan zegeningen of rampspoed

Er is een feit dat nooit genoemd wordt in de Bijbelverhalen over Job en daar zullen wij ons vandaag op richten. Hoewel Job God nooit had gezien of de woorden van God met eigen oren had gehoord, had God een plaats in Jobs hart. En wat was Jobs houding ten opzichte van God? Het was, zoals eerder vermeld, "De naam van Jehova zij gezegend." Zijn zegenen van Gods naam was onvoorwaardelijk, los van de omstandigheden, en niet beredeneerd. We zien dat Job zijn hart aan God had gegeven, zodat het door God kon worden beheerst; alles wat hij dacht, alles wat hij besloot, en alles wat hij in zijn hart van plan was, werd voor God blootgelegd en niet van God afgesloten. Zijn hart was niet tegen God, en hij had God nooit gevraagd om iets voor hem te doen of hem iets te geven. Hij koesterde geen buitensporige verlangens dat hij iets terug zou krijgen van zijn aanbidding van God. Job sprak niet over handel met God en deed geen verzoeken of eisen aan God. Zijn lof voor Gods naam was vanwege de grote macht en gezag van God in het besturen van alle dingen, en was niet afhankelijk van het feit of hij zegeningen had gekregen of door rampspoed werd getroffen. Hij geloofde dat, ongeacht of God mensen zegent of rampspoed over hen brengt, Gods macht en gezag niet zullen veranderen, en dat daarom,

ongeacht iemands omstandigheden, Gods naam geprezen moet worden. Dat de mens is gezegend door God is vanwege Gods soevereiniteit, en wanneer de mens een ramp overkomt, is het ook vanwege Gods soevereiniteit. Gods macht en gezag heersen over alles van de mens en bepalen dit; de grillen van het geluk van de mens zijn de manifestatie van Gods macht en gezag, en ongeacht iemands standpunt zou Gods naam geprezen moeten worden. Dit is wat Job in de jaren van zijn leven heeft meegemaakt en heeft leren kennen. Alle gedachten en handelingen van Job kwamen God ter ore, belandden bij God en werden door God als belangrijk gezien. God koesterde deze kennis van Job en koesterde Job vanwege het hebben van zo'n hart. Dit hart wachtte altijd op Gods gebod, overal, het maakte niet uit op welk tijdstip of welke plek, het wachtte op wat hem toekwam. Job stelde geen eisen aan God. Wat hij van zichzelf eiste, was het afwachten, accepteren, aanschouwen en gehoorzamen van alles wat van God kwam; Job geloofde dat dit zijn plicht was en dat was precies wat God wilde. Job had God nooit gezien, noch Hem iets horen zeggen, bevelen horen geven, geen onderwijs zien geven of hem in iets geïnstrueerd. In hedendaagse woorden, dat hij in staat was dergelijke kennis en houding ten opzichte van God te hebben, terwijl God hem geen verlichting, leiding of voorzienigheid had gegeven over de waarheid – was zeer waardevol en dat hij deze dingen liet zien was genoeg voor God, en zijn getuigenis werd door God geprezen en gekoesterd. Job had nooit gezien of gehoord, dat God hem persoonlijk ook maar iets had geleerd, maar voor God waren zijn hart en hij zelf veel dierbaarder dan die mensen die wanneer ze voor God stonden alleen maar konden praten over diepzinnige theorieën, die alleen maar konden opscheppen en praten over offers, maar nooit de ware kennis van God hadden gehad en God nooit echt hadden gevreesd. Want Jobs hart was zuiver en niet verborgen voor God en zijn menselijkheid was eerlijk en goedhartig. Hij hield van gerechtigheid en van wat positief was. Alleen een man als deze, die zo'n hart en menselijkheid bezat, was in staat om de weg van God te volgen en in staat God te vrezen en het kwade te mijden. Zo'n man kon Gods soevereiniteit zien, Zijn gezag en macht zien en gehoorzaam zijn aan Zijn soevereiniteit en bepalingen. Alleen een man als deze kon Gods naam echt prijzen. Dat komt omdat hij er niet op lette of God hem zou zegenen of rampspoed over hem zou brengen, want hij wist dat alles door de hand van God bepaald wordt en dat de zorgen van de mensen een teken van dwaasheid, onwetendheid en irrationaliteit zijn, van twijfelen aan Gods soevereiniteit over alles, en van God niet vrezen. Jobs kennis was precies wat God wilde. Had Job dus een grotere theoretische kennis van God dan jullie? Omdat God op dat moment nog maar weinig van Zich liet zien of horen, was het moeilijk om kennis over God te verwerven. Zo'n prestatie van Job was geen sinecure. Hij had het werk van God niet ervaren, noch ooit God horen spreken of het aangezicht van God gezien. Dat hij in staat was om zo'n houding tegenover God te hebben, was geheel en al het gevolg van zijn menselijkheid en zijn persoonlijke streven. Een menselijkheid en streven die wij vandaag de dag bij mensen niet zien. Zo zei God in die tijd,

“Niemand op aarde is zoals hij, een volmaakt en oprecht man.” In die tijd had God hem al zo ingeschat en was Hij tot deze conclusie gekomen. Hoe meer waar zou dit vandaag de dag zijn?

uit ‘Gods werk, Gods gezindheid en God Zelf II’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Dagelijkse woorden van God Fragment 56

Gods daden onder alle dingen zijn voldoende voor de mens om Hem te kennen, hoewel Hij verborgen is voor de mens

Job had Gods aangezicht niet gezien noch de woorden gehoord door God gesproken, laat staan dat hij het werk van God persoonlijk had ervaren. Maar zijn vrees voor God en zijn getuigenis tijdens zijn beproevingen worden door allen gezien, door God bemind, toegejuicht en geprezen; en mensen benijden en bewonderen hem en zingen hem lof toe. Er was niets groots of bijzonders aan zijn leven: Net als elke gewone persoon, leefde hij een onopvallend leven, ging bij zonsopgang aan het werk en keerde terug naar huis om te rusten bij zonsondergang. Het verschil is dat hij tijdens deze verschillende onopvallende decennia inzicht in de weg van God verwierf en zich de grote macht en soevereiniteit van God realiseerde en begreep, zoals niemand anders dat ooit had gedaan. Hij was niet slimmer dan een gewone mens, zijn leven was niet bijzonder standvastig, noch had hij bovendien onzichtbare speciale vaardigheden. Wat hij echter wel bezat, was een persoonlijkheid die eerlijk, goedhartig en oprecht was, een persoonlijkheid die eerlijkheid en rechtvaardigheid liefhad en die van positieve dingen hield – hetgeen de meeste gewone mensen niet bezaten. Hij maakte onderscheid tussen liefde en haat, had een gevoel van rechtvaardigheid, was onverzettelijk en volhardend en besteedde in zijn gedachten zorgvuldig aandacht aan details. Zo zag hij, tijdens zijn onopvallende tijd op aarde, alle buitengewone dingen die God had gedaan en zag hij de grootheid, heiligheid en rechtvaardigheid van God, zag hij Gods zorg, barmhartigheid en bescherming voor de mens en zag hij de eerbaarheid en het gezag van de allerhoogste God. De belangrijkste reden waarom Job in staat was om deze dingen te bereiken die verder gingen dan bij anderen, was omdat hij een zuiver hart had en zijn hart aan God toebehoorde en geleid werd door de Schepper. De tweede reden was zijn streven: zijn streven om onberispelijk en volmaakt te zijn, iemand die voldoet aan de wil van de Hemel, iemand die door God werd bemind en het kwade meed. Job bezat en streefde naar deze dingen, terwijl hij niet in staat was om God te zien of de woorden van God te horen; hoewel hij God nog nooit gezien had, had hij de middelen leren kennen waarmee God over alle dingen regeert en begreep hij de wijsheid waarmee God dat doet. Hoewel hij nooit God had horen spreken, wist Job dat de daden als het belonen van de mens en het van de mens wegnemen, allemaal van God afkomstig zijn. Hoewel de jaren van zijn leven niet anders waren dan die van een gewoon iemand, stond hij niet toe dat de onopmerkelijkheid van zijn leven invloed had op zijn kennis van

Gods soevereiniteit over alle dingen, of invloed had op het volgen van zijn weg van godvrezendheid en het mijden van kwaad. In zijn ogen waren de wetten van alles vol met Gods daden en kon Gods soevereiniteit in elk deel van iemands leven worden gezien. Hij had God niet gezien, maar hij was in staat om te beseffen dat Gods daden overal zijn. Tijdens zijn onopmerkelijke tijd op aarde, in elk onderdeel van zijn leven, zag en realiseerde hij zich de bijzondere en wonderlijke daden van God en kon hij de wonderlijke regelingen van God zien. De verborgenheid en stilte van God belemmerden Jobs besef van Gods daden niet, noch beïnvloedde ze zijn kennis van Gods soevereiniteit over alles. Zijn leven was de verwezenlijking van de soevereiniteit en regelingen van God, die verborgen is in alles in zijn dagelijks leven. In zijn dagelijks leven heeft hij ook de stem van Gods hart gehoord en begrepen en de woorden van God, die in alles stil is maar toch de stem van Zijn hart en Zijn woorden uitdrukt door de wetten van alles te beheersen. Je ziet dan, dat als mensen dezelfde menselijkheid en hetzelfde streven hebben als Job, zij hetzelfde besef en dezelfde kennis kunnen krijgen als Job en hetzelfde inzicht en dezelfde kennis van Gods soevereiniteit over alle dingen. God was niet aan Job verschenen of had met hem gesproken, maar Job was in staat om onberispelijk en oprecht te zijn en God te vrezen en het kwade te mijden. Met andere woorden, zonder aan de mens verschenen te zijn of met de mens gesproken te hebben, zijn Gods daden in alles en Zijn soevereiniteit over alles, voldoende voor een mens om zich bewust te worden van Gods bestaan, macht en gezag. Gods macht en gezag zijn voldoende om deze man de weg van godvrezendheid te laten volgen en het kwaad te mijden. Als een gewoon mens als Job in staat was godvrezend te leven en het kwaad te mijden, dan kan elk willekeurig persoon die God volgt dat ook. Hoewel deze woorden een logische gevolgtrekking lijken, gaat deze niet tegen de wetten van alle dingen in. Toch zijn de feiten niet te rijmen met de verwachtingen: Godvrezendheid en het kwaad mijden, zo lijkt het, voorbehouden aan Job en Job alleen. Bij de vermelding ‘God vrezen en het kwaad mijden’ denken mensen dat dit alleen door Job gedaan moest worden, alsof dit alleen aan Job toegeschreven was en andere mensen daar niet toe in staat zijn. De reden hiervoor is duidelijk: Omdat alleen Job een eerlijke, vriendelijke en oprechte persoonlijkheid bezat die eerlijkheid, rechtvaardigheid en positieve dingen liefhad, kon Job dus alleen maar de weg volgen van godvrezendheid en het mijden van kwaad. Jullie moeten hier de implicatie hebben begrepen – namelijk, omdat niemand een menselijkheid bezit die eerlijk, goedhartig en oprecht is en die eerlijkheid en rechtvaardigheid en dat wat positief is liefheeft, kan niemand God vrezen en het kwaad mijden en dus kan niemand ooit Gods vreugde verkrijgen en standvastig zijn als hij wordt beproefd. Wat ook betekent dat, met uitzondering van Job, alle mensen nog steeds zijn gebonden en verstrikt door Satan, ze zijn allemaal door Satan beschuldigd, aangevallen en misbruikt en zijn degenen die Satan probeert op te slokken. Ze zijn allemaal zonder vrijheid, gevangenen die door Satan zijn gekluisterd.

Dagelijkse woorden van God Fragment 57

Hoe kan de mens God vrezen en het kwaad mijden, als het hart vijandig staat tegenover God?

Hoe zit het dan met het wezen van hun aard en hun houding ten opzichte van God, aangezien de mensen vandaag de dag niet dezelfde menselijkheid bezitten als Job? Vrezen zij God? Mijden zij het kwaad? Zij die God niet vrezen of het kwaad niet mijden, kunnen slechts met vier woorden worden samengevat: de vijanden van God. Jullie zeggen deze vier woorden vaak, maar jullie hebben nooit de werkelijke betekenis ervan gekend. De woorden 'de vijanden van God' hebben inhoud: Ze zeggen niet dat God de mens als vijand ziet, maar dat de mens God als vijand ziet. Ten eerste, als mensen in God gaan geloven, wie heeft dan geen eigen doelen, motivaties en ambities? Ook al gelooft een deel van hen in het bestaan van God en heeft het bestaan van God gezien, hun geloof in God bevat nog steeds die motivaties en hun uiteindelijke doel van het geloven in God is het ontvangen van zijn zegeningen en de dingen die ze willen. In de levenservaringen van mensen, denken ze vaak bij zichzelf, ik heb mijn familie en carrière opgegeven voor God en wat heeft Hij mij gegeven? Ik moet het bij elkaar optellen en bevestigen – heb ik de laatste tijd zegeningen ontvangen? Ik heb veel gegeven in deze tijd, ik ben druk in de weer geweest en heb veel geleden – heeft God me in ruil daarvoor beloftes gegeven? Heeft Hij mijn goede daden onthouden? Wat zal mijn einde zijn? Kan ik Gods zegeningen ontvangen? ... Ieder mens maakt voortdurend en regelmatig zulke berekeningen in zijn hart en hij stelt eisen aan God met daarin zijn motivaties, ambities en deals. Dat wil zeggen dat de mens in zijn hart God voortdurend uitprobeert, voortdurend plannen aangaande God bedenkt en voortdurend met God in discussie is ter wille van zijn eigen einde en probeert een verklaring van God af te dwingen, om te zien of God hem kan geven wat hij wil. Terwijl de mens God nastreeft, behandelt hij God niet als God. De mens heeft altijd geprobeerd met God zaken te doen, onophoudelijk eisen aan Hem te stellen en zelfs bij elke stap druk op Hem uit te oefenen, door te proberen Zijn hele hand te nemen als hem slechts een vinger is gegeven. Terwijl hij overeenkomsten probeert te sluiten met God, maakt de mens ook ruzie met Hem en er zijn zelfs mensen die, wanneer er beproevingen plaatsvinden of wanneer ze in bepaalde situaties verkeren, vaak zwak, passief en slap worden in hun werk en klagen over God. Vanaf het moment dat hij voor het eerst in God begon te geloven, heeft de mens God beschouwd als een hoorn des overvloeds, een Zwitsers zakmes en heeft hij zichzelf beschouwd als de grootste schuldeiser van God, alsof zegeningen en beloften van God proberen te krijgen, zijn inherente recht en verbintenis was, terwijl het Gods verantwoordelijkheid was om de mens te beschermen, te verzorgen en voor hem te voorzien. Dat

is het basisbegrip van ‘geloof in God’ van allen die in God geloven en ten diepste hun begrip van het concept van het geloof in God. Van het wezen van de menselijke natuur tot aan zijn subjectieve streven, heeft niets te maken met de vrees voor God. Het doel van de mens om in God te geloven kan onmogelijk iets te maken hebben met de aanbidding van God. Dat wil zeggen, de mens heeft nooit overwogen of begrepen dat het geloof in God, godvrezendheid en aanbidding van God vereist. In het licht van dergelijke omstandigheden is het menselijke wezen duidelijk. En wat is dit wezen? Het is dat het hart van de mens kwaadaardig is, dat het onderdak biedt aan verraad en bedrog, dat het niet van eerlijkheid en rechtvaardigheid houdt, of van dat wat positief is en het verachtelijk en hebzuchtig is. Het hart van de mens kan niet nog méér gesloten zijn voor God; hij heeft het helemaal niet aan God gegeven. God heeft nooit het ware hart van de mens gezien, noch is Hij ooit door de mens aanbeden. Hoe hoog de prijs ook is die God betaalt, hoeveel werk Hij ook doet of hoeveel Hij ook aan de mens geeft, de mens blijft er blind voor en volkomen onverschillig onder. De mens heeft nooit zijn hart aan God gegeven, hij wil alleen aan zijn eigen hart denken, om zijn eigen beslissingen te nemen – met als ondertoon dat de mens niet de weg wil volgen van God vrezen en het kwaad mijden, of de soevereiniteit en de regelingen van God gehoorzamen, noch God als God wil aanbidden. Zo staat de mens er vandaag de dag voor. Laten we nu nog eens kijken naar Job. Ten eerste, maakte hij een overeenkomst met God? Had hij bijbedoelingen betreffende het vasthouden aan de weg van godvrezendheid en het kwaad mijden? Had God in die tijd met iemand over het einde gesproken? Op dat moment had God niemand beloften gedaan over het einde en het was tegen deze achtergrond dat Job in staat was om God te vrezen en het kwaad te mijden. Kunnen de mensen van tegenwoordig op tegen de vergelijking met Job? Er is teveel ongelijkheid, ze opereren op verschillende niveaus. Hoewel Job niet veel kennis van God had, had hij zijn hart aan God gegeven en behoorde het aan God toe. Hij heeft nooit met God een overeenkomst gesloten en had geen buitensporige verlangens of eisen ten aanzien van God. In plaats daarvan, geloofde hij dat “Jehova heeft gegeven en Jehova heeft genomen.” Dit was wat hij had gezien en gekregen door trouw te blijven aan de manier waarop hij God vreesde en het kwaad meed gedurende vele jaren van zijn leven. Op dezelfde manier had hij ook het resultaat verworven van “Al het goede aanvaarden we van God, zouden we dan het kwade niet aanvaarden?” Deze twee zinnen waren wat hij had gezien en wat hij te weten was gekomen als gevolg van zijn houding van gehoorzaamheid ten opzichte van God tijdens zijn levenservaringen. Ze waren ook zijn krachtigste wapens waarmee hij triomfeerde over de verleidingen van de Satan en de fundering van zijn standvastigheid in zijn getuigenis van God. Zien jullie Job op dit moment als een prachtig persoon? Hopen jullie om zo iemand te zijn? Vrezen jullie de verleidingen van Satan te moeten ondergaan? Zijn jullie vastbesloten om tot God te bidden om jezelf aan dezelfde beproevingen te onderwerpen als Job? Zonder twijfel zouden de meeste mensen het niet

aandurven om voor zulke dingen te bidden. Het is dus duidelijk dat jullie geloof kleinzielig is; in vergelijking met dat van Job, is jullie geloof nauwelijks noemenswaardig. Jullie zijn de vijanden van God, jullie vrezen God niet, jullie kunnen niet stand houden in jullie getuigenis van God en kunnen niet zegevieren over de aanvallen, beschuldigingen en verleidingen van Satan. Wat kwalificeert jullie om de beloften van God te kunnen ontvangen? Hebben jullie nu het geloof om dezelfde beproevingen als Job te accepteren, nu jullie het verhaal van Job gehoord hebben en Gods intentie om de mens te redden en de betekenis van de redding van de mens hebben begrepen? Zouden jullie niet ergens het voornemen moeten hebben om de weg te volgen van God vrezen en het kwaad mijden?

uit 'Gods werk, Gods gezindheid en God Zelf II' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 58

Heb geen bedenkingen over de beproevingen van God

Na het ontvangen van een getuigenis van Job na het einde van zijn beproevingen, besloot God dat Hij een groep zou verwerven – of meer dan een groep – van mensen zoals Job, maar Hij besloot om nooit meer toe te staan dat Satan een andere persoon aanviel of misbruikte met de middelen waarmee hij Job had verleid, aangevallen en misbruikt, door te wedden met God. God stond Satan niet toe ooit de mens die zwak, dwaas en onwetend is, weer dergelijke dingen aan te doen – het was genoeg dat Satan Job had verleid! Het is de genade van God om Satan niet toe te staan mensen te misbruiken hoe hij maar wil. Voor God was het genoeg dat Job had geleden onder de verleiding en het misbruik van Satan. God stond Satan niet toe om ooit weer dergelijke dingen te doen, want het leven en alles van mensen die God volgen wordt geregeerd en georkestreerd door God en Satan is niet gerechtigd om de uitverkorenen van God zoals hij dat wil te manipuleren – dit punt moet voor jullie helder zijn! God geeft om de zwakheid van de mens en begrijpt zijn dwaasheid en onwetendheid. Hoewel, om de mens volledig te redden, moet God hem aan Satan overhandigen. God is nooit bereid om te zien dat de mens door Satan voor de gek wordt gehouden en misbruikt. Hij wil de mens niet altijd zien lijden. De mens is door God geschapen en het is volkomen gerechtvaardigd dat God alles van de mens regeert en bepaalt. Dit is de verantwoordelijkheid van God en het gezag waardoor God alle dingen regeert! God staat niet toe dat Satan de mens naar believen misbruikt en mishandelt, Hij staat niet toe dat Satan verschillende middelen aanwendt om de mens te misleiden en, bovendien, staat Hij niet toe dat Satan ingrijpt in Gods soevereiniteit over de mens, noch staat Hij toe dat Satan de wetten vertrapt en vernietigt waarmee God alle dingen beheerst, om nog maar te zwijgen over Gods grote werk om de mensheid te leiden en te redden! Degenen die God wil redden en degenen die getuigenis van God kunnen afleggen zijn de kern en de uitkristallisatie van het werk van Gods zesduizend

jaar durende managementplan, evenals de prijs van Zijn inspanningen in Zijn werk van zesduizend jaar. Hoe kon God terloops deze mensen aan Satan geven?

Mensen maken zich vaak zorgen over en zijn bang voor de beproevingen van God, maar leven te allen tijde in de strik van Satan en leven op gevaarlijk terrein waar ze worden aangevallen en misbruikt door Satan – nog steeds weten ze niet wat angst is en blijven onbewogen. Wat is er aan de hand? Het geloof van de mens in God is slechts beperkt tot wat hij kan zien. Hij heeft geen enkele waardering voor Gods liefde en zorg voor de mens, noch voor Zijn tederheid en aandacht voor de mens. Maar vanwege een beetje angst en vrees voor Gods beproevingen, oordeel en tuchting, majesteit en toorn heeft de mens niet het geringste begrip van Gods goede bedoelingen. Bij het noemen van beproevingen krijgen mensen het gevoel alsof God bijbedoelingen heeft en sommigen geloven zelfs dat God kwaadwillende plannen herbergt en zijn zich niet bewust van wat God eigenlijk met hen voor heeft. Dus, op hetzelfde moment dat ze roepen gehoorzaam te zijn aan Gods soevereiniteit en regelingen, doen ze al het mogelijke om weerstand te bieden aan en zich te verzetten tegen Gods soevereiniteit en de regelingen voor de mens, want ze geloven dat ze, als ze niet oppassen, door God misleid zullen worden, dat als ze hun eigen lot niet in de hand houden, alles wat ze hebben door God kan worden afgenomen en dat hun leven zelfs beëindigd kan worden. De mens is in het kamp van Satan, maar hij maakt zich nooit zorgen om misbruikt te worden door Satan. En hij wordt misbruikt door Satan, maar is nooit bang gevangen genomen te worden door Satan. Hij blijft zeggen dat hij Gods redding accepteert, maar heeft nog nooit op God vertrouwd of geloofd dat God de mens werkelijk zal redden uit de klauwen van de Satan. Als de mens zich net als Job kan onderwerpen aan Gods orkestraties en regelingen en zijn hele wezen aan God kan geven, zal dan het einde van de mens niet hetzelfde zijn als het einde van Job – het ontvangen van Gods zegeningen? Als de mens Gods heerschappij kan aanvaarden en zich eraan kan onderwerpen, wat valt er dan te verliezen? En dus stel ik voor dat jullie voorzichtig zijn ten aanzien van jullie daden en voorzichtig zijn betreffende alles wat op het punt staat over jullie heen te komen. Wees niet overhaast of impulsief en behandel God en de mensen, zaken en objecten die Hij voor jullie heeft geregeld niet volgens je vurige bloed of natuurlijkheid, of naar gelang je fantasieën of opvattingen; jullie moeten voorzichtig zijn ten aanzien van jullie daden en jullie moeten bidden en meer zoeken om Gods toorn niet aan te wakkeren. Onthoud dit!

uit 'Gods werk, Gods gezindheid en God Zelf II' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 59

Job na zijn beproevingen

Job 42:7-9 Nadat Jehova deze woorden tot Job had gesproken, zei Jehova tegen Elifaz de Temaniet: “Ik ben toornig op jou en je twee vrienden. Jullie hebben namelijk niet juist over mij gesproken, maar mijn dienaar Job wel. Haal daarom zeven jonge stieren en zeven rammen op en ga daarmee naar mijn dienaar Job. Breng een brandoffer voor jezelf en mijn dienaar Job zal voor jullie bidden. Ik zal naar hem luisteren, zodat ik jullie dwaasheid niet zal vergelden. Jullie hebben immers niet juist over mij gesproken, maar mijn dienaar Job wel.” Toen deden Elifaz de Temaniet, Bildad de Suhiet en Zofar de Naämathiet wat Jehova ze had opgedragen. Eveneens aanvaarde Jehova Job.

Job 42:10 En Jehova bracht een omkeer in het lot van Job nadat hij voor zijn vrienden had gebeden. Jehova gaf Job zelfs het tweevoudige van wat hij eerst had.

Job 42:12 En Jehova zegende Job later nog meer dan in het begin. Hij bezat uiteindelijk veertienduizend schapen, zesduizend kamelen, duizend span runderen en duizend ezelinnen.

Job 42:17 En toen stierf Job, oud en verzadigd van het leven.

Zij die God vrezen en kwaad mijden, worden dierbaar geacht door God, terwijl zij die dwaas zijn door God veracht worden

In Job 42:7-9, zegt God dat Job Zijn dienaar is. Zijn gebruik van de term ‘dienaar’ om te verwijzen naar Job toont Jobs belang in Zijn hart; ook al zei God niet dat Hij Job hoger acht, maakte deze benaming geen verschil voor Jobs plek in Gods hart. Hier is ‘dienaar’ Gods bijnaam voor Job. Gods meerdere referenties aan ‘mijn dienaar Job’ laten zien hoe blij Hij was met Job en hoewel God het niet had over de betekenis achter het woord ‘dienaar,’ kan Gods definitie van het woord ‘dienaar’ gevonden worden in Zijn woorden in deze passage van de bijbel. God zei eerst tot Elifaz, de Temaniet: “Ik ben toornig op jou en je twee vrienden. Jullie hebben namelijk niet juist over mij gesproken, maar mijn dienaar Job wel.” Deze woorden zijn de eerste keer dat God openlijk aan de mensen had verteld dat Hij alles wat Job heeft gezegd en gedaan na zijn beproevingen door God, accepteerde, en zijn de eerste keer dat Hij openlijk de juistheid en correctheid van alles wat Job had gezegd en gedaan, had bevestigd. God was boos op Elifaz en de anderen door hun onjuiste, absurde betogen, omdat ze net als Job Gods verschijning niet konden zien of Gods woorden konden horen in hun leven. Toch had Job zo’n precieze kennis van God, terwijl zij alleen maar blind konden gissen naar God, Gods wil overtreden en Zijn geduld beproeven in alles wat ze deden. Derhalve, terwijl alles wat Job gezegd of gedaan had geaccepteerd werd, werd God toornig tegenover de anderen, want in hen kon Hij niet zien dat ze werkelijk godvrezend waren, maar hoorde ook geen godvrezendheid in hun woorden. Vandaar dat God vervolgens de volgende eisen aan hen stelde: “Haal daarom zeven jonge stieren en

zeven rammen op en ga daarmee naar mijn dienaar Job. Breng een brandoffer voor jezelf en mijn dienaar Job zal voor jullie bidden. Ik zal naar hem luisteren, zodat ik jullie dwaasheid niet zal vergelden.” In deze passage vertelt God Elifaz en de anderen iets te doen iets wat ze van hun zonden verlost, want hun dwaasheid was een zonde tegen Jehova God en dus moesten ze brandoffers offeren om hun fouten te herstellen. Brandoffers worden vaak aan God geofferd, maar wat ongebruikelijk is aan deze brandoffers is dat ze werden aangeboden aan Job. Job werd door God aanvaard, omdat hij tijdens zijn beproevingen getuigenis van God aflegde. Ondertussen werden tijdens zijn beproevingen deze vrienden van Job ontmaskerd; vanwege hun dwaasheid waren ze door God veroordeeld en hebben zij de toorn van God ontstoken, en zouden ze gestraft moeten worden door God – gestraft door brandoffers te geven voor Job – waarna Job voor ze bad om Gods straf en toorn jegens hen weg te nemen. Het was Gods bedoeling om hen te schande te maken, want het waren geen mensen die God vreesden en het kwaad meden, en ze hadden Jobs integriteit veroordeeld. In één opzicht vertelde God hen dat hij hun daden niet accepteerde, maar dat Hij Job zeer wel accepteerde en van hem genoot; in een ander opzicht zei God tegen hen dat als je door God wordt geaccepteerd, je als mens wordt verheven, dat de mens door God wordt afgekeurd vanwege zijn dwaasheid en het feit dat God daardoor wordt beledigd, wat laag en gemeen is in Gods ogen. Dit is hoe God twee typen mensen definieert, ze zijn Gods houdingen ten aanzien van deze twee typen mensen, en ze zijn Gods vertolking van de waarde en status van deze twee typen mensen. Hoewel God Job Zijn dienaar noemde, in Gods ogen was deze dienaar geliefd en was met gezag bekleed voor anderen te bidden en hun fouten te vergeven. Deze dienaar kon rechtstreeks met God praten en direct voor God verschijnen, zijn status was hoger en eerbiedwaardiger dan die van anderen. Dit is wat het woord “dienaar,” gesproken door God, werkelijk betekent. Job kreeg deze bijzondere eer vanwege zijn godvrezendheid en het mijden van het kwaad, en de redenen waarom anderen geen dienaar genoemd werden door God was omdat zij God niet vreesden en het kwaad niet meden. Deze twee duidelijk van elkaar verschillende houdingen ten opzichte van God Zijn houdingen ten opzichte van twee typen mensen: zij die God vrezen en het kwaad mijden, zijn door God geaccepteerd, worden in Zijn ogen gezien als kostbaar, terwijl diegenen die dwaas zijn en God niet vrezen niet in staat zijn het kwaad te mijden, niet in staat zijn om Gods goedkeuring te verkrijgen; zij worden vaak verafschuwd en verdoemd door God en zijn laag in Gods ogen.

God bekleed Job met gezag

Job bad voor zijn vrienden en vanwege de gebeden van Job, pakte God ze daarna niet aan zoals dat bij hun dwaasheid hoorde – Hij strafte ze niet en nam geen vergelding tegen hen. En waarom was dat? Omdat de voorbeden voor hen van Gods dienaar Job Zijn oren hadden bereikt, vergaf God ze, want Hij accepteerde Jobs gebeden. En wat zien wij hierin? Als God iemand

zegt, geeft Hij hen veel beloningen, en niet alleen materieel: God bekleed hen ook met gezag en geeft hen het recht om voor anderen te bidden, en God vergeet en ziet overtredingen van die mensen door de vingers vanwege het horen van deze gebeden. Dit is het daadwerkelijke gezag dat God aan Job gaf. Doordat Jobs gebeden hun veroordeling een halt toeriep, bracht Jehova God schande over de dwaze mensen – wat natuurlijk Zijn bijzondere straf voor Eliphaz en de anderen was.

uit 'Gods werk, Gods gezindheid en God Zelf II' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 60

Job is nogmaals gezegend door God, en nooit meer door Satan beschuldigd

Tussen Jehova Gods uitlatingen zijn de woorden die “Jullie hebben namelijk niet juist over mij gesproken, maar mijn dienaar Job wel.” Wat was het dat Job had gezegd? Daar spraken wij eerder over, evenals de vele pagina's met woorden in het Boek Job die Job gezegd zou hebben. In al deze vele andere pagina's met woorden, heeft Job nooit klachten of twijfels over God. Hij wacht simpelweg op het resultaat. Met dit wachten, wat zijn houding van gehoorzaamheid is, met als gevolg waarvan, en als gevolg van de woorden die hij tegen God sprak, Job door God werd geaccepteerd. Tijdens het doorstaan van zijn beproevingen en het lijden van ontberingen, stond God aan zijn zijde en hoewel de ontberingen door Gods aanwezigheid niet verminderden, zag God wat Hij wenste te zien en hoorde Hij wat Hij wenste te horen. Elk van Jobs daden en woorden bereikten de ogen en oren van God; God hoorde en Hij zag - en dat is een feit. Jobs kennis van God en zijn gedachten over God in zijn hart op dat moment, gedurende die periode, waren niet echt zo specifiek als die van mensen van vandaag de dag. Maar in de context van die tijd herkende God nog altijd alles wat Hij had gezegd, omdat zijn gedrag en de gedachten in zijn hart, wat hij had laten zien en geopenbaard, genoeg was om aan Zijn vereisten te voldoen. Toen Job aan zijn beproevingen werd onderworpen, liet dat wat hij dacht in zijn hart en hij zich voornam te doen, aan God een uitkomst zien die bevredigend was voor God. Daarna nam God Jobs beproevingen weg, kwam Job zijn beproevingen te boven, waren zijn beproevingen weg en zouden hem nooit meer overkomen. Omdat Job al onderworpen was aan beproevingen en ze goed had doorstaan en geheel over de Satan triomfeerde, gaf God hem de zegeningen, die hij zo verdiend had. Zoals vastgelegd in Job 42:10, 12, werd Job opnieuw gezegend en was hij gezegend met meer dan de eerste keer. Op dat moment had Satan zich teruggetrokken en niets meer gezegd of gedaan, en vanaf dat moment werd Job niet langer lastig gevallen of aangevallen door de Satan, en maakte de Satan niet langer verwijten over Gods zegeningen van Job.

Job besteedt het laatste deel van zijn leven te midden van Gods zegeningen

Hoewel zijn zegeningen toentertijd alleen beperkt waren tot schapen, runderen, kamelen, materiële dingen, enzovoorts, waren de zegeningen die God in Zijn hart aan Job wilde geven veel groter dan dit. Wat voor soort eeuwige beloften die God aan Job wilde geven, werden er in die tijd vastgelegd? In Zijn zegeningen aan Job zei God niets over zijn einde, en los van de belangrijke positie die Job in Gods hart had, was God samengevat zeer afgemeten in Zijn zegeningen. God kondigde het einde van Jobs leven niet aan. Wat houdt dit in? In die tijd, toen Gods plan het punt van de verkondiging van het menselijke einde nog moest bereiken, moest het plan de laatste fase van Zijn werk nog bereiken. God zei niets over het einde, slechts materiële zegeningen aan de mens schenkende. Wat dit betekent is dat het laatste deel van Jobs leven doorgebracht was te midden van Gods zegeningen, wat hem anders maakte dan andere mensen – maar net zoals zij werd hij ouder, en zoals elk ander normaal persoon naderde de dag dat hij de wereld vaarwel moest zeggen. Zo staat er “En toen stierf Job, oud en verzadigd van het leven” (Job 42:17). Wat is de betekenis van “stierf ... verzadigd van het leven” hier? In het tijdperk voordat God het einde van de mensen verkondigde, stelde God een levensverwachting in voor Job en toen zijn tijd was bereikt, stond Hij toe dat Job op natuurlijke wijze van deze wereld zou vertrekken. Van Jobs tweede zegen tot aan zijn dood gaf God hem geen tegenspoed meer. Voor God was Jobs dood natuurlijk en ook nodig, het was iets heel normaals en geen veroordeling of vervloeking. Terwijl hij nog leefde, had Job God aanbeden en gevreesd; met betrekking tot het soort einde dat hij na zijn dood zou hebben, had God niets gezegd en er geen enkele opmerking over gemaakt. God heeft een sterk gevoel van fatsoen in wat Hij zegt en doet en de inhoud en grondbeginselen van Zijn woorden en daden zijn overeenkomstig het stadium van Zijn werk en de tijd waarin Hij werkt. Wat voor soort einde heeft God in het hart voor iemand als Job? Had God een of andere beslissing genomen in Zijn hart? Natuurlijk had Hij dat! Alleen wist de mens dit niet; God wilde het de mens niet vertellen, noch had Hij de intentie daartoe. En zodoende, oppervlakkig gesproken, stierf Job van het leven verzadigd, en zo was het leven van Job.

De prijs door Job tijdens zijn leven beleefd

Leefde Job een waardevol leven? Waarin zat die waarde? Waarom wordt er gezegd dat hij een waardevol leven leidde? Wat was voor de mens zijn waarde? Vanuit menselijk oogpunt vertegenwoordigde hij de mensheid die God wil redden, door getuigenis te geven voor God voor Satan en de mensen van de wereld. Hij vervulde de door een schepsel van God te vervullen plicht, had een voorbeeldfunctie en trad op als een voorbeeld voor allen die God wenst te redden, zodat mensen kunnen zien dat het heel goed mogelijk is om over de Satan te zegevieren door op God te vertrouwen. En wat was zijn waarde voor God? Voor God lag de waarde van Jobs leven in zijn vermogen om God te vrezen, God te aanbidden, te getuigen van de daden van God en deze te prijzen, om God troost en vreugde te geven. Voor God lag de waarde van Jobs leven ook

in hoe hij voor zijn dood zijn beproevingen doorstond en over de Satan zegevierde en daarvan getuigenis aflegde aan God voor Satan en de mensen van de wereld, waarin hij God verheerlijkte onder de mensheid, Gods hart troostend, zodat Gods begerige hart een uitkomst kon aanschouwen en hoop kon zien. Zijn getuigenis vormt een precedent voor het vermogen om standvastig te blijven in je getuigenis van God en om de Satan namens God te schande te zetten, in Gods managementwerk van de mensheid. Is dit niet de waarde van het leven van Job? Job bracht troost naar Gods hart en gaf God een voorproefje van de vreugde om verheerlijkt te worden en gaf daarmee een prachtig begin aan Gods managementplan. En vanaf dit moment werd de naam Job een symbool voor de verheerlijking van God, en een teken van de overwinning van de mensheid op Satan. Wat Job tijdens zijn leven beleefde en zijn opmerkelijke overwinning op Satan zal voor altijd door God worden gekoesterd, en zijn onberispelijkheid, oprechtheid en godvrezendheid zal door toekomstige generaties vereerd en geëvenaard worden. Hij zal voor altijd door God gekoesterd worden als een onberispelijke, stralende parel, en zo is hij het ook waard om door de mens gekoesterd te worden!

uit 'Gods werk, Gods gezindheid en God Zelf II' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 61

De Voorschriften van het Tijdperk van de Wet

De tien geboden

De principes voor het bouwen van altaren

Voorschriften voor de behandeling van dienaren

Voorschriften voor diefstal en compensatie

Het houden van het Sabbatjaar en de drie feesten

Voorschriften voor de Sabbatdag

Voorschriften voor de offers

Brandoffers

Graanoffers

Vredeoffers

Zondoffers

Overtredingsoffers

Voorschriften voor offers door priesters (Aäron en zijn zonen worden bevolen te gehoorzamen)

Brandoffers door Priesters

Graanoffers door priesters

Zondoffers door priesters

Overtredingsoffers door priesters

Vredeoffers door priesters

Voorschriften voor het eten van offers door priesters

Reine en onreine dieren (die wel en niet kunnen worden gegeten)

Voorschriften voor de zuivering van vrouwen na een bevalling

Normen voor het onderzoeken van melaatsheid

Voorschriften voor diegenen die van melaatsheid zijn genezen

Voorschriften voor het schoonmaken van geïnfecteerde huizen

Voorschriften voor personen die aan abnormale afscheidingen lijden

De Grote Verzoendag die één keer per jaar moet worden waargenomen

Voorschriften voor het slachten van runderen en schapen

Het verbod op het uitvoeren van afschuwelijke heidense praktijken (het niet plegen van incest, enzovoorts)

Voorschriften die het volk moet volgen (“Jullie moeten heilig zijn, want ik, Jehova, jullie God, ben heilig.”)

De terechtstelling van degenen die hun kinderen aan Moloch offeren

Voorschriften voor de bestraffing van de misdaad van overspel

Regels die door priesters in acht moeten worden genomen (regels voor hun dagelijks gedrag, regels voor de consumptie van heilige dingen, regels voor het brengen van offers, enzovoorts)

Feesten die in acht genomen moeten worden (de Sabbatdag, het Pesach, Pinksterfeest, de Grote Verzoendag, enzovoorts)

Andere voorschriften (het ontsteken van lampionnen, het Jubeljaar, de teruggave van het land, het afleggen van geloftes, het geven van tienden, enzovoorts)

De voorschriften van het Tijdperk van de Wet zijn het ware bewijs van Gods richting voor de hele mensheid

Dus hebben jullie de regels en principes van het Tijdperk van de Wet gelezen? Omvatten de regels een breed scala? Ten eerste hebben ze betrekking op de tien geboden, waarna de voorschriften komen voor het bouwen van altaren, enzovoorts. Daarna volgen de voorschriften voor het houden van de sabbat en het observeren van de drie feesten, waarna het voorschrift voor offerandes komt. Hebben jullie gezien hoe vele soorten van offergaven er zijn? Er zijn brandoffers, graanoffers, vredeoffers, zondoffers, enzovoorts. Zij worden gevolgd door voorschriften voor offergaven van priesters, waaronder brandoffers en graanoffers door priesters en andere vormen van offergaven. De achtste voorschriften zijn voor het eten van offergaven door priesters. En dan zijn er voorschriften voor wat moet worden nageleefd tijdens het leven van mensen. Er zijn bepalingen voor vele aspecten van het leven van mensen, zoals de voorschriften voor wat ze wel en niet mogen eten, voor de zuivering van vrouwen na de bevalling, alsmede voor degenen die zijn genezen van melaatsheid. In deze voorschriften gaat God zelfs zo ver om over ziekte te spreken, en er zijn zelfs regels voor het slachten van schapen en runderen, enzovoorts. Schapen en runderen zijn door God geschapen en je moet ze slachten op de manier die God je zegt. Er is zonder twijfel reden voor Gods woorden, het is zonder twijfel juist om te handelen naar Gods verkondiging en zeker in het voordeel van mensen! Er zijn ook feesten en regels na te volgen, zoals de Sabbatdag, Pesach, en meer – God sprak over ze allemaal. Laat ons eens kijken naar de laatsten: andere voorschriften – het ontsteken van de lampionnen, het Jubeljaar, de teruggave van het land, het afleggen van geloftes, het geven van tienden, enzovoorts. Omvatten deze geen breed scala? Het eerste om over te spreken is de kwestie van offergaven van mensen, dan zijn er voorschriften over diefstal en compensatie en het houden van de Sabbatdag ...; alle details van het leven komen aan bod. Dat wil zeggen, toen God begon met het officiële werk van zijn managementplan, legde Hij veel regels vast die opgevolgd moeten worden door de mens. Deze regels waren om de mens het normale leven van de mens op aarde te kunnen laten leiden, een normaal leven van de mens dat niet te scheiden is van God en Zijn leiding. God vertelde de mens eerst hoe hij altaren moest maken, hoe hij de altaren moest opstellen. Daarna vertelde Hij de mens hoe hij een offer moest brengen en stelde Hij vast hoe de mens moest leven – waar hij in het leven op moest letten, waaraan hij zich moest

houden, wat hij wel en niet moest doen. Wat God de mens oplegde was allesomvattend en met deze gewoonten, voorschriften en principes standaardiseerde Hij het gedrag van mensen, leidde Hij hun leven, leidde Hij hun inwijding in de wetten van God, leidde Hij hen naar het altaar van God, begeleidde Hij hen in het hebben van een leven te midden van alles wat God had gemaakt voor de mens die vervuld was van orde, regelmaat en matiging. God gebruikte deze eenvoudige voorschriften en principes voor het eerst om grenzen te stellen aan de mens, zodat de mens op aarde een normaal leven zou hebben van aanbidding van God, een normaal mensenleven zou hebben. Dat is de specifieke inhoud van het begin van Zijn zesduizend jaar durende managementplan. De voorschriften en regels behandelen een zeer brede inhoud, zij zijn de details van Gods sturing van de mensheid tijdens het Tijdperk van de Wet, ze moesten geaccepteerd en opgevolgd worden door de mensen die vóór het Tijdperk van de Wet kwamen. Zij zijn een verslag van het door God tijdens het Tijdperk van de Wet uitgevoerde werk en zij zijn het ware bewijs van Gods leiderschap en sturing van de gehele mensheid.

De mensheid is voor altijd onlosmakelijk verbonden aan Gods leringen en voorzieningen

In deze voorschriften zien wij dat de houding van God ten opzichte van Zijn werk, ten opzichte van Zijn management en ten opzichte van de mensheid serieus, gewetensvol, streng en verantwoordelijk is. Hij doet het werk dat Hij onder de mensheid moet doen volgens Zijn stappen, zonder enige discrepantie, de woorden sprekend die Hij moet spreken zonder enige fout of hapering, waarbij Hij de mens laat zien dat Hij onlosmakelijk verbonden is met Gods leiderschap en hoe belangrijk het is wat God tegen de mensheid doet en zegt. Ongeacht hoe de mens er in de volgende eeuw uitziet, kort gezegd, God deed deze simpele dingen in het eerste begin – gedurende het Tijdperk van de Wet. In Gods ogen waren de menselijke concepties van God, de wereld en de mensheid in dat tijdperk abstract en ondoorzichtig, en hoewel men een aantal bewuste ideeën en intenties had, waren alle onduidelijk of onjuist. Dus was de mensheid onafscheidelijk van Gods leringen en voorzieningen voor hem. De vroegste mensheid wist niets en daarom moest God de mens onderwijzen in de oppervlakkigste en meest basale beginselen om te overleven, maar ook levensvoorschriften, om de mens van deze dingen beetje bij beetje te doordrenken en daarmee de mens een geleidelijk begrip van God te geven, een geleidelijke waardering en begrip van Gods leiderschap, en een basisbegrip van de relatie tussen de mens en God, vanwege deze uit woorden bestaande voorschriften en regels. Na het bereiken van dit effect was God pas in staat beetje bij beetje om het werk te doen dat Hij later zou doen. Dus zijn deze regels en het werk dat God heeft gedaan in het Tijdperk van de Wet de basis van Zijn werk om de mensheid te redden en de eerste fase van het werk in Gods managementplan. Hoewel God voorafgaand aan het werk van het Tijdperk van de Wet tot Adam, Eva en hun nakomelingen had gesproken, waren die geboden en leringen niet zo systematisch of specifiek dat ze één voor één

aan de mens konden worden gegeven en werden ze niet opgeschreven; noch werden het voorschriften. Dat komt omdat toentertijd Gods plan nog niet zo ver was gegaan. Pas toen God de mens tot deze stap had gebracht, kon Hij beginnen met het spreken over deze regels van het Tijdperk van de Wet en ze door de mens laten uitvoeren. Het was een noodzakelijk proces en het resultaat was onvermijdelijk. Deze eenvoudige gewoonten en voorschriften tonen de mens de stappen van Gods managementwerk en Gods wijsheid die onthuld wordt in zijn managementplan. God weet welke inhoud te gebruiken en wat nodig is om te beginnen, wat nodig is om verder te gaan, en wat te gebruiken opdat Hij een groep mensen kon verwerven die van Hem konden getuigen, Hij een groep mensen kon verwerven die met Hem eensgezind waren. Hij weet wat er in de mens omgaat, wat in de mens ontbreekt. Hij weet waarin Hij moet voorzien, hoe Hij de mens moet leiden, en zo weet Hij ook wat de mens wel en niet zou moeten doen. De mens is als een marionet: hoewel hij geen begrip had van Gods wil, kon hij niet anders dan zich tot op de dag van vandaag stap voor stap door Gods managementwerk laten leiden. Er was geen onduidelijkheid in Gods hart over wat Hij moest doen; in Zijn hart was er een helder en levendig plan, en Hij voerde het werk uit dat Hij Zelf volgens Zijn stappen en Zijn plan wilde doen, zich ontwikkelend van het oppervlakkige tot het diepgaande. Ondanks dat Hij nog niet aangegeven had welk werk Hij later zou doen, voerde Hij nog steeds Zijn verdere werk uit volgens Zijn plan, wat een manifestatie is van wat God heeft en is en ook van het gezag van God. Ongeacht welke fase van Zijn managementplan Hij uitvoert, Zijn gezindheid en substantie vertegenwoordigen Hemzelf. Dit is absoluut waar. Ongeacht het tijdperk of stadium van werk, ongeacht van welk soort mensen God houdt, welk soort mensen Hij verafschuwt, Zijn gezindheid en al wat Hij heeft en is, zal nooit veranderen. Hoewel deze voorschriften en principes die God tijdens het werk van het Tijdperk van de Wet heeft vastgesteld vandaag de dag heel eenvoudig en oppervlakkig lijken voor de mensen, en zelfs al zijn ze gemakkelijk te begrijpen en op te volgen, hierin schuilt nog steeds Gods wijsheid en ook de gezindheid van God en wat Hij heeft en is. Binnen deze blijkbaar eenvoudige regelgevingen wordt Gods verantwoordelijkheid en zorg naar de mensheid uitgedrukt, en de prachtige inhoud van Zijn gedachten, zodat de mens het feit dat God over alle dingen regeert en Zijn hand alles beheerst, zich waarlijk realiseert. Het maakt niet uit hoeveel kennis de mensheid beheerst, of hoeveel theorieën of mysteries hij begrijpt, voor God zijn geen van deze in staat om Zijn voorzieningen aan en leiderschap van de mensheid te vervangen. De mensheid zal voor altijd onafscheidelijk zijn van Gods leiding en het persoonlijke werk van God. Zo is de onlosmakelijke relatie tussen mens en God. Ongeacht of God je een bevel of een voorschrift geeft, of je voorziet van een waarheid om Zijn wil te begrijpen, ongeachte wat God doet, Zijn doel is om de mensheid naar een prachtige toekomst te leiden. Gods uitgesproken woorden en het werk dat Hij doet, zijn zowel de openbaring van een aspect van Zijn wezen als de openbaring van een aspect van Zijn

gezindheid en Zijn wijsheid. Ze zijn een onmisbare stap van Zijn managementplan. Dit mag niet over het hoofd worden gezien! Gods wil is in alles wat Hij doet; God is niet bang voor misplaatste opmerkingen, en is ook niet bang voor menselijke opvattingen of gedachten over Hem. Hij doet slechts Zijn werk, en zet Zijn management overeenkomstig Zijn managementplan voort, niet gedwongen door om het even welke persoon, kwestie, of voorwerp.

uit 'Gods werk, Gods gezindheid en God Zelf II' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 62

Vandaag gaan we eerst Gods gedachten, ideeën en alles wat Hij heeft gedaan sinds het scheppen van de mens samenvatten en bekijken wat voor werk Hij heeft uitgevoerd vanaf het scheppen van de wereld tot aan de officiële start van het Tijdperk van Genade. We kunnen vervolgens ontdekken welke gedachten en ideeën van God de mens onbekend zijn en van daaruit de volgorde van Gods managementplan duidelijk maken en grondig begrijpen in welke context God Zijn managementwerk heeft gecreëerd, wat de oorsprong en wat het ontwikkelingsproces ervan is. We zullen ook diepgaand inzicht verwerven in de resultaten die Hij met Zijn managementwerk wil behalen – dat wil zeggen, de kern en het doel van Zijn managementwerk. Om deze dingen te begrijpen zullen we terug moeten gaan naar een verre, onbewogen en stille tijd toen er nog geen mensen waren ...

Toen God van Zijn bed opstond, was Zijn eerste gedachte deze: een levend wezen te scheppen, een echt, levend mens – iemand om mee te leven en die Zijn constante metgezel zou zijn. Deze mens zou naar Hem kunnen luisteren en God zou hem in vertrouwen kunnen nemen en met hem spreken. Toen, voor de eerste keer, greep God een hand stof en gebruikte het om de allereerste mens die Hij zich voorgesteld had te scheppen. Vervolgens gaf Hij dit levende schepsel een naam: Adam. Hoe voelde God zich nadat Hij deze levende en ademende mens had verkregen? Voor het eerst voelde Hij de vreugde van het hebben van een dierbare, een metgezel. Hij voelde ook voor de eerste keer de verantwoordelijkheid van het vaderschap en de zorg die daarmee gepaard gaat. Deze levende en ademende mens bracht God blijdschap en vreugde; Hij voelde zich voor de eerste keer getroost. Dit was het eerste ding dat God ooit had gedaan dat niet met Zijn gedachten en zelfs niet met Zijn woorden bewerkstelligd was, maar met Zijn eigen twee handen was verricht. Toen dit wezen – een levend en ademend mens – gemaakt van vlees en bloed, met lichaam en vorm voor God stond en in staat was met God te spreken, ervoer Hij een soort vreugde dat Hij nooit eerder had gevoeld. Hij voelde echt Zijn verantwoordelijkheid en het levende wezen ontroerde Hem niet alleen, maar elke kleine beweging van hem raakte Hem en verwarmde Zijn hart. Toen dit levende wezen dus voor God stond, was het de eerste keer dat Hij het idee kreeg meer mensen zoals deze te verwerven. Dit was de serie gebeurtenissen die begon

bij deze eerste gedachte van God. Voor God vonden al deze gebeurtenissen voor de eerste keer plaats, maar tijdens deze eerste gebeurtenissen, wat Hij ook voelde op dat moment – vreugde, verantwoordelijkheid, zorg – er was niemand waarmee Hij het kon delen. Vanaf dat moment voelde God een eenzaamheid en verdriet zoals Hij nog nooit eerder had ervaren. Hij voelde dat de menselijke wezens Zijn liefde, zijn zorg en bedoelingen voor de mensheid niet zouden kunnen accepteren en begrijpen, en voelde dus nog steeds smart en pijn in Zijn hart. Hoewel Hij deze dingen voor de mens had gedaan, was de mens zich hier niet van bewust en begreep hij het niet. Naast de blijdschap, vreugde en troost die de mens Hem bracht, bezorgde hij Hem ook snel de eerste gevoelens van smart en eenzaamheid. Dit waren de gedachten en gevoelens van God op dat moment. Terwijl God al deze dingen deed, veranderde in Zijn hart de gevoelens van vreugde in smart en van smart in pijn, alles vermengd met bezorgdheid. Alles wat Hij wilde doen is deze mens, dit menselijk ras, zo snel mogelijk te laten weten wat er in Zijn hart was en hem sneller Zijn intenties te laten begrijpen. Vervolgens konden zij Zijn volgelingen worden en in overeenstemming met Hem zijn. Zij zouden niet langer naar God luisteren maar sprakeloos blijven; ze zouden niet langer onbewust zijn van hoe zij zich bij God en Zijn werk kunnen aansluiten, en bovenal zouden ze niet langer mensen zijn die onverschillig staan tegenover Gods eisen. Deze eerste dingen die God heeft volbracht zijn bijzonder betekenisvol en van grote waarde voor Zijn managementplan en voor de mens van vandaag.

Na alle dingen en mensen te hebben geschapen, rustte God niet uit. Hij kon niet wachten met het uitvoeren van Zijn management en Hij kon ook niet wachten met het winnen van de mensen waar Hij onder de mensheid zo van hield.

Daarna, niet lang nadat God de menselijke wezens had geschapen, zien we in de Bijbel dat een grote zondvloed de gehele aarde met water bedekte. Noach wordt in het verslag van de zondvloed genoemd, en er kan gesteld worden dat Noach de eerste mens is die door God wordt geroepen om samen met Hem een taak van God uit te voeren. Natuurlijk was dit ook de eerste keer dat God een mens op aarde riep om iets in overeenstemming met Zijn gebod te doen. Zodra Noach klaar was met het bouwen van de ark, liet God de aarde voor de eerste keer overstromen. Toen God de aarde met de zondvloed vernietigde, was dat de eerste keer sinds het scheppen van de mens dat Hij Zich overmand voelde door afkeer van menselijke wezens; dit is wat God ertoe dwong de pijnlijke beslissing te nemen het gehele menselijke ras door de zondvloed te vernietigen. Nadat de zondvloed de aarde had vernietigd, sloot God Zijn eerste verbond met de mensen dat Hij dit nooit meer zou doen. Het teken van dit verbond was de regenboog. Dit was Gods eerste verbond met de mensheid en de regenboog was dus het eerste teken van een verbond dat door God werd gegeven; deze regenboog is een reëel, fysiek ding dat werkelijk bestaat. Het is precies dit bestaan van deze regenboog dat er de oorzaak van is dat God zich vaak verdrietig

voelt over het vorige menselijke ras dat Hij heeft verloren. Het dient Hem ook als een voortdurende herinnering aan wat met deze mensen gebeurde ... God zou Zijn tempo niet vertragen – Hij kon niet wachten om de volgende stap in Zijn management te zetten. Vervolgens selecteerde God Abraham als Zijn eerste keus voor Zijn werk in Israël. Dit was de eerste keer dat God zo'n kandidaat selecteerde. God besloot door middel van deze persoon te beginnen met de uitvoering van Zijn reddingswerk voor de mensheid, en om Zijn werk voor te zetten onder de afstammelingen van deze persoon. We kunnen in de Bijbel zien dat God dit met Abraham deed. Daarna maakte God Israël het eerste uitverkoren land en begon Zijn werk van het Tijdperk van de Wet door middel van Zijn uitverkoren volk, de Israëlieten. Opnieuw voor de eerste keer gaf God de Israëlieten de expliciete regels en wetten die de mensheid moet volgen, en legde ze gedetailleerd uit. Dit was de eerste keer dat God menselijke wezens zulke specifieke standaardregels gaf over hoe ze moesten offeren, hoe ze moesten leven, wat ze wel en niet moesten doen, welke feesten en dagen ze moesten vieren, en welke principes ze moesten volgen bij alles wat ze deden. Dit was de eerste keer dat God de mensheid zulke gedetailleerde standaardregels en principes voor het leven schonk.

Wanneer ik “de eerste keer” zeg, bedoel ik dat God nooit eerder een dergelijk werk heeft volbracht. Het is iets dat niet eerder had bestaan. Hoewel God de mensheid heeft geschapen en allerlei soorten wezens en levende dingen had geschapen, had Hij nog nooit dat type werk volbracht. Bij al dit werk was Gods management van de mens betrokken; het had allemaal te maken met de mensen en Zijn redding en management van de mensen. Na Abraham, maakte God opnieuw voor de eerste keer een keuze. Hij koos Job om degene te zijn die onder de wet in staat zou zijn de verleidingen van Satan te weerstaan, God te blijven vrezen en getuigenis te geven voor Hem. Dit was ook de eerste keer dat God Satan toestond een mens te verleiden en de eerste keer dat Hij een weddenschap met Satan afsloot. Uiteindelijk, voor de eerste keer, won God iemand die in staat was van Hem te getuigen terwijl hij oog in oog stond met Satan, een mens die getuigenis kon geven voor Hem en Satan grondig te schande kon maken. Sinds God de mensheid had geschapen, was dit de eerste mens die Hij had gewonnen die in staat was voor Hem getuigenis te geven. Zodra Hij deze mens had gewonnen, was God er nog meer op gebrand door te gaan met Zijn management en over te gaan op de volgende fase van Zijn werk, Zijn volgende keuze en werkplek voor te bereiden.

Hebben jullie, nu we over dit alles gecommuniceerd hebben, een werkelijk begrip van Gods wil? God beschouwt deze fase van het managen van de mensheid, het redden van mensen, als belangrijker dan wat dan ook. Hij doet deze dingen niet alleen met Zijn geest, noch alleen met Zijn woorden, en Hij doet het vooral niet nonchalant – Hij doet al deze dingen met een plan, met een doel, met standaarden en met Zijn wil. Het is duidelijk dat dit werk van het redden van de

mensheid voor zowel God als de mens van groot belang is. Hoe moeilijk het werk ook is, hoe groot de obstakels ook zijn, hoe zwak de mensen ook zijn, hoe diep de rebellie van de mensheid ook gaat, niets van dit alles is moeilijk voor God. God houdt Zichzelf bezig, Hij breidt Zijn moeizame inspanningen uit en managet het werk dat Hij Zelf wil uitvoeren. Hij regelt ook alles en heerst over alle mensen en het werk dat Hij wil voltooien – geen van deze dingen zijn ooit eerder gedaan. Het is de eerste keer dat God deze methoden heeft gebruikt en Hij heeft een hoge prijs betaald voor dit grote project van het managen en redden van de mensheid. Tijdens het uitvoeren van dit werk vertelt God de mensheid, zonder voorbehoud en stukje bij beetje, een aantal zaken – en openbaart Hij die – over Zijn onverdroten werk, wat Hij heeft en is, over Zijn wijsheid en almacht en elk aspect van Zijn gezindheid. Deze dingen worden door Hem verkondigd en geopenbaard zoals Hij dat nog nooit eerder heeft gedaan. Er zijn dus nog nooit in het gehele universum schepsels geweest die zo dicht bij God staan, die zo'n intieme relatie met Hem hebben, als de mensen die God wil managen en redden. In Zijn hart is de mensheid die Hij wil managen en redden het allerbelangrijkst en Hij waardeert deze mensheid boven alles. Ondanks het feit dat Hij een hoge prijs voor hen heeft betaald en ondanks het feit dat zij Hem continu pijn doen en ongehoorzaam zijn, geeft Hij ze nooit op en gaat onvermoeibaar door met Zijn werk, zonder klacht of spijt. Dit is omdat Hij weet dat de mensen op een dag, vroeg of laat, Zijn oproep zullen horen, wakker zullen worden en geroerd door Zijn woorden zullen erkennen dat Hij de Heer van de schepping is, en aan zijn zijde zullen terugkeren ...

Nadat jullie dit vandaag allemaal hebben gehoord, kunnen jullie misschien het gevoel hebben dat alles wat God doet heel normaal is. Het lijkt alsof mensen altijd iets van Gods wil voor hen hebben gevoeld door Zijn woorden en uit Zijn werk. Maar er is altijd een zekere afstand tussen hun gevoelens of kennis en wat God denkt. Ik denk dus dat het noodzakelijk is met alle mensen te spreken over waarom God de mensheid heeft geschapen en wat de achtergrond is van Zijn wens de mensen te winnen waarop Hij heeft gehoopt. Het is van essentieel belang dit met iedereen te delen, zodat het een ieder in zijn hart duidelijk is. Omdat elke gedachte en elk idee van God, en elke fase en elke periode van Zijn werk aansluit op en nauw verband houdt met Zijn gehele managementwerk, is het zo dat als je Gods gedachten, ideeën en Zijn wil in elke stap van Zijn werk begrijpt, dit hetzelfde is als het begrijpen van de bron van het werk van Zijn managementplan. Het is op deze fundering dat je begrip van God zich verdiept. Hoewel alles wat God deed toen Hij eerst de wereld schiep, alles wat ik eerder heb genoemd, voor mensen van nu slechts wat informatie is en irrelevant lijkt te zijn voor de zoektocht naar de waarheid, zal er, naar mate je meer ervaring opdoet, een dag komen dat je beseft dat het niet zo simpel is als zomaar een paar stukjes informatie, noch dat het zoiets eenvoudigs is als sommige mysteriën. Naarmate je leven vordert en wanneer er een beetje van Gods positie in je hart is gekomen, of

wanneer je Zijn wil grondiger en dieper bent gaan begrijpen, dan zul je het belang en de noodzakelijkheid van waar ik het vandaag over heb werkelijk begrijpen. Het maakt niet uit in hoeverre jullie dit hebben geaccepteerd, het is noodzakelijk dat jullie deze dingen begrijpen en weten. Wanneer God iets doet, wanneer Hij Zijn werk uitvoert, ongeacht of het met Zijn ideeën of Zijn eigen handen wordt gedaan, ongeacht of het de eerste keer is dat Hij het doet of dat het de laatste keer is – uiteindelijk heeft God een plan en zijn Zijn doeleinden en Zijn gedachten in alles wat Hij doet. Deze doeleinden en gedachten vertegenwoordigen Gods gezindheid en ze drukken uit wat Hij heeft en is. Deze twee dingen – Gods gezindheid en wat Hij heeft en is – moeten door ieder mens worden begrepen. Zodra een mens begrijpt wat Zijn gezindheid is en wat Hij heeft en is, kunnen ze geleidelijk aan begrijpen waarom God doet wat Hij doet en waarom Hij zegt wat Hij zegt. Van daaruit kunnen ze vervolgens meer geloof hebben om God te volgen, de waarheid te zoeken en te streven naar een verandering van gezindheid. Dat wil zeggen, het begrip van de mens van God en zijn geloof in God zijn onscheidbaar.

uit 'Gods werk, Gods gezindheid en God Zelf III' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 63

Als datgene waar mensen kennis en begrip over verkrijgen Gods gezindheid is en wat Hij heeft en is, dan zal datgene wat ze winnen leven zijn dat van God komt. Zodra dit leven in je gesmeed is, zal de vreze Gods in je groter en groter worden en zal het inzamelen van deze oogst zich heel natuurlijk voltrekken. Als je Gods gezindheid of Zijn essentie niet wilt begrijpen of kennen, als je zelfs niet over deze dingen wilt nadenken of je erop focussen, kan ik je met zekerheid vertellen dat de manier waarop je op dit moment je geloof in God najaagt je nooit in staat zal stellen Zijn wil te bevredigen of Zijn lof te oogsten. Sterker nog, je kunt nooit echt verlossing bereiken – dit zijn de uiteindelijke gevolgen. Wanneer mensen God niet begrijpen en Zijn gezindheid niet kennen, kunnen hun harten zich nooit echt voor Hem openen. Zodra ze God hebben begrepen, zullen ze met interesse en geloof beginnen te begrijpen en te proeven wat er in Zijn hart is. Wanneer je begrijpt en proeft wat in Gods hart is, zal je hart zich, beetje bij beetje, voor Hem openen. Wanneer je hart zich voor Hem opent, zul je voelen hoe beschamend en verachtelijk je uitwisselingen met God, je eisen aan God, en je eigen extravagante verlangens waren. Wanneer je hart zich echt voor God opent, zul je zien dat Zijn hart een oneindige wereld is en zul je binnengaan in een rijk dat je nog nooit eerder hebt ervaren. In dit rijk is er geen bedrog, is er geen listigheid, is er geen duisternis en is er geen kwaad. Er is uitsluitend oprechtheid en trouw, uitsluitend licht en rechtschapenheid, uitsluitend rechtvaardigheid en goedheid. Het is vol liefde en zorg, vol mededogen en tolerantie, en je voelt er overal de vreugde en de blijdschap van het in leven zijn. Dit zijn de dingen die Hij je zal openbaren wanneer je je

hart voor God opent. Deze oneindige wereld is vol van Gods wijsheid, vol van Zijn almacht, en ook vol van Zijn liefde en Zijn gezag. Je kunt hier elk aspect van wat God heeft en is zien, wat Hem vreugde brengt, waarom Hij zich zorgen maakt en waarom Hij verdrietig wordt, waarom Hij boos wordt ... Dit is wat elk mens kan zien wanneer hij zijn hart opent en God binnenlaat. God kan alleen in je hart komen als je het voor Hem opent. Je kunt alleen zien wat God heeft en is en je kunt alleen Zijn wil voor jou zien als Hij in je hart is gekomen. Op dat moment zul je ontdekken dat alles aan God zo kostbaar is, dat wat Hij heeft en is het zo waard is te worden gekoesterd. Hiermee vergeleken zijn de mensen om je heen, de objecten en gebeurtenissen in je leven, en zelfs je dierbaren, je partner en de dingen waar je van houdt, nauwelijks het vermelden waard. Ze zijn zo klein en zo bescheiden; je zult voelen dat geen materieel object je ooit meer in zijn greep kan krijgen en dat deze objecten nooit meer in staat zullen zijn je welke prijs dan ook voor hen te laten betalen. In Gods nederigheid zul je Zijn grootheid en Zijn heerschappij zien, sterker nog, in iets dat die Hij heeft gedaan waarvan je dacht dat het niet veel voorstelde, zie je Zijn oneindige wijsheid en Zijn tolerantie, en zul je Zijn geduld, Zijn verdraagzaamheid en Zijn begrip van je zien. Dit zal liefde voor Hem in je ontwikkelen. Op die dag zul je voelen dat de mensheid in zo'n smerige wereld leeft, dat de mensen in je omgeving en de dingen die in je leven gebeuren, en zelfs degenen waar je van houdt, hun liefde voor jou en hun zogenaamde bescherming van of zorg voor jou, het vermelden zelfs niet waard zijn – alleen God is je geliefde en het is alleen God die je het meest koestert. Wanneer die dag komt geloof ik dat er mensen zullen zijn die zeggen: Gods liefde is zo groot en Zijn essentie is zo heilig – in God is geen bedrog, geen kwaad, geen afgunst en geen strijd, maar alleen rechtvaardigheid en authenticiteit, en de mensen zouden moeten verlangen naar alles dat God heeft en is. Mensen zouden er naar moeten streven en het moeten najagen. Op welke basis is het vermogen van de mensheid dit te bereiken gebouwd? Het is gebouwd op de basis van het begrip dat de mensen hebben van Gods gezindheid en hun begrip van Gods essentie. Het begrijpen van Gods gezindheid en wat Hij heeft en is, is dus een levenslange les voor ieder mens; het is een levenslang doel dat door elk mens wordt nagejaagd die ernaar streeft zijn gezindheid te veranderen en zich inspant God te kennen.

uit 'Gods werk, Gods gezindheid en God Zelf III' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 64

Als we meer willen begrijpen van wat God heeft en is, kunnen we niet stoppen bij het Oude Testament of het Tijdperk van de Wet, maar zullen we de stappen die God in Zijn werk zette verder moeten volgen. Dus, toen God het Tijdperk van de Wet beëindigde en begon aan het Tijdperk van Genade, hebben onze eigen stappen ook het Tijdperk van Genade bereikt – een tijdperk vol genade en verlossing. In dit tijdperk deed God nogmaals iets belangrijks voor de

eerste keer. Het werk in dit nieuwe tijdperk voor zowel God als de mensheid was een nieuw startpunt. Dit nieuwe startpunt was ook deze keer nieuw werk dat God voor het eerst deed. Dit door God uitgevoerde nieuwe werk was iets ongekends, iets dat de mens of welk ander schepsel dan ook zich onmogelijk kon voorstellen. Het is iets dat nu goed bekend is bij alle mensen – dit was de eerste keer dat God mens werd, de eerste keer dat Hij nieuw werk begon in de gestalte van een mens, met de identiteit van een mens. Dit nieuwe werk gaf aan dat God Zijn werk in het Tijdperk van de Wet had voltooid, dat Hij niet langer ook maar iets zou doen of zeggen onder de wet. Evenmin zou Hij ook maar iets uitspreken of doen in de vorm van de wet of volgens de principes of regels van de wet. Dat wil zeggen, al Zijn werk dat was gebaseerd op de wet is voor altijd stopgezet en zal niet worden voortgezet, omdat God nieuw werk wilde beginnen en nieuwe dingen wilde doen. Zijn plan kreeg hiermee opnieuw een nieuw startpunt. God moest dus de mensheid het volgende tijdperk inleiden.

Of dit vreugdevol of onheilspellend nieuws was voor de mensen hing af van wat hun essentie was. Er kan worden gezegd dat dit geen vreugdevol, maar onheilspellend nieuws was voor sommige mensen omdat, toen God met Zijn nieuwe werk begon, deze mensen, die slechts de wetten en regels volgden, die alleen de doctrines volgden maar God niet vreesden, geneigd waren Gods oude werk te gebruiken om Zijn nieuwe werk te veroordelen. Voor deze mensen was het onheilspellend nieuws; maar voor elk mens die onschuldig en open was, die oprecht tegenover God was en bereid was Zijn verlossing te ontvangen, was Gods eerste vleeswording bijzonder vreugdevol nieuws. Want sinds er mensen zijn is dit de eerste keer dat God aan de mensheid is verschenen en onder hen heeft geleefd in een vorm die niet de Geest was, maar als mens werd geboren en leefde onder de mensen als de Mensenzoon, en in hun midden Zijn werk deed. Deze ‘eerste keer’ doorbrak de menselijke opvattingen en tartte alle verbeelding. Daarnaast leverde dit al Gods volgelingen een tastbaar voordeel op. God beëindigde niet alleen het oude tijdperk, maar beëindigde ook Zijn oude werkmethoden en werkwijze. Hij stond niet langer toe dat Zijn boodschappers Zijn wil overbrachten, Hij was niet langer verborgen in de wolken en Hij verscheen en beval de mensen niet langer in de donder. Op een andere wijze dan ooit tevoren, via een methode die voor mensen onvoorstelbaar en moeilijk te begrijpen of te accepteren is – de vleeswording – werd Hij de Mensenzoon om het werk van dat tijdperk te ontwikkelen. Door deze handeling van God werd de mensheid, die daar totaal niet op was voorbereid, overrompeld en daardoor werden ze in verlegenheid gebracht omdat God wederom met nieuw werk begon dat Hij nog nooit eerder had gedaan.

uit ‘Gods werk, Gods gezindheid en God Zelf III’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Dagelijkse woorden van God Fragment 65

Mat. 12:1 In die tijd liep Jezus op een sabbat door de korenvelden. Zijn leerlingen hadden honger en begonnen aren te plukken en ervan te eten.

Mat. 12:6-8 Maar ik zeg je, dat op deze plek iemand is die belangrijker is dan de tempel. Als u begrepen had wat bedoeld wordt met: “Barmhartigheid wil ik, geen offers,” dan zou u geen onschuldigen hebben veroordeeld. Want de Mensenzoon is heer en meester over de sabbat.

Laten we eerst eens deze passage bekijken: “In die tijd liep Jezus op een sabbat door de korenvelden. Zijn leerlingen hadden honger en begonnen aren te plukken en ervan te eten.”

Waarom hebben we deze passage geselecteerd? Welk verband houdt deze passage met Gods gezindheid? In deze tekst is het eerste dat we te weten komen dat het de sabbatdag was, maar dat de Heer Jezus er toch met Zijn discipelen op uit trok en hen door de korenvelden leidde. Wat zelfs nog ‘verraderlijker’ was, was dat ze zelfs “begonnen waren te plukken en ervan te eten.” In het Tijdperk van de Wet luidden de wetten van Jehova God dat de mensen er op de sabbat niet zomaar op uit konden trekken of deel konden nemen aan activiteiten – er waren heel veel dingen die niet konden worden gedaan op de sabbat. Deze daad van de Heer Jezus was raadselachtig voor degenen die reeds lange tijd onder de wet leefden en lokte zelfs kritiek uit. We zullen het voorlopig niet hebben over hun verwarring en wat ze zeiden over wat Jezus deed, maar eerst bespreken waarom de Heer Jezus ervoor koos dit juist op de sabbat te doen en wat Hij met zijn daad de mensen die onder de wet leefden duidelijk wilde maken. Dit is het verband tussen deze passage en Gods gezindheid waarover ik het wil hebben.

Toen de Heer Jezus kwam, gebruikte Hij praktische daden om met de mensen te communiceren: God had afscheid genomen van het Tijdperk van de Wet en was begonnen met nieuw werk. Voor dit werk was het houden van de sabbat niet vereist. Toen God zich losmaakte van de beperkingen van de sabbatdag, was dit slechts een voorproefje van Zijn nieuwe werk; het echte en geweldige werk moest nog komen. Toen de Heer Jezus Zijn werk begon, had Hij de ketenen van het Tijdperk van de Wet al achter zich gelaten en had hij de regels en principes van dat tijdperk al doorbroken. In Hem was er geen spoor over van ook maar iets dat betrekking had op de wet. Hij had de wet in haar geheel verworpen, hield zich er niet meer aan en eiste niet meer van de mensheid dat deze zich eraan zou houden. Hier zie je dus de Heer Jezus op de sabbat door de korenvelden lopen. De Heer rustte niet, maar was buiten aan het werk. Deze daad van Hem betekende een schok voor de opvattingen van de mensen en maakte hen duidelijk dat Hij niet langer onder de wet leefde, dat Hij de beperkingen van de sabbat achter zich had gelaten en voor en onder de mensheid verscheen in een nieuw beeld, met een nieuwe werkwijze. Deze daad van Hem vertelde de mensen dat Hij nieuw werk met Zich mee had gebracht dat begon met het achter zich laten van de wet en de sabbat. Toen God Zijn nieuwe werk uitvoerde, klampte Hij

zich niet langer vast aan het verleden en maakte Hij zich niet langer zorgen over de regels van het Tijdperk van de Wet. Hij werd ook niet beïnvloed door Zijn werk uit het vorige tijdperk, maar werkte op de sabbat zoals op een gewone dag en wanneer Zijn discipelen honger hadden, konden ze aren plukken om te eten. Dit was allemaal heel normaal in Gods ogen. God kon met veel van het werk dat Hij wilde doen en de dingen die Hij wilde zeggen een nieuw begin maken. Zodra Hij een nieuw begin heeft gemaakt, heeft Hij het niet meer over Zijn vorige werk en zet het ook niet voort. God heeft Zijn principes in Zijn werk. Hij begint met nieuw werk wanneer Hij de mensheid naar een nieuwe fase wil leiden en wanneer Zijn werk een hogere fase heeft bereikt. Wanneer mensen blijven handelen overeenkomstig de oude uitspraken of regels, of hieraan vast blijven houden, zal Hij dit niet herdenken of prijzen. Dit komt omdat Hij reeds nieuw werk gebracht heeft en met Zijn werk aan een nieuwe fase is begonnen. Wanneer Hij nieuw werk initieert, verschijnt Hij aan de mensheid in een compleet nieuw beeld, gezien vanuit een compleet nieuw gezichtspunt en op een volledig nieuwe manier, zodat de mensen verschillende aspecten van Zijn gezindheid en wat Hij heeft en is kunnen zien. Dit is een van Zijn doelen in Zijn nieuwe werk. God houdt niet vast aan het oude en neemt ook niet het gebaande pad; wanneer Hij werkt en spreekt is het niet zo verbiedend als mensen zich dat voorstellen. In God is alles vrij en bevrijd en zijn er geen verboden, geen beperkingen – wat Hij de mensheid brengt is geheel en al vrijheid en bevrijding. Hij is een levende God, een God die echt, waarlijk bestaat. Hij is geen pop of beeldhouwwerk van klei en Hij is totaal verschillend van de afgoden die mensen op een altaar plaatsen en aanbidden. Hij is levend en levendig en wat Zijn woorden en werk de mensen brengt is geheel en al leven en licht, geheel en al vrijheid en bevrijding, omdat Hij de weg, de waarheid en het leven vasthoudt – Hij wordt niet beperkt door iets in welk werk van Hem dan ook. Het maakt niet uit wat mensen zeggen en het maakt niet uit hoe ze Zijn nieuwe werk zien of beoordelen, Hij zal Zijn werk zonder bedenkingen uitvoeren. Hij zal zich geen zorgen maken over iemands noties of dat er met de vinger naar Zijn werk en woorden wordt gewezen, en zelfs niet over hun sterke oppositie en weerstand tegen Zijn nieuwe werk. Niemand in de gehele schepping kan menselijk verstand, menselijke verbeelding, kennis of moraliteit gebruiken om te meten of te definiëren wat God doet om Zijn werk in diskrediet te brengen, te verstoren of te saboteren. Zijn werk en wat Hij doet leggen geen verboden op en zullen niet worden beperkt door enig mens, ding of object, en zullen niet worden verstoord door vijandige krachten. Wat Zijn nieuwe werk betreft, is Hij een altijd zegevierende Koning en alle vijandige krachten en alle ketterijen en misvattingen van de mensheid worden onder Zijn voetenbank vermorzeld. Het maakt niet uit welke fase van Zijn werk Hij uitvoert, het zal beslist worden ontwikkeld en uitgebreid te midden van de mensheid en het zal beslist ongehinderd overal in het hele universum worden uitgevoerd, totdat Zijn geweldige werk is voltooid. Dit is Gods almacht en wijsheid, Zijn gezag en macht. Zodoende kon de Heer Jezus er op de sabbat

openlijk op uit trekken en werken, er waren immers in Zijn hart geen regels en geen kennis of doctrine die voortkwam uit de mensheid. Wat Hij had was Gods nieuwe werk en Zijn weg. Zijn werk was de manier de mensheid te bevrijden, de mensen te verlossen, hen in het licht te laten bestaan en hen te laten leven. En degenen die afgoden of valse goden vereren, leven elke dag gebonden door Satan en worden beperkt door allerlei soorten regels en taboes – vandaag is dit verboden en morgen weer wat anders – er is geen vrijheid in hun leven. Ze zijn als gevangenen in ketenen en kennen nauwelijks enige vreugde. Waar staan ‘verboden’ voor? Ze staan voor beperkingen, banden en kwaad. Zodra een mens een afgod vereert, vereert hij een valse god, een kwade geest. Dat brengt verboden met zich mee. Je kunt dit of dat niet eten, vandaag kun je er niet op uit trekken, morgen kun je de fornuis niet aanzetten, de volgende dag kun je niet verhuizen naar een nieuw huis en je dient bepaalde dagen te kiezen voor bruiloften en begrafenissen en zelfs voor het bevallen van een kind. Hoe wordt dit genoemd? Dit worden verboden genoemd. Het is de gebondenheid van de mensheid, het zijn de ketenen van Satan en kwade geesten die de mensen controleren en hun harten en lichamen in bedwang houden. Bestaan deze verboden bij God? Wanneer we over Gods heiligheid spreken, moet je allereerst hierbij stilstaan: bij God zijn er geen verboden. God heeft in Zijn woorden en werken principes, maar omdat God Zelf de weg, de waarheid en het leven is, zijn er geen verboden.

uit ‘Gods werk, Gods gezindheid en God Zelf III’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Dagelijkse woorden van God Fragment 66

“Maar ik zeg je, dat op deze plek iemand is die belangrijker is dan de tempel. Als u begrepen had wat bedoeld wordt met: ‘Barmhartigheid wil ik, geen offers,’ dan zou u geen onschuldigen hebben veroordeeld. Want de Mensenzoon is heer en meester over de sabbat” (Mat. 12:6-8). Waar verwijst hier ‘tempel’ naar? Om het eenvoudig te stellen: ‘tempel’ verwijst hier naar een majestueus, hoog gebouw, waar priesters tijdens het Tijdperk van de Wet God vereerden. Wanneer de Heer Jezus zegt “op deze plek iemand is die belangrijker is dan de tempel”, naar wie verwijst ‘Iemand’ dan? Het is duidelijk dat ‘Iemand’ de Heer Jezus in het vlees is, omdat alleen Hij groter dan de tempel was. Waartoe riepen deze woorden de mensen op? Ze riepen de mensen op de tempel te verlaten – God had de tempel reeds verlaten en werkte er niet meer. De mensen zouden dus Gods voetstappen buiten de tempel moeten zoeken en Zijn stappen in Zijn nieuwe werk moeten volgen. De achtergrond van de woorden van de Heer Jezus was dat onder de wet mensen de tempel waren gaan beschouwen als iets groters dan God Zelf. Dat wil zeggen, de mensen vereerden de tempel in plaats van God. Daarom waarschuwde de Heer Jezus hen geen afgoden te vereren maar God, omdat Hij oppermachtig is. Daarom zei Hij: “Barmhartigheid wil ik, geen offers”. Het is duidelijk dat in de ogen van de Heer Jezus, de

meeste mensen onder de wet niet langer Jehova vereerden, maar slechts de stappen van het offerproces afwerkten. De Heer Jezus stelde vast dat dit proces afgodenverering was. Deze afgodendienaars zagen de tempel als iets groters, en hoger dan God. In hun harten was alleen plaats voor de tempel, niet voor God, en als zij de tempel kwijtraakten, raakten ze hun woonplaats kwijt. Zonder de tempel hadden ze geen plek om te aanbidden en konden ze hun offers niet brengen. Hun zogenaamde woonplaats was de plek waar ze opereerden onder het vaandel van het vereren van Jehova God, hierdoor konden ze in de tempel verblijven en hun eigen zaken afhandelen. Hun zogenaamde offerdienst was alleen maar bedoeld om hun eigen persoonlijke, schandelijke transacties uit te voeren onder het mom van hun dienst in de tempel. Dit was de reden dat mensen in die tijd de tempel als groter dan God beschouwden. Omdat ze de tempel als dekmantel gebruikten en offers als voorwendsel om mensen en God te bedriegen, sprak de Heer Jezus deze woorden om de mensen te waarschuwen. Als jullie deze woorden toepassen op het heden zijn ze nog steeds even valide en even relevant. Hoewel de mensen vandaag ander werk van God hebben ervaren dan de mensen in het Tijdperk van de Wet, is de essentie van hun natuur dezelfde. In de context van het werk van vandaag de dag, doen mensen nog steeds hetzelfde type dingen als verwoord in “de tempel is groter dan God”. Zo zien mensen bijvoorbeeld het vervullen van hun plicht als hun taak, of ze beschouwen getuigenis geven voor God en het strijden tegen de grote rode draak als politieke bewegingen ter verdediging van mensenrechten, voor democratie en vrijheid; van de plicht om hun vaardigheden te gebruiken maken ze hun carrière, maar ze behandelen het vrezen van God en het vermijden van het kwaad als niets meer dan een stukje religieuze doctrine waar ze zich aan moeten houden, enzovoort. Zijn deze uitdrukkingen van de kant van de mens niet in wezen hetzelfde als verwoord in “de tempel is groter dan God”? Het verschil is dat de mensen tweeduizend jaar geleden hun persoonlijke zaken afhandelden in de fysieke tempel en dat de mensen vandaag de dag hun persoonlijke zaken afhandelen in immateriële tempels. Deze mensen die regels koesteren, beschouwen regels als groter dan God, deze mensen die van status houden, zien status als hoger dan God, deze mensen die van hun carrière houden, beschouwen hun carrière als groter dan God, en zo voort – al hun uitdrukkingen leiden mij ertoe te zeggen: “Mensen prijzen God als de grootste in hun woorden, maar in hun ogen is alles groter dan God.” Dit is omdat, zodra mensen op hun pad waarop ze God volgen een gelegenheid vinden hun eigen talenten ten toon te spreiden, hun eigen zaken te behartigen of hun eigen carrière na te streven, ze afstand nemen van God en zich op hun geliefde carrière storten. Wat betreft datgene wat God hen heeft toevertrouwd, en Zijn wil: deze dingen zijn al lang weggegooid. Wat is het verschil tussen de gesteldheid van deze mensen en van diegenen die tweeduizend jaar geleden in de tempel hun eigen zaken deden?

Dagelijkse woorden van God Fragment 67

De zin “de Mensenzoon is heer en meester over de sabbat” vertelt mensen dat Gods alles immaterieel is. God kan voorzien in al je materiële behoeften, maar zodra je materiële behoeften zijn bevredigd, kan de bevrediging uit deze dingen dan je zoektocht naar de waarheid vervangen? Dat is duidelijk onmogelijk! Gods gezindheid en wat Hij heeft en is waarover we hebben gecommuniceerd, zijn beide de waarheid. Omdat het geen materiële objecten zijn kunnen ze niet worden gewogen met de hoge prijs van materiële objecten, noch kan hun waarde in geld worden uitgedrukt. Ze voorzien in de behoeften van het hart van ieder mens. Voor ieder mens zou de waarde van deze immateriële waarheden groter moeten zijn dan de waarde van welke materiële dingen waarvan je houdt dan ook, nietwaar? Dit is een uitspraak waar jullie bij stil moeten staan. Het belangrijkste punt van wat ik heb gezegd is dat wat God heeft en is en Gods alles de belangrijkste dingen zijn voor elk mens en dat ze niet kunnen worden vervangen door welk materieel object dan ook. Ik geef je een voorbeeld: wanneer je honger hebt, heb je voedsel nodig. Dit voedsel kan relatief goed zijn of relatief gebrekkig, maar zo lang het je vult zal het onprettige hongergevoel er niet meer zijn – het zal verdwenen zijn. Je kunt op je gemak blijven zitten en je lichaam zal tot rust zijn gekomen. De honger van de mens kan worden verholpen met voedsel, maar wanneer je God volgt en voelt dat je geen begrip van Hem hebt, hoe kan je dan de leegheid in je hart verhelpen? Kan deze worden verholpen met voedsel? Of wanneer je God volgt en Zijn wil niet begrijpt, wat kan je dan doen om deze honger in je hart te compenseren? Wanneer je tijdens je ervaring van je redding door God, terwijl je een verandering in je gezindheid najaagt, Zijn wil niet begrijpt of niet weet wat de waarheid is, als je Gods gezindheid niet begrijpt, voel je je dan niet erg ongemakkelijk? Voel je geen enorme honger en dorst in je hart? Weerhouden deze gevoelens je er niet van vrede in je hart te voelen? Dus hoe kun je deze honger in je hart compenseren – is er een manier deze honger te verhelpen? Sommige mensen gaan winkelen, sommigen vinden vrienden om hun hart bij uit te storten, sommige mensen slapen lang uit, anderen lezen meer van Gods woorden, of werken harder en doen harder hun best hun plichten te vervullen. Kunnen deze dingen de werkelijke problemen verhelpen? Jullie begrijpen allemaal dit soort praktijken volledig. Wanneer je je machteloos voelt, wanneer je een sterk verlangen hebt verlichting van God te ontvangen zodat je de realiteit van de waarheid en Zijn wil leert kennen, wat heb je dan het meest nodig? Wat je nodig hebt is geen uitgebreide maaltijd of een paar vriendelijke woorden. Het is ook geen kortstondig comfort en bevrediging van het vlees – wat je nodig hebt is dat God je rechtstreeks en duidelijk vertelt wat je moet doen en hoe je het moet doen, je duidelijk vertelt wat de waarheid is. Nadat je dit hebt begrepen, zelfs al is het maar een heel klein beetje, voel je je dan niet meer bevredigd in je hart dan wanneer je

een goede maaltijd zou hebben gegeten? Wanneer je hart bevredigd is, krijgt je hart, je hele persoon, dan niet de ware vrede? Begrijpen jullie door deze analogie en analyse nu waarom ik met jullie de zin “de Mensenzoon is heer en meester over de sabbat” wilde delen? De betekenis van deze zin is dat wat van God komt, wat Hij heeft en is en Zijn alles, groter zijn dan wat dan ook, inclusief het ding of de persoon waarvan je ooit geloofde dat je hem of haar het meest koesterde. Dat wil zeggen, als een persoon geen woorden uit de mond van God ontvangt of Zijn wil niet begrijpt, hij geen vrede zal verkrijgen. Tijdens jullie toekomstige ervaringen, zullen jullie begrijpen waarom ik jullie deze passage vandaag wilde laten zien – dit is heel belangrijk. Alles wat God doet is waarheid en leven. De waarheid voor de mensheid is iets dat niet kan ontbreken in hun leven, iets waar ze nooit zonder kunnen, je zou kunnen zeggen dat het het grootste ding is. Hoewel je er niet naar kunt kijken of het kunt aanraken, kun je haar belangrijkheid voor jou niet negeren, ze is het enige dat je hart vrede kan schenken.

uit ‘Gods werk, Gods gezindheid en God Zelf III’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Dagelijkse woorden van God Fragment 68

Is jullie waarheidsbegrip geïntegreerd in jullie eigen gesteldheid? In het echte leven dien je altijd eerst na te denken over welke waarheden betrekking hebben op de mensen, de dingen en de objecten die je bent tegengekomen. Te midden van deze waarheden kun je Gods wil vinden en een verband leggen tussen wat je bent tegengekomen en Zijn wil. Als je niet weet welke aspecten van de waarheid verband houden met de dingen die je bent tegengekomen, maar direct Gods wil gaat zoeken, dan is dat een benadering die behoorlijk blind is en geen resultaten oplevert. Als je de waarheid wilt zoeken en Gods wil wilt begrijpen, zul je eerst moeten kijken wat voor dingen je zijn overkomen, met welke aspecten van de waarheid ze verband houden, en te zoeken naar de waarheid in het woord van God dat betrekking heeft op wat je hebt ervaren. Vervolgens zoek je naar de voor jou geschikte weg van beoefenen in die waarheid. Op deze manier kun je een indirect begrip van Gods wil verwerven. Zoeken naar en het beoefenen van de waarheid betekent niet het mechanisch toepassen van een doctrine of het volgen van een formule. De waarheid is niet formalistisch en de waarheid is ook geen wetmatigheid. De waarheid is niet dood – ze leeft, de waarheid is een levend organisme. De waarheid is de regel die een schepsel dient te volgen en de regel die een mens in zijn leven moet bezitten. Dit is iets dat je meer vanuit je ervaring moet begrijpen. Welke fase in je ervaring je ook hebt bereikt, je bent altijd onscheidbaar van Gods woord of de waarheid, en wat je begrijpt van Gods gezindheid en wat je weet van wat God heeft en is, is allemaal uitgedrukt in Gods woorden. Ze zijn onlosmakelijk verbonden met de waarheid. Gods gezindheid en wat Hij heeft en is vormen zelf de waarheid. De waarheid is een authentieke manifestatie van Gods gezindheid en wat Hij heeft en is. De waarheid maakt wat God heeft en is

concreet en drukt het expliciet uit, ze vertelt je rechtstreekser waar God van houdt, waar Hij niet van houdt, wat Hij wil dat je doet en wat Hij je niet toestaat te doen, welk soort mensen Hij veracht en in welk soort mensen Hij zich verheugt. Achter de waarheden die God uitdrukt kunnen mensen Zijn genoegen, woede, verdriet, blijdschap en Zijn essentie zien – dit is de openbaring van Zijn gezindheid. Behalve te weten wat God heeft en is, en vanuit Zijn woord Zijn gezindheid te begrijpen, is het allerbelangrijkste de noodzaak dit begrip te verwerven door middel van praktische ervaring. Als een mens zich uit het echte leven terugtrekt om God te leren kennen, zal dit hem niet lukken. Zelfs als er mensen zijn die enig begrip van het woord van God kunnen verweven, zal het toch beperkt zijn tot theorieën en woorden, en zal er een verschil zijn met hoe God echt is.

Waar we het nu over hebben valt in zijn geheel binnen het bestek van de verhalen vastgelegd in de Bijbel. Door middel van deze verhalen en door het analyseren van deze gebeurtenissen, kunnen mensen Zijn gezindheid en wat Hij heeft en is zoals Hij dat heeft uitgedrukt begrijpen, waardoor ze in staat zijn elk aspect van God breder, dieper, uitvoeriger en diepgaander te leren kennen. Zijn deze verhalen dus de enige manier om elk aspect van God te leren kennen? Nee, dat is niet de enige manier! Want wat God zegt en het werk dat Hij doet in het Tijdperk van het Koninkrijk kan mensen beter helpen Zijn gezindheid te leren kennen, en haar volledig te kennen. Ik denk echter dat het een beetje eenvoudiger is Gods gezindheid te leren kennen en te begrijpen wat Hij heeft en is door middel van een aantal voorbeelden of verhalen uit de Bijbel die mensen kennen. Als ik de woorden van oordeel en tuchtiging en de waarheden die God vandaag de dag uitdrukt neem zodat je Hem woord voor woord leert kennen, dan zul je het gevoel hebben dat het te saai en te langdradig is en er zullen zelfs mensen zijn die het gevoel hebben dat Gods woorden formalistisch lijken. Maar als ik de Bijbelse verhalen neem als voorbeelden om mensen te helpen Gods gezindheid te leren kennen, zullen ze het niet saai vinden. Je zou kunnen zeggen dat tijdens het uitleggen van deze voorbeelden de details van wat er in die tijd in Gods hart leefde – Zijn stemming of sentiment, of Zijn gedachten en ideeën – in menselijke taal aan de mensen zijn verteld. Het doel van dit alles is hen te laten beseffen, te laten voelen, dat wat God heeft en is geen formule is. Het is geen legende, of iets dat mensen niet kunnen zien of aanraken. Het is iets dat werkelijk bestaat, iets dat mensen kunnen voelen en beseffen. Dit is het uiteindelijke doel. Je zou kunnen zeggen dat mensen die in dit tijdperk leven gezegend zijn. Ze kunnen uit Bijbelse verhalen putten om een breder begrip van Gods eerdere werk te krijgen; ze kunnen Zijn gezindheid zien in het werk dat Hij heeft gedaan. Ze kunnen Gods wil voor de mensheid zien in de gezindheden die Hij heeft uitgedrukt, de concrete manifestaties van Zijn heiligheid en Zijn zorg voor de mensen begrijpen en zo een meer gedetailleerde en diepere kennis van Gods gezindheid bereiken. Ik geloof dat jullie dit allemaal

kunnen voelen!

uit 'Gods werk, Gods gezindheid en God Zelf III' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 69

Binnen het bestek van het werk dat de Heer Jezus in het Tijdperk van Genade heeft volbracht, kun je een ander aspect zien van wat God heeft en is. Het werd uitgedrukt door Zijn vlees, en mensen konden het zien en beseffen door Zijn menselijkheid. In de Mensenzoon zagen mensen hoe God in het vlees Zijn menselijkheid uitleefde en zagen ze Gods goddelijkheid uitgedrukt door het vlees. Deze twee uitdrukkingsvormen boden mensen de kans een zeer reële God te zien en stelden hen in staat een andere opvatting over God te vormen. Echter, in de tijdsperiode tussen de schepping van de wereld en het einde van het Tijdperk van de Wet, dat wil zeggen, vóór het Tijdperk van Genade, was wat werd gezien, gehoord en ervaren door de mensen alleen het goddelijk aspect van God. Het was wat God deed en sprak in een ongrijpbaar rijk, en de dingen die Hij uitdrukte vanuit Zijn werkelijke persoon, die niet konden worden gezien of aangeraakt. Deze dingen gaven mensen vaak het gevoel dat God zo groot was dat ze Hem niet konden benaderen. De impressie die God de mensen meestal gaf, was dat Hij aan en uit flakkerde en mensen hadden zelfs het gevoel dat Zijn gedachten en ideeën stuk voor stuk zo mysterieus en ongrijpbaar waren dat het onmogelijk was ze te bereiken, laat staan te proberen ze te begrijpen en waarderen. Voor de mensen was alles wat te maken had met God heel ver – zo ver dat mensen het niet konden zien, het niet konden aanraken. Het leek alsof Hij hoog in de hemel was, het leek alsof Hij in het geheel niet bestond. Voor mensen was het begrijpen van Gods hart en geest of iets van Zijn gedachten onhaalbaar en zelfs onbereikbaar. Hoewel God in het Tijdperk van de Wet een aantal concrete werken uitvoerde en Hij ook een aantal specifieke woorden sprak en een aantal specifieke gezindheden uitdrukte om mensen in staat te stellen Hem te waarderen en enige echte kennis van Hem te zien, vond Gods uitdrukking van wat Hij heeft en is uiteindelijk plaats in een ongrijpbaar rijk, en wat mensen begrepen, wat ze wisten, was nog steeds het goddelijke aspect van wat Hij heeft en is. De mensheid kon geen concrete voorstelling vormen van de uitdrukking van wat Hij heeft en is, en hun indruk van God was nog steeds gevangen binnen het bestek van 'een Spiritueel lichaam dat moeilijk is te naderen en dat dan weer wel, dan weer niet valt waar te nemen'. Omdat God geen specifiek object of beeld gebruikte om in het materiële rijk aan de mensen te verschijnen, konden ze Hem nog steeds niet door middel van menselijke taal definiëren. De mensen wilden in hun harten en geesten altijd hun eigen taal gebruiken om een standaard voor God vast te stellen en Hem daarmee tastbaar en menselijk maken, bijvoorbeeld hoe lang Hij is, hoe groot Hij is, hoe Hij eruitziet, waar Hij in het bijzonder van houdt en wat Zijn specifieke persoonlijkheid is. Feitelijk wist God in Zijn hart dat

de mensen zo dachten. Hij was zich terdege bewust van de behoeften van de mensen en natuurlijk wist Hij ook wat Hij zou moeten doen. In het Tijdperk van Genade voerde hij dus Zijn werk op een andere manier uit. Deze manier was zowel goddelijk als vermenselijkt. In de tijdsperiode dat de Heer Jezus Zijn werk deed, konden de mensen zien dat God zich op vele menselijke manieren kon uitdrukken. Hij kon bijvoorbeeld dansen, bruiloften bijwonen, gemeenschap hebben met mensen, met hen spreken en dingen met hen bediscussiëren. Daarnaast voltooide de Heer Jezus ook veel werk dat Zijn goddelijkheid representeerde en natuurlijk was al dit werk een uitdrukking en openbaring van Gods gezindheid. Tijdens deze periode, toen Gods goddelijkheid in gewoon vlees, dat mensen konden zien en aanraken, werd gerealiseerd, hadden ze niet meer het gevoel dat Hij aan en uit flakkerde, dat zij Hem niet konden benaderen. Integendeel, ze konden proberen de wil van God te bevatten en Zijn goddelijkheid te begrijpen middels elke beweging, elk woord en elk werk van de Mensenzoon. De vleesgeworden Mensenzoon drukte door Zijn menselijkheid Gods goddelijkheid uit en bracht de wil van God over op de mensheid. En door de uitdrukking van Gods wil en gezindheid openbaarde Hij de mensen ook de God in het spirituele rijk die niet gezien of aangeraakt kan worden. Wat mensen zagen was God Zelf, tastbaar en met vlees en botten. De vleesgeworden Mensenzoon maakte dus dingen zoals Gods eigen identiteit, status, beeld, gezindheid en wat Hij heeft en is concreet en vermenselijkt. Hoewel het uiterlijk voorkomen van de Mensenzoon wat betreft het beeld van God enige beperkingen kende, waren Zijn essentie en wat Hij heeft en is geheel in staat Gods eigen identiteit en status te vertegenwoordigen – er waren slechts enkele verschillen in de uitdrukkingsvorm. Het maakt niet uit of het nu de menselijkheid of goddelijkheid van de Mensenzoon is, we kunnen niet ontkennen dat Hij Gods eigen identiteit en status vertegenwoordigde. Tijdens deze periode werkte God echter door het vlees, sprak Hij vanuit het perspectief van het vlees en stond Hij voor de mensheid met de identiteit en status van de Mensenzoon. Dit bood mensen de gelegenheid de ware woorden en het ware werk van God onder de mensheid te ontmoeten en ervaren. Het stelde mensen ook in staat inzicht te verwerven in Zijn goddelijkheid en grootheid te midden van nederigheid en een voorlopig begrip en een voorlopige definitie te vormen van de authenticiteit en de werkelijkheid van God. Hoewel het werk dat door de Heer Jezus werd voltooid, Zijn manier van werken en het perspectief van waaruit Hij sprak verschilde van Gods echte persoon in het spirituele rijk, representeerde alles aan Hem werkelijk God Zelf zoals mensen Hem nog nooit eerder hadden gezien – dit kan niet worden ontkend! Dat wil zeggen, in welke vorm God ook verschijnt, vanuit welk perspectief Hij ook spreekt of in welk beeld Hij de mensheid ook confronteert, God vertegenwoordigt altijd niets anders dan Zichzelf. Hij kan geen mens vertegenwoordigen – Hij kan geen verdorven mens vertegenwoordigen. God is God Zelf, dit kan niet worden ontkend.

Dagelijkse woorden van God Fragment 70

De gelijkenis van het verloren schaap

Mat. 18:12-14 Wat denken jullie? Als iemand honderd schapen bezit en een daarvan dwaalt af, zal hij er dan niet negenennegentig in de bergen achterlaten en op weg gaan om het afgedwaalde dier te zoeken? Als het hem lukt het te vinden, dan zal hij zich, dat verzeker ik jullie, over dat ene meer verheugen dan over de negenennegentig andere die niet afgedwaald waren. Zo is het ook bij jullie Vader in de hemel: hij wil niet dat een van deze geringen verloren gaat.

Deze passage is een parabel – wat voor soort gevoel krijgen mensen daarbij? De manier van uitdrukken – de parabel – die hier wordt gebruikt is een stijlfiguur uit de menselijke taal en als zodanig valt deze binnen het bestek van de menselijke kennis. Als God iets dergelijks zou hebben gezegd in het Tijdperk van de Wet, zouden de mensen het gevoel hebben gehad dat het niet echt consistent was met wie God was, maar toen de Mensenzoon deze gelijkenis in het Tijdperk van Genade vertelde, ervoeren mensen deze als troostrijk, warm en intiem. Toen God vlees werd, toen Hij in menselijke vorm verscheen, gebruikte Hij een bijzonder geschikte metafoor om de stem van Zijn hart uit te drukken in de menselijkheid. Deze stem vertegenwoordigde Gods eigen stem en het werk dat Hij wilde doen in dat tijdperk. Ze vertegenwoordigde ook een houding die God had ten opzichte van de mensen van het Tijdperk van Genade. Kijkend vanuit het perspectief van Gods houding ten opzichte van de mensen vergeleek Hij elk mens met een schaap. Wanneer een schaap verdwaald is, zal Hij alles doen om het te vinden. Dit vertegenwoordigt een principe van Gods werk onder de mensheid, deze keer in het vlees. God gebruikt deze gelijkenis om Zijn vastbeslotenheid en houding in dat werk te beschrijven. Dit was het voordeel van Gods vleeswording: Hij kon profiteren van de kennis van de mensheid en gebruikmaken van menselijke taal om met de mensen te spreken en Zijn wil uit te drukken. Hij verklaarde of 'vertaalde' voor de mens Zijn diepzinnige, goddelijke taal, die voor de mensen moeilijk was te begrijpen in menselijke taal, op een menselijke wijze. Dit hielp mensen Zijn wil te begrijpen en te weten wat Hij wilde doen. Hij kon ook gesprekken hebben met mensen vanuit het menselijk perspectief, in menselijke taal, en met mensen communiceren op een manier die ze begrepen. Hij kon zelfs met gebruik van de menselijke taal en kennis spreken en werken zodat mensen Gods vriendelijkheid en nabijheid konden voelen, zodat zij Zijn hart konden zien. Wat maken jullie hieruit op? Dat Gods woorden en acties door niets worden beperkt? Vanuit de mensen bekeken is het onmogelijk dat God menselijke kennis, taal of spreekwijzen zou gebruiken om te praten over wat God Zelf wilde zeggen, het werk dat Hij

wilde doen, of om Zijn eigen wil uit te drukken; dit is een onjuiste denkwijze. God gebruikte dit type metafoor zodat mensen de echtheid en de oprechtheid van God en Zijn houding tijdens die tijdsperiode ten opzichte van de mensen konden zien. Deze gelijkenis liet mensen die lange tijd onder de wet hadden geleefd ontwaken uit een droom en het inspireerde generatie op generatie mensen die in het Tijdperk van Genade leefden. Door de passage van deze gelijkenis te lezen, leren mensen Gods oprechtheid in het redden van de mensheid kennen en begrijpen ze welk gewicht de mensheid in Zijn hart heeft.

Laten we nog eens kijken naar de laatste zin van deze passage: “Zo is het ook bij jullie Vader in de hemel: hij wil niet dat een van deze geringen verloren gaat.” Waren dit de eigen woorden van de Heer Jezus, of waren het de woorden van Zijn Vader in de hemel? Oppervlakkig gezien lijkt het alsof het de Heer Jezus is die spreekt, maar Zijn wil vertegenwoordigt de wil van God Zelf, dit is de reden dat Hij zei: “Zo is het ook bij jullie Vader in de hemel: hij wil niet dat een van deze geringen verloren gaat.” De mensen erkenden in die tijd alleen de Vader in de hemel als God, en deze mens die ze voor hun ogen zagen was slechts door Hem gezonden, Hij kon de Vader in de hemel niet representeren. Daarom moest de Heer Jezus ook dat zeggen, opdat ze werkelijk Gods wil voor de mensheid konden voelen en de authenticiteit en juistheid van wat Hij zei konden ervaren. Hoewel dit iets eenvoudigs was om te zeggen, was het heel zorgzaam en onthulde het de nederigheid en verborgenheid van de Heer Jezus. Of God nu vlees werd of in het spirituele rijk werkte, Hij kende het menselijk hart het best en begreep het best wat mensen nodig hadden, wist waar mensen bezorgd over waren en wat hen verwarde; daarom voegde Hij deze regel toe. Deze regel benadrukte een probleem dat in de mensheid verborgen ligt: de mensen waren sceptisch over wat de Mensenzoon zei, dat wil zeggen, toen de Heer Jezus sprak, moest Hij het volgende toevoegen: “Zo is het ook bij jullie Vader in de hemel: hij wil niet dat een van deze geringen verloren gaat.” Uitsluitend op basis van deze premisse konden Zijn woorden vruchten dragen, konden mensen in hun juistheid geloven en kon de geloofwaardigheid van Zijn woorden worden vergroot. Dit toont dat toen God een gewone Mensenzoon werd, God en de mensheid een bijzonder ongemakkelijke relatie hadden en dat de situatie van de Mensenzoon erg pijnlijk was. Het toont ook hoe onbeduidend de status van de Heer Jezus onder de mensen was in die tijd. Toen Hij dit zei, was het eigenlijk om de mensen te vertellen: jullie kunnen erop vertrouwen dat dit niet representeert wat er in mijn eigen hart is, maar dat dit de wil is van de God die in jullie harten is. Was dit niet iets ironisch voor de mensheid? Hoewel het feit dat God in het vlees werkte vele voordelen bood die Hij niet in Zijn persoon had, moest Hij toch hun twijfels en afwijzing en hun gevoelloosheid en afgestomptheid weerstaan. Je zou kunnen zeggen dat het werkproces van de Mensenzoon het proces van het ervaren van de afwijzing van de mensheid was en het ervaren van hun strijd tegen Hem. Sterker nog, het was het werkproces van

het continu winnen van het vertrouwen van de mensheid en het overwinnen van de mensheid door middel van wat Hij heeft en is, door middel van Zijn eigen essentie. Het was niet zozeer dat de vleesgeworden God een grondoorlog voerde tegen Satan, het was meer dat God een gewoon mens werd en een worsteling begon met degenen die Hem volgden. In deze worsteling voltooide de Mensenzoon Zijn werk met Zijn nederigheid, met wat Hij heeft en is, met Zijn liefde en wijsheid. Hij verkreeg de mensen die Hij wilde, won de identiteit en status die Hij verdiende, en keerde terug naar Zijn troon.

uit 'Gods werk, Gods gezindheid en God Zelf III' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 71

Zeventig maal zeven keer vergeven

Mat. 18:21-22 Daarop kwam Petrus bij hem staan en vroeg: 'Heer, als mijn broeder of zuster tegen mij zondigt, hoe vaak moet ik dan vergeving schenken? Tot zevenmaal toe?' Jezus antwoordde: 'Niet tot zevenmaal toe, zeg ik je, maar tot zeventig maal zeven.'

De liefde van de Heer

Mat. 22:37-39 Hij antwoordde: 'Heb de Heer, uw God, lief met heel uw hart en met heel uw ziel en met heel uw verstand. Dat is het grootste en eerste gebod. Het tweede is daaraan gelijk: heb uw naaste lief als uzelf.'

Van deze twee passages spreekt de ene van vergeving en de andere van liefde. Deze twee onderwerpen benadrukken echt het werk dat de Heer Jezus in het Tijdperk van Genade wilde uitvoeren.

Toen God vlees werd, bracht Hij een fase van Zijn werk mee – Hij nam het specifieke werk en de gezindheid mee die Hij wilde uitdrukken in dit tijdperk. Tijdens deze periode draaide alles wat de Mensenzoon deed om het werk dat God in dit tijdperk wilde uitvoeren. Hij deed niets meer en niets minder. Alles wat Hij zei en elk type werk dat Hij uitvoerde hield verband met dit tijdperk. Of Hij het nu op een menselijke manier en in menselijke taal uitdrukte of door middel van goddelijke taal – op welke manier of vanuit welk perspectief dan ook – Zijn doel was om de mensen te helpen te begrijpen wat Hij wilde doen, wat Zijn wil was en welke eisen Hij aan de mensen stelde. Hij kon verschillende methoden gebruiken en vanuit verschillende perspectieven werken om mensen te helpen Zijn wil te kennen en te begrijpen, Zijn reddingswerk voor de mensheid te begrijpen. In het Tijdperk van Genade zien we dus de Heer Jezus meestal menselijke taal gebruiken om uit te drukken wat Hij de mensheid wilde mededelen. Sterker nog, we zien Hem vanuit het perspectief van een gewone gids met de mensen spreken, in hun behoeften

voorzien en hen helpen met waar ze om hebben gevraagd. Deze manier van werken kwam niet voor in het Tijdperk van de Wet die voorafging aan het Tijdperk van Genade. Hij werd intiemer en meelevender met de mensheid en Hij was beter in staat praktische resultaten te behalen in zowel vorm als wijze. De metafoor over het zeventig maal zeven keer vergeven van mensen maakt dit punt echt goed duidelijk. Het doel dat werd bereikt met het getal in deze metafoor was dat mensen de bedoeling van de Heer Jezus op het moment dat Hij dit zei konden begrijpen. Zijn bedoeling was dat mensen elkaar zouden vergeven – niet een of twee keer, zelfs niet zeven keer, maar zeventig maal zeven keer. Wat voor idee schuilt er achter dit ‘zeventig maal zeven’? Het idee is dat mensen vergiffenis tot hun eigen verantwoordelijkheid maken, iets dat ze moeten leren en een weg die ze moeten blijven bewandelen. Hoewel dit slechts een metafoor was, was het een cruciaal punt. Het hielp mensen zich diepgaand te realiseren wat Hij bedoelde en de juiste manieren te vinden om dingen in de praktijk te brengen en de principes en standaarden zoals die in de praktijk worden gebruikt. Deze metafoor hielp mensen een duidelijk begrip te verkrijgen en bood hun een nauwkeurig concept – dat ze moesten leren vergeven en onvoorwaardelijk een onbeperkt aantal keren moesten vergeven, maar met een houding van tolerantie en begrip voor anderen. Toen de Heer Jezus dit zei, wat was er toen in Zijn hart? Dacht Hij echt aan zeventig maal zeven? Nee, daar dacht Hij niet aan. Is er een aantal keren dat God de mens zal vergeven? Er zijn veel mensen die erg geïnteresseerd zijn in het ‘aantal keren’ dat wordt genoemd, die echt willen weten wat de oorsprong en betekenis van dit getal is. Zij willen begrijpen waarom dit getal uit de mond van de Heer Jezus kwam, zij geloven dat dit getal een diepere connotatie heeft. In werkelijkheid was dit alleen maar Gods uitdrukking in de menselijkheid. Bij elke connotatie of betekenis dienen de eisen die de Heer Jezus aan de mensheid stelt te worden betrokken. Toen God nog geen vlees geworden was, begrepen de mensen niet veel van wat Hij zei omdat wat Hij zei voortkwam uit volledige goddelijkheid. Het perspectief en de context van wat Hij zei was onzichtbaar en onbereikbaar voor de mensheid; het werd uitgedrukt vanuit een spiritueel rijk dat de mensen niet konden zien. Mensen die in het vlees leefden, konden niet doorbreken naar dit spirituele rijk. Nadat God echter vlees geworden was, sprak Hij tot de mensheid vanuit het perspectief van menselijkheid, Hij verliet het bestek van het spirituele rijk en ging het te buiten. Hij kon Zijn goddelijke gezindheid, wil en houding uitdrukken door dingen die mensen zich konden voorstellen en door dingen die ze in hun leven zagen en tegenkwamen. Hij kon methoden gebruiken die mensen konden accepteren, taal die ze konden begrijpen en kennis die ze konden bevatten, en daarmee mensen in staat stellen God te begrijpen en te kennen en Zijn bedoeling en vereiste standaarden te verstaan binnen het bestek van hun mogelijkheden, in de mate waartoe ze daartoe in staat waren. Dit waren de methoden en het principe van Gods werk in Zijn menselijkheid. Gods manieren en Zijn principes van werken in het vlees werden meestal gerealiseerd door of middels Zijn menselijkheid, maar toch bereikte

ze werkelijk resultaten die niet hadden kunnen worden bereikt wanneer Hij rechtstreeks in goddelijkheid zou hebben gewerkt. Gods werk in de menselijkheid was concreter, authentieker en doelgerichter, de methoden waren meer flexibel en in vorm overtrof het het Tijdperk van de Wet.

Laten we het hieronder eens hebben over het liefhebben van de Heer en het liefhebben van je naaste als jezelf. Is dit iets dat rechtstreeks in goddelijkheid is uitgedrukt? Duidelijk niet! Dit zijn allemaal dingen die de Mensenzoon in Zijn menselijkheid zei, alleen mensen zouden iets zeggen als “Heb je naaste lief als jezelf. Anderen liefhebben is hetzelfde als je eigen leven koesteren,” en uitsluitend mensen zouden op deze manier spreken. God heeft nooit op zo’n manier gesproken. God beschikte in Zijn goddelijkheid sowieso niet over dit type taal omdat Hij uitgangspunten als “Heb je naaste lief als jezelf” niet nodig heeft om Zijn liefde voor de mensheid te reguleren. Gods liefde voor de mensheid is immers een natuurlijke openbaring van wat Hij heeft en is. Wanneer hebben jullie God ooit iets horen zeggen als “Ik heb de mensheid lief zoals ik mijzelf liefheb”? Omdat liefde deel uitmaakt van Gods essentie en van wat Hij heeft en is. Gods liefde voor de mensheid, de manier waarop Hij mensen behandelt en Zijn houding zijn een natuurlijke uitdrukking en openbaring van Zijn gezindheid. Hij hoeft dit niet bewust op een bepaalde manier te doen, of opzettelijk een bepaalde methode of morele code te volgen om Zijn naaste lief te hebben als Zichzelf – Hij bezit dit type essentie al. Wat maken jullie hieruit op? Toen God in Zijn menselijkheid werkte, werden veel van Zijn methoden, woorden en waarheden op een menselijke manier uitgedrukt. Maar tegelijkertijd werden Gods gezindheid, Zijn wil en wat Hij heeft en is voor mensen uitgedrukt zodat de mensen ze zouden kennen en begrijpen. Wat ze wisten en begrepen was precies Zijn essentie en wat Hij heeft en is, dat wat Zijn inherente identiteit en status als God Zelf representeert. Dat wil zeggen, de Mensenzoon in het vlees drukte de inherente gezindheid en essentie van God Zelf zoveel als maar mogelijk en zo accuraat mogelijk uit. Niet alleen was de menselijkheid van de Mensenzoon geen belemmering of blokkade voor de communicatie en interactie van de mens met God in de hemel, maar was het in feite het enige kanaal en de enige brug voor de mensheid om in contact te komen met de Heer van de schepping. Voelen jullie op dit punt niet dat er vele overeenkomsten zijn tussen de natuur en de methoden van het werk van de Heer Jezus in het Tijdperk van Genade en die in de huidige fase van het werk? In de huidige fase van het werk wordt ook veel gebruikgemaakt van menselijke taal om Gods gezindheid uit te drukken, en wordt veel taal en worden vele methoden gebruikt uit het dagelijks leven van de mensheid en uit de menselijke kennis om Gods eigen wil uit te drukken. Zodra God vlees wordt, ongeacht of Hij spreekt vanuit een menselijk perspectief of een goddelijk perspectief, verlopen veel van Zijn uitdrukkingsmethoden en taal via het medium van de menselijke taal en methoden. Dat wil zeggen, wanneer God vlees wordt, is dat

voor jou de beste gelegenheid om Gods almacht en Zijn wijsheid te zien en elk werkelijk aspect van God te leren kennen. Toen God vlees werd, begon Hij terwijl Hij opgroeide een deel van de kennis, het gezond verstand, de taal en uitdrukkingsmethoden van de mensheid te begrijpen, te leren en te bevatten. De vleesgeworden God beschikt over deze dingen die afkomstig zijn van de mensen die Hij heeft geschapen. Ze werden voor God in het vlees instrumenten voor het uitdrukken van Zijn gezindheid en Zijn goddelijkheid, en stelde Hem in staat Zijn werk relevanter, authentieker en accurater te maken wanneer Hij onder de mensheid werkte, vanuit een menselijk perspectief en met gebruik van menselijke taal. Het maakte het werk toegankelijker en makkelijker te begrijpen voor de mensen en aldus werden de resultaten bereikt die God wilde. Is het niet praktischer voor God om op deze manier in het vlees te werken? Is dit niet Gods wijsheid? Toen God vlees werd, toen Gods vlees in staat was het werk op Zich te nemen dat Hij uit wilde voeren, toen was het het moment dat Hij Zijn gezindheid en Zijn werk op praktische wijze kon uitdrukken en de tijd dat Hij officieel kon beginnen met Zijn bediening als Mensenzoon. Dit betekende dat er niet langer een ‘generatiekloof’ bestond tussen God en mens, dat God spoedig zou stoppen met het communiceren via boodschappers en dat God Zelf persoonlijk alle woorden en het werk dat Hij wilde in het vlees kon uitdrukken. Het betekende ook dat de mensen die God redt dichterbij Hem waren, dat Zijn managementwerk zich op nieuw terrein had begeven en dat de hele mensheid op het punt stond met een nieuw tijdperk te worden geconfronteerd.

uit ‘Gods werk, Gods gezindheid en God Zelf III’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Dagelijkse woorden van God Fragment 72

Iedereen die de Bijbel heeft gelezen weet dat er vele dingen gebeurde toen de Heer Jezus werd geboren. De belangrijkste gebeurtenis was dat Jezus werd vervolgd door de koning der duivels, waarbij het zelfs zover kwam dat alle kinderen die twee jaar of jonger waren in dat gebied werden vermoord. Het is duidelijk dat God een groot risico nam door vlees onder de mensen te worden en de enorme prijs die Hij betaalde voor het voltooiën van Zijn management van het redden van de mensheid is ook overduidelijk. De grote hoop die God had voor Zijn werk in het vlees onder de mensheid is ook duidelijk. Toen Gods vlees in staat was het werk onder de mensheid op Zich te nemen, hoe voelde Hij Zich toen? Mensen zouden dat een beetje moeten kunnen begrijpen, nietwaar? Op z'n minst was God blij dat Hij kon beginnen met het ontplooiën van Zijn nieuwe werk onder de mensheid. Toen de Heer Jezus was gedoopt en officieel met Zijn werk van het vervullen van Zijn bediening begon, werd Gods hart overstelpt door vreugde omdat Hij, na zoveel jaren wachten en voorbereiding, eindelijk het vlees van een gemiddeld mens op Zich kon nemen en kon beginnen met Zijn nieuwe werk in de vorm van een mens van vlees en

bloed die mensen konden zien en aanraken. Hij kon eindelijk van aangezicht tot aangezicht en van hart tot hart met mensen spreken door middel van de identiteit van een mens. God kon eindelijk van aangezicht tot aangezicht, in menselijke taal en op een menselijke manier met de mensheid spreken. Hij kon de mensheid onderhouden en door menselijke taal te gebruiken hen verlichten en helpen. Hij kon aan dezelfde tafel met hen eten en met hen in dezelfde ruimte leven. Hij was ook in staat menselijke wezens te zien, dingen waar te nemen, alles te zien op de manier dat mensen het zagen en dat zelfs door hun eigen ogen. Voor God was dit reeds Zijn eerste overwinning van Zijn werk in het vlees. Er zou ook kunnen worden gezegd dat dit een voltooiing van een groot werk was – dit was uiteraard hetgene waar God het meest verheugd over was. Dat moment was de eerste keer dat God een soort van troost voelde in Zijn werk onder de mensheid. Al deze gebeurtenissen waren zo praktisch en zo natuurlijk, en de troost die God voelde was zo authentiek. Elke keer dat een nieuwe fase van Gods werk is voltooid en elke keer dat God Zich voldaan voelt, is dit een gelegenheid voor de mensheid om dichterbij God en verlossing te komen. Voor God is dit ook de aanvang van Zijn nieuwe werk, wanneer Zijn managementplan één stap verder komt en bovendien wanneer de volledige verwezenlijking van Zijn wil naderbij komt. Voor de mensheid is de komst van zo'n kans gelukkig en heel goed; voor al degenen die op Gods redding wachten is dit gedenkwaardig en vreugdevol nieuws. Wanneer God een nieuwe fase van Zijn werk uitvoert, maakt Hij een nieuw begin. Wanneer dit nieuwe werk en nieuwe begin wordt gestart en onder de mensheid wordt geïntroduceerd, is de uitkomst van deze fase van het werk al bepaald, is het al volbracht en heeft God het uiteindelijke resultaat en de vruchten van het werk al gezien. Op dat moment voelt God Zich door dit resultaat ook voldaan en is Zijn hart, uiteraard, gelukkig. Omdat God in Zijn ogen reeds heeft gezien en vastgesteld wie de mensen zijn naar wie Hij op zoek is en Hij deze groep, een groep die in staat is Zijn werk succesvol te maken en Hem tevreden kan stellen, al heeft gewonnen, voelt God Zich gerustgesteld, zet Hij Zijn zorgen opzij en voelt Hij Zich gelukkig. Met andere woorden, wanneer het vlees van God in staat is onder de mensen te beginnen met nieuw werk, en Hij zonder belemmering begint met het werk dat Hij moet doen, en Hij voelt dat alles volbracht is, heeft Hij het einde reeds gezien. En vanwege dit einde is Hij tevreden en is Zijn hart blij. Hoe wordt Gods blijdschap uitgedrukt? Kunnen jullie je voorstellen wat het antwoord zou kunnen zijn? Zal God wellicht huilen? Kan God huilen? Kan God in Zijn handen klappen? Kan God dansen? Kan God zingen? Welk lied zou dat zijn? Natuurlijk zou God een prachtig, ontroerend lied kunnen zingen, een lied dat de vreugde en blijdschap in Zijn hart zou uitdrukken. Hij zou het voor de mensheid kunnen zingen, het voor Zichzelf kunnen zingen en het voor alle dingen kunnen zingen. Gods blijdschap kan op elke manier worden uitgedrukt – dit is allemaal normaal, God kent immers vreugde en verdriet en Zijn verschillende gevoelens kunnen op verschillende manieren worden uitgedrukt. Dit is Zijn recht en er zou wel niets normaler en gepaster kunnen

zijn. Daar moeten mensen geen andere dingen bij denken. Jullie moeten op God geen ‘band-aantrekkende betovering’ uitproberen^[a] en Hem vertellen dat Hij dit of dat niet zou moeten doen, Hij niet op deze of die manier zou moeten handelen en Zijn vreugde of welk ander gevoel dat Hij heeft zou moeten beperken. In de harten van de mensen kan God niet gelukkig zijn, kan Hij geen tranen plengen, kan Hij niet huilen – Hij kan geen enkele emotie tonen. Ik geloof dat jullie door wat we deze twee keer hebben behandeld God niet langer op deze manier zien, maar God altijd enige vrijheid en bevrijding zullen gunnen. Dat is heel goed. In de toekomst, als jullie werkelijk Gods verdriet kunnen voelen wanneer jullie horen dat Hij verdrietig is, en jullie werkelijk Zijn blijdschap in je hart kunnen voelen wanneer jullie horen dat Hij blij is – zullen jullie op z'n minst in staat zijn om duidelijk te weten en te begrijpen wat God blij maakt en wat Hem verdrietig maakt – wanneer je je verdrietig kunt voelen omdat God verdrietig is en blij omdat God blij is, zal Hij je hart volledig hebben gewonnen en zal er geen enkele belemmering meer zijn tussen jou en Hem. Je zult niet langer proberen om God met menselijke voorstellingen, opvattingen en kennis aan banden te leggen. Op dat ogenblik zal God levend en intens in je hart zijn. Hij zal de God van je leven zijn en de Meester van alles wat je hebt. Hebben jullie dit soort aspiratie? Hebben jullie het vertrouwen dat jullie dit kunnen bereiken?

uit ‘Gods werk, Gods gezindheid en God Zelf III’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Voetnoot:

a. De “band-aantrekkende betovering” is een betovering die door de monnik Tang Sanzang werd gebruikt in de Chinese roman ‘Reis naar het Westen’. Hij maakt gebruik van deze betovering om Sun Wukong onder controle te brengen door de metalen band om diens hoofd strakker aan te trekken waardoor hij hem acute hoofdpijn bezorgt en hem daardoor onder zijn controle brengt. Het is een metafoor geworden om iets mee te beschrijven waardoor iemand ergens aan vast komt te zitten.

Dagelijkse woorden van God Fragment 73

De gelijkenissen van de Heer Jezus

De gelijkenis van de zaaier (Mat. 13:1-9)

De gelijkenis van het onkruid (Mat. 13:24-30)

De gelijkenis van het mosterdzaad (Mat. 13:31-32)

De gelijkenis van het zuurdesem (Mat. 13:33)

De gelijkenis van het onkruid uitgelegd (Mat. 13:36-43)

De gelijkenis van de schat (Mat. 13:44)

De gelijkenis van de parel (Mat. 13:45-46)

De gelijkenis van het net (Mat. 13:47-50)

De eerste is de gelijkenis van de zaaier. Dit is een bijzonder interessante gelijkenis; zaaien is een alledaagse gebeurtenis in het leven van de mensen. De tweede is de gelijkenis van het onkruid. Wat betreft onkruid weet iedereen die volwassen is en weleens gewassen heeft geplant wat het is. De derde is de gelijkenis van het mosterdzaad. Jullie weten allemaal wat mosterd is, nietwaar? Als jullie het niet weten, kunnen jullie het in de Bijbel opzoeken. Wat betreft de vierde, de gelijkenis van het zuurdesem, de meeste mensen weten dat zuurdesem wordt gebruikt voor het gistproces, het is iets waar mensen in hun dagelijks leven gebruik van maken. Alle onderstaande gelijkenissen, waaronder de zesde, de gelijkenis van de schat, de zevende, de gelijkenis van de parel, en de achtste, de gelijkenis van het net, zijn geïnspireerd op het leven van de mensen, ze zijn allemaal afkomstig uit het echte leven van de mensen. Welk beeld schetsen deze gelijkenissen? Het beeld dat God een normaal mens wordt en met de mensheid leeft, gebruikmaakt van de taal van het normale leven, mensentaal gebruikt om met mensen te communiceren en hen te verstrekken wat ze nodig hebben. Toen God vlees werd en lange tijd onder de mensen woonde, nadat Hij de verschillende levensstijlen van de mens had ervaren en geobserveerd, werden deze ervaringen Zijn handboek voor het transformeren van Zijn goddelijke taal in menselijke taal. Natuurlijk verrijkten deze dingen die Hij zag en hoorde in het leven ook de menselijke ervaring van de Mensenzoon. Wanneer Hij wilde dat mensen bepaalde waarheden zouden begrijpen, iets van Gods wil zouden bevatten, kon Hij gelijkenissen zoals de bovenstaanden gebruiken om mensen te vertellen over Gods wil en Zijn eisen aan de mensheid. Deze gelijkenissen hadden allemaal betrekking op het leven van de mensen; er was er geen enkele die niets te maken had met het menselijk leven. Toen de Heer Jezus met de mensheid leefde, zag Hij boeren hun akkers bewerken, Hij wist wat onkruid was en wat zuurdesem was. Hij begreep dat de mensen van schatten hielden, dus gebruikte Hij de metaforen van zowel de schat als de parel. Hij zag regelmatig vissers hun netten uitwerpen, enzovoort. De Heer Jezus zag deze activiteiten in de levens van de mensen, en Hij ervoer Zelf dat soort leven. Hij was hetzelfde als elk ander normaal mens, at drie maaltijden per dag en nam deel aan andere dagelijkse gewoontes van de mensen. Hij ervoer persoonlijk het leven van een gemiddeld mens en was getuige van het leven van anderen. Toen Hij dit alles zag en persoonlijk ervoer, dacht Hij er niet over na hoe Hij een goed leven zou kunnen leiden of hoe Hij vrijer, comfortabeler zou kunnen leven. Toen Hij een authentiek menselijk leven ervoer, zag de Heer Jezus de narigheid in het leven van de mensen, zag Hij de narigheid, de ellende en het verdriet van de mensen onder de verdorvenheid van Satan, levend onder het domein van Satan en levend in zonde. Terwijl Hij persoonlijk het menselijk leven ervoer, ervoer Hij ook hoe hulpeloos de mensen waren die te midden van verdorvenheid leefden en zag en ervoer Hij de ellendige omstandigheden van

mensen die in zonde leefden, die verloren waren in de marteling door Satan, door het kwaad. Toen de Heer Jezus deze dingen zag, zag Hij ze toen met Zijn goddelijkheid of met Zijn menselijkheid? Zijn menselijkheid bestond echt – zijn menselijkheid was springlevend – Hij kon dit alles ervaren en zien, en natuurlijk Zag Hij het ook in Zijn essentie, in Zijn goddelijkheid. Dat wil zeggen, Christus Zelf, de Heer Jezus de mens zag dit, en alles wat Hij zag deed Hem het belang en de noodzaak beseffen van het werk dat Hij tijdens deze periode in het vlees op zich had genomen. Hij wist Zelf dat de verantwoordelijkheid die Hij in het vlees op Zich moest nemen enorm was en Hij wist hoe gruwelijk de pijn zou zijn die Hij zou moeten lijden; toen Hij echter de mensheid hulpeloos in zonde zag leven, toen Hij de ellende van hun leven en hun zwakke inspanningen onder de wet zag, voelde Hij meer en meer verdriet en verlangde Hij er sterker en sterker naar de mensheid van de zonde te redden. Welk soort moeilijkheden Hij ook het hoofd zou moeten bieden, of welke pijn Hij ook zou moeten lijden, Zijn vastberadenheid de mensheid die in zonde leefde te verlossen werd sterker en sterker. Je zou kunnen zeggen dat de Heer Jezus tijdens dit proces steeds duidelijker het werk dat Hij moest doen en wat Hem was toevertrouwd begon te begrijpen. Hij was er ook steeds meer op gebrand het werk dat Hij op zich had genomen te voltooien – alle zonden van de mensheid op zich te nemen, boete te doen voor de mensheid zodat ze niet langer in zonde leefde en God in staat zou zijn de zonden van de mens te vergeten vanwege het zondoffer, zodat Hij voort kon gaan met Zijn werk van het redden van de mensheid. Er kan worden gezegd dat de Heer Jezus in Zijn hart bereid was Zichzelf aan te bieden voor de mensheid, Zichzelf op te offeren. Hij was ook bereid als zondoffer te dienen en aan het kruis genageld te worden. Hij was erop gebrand dit werk te voltooien. Toen Hij de ellendige omstandigheden van het leven van de mens zag, wilde Hij zelfs nog meer Zijn missie zo snel mogelijk vervullen, zonder ook maar een minuut of seconde vertraging. Toen Hij dit gevoel van urgentie had, dacht Hij niet na over Hoe verschrikkelijk Zijn eigen pijn zou zijn en dacht Hij ook niet langer na over hoeveel vernedering Hij zou moeten verduren – Hij koesterde slechts één overtuiging in Zijn hart: zolang Hij Zichzelf zou opofferen, zolang Hij aan het kruis zou worden genageld als zondoffer, zou Gods wil worden uitgevoerd en zou Hij in staat zijn nieuw werk te beginnen. De levens van de mensheid in zonde, hun gesteldheid van leven in zonde, zou compleet veranderd worden. Zijn overtuiging en wat Hij vastbesloten was te doen hadden betrekking op het redden van de mens. Hij had slechts één doel: Gods wil uit te voeren zodat Hij met succes kon beginnen met de volgende fase van Zijn werk. Dit was het dat de Heer Jezus in die periode in gedachte had.

Levend in het vlees bezat de vleesgeworden God normale menselijkheid, Hij had de emoties en redenering van een normaal mens. Hij wist wat blijdschap en pijn was, en toen Hij de mensheid dit soort leven zag leiden, voelde Hij diep dat het louter geven van onderwijs aan de

mensen, hen iets te verstrekken of hen iets te leren, hen niet uit de zonde zou kunnen leiden. Ook kon het hen louter de geboden laten gehoorzamen hen niet verlossen van de zonde – alleen wanneer Hij de zonde van de mensheid op Zich zou nemen en gelijk zou worden aan het zondige vlees zou Hij het in kunnen wisselen voor de vrijheid van de mensheid, en het om kunnen ruilen voor Gods vergiffenis van de mensheid. Nadat de Heer Jezus het leven in zonde van de mensen had ervaren en gezien, was er dus een intens verlangen dat zich in Zijn hart manifesteerde – de mensen in staat stellen zich van hun leven van worsteling in zonde te bevrijden. Door dit verlangen voelde Hij meer en meer dat Hij zo spoedig mogelijk, zo snel mogelijk, naar het kruis moest en de zonden van de mensheid op zich moest nemen. Dit waren de gedachten van de Heer Jezus in die tijd, nadat Hij met de mensen had geleefd en de ellende van hun leven in zonde had gezien, gehoord en gevoeld. Dat de vleesgeworden God zo'n wil voor de mensheid kon hebben, dat Hij dit soort gezindheid kon uitdrukken en openbaren – was dat iets dat een gemiddeld mens kon hebben? Wat zou een gemiddeld mens die in een soortgelijke omgeving leeft zien? Wat zouden gemiddelde mensen denken? Als een gemiddeld mens met dit alles zou worden geconfronteerd, zou hij deze problemen dan vanuit een verheven perspectief beschouwen? Absoluut niet! Hoewel het voorkomen van de vleesgeworden God exact hetzelfde is als dat van een mens, Hij menselijke kennis leert, menselijke taal spreekt en Hij zelfs Zijn ideeën soms uitdrukt in de vorm van menselijke methoden en uitdrukkingen, is de manier waarop Hij mensen ziet, de essentie van de dingen, en de manier waarop verdorven mensen de mensheid en de essentie van de dingen zien, absoluut niet dezelfde. Zijn perspectief en de hoogte waarop Hij staat zijn iets onbereikbaars voor een verdorven persoon. Dit is omdat God waarheid is; het vlees dat Hij draagt bezit ook de essentie van God en Zijn gedachten en wat wordt uitgedrukt door Zijn menselijkheid zijn ook de waarheid. Voor verdorven mensen zijn wat Hij in het vlees uitdrukt voorzieningen van de waarheid, en van het leven. Deze voorzieningen zijn er niet slechts voor één mens, maar voor de hele mensheid. In het hart van een verdorven mens is er slechts plaats voor die paar mensen waarmee hij verwant is. Het zijn alleen die paar mensen waar hij om geeft, waar hij zich zorgen over maakt. Wanneer er een ramp dreigt, denkt hij eerst aan zijn eigen kinderen, partner of ouders, en een meer filantropisch aangelegd persoon denkt hoogstens aan een familielid of een goede vriend; zijn er nog meer mensen waar hij aan denkt? Nooit! Omdat mensen per slot van rekening mensen zijn en alles alleen maar vanuit het perspectief en de hoogte van een mens kunnen bekijken. De vleesgeworden God verschilt echter volledig van een verdorven mens. Hoe gewoon, hoe normaal, hoe nederig Gods geïncarneerde vlees ook is, of zelfs hoe zeer de mensen ook op Hem neerkijken, Zijn gedachten over en Zijn houding ten opzichte van de mensheid zijn dingen die geen mens kon bezitten en die geen mens kon imiteren. Hij zal de mensheid altijd waarnemen vanuit het perspectief van goddelijkheid, vanuit de hoogte van Zijn positie als de Schepper. Hij zal de mensheid altijd zien via de essentie en de mentaliteit

van God. Hij kan de mensheid absoluut niet zien vanuit de hoogte van een gemiddeld mens en vanuit het perspectief van een verdorven mens. Wanneer mensen naar de mensheid kijken, kijken ze met een menselijke blik en gebruiken ze dingen zoals menselijke kennis en menselijke regels en theorieën als maatstaf. Dit valt binnen het bestek van wat mensen met hun ogen kunnen zien; het valt binnen het bestek dat verdorven mensen kunnen bereiken. Wanneer God naar de mensheid kijkt, kijkt Hij met goddelijke blik en gebruikt Hij Zijn essentie en wat Hij heeft en is als een maatstaf. Dit bestek omvat dingen die mensen niet kunnen zien, en dit is waar de vleesgeworden God en verdorven mensen totaal verschillend zijn. Dit verschil wordt bepaald door de verschillende essenties die de mens en God hebben, het zijn deze verschillende essenties die hun identiteiten en posities bepalen, alsook het perspectief en de hoogte vanuit welke ze dingen zien. Zien jullie de uitdrukking en openbaring van God Zelf in de Heer Jezus? Jullie zouden kunnen zeggen dat wat de Heer Jezus deed en zei te maken had met Zijn bediening en Gods eigen managementwerk, dat het allemaal de uitdrukking en openbaring van Gods essentie was. Hoewel Hij een menselijke verschijningsvorm had, kunnen Zijn goddelijke essentie en de openbaring van Zijn goddelijkheid niet worden ontkend. Was deze menselijke verschijningsvorm echt een manifestatie van menselijkheid? Zijn menselijke verschijningsvorm was, juist vanwege zijn essentie, geheel verschillend van de menselijke verschijningsvorm van verdorven mensen. De Heer Jezus was de vleesgeworden God. Als Hij echt een van de gewone, verdorven mensen was geweest, zou Hij dan het leven in zonde van de mensheid vanuit een goddelijk perspectief hebben kunnen zien? Absoluut niet! Dit is het verschil tussen de Mensenzoon en gewone mensen. Verdorven mensen leven allemaal in zonde en wanneer ze zonde zien, roept dat geen bijzonder gevoel bij hen op. Ze zijn allemaal hetzelfde, net als een varken dat in de modder leeft en zich helemaal niet oncomfortabel of smerig voelt – hij eet goed en slaapt prima. Wanneer iemand de varkensstal zou schoonmaken, zou het varken zich helemaal niet op z'n gemak voelen en niet lang schoon blijven. Binnen de kortste keren zal het weer lekker op z'n gemak in de modder rollen, omdat het nu eenmaal een smerig wezen is. Wanneer mensen een varken zien, vinden ze het smerig, en wanneer ze het schoonmaken voelt het varken zich niet beter – dit is de reden waarom niemand een varken in huis houdt. De manier waarop mensen varkens zien zal altijd verschillen van hoe varkens zichzelf ervaren, omdat mensen en varkens nu eenmaal niet gelijksoortig zijn. En omdat de vleesgeworden Mensenzoon niet gelijksoortig is aan verdorven mensen, kan alleen de vleesgeworden God vanuit een goddelijk perspectief en vanuit de hoogte van God de mensheid waarnemen, alles zien.

uit 'Gods werk, Gods gezindheid en God Zelf III' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Wanneer God vlees wordt en onder de mensheid leeft, welk lijden ondergaat Hij dan in het vlees? Is er iemand die dat werkelijk begrijpt? Sommige mensen zeggen dat God ernstig lijdt omdat mensen Zijn essentie niet begrijpen en Hem altijd als een mens behandelen hoewel Hij God Zelf is, dat dit iets is dat Hem gekrenkt en benadeeld doet voelen – ze zeggen dat Gods lijden echt groot is. Andere mensen zeggen dat God onschuldig is en zonder zonde, maar dat Hij net als de mensen lijdt, dat Hij samen met de mensheid lijdt onder vervolging, laster en vernederingen. Ze zeggen dat Hij ook de misvattingen en ongehoorzaamheid van Zijn volgelingen verduurt – Gods lijden kan werkelijk niet worden gemeten. Het lijkt erop dat jullie God niet echt begrijpen. In feite beschouwt God het lijden waar jullie het over hebben niet als echt lijden, omdat er een lijden is dat groter is dan dit. Wat is dan het echte lijden voor God Zelf? Wat is het echte lijden voor Gods geïncarneerde vlees? Voor God telt het feit dat de mensheid Hem niet begrijpt niet als lijden en dat mensen een aantal misvattingen over God hebben en Hem niet als God zien ook niet. Mensen voelen echter vaak dat God een groot leed moet zijn aangedaan omdat Hij tijdens de periode dat Hij vlees was Zijn persoon niet aan de mensheid kon tonen en hen in staat kon stellen Zijn grootheid te zien, en dat God Zich nederig moest verbergen in onbeduidend vlees, dit moet dus wel een marteling voor Hem zijn geweest. Mensen nemen ter harte wat ze van Gods lijden kunnen begrijpen en zien. Ze tonen allerlei vormen van sympathie met God en zullen Hem er zelfs een beetje voor prijzen. In werkelijkheid is er een verschil, bestaat er een lacune tussen wat mensen begrijpen van Gods lijden en wat Hij echt voelt. Ik vertel jullie de waarheid – voor God, of het nu Gods Geest of Gods geïncarneerde vlees is, is dat lijden geen echt lijden. Wat is het dan waar God werkelijk onder lijdt? Laten we het eens uitsluitend vanuit het perspectief van de vleesgeworden God hebben over Gods lijden.

Wanneer God vlees wordt, in een gemiddeld en normaal mens verandert en zij aan zij met mensen leeft, kan Hij dan de levenswijzen, -wetten en -filosofieën van de mensen niet zien en ervaren? Hoe doen deze levenswijzen en -wetten Hem voelen? Voelt Hij afkeer in Zijn hart? Waarom zou Hij afkeer voelen? Wat zijn de levenswijzen en -wetten van de mensheid? In welke principes zijn ze geworteld? Waar zijn ze op gebaseerd? De levenswijzen, -wetten enzovoort van de mensheid zijn allemaal gebaseerd op Satans logica, kennis en filosofie. Mensen die onder dit soorten wetten leven hebben geen menselijkheid, geen waarheid – ze trotseren allen de waarheid en zijn vijandig naar God. Als we kijken naar Gods essentie, zien we dat Zijn essentie exact het tegenovergestelde is van Satans logica, kennis en filosofie. Zijn essentie is vervuld van rechtvaardigheid, waarheid en heiligheid, en andere realiteiten van alle positieve dingen. God, die deze essentie bezit en tegelijk onder zo'n mensheid leeft – wat voelt Hij in Zijn hart? Is het niet vervuld van pijn? Zijn hart doet pijn en deze pijn is iets dat geen mens kan begrijpen of realiseren. Omdat alles waar Hij mee wordt geconfronteerd, wat Hij tegenkomt, hoort, ziet en

ervaart de verdorvenheid en het kwaad van de mensen en hun rebellie en verzet tegen de waarheid is. De bron van Zijn lijden is alles wat uit mensen voortkomt. Dat wil zeggen, omdat Zijn essentie niet dezelfde is als die van verdorven mensen, wordt het verderf van mensen de bron van Zijn grootste lijden. Wanneer God vlees wordt, is Hij dan in staat iemand te vinden die dezelfde taal spreekt als Hem? Dit kan niet worden gevonden onder de mensheid. Wanneer er niemand kan worden gevonden waarmee God kan communiceren, niemand met wie Hij dit gesprek kan hebben – welk gevoel geeft dit God dan volgens jou? De dingen die mensen bespreken, waar ze van houden, waar ze naar streven en verlangen, hebben allemaal met zonde en boosaardige tendensen te maken. Wanneer God met dit alles wordt geconfronteerd, is dat niet als een mes in Zijn hart? Kon Hij, geconfronteerd met deze dingen, blijdschap in Zijn hart hebben? Kon Hij troost vinden? Degenen die met Hem leven zijn mensen vervuld van rebellie en kwaad – hoe zou Zijn hart dan niet lijden? Hoe groot is dit lijden werkelijk en wie geeft erom? Wie schenkt er aandacht aan? En wie zou het kunnen waarderen? Mensen kunnen Gods hart niet begrijpen. Zijn lijden is iets dat mensen in het bijzonder niet kunnen begrijpen en de onverschilligheid en gevoelloosheid van de mensheid maakte Gods lijden zelfs nog dieper.

Sommige mensen sympathiseren vaak met het lot van Christus omdat er een vers in de Bijbel is dat zegt: “De vossen hebben holen en de vogels hebben nesten, maar de Mensenzoon kan zijn hoofd nergens te ruste leggen.” Wanneer mensen dit horen, raakt het hen en ze geloven dat dit het grootste lijden is dat God verduurt en het grootste lijden dat Christus ondergaat. Welnu, kijkend vanuit het perspectief van de feiten, is dat het geval? God gelooft niet dat deze moeilijkheden lijden zijn. Hij verhief nooit Zijn stem tegen onrecht vanwege de moeilijkheden van het vlees en Hij heeft de mensen nooit iets terug laten betalen of Hem met iets laten belonen. Wanneer Hij echter getuige is van het alles van de mensheid, de verdorven levens en het kwaad van de verdorven mensen, wanneer Hij er getuige van is dat de mensheid in Satans greep is en door Satan gevangen is genomen en niet kan ontsnappen, dat mensen die in zonde leven niet weten wat de waarheid is – dan kan Hij al deze zonden niet verdragen. Zijn afkeer van mensen neemt met de dag toe, maar Hij verdraagt dit alles. Dit is Gods grote lijden. God kan zelfs niet volledig de stem van Zijn hart of Zijn emoties uitdrukken onder Zijn volgelingen, en niemand onder Zijn volgelingen kan Zijn lijden werkelijk begrijpen. Niemand probeert ook maar Zijn hart te begrijpen of te troosten – Zijn hart verdraagt dit lijden van dag tot dag, van jaar tot jaar, elke keer opnieuw. Wat maken jullie uit dit alles op? God vraagt van de mensen geen enkele tegenprestatie voor wat Hij heeft gegeven, maar vanwege Gods essentie kan Hij het kwaad, de verdorvenheid en de zonde van de mensheid absoluut niet tolereren en voelt extreme afkeer en haat. Dit leidt ertoe dat Gods hart en Zijn vlees oneindig lijden. Kunnen jullie dit alles zien? Hoogstwaarschijnlijk kan niemand van jullie dit zien, omdat niemand van jullie God werkelijk

kan begrijpen. Na verloop van tijd kunnen jullie het gaandeweg voor jullie zelf ervaren.

uit 'Gods werk, Gods gezindheid en God Zelf III' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 75

Jezus voedt de vijfduizend

Joh. 6:8-13 Een van de leerlingen, Andreas, de broer van Simon Petrus, zei: 'Er is hier wel een jongen met vijf gerstebroden en twee vissen – maar wat hebben we daaraan voor zo veel mensen?' Jezus zei: 'Laat iedereen gaan zitten.' Er was daar veel gras, en ze gingen zitten; er waren ongeveer vijfduizend mannen. Jezus nam de broden, sprak het dankgebed uit en verdeelde het brood onder de mensen die er zaten. Hij gaf hun ook vis, zo veel als ze wilden. Toen iedereen volop gegeten had zei hij tegen zijn leerlingen: 'Verzamel nu de overgebleven stukken brood, zodat er niets verloren gaat.' Dat deden ze en ze vulden twaalf manden met wat overgebleven was van de vijf gerstebroden die men had gegeten.

Wat is 'vijf broden en twee vissen' voor soort concept? Voor hoeveel mensen zouden vijf broden en twee vissen normaal gesproken genoeg zijn? Als jullie uitgaan van de eetlust van een gemiddeld persoon, zou het slechts genoeg zijn voor twee personen. Dit is het eenvoudigste concept van vijf broden en twee vissen. Maar wat staat er in deze passage, hoeveel mensen werden gevoed met vijf broden en twee vissen? In de Schrift is het op de volgende wijze vastgelegd: "Er was daar veel gras, en ze gingen zitten; er waren ongeveer vijfduizend mannen." Is vijfduizend een groot aantal vergeleken met vijf broden en twee vissen? Wat betekent het dat dit aantal zo groot is? Vanuit een menselijk perspectief is het verdelen van vijf broden en twee vissen onder vijfduizend mensen onmogelijk omdat het verschil tussen de aantallen te groot is. Zelfs als iedereen maar een klein hapje zou krijgen, zou het nog steeds niet genoeg zijn voor vijfduizend mensen. De Heer Jezus deed hier echter een wonder – Hij liet niet alleen vijfduizend mensen eten tot ze verzadigd waren, er was zelfs over. De Schrift luidt: "Toen iedereen volop gegeten had zei hij tegen zijn leerlingen: 'Verzamel nu de overgebleven stukken brood, zodat er niets verloren gaat.' Dat deden ze en ze vulden twaalf manden met wat overgebleven was van de vijf gerstebroden die men had gegeten." Dankzij dit wonder konden de mensen de identiteit en status van de Heer Jezus zien en het stelde hen ook in staat te zien dat niets onmogelijk is voor God – ze zagen de waarheid van Gods almacht. Vijf broden en twee vissen waren voldoende om vijfduizend mensen te voeden. Wanneer er echter helemaal geen eten zou zijn geweest, zou God dan ook in staat zijn geweest de vijfduizend mensen te voeden? Natuurlijk zou Hij dat hebben gekund! Dit was een wonder en de mensen voelden dus onvermijdelijk dat dit onbegrijpelijk, ongeloofelijk en mysterieus was, voor God was het echter een kleinigheid zo iets te doen. Wanneer

dit iets gewoons voor God was, waarom zou het dan zijn uitgekozen om te worden geïnterpreteerd? Omdat wat achter dit wonder ligt de wil van de Heer Jezus bevat, de wil die nooit door de mensheid is ontdekt.

Laten we eerst proberen te begrijpen wat voor type mensen deze vijfduizend waren. Waren ze volgelingen van de Heer Jezus? Uit de Schrift weten we dat ze niet Zijn volgelingen waren. Wisten ze wie de Heer Jezus was? Absoluut niet! Sowieso wisten ze niet dat de persoon die voor hen stond Christus was. Misschien wisten sommige mensen alleen wat Zijn naam was en wisten een beetje of hadden ze iets gehoord over de dingen die Hij had gedaan. Ze waren slechts nieuwsgierig naar de Heer Jezus van de verhalen, maar jullie kunnen zeker niet zeggen dat ze Hem volgden, laat staan dat ze Hem begrepen. Toen de Heer Jezus deze vijfduizend mensen zag, waren ze hongerig en konden ze alleen maar denken aan hoe ze hun magen zouden kunnen vullen. Het was dus in deze context dat de Heer Jezus hun wensen vervulde. Wat was er in Zijn hart toen Hij hun wensen vervulde? Wat was Zijn houding tegenover deze mensen die alleen maar hun maag wilde vullen? Op dat ogenblik hadden de gedachten en de houding van de Heer Jezus betrekking op Gods gezindheid en essentie. Geconfronteerd met vijfduizend mensen met een lege maag die alleen maar een complete maaltijd wilde eten, geconfronteerd met deze mensen vol nieuwsgierigheid naar en hoop op Hem, dacht de Heer Jezus er alleen maar aan dit wonder te gebruiken om hun genade te verlenen. Hij deed dit echter niet omdat Hij hoopte dat zij Zijn volgelingen zouden worden, want Hij wist dat ze slechts mee wilden delen in de feestvreugde en hun maag wilden vullen. Hij maakte het beste van wat Hij daar had, en gebruikte vijf broden en twee vissen om vijfduizend mensen te voeden. Hij opende de ogen van deze mensen die genoten van amusement, die wonderen wilde zien, en zij zagen met hun eigen ogen de dingen die de vleesgeworden God kon volbrengen. Hoewel de Heer Jezus iets tastbaars gebruikte om hun nieuwsgierigheid te bevredigen, wist Hij in Zijn hart reeds dat deze vijfduizend mensen slechts uit waren op een goede maaltijd. Hij zei dus helemaal niets en predikte in het geheel niet tot hen – Hij liet hen alleen dit wonder zien. Hij kon deze mensen absoluut niet hetzelfde behandelen als Zijn discipelen die Hem echt volgden. In Gods hart vielen alle schepsels echter onder Zijn bewind en liet Hij dus alle schepsels die Hij zag toe te genieten van de genade van God wanneer dit noodzakelijk was. Hoewel deze mensen niet wisten wie Hij was of Hem begrepen, of een bijzondere indruk van Hem hadden of Hem zelfs maar dankbaar waren nadat ze de broden en vissen gegeten hadden, was dit niet iets waar God aanstoot aan nam – Hij bood deze mensen een fantastische mogelijkheid van Gods genade te genieten. Sommige mensen zeggen dat God principieel is in wat Hij doet en Hij niet waakt over ongelovigen of hen beschermt, en Hij hen in het bijzonder niet toestaat van Zijn genade te genieten. Is dat werkelijk het geval? In Gods ogen, zolang ze levende wezens zijn die Hij Zelf heeft geschapen, zal Hij hen

managen en voor hen zorgen. Hij zal ze op verschillende manieren behandelen, voor hen plannen en over hen heersen. Dit zijn de gedachten en de houding van God tegenover alle dingen.

Hoewel de vijfduizend mensen die de broden en de vissen aten niet van plan waren de Heer Jezus te volgen, was Hij niet streng tegen hen. Weten jullie wat de Heer Jezus deed zodra ze hun maag hadden gevuld? Stak Hij een preek af? Waar ging Hij heen nadat Hij dit wonder had gedaan? In de Schrift is niet vastgelegd dat de Heer Jezus iets tegen hen zei. Nadat Hij Zijn wonder had gedaan, ging Hij stilletjes weg. Stelde Hij deze mensen dus ook maar enige eisen? Was er sprake van enige haat? Van beide was geen sprake. Hij wilde gewoon geen aandacht meer besteden aan deze mensen die Hem niet konden volgen, en op dat moment was er pijn in Zijn hart. Omdat Hij de verdorvenheid van de mensheid had gezien en Hij de afwijzing door de mensheid had gevoeld. Wanneer Hij deze mensen zag of Hij met hen was, maakte de menselijke stompzinnigheid Hem heel verdrietig en deed Hem pijn aan Zijn hart. Het enig wat Hij wilde was dus deze mensen zo snel mogelijk verlaten. De Heer had geen enkele eis voor hen in Zijn hart, Hij wilde in het geheel geen aandacht aan hen schenken, Hij wilde in het bijzonder Zijn energie niet aan hen besteden en Hij wist dat ze Hem niet konden volgen. Ondanks dit alles was Zijn houding ten opzichte van hen nog steeds heel duidelijk. Hij wilde hen gewoon vriendelijk behandelen, hun genade schenken. Dit was Gods houding tegenover elk schepsel onder Zijn heerschappij: behandel alle schepsels vriendelijk, zorg voor hen en voedt hen. Juist omdat de Heer Jezus de vleesgeworden God was, openbaarde Hij van nature Gods eigen essentie en behandelde Hij deze mensen vriendelijk. Hij behandelde hen vriendelijk met een hart vol barmhartigheid en tolerantie. Hoe deze mensen de Heer Jezus ook zagen, wat de uitkomst ook zou zijn, Hij behandelde elk schepsel op basis van Zijn positie als de Heer van de hele schepping. Wat Hij openbaarde was, zonder uitzondering, Gods gezindheid en wat Hij heeft en is. De Heer Jezus deed dus iets in stilte en ging toen stilletjes weg – welk aspect van Gods gezindheid is dit? Zouden jullie kunnen zeggen dat dit Gods goedertierenheid is? Zouden jullie kunnen zeggen dat God onzelfzuchtig is? Zou een normaal persoon dit kunnen doen? Absoluut niet! Wie waren in essentie deze vijfduizend mensen die de Heer Jezus voedde met vijf broden en twee vissen? Zouden jullie kunnen zeggen dat ze mensen waren die verenigbaar waren met Hem? Zouden jullie kunnen zeggen dat ze allemaal vijandig waren naar God? Er kan met zekerheid worden gezegd dat ze absoluut niet verenigbaar waren met de Heer en dat hun essentie absoluut vijandig was naar God. Maar hoe behandelde God hen? Hij gebruikte een methode om de vijandigheid van de mensen ten opzichte van God onschadelijk te maken – deze methode wordt ‘vriendelijkheid’ genoemd. Dat wil zeggen dat, hoewel de Heer Jezus hen als zondaren zag, ze in Gods ogen desondanks Zijn schepping waren. Hij behandelde deze zondaren dus toch vriendelijk. Dit is Gods tolerantie, en Zijn tolerantie wordt bepaald door Gods eigen identiteit en

essentie. Dit is dus iets dat geen mens geschapen door God kan doen – alleen God kan dit doen.

uit 'Gods werk, Gods gezindheid en God Zelf III' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 76

Wanneer je echt in staat bent Gods gedachten en houding ten opzichte van de mensheid te waarderen, wanneer je echt Gods emoties en zorg ten opzichte van elk schepsel kan begrijpen, dan zul je de toewijding en de liefde die wordt geschonken aan elk mens dat door de Schepper is geschapen kunnen begrijpen. Wanneer dit gebeurt, zul je twee woorden gebruiken om Gods liefde te beschrijven – welke woorden zijn dat? Sommige mensen zeggen 'onzelfzuchtig' en sommige mensen zeggen 'filantropisch'. Van deze twee is 'filantropisch' het woord dat het minst geschikt is Gods liefde te beschrijven. Dit is een woord dat mensen gebruiken om iemands ruimdenkende ideeën en gevoelens te omschrijven. Ik walg echt van dit woord, omdat het verwijst naar het willekeurig uitdelen van aalmoezen, lukraak, ongeacht welke principes dan ook. Het is een te emotionele uitdrukking van dwaze en verwarde mensen. Wanneer dit woord wordt gebruikt om Gods liefde te beschrijven is er onvermijdelijk een godslasterlijke bijbedoeling. Ik heb twee woorden die Gods liefde beter beschrijven – welke woorden zijn dit? Het eerste is 'immens'. Is dat geen bijzonder treffend woord? Het tweede is 'uitgestrekt'. Er schuilt een echte betekenis achter deze twee woorden die ik gebruik om Gods liefde te beschrijven. Letterlijk genomen beschrijft 'immens' het volume of de capaciteit van een ding, maar het maakt niet uit hoe groot dat ding is – het is iets dat mensen kunnen voelen en zien. Dit komt omdat het bestaat, het is geen abstract object. Het geeft mensen het gevoel dat het relatief accuraat en praktisch is. Het maakt niet uit of je er vanuit twee- of driedimensionaal perspectief naar kijkt; je hoeft je er het bestaan ervan niet voor te stellen omdat het een ding is dat werkelijk bestaat. Hoewel het kan lijken of we Zijn liefde kwantificeren door 'immens' te gebruiken om Gods liefde te beschrijven, geeft het toch ook het gevoel dat Zijn liefde niet kwantificeerbaar is. Ik zeg dat Gods liefde kan worden gekwantificeerd omdat Zijn liefde niet een soort non-entiteit is, noch het afkomstig is uit een of andere legende. In tegendeel, Zijn liefde is iets dat wordt gedeeld door alle dingen onder Gods heerschappij en is iets waar alle schepselen in verschillende mate en vanuit verschillende perspectieven van genieten. Hoewel mensen Zijn liefde niet kunnen zien of aanraken, brengt deze liefde toch alle dingen voeding en leven, iets dat beetje bij beetje in hun leven wordt geopenbaard. Ze roemen en getuigen van Gods liefde waar ze elk moment van genieten. Ik zeg dat Gods liefde niet kwantificeerbaar is omdat het mysterie van Gods zorg en voeding van alle dingen iets is dat moeilijk door mensen te doorgronden is, net als Gods gedachten voor alle dingen, en in het bijzonder die voor de mensheid. Dat wil zeggen, niemand kent het bloed en de tranen die de Schepper voor de mensheid heeft geplengd. Niemand kan de

diepte of het gewicht begrijpen of bevatten van de liefde die de Schepper heeft voor de mensheid die Hij met Zijn eigen handen heeft geschapen. Gods liefde als immens te beschrijven helpt mensen de reikwijdte en de waarheid van het bestaan van deze liefde te waarderen en begrijpen. Het is ook bedoeld om mensen de werkelijke betekenis van het woord ‘Schepper’ dieper te laten begrijpen zodat mensen een dieper begrip kunnen krijgen van de werkelijke betekenis van de benaming ‘schepping’. Wat omschrijft het woord ‘uitgestrekt’ meestal? Het wordt over het algemeen gebruikt voor de oceaan of het universum, zoals een uitgestrekt universum of een uitgestrekte oceaan. De uitgebreidheid en stille diepte van het universum gaat het menselijke begrip te boven en is iets dat tot de verbeelding van de mens spreekt en hem met bewondering vervult. Zijn mysterie en diepzinnigheid zijn zichtbaar maar vallen buiten ons bereik. Wanneer je aan de oceaan denkt, denk je aan zijn wijsheid – de oceaan lijkt eindeloos en je kunt zijn geheimzinnigheid en alomvattendheid voelen. Dit is de reden dat ik het woord ‘uitgestrekt’ heb gebruikt om Gods liefde te beschrijven. Het is bedoeld om mensen te helpen te voelen hoe kostbaar Gods liefde is en om de diepe schoonheid van Zijn liefde te ervaren, te voelen dat de kracht van Gods liefde oneindig en omvangrijk is. Het is bedoeld hen de heiligheid van Zijn liefde en de waardigheid en onbeledigbare aard van God die is geopenbaard door Zijn liefde te helpen voelen. Vinden jullie nu dat ‘uitgestrekt’ een geschikt woord is om Gods liefde te beschrijven? Kan Gods liefde deze twee woorden ‘immens’ en ‘uitgestrekt’ waarmaken? Absoluut! In de menselijke taal zijn alleen deze twee woorden relatief geschikt om Gods liefde te beschrijven en benaderen alleen deze woorden een juiste beschrijving. Denken jullie niet? Als jullie Gods liefde zouden moeten beschrijven, zouden jullie dan deze twee woorden gebruiken? Waarschijnlijk niet, omdat jullie begrip en waardering van Gods liefde beperkt is tot een eendimensionaal perspectief en niet zijn opgeklommen naar de hoogte van driedimensionale ruimte. Wanneer jullie dus Gods liefde zouden moeten beschrijven, zouden jullie het gevoel hebben dat het jullie aan woorden ontbreekt, jullie zouden zelfs sprakeloos zijn. De twee woorden waar ik vandaag over heb gesproken zijn misschien moeilijk te begrijpen voor jullie, of misschien zijn jullie het er eenvoudig niet mee eens. Dit bewijst alleen maar het feit dat jullie waardering en begrip van Gods liefde oppervlakkig is en een beperkt reikwijdte heeft. Ik heb eerder gezegd dat God onzelfzuchtig is – jullie herinneren je het woord onzelfzuchtig. Zou er kunnen worden gezegd dat Gods liefde alleen kan worden beschreven als onzelfzuchtig? Is de reikwijdte daarvan niet te beperkt? Jullie zouden wat meer over dit onderwerp na moeten denken om er wat uit te halen.

uit ‘Gods werk, Gods gezindheid en God Zelf III’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

De opwekking van Lazarus verheerlijkt God

Joh. 11:43-44 Daarna riep hij: ‘Lazarus, kom naar buiten!’ De dode kwam tevoorschijn, zijn handen en voeten in linnen gewikkeld, en zijn gezicht bedekt door een doek. Jezus zei tegen de omstanders: ‘Maak de doeken los, en laat hem gaan.’

Wat is jullie indruk na het lezen van deze passage? Het belang van dit wonder dat de Heer Jezus deed was veel groter dan het vorige omdat geen wonder zo verbluffend is als het weer tot leven wekken van een overledene. Dat de Heer Jezus iets dergelijks deed was bijzonder significant in dat tijdperk. Omdat God vlees was geworden, konden de mensen alleen Zijn fysieke gestalte zien, Zijn praktische kant, Zijn minder belangrijke kant. Zelfs als er een aantal mensen was dat iets van Zijn karakter en wat van de krachten die Hij bleek te bezitten zag en begreep, was er toch niemand die wist waar de Heer Jezus vandaan kwam, wie Zijn essentie werkelijk was, en wat Hij nog meer werkelijk kon doen. Dit alles was de mensheid onbekend. Te veel mensen wilden bewijs van dit ding en wilden de waarheid weten. Kon God iets doen om Zijn identiteit te bewijzen? Voor God zou dat heel gemakkelijk zijn – een fluitje van een cent. Hij kon overal, op elk moment, iets doen om Zijn identiteit en essentie te bewijzen, maar God had Zijn manier om dingen te doen – volgens een plan en stap voor stap. Hij deed dingen niet willekeurig, Hij zocht naar het juiste moment en de juiste gelegenheid om iets bijzonder betekenisvol te doen dat de mensheid kon zien. Dit bewees Zijn gezag en Zijn identiteit. Zou dus de opwekking van Lazarus de identiteit van de Heer Jezus kunnen bewijzen? Laten we eens naar deze passage van de Schrift kijken: “Daarna riep hij: ‘Lazarus, kom naar buiten!’ De dode kwam tevoorschijn,” Toen de Heer Jezus dit deed, zei Hij slechts één ding: “Lazarus, kom naar buiten!” Vervolgens kwam Lazarus uit het graf te voorschijn – dit werd volbracht vanwege één enkele zin die de Heer uitte. Op dat moment bouwde de Heer Jezus geen altaar en verrichte Hij geen andere handelingen. Hij zei alleen één ding. Zou dit een wonder of een bevel moeten worden genoemd? Of was het een soort tovenarij? Oppervlakkig gezien lijkt het alsof het een wonder zou kunnen worden genoemd, en als jullie er vanuit een modern perspectief naar kijken, zouden jullie het natuurlijk nog steeds een wonder kunnen noemen. Het kan echter beslist geen toverspreuk worden genoemd waarmee een ziel wordt teruggeroepen uit de dood, en het is absoluut geen hekserij. Het is correct om te zeggen dat dit wonder een heel gewone, bijzonder kleine demonstratie van het gezag van de Schepper was. Dit is het gezag en het vermogen van God. God heeft het gezag een mens te laten sterven, zijn ziel zijn lichaam te laten verlaten en zijn ziel terug te laten keren naar het dodenrijk, of waar zijn ziel ook maar naar toe moet gaan. Wanneer iemand sterft en waar iemand na de dood heengaat zijn dingen die worden bepaald door God. Hij kan dit op elk moment en overal doen. Hij wordt niet beperkt door mensen, gebeurtenissen, objecten, ruimte of plaats. Als Hij het wil doen, kan Hij het doen, omdat alle

dingen en levende wezens onder Zijn heerschappij zijn, en alle dingen zich vermenigvuldigen, bestaan en omkomen door Zijn woord en Zijn gezag. Hij kan een dode man opwekken – dit is iets dat Hij op elk moment en op elke plaats kan doen. Dit is het gezag dat alleen de Schepper bezit.

Toen de Heer Jezus dingen deed zoals het opwekken van Lazarus, was Zijn doel de mensen en Satan te bewijzen, en de mensen en Satan te laten weten, dat alles van de mensheid, haar leven en sterven, wordt bepaald door God, en dat hoewel Hij vlees geworden was, Hij nog steeds, zoals altijd, zeggenschap had over de fysieke wereld die kan worden gezien en over de spirituele wereld die de mensen niet kunnen zien. Dit was om de mensen en Satan te laten weten dat het alles van de mensheid niet onder het gezag van Satan staat. Dit was een openbaring en een demonstratie van Gods gezag. Het was ook een manier van God om een boodschap aan alle dingen te sturen, dat het leven en sterven van de mensheid in Gods handen liggen. De opwekking van Lazarus door de Heer Jezus was één benaderingswijze van de verschillende manieren waarop de Schepper de mensheid onderwijst en instrueert. Het was een concrete handeling waarbij Hij Zijn vermogen en gezag gebruikte om de mensheid te instrueren en voor de mensen te zorgen. Het was een manier waarop de Schepper zonder woorden aan de mensheid de waarheid kon laten zien dat Hij zeggenschap had over alle dingen. Het was voor Hem een manier om de mensheid via praktische handelingen te vertellen dat er geen andere verlossing is dan door Hem. Dit soort stille manieren waarop Hij de mensheid instrueert zijn voor eeuwig – ze zijn onuitwisbaar en gaven menselijke harten een schok en verlichting die nooit kan vervagen. De opwekking van Lazarus verheerlijkt God – dit heeft een diepgaande invloed op elk van Gods volgelingen. Het bevestigt in elk mens die deze gebeurtenis diep begrijpt het begrip, de visie, dat alleen God de zeggenschap heeft over het leven en sterven van de mensheid. Hoewel God dit type autoriteit heeft, en hoewel Hij door het opwekken van Lazarus een boodschap zond over Zijn gezag over het leven en sterven van de mensheid, was dit toch niet Zijn primaire werk. God doet nooit iets zonder betekenis. Alles wat Hij doet heeft grote waarde en is een onvergelijkbaar juweel in een schatkamer die met schatten is gevuld. Hij zou het uit zijn graf laten komen van een mens absoluut niet tot zijn primaire of enige doel of onderdeel van Zijn werk maken. God doet niets dat geen bedoeling heeft. Eén opwekking van Lazarus voldoet om Gods gezag te demonstreren. Het is voldoende om de identiteit van de Heer Jezus te bewijzen. Dit is de reden waarom de Heer Jezus dit type wonder niet herhaalde. God doet dingen volgens Zijn eigen principes. In menselijk taal zouden we zeggen dat God serieus werk in gedachten heeft. Dat wil zeggen dat, wanneer God dingen doet, Hij niet afwijkt van het doel van Zijn werk. Hij weet welk werk Hij in deze fase wil uitvoeren, wat Hij wil bereiken, en Hij zal strikt volgens Zijn plan werken. Als een verdorven mens over dit soort vermogen zou beschikken, zou hij niet anders

doen dan manieren bedenken waarop hij zijn vermogen zou kunnen openbaren zodat anderen zouden weten hoe formidabel hij was, zodat ze voor hem neer zouden buigen, zodat hij hen zou kunnen overheersen en verslinden. Dit is het kwaad dat van Satan afkomstig is – dit wordt verdorvenheid genoemd. God beschikt niet over zo'n gezindheid en Hij heeft zo'n essentie niet. Zijn doel bij het doen van dingen is niet om over Zichzelf op te scheppen, maar de mensheid meer openbaring en begeleiding te bieden. Daarom zien mensen maar heel weinig voorbeelden van dit type dingen in de Bijbel. Dit betekent niet dat de vaardigheden van de Heer Jezus beperkt waren, of dat Hij dit type dingen niet zou kunnen doen. Het is eenvoudig omdat God het niet wilde doen, omdat het feit dat de Heer Jezus Lazarus opwekte een heel praktische betekenis had en ook omdat het primaire werk van de vleeswording van God niet het doen van wonderen was, het opwekken van mensen uit de dood, maar het werk van het verlossen van de mensheid. Veel van het werk dat de Heer Jezus deed was dus het onderwijzen van mensen, het voor hen zorgen en hen helpen. Dingen zoals het opwekken van Lazarus maakten maar een klein onderdeel uit van de bediening die de Heer Jezus uitvoerde. Jullie zouden zelfs kunnen zeggen dat 'opscheppen over' geen deel uitmaakt van Gods essentie. Het was dus geen opzettelijke terughoudendheid dat Hij niet meer wonderen toonde, het was ook niet vanwege beperkingen die de omgeving oplegde en het was zeker niet vanwege een gebrek aan vermogen.

Toen de Heer Jezus Lazarus opwekte, gebruikte Hij slechts één zin: "Lazarus, kom naar buiten!" Behalve dit zei Hij niets – wat representeren deze woorden? Ze representeren dat God alles kan doen door te spreken, waaronder het opwekken van een dode man. Toen God alle dingen schiep, toen Hij de wereld schiep, deed Hij dit door middel van woorden, gesproken bevelen, woorden met gezag, en alles werd zomaar ineens geschapen. Zo werd het volbracht. Deze enkele zin die door de Heer Jezus werd gesproken was precies zoals de woorden die God sprak toen Hij de hemel en de aarde en alle dingen schiep, deze zin was ook vervuld van het gezag van God, het vermogen van de Schepper. Alle dingen werden gevormd en stonden vast vanwege de woorden uit Gods mond, en op dezelfde wijze stond Lazarus op uit het graf vanwege de woorden uit de mond van de Heer Jezus. Dit was het gezag van God, gedemonstreerd en gerealiseerd in Zijn geïncarneerde vlees. Dit soort gezag en vermogen behoorden toe aan de Schepper en aan de Mensenzoon in wie de Schepper was gerealiseerd. Dit is het begrip dat God de mensheid bijbracht door Lazarus op te wekken uit de dood.

uit 'Gods werk, Gods gezindheid en God Zelf III' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 78

Het oordeel van de farizeeën over Jezus

Marc. 3:21-22 Toen zijn verwanten hiervan hoorden, gingen ze op weg om hem, desnoods onder dwang, mee te nemen, want volgens hen had hij zijn verstand verloren. Ook de schriftgeleerden die uit Jeruzalem gekomen waren, zeiden: ‘Hij is bezeten door Beëlzebul,’ en: ‘Dankzij de vorst der demonen kan hij demonen uitdrijven.’

De berisping van Jezus aan de farizeeën

Mat. 12:31-32 Daarom zeg ik u: elke zonde en elke godslastering kan de mensen worden vergeven, maar wie de Geest lastert kan niet worden vergeven. En iedereen die iets ten nadele van de Mensenzoon zegt, zal worden vergeven. Maar wie kwaadspreekt van de heilige Geest zal niet worden vergeven, noch in deze wereld, noch in de komende.

Mat. 23:13-15 Wee jullie, schriftgeleerden en farizeeën, huichelaars, jullie versperren de mensen de toegang tot het koninkrijk van de hemel. Jullie gaan er zelf niet binnen, maar laten ook degenen die er willen binnengaan niet toe. Andere handschriften hebben een extra vers: ‘Wee jullie, schriftgeleerden en farizeeën, huichelaars, jullie verslinden de huizen van de weduwen en zeggen voor de schijn lange gebeden op. Over jullie zal strenger worden geoordeeld dan over anderen.’ Wee jullie, schriftgeleerden en farizeeën, huichelaars, jullie bereizen landen en zeeën om één enkele proseliet te winnen, en wanneer je hem eenmaal voor je gewonnen hebt, wordt hij dankzij jullie tot een hellekind in het kwadraat.

Er staan hierboven twee aparte passages – laten we eerst eens naar de eerste kijken: Het oordeel van de farizeeën over Jezus.

In de Bijbel was het oordeel van de farizeeën van Jezus Zelf en de dingen die Hij deed als volgt: “Want volgens hen had hij zijn verstand verloren. [...] ‘Hij is bezeten door Beëlzebul’ en: ‘Dankzij de vorst der demonen kan hij demonen uitdrijven’” (Marc. 3:21-22). Het oordeel van de schriftgeleerden en farizeeën over de Heer Jezus was geen napraterij of een voorstelling die zomaar uit de lucht kwam vallen – het was de conclusie over de Heer Jezus die ze trokken uit wat ze zagen en hoorden over Zijn handelingen. Hoewel hun conclusie ogenschijnlijk in de naam van het recht werd getrokken en de mensen goed gefundeerd leek, was de arrogantie met welke ze de Heer Jezus veroordeelden zelfs voor hen moeilijk te beteugelen. De bezeten kracht van hun haat tegen de Heer Jezus ontmaskerde hun eigen wilde ambities en hun boosaardig satanisch gezicht en toonde hun kwaadaardige natuur van verzet tegen God. Deze dingen die ze spraken bij hun veroordeling van de Heer Jezus werden gedreven door hun wilde ambities en jaloezie en door de lelijke en kwaadaardige natuur van hun vijandigheid ten opzichte van God en de waarheid. Ze onderzochten de bron van de handelingen van de Heer Jezus niet, noch onderzochten ze de essentie van wat Hij zei of deed. Maar ze vielen Hem blind, ongeduldig,

waaninnig en met weloverwogen kwaadaardigheid aan en maakte wat Hij had gedaan te schande. Dit ging zelfs zo ver dat ze willekeurig Zijn Geest, dat wil zeggen, de Heilige Geest, Gods Geest, te schande maakten. Dit is wat ze bedoelden toen ze zeiden: “Hij is buiten Zichzelf” en “Beëlzebul” en “de vorst der duivels”. Dat wil zeggen, ze zeiden dat de Geest van God Beëlzebul was en de vorst der demonen. Ze karakteriseerden het werk van het vlees als Gods Geest verkleed als waanzin. Ze lasterden Gods Geest niet alleen als Beëlzebul en de vorst der demonen, maar veroordeelden ook Gods werk. Ze veroordeelden en lasterden de Heer Jezus Christus. De essentie van hun verzet en lastering van God was geheel en al dezelfde als de essentie van Satan en het verzet tegen en lastering van God door de duivel. Ze representeerden niet alleen verdorven mensen, maar waren zelfs de belichaming van Satan. Ze waren een kanaal voor Satan onder de mensheid, ze waren de handlangers en lakeien van Satan. De essentie van hun lastering en vernedering van de Heer Jezus Christus was hun strijd met God om status, hun competitie met God, hun oneindige beproeven van God. De essentie van hun verzet tegen God en hun vijandige houding ten opzichte van Hem, alsmede hun woorden en hun gedachten, lasterden Gods Geest rechtstreeks en wekten Zijn toorn op. Aldus velde God een redelijk oordeel over wat ze zeiden en deden en bepaalde dat hun daden de zonde van lastering van de Heilige Geest waren. Deze zonde is onvergeeflijk in zowel deze wereld als het hiernamaals, precies zoals de volgende passage uit de Schrift zegt: “wie de Geest lastert kan niet worden vergeven.” en “wie kwaadspreekt van de heilige Geest zal niet worden vergeven, noch in deze wereld, noch in de komende.” Laten we het vandaag hebben over de werkelijke betekenis van deze woorden van God: “zal niet worden vergeven, noch in deze wereld, noch in de komende.” Dat betekent ontraadselen hoe God de volgende woorden ten uitvoer brengt: “zal niet worden vergeven, noch in deze wereld, noch in de komende.”

Alles waarover we hebben gesproken heeft te maken met Gods gezindheid en Zijn houding ten opzichte van mensen, zaken en dingen. De twee bovenstaande passages vormen hierop uiteraard geen uitzondering. Viel jullie in deze twee passages uit de Schrift iets op? Sommige mensen zeggen dat ze Gods toorn zien. Sommige mensen zeggen dat ze de kant van Gods gezindheid zien die de belediging door de mensheid niet tolereert, en dat wanneer mensen dingen doen die God lasteren, ze zijn vergiffenis niet zullen ontvangen. Ondanks het feit dat mensen Gods toorn en intolerantie ten opzichte van de belediging door de mensheid in deze twee passages zien, begrijpen ze toch nog steeds Zijn houding niet echt. Deze twee passages impliceren Gods werkelijke houding en benadering ten opzichte van degenen die Hem lasteren en Zijn toorn opwekken. Deze passage in de Schrift bevat de werkelijke betekenis van Zijn houding en benadering: “wie kwaadspreekt van de heilige Geest zal niet worden vergeven, noch in deze wereld, noch in de komende.” Wanneer mensen God lasteren en wanneer ze Zijn toorn

opwekken, spreekt Hij een vonnis uit, en dit vonnis is een uitkomst die door Hem wordt uitgevaardigd. Het wordt in de Bijbel op de volgende manier beschreven: “Daarom zeg ik u: elke zonde en elke godslastering kan de mensen worden vergeven, maar wie de Geest lastert kan niet worden vergeven” (Mat. 12:31), en “Wee jullie, schriftgeleerden en farizeeën, huichelaars” (Mat. 23:13). Is er nadat de Heer Jezus deze dingen had gezegd, echter in de Bijbel vastgelegd wat de uitkomst was voor deze schriftgeleerden en farizeeën, en ook voor de mensen die zeiden dat Hij gek was? Is er vastgelegd dat zij straf ondergingen? Het staat vast dat dat niet het geval was. Wanneer we hier zeggen ‘niet het geval was’ bedoelen we niet dat het niet was vastgelegd, maar dat de uitkomst in feite niet met menselijke ogen kon worden gezien. Dit ‘niet het geval was’ licht een kwestie toe, dat wil zeggen, Gods houding en Zijn principes bij het afhandelen van bepaalde dingen. Gods behandeling van mensen die Hem lasteren of zich tegen Hem verzetten, of zelfs van hen die kwaad over Hem spreken – mensen die Hem bewust aanvallen, zwartmaken en vervloeken – is dat Hij het niet door de vingers ziet en Zich niet doof houdt. Hij heeft een duidelijke houding tegenover hen. Hij veracht deze mensen en veroordeelt hen in Zijn hart. Hij verklaart zelfs openlijk wat voor hen de uitkomst zal zijn, zodat de mensen weten dat Hij een duidelijk houding heeft tegenover degenen die Hem lasteren, en zodat ze weten hoe Hij zal bepalen wat de uitkomst voor hen zal zijn. De mensen konden echter, ook nadat God deze dingen heeft gezegd, nog steeds slechts zelden de waarheid inzien over hoe God zulke mensen zou aanpakken, en ze konden de principes achter de uitkomst, Gods oordeel over hen, niet begrijpen. Dat wil zeggen, de mensheid kan de bijzondere houding en methoden die God heeft en toepast bij Zijn behandeling van hen, niet zien. Dit heeft te maken met de principes waarmee God dingen doet. God gebruikt de komst van feiten om het boosaardige gedrag van sommige mensen aan te pakken. Dat wil zeggen, Hij maakt hun zonde niet bekend en bepaalt ook hun uitkomst niet, maar Hij gebruikt rechtstreeks de komst van feiten om hen te straffen, om hun verdiende loon te geven. Wanneer deze feiten gebeuren, is het het vlees van de mensen dat de straf ondergaat, het is allemaal iets dat met menselijke ogen kan worden gezien. Wanneer God het boosaardige gedrag van sommige mensen aanpakt, vervloekt Hij hen slechts met woorden, maar tegelijkertijd komt Gods toorn over hen. De straf die ze ontvangen kan iets zijn dat mensen niet kunnen zien. Zo'n uitkomst kan echter ernstiger zijn dan worden gestraft of gedood, uitkomsten die mensen kunnen zien. Dit is omdat, onder de omstandigheden waarin God heeft bepaald dit type mensen niet te redden, hun niet langer genade te tonen of tolerant tegenover hen te zijn, hun geen kansen meer te geven, de houding die Hij aanneemt er een is van hen terzijde te schuiven. Wat is de betekenis van ‘terzijde te schuiven’? De betekenis van deze term op zichzelf is iets naar één kant te schuiven, er geen aandacht meer aan te schenken. Maar in dit geval, wanneer God iemand ‘terzijde schuift’, kan de betekenis op twee manieren worden uitgelegd: de eerste uitleg is dat Hij het leven van die mens, het alles van die mens, aan Satan heeft overgegeven om

zich erom te bekommeren. God zou er niet langer verantwoordelijk voor zijn en zou het niet langer managen. Of deze persoon nu gek of idioot zou zijn, en of in leven of in dood, of dat hij zou afdalen naar de hel voor zijn straf, het zou niets met God te maken hebben. Dat zou betekenen dat dat schepsel geen relatie met de Schepper zou hebben. De tweede uitleg is dat God heeft bepaald dat Hij Zelf iets wil doen met deze mens, met Zijn eigen handen. Het is mogelijk dat Hij de dienst van deze mens wil gebruiken, of dat Hij deze mens als contrast wil gebruiken. Het is mogelijk dat Hij een speciale aanpak voor dit type mens heeft, een speciale manier om hem te behandelen – net als Paulus. Dit is het principe en de houding in Gods hart met betrekking tot hoe Hij heeft bepaald met dit soort mens om te gaan. Wanneer mensen zich dus tegen God verzetten en hem zwartmaken en lasteren, als ze Zijn gezindheid tergen, of als ze Gods ondergrens bereiken, zijn de gevolgen onvoorstelbaar. Het ernstigste gevolg is dat God hun leven en hun alles voor eens en altijd aan Satan overgeeft. Ze zullen in alle eeuwigheid niet vergeven worden. Dit betekent dat deze mens voedsel voor Satans mond is geworden, een stuk speelgoed in zijn hand, en vanaf dat moment heeft God niets meer met hen te maken. Kunnen jullie je voorstellen hoe Job leed toen Satan Job verleidde? Zelfs onder de voorwaarde dat het Satan niet was toegestaan Jobs leven te schaden, leed Job toch verschrikkelijk. En is het niet nog moeilijker je de verwoestingen voor te stellen waaraan Satan een mens zou onderwerpen die volledig overgegeven is aan Satan, die volledig in Satans greep is, die Gods zorg en genade volledig verloren heeft, die niet langer onder de heerschappij van de Schepper is, die het recht Hem te aanbidden is ontnomen, die het recht een schepsel onder Gods heerschappij te zijn is ontnomen, wiens relatie met de Heer van de Schepping volledig is afgebroken? Satans vervolging van Job was iets dat met menselijke ogen kon worden gezien, maar als God iemands leven aan Satan overgeeft zal niemand zich de gevolgen voor kunnen stellen. Het is net zoals sommige mensen opnieuw worden geboren als een koe of een ezel, of zoals sommige mensen worden overgenomen en bezeten door onreine, boosaardige geesten, enzovoort. Dit is de uitkomst voor en het einde van sommige mensen die door God worden overgegeven aan Satan. Van de buitenkant lijkt het alsof deze mensen die de Heer Jezus hebben uitgelachen, zwart hebben gemaakt, veroordeeld en gelasterd daar helemaal geen gevolgen van ondervonden. De waarheid is echter dat God voor alles wat moet worden aangepakt een houding heeft. Het kan zijn dat Hij geen duidelijke taal gebruikt om mensen de uitkomst te vertellen van hoe Hij elk type mens aanpakt. Soms spreekt Hij niet rechtstreeks, maar doet Hij dingen rechtstreeks. Dat Hij er niet over spreekt betekent niet dat er geen uitkomst is – het is mogelijk dat de uitkomst zelfs des te ernstiger is. Van buiten af gezien lijkt het alsof God niet tot sommige mensen spreekt om Zijn houding te openbaren. In feite is het zo dat God reeds lange tijd geen aandacht meer aan hen wilde schenken. Hij wil hen niet langer zien. Vanwege de dingen die ze hebben gedaan, hun gedrag, vanwege hun natuur en hun essentie wil God alleen maar dat ze uit Zijn ogen

verdwijnen, wil Hij ze direct aan Satan overgeven, hun geest, ziel en lichaam aan Satan geven en Satan toestaan te doen wat hij maar wil. Het is duidelijk in welke mate God hen haat, in welke mate Hij van hen walgt. Als het zover komt dat een mens God zo kwaad maakt dat God hem zelfs niet meer wil zien, dat Hij hem volkomen wil opgeven, dat het zover komt dat God Zelf niets meer met hem te maken wil hebben – dat het zover komt dat Hij hem wil overgeven aan Satan zodat hij kan doen wat hij wil, Satan toestaat hem op elke mogelijke manier te controleren, verslinden en aan te pakken – dan is het helemaal afgelopen met deze mens. Hun recht een mens te zijn is permanent ingetrokken en aan hun recht als schepsel is een einde gekomen. Is dit niet de ergste straf?

uit 'Gods werk, Gods gezindheid en God Zelf III' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 79

De woorden van Jezus tot Zijn discipelen na Zijn opstanding

Joh. 20:26–29 Een week later waren de leerlingen weer bij elkaar en Tomas was er nu ook bij. Terwijl de deuren gesloten waren, kwam Jezus in hun midden staan. 'Ik wens jullie vrede!' zei hij, en daarna richtte hij zich tot Tomas: 'Leg je vingers hier en kijk naar mijn handen, en leg je hand in mijn zij. Wees niet langer ongelovig, maar geloof.' Tomas antwoordde: 'Mijn Heer, mijn God!' Jezus zei tegen hem: 'Omdat je me gezien hebt, geloof je. Gelukkig zijn zij die niet zien en toch geloven.'

Joh. 21:16–17 Nog eens vroeg hij: 'Simon, zoon van Johannes, heb je me lief?' Hij antwoordde: 'Ja, Heer, u weet dat ik van u houd.' Jezus zei: 'Hoed mijn schapen,' en voor de derde maal vroeg hij hem: 'Simon, zoon van Johannes, houd je van me?' Petrus werd verdrietig omdat hij voor de derde keer vroeg of hij van hem hield. Hij zei: 'Heer, u weet alles, u weet toch dat ik van u houd.' Jezus zei: 'Weid mijn schapen.'

Wat deze passages vertellen zijn een aantal dingen die de Heer Jezus deed en zei tot Zijn discipelen na Zijn opstanding. Laten we eerst eens kijken of er verschillen zijn tussen de Heer Jezus voor en na de opstanding. Was Hij nog steeds dezelfde Heer Jezus van voorheen? De Schrift bevat de volgende regel die de Heer Jezus na de opstanding beschrijft: "Terwijl de deuren gesloten waren, kwam Jezus in hun midden staan. 'Ik wens jullie vrede!' zei hij," Het is heel duidelijk dat de Heer Jezus op dat moment niet langer vlees was, maar een spiritueel lichaam. Dit was omdat Hij de beperkingen van het vlees was overstegen. Toen de deur was gesloten kon Hij toch in het midden van de mensen verschijnen en hen in staat stellen Hem te zien. Dit is het grootste verschil tussen de Heer Jezus na de opstanding en de Heer Jezus levend in het vlees van voor de opstanding. Hoewel er geen verschil was tussen het uiterlijk van het spirituele lichaam

van dat moment en het uiterlijk van de Heer Jezus van daarvoor, was Jezus op dat moment toch een Jezus geworden die de mensen als een vreemdeling voorkwam. Dat kwam omdat Hij na te zijn opgewekt uit de dood een spiritueel lichaam was geworden en dit lichaam vergeleken met Zijn vorige vlees raadselachtiger en verwarrender voor mensen was. Het creëerde ook meer afstand tussen de Heer Jezus en de mensen, en de mensen voelden in hun hart dat de Heer Jezus op dat moment mysterieuzer was geworden. Dit begrip en deze gevoelens van de kant van de mensen brachten hen plotseling terug naar een tijdperk waarin geloofd werd in een God die niet kon worden gezien of aangeraakt. Het eerste wat de Heer Jezus dus deed na Zijn opstanding was het iedereen mogelijk te maken Hem te zien, hen vast te laten stellen dat Hij bestaat, en hen in staat te stellen het feit van Zijn opstanding te bevestigen. Daarnaast herstelde dit Zijn relatie met de mensen zodat ze weer dezelfde relatie met Hem hadden als toen Hij in het vlees werkte en Hij de Christus was die ze konden zien en aanraken. Op deze manier was één uitkomst dat de mensen er niet meer aan twijfelden dat de Heer Jezus was opgewekt uit de dood nadat Hij aan het kruis was genageld en dat er geen twijfel meer bestond aan het werk van de Heer Jezus de mensheid te verlossen. Een andere uitkomst was dat het feit dat de Heer Jezus na Zijn opstanding voor de mensen verscheen en de mensen toestond Hem te zien en aan te raken de mensheid stevig in het Tijdperk van Genade plaatste. Vanaf dat moment konden mensen vanwege de ‘verdwijning’ of de ‘desertie’ van de Heer Jezus niet meer terugkeren naar het vorige tijdperk, het Tijdperk van de Wet, maar zouden ze voorwaarts blijven gaan, in het voetspoor van de onderwijzingen van de Heer Jezus en het werk dat Hij had gedaan. Op die manier was er formeel een nieuwe fase in het werk van het Tijdperk van Genade aangebroken en de mensen die onder de wet waren geweest, kwamen vanaf dat moment formeel onder de wet vandaan en gingen binnen in een nieuw tijdperk, met een nieuw begin. Dit zijn de talrijke betekenissen van de verschijning van de Heer Jezus aan de mensheid na de opstanding.

Hoe konden mensen Hem aanraken en zien terwijl Hij toch een spiritueel lichaam was? Dit heeft te maken met het belang van de verschijning van de Heer Jezus aan de mensheid. Viel jullie in deze passages uit de Schrift iets op? Over het algemeen kunnen spirituele lichamen niet worden gezien of aangeraakt, en na de opstanding was het werk dat de Heer Jezus op zich had genomen reeds volbracht. In theorie hoefde Hij dus absoluut niet in Zijn oorspronkelijke beeld terug te keren te midden van de mensen om hen te ontmoeten, maar de verschijning van het spirituele lichaam van de Heer Jezus aan mensen zoals Tomas maakte haar betekenis concreter en penetreerde dieper in de harten van de mensen. Toen Hij bij Tomas kwam liet Hij de twijfelende Tomas Zijn hand aanraken en sprak tot hem: “leg je hand in mijn zij. Wees niet langer ongelovig, maar geloof.” Deze woorden, deze handelingen, waren geen dingen die de Heer Jezus uitsluitend wilde zeggen en doen nadat Hij was opgewekt, het waren dingen die Hij

wilde doen voordat Hij aan het kruis werd genageld. Het is duidelijk dat de Heer Jezus die nog niet aan het kruis was genageld mensen zoals Tomas reeds begreep. Wat kunnen we hieruit aflezen? Hij was na Zijn opstanding nog steeds dezelfde Heer Jezus. Zijn essentie was niet veranderd. De twijfels van Tomas waren niet net opgekomen, hij had deze de hele tijd dat hij de Heer Jezus volgde gehad. De Heer Jezus was echter de Heer Jezus die was opgewekt uit de dood en teruggekeerd was uit de spirituele wereld met Zijn oorspronkelijke beeld, met Zijn oorspronkelijke gezindheid en met Zijn begrip van de mensheid uit Zijn tijd in het vlees, en dus ging Hij eerst op zoek naar Tomas om hem Zijn rib te laten aanraken, hem niet alleen zijn spirituele lichaam na de opstanding te laten zien maar hem ook het bestaan van zijn spirituele lichaam aan te laten raken en te laten voelen en zijn twijfels volledig weg te nemen. Voordat de Heer Jezus aan het kruis was genageld, twijfelde Tomas de hele tijd dat Hij de Christus was en kon hij het niet geloven. Zijn geloof in God was slechts gefundeerd op wat hij kon zien met zijn eigen ogen, wat hij kon aanraken met zijn eigen handen. De Heer Jezus had een goed begrip van het geloof van dit type mens. Zij geloofden alleen in de God in de hemel en geloofden in geheel niet de Ene die door God was gezonden, of de Christus in het vlees, en waren niet bereid Hem te aanvaarden. Om hem te laten erkennen en geloven in het bestaan van de Heer Jezus en dat Hij waarlijk de vleesgeworden God was, liet Hij toe dat Tomas zijn hand uitstreckte en Zijn rib aanraakte. Was Tomas' twijfel voor de opstanding van de Heer Jezus anders dan erna? Hij twijfelde altijd en afgezien van het spirituele lichaam van de Heer Jezus dat hem persoonlijk verscheen en waarvan Tomas de wonden van de spijkers mocht aanraken, kon niemand zijn twijfels wegnemen en kon niemand hem ertoe brengen ze los te laten. Dus, op het moment dat de Heer Jezus hem toestond Zijn rib aan te raken en hem het bestaan van de wonden van de spijkers echt liet voelen, verdween Tomas' twijfel, en wist hij echt dat de Heer Jezus was opgewekt en erkende en geloofde hij dat de Heer Jezus de ware Christus was, dat Hij de vleesgeworden God was. Hoewel Tomas op dat moment niet meer twijfelde, had hij voor altijd de kans gemist Christus te ontmoeten. Hij had voor altijd de kans gemist met Hem samen te zijn, Hem te volgen en Hem te kennen. Hij had de kans gemist door Christus te worden vervolmaakt. De verschijning van de Heer Jezus en Zijn woorden boden een vaststelling van en een oordeel over het geloof van degenen die vol twijfel waren. Hij gebruikte Zijn feitelijke woorden en handelingen om de twijfelaars te vertellen, om degenen die alleen in God in de hemel maar niet in Christus geloofden te vertellen dat God hun geloof niet prees, noch hun navolging, die vol twijfels was. De dag waarop ze volledig in God en Christus geloofden kon uitsluitend de dag zijn waarop God Zijn grote werk volbracht. Natuurlijk was die dag ook de dag waarop het oordeel over hun twijfel werd uitgesproken. Hun houding tegenover Christus bepaalde hun lot, hun koppige twijfel betekende dat hun geloof hen niets opleverde en hun hardheid betekende dat hun hoop ijdel was. Omdat hun geloof in God in de hemel gebaseerd was op illusies en hun twijfel aan Christus in

feite hun werkelijke houding ten opzichte van God was, was hun geloof, hoewel ze de wonden van de spijkers op het lichaam van de Heer Jezus aanraakten, nog steeds waardeloos en kon hun uitkomst alleen maar worden beschreven als water ophalen in een mand van bamboe – volledig tevergeefs. Wat de Heer Jezus tegen Tomas zei was ook heel duidelijk aan alle mensen gericht: de opgewekte Heer Jezus is de Heer Jezus die eerst drieëndertig en een half jaar lang onder de mensheid heeft gewerkt. Hoewel Hij aan het kruis was genageld, de vallei van de schaduw van de dood had betreden en was opgestaan, was er geen enkel aspect van Hem veranderd. Hoewel Hij nu de wonden van de spijkers op Zijn lichaam had en hoewel Hij was opgewekt en het graf was uitgewandeld, waren Zijn gezindheid, Zijn begrip van de mensheid en Zijn intenties voor de mensheid in het geheel niet veranderd. Hij vertelde de mensen ook dat Hij van het kruis was afgekomen, over de zonde had getriomfeerd, over moeilijkheden had getriomfeerd en over de dood had getriomfeerd. De wonden van de spijkers waren inderdaad het bewijs van Zijn overwinning op Satan, bewijs van het feit dat Hij een zondoffer was voor het met succes verlossen van de hele mensheid. Hij vertelde mensen dat Hij de zonden van de mensheid reeds op Zich had genomen en Hij Zijn verlossingswerk had volbracht. Toen Hij terugkeerde om Zijn discipelen te zien, vertelde Hij hen met Zijn verschijning: “Ik ben nog steeds in leven, ik besta nog steeds. Vandaag sta ik werkelijk voor jullie zodat jullie mij kunnen zien en aanraken. Ik zal altijd met jullie zijn.” De Heer Jezus wilde het geval van Tomas ook gebruiken als waarschuwing voor toekomstige mensen: hoewel je in de Heer Jezus gelooft, kun je Hem noch zien noch aanraken. Toch kun je worden gezegend door je ware geloof en kun je de Heer Jezus zien door je ware geloof; dit soort mens is gezegend.

Deze in de Bijbel vastgelegde woorden die de Heer Jezus sprak toen Hij aan Tomas verscheen zijn een grote steun voor alle mensen in het Tijdperk van Genade. Zijn verschijnen en Zijn woorden aan Tomas hebben een diepgaande invloed op toekomstige generaties gehad en blijven tot in de eeuwigheid van betekenis. Tomas vertegenwoordigt een type mens dat gelooft in God, maar toch aan God twijfelt. Ze zijn van nature wantrouwig, hebben sinistere harten, zijn verraderlijk en geloven niet in de dingen die God kan volbrengen. Ze geloven niet in Gods almacht en Zijn heerschappij, en ze geloven niet in de vleesgeworden God. De opstanding van de Heer Jezus was voor hen echter een klap in het gezicht en het bood hun gelegenheid hun eigen twijfel te ontdekken, hun eigen twijfel te herkennen en hun eigen verraad te erkennen, en zo werkelijk te geloven in het bestaan en de opstanding van de Heer Jezus. Wat met Tomas gebeurde was een waarschuwing en een aanmaning voor latere generaties zodat meer mensen zichzelf konden waarschuwen niet te twijfelen zoals Tomas, en te weten dat als ze zo twijfelden, ze zouden wegzinken in de duisternis. Wanneer je God volgt, maar je net zoals Tomas altijd de rib van de Heer wilt aanraken en zijn wonden van de spijkers wilt voelen ter bevestiging en

verificatie, en om te speculeren of God wel of niet bestaat, zal God je in de steek laten. De Heer Jezus eist dus van mensen dat ze niet zoals Tomas zijn en alleen geloven wat ze met hun eigen ogen kunnen zien, maar een zuiver, eerlijk mens te zijn die geen twijfels koestert tegenover God, maar eenvoudigweg in Hem gelooft en Hem volgt. Dit type mens is gezegend. Dit is een zeer bescheiden eis die de Heer Jezus aan mensen stelt, en een waarschuwing voor Zijn volgelingen.

uit 'Gods werk, Gods gezindheid en God Zelf III' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 80

Joh. 21:16–17 Nog eens vroeg hij: 'Simon, zoon van Johannes, heb je me lief?' Hij antwoordde: 'Ja, Heer, u weet dat ik van u houd.' Jezus zei: 'Hoed mijn schapen,' en voor de derde maal vroeg hij hem: 'Simon, zoon van Johannes, houd je van me?' Petrus werd verdrietig omdat hij voor de derde keer vroeg of hij van hem hield. Hij zei: 'Heer, u weet alles, u weet toch dat ik van u houd.' Jezus zei: 'Weid mijn schapen.'

In dit gesprek vroeg de Heer Jezus herhaaldelijk één ding aan Petrus: "Simon, zoon van Johannes, heb je me lief?" Dit is een hogere standaard die de Heer Jezus na Zijn opstanding eiste van mensen zoals Petrus, mensen die werkelijk in Christus geloven en ernaar streven de Heer lief te hebben. Deze vraag was een soort onderzoek, een soort ondervraging, maar meer nog, de vraag was een eis aan en een verwachting van mensen zoals Petrus. Hij gebruikte deze ondervragingstechniek opdat mensen na zouden denken over zichzelf en zichzelf de vraag zouden stellen: Wat zijn de eisen die de Heer Jezus aan mensen stelt? Heb ik de Heer lief? Ben ik iemand die God liefheeft? Hoe zou ik God moeten liefhebben? Hoewel de Heer Jezus deze vraag alleen aan Petrus stelde, is het in werkelijkheid zo dat Hij in Zijn hart deze gelegenheid wilde gebruiken om dit type vraag aan meer mensen te stellen die ernaar streven God lief te hebben. Het is alleen dat Petrus was gezegend om op te treden als vertegenwoordiger voor dit type mens, om de vragen uit de eigen mond van de Heer Jezus te ontvangen.

Vergeleken met het "leg je hand in mijn zij. Wees niet langer ongelovig, maar geloof," wat de Heer Jezus tegen Tomas zei na Zijn opstanding laat Zijn drievoudige ondervraging van Petrus: "Simon, zoon van Johannes, heb je me lief?" mensen de strengheid van de Heer Jezus' houding en de urgentie die Hij voelde tijdens het stellen van Zijn vragen beter voelen. Wat betreft de twijfelende Tomas met zijn bedrieglijke natuur, de Heer Jezus liet hem zijn hand uitstrekken en de wonden van de spijkers aanraken, wat hem deed geloven dat de Heer Jezus de opgestane Mensenzoon was en hem de identiteit van de Heer Jezus als Christus deed erkennen. En hoewel de Heer Jezus Tomas niet streng berispte, noch verbaal een duidelijk oordeel over hem uitsprak, liet Hij hem door praktische handelingen weten dat Hij hem begreep en

demonstreerde Hij Zijn houding tegenover en bepaling van dat type mens. De eisen die de Heer Jezus aan zo'n type mens stelt en de verwachtingen die Hij van hen heeft kunnen niet worden afgelezen uit wat Hij zei. Dit komt omdat mensen zoals Tomas eenvoudigweg zelfs niet het kleinste beetje waar geloof hebben. De eisen van de Heer Jezus aan hen liggen uitsluitend hierin. De houding die Hij openbaarde tegenover mensen zoals Petrus is echter volkomen verschillend. Hij eiste niet dat Petrus zijn hand zou uitstrekken en de wonden van de spijkers zou aanraken, noch sprak Hij tot Petrus: "Wees niet langer ongelovig, maar geloof." In plaats daarvan stelde Hij Petrus herhaaldelijk dezelfde vraag. Dit was een tot nadenken stemmende, betekenisvolle vraag die niet nalaat bij elke volgeling van Christus berouw en angst op te roepen, maar ook de bezorgde, bedroefde gemoedstoestand van de Heer Jezus doet voelen. En wanneer ze verschrikkelijke pijn en enorm lijden ondergaan zijn ze beter in staat de bezorgdheid van de Heer Jezus Christus en Zijn zorg te begrijpen; ze realiseren zich Zijn ernstige onderwijzing en Zijn strenge eisen aan zuivere, eerlijke mensen. De vraag van de Heer Jezus laat mensen voelen dat de verwachtingen die de Heer van mensen heeft, zoals deze in deze eenvoudige woorden worden geopenbaard, niet alleen bestaan uit het in Hem geloven en Hem volgen, maar uit erin slagen lief te hebben, je Heer lief te hebben, je God lief te hebben. Dit soort liefde is zorgzaam en gehoorzaamend. Het is mensen levend voor God, stervend voor God, hun alles wijdend aan God en alles bestedend en gevend voor God. Dit soort liefde biedt God ook troost, laat Hem vreugde vinden in getuigenis en geeft Hem rust. Het is de terugbetaling van de mensheid aan God, hun verantwoordelijkheid, verplichting en plicht. Het is een pad dat de mensen hun hele leven moeten volgen. Deze drie vragen vormden een eis en een vermaning van de Heer Jezus aan Petrus en alle mensen die zouden worden vervolmaakt. Het waren deze drie vragen die Petrus ertoe leidden en hem motiveerden zijn levenspad tot het einde af te leggen. Het waren de vragen bij het afscheid van de Heer Jezus die Petrus ertoe leidde te beginnen aan zijn pad van vervolmaking, die hem ertoe leidden, vanwege zijn liefde voor de Heer, te zorgen voor het hart van de Heer, de Heer te gehoorzamen, troost te bieden aan de Heer en zijn hele leven en zijn hele zijn op te offeren omwille van deze liefde.

Tijdens het Tijdperk van Genade was Gods werk primair voor twee types mensen. Het eerste was het type mens dat in Hem geloofde en Hem volgde, dat Zijn geboden kon houden, dat het kruis kon dragen en op het pad van het Tijdperk van Genade kon blijven. Dit type mens ontving Gods zegening en genoot van Gods genade. Het tweede type mens was als Petrus, iemand die vervolmaakt kon worden. Dus, nadat de Heer Jezus was opgewekt, deed Hij eerst deze twee uiterst betekenisvolle dingen. Het ene was met Tomas, het andere met Petrus. Wat vertegenwoordigen deze dingen? Vertegenwoordigen ze Gods ware bedoelingen van het redden van de mensheid? Vertegenwoordigen ze Gods oprechtheid tegenover de mensheid? Het werk

dat Hij met Tomas deed was bedoeld om mensen te waarschuwen niet te twijfelen, maar gewoon te geloven. Het werk dat hij met Petrus deed was bedoeld om het geloof van mensen zoals Petrus te versterken en duidelijke eisen te stellen aan dit type mens, te tonen welke doelen ze zouden moet najagen.

Nadat de Heer Jezus was opgewekt verscheen Hij aan de mensen waarvan Hij dacht dat het noodzakelijk was, sprak Hij met hen en stelde hen eisen, en liet Zijn bedoelingen voor en verwachtingen van mensen achter. Dat wil zeggen dat het voor de vleesgeworden God niet uitmaakt of het tijdens Zijn tijd in het vlees was of tijdens Zijn tijd in het spirituele lichaam nadat Hij aan het kruis was genageld en opgewekt – Zijn zorg voor de mensheid en zijn eisen aan de mensen veranderden niet. Hij maakte zich voordat Hij aan het kruis hing zorgen over deze discipelen. In zijn hart had Hij duidelijkheid over de gesteldheid van elk mens, Hij begreep de tekortkomingen van elk mens en natuurlijk was Zijn begrip van elk mens nadat Hij was gestorven, was opgestaan en een spiritueel lichaam was geworden hetzelfde als toen Hij in het vlees was. Hij wist dat mensen niet helemaal zeker waren van Zijn identiteit als Christus; tijdens Zijn tijd in het vlees stelde Hij echter geen strenge eisen aan mensen. Maar nadat Hij was opgewekt verscheen Hij aan hen en maakte Hij hen absoluut duidelijk dat de Heer Jezus van God afkomstig was, dat Hij de vleesgeworden God was, en gebruikte Hij het feit van Zijn verschijning en opstanding als de grootste visie en motivatie voor het levenslange streven van de mensheid. Zijn opstanding uit de dood gaf niet alleen al degenen die Hem volgden kracht, maar bracht ook Zijn werk van het Tijdperk van Genade onder de mensheid grondig op gang, en aldus verspreidde zich het evangelie van de verlossing door de Heer Jezus in het Tijdperk van Genade geleidelijk naar elke uithoek van het mensdom. Zou je kunnen zeggen dat de verschijning van de Heer Jezus na Zijn opstanding enige betekenis had? Als je op dat moment Tomas of Petrus zou zijn geweest en je in je leven dit ene ding in je leven zou hebben meegemaakt, een ding dat zo betekenisvol was, wat voor soort invloed zou dat dan op je hebben gehad? Zou je dit beschouwen als de beste en grootste visie van je leven van geloof in God? Zou je dit zien als een drijvende kracht achter je volgen van God, van je streven Hem tevreden te stellen, van het streven naar de liefde van God in je leven? Zou je je een mensenleven inspannen deze grootste van alle visies te verspreiden? Zou je het verspreiden van de verlossing door de Heer Jezus tot een opdracht maken die je van God aanvaardt? Hoewel jullie deze dingen niet zelf hebben ervaren, zijn de twee gevallen van Tomas en Petrus reeds genoeg voor moderne mensen om een duidelijk begrip te hebben van Gods wil en van God. Er kan worden gesteld dat, nadat God vlees was geworden, nadat Hij persoonlijk het leven onder de mensheid en het menselijk leven had ervaren, en nadat hij de verdorvenheid van de mensheid en de toestand van het menselijk leven had gezien, God in het vlees dieper voelde hoe hulpeloos, betreurenswaardig en meelijwekkend

de mensheid is. God kreeg meer mededogen met de menselijke toestand dankzij Zijn menselijkheid in de tijd dat Hij in het vlees leefde, dankzij Zijn instincten in het vlees. Dit bracht Hem ertoe zich meer zorgen te maken over Zijn volgelingen. Dit zijn waarschijnlijk dingen die jullie niet begrijpen, maar ik kan de ongerustheid en de zorgzaamheid van God in het vlees voor elk van Zijn volgelingen met deze uitdrukking beschrijven: intense bezorgdheid. Hoewel deze term afkomstig is uit de menselijke taal en hoewel het een zeer menselijke uitdrukking is, drukt ze toch werkelijk Gods gevoelens voor Zijn volgelingen uit en beschrijft ze naar waarheid. Wat betreft Gods intense bezorgdheid voor mensen geldt dat jullie dit gedurende jullie ervaringen geleidelijk zullen gaan voelen en er iets van zullen gaan proeven. Dit kan echter alleen worden bereikt door Gods gezindheid geleidelijk te gaan begrijpen op basis van het streven naar een verandering in jullie eigen gezindheid. De verschijning van de Heer Jezus gaf Zijn intense bezorgdheid over Zijn volgelingen menselijke vorm en gaf deze over aan Zijn spirituele lichaam, of, zoals je ook kunt zeggen, Zijn goddelijkheid. Zijn verschijning stelde mensen ook in staat een andere ervaring en een ander gevoel van Gods bezorgdheid en zorg te ondergaan en bewees tevens krachtig dat God de Ene is die een tijdperk begint, de Ene die een tijdperk ontwikkelt en de Ene die een tijdperk afsluit. Door zijn verschijning versterkte Hij het geloof van alle mensen, en door Zijn verschijning bewees Hij de wereld het feit dat Hij God Zelf was. Dit gaf Zijn volgelingen eeuwige bevestiging en door Zijn verschijning begon Hij ook aan een fase van Zijn werk in het nieuwe tijdperk.

uit 'Gods werk, Gods gezindheid en God Zelf III' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 81

Jezus eet brood en legt de Schrift uit na Zijn opstanding

Luc. 24:30–32 Toen hij met hen aan tafel aanlag, nam hij het brood, sprak het zegengebed uit, brak het en gaf het hun. Nu werden hun ogen geopend en herkenden ze hem. Maar hij werd onttrokken aan hun blik. Daarop zeiden ze tegen elkaar: 'Brandde ons hart niet toen hij onderweg met ons sprak en de Schriften voor ons ontsloot?'

De discipelen geven Jezus geroosterde vis te eten

Luc. 24:36–43 Terwijl ze nog aan het vertellen waren, kwam Jezus zelf in hun midden staan en zei: 'Vrede zij met jullie.' Verbijsterd en door angst overmand, meenden ze een geestverschijning te zien. Maar hij zei tegen hen: 'Waarom zijn jullie zo ontzet en waarom zijn jullie ten prooi aan twijfel? Kijk naar mijn handen en voeten, ik ben het zelf! Raak me aan en kijk goed, want een geest heeft geen vlees en beenderen zoals jullie zien dat ik heb.' Daarna toonde hij hun zijn handen en zijn voeten. Omdat ze het van vreugde nog niet konden geloven en

stomverbaasd waren, vroeg hij hun: ‘Hebben jullie hier iets te eten?’ Ze gaven hem een stuk geroosterde vis. Hij nam het aan en at het voor hun ogen op.

We zullen nu de bovenstaande passages van de Schrift bekijken. De eerste passage verhaalt over de Heer Jezus die brood eet en de Schrift uitlegt na Zijn opstanding, en de tweede verhaalt over de Heer Jezus die geroosterde vis eet. Welke hulp kunnen deze twee passages bieden bij het leren kennen van Gods gezindheid? Kun jullie je aan de hand van deze beschrijving een voorstelling maken van de Heer Jezus die brood eet en vervolgens geroosterde vis? Kun jullie je voorstellen hoe je je zou voelen wanneer de Heer Jezus voor jullie zou staan en brood zou eten? Of wanneer Hij met jullie aan dezelfde tafel at, vis en brood etend met de mensen, welk soort gevoel zou je dan op dat moment hebben? Als je het gevoel hebt dat je dan heel dicht bij de Heer zou zijn, dat Hij dan heel intiem met je zou zijn, dan is dat gevoel juist. Dit is precies het resultaat dat de Heer Jezus wilde bewerkstelligen door het eten van brood en vis ten overstaan van de bijeengekomen menigte na Zijn opstanding. Als de Heer Jezus alleen maar met de mensen had gesproken na Zijn opstanding, als zij Zijn vlees en botten niet hadden kunnen voelen, maar het gevoel hadden gehad dat Hij een onbereikbare geest was, hoe zouden ze zich dan hebben gevoeld? Zouden ze niet teleurgesteld zijn geweest? Wanneer mensen teleurgesteld zijn, voelen ze zich dan niet verlaten? Zouden ze geen afstand voelen met de Heer Jezus Christus? Wat voor soort negatieve impact zou deze afstand hebben op de relatie van de mensen met God? De mensen zouden zich zeker angstig voelen, zo angstig dat ze het niet zouden wagen dicht bij Hem te komen en vervolgens zouden ze een houding aannemen waarbij ze Hem op een respectvolle afstand houden. Vanaf dat moment zouden ze hun intieme relatie met de Heer Jezus Christus verbreken en terugkeren naar een relatie tussen de mensheid en God in de hemel, zoals het was voor het Tijdperk van Genade. Het spirituele lichaam dat mensen niet konden aanraken of voelen zou leiden tot de uitroeiing van hun intimiteit met God, en het zou ook tot gevolg hebben dat de intieme relatie – opgebouwd in de tijd dat de Heer Jezus Christus in het vlees was, zonder afstand tussen Hem en mensen – op zou houden te bestaan. De gevoelens van mensen tegenover het spirituele lichaam bestaan slechts uit angst, vermijding en een woordeloos staren. Ze durven niet dichterbij te komen of een dialoog met Hem aan te gaan, laat staan Hem te volgen, te vertrouwen of op Hem te hopen. God wilde dit soort gevoel dat de mensen voor Hem koesterden liever niet zien. Hij wilde niet zien dat de mensen Hem vermeden of Hem verlieten. Hij wilde alleen maar dat de mensen Hem zouden begrijpen, dicht bij Hem zouden komen en Zijn familie zouden zijn. Als je eigen familie, je eigen kinderen je zouden zien, maar je niet zouden herkennen en niet bij je in de buurt zouden durven komen, maar je altijd zouden vermijden, als je hen niet zou kunnen laten begrijpen wat je allemaal voor hen had gedaan, hoe zou je je dan voelen? Zou het niet pijnlijk zijn? Zou je niet diepbedroefd zijn? Dat is precies hoe

God zich voelt wanneer mensen Hem vermijden. Dit is de reden dat de Heer Jezus na Zijn opstanding nog altijd in Zijn vorm van vlees en bloed aan de mensen verscheen en met hen at en dronk. God ziet mensen als familie en Hij wil ook dat de mensheid Hem op deze manier ziet. Alleen op deze manier kan God echt mensen verwerven en kunnen mensen God echt liefhebben en aanbidden. Begrijpen jullie nu mijn bedoeling van het selecteren van deze twee passages van de Schrift waarin de Heer Jezus na Zijn opstanding brood eet en de Schrift uitlegt, en de discipelen Hem geroosterde vis te eten geven?

Er kan worden gezegd dat de serie dingen die de Heer Jezus zei en deed na zijn opstanding doordacht waren en werden gedaan met vriendelijke bedoelingen. Ze waren vervuld van de goedheid en liefde die God ten aanzien van de mensheid had, en ook vol koestering en nauwgezette zorg die Hij had voor de intieme relatie die Hij had gevormd met de mensheid tijdens Zijn tijd in het vlees. Sterker nog, ze waren vervuld van de heimwee en het verlangen dat Hij had gevoeld naar Zijn leven van gezamenlijk leven en eten met Zijn volgelingen tijdens Zijn tijd in het vlees. God wilde dus niet dat mensen een afstand voelde tussen God en de mens, noch wilde Hij dat de mensheid afstand van God zou nemen. Sterker nog, Hij wilde niet dat de mensheid het gevoel had dat de Heer Jezus na Zijn opstanding niet langer de Heer was die zo intiem was met mensen, dat Hij niet langer met de mensheid was omdat Hij terug was gekeerd naar de spirituele wereld, terug was gekeerd naar de Vader die mensen nooit konden zien of bereiken. Hij wilde de mensen niet het gevoel geven dat er enig verschil in positie was tussen Hem en de mensheid. Wanneer God mensen ziet die Hem willen volgen maar Hem op respectvolle afstand houden, doet dat Zijn hart pijn omdat het betekent dat hun harten ver van Hem zijn. Het betekent dat het heel moeilijk voor Hem zal zijn hun harten te winnen. Als Hij dus aan de mensen was verschenen in een spiritueel lichaam dat ze niet konden zien of aanraken, zou dit opnieuw afstand hebben geschapen tussen de mens en God, en zou het de mensheid ten onrechte Christus na Zijn opstanding doen zien als iemand die verheven is, van een ander soort dan mensen, iemand die niet langer een tafel met de mens kon delen en samen eten omdat mensen zondig en vuil zijn en nooit dichtbij God kunnen komen. Om deze misverstanden van de kant van de mensheid weg te nemen, deed de Heer Jezus een aantal dingen die Hij ook regelmatig in het vlees deed, zoals vastgelegd in de Bijbel, “nam hij het brood, sprak het zegengebed uit, brak het en gaf het hun.” Hij legde ook de Schrift aan hen uit, zoals Hij dat gewoon was te doen. Alles wat de Heer Jezus deed liet iedereen die Hem zag voelen dat de Heer niet was veranderd, dat Hij nog steeds dezelfde Heer Jezus was. Hoewel Hij aan het kruis was genageld en de dood had ervaren, was Hij opgestaan en had Hij de mensheid niet verlaten. Hij was teruggekeerd om onder de mensen te zijn, en Zijn alles was niet veranderd. De Mensenzoon die voor de mensen stond was nog steeds dezelfde Heer Jezus. Zijn gedrag en Zijn gesprek met

de mensen voelde zo vertrouwd aan. Hij was nog altijd vol goedertierenheid, genade en tolerantie – Hij was nog steeds die Heer Jezus die anderen liefhad als Zichzelf, die de mensheid zeventig maal zeven kon vergeven. Zoals altijd at Hij met mensen, besprak Hij de Schrift met hen en, nog belangrijker, was Hij net als voorheen van vlees en bloed en kon worden aangeraakt en gezien. Op deze manier liet de Mensenzoon mensen die intimiteit voelen, zich op hun gemak voelen en de vreugde voelen van iets terug te hebben gekregen dat was verloren. En ze voelden zich ook voldoende op hun gemak om moedig en vol vertrouwen te beginnen op Hem te vertrouwen en op te kijken naar deze Mensenzoon die de mensheid hun zonden kon vergeven. Ze begonnen ook zonder voorbehoud te bidden in de naam van de Heer Jezus, te bidden om Zijn genade en Zijn zegening, en te bidden om vrede en vreugde van Hem te ontvangen, om zorg en bescherming van Hem te krijgen. Ook begonnen ze genezingen te verrichten en demonen uit te drijven in de naam van de Heer Jezus.

uit 'Gods werk, Gods gezindheid en God Zelf III' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 82

Tijdens de periode dat de Heer Jezus in het vlees werkte waren veel van Zijn volgelingen niet in staat zijn identiteit en de dingen die Hij zei volledig te verifiëren. Toen Hij aan het kruis werd geheven was de houding van Zijn volgelingen er een van verwachting. Vanaf het moment dat Hij aan het kruis genageld hing helemaal tot aan het moment dat Hij in het graf werd gelegd was de houding van de mensen ten opzichte van Hem er een van teleurstelling. Tijdens deze periode had er in de harten van de mensen al een verschuiving plaatsgevonden van twijfel aan tot ontkenning van de dingen die de Heer Jezus in Zijn tijd in het vlees had gezegd. Toen Hij uit het graf wandelde en een voor een aan de mensen verscheen, had er bij de meerderheid van de mensen die Hem met hun eigen ogen hadden gezien of het nieuws van Zijn opstanding hadden gehoord geleidelijk een verschuiving plaatsgevonden van ontkenning naar scepticisme. Tegen de tijd dat de Heer Jezus Tomas zijn hand in Zijn zij had laten leggen, tegen de tijd dat de Heer Jezus het brood had gebroken en het ten overstaan van de menigte had opgegeten na Zijn opstanding, en nadat Hij ten overstaan van hen geroosterde vis had gegeten, pas toen accepteerden ze volledig het feit dat de Heer Jezus Christus in het vlees is. Jullie zouden kunnen zeggen dat het was alsof dit spirituele lichaam met vlees en bloed dat voor deze mensen stond ieder van hen deed ontwaken uit een droom. De Mensenzoon die voor hen stond was de Ene die sinds onheuglijke tijden had bestaan. Hij had een vorm, en vlees en botten, en Hij had reeds lange tijd met de mensen geleefd en gegeten ... Op dit moment voelden de mensen dat Zijn bestaan zo echt, zo geweldig was en ze waren ook zo gelukkig en blij, en op hetzelfde moment vervuld van emotie. En Zijn herverschijsning liet mensen ook werkelijk Zijn nederigheid zien,

Zijn nabijheid voelen, en Zijn verlangen naar en gehechtheid aan de mensheid ervaren. Deze korte hereniging gaf de mensen die de Heer Jezus zagen het gevoel alsof er een mensenleven was verstreken. Hun verdwaalde, verwarde, angstige, bezorgde, verlangende en verdoofde harten vonden troost. Ze waren niet langer vol twijfel of teleurgesteld omdat ze voelden dat er nu hoop was en iets om op te vertrouwen. De Mensenzoon die tegenover hen stond zou tot in eeuwigheid achter hen staan, Hij zou hun sterke burcht zijn, hun toevluchtsoord voor altijd.

Hoewel de Heer Jezus was opgewekt, hadden Zijn hart en Zijn werk de mensheid niet verlaten. Hij vertelde mensen met Zijn verschijning, dat in wat voor vorm Hij ook bestond, Hij op elk moment en op elke plek de mensen zou vergezellen, met hen zou wandelen en bij hen zou zijn. En op elk moment en elke plek zou Hij voor de mensheid zorgen en hen weiden, hen toestaan Hem te zien en aan te raken, en er voor zorgen dat ze zich nooit meer hulpeloos zouden voelen. De Heer Jezus wilde ook dat de mensen dit zouden weten: ze leven niet alleen in deze wereld. God zorgt voor de mensheid, God is met hen, mensen kunnen altijd op God steunen, Hij is familie van elk van Zijn volgelingen. Met God om op te steunen zal de mensheid niet langer meer eenzaam en hulpeloos zijn, en degenen die Hem als hun zondoffer aanvaardden zullen niet langer zijn gebonden door de zonde. In de ogen van de mensen waren deze onderdelen van het werk die de Heer Jezus uitvoerde na Zijn opstanding heel kleine dingen, maar zoals ik het zie was elk ding zo betekenisvol en zo waardevol en waren ze allemaal zo belangrijk en gewichtig.

Hoewel de tijd die de Heer Jezus in het vlees werkte vol moeilijkheden en lijden was, volbracht Hij door Zijn verschijning in Zijn spirituele lichaam van vlees en bloed toch op volmaakte wijze Zijn werk van die tijd in het vlees: het verlossen van de mensheid. Hij begon Zijn bediening door vlees te worden en Hij voltooide zijn bediening door aan de mensheid in Zijn vleselijke vorm te verschijnen. Hij kondigde het Tijdperk van Genade aan, Hij begon het Tijdperk van Genade door middel van Zijn identiteit als Christus. Door middel van Zijn identiteit als Christus, voerde Hij het werk van het Tijdperk van Genade uit en gaf Hij Zijn volgelingen kracht en leidde hen het Tijdperk van Genade binnen. Er kan van Gods werk worden gezegd dat Hij daadwerkelijk afmaakt wat Hij begint. Er zijn stappen en een plan, en het is vol van Gods wijsheid, Zijn almacht en Zijn wonderbare daden. Het is ook vol van Gods liefde en barmhartigheid. Natuurlijk is de rode draad die door al Gods werk loopt Zijn zorg voor de mensheid, het is doordringen van Zijn gevoelens van zorg die Hij nooit opzij kan zetten. In deze verzen van de Bijbel, in elk ding dat de Heer Jezus deed na Zijn opstanding, was hetgene dat werd geopenbaard Gods onveranderlijke hoop en bekommernis voor de mensheid en Gods nauwgezette zorg voor en koestering van mensen. Tot op dit moment is niets hiervan veranderd – kunnen jullie dat zien? Wanneer jullie dit zien, komt jullie hart dan niet automatisch dichterbij God? Als jullie in dat tijdperk hadden geleefd en de Heer Jezus was na Zijn opstanding aan jullie

verschenen, in een tastbare vorm die jullie konden zien, en Hij tegenover jullie zou hebben gezeten, brood en vis zou hebben gegeten en de Schrift aan jullie zou hebben uitgelegd, met jullie zou hebben gesproken, hoe zouden jullie je dan hebben gevoeld? Zou je je blij hebben gevoeld? Wat denken jullie van schuldig? Het eerdere misverstaan en ontwijken van God, de conflicten met en twijfels aan God – zouden die niet allemaal opeen verdwijnen? Zou de relatie tussen God en mens niet gepaster worden?

Hebben jullie door middel van de interpretatie van dit beperkte aantal hoofdstukken van de Bijbel gebreken ontdekt in Gods gezindheid? Hebben jullie enige vervalsing ontdekt in Gods liefde? Hebben jullie enig bedrog of kwaad gezien in Gods almacht of wijsheid? Beslist niet! Kunnen jullie nu met zekerheid zeggen dat God heilig is? Kunnen jullie met zekerheid zeggen dat Gods emoties alle een openbaring van Zijn essentie en gezindheid zijn? Ik hoop dat wat jullie na het lezen van deze woorden begrepen hebben, jullie zal helpen en voordelen zal brengen bij jullie streven naar een verandering van gezindheid en vreze Gods. Ik hoop ook dat deze woorden vrucht voor jullie zullen dragen, een vrucht die van dag tot dag groeit en jullie aldus, in het proces van dit streven, dichter en dichter bij God zal brengen, dichter en dichter bij de standaard die God eist, zodat het streven naar waarheid jullie niet langer verveelt en jullie niet langer het gevoel hebben dat het streven naar waarheid en naar een verandering in gezindheid iets lastigs of overbodigs is. Het is integendeel de uitdrukking van Gods ware gezindheid en de heilige essentie van God die jullie motiveren te verlangen naar het licht, te verlangen naar rechtvaardigheid, en het streven naar de waarheid te ambiëren, te streven naar het tevredenstellen van Gods wil en een mens die door God is gewonnen te worden, een echt mens te worden.

uit 'Gods werk, Gods gezindheid en God Zelf III' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

God kennen 3

Dagelijkse woorden van God Fragment 83

God gebruikt woorden om alle dingen te creëren

Gen. 1:3-5 God zei: 'Er moet licht komen,' en er was licht. God zag dat het licht goed was, en hij scheidde het licht van de duisternis; het licht noemde hij dag, de duisternis noemde hij nacht. Het werd avond en het werd morgen. De eerste dag.

Gen. 1:6-7 God zei: 'Er moet midden in het water een gewelf komen dat de watermassa's van elkaar scheidt.' En zo gebeurde het. God maakte het gewelf en scheidde het water onder het gewelf van het water erboven.

Gen. 1:9-11 God zei: 'Het water onder de hemel moet naar één plaats stromen, zodat er

droog land verschijnt.’ En zo gebeurde het. Het droge noemde hij aarde, het samengestroomde water noemde hij zee. En God zag dat het goed was. God zei: ‘Overal op aarde moet jong groen ontkiemen: zaadvormende planten en allerlei bomen die vruchten dragen met zaad erin.’ En zo gebeurde het.

Gen. 1:14-15 God zei: ‘Er moeten lichten aan het hemelgewelf komen om de dag te scheiden van de nacht. Ze moeten de seizoenen aangeven en de dagen en de jaren, en ze moeten dienen als lampen aan het hemelgewelf, om licht te geven op de aarde.’ En zo gebeurde het.

Gen. 1:20-21 God zei: ‘Het water moet wemelen van levende wezens, en boven de aarde, langs het hemelgewelf, moeten vogels vliegen.’ En hij schiep de grote zeemonsters en alle soorten levende wezens waarvan het water wemelt en krioelt, en ook alles wat vleugels heeft. En God zag dat het goed was.

Gen. 1:24-25 God zei: ‘De aarde moet allerlei levende wezens voortbrengen: vee, kruipende dieren en wilde dieren.’ En zo gebeurde het. God maakte alle soorten in het wild levende dieren, al het vee en alles wat op de aardbodem rondkruipt. En God zag dat het goed was.

Op de eerste dag zijn de dag en nacht van de mensheid geboren en ze stonden vast dankzij het gezag van God

Laten we naar de eerste passage kijken: “God zei: ‘Er moet licht komen,’ en er was licht. God zag dat het licht goed was, en hij scheidde het licht van de duisternis; het licht noemde hij dag, de duisternis noemde hij nacht. Het werd avond en het werd morgen. De eerste dag” (Gen. 1:3-5). Deze passage beschrijft Gods eerste daad aan het begin van de schepping en de eerste dag die God doorbracht waarin er een avond en een ochtend was. Maar het was een buitengewone dag: God begon het licht voor alle dingen voor te bereiden en scheidde bovendien het licht van de duisternis. Op deze dag begon God te spreken en Zijn woorden en gezag stonden zij aan zij. Zijn gezag werd zichtbaar in alle dingen, en Zijn kracht verspreidde zich over alle dingen als het resultaat van Zijn woorden. Vanaf deze dag werden alle dingen gevormd en stonden ze vast vanwege de woorden van God, het gezag van God en de kracht van God, en ze begonnen te functioneren dankzij de woorden van God, het gezag van God en de kracht van God. Toen God de woorden sprak “Er moet licht komen”, was er licht. God was niet begonnen aan een project; het licht was verschenen als resultaat van Zijn woorden. Dit was het licht dat God dag noemde, waarvan de mens vandaag nog steeds afhankelijk is in zijn bestaan. Op bevel van God is het wezen en de waarde van het licht nooit veranderd en nooit verdwenen. Het bestaan ervan toont het gezag en de kracht van God, en verkondigt het bestaan van de Schepper, en het bevestigt keer op keer de identiteit en de status van de Schepper. Het is niet ongrijpbaar of denkbeeldig, maar

het is echt licht dat door de mens kan worden gezien. Vanaf die tijd, in deze lege wereld – “De aarde was nog woest en doods, en duisternis lag over de oervloed” – werd het eerste materiële ding geschapen. Dit ding kwam voort uit de woorden uit de mond van God en verscheen als de eerste daad van de schepping van alle dingen door het gezag en de uitspraken van God. Kort daarna beval God de scheiding van licht en duisternis ... Alles veranderde en werd voltooid door de woorden van God ... God noemde dit licht ‘Dag’ en de duisternis noemde Hij ‘Nacht’. Vanaf dat moment waren de eerste avond en de eerste ochtend gemaakt in de wereld die God wilde scheppen en God zei dat dit de eerste dag was. Deze dag was de eerste dag van de schepping van alle dingen door de Schepper, en was het begin van de schepping van alle dingen en het was de eerste keer dat het gezag en de kracht van de Schepper in deze wereld die Hij had geschapen werden geopenbaard.

Door deze woorden kan de mens het gezag van God aanschouwen en het gezag van Gods woorden en de kracht van God. Omdat alleen God deze macht bezit, heeft alleen God dit gezag en omdat God dit gezag bezit, heeft alleen God deze kracht. Kan een mens of ding een dergelijk gezag en kracht bezitten als deze? Is er een antwoord in jullie harten? Afgezien van God, heeft enig geschapen of niet-geschapen wezen dit gezag? Hebben jullie ooit een voorbeeld van zoiets gezien in andere boeken of publicaties? Staat er ergens beschreven dat iemand de hemel en de aarde en alle dingen schiep? Het staat niet in andere boeken of documenten beschreven; dit zijn natuurlijk de enige gezaghebbende en krachtige woorden over Gods prachtige schepping van de wereld, die zijn opgenomen in de Bijbel en deze woorden spreken van het unieke gezag van God en de unieke identiteit van God. Kan een dergelijk gezag en kracht de unieke identiteit van God symboliseren? Kun je zeggen dat God en God alleen deze bezit? Zonder enige twijfel heeft alleen God Zelf dit gezag en deze kracht! Dit gezag en deze kracht kunnen niet worden bezeten of vervangen door een geschapen of niet-geschapen wezen! Is dit een van de kenmerken van de unieke God Zelf? Zijn jullie hiervan getuige geweest? Deze woorden laten mensen snel en duidelijk begrijpen dat God uniek gezag en unieke kracht bezit, en dat Hij de allerhoogste identiteit en status bezit. Als jullie naar de communicatie kijken die hier beschreven is, kunnen jullie dan zeggen dat de God waarin jullie geloven de unieke God Zelf is?

uit ‘God Zelf, de unieke I’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Dagelijkse woorden van God Fragment 84

Op de tweede dag, regelt Gods gezag de wateren en maakt het gewelf en een ruimte voor de meest elementaire menselijke overleving verschijnt

“God zei: ‘Er moet midden in het water een gewelf komen dat de watermassa’s van elkaar

scheidt.’ En zo gebeurde het. God maakte het gewelf en scheidde het water onder het gewelf van het water erboven” (Gen. 1:6-7). Welke veranderingen deden zich voor nadat God zei “Er moet midden in het water een gewelf komen dat de watermassa’s van elkaar scheidt”? In de Bijbel staat: “God maakte het gewelf en scheidde het water onder het gewelf van het water erboven.” Wat was het resultaat nadat God had gesproken en dit had gedaan? Het antwoord ligt in het laatste deel van dit gedeelte: “En zo gebeurde het.”

Deze twee korte zinnen beschrijven een magnifieke gebeurtenis en beschrijven een prachtig tafereel – de geweldige onderneming waarbij God de wateren bestuurde en een ruimte schiep waarin de mens kon bestaan ...

In dit beeld verschijnen de wateren en het gewelf in een oogwenk voor de ogen van God en worden ze verdeeld door het gezag van Gods woorden en gescheiden in een boven en beneden op de manier die door God is aangewezen. Dat wil zeggen, het door God geschapen gewelf bedekte niet alleen de wateren beneden, maar ondersteunde ook de wateren boven ... Hier kan de mens niets anders dan staren, met stomheid geslagen en naar adem snakkend van bewondering voor de macht van Zijn gezag en de pracht van de scène waarin de Schepper de wateren verplaatste, de wateren beval, het gewelf schiep. Door de woorden van God en de kracht van God en het gezag van God, heeft God weer een grote prestatie geleverd. Is dit niet de macht van het gezag van de Schepper? Laten we de Schrift gebruiken om de daden van God uit te leggen: God sprak Zijn woorden en door deze woorden van God was er een gewelf te midden van de wateren. Tegelijkertijd vond er een enorme verandering plaats in deze ruimte door deze woorden van God en het was geen gewone verandering, maar een soort verandering waardoor niets iets werd. Het werd geboren uit de gedachten van de Schepper en werd iets uit het niets door de woorden gesproken door de Schepper en verder zou het vanaf dit punt bestaan en zo blijven, omwille van de Schepper en het zou verschuiven, veranderen en vernieuwen in overeenstemming met de gedachten van de Schepper. Deze passage beschrijft de tweede daad van de Schepper in Zijn schepping van de hele wereld. Het was weer een uitdrukking van het gezag en de kracht van de Schepper en het was weer een baanbrekende onderneming door de Schepper. Deze dag was de tweede dag die de Schepper doorbracht sinds de grondlegging van de wereld en het was weer een prachtige dag voor Hem: Hij wandelde in het licht, Hij bracht het gewelf aan, Hij arrangeerde en bestuurde de wateren en Zijn daden, Zijn gezag, en Zijn kracht werden in de nieuwe dag aan het werk gezet ...

Was er gewelf in het midden van de wateren voordat God Zijn woorden uitsprak? Natuurlijk niet! En hoe was het nadat God zei: “Er moet midden in het water een gewelf komen”? De dingen die God had bedoeld, verschenen; er was gewelf in het midden van de

wateren en de wateren scheidden omdat God zei “dat de watermassa’s van elkaar scheidt.” Op deze manier, door de woorden van God, verschenen er twee nieuwe objecten, twee nieuwgeboren dingen temidden van alle dingen als gevolg van het gezag en de kracht van God. En wat vinden jullie van de verschijning van deze twee nieuwe dingen? Voelen jullie de grootsheid van de kracht van de Schepper? Voelen jullie de unieke en buitengewone macht van de Schepper? De grootsheid van een dergelijke macht en kracht is te danken aan het gezag van God en dit gezag is een weergave van God Zelf en een unieke eigenschap van God Zelf.

Heeft deze passage jullie weer een diepgaand besef gegeven van het unieke karakter van God? Maar dit is nog lang niet genoeg; het gezag en de kracht van de Schepper gaan veel verder dan dit. Hij is niet alleen uniek omdat Hij van een wezen is dat anders is dan van enig ander schepsel, maar ook omdat Zijn gezag en kracht buitengewoon zijn, onbegrensd, en alles overtreffen en overal boven staan, en bovendien, omdat Zijn gezag en wat Hij heeft en is, leven kan scheppen en wonderen voortbrengen en Hij kan elke spectaculaire en buitengewone minuut en seconde creëren en op hetzelfde moment is Hij in staat om het leven dat Hij schept te regeren en soevereiniteit te behouden over de wonderen en elke minuut en seconde die Hij creëert.

uit ‘God Zelf, de unieke I’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Dagelijkse woorden van God Fragment 85

Op de derde dag laten de woorden van God de aarde en de zeeën geboren worden en het gezag van God zorgt ervoor dat de wereld vol leven is

De eerste zin van Genesis 1:9-11: “God zei: ‘Het water onder de hemel moet naar één plaats stromen, zodat er droog land verschijnt.’” Welke veranderingen deden zich voor nadat God simpelweg gezegd had: “Het water onder de hemel moet naar één plaats stromen, zodat er droog land verschijnt”? En wat was er in deze ruimte afgezien van het licht en het hemelgewelf? In de Schrift staat geschreven: “Het droge noemde hij aarde, het samengestroomde water noemde hij zee. En God zag dat het goed was.” Dat wil zeggen, er waren nu land en zeeën in deze ruimte en het land en de zeeën waren gescheiden. De verschijning van deze nieuwe dingen kwam voort uit het gebod gesproken door God, “En zo gebeurde het.” Beschrijft de Schrift God die druk bezig is terwijl Hij dit aan het doen was? Beschrijft de Schrift Hem als iemand die fysieke arbeid verricht? Hoe werd dit alles dus door God gedaan? Hoe zorgde God ervoor dat deze nieuwe dingen werden geschapen? Het is duidelijk dat God woorden gebruikte om dit alles te bereiken, om het geheel te scheppen.

.....

Laten we doorgaan naar de laatste zin van deze passage: “God zei: ‘Overal op aarde moet jong groen ontkiemen: zaadvormende planten en allerlei bomen die vruchten dragen met zaad erin.’ En zo gebeurde het.” Terwijl God sprak, kwamen al deze dingen tot stand als gevolg van de gedachten van God en in een oogwenk kwam er een heel assortiment van delicate kleine levensvormen onvast uit de grond omhoog, en nog voordat ze zelfs de stukjes vuil van hun lichaampjes hadden geschud, zwaaiden ze enthousiast naar elkaar, ze groetten elkaar en knikten en glimlachten naar de wereld. Ze bedankten de Schepper voor het leven dat Hij aan hen schonk en verkondigden aan de wereld dat zij een onderdeel van alle dingen waren, en dat zij elk hun leven zouden wijden om het gezag van de Schepper te laten zien. Terwijl de woorden van God werden gesproken, werd het land weelderig en groen, allerlei soorten planten waarvan de mens kon genieten, spruitten uit de grond, en de bergen en de vlakten werden dichtbevolkt door bomen en bossen. ... Deze kale wereld, waarin geen spoor van leven was geweest, werd snel bedekt door een overvloed aan gras, planten en bomen en overstroomd met groen. ... De geur van gras en het aroma van de grond verspreidden zich via de lucht, en een scala aan planten begon te ademen en gelijk met de luchtcirculatie was hun groeiproces begonnen. Tegelijkertijd begonnen de planten, dankzij de woorden van God en als gevolg van de gedachten van God, met de eeuwige levenscycli waarin ze groeien, bloeien, vrucht dragen en zich vermenigvuldigen. Ze volgden strikt hun respectieve levensloop en namen hun respectieve rol in tussen alle dingen. ... Ze werden allemaal geboren en leefden als gevolg van de woorden van de Schepper. Ze zouden onophoudelijk hun voeding en alles wat ze nodig hadden van de Schepper ontvangen en ze zouden altijd hardnekkig in elke hoek van het land overleven om het gezag en de kracht van de Schepper te laten zien en ze zouden altijd de levenskracht laten zien die hun door de Schepper werd geschonken. ...

Het leven van de Schepper is buitengewoon, Zijn gedachten zijn buitengewoon en Zijn gezag is buitengewoon, dus, toen Zijn woorden werden uitgesproken, was het uiteindelijke resultaat “En zo gebeurde het.” Het is duidelijk dat God niet met Zijn handen hoeft te werken wanneer Hij iets doet; Hij gebruikt slechts Zijn gedachten en Zijn woorden om te bevelen, en op deze manier worden dingen tot stand gebracht. Op deze dag verzamelde God de wateren en gaf Hij ze hun plaats, Hij liet het droge land verschijnen, waarna God gras schiep dat uit het land ontsproot en er groeiden planten die zaden opleverden en bomen die vruchten droegen en God deelde ze elk naar soort in en zorgde ervoor dat elk zijn eigen zaad bevatte. Dit alles werd gerealiseerd als gevolg van de gedachten van God en het gebod van de woorden van God en ze verschenen allemaal na elkaar in deze nieuwe wereld.

Toen Hij Zijn werk nog moest beginnen, had God al een beeld in Zijn geest van wat Hij van plan was te bereiken en toen God aan het werk ging om deze dingen voort te brengen, opende

God ook Zijn mond om te spreken over de inhoud van dit beeld en begon er van alles te veranderen, dankzij het gezag en de kracht van God. Ongeacht hoe God het deed, of Zijn gezag uitoefende, alles werd stap voor stap geschapen volgens Gods plan en door middel van de woorden van God en stap voor stap kwamen er veranderingen tussen hemel en aarde door de woorden en het gezag van God. Al deze veranderingen en gebeurtenissen toonden het gezag van de Schepper en het buitengewone en de grootsheid van de kracht van het leven van de Schepper. Zijn gedachten zijn geen eenvoudige ideeën, of lege beelden, maar een gezag dat beschikt over een vitaliteit en een buitengewone energie en ze hebben de kracht om te zorgen dat alle dingen veranderen, opnieuw levend worden, vernieuwen en vergaan. Om deze reden werken alle dingen door Zijn gedachten en tegelijkertijd worden ze verwezenlijkt door de woorden uit Zijn mond. ...

Voordat alle dingen tevoorschijn kwamen, was er in de gedachten van God al lang geleden een compleet plan gevormd en was er al lang geleden een nieuwe wereld verwezenlijkt. Hoewel er op de derde dag allerlei planten op het land verschenen, had God geen reden om met het scheppen van deze wereld te stoppen; Hij was van plan Zijn woorden te blijven spreken en door te gaan met het scheppen van alle nieuwe dingen. Hij wilde spreken, Zijn geboden uitspreken en Zijn gezag uitoefenen en Zijn macht tonen en Hij bereidde alles voor wat Hij gepland had om voor te bereiden voor alle dingen en de mensheid die Hij wilde creëren. ...

uit 'God Zelf, de unieke I' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 86

Op de vierde dag komen de seizoenen, dagen en jaren van de mensheid tot leven als God nogmaals Zijn gezag uitoefent

De Schepper gebruikte Zijn woorden om Zijn plan te volbrengen en op deze manier bracht Hij de eerste drie dagen van Zijn plan door. Gedurende deze drie dagen was God niet hard bezig, noch putte Hij Zichzelf uit, integendeel, Hij bracht de prachtige eerste drie dagen van Zijn plan door en bracht de grote onderneming van de radicale transformatie van de wereld tot stand. Er verscheen een gloednieuwe wereld voor Zijn ogen en stukje bij beetje werd het prachtige beeld dat was verzegeld in Zijn gedachten uiteindelijk onthuld in de woorden van God. Het verschijnen van elk nieuw ding leek op de geboorte van een pasgeboren baby en de Schepper had plezier in het beeld dat ooit in Zijn gedachten was geweest, maar dat nu tot leven was gewekt. Op dit moment was Zijn hart al enigszins tevreden, maar Zijn plan was nog maar net begonnen. In een oogwenk was er een nieuwe dag aangebroken – en wat was de volgende pagina in het plan van de Schepper? Wat zei Hij? En hoe oefende Hij Zijn gezag uit? En welke nieuwe dingen kwamen er tegelijkertijd in deze nieuwe wereld? In overeenstemming met de leiding van de Schepper valt

onze blik op de vierde dag van Gods schepping van alle dingen, een dag die alweer een nieuw begin was. Natuurlijk was het voor de Schepper ongetwijfeld nog een prachtige dag en een nieuwe dag van het grootste belang voor de mensheid van vandaag. Het was natuurlijk een dag van onschatbare waarde. In welk opzicht was deze dag geweldig, in welk opzicht zo belangrijk en van onschatbare waarde? Laten we eerst luisteren naar de woorden die door de Schepper werden gesproken. ...

“God zei: ‘Er moeten lichten aan het hemelgewelf komen om de dag te scheiden van de nacht. Ze moeten de seizoenen aangeven en de dagen en de jaren, en ze moeten dienen als lampen aan het hemelgewelf, om licht te geven op de aarde.’” (Gen. 1:14-15). Dit was weer een uitoefening van Gods gezag die werd getoond door de wezens die Zijn schepping van droog land en de planten daarop opvolgden. Voor God was zo’n daad even gemakkelijk als wat Hij al had verricht, omdat God zoveel macht heeft; God houdt Zich aan Zijn woord, en Zijn woord zal volbracht worden. God beval dat er lichten aan de hemel zouden verschijnen en deze lichten schenen niet alleen in de lucht en op de aarde, maar dienden ook als tekenen voor dag en nacht, voor de seizoenen, dagen en jaren. Op deze manier, terwijl God Zijn woorden uitsprak, werd elke daad die God wilde bereiken vervuld volgens de betekenis van God en op de manier waarop God het had bepaald.

De lichten aan de hemel zijn van een materie in de lucht die licht kan uitstralen; ze kunnen de lucht verlichten en het land en de zeeën verlichten. Ze draaien volgens het ritme en de frequentie die door God werd verordend en verlichten verschillende tijdsperioden op het land en op die manier zorgt de omloop van het licht voor dag en nacht van het oosten tot het westen van het land en zijn het niet alleen tekenen voor dag en nacht, maar door deze verschillende cycli markeren ze ook de feesten en verschillende speciale dagen van de mensheid. Ze vormen de perfecte aanvulling en begeleiding van de vier seizoenen – lente, zomer, herfst en winter – afgekondigd door God, waarbij de lichten op harmonieuze wijze dienen als regelmatige en nauwkeurige tekens voor de maanstanden en de dagen en jaren van de mensheid. Hoewel pas na de komst van de landbouw de mensheid begon te begrijpen, toen ze werden geconfronteerd met de verschillen van de maanstanden, dat de dagen en jaren veroorzaakt werden door de door God geschapen lichten, zijn in feite de maanstanden, dagen en jaren die de mens van vandaag begrijpt, al lang geleden tot stand gekomen op de vierde dag van Gods schepping van alle dingen, net zoals de afwisselende cyclus van de lente, de zomer, de herfst en de winter die de mensheid nu ervaart, lang geleden is begonnen, op de vierde dag van Gods schepping van alle dingen. De door God geschapen lichten stelde de mens in staat om regelmatig, precies en duidelijk verschil te maken tussen dag en nacht, en de dagen te tellen, en om duidelijk de maanstanden en jaren bij te houden. (De dag van de volle maan was de voltooiing van een

maand, en daaraan wist de mens dat de manier waarop het licht scheen een nieuwe cyclus aankondigde, de dag van de halve maan was de voltooiing van een halve maand, die de mens vertelde dat een nieuwe maanstand begon, waaruit kon worden afgeleid hoeveel dagen en nachten er in een maanstand zaten, hoeveel maanstanden er in een seizoen waren en hoeveel seizoenen er in een jaar waren en alles kwam regelmatig terug.) Op deze manier kon de mens met gemak de maanstanden, dagen en jaren volgen die worden gemarkeerd door de omwentelingen van de lichten aan de hemel. Vanaf dit moment leefden de mensheid en alle dingen onbewust tussen de ordelijke uitwisseling van dag en nacht en de wisselingen van de seizoenen die door de omwentelingen van de lichten werden bepaald. Dit was de betekenis van de schepping van de lichten door de Schepper op de vierde dag. Evenzo waren het doel en de betekenis van deze daad van de Schepper nog steeds onafscheidelijk van Zijn gezag en macht. Dus waren de lichten gemaakt door God en de waarde die zij spoedig voor de mens zouden betekenen, wederom een meesterzet bij het uitoefenen van het gezag van de Schepper.

In deze nieuwe wereld, waarin de mensheid nog moest verschijnen, had de Schepper avond en ochtend voorbereid, het hemelgewelf, land en zeeën, gras, planten en verschillende soorten bomen en de lichten, seizoenen, dagen en jaren voor het nieuwe leven dat Hij binnenkort zou creëren. Het gezag en de kracht van de Schepper kwamen tot uiting in elk nieuw ding dat Hij schiep, en Zijn woorden en prestaties vonden gelijktijdig plaats, zonder de minste wanverhouding en tussenpozen. Het verschijnen en de geboorte van al deze nieuwe dingen waren het bewijs van het gezag en de kracht van de Schepper: Zijn woorden zijn betrouwbaar en Zijn woord zal volbracht worden en dat wat volbracht is, duurt voor eeuwig. Dit is nooit veranderd: zo was het in het verleden, zo is het vandaag en zo zal het ook voor eeuwig zijn. Wanneer jullie nog eens kijken naar de woorden van de Schrift, voelen ze dan als nieuw voor jullie? Hebben jullie een nieuwe inhoud gezien en nieuwe ontdekkingen gedaan? Dat komt doordat de daden van de Schepper jullie harten hebben beroerd en richting hebben gegeven aan jullie kennis van Zijn gezag en macht en Zijn daden de deur voor jullie hebben geopend voor begrip van de Schepper en doordat Zijn daden en gezag het leven aan deze woorden hebben geschonken. En dus heeft de mens in deze woorden een echte, levendige uiting gezien van het gezag van de Schepper en is hij werkelijk getuige geweest van de heerschappij van de Schepper en zag hij het buitengewone van het gezag en de macht van de Schepper.

Het gezag en de macht van de Schepper produceren het ene wonder na het andere en Hij trekt de aandacht van de mens en de mens kan niet anders dan verbaasd staren naar de verbazingwekkende daden die voortkomen uit de uitoefening van Zijn gezag. Zijn fenomenale kracht brengt verrukking na verrukking en de mens is verblind en dolblij en hij hapt in bewondering naar adem, is vol ontzag en vreugde; bovendien is de mens zichtbaar ontroerd en

wordt er in hem respect, eerbied en gehechtheid gewekt. Het gezag en de daden van de Schepper hebben een grote invloed op de geest van de mens en reinigen de geest van de mens en bovendien, verzadigen zij de geest van de mens. Elk van Zijn gedachten, elk van Zijn uitingen en elke openbaring van Zijn gezag is een meesterwerk onder alle dingen en het is een grote onderneming die het diepste begrip en de kennis van de geschapen mensheid waardig is.

uit 'God Zelf, de unieke I' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 87

Op de vijfde dag toont het leven van gevarieerde en diverse vormen het gezag van de Schepper op verschillende manieren

De Schrift zegt: "God zei: 'Het water moet wemelen van levende wezens, en boven de aarde, langs het hemelgewelf, moeten vogels vliegen.' En hij schiep de grote zeemonsters en alle soorten levende wezens waarvan het water wemelt en krioelt, en ook alles wat vleugels heeft. En God zag dat het goed was" (Gen. 1:20-21). De Schrift vertelt ons duidelijk dat, op deze dag, God de wezens in de wateren en de vogels van de lucht schiep, dat wil zeggen dat Hij de verschillende vissen en vogels geschapen heeft, en ze elk volgens soort heeft ingedeeld. Op deze manier werden de aarde, de lucht en de wateren verrijkt door Gods schepping ...

Terwijl Gods woorden werden uitgesproken, kwam er fris nieuw leven, elk met een andere vorm, te midden van de woorden van de Schepper. Ze kwamen de wereld in en sprongen, en stoeiden van vreugde en ze verdrongen elkaar om hun plaats in te nemen ... Vissen in alle soorten en maten zwommen door het water, allerlei soorten schaaldieren groeiden uit het zand, schaaldieren, schelpen en ongewervelde dieren groeiden snel in verschillende vormen, groot of klein, lang of kort. Ook begonnen verschillende soorten zeewier krachtig te groeien, meebewegend in de beweging van de verschillende waterdieren, golvend, dringend in de stilstaande wateren, alsof ze tegen hen wilden zeggen: In de benen en breng je vrienden mee! Want je zult nooit meer alleen zijn! Vanaf het moment dat de verschillende door God geschapen levende wezens in het water verschenen, bracht elk nieuw leven nieuwe vitaliteit in wateren die al zo lang kalm waren geweest en ze luidden een nieuw tijdperk in. ... Vanaf dat moment nestelden ze zich tegen elkaar en hielden ze elkaar gezelschap en bewaarden ze onderling geen afstand. Het water was voor de schepselen er in en voedde elk leven dat binnen zijn omhelzing verbleef en elk leven was er omwille van het water vanwege de voeding die het water bood. Elk verleende leven aan de ander en tegelijkertijd, op dezelfde manier, getuigde dit leven van de wonderbaarheid en grootsheid van de schepping van de Schepper en de onoverwinnelijke kracht van het gezag van de Schepper ...

Toen de zee niet langer stil was, begon het leven de hemel te vullen. Stuk voor stuk vlogen vogels, groot en klein, vanaf de grond de lucht in. In tegenstelling tot de schepselen van de zee, hadden ze vleugels en veren die hun slanke en gracieuze lichamen bedekten. Ze fladderden met hun vleugels, trots en hooghartig hun prachtige verenkleed en hun speciale functies en vaardigheden tentoonspreidend, die de Schepper ze had geschonken. Ze zweefden vrijuit en pendelden vaardig tussen hemel en aarde, over weiden en bossen. ... Zij waren de lievelingen van de lucht, zij waren de lievelingen van alle dingen. Ze zouden snel de verbinding tussen hemel en aarde worden en de boodschappen aan alle dingen doorgeven. ... Ze zongen, ze doken vrolijk rond, ze brachten gejuich, gelach en levendigheid in deze eens zo lege wereld. ... Ze gebruikten hun heldere, melodieuze zang, gebruikten de woorden in hun hart om de Schepper te prijzen voor het leven dat aan hen was geschonken. Ze dansten opgewekt om de perfectie en wonderbaarlijkheid van de schepping van de Schepper te tonen, en zouden hun hele leven wijden aan het dragen van het getuigenis van het gezag van de Schepper door het speciale leven dat Hij aan hen had geschonken ...

Ongeacht of ze in het water of in de lucht waren, door het bevel van de Schepper, bestond deze overvloed aan levende wezens in de verschillende configuraties van het leven en door het bevel van de Schepper verzamelden ze zich volgens hun eigen soort. En deze wet, deze regel, was onveranderlijk voor alle wezens. Nooit durfden ze verder te gaan dan de grenzen die de Schepper hen had gesteld, noch waren ze daartoe in staat. Zoals verordend door de Schepper, leefden ze en vermenigvuldigden ze zich en hielden ze zich strikt aan de levensloop en wetten die hen door de Schepper waren opgelegd en ze hielden zich bewust vast aan Zijn onuitgesproken geboden en de hemelse voorschriften en mandaten die Hij hun gaf, tot op de dag van vandaag. Ze spraken op hun eigen speciale manier met de Schepper en gingen de betekenis van de Schepper naar waarde schatten en gehoorzaamden Zijn geboden. Geen van hen overtrad ooit het gezag van de Schepper en Zijn soevereiniteit en het bevel over hen werd in Zijn gedachten uitgeoefend; er werden geen woorden gebruikt, maar het gezag dat uniek was voor de Schepper beheerste alle dingen in een stilte die geen taal bezat en die verschilde van de mensheid. De uitoefening van Zijn gezag op deze speciale manier dwong de mens om een nieuwe kennis te verwerven en een nieuwe interpretatie te geven van het unieke gezag van de Schepper. Hier moet ik jullie vertellen dat op deze nieuwe dag, de uitoefening van het gezag van de Schepper nogmaals het unieke karakter van de Schepper aantoonde.

Laten we vervolgens de laatste zin van dit schriftgedeelte bekijken: “En God zag dat het goed was.” Wat denken jullie dat dit betekent? Gods emoties zijn vervat in deze woorden. God zag hoe alle dingen die Hij had geschapen, tot stand kwamen en stand hielden door Zijn woorden en geleidelijk veranderden. Was God op dat moment tevreden met de verschillende dingen die

Hij met Zijn woorden had geschapen en met de verschillende handelingen die Hij had verricht? Het antwoord is: “En God zag dat het goed was.” Wat zien jullie hier? Wat betekent het dat “En God zag dat het goed was”? Wat symboliseert het? Het betekent dat God de kracht en de wijsheid had om datgene te volbrengen wat Hij had gepland en voorgeschreven, om de doelen te bereiken die Hij had willen bereiken. Toen God elke taak had voltooid, voelde Hij toen spijt? Het antwoord luidt nog steeds: “En God zag dat het goed was.” Met andere woorden, Hij voelde niet alleen geen spijt, maar was in plaats daarvan tevreden. Wat betekent het dat Hij geen spijt voelde? Het betekent dat Gods plan volmaakt is, dat Zijn kracht en wijsheid volmaakt zijn en dat alleen door Zijn gezag een dergelijke volmaaktheid kan worden bereikt. Wanneer de mens een taak vervult, kan hij dan, net als God, zien dat het goed is? Kan alles wat de mens doet volmaaktheid bereiken? Kan de mens iets voor eens en voor altijd voltooien? Net zoals de mens zegt: “niets is perfect, alleen beter”, niets wat de mens doet, kan perfectie bereiken. Toen God zag dat alles wat Hij gedaan en bereikt had goed was, werd alles wat door God werd gedaan bepaald door Zijn woorden, wat wil zeggen dat toen “En God zag dat het goed was”, alles wat Hij had gemaakt een blijvende vorm aannam, werd ingedeeld naar type en een vaste positie, doel en functie kreeg, voor eens en voor altijd. Bovendien was hun rol in alle dingen, en de reis die ze moesten ondernemen tijdens Gods management van alle dingen, al door God vastgesteld en die was onveranderlijk. Dit was de hemelse wet die door de Schepper aan alle dingen werd gegeven.

“En God zag dat het goed was.” deze eenvoudige, ondergewaardeerde woorden, die zo vaak worden genegeerd, zijn de woorden van de hemelse wet en het hemelse bevel dat door God aan alle schepselen is gegeven. Ze zijn wederom een belichaming van het gezag van de Schepper, een die praktischer en diepgaander is. Door Zijn woorden was de Schepper niet alleen in staat om alles te verkrijgen wat Hij wilde verkrijgen, en alles te bereiken wat Hij wilde bereiken, maar Hij kon ook alles wat Hij had geschapen in Zijn hand houden en over alle dingen regeren die Hij had gemaakt onder Zijn gezag en bovendien was alles systematisch en regelmatig gemaakt. Door Zijn woord vermenigvuldigden alle dingen zich ook en bestonden en stierven zij en bovendien bestonden ze door Zijn gezag te midden van de wet die Hij had opgesteld, niets en niemand uitgezonderd! Deze wet begon precies op het moment dat ‘God zag dat het goed was’, en deze zal bestaan, doorgaan en functioneren in het belang van Gods plan van management tot op de dag dat deze wordt herroepen door de Schepper! Het unieke gezag van de Schepper manifesteerde zich niet alleen in Zijn vermogen om alle dingen te scheppen en alle dingen te bevelen om tot leven te komen, maar ook in Zijn vermogen om alle dingen te beheren en soevereiniteit over alle dingen te behouden, en leven en vitaliteit aan alle dingen te schenken en bovendien, in Zijn bekwaamheid om de dingen voor eens en voor altijd te regelen, alle dingen die Hij wilde scheppen in Zijn plan tot leven te laten komen en te laten bestaan in de wereld,

door Hem gemaakt in een perfecte vorm en een perfecte levensstructuur en een perfecte rol. Zo was het ook te zien in de manier waarop de gedachten van de Schepper niet onderhevig waren aan enige beperkingen, niet beperkt waren door tijd, ruimte of plaats. Net als Zijn gezag zal de unieke identiteit van de Schepper onveranderd blijven van eeuwigheid tot eeuwigheid. Zijn gezag zal altijd een vertegenwoordiging en symbool zijn van Zijn unieke identiteit en Zijn gezag zal voor eeuwig naast Zijn identiteit bestaan!

uit 'God Zelf, de unieke I' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 88

Op de zesde dag spreekt de Schepper en elk soort levend schepsel in Zijn geest maakt zijn opwachting, de een na de ander

Het werk van de Schepper om alle dingen te maken gedurende vijf dagen was onmerkbaar voortgezet, waarna de Schepper onmiddellijk de zesde dag van Zijn schepping van alle dingen verwelkomde. Deze dag was weer een nieuw begin en nog een buitengewone dag. Wat was dan het plan van de Schepper aan de vooravond van deze nieuwe dag? Welke nieuwe schepselen zou Hij produceren, zou Hij scheppen? Luister, dat is de stem van de Schepper ...

“God zei: ‘De aarde moet allerlei levende wezens voortbrengen: vee, kruipende dieren en wilde dieren.’ En zo gebeurde het. God maakte alle soorten in het wild levende dieren, al het vee en alles wat op de aardbodem rondkruipt. En God zag dat het goed was” (Gen. 1:24-25). Over welke levende wezens hebben we het? De Schrift zegt: vee en kruipend gedierte, en dieren van de aarde, elk naar zijn aard. Dat wil zeggen dat er op deze dag niet alleen allerlei levende wezens op aarde kwamen, maar ze werden ook allemaal ingedeeld naar soort en: “En God zag dat het goed was.”

Zoals tijdens de voorgaande vijf dagen, op dezelfde toon, liet de Schepper op de zesde dag de levende wezens geboren worden, zoals Hij dat wenste dat zij op aarde verschenen, elk naar zijn soort. Wanneer de Schepper Zijn gezag uitoefent, wordt geen van Zijn woorden tevergeefs gesproken en dus verscheen op de zesde dag elk levend wezen dat Hij wilde scheppen op de afgesproken tijd. Zoals de Schepper zei: “De aarde moet allerlei levende wezens voortbrengen” was de aarde meteen gevuld met leven en op het land verscheen plotseling de adem van alle soorten levende wezens. ... In de met gras begroeide groene wildernis verschenen dikke koeien, die hun staarten heen en weer zwaaiden, de een na de ander, blatende schapen verzamelden zich in kuddes, en hinnikende paarden begonnen te galopperen ... In een oogwenk explodeerden de uitgestrekte stille weiden van leven ... Het verschijnen van deze verschillende dieren was een prachtig gezicht op de rustige weiden en bracht een grenzeloze vitaliteit met zich mee. ... Zij

zouden de metgezellen zijn van de weiden en de meesters van de weiden, elk van elkaar afhankelijk; ook zouden zij de bewakers en bewaarders worden van deze landen, die hun blijvende habitat zouden zijn en die hen zouden voorzien van alles wat ze nodig hadden, een bron van eeuwige voeding voor hun bestaan ...

Op dezelfde dag dat al dit vee ontstond, verscheen er ook een groot aantal insecten, de een na de ander, door het woord van de Schepper. Ook al waren ze de kleinste van de levende wezens onder alle schepselen, hun levenskracht was nog steeds de wonderbaarlijke schepping van de Schepper en ze kwamen op de juiste tijd. ... Sommigen fladderden met hun vleugeltjes, terwijl anderen langzaam kropen; sommigen sprongen en stuiterden, anderen strompelden; sommigen liepen naar voren, terwijl anderen zich snel terugtrokken; sommigen bewogen zich zijwaarts, anderen sprongen hoog en laag. ... Allemaal waren ze druk bezig om huizen voor zichzelf te vinden: sommigen drongen zich een weg door het gras, sommigen gingen in holle gaten in de grond liggen, sommigen vlogen omhoog in de bomen, verborgen in de bossen. ... Hoewel ze klein waren, wilden ze niet de kwellings van een lege maag doorstaan en na het vinden van hun eigen huis, haastten ze zich om voedsel te zoeken om zich te voeden. Sommigen klommen op het gras om de zachte sprietjes op te eten, sommigen grepen happen vuil en propten het in hun magen, ze aten met veel enthousiasme en plezier (voor hen is zelfs vuil een smakelijke traktatie); sommige waren verborgen in de bossen, maar ze stopten niet om uit te rusten, omdat het sap in de glanzende donkergroene bladeren een sappige maaltijd opleverde. ... Toen ze verzadigd waren, hielden de insecten niet op met hun activiteit; hoewel ze klein waren, bezaten ze een enorme energie en grenzeloze uitbundigheid en van alle schepselen zijn ze dus het meest actief en het meest bedrijvig. Ze waren nooit lui en rustten nooit. Als ze verzadigd waren, zwoegden ze nog steeds voort omwille van hun toekomst, bezig rondrennend voor morgen, om te overleven. ... Ze zoemden zachte balladen in verschillende melodien en ritmes om zichzelf aan te moedigen. Ze gaven vreugde aan het gras, bomen en elke centimeter grond, en maakten daarmee elke dag, elk jaar uniek. ... Met hun eigen taal en met hun eigen manieren, gaven ze informatie door aan alle levende wezens op het land. En gebruikmakend van hun eigen speciale levensloop, markeerden ze alle dingen, waarop ze sporen achterlieten. ... Ze stonden op intieme voet met de grond, het gras en de bossen en ze brachten kracht en vitaliteit naar de bodem, het gras en de bossen en brachten de vermaningen en groeten van de Schepper over aan alle levende wezens ...

De blik van de Schepper ging over alle dingen die Hij had geschapen en op dit moment bleven Zijn ogen rusten op de bossen en bergen en Hij dacht diep na. Hij sprak Zijn woorden en in de dichte wouden en op de bergen, verschenen er een soort wezens die niet te vergelijken waren met wat er eerder was geweest: het waren de wilde dieren die door het woord van God

werden geschapen. Veel te laat, schudden ze met hun kop, zwaaiden met hun staart en hadden allemaal een uniek uiterlijk. Sommigen hadden harige jassen, sommigen waren gepantserd, een paar ontblootten hun hoektanden, sommigen hadden een grijns op hun kop, sommigen hadden een lange nek, en er waren er een paar met korte staarten, sommigen met wilde ogen, sommigen met een timide blik, sommigen gebogen om gras te eten, sommigen met bloed om hun bek, sommige stuiterend op twee benen, sommigen liepen rond op vier hoeven, sommigen keken in de verte over de bomen heen, sommigen lagen op de loer in de bossen, sommigen zochten naar grotten om te rusten, sommigen renden en stoeiden op de vlakten, sommigen snuffelden rond in de bossen ... ; sommigen brulden, sommigen huilden, sommigen blaften, sommigen jankten ... ; sommigen waren sopraan, andere bariton, anderen maakten keelklanken, anderen klonken helder en melodieuze, sommigen waren grimmig, sommigen waren mooi, sommigen waren walgelijk, sommigen waren schattig, sommigen waren angstaanjagend, sommigen waren charmant naïef. ... Stuk voor stuk kwamen ze allemaal tevoorschijn. Zie hoe ze bliezen, vrijgevochten, onverschillig tegenover elkaar, niet de moeite nemend om elkaar een blik te gunnen. ... Elk met het bijzondere leven dat hun door de Schepper was geschonken, met hun eigen wildheid en bruutheid verschenen ze in de bossen en op de bergen. Met minachting voor iedereen, zo volledig heerszuchtig – wie maakte hen de echte heersers over de bergen en bossen? Vanaf het moment dat hun verschijnen werd bepaald door de Schepper, ‘namen ze bezit van de bossen’ en ‘namen ze bezit van de bergen’, want de Schepper had hun grenzen al vastgelegd en de reikwijdte van hun bestaan bepaald. Zij alleen waren de ware heersers van de bergen en bossen en daarom waren ze zo wild en zo minachtend. Ze werden ‘wilde dieren’ genoemd, puur omdat, van alle schepselen, zij echt wild, bruto en ontembaar waren. Ze konden niet getemd worden, dus ze konden niet worden gefokt en konden niet in harmonie leven met de mensheid of arbeid verrichten voor de mensheid. Omdat ze niet konden worden gefokt, niet konden werken voor de mensheid, moesten ze leven op een afstand van de mensheid en ze konden niet door de mens worden benaderd. En dat was weer omdat ze op afstand van de mensheid leefden en niet door de mens benaderd konden worden, waren ze in staat om de verantwoordelijkheid te vervullen die de Schepper hen had geschonken: het bewaken van de bergen en de wouden. Hun wildheid beschermde de bergen en bewaakte de bossen en was de beste bescherming en verzekering van hun bestaan en voortplanting. Tegelijkertijd handhaafde en verzekerde hun wildheid de balans tussen alle dingen. Hun komst bracht steun en een ankerplaats voor de bergen en bossen; hun komst vulde de stille, en lege bergen en bossen met een grenzeloze kracht en vitaliteit. Vanaf dit moment werden de bergen en bossen hun blijvende habitat en ze zouden nooit hun thuis verliezen, want de bergen en bossen verschenen en bestonden voor hen en de wilde dieren zouden hun plicht vervullen en alles doen wat ze konden om ze te bewaken. Dus ook de wilde dieren zouden zich strikt houden aan de vermaningen van de Schepper om vast te houden aan

hun territorium en hun beestachtige aard blijven gebruiken om de balans te bewaren van alle dingen die door de Schepper zijn gevestigd en het gezag en de kracht van de Schepper te laten zien!

uit 'God Zelf, de unieke I' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 89

Onder het gezag van de Schepper zijn alle dingen perfect

Alle dingen die door God zijn geschapen, zowel die welke konden bewegen als degenen die dat niet konden, zoals vogels en vissen, zoals bomen en bloemen en met inbegrip van vee, insecten en wilde dieren die geschapen waren op de zesde dag – ze konden het allemaal goed met God vinden en bovendien, hadden deze dingen, in Gods ogen, in overeenstemming met Zijn plan, alle het toppunt van perfectie bereikt en de normen bereikt die God wilde bereiken. Stap voor stap deed de Schepper het werk dat Hij wilde doen volgens Zijn plan. Een voor een verschenen de dingen die Hij wilde scheppen en de verschijning van elk van hen was een weerspiegeling van het gezag van de Schepper en een kristallisatie van Zijn gezag en vanwege deze kristallisaties konden alle schepselen niet anders dan dankbaar zijn voor de genade van de Schepper en de zorg van de Schepper. Terwijl de wonderbaarlijke daden van God zich manifesteerden, vulde deze wereld zich stuk voor stuk met alle dingen die door God waren geschapen en veranderde deze van chaos en duisternis in helderheid en klaarheid, van doodse stilte naar levendigheid en onbeperkte vitaliteit. Van alle dingen in de schepping, van groot tot klein, van klein tot microscopisch, was er niets wat niet was geschapen door het gezag en de macht van de Schepper en het bestaan van elk wezen was uniek en noodzakelijk en had zijn eigen waarde. Ongeacht de verschillen in vorm en structuur, moesten ze door de Schepper worden geschapen om te kunnen bestaan onder het gezag van de Schepper. Soms zullen mensen een insect zien dat erg lelijk is en ze zullen zeggen: “Dat insect is zo vreselijk, zo’n lelijk ding kan nooit door God gemaakt zijn – zo iets lelijks zou Hij nooit creëren.” Wat een domme opmerking! Wat ze moeten zeggen is: “Hoewel dit insect zo lelijk is, werd het door God gemaakt en dus moet het zijn eigen unieke doel hebben.” In het denken van God maakte Hij het plan om allerlei soorten dingen verschillende functies en verschijningsvormen te geven, aan de verschillende levende dingen die Hij schiep en dus werden geen van de dingen die God maakte gesneden uit dezelfde vorm. Van hun buitenkant tot hun interne samenstelling, van hun leefgewoonten tot de plaats die ze innemen – ze zijn allemaal anders. Koeien hebben het uiterlijk van koeien, ezels lijken op ezels, herten hebben het uiterlijk van herten en olifanten hebben het uiterlijk van olifanten. Kun je zeggen welke het mooist is en welke het lelijkst? Kun je zeggen welke het nuttigst is en van welke het bestaan het minst noodzakelijk is? Sommige mensen

houden van de manier waarop olifanten eruit zien, maar niemand gebruikt olifanten om akkers te planten; sommige mensen houden van de manier waarop leeuwen en tijgers er uit zien, want hun uiterlijk is het meest indrukwekkend van alle dingen, maar kun je ze als huisdier houden? Kortom, als het op alle dingen aankomt, moet de mens zich onderwerpen aan het gezag van de Schepper, dat wil zeggen, de orde aanvaarden die door de Schepper aan alle dingen is toegewezen; dit is de meest wijze houding. Alleen een houding van zoeken naar en gehoorzaamheid aan, de oorspronkelijke bedoelingen van de Schepper is de ware acceptatie en zekerheid van het gezag van de Schepper. God zegt dat het goed is, dus welke reden hebben mensen dan om naar fouten te zoeken?

Zo zullen alle dingen onder het gezag van de Schepper een nieuwe symfonie voor de soevereiniteit van de Schepper spelen, zullen een schitterend voorspel beginnen voor Zijn werk van de nieuwe dag en dan zal de Schepper ook een nieuwe pagina in het werk van Zijn management openslaan! Volgens de wet van de scheuten van de lente, de rijping van de zomer, de herfst oogst en de opslag van de winter die door de Schepper is vastgesteld, zullen alle dingen weergalmen van het plan van het management van de Schepper, en zij zullen hun eigen nieuwe dag, nieuw begin en nieuwe levensloop verwelkomen en ze zullen zich spoedig in eindeloze reeksen vermenigvuldigen om elke dag onder de soevereiniteit van het gezag van de Schepper te verwelkomen ...

uit 'God Zelf, de unieke I' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 90

Geen van de gemaakte en niet-gecreëerde wezens kan de identiteit van de Schepper vervangen

Vanaf het moment dat Hij de schepping van alle dingen begon, werd de kracht van God uitgedrukt en onthuld, want God gebruikte woorden om alles te scheppen. Ongeacht op welke manier Hij ze heeft geschapen, ongeacht waarom Hij ze heeft geschapen, alle dingen zijn ontstaan en stonden vast en bestonden door de woorden van God en dit is het unieke gezag van de Schepper. In de tijd voordat de mensheid op de wereld verscheen, gebruikte de Schepper Zijn macht en gezag om alle dingen voor de mensheid te scheppen en gebruikte Hij Zijn unieke methoden om een geschikte leefomgeving voor de mensheid te bereiden. Alles wat Hij deed was in voorbereiding op de mensheid, die spoedig Zijn adem zou ontvangen. Dat wil zeggen, in de tijd voordat de mensheid werd geschapen, werd het gezag van God getoond in alle wezens die anders waren dan de mensheid, in dingen die zo groot zijn als de hemelen, de lichten, de zeeën en het land en in dingen die zo klein zijn als dieren en vogels, evenals in alle soorten insecten en

micro-organismen, waaronder verschillende bacteriën die onzichtbaar zijn voor het blote oog. Elk van hen werd door de woorden van de Schepper tot leven gewekt en elk van hen verspreidde zich door de woorden van de Schepper en elk van hen leefde onder de soevereiniteit van de Schepper door de woorden van de Schepper. Hoewel ze de adem van de Schepper niet ontvingen, toonden ze nog steeds het leven en de vitaliteit die de Schepper hen schonk door hun verschillende vormen en structuren; hoewel ze niet het vermogen ontvingen om net als de mensen te spreken, kregen ze allen een manier om hun leven te laten zien dat door de Schepper aan hen was geschonken op een manier die verschilde van de taal van de mens. Het gezag van de Schepper geeft niet alleen de vitaliteit van het leven aan ogenschijnlijk statische materiële objecten, zodat ze nooit zullen verdwijnen, maar geeft bovendien het instinct om zich te vermenigvuldigen aan elk levend wezen, zodat ze nooit zullen verdwijnen en zodat zij generatie na generatie de wetten en beginselen van overleving zullen overdragen die hun door de Schepper zijn geschonken. De manier waarop de Schepper Zijn gezag uitoefent, houdt niet star vast aan een macro- of micro-gezichtspunt en is niet beperkt tot welke vorm dan ook; Hij is in staat om de handelingen van het universum te gebieden en de soevereiniteit te behouden over het leven en de dood van alle dingen en bovendien is Hij in staat om alle dingen te arrangeren zodat zij Hem dienen; Hij kan de werking van alle bergen, rivieren en meren managen en alle dingen die erin zijn regeren en bovendien kan Hij voorzien in alles wat nodig is voor alle dingen. Dit is de manifestatie van het unieke gezag van de Schepper over alle dingen naast de mensheid. Zo'n openbaring is niet alleen voor een heel leven en zal nooit ophouden of rusten en kan niet worden veranderd of beschadigd door een persoon of ding, noch kan het worden toegevoegd aan of verminderd door een persoon of ding – want niemand kan de identiteit vervangen van de Schepper en daarom kan het gezag van de Schepper niet worden vervangen door een geschapen wezen en is het onbereikbaar voor een niet-geschapen wezen. Neem bijvoorbeeld Gods boodschappers en engelen. Zij bezitten niet de kracht van God en evenmin hebben zij het gezag van de Schepper en de reden waarom zij niet de macht en het gezag van God hebben, is omdat zij niet het wezen van de Schepper bezitten. De niet-geschapen wezens, zoals Gods boodschappers en engelen, hoewel ze sommige dingen namens God kunnen doen, kunnen ze God niet vertegenwoordigen. Hoewel ze soms krachten bezitten die de mens niet bezit, bezitten ze niet het gezag van God, ze bezitten niet het gezag van God om alle dingen te scheppen en alle dingen te bevelen, en de soevereiniteit over alle dingen te behouden. En dus kan het unieke karakter van God niet worden vervangen door een niet-geschapen wezen, en evenzo kan het gezag en de kracht van God niet worden vervangen door een niet-geschapen wezen. Heb je in de Bijbel gelezen over een boodschapper van God die alle dingen heeft geschapen? En waarom stuurde God geen van Zijn boodschappers of engelen om alle dingen te scheppen? Omdat ze niet het gezag van God hadden en dus niet het vermogen hadden om het gezag van God uit te

oefenen. Net als alle schepselen staan ze allemaal onder de soevereiniteit en het gezag van de Schepper en op dezelfde manier is de Schepper ook hun God en is Hij ook hun Koning. Onder elk van hen – of ze nu nobel of nederig zijn, met een grote of minder grote macht – is er niet één die het gezag van de Schepper kan overtreffen, en onder hen is er ook niet één, die de identiteit van de Schepper kan vervangen. Ze zullen nooit God worden genoemd en zullen nooit de Schepper kunnen worden. Dit zijn onveranderbare waarheden en feiten!

uit 'God Zelf, de unieke I' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 91

God gebruikt Zijn woorden om een verbond met de mens tot stand te brengen

Gen. 9:11-13 'Deze belofte doe ik jullie: nooit weer zal alles wat leeft door het water van een vloed worden uitgeroeid, nooit weer zal er een zondvloed komen om de aarde te vernietigen. En dit,' zei God, 'zal voor alle komende generaties het teken zijn van het verbond tussen mij en jullie en alle levende wezens bij jullie: ik plaats mijn boog in de wolken; die zal het teken zijn van het verbond tussen mij en de aarde.'

Nadat Hij alle dingen heeft gemaakt, wordt het gezag van de Schepper nogmaals bevestigd en getoond in het verbond van de regenboog

Het gezag van de Schepper wordt altijd getoond aan en uitgeoefend voor alle schepselen en Hij bepaalt niet alleen het lot van alle dingen, maar regeert ook de mensheid, het speciale schepsel dat Hij met Zijn eigen handen schiep en wat een andere levensstructuur bezit en in een andere levensvorm bestaat. Nadat Hij alle dingen had gemaakt, bleef de Schepper Zijn gezag en macht uitdrukken; voor Hem begon het gezag waarmee Hij soevereiniteit had over alle dingen en het lot van de gehele mensheid, formeel pas toen de mensheid werkelijk door Zijn hand werd geboren. Hij was van plan om de mensheid te managen en de mensheid te regeren. Hij was van plan de mensheid te redden, met de bedoeling om echt een mensheid te verkrijgen, een mensheid te verwerven die alle dingen zou kunnen besturen en Hij was van plan om zulk een mensheid onder Zijn gezag te laten leven en Zijn gezag te kennen en Zijn gezag te gehoorzamen. Dus begon God officieel Zijn gezag onder de mens te uiten door Zijn woorden te gebruiken en begon Zijn gezag te gebruiken om Zijn woorden te realiseren. Natuurlijk werd Gods gezag tijdens dit proces op alle plaatsen getoond; ik heb slechts enkele specifieke, bekende voorbeelden uitgekozen waaruit jullie het unieke karakter van God kunnen begrijpen en kennen en het unieke gezag van God kunnen begrijpen en kennen.

Er is een overeenkomst tussen de passage in Genesis 9: 11-13 en de passages hierboven met

betrekking tot het verslag van Gods schepping van de wereld, maar er is ook een verschil. Wat is de gelijkenis? De gelijkenis ligt in Gods woordgebruik om dat te doen wat Hij bedoelde en het verschil is dat deze passage Gods gesprek met de mens is, waarin Hij een verbond met de mens heeft gesloten en de mens heeft verteld wat er in het verbond besloten ligt. Hieruit blijkt dat Gods gezag werd voltooid tijdens Zijn dialoog met de mens, wat wil zeggen dat, vóór de schepping van de mensheid, Gods woorden instructies en bevelen waren, die aan de schepselen waren gegeven die Hij wilde scheppen. Maar nu was er iemand die de woorden van God kon horen, en daarom waren Zijn woorden zowel een dialoog met de mens, als een vermaning en aansporing voor de mens en bovendien werden er geboden gegeven aan alle dingen die Zijn gezag droegen.

Welke daad van God wordt in deze passage vastgelegd? Het registreert het verbond dat God met de mens sloot na Zijn vernietiging van de wereld door de zondvloed, het vertelt de mens dat God niet opnieuw zo'n vernietiging van de wereld zou aanrichten en dat God daartoe een teken gaf – en wat was dit teken? In de Schrift wordt gezegd: “ik plaats mijn boog in de wolken; die zal het teken zijn van het verbond tussen mij en de aarde.” Dit zijn de oorspronkelijke woorden die de Schepper tot de mensheid heeft gesproken. Terwijl Hij deze woorden uitsprak, verscheen er een regenboog voor de ogen van de mens, die tot op de dag van vandaag zichtbaar is. Iedereen heeft wel eens zo'n regenboog gezien en wanneer je die ziet, weet je ook hoe deze verschijnt? De wetenschap is niet in staat om dat aan te tonen, of om de bron ervan te vinden, of om de verblijfplaats te identificeren. Dat komt omdat de regenboog een teken is van het verbond tussen de Schepper en de mens; het vereist geen wetenschappelijke basis, het is niet gemaakt door de mens, noch is de mens in staat om het te veranderen. Het is een voortzetting van het gezag van de Schepper nadat Hij Zijn woorden sprak. De Schepper gebruikte Zijn eigen specifieke methode om Zich aan Zijn verbond met de mens en Zijn belofte te houden en daarom was Zijn gebruik van de regenboog een teken van het verbond dat Hij had gevestigd, een hemels bevel en een wet die voor altijd onveranderd zal blijven, of het nu gaat om de Schepper of de geschapen mensheid. Toch is deze onveranderlijke wet, het moet gezegd worden, wederom een ware manifestatie van het gezag van de Schepper na Zijn schepping van alle dingen en het moet gezegd worden dat het gezag en de kracht van de Schepper geen grenzen kent; Zijn gebruik van de regenboog als een teken is een voortzetting en uitbreiding van het gezag van de Schepper. Dit was weer een handeling uitgevoerd door God die Zijn woorden gebruikte en het was een teken van het verbond dat God met de mens had gesloten met woorden. Hij vertelde de mens van hetgeen Hij besloot tot stand te brengen en op welke manier het zou worden vervuld en bereikt en op deze manier gebeurde het volgens het woord van God. Alleen God is zo machtig en vandaag, vele duizenden jaren nadat Hij deze woorden sprak, kan de mens nog steeds naar de regenboog kijken zoals die

is ontstaan door het woord van God. Vanwege die woorden, uitgesproken door God, is dit onveranderd gebleven tot op de dag van vandaag. Niemand kan deze regenboog verwijderen, niemand kan zijn wetten veranderen en deze is ontstaan door het woord van God. Dit is precies het gezag van God. “Gods woord is betrouwbaar en Zijn woord zal worden volbracht en dat wat volbracht is, duurt voor eeuwig.” Dergelijke woorden worden hier duidelijk gemanifesteerd en het is een duidelijk teken en kenmerk van het gezag en de macht van God. Zo'n teken of kenmerk is niet het bezit van, of wordt gezien in een van de geschapen wezens, noch wordt het gezien in een van de niet-geschapen wezens. Het behoort alleen toe aan de unieke God en onderscheidt de identiteit en het wezen dat alleen de Schepper bezit, van die van de schepselen. Tegelijkertijd is het ook een teken en kenmerk dat, afgezien van God Zelf, nooit kan worden overtroffen door een geschapen of niet-geschapen wezen.

Het sluiten van Gods verbond met de mens was een daad van groot belang en één die Hij wilde gebruiken om een feit met de mens te communiceren en de mens Zijn wil te vertellen en met dit doel gebruikte Hij een unieke methode, Hij maakte gebruik van een speciaal teken voor een verbond met de mens, een teken dat een belofte was van het verbond dat Hij met de mens had gesloten. Dus was de oprichting van dit verbond een grote gebeurtenis? En hoe geweldig was het eigenlijk? Dit is precies wat zo bijzonder is aan het verbond: het is geen verbond tussen de ene mens en de andere, of de ene groep en de andere, of het ene land en het andere, maar een verbond tussen de Schepper en de hele mensheid, en het blijft geldig tot de dag dat de Schepper aan alle dingen een einde maakt. De uitvoerder van dit verbond is de Schepper en Degene die het onderhoudt is ook de Schepper. Kortom, het geheel van het regenboogverbond dat met de mensheid was gesloten, werd vervuld en bereikt volgens de dialoog tussen de Schepper en de mensheid en is tot nu toe zo gebleven. Wat kunnen de schepselen anders doen dan zich onderwerpen aan, gehoorzamen en geloven en waarderen, getuigenis geven en het gezag van de Schepper loven? Want niemand anders dan de unieke God bezit de kracht om zo'n verbond te sluiten. Het verschijnen van de regenboog kondigt het keer op keer aan de mensheid aan en vestigt zijn aandacht op het verbond tussen de Schepper en de mensheid. In de voortdurende verschijning van de regenboog als teken van het verbond tussen de Schepper en de mensheid is wat de mensheid wordt getoond geen regenboog of het verbond zelf, maar het onveranderlijke gezag van de Schepper. Het verschijnen van de regenboog, keer op keer, toont de enorme en wonderbaarlijke daden van de Schepper op verborgen plaatsen en is tegelijkertijd een essentiële weerspiegeling van het gezag van de Schepper dat nooit zal vervagen en nooit zal veranderen. Is dit niet een weergave van een ander aspect van het unieke gezag van de Schepper?

uit 'God Zelf, de unieke I' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 92

De zegeningen van God

Gen. 17:4-6 Ik doe jou deze belofte: je zult de stamvader worden van een menigte volken. Je zult voortaan niet meer Abram heten maar Abraham, want ik maak je de vader van vele volken. Ik zal je bijzonder vruchtbaar maken. Er zullen veel volken uit je voortkomen en onder je nazaten zullen koningen zijn.

Gen. 18:18-19 Abraham zal immers zeker tot een groot en machtig volk uitgroeien. Alle volken van de aarde zullen bovendien met hem zegen ontvangen. Want ik ken hem, ik weet dat hij aan zijn kinderen en de generaties daarna opdracht zal geven om de weg van Jehova in acht te nemen, om gerechtigheid en recht te doen. Dan zal Jehova Abraham zegenen met wat Hij hem heeft beloofd.

Gen. 22:16-18 ‘Ik heb bij mijzelf gezworen,’ zegt Jehova: ‘Omdat je dit gedaan hebt en je zoon, je enige zoon, niet van mij hebt weggehouden, zal ik je volop zegenen. Ik zal je nakomelingen zo talrijk maken als de sterren aan de hemel en als de zandkorrels van het strand aan de zee. Je nakomelingen zullen de poort van hun vijanden in bezit nemen. En door jouw nageslacht zullen alle volken van de aarde worden gezegend, omdat jij mijn stem hebt gehoorzaamd.’

Job. 42:12 En Jehova zegende Job later nog meer dan in het begin. Hij bezat uiteindelijk veertienduizend schapen, zesduizend kamelen, duizend span runderen en duizend ezelinnen.

De unieke manier en kenmerken van de uitspraken van de Schepper zijn een symbool van de unieke identiteit en het gezag van de Schepper

Velen willen de zegeningen van God zoeken en krijgen, maar niet iedereen kan deze zegeningen krijgen, want God heeft Zijn eigen principes en zegent de mens op Zijn eigen manier. De beloften die God de mens doet en de omvang van de genade die Hij de mens schenkt, worden toegewezen naar aanleiding van de gedachten en daden van de mens. Wat wordt er dus aangetoond door de zegeningen van God? Wat kunnen mensen daarin zien? Laten we op dit gebied de discussie over wat voor soort mensen God zegent, of de principes van Gods zegening van de mens terzijde schuiven. Laten we in plaats daarvan naar Gods zegen voor de mens kijken met de bedoeling om het gezag van God te kennen, vanuit het perspectief van het leren kennen van het gezag van God.

De vier gedeeltes uit de Schrift hierboven zijn allemaal verhalen over Gods zegen voor de

mens. Ze geven een gedetailleerde beschrijving van de ontvangers van Gods zegeningen, zoals Abraham en Job, evenals van de redenen waarom God Zijn zegeningen schonk en van wat er in deze zegeningen besloten ligt. De toon en de manier waarop God zich uitspreekt en het perspectief en de positie van waaruit Hij sprak, stellen mensen in staat te waarderen dat Degene die zegeningen geeft en de ontvanger van dergelijke zegeningen, een duidelijk verschillende identiteit, status en wezen hebben. De toon en manier waarop deze uitspaken worden gedaan en de positie van waaruit ze werden gesproken, zijn uniek voor God, die de identiteit van de Schepper bezit. Hij heeft gezag en macht, Hem komt de eer toe van de Schepper, Hij bezit majesteit waar niemand aan twijfelt.

Laten we eerst naar Gen. 17: 4-6 kijken: “Ik doe jou deze belofte: je zult de stamvader worden van een menigte volken. Je zult voortaan niet meer Abram heten maar Abraham, want ik maak je de vader van vele volken. Ik zal je bijzonder vruchtbaar maken. Er zullen veel volken uit je voortkomen en onder je nazaten zullen koningen zijn.” Dit waren de woorden van het verbond dat God met Abraham vestigde, evenals de zegen van God aan Abraham: God zou Abraham tot vader maken van naties, zou hem buitengewoon vruchtbaar maken en naties en koningen zouden uit hem voortkomen. Hoe zie je het gezag van God in deze woorden? En hoe zie je een dusdanig gezag? Welk aspect van het wezen van Gods gezag zie je? Als je deze woorden goed leest, is het niet moeilijk om te ontdekken dat het gezag en de identiteit van God duidelijk geopenbaard zijn in de bewoordingen waarmee God Zich uit. Bijvoorbeeld, wanneer God zegt: “Ik doe jou deze belofte: je zult ... ik maak je ... Ik zal je ... maken ...”, uitdrukkingen als “je zult” en “Ik zal”, waarvan de bewoording de bevestiging van Gods identiteit en gezag dragen, zijn in één opzicht een indicatie van de trouw van de Schepper; in een ander opzicht zijn het speciale woorden die door God worden gebruikt, die de identiteit van de Schepper bezitten – en die ook deel uitmaken van het conventionele vocabulaire. Als iemand zegt dat hij of zij hoopt dat een ander heel vruchtbaar zal zijn, dat naties en koningen uit hem of haar zullen voortkomen, dan is dat ongetwijfeld een soort wens en geen belofte of zegening. Dus mensen durven niet te zeggen: “Ik zal je ... maken van dergelijke en dergelijke, en ik zal ... zus en zo”, want zij weten dat zij niet die macht bezitten; het is niet aan hen en zelfs als ze zoiets zeggen, zouden hun woorden leeg zijn en onzin, ingegeven door hun verlangen en ambitie. Durft iemand op zo’n hoge toon spreken als hij weet dat hij of zij die wensen niet kan vervullen? Iedereen wenst zijn nakomelingen het beste en hoopt dat ze zullen uitblinken en veel succes zullen hebben. Wat een groot geluk zou het voor een van hen zijn om keizer te worden! Als iemand gouverneur zou worden, zou dat ook al goed zijn – zo lang iemand maar belangrijk is! Dit zijn menselijke wensen, maar mensen kunnen alleen zegeningen toewensen aan hun nazaten en kunnen dit soort beloftes niet vervullen of waarmaken. In zijn hart weet iedereen heel goed dat hij of zij niet de macht heeft om zulke

dingen te bereiken, want wanneer dit alles al buiten hun macht ligt, hoe zouden ze dan het lot van anderen kunnen bepalen? Terwijl de reden waarom God zulke woorden kan zeggen, ligt in het feit dat God dit gezag bezit en in staat is om alle beloften die Hij de mens doet te vervullen en te realiseren en om alle zegeningen die Hij de mens schenkt uit te laten komen. De mens is door God geschapen en het is voor God kinderspel om iemand buitengewoon vruchtbaar te maken; om iemands afstammelingen welvarend te maken is slechts een woord van Hem genoeg. Hij zou Zich voor zoiets nooit in het zweet hoeven werken, of Zijn geest op de proef stellen, of Zichzelf in bochten te draaien; hierin ligt juist de kracht en het gezag van God.

Wanneer je leest “Abraham zal immers zeker tot een groot en machtig volk uitgroeien. Alle volken van de aarde zullen bovendien met hem zegen ontvangen” in Genesis 18:18, kunnen jullie dan het gezag van God voelen? Kunnen jullie het buitengewone van de Schepper voelen? Kunnen jullie de heerschappij van de Schepper voelen? De woorden van God zijn zeker. God zegt dergelijke woorden niet vanwege, of als een weergave van Zijn vertrouwen in succes; ze zijn juist een bewijs van het gezag van Gods uitspraken en zijn een gebod dat de woorden van God waarmaakt. Er zijn twee uitdrukkingen waar jullie hier aandacht aan moeten besteden. Wanneer God zegt: “Abraham zal immers zeker tot een groot en machtig volk uitgroeien. Alle volken van de aarde zullen bovendien met hem zegen ontvangen.” is er dan enige dubbelzinnigheid in deze woorden? Is er enig punt van zorg? Is er enig element van angst? Omdat de woorden “zal immers zeker” en “zullen” onderdeel zijn van Gods uitspraken, hebben deze elementen, die kenmerkend zijn voor mensen en vaak in hen worden getoond, nooit enige relatie met die van de Schepper gehad. Niemand zou dergelijke woorden durven gebruiken als hij anderen het beste wenst, niemand zou met een dergelijke zekerheid iemand anders durven zegenen met een grote en machtige natie, of beloven dat alle naties van de aarde in hem gezegend zullen zijn. Hoe zekerder de belofte in de woorden van God, hoe meer ze iets bewijzen – en wat is dat iets? Ze bewijzen dat God dit gezag heeft, dat Zijn gezag deze dingen kan volbrengen en dat hun vervulling volkomen zeker is. God was zeker in Zijn hart van alles waar Hij Abraham mee zegende, Hij vertoonde niet de minste aarzeling. Bovendien zou dit alles in overeenstemming met Zijn woorden worden bereikt en zou geen enkele kracht de vervulling ervan kunnen veranderen, belemmeren, schaden of verstoren. Ongeacht wat er gebeurde, niets kon de vervulling van Gods woorden intrekken of beïnvloeden. Dit is juist de macht van de woorden die van de Schepper komen en het gezag van de Schepper die geen ontkenning van de mens duldt! Twijfel je nog steeds als je deze woorden hebt gelezen? Deze woorden werden gesproken door de mond van God, en er is kracht, majesteit en gezag in de woorden van God. Zulke macht en zulk gezag, en de onvermijdelijkheid van de vervulling van feiten, zijn onbereikbaar voor een geschapen of niet-geschapen wezen, en onovertreffbaar door een

geschapen of niet-geschapen wezen. Alleen de Schepper kan op zo'n toon en met zo'n intonatie met de mensheid praten en feiten hebben bewezen dat Zijn beloften geen lege woorden zijn, of nutteloze opschepperij, maar de uitdrukking zijn van het unieke gezag dat niet te overtreffen is door een persoon, ding of object.

uit 'God Zelf, de unieke I' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 93

Gen. 17:4-6 Ik doe jou deze belofte: je zult de stamvader worden van een menigte volken. Je zult voortaan niet meer Abram heten maar Abraham, want ik maak je de vader van vele volken. Ik zal je bijzonder vruchtbaar maken. Er zullen veel volken uit je voortkomen en onder je nazaten zullen koningen zijn.

Gen. 18:18-19 Abraham zal immers zeker tot een groot en machtig volk uitgroeien. Alle volken van de aarde zullen bovendien met hem zegen ontvangen. Want ik ken hem, ik weet dat hij aan zijn kinderen en de generaties daarna opdracht zal geven om de weg van Jehova in acht te nemen, om gerechtigheid en recht te doen. Dan zal Jehova Abraham zegenen met wat Hij hem heeft beloofd.

Gen. 22:16-18 'Ik heb bij mijzelf gezworen,' zegt Jehova: 'Omdat je dit gedaan hebt en je zoon, je enige zoon, niet van mij hebt weggehouden, zal ik je volop zegenen. Ik zal je nakomelingen zo talrijk maken als de sterren aan de hemel en als de zandkorrels van het strand aan de zee. Je nakomelingen zullen de poort van hun vijanden in bezit nemen. En door jouw nageslacht zullen alle volken van de aarde worden gezegend, omdat jij mijn stem hebt gehoorzaamd.'

Job. 42:12 En Jehova zegende Job later nog meer dan in het begin. Hij bezat uiteindelijk veertienduizend schapen, zesduizend kamelen, duizend span runderen en duizend ezelinnen.

Wat is het verschil tussen de woorden die door God worden gesproken en de woorden die door de mens worden gesproken? Wanneer je deze woorden leest die door God zijn gesproken, voel je de kracht van Gods woorden en het gezag van God. Hoe voel je je wanneer je mensen zulke woorden hoort zeggen? Vind je dat ze extreem arrogant en opschepperig zijn en een show van zichzelf maken? Want zij hebben deze macht niet, zij bezitten niet dit gezag en daarom zijn zij helemaal niet in staat om dergelijke dingen te bereiken. Dat ze zo zeker zijn van hun beloftes, toont alleen de zorgeloosheid van hun opmerkingen aan. Als iemand zulke woorden zegt, dan zijn ze ongetwijfeld arrogant en overmoedig en onthullen ze gelijk dat dit een klassiek voorbeeld is van de gezindheid van de aartsengel. Deze woorden kwamen uit de mond van God; voel je

hier enig element van arrogantie? Heb je het gevoel dat Gods woorden gewoon een grap zijn? De woorden van God hebben gezag, de woorden van God zijn feitelijk, en voordat de woorden uit Zijn mond komen, wat wil zeggen, wanneer Hij de beslissing neemt om iets te doen, dan is dat wat Hij zegt al volbracht. Men kan zeggen dat alles wat God tegen Abraham zei een verbond was dat God met Abraham had gesloten en een belofte die God aan Abraham had gedaan. Deze belofte was een vaststaand feit, maar ook een voldongen feit en deze feiten werden geleidelijk vervuld volgens het plan dat God in gedachten had. Dus als God zulke woorden zegt, betekent dat niet dat Hij een arrogante gezindheid heeft, want God is in staat om zulke dingen te doen. Hij heeft zoveel macht en gezag en is volledig in staat om deze daden te bereiken, en hun vervulling ligt volledig binnen Zijn bereik. Wanneer woorden zoals deze worden uitgesproken door God, zijn ze een openbaring en een uitdrukking van Gods ware gezindheid, een perfecte openbaring en manifestatie van het wezen en het gezag van God en er is niets dat geschikter is als bewijs van de identiteit van de Schepper. De manier, toon en bewoording van dergelijke uitspraken zijn nou juist het kenmerk van de identiteit van de Schepper en ze komen perfect overeen met de uitdrukking van Gods eigen identiteit en daarin is geen schijn of onzuiverheid; ze zijn, volkomen de perfecte demonstratie van het wezen en het gezag van de Schepper. Wat de schepselen betreft, zij bezitten noch dit gezag, noch het wezen, en nog minder bezitten zij de kracht die door God is gegeven. Als de mens dergelijk gedrag vertoont, dan zou het zeker de explosie van zijn verdorven gezindheid zijn en dat zou te maken hebben met de bemoeizuchtige invloed van de arrogantie en de wilde ambitie van de mens en de blootstelling van de kwaadaardige bedoelingen van niemand minder dan de duivel, Satan, die mensen wil bedriegen en verleiden om God te verraden. En hoe beoordeelt God datgene wat door dergelijke taal geopenbaard wordt? God zou zeggen dat je je Zijn plaats wilt toe-eigenen en dat je Hem wilt nabootsen en vervangen. Wanneer je de toon van Gods uitspraken imiteert is het je bedoeling om de plaats van God in te nemen in de harten van mensen, om je de mensheid toe te eigenen die rechtmatig behoort aan God. Dit is Satan, puur en eenvoudig; dit zijn de daden van de afstammelingen van de aartsengel, en onverdraaglijk voor de hemel! Zijn er onder jullie mensen die ooit God hebben nagebootst door een paar woorden te spreken, met de bedoeling mensen te misleiden en te bedriegen, en hen het gevoel te geven dat de woorden en daden van deze persoon het gezag en de macht van God droegen, alsof het wezen en de identiteit van deze persoon uniek was, en zelfs alsof de toon van de woorden van deze persoon vergelijkbaar was met die van God? Hebben jullie ooit zoiets gedaan? Hebben jullie ooit de toon van God nagebootst in jullie toespraken, met de gebaren die ogenschijnlijk de gezindheid van God vertegenwoordigen, met de veronderstelde macht en het veronderstelde gezag? Handelen de meesten van jullie vaak op zo'n manier, of zijn jullie dat van plan? Nu, wanneer jullie echt het gezag van de Schepper zien, waarnemen en kennen en terugkijken op wat jullie deden, en van jezelf lieten zien, voelen jullie je dan misselijk? Erkennen

jullie je laaghartigheid en schaamteloosheid? Als je de gezindheid en het wezen van zulke mensen hebt ontleed, kan er dan van worden gezegd dat ze vervloekte hellekinderen zijn? Kan men zeggen dat iedereen die zulke dingen doet, zichzelf vernedert? Weten jullie hoe ernstig dit is? Hoe ernstig dan? De bedoeling van mensen die op deze manier handelen is om God te imiteren. Ze willen God zijn en mensen zich als God laten aanbidden. Ze willen Gods plaats in het hart van mensen teniet doen en de God die bij de mens werkt afschaffen om te bereiken dat ze mensen beheersen, verslinden en in bezit nemen. Iedereen heeft zulke onbewuste verlangens en ambities en in iedereen leeft in zo'n verdorven satanische manier van doen en leeft in zo'n satanische aard waarin ze vijandig tegenover God staan en God verraden en God willen worden. Als jullie mijn communicatie volgen, over het onderwerp van Gods gezag, hebben jullie nu nog steeds de wens of het streven om God te imiteren? En willen jullie nog steeds God zijn? Willen jullie nog steeds God worden? Het gezag van God kan door de mens niet worden nagebootst en de identiteit en status van God kan niet door de mens worden geïmiteerd. Hoewel je in staat bent om de toon waarmee God spreekt te imiteren, kun je het wezen van God niet imiteren. Hoewel je in staat bent om in Gods plaats te staan en jezelf als God voor te doen, zul je nooit in staat zijn om datgene te doen wat God van plan is te doen en zul je nooit in staat zijn om over alles te heersen en te bevelen. In de ogen van God, zul je voor altijd een klein schepsel zijn en ongeacht hoe geweldig je vaardigheden en bekwaamheden zijn, ongeacht hoeveel talenten je hebt, als geheel sta je onder de heerschappij van de Schepper. Hoewel je in staat bent om enkele brutale woorden te zeggen, kan dat niet aantonen dat je het wezen van de Schepper hebt, noch dat je het gezag van de Schepper bezit. Het gezag en de macht van God zijn het wezen van God Zelf. Ze werden niet geleerd, of extern toegevoegd, maar zijn het inherente wezen van God Zelf. En daarom kan de relatie tussen de Schepper en de schepselen nooit worden veranderd. Als een van schepselen moet de mens zijn eigen positie behouden en zich gewetensvol gedragen en plichtsgetrouw waken over wat hem is toevertrouwd door de Schepper. En de mens moet niet uit de pas gaan lopen of dingen doen die zijn bereik te boven gaan of dingen doen die walgelijk zijn in de ogen van God. De mens moet niet proberen groot of uitzonderlijk te zijn of boven anderen te staan, noch moet hij God proberen te worden. Zo zouden mensen niet moeten willen zijn. Groot of uitzonderlijk willen worden is absurd. God willen worden is nog schandelijker; het is walgelijk en verachtelijk. Wat prijzenswaardig is en waar de schepselen zich boven alles aan zouden moeten houden, is een waarachtig schepsel te worden; dit is het enige doel dat alle mensen moeten nastreven.

uit 'God Zelf, de unieke I' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Het gezag van de Schepper wordt niet beperkt door tijd, ruimte of plaats, en het gezag van de Schepper is van onschatbare waarde

Laten we naar Genesis 22: 17-18 kijken. Dit is nog een passage waarin Jehova God spreekt, en waarin Hij tegen Abraham zei: “zal ik je volop zegenen. Ik zal je nakomelingen zo talrijk maken als de sterren aan de hemel en als de zandkorrels van het strand aan de zee. Je nakomelingen zullen de poort van hun vijanden in bezit nemen. En door jouw nageslacht zullen alle volken van de aarde worden gezegend, omdat jij mijn stem hebt gehoorzaamd.” Jehova God zegende Abraham vele malen zodat zijn nageslacht zich zou vermenigvuldigen – en in welke mate? In de Schrift staat: “als de sterren aan de hemel en als de zandkorrels van het strand aan de zee.” Dat wil zeggen dat God Abraham een nageslacht wilde geven dat zo talrijk was als de sterren van de hemel en zo overvloedig als het zand aan de kust. God sprak in beelden, en met deze beelden is het niet moeilijk te zien dat God niet slechts één, twee of zelfs duizenden nakomelingen aan Abraham zou schenken, maar een ontelbaar aantal, zodanig dat ze een veelheid van naties zouden worden, want God beloofde Abraham dat hij de vader van vele naties zou zijn. En werd dat aantal door de mens bepaald, of werd het door God bepaald? Kan de mens bepalen hoeveel nakomelingen hij heeft? Is dat aan hem? Het is zelfs niet aan de mens of hij er een aantal heeft of niet, laat staan zoveel als “de sterren aan de hemel en als de zandkorrels van het strand aan de zee.” Wie wenst niet dat zijn nakomelingen zo talrijk zullen zijn als de sterren? Helaas, dingen gebeuren niet altijd zoals jij wilt. Ongeacht hoe bekwaam of capabel de mens is, het is niet aan hem; niemand kan ontkomen aan datgene dat door God is ingesteld. Hoezeer Hij je geeft is hoeveel je hebt: Als God je een beetje geeft, zul je nooit veel hebben, en als God je veel geeft, heeft het geen zin jezelf kwalijk te nemen dat je veel hebt gekregen. Nietwaar? Dit alles is aan God, niet aan de mens! De mens wordt geregeerd door God en niemand is daarvan vrijgesteld!

Toen God zei: “Ik zal je nakomelingen zo talrijk maken”, was dit een verbond dat God met Abraham sloot, en net als het regenboogverbond zou het tot in eeuwigheid worden volbracht, en het was ook een belofte die God aan Abraham had gedaan. Alleen God is gekwalificeerd en in staat om deze belofte waar te maken. Ongeacht of de mens het al dan niet gelooft, ongeacht of de mens het aanvaardt of niet, en ongeacht hoe de mens het ziet, en hoe hij er tegenaan kijkt, zal dit alles in de letterlijke zin worden vervuld, volgens de woorden van God. De woorden van God zullen niet veranderd worden vanwege veranderingen in de wil of opvattingen van de mens en zullen niet veranderd worden vanwege veranderingen in een persoon, ding of object. Alle dingen kunnen verdwijnen, maar de woorden van God zullen voor altijd blijven. Integendeel, de dag dat alle dingen verdwijnen, is precies de dag waarop de woorden van God volledig zijn vervuld, want Hij is de Schepper en Hij bezit het gezag van de Schepper en de kracht van de Schepper en

Hij controleert alle dingen en alle levenskracht; Hij is in staat om iets uit niets tevoorschijn te brengen, of iets niets te laten worden, en Hij regeert de transformatie van alle dingen van levend naar dood, en dus voor God kan er niets eenvoudiger zijn dan iemands zaad vermenigvuldigen. Dit klinkt fantastisch voor de mens, als een sprookje, maar voor God is datgene wat Hij besluit te doen en belooft te doen, niet fantastisch, noch een sprookje. In plaats daarvan is het een feit dat God al heeft gezien en dat zeker zal worden volbracht. Hebben jullie dit begrepen? Tonen de feiten aan dat de afstammelingen van Abraham talrijk waren? En hoe talrijk? Zoveel als “de sterren aan de hemel en als de zandkorrels van het strand aan de zee” zoals God heeft gezegd? Hebben ze zich verspreid over alle landen en streken, naar elke plaats in de wereld? En waardoor is dit bereikt? Door het gezag van Gods woorden? Gedurende enkele honderden of duizenden jaren nadat de woorden van God waren uitgesproken, werden de woorden van God blijvend vervuld en werden steeds feiten; dit is de macht van Gods woorden en het bewijs van het gezag van God. Toen God alle dingen in het begin schiep, zei God: er zij licht en er was licht. Dit gebeurde zeer snel, het werd in een zeer korte tijd vervuld en er was geen vertraging voor de vervulling; Gods woorden hadden onmiddellijk gevolgen. Beide waren een tentoonspreiding van Gods gezag, maar toen God Abraham zegende, liet Hij de mens een andere kant zien van het wezen van Gods gezag, en Hij stond de mens toe om de onschatbaarheid van het gezag van de Schepper te zien, en bovendien liet Hij de mens een meer reële, voortreffelijke kant van het gezag van de Schepper zien.

Zodra de woorden van God zijn uitgesproken, neemt het gezag van God de leiding over dit werk, en datgene wat God beloofd heeft wordt geleidelijk een realiteit. Allereerst komen er overal veranderingen als resultaat van de woorden van God: de lente komt, het gras kleurt groen, de bloemen bloeien, de knoppen uit de bomen ontspringen, de vogels beginnen te zingen, de ganzen komen terug en de velden wemelen van de mensen ... Met de komst van de lente worden alle dingen verjongd en dit is de wonderbaarlijke daad van de Schepper. Wanneer God Zijn beloften gestand doet, vernieuwen en veranderen alle dingen in de hemel en op aarde in overeenstemming met de gedachten van God – niets en niemand uitgezonderd. Wanneer een verbintenis of belofte wordt uitgesproken door God, dienen alle dingen haar vervulling en worden ze gerangschikt omwille van die vervulling en alle schepselen worden georkestreerd en gearrangeerd onder de heerschappij van de Schepper en spelen hun respectievelijke rol en dienen hun respectievelijke functie. Dit is de openbaring van het gezag van de Schepper. Wat zie je hierin? Hoe ken je het gezag van God? Is er een omvang aan Gods gezag? Is er een tijdslimiet? Kan er gezegd worden dat het een bepaalde hoogte of een bepaalde lengte is? Kan er gezegd worden dat deze een bepaalde maat of sterkte heeft? Kan deze worden gemeten aan de hand van de afmetingen van de mens? Het gezag van God flitst niet aan en uit, komt en gaat niet, en er is

niemand die kan meten hoe groot Zijn gezag is. Ongeacht hoeveel tijd er verstrijkt, wanneer God een persoon zegent, zal deze zegening voortgaan en de voortzetting daarvan zal getuigen van het onschatbare gezag van God en de mensheid de mogelijkheid geven te aanschouwen dat de onuitblusbare levenskracht van de Schepper, telkens weer terugkeert. Elk vertoon van Zijn gezag is de perfecte demonstratie van Zijn woorden en dit wordt aan alle dingen en aan de mensheid getoond. Wat meer is, alles wat is bereikt door Zijn gezag is voortreffelijk, ongeëvenaard en volkomen volmaakt. Men kan zeggen dat Zijn gedachten, Zijn woorden, Zijn gezag en al het werk dat Hij volbrengt een onvergelijklijk mooi beeld vormen en voor de schepselen is de taal van de mensheid niet in staat om de betekenis en waarde ervan te verwoorden. Wanneer God een belofte doet aan een persoon, of het nu is waar ze wonen, of wat ze doen, hun achtergrond voor of nadat ze de belofte hebben ontvangen, of hoe groot de ontredde in hun leefomgeving is geweest – dit is allemaal zo vertrouwd voor God als de palm van Zijn hand. Het maakt niet uit hoeveel tijd verstrijkt nadat Gods woorden zijn gesproken, voor Hem is het alsof ze zojuist zijn uitgesproken. Dat wil zeggen dat God de macht heeft en zulk gezag heeft, dat Hij elke belofte die Hij aan de mensheid doet, kan volgen, beheersen en realiseren en ongeacht wat de belofte is, ongeacht hoe lang het duurt om deze volledig na te komen en bovendien, ongeacht hoe groot de reikwijdte van de verwezenlijking ervan is – bijvoorbeeld tijd, plaats, ras, enzovoort – deze belofte zal worden vervuld en gerealiseerd en bovendien zal de verwezenlijking en realisatie ervan Hem niet de minste inspanning kosten. En wat bewijst dit? Dat de omvang van Gods gezag en macht voldoende is om het hele universum en de hele mensheid te beheersen. God heeft het licht gemaakt, maar dat betekent niet dat God alleen het licht beheert, of dat Hij alleen het water beheert, omdat Hij het water heeft geschapen, en dat al het andere niets met God te maken heeft. Is dit geen misverstand? Hoewel Gods zegen aan Abraham geleidelijk aan was verdwenen uit de gedachten van de mens na enkele honderden jaren, voor God bleef deze belofte hetzelfde. Deze belofte werd nog steeds nagekomen, dat was nog niet ten einde. De mens heeft nooit geweten of gehoord hoe God Zijn gezag uitoefende, hoe alle dingen georkestreerd en gearrangeerd waren en hoeveel prachtige verhalen zich gedurende deze tijd tussen alle dingen van Gods schepping hebben afgespeeld, maar elk prachtig stuk van de weergave van Gods gezag en de openbaring van Zijn daden werd doorgegeven en verheven onder alle dingen, alles toonde de wonderbaarlijke daden van de Schepper en sprak er over, en elk veel verteld verhaal over de soevereiniteit van de Schepper over alle dingen zal door alle dingen voor altijd verkondigd worden. Het gezag waarmee God alle dingen bestuurt en de kracht van God, toont in alle dingen dat God overal en altijd aanwezig is. Wanneer je getuige bent geweest van de alomtegenwoordigheid van het gezag en de macht van God, zul je zien dat God overal en altijd aanwezig is. Het gezag en de kracht van God worden niet beperkt door tijd, plaats, ruimte of welke persoon, materie of ding dan ook. De omvang van Gods gezag en macht overtreft de

verbeeldingskracht van de mens; deze is onmetelijk voor de mens, onvoorstelbaar voor de mens en zal nooit volledig door de mens worden gekend.

uit 'God Zelf, de unieke I' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 95

Sommige mensen willen het graag bevatten en het zich voor kunnen stellen, maar hoe ver reikt de verbeelding van de mens? Kan deze verbeelding deze wereld overstijgen? Is de mens in staat de authenticiteit en nauwkeurigheid van Gods gezag te bevatten en zich er een voorstelling van te maken? Zijn de conclusies en de verbeeldingskracht van de mens in staat om hem kennis van Gods gezag te laten begrijpen? Kan deze het gezag van God echt naar waarde schatten en zich eraan onderwerpen? De feiten bewijzen dat de conclusies en de verbeeldingskracht van de mens slechts een product zijn van het menselijke intellect en deze bieden niet de minste hulp of voordeel voor het verkrijgen van de kennis van de mens over Gods gezag. Na het lezen van science fiction, kunnen sommigen zich voorstellen hoe de maan en de sterren eruitzien. Maar dit betekent niet dat de mens enig begrip heeft van het gezag van God. De verbeelding van de mens is alleen dat maar: verbeeldingskracht. Van de feiten over deze dingen, dat wil zeggen van hun verbinding met Gods gezag, heeft hij absoluut geen idee. En als je nou naar de maan geweest bent? Toont dit aan dat je een multidimensionaal begrip van Gods gezag hebt? Toont dit aan dat je de omvang van Gods gezag en macht kunt voorstellen? Aangezien de conclusie en de verbeeldingskracht van de mens niet toereikend zijn om hem het gezag van God te laten kennen, wat moet de mens dan doen? De verstandigste optie zou zijn om geen conclusies te trekken, en je er geen beeld van te vormen, wat betekent dat de mens nooit op zijn verbeelding of conclusies moet vertrouwen als het gaat om het kennen van Gods gezag. Wat wil ik hier tegen jullie zeggen? Kennis van Gods gezag, Gods kracht, Gods eigen identiteit, en Gods wezen kan niet worden bereikt door te vertrouwen op je verbeelding. Aangezien je niet kunt vertrouwen op je verbeeldingskracht om het gezag van God te kennen, hoe kun je dan een ware kennis van Gods gezag bereiken? Door het eten en drinken van de woorden van God, door communicatie en door de woorden van God te ervaren, zul je een geleidelijke ervaring hebben en verificatie van Gods gezag en daardoor zul je een geleidelijk begrip en toenemende kennis ervan verwerven. Dit is de enige manier om de kennis van Gods gezag te verwerven; er is geen kortere weg. Wanneer er aan je gevraagd wordt je geen voorstelling te maken, dan is dat niet hetzelfde als passief blijven zitten en je ondergang af wachten, of niets meer doen. Dat je je brein niet moet gebruiken om over deze dingen te nadenken en je er iets bij voor te stellen, betekent dat je geen logica kunt gebruiken voor het trekken van conclusies, dat je kennis niet kunt gebruiken om te analyseren, niet wetenschap als basis kunt gebruiken, maar in plaats daarvan kun je naar waarde schatten,

narekenen en bevestigen dat de God waar jij in gelooft gezag heeft, dat Hij soevereiniteit heeft over je lot, en dat Zijn macht te allen tijde bewijst dat Hij de ware God is, door de woorden van God, de waarheid, door alles wat je in het leven tegenkomt. Dit is de enige manier waarop iemand enig begrip van God kan bereiken. Sommigen zeggen dat ze een eenvoudige manier willen vinden om dit doel te bereiken, maar kunnen jullie zo'n manier bedenken? Ik zeg je dat je niet hoeft na te denken: er is geen andere weg! De enige weg is om gewetensvol en standvastig te weten en na te gaan wat God heeft en is door elk woord dat Hij tot uitdrukking brengt en alles wat Hij doet. Dit is de enige manier om God te kennen. Want wat God heeft en is, en alles wat met God te maken heeft, is niet hol en leeg – maar echt.

uit 'God Zelf, de unieke I' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 96

De feiten over het bestuur en de heerschappij van de Schepper over alle dingen en levende wezens zeggen alles over het ware bestaan van het gezag van de Schepper

Er wordt over Jehova's zegen aan Job verteld in het boek Job. Wat heeft God aan Job geschonken? "En Jehova zegende Job later nog meer dan in het begin. Hij bezat uiteindelijk veertienduizend schapen, zesduizend kamelen, duizend span runderen en duizend ezels" (Job 42:12). Wat waren deze dingen, die aan Job werden gegeven, vanuit het perspectief van de mens? Waren het de bezittingen van de man? Zou Job met deze bezittingen heel rijk zijn geweest in die tijd? En hoe verwierf hij dergelijke bezittingen? Wat veroorzaakte zijn rijkdom? Het spreekt voor zich dat het dankzij de zegen van God was dat Job deze bezittingen verwierf. Hoe Job deze bezittingen zag, en hoe hij de zegeningen van God beschouwde, is niet iets waar we hier op in zullen gaan. Als het gaat om de zegeningen van God, smachten alle mensen er dag en nacht naar om gezegend te worden door God, toch heeft de mens geen controle over hoeveel bezit hij tijdens zijn leven kan krijgen, of dat hij zegeningen van God kan ontvangen – en dit is een onbetwistbaar feit! God heeft gezag en de macht om alle bezittingen aan de mens te schenken, om mensen toe te staan alle zegen te verkrijgen, maar er is een grondbeginsel in Gods zegeningen. Wat voor soort mensen zegent God? De mensen die Hij leuk vindt, natuurlijk! Abraham en Job waren beiden gezegend door God, maar de zegeningen die ze ontvingen waren niet hetzelfde. God zegende Abraham met nazaten zo talrijk als het zand en de sterren. Toen God Abraham zegende, zorgde Hij ervoor dat het nageslacht van één man, één natie, krachtig en welvarend werd. Hierin regeerde het gezag van God de mensheid, die de adem van God ademde onder alle dingen en levende wezens. Onder de soevereiniteit van Gods gezag leefde en verspreidde deze mensheid zich met een snelheid en een reikwijdte die door God werd bepaald. Met name de levensvatbaarheid, de mate van expansie en de levensverwachting van deze naties

maakten allemaal deel uit van Gods plan, en het grondbeginsel van dit alles was volledig gebaseerd op de belofte die God aan Abraham had gedaan. Dat wil zeggen dat, ongeacht de omstandigheden, Gods beloften ongehinderd zouden worden nagekomen en gerealiseerd zouden worden onder de geboden van Gods gezag. In de belofte die God aan Abraham deed, ongeacht de omwentelingen van de wereld, ongeacht het tijdperk, ongeacht de catastrofes die de mensheid zou doorstaan, zouden de afstammelingen van Abraham niet het risico lopen te worden vernietigd, en zou hun natie niet uitsterven. Gods zegen voor Job maakte hem echter buitengewoon rijk. Wat God hem gaf, was een reeks levende, ademende wezens, waarvan de bijzonderheden – hun aantal, hun snelheid van voortplanting, overlevingspercentages, de hoeveelheid vet die ze hadden, enzovoort – ook door God werden beheerst. Hoewel deze levende wezens niet het vermogen hadden om te spreken, maakten zij ook deel uit van de regelingen van de Schepper en Gods regelingen werden uitgevoerd in overeenstemming met de zegen die God aan Job beloofde. In de zegeningen die God aan Abraham en Job gaf, hoewel het beloofde anders was, was het gezag waarmee de Schepper alle dingen en levende wezens regeerde hetzelfde. Elk detail van Gods gezag en macht komt tot uiting in Zijn verschillende beloften en zegeningen voor Abraham en Job en toont de mensheid nogmaals dat het gezag van God de verbeeldingskracht van de mens ver te boven gaat. Deze details vertellen de mensheid nogmaals dat wanneer hij Gods gezag wil kennen, dit alleen kan worden bereikt door Gods woorden en door Gods werk te ervaren.

Gods gezag van soevereiniteit over alle dingen geeft de mens de kans om een feit te zien: Gods gezag is niet alleen belichaamd in de woorden “En God zei: Laat er licht zijn, en er was licht, laat er een hemelgewelf zijn en er was hemelgewelf, en laat er land zijn, en er was land,” maar bovendien, in hoe Hij het licht deed voortduren, zorgde dat het hemelgewelf niet verdween en het land voor altijd gescheiden bleef van het water, evenals in de details van hoe Hij Zijn schepping regeerde en beheerde: licht, hemelgewelf en land. Wat zien jullie nog meer in Gods zegen aan de mensheid? Het is duidelijk dat, nadat God Abraham en Job had gezegend, Gods voetstappen niet ophielden, want Hij was nog maar net begonnen Zijn gezag uit te oefenen en Hij was van plan al Zijn woorden waar te maken en alle details waar te maken waarvan Hij gesproken had en dus bleef Hij de komende jaren alles doen wat Hij van plan was. Omdat God gezag heeft, lijkt het misschien voor de mens dat God alleen spreekt, en dat Hij geen vinger uit hoeft te steken voor alle zaken en dingen die bereikt moeten worden. Zo’n voorstelling is enigszins belachelijk! Als je zo’n eenzijdige kijk op Gods verbond met mensen hebt dat je denkt dat er alleen maar woorden aan te pas kwamen en denkt dat God alles tot stand brengt door alleen maar woorden te gebruiken, en je niet in staat bent om de verschillende tekens en feiten te zien dat God het gezag en de heerschappij heeft over het bestaan van alle dingen, dan is je begrip

van Gods gezag hol en belachelijk! Als de mens denkt dat God zo is, dan moet gezegd worden dat de kennis van de mens van God op een doodlopende weg is gekomen, en het eindpunt heeft bereikt, want de God die de mens zich dan voorstelt is slechts een machine die bevelen geeft en niet de God die gezag bezit. Wat heb je gezien door de voorbeelden van Abraham en Job? Heb je de echte kant van Gods gezag en macht gezien? Nadat God Abraham en Job had gezegend, bleef God niet waar Hij was, noch zette Hij Zijn boodschappers aan het werk in afwachting van wat de uitkomst zou zijn. Integendeel, zodra God Zijn woorden uitsprak, begonnen onder de leiding van Gods gezag alle dingen te voldoen aan datgene dat God van plan was te doen en werden de mensen, dingen en voorwerpen voorbereid die God nodig had. Dat wil zeggen dat, zodra de woorden door God werden uitgesproken, Gods gezag werd uitgevoerd in alle landen, en Hij maakte een plan om de beloften die Hij aan Abraham en Job had gedaan te volbrengen en te vervullen en Hij maakte alle juiste plannen en trof de juiste voorbereidingen voor alles wat nodig was voor elke belangrijke fase en elke stap die Hij van plan was uit te voeren. Gedurende deze tijd arrangeerde God niet alleen Zijn boodschappers, maar ook alle dingen die door Hem waren geschapen. Dat wil zeggen dat de reikwijdte waarbinnen Gods gezag werd uitgeoefend niet alleen de boodschappers omvatte, maar bovendien alle dingen die geregeld werden om te voldoen aan datgene wat Hij wilde bereiken; dit waren de specifieke manieren waarop het gezag van God werd uitgeoefend. In jullie verbeelding, kunnen sommigen het volgende idee hebben over Gods gezag: God heeft gezag en God heeft macht, en dus hoeft God alleen te blijven zitten in de derde hemel, of alleen maar op een vaste plaats te blijven en God hoeft geen specifiek werk te doen en al Gods werk wordt voltooid in Zijn gedachten. Sommigen geloven misschien ook dat, hoewel God Abraham zegende, God verder niets hoefde te doen, en het voldoende was dat Hij alleen maar Zijn woorden sprak. Is dit wat er echt is gebeurd? Zeker niet! Hoewel God gezag en macht bezit, is Zijn gezag waarachtig en echt, niet leeg. De authenticiteit en realiteit van Gods gezag en macht worden geleidelijk geopenbaard en belichaamd in Zijn schepping van alle dingen, in de controle over alle dingen, en in het proces waarmee Hij de mensheid leidt en beheert. Elke methode, elk gezichtspunt en elk detail van Gods soevereiniteit over de mensheid en alle dingen en al het werk dat Hij heeft gedaan, evenals Zijn begrip van alle dingen – ze bewijzen allemaal letterlijk dat het gezag en de kracht van God niet uit lege woorden bestaan. Zijn gezag en macht worden constant getoond en onthuld, in alle dingen. Deze manifestaties en openbaringen spreken over het werkelijke bestaan van Gods gezag, want Hij gebruikt Zijn gezag en kracht om Zijn werk voort te zetten en om alle dingen te bevelen en om op elk moment over alle dingen te heersen en Zijn macht en gezag kunnen niet worden vervangen door de engelen, of de boodschappers van God. God besliste welke zegeningen Hij zou geven aan Abraham en Job – het was aan God. Hoewel de boodschappers van God persoonlijk Abraham en Job bezochten, waren hun daden overeenkomstig de geboden van God en ze stonden onder het gezag van God

en zij vielen ook onder de soevereiniteit van God. Hoewel de mens de boodschappers van God bij Abraham ziet komen en Jehova God Zelf niets ziet doen in deze Bijbelgedeelten, is in feite de enige die echt macht en gezag uitoefent God Zelf en dit zal ongetwijfeld iedereen beamen! Hoewel je hebt gezien dat de engelen en de boodschappers grote macht bezitten, en wonderen hebben verricht, of een aantal dingen hebben gedaan in opdracht van God, kunnen zij dit alleen maar omwille van het voltooien van Gods opdracht en zij vertonen op geen enkele manier het gezag van God – want geen mens of ding bezit het gezag van de Schepper om alle dingen te scheppen en alle dingen te regeren. En dus kan geen mens of ding het gezag van de Schepper uitoefenen of tonen.

uit 'God Zelf, de unieke I' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 97

Het gezag van de Schepper is onveranderlijk en onbeledigbaar

1. God gebruikt woorden om alle dingen te creëren

Gen. 1:3-5 God zei: 'Er moet licht komen,' en er was licht. God zag dat het licht goed was, en hij scheidde het licht van de duisternis; het licht noemde hij dag, de duisternis noemde hij nacht. Het werd avond en het werd morgen. De eerste dag.

Gen. 1:6-7 God zei: 'Er moet midden in het water een gewelf komen dat de watermassa's van elkaar scheidt.' En zo gebeurde het. God maakte het gewelf en scheidde het water onder het gewelf van het water erboven.

Gen. 1:9-11 God zei: 'Het water onder de hemel moet naar één plaats stromen, zodat er droog land verschijnt.' En zo gebeurde het. Het droge noemde hij aarde, het samengestroomde water noemde hij zee. En God zag dat het goed was. God zei: 'Overal op aarde moet jong groen ontkiemen: zaadvormende planten en allerlei bomen die vruchten dragen met zaad erin.' En zo gebeurde het.

Gen. 1:14-15 God zei: 'Er moeten lichten aan het hemelgewelf komen om de dag te scheiden van de nacht. Ze moeten de seizoenen aangeven en de dagen en de jaren, en ze moeten dienen als lampen aan het hemelgewelf, om licht te geven op de aarde.' En zo gebeurde het.

Gen. 1:20-21 God zei: 'Het water moet wemelen van levende wezens, en boven de aarde, langs het hemelgewelf, moeten vogels vliegen.' En hij schiep de grote zeemonsters en alle soorten levende wezens waarvan het water wemelt en krioelt, en ook alles wat vleugels heeft. En God zag dat het goed was.

Gen. 1:24-25 God zei: ‘De aarde moet allerlei levende wezens voortbrengen: vee, kruipende dieren en wilde dieren.’ En zo gebeurde het. God maakte alle soorten in het wild levende dieren, al het vee en alles wat op de aardbodem rondkruipt. En God zag dat het goed was.

2. God gebruikt Zijn woorden om een verbond met de mens tot stand te brengen

Gen. 9:11-13 ‘Deze belofte doe ik jullie: nooit weer zal alles wat leeft door het water van een vloed worden uitgeroeid, nooit weer zal er een zondvloed komen om de aarde te vernietigen. En dit,’ zei God, ‘zal voor alle komende generaties het teken zijn van het verbond tussen mij en jullie en alle levende wezens bij jullie: ik plaats mijn boog in de wolken; die zal het teken zijn van het verbond tussen mij en de aarde.’

3. De zegeningen van God

Gen. 17:4-6 Ik doe jou deze belofte: je zult de stamvader worden van een menigte volken. Je zult voortaan niet meer Abram heten maar Abraham, want ik maak je de vader van vele volken. Ik zal je bijzonder vruchtbaar maken. Er zullen veel volken uit je voortkomen en onder je nazaten zullen koningen zijn.

Gen. 18:18-19 Abraham zal immers zeker tot een groot en machtig volk uitgroeien. Alle volken van de aarde zullen bovendien met hem zegen ontvangen. Want ik ken hem, ik weet dat hij aan zijn kinderen en de generaties daarna opdracht zal geven om de weg van Jehova in acht te nemen, om gerechtigheid en recht te doen. Dan zal Jehova Abraham zegenen met wat Hij hem heeft beloofd.

Gen. 22:16-18 ‘Ik heb bij mijzelf gezworen,’ zegt Jehova: ‘Omdat je dit gedaan hebt en je zoon, je enige zoon, niet van mij hebt weggehouden, zal ik je volop zegenen. Ik zal je nakomelingen zo talrijk maken als de sterren aan de hemel en als de zandkorrels van het strand aan de zee. Je nakomelingen zullen de poort van hun vijanden in bezit nemen. En door jouw nageslacht zullen alle volken van de aarde worden gezegend, omdat jij mijn stem hebt gehoorzaamd.’

Job. 42:12 En Jehova zegende Job later nog meer dan in het begin. Hij bezat uiteindelijk veertienduizend schapen, zesduizend kamelen, duizend span runderen en duizend ezelinnen.

Wat hebben jullie gezien in deze drie delen van de Schrift? Hebben jullie gezien dat er een grondbeginsel is waarmee God Zijn gezag uitoefent? God gebruikte bijvoorbeeld een regenboog om een verbond met de mens te sluiten, waarbij Hij een regenboog in de wolken plaatste om de mens te vertellen dat Hij nooit meer een zondvloed zou gebruiken om de wereld te vernietigen. Is de regenboog die de mensen zien vandaag nog steeds hetzelfde als toen God deze woorden

sprak? Zijn de aard en betekenis veranderd? Nee, zonder twijfel. God gebruikte Zijn gezag om deze daad uit te voeren, en het verbond dat Hij met de mensheid heeft gesloten, is tot vandaag van kracht en de tijd waarop dit verbond wordt veranderd is natuurlijk aan God. Nadat God had gezegd “ik plaats mijn boog in de wolken” heeft God Zich altijd aan dit verbond gehouden, tot op de dag van vandaag. Wat zie je hierin? Hoewel God gezag en macht bezit, is Hij zeer rigoureuus en principieel in Zijn daden en blijft Hij trouw aan Zijn woord. Zijn rigourosheid en de beginselen van Zijn daden tonen de onbeledigbare aard van de Schepper en de onoverwinnelijkheid van het gezag van de Schepper. Hoewel Hij het hoogste gezag bezit en alle dingen onder Zijn heerschappij staan, en hoewel Hij de macht heeft om over alle dingen te regeren, heeft God Zijn eigen plan nooit beschadigd of ontwricht en elke keer dat Hij Zijn gezag uitoefent, is het in strikte overeenstemming met Zijn eigen principes, en volgt precies dat wat Hij heeft gezegd, en volgt Hij de stappen en doelstellingen van Zijn plan. Het is onnodig om te zeggen dat alle dingen die door God worden bestuurd, ook de beginselen volgen waarmee Gods gezag wordt uitgeoefend en geen mens of ding is vrijgesteld van de regelingen van Zijn gezag, noch kunnen zij de principes veranderen waarmee Zijn gezag wordt uitgeoefend. In Gods ogen ontvangen degenen die gezegend zijn het geluk dat door Zijn gezag tot stand is gebracht en degenen die vervloekt zijn ontvangen hun straf vanwege Gods gezag. Onder de soevereiniteit van Gods gezag is geen mens of ding vrijgesteld van de uitoefening van Zijn gezag, noch kunnen zij de principes veranderen waarmee Zijn gezag wordt uitgeoefend. Het gezag van de Schepper wordt niet veranderd door veranderingen van welke factor ook en ook de principes waarmee Zijn gezag wordt uitgeoefend, veranderen om geen enkele reden. Hemel en aarde ondergaan mogelijk grote omwentelingen, maar het gezag van de Schepper zal niet veranderen; alle dingen kunnen verdwijnen, maar het gezag van de Schepper zal nooit verdwijnen. Dit is het wezen van het onveranderlijke en onbeledigbare gezag van de Schepper en dit is het unieke karakter van de Schepper!

uit ‘God Zelf, de unieke I’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Dagelijkse woorden van God Fragment 98

Gods bevel aan Satan

Job 2:6 En Jehova zei tegen Satan: “Zie, ik lever hem aan je over, maar behoud wel zijn leven.”

Satan heeft nooit het gezag van de Schepper durven bevechten, en daarom leeft alles in de juiste orde

Dit is een uittreksel uit het boek Job en de “hij” in deze woorden verwijst naar Job. Hoewel

deze zin kort is, verheldert hij veel. Deze zin beschrijft een specifieke uitwisseling tussen God en Satan in de geestelijke wereld en vertelt ons dat het voorwerp van Gods woorden Satan was. Er staat ook wat er specifiek door God werd gezegd. Gods woorden waren een bevel en een order aan Satan. De specifieke details van dit bevel hebben betrekking op het sparen van het leven van Job en waar God de grens trok bij Satans behandeling van Job – Satan moest Jobs leven sparen. Het eerste wat we uit deze zin leren, is dat dit woorden waren die God tot Satan sprak. De oorspronkelijke tekst van het boek Job, vertelt ons de achtergrond van deze woorden: Satan wilde Job beschuldigen en dus moest hij de goedkeuring van God verkrijgen voordat hij hem kon verleiden. Toen God instemde met Satans verzoek om Job te verleiden, stelde God de volgende voorwaarde aan Satan: “Ik lever Job aan je over, maar behoud wel zijn leven.” Wat is de aard van deze woorden? Ze zijn duidelijk een gebod, een bevel. Als je de aard van deze woorden begrepen hebt, zou je natuurlijk ook moeten begrijpen dat Degene die deze opdracht gaf God was en dat degene die deze opdracht ontving en gehoorzaamde, Satan was. Onnodig te zeggen dat in dit gebod de relatie tussen God en Satan duidelijk is voor iedereen die deze woorden leest. Natuurlijk is dit ook de relatie tussen God en Satan in de spirituele wereld en het verschil tussen de identiteit en status van God en Satan, te vinden in de verhalen over de uitwisselingen tussen God en Satan in de Schrift tot op heden, staat in dit specifieke voorbeeld en tekstuele verslag waarin de mens het verschil tussen de identiteit en status van God en Satan kan zien. Over dit onderwerp moet ik zeggen dat de vermelding van deze woorden een belangrijk document is voor de kennis van de mensheid over de identiteit en status van God en het biedt belangrijke informatie voor de kennis van de mensheid over God. Door deze uitwisseling tussen de Schepper en Satan in de spirituele wereld, is de mens in staat om nog een specifiek aspect in het gezag van de Schepper te begrijpen. Deze woorden zijn wederom een getuigenis van het unieke gezag van de Schepper.

Van buitenaf gezien houdt Jehova God zich bezig met een gesprek met Satan. In werkelijkheid is de houding waarmee Jehova God spreekt en de positie waar Hij staat hoger dan die van Satan. Dat wil zeggen dat Jehova God Satan gebiedt op bevelende toon en Satan vertelt wat hij wel en niet moet doen, dat Job in zijn handen is en dat hij vrij is om Job te behandelen zoals hij het wenst – maar dat hij wel Jobs leven moet sparen. De subtekst is dat, hoewel Job in de handen van Satan is gegeven, zijn leven niet aan Satan wordt overgedragen; niemand kan het leven van Job uit Gods handen nemen, tenzij God het toestaat. Gods houding is duidelijk verwoord in deze opdracht aan Satan en deze opdracht manifesteert en onthult ook de positie van waaruit Jehova God met Satan converseert. Hierin heeft Jehova God niet alleen de status van de God die het licht en de lucht schiep en alle dingen en levende wezens, van de God die de soevereiniteit over alle dingen en levende wezens bezit, maar ook van de God die de mensheid

regeert en de Hades regeert, de God die het leven en de dood van alle levende dingen beheerst. Wie anders dan God in de spirituele wereld zou zo'n order aan Satan durven geven? En waarom gaf God persoonlijk Zijn bevel aan Satan? Omdat het leven van de mens, inclusief dat van Job, wordt bestuurd door God. God stond Satan niet toe om het leven van Job te schaden of te beëindigen, wat wil zeggen dat net voordat God Satan toestond om Job te verleiden, God er nog aan dacht om speciaal zo'n bevel uit te vaardigen en beval Satan nogmaals om het leven van Job te sparen. Satan heeft nooit tegen het gezag van God durven opstaan en bovendien heeft hij zorgvuldig geluisterd naar en gehoorzaamd aan de bevelen en specifieke geboden van God. Hij durfde deze nooit trotseren en hij zou natuurlijk niet vrijelijk Gods geboden durven veranderen. Dat zijn de grenzen die God heeft gesteld aan Satan, en dus heeft Satan nooit over deze grenzen heen durven gaan. Is dit niet de macht van Gods gezag? Is dit geen getuigenis van Gods gezag? Over hoe je je moet gedragen tegenover God en hoe je God moet zien, heeft Satan een veel duidelijker idee dan de mensheid en dus, in de spirituele wereld, ziet Satan de status en het gezag van God heel duidelijk en hij heeft een volledig begrip van de macht van Gods gezag en de principes achter de uitoefening van Zijn gezag. Hij durft ze helemaal niet te negeren, noch durft hij ze op een of andere manier te schenden, of iets te doen wat tegen het gezag van God zondigt en hij durft op geen enkele manier Gods toorn aan te vechten. Hoewel hij kwaadaardig en arrogant van aard is, heeft Satan nooit de grenzen overschreden die hem door God zijn gegeven. Miljoenen jaren lang heeft hij zich strikt gehouden aan deze grenzen, heeft hij zich gehouden aan elk gebod en elk bevel dat hem door God is gegeven en heeft hij nooit over de grens durven gaan. Hoewel hij kwaadaardig is, is Satan veel wijzer dan de verdorven mensheid; hij kent de identiteit van de Schepper en kent zijn eigen grenzen. Uit de 'onderdanige' handelingen van Satan kan worden gezien dat het gezag en de macht van God hemelse edicten zijn die niet door Satan kunnen worden overtreden en dat juist vanwege het unieke karakter en het gezag van God alle dingen op een ordelijke manier veranderen en zich verspreiden, dat de mensheid kan leven en zich vermenigvuldigen binnen de koers die door God is vastgesteld, zonder een persoon of ding dat deze orde kan verstoren, en geen persoon of ding is in staat om deze wet te veranderen – want ze komen allemaal uit de handen van de Schepper en de orde en het gezag van de Schepper.

uit 'God Zelf, de unieke I' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 99

De speciale identiteit van Satan heeft ertoe geleid dat veel mensen een sterke interesse in zijn manifestaties van verschillende aspecten hebben getoond. Er zijn zelfs veel dwaze mensen die geloven dat Satan, evenals God, ook gezag bezit, want Satan is in staat om wonderen te doen en is in staat om dingen te doen die onmogelijk zijn voor de mensheid. En dus, naast het

aanbidden van God, reserveert de mensheid ook een plaats voor Satan in zijn hart, en aanbidt Satan zelfs als God. Deze mensen zijn zowel jammerlijk als verfoeilijk. Ze zijn jammerlijk vanwege hun onwetendheid en verfoeilijk vanwege hun ketterij en inherent slechte inborst. Op dit punt ben ik van mening dat het noodzakelijk is om jullie te informeren over wat gezag is, wat het symboliseert en wat het vertegenwoordigt. In grote lijnen is God Zelf gezag, Zijn gezag symboliseert de suprematie en de substantie van God en het gezag van God Zelf vertegenwoordigt de status en identiteit van God. In welk geval durft Satan te zeggen dat hij zelf God is? Durft Satan te zeggen dat hij alle dingen schiep en soeverein is over alle dingen? Natuurlijk niet! Want hij is niet in staat om alle dingen te scheppen; tot op heden heeft hij nooit iets geschapen dat door God gemaakt is en nooit iets geschapen dat leeft. Omdat hij niet Gods gezag heeft, zal hij nooit de status en identiteit van God bezitten, en dat wordt bepaald door zijn wezen. Heeft hij dezelfde kracht als God? Natuurlijk niet! Hoe noemen we de daden van Satan en de wonderen die Satan tentoonspreidt? Is het kracht? Zou het gezag kunnen heten? Natuurlijk niet! Satan regeert het getij van het kwade, hij verstoort, schaadt en onderbreekt elk aspect van Gods werk. Heeft Satan ook maar iets gedaan wat ook maar de minste waarde heeft om te gedenken, aan te bevelen of te koesteren, nog afgezien van het bederven en misbruiken van de mens, het bedriegen en verlokken tot de afwijzing van God, zodat de mensen in het dal van de schaduw van de dood terecht komen, de afgelopen duizenden jaren? Als Satan gezag en macht bezat, zou de mensheid daardoor zijn verdorven? Als Satan gezag en macht bezat, zou de mensheid hierdoor zijn geschaad? Als Satan macht en gezag bezat, zou de mensheid dan God hebben verlaten en zich naar de dood hebben gekeerd? Aangezien Satan geen gezag of macht heeft, wat moeten we concluderen over het wezen van alles wat hij doet? Er zijn er die alles wat Satan doet als onbeduidende vaardigheid definiëren, toch geloof ik dat een dergelijke definitie niet helemaal klopt. Zijn de slechte daden van de verdorvenheid van de mensheid slechts onbeduidende vaardigheid? De kwade kracht waarmee Satan Job heeft misbruikt en zijn felle verlangen om hem te mishandelen en te verslinden, konden onmogelijk worden bereikt door onbeduidende vaardigheid. Als je terugkijkt, waren de kudden van Job, ver verspreid over heuvels en bergen, in een oogwenk verdwenen; in een oogwenk verdween Jobs grote fortuin. Zou dat kunnen worden bereikt door onbeduidende vaardigheid? De aard van alles wat Satan doet, past bij negatieve termen zoals schaden, onderbreken, vernietigen, beschadigen, kwaadaardigheid, boosaardigheid en duisternis en dus is het voorkomen van alles wat onrechtvaardig en kwaad is, onlosmakelijk verbonden met de daden van Satan en is onafscheidelijk van de slechte inborst van Satan. Ongeacht hoe 'krachtig' Satan is, ongeacht hoe stoutmoedig en ambitieus hij ook is, ongeacht hoe groot zijn vermogen is om schade toe te brengen, ongeacht hoe uitgebreid de technieken zijn waarmee hij de mens verderft en verleidt, ongeacht hoe slim de trucjes en plannen zijn waarmee hij de mens intimideert, ongeacht hoe

veranderlijk de vorm is waarin hij bestaat, hij is nooit in staat geweest om één enkel levend ding te scheppen, heeft nooit wetten of regels kunnen vaststellen voor het bestaan van alle dingen en is nooit in staat geweest om een ding, zowel levend als levenloos, te regeren en te beheersen. Binnen de hele kosmos en het enorme firmament is er geen enkel persoon of ding dat uit Satan is geboren, of door hem bestaat; er is geen enkel persoon of ding dat door hem wordt bestuurd of wordt beheerst. Integendeel, hij moet niet alleen leven onder de heerschappij van God, maar bovendien moet hij gehoorzamen aan alle geboden en bevelen van God. Zonder de toestemming van God is het moeilijk voor Satan om zelfs een druppel water of zandkorrel op het land aan te raken; zonder de toestemming van God is Satan niet eens vrij om de mieren op het land te bewegen – laat staan de mensheid, die door God is geschapen. In de ogen van God is Satan minder dan de lelies op de berg, dan de vogels die in de lucht vliegen, dan de vissen in de zee en dan de maden op de aarde. Zijn rol onder alle dingen is om alle dingen te dienen en voor de mensheid te werken en Gods werk en Zijn managementplan te dienen. Ongeacht hoe kwaadaardig zijn aard is en hoe slecht zijn inborst is, het enige wat hij kan doen is zich plichtsgetrouw aan zijn functie houden: van dienst zijn aan God en een tegenhanger zijn van God. Dat is de essentie en positie van Satan. Zijn wezen staat los van het leven, staat los van macht en staat los van gezag; hij is slechts een speelbal in Gods handen, slechts een machine in dienst van God!

uit 'God Zelf, de unieke I' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 100

Het gezag zelf kan worden uitgelegd als de kracht van God. Ten eerste kan met zekerheid worden gezegd dat zowel gezag als macht positief zijn. Ze hebben geen verbinding met iets negatiefs en zijn niet gerelateerd aan geschapen of ongeschapen wezens. De kracht van God is in staat om dingen te scheppen van elke vorm die leven en vitaliteit bezitten en dit wordt bepaald door het leven van God. God is leven, dus is Hij de bron van alle levende wezens. Bovendien kan het gezag van God alle levende wezens doen gehoorzamen aan elk woord van God, dat wil zeggen, ontstaan overeenkomstig Gods woorden, en leven en zich vermenigvuldigen door Gods gebod, waarna God alle levende wezens bestuurt en gebiedt, en daar zal nooit van worden afgeweken, van eeuwigheid tot eeuwigheid. Geen persoon of ding heeft dit; alleen de Schepper bezit en draagt deze kracht en daarom wordt het gezag genoemd. Dit is het unieke karakter van de Schepper. Als zodanig, ongeacht of dit het woord 'gezag' zelf is of het wezen van dit gezag, kan dit alleen in verband worden gebracht met de Schepper, omdat het een symbool is van de unieke identiteit en substantie van de Schepper en het de identiteit en status van de Schepper vertegenwoordigt; afgezien van de Schepper, kan geen persoon of ding geassocieerd worden met

het woord ‘gezag’. Dit is een interpretatie van het unieke gezag van de Schepper.

Hoewel Satan Job met begerige ogen aankeek, durfde hij zonder Gods toestemming geen haar op Jobs lichaam te krenken. Hoewel hij van nature slecht en wreed is, nadat God Zijn bevel daartoe had uitgevaardigd, had Satan geen andere keus dan zich aan Gods gebod te houden. En dus, ook al was Satan zo razend als een wolf onder schapen, als het op Job aankwam, durfde hij de door God gestelde grenzen niet te vergeten, durfde niet de bevelen van God te overtreden en in alles wat hij deed durfde Satan niet af te wijken van de principes en beperkingen van Gods woorden – is dit geen feit? Hieruit kan worden afgeleid dat Satan geen van de woorden van Jehova God durft te overtreden. Voor Satan is elk woord van God een bevel en een hemelse wet en een uitdrukking van Gods gezag – want achter elk woord van God wordt Gods straf voor degenen die de bevelen van God overtreden bedoeld, en degenen die ongehoorzaam zijn en zich tegen de hemelse wetten verzetten. Satan weet heel goed dat wanneer hij Gods geboden overtreedt, hij de consequenties moet aanvaarden van het overtreden van het gezag van God en het zich verzetten tegen de hemelse wetten. En wat zijn deze consequenties? Onnodig te zeggen dat ze natuurlijk de straf van God zijn. Satans daden tegenover Job waren slechts een microkosmos van zijn verdorvenheid van de mens en toen Satan deze daden uitvoerde, waren de grenzen die God stelde en de bevelen die Hij aan Satan gaf slechts een microkosmos van de principes achter alles wat hij doet. Bovendien was de rol en positie van Satan in deze zaak slechts een microkosmos van zijn rol en positie in het werk van Gods management, en Satans volledige gehoorzaamheid aan God in zijn verleiding van Job was slechts een microkosmos van hoe Satan zich niet ook maar een beetje durfde te verzetten tegen God in het werk van Gods management. Welke waarschuwing geven deze microkosmosen jullie? Onder alle dingen, inclusief Satan, is er geen persoon of ding dat de hemelse wetten en edicten van de Schepper kan overtreden en geen persoon of ding dat deze hemelse wetten en edicten durft te schenden, want geen enkele persoon of object kan veranderen of ontsnappen aan de straf die de Schepper toebrengt aan hen die ongehoorzaam zijn aan deze wetten. Alleen de Schepper kan hemelse wetten en edicten uitvaardigen, alleen de Schepper heeft de macht om ze in werking te stellen, en alleen de kracht van de Schepper kan door geen enkele persoon of ding worden overtreden. Dit is het unieke gezag van de Schepper, dit gezag is het allerhoogste onder alle dingen, en dus is het onmogelijk om te zeggen dat ‘God de grootste is en Satan nummer twee is’. Behalve de Schepper die dit unieke gezag bezit, is er geen andere God!

Hebben jullie nu nieuwe kennis van Gods gezag? Ten eerste, is er een verschil tussen het zojuist genoemde gezag van God en de macht van de mens? En wat is het verschil? Sommige mensen zeggen dat er geen vergelijking tussen beide is. Dat is juist! Hoewel mensen zeggen dat er geen vergelijking is tussen deze twee, in de gedachten en opvattingen van de mens, wordt de

macht van de mens vaak verward met het gezag, en worden die twee vaak met elkaar vergeleken. Wat is hier aan de hand? Maken mensen niet de fout om per ongeluk de ene door de andere te vervangen? Deze twee zijn niet verbonden, en je kunt ze niet vergelijken, maar toch kunnen mensen zichzelf niet helpen. Hoe moet dit worden opgelost? Als je echt een oplossing wilt vinden, is de enige manier om het unieke gezag van God te begrijpen en te kennen. Nu je het gezag van de Schepper kent en begrijpt, zul je de macht van de mens en het gezag van God niet in één adem noemen.

Waar verwijst de kracht van de mens naar? Simpel gezegd, het is een bekwaamheid of vaardigheid die het mogelijk maakt dat de verdorven gezindheid, verlangens en ambities van de mens zo groot mogelijk worden uitgebreid of bereikt. Geldt dit als gezag? Ongeacht hoe gezwollen of lucratief de ambities en verlangens van de mens zijn, er kan niet worden gezegd dat die persoon gezag heeft; hooguit is dit opgeblazen gevoel en succes slechts een demonstratie van de rare grappenmakerij van Satan onder de mens, hooguit een farce waarin Satan als zijn eigen voorouder optreedt om zijn ambitie om God te zijn te vervullen.

uit 'God Zelf, de unieke I' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 101

Wat symboliseert Gods gezag? Symboliseert het de identiteit van God Zelf? Staat het symbool voor de kracht van God Zelf? Symboliseert het de unieke status van God Zelf? In alle dingen, bij welke dingen heb je het gezag van God gezien? Hoe keek je er tegen aan? Als je naar de vier seizoenen kijkt, die door de mens worden ervaren, kan iemand dan de wet van de samenhang tussen lente, zomer, herfst en winter veranderen? In de lente bloeien de bomen en botten uit; in de zomer zijn ze bedekt met bladeren; in de herfst dragen ze vruchten, en in de winter vallen de bladeren. Kan iemand deze wet veranderen? Weerspiegelt dit een aspect van Gods gezag? God zei: "Laat er licht zijn", en er was licht. Bestaat dit licht nog steeds? Waarom bestaat dit nog steeds? Het bestaat natuurlijk door de woorden van God en door het gezag van God. Bestaat de door God geschapen lucht nog steeds? Komt de lucht die de mens inademt van God? Kan iemand de dingen die van God komen wegnemen? Kan iemand zijn wezen en functie veranderen? Kan iemand de door God ingestelde nacht en dag ongedaan maken en de wet van dag en nacht die door God is bevolen? Kan Satan zoiets doen? Zelfs als je 's nachts niet slaapt en de nacht als dag gebruikt, dan is het nog steeds nacht; je kunt je dagelijkse routine veranderen, maar je bent niet in staat de wet van de wisselwerking tussen dag en nacht te veranderen, en dit feit kan niet worden veranderd door een persoon, nietwaar? Is iemand in staat om een leeuw het land te laten ploegen zoals een os? Kan iemand een olifant in een ezel veranderen? Kan iemand een kip als een arend hoog door de lucht laten zweven? Is iemand in staat om een wolf gras te

laten eten zoals een schaap? (Nee.) Is iemand in staat om de vis in het water op het land te laten leven? Mensen kunnen dit niet doen. En waarom niet? Omdat God de vissen opdroeg om in water te leven, en dus leven ze in water. Op het land zouden ze niet kunnen overleven en zouden ze sterven; ze zijn niet in staat de grenzen van Gods gebod te overschrijden. Alle dingen hebben een wet en een limiet voor hun bestaan, en ze hebben elk hun eigen instinct. Dit is door de Schepper verordeneerd en is onveranderlijk en onoverwinnelijk voor elk mens. De leeuw zal bijvoorbeeld altijd in het wild leven, op een afstand van de gemeenschap van de mens en nooit zo volgzaam en trouw zijn als de os die samenleeft met en werkt voor de mens. Hoewel olifanten en ezels beide dieren zijn en beide vier poten hebben en wezens zijn die lucht ademen, zijn het verschillende soorten, want ze zijn door God in verschillende soorten verdeeld, ze hebben elk hun eigen instinct, en dus zullen ze nooit uitwisselbaar zijn. Hoewel de kip twee poten heeft en vleugels net als een adelaar, zal zij nooit in de lucht kunnen vliegen; zij kan hooguit alleen in een boom vliegen – en dit wordt bepaald door haar instinct. Onnodig te zeggen, dat dit allemaal zo is vanwege de geboden van het gezag van God.

In de ontwikkeling van de mensheid van vandaag kan gezegd worden dat de wetenschap van de mensheid floreert en dat de resultaten van de wetenschappelijke verkenning van de mens als indrukwekkend kunnen worden omschreven. Het vermogen van de mens, dat moet gezegd worden, wordt steeds groter, maar er is één wetenschappelijke doorbraak die de mensheid niet heeft kunnen maken: de mensheid heeft vliegtuigen gemaakt, vliegdekschepen en de atoombom, de mensheid is de ruimte ingegaan, heeft op de maan gelopen, vond het internet uit en leefde in de hi-tech levensstijl, maar de mensheid is niet in staat om een levend, ademend ding te scheppen. Het instinct van elk levend wezen en de wetten waardoor ze leven, en de cyclus van leven en dood van elke soort van leven, al deze dingen zijn onmogelijk te maken en niet te beheersen door de wetenschap van de mensheid. Op dit gebied moet gezegd worden dat ongeacht welke grote hoogten bereikt worden door de wetenschap van de mens, het onvergelijkbaar is met ook maar één van de gedachten van de Schepper en de mens is niet in staat om de wonderbaarheid van de schepping van de Schepper en de macht van Zijn gezag te onderscheiden. Er zijn zoveel oceanen op de aarde, toch hebben ze nooit hun grenzen overschreden en komen ze naar believen op het land en dat is omdat God voor elk van hen grenzen heeft gesteld; ze bleven waar Hij hen beval en zonder Gods toestemming kunnen ze zich niet vrij bewegen. Zonder Gods toestemming mogen ze elkaar niet overspoelen en kunnen ze alleen in beweging komen als God dat zegt, en waar ze gaan en blijven wordt bepaald door het gezag van God.

Om het duidelijk te stellen, betekent ‘het gezag van God’ dat het aan God is. God heeft het recht om te beslissen hoe iets moet worden gedaan en het gebeurt op de manier die Hij wenst. De

wet van alle dingen is aan God en niet aan de mens; evenmin kan deze door de mens worden veranderd. Dit kan niet worden veranderd door de wil van de mens, maar wordt in plaats daarvan veranderd door de gedachten van God en de wijsheid van God en de geboden van God en dit is een feit dat voor niemand te ontkennen valt. De hemelen en de aarde en alle dingen, het universum, de sterrenhemel, de vier seizoenen van het jaar, dat wat zichtbaar en onzichtbaar is voor de mens – ze bestaan allemaal, functioneren en veranderen, zonder enige fout, onder het gezag van God volgens de geboden van God, volgens de bevelen van God en volgens de wetten van het begin van de schepping. Geen enkele persoon of object kan deze wetten veranderen of de inherente koers waarin ze werken veranderen; ze ontstonden vanwege het gezag van God en gaan verloren door het gezag van God. Dit is het eigenlijke gezag van God. Nu er zoveel over is gezegd, kun je voelen dat het gezag van God een symbool is van de identiteit en status van God? Kan het gezag van God ooit het bezit zijn van enig geschapen of niet-geschapen wezen? Kan het worden geïmiteerd, nagebootst of vervangen door een persoon, ding of object?

uit 'God Zelf, de unieke I' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 102

De identiteit van de Schepper is uniek en je moet het idee van polytheïsme niet aanhangen

Hoewel de vaardigheden en capaciteiten van Satan groter zijn dan die van de mens, hoewel hij dingen kan doen die onbereikbaar zijn voor de mens, ongeacht of je jaloers bent of streeft naar wat Satan doet, ongeacht of je dit haat of er van walgt, ongeacht of je wel of niet in staat bent om dat te zien en ongeacht hoeveel Satan kan bereiken, of hoeveel mensen hij kan misleiden om hem te aanbidden en vereren en ongeacht hoe je hem definieert, je kunt onmogelijk zeggen dat hij het gezag en de kracht van God heeft. Je moet weten dat God God is, dat er slechts één God is en bovendien, moet je weten dat alleen God gezag heeft en de macht heeft om alle dingen te beheersen en te regeren. Alleen omdat Satan het vermogen heeft om mensen te bedriegen en God kan nabootsen, de tekenen en wonderen van God kan nabootsen en soortgelijke dingen doen die God heeft gedaan, geloven jullie ten onrechte dat God niet uniek is, dat er veel goden zijn, dat ze alleen maar meer of minder vaardigheden hebben en dat er verschillen zijn in de omvang van de kracht die ze hanteren. Je rangschikt hun grootheid in de volgorde van hun aankomst en volgens hun leeftijd, en je gelooft ten onrechte dat er andere godheden zijn buiten God en denkt dat de kracht en het gezag van God niet uniek zijn. Als je dergelijke ideeën hebt, als je de uniciteit van God niet erkent, als je niet gelooft dat alleen God gezag bezit, en als je je alleen vasthoudt aan polytheïsme, dan zeg ik dat je het uitschot van de schepselen bent, dat je de ware belichaming van Satan bent en je een absoluut kwaadaardig persoon bent! Begrijpen jullie wat ik jullie probeer te leren door dit allemaal te zeggen?

Ongeacht tijd, plaats of achtergrond, je mag God niet verwarren met een ander persoon, ding of object. Ongeacht hoe onkenbaar en ongenaakbaar je het gezag van God vindt en het wezen van God Zelf, ongeacht hoeveel de daden en woorden van Satan overeenkomen met jouw opvatting en verbeelding, ongeacht hoeveel voldoening ze je geven, wees niet dom, verwar deze dingen niet, ontken het bestaan van God niet, ontken de identiteit en de status van God niet, zet God niet de deur uit en breng Satan niet ter vervanging van God in je hart om jouw God te zijn. Ik twijfel er niet aan dat jullie in staat zijn om je voor te stellen wat dan de gevolgen zouden zijn!

uit 'God Zelf, de unieke I' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 103

Hoewel de mensheid verdorven is, leeft hij nog steeds onder de soevereiniteit van het gezag van de Schepper

Satan heeft de mensheid al duizenden jaren verdorven. Hij heeft onnoemelijke hoeveelheden kwaad gedaan, heeft generatie na generatie misleid en heeft gruwelijke misdaden begaan in de wereld. Hij heeft de mens misbruikt, misleid en verleid om zich tegen God te verzetten en heeft slechte daden begaan die keer op keer Gods plan van management in de war hebben gestuurd en verzwakt. Maar onder het gezag van God blijven alle dingen en levende wezens zich houden aan de regels en wetten die door God zijn vastgesteld. Vergeleken met het gezag van God is Satans slechte aard en woestheid zo lelijk, zo walgelijk en verachtelijk en zo klein en kwetsbaar. Hoewel Satan tussen alle door God geschapen dingen wandelt, is hij niet in staat om de kleinste verandering in de mensen, dingen en voorwerpen die door God zijn geboden, uit te voeren. Er zijn duizenden jaren verstreken en de mensheid geniet nog steeds van het licht en de lucht die door God zijn geschonken, ademt nog steeds de adem uit die God Zelf heeft uitgeademd, geniet nog steeds van de bloemen, vogels, vissen en insecten die door God zijn geschapen en geniet van alle dingen die door God zijn gegeven; dag en nacht vervangen elkaar nog steeds voortdurend; de vier seizoenen wisselen elkaar af zoals gebruikelijk; de ganzen in de lucht vertrekken deze winter en keren nog steeds terug in de volgende lente; de vissen in het water verlaten nooit de rivieren en meren – hun huis; de cicades op de grond zingen het hoogste lied tijdens de zomerdagen; de krekels in het gras brommen zachtjes in de tijd naar de wind in de herfst; de ganzen verzamelen zich in kuddes, terwijl de arenden eenzaam blijven; de trots van leeuwen houdt stand door te jagen; de eland verdwijnt niet van het gras en de bloemen. ... Elk levend wezen onder alle dingen vertrekt en keert terug en vertrekt weer, een miljoen veranderingen die in een oogwenk gebeuren – maar wat niet verandert, zijn hun instinct en de wetten om te overleven. Ze leven onder de zorg en voeding van God en niemand kan hun instinct veranderen en niemand kan hun overlevingsregels schaden. Hoewel de mens, die tussen alle

dingen leeft, door Satan is verdorven en bedrogen, kan de mens nog steeds niet zonder het water dat door God is gemaakt en de lucht die door God is gemaakt en alle dingen die door God zijn gemaakt en de mens leeft nog steeds en vermenigvuldigt zich in deze ruimte gemaakt door God. Het instinct van de mensheid is niet veranderd. De mens vertrouwt nog steeds op zijn ogen om te zien, op zijn oren om te horen, op zijn hersenen om te denken, op zijn hart om te begrijpen, op zijn benen en voeten om te lopen, op zijn handen om te werken, enzovoort; alle instincten die God de mens schonk zodat hij de voorzieningen van God kon aanvaarden, blijven onveranderd, de vermogens waardoor de mens met God samenwerkt zijn niet veranderd, het vermogen van de mens om de plicht van een geschapen wezen te vervullen is niet veranderd, de geestelijke behoeften van de mensheid zijn niet veranderd, het verlangen van de mens om zijn oorsprong te vinden is niet veranderd, het verlangen van de mens om gered te worden door de Schepper is niet veranderd. Dit zijn de huidige omstandigheden van de mensheid, die leeft onder het gezag van God en die de bloedige vernietiging heeft ondergaan die door Satan is aangericht. Hoewel de mensheid is onderworpen aan de onderdrukking van Satan en niet langer Adam en Eva is vanaf het begin van de schepping, in plaats daarvan vol van dingen die vijandig tegenover God staan, zoals kennis, verbeeldingskracht, opvattingen enzovoort en vol van de verdorven satanische gezindheid, in de ogen van God, is de mensheid nog steeds dezelfde mensheid die Hij schiep. De mensheid wordt nog steeds geregeerd en georkestreerd door God en leeft nog steeds binnen de koers die God heeft uitgezet en dus in de ogen van God, is de mensheid, die door Satan is verdorven, slechts bedekt met vuil, met een rommelende buik, met reacties die een beetje traag zijn, een geheugen dat niet zo goed is als vroeger en van een iets oudere leeftijd – maar alle functies en instincten van de mens zijn volkomen onbeschadigd. Dit is de mensheid die God van plan is te redden. Deze mensheid hoeft slechts de roep van de Schepper te horen en de stem van de Schepper te horen en hij zal opstaan en zich haasten om de bron van deze stem te vinden. Deze mensheid hoeft slechts de figuur van de Schepper te zien en hij zal onverschillig worden voor alles en alles verzaken, om zichzelf aan God te wijden en zal zelfs zijn leven voor Hem neerleggen. Wanneer het hart van de mensheid de oprechte woorden van de Schepper begrijpt, zal de mensheid Satan verwerpen en aan de kant van de Schepper staan; wanneer de mensheid het vuil volledig van zijn lichaam heeft gewassen en opnieuw de voorzieningen en voeding van de Schepper heeft ontvangen, zal de herinnering van de mensheid worden hersteld en op dit moment zal de mensheid echt terugkeren naar de heerschappij van de Schepper.

uit 'God Zelf, de unieke I' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 104

Gen. 19:1-11 De twee engelen kwamen 's avonds in Sodom aan. Lot zat juist in de

stadspoort. Zodra hij hen zag stond hij op, ging hun tegemoet en boog zich diep voor hen neer. ‘Heren,’ zei hij, ‘komt u toch mee. Het huis van uw dienaar staat voor u open; overnacht daar en was er uw voeten. Dan kunt u morgenvroeg uw weg vervolgen.’ ‘Nee, dank u,’ antwoordden ze, ‘we overnachten wel op het plein.’ Omdat hij echter sterk bleef aandringen, gingen ze met hem mee naar zijn huis. Daar maakte hij een maaltijd voor hen klaar; hij bakte brood en ze aten bij hem. Maar nog voordat Lot en zijn gasten konden gaan slapen, liepen alle mannen van Sodom bij Lots huis te hoop, jong en oud, niemand uitgezonderd. ‘Waar zijn die mannen die bij je overnachten?’ riepen ze Lot toe. ‘Breng ze naar buiten, we willen ze nemen!’ Lot ging naar buiten en deed de deur achter zich dicht. ‘Maar vrienden, zoiets kunnen jullie toch niet doen!’ zei hij. ‘Luister, ik heb twee dochters die nog nooit met een man geslapen hebben. Die zal ik bij jullie brengen, doe met hen wat jullie willen. Maar laat die mannen met rust, ik heb hun niet voor niets een veilig onderkomen geboden.’ Maar ze schreeuwden: ‘Uit de weg!’ Ook riepen ze: ‘Dat woont hier als vreemdeling en moet ons zo nodig de wet voorschrijven. Wacht maar, jij zult er ook van lusten, en nog meer dan zij!’ En ze drongen Lot ruw opzij en wilden de deur openbreken. Maar de twee mannen trokken Lot het huis in en deden de deur weer dicht, en ze sloegen alle mannen die bij de ingang van het huis waren, jong en oud, met blindheid, zodat ze tevergeefs probeerden de ingang te vinden.

Gen 19:24-25 Toen liet Jehova Zijn zwavel en vuur uit de hemel op Sodom en Gomorra neerkomen. Hij keerde die steden en de hele vlakte eromheen om, met alle inwoners van de steden en de gewassen op het land.

Uit deze gedeeltes is het niet moeilijk in te zien dat het met de ongerechtigheid en verdorvenheid van Sodom al zodanig gesteld was dat het zowel de mens als God verafschuwde, en dat in de ogen van God de stad daarom vernietigd moest worden. Maar wat gebeurde er in de stad voordat deze werd vernietigd? Wat voor inspiratie kunnen mensen van deze gebeurtenissen krijgen? Wat laat Gods houding ten opzichte van deze gebeurtenissen mensen zien over Zijn gezindheid? Laten we, om het hele verhaal te begrijpen, zorgvuldig lezen wat er in de Schrift is opgetekend ...

De verdorvenheid van Sodom: het maakt de mens woedend en God razend

Die avond ontving Lot twee boodschappers van God en bereidde een feestmaal voor hen. Na het eten, voordat ze gingen slapen, omringden mensen uit de hele stad de woning van Lot en riepen ze Lot. De Schrift vermeldt dat ze zeiden: “Waar zijn die mannen die bij je overnachten? ... Breng ze naar buiten, we willen ze nemen!” Wie zei deze woorden? Tot wie werden ze gesproken? Dit waren de woorden van het volk van Sodom, die ze riepen buiten de woning van Lot en ze waren bestemd voor Lot. Hoe voelt het om deze woorden te horen? Ben je woedend?

Maken deze woorden je ziek? Kook je van woede? Stinken deze woorden niet naar Satan? Kun je door hun woorden het kwaad en de duisternis in deze stad aanvoelen? Kun je de diepte van de wreedheid en barbaarsheid van het gedrag van deze mensen voelen in hun woorden? Kun je de diepte van hun verdorvenheid voelen in hun gedrag? Uit de inhoud van wat ze zeggen, is het niet moeilijk om te zien dat hun inslechte aard en wilde gezindheid een niveau had bereikt dat ze zichzelf niet meer in de hand hadden. Behalve Lot, was iedereen in deze stad niet anders dan Satan; alleen al het zien van een andere persoon maakte dat deze mensen deze wilden beschadigen en verslinden. ... Deze dingen geven niet alleen een idee van de afschuwelijke en angstaanjagende aard van de stad, en van de aura des doods om deze stad; ze geven ook een gevoel van zijn ongerechtigheid en bloeddorstigheid.

Hoe reageerde Lot toen hij oog in oog stond met een bende onmenselijke boeven, mensen die vervuld waren van zielvernietigende eerzucht? Volgens de Schrift: “Zoiets kunnen jullie toch niet doen!” ... ‘Luister, ik heb twee dochters die nog nooit met een man geslapen hebben. Die zal ik bij jullie brengen, doe met hen wat jullie willen. Maar laat die mannen met rust, ik heb hun niet voor niets een veilig onderkomen geboden.’” Lot bedoelde het volgende met zijn woorden: hij was bereid zijn twee dochters op te offeren om de boodschappers te beschermen. Als ze redelijk waren, hadden deze mensen moeten instemmen met de voorwaarden van Lot en de twee boodschappers met rust moeten laten; de boodschappers waren tenslotte volslagen vreemden voor hen, mensen die absoluut niets met hen te maken hadden; deze twee boodschappers hadden hun belangen nooit geschaad. Maar gedreven door hun slechtheid lieten ze de zaak niet rusten. Integendeel, ze versterkten alleen hun pogingen. Hier kan nog een van hun gesprekken zonder meer een nader inzicht verschaffen in de ware boosaardigheid van deze mensen; tegelijkertijd laat het je ook de reden weten en begrijpen waarom God deze stad wilde vernietigen.

Dus wat zeiden ze daarna? Zoals de Bijbel zegt: “‘Uit de weg!’ Ook riepen ze: ‘Dat woont hier als vreemdeling en moet ons zo nodig de wet voorschrijven. Wacht maar, jij zult er ook van lusten, en nog meer dan zij!’ En ze drongen Lot ruw opzij en wilden de deur openbreken.” Waarom wilden ze de deur intrappen? De reden is dat ze die twee boodschappers kwaad graag wilden doen. Wat deden die boodschappers in Sodom? Hun doel was om Lot en zijn familie te redden; de mensen in de stad dachten echter ten onrechte dat ze officiële ambten wilden innemen. Zonder naar hun doel te vragen, alleen om een vermoeden wilde de stad deze twee boodschappers wreed schade toebrengen; ze wilden twee mensen kwaad doen die helemaal niets met hen te maken hadden. Het is duidelijk dat de mensen in deze stad hun menselijkheid en verstand volkomen verloren hadden. De mate van hun waanzin en wildheid verschilde al niet meer van de wrede aard waarmee Satan mensen verwondt en verslindt.

Wat deed Lot toen deze mensen van hem eisten dat hij ze aan hen overdroeg? Uit de tekst weten we dat Lot ze niet heeft overgedragen. Kende Lot deze twee boodschappers van God? Natuurlijk niet! Maar waarom was hij in staat om deze twee mensen te redden? Wist hij wat ze kwamen doen? Hoewel hij zich niet bewust was van de reden van hun komst, wist hij dat ze Gods dienstknechten waren, en daarom ontving hij ze. Dat hij deze dienaren van God heren kon noemen, laat zien dat Lot gewoonlijk een volgeling van God was, in tegenstelling tot de anderen in Sodom. Daarom riskeerde hij, toen de boodschappers van God tot hem kwamen, zijn eigen leven om deze twee dienaren te ontvangen; bovendien bood hij ook zijn twee dochters in ruil aan om deze twee dienaren te beschermen. Dit is Lots rechtvaardige daad; het is ook een tastbare uitdrukking van Lots aard en wezen, en het is ook de reden waarom God Zijn dienaren stuurde om Lot te redden. Toen hij werd geconfronteerd met gevaar, beschermde Lot deze twee dienaren zonder ergens anders aan te denken; hij probeerde zelfs zijn twee dochters aan te bieden in ruil voor de veiligheid van de dienaren. Was er, behalve Lot, iemand anders in de stad die zoiets had kunnen doen? Nee! Zoals de feiten uitwijzen. Daarom is het vanzelfsprekend dat iedereen in Sodom, behalve Lot, een doelwit voor vernietiging was, en dat ook verdiende.

uit 'God Zelf, de unieke II' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 105

Gen. 19:1-11 De twee engelen kwamen 's avonds in Sodom aan. Lot zat juist in de stadspoort. Zodra hij hen zag stond hij op, ging hun tegemoet en boog zich diep voor hen neer. 'Heren,' zei hij, 'komt u toch mee. Het huis van uw dienaar staat voor u open; overnacht daar en was er uw voeten. Dan kunt u morgenvroeg uw weg vervolgen.' 'Nee, dank u,' antwoordden ze, 'we overnachten wel op het plein.' Omdat hij echter sterk bleef aandringen, gingen ze met hem mee naar zijn huis. Daar maakte hij een maaltijd voor hen klaar; hij bakte brood en ze aten bij hem. Maar nog voordat Lot en zijn gasten konden gaan slapen, liepen alle mannen van Sodom bij Lots huis te hoop, jong en oud, niemand uitgezonderd. 'Waar zijn die mannen die bij je overnachten?' riepen ze Lot toe. 'Breng ze naar buiten, we willen ze nemen!' Lot ging naar buiten en deed de deur achter zich dicht. 'Maar vrienden, zoiets kunnen jullie toch niet doen!' zei hij. 'Luister, ik heb twee dochters die nog nooit met een man geslapen hebben. Die zal ik bij jullie brengen, doe met hen wat jullie willen. Maar laat die mannen met rust, ik heb hun niet voor niets een veilig onderkomen geboden.' Maar ze schreeuwden: 'Uit de weg!' Ook riepen ze: 'Dat woont hier als vreemdeling en moet ons zo nodig de wet voorschrijven. Wacht maar, jij zult er ook van lusten, en nog meer dan zij!' En ze drongen Lot ruw opzij en wilden de deur openbreken. Maar de twee mannen trokken Lot het huis in en deden de deur weer dicht, en ze sloegen alle mannen die bij de ingang van het huis waren, jong en oud, met blindheid, zodat ze

tevergeefs probeerden de ingang te vinden.

Gen 19:24-25 Toen liet Jehova Zijn zwavel en vuur uit de hemel op Sodom en Gomorra neerkomen. Hij keerde die steden en de hele vlakte eromheen om, met alle inwoners van de steden en de gewassen op het land.

Sodom wordt vernietigd omdat het Gods toorn over zich heeft afgeroepen

Toen de mensen van Sodom deze twee dienaren zagen, vroegen ze niet waarvoor ze kwamen, noch vroeg iemand of ze gekomen waren om Gods wil te verspreiden. Integendeel, ze vormden een bende en kwamen, zonder een verklaring af te wachten, om deze twee dienaren als wilde honden of wrede wolven te grijpen. Zag God deze dingen op het moment dat ze gebeurden? Wat dacht God in Zijn hart over zulk menselijk gedrag, zulke dingen? God besloot deze stad te vernietigen; Hij zou niet aarzelen of wachten, noch zou Hij geduld blijven tonen. Zijn dag was gekomen en dus deed Hij het werk dat Hij wenste te doen. Genesis 19: 24-25 zegt daarom: “Toen liet Jehova Zijn zwavel en vuur uit de hemel op Sodom en Gomorra neerkomen. Hij keerde die steden en de hele vlakte eromheen om, met alle inwoners van de steden en de gewassen op het land.” Deze twee verzen vertellen mensen de manier waarop God deze stad vernietigde; ze vertellen ook aan de mensen wat God heeft vernietigd. Ten eerste vertelt de Bijbel dat God de stad met vuur verbrandde, en dat de omvang van het vuur voldoende was om alle mensen en dat wat op de grond groeide te vernietigen. Dat wil zeggen dat het vuur dat uit de hemel viel niet alleen de stad vernietigde; het vernietigde ook alle mensen en levende dingen in de stad, allemaal zonder een spoor achter te laten. Nadat de stad was verwoest, was het land ontdaan van levende wezens. Er was geen leven meer, noch enig levensteken. De stad was een woestijn geworden, een lege plaats gevuld met doodse stilte. Er zouden geen kwaadaardige daden tegen God meer zijn op deze plaats; er zou geen slachting meer zijn, er zou geen bloed meer vloeien.

Waarom wilde God deze stad zo grondig verbranden? Wat kunnen jullie hieruit opmaken? Zou God het verdragen om de mensheid en de natuur, Zijn eigen scheppingen, zo vernietigd te zien worden? Als je Jehova Gods toorn kunt opmaken uit het vuur dat uit de hemel werd neergeworpen, dan is het niet moeilijk om het peil van Zijn woede af te lezen uit het doelwit van Zijn vernietiging, evenals uit de mate waarin deze stad werd vernietigd. Wanneer God een stad veracht, zal Hij Zijn straf daarover doen gelden. Wanneer God walgt van een stad, zal Hij herhaaldelijk waarschuwingen geven om mensen op de hoogte te stellen van Zijn toorn. Wanneer God echter beslist dat Hij een einde aan een stad zal maken en deze zal vernietigen – dat wil zeggen, wanneer Zijn toorn en majesteit beledigd zijn – dan zal Hij geen verdere straffen of waarschuwingen geven. In plaats daarvan zal Hij de stad gelijk vernietigen. Hij zal de stad

volkomen laten verdwijnen. Dit is Gods rechtvaardige gezindheid.

uit 'God Zelf, de unieke II' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 106

Gen. 19:1-11 De twee engelen kwamen 's avonds in Sodom aan. Lot zat juist in de stadspoort. Zodra hij hen zag stond hij op, ging hun tegemoet en boog zich diep voor hen neer. 'Heren,' zei hij, 'komt u toch mee. Het huis van uw dienaar staat voor u open; overnacht daar en was er uw voeten. Dan kunt u morgenvroeg uw weg vervolgen.' 'Nee, dank u,' antwoordden ze, 'we overnachten wel op het plein.' Omdat hij echter sterk bleef aandringen, gingen ze met hem mee naar zijn huis. Daar maakte hij een maaltijd voor hen klaar; hij bakte brood en ze aten bij hem. Maar nog voordat Lot en zijn gasten konden gaan slapen, liepen alle mannen van Sodom bij Lots huis te hoop, jong en oud, niemand uitgezonderd. 'Waar zijn die mannen die bij je overnachten?' riepen ze Lot toe. 'Breng ze naar buiten, we willen ze nemen!' Lot ging naar buiten en deed de deur achter zich dicht. 'Maar vrienden, zoiets kunnen jullie toch niet doen!' zei hij. 'Luister, ik heb twee dochters die nog nooit met een man geslapen hebben. Die zal ik bij jullie brengen, doe met hen wat jullie willen. Maar laat die mannen met rust, ik heb hun niet voor niets een veilig onderkomen geboden.' Maar ze schreeuwden: 'Uit de weg!' Ook riepen ze: 'Dat woont hier als vreemdeling en moet ons zo nodig de wet voorschrijven. Wacht maar, jij zult er ook van lusten, en nog meer dan zij!' En ze drongen Lot ruw opzij en wilden de deur openbreken. Maar de twee mannen trokken Lot het huis in en deden de deur weer dicht, en ze sloegen alle mannen die bij de ingang van het huis waren, jong en oud, met blindheid, zodat ze tevergeefs probeerden de ingang te vinden.

Gen 19:24-25 Toen liet Jehova Zijn zwavel en vuur uit de hemel op Sodom en Gomorra neerkomen. Hij keerde die steden en de hele vlakte eromheen om, met alle inwoners van de steden en de gewassen op het land.

Nadat Sodom herhaalde weerstand en vijandigheid jegens Hem heeft laten zien, roeit God de stad volledig uit

Vanuit menselijk oogpunt gezien was Sodom een stad die het verlangen van de mens en het kwaad van de mens volledig kon bevredigen. Met haar verleiding en betovering, met muziek en dans, nacht na nacht, dreef de welvaart mensen tot fascinatie en waanzin. Haar kwaad tastte de harten van mensen aan en betoverde hen tot ontaarding. Dit was een stad waar onreine geesten en boze geesten raasden; ze werd omringd door zonde en moord en was gevuld met een bloedige, bedorven geur. Het was een stad die mensen verkilte tot op het bot, een stad waarvan je zou terugdeinzen. Niemand in deze stad – man noch vrouw, jong noch oud – zocht de ware

weg; niemand verlangde naar het licht of wilde de zonde uit de weg gaan. Ze leefden onder Satans macht, verdorvenheid en bedrog. Ze hadden hun menselijkheid verloren; ze hadden hun gezonde verstand verloren en ze hadden het oorspronkelijke doel van het bestaan van de mens verloren. Ze begingen talloze slechte daden van verzet tegen God; ze weigerden Zijn leiding en verzetten zich tegen Zijn wil. Het waren hun slechte daden die deze mensen, de stad en elk levend wezen in de stad, stap voor stap, naar het pad van de vernietiging voerden.

Hoewel deze twee gedeelten niet de details beschrijven van de omvang van de verdorvenheid van het volk van Sodom, maar in plaats daarvan hun gedrag tegenover Gods twee dienaren na hun aankomst in de stad, kan een simpele waarheid onthullen in hoeverre de mensen van Sodom verdorven en slecht waren en God weerstonden. Hiermee worden ook het ware gezicht en het wezen van de mensen van de stad blootgelegd. Ze accepteerden niet alleen Gods waarschuwingen niet, ze vreesden ook Zijn straf niet. Integendeel, ze minachtten Gods woede. Ze weerstonden God blindelings. Wat Hij ook deed of hoe Hij het ook deed, hun wrede aard nam alleen maar toe en zij verzetten zich herhaaldelijk tegen God. De mensen van Sodom stonden vijandig tegenover het bestaan van God, Zijn komst, Zijn straf en, nog meer, Zijn waarschuwingen. Ze zagen niets anders dat de moeite waard was om hen heen. Ze verslonden en kwetsten alle mensen die konden worden verslonden en gekwetst, en ze behandelden Gods dienstknechten niet anders. Als je kijkt naar alle slechte daden van de mensen uit Sodom, dan was het kwaad doen van Gods dienaren slechts het topje van de ijsberg en hun slechte natuur die dit onthulde betekende feitelijk niet veel meer dan een miniem detail. Daarom koos God ervoor om hen met vuur te vernietigen. God heeft geen overstroming gebruikt, noch heeft Hij een orkaan, aardbeving, tsunami of een andere methode gebruikt om de stad te vernietigen. Wat betekende het feit dat God vuur gebruikte om deze stad te vernietigen? Het betekende de totale vernietiging van de stad; het betekende dat de stad volledig van de aardbol verdween en niet meer bestond. Hier verwijst 'vernietiging' niet alleen naar het verdwijnen van de vorm en de structuur van de stad of zijn uiterlijk; het betekent ook dat de zielen van de mensen in de stad ophielden te bestaan en volledig uitgeroeid waren. Simpel gezegd: alle mensen, gebeurtenissen en dingen die verband hielden met de stad werden vernietigd. Er zou geen volgend leven of reïncarnatie voor hen zijn; God had hen voor eens en voor altijd uitgeroeid uit de mensheid, Zijn schepping. Het 'gebruik van vuur' riep de zonde een halt toe, en het betekende een einde aan de zonde; deze zonde zou ophouden te bestaan en zich niet meer verspreiden. Het betekende dat het kwaad van Satan zijn voedingsbodem had verloren, evenals het kerkhof waarin het een plek had om te verblijven en te blijven leven. In de oorlog tussen God en Satan is Gods gebruik van vuur het merk van Zijn overwinning waarmee Satan wordt gebrandmerkt. De vernietiging van Sodom is een grote misstap in Satans ambitie om God te weerstaan door mensen te verderven en te

verslinden, en het is eveneens een vernederend teken van een periode in de ontwikkeling van de mensheid waarin de mens Gods leiding verwierp en zichzelf overgaf aan zondigheid. Bovendien is het een verslag van een ware openbaring van Gods rechtvaardige gezindheid.

Toen het vuur dat God uit de hemel stuurde Sodom tot niet meer dan as had teruggebracht, betekende het dat de stad met de naam “Sodom” zou ophouden te bestaan, net zoals alles in de stad zelf. De stad werd vernietigd door Gods toorn; ze verdween onder Gods toorn en majesteit. Vanwege Gods rechtvaardige gezindheid ontving Sodom haar rechtvaardige straf; vanwege Gods rechtvaardige gezindheid ontving de stad haar rechtvaardige einde. Het einde van het bestaan van Sodom was te wijten aan haar kwaad, en het was ook terug te voeren op Gods verlangen om deze stad nooit meer te hoeven zien, evenals de mensen die erin woonden of enig leven dat in de stad was ontstaan. Gods “verlangen om de stad nooit meer te zien” is Zijn toorn, evenals Zijn majesteit. God verbrandde de stad omdat haar ongerechtigheid en zonde ervoor zorgde dat Hij woede, afkeer en walging voelde en Hij de stad of de mensen en levende dingen in de stad nooit meer wenste te zien. Toen de stad eenmaal was afgebrand en er alleen as achterbleef, was deze echt opgehouden te bestaan in Gods ogen; zelfs Zijn herinneringen aan de stad waren weg, uitgewist. Dit betekent dat het vuur dat uit de hemel werd gezonden niet alleen de hele stad Sodom en de van ongerechtigheden vervulde mensen in de stad vernietigde, en ook niet alleen alle dingen vernietigde in de stad die door de zonde waren bevlekt; maar meer nog, deze brand vernietigde de herinneringen aan het kwaad en het verzet van de mensheid tegen God. Dit was Gods reden waarom Hij de stad verbrandde.

Een mensheid was tot in het extreme verdorven geworden. Ze wisten niet wie God was of waar ze vandaan kwamen. Als je God noemde, reageerden deze mensen met aanvallen, kwaadsprekerij en godslastering. Zelfs toen Gods dienaren waren gekomen om Zijn waarschuwing te verspreiden, vertoonden deze verdorven mensen niet alleen geen tekenen van berouw en gaven ze hun slechte gedrag niet op, maar berokkenden zij juist schaamteloos schade aan Gods dienstknechten. Wat zij uitdrukten en openbaarden, was de extreme vijandschap in hun natuur en wezen jegens God. We kunnen zien dat het verzet van deze verdorven mensen tegen God meer was dan een openbaring van hun verdorven gezindheid, net zoals het meer was dan een geval van laster of spotternij als gevolg van een gebrek aan begrip van de waarheid. Stompzinnigheid noch onwetendheid veroorzaakte hun slechte gedrag; het was niet omdat deze mensen waren bedrogen, en het was zeker niet omdat ze waren misleid. Hun gedrag had het niveau bereikt van schaamteloze, brutale vijandigheid, tegenstand en oproer tegen God. Zonder twijfel zou dit soort menselijk gedrag God woedend maken, en het zou Zijn gezindheid woedend maken – een gezindheid die niet beledigd mag worden. Daarom heeft God direct en openlijk Zijn toorn en Zijn majesteit op de stad losgelaten; dit is een ware openbaring van Zijn rechtvaardige

gezindheid. Geconfronteerd met een stad die overliep van zonde, wenste God deze te vernietigen op de snelst mogelijke manier; Hij wenste de mensen in de stad en al hun zonden op de meest volledige manier uit te roeien, om de mensen van deze stad op te laten houden te bestaan en te voorkomen dat de zonde binnen deze plaats zich zou vermenigvuldigen. De snelste en meest volledige manier om dit te doen was om de stad plat te branden. Gods houding ten opzichte van de mensen van Sodom was er niet een van verlating of veronachtzaming; veeleer gebruikte Hij Zijn toorn, majesteit en gezag om deze mensen te straffen, neer te slaan en volledig te vernietigen. Zijn houding tegenover hen was niet alleen fysieke vernietiging, maar ook vernietiging van de ziel, eeuwige uitroeiing. Dit is de ware implicatie van Gods verlangen dat ze zouden ‘ophouden te bestaan’.

uit ‘God Zelf, de unieke II’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Dagelijkse woorden van God Fragment 107

Hoewel Gods toorn verborgen en onbekend is voor de mens, tolereert deze geen belediging

Gods omgang met de hele dwaze en onwetende mensheid is voornamelijk gebaseerd op genade en tolerantie. Zijn toorn daarentegen is verborgen in de overgrote meerderheid van tijd en dingen; deze is onbekend voor de mens. Dientengevolge is het moeilijk voor de mens om Gods toorn te zien, en het is ook moeilijk om Zijn toorn te begrijpen. Als zodanig neemt de mens Gods toorn te licht op. Wanneer de mensen oog in oog staan met Gods laatste werk en laatste stap, het tolereren en vergeven van de mens – dat wil zeggen, wanneer Gods laatste voorbeeld van genade en Zijn laatste waarschuwing hen bereiken – wanneer ze dan nog steeds dezelfde methoden gebruiken om God te weerstaan en geen enkele moeite doen om tot inkeer te komen, een andere weg in te slaan of Zijn genade te aanvaarden, dan zal God niet langer tolerant en geduldig tegenover hen zijn. Integendeel, op dat moment zal God Zijn genade intrekken. Hierna zal Hij alleen Zijn toorn uitzenden. Hij kan Zijn toorn op verschillende manieren uiten, net zoals Hij verschillende methoden kan gebruiken om mensen te straffen en te vernietigen.

Gods gebruik van vuur om de stad Sodom te vernietigen is Zijn snelste methode om een mensheid of iets volkomen te vernietigen. Het verbranden van de bevolking van Sodom vernietigde meer dan hun fysieke lichamen; het vernietigde ook volledig hun geesten, hun zielen en hun lichamen, en verzekerde daarmee dat de mensen in deze stad ophielden te bestaan in zowel de materiële wereld als de wereld die onzichtbaar is voor de mens. Dit is een manier waarop God Zijn toorn openbaart en uitdrukt. Deze manier van openbaren en uitdrukken is een aspect van het wezen van Gods toorn, net zoals het natuurlijk ook een openbaring is van het wezen van Gods rechtvaardige gezindheid. Wanneer God Zijn toorn uitzendt, stopt Hij met het

openbaar maken van enige vorm van genade of goedertierenheid, noch vertoont Hij meer van Zijn tolerantie of geduld; er is geen persoon, ding of reden die Hem kan overhalen om geduldig te blijven, om Zijn genade opnieuw te schenken, om opnieuw Zijn tolerantie te doen gelden. In plaats van deze dingen, zal God zonder enige aarzeling Zijn toorn en majesteit zenden, doen wat Hij wenst, en Hij zal deze dingen op een snelle en pure manier doen in overeenstemming met Zijn eigen wensen. Dit is de manier waarop God Zijn toorn en majesteit zendt, welke de mens niet mag beledigen, en het is ook een uitdrukking van één aspect van Zijn rechtvaardige gezindheid. Wanneer mensen getuige zijn van het feit dat God zorg en liefde betoont jegens de mens, zijn zij niet in staat Zijn wraak te ontdekken, Zijn majesteit te zien of Zijn intolerantie voor belediging te voelen. Deze dingen hebben mensen er altijd toe gebracht te geloven dat Gods rechtvaardige gezindheid alleen bestaat uit genade, verdraagzaamheid en liefde. Wanneer iemand echter ziet dat God een stad verwoest of een mensheid verafschuwt, dan geven Zijn toorn in de vernietiging van de mens en Zijn majesteit mensen de kans om een glimp op te vangen van de andere kant van Zijn rechtvaardige gezindheid. Dit is Gods onverdraagzaamheid tegenover belediging. Gods gezindheid die geen belediging tolereert, overtreft de verbeeldingskracht van enig geschapen wezen, en onder de niet-geschapen wezens is geen enkel wezen in staat om zich ermee te bemoeien of deze te beïnvloeden; sterker nog, deze kan niet worden voorgewend of geïmiteerd. Daarom is dit aspect van Gods gezindheid het aspect dat de mensheid het beste zou moeten kennen. Alleen God Zelf heeft een dergelijke gezindheid en alleen God Zelf bezit dit soort gezindheid. God bezit dit soort rechtvaardige gezindheid omdat Hij boosaardigheid, duisternis, opstandigheid en Satans slechte daden – die de mens verderven en verslinden – veracht, omdat Hij alle daden van zonde die tegen Hem gericht zijn verafschuwt en omwille van Zijn heilige en onbezoedelde wezen. Het is hierom dat Hij geen van de geschapen of niet-geschapen wezens zal toestaan om openlijk tegen Hem in te gaan of Hem te betwisten. Zelfs iemand die Hij eenmaal genade geschonken heeft, of geselecteerd heeft, hoeft slechts Zijn gezindheid te provoceren en Zijn principe van geduld en verdraagzaamheid te overtreden, en Hij zal Zijn rechtvaardige gezindheid vrijlaten en onthullen zonder de minste vorm van genade of aarzeling – een gezindheid die geen belediging tolereert.

uit 'God Zelf, de unieke II' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 108

Gods toorn is een waarborg voor alle rechtvaardige krachten en alle positieve dingen

Gods intolerantie voor belediging is Zijn exclusieve wezen; Gods toorn is Zijn exclusieve gezindheid; Gods majesteit is Zijn exclusieve wezen. Het principe achter Gods woede toont de identiteit en status aan die alleen Hij bezit. Je hoeft niet te vermelden dat het ook een symbool is

van het wezen van de unieke God Zelf. Gods gezindheid is Zijn eigen inherente wezen. Deze verandert helemaal niet met het verstrijken van de tijd, en verandert ook niet telkens wanneer de locatie verandert. Zijn inherente gezindheid is Zijn intrinsieke wezen. Ongeacht aan wie Hij werkt, Zijn wezen verandert niet en Zijn rechtvaardige gezindheid evenmin. Wanneer iemand God kwaad maakt, is hetgeen Hij zendt Zijn inherente gezindheid; op zo'n moment verandert het principe achter Zijn woede niet, noch Zijn unieke identiteit en status. Hij wordt niet boos vanwege een verandering in Zijn wezen of omdat Zijn gezindheid verschillende elementen heeft voortgebracht, maar omdat de tegenstand van de mens tegen Hem Zijn gezindheid beledigt. Het onbeschaamde tarten van de mens tegenover God vormt een ernstige uitdaging van Gods identiteit en status. God is van mening dat de mens Hem betwist en Zijn toorn test, wanneer de mens Hem uitdaagt. Wanneer de mens zich tegen God verzet, wanneer de mens God betwist, wanneer de mens voortdurend de woede van God test – en dat is ook wanneer de zonde ongebreideld wordt – dan zal Gods toorn natuurlijk worden onthuld en zich presenteren. Daarom symboliseert Gods uitdrukking van Zijn toorn dat alle kwade machten zullen ophouden te bestaan; het symboliseert dat alle vijandige krachten zullen worden vernietigd. Dit is het unieke karakter van Gods rechtvaardige gezindheid en het is het unieke van Gods toorn. Wanneer Gods waardigheid en heiligheid in het geding zijn, wanneer rechtvaardige krachten worden belemmerd en niet worden gezien door de mens, dan zal God Zijn toorn zenden. Vanwege het wezen van God zijn alle krachten op aarde die God betwisten, en zich tegen Hem verzetten en met Hem strijden, slecht, verdorven en onrechtvaardig; ze komen van Satan en behoren hem toe. Omdat God rechtvaardig, behorend tot het licht en onberispelijk heilig is, zullen alle boze, verdorven en aan Satan toebehorende dingen verdwijnen na de vrijlating van Gods toorn.

Hoewel de uitstorting van Gods toorn één aspect is van de uitdrukking van Zijn rechtvaardige gezindheid, is Gods toorn absoluut niet willekeurig wat betreft het doelwit ervan, of zonder principe. Integendeel, God is helemaal niet snel boos, en Hij onthult ook niet roekeloos Zijn toorn en Zijn majesteit. Bovendien is Gods toorn aanzienlijk beheerst en gematigd; deze is helemaal niet te vergelijken met hoe de mens in woede uitbarst of zijn woede uit. Veel gesprekken tussen de mens en God zijn in de Bijbel vastgelegd. De woorden van sommige van deze personen waren oppervlakkig, onwetend en infantiel, maar God sloeg hen niet neer, noch veroordeelde Hij hen. Om in het bijzonder te kijken naar de beproeving van Job: hoe behandelde Jehova God de drie vrienden van Job en de anderen nadat Hij de woorden hoorde die ze tegen Job spraken? Heeft Hij hen veroordeeld? Werd Hij woedend op hen? Niets van dat alles! In plaats daarvan zei Hij tegen Job dat hij voor hen moest bidden en smeken; God daarentegen rekende ze hun fouten niet aan. Deze voorbeelden vertegenwoordigen allemaal de primaire houding waarmee God de verdorven, onwetende mensheid behandelt. Daarom is het vrijlaten

van Gods toorn in geen geval een manier om lucht te geven aan Zijn gemoedstoestand. Gods toorn is geen volledige uitbarsting van woede zoals de mens die opvat. Het is niet zo, dat God Zijn toorn vrij laat omdat Hij niet in staat is om Zijn eigen gemoedstoestand te beheersen of omdat Zijn toorn het kookpunt heeft bereikt en moet worden geventileerd. Integendeel, Zijn toorn is een weergave van Zijn rechtvaardige gezindheid en een oprechte uitdrukking van Zijn rechtvaardige gezindheid; het is een symbolische openbaring van Zijn heilige wezen. God is toorn, Hij tolereert geen belediging – dit wil niet zeggen dat Gods toorn geen onderscheid maakt tussen oorzaken, of onprincipeel is. Het is de verdorven mensheid die een exclusief patent heeft op onbezonnen, willekeurige uitbarstingen van woede die geen onderscheid maken tussen oorzaken. Als een man eenmaal een bepaalde status heeft, zal hij het vaak moeilijk vinden om zijn gemoedstoestand te beheersen, en dus zal hij het leuk vinden om zijn ontevredenheid en emoties te uiten; hij zal vaak zonder reden ontsteken in woede, om blijk te geven van zijn mogelijkheden en anderen te laten weten dat zijn status en identiteit anders zijn dan die van gewone mensen. Natuurlijk zullen verdorven mensen zonder enige status ook regelmatig hun zelfbeheersing verliezen. Hun woede wordt vaak veroorzaakt door schade aan hun individuele voordelen. Om zijn eigen status en waardigheid te beschermen, zal de verdorven mensheid vaak zijn emoties uiten en zijn arrogante natuur onthullen. De mens zal in woede ontsteken en uiting geven aan zijn emoties om het bestaan van zonde te rechtvaardigen, en deze daden zijn de manieren waarop de mens zijn ontevredenheid uitdrukt; die zijn vol onzuiverheden, vol plannen en intriges, vol verdorvenheid en het kwaad van de mens; meer nog, ze zijn vol wilde ambities en verlangens van de mens. Wanneer het recht zich teweerstelt tegen de kwaadaardigheid, zal de mens niet in woede ontsteken om het bestaan van rechtvaardigheid te verdedigen; wanneer daarentegen de krachten van rechtvaardigheid worden bedreigd, vervolgd en aangevallen, is de houding van de mens er een van negeren, ontwijken of terugdeinzen. Echter, wanneer de mens tegenover de krachten van het kwaad staat, is de houding van de mens er een van toegeven, buigen en schaven. Daarom is het lucht geven aan de emoties van de mens een ontsnapping van kwade krachten, een uitdrukking van het ongebreidelde en onhoudbare slechte gedrag van de zinnelijke mens. Wanneer God Zijn toorn zendt, zullen echter alle kwade krachten worden tegengehouden; alle zonden van het beschadigen van de mens zullen worden tegengehouden; alle vijandige krachten die Gods werk belemmeren zullen duidelijk worden gemaakt, gescheiden en vervloekt; alle medeplichtigen van Satan die zich tegen God keren, zullen gestraft en uitgeroeid worden. In hun plaats zal Gods werk vrij van obstakels doorgaan; Gods managementplan zal zich stap voor stap volgens schema verder ontwikkelen; Gods uitverkoren volk zal vrij zijn van Satans verstoring en bedrog; zij die God volgen zullen Gods leiderschap en voorziening genieten in een rustige en vredige omgeving. Gods toorn is een waarborg die alle kwade krachten ervan weerhoudt zich te vermenigvuldigen en ongebreideld door te kunnen gaan, en het is ook een

waarborg die het bestaan en de verspreiding van alle rechtvaardige en positieve dingen beschermt en hen eeuwig beschermt tegen onderdrukking en ondermijning.

uit 'God Zelf, de unieke II' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 109

Kunnen jullie het wezen van Gods toorn zien in Zijn vernietiging van Sodom? Is er iets vermengd met Zijn woede? Is Gods woede puur? Om de bewoording van de mens te gebruiken, is Gods toorn onvervalst? Zit er enige list achter Zijn toorn? Is er een samenzwering? Zijn er onuitspreekbare geheimen? Ik kan jullie streng en plechtig vertellen: er is geen deel van Gods toorn dat iemand tot twijfel kan brengen. Zijn woede is pure, onvervalste woede en herbergt geen andere intenties of doelen. De reden voor Zijn woede is zuiver, onberispelijk en boven kritiek verheven. Het is een natuurlijke openbaring en weergave van Zijn heilige wezen; het is iets wat geen enkel wezen in de schepping bezit. Dit is onderdeel van Gods unieke rechtvaardige gezindheid, en het is ook een opvallend verschil tussen het respectievelijke wezen van de Schepper en Zijn schepping.

Ongeacht of men boos wordt voor iemands aanzicht of achter zijn rug, iedereen heeft een andere intentie en een ander doel. Misschien bouwt men zijn prestige op, of misschien verdedigt men zijn eigen belangen, houdt men zijn imago in stand of wil men zijn gezicht niet verliezen. Sommigen zijn terughoudend in hun woede, terwijl anderen roekelozer zijn en in woede ontsteken wanneer ze er zin in hebben zonder de minste terughoudendheid. Kortom, de woede van de mens komt voort uit zijn verdorven gezindheid. Wat het doel ook is, het is van het vlees en van de natuur; het heeft niets te maken met rechtvaardigheid of onrecht omdat niets in de aard en het wezen van de mens overeenkomt met de waarheid. Daarom moeten het slechte humeur van de verdorven mensheid en Gods toorn niet in één adem genoemd worden. Zonder uitzondering begint het gedrag van een mens die door Satan is verdorven met het verlangen om verdorvenheid te beschermen en het is gebaseerd op verdorvenheid; daarom kan de woede van de mens niet in één adem worden genoemd met Gods toorn, hoe gerechtvaardigd dit in theorie ook mag lijken. Wanneer God Zijn woede zendt, wordt kwade krachten een halt toegeroepen, worden kwade dingen vernietigd, terwijl rechtvaardige en positieve dingen Gods zorg en bescherming genieten en mogen doorgaan. God zendt Zijn toorn omdat onrechtvaardige, negatieve en slechte dingen de normale activiteit en ontwikkeling van rechtvaardige en positieve dingen belemmeren, verstoren of vernietigen. Het doel van Gods woede is niet om Zijn eigen status en identiteit te beschermen, maar om het bestaan van rechtvaardige, positieve, mooie en goede dingen te beschermen, om de wetten en de orde van het normale voortbestaan van de mensheid te beschermen. Dit is de hoofdoorzaak van Gods toorn. Gods woede is een zeer juiste,

natuurlijke en ware openbaring van Zijn gezindheid. Er zit geen bedoeling achter Zijn woede, noch is er sprake van bedrog of samenzwering; Bovendien bevat Zijn woede niets van de verlangens, sluwheid, boosaardigheid, geweld, kwaad of wat ook dat de gehele verdorven mensheid kenmerkt. Voordat God Zijn woede zendt, heeft Hij de kern van elke zaak al heel duidelijk en volledig waargenomen en heeft Hij al nauwkeurige, duidelijke definities en conclusies geformuleerd. Gods doelstelling in alles wat Hij doet is dus glashelder, evenals Zijn houding. Hij is niet warrig; Hij is niet blind; Hij is niet impulsief; Hij is niet onvoorzichtig; meer nog, Hij is niet beginselloos. Dit is het praktische aspect van Gods toorn, en vanwege dit praktische aspect van Gods toorn heeft de mensheid haar normale bestaan bereikt. Zonder Gods toorn zou de mensheid afglijden tot abnormale levensomstandigheden; alle dingen die juist, mooi en goed zijn zouden worden vernietigd en ophouden te bestaan. Zonder Gods toorn zouden de wetten en de orde waar de schepping aan onderhevig is, worden verbroken of zelfs volledig worden ondermijnd. Sinds de schepping van de mens heeft God voortdurend Zijn rechtvaardige gezindheid gebruikt om het normale bestaan van de mensheid te beschermen en te ondersteunen. Omdat Zijn rechtvaardige gezindheid toorn en majesteit bevat, worden alle slechte mensen, dingen, voorwerpen en alle dingen die het normale bestaan van de mensheid verstoren en beschadigen, gestraft, beheerst en vernietigd vanwege Zijn toorn. In de afgelopen paar millennia heeft God onophoudelijk Zijn rechtvaardige gezindheid gebruikt om alle soorten onreine en boze geesten die tegen God zijn en die als medeplichtigen en lakeien van Satan optreden in Gods werk om de mensheid te beheren, neer te slaan en te vernietigen. Op deze manier heeft Gods werk voor de redding van de mens altijd vooruitgang geboekt volgens Zijn plan. Dit wil zeggen dat vanwege het bestaan van Gods toorn, de meest rechtvaardige zaak onder de mensen nooit is vernietigd.

uit 'God Zelf, de unieke II' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 110

Hoewel Satan humaan, rechtvaardig en deugdzaam lijkt, is hij wreed en kwaadaardig in wezen

Satan verkrijgt zijn roem door het publiek te misleiden. Hij werpt zich vaak op als een voorvechter en rolmodel van rechtvaardigheid. Onder de vlag van het beschermen van rechtvaardigheid, schaadt hij de mens, verslindt hun ziel, en gebruikt allerlei middelen om de mens te verlammen, bedriegen en aan te sporen. Zijn doel is om zijn slechte gedrag geaccepteerd te krijgen onder de mensen en hen erin mee te lokken, om de mens te betrekken in zijn verzet tegen Gods gezag en soevereiniteit. Wanneer men echter zijn plannen, complotten en doortrapte kenmerken doorziet en niet langer door hem wil worden vertrap en misleid, niet langer voor

hem wil blijven zwoegen, er niet samen met hem gestraft en vernietigd wil worden, verandert Satan zijn eerdere vroom lijkende kenmerken en rukt hij zijn valse masker af om zijn ware slechte, wrede, lelijke en woeste gezicht te onthullen. Hij zou niets liever willen dan al diegenen uit te roeien die weigeren hem te volgen en zich verzetten tegen zijn kwade krachten. Op dit punt kan Satan niet langer een betrouwbaar, hoffelijk uiterlijk aannemen; in plaats daarvan worden de echte lelijke en duivelse trekken onder de schaapskleren onthuld. Zodra de plannen van Satan aan het licht komen, zodra zijn ware gelaatstreken zijn ontmaskerd, zal hij in woede uitbarsten en zijn barbaarsheid blootgeven; zijn verlangen om mensen te schaden en te verslinden, zal alleen maar sterker worden. Dit komt omdat hij woedend wordt van het ontwaken van de mens; hij ontwikkelt een sterke wraakzucht jegens de mens vanwege diens streven om naar vrijheid en licht te hunkeren en los te breken uit zijn gevangenis. Satans woede is bedoeld om zijn kwaad te verdedigen, en het is ook een ware openbaring van zijn woeste aard.

In elke zaak legt het gedrag van Satan zijn slechte natuur bloot. Steevast leggen alle slechte daden die Satan met de mens heeft uitgevoerd het slechte wezen van Satan bloot – van zijn vroege pogingen om de mens te misleiden om hem te volgen, tot uitbuiting van de mens, waarbij hij de mens in zijn slechte daden meesleurt, en de wraakzucht van Satan jegens de mens nadat zijn ware gelaatstreken zijn blootgelegd en de mens ze herkend en de rug toe gekeerd heeft. Steevast bewijst elk van zijn slechte daden het feit dat Satan geen relatie heeft met positieve dingen; dat Satan de bron is van alle slechte dingen. Elk van zijn daden beschermt zijn kwaad, handhaaft de voortzetting van zijn slechte daden, druist in tegen rechtvaardige en positieve dingen en ruïneert de wetten en orde van het normale bestaan van de mensheid. Zijn daden zijn vijandig tegenover God en zijn dat wat Gods toorn zal vernietigen. Hoewel Satan zijn eigen woede heeft, is zijn woede een middel om zijn kwade natuur te uiten. De reden waarom Satan geïrriteerd en furieus is, is de volgende: zijn onuitsprekelijke plannen zijn ontmaskerd; hij komt niet makkelijk weg met zijn plannen; zijn wilde ambitie en verlangen om God te vervangen en te handelen zoals God zijn neergeslagen en geblokkeerd; van zijn doel om de hele mensheid te beheersen is niets gekomen en het kan nooit worden bereikt. Het is Gods herhaalde ontbieden van Zijn toorn dat de plannen van Satan ervan heeft weerhouden om tot bloei te komen en de verspreiding en uitbarsting van het kwaad van Satan heeft onderbroken; daarom haat en vreest Satan de toorn van God. Elke toepassing van Gods toorn ontmaskert niet alleen Satans ware gemene uiterlijk; het brengt ook Satans slechte verlangens aan het licht. Tegelijkertijd worden de redenen voor Satans woede tegen de mensheid volledig blootgelegd. De uitbarsting van Satans woede is een ware openbaring van zijn kwaadaardige aard, een blootstelling van zijn plannen. Natuurlijk is elke woede-uitbarsting van Satan een aankondiging van de vernietiging van kwade dingen, van de bescherming en voortzetting van positieve dingen, en van de aard van Gods toorn

– die niet beledigd kan worden!

uit ‘God Zelf, de unieke II’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Dagelijkse woorden van God Fragment 111

Men moet niet op ervaring en verbeelding vertrouwen om Gods rechtvaardige gezindheid te kennen

Wanneer je merkt dat je geconfronteerd wordt met Gods oordeel en tuchting, zul je dan zeggen dat Gods woord vervalst is? Zul je zeggen dat er een verhaal zit achter Gods woede, en dat Zijn woede vervalst is? Zul je God lasteren, en zeggen dat Zijn gezindheid niet noodzakelijk volledig rechtvaardig is? Wanneer je te maken hebt met elk van Gods daden, moet je eerst zeker zijn dat Gods rechtvaardige gezindheid vrij is van enige andere elementen, dat deze heilig en onberispelijk is; deze daden omvatten het neerhalen, straffen en vernietigen van de mensheid door God. Zonder uitzondering wordt elke daad van God uitgevoerd in strikte overeenstemming met Zijn inherente gezindheid en Zijn plan – dit omvat niet de kennis, traditie en filosofie van de mensheid – en elk van Gods daden is een uitdrukking van Zijn gezindheid en wezen, los van alles wat behoort tot de verdorven mensheid. In de opvattingen van de mens zijn alleen Gods liefde, barmhartigheid en verdraagzaamheid ten opzichte van de mensheid onberispelijk, onvervalst en heilig. Niemand weet echter dat Gods woede en Zijn toorn eveneens onvervalst zijn; bovendien heeft niemand over vragen nagedacht zoals waarom God geen belediging tolereert of waarom Zijn woede zo groot is. Integendeel, sommigen verwarren Gods toorn met het humeur van de verdorven mensheid; ze denken dat Gods woede de woede van de verdorven mensheid is; ze nemen zelfs ten onrechte aan dat Gods woede precies hetzelfde is als de natuurlijke openbaring van de verdorven gezindheid van de mensheid. Zij geloven ten onrechte dat het uiten van Gods toorn net zo is als de woede van de verdorven mensheid, die voortkomt uit ongenoegen; ze geloven zelfs dat het uiten van Gods toorn een uitdrukking is van Zijn gemoedstoestand. Na deze communicatie hoop ik dat geen van jullie nog misvattingen, verbeeldingen of veronderstellingen zal hebben als het gaat om Gods rechtvaardige gezindheid en ik hoop dat jullie na het horen van mijn woorden echt de toorn van Gods rechtvaardige gezindheid in jullie harten kunnen erkennen, dat jullie alle eerdere verkeerde opvattingen over Gods toorn opzij kunnen zetten en dat jullie je eigen misvattingen en verkeerde zienswijzen over het wezen van Gods toorn kunnen veranderen. Verder hoop ik dat jullie een nauwkeurige definitie van Gods gezindheid in jullie harten hebben, dat jullie niet langer twijfelen aan Gods rechtvaardige gezindheid, dat jullie geen menselijke redenering of verbeelding zullen opleggen aan Gods ware gezindheid. Gods rechtvaardige gezindheid is Gods eigen ware wezen. Het is niet iets wat is gevormd of geschreven door de mens. Zijn rechtvaardige gezindheid is Zijn

rechtvaardige gezindheid en heeft geen relatie of verbinding met iets van de schepping. God Zelf is God Zelf. Hij zal nooit een deel van de schepping worden en zelfs als Hij lid wordt van de geschapen wezens, zullen Zijn inherente gezindheid en wezen niet veranderen. Daarom is het kennen van God niet het kennen van een voorwerp; het is niet iets ontleden, noch is het een persoon begrijpen. Als de mens zijn begrip of methode gebruikt om een voorwerp te kennen of een persoon te begrijpen om God te leren kennen, dan zul je nooit in staat zijn om kennis van God te verwerven. God kennen is niet afhankelijk van ervaring of verbeeldingskracht en daarom moet je nooit je ervaring of verbeeldingskracht aan God opleggen. Het maakt niet uit hoe rijk je ervaring en verbeeldingskracht zijn, ze zijn nog steeds beperkt; sterker nog, je verbeelding komt niet overeen met feiten en nog minder met de waarheid en is onverenigbaar met Gods ware gezindheid en wezen. Je zult er nooit in slagen om Gods wezen te begrijpen als je op je verbeeldingskracht vertrouwt. De enige weg is zo: alles wat van God komt aanvaarden, dan het geleidelijk ervaren en begrijpen. Er komt een dag dat God je zal verlichten zodat je Hem echt zult kennen en begrijpen, vanwege je samenwerking en vanwege je honger en dorst naar de waarheid.

uit 'God Zelf, de unieke II' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 112

Jehova Gods waarschuwing bereikt de Ninevieten

Laten we verdergaan naar de tweede passage, het derde hoofdstuk van het boek van Jona: "En Jona trok na een dag lang reizen de stad in. Daarbij predikte hij luid: 'Nog veertig dagen, dan wordt Nineve vernietigd.'" Dit zijn de woorden die God direct doorgaf aan Jona om aan de Ninevieten te vertellen. Het zijn natuurlijk ook de woorden die Jehova tegen de Ninevieten wilde zeggen. Deze woorden vertellen mensen dat God de mensen van de stad begon te verafschuwen en haten omdat hun slechtheid God onder ogen was gekomen, en daarom wilde Hij deze stad vernietigen. Maar voordat God de stad verwoestte, zou Hij de Ninevieten een aankondiging doen en Hij zou hen tegelijkertijd de gelegenheid geven zich te bekeren vanwege hun slechtheid en opnieuw te beginnen. Deze kans zou veertig dagen duren. Met andere woorden, als de mensen in de stad zich niet bekeerden, hun zonden niet toegaven of zich niet binnen veertig dagen neerwierpen voor Jehova God, zou God de stad vernietigen zoals Hij met Sodom had gedaan. Dit was wat Jehova God de mensen van Nineve wilde vertellen. Het is duidelijk dat dit niet simpelweg een verklaring was. Niet alleen bracht dit Jehova's toorn over, het bracht ook Zijn houding jegens de Ninevieten over; tegelijkertijd diende deze eenvoudige verklaring ook als een ernstige waarschuwing aan de mensen die in de stad woonden. Deze waarschuwing vertelde hen dat hun slechte daden hen de haat van Jehova God op de hals hadden gehaald, en vertelde hen

dat hun slechte daden hen spoedig aan de rand van hun eigen vernietiging zouden brengen; daarom waren de levens van iedereen in Nineve in onmiddellijk gevaar.

Het schrille contrast tussen de reactie van Nineve en Sodom op Jehova Gods waarschuwing

Wat betekent het om ten val gebracht te worden? In informele zin betekent het om te verdwijnen. Maar op welke manier? Wie zou een hele stad ten val kunnen brengen? Het is natuurlijk onmogelijk voor de mens om zo'n handeling uit te voeren. Deze mensen waren geen dwazen; zodra ze deze verkondiging hoorden, begrepen ze het. Ze wisten dat deze van God afkomstig was; ze wisten dat God Zijn werk zou uitvoeren; ze wisten dat hun goddeloosheid Jehova God woedend had gemaakt en Zijn toorn op hen had doen neerkomen, zodat ze spoedig met hun stad zouden worden vernietigd. Hoe gedroegen de mensen in de stad zich nadat ze Jehova's waarschuwing hadden gehoord? De Bijbel beschrijft in precies detail hoe deze mensen reageerden, van hun koning tot de gewone man. Zoals in de Schrift staat: "De inwoners van Nineve geloofden God. Zij riepen een vasten uit en iedereen, van hoog tot laag, trok een boetekleed aan. Toen de koning van Nineve ervan hoorde, stond hij op van zijn troon. Hij deed zijn mantel af en trok een boetekleed aan, waarna hij berouwvol op de grond ging zitten. De koning liet op zijn bevel en dat van zijn edellieden het volgende omroepen en bekendmaken: 'Mensen en dieren, runderen en schapen, mogen niets te eten of te drinken tot zich nemen. De dieren mogen niet grazen en geen water drinken. Mensen en dieren moeten een boetekleed aantrekken en God krachtig aanroepen. Iedereen moet het slechte pad verlaten en het geweld uit hun handen laten varen. ...'"

Na het horen van de verkondiging van Jehova God toonden de mensen van Nineve een houding die volkomen tegengesteld was aan die van het volk van Sodom – het volk van Sodom verzette zich openlijk tegen God en dat ging van kwaad tot erger, maar na deze woorden te hebben gehoord, negeerden de Ninevieten de zaak niet en ze verzetten zich ook niet; in plaats daarvan geloofden ze God en verklaarden dat ze zouden vasten. Waar verwijst "geloofden" hier naar? Het woord zelf suggereert geloof en onderwerping. Als we het feitelijke gedrag van de Ninevieten gebruiken om dit woord uit te leggen, betekent dit dat zij geloofden dat God kon en zou doen wat Hij zei, en dat zij bereid waren zich te bekeren. Voelden de inwoners van Nineve angst voor dreigende rampen? Het was hun geloof dat angst in hun hart bracht. Welnu, wat kunnen we gebruiken om het geloof en de angst van de Ninevieten te bewijzen? Het is zoals de Bijbel zegt: "Zij riepen een vasten uit en iedereen, van hoog tot laag, trok een boetekleed aan." Dit wil zeggen dat de Ninevieten echt geloofden, en dat uit dit geloof angst voortkwam, wat toen leidde tot vasten en het aantrekken van een boetekleed. Zo hebben zij het begin van hun berouw getoond. In volledige tegenstelling met de mensen van Sodom, hebben de Ninevieten zich niet

alleen niet tegen God verzet, ze toonden ook duidelijk hun berouw door hun gedrag en daden. Natuurlijk was dit niet alleen van toepassing op het gewone volk van Nineve; hun koning was geen uitzondering.

De bekering van Nineve's koning verdient de lof van Jehova God

Toen de koning van Nineve dit nieuws hoorde, stond hij op van zijn troon, trok zijn mantel uit, kleepte zich in boetekleed en ging in as zitten. Hij verkondigde toen dat niemand in de stad iets mocht eten en dat geen vee, lammeren en ossen zouden grazen of water zouden drinken. Mens en vee moesten een boetekleed aantrekken; de mensen richtten gemeente smeekbeden tot God. De koning riep ook uit dat ieder van hen het slechte pad zou verlaten en het geweld uit zijn handen zou laten varen. Deze reeks van daden geeft aan dat de koning van Nineve blijk gaf van zijn oprechte berouw. De reeks daden die hij ondernam – hij kwam van zijn troon, trok zijn koningsmantel uit, kleepte zich in boetekleed en ging in as zitten – vertelt de mensen dat de koning van Nineve zijn koninklijke status opzij zette en net als het gewone volk een boetekleed droeg. Dit wil zeggen dat de koning van Nineve zijn koninklijke functie niet gebruikte om zijn slechte daden of het geweld van zijn handen voort te zetten nadat hij de aankondiging van Jehova God had gehoord; hij legde juist het gezag dat hij bekleedde neer en had berouw tegenover Jehova God. Op dit moment had de koning van Nineve geen berouw als koning; hij was voor God gekomen om zijn zonden te belijden en er berouw voor te hebben als een gewoon onderdaan van God. Bovendien vertelde hij ook de hele stad dat ze tegenover Jehova God hun zonden moesten belijden en er berouw voor moesten hebben op dezelfde manier als hij; bovendien had hij een specifiek plan hoe dat te doen, zoals te zien is in de Schrift: “Mensen en dieren, runderen en schapen, mogen niets te eten of te drinken tot zich nemen. ... en God krachtig aanroepen. Iedereen moet het slechte pad verlaten en het geweld uit hun handen laten varen.” Als heerser van de stad, bezat de koning van Nineve de allerhoogste status en macht en kon hij alles doen wat hij maar wilde. Toen hij te maken kreeg met Jehova Gods aankondiging, had hij de zaak kunnen negeren of eenvoudigweg berouw tonen en alleen zijn zonden belijden; of de mensen in de stad ervoor kozen om berouw te tonen, had hij volledig kunnen negeren. De koning van Nineve deed dit echter helemaal niet. Niet alleen stond hij op van zijn troon, trok hij het boetekleed met as aan, beleepte hij zijn zonden voor Jehova God en toonde er berouw voor, hij beval ook alle mensen en vee binnen de stad om hetzelfde te doen. Hij beval zelfs het volk “krachtig God aan te roepen.” Door deze reeks daden volbracht de koning van Nineve werkelijk wat een heerser zou moeten doen; zijn reeks daden was moeilijk voor enige koning in de menselijke geschiedenis om te verwezenlijken en is ook door geen van hen verwezenlijkt. Deze daden kunnen ongekende ondernemingen in de menselijke geschiedenis worden genoemd; ze zijn het waard om door de mensheid zowel herdacht als nagevolgd te worden. Sinds de dageraad

van de mens had elke koning zijn onderdanen ertoe gebracht zich te verzetten tegen God en zich tegen Hem te keren. Niemand had ooit zijn onderdanen ertoe gebracht God te smeken om verlossing van hun slechtheid, om Jehova Gods gratie te ontvangen en een dreigende straf te vermijden. De koning van Nineve was echter in staat om zijn onderdanen ertoe te brengen zich tot God te wenden, hun respectievelijke slechte wegen te verlaten en het geweld uit hun handen te laten varen. Bovendien was hij ook in staat om zijn troon opzij te zetten en in ruil daarvoor draaide Jehova God bij, kreeg spijt van Zijn toorn en trok deze in, waardoor de mensen van de stad konden overleven en voor vernietiging behoed werden. De daden van de koning kunnen alleen een zeldzaam wonder in de menselijke geschiedenis worden genoemd; ze kunnen zelfs een voorbeeld worden genoemd van een verdorven mensheid die haar zonden belijdt en berouw toont voor God.

uit 'God Zelf, de unieke II' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 113

Jona 3 Jehova sprak nog een keer tot Jona. Hij zei: 'Sta op, ga naar de grote stad Nineve en predik daar wat ik je tegen je zeg.' Toen stond Jona op en ging gehoorzaam aan de woorden van Jehova naar Nineve. De stad Nineve was buitengewoon groot. Het duurde drie dagen om erdoorheen te trekken. En Jona trok na een dag lang reizen de stad in. Daarbij predikte hij luid: 'Nog veertig dagen, dan wordt Nineve vernietigd.' De inwoners van Nineve geloofden God. Zij riepen een vasten uit en iedereen, van hoog tot laag, trok een boetekleed aan. Toen de koning van Nineve ervan hoorde, stond hij op van zijn troon. Hij deed zijn mantel af en trok een boetekleed aan, waarna hij berouwvol op de grond ging zitten. De koning liet op zijn bevel en dat van zijn edellieden het volgende omroepen en bekendmaken: 'Mensen en dieren, runderen en schapen, mogen niets te eten of te drinken tot zich nemen. De dieren mogen niet grazen en geen water drinken. Mensen en dieren moeten een boetekleed aantrekken en God krachtig aanroepen. Iedereen moet het slechte pad verlaten en het geweld uit hun handen laten varen. Misschien verandert God dan van gedachte en komt Hij van Zijn besluit terug. Wie weet laat Hij Zijn toorn varen, zodat wij niet omkomen.' God zag wat ze deden, dat ze zich van hun slechte pad bekeerden. God veranderde dan ook van gedachte: de straf die Hij had aangekondigd, voerde Hij niet uit.

God ziet het oprechte berouw diep in de harten van de Ninevieten

Na het horen van Gods verklaring voerden de koning van Nineve en zijn onderdanen een reeks handelingen uit. Wat is de aard van hun gedrag en daden? Met andere woorden, wat is de essentie van alles wat ze deden? Waarom deden ze wat ze deden? In Gods ogen hadden ze

oprecht berouw getoond, niet alleen omdat ze God ernstig hadden gesmeekt en hun zonden voor Hem hadden beleden, maar ook omdat ze hun slechte gedrag hadden opgegeven. Ze handelden zo omdat ze na het horen van Gods woorden ongelofelijk bang waren en geloofden dat Hij zou doen wat Hij zei. Door te vasten, het boetekleed aan te trekken en in as te zitten, wilden ze hun bereidheid uiten om hun manier van doen te veranderen en zich van slechtheid te onthouden, om tot Jehova God te bidden om Zijn toorn te beteugelen, om Jehova God te smeken Zijn beslissing terug te trekken zowel als de ramp die op het punt stond hen te overkomen. Als we al hun gedrag onderzoeken, kunnen we zien dat ze al begrepen dat hun vorige slechte daden verfoeilijk waren in de ogen van Jehova God en dat ze begrepen waarom Hij hen binnenkort zou vernietigen. Om deze redenen wilden ze zich allemaal volledig bekeren, zich van hun verkeerde wegen afkeren en het geweld uit hun handen laten varen. Met andere woorden, zodra zij zich bewust werden van Jehova Gods verklaring, voelde ieder van hen angst in zijn hart; zij gingen niet langer door met hun slechte gedrag en ze gingen niet door met het begaan van die daden die Jehova God haatte. Bovendien smeekten ze Jehova God om hun zonden uit het verleden te vergeven en hen niet te behandelen naar hun daden uit het verleden. Ze waren bereid nooit meer kwaad te doen en te handelen volgens de aanwijzingen van Jehova God, zolang ze zich de woede van Jehova God maar nooit meer op de hals zouden halen. Hun berouw was oprecht en diep. Het kwam diep uit hun hart en was niet geveinsd, noch tijdelijk.

Toen het volk van Nineve, van de allerhoogste koning tot zijn onderdanen, ontdekte dat Jehova God boos op hen was, was elk van hun daden, en hun hele gedrag, evenals al hun beslissingen en keuzes, helder en duidelijk in de ogen van God. Gods hart veranderde naar aanleiding van hun gedrag. Wat was Gods gemoedstoestand op dat precieze moment? De Bijbel kan die vraag voor je beantwoorden. Zoals is vastgelegd in de Schrift: “God zag wat ze deden, dat ze zich van hun slechte pad bekeerden. God veranderde dan ook van gedachte: de straf die Hij had aangekondigd, voerde Hij niet uit.” Hoewel God van gedachten veranderde, was er niets ingewikkelds aan Zijn gemoedstoestand. Hij ging gewoon van het uiten van Zijn toorn over op het kalmeren van Zijn toorn, en besloot toen de ramp niet aan de stad Nineve te voltrekken. De reden waarom Gods beslissing – om de Ninevieten te sparen voor de ramp – zo snel werd genomen, was dat God het hart van elke persoon in Nineve gadesloeg. Hij zag wat zij diep in hun hart voelden: hun oprechte belijdenis en berouw voor hun zonden, hun oprechte geloof in Hem, hun diepe gevoel dat hun slechte daden Zijn gezindheid woedend hadden gemaakt, en de daaruit voortvloeiende vrees voor Jehova’s dreigende straf. Tegelijkertijd hoorde Jehova God ook de gebeden vanuit het diepst van hun hart, hun smeekbeden om Zijn woede tegen hen te staken, zodat zij deze ramp zouden kunnen vermijden. Toen God al deze feiten opmerkte, verdween beetje bij beetje Zijn woede. Ongeacht hoe groot Zijn toorn eerder was geweest, toen Hij de

oprechte bekering zag diep in de harten van deze mensen, werd Zijn hart hierdoor geraakt en daarom kon Hij het niet verdragen deze ramp over hen te laten komen en was Hij niet langer boos op hen. In plaats daarvan zette Hij Zijn genade en verdraagzaamheid jegens hen voort en bleef hen leiden en voor hen zorgen.

uit 'God Zelf, de unieke II' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 114

Jona 3 Jehova sprak nog een keer tot Jona. Hij zei: 'Sta op, ga naar de grote stad Nineve en predik daar wat ik je tegen je zeg.' Toen stond Jona op en ging gehoorzaam aan de woorden van Jehova naar Nineve. De stad Nineve was buitengewoon groot. Het duurde drie dagen om erdoorheen te trekken. En Jona trok na een dag lang reizen de stad in. Daarbij predikte hij luid: 'Nog veertig dagen, dan wordt Nineve vernietigd.' De inwoners van Nineve geloofden God. Zij riepen een vasten uit en iedereen, van hoog tot laag, trok een boetekleed aan. Toen de koning van Nineve ervan hoorde, stond hij op van zijn troon. Hij deed zijn mantel af en trok een boetekleed aan, waarna hij berouwvol op de grond ging zitten. De koning liet op zijn bevel en dat van zijn edellieden het volgende omroepen en bekendmaken: 'Mensen en dieren, runderen en schapen, mogen niets te eten of te drinken tot zich nemen. De dieren mogen niet grazen en geen water drinken. Mensen en dieren moeten een boetekleed aantrekken en God krachtig aanroepen. Iedereen moet het slechte pad verlaten en het geweld uit hun handen laten varen. Misschien verandert God dan van gedachte en komt Hij van Zijn besluit terug. Wie weet laat Hij Zijn toorn varen, zodat wij niet omkomen.' God zag wat ze deden, dat ze zich van hun slechte pad bekeerden. God veranderde dan ook van gedachte: de straf die Hij had aangekondigd, voerde Hij niet uit.

Als je geloof in God echt is, zul je Zijn zorg vaak ontvangen

Gods verandering van Zijn intenties ten opzichte van de mensen in Nineve bracht geen aarzeling of dubbelzinnigheid met zich mee. Het was eerder een transformatie van pure woede naar pure tolerantie. Dit is een ware openbaring van Gods wezen. God is nooit besluiteloos of aarzelend in Zijn daden; de principes en doelen achter Zijn daden zijn allemaal helder en transparant, puur en foutloos, absoluut zonder dat listen of plannetjes daar deel van uitmaken. Met andere woorden, het wezen van God bevat geen duisternis of kwaad. God werd boos op de Ninevieten omdat hun slechte daden Hem onder ogen waren gekomen; op dat moment was Zijn woede afgeleid van Zijn wezen. Toen Gods toorn echter verdween en Hij opnieuw Zijn verdraagzaamheid aan het volk van Nineve schonk, was alles wat Hij openbaarde nog steeds Zijn eigen wezen. Deze hele verandering was het gevolg van een verandering in de houding van de

mensen tegenover God. Gedurende deze hele periode veranderde de niet te beledigen gezindheid van God niet; Gods tolerante wezen veranderde niet; Gods liefhebbende en genadige wezen veranderde niet. Wanneer mensen slechte daden begaan en God beledigen, zal Hij Zijn toorn over hen brengen. Wanneer mensen zich echt bekeren, zal Gods hart veranderen en zal Zijn woede bedaren. Wanneer mensen zich koppig blijven verzetten tegen God, zal Zijn woede onophoudelijk Zijn; Zijn toorn zal beetje bij beetje op hen drukken totdat ze worden vernietigd. Dit is het wezen van Gods gezindheid. Ongeacht of God toorn of genade en goedertierenheid uitdrukt, de handelwijze, het gedrag en de houding van de mens ten opzichte van God vanuit het diepst van zijn hart bepaalt wat wordt uitgedrukt door de openbaring van Gods gezindheid. Als God voortdurend één persoon onderwerpt aan Zijn toorn, staat het hart van deze persoon ongetwijfeld lijnrecht tegenover God. Omdat hij nooit echt berouw heeft gehad, zijn hoofd nooit echt gebogen heeft voor God en nooit een waar geloof in God heeft bezeten, heeft hij nooit Gods genade en verdraagzaamheid verkregen. Als iemand vaak Gods zorg ontvangt en vaak Zijn genade en verdraagzaamheid verkrijgt, dan heeft deze persoon ongetwijfeld een waarachtig geloof in God in zijn hart, en staat zijn hart niet tegenover God. Hij voelt vaak echt berouw tegenover God; daarom zal, zelfs als Gods discipline dikwijls op deze persoon neerdaalt, Zijn wraak niet op hem neerdalen.

Dit korte verslag stelt mensen in staat om Gods hart te zien, om de echtheid van Zijn wezen te zien, om te zien dat Gods toorn en de verandering van Zijn hart een reden hebben. Ondanks het schrille contrast dat God liet zien toen Hij boos was en toen Hij Zijn hart veranderde, wat mensen doet geloven dat er een grote kloof of een groot contrast lijkt te bestaan tussen deze twee aspecten van Gods wezen – Zijn toorn en Zijn tolerantie – stelt Gods houding tegenover het berouw van de Ninevieten mensen opnieuw in staat om een andere kant van Gods ware gezindheid te zien. Gods verandering van Zijn hart stelt de mensheid echt in staat om opnieuw de waarheid van Gods genade en goedertierenheid te zien en de ware openbaring van Gods wezen. De mensheid moet erkennen dat Gods barmhartigheid en goedertierenheid geen mythen zijn, en ook geen verzinsels. Dit komt omdat Gods gevoel op dat moment waar was; Gods verandering van hart was echt; God heeft Zijn genade en verdraagzaamheid waarlijk nogmaals aan de mensheid geschonken.

uit 'God Zelf, de unieke II' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 115

Jona 3 Jehova sprak nog een keer tot Jona. Hij zei: 'Sta op, ga naar de grote stad Nineve en predik daar wat ik je tegen je zeg.' Toen stond Jona op en ging gehoorzaam aan de woorden van Jehova naar Nineve. De stad Nineve was buitengewoon groot. Het duurde drie dagen om

erdoorheen te trekken. En Jona trok na een dag lang reizen de stad in. Daarbij predikte hij luid: ‘Nog veertig dagen, dan wordt Nineve vernietigd.’ De inwoners van Nineve geloofden God. Zij riepen een vasten uit en iedereen, van hoog tot laag, trok een boetekleed aan. Toen de koning van Nineve ervan hoorde, stond hij op van zijn troon. Hij deed zijn mantel af en trok een boetekleed aan, waarna hij berouwvol op de grond ging zitten. De koning liet op zijn bevel en dat van zijn edellieden het volgende omroepen en bekendmaken: ‘Mensen en dieren, runderen en schapen, mogen niets te eten of te drinken tot zich nemen. De dieren mogen niet grazen en geen water drinken. Mensen en dieren moeten een boetekleed aantrekken en God krachtig aanroepen. Iedereen moet het slechte pad verlaten en het geweld uit hun handen laten varen. Misschien verandert God dan van gedachte en komt Hij van Zijn besluit terug. Wie weet laat Hij Zijn toorn varen, zodat wij niet omkomen.’ God zag wat ze deden, dat ze zich van hun slechte pad bekeerden. God veranderde dan ook van gedachte: de straf die Hij had aangekondigd, voerde Hij niet uit.

Door de ware bekering in de harten van de Ninevieten valt Gods genade hen ten deel en verandert hun eigen einde

Bestond er enige tegenspraak tussen Gods verandering van hart en Zijn toorn? Natuurlijk niet! Dit komt omdat er een reden was voor Gods tolerantie op dat bepaalde moment. Welke reden zou dit kunnen zijn? De reden die in de Bijbel staat: “Iedereen verliet het slechte pad” en “liet het geweld uit zijn handen varen”.

Dit “slechte pad” verwijst niet naar een handvol slechte daden, maar naar de slechte bron achter het gedrag van mensen. “Het slechte pad verlaten” betekent dat degenen in kwestie deze dingen nooit meer zullen doen. Met andere woorden, ze zullen zich nooit meer op deze slechte manier gedragen; de methode, de bron, het doel, de bedoeling en het principe van hun daden zijn allemaal veranderd; ze zullen nooit meer die methoden en principes gebruiken om genieting en geluk in hun harten te brengen. Het “laten varen” in “liet het geweld uit zijn handen varen” betekent neerleggen of terzijde werpen, volledig breken met het verleden en nooit meer terugkeren. Toen de inwoners van Nineve het geweld afzworen, bewees en vertegenwoordigde dit hun echte berouw. God kijkt zowel naar de buitenkant van de mensen als naar hun harten. Toen God het ware berouw zonder twijfel in de harten van de Ninevieten zag en ook opmerkte dat zij hun slechte wegen hadden verlaten en het geweld achter zich hadden gelaten, kwam er een verandering in Zijn hart. Dit wil zeggen dat het gedrag en de houding van deze mensen en de verschillende manieren om dingen te doen, evenals het ware berouw van hun zonden en de ware bekentenis in hun hart, God ertoe brachten Zijn hart te veranderen, Zijn voornemens te veranderen, Zijn beslissing in te trekken en hen niet te straffen of vernietigen. Zo bereikten de

mensen van Nineve een ander einde. Ze redden hun eigen levens en verkregen tegelijkertijd Gods genade en verdraagzaamheid, waarop God ook Zijn toorn introk.

Gods genade en tolerantie Zijn niet zeldzaam – het ware berouw van de mens wel

Ongeacht hoe boos God op de Ninevieten was geweest, zodra ze een periode van vasten afkondigden en in zak en as liepen, verzachtte Zijn hart zich geleidelijk en begon Hij Zijn hart te veranderen. Toen Hij hun verkondigde dat Hij hun stad zou vernietigen – het moment voorafgaand aan hun belijdenis en berouw van hun zonden – was God nog steeds boos op hen. Toen ze eenmaal een aantal berouwvolle handelingen hadden verricht, veranderde Gods woede voor het volk van Nineve geleidelijk in genade en verdraagzaamheid. Er is niets tegenstrijdigs aan de samenvallende openbaring van deze twee aspecten van Gods gezindheid in hetzelfde gebeurtenis. Hoe moet iemand dit gebrek aan tegenstrijdigheid opvatten en kennen? God heeft deze twee volstrekt tegengestelde dingen achtereenvolgens tot uitdrukking gebracht en geopenbaard toen het volk van Nineve zich bekeerde, waardoor mensen de echtheid en de onaantastbaarheid van Gods wezen konden zien. God gebruikte Zijn houding om mensen het volgende te vertellen: het is niet zo dat God mensen niet tolereert, of dat Hij hun geen genade wil tonen; het is dat ze zelden echt berouw tonen jegens God, en het is zeldzaam dat mensen echt het slechte pad verlaten en het geweld uit hun handen laten varen. Met andere woorden, wanneer God boos is op de mens, hoopt Hij dat deze in staat zal zijn echt berouw te tonen en hoopt Hij het ware berouw van de mens te zien, in welk geval Hij dan royaal Zijn genade en verdraagzaamheid aan de mens blijft schenken. Dit wil zeggen dat het slechte gedrag van de mens Gods toorn veroorzaakt, terwijl Gods barmhartigheid en verdraagzaamheid worden geschonken aan hen die naar God luisteren en oprecht berouw tonen tegenover Hem, en aan hen die het slechte pad kunnen verlaten en het geweld uit hun handen kunnen laten varen. Gods houding werd heel duidelijk onthuld in de manier waarop Hij de Ninevieten behandelde: Gods genade en verdraagzaamheid zijn helemaal niet moeilijk te verkrijgen; Hij verlangt iemands oprechte berouw. Zolang mensen het slechte pad verlaten en het geweld uit hun handen laten varen, zal God Zijn hart veranderen en Zijn houding ten opzichte van hen.

uit 'God Zelf, de unieke II' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 116

De rechtvaardige gezindheid van de Schepper is echt en levendig

Waren Zijn genade en verdraagzaamheid onoprecht toen God Zijn hart veranderde voor het volk van Nineve? Natuurlijk niet! Wat laat de transformatie tussen deze twee aspecten van Gods gezindheid in dezelfde aangelegenheid je dan zien? Gods gezindheid is een volledig geheel; deze

is totaal niet verdeeld. Ongeacht of Hij woede of genade en tolerantie tegenover mensen uitdrukt, zijn het allemaal uitingen van Zijn rechtvaardige gezindheid. Gods gezindheid is echt en levendig. Hij verandert Zijn gedachten en houdingen in overeenstemming met de ontwikkeling van de dingen. De transformatie van Zijn houding ten opzichte van de Ninevieten vertelt de mensheid dat Hij Zijn eigen gedachten en ideeën heeft; Hij is geen robot of geboetseerd beeld, maar de levende God Zelf. Hij zou boos kunnen zijn op de mensen van Nineve, net zoals Hij hun verleden kon vergeven naar aanleiding van hun houding; Hij zou kunnen beslissen om rampspoed over de Ninevieten te brengen, en Hij zou Zijn beslissing kunnen veranderen vanwege hun berouw. Mensen passen regels graag strikt toe en gebruiken zulke regels ook graag om God af te bakenen en te definiëren, net zoals ze er de voorkeur aan geven formules te gebruiken om Gods gezindheid te kennen. Volgens het rijk van het menselijk denken, denkt God daarom niet en heeft Hij ook geen inhoudelijke ideeën. In werkelijkheid transformeren Gods gedachten voortdurend naar aanleiding van veranderingen in dingen en in de omgeving; terwijl deze gedachten transformeren, zullen verschillende aspecten van Gods wezen worden onthuld. Op het moment dat God Zijn hart verandert tijdens dit transformatieproces, onthult Hij aan de mensheid de waarheid over het bestaan van Zijn leven, en onthult Hij dat Zijn rechtvaardige gezindheid echt en levendig is. Bovendien gebruikt God Zijn eigen ware openbaringen om de mensheid de waarheid van het bestaan van Zijn toorn, Zijn genade, Zijn goedertierenheid en Zijn tolerantie te bewijzen. Zijn wezen zal op enig moment en enige plaats worden onthuld in overeenstemming met de ontwikkeling van de dingen. Hij bezit de toorn van een leeuw en de genade en tolerantie van een moeder. Zijn rechtvaardige gezindheid mag door geen enkele persoon ter discussie gesteld, geschonden, veranderd of vervormd worden. Onder alle zaken en alle dingen kan Gods rechtvaardige gezindheid, dat wil zeggen Gods toorn en Gods genade, op enig moment en op enige plaats worden geopenbaard. Hij drukt deze aspecten levendig uit in alle hoeken en gaten van de natuur en voert ze levendig uit op elk moment. Gods rechtvaardige gezindheid wordt niet beperkt door tijd of ruimte, of met andere woorden, Gods rechtvaardige gezindheid wordt niet mechanisch uitgedrukt of geopenbaard naar gelang de grenzen van tijd of ruimte. In plaats daarvan wordt Gods rechtvaardige gezindheid vrijelijk uitgedrukt en geopenbaard op enig moment en enige plaats. Wanneer je ziet dat God Zijn hart verandert en Zijn woede niet meer uit en Zich onthoudt van het vernietigen van de stad Nineve, kun je dan zeggen dat God alleen genadig en liefdevol is? Kun je zeggen dat Gods toorn uit lege woorden bestaat? Wanneer God in brandende toorn ontsteekt en Zijn genade aan mensen onthoudt, kun je dan zeggen dat Hij geen ware liefde heeft voor de mensheid? God spreekt een felle toorn uit als reactie op slechte daden van mensen; Zijn toorn is feilloos. Gods hart wordt bewogen door het berouw van mensen, en het is dit berouw dat aldus Zijn hart verandert. Zijn bewogenheid, Zijn verandering van hart evenals Zijn genade en verdraagzaamheid jegens de mens zijn volkomen

onberispelijk; ze zijn schoon, puur, smetteloos en onvervalst. Gods tolerantie is pure tolerantie; Zijn genade is pure genade. Zijn gezindheid zal toorn onthullen, evenals genade en verdraagzaamheid, in overeenstemming met het berouw van de mens en zijn verschillende gedrag. Wat Hij ook onthult en tot uitdrukking brengt, alles is zuiver; het is allemaal direct; het wezen ervan is verschillend van wat dan ook in de schepping. De principes van daden die God tot uitdrukking brengt, Zijn gedachten en ideeën of een bepaalde beslissing, evenals elke daad, zijn vrij van gebreken of onvolkomenheden. Zoals God besluit en zoals Hij handelt, zo voltooit Hij wat Hij onderneemt. Dit soort resultaten is nauwkeurig en foutloos omdat hun bron foutloos en smetteloos is. Gods toorn is onberispelijk. Op dezelfde manier zijn Gods genade en verdraagzaamheid, die geen enkel schepsel bezit, heilig en onberispelijk, en kunnen ze iedere vorm van ervaring en overleg doorstaan.

Zien jullie, nu jullie het verhaal van Nineve hebben begrepen, de andere kant van het wezen van Gods rechtvaardige gezindheid? Zien jullie de andere kant van Gods unieke rechtvaardige gezindheid? Heeft iemand onder de mensheid zo'n gezindheid? Heeft iemand zulke toorn als die van God? Bezit iemand genade en verdraagzaamheid als die van God? Wie in de schepping kan zoveel toorn oproepen en besluiten om de mensheid te vernietigen of rampspoed over haar af te roepen? En wie is gekwalificeerd om genade te schenken, de mens te tolereren en te vergeven en daardoor zijn beslissing om de mens te vernietigen te veranderen? De Schepper drukt Zijn rechtvaardige gezindheid uit door middel van Zijn eigen unieke methoden en principes; Hij is niet onderworpen aan de besturing of beperkingen van welke mensen, gebeurtenissen of dingen dan ook. Door Zijn unieke gezindheid is niemand in staat om Zijn gedachten en ideeën te veranderen, noch is wie dan ook in staat Hem te overtuigen en enige van Zijn beslissingen te veranderen. Het totale gedrag en de gedachten van de schepping vallen onder het oordeel van Zijn rechtvaardige gezindheid. Niemand kan bepalen of Hij toorn of genade uitoefent; alleen het wezen van de Schepper – of met andere woorden, de rechtvaardige gezindheid van de Schepper – kan dit beslissen. Dit is de unieke aard van de rechtvaardige gezindheid van de Schepper!

Wanneer we eenmaal de transformatie van Gods houding ten opzichte van de inwoners van Nineve hebben geanalyseerd en begrepen, zijn jullie dan in staat om het woord 'uniek' te gebruiken om de genade die je vindt in Gods rechtvaardige gezindheid te beschrijven? We hebben eerder gezegd dat Gods toorn één aspect is van het wezen van Zijn unieke rechtvaardige gezindheid. Nu zal ik twee aspecten definiëren, Gods toorn en Gods genade, als Zijn rechtvaardige gezindheid. Gods rechtvaardige gezindheid is heilig; deze is zowel niet te beledigen als onbetwistbaar; het is iets dat niemand bezit onder de geschapen of niet-geschapen wezens. Deze is zowel uniek als exclusief voor God. Dit wil zeggen dat Gods toorn heilig en niet te beledigen is. Op dezelfde manier is het andere aspect van Gods rechtvaardige gezindheid –

Gods genade – heilig en niet te beledigen. Geen van de geschapen of niet-geschapen wezens kan God vervangen of vertegenwoordigen in Zijn daden, noch kan iemand Hem vervangen of vertegenwoordigen in de vernietiging van Sodom of de redding van Nineve. Dit is de ware uitdrukking van Gods unieke rechtvaardige gezindheid.

uit ‘God Zelf, de unieke II’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Dagelijkse woorden van God Fragment 117

De oprechte gevoelens van de Schepper voor de mensheid

Mensen zeggen vaak dat het niet gemakkelijk is om God te leren kennen. Ik zeg echter dat het kennen van God helemaal geen moeilijke zaak is, want God staat de mens vaak toe om getuige te zijn van Zijn daden. God heeft Zijn dialoog met de mensheid nooit beëindigd; Hij heeft Zich nooit voor de mens verborgen gehouden, noch heeft Hij Zich verstopt. Zijn gedachten, Zijn ideeën, Zijn woorden en Zijn daden zijn allemaal onthuld aan de mensheid. Daarom kan de mens, zolang hij God wenst te kennen, Hem door allerlei middelen en methoden leren begrijpen en kennen. De reden waarom de mens blindelings denkt dat God hem opzettelijk heeft gemeden, dat God Zich opzettelijk voor de mensheid heeft verborgen, dat God niet van plan is de mens toe te staan Hem te begrijpen en te kennen, is dat hij niet weet wie God is en God ook niet wenst te begrijpen; erger nog, hij houdt zich niet bezig met de gedachten, woorden of daden van de Schepper. ... Eerlijk gezegd, als iemand alleen maar zijn vrije tijd gebruikt om zich op de woorden of daden van de Schepper te concentreren en deze te begrijpen, en wat aandacht schenkt aan de gedachten van de Schepper en de stem van Zijn hart, zal het niet moeilijk voor diegene zijn om zich te realiseren dat de gedachten, woorden en daden van de Schepper zichtbaar en transparant zijn. Op dezelfde manier zal het weinig moeite kosten om te beseffen dat de Schepper te allen tijde onder de mensen is, dat Hij altijd in gesprek is met de mens en met de gehele schepping, en dat Hij elke dag nieuwe daden verricht. Zijn wezen en gezindheid komen tot uitdrukking in Zijn dialoog met de mens; Zijn gedachten en ideeën worden volledig onthuld in Zijn daden; Hij begeleidt en observeert de mensheid te allen tijde. Hij spreekt stil met de mensheid en heel de schepping met Zijn stille woorden: Ik ben in de hemel en ik ben onder mijn schepselen. Ik waak; ik wacht; ik ben aan jullie zijde. ... Zijn handen zijn warm en sterk; Zijn voetstappen zijn licht; Zijn stem is zacht en gracieus; Zijn vorm komt voorbij en keert zich om en omhelst de hele mensheid; Zijn gezicht is mooi en zachtaardig. Hij is nooit weggegaan en ook niet verdwenen. Van zonsopgang tot zonsondergang is Hij de constante metgezel van de mensheid die nooit van hun zijde wijkt. Zijn toegewijde zorg en speciale genegenheid voor de mensheid, evenals Zijn ware zorg en liefde voor de mens, werden beetje bij beetje getoond toen Hij de stad Nineve redde. In het bijzonder legde de uitwisseling tussen Jehova God en Jona bloot

dat de Schepper medelijden had met de mensheid die Hij Zelf geschapen heeft. Door deze woorden kun je een diep begrip krijgen van Gods oprechte gevoelens voor de mensheid ...

Het volgende staat opgetekend in het boek van Jona 4: 10-11: “Toen zei Jehova: ‘Jij hebt medelijden gehad met de wonderboom, waar je niets voor hebt hoeven doen. Die groeide vanzelf in één nacht op en is ook in één nacht vergaan. Waarom zou ik dan die grote stad Nineve niet sparen? Daarin wonen meer dan honderdtwintigduizend mensen die het verschil tussen hun rechter- en linkerhand niet weten. Bovendien is er ook nog veel vee.” Dit Zijn de echte woorden van Jehova God, een gesprek tussen Hem en Jona. Hoewel deze uitwisseling kort is, bruist het van de zorg van de Schepper voor de mensheid en Zijn tegenzin om de mensheid op te geven. Deze woorden drukken de ware houding en gevoelens uit die God in Zijn hart heeft voor Zijn schepping, en met deze duidelijk geformuleerde woorden, een soort woorden dat zelden door de mens wordt gehoord, verklaart God Zijn ware intenties voor de mensheid. Dit gesprek vertegenwoordigt een houding die God had tegenover de mensen van Nineve – maar wat voor houding is dit? Het is de houding die Hij tegenover de mensen van Nineve had vóór en na hun berouw. God behandelt de mensheid op dezelfde manier. In deze woorden kan men Zijn gedachten vinden, evenals Zijn gezindheid.

Welke gedachten van God worden geopenbaard in deze woorden? Als je zorgvuldig leest dan zie je onmiddellijk dat Hij het woord “medelijden” gebruikt; het gebruik van dit woord toont Gods ware houding tegenover de mensheid.

Als je naar de letterlijke betekenis kijkt, kunnen mensen het woord ‘medelijden’ op verschillende manieren interpreteren: ten eerste, liefhebben en beschermen, tederheid jegens iets voelen; ten tweede, er heel veel van houden; tenslotte, het geen pijn willen doen en evenmin kunnen verdragen om dat te doen. Kortom, het wijst op tedere genegenheid en liefde, evenals onwil om iemand of iets op te geven; het betekent Gods genade en verdraagzaamheid jegens de mens. Hoewel God een woord gebruikte dat gewoonlijk door mensen wordt gesproken, legt het gebruik van dit woord de stem van Gods hart en Zijn houding ten opzichte van de mensheid bloot.

Terwijl de stad Nineve vervuld was van mensen die net zo verdorven, kwaadaardig en gewelddadig waren als die van Sodom, zorgde hun berouw ervoor dat God Zijn hart veranderde en Hij besloot ze niet te vernietigen. Omdat hun reactie op Gods woorden en aanwijzingen een houding toonde die in schril contrast staat met die van de burgers van Sodom, en vanwege hun oprechte onderwerping aan God en oprechte berouw over hun zonden, evenals hun ware en oprechte gedrag in alle opzichten, toonde God nogmaals Zijn oprechte medelijden en verleende dit aan hen. Gods beloning en Zijn medelijden met de mensheid zijn onmogelijk voor wie dan

ook om te evenaren; niemand kan Gods genade of verdraagzaamheid bezitten, noch Zijn oprechte gevoelens jegens de mensheid. Is er iemand die je een belangrijke man of vrouw, of zelfs een superman vindt, die van bovenaf, sprekend als een belangrijke man of vrouw vanaf een grote hoogte, zo'n soort verklaring zou afleggen aan de mensheid of de schepping? Welke mens is vertrouwd met de levensomstandigheden van de mensheid? Wie kan een last en verantwoordelijkheid dragen voor het bestaan van de mensheid? Wie is bevoegd om de vernietiging van een stad te verkondigen? En wie is bevoegd om een stad te vergeven? Wie kan zeggen dat hij zijn eigen creatie koestert? Alleen de Schepper! Alleen de Schepper heeft medelijden met deze mensheid. Alleen de Schepper toont deze mensheid tederheid en genegenheid. Alleen de Schepper heeft een echte, onverbreekbare genegenheid voor deze mensheid. Evenzo kan alleen de Schepper genade schenken aan deze mensheid en Zijn hele schepping koesteren. Zijn hart springt op en doet pijn bij elk van de daden van de mens: Hij is boos, bedroefd en verdrietig over het kwaad en de verdorvenheid van de mens; Hij is tevreden, vreugdevol, vergevingsgezind en juichend om het menselijke berouw en geloof; elk van Zijn gedachten en ideeën bestaat voor en draait om de mensheid; wat Hij is en heeft komt volledig tot uitdrukking voor de mensheid; al Zijn emoties zijn verweven met het bestaan van de mensheid. Omwille van de mensheid reist Hij rond en spoedt Hij Zich rond; Hij geeft stilletjes elk stukje van Zijn leven door; Hij wijdt elke minuut en seconde van Zijn leven aan de mensheid. ... Hij heeft nooit geweten hoe Hij ontferming moest hebben over Zijn eigen leven, toch heeft Hij altijd ontferming gevoeld voor de door Hemzelf geschapen mensheid en deze gekoesterd. ... Hij geeft alles wat Hij heeft aan deze mensheid. ... Hij verleent Zijn genade en tolerantie onvoorwaardelijk en zonder een beloning te verwachten. Hij doet dit alleen zodat de mensheid kan blijven overleven voor Zijn ogen, en Zijn voorziening van het Leven ontvangt; Hij doet dit alleen zodat de mensheid zich ooit aan Hem zal kunnen onderwerpen en zal kunnen erkennen dat Hij degene is die het bestaan van de mens voedt en het leven van de hele schepping verzorgt.

uit 'God Zelf, de unieke II' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 118

Jona 4 Maar daar was Jona helemaal niet van gediend en hij werd erg boos. Hij bad tot Jehova en zei: 'Dat zei ik toch al, o Jehova, toen ik nog in mijn eigen land was? Daarom wilde ik eerder naar Tarsis uitwijken. Ik wist immers wel dat u een genadig en barmhartig God bent, lankmoedig, ontzettend vriendelijk en dat u mensen niet graag straft. Nu dan, o Jehova, neem mijn leven maar weg, want ik sterf liever – dan zo mijn leven voort te moeten zetten.' Toen zei Jehova: 'Ben je terecht boos?' Jona ging de stad uit en ging ergens aan de oostkant van de stad zitten. Hij maakte daar een afdak zodat hij eronder in de schaduw kon zitten toekijken wat er met

de stad zou gebeuren. En Jehova God liet een wonderboom boven Jona's hoofd uit groeien. De schaduw van die boom zorgde ervoor dat hij zijn hartzeer vergat. Jona was heel erg blij met de wonderboom. Maar bij het aanbreken van de volgende dag liet God een worm de wonderboom aanvreten zodat die verdorde. En toen de zon opkwam, liet God ook nog eens een verzengende oostenwind opsteken. De zon brandde fel op Jona's hoofd, zodat hij het niet meer uithield. Hij verlangde naar de dood en zei: 'Ik sterf liever dan zo verder te moeten leven.' Maar God zei tegen Jona: 'Ben je terecht kwaad om de wonderboom?' Hij zei: 'Ik ben terecht kwaad, tot de dood toe.' Toen zei Jehova: 'Jij hebt medelijden gehad met de wonderboom, waar je niets voor hebt hoeven doen. Die groeide vanzelf in één nacht op en is ook in één nacht vergaan. Waarom zou ik dan die grote stad Nineve niet sparen? Daarin wonen meer dan honderdtwintigduizend mensen die het verschil tussen hun rechter- en linkerhand niet weten. Bovendien is er ook nog veel vee.'

De Schepper drukt Zijn ware gevoelens voor de mensheid uit

Dit gesprek tussen Jehova God en Jona is ongetwijfeld een uiting van de ware gevoelens van de Schepper voor de mensheid. Aan de ene kant informeert het mensen over het begrip van de Schepper van de hele schepping onder Zijn bevel; zoals Jehova God zei: "Waarom zou ik dan die grote stad Nineve niet sparen? Daarin wonen meer dan honderdtwintigduizend mensen die het verschil tussen rechts en links niet weten. Bovendien is er ook nog veel vee." Met andere woorden, Gods begrip van Nineve was verre van oppervlakkig. Hij kende niet alleen het aantal levende wezens in de stad (inclusief mensen en vee), Hij wist ook hoeveel er geen onderscheid kenden tussen hun rechter- en linkerhand – dat wil zeggen, hoeveel kinderen en jongeren aanwezig waren. Dit is een concreet bewijs van Gods uitstekende begrip van de mensheid. Aan de andere kant informeert dit gesprek mensen over de houding van de Schepper ten opzichte van de mensheid, dat wil zeggen het gewicht van de mensheid in het hart van de Schepper. Het is net zoals Jehova God zei: "Jij hebt medelijden gehad met de wonderboom, waar je niets voor hebt hoeven doen. Die groeide vanzelf in één nacht op en is ook in één nacht vergaan. Waarom zou ik dan die grote stad Nineve niet sparen?" Dit Zijn Jehova's verwijtende woorden jegens Jona, maar ze zijn allemaal waar.

Hoewel het aan Jona was toevertrouwd Jehova Gods woorden aan de mensen van Nineve te verkondigen, begreep hij de bedoelingen van Jehova God niet, noch begreep hij Zijn zorgen en verwachtingen voor de mensen van de stad. Met deze berisping bedoelde God aan Jona te zeggen dat de mensheid het product van Zijn eigen handen was, en dat God een nauwgezette inspanning had geleverd voor iedere persoon afzonderlijk; iedere persoon droeg Gods hoop in zich; iedereen genoot van de voorziening van Gods leven; voor elke persoon had God een zorgvuldige prijs

betaald. Deze berisping liet Jona ook weten dat God de mensheid, het werk van Zijn eigen handen koesterde, net zoals Jona zelf de wonderboom koesterde. God zou hen in geen geval gemakkelijk in de steek laten maar zou tot het laatste moment wachten; bovendien waren er zoveel kinderen en onschuldige dieren in de stad. Nu Hij te maken had met deze jonge en onwetende producten van Gods schepping, die zelfs hun rechterhand niet van hun linkerhand konden onderscheiden, was God zoveel te minder in staat om hun leven te beëindigen en hun uitkomst zo haastig te bepalen. God hoopte hen te zien opgroeien; Hij hoopte dat ze niet dezelfde paden zouden bewandelen als hun oudsten, dat ze Jehova Gods waarschuwing niet opnieuw hoefden te horen, en dat ze zouden getuigen van het verleden van Nineve. Meer zelfs nog hoopte God om Nineve te zien nadat het berouw had gehad, om de toekomst van Nineve te zien na zijn berouw, en wat nog belangrijker is, om Nineve weer onder Gods genade te zien leven. Daarom waren in Gods ogen die schepselen die nog geen onderscheid konden maken tussen hun rechter- en linkerhand de toekomst van Nineve. Ze zouden het verachtelijke verleden van Nineve op zich nemen, net zoals ze de belangrijke taak zouden vervullen om getuigenis te geven van het verleden en de toekomst van Nineve onder leiding van Jehova God. In deze verklaring van Zijn ware gevoelens presenteerde Jehova God de genade van de Schepper voor de mensheid in zijn geheel. Het toonde aan de mensheid dat ‘de genade van de Schepper’ geen lege uitdrukking is, noch een lege belofte; deze heeft concrete principes, methoden en doelstellingen. Hij is waar en echt, en gebruikt geen onwaarheden of vermommingen, en op dezelfde manier wordt Zijn genade eindeloos aan de mensheid geschonken in elke periode en elk tijdperk. Tot op de dag van vandaag is de uitwisseling van de Schepper met Jona echter Gods enige, exclusieve mondelinge verklaring waarom Hij genade toont aan de mensheid, hoe Hij genade toont aan de mensheid, hoe tolerant Hij is tegenover de mensheid en wat Zijn ware gevoelens zijn voor de mensheid. Het beknopte gesprek van Jehova God drukt al Zijn gedachten uit voor de mensheid; het is een ware uitdrukking van de houding van Zijn hart ten opzichte van de mensheid, en het is ook een concreet bewijs van Zijn schenking van overvloedige genade aan de mensheid. Zijn genade wordt niet alleen verleend aan de oudere generaties van de mensheid; deze wordt ook toegekend aan de jongere leden van de mensheid, net zoals altijd het geval is geweest, van de ene generatie op de andere. Hoewel Gods toorn vaak in bepaalde hoeken en bepaalde tijdperken van de mensheid neerdaalt, is Gods genade nooit opgehouden. Met Zijn genade leidt en voert Hij de ene generatie van Zijn schepping na de volgende aan, voedt en koestert Hij de ene generatie van de schepping na de andere, omdat Zijn ware gevoelens voor de mensheid nooit zullen veranderen. Net zoals Jehova God zei: “Waarom zou ik ... Nineve niet sparen?” Hij heeft Zijn eigen schepping altijd gekoesterd. Dit is de genade van de rechtvaardige gezindheid van de Schepper, en het is ook de pure uniekheid van de Schepper!

Dagelijkse woorden van God Fragment 119

Vijf soorten mensen

Ik zal Gods volgelingen indelen in verschillende categorieën, afhankelijk van hun begrip van God en hun kennis van en ervaring met Zijn rechtvaardige gezindheid, zodat jullie het stadium kennen waar je op dit moment toe behoort evenals jullie huidige gestalte. Wat betreft hun kennis van God en hun begrip van Zijn rechtvaardige gezindheid, kunnen de verschillende stadia en gestalten die mensen innemen over het algemeen in vijf typen worden verdeeld. Dit onderwerp is gebaseerd op het kennen van de unieke God en Zijn rechtvaardige gezindheid; Wanneer jullie de volgende inhoud lezen, moeten jullie daarom zorgvuldig proberen om erachter te komen hoeveel begrip en kennis jullie hebben met betrekking tot Gods uniekheid en Zijn rechtvaardige gezindheid, en dit dan gebruiken om te beoordelen in welk stadium jullie echt thuishoren, hoe groot jullie gestalte werkelijk is, en welk type persoon jullie echt zijn.

Het eerste type: de fase van de ingebakerde baby

Wat is een ingebakerde baby? Een ingebakerde baby is een baby die zojuist in deze wereld is gekomen, een pasgeboren baby. Op dat moment zijn mensen op hun kleinst en meest onvolwassen.

Mensen in deze fase bezitten in wezen geen besef of bewustzijn van zaken betreffende het geloof in God. Ze zijn verbijsterd en onwetend over alles. Deze mensen hebben misschien al heel lang of helemaal niet lang in God geloofd, maar hun verbijsterde en onwetende gesteldheid en hun ware gestalte plaatsen hen in het stadium van een ingebakerde baby. De precieze definitie van de omstandigheden van een ingebakerd kind is als volgt: hoe lang zo'n soort persoon ook in God heeft geloofd, hij zal altijd warrig, verward en eenvoudig denken; hij weet niet waarom hij in God gelooft, noch weet hij wie God is, noch kan hij God identificeren. Hoewel hij God volgt, is er geen exacte definitie van God in zijn hart, en kan hij niet bepalen of wie hij volgt, God is, laat staan of hij echt in God moet geloven en Hem moet volgen. Dit is de ware toestand van dit type mens. De gedachten van deze mensen zijn vertroebeld en eenvoudig gezegd bestaat hun geloof uit verwarring. Ze zijn altijd in een gesteldheid van verbijstering en leegte; warrigheid, verwarring en eenvoud is kort samengevat hun gesteldheid. Ze hebben het bestaan van God nooit gezien of gevoeld, en daarom is met hen praten over het kennen van God net zo nuttig als hen een boek laten lezen dat in hiërogliefen is geschreven; zij zullen het niet begrijpen of aannemen. Voor hen is God kennen hetzelfde als het horen van een fantasieverhaal. Terwijl hun gedachten misschien vertroebeld zijn, zijn ze ervan overtuigd dat het kennen van God een totale verspilling

van tijd en moeite is. Dit is het eerste type persoon: een ingebakerde baby.

Het tweede type: de fase van de zogende baby

In vergelijking met een ingebakerde baby, heeft dit type persoon enige vooruitgang geboekt. Helaas hebben ze nog steeds geen enkel begrip van God. Ze missen nog steeds een duidelijk begrip van en inzicht in God, en ze zien niet erg duidelijk waarom ze in God zouden moeten geloven, maar in hun hart hebben ze hun eigen doel en heldere ideeën. Ze houden zich niet bezig met de vraag of het juist is om in God te geloven. De doelstelling en het doel dat zij zoeken door geloof in God is om te genieten van Zijn genade, om vreugde en vrede te hebben, om comfortabel te leven, om Gods zorg en bescherming te hebben en om te leven onder Gods zegeningen. Ze houden zich niet bezig met de mate waarin ze God kennen; ze hebben geen drang om begrip van God te zoeken, noch houden ze zich bezig met wat God aan het doen is of wat Hij wil doen. Ze zoeken er slechts blindelings naar zich te verheugen in Zijn genade en meer van Zijn zegeningen te verkrijgen; ze proberen deze honderdvoudig te ontvangen in het huidige tijdperk en het eeuwige leven in het komende tijdperk. Hun gedachten, bestedingen en toewijding, evenals hun lijden, hebben allemaal hetzelfde doel: Gods genade en zegeningen verkrijgen. Ze hebben geen aandacht voor iets anders. Dit type personen is er alleen zeker van dat God hen veilig kan bewaren en Zijn genade aan hen kan schenken. Je kunt zeggen dat ze niet geïnteresseerd zijn in en niet erg duidelijk weten waarom God de mens wil redden of welk resultaat God met Zijn woorden en werk wil bereiken. Ze hebben nooit moeite gedaan om Gods wezen en rechtvaardige gezindheid te kennen, noch kunnen ze de interesse daarvoor opbrengen. Ze hebben geen zin om op deze dingen te letten en willen ze ook niet kennen. Ze willen niet vragen naar Gods werk, Gods eisen aan de mens, Gods wil of wat dan ook dat betrekking heeft op God, en het is voor hen te veel gevraagd om naar deze dingen te vragen. Dit komt omdat zij geloven dat deze zaken niets te maken hebben met hun plezier in Gods genade; ze houden zich alleen bezig met een God die genade kan schenken en die gerelateerd is aan hun persoonlijke belangen. Ze hebben helemaal geen interesse in iets anders, en dus kunnen ze de realiteit van de waarheid niet binnengaan, ongeacht hoeveel jaar ze in God hebben geloofd. Zonder dat iemand hen vaak water geeft of voedt, is het voor hen moeilijk om verder te gaan op het pad van het geloof in God. Als ze niet kunnen genieten van hun vroegere vreugde en vrede of Gods genade genieten, zijn ze nogal onderhevig aan terugkrabbelen. Dit is het tweede type persoon: de persoon die leeft in het stadium van het gespeende kind.

Het derde type: de fase van het gespeende kind, ofwel het stadium van het jonge kind

Deze groep mensen heeft een duidelijk bewustzijn. Deze mensen weten dat het genieten van Gods genade niet betekent dat zij zelf echte ervaring bezitten; ze zijn zich ervan bewust dat als

ze nooit moe worden van het zoeken naar vreugde en vrede, van het zoeken naar genade, of als ze kunnen getuigen door het delen van hun ervaring van het genieten van Gods genade of door het prijzen van God vanwege de zegeningen die Hij hen heeft geschonken, deze dingen niet betekenen dat ze het leven bezitten, noch dat ze de realiteit van de waarheid bezitten. Beginnend vanuit hun bewustzijn, houden ze op met het koesteren van wilde hoop dat ze louter vergezeld zullen worden door Gods genade; in plaats daarvan, terwijl ze genieten van Gods genade, willen ze tegelijkertijd iets voor God doen; ze zijn bereid om hun plicht te vervullen, om een beetje ontbering en vermoeidheid te doorstaan, om enige mate van samenwerking met God te hebben. Omdat hun streven in hun geloof in God echter te verwaterd is, omdat de individuele intenties en verlangens die ze herbergen te sterk zijn, omdat hun gezindheid te wild arrogant is, is het erg moeilijk voor hen om aan Gods verlangen tegemoet te komen of om loyaal te zijn aan God; daarom kunnen ze hun individuele wensen vaak niet uitvoeren of hun beloften aan God nakomen. Ze bevinden zich vaak in een tegenstrijdige gesteldheid: ze willen God heel graag in de grootst mogelijke mate tevreden stellen, maar toch gebruiken ze al hun macht om zich tegen Hem te verzetten; ze leggen vaak geloften af aan God, maar onttrekken zich snel aan hun eed. Nog vaker bevinden ze zich in andere tegenstrijdige gesteldheden: ze geloven oprecht in God en toch ontkennen ze Hem en alles wat van Hem komt; ze hopen vurig dat God hen zal verlichten, leiden, voorzien en helpen, maar toch zoeken ze hun eigen uitweg. Ze willen God begrijpen en kennen, maar toch zijn ze niet bereid om dicht bij Hem te komen. In plaats daarvan mijden ze God altijd; hun harten zijn gesloten voor Hem. Hoewel ze een oppervlakkig begrip en ervaring hebben van de letterlijke betekenis van Gods woorden en van de waarheid, en een oppervlakkig concept van God en waarheid, kunnen ze onbewust nog steeds niet bevestigen of bepalen of God de waarheid is; ze kunnen niet bevestigen of God echt rechtvaardig is; noch kunnen zij de echtheid van Gods gezindheid en wezen bepalen, laat staan Zijn ware bestaan. Hun geloof in God bevat altijd twijfels en misverstanden, en het bevat ook ideeën en opvattingen. Terwijl ze genieten van Gods genade, ervaren of praktiseren ze ook met tegenzin sommige waarheden waarvan zij geloven dat ze haalbaar zijn, om hun geloof te verrijken, om hun ervaring in het geloof in God te vergroten, om hun begrip van geloven in God te verifiëren, ter bevrediging van hun ijdelheid over het wandelen op het levenspad dat zij zelf hebben ingesteld en het bereiken van een rechtvaardige zaak van de mensheid. Tegelijkertijd doen ze deze dingen ook om hun eigen verlangen naar het verwerven van zegeningen te bevredigen, om een gok te wagen zodat ze grotere zegeningen van de mensheid kunnen dragen, om het ambitieuze streven en de levenslange wens te bereiken om niet te rusten tot zij God verkregen hebben. Deze mensen zijn zelden in staat om Gods verlichting te verkrijgen, want hun verlangen en hun voornemen om zegeningen te ontvangen zijn voor hen te belangrijk. Ze talen er niet naar om dit op te geven en zouden dat ook niet over hun hart kunnen verkrijgen. Ze zijn bang de motivatie om in God te

gelooven te verliezen zonder het verlangen om zegeningen te krijgen, zonder de lang gekoesterde ambitie om niet te rusten voordat ze God hebben verkregen. Daarom willen ze de realiteit niet onder ogen zien. Ze willen Gods woorden of Gods werk niet onder ogen zien. Ze willen Gods gezindheid of wezen niet onder ogen zien, laat staan dat ze het onderwerp van het kennen van God ter sprake willen brengen. Dit komt omdat wanneer God, Zijn wezen en Zijn rechtvaardige gezindheid hun verbeelding vervangen, hun dromen in rook zullen opgaan; hun zogenaamd pure geloof en ‘verdiensten’, opgespaard door jarenlang nauwgezet werk, zullen verdwijnen en niets meer waard zijn; hun ‘territorium’ dat ze in de loop van de jaren met hun zweet en bloed hebben veroverd, zal op instorten staan. Dit zal betekenen dat hun vele jaren van hard werken en inspanning nutteloos zijn geweest, dat ze opnieuw met niets moeten beginnen. Dit is de moeilijkste pijn voor hen om in hun hart te verdragen, en het is het resultaat dat zij het minst wensen te zien; daarom zijn ze altijd opgesloten in dit soort patstelling en weigeren ze terug te keren. Dit is het derde type persoon: de persoon die leeft in het stadium van het gespeende kind.

De drie soorten mensen die hierboven zijn beschreven – met andere woorden, de mensen die in deze drie stadia leven – hebben geen echt geloof in Gods identiteit en status of in Zijn rechtvaardige gezindheid, noch hebben ze enige duidelijke, definitieve erkenning of bevestiging van deze dingen. Daarom is het erg moeilijk voor deze drie soorten mensen om de realiteit van de waarheid binnen te gaan, en het is ook moeilijk voor hen om Gods genade, verlichting of illuminatie te ontvangen, omdat de manier waarop zij in God geloven en hun verkeerde houding ten opzichte van God het voor Hem onmogelijk maakt om werk in hun harten te verrichten. Hun twijfels, misvattingen en verbeeldingen met betrekking tot God hebben hun geloof en kennis van God overtroffen. Dit zijn drie soorten mensen die erg veel risico lopen en vormen drie zeer gevaarlijke stadia. Wanneer iemand een houding van twijfel houdt tegenover God, Gods wezen, Gods identiteit, de kwestie of God de waarheid is en de echtheid van Zijn bestaan, en niet zeker van deze dingen kan zijn, hoe kan iemand dan alles accepteren wat van God komt? Hoe kan iemand het feit accepteren dat God de waarheid, de weg en het leven is? Hoe kan iemand Gods tuchtiging en oordeel accepteren? Hoe kan iemand Gods redding accepteren? Hoe kan zo iemand Gods ware leiding en voorziening verkrijgen? Degenen die in deze drie fasen verkeren, kunnen zich verzetten tegen God, oordelen over God, God lasteren of God op enig moment verraden. Ze kunnen de ware weg en God op ieder moment verlaten. Je kunt zeggen dat mensen in deze drie stadia in een kritieke periode zitten, want ze zijn niet op het juiste spoor gekomen om in God te geloven.

Het vierde type: de fase van het volwassen wordende kind, ofwel de kindertijd

Nadat iemand is gespeend, dat wil zeggen, nadat men een ruime hoeveelheid genade heeft

genoten, begint men te onderzoeken wat het betekent om in God te geloven, om verschillende vragen te willen begrijpen, zoals waarom de mens leeft, hoe de mens moet leven en waarom God Zijn werk aan de mens uitvoert. Wanneer deze onduidelijke gedachten en verwarde gedachtepatronen bij hen naar boven komen en in hen bestaan, ontvangen ze voortdurend bewatering en zijn ze ook in staat om hun plicht te vervullen. Gedurende deze periode hebben ze geen twijfels meer over de waarheid van Gods bestaan, en hebben ze een nauwkeurig begrip van wat het betekent om in God te geloven. Op dit fundament hebben ze een geleidelijke kennis van God en krijgen ze geleidelijk een aantal antwoorden op hun onduidelijke gedachten en verwarde gedachtepatronen over Gods gezindheid en wezen. Wat betreft hun veranderingen in gezindheid en hun kennis van God, beginnen mensen in deze fase het juiste pad te bewandelen en gaan ze een overgangperiode in. In deze fase beginnen mensen leven te ontvangen. Duidelijke aanwijzingen van het bezit van leven zijn de geleidelijke oplossing van de verschillende vragen met betrekking tot het kennen van God die mensen in hun hart hebben – misverstanden, verbeeldingen, opvattingen en vage definities van God – dat ze niet alleen werkelijk in de echtheid van Gods bestaan geloven en deze kennen, maar dat ze ook een nauwkeurige definitie van God krijgen en in hun hart de juiste plaats voor God hebben, dat waarachtig volgen van God hun vage geloof vervangt. Tijdens deze fase leren mensen geleidelijk hun misvattingen tegenover God en hun verkeerde bezigheden en manieren van geloven kennen. Ze beginnen naar de waarheid te hunkeren, ze hunkeren naar het ervaren van Gods oordeel, kastijding en discipline, hunkeren naar een verandering in hun gezindheid. Ze verlaten geleidelijk alle soorten opvattingen en verbeeldingen van God in deze fase; tegelijkertijd veranderen en corrigeren ze hun onjuiste kennis van God en verkrijgen ze wat correcte fundamentele kennis van God. Hoewel een deel van de kennis waarover mensen in deze fase beschikken niet al te specifiek of nauwkeurig is, laten ze op zijn minst geleidelijk aan hun opvattingen, verkeerde kennis en misverstanden over God varen; ze handhaven niet langer hun eigen opvattingen en fantasieën ten opzichte van God. Ze beginnen te leren hoe dingen op te geven – dingen verkregen uit hun eigen opvattingen, van kennis en van Satan; ze worden bereid om zich te onderwerpen aan correcte en positieve dingen, zelfs aan dingen die voortkomen uit Gods woorden en in overeenstemming zijn met de waarheid. Ze beginnen ook te proberen om Gods woorden te ervaren, persoonlijk Zijn woorden te kennen en uit te voeren, Zijn woorden te accepteren als de beginselen van hun daden en als basis om hun gezindheid te veranderen. Tijdens deze periode accepteren mensen onbewust Gods oordeel en tuchtiging, accepteren ze onbewust Gods woorden als hun leven. Terwijl ze Gods oordeel en tuchtiging accepteren en Gods woorden accepteren, worden ze zich steeds meer bewust en kunnen ze aanvoelen dat de God waar ze in hun hart in geloven werkelijk bestaat. In Gods woorden, hun ervaringen en hun leven, voelen ze steeds meer dat God altijd de leiding heeft gehad over het lot van de mens, de mens heeft geleid en voor de mens heeft voorzien. Door

hun omgang met God bevestigen zij geleidelijk aan Gods bestaan. Daarom, voordat ze het beseffen, hebben ze al onbewust ingestemd met en vast geloofd in Gods werk, en hebben ze Gods woorden goedgekeurd. Als mensen eenmaal Gods woorden goedkeuren en Gods werk goedkeuren, verloochenen zij zichzelf onophoudelijk, verloochenen hun eigen opvattingen, verloochenen hun eigen kennis, verloochenen hun eigen fantasieën en proberen tegelijkertijd onophoudelijk te zoeken naar wat de waarheid en wat Gods wil is. De kennis van mensen over God is vrij oppervlakkig tijdens deze periode van ontwikkeling – ze zijn zelfs niet in staat om deze kennis duidelijk uit te drukken in woorden, noch kunnen ze er specifiek over uitweiden – en ze hebben alleen een scherpzinnig begrip; echter, in tegenstelling tot de voorgaande drie fasen, hebben de onvolwassen levens van mensen in deze periode al bewatering en de toevoer van Gods woorden gekregen en zijn ze al begonnen te ontspruiten. Het is als een in de grond begraven zaadje; na het verkrijgen van vocht en voedingsstoffen zal het uit de grond opkomen; zijn ontkiemen vertegenwoordigt de geboorte van een nieuw leven. Met deze geboorte van een nieuw leven kan iemand een glimp opvangen van de indicaties van het leven. Met het leven zullen mensen daardoor groeien. Daarom zal op deze fundamenteën – geleidelijk op weg op het juiste pad van het geloof in God, het opgeven van hun eigen opvattingen, het verkrijgen van Gods leiding – het leven van mensen onvermijdelijk stap voor stap groeien. Op welke basis wordt deze groei gemeten? Deze wordt gemeten naar hun ervaring met Gods woorden en hun ware begrip van Gods rechtvaardige gezindheid. Hoewel ze het heel moeilijk vinden om hun eigen woorden te gebruiken om hun kennis van God en Zijn wezen nauwkeurig te beschrijven tijdens deze groeiperiode, is deze groep mensen niet langer subjectief bereid plezier na te streven door het genieten van Gods genade, of om hun doel achter het geloven in God na te streven, namelijk het verkrijgen van Zijn genade. In plaats daarvan zijn ze bereid om te proberen naar Gods woord te leven, om een voorwerp van Gods redding te worden. Bovendien bezitten ze het vertrouwen en zijn ze klaar om Gods oordeel en tuchtiging te accepteren. Dit is het kenmerk van een persoon in de fase van groei.

Hoewel mensen in deze fase enige kennis hebben van Gods rechtvaardige gezindheid, is deze kennis erg vaag en onduidelijk. Terwijl ze dit niet duidelijk kunnen uitwerken, hebben ze het gevoel dat ze intern al iets hebben gewonnen, want ze hebben een zekere mate van kennis en begrip van Gods rechtvaardige gezindheid verkregen door Gods tuchtiging en oordeel; het is echter allemaal tamelijk oppervlakkig en het bevindt zich nog in een elementaire fase. Deze groep mensen heeft een concreet gezichtspunt waarmee ze Gods genade benaderen. Dit gezichtspunt komt tot uiting in de veranderingen van de doelstellingen die zij nastreven en de manier waarop zij deze nastreven. Ze hebben al gezien – in Gods woorden en werk, in allerlei soorten eisen die Hij stelt aan de mens en in Zijn openbaringen van de mens – dat als ze nog

steeds de waarheid niet nastreven, als ze nog steeds niet proberen de realiteit na te streven, als ze nog steeds niet proberen God tevreden te stellen en te kennen terwijl zij Zijn woorden ervaren, dat zij dan de betekenis van het geloven in God zullen verliezen. Ze zien dat, hoezeer ze ook genieten van Gods genade, ze hun gezindheid niet kunnen veranderen, God niet tevreden kunnen stellen en Hem niet kunnen kennen, en dat als mensen voortdurend leven onder Gods genade, ze nooit groei zullen bereiken, nooit leven zullen krijgen en nooit in staat zullen zijn om redding te ontvangen. Kortom, als iemand Gods woorden niet echt kan ervaren en God niet door Zijn woorden kan kennen, zal hij eeuwig in de fase van een heel jong kind blijven en nooit een enkele stap voorwaarts nemen in de groei van zijn leven. Als je voor altijd in de fase van een heel jong kind leeft, als je nooit de realiteit van Gods woord binnengaat, als je nooit Gods woord ervaart als je leven, als je nooit het ware geloof en kennis van God bezit, is het dan mogelijk dat je door God compleet gemaakt wordt? Iedereen die de realiteit van Gods woord binnengaat, iedereen die Gods woord als zijn leven aanvaardt, iedereen die begint met het accepteren van Gods tuchtiging en oordeel, iedereen wiens verdorven gezindheid begint te veranderen, en iedereen die een hart heeft dat hunkert naar waarheid, heeft daarom een verlangen om God te kennen, heeft een verlangen om Gods redding te accepteren – deze mensen zijn degenen die echt het leven bezitten. Dit is echt het vierde type persoon, het volwassen wordende kind, de persoon in de fase van de kindertijd.

Het vijfde type: de fase van het volwassen leven, ofwel de volwassen fase

Nadat ze de dribbelfase van de kindertijd hebben meegemaakt, deze groeifase vol herhaalde kenteringen, zijn de levens van mensen al gestabiliseerd, houden hun stappen vooruit niet langer op en is niemand in staat om hen nog te belemmeren. Hoewel het pad dat voor hen ligt nog ruw en ruig is, zijn ze niet langer zwak of angstig; ze struikelen niet langer vooruit en raken niet langer gedesoriënteerd. Hun fundamenten zijn diep geworteld in de echte ervaring van Gods woord. Hun harten zijn aangetrokken door Gods waardigheid en grootheid. Ze hunkeren ernaar om Gods voetstappen te volgen, Gods wezen te kennen, God in Zijn geheel te kennen.

Mensen in deze fase weten al duidelijk in wie ze geloven en ze weten duidelijk waarom ze in God moeten geloven en wat de betekenis is van hun eigen individuele leven; ze weten ook duidelijk dat alles wat God uitdrukt de waarheid is. In hun vele jaren van ervaring beseffen ze dat men zonder Gods oordeel en tuchtiging nooit in staat zal zijn om God tevreden te stellen of te kennen, noch ooit echt in staat zal zijn om voor God te verschijnen. Binnen de individuele harten van deze mensen is een sterk verlangen om door God te worden beproefd, om Gods rechtvaardige gezindheid te zien terwijl men wordt beproefd, om een zuiverder liefde te bereiken, en tegelijkertijd in staat te zijn God echter te begrijpen en te kennen. Degenen die tot

deze fase behoren, hebben van de fase van het jonge kind al volledig afscheid genomen, de fase van het genieten van Gods genade en het eten van brood en het gevuld zijn. Ze hebben niet langer de buitenissige hoop dat God hen zal tolereren en hun genade zal betonen; integendeel, zij vertrouwen er op Gods onophoudelijke tuchtiging en oordeel te ontvangen en hopen daarop, om zich zo te scheiden van hun verdorven gezindheid en God tevreden te stellen. Hun kennis van God, hun bezigheden of de uiteindelijke doelen van hun bezigheden: deze dingen zijn allemaal heel duidelijk in hun hart. Daarom hebben mensen in de volwassen fase al volledig afscheid genomen van de fase van vaag geloof, de fase waarin ze vertrouwen op genade voor redding, de fase van het onvolwassen leven dat niet bestand is tegen beproevingen, de fase van vaagheid, de fase van tasten, de fase van vaak geen pad hebben om te bewandelen, de onstabiele periode van afwisselend plotselinge hitte en kou, en de fase waarin men God volgt met toegedekte ogen. Zo iemand ontvangt vaak Gods verlichting en illuminatie en houdt zich vaak bezig met ware omgang en communicatie met God. Men kan zeggen dat mensen die in deze fase leven al een deel van Gods wil begrepen hebben; ze zijn in staat om de principes van de waarheid te vinden in alles wat ze doen; ze weten hoe Gods verlangen te bevredigen. Bovendien hebben ze ook het pad gevonden om God te kennen en zijn ze begonnen te getuigen van hun kennis van God. Tijdens het proces van geleidelijke groei hebben ze een geleidelijk begrip en kennis van Gods wil, van Gods wil in het scheppen van de mensheid, van Gods wil in het beheren van de mensheid; daarnaast hebben zij ook geleidelijk begrip en kennis van Gods rechtvaardige gezindheid als het om de hoofdzaak gaat. Geen enkele menselijke opvatting of verbeelding kan deze kennis vervangen. Hoewel men niet kan zeggen dat iemands leven in de vijfde fase volledig volwassen is en deze persoon niet rechtvaardig of volledig genoemd kan worden, heeft zo iemand al een stap gezet naar de fase van volwassenheid in het leven; zo'n persoon is al in staat om voor God te verschijnen, om oog in oog te staan met Gods woord en oog in oog met God. Omdat zulk soort mensen zoveel van Gods woord hebben ervaren, ontelbare beproevingen hebben meegemaakt en ontelbare voorbeelden van discipline, oordeel en tuchtiging van God hebben ervaren, is hun onderwerping aan God niet relatief maar absoluut. Hun kennis van God is getransformeerd van onderbewuste naar heldere en precieze kennis, van oppervlakkig naar diep, van wazig en vaag naar nauwgezet en tastbaar, en van zwaar geklungel en passief gezocht zijn ze overgegaan naar moeiteloze kennis en proactief getuigen. Men kan zeggen dat mensen in deze fase de realiteit van de waarheid van Gods woord bezitten, dat zij een pad naar vervolmaking zijn ingeslagen zoals dat van Petrus. Dit is het vijfde type persoon, iemand die leeft in een staat van volwassen zijn – de volwassen fase.

uit 'God Zelf, de unieke II' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

God kennen 4

Dagelijkse woorden van God Fragment 120

Gods gezag begrijpen vanuit macro- en microperspectieven

Gods gezag is uniek. Het is de karakteristieke uitdrukking en de speciale substantie van de identiteit van God Zelf. Geen enkel geschapen of ongeschapen wezen bezit zo'n karakteristieke uitdrukking en speciale substantie; alleen de Schepper bezit dit soort gezag. Dat wil zeggen, alleen de Schepper – God de Unieke – wordt op deze manier uitgedrukt en heeft deze substantie. Waarom praten over Gods gezag? In welke mate verschilt het gezag van God Zelf van de menselijke conceptie van gezag? Wat is er zo speciaal aan? Waarom is het juist zo significant om er hier over te spreken? Ieder van jullie moet deze zaak zorgvuldig overwegen. Voor de meeste mensen is “Gods gezag” een vaag idee, iets waar erg moeilijk vat op is te krijgen in je hoofd, en de kans is groot dat elke discussie erover nevelig is. Dus er zal steevast een gat zijn tussen de kennis van Gods gezag die de mens in staat is te bezitten en de substantie van Gods gezag. Om dit gat te overbruggen, moet men stapsgewijs Gods gezag leren kennen via de weg van echte mensen, gebeurtenissen, dingen of fenomenen die binnen het bereik van mensen liggen, die mensen in staat zijn te begrijpen. Ook al lijkt de frase “Gods gezag” onbevattelijk, Gods gezag is totaal niet abstract. Hij is elke minuut van zijn leven aanwezig bij ieder mens en leidt hem door elke dag heen. Dus in het dagelijks leven van ieder persoon zal deze noodzakelijkerwijs het meest tastbare aspect van Gods gezag zien en ervaren. Deze tastbaarheid is voldoende bewijs dat Gods gezag ook daadwerkelijk bestaat en maakt het iemand volledig mogelijk om het feit te erkennen en te bevatten dat God dit gezag bezit.

God heeft alles geschapen en zodoende heeft Hij heerschappij over alle dingen. In aanvulling daarop heeft Hij ook de controle over alles. Wat betekent dit, het idee dat “God over alles heerschappij” heeft? Hoe kan dat uitgelegd worden? Hoe is dat toe te passen op het echte leven? Hoe kunnen jullie Gods gezag leren kennen door het feit te begrijpen dat “God alles onder controle heeft?” Juist uit de frase “God heeft alles onder controle” zouden we moeten afleiden dat wat God onder controle heeft niet slechts een deel van de planeten is, of een deel van de schepping, laat staan een deel van de mensheid, maar alles: van het enorme tot het microscopische, van het zichtbare tot het onzichtbare, van de sterren in het universum tot de levende dingen op aarde, zowel de micro-organismen die niet met het blote oog gezien kunnen worden als wezens die bestaan in andere vormen. Dit is de exacte definitie van het “alles” dat God “onder controle heeft” en is de omvang waarover God Zijn gezag uitoefent, de reikwijdte van Zijn soevereiniteit en bestuur.

Voordat deze mensheid ontstond, bestond de kosmos al – alle planeten, alle sterren aan de

hemel. Deze hemellichamen cirkelen met regelmatigheid op macroniveau onder Gods leiding, al zolang ze bestaan, hoeveel jaren dat ook zo is geweest. Welke planeet gaat waar naartoe, op welke tijd; welke planeet heeft welke taak en wanneer; welke planeet cirkelt langs welke baan in de ruimte en wanneer verdwijnt ze of wordt ze vervangen – al deze dingen vinden feilloos voortgang. De posities van de planeten en de afstanden ertussen volgen strikte patronen, wat allemaal met zeer exacte gegevens beschreven kan worden; de wegen waarlangs zij reizen, de snelheid en de patronen van hun banen, ook de tijden waarin zij in verschillende posities verkeren, kunnen zeer exact gekwantificeerd en beschreven worden in speciale wetmatigheden. Al eeuwenlang hebben deze planeten deze wetmatigheden gevolgd zonder ooit zelfs maar een beetje af te wijken. Geen macht kan deze gevolgde banen en patronen veranderen of onderbreken. Omdat de speciale wetmatigheden die hun beweging sturen en de exacte gegevens die deze wetmatigheden beschrijven, door het gezag van de Schepper zijn voorbestemd, gehoorzamen zij deze wetten vanuit zichzelf, onder de soevereiniteit en controle van de Schepper. Op macroniveau is het niet moeilijk voor de mens om enkele patronen te vinden, wat gegevens, evenals wat vreemde en onbegrijpelijke wetmatigheden of fenomenen. Hoewel de mens niet toegeeft dat God bestaat en het feit niet accepteert dat de Schepper alles heeft gemaakt en daarover heerschappij heeft, en dat de mens bovendien het bestaan van het gezag van de Schepper niet erkent, ontdekken menselijke wetenschappers, astronomen en fysici steeds meer dat het bestaan van alle dingen in het universum en de principes en patronen die hun bewegingen voorschrijven, geregeerd worden en onder controle staan van een immense en onzichtbare, duistere energie. Dit feit dwingt de mens om onder ogen te zien en te erkennen dat er te midden van deze patronen en bewegingen een Machtige is die alles orkestreert. Zijn kracht is buitengewoon en, hoewel niemand Zijn werkelijke gezicht kan zien, regeert Hij over alles en heeft over alles controle op elk moment. Geen mens of kracht gaat Zijn soevereiniteit te boven. Geconfronteerd met dit feit moet de mens erkennen dat de wetten die over het bestaan van alle dingen regeren niet door de mens beheerst kunnen worden, noch door iemand veranderd kunnen worden, en tegelijkertijd moet de mens toegeven dat menselijke wezens deze wetten niet volledig kunnen begrijpen. Ze zijn geen natuurlijke verschijnselen, maar voorgeschreven door een Heer en Meester. Al deze dingen zijn uitdrukkingen van het gezag van God die mensen op macroniveau kunnen waarnemen.

Op microniveau zijn alle bergen, rivieren, meren, zeeën en landmassa's die de mens aanschouwt op de aarde, alle seizoenen die hij ervaart, alles wat de aarde bewoont, inclusief de planten, dieren, micro-organismen en mensen, allemaal onderworpen aan Gods soevereiniteit, en onder controle van God. Onder Gods soevereiniteit en controle komen alle dingen tot stand of verdwijnen ze in overeenstemming met Zijn gedachten. Hun levens worden allemaal geregeerd

door bepaalde wetmatigheden, en in overeenstemming daarmee groeien en vermenigvuldigen ze. Geen mens of ding staat boven deze wetten. Waarom is dat? Het enige antwoord is: vanwege Gods gezag. Of, om het anders te zeggen, vanwege Gods gedachten en Gods woorden; want God doet alles Zelf. Dat wil zeggen dat het Gods gezag en Gods gedachten zijn die aanleiding geven tot deze wetmatigheden; ze zullen verschuiven en veranderen in overeenstemming met Zijn gedachten en deze verschuivingen en veranderingen gebeuren allemaal of verdwijnen allemaal omwille van Zijn plan. Neem bijvoorbeeld epidemieën. Die breken uit zonder enige waarschuwing, niemand kent hun oorsprong of de precieze redenen waarom ze ontstaan, en als een epidemie een bepaalde plaats bereikt, kunnen de getroffen personen niet aan het onheil ontsnappen. Menselijke wetenschappen leren dat epidemieën veroorzaakt worden door de verspreiding van venijnige of schadelijke microben en dat hun snelheid, reikwijdte en manier van overbrenging niet voorspeld of beheerst kunnen worden door de menselijke wetenschap. Al verzet de mensheid zich hier met alle mogelijke middelen tegen, als een epidemie uitbreekt, kan de mens niet beheersen welke mensen of dieren onvermijdelijk geïnfecteerd raken. Het enige wat mensen kunnen doen, is proberen epidemieën te voorkomen, zich ertegen te verzetten en onderzoek te doen. Maar niemand weet de onderliggende oorzaken die het begin en het einde van één enkele epidemie verklaren en niemand kan ze onder controle houden. Geconfronteerd met de opkomst en de verspreiding van een epidemie is het ontwikkelen van een vaccin de eerste maatregel die mensen nemen, maar vaak sterft de epidemie uit voor het vaccin klaar is. Waarom sterven epidemieën uit? Sommigen zeggen dat de ziektekiemen onder controle zijn gebracht, anderen zeggen dat ze afsterven vanwege veranderingen in seizoenen ... Op de vraag of deze wilde speculaties standhouden, kan de wetenschap geen verklaring bieden; zij geeft geen sluitend antwoord. De mensheid wordt niet alleen geconfronteerd met deze speculaties, maar ook met het gebrek aan begrip van de mensheid en de angst voor deze epidemieën. In de eindanalyse weet niemand waarom epidemieën beginnen of waarom ze stoppen. Omdat de mensheid alleen in wetenschap gelooft, er geheel op vertrouwt, maar het gezag van de Schepper niet erkent, noch Zijn soevereiniteit accepteert, zal zij nooit een antwoord krijgen.

Onder Gods soevereiniteit vermenigvuldigen alle dingen zich, bestaan ze en vergaan ze vanwege Zijn gezagen Zijn management. Sommige dingen komen en gaan stilletjes, en de mensheid kan niet zeggen waar ze vandaan kwamen en men kan de regels die ze volgen niet vatten, laat staan de redenen begrijpen waarom ze komen en gaan. Al kan de mens getuige zijn van alle dingen die gebeuren, ze horen of ervaren – hoewel al deze dingen invloed hebben op de mens en hoewel de mens onbewust de ongewoonheid, de regelmaat, of zelfs het vreemde van verschillende fenomenen kan vatten, hij weet nog steeds niets van de wil van de Schepper en Zijn verstand die daarachter liggen. Er liggen vele verhalen achter, vele verborgen waarheden.

Omdat de mens ver verwijderd is geraakt van de Schepper, omdat hij het feit dat het gezag van de Schepper alle dingen regeert niet accepteert, zal hij nooit alle dingen die gebeuren onder die soevereiniteit weten en begrijpen. Gods controle en soevereiniteit overstijgen grotendeels de grenzen van de menselijke verbeelding, van menselijke kennis, van het menselijk begripsvermogen, van wat de menselijke wetenschap kan bereiken; de capaciteiten van de geschapen mensheid kunnen daar niet tegenop. Sommige mensen zeggen: “Hoe kun je geloven dat alles ondergeschikt is aan Zijn gezag als je niet zelf getuige bent geweest van Gods soevereiniteit?” Zien is niet altijd geloven; zien is niet altijd erkennen en begrijpen. Dus waar komt geloof vandaan? Ik kan met zekerheid zeggen: “Geloof komt van de mate en diepte van iemands begrip van en ervaring met de werkelijkheid en onderliggende oorzaken van dingen.” Als je gelooft dat God bestaat, maar je kunt het feit van Gods controle en Gods soevereiniteit over alle dingen niet erkennen, laat staan bevatten, dan zul je in je hart nooit toegeven dat God dit soort gezag heeft en dat Gods gezag uniek is. Je zult nooit daadwerkelijk accepteren dat de Schepper je Heer, je God is.

uit ‘God Zelf, de unieke III’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Dagelijkse woorden van God Fragment 121

Het lot van de mens en het lot van het universum zijn onlosmakelijk verbonden aan de soevereiniteit van de Schepper

Jullie zijn allemaal volwassenen. Sommigen van jullie zijn van middelbare leeftijd; sommigen hebben hun oude dag al bereikt. Van niet-gelovige tot gelovige en vanaf het begin van geloven in God tot aan het accepteren van Gods woord en het ervaren van Gods werk, hoeveel kennis hadden jullie van Gods soevereiniteit? Welke inzichten verkregen jullie in het lot van de mens? Kan iemand alles wat hij in het leven verlangt verwerven? Hoeveel dingen hebben jullie, in de weinige decennia van jullie bestaan, bereikt zoals jullie hadden gehoopt? Hoeveel dingen gebeuren niet zoals jullie verwachtten? Hoeveel dingen kwamen als welkome verrassingen? Op hoeveel dingen wachten mensen nog steeds totdat zij vrucht dragen – onbewust het juiste moment en de Hemelse wil afwachting? Hoeveel dingen geven mensen het gevoel van hulpeloosheid en te worden tegengewerkt? Iedereen is vervuld van hoop over zijn lot en verwacht dat in zijn leven alles gaat zoals hij wil, dat hij wat eten en drinken betreft niets tekort zal komen en dat zijn geluk spectaculair zal toenemen. Niemand wil een arm en onderdrukt leven vol met tegenslagen en onheil. Maar mensen kunnen deze dingen niet voorzien of beheersen. Misschien is de geschiedenis voor sommigen slechts een samenraapsel van ervaringen; ze leren nooit wat de Hemelse wil is, noch geven ze er om wat die wil is. Ze leven hun leventje gedachteloos, zoals dieren, levend van dag tot dag, ze geven niet om het lot van de mensheid,

waarom mensen leven of hoe de ze behoren te leven. Deze mensen bereiken hun oude dag zonder enig begrip te hebben bereikt van het lot van de mens, en tot het moment dat ze sterven hebben ze geen idee waar het leven om draait. Zulke mensen zijn dood; ze zijn wezens zonder geest; ze zijn beesten. Hoewel ze leven onder alle dingen, krijgen mensen voldoening uit de vele manieren waarop de wereld in hun materiële behoeften voorziet en al zien zij deze materiële wereld vooruitgaan, hun eigen ervaringen – wat zij voelen en ervaren in hart en geest – hebben niets te maken met materiële zaken en niets materieels kan ze vervangen. Het is een erkenning diep in iemands hart, iets dat met het blote oog niet zichtbaar is. Deze erkenning ligt in iemands begrip en in iemands gevoel van menselijk leven en het menselijk lot. En vaak leidt dit iemand tot de ongerustheid dat een onzichtbare Meester alles schikt en orkestreert voor de mens. Te midden van dit alles kan men niet anders dan de schikking en orkestraties van het lot accepteren; tegelijkertijd kan men niet anders dan het pad dat de Schepper heeft uitgestippeld aanvaarden, de soevereiniteit van de Schepper over iemands lot. Dit is een onbetwist feit. Ongeacht welk inzicht en welke houding iemand heeft over het lot, niemand kan dit feit veranderen.

Waar je elke dag heen gaat, wat je gaat doen, wie of wat je gaat tegenkomen, wat je gaat zeggen, wat er met je gebeurt – kan iets daarvan worden voorspeld? Mensen kunnen al deze gebeurtenissen niet voorzien, laat staan beheersen hoe zij zich ontwikkelen. In het leven vinden deze onvoorziene gebeurtenissen constant en dagelijks plaats. Deze dagelijkse wisselvalligheden en de manieren waarop zij zich ontfouten, of de patronen volgens welke ze zich afspelen, zijn constante geheugensteuntjes voor de mensheid dat niets zomaar gebeurt, dat het verloop van de ontwikkeling der dingen en hun onvermijdelijkheid niet door de menselijke wil veranderd kan worden. Elke gebeurtenis draagt een waarschuwing over van de Schepper aan de mensheid en zendt daarmee ook de boodschap uit dat menselijke wezens hun eigen lot niet kunnen beheersen. Tegelijkertijd is elke gebeurtenis een weerlegging van wilde, vergeefse ambities en verlangens van de mensheid om haar eigen lot in eigen handen te nemen. Ze zijn als krachtige slagen om de oren van de mensheid, de een na de ander en ze dwingen mensen om te heroverwegen wie uiteindelijk hun lot beheerst en regeert. En terwijl hun ambities en verlangens herhaaldelijk onderdrukt en verpletterd worden, komen mensen natuurlijkerwijs tot onbewuste aanvaarding van wat het lot in petto heeft, een aanvaarding van de werkelijkheid, van de Hemelse wil en de soevereiniteit van de Schepper. Van deze dagelijkse wisselvalligheden tot het lot van gehele mensenlevens is er niets wat de plannen en de soevereiniteit van de Schepper niet openbaart; er is niets dat niet de boodschap uitzendt dat “het gezag van de Schepper niet overtroffen kan worden”, niets dat niet de eeuwige waarheid overdraagt dat “het gezag van de Schepper onovertroffen is”.

Het lot van de mens en van het universum zijn nauw verstrengeld met de soevereiniteit van de Schepper en onafscheidelijk verbonden met de orkestraties van de Schepper; uiteindelijk kunnen deze niet ontrafeld worden van het gezag van de Schepper. Door de wetten van alle dingen leert de mens de orkestraties en soevereiniteit van de Schepper te begrijpen; door de regels voor overleving neemt hij de regering van de Schepper waar; vanuit het lot van alle dingen trekt hij conclusies over de manieren waarop de Schepper Zijn soevereiniteit en heerschappij over mensen uitoefent; en in de levenscycli van menselijke wezens en alle dingen ervaart de mens werkelijk de orkestraties en regelingen van de Schepper voor alle dingen en levende wezens, en is hij er werkelijk getuige van hoe deze orkestraties en regelingen alle aardse wetten, regels, instituties, alle machten en krachten overstijgen. In dat licht is de mensheid gedwongen te erkennen dat de soevereiniteit van de Schepper niet geschonden kan worden door enig schepsel, dat geen enkele kracht zich met gebeurtenissen en door de Schepper voorbestemde dingen kan bemoeien of die kan veranderen. Het is vanwege deze goddelijke wetten en regels dat mensen en alle dingen leven en zich voortzetten, van generatie op generatie. Is dit niet de ware belichaming van het gezag van de Schepper? Al ziet de mens in objectieve wetten de soevereiniteit van de Schepper en Zijn wijding van alle gebeurtenissen en dingen, hoeveel mensen zijn in staat de principes van de soevereiniteit van de Schepper en het universum te vatten? Hoeveel mensen kunnen dit werkelijk weten, herkennen, accepteren en zich onderwerpen aan de soevereiniteit van de Schepper en aan de regeling van hun eigen lot? Wie zal daadwerkelijk, gelovend in de feitelijke soevereiniteit van de Schepper over alle dingen, geloven en erkennen dat de Schepper ook het lot van een mensenleven dicteert? Wie kan werkelijk het feit begrijpen dat het lot van de mens rust in de handpalm van de Schepper? Welke houding de mensheid moet aannemen ten opzichte van de soevereiniteit van de Schepper, wanneer men geconfronteerd wordt met het feit dat Hij het menselijk lot regeert en beheerst, is een beslissing die ieder mens die nu met dit feit geconfronteerd wordt, voor zichzelf moet maken.

uit 'God Zelf, de unieke III' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 122

De zes kruispunten in een mensenleven

In de loop van iemands leven komt elk persoon op enkele kritieke kruispunten. Dit zijn de meest fundamentele en de meest belangrijke stappen die iemands levenslot bepalen. Wat hierna volgt is een korte beschrijving van deze mijlpalen die elk persoon moet passeren gedurende zijn of haar levensloop.

Geboorte: het eerste kruispunt

Waar iemand is geboren, in welke familie, iemands geslacht, uiterlijk en tijdstip van geboorte: dit zijn de details van het eerste kruispunt in iemands leven.

Niemand heeft iets te kiezen over deze onderdelen op dit kruispunt; ze zijn allemaal lang van tevoren voorbestemd door de Schepper. Ze worden op geen enkele manier beïnvloed door de externe omgeving, en menselijke factoren kunnen deze door de Schepper voorbestemde feiten niet veranderen. Geboren worden betekent voor een persoon dat de Schepper de eerste stap in het lot dat Hij voor die persoon heeft geregeld al vervuld heeft. Omdat Hij al die details al lang van tevoren heeft voorbestemd, heeft niemand de macht om er ook maar één van te veranderen. Los van iemands uiteindelijke lot zijn de voorwaarden van iemands geboorte voorbestemd en blijven deze zoals ze zijn; ze zijn op geen enkele manier beïnvloedbaar door iemands levenslot, en tasten de soevereiniteit van de Schepper erover op geen enkele manier aan.

1. Een nieuw leven is geboren uit de plannen van de Schepper

Welke details van het eerste kruispunt – iemands geboorteplaats, iemands familie, iemands geslacht, uiterlijk, tijdstip van geboorte – is iemand in staat te kiezen? Natuurlijk is iemands geboorte een passieve gebeurtenis: iemand wordt onvrijwillig geboren, op een bepaalde plek, een bepaalde tijd, in een bepaald gezin, met een bepaald uiterlijk; onvrijwillig wordt iemand lid van een bepaald huishouden, erft een bepaalde stamboom. Men heeft geen keuze op dit eerste kruispunt in het leven, maar is geboren in een vastgestelde omgeving, voorbestemd volgens de plannen van de Schepper, in een bepaalde familie, met een bepaald geslacht en uiterlijk en op een specifiek tijdstip dat nauw verbonden is met iemands levensloop. Wat kan iemand doen op dit kritieke kruispunt? Uiteindelijk heeft niemand een keuze over ook maar één enkel detail rondom iemands geboorte. Als het niet aan de voorbestemming en leiding van de Schepper gelegen had, dan zou een op deze wereld nieuw geboren leven niet weten waar heen te gaan of waar te blijven, het zou geen relaties hebben, nergens toe behoren, nergens echt thuis zijn. Maar vanwege de zorgvuldige regelingen van de Schepper begint het de levensreis met een verblijfplaats, ouders, een plek waar het hoort en familieleden. Door dit hele proces heen is de komst van dit nieuwe leven voorbestemd door de plannen van de Schepper, en alles wat het zal bezitten zal geschonken worden door de Schepper. Van een zwevend lichaam dat niets bezit wordt het langzamerhand vlees en bloed, zichtbaar, een tastbaar mens, een van Gods schepselen, die denkt, ademt en warm en koud voelt, die kan meedoen met alle normale dingen van een geschapen wezen in de materiële wereld en die alle dingen zal ondergaan die een geschapen mens moet ervaren in het leven. De voorbestemming van iemands geboorte door de Schepper betekent dat alles wat die persoon nodig heeft om te overleven door Hem geschonken zal worden; dat iemand geboren is, betekent ook dat hij of zij alles wat nodig is om te overleven zal

krijgen van de Schepper, dat vanaf dat moment hij of zij in een andere vorm zal leven, voorzien door de Schepper en ondergeschikt aan de soevereiniteit van de Schepper.

2. Waarom verschillende mensen onder verschillende omstandigheden worden geboren

Mensen houden er vaak van zich voor te stellen dat als ze herboren werden, dat het dan in een roemrijke familie zou zijn; als ze vrouw waren, ze er als Sneeuwwitje uit zouden zien en door iedereen geliefd zouden zijn, en als ze man waren, ze als de Prins op het Witte Paard zouden zijn, dat ze niets tekort zouden komen en de wereld aan hun voeten zou liggen. Er zijn vaak mensen die zich veel illusies maken over hun geboorte en er vaak erg ontevreden over zijn, verbitterd over hun familie, hun uiterlijk, hun geslacht, zelfs het tijdstip van geboorte. Maar mensen snappen nooit waarom ze in een bepaalde familie zijn geboren of waarom ze er op een bepaalde manier uitzien. Ze weten niet dat, ongeacht waar ze geboren zijn of hoe ze eruitzien, ze verschillende rollen zullen gaan spelen en verschillende missies gaan vervullen in het management van de Schepper – dit doel zal nooit veranderen. In de ogen van de Schepper zijn de geboorteplaats, iemands geslacht en uiterlijk allemaal tijdelijke dingen. Het is een serie minuscule stippen, piepkleine symbolen in elke fase van Zijn management van de gehele mensheid. En iemands daadwerkelijke bestemming en eindpunt zijn niet voorbestemd door zijn of haar geboorte op enig moment, maar de missie die hij of zij vervult in elk leven naar het oordeel van de Schepper over hen als Zijn managementplan voltooid is.

Er wordt gezegd dat er een oorzaak is voor ieder gevolg, dat geen gevolg zonder oorzaak is. Dus is iemands geboorte noodzakelijkerwijs gekoppeld aan iemands huidige leven en iemands vorige leven. Als iemands dood hun huidige leven beëindigt, dan is iemands geboorte het begin van een verse cyclus; als een oude cyclus iemands vorige leven voorstelt, dan is de nieuwe cyclus natuurlijkerwijs hun huidige leven. Omdat iemands geboorte verbonden is aan zowel iemands vorige leven als iemands huidige leven, zijn de plaats, de familie, het geslacht, het uiterlijk en al dat soort factoren die men met geboorte associeert, noodzakelijkerwijs aan hen gerelateerd. Dit betekent dat de factoren van iemands geboorte niet alleen beïnvloed worden door iemands vorige leven, maar bepaald worden door iemands bestemming in het huidige leven. Dit geeft een verklaring voor de verscheidenheid aan omstandigheden waarin mensen worden geboren: sommigen zijn geboren in arme families, anderen in rijke. Sommigen zijn van normale komaf, anderen van roemrijke familielijnen. Sommigen zijn geboren in het zuiden, anderen in het noorden. Sommigen zijn geboren in de woestijn, anderen in groene weidelanden. Sommige geboortes gaan gepaard met gejuich, gelach en feestvieren, andere brengen tranen, onheil en wee. Sommigen zijn geboren om gekoesterd te worden, anderen om geweerd te worden als onkruid. Sommigen zijn geboren met mooie gelaatstrekken, anderen met afwijkende

gelaatstrekken. Sommigen zijn mooi om zien, anderen zijn lelijk. Sommigen zijn midden in de nacht geboren, anderen onder de hete middagzon. ... De geboortes van mensen van allerlei slag zijn voorbestemd door het lot dat de Schepper voor hen in gedachten heeft; hun geboortes bepalen hun lot in het huidige leven, evenals welke rollen ze zullen spelen en welke missies ze zullen vervullen. Dit alles is ondergeschikt aan de soevereiniteit van de Schepper, door Hem voorbestemd; niemand kan aan zijn voorbestemde lot ontsnappen, niemand kan zijn geboortecomstandigheden veranderen en niemand kan zijn eigen lot kiezen.

uit 'God Zelf, de unieke III' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 123

Opgroeien: het tweede kruispunt

Afhankelijk van in welke familie ze geboren zijn, groeien mensen op in verschillende thuisomgevingen en leren ze verschillende lessen van hun ouders. Dit bepaalt de omstandigheden waarin een persoon tot volle ontwikkeling komt, en opgroeien vertegenwoordigt het tweede kritieke kruispunt in een mensenleven. Uiteraard hebben mensen eveneens geen keuze op dit kruispunt. Het is te statisch, van tevoren vastgesteld.

1. De omstandigheden waaronder iemand opgroeit zijn vastgesteld door de Schepper

Iemand kan de mensen, de gebeurtenissen of de dingen die hem opvoeden en invloed op hem uitoefenen niet uitkiezen. Iemand kan de kennis of vaardigheden die op hij opdoet en welke gewoontes hij aanneemt niet kiezen. Iemand heeft geen zeggenschap over wie zijn ouders en familieleden zijn, in wat voor omgeving hij opgroeit; zijn relaties met mensen, gebeurtenissen, dingen in zijn omgeving en hoe die zijn ontwikkeling beïnvloeden, heeft hij allemaal niet onder controle. Wie beslist deze dingen dan? Wie regelt ze? Omdat mensen er geen keuze in hebben, ze deze dingen niet voor zichzelf kunnen beslissen en ze natuurlijk niet vanzelf tot stand komen, spreekt het voor zich dat de formatie van al deze mensen, gebeurtenissen en dingen in de hand van de Schepper rust. Net zoals de Schepper de specifieke omstandigheden rondom iemands geboorte regelt, regelt Hij natuurlijk ook de specifieke omstandigheden waarin iemand opgroeit. Als iemands geboorte verandering brengt in mensen, gebeurtenissen en dingen rondom hem of haar, dan zal de groei en ontwikkeling van die persoon hen noodzakelijkerwijs ook beïnvloeden. Sommige mensen zijn bijvoorbeeld in arme families geboren, maar groeien op omgeven door welvaart. Anderen zijn geboren in welvarende families, maar veroorzaken dat het geluk van hun families zodanig afneemt, dat ze in een arme omgeving opgroeien. Niemands geboorte wordt geregeerd door een vastgestelde regel en niemand groeit op onder een onvermijdelijke, van tevoren vastgestelde serie omstandigheden. Deze dingen kan iemand zich niet voorstellen of

onder controle houden; ze zijn het product van iemands lot, en ze liggen vast in iemands lot. Natuurlijk komt het voor ieders lot erop neer dat ze voorbestemd zijn door de Schepper, dat ze vastgesteld zijn door de soevereiniteit van de Schepper over en Zijn plannen voor het lot van die persoon.

2. De verschillende omstandigheden waarin mensen opgroeien zijn aanleiding voor verschillende rollen

In de basis bepalen de omstandigheden van iemands geboorte de omgeving en omstandigheden waarin iemand opgroeit, en de omstandigheden waarin iemand opgroeit zijn evengoed een product van de omstandigheden van zijn of haar geboorte. In deze tijd is er een proces van constante groei, waarin iemand begint een taal te leren en waarin iemands verstand vele nieuwe dingen tegenkomt, waaraan het zich ook aanpast. De dingen die iemand hoort met de oren, ziet met de ogen of tot zich neemt met het verstand verrijken stapsgewijs iemands gedachten en bezielen iemands innerlijke leven. De mensen, gebeurtenissen en dingen waar iemand mee in contact komt, het gezonde verstand, de kennis, de vaardigheden die iemand leert, de manieren van denken die iemand beïnvloeden, wat iemand wordt bijgebracht, wat onderwezen wordt, zullen allemaal iemands levenslot leiden. De taal die iemand leert terwijl hij opgroeit en iemands manier van denken zijn onlosmakelijk verbonden aan de omgeving waarin iemand zijn jeugd doorbrengt, en die omgeving bestaat uit ouders, broers en zussen, andere mensen, gebeurtenissen en dingen rondom hem of haar. Dus het verloop van iemands ontwikkeling, wordt bepaald door de omgeving waarin iemand opgroeit en hangt ook af van de mensen, gebeurtenissen, en dingen waarmee iemand in deze periode in contact komt. Aangezien de omstandigheden waarin een persoon opgroeit ver van tevoren vastgesteld zijn, is de omgeving waarin iemand tijdens dit proces leeft natuurlijk ook van tevoren vastgesteld. Het is niet bepaald door iemands keuzes en voorkeuren, maar het is bepaald volgens het plan van de Schepper, de nauwkeurige regelingen van de Schepper en de soevereiniteit van de Schepper over iemands levenslot. Dus de mensen die iemand tegenkomt terwijl hij opgroeit en de dingen waarmee hij in contact komt zijn allemaal onvermijdelijk verbonden met de orkestratie en regeling van de Schepper. Mensen kunnen deze complexe onderlinge relaties niet voorzien, noch onder controle houden of ze bevatten. Veel verschillende dingen en mensen drukken een stempel op de omgeving waarin iemand opgroeit en niemand is in staat om zo'n immens web van verbindingen te orkestreren. Geen persoon of ding, behalve de Schepper, kan de uiterlijke verschijning, aanwezigheid en verdwijning van al die verschillende mensen, gebeurtenissen en dingen onder controle houden en het is vooral dat immense web van verbindingen dat iemands persoonlijke ontwikkeling vormt zoals door de Schepper voorbestemd is, dat de verschillende omgevingen waarin mensen opgroeien vormt en dat de verschillende rollen die nodig zijn voor het

managementwerk van de Schepper creëert, om op die manier solide, sterke bases te leggen zodat mensen hun missies succesvol vervullen.

uit 'God Zelf, de unieke III' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 124

Onafhankelijkheid: het derde kruispunt

Nadat iemand de kindertijd en puberteit heeft doorgemaakt en langzamerhand en onvermijdelijk volwassenheid bereikt, is de volgende stap voor hen hun jeugd volledig vaarwel zeggen, vaarwel zeggen tegen hun ouders, en de weg die voor hen ligt tegemoet te zien als een onafhankelijk volwassene. Vanaf dit moment moet hij het hoofd bieden aan alle mensen, gebeurtenissen en dingen waar een volwassene het hoofd aan moet bieden, moet hij alle delen van zijn lot confronteren die zich al spoedig zullen aandienen. Dit is het derde kruispunt dat iemand moet passeren.

1. Wanneer iemand onafhankelijk wordt, begint hij de soevereiniteit van de Schepper te ervaren

Als iemands geboorte en opgroeien de 'voorbereidingstijd' voor zijn levensreis zijn, de hoekstenen leggen voor zijn lot, dan is iemands onafhankelijkheid de openingsmonoloog van zijn levenslot. Als iemands geboorte en opgroeien de opgespaarde welvaart voor zijn levenslot representeren, dan is iemands onafhankelijkheid het moment waarop hij die welvaart begint te spenderen, of er iets aan toe te voegen. Als iemand zijn ouders verlaat en onafhankelijk wordt, zijn de sociale omstandigheden die hij tegenkomt, het soort werk en welke carrière voor iemand beschikbaar is, allemaal bepaald door het lot en ze hebben niets te maken met iemands ouders. Sommigen kiezen een goede studierichting en vinden na hun slagen een geschikte baan, waarmee triomfantelijk de eerste stappen worden gezet op hun levensreis. Sommige mensen leren en beheersen veel verschillende vaardigheden, maar vinden toch nooit de baan of positie die bij hen past, laat staan dat ze carrière maken. Al bij aanvang van hun levensreis ontdekken ze dat ze gedwarsboemd worden bij elke wending en overladen worden met moeilijkheden; hun vooruitzichten zijn somber en hun leven onzeker. Sommigen leggen zich ijverig toe op hun studies, maar missen net al hun kansen om een hogere opleiding te genieten en lijken voorbestemd nooit succes te bereiken. Ze zien hun allereerste aspiraties op hun levensreis in rook opgaan. Niet wetend of de weg die voor hen ligt soepel of hobbelig is, voelen zij voor het eerst hoeveel variabelen de bestemming van de mens kent, en dus aanschouwen ze het leven met hoop en angst. Sommigen, hoewel middelmatig opgeleid, schrijven toch boeken en bereiken een mate van bekendheid; sommigen, hoewel nagenoeg ongeletterd, verdienen geld door zakendoen en

zijn zo in staat zichzelf te onderhouden ... Welk beroep iemand kiest, hoe iemand zichzelf onderhoudt – hebben mensen er enige controle over of ze een goede of slechte keuze maken? Stemmen hun keuzes overeen met hun verlangens en beslissingen? De meeste mensen zouden minder willen werken en meer willen verdienen, willen niet zwoegen in weer en wind, willen goed gekleed gaan, overal stralen en schitteren, boven anderen uitsteken en hun voorouders eer bewijzen. Wat mensen verlangen is zo volmaakt, maar als ze hun eerste stappen zetten op hun levensreis gaan ze zich langzamerhand realiseren hoe onvolmaakt de bestemming van de mens is. Voor het eerst begrijpen ze werkelijk het feit dat, hoewel iemand grootse toekomstplannen kan maken of gewaagde fantasieën kan koesteren, niemand de capaciteit of de macht heeft zijn of haar eigen dromen waar te maken. Niemand is in staat om zijn of haar eigen toekomst onder controle te hebben. Er zal altijd enige afstand zijn tussen iemands dromen en de werkelijkheid die men onder ogen moet zien; dingen zijn nooit zoals iemand ze hebben wil, en die werkelijkheid onder ogen ziend, bereiken mensen nooit voldoening of tevredenheid. Sommige mensen zullen zelfs tot het uiterste gaan, grote inspanningen verrichten en grote offers brengen voor hun bestaanszekerheid en toekomst, in een poging hun lot te veranderen. Maar uiteindelijk kunnen zij dat niet, zelfs als zij hun dromen en verlangens in vervulling zien gaan door hun eigen harde werken. Hoe hard ze het ook proberen, ze zullen hun toegewezen bestemming nooit kunnen overstijgen. Ongeacht verschillen in capaciteit, IQ en wilskracht, voor het lot is iedereen gelijk, zonder onderscheid tussen groot en klein, hoog en laag, verheven en arm. Welk beroep iemand nastreeft, wat iemand doet om de kost te verdienen en hoeveel welvaart iemand bij elkaar spaart in het leven, wordt niet beslist door iemands ouders, talenten, inspanningen of ambities, maar is voorbestemd door de Schepper.

2. Je ouders verlaten en serieus je eigen rol gaan spelen in het theater van het leven

Als iemand de volwassenheid bereikt, is hij in staat zijn ouders te verlaten en voor zichzelf te beginnen en dit is het punt waarop hij daadwerkelijk zijn eigen rol begint te spelen, het punt waarop zijn levensmissie niet langer mistig is maar langzamerhand duidelijk wordt. In naam blijft iemand nog steeds nauw verbonden met zijn ouders, maar omdat zijn missie en de rol die hij speelt in het leven niets met zijn moeder en vader te maken hebben, breekt deze intieme relatie in werkelijkheid langzaam af, terwijl hij geleidelijk aan onafhankelijk wordt. Vanuit biologisch perspectief kunnen mensen niet anders dan onbewust nog steeds afhankelijk zijn van ouders, maar objectief gezien hebben ze, als ze eenmaal volwassen zijn, levens die geheel onafhankelijk zijn van hun ouders en zullen ze hun rollen onafhankelijk van hen invullen. Naast geboorte en opvoeding zijn de verantwoordelijkheden van de ouders in een kinderleven simpelweg om hem of haar van een formele omgeving om op te groeien te voorzien, want niets buiten de voorbestemming van de Schepper drukt een stempel op iemands lot. Wat voor soort

toekomst iemand zal hebben heeft niemand onder controle; het is lang van tevoren voorbestemd. Zelfs iemands ouders kunnen iemands lot niet veranderen. Wat het lot betreft, iedereen is onafhankelijk, en iedereen heeft zijn of haar eigen lot. Dus iemands ouders kunnen nooit iemands lot afwenden, of zelfs maar de kleinste invloed uitoefenen op de rol die iemand in het leven heeft. Men zou kunnen zeggen dat de familie waarin iemand voorbestemd is geboren te worden en de omgeving waarin iemand opgroeit niets meer dan randvoorwaarden zijn voor iemand om zijn levensmissie te vervullen. Ze bepalen op geen enkele manier iemands levenslot of het soort voorbestemming waarin iemand zijn of haar missie vervult. Dus zullen ouders hun kind nooit kunnen helpen met het vervullen van die levensmissie. Familieleden kunnen iemand niet helpen zijn levensrol op zich te nemen. Hoe iemand zijn missie vervult en in welke leefomgeving iemand invulling geeft aan zijn levensrol zijn geheel bepaald door iemands levenslot. Met andere woorden, geen andere objectieve voorwaarden kunnen de door de Schepper voorbestemde missie van een persoon beïnvloeden. Alle mensen worden volwassen in hun eigen specifieke omgeving waarin ze opgroeien, om dan langzamerhand, stap voor stap, hun eigen levensweg te gaan, de door de Schepper voorbereide bestemmingen te vervullen en, onvrijwillig natuurlijk, op te gaan in de enorme zee van menselijkheid en daarin hun eigen positie in het leven aan te nemen. Daar zullen zij hun verantwoordelijkheden als geschapen wezens vervullen, omwille van de voorbestemming van de Schepper, omwille van Zijn soevereiniteit.

uit 'God Zelf, de unieke III' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 125

Het huwelijk: het vierde kruispunt

Naarmate iemand ouder en volwassener wordt, wordt de afstand ten opzichte van zijn ouders en de omgeving waarin hij geboren en opgevoed is groter. In plaats daarvan begint hij richting te zoeken voor het leven en zijn eigen levensdoelen na te streven door een manier van leven die anders is dan die van zijn ouders. Gedurende deze tijd heeft iemand niet meer zijn ouders nodig, maar meer een partner met wie hij zijn leven kan doorbrengen: een levenspartner, een persoon met wiens lot iemand intiem verstrengeld is. Op deze manier is het huwelijk de eerste grote gebeurtenis die men tegenkomt volgend op onafhankelijkheid, het vierde kruispunt dat men moet passeren.

1. Niemand heeft een keuze met betrekking tot het huwelijk

Het huwelijk is een sleutelgebeurtenis in iemands leven; het is de tijd waarin iemand daadwerkelijk verschillende verantwoordelijkheden op zich neemt, langzamerhand verschillende

soorten missies begint te vervullen. Mensen maken zich allemaal allerlei illusies over het huwelijk voordat ze het zelf meemaken, en al deze illusies zijn prachtig. Vrouwen stellen zich voor dat hun wederhelft de prins op het witte paard is, en mannen stellen zich voor dat ze Sneeuwwitje trouwen. Deze fantasieën geven aan dat iedereen bepaalde voorwaarden met eigen eisen en normen stelt aan het huwelijk. Mensen worden in deze kwade tijden telkens gebombardeerd met verwrongen boodschappen over het huwelijk, die zelfs nog meer aanvullende voorwaarden scheppen en mensen allerlei bagage en vreemde houdingen meegeven. Maar eenieder die het huwelijk heeft ervaren weet dat hoe goed je het ook begrijpt en wat je houding ten opzichte ervan ook is, het huwelijk niets te maken heeft met individuele keuze.

Men komt veel mensen tegen in z'n leven, maar weet nooit wie zijn huwelijkspartner zal worden. Ook al heeft iedereen eigen ideeën en persoonlijke standpunten over het onderwerp van het huwelijk, niemand kan voorzien wie uiteindelijk zijn of haar ware wederhelft zal worden en iemands eigen opvattingen zijn weinig waard. Nadat je de persoon die je leuk vindt hebt ontmoet, kun je die persoon nastreven; maar of hij of zij in je geïnteresseerd is of niet, of hij of zij je partner kan worden, is niet aan jou om te beslissen. Het object van jouw genegenheid is niet noodzakelijkerwijs de persoon met wie je je leven zal kunnen delen. Ondertussen wandelt iemand van wie je het nooit verwachtte stilletjes je leven binnen en wordt je partner, wordt het belangrijkste onderdeel in je lot, je wederhelft, met wie je lot onlosmakelijk verbonden is. En zo is elk huwelijk anders, ook al zijn er miljoenen huwelijken in de wereld: hoeveel huwelijken zijn onbevredigend, hoeveel zijn er gelukkig; hoeveel omspannen oost en west, hoeveel noord en zuid; hoeveel zijn perfecte matches, hoeveel zijn gelijkwaardig; hoeveel zijn gelukkig en harmonieus, hoeveel pijnlijk en verdrietig; hoeveel zijn jaloersmakend, hoeveel zijn onbegrepen en met gefronste wenkbrauwen bezien; hoeveel zijn vervuld met blijdschap, hoeveel met tranen doordrenkt en veroorzaken wanhoop ... In deze ontelbare huwelijken onthullen mensen loyaliteit en een levenslange toewijding aan het huwelijk, of liefde, verbondenheid en onafscheidelijkheid. Of ze nemen afstand en tonen onbegrip, of ze zijn ontrouw of worden zelfs haatdragend. Of het huwelijk zelf nu vreugde of pijn brengt, ieders missie in het huwelijk is voorbestemd door de Schepper en is onveranderlijk; eenieder moet deze vervullen. Het individuele lot achter elk huwelijk is onveranderlijk; het was al lang van tevoren bepaald door de Schepper.

2. Het huwelijk komt voort uit het lot van twee partners

Het huwelijk is een belangrijk kruispunt in het leven van een persoon. Het is het product van iemands lot en een cruciale schakel in iemands lot; het is niet gebaseerd op iemands individuele wil of voorkeuren en niet beïnvloed door enige externe factoren, maar volledig bepaald door het lot van de twee partijen, door de regelingen van de Schepper en de vooraf

bepaalde lotsbestemming van het paar. Oppervlakkig gezien is het doel van het huwelijk het voortbestaan van het menselijke ras, maar in werkelijkheid is het huwelijk niets anders dan een ritueel dat iemand ondergaat in de loop van het vervullen van zijn missie. De rollen die mensen spelen in het huwelijk zijn niet slechts die van het opvoeden van de volgende generatie; het zijn verschillende rollen die iemand aanneemt en de missies die iemand moet vervullen gedurende het onderhouden van een huwelijk. Omdat iemands geboorte de verandering van mensen, gebeurtenissen en dingen om die persoon heen beïnvloedt, is het onvermijdelijk dat iemands huwelijk deze ook beïnvloedt en bovendien, ze op verschillende manieren transformeert.

Als iemand onafhankelijk wordt, begint zijn eigen levensreis, die stap voor stap naar mensen, gebeurtenissen en dingen die met iemands huwelijk te maken hebben, toe leidt. Tegelijkertijd nadert de andere persoon die bij dat huwelijk hoort stap voor stap diezelfde mensen, gebeurtenissen en dingen. Onder de soevereiniteit van de Schepper, zullen twee niet-verwante mensen, die een verbonden lot delen, geleidelijk het huwelijk binnengaan en op wonderbaarlijke wijze een familie vormen, “twee sprinkhanen die zich vastklampen aan hetzelfde sprietje”. Dus als iemand het huwelijk binnengaat, zal zijn levensweg die van zijn wederhelft raken en beïnvloeden, en op dezelfde manier zal de levensweg van iemands partner zijn levenslot beïnvloeden en raken. Met andere woorden, het menselijk lot is verbonden met dat van andere mensen en niemand kan zijn of haar levensmissie of rol onafhankelijk van anderen vervullen. Iemands geboorte heeft invloed op een enorme keten van relaties; opgroeien heeft ook betrekking op een complexe keten van relaties. Op dezelfde manier is het onvermijdelijk dat een huwelijk bestaat en voortduurt in een immens en complex web van menselijke verbindingen, dat ieder lid erin betreft en het lot van eenieder die er onderdeel van uitmaakt, beïnvloedt. Een huwelijk is niet het product van de families van beide partijen, of de omstandigheden waarin ze opgroeiden, hun uiterlijk, hun leeftijd, hun kwaliteiten, hun talenten of andere factoren; echter, het komt voort uit een gedeelde missie en een gemeenschappelijk lot. Dit is de oorsprong van het huwelijk, een product van het menselijk lot door de Schepper georkestreerd en geregeld.

uit ‘God Zelf, de unieke III’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Dagelijkse woorden van God Fragment 126

Nageslacht: Het vijfde kruispunt

Nadat iemand getrouwd is, begint hij de volgende generatie te vormen. Iemand heeft niets te zeggen over hoeveel en wat voor soort kinderen hij krijgt; ook dit is bepaald door iemands lot, voorbestemd door de Schepper. Dit is het vijfde kruispunt dat iemand moet passeren.

Als iemand geboren is om de rol van het kind van een ander te vervullen, dan voedt iemand

de volgende generatie op om de rol van iemands ouder te vervullen. Deze rolverandering zorgt ervoor dat iemand verschillende levensfasen vanuit verschillende perspectieven meemaakt. Het geeft iemand ook een verscheiden serie levenservaringen, waarin hij de soevereiniteit van de Schepper leert kennen, evenals het feit dat niemand de voorbestemming van de Schepper kan overschrijden of veranderen.

1. Wat er met iemands kroost gebeurt, heeft hij niet in de hand

Geboorte, opgroeien, trouwen, allemaal leveren ze hun eigen vorm van teleurstelling op, in verschillende gradaties. Sommige mensen zijn ontevreden met hun gezinnen of hun fysieke uiterlijkheden; sommigen vinden hun ouders niet aardig; sommigen zijn verbitterd, of hebben af te rekenen met de omgeving waarin ze opgroeiden. En van al deze teleurstellingen is voor de meeste mensen het huwelijk datgene wat het meest onbevredigend is. Hoe teleurgesteld iemand ook is over zijn geboorte, zijn opgroeien of zijn huwelijk, iedereen die dit alles heeft meegemaakt, weet dat iemand niet kan kiezen waar en wanneer iemand geboren was, hoe iemand eruitziet, wie zijn ouders zijn en wie zijn partner is. Iemand moet simpelweg de Hemelse wil accepteren. Maar wanneer voor mensen de tijd aanbreekt om de volgende generatie op te voeden, zullen ze al hun ongerealiseerde verlangens uit de eerste helft van hun leven op hun nakomelingen projecteren, in de hoop dat hun kroost alle teleurstellingen die zij zelf ervaren hebben in de eerste helft van hun leven zal goedmaken. Dus geven mensen zich over aan allerlei fantasieën over hun kinderen: dat hun dochters oogverblindende schoonheden zullen worden, hun zonen elegante heren; dat hun dochters gemanierd en getalenteerd zullen zijn, en hun zonen briljante studenten en topsporters; dat hun dochters zachtvaardig, deugdzaam en verstandig, en hun zonen intelligent, capabel en gevoelig zullen zijn. Ze hopen dat zij, of het nu zonen of dochters betreft, hun ouders respecteren, attent zijn tegenover hun ouders, en dat zij bij allen geliefd zijn en door iedereen geprezen worden ... Op dat punt ontstaat er nieuwe hoop voor het leven en worden er nieuwe passies aangewakkerd in de harten van de mensen. Mensen weten dat ze machteloos en zonder hoop zijn in dit leven, dat ze niet nog een kans krijgen, geen nieuwe hoop krijgen zich van anderen te onderscheiden en dat ze geen andere keuze hebben dan hun lot te accepteren. En daarom projecteren ze al hun hoop, hun ongerealiseerde verlangens en idealen op de volgende generatie, in de hoop dat hun kroost hen kan helpen hun dromen waar te maken en hun verlangens te realiseren; dat hun dochters en zonen de familienaam eer aandoen en belangrijk, rijk of beroemd zullen worden. Kortom, ze willen zien, dat hun kinderen baden in een weelde van geluk. De plannen en fantasieën van mensen zijn volmaakt; weten ze niet dat het aantal kinderen dat ze zullen krijgen, het uiterlijk van hun kinderen, mogelijkheden enzovoorts niet aan hen is, dat ze het lot van hun kinderen helemaal niet in de hand hebben? Mensen zijn geen meesters over hun eigen lot, maar ze hopen wel het lot van de jongere generatie te

veranderen; ze hebben geen macht om aan hun eigen lot te ontsnappen, en toch proberen ze dat van hun zonen en dochters in de hand te houden. Zijn ze zichzelf niet aan het overschatten? Is het geen menselijke dommigheid en onwetendheid? Mensen hebben alles over voor hun kroost, maar het aantal kinderen dat iemand heeft en hoe ze zijn, voldoet uiteindelijk nooit aan zijn plannen en verlangens. Sommige mensen zijn straatarm, maar krijgen veel kinderen; sommige mensen zijn rijk, maar hebben geen kind. Sommigen willen een dochter, maar hun wens wordt niet ingewilligd; sommigen willen een zoon, maar zijn niet in staat een mannelijk kind voort te brengen. Voor sommigen zijn kinderen een zegen, voor anderen een vloek. Sommige koppels zijn pienter, maar krijgen kinderen die traag van begrip zijn; sommige ouders zijn vlijtig en eerlijk, maar de kinderen die ze opvoeden zijn lui. Sommige ouders zijn aardig en oprecht, maar krijgen kinderen die listig en venijnig blijken te zijn. Sommige ouders hebben een gezond verstand en lichaam, maar krijgen gehandicapte kinderen. Sommige ouders zijn gewoontjes en niet succesvol, maar krijgen kinderen die buitengewone dingen bereiken. Sommige ouders zijn van lage komaf, maar hebben toch kinderen die het hoogste niveau bereiken. ...

2. Mensen krijgen een nieuw begrip van het lot na het opvoeden van de volgende generatie

De meeste mensen die trouwen, doen dat rond hun dertigste en op dat moment van het leven heeft iemand nog geen begrip van het lot van de mens. Maar als mensen aan de opvoeding van hun kinderen beginnen, zien ze terwijl hun kroost opgroeit hoe de nieuwe generatie het leven en al die ervaringen van de vorige generatie herhaalt, zien ze hun eigen verleden in hen gereflecteerd en realiseren ze zich dat de weg die de jongere generatie bewandelt, net als die van hen, niet gepland en gekozen kan worden. Geconfronteerd met dit feit hebben ze geen andere keuze dan toe te geven dat ieders lot voorbestemd is. Zonder het echt in de gaten te hebben, zetten ze langzamerhand hun verlangens opzij, de passies in hun harten vloeien weg en sterven uit ... Tijdens deze periode heeft iemand de belangrijke mijlpalen in zijn leven grotendeels al bereikt en heeft iemand een nieuw begrip van leven verkregen, zichzelf een nieuwe houding aangemeten. Wat kan iemand van deze leeftijd van de toekomst verwachten en welke vooruitzichten heeft zo iemand om naar uit te zien? Welke vijftigjarige vrouw droomt nog van de prins op het witte paard? En welke vijftigjarige man zoekt nog zijn Sneeuwwitje? Welke vrouw van middelbare leeftijd hoopt nog van een lelijk eendje te veranderen in een zwaan? Zijn de meeste oudere mannen nog net zo gericht op het maken van carrière als jonge mannen? Opgeteld, los van man of vrouw zijn, iemand die deze leeftijd heeft bereikt, heeft waarschijnlijk een redelijk rationele, praktische houding ten opzichte van huwelijk, gezin en kinderen. Zo iemand heeft in essentie geen keuzes meer, geen drang het lot uit te dagen. Wat de menselijke ervaring betreft, als je die leeftijd hebt bereikt, ontwikkel je vanzelfsprekend de houding van: "Je moet je lot accepteren, je kinderen ervaren hun eigen geluk; het lot van de mens is door de

Hemel bevolen.” De meeste mensen die de waarheid niet begrijpen nadat ze al die wisselvalligheden, frustraties en ontberingen van deze wereld hebben doorstaan, zullen hun inzichten in het menselijke leven samenvatten met vier woorden: “Zo is het lot!” Ook al omvat deze zin de conclusie en het besef van wereldlijke mensen over het menselijke lot, ook al drukt het de menselijke hulpeloosheid uit en kun je het doordringend en precies noemen, het betekent nog geenszins dat deze mensen de soevereiniteit van de Schepper begrijpen en het is op geen enkele manier een vervanging voor het bezitten van kennis over het gezag van de Schepper.

uit ‘God Zelf, de unieke III’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Dagelijkse woorden van God Fragment 127

Geloof in het lot is geen vervanging voor kennis over de soevereiniteit van de Schepper

Is er, na zoveel jaren volger te zijn geweest van God, een wezenlijk verschil tussen wat jullie van het lot weten en wat wereldlijke mensen weten? Hebben jullie de voorbestemming van de Schepper echt begrepen, en echt de soevereiniteit van de Schepper leren kennen? Sommige mensen hebben een diepzinnig en wezenlijk begrip van de zin “Zo is het lot”, maar geloven niet zelfs maar een klein beetje in Gods soevereiniteit, geloven niet dat het lot van de mens geregeld en georkestreerd wordt door God, en zijn niet bereid zich te onderwerpen aan Gods soevereiniteit. Die mensen zijn als een losgeslagen bootje, heen en weer geslingerd door de golven, met de stroming meedrijvend; ze hebben geen andere keuze dan passief af te wachten en zich bij het lot neer te leggen. Maar ze erkennen niet dat het lot van de mens ondergeschikt is aan Gods soevereiniteit; op eigen initiatief leren ze niet Gods soevereiniteit kennen, om zo kennis te verkrijgen van Gods gezag, zich te onderwerpen aan Gods orkestraties en regelingen, zich niet langer verzetten tegen het lot en onder Gods voorzienigheid, bescherming en leiding te leven. Met andere woorden, het lot accepteren is niet gelijk aan het zich onderwerpen aan Gods soevereiniteit. Geloof in het lot betekent niet dat men Gods soevereiniteit accepteert, erkent en kent. Geloof in het lot is slechts erkenning van dit feit en het fenomeen eromheen, wat iets anders is dan weten hoe de Schepper het lot van de mens regeert, iets anders dan erkennen dat de Schepper de heersende bron is van het lot van alle dingen en zeker iets anders dan het zich onderwerpen aan Gods orkestraties en regelingen van het lot van de mens. Als iemand alleen maar gelooft in het lot – er zelfs diepe gevoelens over koestert – maar daardoor niet in staat is de soevereiniteit van de Schepper over het lot van de mensheid te kennen, erkennen, zich eraan te onderwerpen en het te accepteren, dan zal zijn of haar leven evengoed tragisch zijn, een doelloos, leeg bestaan. Hij of zij zal dan nog steeds niet onderworpen kunnen worden aan de heerschappij van de Schepper, om een geschapen mens te worden in de meest ware zin van het woord en de goedkeuring van de Schepper te verkrijgen. Iemand die echt de soevereiniteit van de Schepper

kent en ervaart, zou in een actieve, niet in een passieve, hulpeloze staat moeten zijn. Naast de acceptatie dat alles door het lot bepaald is, zou hij of zij een precieze definitie van het leven en het lot moeten bezitten: dat ieder leven onderworpen is aan Gods soevereiniteit. Als iemand terugkijkt op de weg die hij heeft bewandeld, als iemand herinneringen ophaalt over elke fase van zijn levensreis, of zijn pad nu moeizaam of soepel was, dan ziet iemand dat God hem bij elke stap op zijn pad begeleidde, dat Hij iemands pad aan het uitstippelen was. Gods minutieuze regelingen, zijn zorgzame planning waren het die iemand zonder het te weten naar vandaag hebben geleid. Om Gods soevereiniteit te kunnen accepteren, om Zijn verlossing te ontvangen – wat een groot geluk is dat! Als iemands houding tegenover het lot passief is, dan bewijst dit dat hij of zij zich tegen alles wat God voor hem of haar geregeld heeft verzet, dat hij of zij geen onderdanige houding aanneemt. Als iemands houding tegenover Gods soevereiniteit over het lot van de mens actief is en als iemand dan terugkijkt op zijn levensweg, als iemand daadwerkelijk vat krijgt op Gods soevereiniteit, zal iemand op een eerlijker manier verlangen zich te onderwerpen aan alles wat God geregeld heeft, zal iemand meer van die vastberadenheid en zelfverzekerdheid hebben om God zijn lot te laten regelen, om te stoppen met zijn opstandigheid tegen God. Want als iemand het lot niet begrijpt, als iemand Gods soevereiniteit niet begrijpt, als iemand moedwillig voor zich uit tast, aarzelend en wankelend door de mist, ziet hij dat de levensreis te moeilijk is, te hartverscheurend. Dus als mensen Gods soevereiniteit over het lot van de mens erkennen, kiezen de slimmen onder hen ervoor het te kennen en te accepteren, vaarwel te zeggen tegen de pijnlijke dagen toen ze eigenhandig een goed leven poogden op te bouwen, in plaats van te blijven vechten tegen het lot en hun zogenaamde levensdoelen op hun eigen manier na te streven. Als iemand geen God heeft, als hij Hem niet kan zien, als iemand Gods soevereiniteit niet duidelijk kan herkennen, dan is elke dag betekenisloos, waardeloos, ellendig. Waar iemand ook is, wat zijn werk ook is, zijn middelen van bestaan en het nastreven van zijn doelen brengen hem niets dan eindeloos hartzeer en uitzichtloos lijden, zo erg dat hij het niet verdragen kan om terug te kijken. Alleen als iemand de soevereiniteit van de Schepper accepteert, zich onderwerpt aan Zijn orkestraties en bepalingen en een waar mensenleven zoekt, zal iemand langzamerhand bevrijd worden van alle hartzeer en lijden en alle leegte van het leven van zich afschudden.

uit 'God Zelf, de unieke III' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 128

Alleen diegenen die zich onderwerpen aan de soevereiniteit van de Schepper kunnen ware vrijheid bereiken

Omdat mensen Gods regelingen en Gods soevereiniteit niet erkennen, worden ze altijd

geconfronteerd met het lot, tegendraads, met een opstandige houding. Ze willen altijd Gods gezag en soevereiniteit en de dingen die het lot voor hen in petto heeft, van zich afschudden tevergeefs hopen hun huidige omstandigheden en hun lot te veranderen. Maar ze kunnen nooit slagen; ze worden telkens weer gehinderd. Deze strijd, die zich diep in iemands ziel afspeelt, is pijnlijk; de pijn is onvergetelijk; en al die tijd verspilt diegene zijn leven. Wat is de oorzaak van deze pijn? Is het vanwege Gods soevereiniteit, of omdat iemand ongelukkig is geboren? Uiteraard is dat allebei niet waar. Uiteindelijk heeft dat te maken met de wegen die mensen bewandelen, met de manier waarop ze kiezen hun leven te leven. Sommige mensen hebben zich deze dingen misschien niet gerealiseerd. Maar als je echt weet, als je echt gaat inzien dat God soevereiniteit heeft over het menselijk lot, als je echt gaat begrijpen dat alles wat God voor je gepland en besloten heeft een groot voordeel is, een geweldige bescherming is, dan voel je je pijn geleidelijk aan lichter worden en wordt je hele persoon ontspannen, vrij, bevrijd. Te oordelen naar de staat waarin de meeste mensen verkeren, kunnen ze objectief gezien niet echt grip krijgen op de praktische waarde en betekenis van de soevereiniteit van de Schepper over het lot van de mens, hoewel ze op een subjectief niveau niet willen blijven leven zoals voorheen, en hoewel ze verlichting van hun pijn willen. Ze kunnen de soevereiniteit van de Schepper niet echt herkennen en zich eraan onderwerpen, laat staan weten hoe ze de orkestraties en regelingen van de Schepper moeten zoeken en accepteren. Dus als mensen niet echt kunnen erkennen dat de Schepper de soevereiniteit heeft over het lot van de mens en over alle dingen van de mens, als ze zich niet echt kunnen onderwerpen aan de heerschappij van de Schepper, dan zal het moeilijk voor hen zijn om niet te worden gedreven en gekluisterd door het idee dat 'iemand zijn lot in eigen handen heeft', zal het moeilijk voor hen zijn om de pijn kwijt te raken van hun intense strijd tegen het lot en het gezag van de Schepper. Het is overbodig te zeggen dat het dan ook moeilijk zal zijn om echt bevrijd te worden en vrij, om mensen te worden die God aanbidden. Er is een heel eenvoudige manier voor iemand om zich zelf uit deze staat te bevrijden: door afscheid te nemen van zijn vroegere manier van leven, van zijn vorige doelen in het leven, door zijn vorige levensstijl, levensvisie, bezigheden, verlangens en idealen samen te vatten en te analyseren en ze daarna te vergelijken met Gods wil en eisen voor de mens, en te zien of één daarvan in overeenstemming is met Gods wil en eisen, of één daarvan de juiste waarden van het leven oplevert, komt iemand tot een groter begrip van de waarheid en wordt het mogelijk voor iemand om te leven met menselijkheid en volgens de menselijke gelijkenis. Als je de verschillende levensdoelen die mensen nastreven en hun verschillende manieren van leven herhaaldelijk onderzoekt en zorgvuldig ontleedt, zul je merken dat geen daarvan past bij de oorspronkelijke intentie van de Schepper toen Hij de mensheid schiep. Ze trekken allemaal de mensen weg van de soevereiniteit en zorg van de Schepper; het zijn allemaal valkuilen die ervoor zorgen dat de mensheid verloedert en die hen naar de hel leiden. Nadat je dit hebt

onderkend, is het jouw taak om je oude kijk op het leven opzij te zetten, ver van de verschillende valkuilen vandaan te blijven. Laat God de leiding nemen over je leven en regelingen treffen voor jou. Probeer je alleen maar te onderwerpen aan Gods orkestraties en leiding, geen keus te hebben en iemand te worden die God aanbidt. Dit klinkt eenvoudig, maar is lastig om te doen. Sommige mensen kunnen de pijn verdragen, anderen niet. Sommigen zijn bereid hieraan te voldoen, anderen niet. Degenen die niet bereid zijn, ontbreekt het aan de wens en het verlangen om dit te doen. Ze zijn zich duidelijk bewust van Gods soevereiniteit, weten heel goed dat het God is die plannen maakt en het lot van de mens regelt, en toch komen ze in opstand en strubbelen ze tegen, toch hebben ze zich er nog steeds niet mee verzoend hun lot in Gods hand te leggen en zich te onderwerpen aan Gods soevereiniteit. Bovendien hebben ze een hekel aan Gods orkestraties en regelingen. Er zullen dus altijd mensen zijn die willen zien waar ze zelf toe in staat zijn; ze willen hun lot met hun eigen twee handen veranderen of geluk op eigen kracht bereiken, om te zien of ze de grenzen van Gods gezag kunnen overschrijden en boven Gods soevereiniteit kunnen uitstijgen. Het verdriet van de mens is niet dat de mens een gelukkig leven zoekt, niet dat hij roem en rijkdom najaagt of tegen zijn eigen lot worstelt door de mist, maar dat nadat hij het bestaan van de Schepper heeft gezien, nadat hij heeft geleerd dat de Schepper soevereiniteit heeft over het menselijk lot, hij er nog steeds niet in slaagt zich beter te gedragen, zijn voeten niet uit de drek kan halen, maar zijn hart verhardt en zijn fouten blijft maken. Hij wil liever in de modder blijven liggen, koppig tegen de soevereiniteit van de Schepper strijden, zich er tot aan het bittere einde tegen verzetten, zonder het geringste berouw, en pas als hij tot bloedens toe beschadigd is, besluit hij eindelijk op te geven en terug te keren. Dit is echt menselijk verdriet. Daarom zeg ik, degenen die ervoor kiezen om zich te onderwerpen zijn wijs en degenen die ervoor kiezen om te ontsnappen zijn koppig.

uit 'God Zelf, de unieke III' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 129

De dood: het zesde kruispunt

Na zoveel drukte, zoveel frustraties en teleurstellingen, na zoveel vreugde en verdriet en ups en downs, na zoveel onvergetelijke jaren, na keer op keer het bekijken van de seizoenen, passeert men zonder het te merken de belangrijke mijlpalen in het leven, en voor men het doorheeft, zijn zijn laatste dagen geteld. De sporen van de tijd tekenen iemands hele lichaam: men kan niet langer rechtop staan, het donkere haar op iemands hoofd wordt wit. Heldere, schitterende ogen worden schemerig en wazig en de soepele, zachte huid wordt gerimpeld en gevlekt. Het gehoor verzwakt, de tanden gaan loszitten en vallen uit, de reacties vertragen, de bewegingen zijn trager. ... Op dit punt heeft iemand volledig afscheid genomen van de gepassioneerde jaren van zijn

jeugd en is de schemering van zijn leven ingegaan: ouderdom. Vervolgens zal men de dood onder ogen zien, het laatste kruispunt in een mensenleven.

1. Alleen de Schepper heeft de macht over leven en dood van de mens

Als iemands geboorte door zijn vorige leven was voorbestemd, dan markeert zijn dood het einde van dat lot. Als iemands geboorte het begin is van zijn zending in dit leven, dan markeert zijn dood het einde van die zending. Aangezien de Schepper voor de geboorte van een mens een vaste reeks omstandigheden heeft bepaald, spreekt het voor zich dat Hij ook een vaste reeks omstandigheden voor de dood heeft geregeld. Met andere woorden, niemand wordt toevallig geboren, niemand sterft onverwacht en zowel geboorte als dood zijn noodzakelijkerwijs verbonden met iemands vorige en huidige leven. De omstandigheden van de geboorte en de dood worden beide vooraf bepaald door de Schepper; dit is de bestemming van de mens, zijn lot. Net zo goed als veel over de geboorte kan worden gezegd, zal de dood van ieder mens plaatsvinden onder een andere reeks speciale omstandigheden. Vandaar het verschil in levensduur tussen mensen en het verschil in manieren en tijden van doodgaan. Sommige mensen zijn sterk en gezond en toch sterven ze vroeg; anderen zijn zwak en ziekelijk, maar bereiken een hoge leeftijd en sterven vredig. Sommigen overlijden door onnatuurlijke oorzaken en anderen door natuurlijke. Sommigen eindigen hun leven ver van huis, anderen sluiten hun ogen voor de laatste keer met hun geliefden aan hun zijde. Sommige mensen sterven in de lucht, andere onder de aarde. Sommige zinken onder het water, anderen laten het leven tijdens rampen. Sommigen sterven 's ochtends, anderen 's nachts. ... Iedereen wil een roemruchte geboorte, een briljant leven en een glorieuze dood, maar niemand kan boven zijn eigen lot staan, niemand kan ontsnappen aan de soevereiniteit van de Schepper. Dit is het menselijke lot. De mens kan allerlei plannen voor zijn toekomst maken, maar niemand kan de manier en de tijd van zijn geboorte en van zijn vertrek van de wereld plannen. Hoewel mensen hun best doen om de komst van de dood te voorkomen en te weerstaan, trekt de dood hen toch, zonder dat ze het weten, stilaan dichterbij. Niemand weet wanneer hij zal gaan of hoe hij dat zal doen, laat staan waar dat zal gebeuren. Het is duidelijk dat het niet de mens is die de macht van leven en dood in handen heeft, niet een bepaald wezen in de natuurlijke wereld, maar de Schepper, wiens gezag uniek is. Het leven en de dood van de mens zijn niet het product van een of andere natuurwet, maar het gevolg van de soevereiniteit van het gezag van de Schepper.

2. Iemand die de soevereiniteit van de Schepper niet kent, zal worden achtervolgd door de angst voor de dood

Als iemand ouder wordt, is de uitdaging waar hij voor staat niet het onderhouden van een gezin of het bereiken van zijn grootse ambities in het leven, maar hoe hij afscheid kan nemen van

zijn leven, hoe hij het einde van zijn leven kan bereiken, hoe hij een punt kan zetten aan het einde van zijn bestaan. Hoewel het er aan de oppervlakte op lijkt dat mensen weinig aandacht besteden aan de dood, kan niemand ontkomen aan het onderwerp te bestuderen, want niemand weet of er een andere wereld aan de andere kant van de dood ligt, een wereld die mensen niet kunnen waarnemen of voelen, een waar ze niets over weten. Dit maakt mensen bang om de dood onder ogen te zien, bang om er oog in oog mee te staan zoals ze zouden moeten en in plaats daarvan doen ze hun best om het onderwerp te vermijden. En zo vervult het iedereen met angst voor de dood, legt het een sluier van mysterie over dit onvermijdelijke levensfeit en werpt het een hardnekkige schaduw over ieders hart.

Als iemand voelt dat zijn lichaam achteruitgaat, als hij voelt dat hij dichterbij de dood komt, dan voelt hij een vage vrees, een niet uit te drukken angst. Angst voor de dood maakt dat iemand zich steeds eenzamer en hulpelozer voelt en op dat moment vraagt hij zich af: Waar komt de mens vandaan? Waar gaat men naartoe? Is dit de manier waarop de mens gaat sterven, terwijl zijn leven aan hem voorbij is gegaan? Is dit de periode die het einde van het leven van de mens markeert? Wat is uiteindelijk de zin van het leven? Wat is het leven waard, tenslotte? Gaat het over roem en rijkdom? Gaat het om het grootbrengen van een gezin? ... Ongeacht of men heeft nagedacht over deze specifieke vragen, ongeacht hoe diep men de dood vreest, in de diepten van ieders hart is er altijd een verlangen om de mysteries te onderzoeken, een gevoel van onbegrip over het leven en, daarmee vermengd, sentimentaliteit over de wereld, een terughoudendheid om te vertrekken. Misschien kan niemand duidelijk verwoorden waar de mens bang voor is, wat de mens wil onderzoeken, waar hij sentimenteel over is en wat hij moeilijk vindt achter te laten ...

Omdat ze bang zijn voor de dood, maken mensen zich veel te veel zorgen; omdat ze bang zijn voor de dood, is er zoveel dat ze niet kunnen loslaten. Als ze op het punt staan te sterven, maken sommige mensen zich druk over dit en dat; ze maken zich druk over hun kinderen, hun dierbaren, hun rijkdom, alsof ze door zich zorgen te maken het lijden en de angst die de dood met zich meebrengt kunnen uitwissen; alsof ze door een soort intimiteit met de levenden te behouden, kunnen ontsnappen aan de hulpeloosheid en eenzaamheid die met de dood gepaard gaan. In het diepst van het menselijk hart ligt een ingebouwde angst, een angst om losgekoppeld te worden van de dierbaren, om nooit meer naar de blauwe hemel te kijken, om nooit meer naar de materiële wereld te kijken. Een eenzame ziel, gewend aan het gezelschap van geliefden, is terughoudend in het loslaten van zijn houvast en vertrekt, helemaal alleen, naar een onbekende, ongewisse wereld.

uit 'God Zelf, de unieke III' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Een leven vol zoeken naar roem en fortuin zal iemand duur komen te staan als hij voor de dood staat

Een eenzame ziel die met niets begon, verkrijgt vanwege de soevereiniteit en voorbestemming van de Schepper, ouders en een gezin, verkrijgt de kans om lid te worden van het menselijk ras, de kans om het menselijk leven te ervaren en de wereld te zien. Hij verkrijgt ook de kans om de soevereiniteit van de Schepper te ervaren, om de wonderbaarlijkheid van de schepping door de Schepper te leren kennen en vooral om het gezag van de Schepper te kennen en zich eraan te onderwerpen. Maar de meeste mensen grijpen deze zeldzame en vluchtige kans niet werkelijk met beide handen aan. Iemand put de energie van zijn leven uit door tegen het lot te vechten, brengt alle tijd door met proberen het gezin te voeden en wordt heen en weer geslingerd tussen rijkdom en status. Familie, geld en roem zijn de dingen die mensen koesteren; zij beschouwen deze als de meest waardevolle dingen in het leven. Alle mensen klagen over hun lot, maar toch verdringen ze de vragen die het belangrijkste zijn om te onderzoeken en te begrijpen: waarom de mens leeft, hoe de mens zou moeten leven, wat de waarde en betekenis van het leven is. Hun leven lang, hoeveel jaren dat ook mogen zijn, rennen ze maar rond om roem en rijkdom te zoeken, tot hun jeugd is gevlucht, tot ze grijs en gerimpeld worden, tot ze inzien dat roem en rijkdom iemands afglijden naar seniliteit niet kunnen stoppen, dat geld de leegte van het hart niet kan vullen, tot ze begrijpen dat niemand is vrijgesteld van de wet van geboorte, veroudering, ziekte en dood, dat niemand kan ontsnappen aan wat het lot voor ons in petto heeft. Alleen als ze worden gedwongen om het laatste moment van het leven onder ogen te zien, begrijpen ze echt dat zelfs als iemand miljoenen aan eigendommen bezit, zelfs als iemand bevoorrecht is en een hoge rang heeft, hij toch niet kan ontsnappen aan de dood. Elk persoon zal terugkeren naar zijn of haar oorspronkelijke positie: een eenzame ziel, met niets op zijn naam. Als iemand ouders heeft, gelooft hij dat zijn ouders alles zijn; als iemand onroerend goed heeft, denkt hij dat geld zijn steunpilaar is, dat dit het middel is waar hij van leeft; als mensen een status hebben, houden ze zich er stevig aan vast en zouden ze hun leven ervoor in gevaar brengen. Pas wanneer mensen op het punt staan deze wereld los te laten, realiseren ze zich dat de dingen die ze in hun leven hebben nagestreefd niets anders zijn dan vluchtige wolken, waarvan ze niets kunnen vasthouden, waarvan ze niets kunnen meenemen, die hen niet kunnen vrijstellen van de dood, waarvan niets kan zorgen voor gezelschap of troost voor een eenzame ziel op haar weg terug; en bovendien dat niets van die dingen een persoon redding kan geven, hem toestaan de dood te ontstijgen. Roem en fortuin geven winst in de materiële wereld, ze geven tijdelijke tevredenheid, passief plezier, een vals gevoel van gemak en zorgen ervoor dat iemand zijn weg kwijtraakt. En dus, terwijl ze zich een weg banen in de uitgestrekte zee van de mensheid, hunkeren naar vrede, troost en rust in hun hart, worden mensen steeds weer door de golven

meegenomen. Wanneer mensen de vragen nog moeten uitdiepen die het meest cruciaal zijn om te begrijpen – waar ze vandaan komen, waarom ze leven, waar ze heen gaan, enzovoort, worden ze door roem en rijkdom verleid, misleid en beheerst, onherroepelijk verloren. De tijd vliegt, jaren gaan voorbij in een oogwenk. Voordat men het zich realiseert, heeft men afscheid genomen van de beste jaren van zijn leven. Wanneer iemand bijna de wereld verlaat, komt iemand tot het geleidelijke besef dat alles in de wereld wegdrijft, dat hij niet langer kan vasthouden aan de dingen die hij bezat; dan voelt hij echt dat hij nog helemaal niets bezit, zoals een huilend kind dat zojuist op de wereld is gezet. Op dit punt wordt iemand gedwongen om na te denken over wat hij in het leven heeft gedaan, wat in-leven-zijn waard is, wat het betekent, waarom hij in de wereld is gekomen; en op dit punt wil iemand steeds meer weten of er echt een volgend leven is, of de Hemel echt bestaat, of er echt vergelding is ... Hoe dichterbij de dood komt, hoe meer iemand wil begrijpen waar het leven werkelijk over gaat; hoe dichterbij de dood komt, hoe meer het hart leeg lijkt; hoe dichterbij de dood komt, hoe machtelozer hij zich voelt. En dus wordt de angst voor de dood met de dag groter. Er zijn twee redenen waarom mensen zich zo gedragen als ze de dood naderen: ten eerste staan ze op het punt de roem en rijkdom waarvan hun leven heeft afgehangen te verliezen, staan ze op het punt alles wat zichtbaar is in de wereld achter te laten. Ten tweede staan ze op het punt om, helemaal alleen, een onbekende wereld binnen te treden, een mysterieus, onbekend rijk die ze niet durven betreden, waar ze geen geliefden hebben en geen middelen om op te steunen. Om deze twee redenen voelt iedereen die met de dood wordt geconfronteerd zich ongemakkelijk, ervaart iedereen paniek en een gevoel van hulpeloosheid zoals hij nog nooit eerder heeft gekend. Pas als mensen dit punt daadwerkelijk bereiken, beseffen ze dat het eerste wat iemand moet begrijpen als hij voet zet op deze aarde, is waar mensen vandaan komen, waarom mensen leven, wie het menselijk lot dicteert, wie voorziet in en soevereiniteit heeft over het menselijk bestaan. Deze kennis is het ware middel waar hij van leeft, de essentiële basis voor het menselijk overleven. Niet het leren hoe iemand zijn gezin onderhoudt of hoe hij roem en rijkdom bereikt, niet het leren hoe zich te onderscheiden in de menigte of hoe een welvarender leven te leiden en nog veel minder het leren hoe uit te blinken en met succes te concurreren met anderen. Hoewel de verschillende overlevingstechnieken die mensen in hun leven onder de knie proberen te krijgen een overvloed aan materiële veiligheid kunnen bieden, brengen ze nooit echte vrede en troost in iemands hart, maar in plaats daarvan zorgen ze ervoor dat mensen voortdurend hun richting verliezen, moeite hebben zichzelf te controleren, elke kans missen om de zin van het leven te leren; deze voortbestaan vaardigheden creëren een onderstroom van bezorgdheid over hoe ze de dood op de juiste manier het hoofd moeten bieden. Op deze manier zijn levens van mensen geruïneerd. De Schepper behandelt iedereen op een eerlijke manier en geeft iedereen een leven lang kansen om Zijn soevereiniteit te ervaren en te leren kennen, maar het is pas wanneer de dood nadert, wanneer het spook van de

dood boven iemand hangt, dat men het licht begint te zien – en dan is het te laat.

Mensen spenderen hun leven op jacht naar geld en roem; ze grijpen zich vast aan deze strohalmen en denken dat deze hun enige middelen van bestaan zijn, alsof ze door het hebben van deze zaken kunnen doorleven en zich bevrijden van de dood. Maar pas als ze dicht bij het sterven zijn, realiseren ze zich hoe ver deze dingen van hen af liggen, hoe zwak ze zijn als de dood hen aankijkt, hoe gemakkelijk ze verpulveren, hoe eenzaam en hulpeloos ze zijn, zonder een plek om naartoe te gaan. Ze beseffen dat het leven niet met geld of roem kan worden gekocht, dat het niet uitmaakt hoe rijk iemand is, hoe verheven zijn of haar positie ook is. Alle mensen zijn even arm en onbelangrijk als zij oog in oog staan met de dood. Ze realiseren zich dat geld geen leven kan kopen, dat roem de dood niet kan uitwissen, dat geld noch roem iemands leven met een enkele minuut, een enkele seconde kan verlengen. Hoe meer mensen zich op deze manier voelen, hoe meer ze hunkeren om te blijven leven; hoe meer mensen zich op deze manier voelen, hoe meer ze de nadering van de dood vrezen. Pas op dit punt realiseren ze zich echt dat hun leven niet van hen is, dat ze hun leven niet de baas zijn en dat ze geen zeggenschap hebben over of ze leven of sterven, dat dit alles buiten hun controle ligt.

uit 'God Zelf, de unieke III' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 131

Kom onder de heerschappij van de Schepper en treed de dood kalm tegemoet

Op het moment dat een mens geboren wordt, begint een eenzame ziel haar ervaring van het leven op aarde, haar ervaring van het gezag van de Schepper die de Schepper haar heeft toebedeeld. Onnodig te zeggen dat dit voor de persoon, de ziel, een uitstekende gelegenheid is om kennis te vergaren over de soevereiniteit van de Schepper, om Zijn gezag te leren kennen en persoonlijk te ervaren. Mensen leven hun leven volgens de wetten van het lot dat door de Schepper voor hen is uitgestippeld en voor elk gewetensvol, rationeel persoon die de soevereiniteit van de Schepper gaat volgen en Zijn gezag in de loop van hun tientallen jaren op aarde kent, is dit niet moeilijk om te doen. Het zou daarom voor iedereen heel gemakkelijk moeten zijn om door zijn of haar eigen levenservaringen van de afgelopen decennia te erkennen dat alle menselijke lotgevallen voorbestemd zijn en om te begrijpen of samen te vatten wat het betekent om te leven. Terwijl iemand deze levenslessen omarmt, gaat hij geleidelijk aan begrijpen waar het leven vandaan komt, bevatten wat het hart werkelijk nodig heeft, wat hem naar het ware levenspad leidt, wat de opdracht en het doel van een menselijk leven zou moeten zijn. Iemand zal geleidelijk erkennen dat als hij de Schepper niet aanbidt, als hij niet onder Zijn heerschappij valt, hij dan de dood onder ogen ziet – waarbij de dood het punt is waarop zijn ziel

de Schepper opnieuw tegemoet treedt – dan zal iemands hart gevuld zijn met grenzeloze angst en onbehagen. Als iemand al een paar decennia op de wereld is en nog niet weet waar het menselijk leven vandaan komt, nog niet erkent in wiens palm het menselijk lot rust, dan is het geen wonder dat hij of zij niet in staat zal zijn om de dood rustig onder ogen te zien. Iemand die de kennis van de soevereiniteit van de Schepper heeft verworven na het ervaren van tientallen jaren van zijn leven, is een persoon met een juiste waardering voor de zin en waarde van het leven. Een persoon met een diepe kennis van het doel van het leven, met echte ervaring en begrip van de soevereiniteit van de Schepper, en meer nog, een persoon die zich kan onderwerpen aan het gezag van de Schepper. Zo iemand begrijpt de betekenis van Gods schepping van de mensheid, zo iemand begrijpt dat de mens de Schepper zou moeten aanbidden, dat alles wat de mens bezit van de Schepper komt en op een dag, niet ver in de toekomst, naar Hem terug zal keren. Zo iemand begrijpt dat de Schepper de geboorte van de mens regelt en soevereiniteit heeft over de dood van de mens en dat zowel leven als dood voorbestemd zijn door het gezag van de Schepper. Dus wanneer iemand deze dingen echt begrijpt, zal hij natuurlijk in staat zijn om de dood rustig onder ogen te zien, om alle wereldse bezittingen rustig opzij te zetten, te aanvaarden en zich blijmoedig te onderwerpen aan alles wat volgt en om het laatste levenskruispunt te verwelkomen dat door de Schepper is beschikt, in plaats van er blindelings bang voor te zijn en ertegen te strijden. Als iemand het leven ziet als een kans om de soevereiniteit van de Schepper te ervaren en Zijn gezag te leren kennen, als iemand het leven ziet als een zeldzame kans om zijn plicht als geschapen mens te vervullen en zijn missie te vervullen, dan zal iemand noodzakelijkerwijs de juiste kijk op het leven hebben, een leven leiden dat gezegend en geleid wordt door de Schepper, wandelen in het licht van de Schepper, de soevereiniteit van de Schepper kennen, onder Zijn heerschappij vallen, getuige worden van Zijn wonderbaarlijke daden en van Zijn gezag. Onnodig te zeggen dat zo iemand noodzakelijkerwijs geliefd en geaccepteerd zal worden door de Schepper en alleen zo iemand kan een rustige houding ten opzichte van de dood hebben, en vreugdevol het laatste moment van het leven verwelkomen. Job had duidelijk een dergelijke houding ten opzichte van de dood; hij was in een positie om blijmoedig het laatste kruispunt van het leven te accepteren en nadat hij zijn levensreis tot een rustig einde had gebracht, zijn missie in het leven had voltooid, ging hij terug naar zijn Schepper.

uit 'God Zelf, de unieke III' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 132

Jobs bezigheden en opbrengsten uit het leven maken dat hij de dood rustig tegemoet kan treden

Over Job staat in de Bijbel geschreven: “En toen stierf Job, oud en verzadigd van het leven”

(Job 42:17). Dit betekent dat Job, toen hij overleed, geen spijt had en geen pijn voelde, maar op natuurlijke wijze vertrok van deze wereld. Zoals iedereen weet, was Job een godvrezend man die het kwaad schuwde tijdens zijn leven; God prees zijn rechtvaardige daden, mensen herinnerden zich die daden, en zijn leven, meer dan dat van wie dan ook, had waarde en betekenis. Job genoot Gods zegeningen en werd door Hem op aarde rechtvaardig genoemd en hij werd ook door God beproefd en door Satan verleid; hij was getuige van God en verdiende het een rechtvaardig persoon te worden genoemd. Gedurende de tientallen jaren nadat hij door God was beproefd, leefde hij een leven dat nog waardevoller, zinvoller, meer gegrond en vrediger was dan voorheen. Vanwege zijn goede daden beproefde God hem; vanwege zijn goede daden, verscheen God aan hem en sprak hem rechtstreeks aan. Dus gedurende de jaren nadat hij was beproefd, begreep en waardeerde Job de waarde van het leven op een concretere manier, bereikte hij een dieper begrip van de soevereiniteit van de Schepper en kreeg hij een meer precieze en zekere kennis van hoe de Schepper zijn zegeningen geeft en wegneemt. Het Bijbelboek Job vermeldt dat Jehova God nog grotere zegeningen aan Job schonk dan voorheen, waardoor Job in een nog betere positie kwam om de soevereiniteit van de Schepper te leren kennen en om de dood rustig tegemoet te kunnen treden. Dus toen Job oud werd en met de dood te maken kreeg, zou hij zeker niet bezorgd zijn geweest over zijn eigendom. Hij maakte zich geen zorgen, had niets te betreuren en was natuurlijk niet bang voor de dood; want hij bracht zijn hele leven door met wandelen op een godvrezende, kwaad mijdende weg en had geen reden om zich zorgen te maken over zijn eigen einde. Hoeveel mensen zouden vandaag kunnen handelen op dezelfde manier als Job deed toen hij met zijn eigen dood werd geconfronteerd? Waarom is niemand in staat om zo'n simpele, naar buiten gerichte houding te handhaven? Er is slechts één reden: Job leefde zijn leven in het subjectieve streven naar geloof, erkenning en onderwerping aan Gods soevereiniteit en het was met dit geloof, deze erkenning en onderwerping dat hij de belangrijke kruispunten van het leven passeerde, zijn laatste jaren leefde en op het laatste kruispunt van zijn leven belandde. Ongeacht wat Job ervoer, waren zijn bezigheden en doelen in het leven gelukkig, niet pijnlijk. Hij was blij, niet alleen vanwege de zegeningen of aanprijzing die hem door de Schepper waren gegeven, maar vooral vanwege zijn streven en levensdoelen, vanwege de geleidelijke kennis en het ware begrip van de soevereiniteit van de Schepper die hij bereikte door God te vrezen en het kwaad te schuwen en bovendien vanwege de wonderbaarlijke daden van Zijn werk die Job persoonlijk ervoer toen hij zich aan de soevereiniteit van de Schepper onderwierp en de warme en onvergetelijke ervaringen en herinneringen van de co-existentie, kennismaking en wederzijds begrip tussen de mens en God; vanwege de troost en het geluk dat voortkomt uit het kennen van de wil van de Schepper; vanwege de eerbied die ontstond nadat hij gezien had dat Hij groot, wonderbaarlijk, beminnelijk en trouw is. De reden dat Job in staat was de dood tegemoet te treden zonder lijden, was dat hij wist dat hij bij zijn sterven terug zou keren

naar de zijde van de Schepper. En het waren zijn bezigheden en verworvenheden in het leven die hem in staat stelden om de dood kalm tegemoet te treden, om het vooruitzicht tegemoet te zien dat de Schepper zijn leven terug nam, met een vrij hart en, bovendien, om onbezoedeld en vrij van zorg op te staan, voor de Schepper. Kunnen mensen tegenwoordig het soort geluk bereiken dat Job bezat? Verkeren jullie zelf in zo'n positie? Waarom zijn mensen tegenwoordig niet in staat om gelukkig te leven, zoals Job heeft gedaan? Waarom kunnen ze niet ontsnappen aan het lijden uit angst voor de dood? Als ze met de dood worden geconfronteerd, plassen sommige mensen in hun broek, anderen huiveren, vallen flauw, halen uit naar de hemel en, zoals dat gaat, klagen en wenen ze. Dit zijn in geen geval de plotselinge reacties die voorkomen wanneer de dood nadert. Mensen gedragen zich op deze gênante manieren vooral omdat ze, diep in hun hart, de dood vrezen, omdat ze geen duidelijke kennis hebben van en waardering hebben voor Gods soevereiniteit en Zijn regelingen, laat staan zich daadwerkelijk aan Hem onderwerpen. Mensen willen niets anders dan alles zelf regelen en besturen, om hun eigen lot, hun eigen leven en dood te beheersen. Het is daarom geen wonder dat mensen nooit kunnen ontsnappen aan de angst voor de dood.

uit 'God Zelf, de unieke III' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 133

Alleen door de soevereiniteit van de Schepper te accepteren, kan iemand terugkeren aan Zijn zijde

Als men geen duidelijke kennis en ervaring heeft van Gods soevereiniteit en van Zijn regelingen, zal zijn kennis van het lot en van de dood noodzakelijkerwijs onsamenhangend zijn. De mensen kunnen niet duidelijk zien dat dit alles in Gods handpalm ligt, beseffen niet dat God de controle en soevereiniteit over hen heeft, erkennen niet dat de mens zich niet kan afscheiden van of ontsnappen aan een dergelijke soevereiniteit; en dus wanneer ze geconfronteerd worden met de dood is er geen einde aan hun laatste woorden, zorgen en spijt. Ze zijn gebukt gegaan onder zoveel bagage, zoveel terughoudendheid, zoveel verwarring en dit alles doet hen vrezen voor de dood. Voor eenieder die in deze wereld geboren is, is zijn geboorte noodzakelijk en zijn dood onvermijdelijk en niemand kan deze koers veranderen. Als iemand pijnloos van deze wereld wil vertrekken, als iemand in staat wil zijn om het laatste kruispunt van het leven onder ogen te zien zonder terughoudendheid of zorgen, kan dat alleen door geen spijt te hebben. En de enige manier om zonder spijt te vertrekken is de soevereiniteit van de Schepper te kennen, Zijn gezag te kennen en aan hen te onderwerpen. Alleen op deze manier kan iemand ver weg blijven van de menselijke strijd, van het kwaad, van Satans gebondenheid; alleen op deze manier kan iemand een leven als dat van Job leiden, geleid en gezegend door de Schepper, een leven dat vrij

en bevrijd is, een leven met waarde en betekenis, een leven dat eerlijk en openhartig is. Alleen op die manier kan iemand, net als Job, zich onderwerpen aan de orkestraties en regelingen van de Schepper om door de Schepper te worden beproefd en ontnomen; alleen op die manier kan iemand de Schepper zijn leven lang aanbidden en zijn aanprijzing winnen, zoals Job Hem zag verschijnen, en Zijn stem horen. Alleen op deze manier kan iemand gelukkig leven en sterven, zoals Job. Zonder pijn, zonder zorgen, zonder spijt. Alleen op deze manier kan iemand leven in licht, zoals Job, elk moment van het leven doorstaan in het licht, zijn reis in het licht soepel voltooien, met succes zijn missie volbrengen – om de soevereiniteit van de Schepper te ervaren, te leren, en te leren kennen als een geschapen wezen – en te sterven in het licht en voor altijd naast de Schepper te staan als een geschapen mens, door Hem aangeprezen.

uit 'God Zelf, de unieke III' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 134

Mis de kans niet om de soevereiniteit van de Schepper te kennen

De enkele decennia die deel uitmaken van een mensenleven zijn noch lang noch kort. De twintigtal jaar tussen geboorte en het ouder worden gaan in een oogwenk voorbij en hoewel op dat levensmoment een persoon als volwassene wordt beschouwd, weten mensen in deze leeftijdsgroep bijna niets over het menselijk leven en het menselijk lot. Naarmate ze meer ervaring opdoen, schreiden ze geleidelijk voort naar middelbare leeftijd. Mensen in hun dertiger of veertiger jaren krijgen een ontluikende ervaring van leven en lot, maar hun ideeën over deze dingen zijn nog steeds erg mistig. Pas op veertigjarige leeftijd beginnen sommige mensen de mensheid en het universum te begrijpen, die door God zijn geschapen, om te begrijpen waar het mensenleven om draait, waar het lot van de mens om draait. Sommige mensen zijn al lang volgelingen van God en zijn nu van middelbare leeftijd, maar beschikken nog steeds niet over een nauwkeurige kennis en definitie van Gods soevereiniteit, laat staan echte onderwerping. Sommige mensen geven om niets anders dan het ontvangen van zegeningen en, hoewel ze vele jaren geleefd hebben, weten of begrijpen ze zelfs niet maar een klein beetje dat de Schepper soeverein is over het lot van de mens en zijn ze dus niet binnengegaan in een klein stukje van de praktische les over het zich onderwerpen aan Gods orkestraties en regelingen. Zulke mensen zijn volkomen dwaas; zulke mensen leven hun leven tevergeefs.

Als een menselijk leven wordt opgedeeld volgens de graad van levenservaring en de kennis van het lot van de mens, zal het grofweg in drie fasen uiteenvallen. De eerste fase is de jeugd, de jaren tussen geboorte en middelbare leeftijd, of vanaf de geboorte tot dertig. De tweede fase is rijping, van middelbare leeftijd tot ouderdom, of van dertig tot zestig. En de derde fase is

iemands volwassen periode, van ouderdom, beginnend op zestig, tot iemand vertrekt van deze wereld. Met andere woorden, vanaf de geboorte tot op middelbare leeftijd is voor de meeste mensen hun kennis van lot en leven beperkt tot het na-apen van andermans ideeën; het heeft bijna geen echte, praktische inhoud. In deze periode is de kijk op het leven en hoe iemand zijn weg baant in de wereld heel oppervlakkig en naïef. Dit is de jeugdperiode. Pas nadat iemand alle vreugden en zorgen van het leven heeft geproefd, krijgt iemand een echt begrip van het lot, ondergaat iemand – onbewust, diep in zijn hart – geleidelijk de onomkeerbaarheid van het lot en beseft iemand langzaam dat de soevereiniteit van de Schepper over het lot van de mens waarlijk bestaat. Dit is zijn rijpingsperiode. Wanneer iemand is opgehouden met vechten tegen het lot en wanneer iemand niet langer bereid is om in gevechten te worden getrokken, maar zijn eigen lot kent, zich onderwerpt aan de wil van de Hemel, zijn eigen prestaties en fouten in het leven opsomt en in afwachting is van het oordeel van de Schepper over zijn leven – is dit iemands volwassen periode. Gezien de verschillende soorten ervaringen en verworvenheden die mensen tijdens deze drie perioden krijgen, is iemands kans om de soevereiniteit van de Schepper te kennen onder normale omstandigheden niet erg groot. Als iemand zestig wordt, heeft men slechts dertig jaar om Gods soevereiniteit te kennen; als iemand een langere periode wil, is dat alleen mogelijk als iemands leven lang genoeg is, als iemand een eeuw kan leven. Dus zeg ik, volgens de normale wetten van het menselijk bestaan, is het dus een heel lang proces van het onderwerp tegenkomen over het kennen van de soevereiniteit van de Schepper tot het feitelijk kunnen herkennen van de soevereiniteit van de Schepper en van dan tot het punt waarop men zich eraan kan onderwerpen. Als iemand de jaren telt, zijn er niet meer dan dertig of veertig waarin hij de kans heeft deze beloningen te krijgen. En vaak laten mensen zich meeslepen door hun verlangens en ambities om zegeningen te ontvangen; ze kunnen niet zien waar de essentie van het menselijk leven ligt, begrijpen niet hoe belangrijk het is om de soevereiniteit van de Schepper te kennen en koesteren zo deze kostbare kans om de menselijke wereld binnen te gaan niet om het mensenleven te ervaren, de soevereiniteit van de Schepper te ervaren en realiseren zich niet hoe waardevol het voor een geschapen wezen is om de persoonlijke leiding van de Schepper te ontvangen. Dus zeg ik, die mensen die willen dat Gods werk snel eindigt, die wensen dat God zo snel mogelijk het einde van de mens regelt, zodat ze onmiddellijk Zijn werkelijke persoon kunnen aanschouwen en gezegend kunnen worden, zij maken zich schuldig aan de ergste vorm van ongehoorzaamheid en dwaasheid tot in het extreme. En zij die in hun beperkte tijd deze unieke gelegenheid willen aangrijpen om de soevereiniteit van de Schepper te kennen, zijn de wijze, de briljante mensen. Deze twee verschillende verlangens ontbloten twee sterk verschillende vooruitzichten en bezigheden: degenen die zegeningen zoeken zijn egoïstisch en heel laag; ze houden geen rekening met Gods wil, proberen nooit Gods soevereiniteit te kennen, willen zich er nooit aan onderwerpen, willen gewoon leven zoals ze willen. Ze zijn

gemakzuchtige ontaarden; ze zijn de categorie die wordt vernietigd. Degenen die God willen kennen, zijn in staat om hun verlangens opzij te zetten, zijn bereid om zich te onderwerpen aan Gods soevereiniteit en Gods regelingen; ze proberen het soort mensen te zijn die onderworpen is aan Gods gezag en voldoet aan Gods verlangens. Zulke mensen leven in licht, leven te midden van Gods zegeningen. Ze zullen zeker geprezen worden door God. Wat er ook gebeurt, menselijke keuze is nutteloos, mensen hebben geen zeggenschap over hoe lang Gods werk zal duren. Het is beter voor mensen om zich over te leveren aan de genade van God, om zich te onderwerpen aan Zijn soevereiniteit. Als je je niet aan Zijn genade onderwerpt, wat kun je dan doen? Zal God een verlies lijden? Als je niet overgeleverd bent aan Zijn genade, als je probeert de baas te zijn, dan maak je een dwaze keus. Uiteindelijk ben jij de enige die verlies zal lijden. Alleen als mensen zo snel mogelijk met God samenwerken, alleen als ze haast maken om Zijn regelingen te accepteren, Zijn gezag te kennen en alles te begrijpen wat Hij voor hen heeft gedaan, zullen ze hoop hebben, zal hun leven niet tevergeefs zijn geleefd, zullen zij verlossing bereiken.

uit 'God Zelf, de unieke III' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 135

Het feit dat God soevereiniteit heeft over het lot van de mens kan niemand veranderen

Onder gezag van God accepteert elke persoon zowel actief als passief Zijn soevereiniteit en Zijn bepalingen en, ongeacht hoe iemand nu worstelt in zijn leven, hoeveel kronkelpaden iemand bewandelt, uiteindelijk zal iemand terugkeren binnen de straal van het lot dat de Schepper voor hem uitgetekend heeft. Dit is de onoverkomelijkheid van het gezag van de Schepper, de manier waarop Zijn gezag het universum beheerst en bestuurt. Het is deze onoverkomelijkheid, deze vorm van beheer en bestuur die verantwoordelijk zijn voor de wetten die het leven van alle dingen voorschrijven, wat het mogelijk maakt voor mensen om keer op keer, zonder verstoring te transmigreren, wat de wereld met regelmaat laat draaien en voortbeweegt, dag na dag, jaar na jaar. Van deze feiten zijn jullie getuige en jullie begrijpen ze, ofwel oppervlakkig of op een dieper niveau; de reikwijdte van jullie begrip hangt af van jullie ervaringen en kennis van de waarheid en jullie kennis van God. Hoe goed je de realiteit van de waarheid kent, in welke mate je Gods woorden hebt ervaren, hoe goed je Gods wezen en gezindheid kent – het vertegenwoordigt de reikwijdte van je begrip van Gods soevereiniteit en regelingen. Hangt het bestaan van Gods soevereiniteit en regelingen ervan af of mensen zich daaraan onderwerpen? Wordt het feit dat God dit gezag bezit bepaald door de vraag of de mensheid zich eraan onderwerpt? Gods gezag bestaat ongeacht de omstandigheden; in alle situaties dicteert en regelt God het lot van de mens en alle dingen overeenkomstig Zijn gedachten, Zijn wensen. Dit zal niet

veranderen omdat mensen veranderen, het is onafhankelijk van de wil van de mens, kan niet gewijzigd worden door enige veranderingen in tijd, ruimte en geografie, want Gods gezag is Zijn eigen diepste wezen. Of de mens in staat is Gods soevereiniteit te kennen en accepteren en of de mens in staat is zich daaraan te onderwerpen, verandert het feit van Gods soevereiniteit over het lot van de mens niet in het minst. Dat wil zeggen, wat voor houding iemand ook aanneemt ten opzichte van Gods soevereiniteit, het kan het feit dat God soeverein is over het lot van de mens en over alle dingen gewoonweg niet veranderen. Zelfs als je je niet onderwerpt aan Gods soevereiniteit beveelt Hij nog steeds je lot; zelfs als je Zijn soevereiniteit niet kent, bestaat Zijn gezag nog steeds. Gods gezag en het feit van Gods soevereiniteit over het lot van de mens zijn onafhankelijk van de menselijke wil. Ze veranderen niet naar de voorkeuren en keuzes van de mens. Gods gezag is overal, elk uur, elk moment. Ook al gaan hemel en aarde voorbij, Zijn gezag zal niet voorbijgaan, want Hij is God Zelf, Hij bezit het unieke gezag en Zijn gezag is niet gebonden aan of gelimiteerd door mensen, gebeurtenissen of dingen, door ruimte of geografie. Altijd oefent God Zijn gezag uit, laat Hij Zijn macht zien, zet Hij Zijn managementwerk voort zoals altijd; altijd regeert Hij over alle dingen, voorziet in alles, orkestreert alles, zoals Hij altijd heeft gedaan. Niemand kan dit veranderen. Het is een feit, het is de onveranderlijke waarheid geweest sinds mensenheugenis!

uit 'God Zelf, de unieke III' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 136

De juiste houding en oefening voor iemand die zichzelf aan Gods gezag wenst te onderwerpen

Met wat voor een houding zou de mens nu Gods gezag moeten kennen en zien, in verband met het feit van Gods soevereiniteit over het lot van de mens? Dit is daadwerkelijk een probleem waar eenieder voor staat. Hoe moet je Gods gezag en soevereiniteit kennen en begrijpen als je voor problemen in het echte leven staat? Als je niet weet hoe deze problemen te begrijpen, aan te pakken en te ervaren, welke houding zou je dan aan moeten nemen om je intentie, verlangen en jouw realiteit van het onderwerpen aan Gods soevereiniteit en regelingen te laten zien? Eerst moet je leren wachten; dan moet je leren zoeken; vervolgens leren te onderwerpen. 'Wachten' betekent het wachten op Gods tijd, de mensen, gebeurtenissen en dingen afwachten die Hij voor je heeft geregeld, het wachten tot Zijn wil zich langzamerhand aan je openbaart. 'Zoeken' betekent het waarnemen en begrijpen van Gods doordachte bedoelingen voor je door de mensen, gebeurtenissen en dingen die Hij voor je weggelegd heeft, het daardoor begrijpen van de waarheid, het begrijpen wat mensen bereiken moeten en de wegen die zij moeten gaan, begrijpen welke resultaten in mensen God bedoelt te bereiken en wat Hij beoogt te verwezenlijken in de

mensheid. ‘Onderwerpen’ verwijst natuurlijk naar het accepteren van de mensen, gebeurtenissen en dingen die God georkestreerd heeft, het accepteren van Zijn soevereiniteit en daardoor te weten komen hoe de Schepper het lot van de mens voorschrijft, hoe Hij de mens van Zijn leven voorziet, hoe Hij de waarheid in de mens bewerkstelligt. Alles onder Gods regelingen en soevereiniteit gehoorzaamt natuurwetten en als je besluit om God alles voor je te laten regelen en voorschrijven, dan zou je moeten leren wachten, je zou moeten leren te zoeken, en je zou moeten leren je te onderwerpen. Dit is de houding die iedereen die zich wil onderwerpen aan Gods gezag moet aannemen, de vereiste basiseigenschap voor iedereen die Gods soevereiniteit en regelingen wil accepteren. Om die houding aan te nemen en die basiseigenschap te bezitten moeten jullie harder werken; en alleen dan zullen jullie de echte werkelijkheid binnengaan.

uit ‘God Zelf, de unieke III’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Dagelijkse woorden van God Fragment 137

God als je enige Meester accepteren is de eerste stap in het bereiken van verlossing

De waarheden over Gods gezag zijn waarheden die iedere persoon met het hart serieus moet overwegen, ervaren en begrijpen. Deze waarheden drukken een stempel op ieders leven, op ieders verleden, heden en toekomst, op die cruciale kruispunten in het leven die ieder persoon moet passeren, op de kennis die men heeft van Gods soevereiniteit en de houding waarmee men tegenover Gods gezag staat en natuurlijk op ieders uiteindelijke bestemming. Er is dus levenslange energie voor nodig om ze te kennen en begrijpen. Als je Gods gezag serieus neemt, je Gods soevereiniteit accepteert, dan zul je langzamerhand beseffen en begrijpen dat Gods gezag daadwerkelijk bestaat. Maar als je Gods gezag nooit erkent, Zijn soevereiniteit nooit accepteert, dan maakt het niet uit hoe lang je leeft, je zult niets van Gods soevereiniteit begrijpen, zelfs niet maar een klein beetje. Als je niet daadwerkelijk Gods gezag kent en begrijpt, heb je niets om te laten zien aangaande je leven als je aan het einde van de rit bent, zelfs al heb je decennia in God geloofd. Uiteindelijk is wat je weet van Gods soevereiniteit over het lot van de mens nihil. Is dat niet vreselijk verdrietig? Dus het maakt niet uit hoe ver je al op je levenspad hebt gelopen, hoe oud je nu bent, hoe lang de rest van je reis is, erken Gods gezag eerst en neem het serieus, accepteer het feit dat God je enige Meester is. Duidelijke, precieze kennis en begrip verkrijgen over deze waarheden aangaande Gods soevereiniteit over het lot van de mens is voor iedereen een verplichte les. Het is de sleutel tot het kennen van het mensenleven en de waarheid verkrijgen, het is het leven en de basisles, van het kennen van God, waar iedereen elke dag mee te maken heeft, iets wat niemand kan ontwijken. Als sommigen van jullie tussendoorweggetjes willen nemen om dat doel te bereiken, dan zeg ik je dat dit onmogelijk is! Als sommigen van jullie aan Gods soevereiniteit willen ontsnappen, dan is dat zelfs nog onmogelijker! De enige

Heer van de mens is God, God is de enige Meester van het lot van de mens en dus is het onmogelijk voor iemand om zijn eigen lot voor te schrijven, onmogelijk om het te overstijgen. Hoe groots iemands capaciteiten ook zijn, het lot van anderen kan men niet beïnvloeden, laat staan orkestreren, regelen, besturen, of veranderen. Alleen de unieke God Zelf schrijft alle dingen voor de mens voor, want alleen Hij bezit het unieke gezag dat soevereiniteit heeft over het lot van de mens; en op die manier is alleen de Schepper de unieke Meester van de mens. Gods gezag maakt dat Hij niet alleen soeverein is over de geschapen mensheid, maar ook over de niet geschapen wezens die mensen niet kunnen zien, over de sterren, de kosmos. Dit is een onbetwistbaar feit, een feit dat waarlijk bestaat en dat geen mens of ding kan veranderen. Als een van jullie nog steeds ontevreden is met de dingen zoals ze zijn, en gelooft dat je enige speciale vaardigheid of bekwaamheid hebt en nog steeds denkt dat je het geluk kunt hebben om je huidige omstandigheden te veranderen of anders eraan te ontsnappen; als je je eigen lot door menselijke inspanning probeert te veranderen en daarmee opvalt bij anderen en er faam en fortuin mee wint, dan zeg ik je dat je het jezelf moeilijk maakt, je vraagt om problemen, je graaft je eigen graf! Op een dag, vroeg of laat, zul je ontdekken dat je een verkeerde keuze hebt gemaakt en dat het verspilde moeite was. Je ambitie en verlangen met het lot te worstelen en je eigen vreselijke gedrag zullen je op een pad leiden waarvan je niet meer terug kunt keren en daarvoor zul je een bittere prijs betalen. Nu zie je de zwaarte van de consequenties nog niet, maar als je de waarheid dat God de Meester van het lot van de mens is meer en meer diepgaander waardeert en ervaart, zul je er langzamerhand achter komen waar ik het vandaag over heb en wat de echte gevolgen daarvan zijn. Of je daadwerkelijk een hart en geest hebt en iemand bent die de waarheid liefheeft hangt af van je houding ten opzichte van Gods soevereiniteit en de waarheid. Dit bepaalt natuurlijk ook of je Gods gezag ook echt kunt kennen en begrijpen. Als je nog nooit in je leven Gods soevereiniteit en Zijn regelingen bemerkt hebt, laat staan Gods gezag erkent en accepteert, dan ben je volkomen waardeloos en zul je ongetwijfeld Gods verachting en afwijzing over je afroepen, dankzij het pad dat je hebt gekozen en de keuze die je hebt gemaakt. Maar zij die, in Gods werk, Zijn beproeving en Zijn soevereiniteit kunnen accepteren en zich kunnen onderwerpen aan Zijn gezag en langzamerhand Zijn woorden echt gaan ervaren, zij zullen daadwerkelijke kennis van Gods gezag en daadwerkelijk begrip van Zijn soevereiniteit verkrijgen en zij zullen daadwerkelijk onderworpen zijn aan de Schepper. Alleen zulke mensen zullen daadwerkelijk gered zijn. Omdat zij Gods soevereiniteit hebben gekend, omdat zij die hebben geaccepteerd, is hun waardering van en onderwerping aan het feit van Gods soevereiniteit over het lot van de mens echt en nauwkeurig. Wanneer zij met de dood geconfronteerd worden, zullen zij in staat zijn om, net als Job, een onverschrokken gedachte te hebben ten aanzien van de dood, zich te onderwerpen aan Gods orkestraties en regelingen in alle dingen, zonder enige individuele keuze, met geen enkel individueel verlangen. Alleen zo een

persoon zal terug kunnen keren naast de Schepper als een echt geschapen mens.

uit 'God Zelf, de unieke III' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 138

Het gebod van Jehova God aan de mens

Genesis 2:15-17 En Jehova God voerde de mens naar de hof van Eden om die te cultiveren en ervoor te zorgen. En Jehova God gaf het volgende gebod aan de mens: “Je mag van iedere boom in de hof eten wat je wilt. Je moet alleen niet eten van de boom van de kennis van goed en kwaad, want zodra je daarvan eet, zul je sterfelijk worden.”

De verleiding van de vrouw door de slang

Genesis 3:1-5 Nu was de slang sluwder dan de andere dieren op het land die Jehova God had gemaakt. Hij zei tegen de vrouw: “Heeft God gezegd dat jullie niet van alle bomen in de hof mogen eten?” En de vrouw zei tegen de slang: “Wij mogen wel eten van de vrucht van de bomen van de hof. Maar van de vrucht van de boom die in het midden van de hof staat, heeft God gezegd: ‘Jullie moeten daar niet van eten en hem niet aanraken, anders zullen jullie sterven.’” En de slang zei tegen de vrouw: “Het is niet zeker dat jullie zullen sterven. God weet namelijk dat jullie ogen zullen opengaan zodra jullie daarvan eten. Jullie zullen dan als God zijn, en kennis van goed en kwaad hebben.”

Deze twee passages zijn afkomstig uit het Bijbelboek Genesis. Zijn jullie allemaal bekend met deze twee passages? Dit vond plaats in het begin toen de mens werd geschapen; het was een ware gebeurtenis. Laten we eerst eens kijken wat voor soort gebod Jehova God aan Adam en Eva gaf, want voor ons onderwerp vandaag is het erg belangrijk te weten wat dit gebod inhoudt. “En Jehova God gaf het volgende gebod aan de mens: ‘Je mag van iedere boom in de hof eten wat je wilt. Je moet alleen niet eten van de boom van de kennis van goed en kwaad, want zodra je daarvan eet, zul je sterfelijk worden.’” Wat houdt Gods gebod in deze passage in? Ten eerste vertelt God de mens wat hij kan eten, namelijk de vruchten van allerlei bomen. Er is geen gevaar en geen vergif, alles kan worden gegeten zoals de mens dat zelf wil, zonder enige bedenking. Dat is één deel van het gebod. Het andere deel is een waarschuwing. Deze waarschuwing heeft betrekking op de boom waarvan de mens de vrucht niet mag eten – hij mag niet eten van de boom van de kennis van goed en kwaad. Wat gebeurt er als hij dat wel doet? God zei tegen de mens: Wanneer je daarvan eet, zul je onherroepelijk sterven. Zijn dit duidelijke woorden? Als God dit tegen je zou zeggen, maar je zou het niet begrijpen, zou je dit dan zien als een regel of als een bevel dat moet worden opgevolgd? Het moet worden opgevolgd, nietwaar? Maar of de

mens nu wel of niet in staat is het op te volgen, Gods woorden zijn eenduidig. God vertelde de mens heel duidelijk wat hij wel en niet kan eten en wat er gebeurt als hij eet wat hij niet mag eten. Heb je in deze korte woorden die Hij sprak, iets van Gods gezindheid kunnen ontwaren? Zijn deze woorden van God waar? Zit er bedrog in? Zit er onwaarheid in? Zitten er dreigementen in? (Nee.) God vertelde de mens eerlijk, waarachtig en oprecht wat hij wel en niet kan eten, klip en klaar. Zit er een verborgen betekenis in deze woorden? Zijn dit duidelijke woorden? Moeten we gissen naar de betekenis? (Nee.) Gissen is toch niet nodig? De betekenis ervan is meteen zonneklaar, en je begrijpt het onmiddellijk. Het is glashelder. Dit houdt in dat wat God wil zeggen en wat Hij wil uitspreken, uit Zijn hart komt. De dingen die God uitspreekt zijn helder, simpel en duidelijk. Er zijn geen geheime motieven of verborgen betekenissen. Hij sprak zonder omwegen tot de mens en vertelde hem wat hij wel en niet kan eten. Anders gezegd, door deze woorden van God kan de mens zien dat Gods hart transparant is, dat Gods hart waarachtig is. Er is hier absoluut geen sprake van onwaarheden; er wordt je niet verteld dat je iets niet kunt eten wat wel eetbaar is of: “Doe maar en kijk wat er gebeurt” bij dingen die je niet kunt eten. Dat bedoelt Hij niet. God zegt wat Hij in Zijn hart denkt. Als ik zeg dat God heilig is omdat Hij Zichzelf op deze wijze in deze woorden laat zien en openbaart, krijg je misschien een beetje het gevoel dat ik een hoop drukte heb gemaakt om niets of dat ik mijn interpretatie iets te ver heb doorgevoerd. Als dat zo is, wees dan niet ongerust, we zijn nog niet klaar.

Laten we spreken over “De verleiding van de vrouw door de slang”. Wie is de slang? (Satan.) Satan speelt de rol van contrast in het zesduizend jaar durende managementplan van God. Het is een rol die we niet onvermeld kunnen laten wanneer we de heiligheid van God bespreken. Waarom zeg ik dit? Als jij geen weet hebt van de slechtheid en verdorvenheid van Satan of van Satans natuur, ben je niet in staat deze te herkennen en kun je ook niet weten wat heiligheid werkelijk inhoudt. Als mensen in verwarring zijn, geloven ze dat wat Satan doet juist is, omdat ze vanuit dit soort verdorven gezindheid leven. Zonder contrast, zonder iets om mee te vergelijken, kun je niet weten wat heiligheid is. Daarom moet Satan hier vermeld worden. Een dergelijke vermelding is geen loze praat. Door middel van Satans woorden en daden zullen we zien hoe Satan handelt, hoe hij de mensheid corrupteert, wat voor natuur hij heeft en hoe hij eruitziet. Wat zei de vrouw nu tegen de slang? De vrouw vertelde de slang wat Jehova God tegen haar had gezegd. Als we luisteren naar haar woorden, heeft ze dan de geldigheid van alles wat God tegen haar heeft gezegd, bevestigd? Dat kón ze toch ook niet bevestigen? Als iemand die pas was geschapen, had ze niet het vermogen om goed van kwaad te onderscheiden; evenmin had ze het vermogen om kennis te hebben van ook maar iets om haar heen. Uit de woorden die zij tegen de slang sprak, kunnen we opmaken dat ze de juistheid van Gods woorden niet in haar hart had bevestigd; zo was haar houding. Toen de slang dus merkte dat de vrouw geen

vastomlijnde mening over Gods woorden had, zei hij: “Het is niet zeker dat jullie zullen sterven. God weet namelijk dat jullie ogen zullen opengaan zodra jullie daarvan eten. Jullie zullen dan als God zijn, en kennis van goed en kwaad hebben.” Is er iets mis met deze woorden? Krijgen jullie een bepaald gevoel, nu jullie dit gelezen hebben? Beseffen jullie nadat je deze zin hebt gelezen, wat de bedoelingen van de slang zijn? Wat voor bedoelingen heeft de slang? (Hij wil de mens tot zonde verleiden.) Hij wil deze vrouw verleiden om niet langer acht te slaan op Gods woorden, maar hij sprak niet zonder omwegen. Daarom kunnen we zeggen dat hij erg sluw is. Hij verpakt de betekenis van zijn woorden op een slimme en ontwijkende manier om zijn beoogde doel te bereiken dat hij in zichzelf voor de mens verborgen houdt – dat is de sluwheid van de slang. Satan heeft altijd op deze manier gesproken en gehandeld. Hij zegt “niet zeker” zonder het een of het ander te bevestigen. Maar deze onwetende vrouw was in haar hart geraakt toen ze dit hoorde. De slang was blij omdat zijn woorden het gewenste effect hadden – dit was de bedoeling van de slang, sluw als hij was. Bovendien verleide hij haar door een uitkomst te beloven die in de ogen van de mens goed was. Hij zei: “Jullie ogen zullen opengaan zodra jullie daarvan eten.” Daarom denkt ze: het is een goede zaak dat mij de ogen zullen opengaan! En toen zei hij iets nog beters, woorden die de mens onbekend zijn en die een grote macht van verleiding hebben over degenen die ze horen: “Jullie zullen dan als God zijn, en kennis van goed en kwaad hebben.” Vormen deze woorden niet een grote verleiding voor de mens? Het is alsof iemand tegen je zegt: “Je gezicht heeft een prachtige vorm. De brug van je neus is alleen een beetje kort, maar als je daar iets aan laat doen, zul je echt een geweldige schoonheid zijn!” Zou het hart van iemand die nooit iets van cosmetische chirurgie heeft willen weten, door deze woorden worden geraakt? Zijn dit verleidelijke woorden? Ben jij gevoelig voor deze verleiding? Ben je daar vatbaar voor? (Ja.) Zegt God zulke dingen? Is ook maar een greintje hiervan terug te vinden in de woorden van God waar we zojuist naar hebben gekeken? (Nee.) Zegt God wat Hij in Zijn hart denkt? Kan de mens door Zijn woorden in Gods hart kijken? (Ja.) Maar kon je in het hart van de slang kijken toen hij deze woorden tegen de vrouw sprak? (Nee.) En omdat de mensen onwetend waren, lieten zij zich gemakkelijk door de woorden van de slang verleiden en beetnemen. Kon jij de bedoelingen van Satan doorzien? Kon jij doorzien wat voor intentie achter zijn woorden schuilging? Kon jij zijn complot en zijn listige plannetje doorzien? (Nee.) Wat voor gezindheid spreekt uit de manier van spreken van Satan? Wat is de wezenlijke aard van Satan die je uit deze woorden kunt afleiden? Is hij geslepen? Oppervlakkig gezien lacht hij misschien naar je of toont hij geen enkele uitdrukking. Maar in zijn hart berekent hij hoe hij zijn doel kan bereiken, en wat dat doel is kun jij niet zien. Vervolgens word je verleid door alle beloften die hij je doet en door alle voordelen waarover hij spreekt. Je krijgt de indruk dat deze goed zijn en je hebt het idee dat wat hij zegt nuttiger en belangrijker is dan wat God zegt. Wordt de mens, wanneer dit gebeurt, dan geen onderdanige gevangene? Is de methode die Satan gebruikt dan niet duivels? Je laat toe dat je diep

zinkt. Zonder dat Satan ook maar een vinger hoeft te bewegen, volg je hem maar al te graag op grond van deze twee zinnen en gehoorzaam je hem. Hij heeft zijn doel bereikt. Is zijn bedoeling niet duister? Toont Satan hiermee niet zijn ware gezicht? In Satans woorden kan de mens zijn duistere motieven, zijn verfoeilijke gelaat en zijn wezen ontwaren. Klopt dat? Wanneer we deze zinnen vergelijken, denk je op het eerste gezicht misschien dat de woorden van Jehova God saai, gewoontjes en alledaags zijn en dat het niet de moeite waard is daar verder aandacht aan te schenken. Dat deze woorden geen enkele aanleiding geven om Gods eerlijkheid te prijzen. Maar wanneer we Satans woorden en zijn verfoeilijke gelaat als contrast gebruiken, hebben deze woorden van God dan veel betekenis voor de mensen van vandaag? (Ja.) Door deze tegenpool als contrast te gebruiken, krijgt de mens besef van de zuivere onfeilbaarheid van God. Satans woorden, zijn motieven, bedoelingen en de wijze waarop hij spreekt – ze zijn allemaal onzuiver. Wat is het voornaamste kenmerk van zijn manier van spreken? Hij maakt gebruik van dubbelzinnigheden om je te verleiden zonder dat je het doorhebt en staat niet toe dat je ontdekt wat zijn doel is; hij zorgt ervoor dat je toehapt en dat je hem prijst en zijn merites bezingt. Hanteert Satan deze tactiek niet voortdurend? (Ja.)

uit 'God Zelf, de unieke IV' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 139

Dialogo tussen Satan en Jehova God

Job 1:6-11 Op zekere dag verschenen de zonen van God voor Jehova. Satan was er ook bij. Jehova zei tegen Satan: “Waar kom je vandaan?” En Satan gaf Jehova als antwoord: “Ik heb de aarde doorkruist en heb overal rondgetrokken.” Daarop zei Jehova tegen Satan: “Heb je ook acht geslagen op mijn dienaar Job? Niemand op aarde is zoals hij, een volmaakt en oprecht man. Hij heeft ontzag voor God en gaat het kwaad uit de weg.” Maar Satan zei tegen Jehova: “Job heeft niet voor niets ontzag voor God. Beschermt u hem, zijn familie en alles wat hij heeft niet aan alle kanten? U hebt het werk van zijn handen gezegend en zijn bezit breidt zich steeds verder uit in het land. Maar steek uw hand maar eens uit en tast alles aan wat hij heeft. Dan zal hij u vast vervloeken in uw gezicht.”

Job 2:1-5 Op zekere dag verschenen de zonen van God weer voor Jehova. Satan was er ook weer bij en verscheen eveneens voor Jehova. Jehova zei tegen Satan: “Waar kom je vandaan?” En Satan gaf Jehova als antwoord: “Ik heb de aarde doorkruist en heb overal rondgetrokken.” Daarop zei Jehova tegen Satan: “Heb je ook acht geslagen op mijn dienaar Job? Niemand op aarde is zoals hij, een volmaakt en oprecht man. Hij heeft ontzag voor God en gaat het kwaad uit de weg. Hij is nog even integer als altijd, hoewel jij mij tegen hem hebt opgezet om hem zonder

reden te vernietigen.” Daarop zei Satan tegen Jehova: “Huid voor huid. Ja, alles wat iemand heeft, zal hij geven voor zijn leven. Maar raak hem maar eens aan met uw hand en tast zijn gebeente en zijn vlees aan. Dan zal hij u vast vervloeken in uw gezicht.”

Deze twee passages vormen een dialoog tussen God en Satan, waarin staat wat God zei en wat Satan zei. God sprak niet veel, maar heel eenvoudig. Kunnen we de heiligheid van God zien in Gods eenvoudige woorden? Sommigen zullen zeggen dat dit niet gemakkelijk is. Kunnen we dan het verfoeilijke karakter van Satan in zijn antwoorden zien? (Ja.) Laten we eerst eens kijken wat voor vraag Jehova God Satan stelde. “Waar kom je vandaan?” Is dit een duidelijke vraag? Zit daar een verborgen betekenis in? (Nee.) Het is gewoon een vraag, niet meer dan dat, zonder bijbedoeling. Als ik jullie zou vragen: “Waar kom je vandaan”, wat zouden jullie dan daarop antwoorden? Is het een moeilijke vraag om te beantwoorden? Zouden jullie zeggen: “Ik heb rondgezworven en rondgedoold”? (Nee.) Jullie zouden niet op deze manier antwoorden. Dus wat voor gevoel krijgen jullie wanneer je merkt dat Satan op die manier antwoordt? (Wij hebben het gevoel dat Satan dwaas en listig is.) Kun je nagaan wat voor gevoel ik krijg? Elke keer als ik deze woorden zie, voel ik walging, omdat hij spreekt zonder iets te zeggen. Gaf hij antwoord op Gods vraag? Zijn woorden waren geen antwoord, ze leidden nergens toe. Zij vormden geen antwoord op Gods vraag. “Ik heb de aarde doorkruist en heb overal rondgetrokken.” Wat begrijp jij van deze woorden? Waar op aarde komt Satan vandaan? Hebben jullie een antwoord gekregen? (Nee.) Dit is de ‘briljante’ sluwheid van Satan: hij zorgt ervoor dat niemand kan ontdekken wat hij feitelijk zegt. Nadat je deze woorden hebt gehoord, heb je nog steeds geen idee wat hij heeft gezegd, maar hij is al klaar met zijn antwoord. Hij gelooft dat hij een perfect antwoord heeft gegeven. Wat voel jij dan? Walging? (Ja.) Nu begin je walging te voelen bij deze woorden. Satan spreekt niet zonder omwegen; je krabt je achter je oren en bent niet in staat waar te nemen wat de bron van zijn woorden is. Soms spreekt hij doelbewust en soms wordt hij door zijn eigen wezen, zijn eigen natuur beheerst. Deze woorden kwamen regelrecht uit de mond van Satan. Satan hoefde over deze woorden niet lang na te denken en vervolgens werden ze door hem uitgesproken, overtuigd als hij was van zijn slimheid; hij sprak deze woorden als vanzelf. Zodra je hem vraagt waar hij vandaan komt, gebruikt hij deze woorden om je te antwoorden. Je voelt je erg onzeker en zult nooit precies weten waar hij vandaan komt. Zijn er onder jullie ook mensen die zo spreken? (Ja.) Wat voor manier van spreken is dit? (Het is dubbelzinnig zonder een bepaald antwoord te geven.) Met wat voor woorden kunnen we deze manier van spreken beschrijven? Het is afleiding en misleiding, nietwaar? Stel iemand wil niet dat anderen weten waar hij gisteren naar toe ging. Je vraagt hem: “Ik heb je gisteren gezien. Waar ging je heen?” Zulke mensen geven geen rechtstreeks antwoord op de vraag waar ze heen gingen. Ze zeggen: “Wat een dag gisteren. Ik was zo moe!” Gaven ze antwoord op jouw vraag? Ja, maar dat is niet

het antwoord dat je wilde. Dat is de ‘briljante’ tactiek van de mens. Je kunt nooit ontdekken wat ze bedoelen of de bron of intentie achter hun woorden waarnemen. Je weet niet wat ze in hun hart proberen te vermijden, omdat ze in hun hart hun eigen verhaal hebben – heel geslepen. Spreken jullie ook vaak op deze manier? (Ja.) Wat is dan jullie doel? Doen jullie dat de ene keer om jullie eigen belangen te beschermen, en de andere keer om jullie eigen positie te handhaven en jullie eigen imago hoog te houden, om de geheimen van jullie privéleven te bewaren en om jullie reputatie te redden? Wat het doel ook is, het is onlosmakelijk verbonden met jullie belangen. Is dit niet de natuur van de mens? Lijkt niet iedereen met een soortgelijke natuur op Satan? Dat kunnen we toch zo zeggen? Over het algemeen is dit gedrag weerzinwekkend en verfoeilijk. Jullie voelen nu zeker ook walging? (Ja.)

Laten we opnieuw naar het eerste gedeelte kijken. Satan antwoordt Jehova: “Job heeft niet voor niets ontzag voor God.” Hij heeft kritiek op het oordeel van Jehova over Job en deze aanval heeft een toon van vijandigheid. “Beschermt u hem, zijn familie en alles wat hij heeft niet aan alle kanten?” Zo kijkt Satan aan tegen de manier waarop Jehova met Job omgaat. Satan oordeelt als volgt: “U hebt het werk van zijn handen gezegend en zijn bezit breidt zich steeds verder uit in het land. Maar steek uw hand maar eens uit en tast alles aan wat hij heeft. Dan zal hij u vast vervloeken in uw gezicht.” Satan spreekt altijd dubbelzinnig, maar hier spreekt hij heel resoluut. Deze zo resoluut uitgesproken woorden vormen echter een aanval, een godslastering en een rivaliteit met Jehova God, met God Zelf. Wat voelen jullie wanneer jullie dit horen? Voelen jullie afkeer? Doorzien jullie zijn bedoelingen? Ten eerste verwerpt hij de beoordeling die Jehova van Job geeft, namelijk dat Job ontzag heeft voor God en het kwaad mijdt. Vervolgens verwerpt hij alles wat Job zegt en doet, dat wil zeggen hij verwerpt zijn ontzag voor Jehova. Is dat een beschuldiging? Satan wijst met een beschuldigende vinger naar alles wat Jehova doet en zegt, verwerpt dat en trekt het in twijfel. Hij gelooft niet en zegt: “Als u zulke dingen zegt, hoe kan het dan dat ik dat niet heb gezien? U hebt hem zo gezegend, dan is het toch logisch dat hij ontzag voor u heeft?” Is dit niet een verwerping van alles wat God doet? Beschuldiging, verwerping, godslastering – zijn zijn woorden niet agressief? Brengen zij niet tot uitdrukking wat Satan in zijn hart werkelijk denkt? Deze woorden zijn beslist niet hetzelfde als de woorden die we juist hebben gelezen: “Ik heb de aarde doorkruist en heb overal rondgetrokken.” Ze zijn compleet anders. Met deze woorden laat Satan zien hoe hij tegenover God staat en hoe hij Jobs ontzag voor God in zijn hart minacht. Wanneer dit gebeurt, komen zijn boosaardigheid en slechte natuur volledig aan het licht. Hij heeft een hekel aan mensen die ontzag voor God hebben en het kwaad mijden, en nog meer heeft hij een hekel aan Jehova omdat Hij de mens zegent. Hij wil deze gelegenheid benutten om Job te vernietigen, die God met Zijn eigen hand heeft opgericht, om hem te ruïneren. Daarom zegt hij: “U zegt dat Job ontzag voor u heeft en het kwaad mijdt. Ik

zie dat anders.” Hij gebruikt diverse manieren om Jehova te provoceren en in verzoeking te brengen en gebruikt ook diverse manieren om te zorgen dat Jehova God Job aan Satan overlevert zodat Satan hem doelbewust kan bedriegen, schade kan berokkenen en kan manipuleren. Hij wil van de gelegenheid gebruik maken om deze man die in Gods ogen rechtvaardig en onberispelijk is, te gronde te richten. Doet hij dat in een opwelling? Nee. Hij heeft dat al lange tijd voorbereid. God werkt, God zorgt voor een persoon, God kijkt naar een persoon en Satan volgt Hem, bij iedere stap. Wie God Zijn gunst bewijst, is ook bij Satan in het vizier, die op een afstandje volgt. Als God deze persoon wil hebben, zal Satan zijn uiterste best doen om God tegen te werken. Hij zal op allerlei kwaadaardige manieren trachten Gods werk op de proef te stellen, te frustreren en te ondermijnen om zijn verborgen doel te bereiken. Wat is zijn doel? Hij wil niet dat iemand God toebehoort; hij wil al degenen die God wil hebben, om in hen te wonen, hen te controleren en de leiding over hen te nemen zodat ze hem aanbidden en in zijn gezelschap slechte dingen doen. Is dit niet de duistere beweegreden van Satan? Gewoonlijk zeggen jullie vaak dat Satan heel kwaadaardig, heel slecht is, maar hebben jullie dat ook gezien? Jullie kunnen alleen maar zien hoe slecht de mens is, en niet hoe slecht Satan in werkelijkheid is. Maar hebben jullie dat hier gezien bij deze kwestie met Job? (Ja.) Hier worden het verfoeilijke gelaat en het wezen van Satan duidelijk zichtbaar. Satan staat op voet van oorlog met God en volgt Hem op een afstandje. Zijn doel is om al het werk dat God wil verrichten, te verwoesten, in de mensen te wonen die God wil hebben en hen te controleren en volledig te gronde te richten. Als ze niet te gronde gaan, komen ze in het bezit van Satan om door hem te worden gebruikt – dat is zijn doel. En wat doet God? God zegt slechts één simpele zin in deze passage; er is nergens opgetekend dat God verder nog iets doet, maar er zijn aanmerkelijk meer vermeldingen van de dingen die Satan doet en zegt. In het tweede Bijbelgedeelte vroeg Jehova Satan: “Waar kom je vandaan?” Wat is Satans antwoord? (Het is nog steeds: “Ik heb de aarde doorkruist en heb overal rondgetrokken.”) Het is nog steeds die zin. Hoe is dat Satans motto, Satans meesterwerk geworden? Is Satan niet verachtelijk? Eenmaal deze weerzinwekkende zin uitspreken, is voldoende. Waarom komt Satan steeds weer met deze zin aanzetten? Hieruit blijkt één ding: de natuur van Satan verandert niet. Satan kan geen gebruik maken van valse schijn om zijn lelijke gezicht te verbergen. God stelt hem een vraag en dan antwoordt hij op zo’n manier, laat staan hoe hij mensen behandelt! Hij is niet bang voor God, hij heeft geen ontzag voor God en hij is niet gehoorzaam aan God. En dus waagt hij het zich moedwillig arrogant tegenover God te gedragen, dezelfde woorden te gebruiken om Gods vraag mee af te schepen, herhaaldelijk hetzelfde antwoord op Gods vraag te geven en te proberen met dit antwoord God in verwarring te brengen – dat is het lelijke gezicht van Satan. Hij gelooft niet in de almacht van God, hij gelooft niet in het gezag van God en is zeker niet bereid om zich gehoorzaam onder de heerschappij van God te stellen. Hij verzet zich voortdurend tegen God, trekt ten strijde tegen alles wat God doet en probeert alles wat God doet

te ondermijnen – dat is zijn kwaadaardige doel.

uit 'God Zelf, de unieke IV' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 140

Dialogo tussen Satan en Jehova God

Job 1:6-11 Op zekere dag verschenen de zonen van God voor Jehova. Satan was er ook bij. Jehova zei tegen Satan: “Waar kom je vandaan?” En Satan gaf Jehova als antwoord: “Ik heb de aarde doorkruist en heb overal rondgetrokken.” Daarop zei Jehova tegen Satan: “Heb je ook acht geslagen op mijn dienaar Job? Niemand op aarde is zoals hij, een volmaakt en oprecht man. Hij heeft ontzag voor God en gaat het kwaad uit de weg.” Maar Satan zei tegen Jehova: “Job heeft niet voor niets ontzag voor God. Beschermt u hem, zijn familie en alles wat hij heeft niet aan alle kanten? U hebt het werk van zijn handen gezegend en zijn bezit breidt zich steeds verder uit in het land. Maar steek uw hand maar eens uit en tast alles aan wat hij heeft. Dan zal hij u vast vervloeken in uw gezicht.”

Job 2:1-5 Op zekere dag verschenen de zonen van God weer voor Jehova. Satan was er ook weer bij en verscheen eveneens voor Jehova. Jehova zei tegen Satan: “Waar kom je vandaan?” En Satan gaf Jehova als antwoord: “Ik heb de aarde doorkruist en heb overal rondgetrokken.” Daarop zei Jehova tegen Satan: “Heb je ook acht geslagen op mijn dienaar Job? Niemand op aarde is zoals hij, een volmaakt en oprecht man. Hij heeft ontzag voor God en gaat het kwaad uit de weg. Hij is nog even integer als altijd, hoewel jij mij tegen hem hebt opgezet om hem zonder reden te vernietigen.” Daarop zei Satan tegen Jehova: “Huid voor huid. Ja, alles wat iemand heeft, zal hij geven voor zijn leven. Maar raak hem maar eens aan met uw hand en tast zijn gebeente en zijn vlees aan. Dan zal hij u vast vervloeken in uw gezicht.”

In het zesduizend jaar durende managementplan van God staan deze twee passages in het boek Job waarin Satan een aantal dingen zegt en doet, model voor zijn verzet tegen God; hier toont Satan zijn ware gezicht. Heb jij Satans woorden en daden in het echte leven gezien? Wanneer je deze ziet, is het mogelijk dat je ze niet opvat als dingen die door Satan worden gesproken, maar als dingen die door de mens worden gesproken. Wat verbeelden zulke dingen wanneer zij door de mens worden gesproken? Zij verbeelden Satan. Zelfs als je het herkent, heb je nog niet door dat het in werkelijkheid Satan is die spreekt. Maar hier en nu heb je overduidelijk gezien wat Satan zelf heeft gezegd. Je hebt nu een overduidelijk, glashelder besef van het verfoeilijke gelaat en de slechtheid van Satan. Zijn deze beide passages die Satan gesproken heeft, van belang voor de mensen van vandaag om de natuur van Satan te leren kennen? Is het de moeite waard deze beide passages te belichten zodat de mensheid vandaag het

verfoeilijke gezicht van Satan, het oorspronkelijke, ware gezicht van Satan kan herkennen? Hoewel een dergelijke formulering wellicht niet erg passend lijkt, kan zij toch als nauwkeurig worden beschouwd. Ik kan het alleen maar op deze manier verwoorden en als jullie het kunnen begrijpen, is dat voldoende. Steeds opnieuw trekt Satan ten strijde tegen de dingen die Jehova doet en strooit hij met beschuldigingen als het gaat om Jobs ontzag voor Jehova. Hij probeert Jehova God via diverse methoden uit te dagen en Jehova zo ver te krijgen dat Hij hem toestaat Job in verzoeking te brengen. Zijn woorden vormen daarom een enorme provocatie. Vertel mij nu eens: wanneer Satan deze woorden heeft gesproken, kan God dan duidelijk zien wat Satan wil doen? (Ja.) In Gods hart, kan deze man, Job, naar wie God kijkt – deze dienaar van God, die God als een rechtvaardig, onberispelijk man beschouwt – kan hij deze vorm van verzoeking weerstaan? (Ja.) Waarom is God daar zo zeker van? Onderzoekt God altijd het hart van de mens? (Ja.) Kan Satan het hart van de mens onderzoeken? Satan kan dat niet. Al kan Satan het hart van de mens zien, door zijn kwaadaardige natuur kan hij nooit geloven dat heiligheid heiligheid is en dat smerigheid smerigheid is. De kwaadaardige Satan kan nooit iets koesteren dat heilig, rechtvaardig of glansrijk is. Satan kan niet anders dan zich alle mogelijke moeite getroosten om te handelen vanuit zijn natuur, vanuit zijn slechtheid en vanuit de methoden die hij hanteert. Zelfs in de wetenschap dat hij door God gestraft of vernietigd wordt, aarzelt hij niet om zich koppig tegen God te verzetten – dit is het kwaad, dit is de natuur van Satan. Dus in deze passage zegt Satan: “Huid voor huid. Ja, alles wat iemand heeft, zal hij geven voor zijn leven. Maar raak hem maar eens aan met uw hand en tast zijn gebeente en zijn vlees aan. Dan zal hij u vast vervloeken in uw gezicht.” Satan denkt dat de mens ontzag heeft voor God, omdat hij zoveel mooie dingen van God heeft gekregen. De mens ontvangt mooie dingen van God, daarom zegt hij dat God goed is. Maar alleen omdat de mens zoveel mooie dingen ontvangt, kan hij op deze wijze ontzag voor God hebben, niet omdat God goed is: wanneer God hem deze mooie dingen afneemt, zal hij God de rug toekeren. Vanwege zijn kwaadaardige natuur gelooft Satan niet dat een mens in zijn hart waarachtig ontzag voor God kan hebben. Vanwege zijn kwaadaardige natuur weet hij niet wat heiligheid en nog minder wat ontzagvolle eerbied is. Hij weet niet wat het is om God te gehoorzamen of om ontzag voor God te hebben. Omdat hijzelf geen ontzag voor God heeft, denkt hij dat de mens ook geen ontzag voor God kan hebben, dat dit onmogelijk is. Vertel me, is Satan niet slecht? Met uitzondering van onze kerk, gelooft niet één van de verschillende godsdiensten en denominaties of religieuze en maatschappelijke groepen in het bestaan van God, laat staan dat ze geloven dat God vlees is geworden en bezig is het oordeelswerk te verrichten en dus denken ze dat waar jij in gelooft, niet God is. Een seksueel losbandige man kijkt om zich heen en ervaart dat alle anderen ook losbandig zijn, net als hij. Een man die de hele tijd liegt, kijkt om zich heen en ervaart dat niemand eerlijk is en dat iedereen leugens vertelt. Een slecht man ervaart iedereen als slecht en wil iedereen die hij ziet, bestrijden.

Terwijl mensen die relatief eerlijk zijn, iedereen als eerlijk ervaren en dus altijd bedrogen en voor de gek gehouden worden, en ze kunnen daar niets tegen doen. Ik geef deze voorbeelden om jullie meer zekerheid te verschaffen: Satans boosaardige natuur is geen tijdelijke opwelling of iets wat door zijn omgeving wordt veroorzaakt. Die is evenmin een tijdelijke manifestatie die haar oorzaak vindt in een bepaalde reden of achtergrond. Absoluut niet! Hij moet zo wel zijn! Hij is niet in staat iets goeds te doen. Zelfs wanneer hij iets aangenaams zegt, is dat alleen maar om je te verleiden. Hoe aangenamer, tactvoller en vriendelijker zijn woorden zijn, hoe kwaadardiger zijn duistere bedoelingen achter deze woorden. Wat voor gezicht, wat voor natuur toont Satan volgens jou in deze beide passages? (Geslepen, kwaadardig en slecht.) Zijn voornaamste karaktertrek is slechtheid, vooral slechtheid en kwaadardigheid.

uit 'God Zelf, de unieke IV' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 141

God schiep de mens en heeft sindsdien steeds sturing gegeven aan het leven van de mens. Of Hij de mens nu zegent, hem de wetten en Zijn geboden geeft of de diverse regels voor het leven bepaalt, weten jullie wat voor bedoeling God daarmee heeft? Ten eerste, kunnen jullie met zekerheid zeggen dat alles wat God doet, ten bate van de mensheid is? Misschien vinden jullie dat deze zin nogal algemeen en zonder inhoud is, maar iets specifieker gezegd, heeft alles wat God doet tot doel de mens te helpen een normaal leven te leiden. Of het er nu om gaat dat de mens zich aan Zijn regels of Zijn wetten houdt, God wil dat de mens Satan niet aanbidt en niet door Satan schade wordt berokkend; dit is uiterst essentieel en werd meteen vanaf het begin als doel gesteld. Meteen in het begin, toen de mens Gods wil niet begreep, gaf Hij enkele eenvoudige wetten en regels en stelde Hij allesomvattende bepalingen op. Deze bepalingen zijn eenvoudig, maar de wil van God ligt daarin besloten. God voedt en koestert de mensheid en heeft haar bijzonder lief. Is dat niet zo? (Ja.) Kunnen we dus zeggen dat Zijn hart heilig is? Kunnen we zeggen dat Zijn hart rein is? (Ja.) Heeft God ook maar enige verborgen bedoelingen? (Nee.) Is dit streven van Hem dus juist en positief? (Ja.) Wat voor bepalingen God ook heeft opgesteld, zij pakken allemaal positief uit voor de mens wanneer Hij werkt, en deze bepalingen zijn wegwijzers. Heeft God ooit zelfzuchtige gedachten? Heeft God enige bijbedoeling als het om de mens gaat, of wil Hij de mens op een bepaalde manier gebruiken? (Nee.) Beslist niet. God doet wat Hij zegt en zo denkt Hij ook in Zijn hart. Er zijn geen gemengde bedoelingen, geen zelfzuchtige gedachten. Hij doet niets voor Zichzelf, maar absoluut alles voor de mens, zonder voor Zichzelf doelen te stellen. Hoewel Hij plannen en bedoelingen voor de mens heeft, doet Hij niets voor Zichzelf. Alles wat Hij doet, is louter bestemd voor de mensheid, om de mensheid te beschermen en om te voorkomen dat de mensheid op een dwaalspoor terechtkomt. Is dit geen

toegenegen hart? Kun je ook maar een greintje van dit toegenegen hart in Satan zien? Je kunt geen greintje hiervan in Satan zien. Alles wat God doet, wordt op natuurlijke wijze geopenbaard. Als we kijken naar de manier waarop God werkt, hoe werkt Hij dan? Neemt God deze wetten en Zijn woorden en bindt Hij ze stevig vast om het hoofd van iedereen, zoals bij de band-aantrekkende betovering,^[a] waaraan Hij ieder mens onderwerpt? Werkt Hij op die manier? (Nee.) Hoe werkt God dan wel? (Hij leidt ons. Hij adviseert en bemoedigt ons.) Uit Hij dreigementen? Draait Hij om dingen heen wanneer Hij tot jullie spreekt? (Nee.) Wanneer je niet begrijpt wat de waarheid is, hoe leidt God je dan? (Hij laat een licht schijnen.) Hij laat een licht op jou schijnen en vertelt je duidelijk dat iets niet in overeenstemming is met de waarheid, en wat je moet doen. Wat voor relatie heb jij volgens jou met God op grond van de manieren waarop God werkt, zoals hierboven beschreven? Heb je op grond daarvan het gevoel dat God buiten jouw bereik ligt? (Nee.) Wat voor gevoelens maken ze dan wel bij je los? God is bijzonder dicht bij je, er is geen afstand tussen jullie. Wanneer God je leidt, wanneer Hij voor je zorgt, je helpt en je steunt, voel je Gods vriendelijkheid en Zijn eerbiedwaardigheid. Je voelt hoe geweldig en hoe warm Hij is. Maar wanneer God je berispt vanwege je verdorvenheid of wanneer Hij je oordeelt en disciplineert omdat je tegen Hem in opstand bent gekomen, hoe doet God dat dan? Berispt Hij jou met woorden? Disciplineert Hij je via je omgeving en via mensen, zaken en dingen? (Ja.) Tot hoever gaat die disciplinerende? Bereikt die hetzelfde niveau als waarop Satan de mens schade berokkent? (Nee, die bereikt een niveau dat de mens kan verdragen.) God werkt op een zachte, delicate, liefdevolle en zorgzame manier, die precies op maat en adequaat is. Het bezorgt je geen intense emoties als: God moet me dit laten doen of “God moet me dat laten doen”. God geeft je nooit dat soort intense mentaliteit of intense gevoelens die dingen ondraaglijk maken. Is dat niet zo? Hoe voel je je dan, zelfs wanneer je Gods woorden van oordeel en tuchtiging accepteert? Wanneer je het gezag en de macht van God ervaart, hoe voel je je dan? Voel je dat God goddelijk en onaantastbaar is? (Ja.) Voel je je op zulke momenten verwijderd van God? Voel je angst voor God? Nee, in plaats daarvan voel je ontzagvolle eerbied voor God. Voelen mensen al deze dingen niet vanwege Gods werk? Zouden ze deze gevoelens hebben als Satan aan de mens werkte? (Nee.) God gebruikt Zijn woorden, Zijn waarheid en Zijn leven om voortdurend voor de mens te zorgen en hem te ondersteunen. Wanneer de mens zwak is, wanneer de mens zich terneergeslagen voelt, spreekt God beslist niet op barse toon: “Voel je niet terneergeslagen. Waarom ben je terneergeslagen? Waarom ben je zwak? Wat is de reden dat je zwak bent? Je bent altijd zo zwak en altijd zo negatief! Wat heeft het nog voor zin om te leven? Sterf toch!” Werkt God op deze manier? (Nee.) Heeft God het gezag om op deze manier te handelen? (Ja.) Maar God handelt niet op deze manier. De reden dat God niet op deze manier handelt, houdt verband met Zijn wezen, het wezen van de heiligheid van God. Zijn liefde voor de mens, hoe Hij de mens koestert en voor hem zorgt, kan niet helder in een of twee zinnen worden uitgedrukt.

Het is niet iets wat wordt veroorzaakt door het pochen van de mens, maar iets wat God in praktijk brengt; het is de openbaring van Gods wezen. Kan de mens door alle manieren waarop God werkt, de heiligheid van God ontwaren? In alle manieren waarop God werkt, waaronder Gods goede bedoelingen, waaronder datgene wat God met betrekking tot de mens wil bewerkstelligen, waaronder de verschillende manieren waarop God aan de mens werkt, het soort werk dat Hij doet, hetgeen Hij wil dat de mens begrijpt – heb je daarin ooit enige slechtheid of listigheid in Gods goede bedoelingen ontwaard? (Nee.) Kunnen we dus in alles wat God doet, in alles wat God zegt, in alles wat Hij in Zijn hart denkt, en in het hele wezen van God dat Hij openbaart, God heilig noemen? (Ja.) Heeft ooit een mens deze heiligheid in de wereld of in zichzelf gezien? Behalve in God, heb je deze ooit in een mens of in Satan gezien? (Nee.) Kunnen we op grond van wat we tot dusver hebben besproken, God de unieke, heilige God Zelf noemen? (Ja.) Alles wat God de mens geeft, waaronder de woorden van God, de verschillende manieren waarop God aan de mens werkt, wat God de mens vertelt, waar God de mens op wijst, wat Hij adviseert en stimuleert, het komt allemaal voort uit één wezenlijke eigenschap: het komt voort uit de heiligheid van God. Als er niet zo'n heilige God zou bestaan, zou geen mens Zijn plaats kunnen innemen om het werk te doen dat Hij doet. Hebben jullie er ooit over nagedacht in wat voor staat jullie je vandaag allemaal zouden bevinden als God deze mensen volledig zou hebben overgeleverd aan Satan? Zouden jullie dan allemaal hier zitten, ongeschonden en intact? Zouden jullie ook zeggen: "Ik heb de aarde doorkruist en heb overal rondgetrokken"? Zouden jullie ook zo opscheppen, zo'n brutale, schaamteloze houding jegens God aannemen en zo pronkerig spreken? (Ja.) Dat is honderd procent zeker! Absoluut! Uit de houding van Satan jegens mensen kunnen zij opmaken dat Satans natuur en wezen totaal anders zijn dan die van God. Welke wezenlijke eigenschap van Satan staat tegenover de heiligheid van God? (Zijn slechtheid.) Satans slechte natuur staat tegenover de heiligheid van God. De reden dat de meeste mensen deze uitdrukking van God en dit wezen van Gods heiligheid niet herkennen, is dat zij onder het domein van Satan leven, binnen de verdorvenheid van Satan en binnen de levende omheining van Satan. Ze weten niet wat heiligheid is of hoe ze heiligheid moeten omschrijven. Zelfs wanneer je Gods heiligheid waarneemt, kun je deze nog niet met zekerheid als de heiligheid van God omschrijven. Dit is een leemte in de kennis die de mens heeft van de heiligheid van God.

uit 'God Zelf, de unieke IV' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Voetnoot:

a. De "band-aantrekkende betovering" is een betovering die door de monnik Tang Sanzang werd gebruikt in de Chinese roman 'Reis naar het Westen'. Hij maakt gebruik van deze betovering om Sun Wukong onder controle te brengen door de metalen band om diens hoofd strakker aan te trekken waardoor hij hem acute hoofdpijn bezorgt en hem daardoor onder zijn controle brengt. Het is een metafoor geworden om iets mee te beschrijven waardoor iemand ergens aan vast komt te zitten.

Dagelijkse woorden van God Fragment 142

Wat voor representatieve karaktertrek komt uit Satans werk aan de mens naar voren? Jullie zouden dit uit eigen ervaring moeten kunnen leren – Satans meest representatieve karaktertrek, wat hij het meest doet, wat hij met iedere afzonderlijke persoon probeert te doen. Misschien kunnen jullie deze karaktertrek niet zien, waardoor jullie niet voelen dat Satan zo angstaanjagend en verachtelijk is. Weet iemand wat deze karaktertrek is? (Alles wat hij doet, heeft tot doel de mens schade te berokkenen.) Hoe berokkent hij de mens schade? Kunnen jullie me dat meer specifiek en meer in detail laten zien? (Hij verleidt en verlokt de mens en brengt hem in verzoeking.) Dat is correct, dat zijn een aantal aspecten. Hij misleidt de mens, valt hem aan en beschuldigt de mens – dat doet hij allemaal. Is er nog meer te noemen? (Hij vertelt leugens.) Liegen en bedriegen is de gewoonste zaak van de wereld voor Satan. Hij doet het zo vaak, dat de leugens uit zijn mond vloeien zonder dat hij erover hoeft na te denken. Nog meer? (Hij zaait tweedracht.) Dit aspect is niet zo belangrijk. Ik zal iets beschrijven wat jullie schrik zal aanjagen, maar ik doe het niet om jullie bang te maken. God werkt aan de mens en God koestert de mens zowel in Zijn houding als in Zijn hart. Koestert Satan de mens ook? Hij koestert de mens niet. Het enige waaraan hij denkt is de mens schade te berokkenen. Klopt dat? Wanneer hij zich afvraagt hoe hij de mens schade kan berokkenen, heeft hij dan haast? (Ja.) Als het gaat om Satans werk aan de mens, heb ik twee woorden die de boosaardige en slechte natuur van Satan uitvoerig beschrijven, waardoor jullie werkelijk kunnen weten hoe verachtelijk Satan is: Satan wil altijd met geweld in ieder mens wonen en hem in bezit nemen, zodat hij volledige controle over de mens krijgt en de mens schade kan berokkenen. Op die manier bereikt hij zijn doel en wilde ambities. Wat betekent ‘met geweld in iemand wonen’? Gebeurt het met jouw toestemming of zonder jouw toestemming? Gebeurt het met jouw medeweten of zonder jouw medeweten? Het gebeurt volledig zonder jouw medeweten! In situaties waarin jij je er niet van bewust bent, mogelijk wanneer hij niets heeft gezegd of niets heeft gedaan, wanneer er geen vooronderstelling of context is, is hij om je heen, rondom jou. Hij speurt naar een geschikt moment en gaat dan met geweld in je wonen en je in bezit nemen. Op die manier bereikt hij zijn doel: hij krijgt volledig controle over jou en berokkent je schade. Deze intentie en dit gedrag zijn bijzonder kenmerkend in de strijd die Satan om de mens voert met God. Wat voelen jullie wanneer jullie dit horen? (Wij voelen schrik en angst in ons hart.) Voelen jullie walging? (Ja.) Wanneer jullie walging voelen, vinden jullie Satan dan schaamteloos? Wanneer jullie Satan schaamteloos vinden, voelen jullie dan walging jegens mensen in jullie omgeving die altijd controle over jullie willen hebben, die wilde ambities hebben als het gaat om hun status en hun belangen? (Ja.) Welke methoden hanteert Satan om met geweld de mens in bezit te nemen en in hem te gaan wonen? Is dat duidelijk voor jullie? Wanneer jullie deze beide termen, ‘met geweld

inwonen' en 'in bezit nemen', aanhoren, krijgen jullie een gevoel van walging en kunnen jullie het boosaardige in deze woorden aanvoelen. Zonder jouw toestemming of medeweten neemt Satan jou onder dwang in bezit, gaat hij in je wonen en verderft hij jou. Wat proef je in je hart? Voel je afschuw en walging? (Ja.) Als het gaat om deze manier van werken van Satan voel je afkeer en walging. Wat voor gevoel heb je dan jegens God? (Dankbaarheid.) Dankbaarheid omdat God je heeft gered. Heb je nu, op dit moment, het verlangen of de wil om God de leiding over je leven te geven en je volledig onder Zijn heerschappij te plaatsen? (Ja.) Tegen welke achtergrond? Zeg je ja omdat je bang bent dat Satan met geweld in jou gaat wonen en je in bezit neemt? (Ja.) Zo'n mentaliteit mag je niet hebben, dat is niet goed. Wees niet bang, God is hier. Er is niets om bang te zijn. Wanneer je eenmaal hebt begrepen wat het wezenlijk boosaardige karakter van Satan inhoudt, moet je een meer nauwkeurig inzicht hebben in Gods liefde, Gods goede bedoelingen, Gods compassie en verdraagzaamheid jegens de mens en Zijn rechtvaardige gezindheid. Of je moet deze sterker koesteren. Satan is bijzonder verachtelijk, maar als dat je nog steeds niet inspireert om God lief te hebben en op God te vertrouwen, wat voor persoon ben je dan? Ben je bereid om toe te laten dat Satan je zoveel schade berokkent? Nadat we het kwaadaardige en verfoeilijke karakter van Satan hebben gezien, draaien we ons om en kijken we vervolgens naar God. Is je kennis van God nu veranderd? Kunnen we zeggen dat God heilig is? Kunnen we zeggen dat God zonder gebreken is? 'God is unieke heiligheid' – kan God het gewicht van deze titel dragen? (Ja.) Kan in de wereld en te midden van alle dingen die bestaan, alleen God aan dit besef van de mens voldoen? Zijn er nog anderen die dat kunnen? (Nee.) Wat geeft God de mens dan precies? Geeft Hij je alleen een beetje zorg en aandacht wanneer je niet oplet? Wat heeft God de mens gegeven? God heeft de mens leven, heeft de mens alles gegeven en doet dat onvoorwaardelijk zonder iets te vragen, zonder enige bijbedoeling. Met de waarheid, Zijn woorden en Zijn leven leidt en begeleidt Hij de mens, behoedt Hij de mens voor de schade die Satan berokkent, voor de verzoeken van Satan, voor de verleiding van Satan en biedt Hij de mens de mogelijkheid een helder besef te krijgen van de boosaardige natuur van Satan en zijn verfoeilijke gezicht. Is Gods liefde en zorg voor de mensheid waarachtig? Kan een ieder van jullie deze ervaren? (Ja.)

uit 'God Zelf, de unieke IV' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 143

Kijk eens terug op jullie leven tot nu toe en ga na wat God allemaal voor jou heeft gedaan in alle jaren dat je in Hem geloofde. Of je het nu sterk voelt of niet: was het niet hoogst noodzakelijk? Was het niet datgene wat je het meest nodig had? (Ja.) Is dit geen waarheid? Is dit geen leven? (Ja.) Heeft God je ooit verlichting geschonken en je vervolgens gevraagd Hem iets

te geven in ruil voor al die dingen die Hij jou heeft gegeven? (Nee.) Wat is Gods doel dan? Waarom doet God dit? Streeft God er ook naar om in jou te wonen? (Nee.) Wil God Zijn troon in het hart van de mens bestijgen? (Ja.) Wat is dan het verschil tussen het bestijgen door God van Zijn troon en het met geweld tot inwoning overgaan door Satan? God wil het hart van de mens winnen, Hij wil in het hart van de mens wonen – wat betekent dit? Betekent dit dat God de mens tot Zijn marionetten, Zijn machines wil maken? (Nee.) Wat is Gods doel dan wel? Is er een verschil tussen de wens van God om in het hart van de mens wonen, en de actie van Satan, die met geweld in de mens gaat wonen en hem in bezit neemt? (Ja.) Wat is het verschil? Kunnen jullie me dat duidelijk vertellen? (Satan doet dit door middel van dwang terwijl God de mens dit op vrijwillige basis laat doen). Is dit het verschil? Wat voor nut heeft jouw hart voor God? En waarom wil Hij trouwens in je wonen? Wat betekent volgens jullie ‘God woont in het hart van de mens’? We moeten God hier wel recht doen, anders begrijpen mensen het steeds verkeerd en denken ze: “God wil altijd in mij wonen. Waarom wil Hij in mij wonen? Ik wil niet worden bewoond, ik wil gewoon mezelf zijn. Jullie zeggen dat Satan in mensen woont, maar God woont ook in mensen: is dat niet hetzelfde? Ik wil niet dat iemand in mij woont. Ik ben mezelf!” Wat is hier het verschil? Denk daar maar even over na. Ik vraag jullie: is ‘God woont in mensen’ een holle frase? Betekent Gods inwoning van de mens dat Hij leeft in je hart en elk woord dat jij spreekt en elke beweging die jij maakt, bepaalt? Als Hij je opdraagt te gaan zitten, durf je dan niet te gaan staan? Als Hij je opdraagt naar het oosten te gaan, durf je dan niet naar het westen te gaan? Ziet inwoning er ongeveer zo uit? (Nee, zo ziet het er niet uit. God wil dat de mens naleeft wat God heeft en is.) Wat is het beoogde effect op de mens van alle woorden die Hij heeft gesproken in al de jaren dat God de mens heeft beheerd, tijdens Zijn werk aan de mens tot nu toe in deze laatste fase? Dat de mens naleeft wat God heeft en is? Wanneer we kijken naar de letterlijke betekenis van ‘God woont in het hart van de mens’, lijkt het erop dat God het hart van de mens neemt en daarin Zijn intrek neemt, daarin woont en er nooit meer uit weggaat; Hij wordt de baas over het hart van de mens, en is in staat om over zijn hart te heersen en is in staat het naar Zijn hand te zetten, zodat de mens alles moet doen waartoe God hem opdracht geeft. In deze betekenis zou het de schijn hebben alsof iedere persoon God zou kunnen worden en in het bezit zou kunnen komen van Zijn wezen en gezindheid. Kan de mens in dit geval ook de daden van God verrichten? Kan ‘inwoning’ zo worden uitgelegd? (Nee.) Hoe dan wel? Ik vraag jullie: vormen alle woorden en de waarheid die God de mens aanreikt, een openbaring van het wezen van God en wat Hij heeft en is? (Ja.) Daar hoeven we niet aan te twifelen. Maar zijn alle woorden die God de mens aanreikt, bedoeld om door God Zelf in praktijk te worden gebracht, om deze Zelf te bezitten? Denk daar maar even over na. Wanneer God de mens oordeelt, waarom doet Hij dat dan? Waar kwamen deze woorden vandaan? Wat is de inhoud van de woorden die God spreekt wanneer Hij de mens oordeelt? Waarop zijn zij gebaseerd? Zijn zij gebaseerd op de

verdorven gezindheid van de mens? (Ja.) Is het effect van Gods oordeel over de mens gebaseerd op het wezen van God? (Ja.) Is Gods inwoning in de mens dan een holle frase? Absoluut niet. Waarom zegt God deze woorden dan tot de mens? Wat is Zijn doel bij het uitspreken van deze woorden? Wil Hij deze woorden gebruiken om die door te laten gaan voor het leven van de mens? (Ja.) God wil alles van deze waarheid die Hij in deze woorden gesproken heeft, gebruiken om die door te laten gaan voor het leven van de mens. Wanneer de mens al deze waarheid en het woord van God aanneemt en deze in zijn eigen leven transformeert, kan de mens dan God gehoorzamen? Kan de mens dan ontzag hebben voor God? Kan de mens dan het kwaad mijden? Kan de mens zich, wanneer hij dit punt heeft bereikt, dan onderwerpen aan Gods soevereiniteit en plannen? Bevindt de mens zich dan in een positie om zich aan het gezag van God te onderwerpen? Wanneer mensen als Job of Petrus aan het eind van hun weg zijn gekomen, wanneer we kunnen zeggen dat hun leven het volwassen stadium heeft bereikt, wanneer zij een werkelijk begrip van God hebben – kan Satan hen dan nog steeds op een dwaalspoor brengen? Kan Satan dan nog steeds in hen wonen? Kan Satan hen nog steeds met geweld in bezit nemen? (Nee.) Wat is dit voor persoon? Is dit iemand die God volledig voor Zich heeft gewonnen? (Ja.) Hoe kijk je op dit betekenisniveau aan tegen een dergelijke persoon die God volledig voor Zich heeft gewonnen? Voor God geldt dat Hij in zo'n situatie al in het hart van deze persoon is gaan wonen. Maar wat voelt deze persoon? Worden het woord van God, Gods gezag en Gods weg leven in de mens en vervult dit leven het hele wezen van de mens, en is zijn wezen en wat hij naleeft, dan voldoende om God tevreden te stellen? Woont God op dit moment in het hart van de mensheid, wat Hem betreft? (Ja.) Wat voor inzicht hebben jullie nu als het gaat om dit betekenisniveau? Is het Gods Geest die in jou woont? (Nee, het is het woord van God dat in ons woont.) Het is de weg van God en het woord van God dat jouw leven is geworden, en het is de waarheid die jouw leven is geworden. Dan heeft de mens het leven dat van God komt, maar we kunnen niet zeggen dat dit leven Gods leven is. Met andere woorden, we kunnen niet zeggen dat het leven dat de mens uit het woord van God moet afleiden, Gods leven is. Hoe lang de mens God ook volgt, hoeveel woorden de mens ook van God ontvangt, de mens kan nooit God worden. Zelfs als God op een dag zou zeggen: "Ik woon in je hart, nu bezit je mijn leven", zou je dan het gevoel hebben dat je God bent? (Nee.) Wat zou je dan wel worden? Zou je God niet volledig gehoorzamen? Zou je hart niet gevuld zijn met het leven dat God je heeft gegeven? Dat is wat er normaal gesproken gebeurt wanneer God in het hart van de mens woont. Dat is een feit. Kan de mens vanuit dit perspectief God worden? Wanneer de mens het complete woord van God heeft ontvangen, wanneer de mens in staat is om ontzag voor God te hebben en het kwaad te mijden, kan hij dan Gods identiteit en wezen bezitten? (Nee.) Wat er ook gebeurt, de mens is nog steeds mens, alles welbeschouwd. Je bent een schepsel; wanneer je van God het woord van God en Gods weg hebt ontvangen, bezit je alleen het leven dat uit het woord van God voortvloeit; je

kunt nooit God worden.

uit 'God Zelf, de unieke IV' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 144

De verleiding van Satan

Mat. 4:1-4 Daarna werd Jezus door de Geest meegevoerd naar de woestijn om door de duivel op de proef gesteld te worden. Nadat hij veertig dagen en veertig nachten had gevast, had hij grote honger. Nu kwam de beproever naar hem toe en zei: 'Als u de Zoon van God bent, beveel dan die stenen in broden te veranderen.' Maar Jezus gaf hem ten antwoord: 'Er staat geschreven: "De mens leeft niet van brood alleen, maar van ieder woord dat klinkt uit de mond van God."'

Dit zijn de woorden waarmee de duivel allereerst probeerde de Heer Jezus te verleiden. Wat is de inhoud van wat de duivel zei? ("Als u de Zoon van God bent, beveel dan die stenen in broden te veranderen.") De woorden die de duivel sprak zijn behoorlijk eenvoudig, maar is er een probleem met de strekking ervan? De duivel zei, "Als u de Zoon van God bent", maar wist hij in zijn hart dat Jezus de Zoon van God was? Wist hij dat Hij Christus was? (Ja.) Waarom zei hij dan "Als u [...] bent"? (Hij probeerde God te verleiden.) Maar wat was daarmee zijn bedoeling? Hij zei: "Als u de Zoon van God bent". In zijn hart wist hij dat Jezus Christus de Zoon van God was, dat was hem in zijn hart volkomen duidelijk, maar ondanks dat, onderwierp hij zich aan Hem of aanbad hij Hem? (Nee.) Wat wilde hij doen? Hij wilde van deze methode en deze woorden gebruik maken om de Heer Jezus kwaad te maken en Hem vervolgens voor de gek te houden zodat Hij dingen volgens zijn bedoelingen zou doen. Was dit niet de bedoeling achter de woorden van de duivel? In zijn hart wist Satan duidelijk dat dit de Heer Jezus Christus was, maar hij zei dit toch. Is dat niet Satans natuur? Wat is Satans natuur? (Sluw en kwaadaardig te zijn en geen eerbied te hebben voor God.) Wat zou dat voor gevolgen hebben om geen eerbied voor God te hebben? Was het soms niet dat hij God wilde aanvallen? Hij wilde deze methode gebruiken om God aan te vallen en sprak: "Als u de Zoon van God bent, beveel dan die stenen in broden te veranderen", is dit niet Satans kwade bedoeling? Wat probeerde hij echt te doen? Zijn bedoeling was heel duidelijk: hij probeerde een methode te gebruiken om de positie en identiteit van de Heer Jezus Christus te weerleggen. Wat hij bedoelde met deze woorden was: "Als u de Zoon van God bent, maak dan van deze stenen broden. Als u het niet doet dan bent u niet de Zoon van God en doet u gewoon dit werk niet." Is dit juist? Hij wilde deze methode gebruiken om God aan te vallen, hij wilde Gods werk ontmantelen en vernietigen; dit is de kwaadaardigheid van Satan. Zijn boosaardigheid is een natuurlijke uitdrukking van zijn natuur.

Hoewel hij wist dat de Heer Jezus Christus de Zoon van God was, de ware incarnatie van God Zelf, kon hij toch niet anders dan zoiets doen, God achtervolgen, Hem continu aanvallen, alle moeite doen Gods werk te verstoren en te vernietigen.

Laten we nu deze zin die Satan gebruikte eens analyseren: “Beveel dan die stenen in broden te veranderen.” Van stenen brood maken – betekent dat iets? Als er voedsel is, waarom zou je het dan niet eten? Waarom is het nodig van stenen voedsel te maken? Zit hier een betekenis in? Hoewel Hij de hele tijd vastte, had de Heer Jezus toch wel voedsel om te eten? (Dat had Hij.) Hier zien we dus de absurditeit en de ongerijmdheid van Satans gebruik van deze zin. Satan doet een aantal dingen. Je ziet zijn arglistige en boosaardige natuur en je ziet hoe hij Gods werk vernietigt, en het is zo hatelijk en tergend. Maar, aan de andere kant, herken je niet ook een kinderlijke, absurde natuur achter zijn woorden en daden? Dit is een onthulling over Satans natuur; hij heeft deze natuur en zal dit soort dingen doen. Op mensen komt deze zin ongerijmd en belachelijk over. Maar zulke woorden kunnen inderdaad door Satan worden geuit. Kunnen we zeggen dat hij dom is? Absurd? Satans kwaad is overal en wordt constant geopenbaard. En hoe antwoordt de Heer Jezus hierop? (“De mens leeft niet van brood alleen, maar van ieder woord dat klinkt uit de mond van God.”) Hebben deze woorden enige kracht? (Dat hebben ze.) Waarom zeggen we dat ze kracht hebben? Dit is omdat deze woorden de waarheid zijn. Welnu, leeft de mens bij brood alleen? De Heer Jezus vastte veertig dagen en nachten. Kwam Hij om van de honger? (Nee.) Hij kwam niet om van de honger, dus benaderde Satan Hem en spoorde Hem aan van de stenen voedsel te maken door dit soort dingen te zeggen: “Als u de stenen in voedsel zou veranderen, zou u dan niet iets te eten hebben? Zou u dan niet hoeven te vasten, geen honger meer te hoeven lijden?” Maar de Heer Jezus sprak, “De mens leeft niet van brood alleen”, wat betekent, dat hoewel de mens in een fysiek lichaam leeft, wat het zijn fysieke lichaam mogelijk maakt te leven en te ademen, niet voedsel is, maar alle woorden die door Gods mond zijn gesproken. Aan de ene kant zijn deze woorden de waarheid, ze geven de mensen geloof, geven hun het gevoel dat zij op God kunnen vertrouwen en dat Hij de waarheid is. Aan de andere kant, hebben deze woorden niet ook een praktisch aspect? Is de Heer Jezus niet nog steeds staande en in leven nadat Hij veertig dagen en nachten heeft gevast? Is dit geen illustratie? Hij heeft veertig dagen en nachten geen enkel voedsel gegeten. Hij is nog steeds in leven. Dit is het krachtige bewijs waardoor de waarheid van Zijn woorden wordt bevestigd. Deze woorden zijn eenvoudig, maar wat de Heer Jezus betreft, sprak Hij die enkel maar uit toen Satan Hem in verzoeking bracht of maakten die van nature al deel van Hem uit? Om het op een andere manier te zeggen: God is waarheid en God is leven, maar was Gods waarheid en leven een latere toevoeging? Was het geboren uit ervaring? Nee, het is God aangeboren, dat wil zeggen dat waarheid en leven Gods wezen zijn. Wat Hem ook gebeurt, wat Hij openbaart is waarheid. Deze waarheid, deze zin

– of de inhoud ervan nu lang of kort is – kan de mens laten leven, hem leven geven; de zin kan de mens in staat stellen om, in zichzelf, waarheid en duidelijkheid over de levensweg te vinden, en het hem mogelijk maken vertrouwen in God te hebben. In andere woorden: de bron van Gods gebruik van deze zin is positief. Kunnen we dus zeggen dat dit positieve ding heilig is? (Ja.) Satans zin komt voort uit Satans natuur. Satan openbaart zijn kwade natuur, zijn kwaadaardige natuur, overal en altijd. Doet Satan deze openbaringen uit zichzelf? Zet iemand hem ertoe aan? Helpt iemand hem erbij? Dwingt iemand hem ertoe? (Nee.) Hij spreekt ze alle uit eigen beweging uit. Dit is Satans boosaardige natuur. Wat God ook doet en hoe Hij het ook doet, Satan volgt Hem op de voet. Het wezen en de ware eigenschappen van deze dingen die Satan zegt en doet, zijn Satans wezen – zijn kwaadaardige, boosaardige wezen.

uit ‘God Zelf, de unieke V’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Dagelijkse woorden van God Fragment 145

Mat. 4:5-7 Vervolgens nam de duivel hem mee naar de heilige stad en zette hem op het hoogste punt van de tempel. Hij zei tegen hem: ‘Als u de Zoon van God bent, spring dan naar beneden. Want er staat geschreven: “Zijn engelen zal hij opdracht geven om u op hun handen te dragen, zodat u uw voet niet zult stoten aan een steen.”’ Jezus antwoordde: ‘Er staat ook geschreven: “Stel de Heer, uw God, niet op de proef.”’

Laten we het eerst eens over deze zin van Satan hebben. De zin luidt, “Als u de Zoon van God bent, spring dan naar beneden”, en daarna wordt er uit de Schrift geciteerd, “Zijn engelen zal hij opdracht geven om u op hun handen te dragen, zodat u uw voet niet zult stoten aan een steen.” Hoe voel je je wanneer je de woorden van Satan hoort? Zijn ze niet heel kinderachtig? Ze zijn kinderachtig, ongerijmd en walgelijk. Waarom zou ik dit zeggen? Satan heeft altijd iets dwaas in de zin, hij gelooft zelf dat hij heel slim is en hij citeert regelmatig de Schrift – zelfs het woord van God zelf. Hij probeert deze woorden om te draaien tegen God om Hem ermee aan te vallen of ermee te verleiden. Het doel dat hij hiermee heeft is het plan van Gods werk te vernietigen. Kun je iets zien aan die woorden die door Satan worden uitgesproken? (Satan koestert kwaadaardige bedoelingen.) Bij alles wat Satan doet, wordt er altijd geprobeerd de mensheid te verleiden. Satan spreekt niet rechtdoor, hij draait om de zaak heen, hij spreekt met een omweg en gebruikt daarbij verleiding, misleiding en verlokking. Bij zijn pogingen om God te verleiden gebruikt hij de benadering alsof God een gewoon menselijk wezen was, en heeft hij de overtuiging dat God ook dom en dwaas is, en niet in staat de dingen duidelijk te onderscheiden zoals ze zijn. Satan denkt dat noch God noch de mens zijn wezen zal doorzien en dat noch God noch de mens door zijn bedrieglijke en sinistere bedoeling heen zal prikken. Is het niet dit dat Satan dwaas maakt? Daarnaast citeert Satan openlijk de Schrift; hij denkt dat hij

hiermee wat hij zegt geloofwaardiger maakt, dat je de fouten er niet uit zou kunnen halen en niet zou kunnen voorkomen er door te worden misleid. Is het niet dit wat Satan absurd en kinderachtig maakt? Dit is net als wanneer mensen het Evangelie verkondigen en van God getuigen; zijn er ook dan geen ongelovigen die iets soortgelijks zeggen als Satan? Hebben jullie mensen wel eens iets soortgelijks horen zeggen? Hoe voel je je wanneer je dit soort dingen hoort? Voel je walging? (Ja.) Wanneer het je doet walgen, voel je dan ook weerzin en afkeer? Kun je, als je deze gevoelens hebt, onderkennen dat Satan en de verdorven gezindheid van Satans werken in de mens kwaadaardig zijn? Realiseer je je weleens in je hart iets als: “Satans woorden brengen aanvallen en verleiding, zijn woorden zijn absurd, belachelijk, kinderachtig en walgelijk. God zou echter in Zijn spreken en Zijn daden nooit zulke methoden gebruiken om over Zijn werk te spreken of Zijn werk uit te voeren en Hij heeft dat nooit gedaan.” Natuurlijk kunnen mensen in zulke situaties slechts terugvallen op een beetje ervaring en hebben ze nog geen idee van Gods heiligheid, nietwaar? Met jullie huidige gestalte voelen jullie hoogstens dit: “Alles wat God zegt is de waarheid, het is heilzaam voor ons en we moeten het accepteren”; ongeacht of jullie dit kunnen accepteren of niet, zeggen jullie zonder uitzondering dat Gods woord waar is en God waarheid, jullie weten echter niet dat waarheid op zichzelf heiligheid is en de God heilig is.

Dus wat was het antwoord van Jezus op de woorden van Satan? “Jezus antwoordde: ‘Er staat ook geschreven: “Stel de Heer, uw God, niet op de proef.”’ Zit er waarheid in deze uitspraak van Jezus? (Ja.) Er zit waarheid in. Oppervlakkig gezien lijkt het op een gebod dat mensen moeten gehoorzamen, een eenvoudige zin, maar toch hebben zowel de mens als Satan die woorden vaak overtreden. De Heer Jezus zei tegen Satan, “Stel de Heer, uw God, niet op de proef”, omdat dit iets is dat Satan vaak deed en zijn uiterste best deed om te doen; je kunt zelfs zeggen dat Satan dit schaamteloos deed. Het ligt in Satans wezenlijke natuur God niet te vrezen en in zijn hart geen eerbied voor God te hebben. Zelfs toen Satan naast God stond en Hem kon zien, kon Satan het niet nalaten God te verleiden. Daarom sprak de Heer Jezus tot Satan, “Stel de Heer, uw God, niet op de proef.” Dit is een zin die God vaak tegen Satan heeft gezegd. Is het niet passend deze zin zelfs vandaag de dag te gebruiken? (Ja, want ook wij verleiden God vaak.) Waarom doen mensen dit zo vaak? Is het omdat mensen vol zijn van de zondige satanische gezindheid? (Ja.) Dus is wat Satan hierboven zei iets dat mensen vaak zeggen? En in welke situaties? Je zou kunnen zeggen dat mensen onafhankelijk van tijd of plaats dit soort dingen hebben gezegd. Dit bewijst dat de gezindheid van de mensen exact dezelfde is als de verdorven gezindheid van Satan. De Heer Jezus sprak een eenvoudige zin, een zin die waarheid vertegenwoordigt, een zin die mensen nodig hebben. Was de Heer Jezus in deze situatie eigenlijk wel met Satan aan het discussiëren? Zat er iets confronterends in wat Hij tot Satan sprak? (Nee.)

Hoe beschouwde de Heer Jezus in Zijn hart de verleiding van Satan? Deed het Hem walgen, voelde Hij afkeer? (Ja.) De Heer Jezus voelde afkeer en walging maar Hij ging niet de discussie aan met Satan en nog minder sprak Hij over grootse principes. Waarom is dat? (Omdat Satan altijd zo is, hij kan nooit veranderen.) Zouden we kunnen zeggen dat Satan onredelijk is? (Ja, dat zouden we.) Kan Satan erkennen dat God waarheid is? Satan zal nooit erkennen dat God waarheid is en nooit toegeven dat God waarheid is; dit is zijn natuur. Bovendien is er nog iets in Satans natuur dat mensen afstotend vinden, wat is dat? Bij zijn pogingen de Heer Jezus te verleiden geloofde Satan dat zelfs wanneer hij God zou verleiden en niet in zijn opzet zou slagen, hij het toch zou proberen. Ondanks het feit dat hij zou worden bestraft, zou hij het toch doen. Ondanks het feit dat hij er niets mee zou winnen, zou hij het toch doen en volhardde en verzette hij zich tot het bittere einde tegen God. Wat voor soort natuur is dit? Is dat niet kwaadaardig? Hij die woedend wordt als God wordt genoemd, hij die kwaad wordt als God wordt genoemd, heeft hij God gezien, kent hij God? Hij weet niet wie God is, gelooft niet in Hem en God heeft niet tot hem gesproken. God heeft hem nooit lastiggevalen, dus waarom is hij zo kwaad? Zouden we kunnen zeggen dat deze persoon kwaadaardig is? Trends in de wereld, eten, drinken, plezier maken, het najagen van beroemdheden, om geen van dergelijke dingen zou zo'n man zich druk maken, maar als één keer het woord 'God' of de waarheid van Gods woorden wordt genoemd, wordt hij woest; komt zoiets niet neer op het hebben van een kwaadaardige natuur? Dit is voldoende om te bewijzen dat dit de kwaadaardige natuur van de mens is. Welnu, als jullie voor jezelf spreken, zijn er dan momenten wanneer waarheid wordt gesproken, wanneer Gods beproevingen voor de mensheid ter sprake worden gebracht, of wanneer Gods oordeelswoorden tegen de mens worden genoemd, jullie irritatie en afkeer voelen en jullie er niet over willen horen? Jullie denken misschien in jullie hart: hebben niet alle mensen gezegd dat God de waarheid is? Enkele van deze woorden zijn niet de waarheid, dit zijn duidelijk slechts Gods woorden van vermaning aan de mens! Sommige mensen kunnen zelfs walging in hun hart voelen: dit wordt elke dag ter sprake gebracht, de beproevingen die Hij ons oplegt worden genoemd, net als Zijn oordeel; wanneer komt aan dit alles een einde? Wanneer zullen we de goede bestemming ontvangen? Het is niet bekend waar deze onredelijke woede vandaan komt. Wat voor soort natuur is dit? (Een kwaadaardige natuur.) Het wordt ingegeven door de kwaadaardige natuur van Satan. Wat betreft God in relatie tot de kwaadaardige natuur van Satan en de verdorven gezindheid van de mens, Hij discussieert of kibbelt nooit met mensen en maakt Zich niet druk als mensen uit onwetendheid handelen. Jullie zullen zien dat God dingen anders bekijkt dan mensen en bovendien zullen jullie Hem geen gebruik zien maken van menselijke gezichtspunten, kennis, wetenschap, filosofie of voorstellingen hoe dingen moeten worden aangepakt. In tegendeel, alles wat God doet en alles wat Hij openbaart is verbonden met waarheid. Dat wil zeggen, elk woord dat Hij spreekt en elke actie die Hij heeft ondernomen

betreft de waarheid. Deze waarheid en deze woorden zijn niet zomaar een ongegronde fantasie, maar worden veeleer door God uitgedrukt omwille van Gods wezen en Zijn leven. Omdat deze woorden en het wezen van alles wat God heeft gedaan waarheid zijn, kunnen we zeggen dat Gods wezen heilig is. Met andere woorden, alles wat God zegt en doet, brengt mensen leven en licht; het stelt mensen in staat positieve dingen en de realiteit van deze positieve dingen te zien, en laat hen op het juiste pad wandelen. Deze dingen zijn bepaald vanwege Gods wezen en vastgesteld omwille van de essentie van Zijn heiligheid.

uit 'God Zelf, de unieke V' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 146

Mat. 4:8-11 De duivel nam hem opnieuw mee, nu naar een zeer hoge berg. Hij toonde hem alle koninkrijken van de wereld in al hun pracht en zei: 'Dit alles zal ik u geven als u voor mij neervalt en mij aanbidt.' Daarop zei Jezus tegen hem: 'Ga weg, Satan! Want er staat geschreven: "Aanbid de Heer, uw God, vereer alleen hem."' Daarna liet de duivel hem met rust, en meteen kwamen er engelen om voor hem te zorgen.

Satan, de duivel, zet, nadat zijn vorige twee valstrikken zijn mislukt nog een valstrik: hij toonde de Heer Jezus alle koninkrijken van de wereld en hun glorie en vroeg Hem de duivel te aanbidden. Wat valt je op over de ware eigenschappen van de duivel in deze situatie? Is Satan de duivel niet absoluut schaamteloos? (Ja.) Hoe schaamteloos wil je het hebben? Alles is door God geschapen en toch keert Satan het om en toont het God en zegt: "Zie de rijkdom en glorie van al deze koninkrijken. Als u mij aanbidt geef ik ze u allemaal." Is dat geen omkering van de rollen? Is Satan niet schaamteloos? God heeft alles gemaakt, maar was het voor Zijn plezier? God gaf alles aan de mensheid, maar Satan wilde het allemaal afpakken en zegt na afloop: "Aanbid mij!" "Aanbid mij en ik geef dit alles aan u." Dit is het lelijke gezicht van Satan; het is absoluut schaamteloos! Satan kent niet eens de betekenis van het woord 'schaamte', dit is slechts een ander voorbeeld van zijn kwaadaardigheid. Hij weet niet eens wat 'schaamte' is. Satan weet heel goed dat God alles heeft geschapen en dat Hij het beheert en er Zijn heerschappij over uitoefent. Alles behoort aan God, niet aan de mens en nog minder aan Satan, en toch zegt Satan brutaalweg dat hij alles aan God zal geven. Doet Satan niet opnieuw iets absurds en schaamteloos? God haat Satan nu nog meer, nietwaar? En toch, wat Satan ook probeerde, trapte de Heer Jezus erin? Wat zei de Heer Jezus? ("Aanbid de Heer, uw God, vereer alleen hem.") Heeft deze zin een praktische betekenis? (Ja.) Wat voor soort praktische betekenis? We zien Satans kwaadaardigheid en schaamteloosheid in zijn spreken. Dus als de mensen Satan zouden aanbidden, wat zou dan de uitkomst zijn? Zouden de mensen dan de rijkdom en glorie van alle koninkrijken ontvangen? (Nee.) Wat zouden zij ontvangen? Zou de mensheid even schaamteloos

en belachelijk worden als Satan? (Ja.) Zij zouden dan in niets verschillen van Satan. Daarom sprak de Heer Jezus deze zin, die belangrijk is voor elk afzonderlijk individu: “Aanbid de Heer, uw God, vereer alleen hem”, een zin die stelt dat als je iemand anders dan de Heer, dan God Zelf, aanbidt, als je Satan aanbidt, je je in dezelfde vuiligheid wentelt als Satan. Je zou dan delen in Satans schaamteloosheid en kwaadaardigheid, en net als Satan zou je God verleiden en Hem aanvallen. En wat zal dan je einde zijn? Je zult worden veracht door God, worden neergeslagen door God en door Hem worden vernietigd. Probeerde Satan het opnieuw nadat hij de Heer Jezus meerdere keren zonder succes had verleid? Satan probeerde het niet nog een keer en ging weg. Wat bewijst dit? Het bewijst dat Satans kwaadaardige natuur, zijn boosaardigheid, zijn absurditeit en ongerijmdheid het niet waard zijn onder Gods aandacht te worden gebracht. De Heer Jezus heeft Satan in slechts drie zinnen verslagen, waarna Satan met zijn staart tussen de benen het hazenpad koos, te beschaamd om nogmaals zijn gezicht te vertonen, en hij verleide de Heer Jezus nooit meer opnieuw. Omdat de Heer Jezus de verleiding van Satan had weerstaan kon Hij nu makkelijk doorgaan met het werk dat Hij te doen had en de taken opnemen die voor Hem lagen. Heeft iets wat de Heer Jezus zei of deed in deze situatie, wanneer het nu wordt toegepast, praktische betekenis voor iedereen? (Ja.) Wat voor soort praktische betekenis? Is het verslaan van Satan iets gemakkelijks om te doen? Moeten mensen een duidelijk begrip hebben van Satans kwaadaardige natuur? Moeten mensen een nauwkeurig begrip hebben van Satans verleidingen? (Ja.) Wanneer je Satans verleidingen in je eigen leven ervaart, en je in staat bent Satans kwaadaardige natuur erin op te merken, zou je dan de verleiding kunnen weerstaan? Als je Satans absurditeit en ongerijmdheid kent, zou je dan nog steeds achter Satan staan en God aanvallen? Als je begrijpt hoe Satans kwaadaardigheid en schaamteloosheid door jou worden geopenbaard – als je deze dingen duidelijk herkent en weet – zou je dan nog steeds God op deze manier aanvallen en verleiden? (Nee, dat zouden we niet.) Wat zul je in plaats daarvan doen? (We zullen tegen Satan in opstand komen en hem verlaten.) Is dat iets gemakkelijks om te doen? Het is niet gemakkelijk. Om dit te doen moeten mensen regelmatig bidden, ze moeten vaak voor Gods aangezicht verschijnen en zichzelf onderzoeken. En ze moeten Gods discipline, Zijn oordeel en Zijn tuchting over zich neer laten komen. Alleen op deze manier zullen mensen zich geleidelijk aan onttrekken aan Satans bedrog en controle.

Uit de dingen die Satan heeft gezegd kunnen we opmaken wat het wezen van Satan is. Allereerst kan in het algemeen worden gezegd dat Satans wezen kwaadaardig is, iets dat in contrast staat met de heiligheid van God. Waarom zeg ik dat Satans wezen kwaadaardig is? Je dient naar de consequenties van wat Satan de mensen aandoet te kijken om dit te kunnen zien. Satan verderft en controleert de mens en de mens handelt onder de verdorven gezindheid van Satan en leeft in een wereld van mensen die door Satan zijn verdorven. De mensheid wordt

onbewust bezeten en geassimileerd door Satan en dus heeft de mens de verdorven gezindheid van Satan, die Satans natuur is. Hebben jullie uit alles wat Satan heeft gezegd en gedaan zijn arrogantie kunnen aflezen? Hebben jullie zijn bedrog en boosaardigheid gezien? Hoe openbaart Satans arrogantie zich voornamelijk? Heeft Satan altijd Gods plaats willen innemen? Satan heeft altijd Gods werk willen afbreken en zelf Zijn positie willen innemen, opdat mensen Satan zouden volgen, ondersteunen en aanbidden; dit is de arrogante natuur van Satan. Wanneer Satan mensen verderft, vertelt hij hen dan rechtstreeks wat ze moeten doen? Wanneer Satan God verleidt, zegt hij dan openlijk: “Ik verleid u, ik ga u aanvallen”? Dat doet hij absoluut niet. Welke methode gebruikt Satan? Hij verlost, verleidt, valt aan en plaatst valstrikken, en citeert daarvoor zelfs de Schrift. Satan spreekt en handelt op verschillende manieren om zijn sinistere voornemens en motieven te verwezenlijken. Nadat Satan dit heeft gedaan, wat kan dan opgehaakt worden uit wat zich in de mens heeft gemanifesteerd? Zijn mensen niet arrogant? De mens heeft duizenden jaren geleden onder Satans verderfelijke invloed en is dus arrogant, uitzonderlijk verwaand, leugenachtig, kwaadaardig en onredelijk geworden. Al deze dingen zijn veroorzaakt door Satans natuur. Omdat Satans natuur kwaadaardig is, heeft hij deze kwaadaardige natuur doorgegeven aan de mens en de mens deze kwaadaardige, verdorven gezindheid gegeven. Derhalve leeft de mens onder de verdorven satanische gezindheid en verzet de mens zich, net als Satan, tegen God, valt God aan en verleidt Hem in zo’n mate dat de mens God niet aanbidt en Hem niet in zijn hart vereert.

uit ‘God Zelf, de unieke V’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Dagelijkse woorden van God Fragment 147

Hoe Satan kennis gebruikt om de mens te verderven

Beschouwt niet iedereen kennis als iets positiefs? Mensen denken op z’n minst dat het woord ‘kennis’ meer een positieve dan een negatieve connotatie heeft. Dus waarom vermelden we dan hier dat Satan kennis gebruikt om de mens te verderven? Is de evolutietheorie geen aspect van de kennis? Maken Newtons wetenschappelijke wetten geen deel uit van de kennis? De zwaartekracht van de aarde is deel van de kennis, nietwaar? (Ja.) Dus waarom hebben we dan kennis genoemd als een van de onderdelen van de inhoud die Satan gebruikt om de mensheid te verderven? Wat is jullie mening hierover? Bevat kennis ook maar een greintje waarheid? (Nee.) Wat is dan het wezen van kennis? Op welke basis wordt de kennis die de mens bestudeert geleerd? Is het op basis van de evolutietheorie? Is de kennis die de mens door onderzoek en samenvatting heeft verworven niet gebaseerd op atheïsme? Heeft ook maar iets van deze kennis een verbinding met God? Is het verbonden met het aanbidden van God? Is het verbonden met waarheid? (Nee.) Hoe maakt Satan gebruik van kennis om de mens te verderven? Ik heb net

gezegd dat geen enkel onderdeel van deze kennis is verbonden met het aanbidden van God, of met waarheid. Sommige mensen denken er op deze manier over: “Het heeft misschien niets met waarheid te maken, maar het verderft mensen ook niet.” Wat is jullie mening hierover? Heeft deze kennis je ooit geleerd dat het geluk van de mensen afhankelijk is van wat ze met hun eigen handen maken? Heeft kennis je ooit geleerd dat het lot van een mens in zijn eigen handen lag? (Ja.) Wat is dit voor geklets? (Het is onzin.) Precies! Het is onzin! Kennis is ingewikkeld om te bespreken. Je kunt eenvoudig stellen dat een kennisterrein niet meer is dan kennis. Dat wil zeggen een kennisterrein dat wordt geleerd op basis van het niet aanbidden van God en een gebrek aan begrip van het feit dat God alles heeft geschapen. Wanneer mensen dit type kennis studeren, zien ze God niet als de God die over alles heerschappij uitoefent, ze zien Hem niet als degene die voor alles verantwoordelijk is en alles beheert. In plaats daarvan onderzoeken en studeren ze eindeloos, zoeken ze naar wetenschappelijke antwoorden op dat kennisterrein en speuren naar antwoorden op basis van kennis. Maar, wanneer mensen niet in God geloven en in plaats daarvan alleen onderzoek verrichten, dan zullen ze nooit de ware antwoorden vinden, nietwaar? Kennis biedt je alleen levensonderhoud, een baan en inkomen zodat je geen honger hoeft te lijden, maar kennis zal er nooit voor zorgen dat je God gaat aanbidden en kennis zal je nooit uit de buurt van het kwaad houden. Hoe meer kennis je verwerft, hoe meer je tegen God wilt rebelleren, God aan een onderzoek wilt onderwerpen, God wilt verleiden en tegen God in wil gaan. Dus wat zien we dat kennis de mensen leert? Het is allemaal de filosofie van Satan. Is er ook maar enig verband tussen Satans filosofieën en de overlevingsregels van verdorven mensen en de waarheid? Ze hebben niets met de waarheid te maken, ze zijn in feite het tegenovergestelde van de waarheid. Mensen zeggen vaak: “Leven is beweging” en “De mens is van ijzer, rijst is van staal, de mens voelt zich uitgehongerd als hij een maaltijd overslaat”; wat zijn dit voor uitspraken? Het zijn drogredenen en het aanhoren ervan zorgt voor een gevoel van walging. Satan heeft in deze zogenaamde kennis van de mens behoorlijk wat van zijn levensfilosofie en gedachtegoed weten te planten. En door dit te doen laat Satan de mens toe zijn denken, filosofie en gezichtspunt te adopteren zodat de mens het bestaan van God, Zijn heerschappij over alle dingen en Zijn heerschappij over het lot van de mens zou kunnen gaan ontkennen. Met de vooruitgang van zijn studie en naarmate hij meer kennis begrijpt, voelt de mens het bestaan van God vager worden en kan hij zelfs het gevoel krijgen dat God helemaal niet bestaat. Wanneer Satan gezichtspunten, opvattingen en gedachten in het verstand van de mens heeft geplant, wordt de mens dan niet verdorven door deze gedachten die Satan in zijn verstand plant? (Ja.) Waarop baseert de mens tegenwoordig zijn leven? Gaat hij echt uit van deze kennis? Nee, de mens baseert zijn leven op de ideeën, opvattingen en filosofieën van Satan die verborgen liggen in deze kennis. Dit is waar de kern van Satans verderf van de mens plaatsvindt, dit is Satans doel en zijn methode om de mens te verderven.

We zullen het eerst hebben over het meest oppervlakkige aspect van dit onderwerp. Kunnen grammatica en woorden uit taallessen mensen verderven? Kunnen woorden mensen verderven? (Nee.) Woorden kunnen mensen niet verderven; ze zijn een instrument waarmee mensen kunnen spreken en een instrument waarmee mensen met God kunnen communiceren. Daarnaast vormen taal en woorden de manier waarop God tegenwoordig met mensen communiceert, het zijn instrumenten en ze zijn noodzakelijk. Eén plus één is twee en twee keer twee is vier; dat is kennis, nietwaar? Maar kan dit je verderven? Dit is gezond verstand en een regel, dit kan mensen dus niet verderven. Dus welke kennis verderft mensen dan wel? Het is kennis die vermengd is met Satans opvattingen en gedachten. Satan probeert de mensheid via kennis te doordrenken met deze opvattingen en gedachten. In een essay bijvoorbeeld is er niets verkeers aan de geschreven woorden, maar het probleem zit hem in de opvattingen en de bedoeling van de auteur toen hij het essay schreef en ook de inhoud van zijn gedachten. Dit zijn spirituele dingen en die zijn in staat mensen te verderven. Wat voor dingen zouden bijvoorbeeld je opvattingen kunnen veranderen als je naar een televisieprogramma kijkt? Zou wat de personages zeggen, de woorden zelf, mensen kunnen verderven? (Nee.) Wat voor soort dingen zouden mensen kunnen verderven? Het zijn de kernideeën en de inhoud van het programma, die de opvattingen van de maker weergeven, en de informatie die deze opvattingen bevatten, die de hoofden en harten van mensen kunnen beïnvloeden. Klopt dit? Nu weten jullie wat ik bedoel als ik in mijn betoog zeg dat Satan kennis gebruikt om mensen te verderven. Je zult me niet verkeerd begrijpen, nietwaar? Dus wanneer je weer een keer een roman of essay leest, kun je dan evalueren of de gedachten die in het essay worden uitgedrukt de mensheid verderven of een bijdrage leveren aan de mensheid? (We kunnen dat wel een klein beetje.) Dit is iets dat in een langzaam tempo moet worden bestudeerd en ervaren, het is niet iets dat makkelijk gelijk kan worden begrepen. Wanneer je bijvoorbeeld een kennisterrein onderzoekt of bestudeert, kunnen sommige positieve aspecten van deze kennis je helpen over dit kennisterrein enige algemene kennis op te doen en wat mensen zouden moeten vermijden. Neem bijvoorbeeld ‘elektriciteit’, dat is een kennisterrein, nietwaar? Zou je niet dom zijn als je niet wist dat mensen van elektriciteit een schok kunnen krijgen en beschadigd kunnen worden? Wanneer je dit kennisterrein begrijpt weet je dat je niet zomaar onvoorzichtig iets elektrisch aan kunt raken en weet je hoe je elektriciteit kunt gebruiken. Dat zijn beide positieve dingen. Is het je duidelijk wat we bespreken over hoe kennis mensen kan verderven? Er worden vele soorten kennis in de wereld bestudeerd en jullie moeten de tijd nemen om ze zelf te onderscheiden.

uit ‘God Zelf, de unieke V’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Hoe Satan gebruikmaakt van wetenschap om de mens te verderven

Wat is wetenschap? Geniet wetenschap niet bij zowat iedereen hoog aanzien en wordt ze niet door vrijwel iedereen als diepzinnig beschouwd? Wanneer wetenschap ter sprake wordt gebracht, hebben mensen dan niet het gevoel: “Dit is iets dat gewone mensen niet kunnen begrijpen, dit is een onderwerp waar uitsluitend wetenschappelijke onderzoekers of experts zich mee bezig kunnen houden. Er is geen verband met ons, gewone mensen”? Is er misschien niet toch een verband? (Ja.) Hoe maakt Satan gebruik van wetenschap om mensen te verderven? We zullen het alleen hebben over dingen die mensen regelmatig tegenkomen in hun eigen leven. Heb je weleens van genen gehoord? Jullie zijn allemaal bekend met deze term, nietwaar? Werden genen door de wetenschap ontdekt? Welke betekenis hebben genen nu precies voor mensen? Geven ze mensen niet het gevoel dat het lichaam een mysterieus iets is? Wanneer mensen kennismaken met dit onderwerp, zouden er dan geen mensen zijn – vooral de nieuwsgierigen – die er meer over willen weten en meer details te weten willen komen? Deze nieuwsgierige mensen zullen hun energie op dit onderwerp richten en wanneer ze niet druk zijn met andere dingen zullen ze om meer details over het onderwerp te leren informatie opzoeken in boeken en op het internet. Wat is wetenschap? Eenvoudig gezegd is wetenschap het geheel van ideeën en theorieën over dingen waar de mens nieuwsgierig naar is, naar dingen die onbekend zijn en hen niet door God zijn verteld; wetenschap omvat de ideeën en theorieën over de mysteries die de mens wil onderzoeken. Wat is de scope van de wetenschap? Je zou kunnen zeggen dat het tamelijk veelomvattend is; de mens onderzoekt en bestudeert alles waar hij geïnteresseerd in is. Wetenschap omvat het onderzoeken van de details en wetten van deze dingen en het daarna poneren van aannemelijke theorieën waardoor iedereen gaat denken: “Deze wetenschappers zijn werkelijk fantastisch! Ze weten zo veel en hebben zo veel kennis om deze dingen te begrijpen!” Mensen hebben zo veel bewondering voor wetenschappers, nietwaar? Mensen die wetenschappelijk onderzoek doen, wat voor soort denkbeelden houden zij erop na? Willen ze niet het universum onderzoeken, de mysterieuze dingen op hun interessegebied onderzoeken? Wat is hiervan het uiteindelijke resultaat? Bij sommige wetenschappen trekken mensen hun conclusies op basis van vermoedens, bij andere vertrouwen mensen op menselijke ervaring om conclusies te trekken. Bij weer andere takken van wetenschap trekt men conclusies op basis van observaties van de achtergrond en de geschiedenis. Niet soms? Dus wat doet wetenschap voor mensen? Wetenschap laat mensen objecten alleen in de fysieke wereld zien en bevredigt slechts de nieuwsgierigheid van de mens; het laat mensen niet de wetten zien waarmee God heerschappij uitoefent over alle dingen. Het lijkt alsof de mens door middel van wetenschap antwoorden vindt, maar deze antwoorden zijn raadselachtig en zorgen slechts voor tijdelijke bevrediging, een bevrediging die er alleen toe dient dat het hart van de mens zich beperkt tot de fysieke wereld.

De mens heeft het gevoel dat hij de antwoorden van de wetenschap heeft gekregen, dus wat voor kwestie zich ook voordoet, hij zal proberen ze te bewijzen of accepteren op basis van zijn wetenschappelijke denkbeelden. Het hart van de mens wordt bezeten door wetenschap en wordt door de wetenschap verleid tot een punt waarop de mens niet meer in staat is God te kennen, God te aanbidden en te geloven dat alle dingen van God komen en de mens naar Hem moet opkijken voor antwoorden. Is dat niet waar? Hoe meer een persoon in wetenschap gelooft, des te absurder hij wordt, en des te meer hij gelooft dat alles een wetenschappelijke oplossing heeft en dat onderzoek alles kan oplossen. Zulke personen zoeken God niet en geloven niet dat Hij bestaat; zelfs mensen die God velen jaren hebben gevolgd zullen in een bevestiging bacteriën gaan onderzoeken of informatie opzoeken voor een antwoord op een bepaalde kwestie. Zulke personen kijken niet naar de kwesties vanuit het perspectief van de waarheid en in veel gevallen vertrouwen ze liever op wetenschappelijke denkbeelden en kennis of op wetenschappelijke antwoorden om problemen op te lossen; ze vertrouwen niet op God en zoeken God niet. Hebben zulke mensen God in hun hart? (Nee.) Er zijn zelfs mensen die God op dezelfde manier willen onderzoeken als dat ze wetenschap bestuderen. Zo zijn er bijvoorbeeld vele religieuze experts die naar de berg zijn gegaan waar de ark na de zondvloed is gestrand en daarmee het bestaan van de ark hebben bewezen. Maar bij het zien van de ark hebben ze niet het bestaan van God gezien. Ze geloven uitsluitend in de verhalen en de geschiedenis en dit is het resultaat van hun wetenschappelijke onderzoek en studie van de fysieke wereld. Als je materiële dingen onderzoekt, of het nu microbiologie, astronomie of geografie is, zul je nooit als resultaat vinden dat God bestaat of dat Hij over alles heerschappij uitoefent. Dus wat doet wetenschap voor de mens? Verwijdert het de mens niet van God? Staat het niet toe dat mensen God bestuderen? Laat het mensen niet sterker twijfelen aan Gods bestaan? (Ja.) Dus hoe wil Satan gebruikmaken van wetenschap om mensen te verderven? Wil Satan geen gebruikmaken van wetenschappelijke conclusies om mensen te bedriegen en te verlammen en wil hij geen dubbelzinnige antwoorden gebruiken om de harten van de mensen in zijn greep te houden zodat ze niet op zoek gaan naar of geloven in Gods bestaan? (Ja.) Dit is de reden waarom we zeggen dat dit een van de manieren is waarop Satan mensen verderft.

uit 'God Zelf, de unieke V' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 149

Hoe Satan gebruikmaakt van traditionele cultuur om de mens te verderven

Zijn er veel dingen die kunnen worden beschouwd als deel van de traditionele cultuur? (Ja.) Wat betekent deze traditionele cultuur? Sommigen zeggen dat deze is doorgegeven door onze voorouders, dat is één aspect. Vanaf het begin hebben families, etnische groepen en zelfs het

menselijk ras hun manier van leven doorgegeven; hun gewoonten, gezegdes en regels, en deze hebben zich in de gedachten van de mensen verankerd. Mensen beschouwen ze als onlosmakelijk verbonden aan hun leven. Ze aanvaarden deze dingen en beschouwen ze als de regels en het leven die dienen te worden gevolgd. Ze willen deze dingen nooit veranderen of vaarwelzeggen omdat ze doorgegeven zijn door hun voorouders. Er zijn andere aspecten van traditionele cultuur die bij mensen tot in het bot verankerd zitten, zoals de dingen die zijn doorgegeven door Confucius of Mencius, en de dingen die mensen zijn onderwezen door Chinees taoïsme of confucianisme. Is dat soms niet zo? Wat voor dingen omvat traditionele cultuur? Omvat het ook de feestdagen die de mensen vieren? Bijvoorbeeld het Lentefestival, het Lantaarnfestival, het Vegen van de Graven-festival, het Drakenbootfestival, het Geestenfestival en het Midherfstfestival. Sommige families vieren het wanneer ouderen een bepaalde leeftijd bereiken, of wanneer kinderen één maand of honderd dagen oud worden. Enzovoort. Dit zijn allemaal traditionele feestdagen. Ligt aan deze feestdagen soms geen traditionele cultuur ten grondslag? Wat is de kern van traditionele cultuur? Heeft deze cultuur iets te maken met het aanbidden van God? Bevat deze cultuur elementen die mensen vertelt dat ze de waarheid moeten beoefenen? Zijn er feestdagen waarop mensen aan God offeren, naar Gods altaar gaan en Zijn onderwijzingen ontvangen? Zijn er zulke feestdagen? (Nee.) Wat doen mensen dan op al deze feestdagen? In de moderne tijd worden ze gezien als gelegenheden om te eten, te drinken en plezier te maken. Wat is de bron van traditionele cultuur? Van wie is traditionele cultuur afkomstig? (Satan.) De traditionele cultuur is van Satan. Tegen de achtergrond van deze traditionele feestdagen plant Satan bepaalde dingen in het hart van de mens, wat voor dingen? Ervoor zorgen dat mensen hun voorouders herinneren, is dat er een van? Bijvoorbeeld, tijdens het Vegen van de Graven-festival maken mensen de graven schoon en offeren ze aan hun voorouders. Zodat mensen hun voorouders niet vergeten. Satan zorgt er ook voor dat mensen eraan denken patriottisch te zijn, bijvoorbeeld met het Drakenbootfestival. Hoe zit het met het Midherfstfestival? (Familiereünies.) Wat is de achtergrond van familiereünies? Wat is er het doel van? Dit is om te praten en voor de emotionele banden. Uiteraard is het zo dat er, of we nu Chinees Nieuwjaar of het Lantaarnfestival vieren, vele manieren zijn de achterliggende redenen te beschrijven. Hoe je de achterliggende reden ook beschrijft, elk feest biedt Satan gelegenheid zijn filosofie en zijn ideeën in het hart van de mensen te planten, zodat ze van God afdwalen en niet weten dat God bestaat, en dat ze of aan hun voorouders of aan Satan offeren, of dat ze het feest aangrijpen als excuus om te eten, te drinken en plezier te maken, om hun vleselijke verlangens te bevredigen. Elke keer dat deze feestdagen worden gevierd, worden Satans ideeën en opvattingen diep in het hart van de mensen geplant, en ze zijn zich daar niet eens van bewust. Wanneer mensen de middelbare of een latere leeftijd bereiken zijn deze ideeën en opvatting van Satan al diep in harten geworteld. Daarnaast doen mensen hun uiterste best deze ideeën zonder

voorbehoud willekeurig over te dragen op de volgende generatie, of ze nu goed of fout zijn. Klopt dit? (Ja.) Hoe verderven traditionele cultuur en deze feestdagen de mensen? Weten jullie dat? (Mensen worden beperkt en gebonden door de regels van deze tradities, zodanig dat ze geen tijd of energie hebben om God te zoeken.) Dat is één aspect. Iedereen viert bijvoorbeeld Chinees Nieuwjaar, zou je je verdrietig voelen als je dit niet zou doen? Zijn er bepaalde taboes waaraan je je moet houden? Zou je niet voelen: “Ik heb geen Nieuwjaar gevierd. Deze Nieuwjaarsdag was verschrikkelijk; zal nu het hele jaar slecht zijn”? Zou je je niet slecht op je gemak voelen, zelfs een beetje angstig? Er zijn zelfs mensen die al jaren niet aan hun voorouders hebben geofferd en plotseling een droom hebben waarin een overledene hen om geld vraagt, wat denk je dat zo iemand van binnen voelt? “Hoe verdrietig dat deze overledene geld nodig heeft om uit te geven! Ik zal wat papiergeld voor hem verbranden, het zou gewoon niet goed zijn dat niet te doen. Wij levenden kunnen in de problemen komen als we niet wat papiergeld verbranden, wie kan zeggen wanneer het noodlot toeslaat?” Zij zullen altijd deze kleine angst en zorg in hun hart koesteren. Wie zorgt ervoor dat zij zich zorgen maken? (Satan.) Satan zorgt ervoor. Is dit niet een van de manieren waarop Satan de mens verderft? Hij gebruikt verschillende manieren en excuses om controle over je uit te oefenen je te bedreigen en je aan hem te binden, in zo’n mate dat je in een roes komt, je ervoor zwicht en je eraan toegeeft; dit is de manier waarop Satan de mens verderft. Vaak, als mensen zwak zijn of wanneer ze zich niet volledig bewust zijn van de situatie, kunnen ze onbedoeld iets op een verwarde manier doen, dat wil zeggen, ze vallen ongewild in de handen van Satan en kunnen onopzettelijk iets doen zonder te weten wat ze doen. Dit is de manier waarop Satan de mens verderft. Er zijn nu zelfs nu heel wat mensen die ongaarne afstand doen van de diepgewortelde traditionele cultuur en deze gewoon niet op kunnen geven. Het is in het bijzonder wanneer ze zwak en passief zijn dat ze dit soort feestdagen willen vieren en Satan opnieuw willen ontmoeten en tevredenstellen, om troost in hun hart te brengen. Wat is de achtergrond van de traditionele cultuur? Is het de zwarte hand van Satan die achter de schermen aan de touwtjes trekt? Manipuleert en controleert Satans kwaadaardige natuur de dingen? Controleert Satan al deze dingen? (Ja.) Wanneer mensen in een traditionele cultuur leven en dit soort traditionele feestdagen vieren, kunnen we dan zeggen dat dit een omgeving is waarin ze door Satan voor de gek worden gehouden en verdorven en dat ze bovendien nog eens blij zijn dat ze door Satan voor de gek worden gehouden en verdorven? (Ja.) Dit is iets wat jullie allemaal erkennen, iets dat jullie allemaal weten.

uit ‘God Zelf, de unieke V’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Dagelijkse woorden van God Fragment 150

Hoe Satan bijgeloof gebruikt om de mens te verderven

Hoe maakt Satan gebruik van bijgeloof om de mens te verderven? De mensen willen allemaal hun lot weten, dus behaalt Satan voordeel uit hun nieuwsgierigheid om hen te verleiden. Mensen houden zich bezig met waarzeggerij en toekomstvoorspelling en het lezen van gezicht om te weten te komen wat er in de toekomst met ze zal gebeuren en wat voor soort weg er voor hen ligt. Maar in wiens handen liggen uiteindelijk het lot en de vooruitzichten waar deze mensen zo bezorgd over zijn? (In Gods handen.) Al die dingen liggen in Gods handen. Wat wil Satan mensen laten weten wanneer hij deze methoden gebruikt? Satan wil het lezen van gezichten en toekomstvoorspelling gebruiken om mensen te laten weten dat hij hun toekomst kent, Satan wil de mensen vertellen dat hij deze dingen weet en ze controleert. Satan wil profiteren van deze mogelijkheid en deze methoden gebruiken om mensen te controleren, zodanig dat mensen er blind in gaan geloven en er elk woord van gehoorzamen. Als je bijvoorbeeld je gezicht laat lezen en de waarzegger sluit zijn ogen en vertelt je glashelder alles wat je een paar decennia geleden is overkomen, hoe zou je je dan van binnen voelen? Je zult plotseling iets voelen als: "Hij is zo accuraat! Ik heb nog nooit niemand over mijn verleden verteld, hoe wist hij ervan? Ik bewonder deze waarzegger werkelijk!" Het zou voor Satan niet zo moeilijk moeten zijn je verleden te kennen, nietwaar? God heeft je tot vandaag de dag geleid, maar Satan heeft ook de hele tijd mensen verdorven en heeft je gevolgd. Dat er voor jou decennia zijn verlopen betekent niets voor Satan en voor hem is het niet moeilijk deze dingen te weten. Wanneer je weet dat wat Satan zegt klopt, zou je hem dan je hart niet geven? Je toekomst en lot, zijn die niet afhankelijk van zijn controle? Je hart voelt ogenblikkelijk enig respect en eerbied voor hem en van sommige mensen kan de ziel al door hem zijn weggerukt. En dan zul je de waarzegger onmiddellijk vragen: "Wat moet ik nu doen? Wat zou ik volgend jaar moeten vermijden? Welke dingen moet ik niet doen?" En dan zal hij zeggen: je moet daar niet heengaan, je moet dit niet doen, draag geen kleding in een bepaalde kleur, je zou niet naar deze of die plaatsen moeten gaan en je zou bepaalde dingen vaker moeten doen. ... Zou je niet alles wat hij zegt onmiddellijk ter harte nemen? Je zou het sneller onthouden dan het woord van God. Waarom zou je het zo snel onthouden? Omdat je voor je geluk op Satan zou willen vertrouwen. Is het niet op dit moment dat hij je hart in zijn greep krijgt? Wanneer zijn woorden uitkomen zoals voorspeld, zou je dan niet direct teruggaan om erachter te komen wat het lot het volgend jaar voor je in petto heeft? (Ja.) Je zult alles doen wat Satan je vertelt om te doen en je zult alle dingen vermijden waarvan hij zegt dat je ze moet vermijden; ben je hem niet gehoorzaam in alles wat hij zegt? Je zult heel snel in zijn greep terechtkomen, op een dwaalspoor worden geleid en onder zijn controle komen. Dit gebeurt omdat je gelooft dat wat hij zegt de waarheid is en omdat je gelooft dat hij je verleden, heden en toekomst kent. Dit is de methode die Satan gebruikt om mensen te controleren. Maar wie is er in werkelijkheid echt in controle? Het is God Zelf, niet Satan. Satan gebruikt alleen maar zijn trucs, in dit geval om onwetende mensen, die alleen maar de fysieke wereld zien te misleiden daarin te

geloven en daarop te vertrouwen. Vervolgens vallen ze in Satans handen en gehoorzamen elk woord van hem. Maar geeft Satan ooit op wanneer mensen in God willen geloven en Hem volgen? Satan geeft nooit op. Vallen mensen in deze situatie echt in Satans handen? (Ja.) Kunnen we zeggen dat Satans gedrag wat dit betreft echt schaamteloos is? (Ja.) Waarom zouden we dat zeggen? Dit zijn frauduleuze en misleidende tactieken. Satan is schaamteloos en hij verleidt mensen ertoe te denken dat hij alles controleert, en hij bedriegt mensen zodat ze denken dat hij hun lot in handen heeft. Dit leidt ertoe dat onwetende mensen hem volledig gaan gehoorzamen en hij hen bezwendelt met slechts een of twee zinnen en mensen zich in hun roes voor hem buigen. Wat zijn dus de methoden die Satan gebruikt, wat zegt hij om jou in hem te laten geloven? Je kunt bijvoorbeeld niet aan Satan hebben verteld uit hoeveel mensen je gezin bestaat, maar hij zegt uit hoeveel leden je gezin bestaat, en voegt er de leeftijden van je ouders en kinderen aan toe. Stel dat je al argwaan en twijfels had aan het begin, zou je het niet iets geloofwaardiger zijn gaan vinden nadat je dit hebt gehoord? Satan kan dan bijvoorbeeld zeggen dat je het de laatste tijd niet makkelijk hebt op je werk, dat je leidinggevenden je niet de erkenning geven die je verdient en dat ze je altijd tegenwerken, enzovoort. Nadat je dit hebt gehoord denk je: “Dat klopt precies! De dingen lopen de laatste tijd niet soepel op het werk.” Dus geloof je Satan een beetje meer. Dan zegt hij nog iets anders om je te misleiden, zodat je nog een beetje meer in hem gelooft. Beetje bij beetje merk je dat je je niet langer kunt verzetten of argwanend kan zijn. Satan gebruikt niet meer dan een paar triviale trucjes, zelfs onbeduidende trucjes, om je te hypnotiseren. Wanneer je bent gehypnotiseerd, zul je niet meer in staat zijn je te oriënteren, niet meer weten wat je moet doen en zul je gaan gehoorzamen wat Satan je zegt. Dit is de ‘oh zo briljante’ methode die Satan gebruikt om de mens te verderven, zo trap je ongewild in zijn valstrik en word je door hem verleid. Satan vertelt je een paar dingen waarvan mensen denken dat die goed zijn en vertelt je daarna wat je moet doen en wat je moet vermijden. Zo word je onbewust beduvelde. Zodra je daarvoor bent gevallen, zullen de dingen lastig voor je worden; je denkt constant na over wat Satan je heeft gezegd en wat hij je heeft verteld om te doen, en wordt er onbewust door bezeten. Waarom is dit zo? Dat komt omdat het de mensheid aan waarheid ontbreekt en ze dus niet in staat is zich tegen Satans verlokkingen en verleidingen te verzetten. Geconfronteerd met Satans kwaadaardigheid, bedrog, verraad en boosaardigheid is de mensheid zo onwetend, onvolwassen en zwak, nietwaar? Is dit niet een van de manieren waarop Satan de mens verderft? (Ja.) De mens wordt onbewust, beetje bij beetje, verleid en bedrogen door de verschillende methoden van Satan, omdat de mens niet in staat is onderscheid te maken tussen het positieve en het negatieve. Het ontbreekt de mens aan deze gestalte en het vermogen over Satan te triomferen.

Dagelijkse woorden van God Fragment 151

Hoe Satan gebruikmaakt van sociale trends om de mens te verderven

Wanneer zijn sociale trends ontstaan? Zijn ze een nieuw fenomeen? Je zou kunnen zeggen dat sociale trends ontstonden toen Satan begon mensen te verderven. Wat wordt tot sociale trends gerekend? (Kledingstijl en make-up.) Dit is iets waar mensen vaak mee in contact komen. Kledingstijl, mode en trends; dit is slechts een klein aspect. Is er nog iets anders? Vallen populaire gezegden die mensen vaak bezigen er ook onder? Vallen de levensstijlen die mensen nastreven er ook onder? Vallen sterren uit de muzikwereld, beroemdheden, tijdschriften en romans er ook onder? (Ja.) Welk aspect van deze trends is volgens jullie in staat mensen te verderven? Welke van deze trends zijn voor jullie het meest verleidelijk? Sommige mensen zeggen: “We hebben allemaal een bepaalde leeftijd bereikt, we zijn vijftigers, zestigers, zeventigers of tachtigers, we kunnen niet meer aan deze trends meedoen en ze kunnen ons niet zo erg meer boeien.” Klopt dit? Andere zeggen: “We volgen geen beroemdheden, dat is iets wat jongeren doen als ze twintiger zijn; we dragen ook geen modieuze kleren, dat is iets voor mensen voor wie image belangrijk is.” Dus welke dingen kunnen jullie dan wel verderven? (Populaire gezegden.) Kunnen deze gezegden mensen verderven? Hier is er eentje, kunnen jullie zien of deze mensen verderft of niet, ‘Alles draait om geld’. Is dit een trend? Als je dit vergelijkt met de modetrends of culinaire trends die jullie hebben genoemd, is dit dan niet veel erger? ‘Alles draait om geld’ is een filosofie van Satan die is gangbaar onder de hele mensheid, in elke menselijke samenleving. Jullie zouden kunnen zeggen dat dit een trend is, omdat ze geleidelijk aan in ieders hart is ingeprent. Helemaal aan het begin accepteerden de mensen dit gezegde niet, maar vervolgens gaven ze er hun stilzwijgende goedkeuring aan toen ze in contact kwamen met het echte leven, en begonnen ze het gevoel te krijgen dat deze woorden in feite waar waren. Is dit soms geen proces van Satan waarmee hij de mens verderft? Misschien begrijpen mensen dit gezegde niet allemaal in dezelfde mate, maar iedereen heeft in meer of mindere mate een idee wat met dit gezegde wordt bedoeld op basis van dingen die om hem of haar heen zijn gebeurd en op basis van persoonlijke ervaring, nietwaar? Ongeacht hoeveel ervaring iemand met dit gezegde heeft, wat is het negatieve effect dat het op iemands hart kan hebben? Er wordt iets geopenbaard door de gezindheid van de mensen in de wereld, waaronder die van elk van jullie. Hoe kan dit worden geïnterpreteerd? Het is de verering van geld. Is het moeilijk dit uit iemands hart te verdrijven? Het is heel moeilijk! Het lijkt erop dat Satan de mens inderdaad grondig heeft verdorven! Nadat Satan deze trend heeft gebruikt om mensen te verderven, hoe manifesteert zich dit in hen? Voelen jullie niet dat jullie in de wereld niet zouden overleven zonder geld, dat zelfs één dag onmogelijk zou zijn? De status en de eerbiedwaardigheid van mensen is gebaseerd op

hoeveel geld ze hebben. De ruggen van de armen zijn gebogen in schaamte terwijl de rijken genieten van hun hoge status. Ze staan allen trots rechtop, spreken luid en leven op arrogante wijze. Waar leidt dit gezegde en deze trend bij mensen toe? Zien veel mensen geld verdienen niet als iets om alles voor over te hebben? Zijn veel mensen niet bereid hun waardigheid en integriteit op te offeren in hun streven naar meer geld? Verspelen er niet nog veel meer mensen de kans hun plicht te vervullen en God te volgen, omwille van geld? Is dit geen verlies voor de mensen? (Ja.) Is Satan niet sinister om deze methode en dit gezegde te gebruiken om de mens in zo'n mate te verderven? Is dit geen kwaadaardige valstrik? Als je een ontwikkeling doormaakt van het bezwaar maken tegen een populair gezegde tot het uiteindelijk als waarheid accepteren van het gezegde, komt je hart volledig in de greep van Satan en ga je er onbewust naar leven. In welke mate heeft dit gezegde invloed op je? Het kan zijn dat je het juiste pad kent en dat je de waarheid kent, maar niet de kracht hebt om ze na te streven. Het kan zijn dat je duidelijk weet dat de woorden van God de waarheid zijn, maar dat je niet bereid bent de prijs te betalen of te lijden om de waarheid te verkrijgen. In plaats daarvan offer je liever je eigen toekomst en lot op om tot het bittere einde tegen God in te gaan. Wat God ook zegt, wat God ook doet, hoe zeer je je ook realiseert dat Gods liefde voor jou diep en groot is, je zou toch koppig je pad blijven volgen en de prijs betalen voor dit gezegde. Dit wil zeggen dat dit gezegde je gedrag en gedachten reeds controleert, en je liever wilt dat je lot door dit gezegde wordt bepaald dan dat je het allemaal moet opgeven. Mensen doen dit, ze worden gecontroleerd door dit gezegde en worden er door gemanipuleerd. Is dit niet het effect van Satans verderfelijke werk in de mens? Is dit niet de filosofie en verdorven gezindheid van Satan die wortel schiet in je hart? Als je dit doet, heeft Satan dan niet zijn doel bereikt? (Ja.) Zie je hoe Satan op deze manier de mens heeft verdorven? Kun je het voelen? (Nee.) Je zag of voelde het niet. Zie je hier Satans kwaadaardigheid? Satan verderft de mens altijd en overal. Satan maakt het de mens onmogelijk zich tegen dit verderf te verdedigen en maakt dat de mens er hulpeloos tegenover staat. Satan zorgt ervoor dat je zijn gedachten, zijn opvattingen en de kwade dingen die eruit voortkomen accepteert in situaties waarin je onwetend bent en niet herkent wat er met je gebeurt. Mensen accepteren deze dingen volkomen en verzetten zich er niet tegen. Ze koesteren en hangen aan deze dingen alsof ze een schat vertegenwoordigen, ze laten zich door deze dingen manipuleren en bespelen, en dit is de manier waarop Satan de mens dieper en dieper verderft.

uit 'God Zelf, de unieke V' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 152

Satan gebruikt verschillende methoden om mensen te verderven. De mens bezit kennis en houdt er een aantal wetenschappelijke theorieën op na, de mens leeft onder invloed van

traditionele cultuur en elk mens is erfgenaam en doorgever van traditionele cultuur. De mens is gehouden de traditionele cultuur die hem door Satan is gegeven voort te zetten en de sociale trends die Satan die mensheid heeft geboden te volgen. De mens is onafscheidelijk van Satan, werkt altijd mee aan wat Satan doet en accepteert zijn kwaadaardigheid, misleiding, boosaardigheid en arrogantie. Zodra de mens in bezit kwam van deze gezindheden van Satan, leefde hij toen gelukkig of ongelukkig te midden van deze verdorven mensheid? (Ongelukkig.) Waarom zeg je dat? (Omdat de mens aan deze verdorven dingen gebonden is en onder controle daarvan staat, leeft hij in zonde en is hij verwickeld in een bittere strijd.) Sommige mensen dragen een bril en zien er heel intellectueel uit; het is mogelijk dat ze erg respectabel spreken met welsprekendheid en rede, en dat ze, omdat ze veel dingen hebben meegemaakt, zeer ervaren en subtiel zijn. Ze zouden misschien tot in detail kunnen spreken over grote en kleine zaken; ze zouden misschien ook de authenticiteit en redelijkheid van dingen kunnen beoordelen. Sommigen zouden kunnen kijken naar het gedrag en het voorkomen van deze mensen, en naar hun karakter, menslievendheid en gedrag, enzovoort, en niets op hen hebben aan te merken. Zulke mensen kunnen zich bijzonder goed aanpassen aan de huidige sociale trends. Hoewel deze persoon misschien wat ouder is, loopt hij nooit achter en voelt hij zich nooit te oud om te leren. Oppervlakkig gezien kan niemand iets op hem aanmerken, van binnen is hij echter volstrekt verdorven door Satan. Oppervlakkig gezien is er niets mis, hij is zachtaardig, verfijnd, bezit kennis en een zekere moraliteit; hij is integer en de dingen die hij weet zijn vergelijkbaar met wat jonge mensen weten. Met betrekking tot zijn natuur en wezen is deze persoon echter een compleet en levend voorbeeld van Satan, hij lijkt als twee druppels water op Satan. Dit is de 'vrucht' van Satans verderf van de mens. Wat ik heb gezegd kan pijnlijk voor jullie zijn, maar het is allemaal waar. De kennis die de mens bestudeert, de wetenschap die hij begrijpt en de methoden die hij kiest om aan maatschappelijke trends te voldoen, zijn zonder uitzondering gereedschappen van Satans verderf. Dit is absoluut waar. Derhalve leeft de mens in een gezindheid die geheel verdorven is door Satan en kan de mens onmogelijk weten wat Gods heiligheid of Gods wezen is. Dit komt omdat er oppervlakkig gezien niets valt aan te merken op de manier waarop Satan de mens verderft; je kunt aan iemands gedrag niet zien dat er iets mis is. Iedereen doet zijn werk normaal en leeft een normaal leven; iedereen leest gewoon boeken en kranten, studeert en spreekt normaal. Sommige mensen hebben iets over ethiek geleerd en kunnen goed praten, zijn vol begrip en vriendelijk, zijn hulpvaardig en liefdadig en zorgen ervoor dat ze niet in onbetekenende ruzies verwickeld raken of van andere mensen profiteren. De verdorven satanische gezindheid is echter diep in hen geworteld; dit wezen kan niet worden veranderd door te vertrouwen op uiterlijke inspanningen. Vanwege dit wezen is de mens niet in staat Gods heiligheid te kennen, en ondanks het feit dat het wezen van Gods heiligheid aan de mens is geopenbaard, neemt de mens het niet serieus. Dit komt omdat Satan reeds via

verschillende middelen volkomen bezit heeft genomen van de gevoelens, ideeën, opvattingen en gedachten van de mens. Deze bezetenheid, dit verderf, is niet tijdelijk of incidenteel; het is overal en altijd aanwezig. Dus beschouwen heel veel mensen die drie of vier jaar – of zelfs vijf of zes jaar – lang in God geloven nog steeds die kwaadaardige gedachten, opvattingen, logica en filosofieën die Satan bij hen heeft ingeprent als een schat en kunnen ze die dingen niet loslaten. Omdat de mens de kwaadaardige, arrogante en boosaardige natuur van Satan heeft aanvaard, is het onvermijdelijk dat er in de intermenselijke relaties van de mens vaak conflicten, ruzies en onverenigbaarheid voorkomen. Deze ontstaan als gevolg van de arrogante natuur van Satan. Als Satan de mensheid positieve dingen had gegeven – bijvoorbeeld wanneer het confucianisme en het taoïsme uit de traditionele cultuur die door de mens is geaccepteerd goede dingen zouden zijn – dan zouden soortgelijke typen mensen, nadat ze deze dingen hadden geaccepteerd, met elkaar moeten kunnen opschieten. Waarom is er dan zo'n grote kloof tussen mensen die dezelfde dingen hebben geaccepteerd? Waarom is dat? Het is omdat deze dingen van Satan komen en Satan verdeeldheid tussen de mensen zaait. De dingen die Satan aanbiedt, hoe eerbiedwaardig of geweldig ze er oppervlakkig gezien ook uitzien, maken de mens slechts hoogmoedig en brengen in hem alleen arrogantie en niets meer dan het bedrog van Satans kwaadaardige natuur naar boven. Is dat niet waar? Iemand die zichzelf anders zou kunnen voordoen, een schat aan kennis zou bezitten, of een goede opvoeding zou hebben genoten, zou het niet meevallen zijn verdorven satanische gezindheid te verbergen. Dat wil zeggen, op hoeveel manieren deze persoon zichzelf ook omhulde, of je hem nu als heilige beschouwde of dacht dat hij perfect was, of dacht dat hij een engel was, hoe puur je ook dacht dat hij was, hoe zou zijn leven er achter de schermen uitzien? Welk wezen zou je zien wanneer de gezindheid van deze persoon zou worden geopenbaard? Je zou zonder twijfel de kwaadaardige natuur van Satan zien. Zou men dit kunnen zeggen? (Ja.) Bijvoorbeeld, stel dat jullie iemand in jullie nabije omgeving kennen die je als een goed mens beschouwde, misschien iemand die je bewonderde. Met je huidige gestalte, wat denk je over hen? Eerst kijk je of dit type mens wel of geen menselijkheid toont, of ze eerlijk zijn, of ze ware liefde voor mensen hebben en of hun woorden en daden anderen ten goede komen en hen helpen. (Nee.) De zogenaamde vriendelijkheid, liefde of goedheid die hier wordt getoond, wat is ze werkelijk? Het is allemaal vals, het is allemaal een façade. Deze achter-de-schermen-façade heeft een verborgen, kwaadaardig doel: dat deze persoon geliefd en bewonderd wordt. Zien jullie dit duidelijk? (Ja.)

uit 'God Zelf, de unieke V' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 153

Wat brengen de manieren van Satan om mensen te verderven de mensheid? Brengen ze iets

positiefs? Ten eerste, kan de mens onderscheid maken tussen goed en kwaad? Zou je zeggen dat – of het nu gaat om de beoordeling van een beroemd of geweldig persoon of één of ander tijdschrift of andere publicatie – de standaards die ze in deze wereld gebruiken om te beoordelen of iets goed of kwaad, en juist of verkeerd is, nauwkeurig zijn? Zijn hun inschattingen van gebeurtenissen of mensen eerlijk? Zit er een kern van waarheid in? Beoordeelt de wereld of de mensheid positieve en negatieve dingen op basis van de standaard van de waarheid? (Nee.) Waarom zijn mensen hier niet toe in staat? De mensen hebben zo veel kennis bestudeerd en weten zoveel over wetenschap, zijn ze niet kundig genoeg? Waarom kunnen ze geen onderscheid maken tussen positieve en de negatieve dingen? Waarom is dit zo? (Omdat mensen de waarheid niet hebben; wetenschap en kennis zijn niet de waarheid.) Alles wat Satan de mensheid brengt, is kwaad en verderf en het ontbreekt het aan de weg, de waarheid en het leven. Met het kwaad en verderf dat Satan de mens brengt, kun je dan zeggen dat Satan liefde bezit? Kun je zeggen dat de mens liefde bezit? Sommige mensen zeggen misschien: “Je hebt ongelijk, er zijn over de hele wereld heel veel mensen die de armen of daklozen helpen. Zijn dat geen goede mensen? Er zijn ook veel liefdadigheidsinstellingen die goed werk doen; is het werk dat ze doen dan niet goed werk?” Dus wat zou je daarvan zeggen? Satan gebruikt veel verschillende methoden en theorieën om de mens te verderven; is dit verderf van de mens een vaag concept? Nee, dat is het niet. Satan doet ook enkele praktische dingen; hij promoot ook in de wereld en in de maatschappij een opvatting of een theorie. In elke dynastie en in elk tijdperk promoot hij een theorie en brengt de mens een aantal ideeën bij. Deze ideeën en theorieën wortelen zich geleidelijk in de harten van mensen, en dan gaan mensen vervolgens naar deze theorieën en ideeën leven; worden ze daarmee niet onbewust Satan? Zijn mensen niet één met Satan? Wanneer de mensen één zijn geworden met Satan, wat wordt dan uiteindelijk hun houding tegenover God? Is dat niet dezelfde houding die ook Satan heeft tegenover God? Niemand durft dat toe te geven, nietwaar? Dat is erg angstaanjagend! Waarom zeg ik dat Satans natuur kwaadaardig is? Dit is vastgesteld en geanalyseerd op basis van wat Satan heeft gedaan en de dingen die Satan heeft geopenbaard; dat Satan kwaadaardig is, wordt niet zomaar beweerd. Als ik alleen maar zei dat Satan kwaadaardig is, wat zouden jullie dan denken? Jullie zouden denken: “Natuurlijk is Satan kwaadaardig.” Ik vraag jullie dus: “Welk aspect van Satan is kwaadaardig?” Als je zegt: “Satans verzet tegen God is kwaadaardig,” zou je nog steeds niet duidelijk genoeg spreken. Nu we op deze manier over deze kenmerken hebben gesproken, begrijpen jullie de specifieke inhoud van het wezen van Satans kwaadaardigheid? (Ja.) Als jullie Satans kwaadaardige natuur duidelijk kunnen zien, dan zullen jullie je eigen gesteldheden zien. Bestaat er enig verband tussen deze twee dingen? Is dit nuttig voor jullie of niet? (Dat is zo.) Wanneer ik communiceer over het wezen van Gods heiligheid, is het noodzakelijk dat ik dan communiceer over het kwaadaardige wezen van Satan, wat is dan jullie mening hierover? (Ja, dat is noodzakelijk.) Waarom? (Satans kwaadaardigheid

laat Gods heiligheid duidelijk uitkomen.) Is dit juist? Het is gedeeltelijk goed, dat zonder Satans kwaadaardigheid de mensen Gods heiligheid niet zouden kennen; dat is juist. Als je echter zegt dat Gods heiligheid alleen maar bestaat vanwege het contrast met Satans kwaadaardigheid, is dat dan juist? Deze dialectische manier van denken is onjuist. Gods heiligheid is het inherente wezen van God. Hoewel God het door Zijn daden openbaart, is het een natuurlijke uitdrukking van Gods wezen en is het Gods inherente wezen; het heeft altijd bestaan en is intrinsiek en eigen aan God Zelf, hoewel de mens het niet kan zien. Dit is omdat de mens leeft te midden van de verdorven gezindheid van Satan en onder Satans invloed, en de mensen weten niets over heiligheid, laat staan over de specifieke inhoud van Gods heiligheid. Is het noodzakelijk om eerst te communiceren over Satans kwaadardige wezen? (Ja.) Sommige mensen zouden enige twijfels kunnen uiten, zoals: “Je communiceert over God Zelf, waarom praat je dan altijd over hoe Satan mensen verderft en dat Satans natuur slecht is?” Nu heb je deze twijfels gesust, nietwaar? Als mensen het kwaad van Satan kunnen onderscheiden en als ze er een nauwkeurige definitie van hebben, als mensen duidelijk de specifieke inhoud en manifestatie van het kwaad zien, de bron en het wezen van het kwaad, dan zullen de mensen wanneer nu Gods heiligheid wordt besproken, zich duidelijk realiseren dat dit Gods heiligheid is en deze herkennen als ware heiligheid. Als ik het kwaad van Satan niet bespreek, dan zullen sommige mensen ten onrechte geloven dat bepaalde dingen die mensen in de samenleving en onder de mensen doen – of iets in deze wereld – misschien gerelateerd is aan heiligheid. Is deze opvatting niet onjuist? (Ja.)

uit ‘God Zelf, de unieke V’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Dagelijkse woorden van God Fragment 154

Satan gebruikt kennis als lokaas. Luister goed: kennis is gewoon een soort lokaas. Mensen worden ertoe verleid om elke dag hard te studeren en zichzelf te verbeteren, om kennis als wapen in te zetten en zichzelf werkelijk te wapenen met kennis, en vervolgens kennis te gebruiken om de poort naar de wetenschap te openen; met andere woorden, hoe meer kennis je vergaart, hoe meer je zult begrijpen. Satan vertelt dit alles aan de mensen. Hij vertelt mensen dat ze verheven idealen moeten ontwikkelen terwijl ze kennis opdoen. Hij draagt hen op om ambities en aspiraties te kweken. Zonder dat de mens het doorheeft, brengt Satan veel van dit soort berichten over, waardoor mensen onbewust gaan denken dat deze dingen juist of heilzaam zijn. Zonder dat ze het in de gaten hebben, zetten mensen voet op deze weg, onbewust geleid door hun eigen idealen en ambities. Stap voor stap leren ze onbewust, uit de kennis die door Satan wordt ingegeven, de denkwijzen van grote of beroemde mensen. Ze leren ook enige dingen van de daden van mensen die als helden worden beschouwd. Wat bepleit Satan voor de mens in de daden van deze helden? Wat wil hij bij de mens inprenten? Dat de mens patriottisch moet zijn,

ationale integriteit moet hebben en heldhaftig van geest moet zijn. Wat leert de mens van historische verhalen of biografieën van heroïsche figuren? Een gevoel van persoonlijke loyaliteit te hebben, bereid te zijn om wat dan ook te doen voor vrienden en broeders. Binnen deze kennis van Satan leert de mens onbewust veel dingen die allerm minst positief zijn. Te midden van de onwetendheid van de mens worden zaadjes die door Satan zijn voorbereid in de onvolwassen geest van de mensen geplant. Deze zaadjes geven hen het gevoel dat ze belangrijke mensen moeten zijn, beroemd moeten zijn, helden moeten zijn, vaderlandslievend moeten zijn, mensen moeten zijn die van hun familie houden, en mensen moeten zijn die alles voor een vriend doen, en een gevoel van persoonlijke trouw hebben. Verleid door Satan lopen ze zonder dat ze het doorhebben de weg die hij voor hen heeft bereid. Terwijl ze deze weg bewandelen, worden ze gedwongen om Satans leefregels te accepteren. Volledig onbewust ontwikkelen ze hun eigen regels waar ze naar leven, maar deze zijn niets meer dan de regels van Satan, die hij er krachtig bij hen heeft ingeprent. Tijdens het leerproces laat Satan hen hun eigen doelen ontwikkelen, hun eigen levensdoelen, regels om naar te leven en richting in het leven bepalen, terwijl hij al die tijd de dingen van Satan bij hen inprent middels verhalen, biografieën en alle andere mogelijke middelen om mensen stukje bij beetje te verleiden tot ze in het lokaas bijten. Op deze manier krijgen sommigen tijdens hun leerproces een voorkeur voor literatuur, sommigen voor economie, anderen voor astronomie of aardrijkskunde. Dan zijn er sommigen die van politiek beginnen te houden, sommigen die van natuurkunde houden, sommigen die van scheikunde houden en nog weer anderen die de voorkeur geven aan theologie. Dit zijn allemaal onderdelen van het grotere geheel dat kennis is. In jullie hart weet ieder van jullie waar deze dingen werkelijk over gaan; ieder van jullie heeft er al eerder contact mee gehad. Ieder van jullie kan over een van deze takken van kennis wel eindeloos doorpraten. En dus is het duidelijk hoe diep deze kennis de geest van de mens is binnengedrongen; het valt duidelijk te zien welke positie deze kennis inneemt in de geest van de mensen en hoe groot het effect ervan op hen is. Als iemand eenmaal van een facet van kennis begint te houden, wanneer iemand er smoorverliefd op is geraakt, dan ontwikkelt hij onbewust ambities: sommige mensen willen schrijvers worden, sommigen willen literaire auteurs worden, sommigen willen van politiek hun carrière maken en sommigen willen zich bezighouden met economie en zakenmensen worden. Dan is er een aandeel aan mensen die helden, groot of beroemd willen zijn. Ongeacht wat voor soort persoon mensen willen zijn, het is hun doel om deze methode van kennis vergaren te gebruiken voor hun eigen doeleinden, om hun eigen verlangens, hun eigen ambities waar te maken. Hoe goed het ook klinkt: of ze hun dromen willen waarmaken, hun leven niet willen verknoeien, of een bepaalde carrière willen hebben; ze koesteren deze verheven idealen en ambities, maar waar is het in de grond allemaal voor? Hebben jullie ooit eerder nagedacht over deze vraag? Waarom handelt Satan op deze manier? Wat is het doel van Satan als hij deze dingen bij de mens inprent? In jullie harten moet

duidelijkheid zijn over deze vraag.

uit 'God Zelf, de unieke VI' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 155

Gedurende het proces waarbij de mens kennis aanleert, zal Satan allerhande methoden gebruiken, of het nu gaat om het vertellen van verhalen, het eenvoudigweg aanreiken van een enkel beetje kennis, of mensen in staat stellen om hun verlangens of ambities te bevredigen. Langs welke weg wil Satan je leiden? Mensen denken dat er niets mis is met het opdoen van kennis, dat het volkomen natuurlijk is. Om het op een aantrekkelijk klinkende manier te zeggen, het bevorderen van verheven idealen of het hebben van ambities staat gelijk aan het hebben van een drang, en dit zou het juiste levenspad moeten zijn. Is het niet een roemrijkere manier voor mensen om te leven als ze hun eigen idealen kunnen verwezenlijken, of succesvol een carrière kunnen hebben? Door deze dingen te doen, is het niet alleen mogelijk om je voorouders te eren, maar heb je ook een kans om je stempel op de geschiedenis te drukken – is dit geen goede zaak? Dit is een goede zaak in de ogen van wereldlijke mensen en voor hen moet het juist en positief zijn. Maar brengt Satan, met zijn sinistere motieven, mensen op dit soort wegen en is dat het enige wat er aan de hand is? Natuurlijk niet. In feite maakt het niet uit hoe verheven de idealen van mensen zijn, hoe realistisch de menselijke verlangens ook zijn of hoe gepast ze ook zijn, alles wat de mens wil bereiken, alles waarnaar de mens op zoek is, is onlosmakelijk verbonden met twee woorden. Deze twee woorden zijn van vitaal belang voor het leven van elke persoon en het zijn dingen die Satan bij de mens wil inprenten. Welke twee woorden zijn dit? Het zijn 'roem' en 'winst'. Satan gebruikt een heel subtiele methode, een methode die heel erg in overeenstemming is met de opvattingen van mensen en die helemaal niet radicaal is. Met deze methode zorgt hij ervoor dat mensen onbewust Satans manier van leven en de regels waarnaar hij leeft aanvaarden, en levensdoelen en hun richting in het leven bepalen. Door dit te doen krijgen ze ook, zonder het te weten, ambities in het leven. Ongeacht hoe groots deze ambities in het leven mogen lijken, ze zijn onlosmakelijk verbonden met 'roem' en 'winst'. Alles wat alle grote of beroemde personen, eigenlijk alle mensen, in het leven volgen, heeft alleen betrekking op deze twee woorden: 'roem' en 'winst'. Mensen denken dat wanneer ze eenmaal roem en winst hebben vergaard, ze van deze dingen kunnen profiteren om een hoge status en grote rijkdom te genieten en van het leven te genieten. Ze denken dat roem en winst een soort kapitaal zijn dat ze kunnen gebruiken om een leven te verkrijgen waarin het plezier wordt nagejaagd en ongebreideld van het vlees wordt genoten. Omwille van deze roem en winst die de mens zo begeert, geven mensen gewillig, zij het onbewust, hun lichaam, geest, alles wat ze hebben, hun toekomst en hun lot over aan Satan. Ze doen dit zonder ook maar een moment te aarzelen, altijd

onwetend van de noodzaak om alles wat ze hebben overgedragen terug te krijgen. Kunnen mensen nog enige controle over zichzelf behouden als ze eenmaal op deze manier hun toevlucht hebben genomen tot Satan en loyaal aan hem zijn geworden? Zeker niet. Ze worden totaal en volledig beheerst door Satan. Ze zijn totaal en volledig in een moeras verzonken en zijn niet meer in staat om zichzelf te bevrijden. Als iemand eenmaal verstrikt is in roem en winst, zoekt hij niet langer naar datgene wat helder is, dat wat rechtvaardig is of die dingen die mooi en goed zijn. Dit komt omdat de verleidelijke kracht die roem en winst uitoefenen over mensen te groot is; het worden dingen die mensen hun hele leven na gaan streven en zelfs voor eeuwig en zonder einde. Is dit niet waar? Sommige mensen zullen zeggen dat het vergaren van kennis niets meer is dan het lezen van boeken of het leren van een paar dingen die ze nog niet weten, om niet achter te blijven of achter te lopen in de wereld. Kennis wordt alleen vergaard zodat ze voedsel op tafel kunnen zetten, voor hun eigen toekomst of om in de eerste behoeften te voorzien. Is er iemand die een decennium lang hard studeren zou volhouden, alleen voor de eerste behoeften, alleen om de voedselkwestie op te lossen? Nee, zulke mensen zijn er niet. Dus waarom lijdt een mens al die jaren onder deze ontberingen? Het is voor roem en winst. Roem en winst wachten in de verte op hen en wenken hen, en ze geloven dat ze alleen door hun eigen ijver, ontberingen en strijd de weg kunnen volgen die hen roem en winst zal brengen. Zo iemand moet deze ontberingen ondergaan voor zijn eigen toekomstige pad, voor zijn toekomstig plezier en om een beter leven te verkrijgen. Wat is in hemelsnaam deze kennis, kunnen jullie me dat zeggen? Zijn het geen levensregels die in mensen zijn ingeprent, regels die Satan hen aanleert terwijl ze kennis vergaren? Zijn het niet de 'verheven idealen' van het leven die door Satan in de mens zijn ingeprent? Neem bijvoorbeeld de ideeën van grote mensen, de integriteit van beroemde mensen of de dappere geest van heroïsche figuren, of neem de hoffelijkheid en goedheid van de hoofdpersonen en zwaardvechters in vechtsportromans: zijn dit niet allemaal manieren waarop Satan deze idealen inprent? (Ja, dat zijn het.) Deze ideeën beïnvloeden de ene generatie na de andere en de mensen van elke generatie worden ertoe gebracht deze ideeën te accepteren, voor deze ideeën te leven en ze eindeloos na te streven. Dit is de weg, het kanaal, waarlangs Satan kennis gebruikt om de mens te verderven. Dus nadat Satan de mensen naar deze weg heeft geleid, zijn zij dan nog steeds in staat om God te aanbidden? Bevatten de kennis en het gedachtegoed die Satan er bij de mens inprent ook maar een greintje van de verering van God? Bevatten ze iets wat tot de waarheid behoort? Bevatten ze iets van het vrezen van God en het vermijden van het kwade? (Nee, dat is niet het geval.) Jullie lijken een beetje onzeker, maar dat geeft niet. Zolang je erkent dat 'roem' en 'winst' de twee sleutelwoorden zijn die Satan gebruikt om mensen te verleiden het slechte pad te volgen, is dat genoeg.

Laten we nog eens kort doornemen wat we tot dusver besproken hebben: wat gebruikt Satan

om de mens stevig in zijn greep te houden? (Roem en winst.) Dus Satan gebruikt roem en winst om de gedachten van de mens te beheersen, totdat mensen alleen nog aan roem en winst kunnen denken. Ze vechten voor roem en winst, lijden ontberingen voor roem en winst, ondergaan vernedering voor roem en winst, offeren alles wat ze hebben op voor roem en winst, en ze zullen enig oordeel vellen of enige beslissing nemen omwille van roem en winst. Op deze manier ketent Satan de mensen met onzichtbare boeien, en mensen hebben de kracht noch de moed om ze af te werpen. Zonder het door te hebben, dragen ze deze ketenen en sjokken ze met grote moeite steeds verder. Omwille van deze roem en winst mijdt de mens God en verraaft hij Hem, en wordt de mens steeds slechter. Daardoor wordt de ene generatie na de andere op deze manier vernietigd te midden van de roem en winst van Satan. Als we nu kijken naar de daden van Satan, zijn zijn sinistere motieven niet totaal verfoeilijk? Misschien kunnen jullie vandaag nog steeds Satans sinistere motieven niet doorzien, omdat jullie denken dat men niet kan leven zonder roem en winst. Jullie denken dat wanneer mensen roem en winst achter zich laten, ze niet langer de weg vooruit kunnen zien, niet langer in staat zijn om hun doelen te zien, dat hun toekomst donker, grijs en somber zal worden. Maar langzamerhand zullen jullie op een dag allemaal merken dat roem en winst monsterlijke boeien zijn die Satan gebruikt om de mens te ketenen. Wanneer die dag komt, zul je grondig Satans beheersing over je weerstaan en je volledig verzetten tegen de boeien die Satan gebruikt om je te ketenen. Wanneer de tijd komt waarop je alle dingen die Satan je heeft ingeprent wenst af te werpen, dan zul je volledig met Satan breken en ook werkelijk walgen van alles wat Satan je heeft gebracht. Alleen dan zal de mensheid echte liefde voor en echt verlangen naar God hebben.

uit 'God Zelf, de unieke VI' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 156

Satan gebruikt de naam van de wetenschap om de nieuwsgierigheid van de mens te bevredigen en ook de wens van de mens om de wetenschap te onderzoeken en mysteries te doorzoeken. Ook in naam van de wetenschap voldoet Satan aan de materiële behoeften van de mens en aan de eis van de mens om voortdurend zijn levenskwaliteit te verhogen. Satan gebruikt daarom in deze naam de methode van de wetenschap om de mens te verderven. Is het alleen het denken van de mens of de geest van de mens die Satan verderft door op deze manier de wetenschap te gebruiken? Als je naar de mensen kijkt, de gebeurtenissen, de dingen in onze omgeving die we zien, waar we mee in contact komen, wat verderft Satan dan verder nog met de wetenschap? (De natuurlijke omgeving.) Jullie hebben gelijk. Het lijkt erop dat jullie hierdoor erg zijn benadeeld en er ook diep door worden getroffen. Naast het gebruiken van alle verschillende bevindingen en conclusies van de wetenschap om de mens te misleiden, gebruikt

Satan de wetenschap ook als een middel om moedwillig de leefomgeving die door God aan de mens werd geschonken te vernietigen en uit te buiten. Dit gebeurt onder het voorwendsel dat wanneer mensen wetenschappelijk onderzoek verrichten, hun leefomgeving steeds beter zal worden en hun levensstandaard voortdurend zal verbeteren, en bovendien dat wetenschappelijke ontwikkeling wordt ondernomen om tegemoet te komen aan hun dagelijks stijgende materiële behoeften en hun behoefte aan het steeds verhogen van hun kwaliteit van leven. Dit is de theoretische basis van Satans ontwikkeling van de wetenschap. Maar wat heeft de wetenschap de mensheid gebracht? Waar bestaat onze directe omgeving uit? Is de lucht die de mensheid inademt niet verontreinigd? Is het water dat we drinken nog echt zuiver? (Nee.) Is het voedsel dat we eten natuurlijk? Het grootste deel ervan wordt geteeld met behulp van kunstmest en gekweekt met behulp van genetische manipulatie, en er worden ook mutaties geproduceerd met behulp van verschillende wetenschappelijke methoden. Zelfs de groenten en het fruit die we eten zijn niet langer natuurlijk. Het is niet gemakkelijk voor mensen om een natuurlijk ei te vinden om te eten. En eieren smaken niet meer zoals vroeger, die zijn ook al veranderd door Satans zogenaamde wetenschap. Kijkend naar het grote geheel, zien we dat de hele atmosfeer is vernietigd en vervuild; bergen, meren, bossen, rivieren, oceanen en alles boven of onder de grond, alles is verwoest door zogenaamd wetenschappelijke vooruitgang. Met andere woorden, de hele ecologische omgeving, de hele leefomgeving die de mensheid door God is geschonken, is vernietigd en geruïneerd door de zogenaamde wetenschap. Hoewel er veel mensen zijn die hebben verkregen wat ze verwachtten met betrekking tot de kwaliteit van het leven waarnaar ze op zoek waren, een kwaliteit die bevredigend is voor zowel hun lusten als hun vlees, is de omgeving waarin de mens leeft in wezen vernietigd en geruïneerd door de verschillende ‘verworvenheden’ die de wetenschap heeft gebracht. Nu hebben we niet langer het recht om één teug schone lucht in te ademen. Is dit het verdriet van de mens? Heeft de mens nog de geringste mogelijkheid om gelukkig te zijn in deze leefomgeving? De mens leeft in deze leefomgeving en vanaf het allereerste begin is deze leefomgeving door God voor de mens geschapen. Het water dat mensen drinken, de lucht die mensen ademen, het voedsel dat mensen eten, planten, bomen en de oceanen – deze leefomgeving is de mens volledig door God geschonken; het is natuurlijk en werkt in overeenstemming met een natuurlijke wet die door God is vastgelegd. Als er geen wetenschap was, zou de mens gelukkig zijn geweest en van alles hebben kunnen genieten in de meest ongerepte staat in overeenstemming met de manier van God en in overeenstemming met datgene wat God hen heeft geschonken, om van te genieten. Maar nu is dit alles vernietigd en geruïneerd door Satan; de fundamentele leefomgeving van de mens is niet meer op zijn best. Maar niemand is in staat om te erkennen wat deze consequenties heeft veroorzaakt, of hoe dit tot stand is gekomen, en bovendien begrijpen en benaderen steeds meer mensen de wetenschap met de ideeën die Satan hen heeft ingeprent. Is dit niet ontzettend verfoeilijk en jammer? Nu Satan de

ruimte heeft ingenomen waarin de mensheid leeft, hun leefomgeving, en hen heeft verdorven tot ze in deze gesteldheid raakten, en met de mensheid die zich op deze manier blijft ontwikkelen, bestaat er voor God enige noodzaak om deze mensen eigenhandig te vernietigen? Als de mensen zich op deze manier blijven ontwikkelen, welke richting zullen ze dan op gaan? (Ze zullen worden uitgeroeid.) Hoe zullen ze worden uitgeroeid? Naast de gulzige zoektocht van mensen naar roem en winst, verrichten ze voortdurend wetenschappelijke verkenning en diepgaand onderzoek, en voldoen ze onophoudelijk aan hun eigen materiële behoeften en lusten; wat zijn dan de gevolgen voor de mens? Allereerst is er geen ecologisch evenwicht meer en hand in hand hiermee zijn de lichamen van de mensen allemaal aangetast en beschadigd door dit soort omgeving, en hebben verschillende infectieziekten en plagen zich overal verspreid. Dit is een situatie waar de mens geen controle meer over heeft, nietwaar? Nu jullie dit begrijpen, als de mensheid God niet volgt, maar altijd op deze manier Satan volgt – met behulp van kennis om zichzelf voortdurend te verrijken, met behulp van de wetenschap om onophoudelijk de toekomst van het menselijk leven te verkennen, met behulp van dit soort methodes om te blijven leven – kunnen jullie nu herkennen wat het natuurlijke einde van de mensheid zal zijn? (De ondergang.) Het zal de ondergang zijn: stapsgewijs zal de mens de ondergang naderen. Stapsgewijs de ondergang naderen! Het ziet er nu naar uit dat wetenschap een soort toverdrankje is dat Satan voor de mens heeft bereid, zodat wanneer jullie dingen proberen te onderscheiden, jullie dit doen door een wazige nevel; hoe goed jullie ook kijken, jullie kunnen de dingen niet duidelijk zien, en hoe jullie het ook proberen, jullie kunnen er niet achter komen. Maar Satan gebruikt nog steeds de naam van de wetenschap om je eetlust op te wekken en je om de tuin te leiden, voetje voor voetje, in de richting van de afgrond en in de richting van de dood.

uit 'God Zelf, de unieke VI' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 157

Satan gebruikt de traditionele cultuur om de mens te verderven. Er zijn veel overeenkomsten tussen de traditionele cultuur en bijgeloof, maar traditionele cultuur heeft bepaalde verhalen, toespelingen en bronnen. Satan heeft veel volksverhalen of verhalen in geschiedenisboeken verzonnen en bedacht, die bij mensen een diepe indruk hebben achtergelaten van traditionele culturele of bijgelovige figuren. Neem bijvoorbeeld China's 'De acht onsterfelijken die de zee over staken', 'Reis naar het westen', 'De Jadekeizer', 'Nezha verslaat de drakenkoning', en 'Ceremonie van de goden'. Zijn deze niet diep geworteld geraakt in de geest van de mens? Zelfs als sommigen van jullie niet alle details kennen, dan kennen jullie toch de verhalen in hun algemeenheid, en het is deze algemene inhoud die in je hart en in je geest blijft hangen, zodat je ze niet kunt vergeten. Dit zijn verschillende ideeën of legenden die Satan

lang geleden voor de mens heeft voorbereid en die in verschillende tijden zijn verspreid. Deze dingen schaden de ziel van mensen direct, ze hollen de ziel uit en houden mensen in hun ban van het ene na het andere. Dat wil zeggen dat wanneer je eenmaal dergelijke traditionele cultuur, verhalen of bijgelovige dingen hebt geaccepteerd, wanneer die eenmaal in je geest zijn gevestigd, en wanneer die eenmaal in je hart vastzitten, dan is het net alsof je gefascineerd bent – je raakt verstrikt en beïnvloed door deze culturele valstrikken, deze ideeën en traditionele verhalen. Ze beïnvloeden je leven, je kijk op het leven en ze beïnvloeden ook je beoordelingsvermogen van dingen. En wat meer is, ze beïnvloeden je streven naar het ware pad van het leven: dit is inderdaad een betovering. Je probeert het maar je kunt ze niet afschudden; je haalt naar ze uit, maar kunt ze niet neerhalen; je slaat ernaar, maar kunt ze niet neerslaan. Bovendien, nadat mensen onbewust onder dit soort betovering zijn gekomen, gaan ze onbewust Satan aanbidden en koesteren ze de voorstelling van Satan in hun harten. Met andere woorden, zij zien Satan als hun afgod, een voorwerp voor hen om te aanbidden en naar op te zien, en ze gaan zelfs zover dat ze hem als God beschouwen. De mensen weten niet dat deze dingen in hun hart hun woorden en daden besturen. Bovendien denk je aanvankelijk dat deze verhalen en legenden onwaar zijn, en dan erken je het bestaan van deze verhalen onbewust, waardoor ze echte figuren worden en ze in echte bestaande objecten veranderen. Je krijgt deze ideeën en het bestaan van deze dingen onbewust binnen. Je ontvangt ook onbewust duivels, Satan en afgoden in je eigen huis en in je eigen hart – dit is inderdaad een betovering. Voelen jullie hetzelfde? (Ja.) Zijn er onder jullie die wierook hebben verbrand en Boeddha hebben aanbeden? (Ja.) Dus wat was het doel van het branden van wierook en het aanbidden van Boeddha? (Bidden om vrede.) Als je er nu over nadenkt, is het absurd om Satan om vrede te vragen? Brengt Satan vrede? (Nee.) Waren jullie toen onwetend? Zo'n manier is absurd, onwetend en naïef, toch? Satan denkt alleen na over hoe hij je kan verderven en hij kan je geen vrede schenken; hij kan je alleen tijdelijk uitstel geven. Maar je moet een gelofte afleggen en als je je belofte verbreekt of de gelofte verbreekt die je ten overstaan van hem hebt gedaan, dan zul je zien hoe hij je kwelt. Door je een gelofte te laten afleggen, wil hij je eigenlijk overheersen. Wanneer jullie baden voor vrede, hebben jullie toen vrede verkregen? (Nee.) Jullie verkregen geen vrede. Integendeel: Satan bracht ongeluk, eindeloze rampen – werkelijk een grenzeloze oceaan van bitterheid. Vrede vind je niet in het domein van Satan en dit is de waarheid. Dit is het gevolg voor de mensheid van feodaal bijgeloof en traditionele cultuur.

uit 'God Zelf, de unieke VI' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 158

Satan verderft de mens door middel van sociale trends. 'Sociale trends' omvatten veel

dingen. Sommige mensen vragen: “Betekent dat de laatste mode, cosmetica, haarverzorging en lekkernijen?” Worden die dingen als sociale trends beschouwd? Die vormen één onderdeel van sociale trends, maar daar zullen we het hier niet over hebben. We willen het alleen maar hebben over de ideeën die maatschappelijke trends teweegbrengen bij mensen, de gedragingen die ze bij mensen teweegbrengen in de wereld, de levensdoelen en -visie die ze bij mensen teweegbrengen. Deze dingen zijn erg belangrijk; ze kunnen de gemoedstoestand van de mens beheersen en beïnvloeden. Al deze trends, de ene na de andere, hebben een slechte invloed die de mensen voortdurend degenereert, en veroorzaakt dat ze voortdurend hun geweten, menselijkheid en verstand kwijtraken en dat hun moraal en de kwaliteit van hun karakter steeds verder verlaagt, zodanig dat we zelfs kunnen zeggen dat de meerderheid van de mensen nu geen integriteit, geen menselijkheid heeft, noch enig geweten, laat staan gezond verstand. Dus wat zijn deze trends? Je kunt deze trends niet met het blote oog zien. Wanneer de wind van een trend langskomt, wordt misschien maar een klein aantal mensen trendsetters. Ze beginnen dit soort dingen te doen, accepteren dit soort ideeën of dit soort perspectieven. De meerderheid van de mensen, echter, in hun onwetendheid, zal nog steeds voortdurend worden besmet, geassimileerd en aangetrokken door dit soort trends, totdat ze het allemaal onbewust en onvrijwillig accepteren en er allemaal in worden ondergedompeld en door worden beheerst. Dergelijke trends zorgen ervoor dat mensen die niet gezond van lichaam en geest zijn, die niet weten wat de waarheid is en niet het verschil kunnen zien tussen positieve en negatieve dingen, de een na de ander, deze dingen bereidwillig accepteren, en ook de opvattingen ten aanzien van het leven en de waarden die van Satan afkomstig zijn. Ze accepteren wat Satan hun vertelt over hoe ze het leven kunnen benaderen en de manier van leven die Satan hun ‘schenkt’ en ze hebben noch de kracht of het vermogen en nog minder het bewustzijn om weerstand te bieden. Dus wat zijn deze trends precies? Ik heb een eenvoudig voorbeeld gekozen dat jullie misschien zullen begrijpen. Mensen in het verleden runden bijvoorbeeld hun bedrijf op een manier die noch oud noch jong bedroog, en die artikelen voor dezelfde prijs verkocht, ongeacht wie ze kocht. Spreekt hieruit niet een vleugje menselijkheid en geweten? Wanneer mensen deze principes gebruikten bij het zakendoen, laat het zien dat ze op dat moment nog steeds een geweten hadden, een mate van menselijkheid. Maar met de vraag van de mens naar steeds grotere hoeveelheden geld, gingen mensen onbewust steeds meer van geld, gewin en plezier houden. Werd dan het geld voor mensen steeds belangrijker? Als mensen geld belangrijker gaan vinden, verwaarlozen ze onbewust hun reputatie, hun bekendheid, prestige en integriteit, nietwaar? Wanneer je zaken doet, zie je dat anderen verschillende manieren gebruiken om mensen op te lichten en rijk te worden. Hoewel het verdiende geld uit onrechtmatig verkregen winsten komt, worden ze steeds rijker. Ze houden zich bezig met dezelfde zaken als jij, maar hun hele familie geniet meer van het leven dan jij, en je voelt je slecht en zegt: “Waarom kan ik dat niet doen? Waarom kan ik niet zoveel verdienen

als zij? Ik moet een manier bedenken om meer geld te krijgen, om mijn bedrijf te laten gedijen.” Je doet dan je uiterste best om eens goed na te denken hoe je een heleboel geld kunt verdienen. Volgens de gebruikelijke methode om geld te verdienen, oud noch jong te bedriegen en dingen tegen dezelfde prijs aan iedereen te verkopen, verdien je je geld met een zuiver geweten, maar het zal je niet snel rijk maken. In de drang om winst te maken, ondergaat je denken echter een geleidelijke omwenteling. Tijdens deze omwenteling zullen ook je gedragsprincipes veranderen. Wanneer je iemand voor de eerste keer bedriegt, heb je je bedenkingen en zeg je: “Dit is de laatste keer dat ik iemand bedrieg, ik zal het niet nog een keer doen. Ik kan mensen niet bedriegen. Door mensen te bedriegen lok ik alleen vergelding en rampspoed uit!” Wanneer je iemand voor de eerste keer bedriegt, heeft je hart een aantal scrupules; dit is de functie van het geweten van de mens – om scrupules te hebben en het je te verwijten, zodat het onnatuurlijk voelt als je iemand bedriegt. Maar nadat je iemand met succes hebt bedrogen, zie je dat je nu meer geld hebt dan voorheen, en je denkt dat deze methode heel voordelig voor je kan zijn. Ondanks de doffe pijn in je hart, heb je nog steeds zin om jezelf te feliciteren met je succes en voel je je een beetje tevreden over jezelf. Je keurt voor het eerst je eigen gedrag goed en je keurt je eigen misleiding goed. Naderhand, als de mens eenmaal besmet is door zulk bedrog, is het net zoals bij iemand die betrokken raakt bij gokken en dan een gokker wordt. In je onwetendheid keur je je eigen valsspelende gedrag goed en aanvaard je het. In je onwetendheid beschouw je valsspelen als legitiem commercieel gedrag, en het meest bruikbare middel voor je voortbestaan en je levensonderhoud; je denkt dat je hierdoor snel een fortuin kunt vergaren. Dit is een proces: aanvankelijk kunnen mensen dit soort gedrag niet accepteren, ze kijken neer op dit gedrag en deze manier van doen, dan experimenteren ze zelf met dit gedrag en proberen het op hun eigen manier uit en geleidelijk aan begint hun hart te veranderen. Wat is dan deze verandering? Het is een goedkeuring en erkenning van deze trend, een toelaten en goedkeuren van dit idee, dat er door de sociale trend bij jou ingeprent is. Zonder dat je het je realiseert voel je dat je slechter af bent wanneer je mensen niet bedriegt wanneer je zaken met ze doet. Wanneer je mensen niet bedriegt, heb je het gevoel dat je iets hebt verloren. Onbewust vereenzelvigd dit valsspelen zich met je ziel, het wordt je steunpilaar en een onmisbaar soort gedrag dat in je leven een principe wordt. Nadat de mens dit gedrag en dit denken heeft aanvaard, ondergaat het hart van de mens dan een verandering? Je hart is veranderd, is je integriteit dan veranderd? Is je menselijkheid veranderd? Is je geweten veranderd? (Ja.) Het geheel van de mensheid ondergaat een kwalitatieve verandering, van hun hart naar hun gedachten, zozeer dat de mensheid van binnenuit wordt veranderd. Deze verandering plaatst je steeds verder weg van God en je gedraagt je steeds meer in overeenstemming met de manier van doen van Satan, je gaat steeds meer op hem lijken.

Als je naar die sociale trends kijkt, zou je dan zeggen dat die op mensen een enorme invloed hebben? Hebben zij een zeer schadelijk effect op mensen? (Ja.) Een uiterst schadelijk effect op mensen. Satan gebruikt de ene sociale trend na de andere om wat bij de mens te verderven? (Geweten, rede, menselijkheid, moraal en de visie van de mens op het leven.) Veroorzaken ze een geleidelijke degeneratie van mensen? Satan gebruikt deze sociale trends om mensen stap voor stap in een duivelsnest te lokken, zodat mensen die in sociale trends verstrikt raken onbewust pleiten voor geld en materiële verlangens, evenals voor slechtheid en geweld. Als deze dingen eenmaal in het hart van de mensen zijn beland, wat wordt de mens dan? De mens wordt als de duivel Satan! Door welke psychologische neiging in het hart van de mens komt dit? Waar wordt de mens een voorstander van? Mensen beginnen wreedheid en geweld te waarderen. Ze houden niet van schoonheid of goedheid, laat staan van vrede. Mensen zijn niet bereid om het eenvoudige leven van de normale menselijkheid te leven, maar willen in plaats daarvan genieten van een hoge status en grote rijkdom, genieten van de geneugten van het vlees, geen moeite is hen te veel om hun eigen vlees te bevredigen, ze willen geen beperkingen, niet aan banden gelegd worden, met andere woorden doen wat ze maar willen. Dus als de mens is ondergedompeld geraakt in dit soort trends, kan de kennis die je hebt vergaard je helpen vrij te raken? Kunnen de traditionele cultuur en het bijgeloof waar je kennis van hebt je helpen om deze penibele situatie op te lossen? Kunnen de traditionele moraal en de traditionele ceremonie die de mens begrijpt hem helpen terughoudend te zijn? Neem bijvoorbeeld de Sanzijing. Kan het deze mensen helpen om uit het moeras van deze trends te stappen? (Nee, dat gaat niet.) Dus wordt de mens steeds kwader, arroganter, neerbuigender, zelfzuchtiger en kwaadaardiger. Er is geen genegenheid meer tussen mensen, geen liefde meer tussen familieleden, geen begrip meer tussen familieleden en vrienden; menselijke relaties zijn gewelddadig geworden. Absoluut iedereen wil gewelddadige methoden gebruiken om te leven tussen zijn medemensen; men verzekert zich van een levensonderhoud door geweld te gebruiken; men wint zijn posities en verkrijgt zijn eigen winst met geweld en men doet alles wat men wil met gewelddadige en kwade manieren. Is deze mensheid niet angstaanjagend? (Ja.) Nu jullie al deze dingen waarover ik zojuist heb gesproken hebben gehoord, vinden jullie het niet angstaanjagend om in deze omgeving, in deze wereld en onder deze soorten mensen te leven, te midden van welke Satan de mensheid verdorven maakt? (Ja.) Hebben jullie je dus ooit beklagenswaardig gevoeld? Jullie voelen het nu zeker een beetje, nietwaar? (Ja.) Als ik jullie toon hoor, lijkt het alsof jullie denken: "Satan gebruikt zoveel verschillende manieren om de mens te verderven. Hij grijpt elke gelegenheid aan en is overal waar we kijken. Kan de mens nog worden gered?" Kan de mens nog worden gered? Kan de mens zichzelf redden? (Nee.) Kan de Jadekeizer de mens redden? Kan Confucius de mens redden? Kan Guanyin Bodhisattva de mens redden? (Nee.) Dus wie kan de mens redden? (God.) Sommige mensen zullen echter in hun hart vragen opwerpen als: "Satan schaadt ons zo grof, zo

verwoed dat we geen hoop meer hebben om te leven, noch enig vertrouwen in het leven. We leven allemaal te midden van verdorvenheid en elk individu weerstaat God hoe dan ook, en onze harten zijn nu zo diep gezonken als het maar kan. Dus waar is God, terwijl Satan ons verderft? Wat doet God? Wat God ook voor ons doet, we voelen het nooit!” Sommige mensen voelen zich onvermijdelijk terneergeslagen en voelen zich onvermijdelijk enigszins ontmoedigd, nietwaar? Voor jullie is dit gevoel heel diep, omdat alles wat ik heb gezegd bedoeld is om mensen dit langzaamaan te laten begrijpen, steeds meer te laten voelen dat ze geen hoop hebben, om meer en meer te voelen dat ze zijn verlaten door God. Maar maak je geen zorgen. Het onderwerp voor onze gemeenschap van vandaag, ‘het kwaad van Satan’, is niet ons echte thema. Wanneer we over het wezen van de heiligheid van God praten, moeten we echter eerst praten over hoe Satan mensen verderft en over het kwaad van Satan om het de mensen duidelijker te maken in wat voor soort toestand de mens nu verkeert. Een van de oogmerken van het hierover praten is om mensen het kwaad van Satan te laten kennen, en het andere is om mensen meer inzicht te geven in wat echte heiligheid is.

uit ‘God Zelf, de unieke VI’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Dagelijkse woorden van God Fragment 159

Telkens wanneer Satan de mens verderft of ongebreidelde schade aanricht, staat God niet werkeloos tegenover hem, evenmin wendt Hij Zich af van of knijpt Hij een oogje dicht voor degenen die Hij heeft uitgekozen. Alles wat Satan doet is volkomen duidelijk en wordt door God begrepen. Ongeacht wat Satan doet, ongeacht welke trend hij veroorzaakt, God heeft alles door wat Satan probeert te doen en God laat de mensen die Hij heeft gekozen niet in de steek. In plaats daarvan doet God alles wat nodig is zonder enige aandacht te trekken, stilzwijgend, in het verborgene. Wanneer God Zijn werk aan iemand begint, wanneer Hij iemand heeft gekozen, verkondigt Hij het aan niemand, noch kondigt Hij het aan Satan aan, laat staan dat Hij een groot gebaar maakt. Hij doet gewoon heel rustig, heel natuurlijk wat nodig is. Eerst kiest Hij een gezin voor jou; wat voor een achtergrond het gezin heeft, wie je ouders zijn, wie je voorouders zijn – dit alles was al door God besloten. Met andere woorden, dit waren geen impulsieve beslissingen die door Hem werden genomen, maar dit werk was al lang geleden begonnen. Als God eenmaal een gezin voor je heeft gekozen, kiest Hij ook de datum waarop je geboren zult worden. Dan kijkt God toe terwijl je al huilende ter wereld komt, Hij let op je geboorte, kijkt toe terwijl je je eerste woorden uitspreekt, kijkt toe terwijl je struikelt en waggelt bij je eerste stapjes, terwijl je leert lopen. Eerst doe je een stap en dan neem je er nog een ... nu kun je rennen, nu kun je springen, nu kun je praten, nu kun je je gevoelens uiten. Terwijl mensen opgroeien, is de blik van Satan op elk van hen gericht, zoals een tijger die zijn prooi in de gaten houdt. Maar terwijl God

Zijn werk doet, heeft Hij Zich nooit laten beperken door mensen, gebeurtenissen of dingen, door ruimte of tijd; Hij doet wat Hij behoort te doen en wat Hij moet doen. Tijdens het opgroeien kun je veel dingen tegenkomen die je niet bevallen, je kunt tegen ziektes en frustraties aanlopen. Maar terwijl je deze weg bewandelt, staan je leven en je toekomst volledig onder Gods zorg. God geeft je een echte garantie die je hele leven meegaat, want Hij is direct naast je, bewaakt je en zorgt voor je. Je wordt volwassen zonder je hiervan bewust te zijn. Je komt in contact met nieuwe dingen en begint deze wereld en deze mensheid te leren kennen. Alles is nieuw voor je, je hebt het nog niet eerder ervaren. Je doet graag wat je wilt. Je leeft binnen je eigen menselijkheid, je leeft binnen je eigen leefruimte en je hebt geen enkel begrip van het bestaan van God. Maar God let op je bij elke stap die je neemt terwijl je opgroeit, en waakt over je bij elke stap vooruit die je zet. Zelfs als je kennis vergaart, of wetenschap studeert, is God nooit een stap van je zijde geweken. Net als andere mensen heb je bij het leren kennen en in contact komen met de wereld, je eigen idealen gevestigd, je hebt je eigen hobby's, je eigen interesses, en je hebt ook hoge ambities. Je denkt vaak na over je eigen toekomst en schetst vaak de contouren van hoe je toekomst eruit zou moeten zien. Maar wat er onderweg ook gebeurt, God ziet alles met heldere ogen. Misschien ben je zelf je eigen verleden vergeten, maar voor God is er niemand die je beter kan begrijpen dan Hijzelf. Je leeft onder Gods wakend oog, opgroeiend, rijpend. Gedurende deze periode is Gods belangrijkste taak iets wat niemand ooit waarneemt, iets wat niemand weet. God vertelt je er zeker niet over. Je zou kunnen zeggen dat het een garantie is dat God iemand zal redden. Dit betekent dat God deze persoon wil redden, dus moet Hij dit doen, en deze taak is van vitaal belang voor zowel de mens als God. Weten jullie dit? Het lijkt alsof jullie hier geen gevoel voor hebben, of enig idee, dus ik zal het jullie vertellen. Vanaf de tijd dat je bent geboren helemaal tot nu heeft God veel werk aan je verricht, maar Hij geeft je geen uitputtende opsomming van alles wat Hij gedaan heeft. God heeft het je niet toegestaan het te weten en Hij heeft het je niet verteld. Voor de mens is echter alles wat Hij doet belangrijk. Voor God is het iets wat Hij moet doen. In Zijn hart is er iets belangrijks dat Hij moet doen dat veel van deze dingen ver overtreft. Dat wil zeggen, vanaf het moment van de geboorte van een mens tot aan nu moet God zijn veiligheid garanderen. Nu jullie deze woorden gehoord hebben, hebben jullie misschien het gevoel dat jullie het niet helemaal begrijpen en zeggen jullie: "Is deze veiligheid zo belangrijk?" Wat is dan de letterlijke betekenis van 'veiligheid'? Misschien verstaan jullie er vrede onder, of misschien verstaan jullie eronder dat jullie nooit een ongeluk of ramp ervaren, goed leven, een normaal leven leiden. Maar in jullie hart moeten jullie weten dat het niet zo eenvoudig is. Dus wat is het in hemelsnaam waar ik het over gehad heb, dat wat God moet doen? Wat betekent veiligheid voor God? Is het echt een garantie voor jullie veiligheid? Nee. Dus wat is het wat God doet? Deze veiligheid betekent dat je niet wordt verslonden door Satan. Is dit belangrijk? Je wordt niet verslonden door Satan, dus gaat het om je veiligheid, of niet? Dit heeft

betrekking op je persoonlijke veiligheid en er kan niets belangrijker zijn. Als je eenmaal door Satan bent verslonden, behoren je ziel en je vlees niet langer aan God toe. God zal je niet langer redden. God verlaat zulke zielen en laat mensen die zo zijn achter Zich. Dus ik zeg dat het belangrijkste wat God moet doen is om je veiligheid te garanderen, om te garanderen dat je niet door Satan wordt verslonden. Dit is nogal belangrijk, of niet? Waarom kunnen jullie dan niet antwoorden? Het lijkt erop dat jullie Gods grote goedheid niet kunnen voelen!

uit 'God Zelf, de unieke VI' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 160

God doet veel meer dan de veiligheid van mensen garanderen en garanderen dat ze niet door Satan worden verslonden; Hij doet ook veel werk ter voorbereiding van het kiezen en redden van iemand. Ten eerste: wat voor soort karakter je hebt, in wat voor soort familie je geboren zult worden, wie je ouders zijn, hoeveel broers en zussen je hebt, en wat de situatie, economische status en de omstandigheden van het gezin waarin je bent geboren zijn – dit is allemaal nauwgezet door God voor je geregeld. Weten jullie in wat voor soort familie Gods uitverkoren volk meestal wordt geboren, voor zover het de meeste mensen betreft? Zijn het vooraanstaande families? We kunnen niet met zekerheid zeggen dat ze er niet zijn, misschien zijn ze er, maar het zijn er maar heel weinig. Zijn het families met uitzonderlijke rijkdom, zoals miljardairs of multimiljonairs? Bijna nooit. Dus wat voor soort familie regelt God het meest voor deze mensen? (Gewone families.) Welke families kunnen dus als “gewone families” worden beschouwd? Daar horen werkende families bij – dat wil zeggen families die afhankelijk zijn van hun salaris om van te leven, die zich de belangrijkste noodzakelijkheden kunnen veroorloven en er niet al te goed aan toe zijn. Daar horen ook boerenfamilies bij. Boeren vertrouwen op het planten van gewassen voor hun eten, ze hebben graan te eten en kunnen zich behoorlijk kleden; ze zullen geen hongervrijden en zullen niet doodvriezen. Dan is er een aantal gezinnen dat kleine bedrijven runt en sommige gezinnen waar de ouders intellectuelen zijn, en deze kunnen ook als gewone gezinnen worden beschouwd. Er zijn ook enkele ouders die hoogstens kantoormedewerkers of minder belangrijke overheidsfunctionarissen zijn, die ook niet als vooraanstaande gezinnen kunnen worden beschouwd. Er worden meer mensen in gewone gezinnen geboren, en dit is allemaal door God geregeld. Dat wil zeggen, in de eerste plaats is de omgeving waarin je leeft niet de welgestelde familie die je je voorstelt, maar dit is eerder een gezin dat door God voor jou is gekozen, en de meerderheid van de mensen zal binnen de grenzen van dit soort gezinnen leven. Dus hoe zit het met sociale status? De economische omstandigheden van de meerderheid van de ouders zijn gemiddeld en ze hebben geen hoge sociale status – voor hen is het goed om gewoon een baan te hebben. Zijn er gouverneurs bij?

Zijn er presidenten bij? (Nee.) Hooguit zijn het mensen zoals managers van kleine bedrijven of kleine zelfstandigen. Ze horen tot de middelmoet, en hun economische omstandigheden zijn gemiddeld. Een andere factor is de leefomgeving van het gezin. Allereerst zijn er geen ouders die hun kinderen duidelijk zouden beïnvloeden om het pad van waarzeggerij en de toekomst voorspellen, te bewandelen; dit zijn er ook maar heel weinig. De meeste ouders zijn tamelijk gewoon. God regelt zo'n soort omgeving voor mensen op hetzelfde moment dat Hij ze kiest, en het is uiterst nuttig voor Zijn werk om mensen te redden. Van buitenaf lijkt het erop of God niets wereldschokkends voor de mens heeft gedaan; Hij doet gewoon alles rustig, nederig en in stilte. Maar in feite wordt alles wat God doet gedaan om een fundament te leggen voor jouw redding, om de weg voor te bereiden en om alle noodzakelijke voorwaarden voor je redding gereed te maken. Vervolgens brengt God iedereen op een vastgestelde tijd voor Hem terug: op dat moment hoor je Gods stem, op dat moment kom je voor Hem te staan. Tegen de tijd dat dit gebeurt, zijn sommige mensen zelf al ouders geworden, terwijl anderen gewoon iemands kind zijn. Met andere woorden, sommige mensen zijn getrouwd en hebben kinderen gekregen, terwijl sommigen nog vrijgezel zijn en nog geen eigen gezin hebben gesticht. Maar ongeacht de situatie van mensen, heeft God de tijd al bepaald waarop je zult worden gekozen en wanneer Zijn evangelie en woorden je zullen bereiken. God heeft de omstandigheden bepaald, besloten voor een bepaald persoon of een bepaalde context waardoor het evangelie aan je wordt doorgegeven, zodat je de woorden van God kunt horen. God heeft alle nodige voorwaarden al voor je voorbereid, zodat je zonder het zelf te weten voor Hem komt en wordt teruggebracht naar Gods gezin. De mens volgt God onbewust en betreedt elke stap van Zijn werk, betreedt elke stap van Gods werkwijze die Hij voor je heeft voorbereid. Wat voor soort manieren gebruikt God wanneer Hij op dat moment dingen voor de mensen doet? Het allerminste is de zorg en bescherming die de mens geniet. Daarnaast zet God verschillende mensen, gebeurtenissen en dingen klaar, zodat de mens daarin Zijn bestaan en Zijn daden kan zien. Er zijn bijvoorbeeld mensen die in God geloven omdat iemand in hun familie ziek is. Wanneer anderen het evangelie prediken tot hen, gaan ze geloven in God, en dit geloof in God komt voort uit de situatie. Dus wie droeg er zorg voor deze situatie? (God.) Door middel van deze ziekte is er een aantal families waarin allen gelovigen zijn, jong en oud, terwijl er sommige zijn waar het geloof individueel is. Het lijkt of je in God gelooft als gevolg van ziekte, maar het is in feite een voorwaarde die aan je wordt geschonken, zodat je voor God komt – dit is de vriendelijkheid van God. Omdat het gezinsleven van sommige mensen moeilijk is en ze geen vrede kunnen vinden, komt er een toevallige gelegenheid voorbij waarop iemand het evangelie zal doorgeven en zal zeggen: “Geloof in de Heer Jezus en je zult vrede hebben.” Onbewust gaan ze in God geloven onder heel natuurlijke omstandigheden, dus is dit geen soort voorwaarde? En is het feit dat hun familie geen vrede kent niet een genade die hun door God is gegeven? Dan zijn er sommigen die

om andere redenen in God zijn gaan geloven. Er zijn verschillende redenen en verschillende manieren om te geloven, maar welke reden je er ook toe brengt om in Hem te geloven, het is in feite allemaal geregeld en geleid door God. In de eerste instantie gebruikt God verschillende manieren om je te kiezen en je in Zijn familie op te nemen. Dit is de genade die God aan elke persoon schenkt.

uit 'God Zelf, de unieke VI' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 161

Tijdens Gods huidige werkstadium in deze, de laatste dagen, schenkt Hij niet langer gewoon genade en zegeningen aan de mens zoals Hij dat eerder deed, noch spoort Hij de mensen voorzichtig aan om verder te gaan. Wat heeft de mens tijdens deze fase van het werk gezien van alle aspecten van Gods werk die zij hebben ervaren? Ze hebben Gods liefde gezien en Gods oordeel en tuchtiging. Op dit moment voorziet God hen ook, ondersteunt, verlicht en begeleidt Hij hen, zodat ze geleidelijk Zijn intenties leren kennen, de woorden leren kennen die Hij spreekt en de waarheid die Hij de mens schenkt. Wanneer de mens zwak is, wanneer hij moedeloos is, wanneer hij nergens heen kan, dan zal God Zijn woorden gebruiken om hem te troosten, raad te geven en aan te moedigen, zodat mensen met een kleine gestalte langzamerhand hun kracht kunnen vinden, zich positief kunnen oprichten en bereid worden om samen te werken met God. Maar wanneer de mens ongehoorzaam is aan God of zich tegen Hem verzet, of zijn eigen verdorvenheid openbaart, dan zal God geen genade tonen en hem kastijden en disciplineren. Maar tegenover de dwaasheid, onwetendheid, zwakheid en onvolwassenheid van de mens zal God tolerantie en geduld tonen. Op deze manier, door al het werk dat God doet voor de mens, rijpt de mens geleidelijk, wordt volwassen en leert Gods bedoelingen kennen, enige waarheid kennen, weten wat positieve dingen en wat negatieve dingen zijn, weten wat kwaad is en wat duisternis is. God kastijdt en disciplineert de mens niet altijd, en Hij toont ook niet altijd tolerantie en geduld. In plaats daarvan zorgt Hij voor elke persoon op verschillende manieren, tijdens hun verschillende stadia en volgens hun verschillende gestalten en kaliber. Hij doet veel dingen voor de mens en tegen een hoge prijs; de mens ziet niets van de prijs of deze dingen die God doet, maar alles wat Hij doet, wordt in werkelijkheid voor elk persoon gedaan. Gods liefde is echt: door de genade van God ontloopt de mens de ene ramp na de andere, terwijl God keer op keer Zijn tolerantie toont tegenover de zwakheid van de mens. Het oordeel en de tuchtiging van God stellen mensen in staat om geleidelijk de verdorvenheid van de mensheid en hun satanische wezen te leren kennen. Datgene wat God geeft, Zijn verlichting van de mens en Zijn leiding, dit alles stelt de mensheid in staat om steeds meer het wezen van de waarheid te kennen, en om steeds beter te weten wat mensen nodig hebben, welke weg ze moeten nemen, waarvoor ze

leven, wat de waarde en betekenis van hun leven is, en hoe ze de weg voor hen kunnen bewandelen. Al deze dingen die God doet, zijn niet los te zien van Zijn enige oorspronkelijke doel. Wat is dan dit doel? Waarom gebruikt God deze manieren om Zijn werk aan de mens uit te voeren? Welk resultaat wil Hij bereiken? Met andere woorden, wat wil Hij in de mens zien en van hen krijgen? Wat God wil zien, is dat het hart van de mens nieuw leven kan worden ingeblazen. Deze manieren die Hij gebruikt om aan de mens te werken, zijn om voortdurend het hart van de mens op te wekken, de geest van de mens op te wekken, de mensen te laten weten waar ze vandaan komen, wie hen leidt, hen ondersteunt, voor hen zorgt en wie tot nu toe de mensen in staat heeft gesteld om te leven; ze moeten de mens laten weten wie de Schepper is, wie ze moeten aanbidden, welk soort weg ze moeten bewandelen en op welke manier de mens voor God moet komen; ze worden gebruikt om geleidelijk het hart van de mens te doen herleven, zodat de mens Gods hart kent, Gods hart begrijpt en de grote zorg en gedachte ziet achter Zijn werk om de mens te redden. Wanneer het hart van de mens nieuw leven wordt ingeblazen, dan wil hij niet langer het leven leven met een ontaarde, verdorven gezindheid, maar in plaats daarvan de waarheid zoeken tot tevredenheid van God. Wanneer het hart van de mens is opgewekt, kan hij zich volstrekt van Satan afkeren, niet langer door Satan worden geschaad en niet langer door hem beheerst of voor de gek gehouden worden. In plaats daarvan kan de mens op een proactieve manier aan het werk van God en Zijn woorden meewerken om het hart van God tevreden te stellen en aldus godvrezendheid te verkrijgen en het kwade te schuwen. Dit is het oorspronkelijke doel van Gods werk.

uit 'God Zelf, de unieke VI' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 162

Nu we praten over het kwaad van Satan heeft iedereen het gevoel gekregen dat mensen ongelukkig leven en dat het leven van de mens vol is met tegenslagen. Maar hoe voelen jullie je nu ik heb gesproken over de heiligheid van God en het werk dat Hij voor de mensen doet? (Heel blij.) We kunnen nu zien dat alles wat God doet, alles wat Hij nauwgezet voor de mens verzorgt, onberispelijk is. Alles wat God doet is zonder fouten, wat betekent dat het feilloos is, Hij heeft niemand nodig om Hem te corrigeren, advies te geven of iets te veranderen. Alles wat God voor elk individu doet, is buiten twijfel; Hij neemt iedereen bij de hand, zorgt elk moment voor je en heeft je nooit verlaten. Omdat de mensen opgroeien in een dergelijke omgeving en met een dergelijke achtergrond, kunnen we dan zeggen dat mensen in feite opgroeien in de palm van Gods hand? (Ja.) Hebben jullie dan nog steeds een gevoel van verlies? Voelt iemand zich nog steeds ontmoedigd? Heeft iemand dan het gevoel dat God de mensheid heeft verlaten? (Nee.) Dus wat heeft God in hemelsnaam dan gedaan? (Hij bewaart de mensheid.) De grote gedachten

en zorg achter alles wat God doet, staan buiten kijf. Sterker nog: terwijl God dit werk uitvoert, heeft Hij nooit enige voorwaarde of eis gesteld aan iemand van jullie dat je de prijs moet kennen die Hij voor jou betaalt en dat je Hem daarom heel dankbaar moet zijn. Heeft God ooit zoiets gedaan? (Nee.) Gedurende jullie lange leven heeft zo ongeveer elk individu in vele gevaarlijke situaties verkeerd en vele verleidingen ondergaan. Dit komt omdat Satan vlak naast je staat, hij houdt je voortdurend in de gaten. Het bevalt hem als je getroffen wordt door een ramp, wanneer je calamiteiten overkomen, wanneer alles verkeerd gaat voor je, het bevalt hem als je in zijn net gevangen zit. Wat God betreft, Hij beschermt je constant, en houdt je weg van de ene tegenslag na de andere en van de ene ramp na de andere. Daarom zeg ik dat alles wat de mens heeft – vrede en vreugde, zegeningen en persoonlijke veiligheid – feitelijk allemaal onder Gods beheer valt, en Hij leidt het leven en beslist over het lot van elk individu. Maar heeft God een opgeblazen idee van Zijn positie, zoals sommige mensen zeggen? Zegt Hij: “Ik ben de grootste van allemaal, ik ben degene die de leiding over jullie heeft, jullie moeten mij allemaal om genade smeken en ongehoorzaamheid zal met de dood worden bestraft.” Heeft God de mensheid ooit op deze manier bedreigd? (Nee.) Heeft Hij ooit gezegd: “De mensheid is verdorven, dus het maakt niet uit hoe ik ze behandel, elke willekeurige behandeling is goed genoeg; ik hoef de dingen niet zo goed voor hen te regelen.” Denkt God op deze manier? Heeft God soms zo gehandeld? (Nee.) Integendeel, Gods behandeling van iedereen is serieus en verantwoordelijk, zelfs verantwoordelijker dan jij voor jezelf bent. Nietwaar? God zegt niet zomaar wat, Hij staat niet op Zijn strepen, noch houdt Hij mensen voor de gek. Hij doet juist stil en eerlijk alles wat Hij Zelf moet doen. Deze dingen brengen zegeningen, vrede en vreugde voor de mens. Ze brengen de mens vreedzaam en gelukkig voor het aangezicht Gods en in Zijn familie; dan leven zij voor God en accepteren ze Zijn redding met de juiste redenering en het juiste denken. Is God ooit onbetrouwbaar geweest tegenover de mens in Zijn werk? Heeft Hij ooit valse vriendelijkheid getoond, de mens met een paar beleefdheden misleid en vervolgens de mens de rug toegekeerd? (Nee.) Heeft God ooit één ding beloofd en toen iets anders gedaan? Heeft God ooit loze beloften gedaan en opgeschept dat Hij dit voor je kan doen of kan helpen om dat voor jou te doen, en is Hij toen verdwenen? (Nee.) Er is geen bedrog in God, geen valsheid. God is getrouw en alles wat Hij doet is echt. Hij is de Enige op wie mensen kunnen rekenen en de God aan wie mensen hun leven en alles wat ze hebben kunnen toevertrouwen. Kunnen we, omdat er geen bedrog in God is, zeggen dat God de meest oprechte is? (Ja.) Natuurlijk kunnen we dat, toch? Hoewel dit woord, nu we het erover hebben, te zwak en menselijk is om het met betrekking tot God te gebruiken. Maar daar kunnen we niets aan doen, omdat de menselijke taal onze woorden begrenst. Het is hier niet helemaal gepast om God oprecht te noemen, maar we zullen dit woord voorlopig gebruiken. God is trouw en oprecht. Dus wat bedoelen we als we over deze aspecten praten? Bedoelen we de verschillen tussen God en de mens en de verschillen tussen God en

Satan? Dit kunnen we zeggen. Dit is omdat de mens niet één spoor van Satans verdorven gezindheid in God kan vinden. Heb ik gelijk als ik dit zeg? Kan ik hiervoor een Amen krijgen? (Amen!) We zien niets van het kwaad van Satan geopenbaard in God. Alles wat God doet en openbaart, is geheel nuttig en behulpzaam voor de mens, is volledig bedoeld om voor de mensheid te zorgen, is vol van leven en geeft de mens een weg en een richting die hij kan volgen. God is niet verdorven en, verder, kijkend naar alles wat God doet, kunnen we zeggen dat God heilig is? (Ja.) Aangezien God niets van de verdorvenheid van de mensheid heeft en niets heeft wat lijkt op of identiek is aan de verdorven gezindheid van de mensheid of het wezen van Satan, kunnen we vanuit dit oogpunt zeggen dat God heilig is. God toont geen verdorvenheid en de openbaring van Zijn eigen wezen in Zijn werk is alle bevestiging die we nodig hebben dat God Zelf heilig is. Zien jullie dit? Nu, om Gods heilige wezen te kennen, laten we voor nu naar deze twee aspecten kijken: 1) Er is geen verdorven gezindheid in God; 2) het wezen van Gods werk aan de mens stelt de mens in staat om Gods eigen wezen te zien en dit wezen is geheel positief. Want de dingen die God de mensen geeft bij alles wat Hij doet zijn allemaal positieve dingen. Ten eerste vereist God van de mens dat hij eerlijk is – is dit niet positief? God geeft de mens wijsheid – is dit niet positief? God geeft de mens de mogelijkheid om onderscheid te maken tussen goed en kwaad – is dit niet positief? Hij laat de mens de betekenis en waarde van het menselijk leven begrijpen – is dit niet positief? Hij laat de mens de essentie van mensen, gebeurtenissen en dingen zien in overeenstemming met de waarheid – is dit niet positief? (Ja, dat is het.) En het resultaat van dit alles is dat de mens niet langer wordt misleid door Satan, niet langer door Satan wordt geschaad of beheerst. Met andere woorden, ze stellen de mens in staat om zich volledig te bevrijden van de verdorvenheid van Satan, waardoor de mens geleidelijk het pad zal bewandelen van God vrezen en het kwade vermijden.

uit 'God Zelf, de unieke VI' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 163

Er zijn zes primaire middelen die Satan gebruikt om de mens te verderven.

De eerste is controle en dwang. Dat wil zeggen dat Satan er alles aan zal doen om de controle over je hart over te nemen. Wat betekent 'dwang'? Het betekent dat hij bedreigingen en dwingende tactieken gebruikt om je ernaar te laten luisteren, waardoor je aan de gevolgen denkt als je niet gehoorzaamt. Je bent bang en durft hem niet te trotseren, dus je onderwerpt je aan hem.

De tweede is valsspelen en bedriegen. Wat houdt 'valsspelen en bedriegen' in? Satan verzint verhalen en leugens en haalt je ertoe over om ze te geloven. Hij vertelt je nooit dat de

mens door God is geschapen, maar hij zegt ook niet direct dat je niet door God bent gemaakt. Hij gebruikt het woord 'God' helemaal niet, maar gebruikt in plaats daarvan iets anders als vervanging, hij gebruikt dit om je te misleiden zodat je in principe geen idee hebt van het bestaan van God. Deze trucjes omvatten natuurlijk veel aspecten, niet alleen deze.

De derde is krachtige indoctrinatie. Krachtige indoctrinatie waarvan? Is krachtige indoctrinatie de vrije keuze van de mens? Gebeurt dat met de toestemming van de mens? (Nee.) Het doet er niet toe of je er niet mee instemt. In je onwetendheid stroomt het bij je binnen, zodat je doordrongen wordt van Satans denken, zijn levensregels en zijn essentie.

De vierde is bedreigingen en aansporing. Dat wil zeggen dat Satan verschillende middelen gebruikt om je ertoe te brengen hem aan te nemen, hem te volgen, te werken in zijn dienst; hij probeert met alle mogelijke middelen zijn doelen te bereiken. Soms geeft hij je kleine gunsten, maar hij verleidt je nog steeds tot het begaan van zonde. Als je hem niet volgt, zal hij je doen lijden en je straffen en zal hij verschillende manieren gebruiken om je aan te vallen en in de val te lokken.

De vijfde is misleiding en verlamming. 'Misleiding en verlamming' houdt in dat Satan een aantal prettig klinkende uitspraken doet en ideeën oppert die in overeenstemming zijn met de opvattingen van mensen, zodat het lijkt alsof hij nadenkt over het vlees van de mensen of over hun leven en toekomst, terwijl je eigenlijk gewoon voor de gek wordt gehouden. Hij verlamt je vervolgens zodat je niet weet wat goed is en wat verkeerd is, zodat je onbewust wordt misleid en daardoor onder zijn controle komt.

De zesde is de vernietiging van lichaam en geest. Wat vernietigt Satan dan bij de mens? (Zijn geest, zijn hele wezen.) Satan vernietigt je geest, waardoor je niet de kracht hebt om weerstand te bieden, wat betekent dat je hart heel langzaam naar Satan toebuigt, ondanks jezelf. Hij prent deze dingen er dagelijks bij je in. Elke dag maakt hij gebruik van deze ideeën en culturen om je te beïnvloeden en te voeden; heel langzaam wordt je wil verpest, zodat je niet langer een goede persoon wilt zijn, waardoor je niet langer wilt uitkomen voor wat jij gerechtigheid noemt. Zonder het te weten, heb je niet langer de wilskracht om tegen het getij stroomopwaarts te zwemmen, maar in plaats daarvan ga je mee stroomafwaarts. 'Vernietiging' betekent dat Satan mensen zo erg kwelt, dat ze schaduwen van zichzelf worden en niet langer menselijk zijn. Dat is het moment waarop Satan toeslaat en hen grijpt en verslindt.

Elk van deze middelen die Satan gebruikt om de mens te verderven, kan de mens de macht ontnemen om weerstand te bieden; elk van deze kan fataal zijn voor mensen. Met andere woorden kan alles wat Satan doet en elke vorm die hij gebruikt, ertoe leiden dat je degenereert,

dat je onder Satans leiding komt, zodat je verstrikt kunt raken in een moeras van kwaad. Dit zijn de middelen die Satan gebruikt om de mens te verderven.

uit 'God Zelf, de unieke VI' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 164

Nu: jullie perceptieve begrip van Gods wezen vergt nog een lange periode, om het te leren, te bevestigen, te voelen en te ervaren, totdat jullie op een dag de heiligheid van God vanuit het allerbinnenste van je hart zullen kennen als de onberispelijke essentie van God, de onzelfzuchtige liefde van God, dat alles wat God aan de mens schenkt onzelfzuchtig is, en jullie zullen leren dat Gods heiligheid smetteloos en onberispelijk is. Deze essentie van God zijn niet alleen maar woorden die Hij gebruikt om met Zijn identiteit te pronken, maar in plaats daarvan gebruikt God Zijn essentie om in stilte en oprecht om te gaan met elk individu. Met andere woorden, de essentie van God is niet leeg, noch is het theoretisch of dogmatisch en het is zeker geen soort van kennis. Het is geen vorm van opvoeding voor de mens, maar in plaats daarvan de ware openbaring van Gods eigen daden en de geopenbaarde essentie van wat God heeft en is. De mens zou deze essentie moeten kennen en begrijpen, omdat alles wat God doet en elk woord dat Hij zegt van grote waarde is en van grote betekenis voor elk persoon. Wanneer je de heiligheid van God gaat begrijpen, kun je echt in God geloven; wanneer je de heiligheid van God gaat begrijpen, dan kun je echt de ware betekenis van de woorden 'God Zelf, de unieke' beseffen. Je zult niet langer denken dat je ervoor kunt kiezen om andere wegen te bewandelen, en je zult niet langer bereid zijn om alles te verraden wat God voor je heeft geregeld. Omdat de essentie van God heilig is, betekent dit dat je alleen door God de heldere, juiste weg door het leven kunt bewandelen; alleen door God kun je de zin van het leven kennen, alleen door God kun je een waarachtig leven naleven, de waarheid bezitten, de waarheid kennen en alleen door God kun je een leven vanuit de waarheid verkrijgen. Alleen God Zelf kan je helpen het kwaad te mijden en je te bevrijden van de schade en overheersing door Satan. Naast God kan niemand en niets je redden van de zee van lijden zodat je niet langer lijdt: dit wordt bepaald door de essentie van God. Alleen God Zelf redt je zo onzelfzuchtig, alleen God is uiteindelijk verantwoordelijk voor je toekomst, je bestemming en je leven, en Hij regelt alle dingen voor je. Niets wat geschapen is of niet geschapen is kan dit voor elkaar krijgen. Omdat niets wat geschapen is of niet geschapen is een essentie van God zoals deze bezit, heeft geen enkele persoon en geen enkel ding het vermogen om jou te redden of te leiden. Dit is het belang van Gods essentie voor de mens. Misschien vinden jullie dat de woorden die ik heb gezegd inderdaad in principe een beetje kunnen helpen. Maar als je de waarheid nastreeft, als je de waarheid liefhebt, zullen deze woorden in je ervaring hierna niet alleen je bestemming veranderen, maar meer nog je op de juist

weg van leven brengen.

uit 'God Zelf, de unieke VI' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 165

Ik zou graag met jullie willen praten over iets wat jullie deden wat me verbaasde aan het begin van ons samenzijn vandaag. Sommigen van jullie hadden zojuist misschien een gevoel van dankbaarheid of voelden zich dankbaar en daarom wilden jullie fysiek uitdrukken wat jullie dachten. Dit is prima, en is noch goed noch fout. Maar ik zou graag willen dat jullie iets begrijpen. Wat is het? Ik zou jullie eerst willen vragen wat jullie zojuist hebben gedaan. Prosterneerden jullie je of knielden jullie om te aanbidden? Kan iemand het mij vertellen? (Wij geloven dat het prosternatie was.) Jullie geloven dat het prosternatie was, wat is prosternatie dan? (Aanbidding.) Wat betekent in aanbidding knielen dan? Ik heb hierover niet eerder met jullie gecommuniceerd, maar vandaag heb ik het gevoel dat ik nodig met jullie over dit onderwerp moet spreken. Prosterneerden jullie je tijdens jullie gebruikelijke bijeenkomsten? (Nee.) Prosterneerden jullie je als jullie je gebeden zeggen? (Ja.) Prosterneerden jullie je elke keer dat je bidt als de omstandigheden het toelaten? (Ja.) Dat is geweldig. Maar ik zou graag willen dat jullie vandaag gaan begrijpen dat God alleen de kniebuigingen accepteert van twee soorten mensen. We hoeven de Bijbel of het gedrag van spirituele personen niet te raadplegen en ik zal jullie hier en nu iets waars vertellen. Ten eerste zijn prosternatie en knielen om te aanbidden niet hetzelfde. Waarom aanvaardt God de kniebuigingen van degenen die zich prosterneerden? Het is omdat God iemand tot Hem roept en deze persoon oproept om Gods opdracht te aanvaarden, dus prosterneert hij zich voor God. Dit is het eerste type persoon. Het tweede soort is het knielen in aanbidding van iemand die God vreest en het kwade mijdt. Er zijn alleen deze twee soorten mensen. Dus tot welk type behoren jullie? Kunnen jullie dat zeggen? Dit is feitelijke waarheid, hoewel het jullie gevoelens ietwat kan kwetsen. Er valt niets te zeggen over het knielen van mensen tijdens het gebed – dit is gepast en is zoals het zou moeten zijn, want wanneer mensen bidden, bidden ze meestal om iets, openen ze hun hart voor God en komen ze oog in oog met Hem. Het is communicatie en uitwisseling, van hart tot hart met God. Als je het alleen als een formaliteit doet, is dat niet zoals het zou moeten zijn. Ik wil jullie niet verwijten wat jullie vandaag hebben gedaan. Jullie weten dat ik het jullie slechts duidelijk wil maken, zodat jullie dit principe begrijpen, nietwaar? (Dat weten we.) Zodat jullie dit niet blijven doen. Hebben mensen dan enige gelegenheid om zich te prosterneerden en te knielen voor het aangezicht van God? Er zal altijd een mogelijkheid zijn. Vroeg of laat zal er een dag komen, maar de tijd is nu nog niet rijp. Zien jullie dat? Voelen jullie je hier verdrietig door? (Nee.) Dat is goed. Misschien zullen deze woorden jullie motiveren of inspireren, zodat jullie in je hart de huidige benarde situatie tussen

God en de mens kunnen kennen en wat voor soort relatie er nu tussen hen bestaat. Hoewel we recent veel hebben gesproken en veel hebben uitgewisseld, is het menselijke begrip van God nog lang niet voldoende. De mens heeft nog een lange weg te gaan om te proberen God te begrijpen. Het is niet mijn bedoeling om jullie dit met spoed te laten doen, of haastig dit soort ambities of gevoelens tot uitdrukking te laten brengen. Wat jullie vandaag hebben gedaan, kan jullie ware gevoelens onthullen en uitdrukken en ik heb het gezien. Dus terwijl jullie dit deden, wilde ik gewoon opstaan en jullie mijn beste wensen geven, want ik wens jullie allemaal het beste. Dus met elk woord en elke daad doe ik mijn uiterste best om jullie te helpen, om jullie te begeleiden, zodat jullie het juiste begrip en juiste inzicht in alle dingen kunnen krijgen. Dat begrijpen jullie, nietwaar? (Ja.) Dat is geweldig. Hoewel mensen enig begrip hebben van Gods verschillende gezindheden, de aspecten van wat God heeft en is en het werk dat God doet, gaat het grootste deel van dit begrip niet verder dan het lezen van woorden op een pagina, of ze in principe begrijpen, of er alleen maar aan denken. Waar mensen het meest in tekortschieten, is het echte begrip en inzicht dat voortkomt uit feitelijke ervaring. Hoewel God verschillende manieren gebruikt om de harten van de mens op te wekken, is er nog een lange weg te gaan voordat de harten van de mens eindelijk opgewekt zijn. Ik wil niet dat iemand het gevoel heeft dat God hem in de kou heeft laten staan, dat God hem in de steek heeft gelaten of Zich van hem heeft afgewend. Ik zou alleen graag zien dat iedereen op weg ging om te streven naar de waarheid en God probeerde te begrijpen, voortdurend moedig marcherend met een onwankelbare wil, zonder bedenkingen, zonder lasten. Het doet er niet toe wat je verkeerd hebt gedaan, ongeacht hoe ver je bent afgedwaald of hoeveel overtredingen je hebt begaan, laat geen van deze dingen lasten of overbagage worden die je met je mee moet dragen in je streven om God te begrijpen. Ga door met marcheren. God houdt te allen tijde de redding van de mens in Zijn hart; dit verandert nooit. Dit is het kostbaarste deel van de essentie van God.

uit 'God Zelf, de unieke VI' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

God kennen 5

Dagelijkse woorden van God Fragment 166

Weten jullie welke kennis het belangrijkste is om Gods rechtvaardige gezindheid te kunnen begrijpen? Er valt wellicht veel te zeggen vanuit ervaring ten aanzien van dit onderwerp, maar er zijn een paar hoofdpunten waarover ik jullie moet vertellen. Om Gods rechtvaardige gezindheid te begrijpen, moet men eerst Gods gevoelens begrijpen: wat Hij haat, wat Hij verafschuwt, wat Hij liefheeft, jegens wie Hij tolerant en genadig is en aan welk type persoon Hij die genade verleent. Dit is een belangrijk punt om te weten. Verder moet men begrijpen dat ongeacht hoe liefdevol God is, ongeacht hoeveel genade en liefde Hij heeft voor mensen, God niet tolereert dat

iemand Zijn status en positie beledigt, noch tolereert Hij dat iemand Zijn waardigheid beledigt. Hoewel God van mensen houdt, zal Hij hen niet verwennen. Hij geeft de mensen Zijn liefde, Zijn genade en Zijn verdraagzaamheid, maar Hij heeft Zich nooit aan hen aangepast; Hij heeft Zijn principes en Zijn grenzen. Ongeacht in welke mate je Gods liefde in je hebt gevoeld, ongeacht hoe diep die liefde is, je moet God nooit behandelen zoals je een andere persoon zou behandelen. Hoewel het waar is dat God mensen behandelt als dicht bij Hem staand, als iemand God als een andere persoon beschouwt, alsof Hij gewoon een schepsel is, zoals een vriend of een voorwerp van aanbidding, dan zal God Zijn aangezicht voor hen verbergen en hen in de steek laten. Dit is Zijn gezindheid, en de mensen mogen dit punt niet lichtzinnig opvatten. Daarom wordt er vaak in Gods woord over Gods gezindheid gezegd: het maakt niet uit hoeveel wegen je hebt gereisd, hoeveel werk je hebt gedaan of hoeveel je hebt verdragen, zodra je Gods gezindheid beledigt, zal Hij eenieder van jullie behandelen zoals jullie Hem hebben behandeld. Dit betekent dat God mensen ziet als dicht bij Hem, maar de mensen moeten God niet als een vriend of een familielid behandelen. Beschouw God niet als je maatje. Het maakt niet uit hoeveel liefde je van Hem hebt ontvangen, ongeacht hoeveel Hij van je heeft getolereerd, je moet God nooit als een vriend behandelen. Dit is Gods rechtvaardige gezindheid. Dat begrijp je toch? Moet ik hier nog meer over zeggen? Hebben jullie al enig inzicht in deze kwestie? Over het algemeen is dit de eenvoudigste fout die mensen maken, ongeacht of ze de dogma's begrijpen of dat ze er nooit eerder aan gedacht hebben. Wanneer mensen God beledigen, is dat misschien niet door één gebeurtenis, of door één ding dat ze hebben gezegd, maar het is eerder door een houding die ze aannemen en een gesteldheid waarin ze zich bevinden. Dit is heel angstaanjagend. Sommige mensen geloven dat ze God goed begrijpen, dat ze Hem kennen, dat ze misschien zelfs een aantal dingen doen die God goed zou vinden. Ze beginnen zich gelijk te voelen aan God en ze denken dat ze een slim soort vriendschap met God hebben gesloten. Dit soort gevoelens is heel verkeerd. Als je hier geen dieper begrip van hebt, als je dit niet echt begrijpt, dan is het heel gemakkelijk om God te beledigen en zijn rechtvaardige gezindheid te beledigen. Dat begrijp je nu toch? Is Gods rechtvaardige gezindheid niet uniek? Zou die ooit gelijkwaardig kunnen zijn aan het karakter of de morele staat van een mens? Dat zou nooit kunnen. Dus, je moet niet vergeten dat ongeacht hoe God met mensen omgaat, hoe Hij ook over mensen denkt Gods positie, gezag en status nooit zullen veranderen. Voor de mensheid is God altijd de Heer van alle dingen en de Schepper.

uit 'God Zelf, de unieke VII' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 167

Verhaal 1. Een zaadje, de aarde, een boom, het zonlicht, de zangvogels en de mens

Een klein zaadje viel op de aarde. Nadat er een geweldige regenbui voorbij was gekomen, groeide het zaadje uit tot een tere spruit en zijn wortels groeven zich langzaam een weg in de bodem. De spruit werd langzamerhand groter, en weerstond moedig rukwinden en regenbuien, en zag de verandering van de seizoenen bij wassende en afnemende maan. In de zomer schonk de aarde water, zodat de spruit de verzengende hitte kon verdragen. En omdat hij in de aarde stond, voelde de spruit de hitte niet en overleefde hij de hitte van de zomer. Toen de winter viel, hield de aarde de spruit in haar warme omhelzing en ze grepen elkaar stevig vast. En door de warmte van de aarde overleefde de spruit de bittere kou, en kwam ongedeerd de winterse stormen en sneeuwval van het seizoen door. Beschut door de aarde groeide de spruit dapper en was gelukkig. Hij werd lang en trots door de onzelfzuchtige verzorging die de aarde bood. De spruit groeide gelukkig door. Hij zong terwijl de regen omlaag spatte en danste en zwaaide als de wind blies. En zo zijn de spruit en de aarde van elkaar afhankelijk ...

Er gingen jaren voorbij en de spruit was nu een torenhoge boom. Hij had stevige takken gekregen, was getooid met ontelbare bladeren en stond stevig in de aarde. De wortels van de boom groeven zoals voorheen in de aarde, maar ze doken nu diep de bodem in. Wat ooit de spruit had beschermd, was nu de basis voor de machtige boom.

Een straal zonlicht scheen op de boom en de stam schudde. De boom strekte zijn takken breed uit en nam het licht zo diep mogelijk in zich op. De aarde onder de boom ademde in hetzelfde ritme, en voelde als nieuw aan. Juist toen blies er een frisse wind die van de takken vandaan kwam, en de boom trilde van vreugde, en barstte van energie. En op die manier zijn de boom en het zonlicht afhankelijk van elkaar ...

Er zaten mensen in de koele schaduw van de boom en ze koesterden zich in de frisse, geurige lucht. De lucht reinigde hun harten en longen, en het reinigde hun bloed. De mensen voelden zich niet langer moe of belast. En op die manier zijn de mensen en de boom van elkaar afhankelijk ...

Een zwerm zangvogels tjlpte terwijl ze op de takken van de boom neerstreken. Misschien ontweken ze een vijand, of zaten ze te broeden en brachten ze hun jongen groot, of misschien namen ze gewoon een korte rustpauze. En op die manier zijn de vogels en de boom van elkaar afhankelijk ...

De wortels van de boom groeven door elkaar heen kronkelend diep in de aarde. De stam van de boom beschutte de aarde tegen wind en regen en de boom strekte zijn grote takken uit en beschermde de aarde eronder, en de boom deed dit omdat de aarde zijn moeder is. Ze versterken elkaar en vertrouwen op elkaar, en ze zullen nooit van elkaar scheiden ...

Alle dingen waar ik net over sprak, hebben jullie eerder gezien, zoals zaden, je weet hiervan, toch? Een zaadje dat tot een boom uitgroeit, is misschien geen proces dat je specifiek ziet, maar je weet dat het een feit is, toch? Jij weet van de aarde en het zonlicht. Het beeld van zangvogels die in een boom zijn neergestreken, is iets dat alle mensen wel eens hebben gezien, toch? En mensen die verkoeling zoeken in de schaduw van een boom, dat hebben jullie allemaal gezien, toch? (We hebben dat gezien.) Dus welk gevoel krijgen jullie als jullie al deze voorbeelden in één beeld zien? (Harmonie.) Zijn alle voorbeelden die in dit beeld voorkomen van God afkomstig? (Ja.) Omdat ze van God komen, kent God de waarde en betekenis van het aardse bestaan van al deze verschillende dingen. Toen God alle dingen schiep, toen Hij elk ding plande en schiep, deed Hij dat met een bedoeling; en toen Hij die dingen schiep, werd elk daarvan met leven doordrenkt. De omgeving die Hij voor het bestaan van de mensheid creëerde, zoals zojuist in ons verhaal werd besproken, is een omgeving waarin de zaden en de aarde van elkaar afhankelijk zijn, waarin de aarde de zaden kan voeden en de zaden met de aarde verbonden zijn. De relatie tussen deze twee is van het begin af aan door God voorbestemd. De boom, het zonlicht, de zangvogels en de mens in dit beeld zijn een voorbeeld van de leefomgeving die God heeft geschapen voor de mensheid. Ten eerste, de boom kan de aarde niet verlaten en hij kan ook niet bestaan zonder zonlicht. Wat was dan Gods bedoeling om de boom te maken? Kunnen we zeggen dat het alleen voor de aarde was? Kunnen we zeggen dat het alleen voor de zangvogels was? Kunnen we zeggen dat het alleen voor de mensen was? (Nee.) Wat is de relatie tussen al deze dingen? Die relatie is er een van onderlinge versterking, onderlinge afhankelijkheid en onscheidbaarheid. Dat wil zeggen, de aarde, de boom, het zonlicht, de zangvogels en de mensen zijn van elkaar afhankelijk voor hun bestaan en ze voeden elkaar. De boom beschermt de aarde terwijl de aarde de boom voedt; het zonlicht zorgt voor de boom, terwijl de boom frisse lucht van het zonlicht betreft en de verzengende hitte van de zon op de aarde tempert. Wie profiteert hier uiteindelijk van? De mensheid profiteert hiervan, toch? En dit is een van de principes en een van de primaire doelen waarom God de leefomgeving maakte voor de mensheid. Ook al is dit een eenvoudig beeld, we kunnen daarin Gods wijsheid en Zijn intenties zien. De mensheid kan niet leven zonder de aarde, of zonder bomen, of zonder de zangvogels en zonlicht, toch? Hoewel het een verhaal was, is datgene wat erdoor wordt geportretteerd een microkosmos van Gods schepping van hemelen en aarde en alle dingen en Zijn schenking van een omgeving waarin de mensheid kan leven.

God schiep de hemelen en de aarde en alle dingen voor de mensheid en Hij schiep ook de leefomgeving. Ten eerste is het belangrijkste punt dat in het verhaal wordt behandeld de onderlinge versterking, de onderlinge afhankelijkheid en de co-existentie van alle dingen. Volgens dit principe wordt de leefomgeving voor de mensheid beschermd, hij overleeft en gaat

door; vanwege het bestaan van deze leefomgeving kan de mensheid gedijen en zich voortplanten. We zagen de boom, de aarde, het zonlicht, zangvogels en mensen in dit tafereel. Bevond God Zich ook in dat tafereel? Men heeft Hem daar niet gezien, wel? Maar wat men wel heeft gezien was de regel van de onderlinge versterking en de onderlinge afhankelijkheid tussen de dingen in dit tafereel; het is door deze regels dat mensen kunnen zien dat God bestaat en dat Hij de Heerser is. God gebruikt deze principes en regels om het leven en het bestaan van alle dingen te behouden. Op deze manier zorgt Hij voor alle dingen en voor de mensheid. Heeft dit verhaal enig verband met het thema dat we zojuist hebben besproken? Op het eerste gezicht lijkt het van niet, maar in werkelijkheid zijn de regels die God heeft gemaakt als de Schepper en Zijn heerschappij over alle dingen sterk verbonden met het feit dat Hij de bron van leven voor alle dingen is en zijn ze onlosmakelijk met elkaar verbonden. Jullie hebben iets geleerd, toch?

God gebiedt de regels waardoor de werking van alle dingen wordt geregeld; Hij gebiedt de regels die gaan over het voortbestaan van alle dingen; Hij bestuurt alle dingen en regelt het zo, dat ze elkaar versterken en van elkaar afhankelijk zijn, zodat ze niet omkomen of verdwijnen. Alleen zo kan de mensheid voortleven; alleen zo kunnen ze onder Gods leiding in zo'n omgeving leven. Deze regels die alle dingen besturen staan onder de heerschappij van God, en de mens kan niet ingrijpen en kan ze niet veranderen; alleen God Zelf kent deze regels en alleen Hijzelf beheert ze. Wanneer de bomen zullen ontkiemen, wanneer het zal regenen, hoeveel water en hoeveel voedingsstoffen de aarde de planten zal geven, in welk seizoen de bladeren zullen vallen, in welk seizoen de bomen vrucht zullen dragen, hoeveel voedingsstoffen de bomen van het zonlicht zullen krijgen; wat de bomen zullen uitademen nadat ze door het zonlicht zijn gevoed – al die dingen waren van tevoren al door God geregeld toen Hij alle dingen schiep als regels waar de mens niet tegenin kan gaan. De dingen die door God zijn geschapen, of ze nu leven of – in de ogen van de mens – niet leven, zijn in Gods handen waar Hij er controle over uitoefent en erover regeert. Geen enkel mens kan deze regel veranderen of doorbreken. Dat wil zeggen, toen God alle dingen schiep, formuleerde Hij hoe ze zouden moeten zijn. De boom kon niet wortelen, ontspruiten en groeien zonder de aarde. Als de aarde geen bomen had, zou ze uitdrogen. De boom is ook de behuizing van de zangvogels, het is een plaats waar ze beschutting zoeken tegen de wind. Zou het goed zijn als de boom het zonder zonlicht moest stellen? (Dat zou niet goed zijn.) Als de boom alleen de aarde had, zou dat niet werken. Dit alles is voor de mensheid en voor het voortbestaan van de mensheid. De mens krijgt frisse lucht van de boom en leeft op de aarde die door de boom wordt beschermd. De mens kan niet leven zonder zonlicht, de mens kan niet leven zonder alle verschillende levende wezens. Hoewel de relaties tussen deze dingen complex zijn, moet je goed onthouden dat God de regels heeft geschapen die alle dingen bepalen, zodat ze elkaar kunnen versterken, van elkaar afhankelijk kunnen zijn en samen kunnen

bestaan. Met andere woorden, elk ding dat Hij heeft geschapen heeft waarde en betekenis. Als God iets zonder betekenis zou scheppen, zou God het laten verdwijnen. Dit is een van de methoden die Hij gebruikte bij het voorzien in alle dingen. Waar verwijst 'voorzien' naar in dit verhaal? Gaat God de boom elke dag besproeien met water? Heeft de boom Gods hulp nodig om te ademen? (Nee.) 'Voorzien' verwijst in dit geval naar Gods beheer van alle dingen na de schepping; Hij had alleen regels nodig om alles soepel te laten verlopen. De boom groeide helemaal vanzelf, doordat hij in de aarde was geplant. De voorwaarden om te groeien werden allemaal door God geschapen. Hij maakte het zonlicht, het water, de grond, de lucht en de omgeving, de wind, de vorst, de sneeuw en de regen en de vier seizoenen; dit zijn de voorwaarden die de boom nodig heeft om te groeien, dit zijn dingen die God heeft bereid. Is God dus de bron van deze leefomgeving? (Ja.) Moet God er elke dag op uitgaan om elk blad in de bomen tellen? Dat is niet nodig, toch? God hoeft de boom ook niet te laten ademen. God hoeft ook niet elke dag het zonlicht te wekken door te zeggen: "Het is tijd om nu op de bomen te schijnen." Hij hoeft dat niet te doen. Het zonlicht schijnt uit zichzelf, wanneer het, overeenkomstig de regels, tijd is dat het gaat schijnen; dan verschijnt het en schijnt het op de boom en absorbeert de boom het zonlicht wanneer dat nodig is, en wanneer het zonlicht niet nodig is dan leeft de boom nog steeds volgens de regels. Je bent misschien niet in staat dit verschijnsel duidelijk uit te leggen, maar het is een feit dat iedereen kan zien en erkennen. Het enige dat je hoeft te doen, is erkennen dat de regels voor het bestaan van alle dingen van God komen en weten dat God soeverein is over de groei en het voortbestaan van alle dingen.

Is er een metafoor gebruikt in dit verhaal, zoals mensen het zouden noemen? Is het antropomorf? (Nee.) Waar ik het over had, is de waarheid. Alles wat levend is, alles wat leven heeft, staat onder de heerschappij van God. Het kreeg leven nadat God het had geschapen; het is het leven gegeven door God en het volgt de wetten en het pad dat Hij ervoor heeft geschapen. Dit hoeft niet door de mens veranderd te worden en heeft geen hulp van de mens nodig; dit is hoe God in alle dingen voorziet. Jullie begrijpen het, toch? Denken jullie dat het nodig is dat mensen dit herkennen? (Ja.) Dus, heeft dit verhaal iets te maken met biologie? Staat het op een of andere manier in verband met een terrein van kennis of een tak van studie? We hebben het hier niet over biologie en we doen zeker geen biologisch onderzoek. Wat is het belangrijkste waar we hier over spreken? (Dat God de bron van leven is voor alle dingen.) Wat zie je bij alle dingen in de schepping? Heb je bomen gezien? Heb je de aarde gezien? (Ja.) Je hebt het zonlicht gezien, toch? Heb je vogels in de bomen zien neerstrijken? (Ja.) Is de mens gelukkig dat hij in zo'n omgeving mag leven? (Jazeker.) Dat wil zeggen, God gebruikt alle dingen – de dingen die Hij schiep om de leefomgeving van de mensheid te behouden om te overleven en om de leefomgeving van de mensheid te beschermen, en dit is hoe Hij voor de mens zorgt en in alle

dingen voorziet.

uit 'God Zelf, de unieke VII' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 168

Verhaal 2. Een grote berg, een beekje, een felle wind en een gigantische golf

Er was een stroompje dat heen en weer slingerde en uiteindelijk uitkwam bij de voet van een grote berg. De berg blokkeerde het pad van het stroompje, dus vroeg de stroom aan de berg met zijn zwakke, kleine stemmetje: "Wil je me er alsjeblieft langs laten, jij staat in de weg en je blokkeert het pad voor me." De berg vroeg toen: "Waar ga je naartoe?" Waarop het beekje antwoordde: "Ik ben op zoek naar mijn thuis." De berg zei: "Goed, ga je gang, stroom maar over me heen!" Maar omdat de kleine stroom te zwak was en te jong, was er geen manier om over zo'n grote berg heen te komen, dus het kon alleen maar naar de voet van de berg blijven stromen ...

Een felle wind schoot voorbij en voerde zand en rommel mee naar de plek waar de berg stond. De wind brulde tegen de berg: "Laat me er langs!" De berg vroeg: "Waar ga je heen?" De wind brulde terug: "Ik wil naar die kant van de berg." De berg zei: "Oké, als je mij doormidden kunt breken, dan kan je gaan!" De felle wind huilde op allerlei manieren, maar hoe furieus hij ook waaide, hij kon de berg niet doormidden breken. De wind werd moe en stopte om uit te rusten. Dus aan die kant van de berg blies alleen een zwakke wind luchtigjes, wat de mensen daar prettig vonden. Dat was de groet die de berg de mensen gaf ...

Aan de kust spatte de nevel van de oceaan zachtjes tegen het rif. Plotseling kwam er een gigantische golf op en brulde zich een weg naar de berg. "Ga opzij!" Schreeuwde de gigantische golf. De berg vroeg: "Waar ga je naartoe?" De grote golf hield niet op, hij bleef maar stijgen en antwoordde: "Ik ben mijn territorium aan het uitbreiden en ik wil mijn armen een beetje strekken." De berg zei: "Oké, als je over mijn top kunt komen, zal ik de weg voor je vrijmaken." De grote golf trok zich een beetje terug en sloeg toen opnieuw tegen de berg. Maar hoe hard het water het ook probeerde, het kon niet over de berg komen. Het kon zich alleen maar langzaam terugtrekken naar waar het vandaan kwam ...

Door de eeuwen heen druppelde het stroompje zachtjes rondom de voet van de berg. Het volgde de koers die de berg had gemaakt, en kwam zo weer thuis; het sloot zich aan bij de rivier en stroomde de zee in. De berg zorgde voor het stroompje, en het verdwaalde niet. De stroom en de berg bekrachtigden elkaar en waren van elkaar afhankelijk; ze versterkten elkaar, beteugelden elkaar en bestonden gezamenlijk.

Door de eeuwen heen bleef de felle wind steeds huilen naar de berg. De felle wind blies grote draaikolken van zand op, toen hij de berg ‘bezocht’, net als altijd. Hij bedreigde de berg, maar brak nooit de berg doormidden. De wind en de berg bekrachtigden elkaar en waren van elkaar afhankelijk; ze versterkten elkaar, hielden elkaar in toom en bestonden gezamenlijk.

Door de eeuwen heen rustte de gigantische golf ook niet en hij werd steeds groter. Hij brulde en sloeg steeds weer tegen de berg op, maar de berg bewoog nooit een centimeter. De berg waakte over de zee en zo groeiden en bloeiden de schepselen in de zee. De golf en de berg bekrachtigden elkaar en waren van elkaar afhankelijk; ze versterkten elkaar, ze beteugelden elkaar en bestonden gezamenlijk.

Dit verhaal is afgelopen. Allereerst, wat kunnen jullie me vertellen over dit verhaal, wat was het belangrijkste? Eerst was er een berg, een stroompje, een felle wind en een gigantische golf. Wat gebeurde er in het eerste deel met het beekje en de grote berg? Waarom zouden we praten over de grote berg en het beekje? (Omdat de berg de stroom beschermde, is de stroom nooit verdwaald. Ze vertrouwden op elkaar.) Zou je zeggen dat de berg het stroompje beschermde of belemmerde? (Hij beschermde hem.) Zou het kunnen dat hij hem belemmerd heeft? De berg en de kleine stroom waren samen; hij beschermde het stroompje maar was ook een belemmering. De berg beschermde het stroompje, zodat deze de rivier in kon stromen, maar weerhield hem er ook van om overal te stromen waar hij maar zou kunnen overstromen wat rampzalig zou zijn voor de mensen. Is dit het belangrijkste van dit gedeelte? De bescherming van het stroompje door de berg en zijn taak als een barrière beschermde de huizen van de mensen. Je hebt het stroompje dat zich bij de rivier voegt aan de voet van de berg en later de zee in stroomt; is dat niet de taak van het stroompje? Toen het stroompje de rivier instroomde en vervolgens naar zee, waarop vertrouwde het? Was het niet afhankelijk van de berg? Het vertrouwde op de bescherming van de berg en de berg diende als een barrière; is dit het belangrijkste? Zie jij hoe belangrijk bergen voor water zijn, in dit geval? Heeft God een bedoeling, waarom Hij bergen zowel hoog als laag maakt? (Ja.) Dit is een klein deel van het verhaal, en alleen al van een stroompje en een grote berg zijn we in staat om de waarde en het belang van deze twee dingen te zien in Gods schepping. We kunnen ook Zijn wijsheid en bedoeling zien in hoe Hij deze twee dingen regeert. Nietwaar?

Waar gaat het tweede deel van het verhaal over? (Een felle wind en de grote berg.) Is wind een goede zaak? (Ja.) Niet noodzakelijk, Want soms kan de wind, als hij te sterk is, rampzalig zijn. Hoe zou je voelen als je buiten in de felle wind zou moeten blijven? Dat hangt van de sterkte ervan af, toch? Als het maar een windje was met windkracht drie tot vier, dan zou het te verdragen zijn. Hooguit zou iemand moeite kunnen hebben om zijn ogen open te houden. Maar

zou je het aan kunnen als de wind krachtig genoeg was om een tornado te worden? Jij zou het niet kunnen volhouden. Dus het is fout als mensen zeggen dat de wind altijd goed is, of dat hij altijd slecht is, omdat het afhangt van de sterkte van de wind. Dus wat voor nut heeft de berg hier? Dient hij niet enigszins als een filter voor de wind? De berg neemt de felle wind op en reduceert hem tot wat? (Een licht briesje.) De meeste mensen konden het voelen in de omgeving waarin ze leefden – was het een felle wind of een lichte bries die ze voelden? (Een licht briesje.) Is dit niet een van de doelen achter Gods schepping van bergen? Hoe zou het zijn als mensen in een omgeving wonen waarin het zand onstuimig door de wind wordt opgewaaid zonder dat er iets is wat het blokkeert of filtert? Zou het kunnen zijn dat land waar voortdurend zand en stenen in de rondte vlogen onbewoonbaar zou zijn? De mensen zouden door de rondvliegende stenen kunnen worden geraakt en door het zand verblind kunnen worden. De wind zou zo hard kunnen waaien, dat de mensen niet meer konden staan en in de lucht werden opgezogen. Huizen zouden kunnen worden vernietigd en er zouden allerlei rampen gebeuren. Heeft de felle wind waarde? Toen ik zei dat het slecht was, dan vinden mensen misschien dat het geen waarde heeft, maar klopt dat? Heeft de wind geen waarde als hij in een briesje verandert? Wat hebben mensen het hardste nodig als het vochtig of verstikkend is buiten? Ze hebben een lichte bries nodig om zachtjes over ze heen te blazen, om hun hoofd te verfrissen en leeg te maken, hun denken te scherpen, om hun humeur en hun gemoedstoestand te herstellen en te verbeteren. Stel je voor dat jullie allemaal in een kamer met veel mensen zitten en de lucht is benauwd, wat heb je het hardste nodig? (Een lichte bries.) Op plaatsen waar de lucht troebel en vol vuil is, kan de lucht iemands denken vertragen, de bloedsomloop verminderen en ze minder helder van geest maken. Maar de lucht zal weer fris worden als hij de kans krijgt om te bewegen en te circuleren, en de mensen zullen zich veel beter voelen. Ook al zouden het beekje en de felle wind een ramp kunnen worden, zolang de berg daar is, zal hij ze veranderen in dingen die de mensen ten goede komen; nietwaar?

Waar gaat het derde deel van het verhaal over? (De grote berg en de enorme golf.) De grote berg en de enorme golf. Het landschap hier is een berg aan zee waar we de berg, de oceaannevel en ook een enorme golf kunnen zien. Wat betekent de berg voor de golf in dit geval? (Hij beschermt hem en schermt hem af.) Hij is zowel een beschermer als een scherm. Het doel van bescherming ervan voorkomt dat dit deel van de zee verdwijnt, zodat de wezens die erin leven zich kunnen vermenigvuldigen en gedijen. Als een scherm houdt de berg het zeewater tegen – deze watermassa – zodat er geen overstroming volgt, en een ramp veroorzaakt wordt, die de huizen van mensen zou beschadigen en vernietigen. Dus we kunnen zeggen dat de berg zowel een scherm als een beschermer is.

Dit is de betekenis van de gezamenlijke band die de enorme berg en het stroompje hebben,

de enorme berg en de felle wind hebben, en de enorme berg en de gigantische golf hebben; dit is de betekenis van het feit dat ze elkaar versterken en elkaar beteugelen en van hun co-existentie. Die dingen die God heeft geschapen worden in hun bestaan bestuurd door een regel en een wet. Dus, welke daden van God zijn jullie in dit verhaal tegengekomen? Heeft God, nadat Hij alle dingen geschapen had, die vervolgens genegeerd? Heeft Hij hun regels gegeven en de manieren ontworpen waarop ze werken om ze daarna te negeren? Is dat wat er is gebeurd? (Nee.) Wat is dat dan? God heeft nog steeds de controle over het water, de wind en de golven. Hij laat ze niet op hol slaan en Hij laat ze de huizen van mensen niet beschadigen of vernietigen, en daarom kunnen de mensen op het land blijven leven en zich vermenigvuldigen en gedijen. Dat betekent dat God de regels voor het bestaan al had uitgedacht toen Hij het universum maakte. Toen God deze dingen maakte, zorgde Hij ervoor dat zij de mensheid zouden helpen, en Hij beheerste hen ook, zodat zij niet lastig of rampzalig voor de mensheid zouden zijn. Als zij niet door God zouden worden beheerd, zouden de wateren dan niet overal stromen? Zou de wind niet overal heen waaien? Houden ze zich aan de regels? Als God ze niet zou beheren, zouden ze niet door regels geleid worden en de wind zou huilen en de wateren zouden overal opkomen en stromen. Als de enorme golf hoger was geweest dan de berg zou dat deel van de zee dan nog steeds kunnen bestaan? De zee zou niet kunnen bestaan. Als de berg niet zo hoog zou zijn als de golf, zou dat deel van de zee niet bestaan en zou de berg zijn waarde en betekenis verliezen.

uit 'God Zelf, de unieke VII' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 169

God schiep alles wat bestaat en Hij heerst over alles wat bestaat en Hij beheert alles ervan en zorgt voor alles ervan, en binnen alle dingen overziet en onderzoekt Hij elk woord en elke actie van alles wat bestaat. Evenzo ziet en onderzoekt God elk facet van het menselijk leven. God is dus tot in het diepst van elk detail op de hoogte van alles wat binnen Zijn schepping bestaat. Dit varieert van de functie, de natuur en de overlevingsregels van elk ding tot de betekenis van het leven ervan en de waarde van het bestaan ervan; al die dingen zijn bij God volledig bekend. God heeft alle dingen geschapen; denken jullie soms dat Hij de regels dient te bestuderen waardoor deze zaken bestierd worden? Is het nodig dat God kennis of de wetenschap van de mens bestudeert om daarover te leren en die te begrijpen? (Nee.) Is er ook maar één iemand onder de mensheid met geleerdheid en eruditie om alle dingen te begrijpen zoals God dat begrijpt? Die is er niet. Wel? Zijn er ook maar ergens astronomen of biologen die echt de regels begrijpen volgens welke alle dingen leven en groeien? Kunnen ze echt de waarde van het bestaan van elk ding begrijpen? (Nee.) Dit is omdat alle dingen door God zijn geschapen en ongeacht hoeveel en diep de mensheid deze kennis bestudeert, of hoe lang ze ook proberen om het te

leren, ze zullen nooit in staat zijn om het mysterie en het doel van Gods schepping van alle dingen te doorgronden, nietwaar? Hebben jullie, na wat we tot nu toe hebben besproken, het gevoel dat jullie een gedeeltelijk begrip hebben verkregen van de werkelijke betekenis van de uitdrukking: “God is de bron van leven voor alle dingen”? (Ja.) Ik wist dat veel mensen bij het bespreken van dit onderwerp meteen zouden denken: God is de waarheid en God gebruikt Zijn woord om voor ons te zorgen, maar zij denken er alleen maar over op dit niveau. Sommigen zouden zelfs vinden: “De manier waarin God voorziet in het menselijk leven, het dagelijks verschaffen van voedsel en drank en alle dagelijkse behoeften, geldt niet als voorzien voor de mensheid.” Voelen sommige mensen zich niet zo? Is Gods bedoeling niet heel duidelijk zichtbaar in hoe Hij alles heeft geschapen, zodat de mensheid kan bestaan en normaal kan leven? God onderhoudt de omgeving waarin mensen leven en Hij biedt alle dingen die deze mensheid nodig heeft. Bovendien heeft Hij de heerschappij over alle dingen en beheert Hij ze. Dit alles stelt de mensheid in staat normaal te leven en te gedijen en zich te vermenigvuldigen; op deze manier zorgt God voor de hele schepping en de mensheid. Moeten mensen deze dingen niet herkennen en begrijpen? Misschien zullen sommigen zeggen: “Dit onderwerp staat te ver af van onze kennis van de ware God Zelf, en we willen dit niet weten omdat de mens niet bij brood alleen kan leven, maar in plaats daarvan leeft door het woord van God.” Is dit juist? (Nee.) Wat is hier fout aan? Kun je God volledig begrijpen als je alleen de dingen kent die God heeft gezegd? Als je alleen Zijn werk en Zijn oordeel en tuchting accepteert, zul je dan God volledig begrijpen? Als je slechts een klein deel kent van Gods gezindheid, een klein deel van Gods gezag, is dat genoeg om God te begrijpen, toch? (Nee.) Gods daden beginnen met Zijn schepping van het universum en ze gaan vandaag door waar Zijn daden te allen tijde en op elke moment duidelijk zichtbaar zijn. Als mensen geloven dat God bestaat, alleen maar omdat Hij een aantal mensen heeft gekozen aan wie Hij Zijn werk doet om die mensen te redden, en als zij geloven dat andere dingen niet met God te maken hebben, Zijn gezag, Zijn status en Zijn acties, kan dat dan worden beschouwd als God echt kennen? Mensen met zo’n zogenaamde kennis van God – die gebaseerd is op een eenzijdige opvatting – beperken Gods daad tot slechts een groep mensen. Is dit een ware kennis van God? Is het niet zo dat mensen met deze kennis van God Zijn schepping van alle dingen ontkennen en Zijn heerschappij over hen? Sommige mensen willen hier geen aandacht aan besteden en ze denken bij zichzelf: “Ik zie Gods heerschappij niet over alle dingen, het is iets te ver van mij verwijderd en ik wil het niet begrijpen. God doet wat Hij wil en het heeft niets met mij te maken. Ik accepteer alleen Gods leiderschap en Zijn woord zodat ik gered kan worden en volmaakt kan worden gemaakt door God. Voor mij is niets anders van belang. De regels die God heeft opgesteld toen Hij alle dingen schiep of de dingen die Hij doet om voor alle dingen en ook voor de mensheid te zorgen hebben allemaal niets met mij te maken.” Wat voor soort gepraat is dit? Is dit soms geen daad van rebellie? Zijn er onder jullie die

zo denken? Ik weet dat er een grote meerderheid is die wel op deze manier denkt, ook al zouden jullie dat niet zeggen. Dit type wat de Bijbel alleen letterlijk neemt, kan zijn eigen zogenaamde spirituele standpunt gebruiken in hoe zij alles bekijken. Ze willen God tot de Bijbel beperken, God beperken door de woorden die Hij heeft uitgesproken en God beperken tot alleen het letterlijk geschreven woord. Ze willen niet meer over God weten en ze willen niet dat God meer aandacht besteedt aan het doen van andere dingen. Dit soort denken is kinderachtig en erg religieus. Kunnen mensen die deze opvattingen koesteren, God kennen? Ze zouden het moeilijk hebben als ze God wilden kennen. Vandaag heb ik twee verhalen verteld die elk een ander aspect hebben belicht. Nu jullie daar net mee zijn geconfronteerd, zouden jullie het gevoel kunnen krijgen dat ze diepgaand of zelfs een beetje abstract zijn en moeilijk te bevatten en te begrijpen. Het zou moeilijk kunnen zijn om ze te verbinden met Gods daden en God Zelf. Echter, alle daden van God en alles wat Hij onder alle dingen en onder de hele mensheid heeft gedaan, moeten duidelijk en nauwkeurig bekend zijn bij ieder afzonderlijk en bij iedereen die God wil leren kennen. Deze kennis zal je de bevestiging van en het vertrouwen in het ware bestaan van God geven. Het zal je ook nauwkeurige kennis geven van Gods wijsheid, Zijn macht en hoe Hij voor alle dingen zorgt. Het zal je de mogelijkheid geven om Gods ware bestaan duidelijk te begrijpen en te zien dat het niet fictief is, en geen mythe. Hierdoor kun je zien dat het niet vaag is, en niet alleen een theorie en dat God zeker niet alleen een spirituele voedingsbron is, maar Hij echt bestaat. Bovendien zullen de mensen daardoor kunnen weten dat God altijd voor de hele schepping en voor de mensheid heeft gezorgd; Hij doet dit op Zijn eigen manier en in overeenstemming met Zijn eigen ritme. Men kan dus zeggen dat het is omdat God alle dingen schiep en Hij hen de regels gaf dat zij door Zijn bevel elk hun toegewezen taken uitvoeren, hun verantwoordelijkheden vervullen en de rol spelen die aan elk van hen was toebedeeld. Alle dingen vervullen hun eigen rol voor de mensheid en doen dit in de ruimte, de omgeving waarin mensen leven. Als God de dingen niet op deze manier deed en de omgeving van de mensheid niet was zoals het is, en het geloof van mensen in God of hun navolging van Hem – dan zou niets van dit alles mogelijk zijn; het zouden alleen maar lege woorden zijn, nietwaar?

uit 'God Zelf, de unieke VII' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 170

We hebben veel onderwerpen en tekst besproken met betrekking tot het gezegde 'God is de bron van het leven voor alle dingen' maar weten jullie in jullie harten wat God de mensheid schenkt, nog afgezien van het feit dat Hij jullie Zijn woord geeft en Zijn tuchtiging en oordeel over jullie? Sommige mensen zouden misschien zeggen: "God schenkt mij genade en zegeningen; Hij geeft mij discipline en troost en Hij geeft mij zorg en bescherming op elke

mogelijke manier.” Anderen zullen zeggen: “God voorziet mij dagelijks van eten en drinken”, terwijl sommigen zelfs zullen zeggen: “God heeft mij alles geschonken.” Met betrekking tot deze dingen waarmee mensen in hun dagelijks leven te maken hebben, zouden jullie kunnen reageren op een manier die betrekking heeft op het gebied van jullie eigen fysieke levenservaring. God schenkt veel dingen aan iedereen, hoewel wat we hier bespreken niet alleen beperkt is tot het gebied van de dagelijkse behoeften van mensen, maar is bedoeld om het gezichtsveld van een ieder uit te breiden en jullie de dingen vanuit een macroperspectief te laten zien. Aangezien God de bron van leven is voor alle dingen, hoe onderhoudt Hij het leven van alle dingen? Wat schenkt God aan alle dingen om hun bestaan te handhaven en de wetten van hun bestaan te handhaven, opdat alle dingen kunnen blijven bestaan? Dat is het belangrijkste punt van wat we vandaag bespreken. [...] Ik hoop dat jullie het onderwerp en de dingen waar ik over ga praten met Gods daden kunnen verbinden, en dat jullie ze niet met enige kennis in verband brengen of ze verbinden met enige menselijke cultuur of onderzoek. Ik heb het alleen over God en over God Zelf. Dat is mijn suggestie voor jullie. Begrijpen jullie dat? Juist?

God heeft veel dingen aan de mensheid geschonken. Ik zal eerst vertellen over wat mensen kunnen zien, dat wil zeggen, wat ze kunnen voelen. Dit zijn dingen die mensen van binnen kunnen begrijpen en kunnen aannemen. Dus laten we eerst beginnen met de materiële wereld om te bespreken wat God de mensheid heeft geschonken.

1. Lucht

Ten eerste heeft God lucht geschapen zodat de mens kan ademen. Lucht is een substantie waar mensen dagelijks mee in contact staan en is iets waarop mensen van moment tot moment vertrouwen, zelfs als ze slapen. De lucht die God schiep is van onschatbare waarde voor de mensheid: het is het essentiële onderdeel van elke ademhaling en van het leven zelf. Deze substantie, die alleen kan worden gevoeld maar niet gezien, was Gods eerste geschenk aan alle dingen. Heeft God na het scheppen van lucht gewoon de winkel dichtgegooid? Nadat de lucht was geschapen, keek God toen naar de luchtdichtheid? Keek Hij naar de inhoud? (Ja.) Wat dacht God toen Hij lucht maakte? Waarom maakte God lucht en wat was Zijn beweegreden? Mensen hebben lucht nodig en ze moeten ademen. Allereerst moet de dichtheid van lucht geschikt zijn voor menselijke longen. Weet iemand iets van de dichtheid van lucht? Dit is niet iets dat mensen moeten weten; het is niet nodig om dit te weten. We hebben geen exact getal nodig met betrekking tot de dichtheid van lucht. Een algemeen idee hebben is genoeg. God maakte lucht met een dichtheid die het meest geschikt zou zijn voor menselijke longen om te ademen. Dat wil zeggen, dat mensen zich er goed bij voelen en dat het hun lichaam niet beschadigt wanneer ze ademen. Dit is het idee achter de dichtheid van lucht. Dan zullen we het hebben over de

inhoud van lucht. In de eerste plaats is de inhoud van de lucht niet giftig voor de mens en zal daardoor de longen en het lichaam niet beschadigen. God moest dit allemaal overwegen. God moest bedenken dat de lucht die mensen inademen soepel naar binnen en naar buiten moet gaan en dat, na het inademen de inhoud en hoeveelheid lucht zodanig moet zijn dat zowel het bloed als de afgewerkte lucht in de longen en het lichaam op de juiste manier zouden worden verwerkt en ook dat de lucht geen giftige componenten zou mogen bevatten. Met betrekking tot deze twee standaarden, wil ik jullie niet een hoop kennis voeren, maar laat ik jullie weten dat God een specifiek denkproces in gedachten had toen Hij elk ding schiep – het allerbeste. Bovendien, wat betreft de hoeveelheid stof in de lucht, de hoeveelheid stof, zand en vuil op aarde, evenals het stof dat uit de lucht naar beneden komt, heeft God ook Zijn manieren om voor deze dingen te zorgen – manieren om ze op te ruimen of om te zorgen dat ze uiteenvallen. Hoewel er wat stof is, heeft God het zo gemaakt dat stof het lichaam en de ademhaling van de mens niet zou schaden en dat de stofdeeltjes een grootte zouden hebben die niet schadelijk zou zijn voor het lichaam. Was Gods schepping van de lucht niet mysterieus? Was het zo simpel als een ademstoot van Zijn mond? (Nee.) Zelfs in Zijn schepping van de eenvoudigste dingen, zijn Gods mysterie, Zijn gedachten en Zijn wijsheid volkomen duidelijk. Is God niet praktisch? (Ja, dat is Hij.) Wat dit betekent is dat God, zelfs bij het scheppen van iets eenvoudigs, aan de mensheid dacht. Ten eerste is de lucht die mensen inademen schoon, de inhoud is geschikt voor menselijke ademhaling, de lucht is niet giftig en veroorzaakt geen schade bij mensen, en de dichtheid is berekend op de menselijke ademhaling. Deze lucht die mensen in- en uitademen is essentieel voor hun lichaam, voor hun vlees. Dus mensen kunnen vrij ademen, zonder beperkingen of zorgen. Ze kunnen normaal ademen. Lucht is datgene wat God in het begin schiep en wat onmisbaar is voor de menselijke ademhaling.

uit 'God Zelf, de unieke VIII' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 171

2. Temperatuur

Het tweede is de temperatuur. Iedereen weet wat de temperatuur is. De temperatuur is iets waar een omgeving die geschikt is voor menselijk overleven mee uitgerust moet zijn. Als de temperatuur te hoog is, bijvoorbeeld als de temperatuur hoger is dan 40 graden Celsius, zou het dan niet heel uitputtend zijn voor mensen? Zou het niet vermoeiend zijn voor hen om erin te leven? En wat gebeurt er als de temperatuur te laag is en min 40 graden Celsius bereikt? Dat zullen mensen ook niet kunnen verdragen. Daarom was God eigenlijk heel precies bij het instellen van dit temperatuurbereik. Het temperatuurbereik waaraan het menselijk lichaam zich kan aanpassen is in principe minus 30 graden Celsius tot 40 graden Celsius. Dit is het basis

temperatuurbereik van het noorden tot het zuiden. In koude gebieden kan de temperatuur tot min 50 tot 60 graden Celsius dalen. Zo'n gebied is geen plaats waar God de mens toestaat te leven. Waarom zijn er zulke koude gebieden? Hierin liggen Gods wijsheid en bedoeling. Hij staat je niet toe in de buurt van die plaatsen te komen. God beschermt plaatsen die te heet en te koud zijn, wat betekent dat Hij niet bereid is om de mens daar te laten leven. Het is niet voor de mensheid. Waarom zou Hij dergelijke plaatsen laten bestaan op aarde? Als God de mens niet wilde toestaan daar te wonen of te leven, waarom zou God ze dan scheppen? Dat wordt door Gods wijsheid bepaald. Dat betekent dat de basistemperatuur van de omgeving voor het overleven van de mens ook naar redelijkheid is aangepast door God. Hier geldt ook een wet. God heeft een aantal dingen gemaakt om een dergelijke temperatuur te handhaven, om deze temperatuur te beheersen. Welke dingen worden gebruikt om deze temperatuur te handhaven? Allereerst kan de zon mensen warmte brengen, maar zullen mensen het wel aan kunnen als het te warm is? Is er iemand die dicht bij de zon durft te komen? Is er een instrument op aarde dat in de buurt van de zon kan komen? (Nee.) Waarom niet? Het is te heet. Het zal smelten als het te dicht bij de zon komt. Daarom heeft God een specifieke maat geschapen voor de afstand van de zon tot de mensheid. God heeft iets speciaals gedaan. God heeft een norm voor deze afstand. En dan zijn er ook nog de Zuidpool en de Noordpool op aarde. Daar zijn allemaal gletsjers. Kan de mensheid op gletsjers leven? Is het daar geschikt voor menselijke bewoning? (Nee.) Nee, dus mensen gaan daar niet heen. Omdat mensen niet naar de Zuid- en Noordpool gaan, blijven de gletsjers behouden en kunnen ze hun rol spelen, namelijk het beheersen van de temperatuur. Snap je? Als er geen Zuid- en Noordpool zijn en de zon altijd op aarde schijnt, dan zullen alle mensen op aarde sterven door de hitte. Gebruikt God alleen deze twee dingen om een temperatuur te beheersen die geschikt is voor het overleven van de mens? Nee, er zijn ook allerlei levende dingen, zoals het gras op de velden, de verschillende soorten bomen en allerlei soorten planten in de bossen die de warmte van de zon absorberen en daardoor de thermische energie van de zon op zo'n manier neutraliseren, dat daardoor de temperatuur wordt geregeld van de omgeving waar de mensheid in leeft. Er zijn ook bronnen van water, zoals rivieren en meren. De oppervlakte van rivieren en meren is niet iets dat door iedereen kan worden bepaald. Niemand kan bepalen hoeveel water er op aarde is, waar het water stroomt, de richting waarin het stroomt, het watervolume of de snelheid van stroming. Alleen God weet dit. Deze verschillende waterbronnen, inclusief ondergronds water en de rivieren en meren bovengronds die mensen kunnen zien, kunnen ook de temperatuur regelen waarin mensen leven. Verder zijn er nog allerlei geografische formaties, zoals bergen, vlaktes, ravijnen en 'wetlands'. Deze verschillende geografische formaties en hun afmetingen en oppervlaktes spelen allemaal een rol bij het regelen van de temperatuur. Als een berg bijvoorbeeld een omtrek van honderd kilometer heeft, hebben deze honderd kilometer een effect van honderd kilometer. Wat betreft de

hoeveelheid bergketens en kloven die God op aarde heeft geschapen, ook daar heeft God goed over nagedacht. Met andere woorden, achter het bestaan van elk afzonderlijk ding wat door God is geschapen is er een verhaal, en het bevat ook Gods wijsheid en plannen. Bijvoorbeeld, bossen en de diverse soorten planten – het bereik en de omvang van het gebied waarin ze voorkomen en groeien kan door geen enkel mens onder controle worden gehouden en niemand heeft over deze dingen iets te zeggen. Hoeveel water ze absorberen, hoeveel thermische energie ze absorberen van de zon kan ook niet worden geregeld door een mens. Dit zijn allemaal dingen binnen de reikwijdte van wat God heeft gepland toen Hij alle dingen schiep.

Het is alleen te danken aan Gods zorgvuldige planning, overweging en regelingen in alle opzichten, dat de mens kan leven in een omgeving met zo'n geschikte temperatuur. Daarom gebruikt God alles wat de mens met zijn ogen ziet, zoals de zon, de Zuid- en Noordpool waar de mensen veel over horen, evenals de verschillende levende wezens op en onder de grond en in het water, en oppervlakten van bossen en andere soorten vegetatie en waterbronnen, verschillende waterlichamen, hoeveel zeewater en zoet water er is, plus verschillende geografische omgevingen, al deze dingen gebruikt God om normale temperaturen te handhaven voor het voortbestaan van de mens. Dit is absoluut. Alleen omdat God aan deze dingen denkt, kan de mens in een omgeving leven met zulke geschikte temperaturen. Het kan niet te koud of te heet zijn: plaatsen die te heet zijn en waar de temperaturen hoger zijn dan waar het menselijk lichaam zich aan kan aanpassen, zijn zeker niet door God voor jou bedoeld. Plaatsen die te koud zijn en waar de temperaturen te laag zijn, plaatsen waar, zodra er mensen komen, ze binnen enkele minuten zo bevroren zullen zijn dat ze niet meer kunnen spreken, hun hersenen zullen bevriezen, ze niet zullen kunnen nadenken, en ze snel zullen stikken – dergelijke plaatsen zijn ook niet door God bedoeld voor de mensheid. Het maakt niet uit wat voor soort onderzoek mensen willen uitvoeren, of ze willen innoveren of dergelijke beperkingen willen doorbreken – ongeacht wat mensen denken, ze zullen nooit de grenzen kunnen overschrijden van wat het menselijk lichaam aankan. Ze zullen nooit in staat zijn om van deze beperkingen af te komen die God voor de mens heeft geschapen. Dit komt omdat God mensen heeft geschapen, en God weet het beste aan welke temperaturen het menselijk lichaam zich kan aanpassen. Maar mensen weten dit zelf niet. Waarom zeg ik dat de mensen dit niet weten? Wat voor dwaze dingen hebben mensen gedaan? Zijn er niet heel wat mensen geweest die altijd de Noord- en Zuidpool willen bedwingen? Ze willen er altijd heen om het land te bezetten, zodat ze zich er kunnen vestigen. Dat zou een krankzinnige daad zijn. Zelfs als je de polen grondig hebt onderzocht, wat dan nog? Zelfs als je je aan dergelijke temperaturen kunt aanpassen en daar kunt leven, zou het de mensheid dan op enige manier van nut zijn als je de huidige leefomgeving van de Zuid- en Noordpool zou 'verbeteren'? De mensheid heeft een omgeving waarin ze kan overleven, maar toch blijven de

mensen daar niet gewoon rustig en inschikkelijk in wonen, maar in plaats daarvan dringen ze er op aan om zich naar plaatsen te wagen waar ze niet kunnen overleven. Waarom is dat zo? Ze zijn verveeld door het leven in deze geschikte temperatuur. Ze hebben te veel zegeningen genoten. Bovendien is deze normale leefomgeving vrijwel volledig verwoest door de mensheid, dus kunnen ze net zo goed naar de Zuidpool en de Noordpool gaan om nog meer schade aan te richten of zich in te zetten voor de een of andere ‘zaak’, zodat ze een soort van ‘pionier’ kunnen zijn. Is dit niet dwaas? Dat wil zeggen, onder de leiding van hun voorvader Satan, blijft deze mensheid het ene absurde na het andere doen, ze vernietigen roekeloos en moedwillig het prachtige huis dat God voor de mensheid heeft geschapen. Dit heeft Satan gedaan. Verder, nu ze zien dat het voortbestaan van de mensheid op aarde een beetje in gevaar is, willen heel wat mensen manieren vinden om op de maan te kunnen verblijven en een uitweg zoeken door te kijken of ze daar kunnen leven. Maar ontbreekt er uiteindelijk zuurstof op de maan. Kunnen mensen overleven zonder zuurstof? Omdat op de maan zuurstof ontbreekt, is het geen plaats waar de mens kan blijven en toch blijft de mens ernaar verlangen daarheen te gaan. Wat is dit? Het is zelfvernietiging, toch? Het is een plaats zonder lucht en de temperatuur is niet geschikt voor menselijke overleving, dus het is niet door God bedoeld voor de mens.

uit ‘God Zelf, de unieke VIII’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Dagelijkse woorden van God Fragment 172

3. Geluid

Wat is het derde ding? Het is ook iets waarmee een normale leefomgeving voor mensen moet worden uitgerust. Het is ook iets waar God rekening mee moest houden toen Hij alles schiep. Dit is iets heel belangrijks voor God en ook voor iedereen. Als God dit niet goed had aangepakt, zou dit een enorm obstakel zijn geweest voor het voortbestaan van de mensheid. Dat wil zeggen dat het een zeer significante impact zou hebben gehad op het lichaam en het leven van de mens, zodanig dat de mensheid niet in een dergelijke omgeving zou hebben kunnen overleven. Het kan ook gezegd worden dat alle levende wezens in zo’n omgeving niet kunnen overleven. Dus waar gaat dit over? Het is geluid. God heeft alles geschapen en alles leeft in Gods handen. In Gods ogen zijn alle dingen in beweging en levend. Met andere woorden, het bestaan van elk van de dingen die God heeft geschapen, heeft waarde en betekenis. Dat wil zeggen, het is noodzakelijk dat ze allemaal bestaan. Elk ding heeft een leven in Gods ogen; omdat ze allemaal in leven en in beweging zijn, zullen ze geluiden produceren. Bijvoorbeeld, de aarde draait voortdurend, de zon draait voortdurend, en de maan draait ook voortdurend. Er worden voortdurend geluiden gemaakt in de voortplanting en ontwikkeling en beweging van alle dingen. Dingen op aarde zijn zich constant aan het voortplanten, ontwikkelen en bewegen. Bijvoorbeeld,

de funderingen van bergen bewegen en verschuiven, en alle levende dingen in de diepten van de zeeën zwemmen en bewegen zich in het rond. Dit betekent dat deze levende dingen, alle dingen in Gods ogen, in constante, regelmatige beweging zijn, volgens vaste patronen. Dus wat is het dat door al die dingen tot stand wordt gebracht die zich in het donker voortplanten en ontwikkelen en zich in alle heerlijkheid bewegen? Geluiden – geweldige, krachtige geluiden. Behalve planeet aarde zijn allerlei planeten ook voortdurend in beweging, en levende wezens en organismen op deze planeten zijn zich ook constant aan het voortplanten, ontwikkelen en in beweging. Dat wil zeggen, alle dingen met leven en zonder leven gaan voortdurend vooruit in Gods ogen, en ze maken ook tegelijkertijd geluiden. God heeft ook deze geluiden geregeld. Jullie zouden moeten weten met welke reden deze geluiden zo geregeld zijn, toch? Als je in de buurt van een vliegtuig komt, wat zal het brullende geluid van het vliegtuig dan met je doen? Je oren zullen geleidelijk aan doof worden. Zullen jullie harten het kunnen verdragen? Sommigen met een zwakker hart zullen het niet kunnen verdragen. Natuurlijk zullen zelfs mensen met een sterk hart niet in staat zijn om het te verdragen als het te lang doorgaat. Dat wil zeggen, de invloed van geluid op het menselijk lichaam, of het nu op de oren of op het hart is, is zeer groot voor elk persoon en geluiden die te luid zijn, brengen mensen schade toe. Daarom, toen God alle dingen schiep en nadat ze normaal begonnen te functioneren, zorgde God ook dat deze geluiden – de geluiden van alle dingen in beweging – op de juiste manier werden toegepast. Dit is ook een van de noodzakelijke overwegingen die God heeft gehad bij het scheppen van een omgeving voor de mensheid.

Allereerst zal de hoogte van de atmosfeer vanaf het aardoppervlak geluiden beïnvloeden. Ook de grootte van de holtes in de grond zal het geluid regelen en beïnvloeden. Dan is er het samenvallen van verschillende geografische omgevingen, die ook het geluid beïnvloeden. Dat wil zeggen dat God bepaalde methoden gebruikt om van sommige geluiden af te komen, zodat mensen kunnen overleven in een omgeving die hun oren en harten kunnen verdragen. Anders zullen geluiden een enorm obstakel vormen voor het overleven van de mensheid en ze zullen grote problemen in hun leven veroorzaken. Dit zal een groot probleem voor ze zijn. Dat wil zeggen dat God heel precies was bij het scheppen van Zijn land, de atmosfeer en de verschillende soorten geografische omgevingen. Gods wijsheid is hierin vervat. Het begrip van de mens hiervoor hoeft niet te gedetailleerd te zijn. Alles wat ze moeten weten is dat Gods daden daarin vervat zijn. Vertellen jullie me eens, was het werk dat God deed noodzakelijk? Dat wil zeggen, het geluid heel nauwkeurig afstellen om de leefomgeving van de mensheid en hun normale leven te beschermen? (Ja.) Als dit nodig was, kan vanuit dit perspectief gezegd worden dat God deze manier gebruikte om in alle dingen te voorzien? God heeft zo'n stille omgeving geschapen en dat aan de mensheid gegeven zodat het menselijk lichaam heel normaal kan leven

in zo'n omgeving, zonder storingen, zodat de mensheid in staat is om normaal te bestaan en leven. Is dit een van de manieren waarop God voor de mensheid zorgt? Was dit wat God deed heel belangrijk? (Ja.) Het was heel noodzakelijk. Dus hoe waardeer je dit? Ook al kun jullie niet voelen dat dit Gods daad was, en weten jullie niet hoe God het destijds deed, kunnen jullie dan nog steeds voelen dat het noodzakelijk was dat God dit deed? Kun je Gods wijsheid voelen, of de zorg en de overweging die Hij erin stopt? (Ja.) Gewoon in staat zijn om dit te voelen is oké. Het is voldoende. Er zijn veel dingen die God heeft gedaan onder alle dingen die mensen niet kunnen voelen en zien. De reden dat ik ze hier vermeld is alleen maar om jullie wat informatie te geven over Gods daden, en zo kun je God leren kennen. Deze aanwijzingen kunnen jullie God beter laten kennen en begrijpen.

uit 'God Zelf, de unieke VIII' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 173

4. Licht

Het vierde punt houdt verband met de ogen van mensen – dat wil zeggen, licht. Dit is ook erg belangrijk. Wanneer je een helder licht ziet en de helderheid daarvan een bepaalde sterkte bereikt, kan dit menselijke ogen verblinden. Tenslotte zijn menselijke ogen ogen van het vlees. Ze kunnen niet tegen irritatie. Durft iemand rechtstreeks naar de zon te kijken? Sommige mensen hebben het geprobeerd en als ze een zonnebril dragen, gaat dat prima – maar daar heb je een hulpmiddel bij nodig. Zonder hulpmiddelen kun je met onbeschermden niet rechtstreeks in de zon kijken. Toch schiep God de zon om licht te brengen aan de mensheid, en Hij regelde ook dit licht. Het is niet zo, dat God met de zon verder maar niets deed, dat Hij hem ergens neerzette en er vervolgens geen aandacht meer aan besteedde; zo werkt God niet. Hij is erg zorgvuldig in Zijn acties en overdenkt die heel goed. God schiep ogen voor de mensen zodat ze kunnen zien, en Hij stelde ook van te voren de parameters voor het licht in, waarmee de mens dingen ziet. Het zou geen goede zaak zijn als het licht te zwak was. Als het zo donker is dat mensen geen hand voor ogen kunnen zien, dan verliezen hun ogen hun functie en hebben ze geen nut. Een plaats die te licht is, is ondraaglijk voor menselijke ogen, en dan zullen ze niets zien. Dus in de omgeving waarin de mens leeft, heeft God hen de hoeveelheid licht gegeven die geschikt is voor menselijke ogen. Dit licht zal de ogen van mensen niet schaden of beschadigen. Bovendien zullen de ogen van mensen hun functie niet verliezen. Daarom heeft God de wolken rond de zon en de aarde toegevoegd, en de dichtheid van de lucht kan ook normaal het licht filteren dat de ogen of huid van mensen kan beschadigen. Dit is gecorreleerd. Bovendien weerspiegelt de kleur van de door God geschapen aarde ook zonlicht en allerlei soorten licht en haalt dat deel van de felheid weg in licht wat ongemakkelijk is voor menselijke ogen. Op die manier hoeven mensen niet altijd een

hele donkere zonnebril te dragen om buiten rond te kunnen lopen en hun leven te leven. Onder normale omstandigheden kunnen menselijke ogen de dingen binnen hun blikveld zien zonder door licht te worden gehinderd. Dat wil zeggen, het zou geen goede zaak zijn als het licht te doordringend was of als het te zwak was. Als het te zwak was, zouden de ogen van de mensen beschadigd raken en al na kort gebruik vernield zijn; als het te helder was, zouden de ogen van de mensen er niet tegen bestand zijn. Juist dit licht dat de mensen hebben moet voor het menselijk oog geschikt zijn om te zien, en de schade die door licht aan de menselijke ogen wordt toegebracht, is door God tot een minimum beperkt op verschillende manieren. Ongeacht of licht voordelen of nadelen voor het menselijke oog met zich meebrengt, mensen kunnen hun ogen gebruiken tot het einde van hun leven. Heeft God dat niet grondig doordacht? Maar wanneer Satan, de duivel, dingen doet, denkt hij hier nooit over na. Het licht is te helder of te zwak. Zo doet Satan de dingen.

God deed deze dingen voor alle aspecten van het menselijk lichaam – gezicht, gehoor, smaak, ademhaling, gevoelens ... om het aanpassingsvermogen van de mensheid te maximaliseren zodat ze normaal kunnen leven en blijven leven. Dat wil zeggen zo'n door God geschapen bestaande leefomgeving, is de meest geschikte en meest gunstige leefomgeving voor het voortbestaan van de mensheid. Sommigen zullen denken dat dit niet veel is en dat het allemaal heel gewoon is. Geluiden, licht en lucht zijn dingen waarvan mensen het gevoel hebben dat ze ermee geboren zijn, dingen waar ze vanaf het moment van geboorte van kunnen genieten. Maar wat God deed achter hun plezier in deze dingen is iets dat ze moeten weten en begrijpen. Ongeacht of je voelt dat het nodig is om deze dingen te begrijpen of te weten, kort samengevat, toen God deze dingen schiep, had Hij er uitgebreid over nagedacht, had Hij een plan, had Hij bepaalde ideeën. Hij plaatste de mensheid niet zomaar in een dergelijke woonomgeving, gewoon, nonchalant of zonder enig nadenken. Jullie denken misschien dat ik over elk van deze kleine dingen te uitgebreid heb gesproken, maar naar mijn mening is alles wat God de mensheid heeft verschaft noodzakelijk voor het voortbestaan van de mensheid. Daarin liggen Gods daden.

uit 'God Zelf, de unieke VIII' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 174

5. Luchtstroom

Wat is het vijfde? Dit heeft veel te maken met elke dag van ieder mens, en deze relatie is sterk. Het is iets waar het menselijk lichaam niet buiten kan in deze materiële wereld. Het is namelijk luchtstroom. 'Luchtstroom' is een woord dat alle mensen waarschijnlijk begrijpen. Dus wat is luchtstroom? Jullie zouden kunnen zeggen dat de stroom van lucht 'luchtstroom' wordt

genoemd. Luchtstroom is wind die het menselijk oog niet kan zien. Het is ook een manier waarop gas beweegt. Maar wat is luchtstroom waar we het hier vooral over hebben? Jullie zullen het begrijpen zodra ik het vertel. De aarde draagt de bergen, de zeeën en alle dingen als ze draait, en wanneer ze draait, is er snelheid. Zelfs als je geen rotatie voelt, bestaat de rotatie toch. Wat brengt die draaiing mee? Voel je de wind langs je oren als je rent? Als wind kan worden gegenereerd als je rent, hoe kan er geen luchtstroom zijn als de aarde draait? Wanneer de aarde draait, zijn alle dingen in beweging. Ze is in beweging en draait met een bepaalde snelheid, terwijl alle dingen op aarde zich ook voortdurend voortplanten en ontwikkelen. Daarom zal het bewegen met een bepaalde snelheid natuurlijk een luchtstroom veroorzaken. Dat is luchtstroom. Zal deze luchtstroom het menselijke lichaam tot op zekere hoogte beïnvloeden? Je ziet dat gewone tyfoons niet zo krachtig zijn, maar als ze toeslaan, kunnen mensen niet stil blijven staan en vinden ze het moeilijk tegen de wind in te lopen. Het is moeilijk om zelfs maar een stap te zetten. Het is zo krachtig, sommige mensen worden ergens tegenaan geduwd door de wind en kunnen niet bewegen. Dit is een van de manieren waarop luchtstroom de mensheid kan beïnvloeden. Als de hele aarde vol vlaktes zou zijn, zou het bijzonder moeilijk zijn voor menselijke lichamen om de luchtdruk te weerstaan, die zou worden veroorzaakt door de omwenteling van de aarde en de beweging van alle dingen met een bepaalde snelheid. Het zou heel moeilijk zijn om er mee om te gaan. Als dit het geval zou zijn, zou deze luchtstroom de mensheid niet alleen schade toebrengen, maar vernietiging. Niemand zou in een dergelijke omgeving kunnen overleven. Daarom gebruikt God verschillende geografische omgevingen om dergelijke luchtstromen op te lossen – in verschillende omgevingen worden luchtstromen zwakker, verandert hun richting, hun snelheid en hun kracht. Daarom heb je verschillende geografische landschappen, zoals bergen, bergketens, vlaktes, heuvels, bekkens, valleien, plateaus en rivieren. God past deze verschillende geografische omgevingen toe om de snelheid, richting en kracht van een luchtstroom te veranderen, door het reduceren of regelen in een geschikte windsnelheid, windrichting en windkracht, zodat mensen een normale leefomgeving kunnen hebben. Is het nodig dit te doen? (Ja.) Zoiets lijkt moeilijk voor mensen, maar het is gemakkelijk voor God, omdat Hij alle dingen waarneemt. Voor Hem is het scheppen van een omgeving met een geschikte luchtstroom voor de mensheid te eenvoudig, te makkelijk. Daarom is in zo'n omgeving die door God is geschapen, ieder en elk ding onder alle dingen onmisbaar. Er is waarde en noodzaak in het bestaan van elk en ieder ding. Echter, dit principe wordt niet begrepen door Satan of door de mensheid die verdorven is. Ze blijven vernietigen en ontwikkelen, ze dromen er tevergeefs van om bergen in vlak land te veranderen, ravijnen op te vullen en wolkenkrabbers op vlak land te bouwen om betonnen oerwouden te creëren. Het is Gods hoop dat de mensheid gelukkig kan leven, gelukkig kan opgroeien en elke dag gelukkig kan doorbrengen in de meest geschikte omgeving die Hij op hen heeft afgestemd. Daarom is God

nooit zorgeloos geweest als het gaat om het omgaan met de leefomgeving van de mensheid. Van temperatuur tot lucht, van geluid tot licht, heeft God ingewikkelde plannen en regelingen gemaakt, zodat het lichaam en de leefomgeving van de mens niet zouden worden blootgesteld aan enige inmenging van natuurlijke omstandigheden, en in plaats daarvan zou de mensheid normaal kunnen leven en zich kunnen voortplanten en normaal gesproken harmonieus kunnen samenleven met alle dingen. God heeft hierin voorzien voor alle dingen en de mensheid.

uit 'God Zelf, de unieke VIII' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 175

Voelen jullie nu het grootste verschil tussen God en de mensheid? Wie is de meester van alle dingen? Is het de mens? (Nee.) Wat is dan het verschil tussen hoe God en mensen omgaan met alle dingen? (God regeert over en regelt alle dingen, terwijl de mens van alles geniet.) Zijn jullie het eens met die woorden? Het grootste verschil tussen God en de mensheid is dat God over alle dingen heerst en in alle dingen voorziet. God is de bron van alles, en de mensheid geniet van alle dingen terwijl God voor hen zorgt. Dat wil zeggen, de mens geniet van alle dingen wanneer hij het leven aanvaardt dat God aan alle dingen schenkt. De mensheid geniet van de resultaten van Gods schepping van alle dingen, terwijl God de Meester is. Wat is dan vanuit het perspectief van alle dingen het verschil tussen God en de mensheid? God kan duidelijk de groeipatronen van alle dingen zien, en beheerst en beheert de groeipatronen van alle dingen. Dat wil zeggen, alle dingen worden door God gezien en vallen binnen de reikwijdte van Zijn inspectie. Kan de mensheid alles zien? Wat de mensheid ziet, is beperkt – het is alleen wat ze voor hun ogen zien. Als je deze berg beklimt, zie je deze berg. Je kunt niet zien wat aan de andere kant van de berg is. Als je naar het strand gaat, kun je deze kant van de oceaan zien, maar je weet niet hoe de andere kant van de oceaan eruit ziet. Als je in dit bos aankomt, kun je de planten voor je ogen en om je heen zien, maar je kunt niet zien wat er verderop is. Mensen kunnen geen plaatsen zien die hoger, verder en dieper zijn. Het enige wat ze kunnen zien is wat zich rechtstreeks voor hen bevindt is en binnen hun gezichtsveld valt. Zelfs als mensen de wetmatigheid kennen van de vier seizoenen van het jaar of de wetmatigheid van hoe alle dingen groeien, dan zijn ze nog niet in staat om alle dingen te beheersen of te beheren. Daarentegen is de manier waarop God alle dingen ziet als de manier waarop God een machine zou zien die Hij persoonlijk heeft gebouwd. Hij zou elk onderdeel buitengewoon goed kennen. Wat de principes zijn, wat de patronen zijn en wat het doel ervan is. God kent al deze dingen zonder meer en duidelijk. Daarom is God God, en de mens is de mens! Zelfs als de mens onderzoek blijft doen naar de wetenschap en de wetten van alle dingen, is het slechts binnen een beperkt bereik, terwijl God alles beheerst. Voor de mens is dat oneindig. Als de mens iets heel kleins onderzoekt wat

God deed, dan zouden ze hun hele leven kunnen zoeken zonder echte resultaten te bereiken. Dat is de reden waarom als je kennis gebruikt en wat je hebt geleerd om God te bestuderen, nooit in staat zult zijn God te kennen of te begrijpen. Maar als je de manier van het zoeken van de waarheid gebruikt en God zoekt, en naar God kijkt vanuit het oogpunt om God echt te leren kennen, dan zul je op een dag erkennen dat Gods daden en wijsheid overal zijn, en je zult ook precies weten waarom God de Meester van alle dingen en de bron van leven voor alle dingen wordt genoemd. Hoe meer van zulke kennis je hebt, des te meer zul je begrijpen waarom God de Meester van alle dingen wordt genoemd. Alle dingen en alles, inclusief jij, ontvangen voortdurend Gods gestadige voorziening. Je zult ook duidelijk kunnen voelen dat er in deze wereld, en onder ons mensen, niemand buiten God is die zo'n kracht en zo'n essentie kan hebben om het bestaan van alle dingen te beheersen, te beheren en te handhaven. Wanneer je dit duidelijk wordt, zul je echt erkennen dat God jouw God is. Wanneer je dit punt bereikt, heb je God echt geaccepteerd en laat je Hem jouw God en je Meester zijn. Wanneer je dit begrijpt en je leven zo'n punt bereikt, zal God je niet langer meer testen en oordelen, noch zal Hij eisen stellen aan jou, omdat je God begrijpt, Zijn hart kent en God echt in je hart hebt aangenomen. Dit is een belangrijke reden om over deze onderwerpen te communiceren, namelijk over Gods heerschappij en het beheer van alle dingen. Het is om mensen meer kennis en begrip te geven; niet alleen om je dit te laten toegeven, maar om je meer praktische kennis en begrip van Gods daden te geven.

uit 'God Zelf, de unieke VIII' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 176

Granen, fruit en groenten en alle soorten noten zijn allemaal vegetarisch voedsel. Hoewel het vegetarisch voedsel is, hebben ze voldoende voedingsstoffen om aan de behoeften van het menselijk lichaam te voldoen. God zei echter niet: "Het is voldoende om deze aan de mensheid te geven. De mensheid kan deze dingen gewoon eten." God stopte daar niet en bereidde in plaats daarvan nog meer heerlijk smakende dingen voor de mensheid. Wat zijn dat voor dingen? Het zijn de verschillende soorten vis en vlees die jullie kunnen zien en eten. Er zijn zoveel soorten vlees en vis die God voor de mensen heeft bereid. Vissen leven allemaal in het water; de textuur van hun vlees is anders dan dat van vlees dat op het land wordt geproduceerd en ze kunnen verschillende voedingsstoffen aan de mensheid leveren. De eigenschappen van vissen kunnen ook de kou en warmte in menselijke lichamen in balans brengen, dus zijn ze buitengewoon heilzaam voor de mensheid. Maar wat goed smaakt, hoeft niet te worden overdreven. Hier geldt nog steeds hetzelfde gezegde: God schenkt de mensheid de juiste hoeveelheid op het juiste moment, zodat mensen normaal en goed kunnen genieten van deze dingen in overeenstemming met het seizoen en de tijd. Wat is pluimvee? Kip, kwartel, duif, etc. Veel mensen eten ook eend

en gans. Hoewel God deze vleessoorten bereidde, stelde Hij bepaalde eisen aan Zijn uitverkorenen en stelde Hij tijdens het Tijdperk van de Wet bepaalde beperkingen aan hun dieet. Nu is dit bereik gebaseerd op individuele smaak en persoonlijke opvatting. Deze verschillende soorten vlees voorzien het menselijk lichaam van verschillende voedingsstoffen, die eiwitten en ijzer kunnen aanvullen, het bloed kunnen verrijken, spieren en botten kunnen versterken en meer energie kunnen leveren. Ongeacht welke methoden mensen gebruiken om ze te koken en op te eten, kortom, deze dingen kunnen mensen helpen aan de ene kant smaak en eetlust te verbeteren en aan de andere kant hun maag tevreden te stellen. Het belangrijkste is dat ze het menselijk lichaam kunnen voorzien van hun dagelijkse behoeften aan voedsel. Dit zijn de overwegingen die God had toen Hij voedsel voor de mensheid bereidde. Er zijn vegetarische voedingsmiddelen en vleeswaren – is dat niet rijk en overvloedig? Maar mensen zouden moeten begrijpen wat Gods oorspronkelijke bedoelingen waren toen God al het voedsel voor de mensheid bereidde. Was het om de mensheid zich al te zeer tegoed te laten doen aan dit voedsel? Wat gebeurt er wanneer de mens verstrikt raakt bij zijn pogingen om deze materiële verlangens te bevredigen? Wordt hij dan niet overvoerd? Tast te veel voeding het menselijk lichaam niet op vele manieren aan? (Ja.) Daarom verdeelt God de juiste hoeveelheid op het juiste moment en laat mensen genieten van verschillende soorten voedsel in overeenstemming met verschillende tijdsperiodes en seizoenen. Bijvoorbeeld, na een zeer hete zomer te hebben doorstaan, zullen mensen nogal wat warmte, pathogene droogte en vochtigheid in hun lichamen opslaan. Wanneer de herfst komt, rijpen veel soorten vruchten, en wanneer mensen wat fruit eten, wordt er vocht afgedreven. Tegelijkertijd zullen runderen en schapen sterk zijn geworden, dus mensen zouden wat vlees als voedsel moeten eten. Na het eten van verschillende soorten vlees, zullen de lichamen van mensen energie en warmte hebben om hen te helpen de kou van de winter te weerstaan, en als gevolg daarvan zullen ze in staat zijn om de winter vreedzaam door te komen. Welke tijd het is om welke dingen voor de mensheid voor te bereiden, en welke tijd het is om dingen te laten groeien, vrucht te dragen en te rijpen – dit alles wordt door God beheerst en geregeld, en alles in de juiste hoeveelheden. Dit gaat over “hoe God het voedsel bereidde dat noodzakelijk is voor het dagelijks leven van de mens”. Afgezien van alle soorten voedsel, voorziet God de mensheid ook van waterbronnen. Mensen moeten na het eten wat water drinken. Is alleen fruit eten genoeg? De mensen kunnen niet alleen maar fruit eten, en bovendien is er in sommige seizoenen geen fruit. Dus hoe kan het waterprobleem van de mensheid worden opgelost? Door God die vele waterbronnen boven de grond en onder de grond bereidt, inclusief meren, rivieren en bronnen. Deze bronnen van water kunnen worden gedronken in situaties waar er geen besmetting of menselijke verwerking of schade is. Dat wil zeggen als het gaat om de bronnen van voedsel voor het leven van het fysieke lichaam van de mensheid, heeft God zeer precieze, zeer nauwkeurige en zeer geschikte voorbereidingen getroffen, zodat de levens van mensen rijk en overvloedig zijn

en het ze aan niets ontbreekt. Dit is iets dat mensen kunnen voelen en zien.

Bovendien schiep God, onder andere, enkele planten, dieren en verschillende kruiden die speciaal waren bedoeld om verwondingen te laten genezen of ziekten in het menselijk lichaam te behandelen. Wat doe je bijvoorbeeld als je je verbrandt of je per ongeluk brandt aan heet water? Kun je het spoelen met water? Kun je gewoon een stuk stof pakken en het er omheen wikkelen? Dan kan de plek vol raken met pus of geïnfecteerd raken. Bijvoorbeeld als je koorts krijgt, verkouden wordt, lichamelijk letsel oploopt van fysiek werk, een maagkwaal door verkeerd eten, of bepaalde ziektes ontwikkelt als gevolg van leefgewoonten of emotionele problemen, zoals vaatziekten, psychische aandoeningen of ziekten van de inwendige organen – dan zijn er overeenkomstige planten om al deze kwalen te genezen. Er zijn planten die de bloedsomloop verbeteren om stagnatie te verhelpen, pijn verlichten, het bloeden stelpen, verdoving bieden, mensen helpen hun huid te herstellen, bloedstuwings in het lichaam verhelpen en giftige stoffen uit het lichaam verwijderen. Kortom, ze kunnen allemaal worden gebruikt in het dagelijks leven. Ze zijn nuttig voor de mensen en zijn door God bereid voor het menselijk lichaam in geval van nood. God heeft de mens in staat gesteld om sommige van deze dingen onopzettelijk te ontdekken, terwijl andere zaken werden ontdekt door mensen die God daartoe had uitgekozen, of als gevolg van speciale verschijnselen die Hij orkestreerde. Na hun ontdekking zouden mensen dit doorgeven en dan zouden veel mensen ervan op de hoogte zijn. Op deze manier heeft Gods schepping deze planten waarde en betekenis gegeven. Kortom, deze dingen zijn allemaal van God en werden bereid en geplant toen Hij een leefomgeving schiep voor de mensheid. Al deze dingen zijn zeer noodzakelijk. Waren Gods overwegingen beter doordacht dan die van de mensheid? Als je alles ziet wat God heeft gedaan, ben je dan in staat om Gods praktische kant te voelen? God werkte in het geheim. Toen de mens nog niet op deze wereld was gekomen, voordat Hij in contact kwam met deze mensheid, had God dit alles al geschapen. Alles wat Hij deed was ter wille van de mensheid, ter wille van hun voortbestaan, en met het oog op het bestaan van de mensheid, zodat de mensheid in deze rijke en overvloedige materiële wereld die God voor hen heeft bereid gelukkig kan leven, en zich geen zorgen hoeft te maken over eten of kleding, en zonder dat het aan iets ontbreekt. De mensheid blijft zich in zo'n omgeving voortplanten en overleeft.

uit 'God Zelf, de unieke VIII' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 177

In het begin hadden we het over de leefomgeving van de mensheid en wat God deed, bereidde en regelde voor deze omgeving, evenals de relaties tussen alles wat God voor de mensheid bereidde en hoe God met deze relaties omging om te voorkomen dat alle dingen

schade toebrachten aan de mensheid. God loste ook de negatieve invloeden op de omgeving van de mens op, die werden veroorzaakt door de verschillende elementen teweeggebracht door alle dingen; Hij gaf ze de mogelijkheid om hun functies te maximaliseren, en schiep voor de mensheid een gunstige omgeving, en alle heilzame elementen, waardoor de mensheid zich kon aanpassen aan zo'n omgeving en de cyclus van geboorte en dood normaal door kon gaan. Vervolgens was het voedsel nodig voor het menselijk lichaam – dagelijks eten en drinken. Dit is ook een noodzakelijke voorwaarde voor het voortbestaan van de mensheid. Dat wil zeggen, het menselijk lichaam kan niet leven door alleen maar te ademen, met alleen het zonlicht of de wind, of alleen een geschikte temperatuur. Ze moeten ook hun maag vullen. Deze dingen om hun magen te vullen zijn ook volledig door God bereid voor de mensheid – dit is de bron van het voedsel van de mensheid. Als je deze rijke en overvloedige producten ziet – de bronnen van voedsel en drank van de mensheid – kun je dan zeggen dat God de bron is voor de voorziening voor de mensheid en alle dingen? Als God alleen maar bomen en gras of gewoon verschillende levende wezens had geschapen toen Hij alle dingen schiep, als die verschillende levende wezens en planten allemaal voor vee en schapen waren om te eten, of voor zebra's, herten en verschillende andere soorten dieren, als bijvoorbeeld, leeuwen dingen zouden eten als zebra's en herten, en tijgers dingen zouden eten als schapen en varkens maar er geen enkel ding geschikt was om door mensen te worden gegeten, zou dat dan gewerkt hebben? Nee. De mensheid zou niet hebben kunnen blijven overleven. Wat zou er gebeurd zijn als mensen alleen boombladeren aten? Zou dat werken? Kunnen mensen het gras eten dat voor schapen is bedoeld? Misschien is het oké als ze het een keertje proberen, maar als ze het op de lange termijn blijven eten, zullen de menselijke magen het niet aankunnen en zullen ze niet lang meegaan. Er zijn zelfs dingen die door dieren kunnen worden gegeten, maar als mensen ze eten, worden ze vergiftigd. Er zijn enkele giftige dingen die dieren kunnen eten zonder dat het ze kwaad doet, maar mensen kunnen niet hetzelfde. Met andere woorden, God schiep menselijke wezens, dus God kent het best de principes en structuur van het menselijk lichaam en Hij weet wat mensen nodig hebben. God weet alles over de samenstelling en inhoud, wat we nodig hebben, hoe de interne organen van het menselijk lichaam functioneren, absorberen, elimineren en verteren. Mensen hebben geen idee en soms eten ze en voegen er blindelings dingen aan toe. Ze voegen te veel toe en dat leidt uiteindelijk tot onbalans. Als je de dingen eet en geniet die God normaal voor je heeft bereid, dan gaat alles goed met je. Ook al heb je soms een slecht humeur en heb je een bloedstuwung, het maakt niet uit. Je hoeft alleen maar een speciale plant te eten en de stuwung zal verdwijnen. God heeft al deze dingen bereid. Dus, in Gods ogen staat de mens ver boven elk ander levend wezen. God bereidde een leefomgeving voor allerlei soorten planten en bereidde voedsel en een leefomgeving voor allerlei soorten dieren, maar alleen de eisen van de mens ten opzichte van zijn eigen leefomgeving zijn het strengst en mogen niet worden verwaarloosd. Anders zou de

mensheid zich niet normaal kunnen blijven ontwikkelen en voortplanten en een leven leiden. God weet dit het beste in Zijn hart. Toen God dit deed, vond Hij het belangrijker dan alle andere dingen. Misschien kun je het belang niet inzien van een onbeduidend iets dat je ziet en waar je van geniet, of van iets dat je ziet en waar je van geniet dat je al sinds je geboorte hebt, maar God heeft al lang geleden of in het geheim voorbereidingen voor je getroffen. God heeft alle negatieve elementen die ongunstig zijn voor de mensheid en die het menselijk lichaam zouden kunnen schaden, zo goed mogelijk geëlimineerd en verzacht. Wat maakt dit duidelijk? Maakt het duidelijk hoe God tegenover de mensheid stond toen Hij hen schiep? Wat was dat voor houding? Gods houding was rigoureuus en serieus en Hij tolereerde geen inmenging van wat voor factoren of omstandigheden of vijandelijke machten ook buiten God. Hieruit kun je nu de houding van God zien toen Hij de mensheid schiep en in Zijn management van de mensheid op dat moment. Wat is Gods houding? Door de leef- en overlevingsomgeving geniet de mensheid zowel van zijn dagelijks voedsel als drank als andere dagelijkse behoeften, kunnen we Gods houding zien in de verantwoordelijkheid die Hij jegens hen heeft sinds Hij ze schiep, evenals Gods vastberadenheid om de mensheid deze keer te redden. Kunnen we de echtheid van God zien door deze dingen? Kunnen we Gods wonderbaarheid zien? Kunnen we Gods onpeilbaarheid zien? Kunnen we Gods almacht zien? God gebruikt eenvoudigweg Zijn almachtige en wijze manieren om de hele mensheid van alles te voorzien, en alle dingen te schenken. Nu we het erover hebben, nu ik zoveel heb verteld, kunnen jullie zeggen dat God de bron van leven is voor alle dingen? (Ja) Dit is zeker. Twijfel je daaraan? (Nee.) Gods voorzienigheid voor alle dingen is voldoende om te laten zien dat God de bron van leven is voor alle dingen, omdat Hij de bron van alles is die alle dingen in staat heeft gesteld tot bestaan, leven, voortplanting en doorgaan, en er geen andere bron is dan God Zelf. God voorziet in alle behoeften van alle dingen en al de behoeften van de mensheid, of het de meest elementaire leefomgeving van de mensen is, datgene wat mensen dagelijks nodig hebben, of de behoefte aan de waarheid waar Hij aan de menselijke geest van voorziet. Als het gaat om Gods identiteit en Zijn status voor de mensheid, in alle opzichten, is alleen God Zelf de bron van leven voor alle dingen. Is dit juist? (Ja.) Dat wil zeggen dat God de Heerser, Meester en Leverancier is van deze materiële wereld die mensen met hun ogen kunnen zien, en voelen. Is dit voor de mensheid niet Gods identiteit? Dit is helemaal waar. Dus als je vogels in de lucht ziet vliegen, moet je weten dat God dingen heeft gemaakt die kunnen vliegen. Maar er zijn levende dingen die in het water zwemmen en ze overleven ook op verschillende manieren. De bomen en planten die in de bodem leven, ontkiemen in de lente en dragen vrucht en verliezen bladeren in de herfst, en in de winter zijn alle bladeren gevallen en ze doorstaan de winter. Dat is hun manier van overleven. God schiep alle dingen, elk leven heeft een verschillende vorm, verschillende manier van leven, en gebruikt verschillende manieren om zijn kracht en vorm van leven te laten zien. Ongeacht op welke manier, het staat allemaal onder Gods

heerschappij. Wat is het doel van God dat Hij regeert over alle verschillende vormen van leven en levende wezens? Is het in het belang van de mensheid zodat ze kunnen overleven? (Ja.) Hij beheert alle levenswetten omwille van de overleving van de mensheid. Dit laat zien hoe belangrijk het voortbestaan van de mensheid voor God is.

uit 'God Zelf, de unieke VIII' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 178

God is niet alleen de God van uitverkoren volk is. Je volgt op dit moment God en Hij is je God, maar voor degenen buiten de mensen die God volgen, is God hun God? Is God de God van alle dingen? (Ja.) Doet God dan Zijn werk en voert Hij Zijn daden uit alleen voor degenen die Hem volgen? (Nee.) Vanuit het kleine perspectief omvat de reikwijdte de hele mensheid en alle dingen van de schepping. Op het hoogste niveau omvat dit het hele universum, iets wat mensen niet kunnen zien. Dus, kunnen we zeggen dat God Zijn werk doet en Zijn daden verricht onder de hele mensheid. Dit is voldoende om mensen alles over God Zelf te laten weten. Als je God wilt leren kennen en Hem echt wilt leren kennen en begrijpen, beperk je dan niet alleen tot de drie fasen van Gods werk en beperk je niet alleen tot de verhalen over het werk dat God ooit heeft gedaan. Als je Hem op die manier probeert te kennen, dan beperk je God tot een bepaalde grens. Je ziet God als iets ontzettend kleins. Welke invloed zou het op mensen hebben als je zo deed? Je zou nooit Gods wonderbaarheid en oppermacht leren kennen, en je zou nooit Gods macht en almacht en de reikwijdte van Zijn gezag leren kennen. Een dergelijk begrip zou van invloed zijn op je vermogen om de waarheid te accepteren dat God de Heerser over alle dingen is, evenals je kennis van Gods ware identiteit en status. Met andere woorden, als je begrip van God een beperkte reikwijdte heeft, is wat je kunt ontvangen ook beperkt. Daarom moet je de reikwijdte uitbreiden en je horizon verbreden. Of het nu gaat om de reikwijdte van Gods werk, Gods beheer, en Gods heerschappij, of alle dingen die beheerst en beheerd worden door God, je moet alles leren kennen en Gods daden daarin leren kennen. Door zo'n manier van begrijpen, zul je onbewust voelen dat God heerst, en alle dingen onder Hem beheert en ervoor zorgt. Tegelijkertijd zul je ook echt het gevoel hebben dat je een deel van alle dingen bent en een lid van alle dingen bent. Zoals God alle dingen levert, accepteer je ook Gods heerschappij en wat Hij schenkt. Dit is een feit dat niemand kan ontkennen. Alle dingen zijn onderworpen aan hun eigen wetten, die onder Gods heerschappij staan, en alle dingen hebben hun eigen overlevingsregel, die ook onder Gods heerschappij staat, terwijl het lot van de mensheid en wat ze nodig hebben ook nauw verbonden is met Gods heerschappij en Zijn voorzienigheid. Dat is de reden waarom, onder Gods heerschappij en bestuur, de mensheid en alle dingen onderling verbonden, afhankelijk en verweven zijn. Dit is het doel en de waarde van Gods schepping van

alle dingen.

uit 'God Zelf, de unieke VIII' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 179

Sinds God alle dingen geschapen heeft, is alles op basis van de door Hem vastgestelde wetten werkzaam geweest en in gedurige ontwikkeling gebleven. Onder Zijn alziend oog, onder Zijn heerschappij, hebben alle dingen zich gedurig ontwikkeld naast de overleving van mensen. Niets kan deze wetten veranderen en niets kan deze wetten tenietdoen. Dankzij Gods heerschappij kunnen alle wezens zich vermenigvuldigen. Dankzij Zijn heerschappij en management kunnen alle wezens overleven. Dat wil zeggen dat onder Gods heerschappij alle wezens op ordelijke wijze ontstaan, gedijen, verdwijnen en reïncarneren. In het voorjaar brengt motregen dat lentegevoel met zich mee en wordt de aarde bevochtigd. De grond ontdooit, het gras vindt zijn weg omhoog door de aarde en ontkiemt, terwijl de bomen stilaan groen worden. Al dit leven verleent de aarde een frisse vitaliteit. Zo zien het ontstaan en gedijen van alle wezens eruit. Allerlei dieren komen uit hun schuilplaats om de warmte van het voorjaar te voelen en een nieuw jaar te beginnen. Alle wezens baden in de hitte tijdens de zomer en genieten van de warmte die het seizoen met zich meebrengt. Ze groeien snel. Bomen, gras en allerlei soorten planten groeien heel erg snel. Daarna staan ze in bloei en dragen ze vrucht. Alle wezens hebben het in de zomer erg druk. Dat geldt ook voor mensen. In de herfst zorgt de regen voor najaarskoelte. Alle vormen van leven beginnen de komst het oogstseizoen te merken. Alle wezens brengen vrucht voort en mensen beginnen al die verschillende soorten vruchten te oogsten, zodat ze voedsel hebben om zich op de winter voor te bereiden. In de winter beginnen alle wezens langzaam te rusten in de koelte. Ze worden stil en mensen lassen in dat seizoen ook een pauze in. Deze overgangen tussen lente, zomer, herfst en winter – deze veranderingen treden allemaal op volgens de wetten die God heeft ingesteld. Hij leidt alle dingen en de mens op basis van deze wetten. Voor de mensheid heeft Hij een rijke en kleurige wijze van leven bedacht, om een omgeving voor overleving voor te bereiden, die verschillende temperaturen en seizoenen heeft. In deze ordelijke omgevingen voor overleving kunnen mensen ook overleven en zich op ordelijke wijze vermenigvuldigen. Mensen kunnen deze wetten niet veranderen en geen mens of wezen kan ze breken. Hoewel er in de wereld talloze veranderingen zijn geschied – zeeën zijn velden geworden, terwijl velden zeeën werden – blijven deze wetten bestaan. Ze bestaan omdat God bestaat en vanwege Zijn heerschappij en Zijn management. Met dit soort ordelijke, grotere omgeving gaat het leven van mensen voorwaarts binnen deze wetten en regels. Deze wetten hebben generatie na generatie mensen gecultiveerd en generatie na generatie hebben mensen binnen deze wetten weten te overleven. Mensen hebben generatie na generatie genoten van deze

ordelijke omgeving om te overleven en van de vele dingen die door God werden geschapen. Ook al hebben mensen het gevoel dat dit soort wetten ingebakken zijn, ook al wuiven ze die helemaal weg en ook al kunnen ze niet voelen dat God deze wetten orkestreert, dat God over deze wetten heerst, God is, hoe dan ook, altijd betrokken bij dit onveranderlijke werk. Zijn doel in dit onveranderlijke werk is de overleving van de mensheid, zodat mensen voort kunnen gaan.

uit 'God Zelf, de unieke IX' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 180

Ten eerste: toen God alle dingen schiep, stelde Hij grenzen vast voor bergen, vlakten, woestijnen, heuvels, rivieren en meren. Er zijn bergen, vlakten, woestijnen, heuvels en ook uiteenlopende watervlakten op aarde. Is er niet sprake van verschillende terreinen? God stelde grenzen vast tussen al deze verschillende soorten terreinen. Wanneer we spreken over het vaststellen van grenzen, betekent het dat bergen zijn afgebakend, vlakten zijn afgebakend, woestijnen een bepaalde omvang hebben en heuvels een vast gebied beslaan. Er is ook een vaste hoeveelheid watervlakten zoals rivieren en meren. Dat wil zeggen: God deelde bij de schepping alles heel duidelijk in. God heeft de straal en de omvang van een berg al vastgesteld, hoeveel kilometer die is. Hij heeft ook de straal en de omvang van een vlakte al vastgesteld, hoeveel kilometer die is. Toen Hij alle dingen schiep, stelde Hij ook de grenzen van de woestijnen en de reikwijdte van de heuvels en hun proporties vast, alsmede waardoor ze begrensd zijn – dat stelde Hij tevens allemaal vast. Hij stelde de omvang van rivieren en meren vast toen Hij ze schiep – ze hebben allemaal hun grenzen. Wat bedoelen we met 'grenzen'? We spraken net al over hoe God heerst over alle dingen door voor alle dingen wetten vast te stellen. Zo zullen dus, de omvang en grenzen van bergen door de draaiing van de aarde of het verstrijken van de tijd niet groter of kleiner worden. Dit staat vast: dit 'vast' is Gods heerschappij. Wat de vlakten, hun omvang en hun begrenzingen aangaan: die zijn door God vastgesteld. Ze hebben een grens en er ontstaat niet zomaar een bult midden in een vlakte. De vlakte verandert niet zomaar in een berg – dat zal niet gebeuren. De wetten en grenzen waar we net over spraken, hebben daarmee te maken. Wat de woestijn aangaat: we noemen de rollen van de woestijn of andere terreinen of geografische locaties hier niet, maar alleen de grenzen ervan. De woestijn zal zich onder Gods heerschappij evenmin uitbreiden. Dat komt omdat God er een wet, een omvang voor heeft vastgesteld. De oppervlakte en rol ervan, wat de begrenzingen en locaties ervan zijn: die zijn allemaal al door God vastgesteld. De woestijn zal zijn grenzen niet te buiten gaan, niet van locatie veranderen en zich niet zomaar uitbreiden. Hoewel de waterstromen, zoals rivieren en meren, allemaal volgens een vaste orde en continu zijn, zijn ze nooit buiten hun gebied of hun grenzen getreden. Ze stromen allemaal op ordelijke wijze in één richting, in de beoogde richting. Onder de wetten van

Gods heerschappij valt er dus geen rivier of meer zomaar droog, of verandert de richting of hoeveelheid van de stroom niet zomaar door de draaiing van de aarde of het verstrijken van de tijd. Dit alles is onder Gods zeggenschap. Dat wil zeggen: alle dingen die God te midden van de mensheid heeft geschapen, hebben een eigen vaste plaats, gebieden en grenzen. Toen God alles schiep, werden hun grenzen vastgesteld. Die kunnen niet zomaar aangepast, vernieuwd of veranderd worden. Wat bedoelen we met ‘zomaar’? Dat betekent dat ze niet willekeurig van plaats veranderen, zich uitbreiden of een andere vorm aannemen ten gevolge van het weer, de temperatuur of de draaisnelheid van de aarde. Een berg heeft bijvoorbeeld een specifieke hoogte, de voet beslaat een bepaalde oppervlakte, ligt op een zekere hoogte en heeft een bepaalde hoeveelheid begroeiing. Dit is allemaal door God gepland en berekend en het zal dan ook niet zomaar veranderd worden. Wat vlakten betreft: de meeste mensen leven op de vlakten en klimaatveranderingen zullen geen gevolgen hebben voor hun gebieden of de waarde van hun bestaan. Niets in deze verschillende door God geschapen terreinen en geografische omgevingen zal zomaar veranderd worden. Wat bijvoorbeeld de componenten van de woestijn zijn, welke mineraalafzettingen zich onder de grond bevinden, hoeveel zand er is en welke kleur het zand heeft, de dikte – dit alles verandert niet zomaar. Waarom verandert dat alles niet zomaar? Dat komt door Gods heerschappij en Zijn management. God bestuurt al deze verschillende door Hem geschapen terreinen en geografische omgevingen op een geplande en ordelijke wijze. Al deze geografische omgevingen bestaan dus nog steeds duizenden, tienduizenden jaren nadat ze door God zijn geschapen. Ze vervullen nog steeds hun beoogde rol. Hoewel er in bepaalde perioden vulkanen uitbarsten, zich aardbevingen voordoen en er grote landverschuivingen plaatsvinden, staat God absoluut niet toe dat een bepaald soort terrein zijn oorspronkelijke functie verliest. Alleen door dit management van God, Zijn heerschappij over en grip op deze wetten, kan dit alles – dit alles wat de mensheid geniet en ziet – op ordelijke wijze op aarde overleven. Waarom beheert God al deze verschillende terreinen op de aarde op deze manier? Zodat het leven in de verschillende geografische omgevingen een stabiele omgeving heeft, kan voortleven en zich kan vermenigvuldigen in die stabiele omgeving. Al deze dingen – die mobiel en die immobiel zijn, die wel en die niet kunnen ademen – vormen samen een unieke omgeving voor de overleving van de mensheid. Alleen een dergelijke omgeving kan generatie na generatie mensen voeden. Alleen een dergelijke omgeving kan mensen vreedzaam laten overleven, generatie na generatie.

Waar ik zojuist over gesproken heb, is een aardig uitgebreid onderwerp, dus misschien klinkt het wel een beetje als ‘ver van jullie bed’, maar jullie kunnen het begrijpen, toch? Het is dat Gods wetten in Zijn heerschappij over alle dingen heel belangrijk zijn – heel belangrijk! Wat is de voorwaarde zodat alle wezens binnen deze wetten kunnen groeien? Dat komt door Gods heerschappij. Dankzij Zijn heerschappij vervullen alle dingen hun eigen functies binnen Zijn

heerschappij. Zo voeden de bergen de bossen, en voeden en beschermen de bossen op hun beurt de verschillende vogels en dieren die erin leven. De vlakten zijn een geschikte omgeving waarin mensen gewassen kunnen planten en verschillende vogels en dieren kunnen leven. De meeste mensen kunnen daardoor gerieflijk op vlak land wonen en leven. Op de vlakten bevinden zich ook de graslanden – grote lappen grasland. De graslanden zijn de vegetatie van de aarde. Ze beschermen de bodem en voeden het vee, de schapen en de paarden die op de graslanden leven. De woestijn vervult ook z'n eigen functie. De woestijn is geen geschikte woonplaats voor mensen, maar maakt een vochtig klimaat droger. De stromende rivieren en meren leveren drinkwater voor de mens. Overal waar de stromen heengaan, hebben mensen water te drinken en aan de behoefte aan water van alle dingen wordt op praktische wijze voorzien. God heeft grenzen vastgesteld voor de verschillende terreinen.

uit 'God Zelf, de unieke IX' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 181

Vanwege die door God vastgestelde grenzen hebben verschillende terreinen verschillende omgevingen voor overleving opgeleverd. Die omgevingen voor overleving zijn gunstig geweest voor verschillende soorten vogels en dieren en boden alsmede ruimte voor overleving. Hieruit zijn de grenzen voor de omgevingen voor overleving van de verschillende levende wezens ontwikkeld. Dit is het tweede punt waar we het nu over gaan hebben. Ten eerste, waar leven de vogels, de dieren en de insecten? Leven ze in bossen en struikgewassen? Dat is waar zij thuishoren. Dus los gezien van het vaststellen van grenzen voor de verschillende geografische omgevingen, heeft God ook grenzen getrokken voor de verschillende vogels en dieren, vissen, insecten en alle planten. Hij heeft ook wetten vastgesteld. Dankzij de verschillen tussen diverse geografische omgevingen en dankzij het bestaan van verschillende geografische omgevingen hebben verschillende soorten vogels en dieren, vissen, insecten en planten een verschillende omgeving voor overleving. De vogels, de dieren en de insecten leven tussen de verschillende planten, de vissen leven in het water en de planten groeien op het land. Het land bestaat uit verschillende gebieden, zoals de bergen, vlakten en heuvels. Wanneer de vogels en de dieren eenmaal hun eigen vaste leefgebieden hebben, zullen ze niet ronddwalen en alle kanten uitgaan. Hun leefgebieden zijn in de bossen en de bergen. Als hun leefgebieden op een dag werden verwoest, de orde zou tot chaos vervallen. Wat zijn de gevolgen als deze orde tot chaos vervalt? Wie lijden er het eerst onder? (De mensheid.) Het is de mensheid. Hebben jullie binnen deze door God vastgestelde wetten en grenzen bepaalde verschijnselen opgemerkt? Bijvoorbeeld olifanten die in de woestijn rondlopen. Hebben jullie zoiets wel eens gezien? Als dit echt zou gebeuren, zou het een ontzettend vreemd verschijnsel zijn, omdat olifanten in het bos leven en

dat is de omgeving is om in voort te bestaan die God voor hen heeft bereid. Zij hebben hun eigen omgeving voor overleving en hun eigen vaste woonplaats, dus waarom zouden ze dan gaan ronddolen? Heeft iemand wel eens leeuwen of tijgers bij de kust van de oceaan zien ronddwalen? Nee, nooit. Het verblijf van leeuwen en tijgers is in de bossen en de bergen. Heeft iemand weleens de walvissen of haaien uit de oceaan door de woestijn zien zwemmen? Nee, nooit. Walvissen en haaien verblijven in de oceaan. Leven er mensen naast bruine beren in de woonomgeving van de mens? Zijn er mensen die altijd zijn omringd door pauwen of andere vogels, binnen of buiten hun huizen? Heeft iemand adelaars of wilde ganzen met apen zien spelen? (Nee.) Deze taferelen zouden allemaal vreemde verschijnselen zijn. De reden waarom ik spreek over deze dingen die jullie zo vreemd in de oren schijnt te klinken, is om jullie te laten begrijpen dat alle door God geschapen dingen – of ze nu aan één plek zijn gebonden of door hun neusgaten kunnen ademen – allemaal hun eigen wetten voor overleving hebben. Lang voordat God deze levende wezens schiep, had Hij voor hen hun eigen woonplaats, hun eigen omgeving voor overleving bereid. Deze levende wezens hadden hun eigen vaste omgeving voor overleving, hun eigen voedsel, hun eigen vaste woonplaats, hun eigen geschikte vaste plekken voor hun overleving, plekken met geschikte temperaturen voor hun overleving. Op die manier zouden ze niet ronddolen of de overleving van de mensheid ondermijnen of inbreuk maken op hun leven. Zo bestuurt God alle dingen. Hij zorgt zo voor de beste omgeving waarin de mensheid kan overleven. De levende wezens in alle dingen hebben hun eigen voedsel voor levensonderhoud in hun eigen omgeving voor overleving. Door dat voedsel zijn ze gebonden aan hun eigen natuurlijke omgeving voor overleving. In een dergelijke omgeving zijn ze nog steeds aan het overleven, vermenigvuldigen en voortbestaan overeenkomstig de wetten die God voor hen heeft vastgesteld. Dankzij dergelijke wetten, dankzij Gods voorbestemming, leven alle dingen in harmonie met de mens en bestaat de mens samen met alle dingen in wederzijdse afhankelijkheid.

uit 'God Zelf, de unieke IX' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 182

God schiep alle dingen en stelde grenzen voor hen vast; onder hen voedde Hij allerlei leven. Ondertussen bereidde Hij ook verschillende overlevingsmethoden voor mensen. Je ziet dan ook dat mensen niet slechts één manier hebben om te overleven. Ze hebben ook niet maar één soort omgeving voor overleving. We bespraken eerder dat God in verschillende bronnen van voedsel en water voor mensen voorziet. Dat is essentieel voor het voortbestaan van het leven van de mensheid in het vlees. Onder deze mensheid kunnen echter niet alle mensen van alleen granen leven. Mensen hebben verschillende overlevingsmethoden wegens verschillen in geografische omgevingen en terreinen. Deze overlevingsmethoden zijn allemaal door God bereid. Niet alle

mensen houden zich voornamelijk met landbouw bezig. Dat wil zeggen: niet alle mensen verkrijgen hun voedsel door gewassen te verbouwen. Dit is het derde punt waar we het over gaan hebben: er zijn grenzen ontwikkeld op basis van de verschillende levenswijzen van de mens. Welke andere levenswijzen houden mensen er zoal op na? En uitgaand van verschillende voedselbronnen, welke andere soorten mensen zijn er dan? Er zijn diverse hoofdsoorten:

De eerste is een levenswijze van jagers. Iedereen weet wat dat is. Wat eten mensen die van de jacht leven? (Wild.) Zij eten de vogels en de dieren van het bos. 'Wild' is een modern woord. Jagers zien het niet als wild, ze zien het als voedsel, als bron voor hun dagelijkse levensonderhoud. Ze bemachtigen bijvoorbeeld een hert. Voor hen betekent dit hert hetzelfde als voor een boer de gewassen van zijn grond. Een boer verkrijgt zijn gewassen van de grond en is blij en voelt zich op z'n gemak wanneer hij die gewassen ziet. Het gezin lijdt geen honger zolang er gewassen zijn om te eten. Zijn hart is gerust en hij voelt zich tevreden. En een jager voelt zich ook gerust en content wanneer hij ziet wat hij gevangen heeft, omdat hij zich geen zorgen meer hoeft te maken over voedsel. Er is voor de volgende maaltijd iets te eten, er ligt geen honger op de loer. Dit is iemand die leeft van de jacht. De meerderheid van hen die bestaan van de jacht wonen in de bergbossen. Zij verbouwen geen gewassen. Bebouwbaar land is daar niet makkelijk te vinden, dus overleven ze op verschillende levende dingen, verschillende soorten prooi. Dit is de eerste soort levenswijze die anders is dan die van gewone mensen.

Het tweede type is de levenswijze van een herder. Doen mensen die dieren hoeden voor hun levensonderhoud, ook aan landbouw? (Nee.) Wat doen ze dan wel? Hoe leven die? (Voor het merendeel hoeden ze vee en schapen voor hun levensonderhoud en in de winter slachten ze hun veestapel en eten ze die op. Hun belangrijkste voedsel bestaat uit rundvlees en schapenvlees en ze drinken thee met melk. Hoewel herders gedurende de vier seizoenen druk bezig zijn, eten ze goed. Ze hebben ruim voldoende melk, zuivelproducten en vlees.) Mensen die voor hun levensonderhoud dieren hoeden eten voornamelijk rundvlees en schapenvlees, drinken schapenmelk en koeienmelk en berijden stieren en paarden om hun dieren te hoeden in het veld met de wind in hun haar en de zon op hun gezicht. Ze ervaren niet de stress van het moderne leven. De hele dag door zien ze niets dan wijde uitspansels van blauwe luchten en uitgestrekte grasvlakten. De meerderheid van de mensen die kuddes hoeden voor hun levensonderhoud, woont op graslanden en weet haar nomadische levenswijze generatie na generatie voort te zetten. Het leven op de graslanden is wat eenzaam, maar is ook een heel gelukkig leven. Het is geen verkeerde manier van leven!

Het derde type is een levenswijze van vissers. Een klein percentage van de mensheid woont bij de oceaan of op kleine eilandjes. Zij worden door water omringd, met zicht op de oceaan.

Deze mensen vissen voor hun levensonderhoud. Wat is de voedselbron van degenen die vissen voor de kost? Hun voedselbronnen omvatten allerlei soorten vis, zeevruchten en andere producten uit de zee. Mensen die vissen voor hun levensonderhoud doen niet aan landbouw, maar gaan in plaats daarvan elke dag uit vissen. Hun hoofdvoedsel bestaat uit allerlei soorten vis en producten van de zee. Af en toe ruilen zij deze dingen voor rijst, meel en dagelijkse benodigdheden. Dit is een verschillende levenswijze van mensen die nabij het water wonen. Zij die nabij het water wonen, zijn ervan afhankelijk voor hun voedsel en het vissen is hun kostwinning. Het is de bron van hun levensonderhoud en van hun voedsel.

Naast de mensen die aan landbouw doen, zijn er voornamelijk de drie hierboven genoemde levenswijzen. Er zijn dus mensen die met hoeden, vissen en jagen aan de kost komen, maar de meeste mensen doen aan landbouw om in hun levensonderhoud te voorzien. En wat hebben mensen die aan landbouw doen zoal nodig voor hun levensonderhoud? Zij hebben grond nodig. Zij leven al generaties lang van het verbouwen van gewassen. Of ze nu groente, fruit of graan telen, ze krijgen hun voedsel en hun dagelijkse benodigdheden uit de aarde.

Wat zijn de basisvoorwaarden voor deze verschillende levenswijzen van de mens? Moet hun omgeving niet basaal in stand worden gehouden voor hun overleving? Dat wil zeggen: als degenen die van de jacht leven de bergbossen of de vogels en de dieren kwijt zouden raken, zou de bron van hun levensonderhoud verdwenen zijn. De richting waarin deze etniciteit en dit soort mensen heen zou gaan zou onzeker worden en ze zouden zelfs kunnen verdwijnen. En waarvan zijn zij die hoeden voor de kost afhankelijk? Waar ze echt van afhankelijk zijn, is niet hun veestapel, maar de omgeving waarin hun veestapel overleeft – de graslanden. Waar zou hun veestapel moeten grazen als er geen graslanden waren? Wat zouden het vee en de schapen dan eten? Zonder hun veestapel zouden de nomadische volken niets hebben om van te leven. Waar zouden zulke mensen zonder bron voor hun levensonderhoud heen moeten gaan? Overleven zou dan erg moeilijk worden, ze zouden geen toekomst hebben. Zonder waterbronnen zouden rivieren en meren opdrogen. Zouden al die vissen die voor hun leven van het water afhankelijk zijn dan nog bestaan? Die vissen zouden dan niet meer bestaan. Zouden de mensen die van het water en de vissen afhankelijk zijn voor hun levensonderhoud, blijven overleven? Als ze geen voedsel hadden, als ze geen bron voor hun levensonderhoud hadden, zouden die mensen niet langer kunnen blijven overleven. Dat wil zeggen, als er een probleem is met hun levensonderhoud of hun overleving, zouden die rassen niet langer voortbestaan en ze zouden kunnen verdwijnen, van de aarde worden weggevaagd. En als zij die aan landbouw doen voor de kost hun grond kwijtraakten, als zij geen dingen konden planten, en geen voedsel van verschillende planten konden verkrijgen, wat zou het resultaat zijn? Zouden mensen zonder voedsel niet omkomen van de honger? Als mensen stierven van de honger, zou deze

mensensoort dan niet uitsterven? Dat is dus Gods bedoeling met het behouden van verschillende omgevingen. God heeft maar één doel met het behouden van verschillende omgevingen en ecosystemen, met het behouden van de verschillende levende wezens binnen elke omgeving, namelijk: alle soorten mensen voeden, mensen voeden die in verschillende geografische omgevingen leven.

Als alle dingen van de schepping hun eigen wetten verloren, zouden ze niet langer bestaan. Als de wetten van alle dingen verloren gingen, zouden de levende wezens onder alle dingen niet kunnen voortbestaan. De mensheid zou ook de omgevingen waar ze van afhankelijk is om te overleven kwijtraken. Als de mensheid dat allemaal kwijtraakte, zou ze niet kunnen blijven floreren, zoals ze dat tot nu toe heeft gedaan, en zich generatie na generatie vermenigvuldigen. Mensen hebben tot nu toe kunnen overleven, omdat God hen heeft voorzien van alle dingen in de schepping om ze te voeden, om de mensheid op verschillende manieren te voeden. De mensheid heeft alleen tot nu toe kunnen overleven omdat God mensen op verschillende manieren voedt. Daarom hebben ze tot op de dag van vandaag overleefd. Met een dergelijke vaste omgeving voor overleving die gunstig en ordelijk is, kunnen alle soorten mensen op aarde, allerlei rassen overleven in hun eigen voorgeschreven gebied. Niemand kan buiten deze gebieden of deze grenzen treden, want God heeft die afgebakend. Waarom zou God die op deze wijze afbakenen? Dat is echt belangrijk voor de hele mensheid – echt belangrijk!

uit 'God Zelf, de unieke IX' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 183

Ten vierde: God stelde grenzen vast tussen verschillende rassen. Er zijn blanke mensen, zwarte mensen, bruine mensen en gele mensen op aarde. Dit zijn de verschillende soorten mensen. God heeft ook de gebieden voor het leven van deze verschillende soorten mensen vastgesteld. Zonder het te beseffen leven mensen binnen hun toepasselijke omgeving om te overleven onder Gods management. Niemand kan daarbuiten treden. In welke gebieden voornamelijk, woont het blanke ras bijvoorbeeld? Zij wonen voornamelijk in Europa en Amerika. Het geografische gebied waar zwarte mensen wonen is voornamelijk Afrika. Bruine mensen leven voornamelijk in Zuidoost-Azië en Zuid-Azië, zoals in Thailand, India, Myanmar, Vietnam en Laos. Gele mensen wonen voornamelijk in Azië, dat wil zeggen China, Japan, Zuid-Korea en meer van dergelijke landen. God heeft al deze verschillende soorten rassen op gepaste wijze verspreid, zodat deze verschillende rassen over verschillende delen van de wereld zijn verspreid. In deze verschillende gebieden van de wereld had God lang geleden al een geschikte omgeving voor overleving bereid voor elk menselijk ras. Binnen deze soorten omgevingen voor overleving heeft God de kleur van de grond en andere componenten voor hen bereid. Met andere

woorden, de componenten in het lichaam van blanke mensen zijn niet hetzelfde als die in het lichaam van zwarte mensen en ze verschillen ook van de componenten in het lichaam van mensen van andere rassen. Toen God alle dingen schiep, had Hij al een dergelijke omgeving voor de overleving van dat ras bereid. Hij beoogde daarmee dat wanneer die soort mensen zich begon te vermenigvuldigen, wanneer zij in aantal begonnen toe te nemen, zij binnen de vastgestelde gebieden konden passen. Voordat God menselijke wezens schiep, had Hij alles al uitgedacht – Hij zou Europa en Amerika aan blanke mensen geven om zich te kunnen ontwikkelen en te kunnen overleven. Dus toen God de aarde schiep, had Hij al een plan. Hij had het voornemen en het doel betreffende wat Hij op het ene stuk land zou plaatsen en wat op het andere stuk land gevoed zou worden. God bepaalde bijvoorbeeld al lang geleden wat voor bergen, hoeveel vlakten, hoeveel waterbronnen, wat voor soorten vogels en dieren, wat voor vissen en wat voor planten er op dat land zouden zijn. Toen God een omgeving voor overleving bereidde voor een menselijk soort, voor een ras, overwoog Hij allerlei aspecten: de geografische omgeving, de componenten van de aarde, de soorten vogels en dieren, de grootte van de verschillende soorten vissen, de componenten in de vis, verschillende kwaliteiten water plus al de verschillende soorten planten ... God had dat al lang geleden voorbereid. Dat soort omgeving is een omgeving voor overleving die God heeft geschapen en voorbereid voor blanke mensen en die hun van nature toebehoort. Hebben jullie gezien dat God goed heeft nagedacht bij de schepping van alle dingen en volgens een plan handelde? (Ja. Gods overwegingen voor verschillende soorten mensen waren zeer bedachtzaam. Voor de omgeving voor overleving van verschillende soorten mensen bereidde Hij de soorten vogels, dieren en vissen, hoeveel bergen en hoeveel vlakten er zouden zijn. Alles werd zeer bedachtzaam en nauwkeurig overwogen.) Bijvoorbeeld: wat voor voedsel eten blanke mensen voornamelijk? Het voedsel dat blanke mensen eten, verschilt enorm van het voedsel dat Aziatische mensen eten. Het basisvoedsel dat blanke mensen eten, bestaat voornamelijk uit vlees, eieren, melk en pluimvee. Granen zoals brood en rijst zijn doorgaans bijkomstig voedsel aan de rand van het bord. Zelfs bij het eten van groene salades, doen ze er wat geroosterd rundvlees of kip bij. Zelfs als ze tarweproducten eten, voegen ze er kaas, eieren of vlees aan toe. Wat wil zeggen, dat hun basisvoedsel niet voornamelijk bestaat uit tarweproducten of rijst, maar ze eten tamelijk veel vlees en kaas. Ze drinken vaak ijswater omdat ze echt calorierijk voedsel eten. Blanke mensen zijn dus echt robuust. Dit zijn de bronnen voor hun leven, hun leefomgeving die God voor hen heeft bereid, zodat ze die levenswijze kunnen hebben. Die levenswijze verschilt van de levenswijze van mensen van andere rassen. Er is geen goed of fout in deze levenswijze – die is aangeboren, voorbestemd door God en vanwege Gods heerschappij en Zijn regelingen. Dit type ras heeft een bepaalde levenswijze en bepaalde bronnen voor zijn levensonderhoud. Dat is vanwege hun ras en vanwege de omgeving voor overleving die God voor dat type ras heeft bereid. Je zou kunnen

zeggen dat de omgeving voor overleving die God voor blanke mensen heeft bereid en het dagelijkse voedsel dat ze uit die omgeving verkrijgen rijk en overvloedig is.

God heeft ook de nodige omgevingen voor overleving voor andere rassen bereid. Er zijn ook zwarte mensen. Waar bevinden zwarte mensen zich? Zij bevinden zich voornamelijk in het midden en zuiden van Afrika. Wat heeft God voor hen bereid in dat type leefomgeving? Tropische regenwouden, allerlei soorten vogels en dieren, ook woestijnen en allerlei soorten planten die ermee samengaan. Zij hebben bronnen voor water, hun levensonderhoud en voedsel. God stelde hen niet achter. Wat ze ooit ook gedaan hebben, hun overleving is nooit in het geding geweest. Zij nemen ook een bepaalde locatie in een bepaald gebied in een deel van de wereld in.

Laten we het nu een beetje over gele mensen hebben. Gele mensen bevinden zich voornamelijk in het Oosten. Wat zijn de verschillen tussen de omgevingen en geografische posities van het Oosten en het Westen? In het Oosten is het meeste land vruchtbaar. Het is ook rijk aan materialen en minerale afzettingen. Alle soorten bovengrondse en ondergrondse stoffen zijn dus overvloedig aanwezig. En voor deze groep mensen, voor dit ras, heeft God ook de overeenkomstige grond, het klimaat en de verschillende geografische omgevingen bereid die voor hen geschikt zijn. Hoewel er grote verschillen zijn tussen die geografische omgeving en de omgeving in het Westen, zijn het nodige voedsel voor de mensen, het levensonderhoud en de bronnen voor overleving door God bereid. Het is alleen een andere leefomgeving dan blanke mensen in het Westen hebben. Maar wat is dat ene ding dat ik jullie moet vertellen? Er zijn relatief veel mensen van het Oosterse ras. Daarom heeft God veel elementen toegevoegd, in dat stuk van de aarde, die verschillen van het Westen. In dat deel van de wereld heeft Hij veel verschillende landschappen en allerlei soorten materialen in overvloed toegevoegd. Natuurlijke bronnen zijn daar zeer overvloedig aanwezig. Het terrein is eveneens gevarieerd en divers, voldoende om een enorm aantal mensen in het Oosten te voeden. Iets wat verschilt van het Westen is dat het klimaat in het Oosten – van het zuiden naar het noorden, van het oosten naar het westen – beter is dan in het Westen. De vier seizoenen zijn duidelijk afgebakend, temperaturen zijn aangenaam, natuurlijke bronnen zijn overvloedig en het natuurlijke landschap en de terreinsoorten zijn veel beter dan in het Westen. Waarom heeft God dit gedaan? God heeft voor een uitgekiende balans tussen blanke mensen en gele mensen gezorgd. Wat houdt dat in? Het houdt in dat elk aspect van hun voedsel, de dingen die ze gebruiken, wat blanke mensen hebben om te genieten veel beter is dan wat gele mensen kunnen genieten. Maar God stelt geen enkel ras achter. God gaf aan gele mensen een fraaiere en betere omgeving voor overleving. Dit is de balans.

God heeft voorbestemd welke soorten mensen in welke delen van de wereld moeten leven.

Kunnen mensen deze grenzen overschrijden. (Nee, dat kunnen ze niet.) Wat prachtig! Zelfs als er oorlogen of inbreuken plaatsvinden gedurende verschillende tijdperken of op gezette tijden, kunnen deze oorlogen, deze inbreuken, de omgevingen voor overleving die God heeft voorbestemd voor elk ras absoluut niet verwoesten. Dat wil zeggen, God heeft bepaald dat bepaalde soorten mensen in een bepaald deel van de wereld leven. Zij kunnen niet buiten die gebieden treden. Zelfs als mensen een zekere ambitie hebben om hun territorium aan te passen of uit te breiden, is dat zonder Gods goedkeuring heel moeilijk te verwezenlijken. Het zal erg moeilijk zijn om daarin te slagen. Blanke mensen wilden bijvoorbeeld hun territorium uitbreiden en koloniseerden sommige andere landen. De Duitsers vielen sommige landen binnen, Engeland bezette India. Wat was het resultaat? Uiteindelijk is het ze niet gelukt. Wat leren we van dit falen? Wat God heeft voorbestemd, mag niet vernietigd worden. Dus, het maakt niet uit hoe groot het momentum is dat je misschien hebt gezien in de uitbreiding van Brittannië, uiteindelijk moesten ze zich toch terugtrekken en het land achterlaten dat nog steeds aan India toebehoorde. De mensen die in dat land wonen, zijn nog steeds Indiërs, niet de Engelsen. Dit is omdat God dat niet toestaat. Sommige wetenschappers op het gebied van geschiedenis of politiek hebben er scripties over geschreven. Zij dragen redenen aan waarom Engeland niet slaagde. Zij stellen dat het kon zijn vanwege een bepaalde etnische groep die niet overwonnen kon worden of dat er een andere menselijke reden achter zat ... Dat zijn geen ware redenen. De ware reden is vanwege God – Hij staat het niet toe! God zorgt ervoor dat een etnische groep in een bepaald land blijft voortbestaan en vestigt deze daar. Als God niet toestaat dat die er weggaat, zal die er nooit weg kunnen gaan. Als God een gebied voor de etnische groep vaststelt, zal deze binnen dat gebied leven. De mensheid kan zich niet losmaken van die gebieden of eraan ontsnappen. Dat staat vast. Hoe sterk de indringers ook zijn of hoe zwak de mensen die belaagd worden ook zijn, hun succes hangt uiteindelijk van God af. Hij heeft dit al zo voorbestemd en niemand kan dat veranderen.

uit 'God Zelf, de unieke IX' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 184

Als we kijken vanuit het perspectief van de wetten die God voor de groei van alle dingen heeft vastgesteld, leeft de hele mensheid, wat voor soort dan ook, dan niet onder Gods voorzienigheid – wordt niet iedereen door Hem gevoed? Als deze wetten werden vernietigd of als God dergelijke wetten niet voor de mensheid had vastgesteld, wat zouden dan hun vooruitzichten zijn? Zouden mensen na het verlies van hun basisomgeving voor overleving nog een voedselbron hebben? Voedselbronnen zouden een probleem kunnen gaan vormen. Als mensen hun voedselbronnen zouden kwijtraken, als ze dus niets te eten konden krijgen, hoeveel dagen zouden ze in staat zijn om vol te houden? Waarschijnlijk zouden ze het zelfs nog geen

maand volhouden, en hun overleving zou een probleem worden. Elk afzonderlijk ding dat God dus voor de overleving van mensen doet, voor hun voortbestaan, vermenigvuldiging en levensonderhoud is heel belangrijk. Elk afzonderlijk ding dat God onder alle dingen doet, is nauw verbonden met en onafscheidelijk van de overleving van mensen. Als de overleving van de mensheid een probleem werd, kon Gods management dan nog aanhouden? Zou Gods management dan nog bestaan? Gods management valt samen met de overleving van de hele mensheid die Hij voedt. Dus wat God ook voorbereidt voor alle dingen en wat Hij ook doet voor mensen, is allemaal noodzakelijk voor Hem en van cruciaal belang voor het overleven van de mensheid. Als van deze door God vastgestelde wetten voor alle dingen werd afgeweken, als deze wetten werden gebroken of verstoord, zouden alle dingen niet meer kunnen bestaan. De omgeving voor overleving van de mensheid zou niet meer blijven bestaan en hun dagelijkse levensonderhoud evenmin, noch zou de mensheid zelf langer voortbestaan. Om die reden zou Gods management voor de redding van de mensheid ook niet meer bestaan.

Alles wat we besproken hebben, elk ding, elk item is nauw verbonden met de overleving van ieder individu. Jullie zeggen misschien: “Waar je het over hebt, gaat ons boven de pet, we kunnen het niet zien.” En misschien zijn er wel mensen die zouden zeggen: “Waar je het over hebt, heeft niets met mij te maken.” Maar vergeet niet dat je als onderdeel van alle dingen leeft. Je behoort tot alle dingen onder Gods heerschappij. Geen ding kan buiten Gods heerschappij komen te staan. Geen enkele persoon kan zich buiten Zijn heerschappij plaatsen. Zijn heerschappij kwijtraken en Zijn voorzieningen kwijtraken, zou betekenen dat het leven van mensen, het leven van mensen in het vlees, zou verdwijnen. Daarom is het belangrijk dat God omgevingen voor overleving van de mensheid instelt. Het doet er niet toe van welk ras je bent of op welk stuk land je woont, in het Westen of in het Oosten – je kunt jezelf niet buiten de omgeving voor overleving plaatsen die God heeft ingesteld voor de mensheid. Je kunt je ook niet plaatsen buiten de voeding en voorzieningen van de omgeving voor overleving die Hij heeft ingesteld voor de mensen. Waar je ook voor je levensonderhoud en je leven van afhankelijk bent, waar je ook je leven in het vlees mee in stand houdt, je kunt jezelf niet buiten Gods heerschappij en Zijn management plaatsen. Sommige mensen zeggen: “Ik ben geen boer, ik plant geen gewassen voor de kost. Ik ben niet van de hemelen afhankelijk voor mijn voedsel. Ik ben dus niet aan het overleven in de door God ingestelde omgeving voor overleving. Een dergelijke omgeving heeft me niets opgeleverd.” Klopt dit wel? Je zegt dat je geen gewassen plant voor de kost, maar eet je dan geen granen? Eet je geen vlees en eieren? Eet je geen groente en fruit? Alles wat je eet, al die dingen die je nodig hebt, zijn onafscheidelijk verbonden met de omgeving voor overleving die God tot stand heeft gebracht. En de bronnen van alles wat de mensheid nodig heeft, kunnen niet gescheiden worden van alle dingen die God heeft geschapen, deze

soorten omgevingen voor overleving. Het water dat je drinkt, de kleding die je draagt en alle dingen die je gebruikt – welke daarvan wordt niet verkregen uit alle dingen? Sommige mensen zeggen: “Sommige zaken verkrijg je niet uit alle dingen. Zie je, plastic krijg je niet uit al die dingen. Dat is iets chemisch, door mensen gemaakt.” Is dit wel juist? Plastic wordt door mensen gemaakt, het is iets chemisch, maar waar kwamen de originele componenten van plastic vandaan? De originele componenten werden verkregen uit door God geschapen materialen. De dingen waarvan je geniet, die je ziet, elk afzonderlijk ding dat je gebruikt, alles is afkomstig van alles wat God heeft geschapen. Dat wil zeggen, het maakt dus niet uit welk ras, wat voor levensonderhoud of in welke soort omgeving voor overleving mensen leven: zij kunnen zich niet buiten Gods voorzieningen plaatsen.

uit ‘God Zelf, de unieke IX’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Dagelijkse woorden van God Fragment 185

De mate van begrip van God in iemands hart bepaalt welke positie Hij in zijn hart inneemt. De mate waarin iemand God in zijn hart kent, bepaalt hoe groot God is in zijn hart. Als de God die je kent leeg en vaag is, dan is de God waarin je gelooft ook leeg en vaag. De God die je kent, is beperkt tot het gezichtsveld van je eigen persoonlijke leven, en heeft niets te maken met de ware God Zelf. Dus, Gods praktische daden kennen, Gods werkelijkheid en Zijn almacht kennen, de ware identiteit van God Zelf kennen, weten wat Hij heeft en is, weten wat Hij onder alle dingen heeft laten zien – die dingen zijn erg belangrijk voor elke afzonderlijke persoon die naar kennis van God streeft. Deze hebben een directe invloed op de vraag of mensen de werkelijkheid van de waarheid kunnen binnengaan. Als je je begrip van God beperkt tot louter woorden, als je het beperkt tot je eigen beperkte ervaringen, tot Gods genade die alleen jou aangaat of je beperkte getuigenissen van God, dan zeg ik dat de God waarin je gelooft absoluut niet de ware God Zelf is. Men kan ook zeggen dat de God in wie je gelooft een denkbeeldige God is, niet de ware God. Dat komt omdat de ware God die Ene is die over alles heerschappij heeft, die te midden van alles wandelt, die alles bestuurt. Hij is die Ene die het lot van de hele mensheid in handen heeft – die Ene die het lot van alles in handen heeft. Het werk en de daden van de God over wie ik spreek, zijn niet beperkt tot maar een klein deel van de mensen. Die zijn niet beperkt tot alleen de mensen die Hem op dit moment volgen. Zijn daden zijn onder alle dingen zichtbaar, in de overleving van alle dingen en in de wetten van verandering van alle dingen.

Als je in al de dingen van Zijn schepping geen daden van God kunt zien of herkennen, dan kun je niet van Zijn daden getuigen. Kun je niet voor God getuigen, blijf je spreken over de beperkte zogenaamde God die je kent, die God die beperkt is tot je eigen ideeën in je eigen beperkte gedachten, blijf je spreken van een dergelijke God, dan zal God je geloof nooit prijzen.

Als je alleen aangeeft hoe je Gods genade ervaart, Gods discipline en Zijn kastijding aanvaardt en Zijn zegeningen ervaart in je getuigenis voor Hem, wanneer je voor God getuigt, dan is dat uitermate ontoereikend en verre van bevredigend voor Hem. Wil je getuigen voor God op een manier die strookt met Zijn wil, getuigen voor de ware God Zelf, dan moet je zien wat God heeft en is op basis van Zijn daden. Je moet Gods gezag zien op basis van Zijn controle over alles. Je moet de waarheid zien van hoe Hij de hele mensheid voorziet. Als je alleen erkent dat je dagelijkse eten en drinken en wat je nodig hebt in het leven van God komen, maar niet de waarheid inziet dat God door middel van alle dingen de hele mensheid voorziet, dat Hij de hele mensheid leidt door Zijn heerschappij over alle dingen, dan zul je nooit voor God kunnen getuigen. Met welk doel zeg ik dit allemaal? Dat doe ik zodat jullie dit niet lichtvaardig opnemen, zodat jullie niet denken dat deze onderwerpen waarover ik heb gesproken niet relevant zijn voor jullie eigen persoonlijke intrede in het leven en zodat jullie deze onderwerpen niet louter alleen als een soort kennis of leer opvatten. Als jullie hier met die houding naar luisteren, zullen jullie er geen enkel ding mee winnen. Jullie verliezen dan deze geweldige kans om God te leren kennen.

Wat is mijn doel om over al deze dingen te spreken? Mijn doel is dat mensen God kennen, dat mensen Gods praktische daden begrijpen. Zodra je God begrijpt en je Zijn daden kent, alleen dan heb je de gelegenheid of mogelijkheid om Hem te leren kennen. Als je bijvoorbeeld iemand wilt begrijpen, hoe ga je dan te werk? Zou je dan kijken naar zijn uiterlijke verschijning? Zou je dan kijken naar zijn kleding, hoe hij zich kleedt? Zou je kijken naar zijn manier van lopen? Zou je kijken naar de reikwijdte van zijn kennis? (Nee.) Dus hoe begrijp je iemand dan? Je oordeelt op basis van iemands spreken en gedrag, op basis van zijn gedachten, op basis van wat hij uitdrukt en wat hij onthult. Hierdoor ken je iemand en begrijp je iemand. Willen jullie God dus leren kennen, willen jullie Zijn praktische kant, Zijn ware kant, begrijpen, dan moet je Hem eveneens leren kennen op basis van Zijn daden en elk afzonderlijk praktisch ding dat Hij doet. Dat is de beste manier en de enige manier.

uit 'God Zelf, de unieke IX' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 186

Toen God alle dingen schiep, gebruikte Hij allerlei methoden en manieren om ze in balans te brengen. Hij zorgde voor een balans in de leefomstandigheden voor de bergen en meren, voor een balans in de leefomstandigheden voor de planten en alle soorten dieren, vogels en insecten. Zijn doel was dat alle soorten levende wezens konden leven en zich voortplanten binnen de wetten die Hij had vastgesteld. Geen van de dingen van de schepping kan buiten deze wetten treden en de wetten kunnen niet worden gebroken. Alleen binnen een dergelijke basisomgeving

kunnen mensen veilig overleven en zich voortplanten, generatie na generatie. Als een levende soort over het aantal of de grens gaat die God heeft vastgesteld, of als deze de groei ratio, frequentie of het aantal overstijgt onder Zijn heerschappij, zou de omgeving voor overleving van de mensheid in uiteenlopende mate worden aangetast. Tegelijkertijd zou de overleving van de mensheid daarmee op het spel staan. Als er van één levende soort te veel zijn, worden mensen van hun voedsel beroofd. Ook worden hun waterbronnen en woonplekken aangetast. Op die manier komt de voortplanting of staat van overleving van de mensheid direct in het geding. Water is bijvoorbeeld erg belangrijk voor alles. Als er te veel muizen, mieren, sprinkhanen en kikkers zijn, of allerlei andere soorten dieren, zullen ze meer water drinken. Naarmate ze meer water gebruiken, binnen deze vaste gebieden met bronnen voor drinkwater en waterrijke gebieden, slinken het drinkwater en de waterbronnen voor de mensen en is gebrek aan water het gevolg. Als het drinkwater voor mensen wordt aangetast, verontreinigd of afgesloten omdat allerlei soorten dieren in aantal zijn toegenomen, zal het voortbestaan van de mensheid onder een dergelijke moeilijke omgeving voor overleving ernstig bedreigd worden. Als een of meer soorten levende wezens hun toegemeten aantal overschrijden, zal de lucht, temperatuur, vochtigheid en zelfs de inhoud van de lucht in de ruimte voor overleving van de mensheid worden vergiftigd en vernietigd in uiteenlopende mate. Evenzo, gaat er onder die omstandigheden voor de overleving en het lot van de mensen nog steeds de dreiging van dat type omgeving uit. Als mensen deze balans dus kwijtraken, wordt de lucht die ze inademen aangetast en het water dat ze drinken verontreinigd. Ook de temperaturen die ze nodig hebben, krijgen in verschillende mate met veranderingen en de gevolgen daarvan te maken. Als dat gebeurt, krijgen de omgevingen om te overleven, die van nature aan de mensheid toebehoren, te maken met enorme gevolgen en uitdagingen. Welk lot en welke vooruitzichten zou de mensheid hebben in een dergelijk scenario waarbij hun basisomgeving voor overleving is vernietigd? Dat is een heel ernstig probleem! God weet om welke reden alle dingen van de schepping bestaan omwille van de mensheid, Hij kent de rol van alles wat Hij heeft geschapen, Hij weet wat voor invloed ze op mensen hebben en wat voor voordelen ze de mensheid brengen – daarom is er in Gods hart een plan voor dit alles en beheert Hij elk aspect van alle dingen die Hij heeft geschapen. Dus voor mensen is elk afzonderlijk ding wat Hij doet van groot belang – het is allemaal noodzakelijk. Wanneer je dus een of ander ecologisch verschijnsel ziet of bepaalde natuurwetten onder alle dingen, dan zul je niet meer twijfelen aan de noodzaak van elk afzonderlijk ding dat God heeft geschapen. Je zult in je onwetendheid geen woorden meer gebruiken om Gods regelingen van alle dingen en Zijn verschillende manieren om de mensheid te voorzien naar believen te veroordelen. Je zult ook geen willekeurige conclusies meer trekken over Gods wetten voor alle dingen die Hij heeft geschapen.

Dagelijkse woorden van God Fragment 187

Wat betreft de materiële wereld kunnen mensen, wanneer ze bepaalde dingen of fenomenen niet begrijpen, op zoek gaan naar relevante informatie, of anders kunnen ze verschillende kanalen gebruiken om achter hun oorsprong en het verhaal dat erachter ligt, te komen. Maar wanneer het gaat over de andere wereld waar we vandaag over spreken – de spirituele wereld die buiten de materiële wereld bestaat – dan hebben mensen absoluut geen methoden of kanalen om er ook maar iets over te weten te komen. Waarom zeg ik dit? Omdat, in de wereld van de mensheid, alles van de materiële wereld onscheidbaar is van het fysieke bestaan van de mens, en omdat mensen voelen dat alles in de materiële wereld onscheidbaar is van hun fysieke leven en fysieke bestaan, zijn de meeste mensen zich alleen bewust van, of zien ze alleen, de materiële dingen voor hun neus, de dingen die zichtbaar voor hen zijn. Wanneer het echter de spirituele wereld betreft – dat wil zeggen, alles dat van die andere wereld is – kun je rustig zeggen dat de meeste mensen niet geloven. Omdat de mensen deze niet kunnen zien en ze geloven dat het niet nodig is deze te begrijpen, of er ook maar iets over te weten. En dan hebben we het er nog niet eens over hoe de spirituele wereld een compleet andere wereld is dan de materiële wereld en vanuit Gods gezichtspunt open is – hoewel ze voor de mensheid verborgen en gesloten is. Daarom hebben mensen er veel moeite mee om een weg te vinden naar het begrijpen van de verschillende aspecten van deze wereld. De verschillende aspecten van de spirituele wereld waarover ik het ga hebben betreffen alleen Gods bestuur en soevereiniteit. Ik openbaar geen mysteries, noch vertel ik jullie ook maar een van de geheimen die jullie te weten willen komen, want dit heeft te maken met Gods soevereiniteit, Gods bestuur en Gods voorziening en als zodanig zal ik alleen spreken over het deel waarvan het noodzakelijk is dat jullie het kennen.

Om te beginnen wil ik jullie een vraag stellen: hoe stellen jullie je de spirituele wereld voor? In grote lijnen is het een wereld buiten de materiële wereld, een wereld die onzichtbaar en ongrijpbaar is voor mensen. Maar hoe zou de spirituele wereld er in jullie verbeelding uit moeten zien? Omdat jullie het niet kunnen zien, kunnen jullie het je misschien niet voorstellen. Maar als jullie er verhalen over horen, zullen jullie nog steeds denken, dat zullen jullie niet kunnen tegenhouden. En waarom zeg ik dit? Er is iets dat veel mensen overkomt als ze jong zijn: wanneer iemand hen een eng verhaal vertelt – over geesten, zielen – worden ze doodsbang. En waarom zijn ze bang? Omdat ze zich die dingen inbeelden; al kunnen ze ze niet zien, ze hebben het gevoel dat de hele kamer ermee vol zit, ergens verstopt, of op een donkere plek, en ze zijn te bang om te kunnen slapen. Vooral 's nachts durven ze niet alleen in de kamer te zijn, of alleen op de binnenplaats. Dat is de spirituele wereld van jullie verbeelding, en het is een wereld die

mensen angstaanjagend vinden. Sterker nog, iedereen beschikt wel over enige verbeeldingskracht en iedereen kan iets voelen.

Wat is de spirituele wereld? Laat me je een korte en eenvoudige uitleg geven. De spirituele wereld is een belangrijke plaats, een die verschilt van de materiële wereld. En waarom zeg ik dat het belangrijk is? Dat gaan we tot in detail bespreken. Het bestaan van de spirituele wereld is onlosmakelijk verbonden met de materiële wereld van de mensheid. Het speelt een belangrijke rol in de cyclus van leven en dood van de mens in Gods heerschappij over alle dingen; dat is de rol van de spirituele wereld, en een van de redenen waarom haar bestaan van belang is. Omdat het een plek is die niet waarneembaar is voor de vijf zintuigen, kan niemand goed beoordelen of zij bestaat of niet. Het reilen en zeilen van de spirituele wereld is nauw verbonden met het bestaan van de mensheid, waardoor de levensorde van de mens ook enorm wordt beïnvloed door de spirituele wereld. Heeft dit te maken met Gods soevereiniteit? Jazeker. Als ik dit zeg, begrijpen jullie meteen waarom ik dit onderwerp bespreek: Omdat het gaat om Gods soevereiniteit en Zijn bestuur. In een wereld als deze – één die onzichtbaar is voor mensen – overstijgt elk hemels bevel, decreet en bestuurlijk systeem de wetten en systemen van elk land in de materiële wereld, en geen wezen dat in deze wereld leeft, zou het lef hebben ze te overtreden of naar zich toe te trekken. Heeft dit te maken met Gods soevereiniteit en bestuur? In deze wereld bestaan duidelijke bestuurlijke decreten, duidelijke hemelse bevelen en duidelijke statuten. Op verschillende niveaus en op verschillende gebieden volgen opzichters strikt hun plicht en houden zich aan regels en voorschriften omdat ze de consequentie kennen van het overtreden van een hemels bevel, zijn ze zich heel erg bewust van hoe God het kwade bestraft en het goede beloont, en van hoe Hij alle dingen bestuurt, hoe Hij over alle dingen heerst, en bovendien zien ze heel goed hoe God Zijn hemelse bevelen en statuten uitvoert. Verschillen die van de materiële wereld, bewoond door de mens? Ze zijn totaal verschillend. Het is een totaal andere wereld dan de materiële wereld. Omdat er hemelse bevelen en statuten bestaan, gaat het over Gods soevereiniteit, bestuur en, bovendien, Gods gezindheid en wat Hij heeft en is. Vinden jullie na het horen hiervan niet dat het hoogst noodzakelijk is dat ik over dit onderwerp spreek? Willen jullie de geheimen ervan niet kennen? (Ja, dat willen wij.) De spirituele wereld zit als volgt in elkaar. Hoewel het bestaat naast de materiële wereld en simultaan onderworpen is aan Gods bestuur en soevereiniteit, zijn Gods bestuur en soevereiniteit van deze wereld veel strikter dan die van de materiële wereld.

uit 'God Zelf, de unieke X' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 188

Onder de mensheid categoriseer ik de mens in drie typen. Het eerste type is de ongelovigen,

degenen zonder religieuze overtuigingen. Zij worden ongelovigen genoemd. De overgrote meerderheid van ongelovigen gelooft alleen in geld, zij streven alleen hun eigen belangen na, zijn materialistisch en geloven alleen in de materiële wereld, niet in de cyclus van leven en dood of in verhalen over goden en geesten. Ik categoriseer ze als de ongelovigen, en zij vormen het eerste type. Het tweede type is een verscheidenheid van gelovige mensen die losstaat van de ongelovigen. Onder de mensheid categoriseer ik deze gelovigen in verschillende hoofdtypen: de eerste is joods, de tweede is katholiek, de derde is christelijk, de vierde is islamitisch en de vijfde boeddhistisch – er zijn vijf typen. Dit zijn de verschillende typen gelovige mensen. Het derde type wordt gevormd door degenen die in God geloven, wat op jullie slaat. Zulke gelovigen zijn degenen die God vandaag volgen. Deze mensen zijn verdeeld in twee typen: door God uitverkoren mensen en dienstdoeners. Er bestaat een duidelijk onderscheid tussen deze hoofdtypen. Dus nu kunnen jullie duidelijk onderscheid maken tussen de typen en indelingen van mensen, nietwaar? De eerste zijn de ongelovigen – ik heb verteld wie de ongelovigen zijn. Tellen degenen die geloven in de Man met de Baard Daarboven als ongelovigen? Veel ongelovigen geloven alleen maar in de Man met de Baard Daarboven; ze geloven dat de wind, regen en donder, enzovoort, allemaal worden beheerst door deze entiteit, op wie ze vertrouwen voor het planten van gewassen en de oogst – maar bij het noemen van het geloof in God zijn ze toch onwillig om in Hem te geloven. Kan dit geloof in God worden genoemd? Zulke mensen vallen onder de ongelovigen. Dat begrijp je toch wel? Vergis je niet in deze categorieën. Het tweede type zijn gelovige mensen. Het derde type zijn degenen die God vandaag volgen. En waarom heb ik alle mensen in deze typen ingedeeld? (Omdat verschillende typen mensen een verschillende uitkomst en een verschillende bestemming hebben.) Dat is één aspect. Omdat deze verschillende rassen en soorten mensen bij hun terugkeer naar de spirituele wereld allemaal ergens anders heen zullen gaan, zij aan verschillende wetten van de cyclus van leven en dood onderworpen zullen worden, en dit is de reden waarom ik mensen in deze hoofdtypen heb ingedeeld.

De cyclus van leven en dood van de ongelovigen

Laten we beginnen bij de cyclus van leven en dood van de ongelovigen. Nadat een persoon sterft, wordt hij meegenomen door een opzichter uit de spirituele wereld. En wat van hen wordt meegenomen? Niet hun vlees, maar hun ziel. Wanneer hun ziel wordt meegenomen, komen ze op een plaats die een agentschap is van de spirituele wereld, die specifiek de zielen van net gestorven mensen opneemt. (Opmerking: nadat iemand sterft, is de bestemming onbekend voor de ziel.) Wanneer ze naar deze plek worden gebracht, voert een ambtenaar de eerste controles uit, waarbij hun naam, adres, leeftijd en al hun ervaringen worden bevestigd. Alles wat ze tijdens hun leven hebben gedaan, is vastgelegd in een boek en gecontroleerd op juistheid. Nadat alles is gecontroleerd, wordt aan de hand van het gedrag en de acties van de persoon gedurende hun hele

leven bepaald of ze zullen worden gestraft of opnieuw gereïncarneerd worden als persoon, wat de eerste fase is. Is deze eerste fase beangstigend? Het is niet zo beangstigend, want het enige dat is gebeurd, is dat de persoon op een donkere en onbekende plek is aangekomen.

In de tweede fase, als personen hun leven lang veel slechte dingen hebben gedaan, als ze veel misdaden hebben begaan, dan zullen ze naar een plaats van straf worden gebracht om gestraft te worden. Dat is de specifieke plaats waar mensen worden gestraft. De specifieke invulling van hun straf hangt af van de zonden die ze begaan hebben, en van hoeveel verdorven dingen ze deden voordat ze stierven – wat de eerste situatie is die plaatsvindt in de tweede fase. Vanwege de slechte dingen die zij deden en het kwaad dat zij begingen voordat zij stierven, zullen sommige mensen wanneer zij na hun straf gereïncarneerd zijn – wanneer zij eenmaal opnieuw in de materiële wereld zijn geboren – menselijk blijven, en zullen sommigen dieren worden. Dat wil zeggen, nadat een persoon terugkeert naar de spirituele wereld, worden ze gestraft voor hun slechte daden; bovendien worden ze door hun slechte daden in hun volgende reïncarnatie waarschijnlijk geen mens, maar een dier. Dieren die ze kunnen worden zijn onder andere koeien, paarden, varkens en honden. Sommige mensen kunnen een vogel in de lucht worden, of een eend of gans ... Nadat ze als dier zijn gereïncarneerd, keren ze wanneer ze sterven terug naar de spirituele wereld en, net als daarvoor, zal de spirituele wereld op basis van hun gedrag voordat ze sterven, beslissen of ze al dan niet als persoon gereïncarneerd worden. De meeste mensen begaan te veel slechte daden, hun zonden zijn te ernstig, en daarom worden ze zeven tot twaalf keer gereïncarneerd als dier. Zeven tot twaalf keer – is dat beangstigend? (Dat is angstaanjagend.) Wat vinden jullie beangstigend? Iemand die een dier wordt, dat is beangstigend. En wat is voor een persoon het pijnlijkst aan het worden van een dier? Geen taal hebben, alleen simpele gedachten hebben, slechts kunnen doen wat dieren doen en eten wat dieren eten, over de simpele geest en lichaamstaal van een dier beschikken, niet rechtop kunnen lopen, niet kunnen communiceren met mensen, en over geen enkel aspect van menselijk gedrag en menselijke activiteiten beschikken die overeenkomt met dieren. Dat wil zeggen, onder alle omstandigheden maakt het zijn van een dier je tot de minste van alle levende wezens, en het is veel pijnlijker dan menszijn. Dit is één aspect van de straf van de spirituele wereld van degenen die veel kwaad hebben gedaan en grote zonden hebben begaan. Wat de ernst van de straf betreft: deze wordt bepaald door het soort dier dat ze worden. Kun je bijvoorbeeld beter een varken zijn dan een hond? Leeft een varken beter of slechter dan een hond? Slechter, toch? Als mensen een koe of een paard worden, zullen ze dan beter of slechter leven dan een varken? (Beter.) Zal iemand zich meer op zijn gemak voelen als hij opnieuw wordt geboren als een kat? Hij zou sowieso een dier worden en het is makkelijker om een kat te zijn dan een koe of een paard te zijn, omdat katten de meeste tijd sluimerend liggen te luieren. Het is arbeidsintensiever om een

koe of paard te worden. Daarom moet iemand die als koe of paard wordt gereïncarneerd hard werken – wat veel weg heeft van een zware straf. Een hond worden zou weer iets beter zijn dan een koe of een paard te worden, omdat een hond een nauwere band heeft met zijn baas. Na verschillende jaren huisdier te zijn geweest, kunnen sommige honden veel begrijpen van wat hun baas zegt. Soms kan een hond zich aanpassen aan de gemoedstoestand en behoeften van zijn baas, daarom behandelt de baas de hond beter, en de hond krijgt beter te eten en drinken en als hij pijn heeft, wordt er beter voor gezorgd – heeft de hond dus geen gelukkig leven? Daarom ben je beter af als hond dan als een koe of paard. Hierin bepaalt de ernst van de straf van een persoon hoe vaak zij als dier worden gereïncarneerd en als welke diersoort.

Omdat ze in hun leven zoveel zonden begingen, zullen sommige mensen gestraft worden door zeven tot twaalf keer als dier gereïncarneerd te worden. Nadat ze een voldoende aantal keer zijn gestraft, worden ze bij hun terugkeer naar de spirituele wereld ergens anders naartoe gebracht. De verschillende zielen in deze plaats zijn al gestraft en zijn van het soort dat zich voorbereidt om als mens gereïncarneerd te worden. Deze plaats categoriseert elke ziel in een type volgens de soort familie waarin ze geboren worden, welke rol ze zullen spelen als ze eenmaal gereïncarneerd zijn, enzovoort. Sommige mensen zullen bijvoorbeeld zangers worden als ze naar deze wereld komen en daarom worden ze bij de zangers geplaatst; sommigen zullen zakenmensen worden wanneer ze naar deze wereld komen, en dus worden ze bij zakenmensen geplaatst; en als iemand een wetenschapper wordt wanneer zij mensen worden, dan worden zij bij wetenschappelijke onderzoekers geplaatst. Nadat ze zijn geclassificeerd, wordt ieder op verschillende tijdstippen en toegewezen data weggezonden, net zoals mensen tegenwoordig e-mails versturen. Hiermee wordt één cyclus van leven en dood voltooid. Vanaf de dag dat personen aankomen in de spirituele wereld, tot het einde van hun straf, of totdat ze heel vaak als dier zijn gereïncarneerd, en ze zich voorbereiden om gereïncarneerd te worden als mens, is dit proces voltooid.

En worden degenen die klaar zijn met hun straf en die niet gereïncarneerd zijn als dier, snel naar de materiële wereld gestuurd om mens te worden? Wat is de frequentie waarin dit kan gebeuren? Hiervoor gelden tijdgebonden beperkingen. Alles wat in de spirituele wereld gebeurt, is onderworpen aan passende tijdgebonden beperkingen en regels – die jullie zullen begrijpen als ik het aan de hand van getallen uitleg. Voor degenen die in een kort tijdsbestek gereïncarneerd worden, wordt hun wedergeboorte als mens al bij hun sterven gepland. De kortste periode is drie dagen. Voor sommige mensen is het drie maanden, voor sommigen drie jaar, voor sommigen dertig jaar, voor sommigen driehonderd jaar, enzovoort. Dus wat kunnen we zeggen over deze tijdgebonden regels, en wat houden ze precies in? Ze zijn gebaseerd op wat de materiële wereld, de menselijke wereld, nodig heeft van de ziel, en de rol die deze ziel in deze wereld moet spelen.

Wanneer mensen gereïncarneerd worden als een gewoon persoon, worden de meesten van hen al heel snel gereïncarneerd, omdat de menselijke wereld dringend behoefte heeft aan zulke gewone mensen, en dus worden ze drie dagen later opnieuw uitgezonden naar een heel andere familie dan waar ze voor hun dood deel van uitmaakten. Maar sommigen spelen een bijzondere rol in deze wereld. “Bijzonder” wil zeggen dat er in de menselijke wereld geen grote vraag is naar deze mensen; er zijn niet veel mensen nodig om zo’n rol te spelen, en dus kan het wel driehonderd jaar duren voordat ze gereïncarneerd worden. Dat wil zeggen, deze ziel arriveert maar eens in de driehonderd of zelfs drieduizend jaar. En waarom? Omdat er gedurende driehonderd of drieduizend jaar geen vraag is naar een dergelijke rol in de menselijke wereld, en dus worden ze ergens in de spirituele wereld bewaard. Neem bijvoorbeeld Confucius. Hij had een diepgaande invloed op de traditionele Chinese cultuur. Zijn komst had grote invloed op de cultuur, kennis, traditie en het denken van de mensen van die tijd. Maar zo iemand is niet nodig in elk tijdperk, daarom moest hij driehonderd of drieduizend jaar in de spirituele wereld blijven wachten voordat hij werd gereïncarneerd. Omdat in de menselijke wereld geen vraag was naar een dergelijk persoon moest hij werkeloos afwachten, want er waren maar heel weinig functies zoals de zijne, hij had weinig te doen, en daarom moest hij de meeste tijd ergens in de spirituele wereld apart worden gehouden, nutteloos, om pas weggezonden te worden als de menselijke wereld hem nodig had. Dat zijn de tijdgebonden regels van het spirituele rijk voor de frequentie waarmee de meeste mensen worden gereïncarneerd. Of ze nu heel gewoon of bijzonder zijn, de spirituele wereld heeft passende regels en de juiste uitvoering voor de verwerking van menselijke reïncarnatie, en deze regels en uitvoering worden door God naar beneden gestuurd, en niet bepaald of gestuurd door een deurwaarder of wezen in de spirituele wereld.

uit ‘God Zelf, de unieke X’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Dagelijkse woorden van God Fragment 189

Voor elke ziel, hun reïncarnatie, wat hun rol in dit leven is, in wat voor familie ze worden geboren en hoe hun leven verloopt, hangt nauw samen met hun vorige leven. Allerlei mensen komen de menselijke wereld in en ze spelen verschillende rollen, evenals de taken die ze uitvoeren. En wat voor taken zijn dat? Sommige mensen komen om een schuld af te lossen: als ze anderen te veel geld schuldig waren in hun vorige leven, komen ze in dit leven een schuld terugbetalen. Tegelijkertijd komen sommige anderen juist een schuld innen: zij raakten in hun vorige leven juist te veel zaken en geld kwijt door oplichting, en dus zal de spirituele wereld hen bij aankomst in de spirituele wereld gerechtigheid bieden en hen in staat stellen om hun schuld in dit leven te innen. Sommige mensen zijn gekomen om een schuld van dankbaarheid in te lossen: tijdens hun vorige leven – voor hun dood – was iemand aardig tegen hen, en in dit leven krijgen

zij een geweldige kans om te worden gereïncarneerd en dus worden ze herboren om deze schuld van dankbaarheid in te lossen. Weer anderen worden ondertussen in dit leven herboren om een leven te eisen. En wiens leven eisen zij? Van degene die hen in hun vorige leven doodde. Kortom, het huidige leven van elk persoon is nauw verbonden aan hun vorige leven, ze zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden. Dat wil zeggen dat het huidige leven van elke persoon enorm wordt beïnvloed door hun vorige leven. Voordat hij stierf, lichtte Zhang bijvoorbeeld Li op voor een grote som geld. Is Zhang dan iets schuldig aan Li? Aangezien hij dat is, is het dan logisch dat Li de schuld bij Zhang ophaalt? Daarom moet er na hun dood een rekening tussen hen worden vereffend. Als zij gereïncarneerd worden en Zhang mens wordt, hoe kan Li zijn schuld dan bij hem innen? Eén manier is dat Li zijn schuld int door te worden herboren als de zoon van Zhang, Zhang verdient veel geld en het wordt verkwanseld door Li. Het maakt niet uit hoeveel geld Zhang verdient, zijn zoon Li verspilt het. Hoeveel Zhang ook verdient, het is nooit genoeg, en zijn zoon slaagt er op de een of andere manier altijd in om het geld van zijn vader op allerlei manieren uit te geven. Zhang is verbijsterd: “Waarom is mijn zoon altijd al een ongeluksbrenger geweest? Waarom hebben andere mensen zulke goede zonen? Waarom heeft mijn zoon geen ambities, waarom is hij zo nutteloos en incapabel om ook maar een cent te verdienen, waarom moet ik hem altijd onderhouden? Omdat ik hem wel moet onderhouden, zal ik het doen, maar waarom heeft hij altijd meer nodig, hoeveel geld ik hem ook geef? Waarom kan hij nog geen dag eerlijk zijn geld verdienen, maar zal hij niets doen, behalve lanterfanten, schranzen, zuipen, hoerenlopen en gokken? Wat is er in hemelsnaam aan de hand?” Dan denkt Zhang een poosje na: “Het kan zijn dat ik hem in het vorige leven iets schuldig was. Dan zal ik het afbetalen! Dit zal niet ophouden voor ik alles heb betaald!” Misschien heeft Li zijn schuld op een dag volledig geïnd, en wanneer hij veertig of vijftig is, zal er een dag zijn waarop hij plotseling tot bezinning komt: “Ik heb de eerste helft van mijn leven helemaal niets goed gedaan! Ik heb al het geld dat mijn vader verdiende verspild – ik zou een goed mens moeten zijn! Ik ga mezelf vermennen: ik word iemand die eerlijk is en fatsoenlijk leeft, en ik zal mijn vader nooit meer verdriet doen!” Waarom denkt hij dit? Waarom verandert hij plotseling ten goede? Heeft dit een reden, en welke dan? (Omdat Li zijn schuld heeft geïnd, heeft Zhang zijn schuld afgelost.) Dit is een kwestie van oorzaak en gevolg. Het verhaal begon heel lang geleden, nog voor hun beider geboorte, en dit verhaal over hun vorig leven is op hun huidige leven overgebracht, en geen van beide kan de ander de schuld geven. Wat Zhang zijn zoon ook leerde, zijn zoon luisterde nooit en verdiende nooit eerlijk zijn geld, maar de dag dat de schuld was afgelost, hoefde hem niets te worden geleerd; zijn zoon begreep het uit zichzelf. Dit is een eenvoudig voorbeeld, en er zijn ongetwijfeld nog veel meer dergelijke voorbeelden. En wat kunnen mensen ervan leren? (Dat zij zich goed moeten gedragen en geen kwaad moeten doen.) Dat zij geen kwaad moeten doen, en dat er vergelding zal zijn voor hun slechte daden! De meeste

ongelovigen begaan veel kwaad, en vergelding was toch de weerslag van hun slechte daden? Maar is deze vergelding arbitrair? Alles wat vergelding als weerslag heeft, heeft een achtergrond en een reden. Denk je dat jou niets zal gebeuren nadat je iemand geld hebt afgetrosgeld? Denk je dat het geen gevolgen voor jou heeft als je door middel van bedrog hun geld hebt ingepikt? Dat is onmogelijk en er zullen zeker gevolgen zijn! Ongeacht wie ze zijn en of ze geloven dat er een God is, alle mensen moeten verantwoordelijkheid nemen voor hun gedrag en de gevolgen dragen van hun daden. Wat dit eenvoudige voorbeeld betreft – Zhang wordt gestraft en Li wordt terugbetaald – is dit niet eerlijk? Wanneer mensen zulke dingen doen, is zoiets het gevolg. Het is er onlosmakelijk mee verbonden. Ondanks dat ze ongelovigen zijn, voor degenen die niet in God geloven is hun bestaan onderworpen aan dergelijke hemelse voorschriften en decreten, niemand kan eraan ontkomen en niemand kan deze realiteit vermijden.

uit ‘God Zelf, de unieke X’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Dagelijkse woorden van God Fragment 190

Degenen die niet gelovig zijn, geloven vaak dat al het zichtbare bestaat, terwijl al het onzichtbare of wat heel ver van mensen af staat, niet bestaat. Ze geloven liever dat er geen “cyclus van leven en dood” is, en geen “straf”, en dus zondigen ze en begaan ze slechte daden zonder wroeging – waarna ze gestraft worden, of gereïncarneerd als dier. Van alle verschillende mensen onder de ongelovigen komen de meesten in deze vicieuze cirkel terecht. Dat komt omdat ze niet weten dat de spirituele wereld strikt is in het besturen van alle levende wezens. Of je het gelooft of niet, dit feit bestaat, want geen enkel persoon of object ontkomt aan de reikwijdte van wat waargenomen wordt door Gods ogen, en geen enkel persoon of object ontkomt aan de regels en beperkingen van Gods hemelse edicten en decreten. En dus laat dit eenvoudige voorbeeld iedereen zien dat, ongeacht of je wel of niet in God gelooft, het onaanvaardbaar is om te zondigen en kwaad te doen, en dit gevolgen heeft. Wanneer iemand die een ander geld heeft afgetrosgeld zo gestraft wordt, is dat een redelijke straf. Dergelijk veelvoorkomend gedrag wordt bestraft door de spirituele wereld, door de decreten en hemelse edicten van God, en dus zal verschrikkelijk misdadig en kwaadaardig gedrag – verkrachting en plundering, list en bedrog, diefstal en roof, moord en brandstichting enzovoort – worden onderworpen aan een reeks straffen van uiteenlopende zwaarte. En wat houden deze straffen van uiteenlopende zwaarte in? Bij sommige kost het tijd om de ernst ervan vast te stellen, andere worden door verschillende methodieken bepaald en weer andere gebruiken de bestemming van reïncarnatie van mensen. Bijvoorbeeld, sommige mensen zijn grofgebekt. Wat betekent “grofgebekt”? Het betekent veelvuldig schelden tegen anderen en het gebruik van kwaadaardige taal, taal die mensen vervloekt. Wat houdt kwaadaardige taal in? Het laat zien dat iemand een kwaadaardig hart heeft.

Zulke mensen spreken vaak kwaadwillende taal die mensen vervloekt, en zulke kwaadwillende taal gaat gepaard met ernstige gevolgen. Nadat deze mensen zijn gestorven en een gepaste straf hebben ontvangen, kunnen ze herboren worden als stomme. Sommige mensen zijn heel berekenend tijdens hun leven, ze maken vaak misbruik van anderen, hun plannetjes zijn zeer uitgekiend en ze brengen anderen veel schade toe. Zij kunnen worden herboren als zwakzinnige of iemand met een verstandelijke beperking. Sommige mensen maken vaak inbreuk op de privacy van anderen; zij zien veel wat niet voor hun ogen bestemd is, en ze weten veel wat ze niet zouden moeten weten, en daarom kunnen ze als blinde herboren worden. Sommige mensen zijn zeer gewiekt tijdens hun leven, ze maken veel ruzie en begaan veel slechte daden, en dus kunnen ze herboren worden met een handicap; mank of met één arm, of gebocheld of met een draaihals, ze kunnen niet goed lopen of hun ene been is korter dan het andere, enzovoort. Hierin worden ze onderworpen aan verschillende straffen al naar gelang van het niveau kwaad dat ze begingen tijdens hun leven. En wat denken jullie, waarom zijn mensen scheel? Zijn er veel van zulke mensen? Er zijn er vandaag veel bij. Sommige mensen zijn scheel omdat ze hun ogen in hun vorige leven te veel de kost gaven, ze deden te veel slechte dingen, en daarom worden ze in dit leven geboren met scheve ogen en in ernstige gevallen zelfs blind. Dat is vergelding! Sommige mensen kunnen goed met anderen overweg voordat ze sterven, ze doen veel goeds voor hun dierbaren, vrienden, collega's of de mensen die met hen verbonden zijn. Ze bieden liefdadigheid en zorg aan anderen, of helpen hen in financieel opzicht, anderen hebben hen heel hoog zitten, en wanneer zulke mensen terugkeren naar de spirituele wereld worden ze niet gestraft. Wanneer een ongelovige niet gestraft wordt, betekent dit dat hij of zij een heel goed mens was. In plaats van te geloven in het bestaan van God, geloven ze alleen in de Man met de Baard in de hemel. Ze geloven alleen dat er een geest boven hen zweeft die alles wat ze doen in de gaten houdt – dat is het enige wat ze geloven. En het resultaat is dat ze zich veel beter gedragen. Deze mensen zijn goedhartig en liefdadig en wanneer ze uiteindelijk terugkeren naar de spirituele wereld, zal de spirituele wereld hen heel goed behandelen en zullen ze spoedig worden gereïncarneerd. Wanneer ze herboren worden, bij wat voor soort familie komen zij terecht? Hoewel deze familie niet rijk zal zijn, zal het er vredig zijn, met onderlinge harmonie; zij zullen serene, gelukkige dagen beleven, iedereen zal vreugdevol zijn en zij zullen een goed leven hebben. Wanneer zulke mensen de volwassen leeftijd bereiken, zullen zij een groot gezin hebben met veel aanhang, hun kinderen zullen getalenteerd en succesvol zijn en hun familie zal veel voorspoed ervaren – en zo'n resultaat is nauw verbonden met het vorige leven van deze persoon. Dat wil zeggen, waar iemand na zijn dood heengaat en reïncarneert, ongeacht of het een man of vrouw is, ongeacht wat zijn of haar missie is, ongeacht wat het leven hem of haar brengt, welke tegenslagen en zegeningen ze ook genieten, wie ze zullen ontmoeten, wat hen zal overkomen – niemand kan dit voorspellen, eraan ontkomen of zich ervoor verstoppen. Dat wil

zeggen, nadat voor jouw leven is vastgesteld wat er met je gebeurt, hoe je het ook probeert te vermijden, op welke manier je het ook probeert te vermijden, jij kunt de levensloop die God in de spirituele wereld voor jou heeft vastgesteld, op geen enkele manier schenden. Want wanneer je bent gereïncarneerd, ligt je levenslot al vast. Of het nu goed of slecht is, iedereen moet dit onder ogen zien en blijven doorgaan; dit is een kwestie waar niemand die in deze wereld leeft aan kan ontkomen, en er bestaat geen reëlere kwestie.

uit 'God Zelf, de unieke X' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 191

Zien jullie dan ook in dat God zeer nauwkeurige en grondige controles en een bestuur heeft voor de cyclus van leven en dood van de ongelovigen? Ten eerste heeft God verschillende hemelse edicten, decreten en systemen ingesteld in het spirituele rijk, en na het instellen van deze hemelse voorschriften, decreten en systemen worden ze strikt uitgevoerd, zoals God heeft vastgesteld, door wezens met verschillende officiële posities binnen de spirituele wereld, en niemand durft hen te schenden. En dus bestaan er in de cyclus van het leven en de dood van de mensheid in de mensenwereld of iemand gereïncarneerd is als een dier of als persoon, er bestaan wetten voor beide. Omdat deze wetten van God komen, durft niemand ze te overtreden, noch kunnen ze door wie dan ook overtreden worden. Het is alleen door de soevereiniteit van God en door het bestaan van zulke wetten dat de materiële wereld die mensen zien gestructureerd en ordelijk is; het is alleen door Gods soevereiniteit dat de mens vreedzaam kan bestaan naast de andere wereld, die volledig onzichtbaar is voor de mensheid, en dat de mens er in harmonie mee kan samenleven – dit alles is onlosmakelijk verbonden met Gods soevereiniteit. Nadat iemands vleselijke leven sterft, heeft de ziel nog steeds leven in zich, en wat zou er dus gebeuren zonder Gods bestuur? De ziel zou overal ronddwalen, overal binnendringen en de levende dingen in de wereld van de mensheid zelfs schade toebrengen. Die schade zou niet alleen de mensheid treffen, maar ook planten en dieren, maar de mens zou de eerste zijn die schade ondervindt. Als dit zou gebeuren – als zo'n ziel stuurloos was en mensen echt beschadigde, en echt slechte dingen deed – dan zou er ook op juiste wijze met deze ziel worden omgegaan in de spirituele wereld: als het echt ernstig was, zou het bestaan van de ziel snel ophouden, zij zou vernietigd worden; indien mogelijk zou zij ergens worden geplaatst en vervolgens gereïncarneerd. Dat wil zeggen, het bestuur van de spirituele wereld van verschillende soorten zielen wordt opgedragen en uitgevoerd volgens stappen en regels. Alleen door middel van een dergelijk bestuur is de materiële menselijke wereld niet in chaos vervallen, alleen daardoor kent de materiële menselijke wereld een normaal verstand, normale rationaliteit en een geordend vleselijk leven. Pas wanneer de mensheid zo'n normaal leven kent, zullen degenen die in het vlees leven door de generaties

heen blijven bloeien en zich voortplanten.

uit 'God Zelf, de unieke X' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 192

Wanneer het gaat over de ongelovigen, is het principe dat achter Gods handelingen zit dan het belonen van de goeden en het straffen van de slechten? Bestaan er uitzonderingen? (Nee.) Zien jullie dat er een principe achter Gods handelingen zit? De ongelovigen geloven feitelijk niet in God, ze kunnen Gods orkestratie niet gehoorzamen en ze zijn zich niet bewust van Gods soevereiniteit, laat staan dat ze God erkennen. Nog erger, ze lasteren God en vervloeken Hem, en ze staan vijandig tegenover degenen die in God geloven. Hoewel deze mensen zo'n houding tegenover God hebben, wijkt Gods bestuur over hen nog steeds niet af van Zijn principes. Hij bestuurt hen op een ordelijke manier in overeenstemming met Zijn principes en Zijn gezindheid. Hoe beschouwt God hun vijandigheid? Als onwetendheid! En dus heeft Hij ervoor gezorgd dat deze mensen – de meerderheid van de ongelovigen – ooit gereïncarneerd werden als dieren. Wat zijn ongelovigen dus in de ogen van God? Ze zijn vee. God bestuurt vee en Hij bestuurt de mensheid. Hij hanteert dezelfde principes voor dit soort mensen. Zelfs aan Zijn bestuur over deze mensen kan men nog steeds Zijn gezindheid en Zijn wetten achter Zijn heerschappij over alle dingen zien. Zien jullie dus Gods soevereiniteit in de principes waarmee Hij de ongelovigen waarover we net hebben gesproken, bestuurt? Zien jullie Gods rechtvaardige gezindheid? (Die zien we.) Dat wil zeggen, met welke dingen Hij ook te maken heeft, God handelt volgens Zijn eigen principes en gezindheid. Dit is Gods wezen. Hij breekt niet zomaar de decreten of hemelse bevelschriften die Hij heeft vastgesteld omdat Hij dit soort mensen als vee beschouwt. God handelt volgens principes, zonder ook maar de geringste wanorde. Zijn handelingen worden in het geheel niet beïnvloed door welke factor dan ook, en wat Hij ook doet, het is altijd overeenkomstig Zijn eigen principes. Dit komt omdat God het wezen van God Zelf heeft, dat een aspect is van Zijn wezen dat geen enkel schepsel bezit. God is consciëntieus en verantwoordelijk in Zijn behandeling, benadering, management, bestuur van en heerschappij over elk object, persoon en levend wezen onder alle dingen die Hij heeft geschapen. Hij is hierin nooit onzorgvuldig geweest. Voor hen die goed zijn, is Hij genadig en vriendelijk; hen die slecht zijn, straft Hij meedogenloos, en voor de verschillende levende wezens creëert Hij passende regelingen op een tijdige en regelmatige manier overeenkomstig de verschillende eisen die op verschillende tijdstippen gelden voor de wereld van de mensheid, zodanig dat deze verschillende levende wezens worden gereïncarneerd volgens de rollen die zij op een ordelijke manier spelen, en zich op een ordelijke manier tussen de materiële wereld en de spirituele wereld verplaatsen.

uit 'God Zelf, de unieke X' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 193

De dood van een levend wezen – de beëindiging van een fysiek leven – geeft aan dat het levende wezen is overgegaan van de materiële wereld naar de spirituele wereld, terwijl de geboorte van een nieuw fysiek leven aangeeft dat een levend wezen van de spirituele wereld is overgegaan naar de materiële wereld en is begonnen zijn rol op zich te nemen, zijn rol te spelen. Of het nu het vertrek of de aankomst van een wezen is, beide zijn onscheidbaar van het werk van de spirituele wereld. Wanneer iemand in de materiële wereld aankomt, heeft God in de spirituele wereld al passende regelingen getroffen en definities opgesteld wat betreft het gezin waar het wezen terecht komt, het gebied waar het zal aankomen, het uur waarop de aankomst zal plaatsvinden en de rol die iemand gaat spelen. Het hele leven van deze mens – de dingen die hij gaat doen, de wegen die hij zal gaan – voltrekt zich volgens de regelingen uit de spirituele wereld, zonder ook maar de geringste fout. Het moment waarop een fysiek leven eindigt en de manier en plaats waarop het eindigt zijn intussen ook duidelijk en herkenbaar voor de spirituele wereld. God regeert over de materiële wereld en Hij regeert over de spirituele wereld. Hij zal de normale cyclus van leven en dood van een ziel niet vertragen, noch kan Hij fouten begaan bij de regelingen met betrekking tot de cyclus van leven en dood van een ziel. Alle officiële wetsdienaars van de spirituele wereld voeren hun taken uit en doen dat wat ze moeten doen, volgens de instructies en regels van God. En zo, in de wereld van de mensheid, is elk materieel fenomeen dat door de mens wordt aanschouwd ordelijk en bevat geen chaos. Dit alles is vanwege Gods ordelijke heerschappij over alle dingen en omdat Gods gezag over alles heerst en alles waarover Hij heerst, omvat de materiële wereld waarin de mens leeft en bovendien de onzichtbare spirituele wereld achter de mensheid. En dus, als de mensheid een goed leven wil leiden en in een prettige omgeving wil leven, en daarnaast wil worden voorzien van de gehele zichtbare materiële wereld, dan dient de mens ook te worden voorzien van de spirituele wereld, die niemand kan zien en die namens de mensheid over elk levend wezen heerst en ordelijk is.

uit ‘God Zelf, de unieke X’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Dagelijkse woorden van God Fragment 194

De cyclus van leven en dood van de verschillende gelovige mensen

We hebben zojuist de cyclus van leven en dood besproken van de eerste categorie, de ongelovigen. Laten we nu de cyclus van de tweede categorie bespreken, de verschillende gelovige mensen. “De cyclus van leven en dood van de verschillende gelovige mensen” is ook een bijzonder belangrijk onderwerp en het is noodzakelijk dat jullie hier enig begrip van hebben. Laten we het eerst hebben over naar welke soorten geloof het “geloof” in “gelovige mensen”

verwijst: Het verwijst naar jodendom, christendom, katholicisme, islam en boeddhisme, de vijf grote religies. Naast de ongelovigen vormen de mensen die in deze vijf religies geloven een groot deel van de wereldbevolking. Onder deze vijf religies zijn er maar weinig mensen die van hun geloof een carrière hebben gemaakt, maar toch hebben deze religies vele gelovigen. Deze gelovigen gaan naar een andere plek wanneer ze sterven. “Anders” dan wie? Dan de ongelovigen, de mensen die geen geloof hebben, waar we het net over hebben gehad. Nadat ze sterven, gaan de gelovigen van deze vijf religies ergens anders heen, een plek die anders is dan die van de ongelovigen. Maar het is hetzelfde proces. De spirituele wereld zal ook een oordeel over hen vellen gebaseerd op alles wat ze hebben gedaan voor ze stierven, waarop ze dienovereenkomstig zullen worden verwerkt. Maar waarom worden deze mensen ergens anders geplaatst om te worden verwerkt? Hiervoor is een belangrijke reden. En wat is die reden? Ik vertel het jullie aan de hand van een voorbeeld. Maar voor ik dat doe – jullie denken misschien bij jezelf: “Misschien is het omdat ze een beetje in God geloven! Ze zijn geen volledig ongelovigen.” Dit is niet de reden. Er is een heel belangrijke reden waarom ze ergens anders worden geplaatst.

Neem boeddhisme: laat me jullie een feit vertellen. Een boeddhist is allereerst iemand die is bekeerd tot het boeddhisme, en is iemand die weet wat zijn geloof is. Wanneer een boeddhist het haar afknijpt en een monnik of non wordt, betekent dit dat hij of zij afscheid heeft genomen van de seculiere wereld en het rumoer van de wereld ver achter zich heeft gelaten. Elke dag reciteren ze de soetra's en chanten de namen van de Boeddha's, ze eten alleen vegetarisch voedsel, ze leiden ascetische levens en brengen hun dagen door bij het koude, zwakke licht van de boterlamp. Ze brengen hun hele leven op deze wijze door. Wanneer hun fysieke leven eindigt, maken ze de som op van hun leven. In hun harten weten ze echter niet waar ze naar toe gaan nadat ze sterven, wie ze zullen ontmoeten en wat voor einde ze zullen hebben – in hun harten hebben ze geen duidelijkheid over deze dingen. Ze hebben niets meer gedaan dan hun hele leven vergezeld door een geloof blind door te brengen, waarna ze deze wereld verlaten vergezeld door blinde wensen en idealen. Zo is het einde van hun fysieke leven wanneer ze de wereld van de levenden verlaten en daarna keren ze terug naar hun oorspronkelijke plaats in de spirituele wereld. Of deze mensen worden gereïncarneerd om terug te keren naar de aarde en door te gaan met hun zelfontwikkeling is afhankelijk van hun gedrag en zelfontwikkeling voorafgaande aan hun overlijden. Als ze tijdens hun leven niets verkeerd hebben gedaan, worden ze snel gereïncarneerd en weer teruggezonden naar de aarde, waar ze opnieuw monnik of non zullen worden. Overeenkomstig de procedure tijdens de eerste keer, zullen hun fysieke lichamen zichzelf ontwikkelen, waarna ze overlijden en terugkeren naar de spirituele wereld, waar ze worden getoetst, waarna ze – als er geen problemen zijn – nogmaals terug kunnen keren tot de

mensenwereld, zich nogmaals tot het boeddhisme bekeren en doorgaan met hun zelfontwikkeling. Nadat ze drie tot zeven keer zijn gereïncarneerd, zullen ze nogmaals terugkeren naar de spirituele wereld, naar de plek waar ze elke keer heengaan nadat hun fysieke leven is beëindigd. Als hun verschillende kwalificaties en gedrag in de mensenwereld in overeenstemming zijn met de hemelse bevelen van de spirituele wereld, zullen ze vanaf dit punt daar blijven. Ze zullen niet meer als mens reïncarneren, noch zullen ze enig risico lopen te worden gestraft voor kwaad dat ze op aarde zouden doen. Ze zullen dit proces nooit meer ervaren. In plaats daarvan zullen ze, overeenkomstig hun omstandigheden, een positie innemen in het spirituele rijk. Dit is wat boeddhisten het ‘bereiken van boeddhaschap’ noemen. Het bereiken van boeddhaschap betekent voornamelijk realisatie behalen als een functionaris in de spirituele wereld worden en daarna niet opnieuw reïncarneren of het gevaar lopen gestraft te worden. Bovendien betekent het niet langer meer de ergernis te hoeven ondergaan om weer mens te zijn na te zijn gereïncarneerd. Lopen ze nog steeds een kans om als dier te worden gereïncarneerd? (Nee.) Dit betekent dat ze blijven om een rol in de spirituele wereld op zich te nemen. Ze zullen niet meer worden gereïncarneerd. Dit is één voorbeeld van het bereiken van de realisatie van boeddhaschap in boeddhisme. Wat betreft degenen die geen realisatie bereiken – wanneer zij terugkeren naar de spirituele wereld worden ze onderzocht en geverifieerd door de relevante functionaris, die erachter komt dat ze tijdens hun leven niet toegewijd hebben gepraktiseerd of niet consciëntieus zijn geweest bij het reciteren van de soetra’s en het chanten van de namen van de Boeddha’s zoals voorgeschreven door het boeddhisme, maar integendeel veel slechte daden hebben gepleegd en zich hebben ingelaten met allerlei boosaardig gedrag. Dan zal er in de spirituele wereld een oordeel over hun kwaad worden geveld waarna ze zeker zullen worden gestraft. Wat dit betreft zijn er geen uitzonderingen. Wanneer kan een dergelijk persoon dus realisatie bereiken? In een leven waarin ze geen kwaad doen, waarbij na hun terugkeer in de spirituele wereld, wordt vastgesteld dat ze voor ze stierven niets fout hebben gedaan. Dan blijven ze reïncarneren, gaan door met het reciteren van de soetra’s en het chanten van de namen van de Boeddha’s, brengen hun dagen door bij het koude, zwakke licht van de boterlamp, doden geen enkel levend wezen, eten geen vlees, nemen geen deel aan de mensenwereld, maar laten de problemen van die wereld ver achter zich en hebben geen geschillen met anderen. Tijdens dit proces doen ze geen kwaad, waarna ze terugkeren naar de spirituele wereld en nadat al hun handelingen en gedrag zijn onderzocht, worden ze nogmaals in de mensenwereld gezonden, in een cyclus van drie tot zeven keer. Als dit proces niet wordt verstoord dan zal hun bereiken van boeddhaschap onaangetast blijven en zal niet worden uitgesteld. Dit is een element van de cyclus van leven en dood van alle gelovige mensen: ze zijn in staat ‘realisatie te bereiken’ en een positie in te nemen in de spirituele wereld. Dit is wat hen onderscheidt van de ongelovigen. Allereerst, wat dient het gedrag te zijn van degenen die in staat

zijn een positie in de spirituele wereld in te nemen wanneer ze op aarde leven? Ze mogen absoluut geen kwaad doen: ze mogen niet moorden, brandstichten, verkrachten of plunderen en wanneer ze fraude of bedrog plegen of stelen of roven, kunnen ze geen realisatie bereiken. Met andere woorden, als ze enige band of betrokkenheid hebben met het kwaad, zullen ze niet in staat zijn aan de bestraffing van de spirituele wereld te ontsnappen. De spirituele wereld maakt passende regelingen voor boeddhisten die boedddhaschap bereiken: ze worden misschien aangewezen om degenen waarvan blijkt dat ze in boeddhisme en de Man met de Baard in de Hemel geloven te besturen, en de boeddhisten krijgen een eigen jurisdictie, misschien besturen ze alleen de ongelovigen, of misschien worden ze een hele bescheiden wetsdienaar. Zo'n toewijzing geschiedt volgens de aard van deze zielen. Dit is een voorbeeld van het boeddhisme.

Onder de vijf religies waarover we hebben gesproken, is het christendom enigszins speciaal. Wat is er speciaal aan het christendom? Dit zijn mensen die in de ware God geloven. Hoe kunnen degenen die in de ware God geloven hier worden vermeld? Omdat het christendom een soort geloof is, heeft het zonder twijfel alleen te maken met geloof – het is een soort ceremonie, een soort religie, en iets dat apart staat van het geloof van degenen die God echt volgen. De reden waarom ik het christendom heb vermeld als een van de vijf grote religies is omdat het christendom is afgedaald tot hetzelfde niveau als het jodendom, het boeddhisme en de islam. De meeste christenen geloven niet dat er een God is of dat Hij over alle dingen regeert, laat staan dat ze geloven in Zijn bestaan. In plaats daarvan gebruiken ze de Schrift slechts om over theologie te spreken en gebruiken ze theologie om de mensen te onderwijzen vriendelijk te zijn, lijden te verdragen en goede dingen te doen. Dit is het soort religie dat het christendom is: een religie die zich slechts concentreert op theologische theorieën en absoluut niets te maken heeft met Gods werk van het managen en redden van de mens, een religie van degenen die God volgen die niet door God wordt erkend. Maar ook voor Zijn benadering van hen hanteert God een principe. Hij gaat niet terloops met ze om en behandelt ze niet willekeurig, op dezelfde manier als Hij de ongelovigen behandelt. Hij benadert ze op dezelfde manier als Hij de boeddhisten benadert. Wanneer een christen tijdens zijn leven zelfdiscipline toont, strikt gehoorzaamt aan de Tien Geboden en zich aan de wetten en bevelen houdt bij de eisen die hij stelt aan zijn eigen gedrag – en als hij dit zijn hele leven volhoudt – dan zal hij dezelfde tijd moeten besteden aan het doorlopen van de cycli van leven en dood voordat hij werkelijk de zogenaamde opname kan bereiken. Na deze opname te hebben bereikt blijven christenen in de spirituele wereld, waar ze een positie innemen en een van de wetsdienaren van de spirituele wereld worden. Evenzo, wanneer ze op aarde kwaad doen, als ze zondig zijn en te veel zonden begaan, is het onvermijdelijk dat ze in verschillende mate zullen worden gestraft en gedisciplineerd. In boeddhisme betekent het bereiken van realisatie het overgaan naar het Zuivere Land van Uiterste

Gelukzaligheid, maar hoe wordt het in het christendom genoemd? Het wordt “de hemel binnengaan” of “opgenomen worden” genoemd. Degenen die werkelijk worden opgenomen, doorlopen ook de cyclus van leven en dood drie tot zeven keer, waarna ze, na te zijn overleden, naar de spirituele wereld komen, alsof ze in slaap zijn gevallen. Als ze voldoen aan de standaard kunnen ze blijven om een rol op zich te nemen en zullen, in tegenstelling tot de mensen op aarde, niet meer worden gereïncarneerd op een eenvoudige wijze of volgens de gebruikelijke manier.

Bij al deze religies is het einde waarover ze spreken en waar ze naar streven gelijk aan het bereiken van realisatie in het boeddhisme; deze ‘realisatie’ wordt echter op verschillende manieren bereikt. Ze zijn allemaal hetzelfde. Aan dit deel van de mensen die deze religies aanhangen, het deel dat in staat is zich bij hun gedrag strikt te houden aan religieuze voorschriften, geeft God een passende bestemming, een geschikte plek om heen te gaan, en behandelt ze op gepaste wijze. Dit is allemaal redelijk, maar het is niet zoals mensen zich het zich voorstellen, nietwaar? Hoe voelen jullie je nu jullie hebben gehoord over wat er met de mensen van het christendom gebeurt? Hebben jullie het gevoel dat hun vervelende situatie niet eerlijk is? Leven jullie met ze mee? (Een beetje.) Er is niets aan te doen – ze kunnen alleen zichzelf verwijten maken. Waarom zeg ik dit? Gods werk is waarheid, God leeft en is echt, en Zijn werk is gericht op de hele mensheid en elk individu. Waarom accepteren ze dit dan niet? Waarom verzetten ze zich zo heftig tegen God en vervolgen ze Hem? Ze mogen van geluk spreken dat ze zo’n einde hebben, dus waarom zouden jullie medelijden met hen hebben? Dat ze op deze manier worden behandeld, toont een grote mate van tolerantie. Uitgaande van de mate waarin ze zich tegen God verzetten, zouden ze moeten worden vernietigd – toch doet God dit niet en behandelt Hij het christendom slechts op dezelfde manier als een gewone religie. Is het dus noodzakelijk om het tot in detail over de andere religies te hebben? Het ethos van al deze religies is dat mensen meer ellende moeten verdragen, geen kwaad doen, goede daden verrichten, anderen niet vervloeken, niet over anderen oordelen, zichzelf afzijdig houden van twisten, en goede mensen zijn – zo zijn de meeste religieuze onderwijzingen. Daarom, als deze gelovige mensen – deze mensen van verschillende religies en denominaties – in staat zijn zich strikt te houden aan religieuze voorschriften, dan zullen ze geen grote fouten of zonden begaan in de tijd dat ze op aarde zijn en zullen deze mensen, de mensen die in staat zijn om zich strikt te houden aan de religieuze voorschriften, na drie tot zeven keer te zijn gereïncarneerd over het algemeen genomen blijven om een rol op te nemen in de spirituele wereld. Zijn er veel van zulke mensen? (Nee, er zijn er niet veel.) Waar is je antwoord op gebaseerd? Het is niet eenvoudig om goed te doen of je te houden aan religieuze regels en wetten. Boeddhisme staat mensen niet toe vlees te eten – zou je dat kunnen? Als je grijze gewaden zou moeten dragen en de hele dag soetra’s moest reciteren en de namen van de Boedha’s moest chanten in een boeddhistische tempel, zou je dat

kunnen doen? Het zou niet makkelijk zijn. Het christendom heeft de Tien Geboden, de geboden en de wetten, is het eenvoudig je daaraan te houden? Nee, dat is het niet! Neem bijvoorbeeld dat je anderen niet mag vervloeken: Mensen zijn niet in staat zich aan deze regel te houden. Ze kunnen zich niet beheersen en vloeken – en nadat ze hebben gevloekt kunnen ze het niet meer terugnemen, dus wat doen ze dan? Ze biechten ‘s avonds hun zonden op. Soms is er nadat ze anderen hebben vervloekt nog steeds haat in hun harten en gaan ze zelfs zover dat ze plannen maken om hen kwaad te doen. Samengevat, voor degenen die onder dit dode dogma leven is het niet eenvoudig niet te zondigen of kwaad te doen. En dus zijn er in elke religie maar een handjevol mensen die in staat zijn om werkelijk realisatie te bereiken. Je denkt dat, omdat er zo veel mensen zijn die deze religies aanhangen, er ook wel velen zullen zijn die blijven om een rol op zich te nemen in het spirituele rijk. Maar er zijn er niet zo veel, slechts enkelen zijn in staat dit te bereiken. Dit is het in grote lijnen wat betreft de cyclus van leven en dood van gelovige mensen. Wat hen onderscheidt, is dat ze realisatie kunnen bereiken, en dit onderscheidt hen van ongelovigen.

uit ‘God Zelf, de unieke X’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Dagelijkse woorden van God Fragment 195

De cyclus van leven en dood van Gods volgelingen

Laten we het vervolgens hebben over de cyclus van leven en dood van degenen die God volgen. Dit gaat over jullie, let dus op. Denk er allereerst over na in welke categorieën mensen die God volgen kunnen worden onderverdeeld. (Gods uitverkoren mensen en dienstdoeners.) Er zijn er twee: Gods uitverkoren mensen en dienstdoeners. Laten we het eerst hebben over de door God uitverkoren mensen, waarvan er slechts enkelen zijn. Waar verwijst “de door God uitverkoren mensen” naar? Nadat God alle dingen had geschapen en de mensheid er was, selecteerde God een groep mensen die Hem volgde. Dezen worden eenvoudigweg “de door God uitverkoren mensen” genoemd. Gods uitverkiezing van deze mensen heeft een speciale reikwijdte en betekenis. De reikwijdte is speciaal omdat die beperkt was tot een paar uitverkorenen die moeten komen wanneer God belangrijk werk doet. En wat is de betekenis? Aangezien zij een groep vormden die door God was uitverkozen, is de betekenis groot. Dat wil zeggen, God wil deze mensen compleet maken en hen vervolmaken en zal, nadat Zijn managementwerk is volbracht, deze mensen winnen. Is deze betekenis niet enorm? Derhalve zijn deze uitverkoren mensen van groot belang voor God, want zij zijn degenen die God van plan is te winnen. Terwijl de dienstdoeners – laten we even afstappen van Gods voorbestemming en het eerst hebben over hun afkomst. De letterlijke betekenis van ‘dienstdoener’ is iemand die dienst doet. Degenen die dienst doen, doen dit tijdelijk. Ze doen het niet voor lange tijd, niet voor altijd,

maar worden tijdelijk ingehuurd of aangenomen. De meesten van hen worden gekozen uit de ongelovigen. Ze komen naar de aarde wanneer het bevel wordt uitgevaardigd dat ze de rol van dienstdoener in Gods werk op zich zullen nemen. Het kan zijn dat ze in hun vorige leven een dier waren, maar het kan ook zijn dat ze een van de ongelovigen waren. Zodanig zijn de afkomsten van de dienstdoeners.

Laten we terugkeren naar de door God uitverkoren mensen. Wanneer de door God uitverkoren mensen sterven, gaan ze naar een compleet andere plek dan de ongelovigen en de verschillende gelovige mensen. Het is een plek waar ze worden vergezeld door engelen en Gods boodschappers, een plek die persoonlijk wordt bestuurd door God. Hoewel de door God uitverkoren mensen op deze plek God niet met hun eigen ogen kunnen aanschouwen, is het toch anders dan welke andere plek in het spirituele rijk dan ook. Het is een plek waar dit deel van de mensen heengaat na hun overlijden. Wanneer zij sterven, worden ook zij onderworpen aan een streng onderzoek door Gods boodschappers. En wat wordt er onderzocht? Gods boodschappers onderzoeken de paden die deze mensen gedurende hun levens hebben genomen bij hun geloof in God, of ze zich tijdens deze periode wel of niet ooit tegen God hebben verzet, Hem hebben vervloekt, en of ze wel of niet ernstige zonden of kwaad hebben begaan. Dit onderzoek beantwoordt de vraag of deze mens vertrekt of blijft. Waar verwijst 'vertrekken' naar? En waar verwijst 'blijven' naar? 'Vertrekken' verwijst naar de vraag of ze, gebaseerd op hun gedrag, tot de gelederen van Gods uitverkorenen blijven behoren. 'Blijven' verwijst naar het feit dat ze tot de mensen blijven behoren die door God tijdens de laatste dagen compleet gemaakt worden. Voor degenen die blijven heeft God speciale regelingen getroffen. Tijdens elke periode van Zijn werk zal God zulke mensen zenden om op te treden als apostelen of om te werken aan het opwekken of bedienen van de kerken. De mensen die in staat zijn zulk werk te doen, worden echter niet zo vaak gereïncarneerd als de ongelovigen die elke keer opnieuw worden geboren. In plaats daarvan keren zij terug naar de aarde overeenkomstig de behoeften en stappen van Gods werk. Zij behoren niet tot degenen die vaak worden gereïncarneerd. Zijn er dus regels die bepalen wanneer ze worden gereïncarneerd? Komen ze eens in de paar jaar? Komen ze zo vaak? Nee, zo vaak komen ze niet. Dit is gebaseerd op Gods werk, op de stappen van Zijn werk en Zijn behoeften. Er zijn geen regels. De enige regel is dat wanneer God de laatste fase van Zijn werk uitvoert tijdens de laatste dagen, deze mensen allen zullen komen. Wanneer zij allen komen, zal dit de laatste keer zijn dat ze worden gereïncarneerd. En waarom is dat zo? Dit is gebaseerd op het resultaat dat wordt bereikt tijdens de laatste fase van Gods werk – want tijdens de laatste fase van het werk zal God deze uitverkoren mensen geheel compleet maken. Wat betekent dit? Wanneer, tijdens de laatste fase, deze mensen compleet worden gemaakt en vervolmaakt, zullen ze niet meer zoals eerder worden gereïncarneerd. Het proces van het menselijk zijn zal volledig

tot een einde komen net als het proces van reïncarnatie. Dit heeft betrekking op degenen die zullen blijven. Waar gaan degenen die niet kunnen blijven naartoe? Degenen die niet kunnen blijven, hebben een gepaste plek om naar toe te gaan. Allereerst, als gevolg van hun kwaad, de fouten die ze hebben gemaakt en de zonden die ze hebben begaan, worden ook zij gestraft. Nadat ze zijn gestraft zendt God ze uit onder de ongelovigen, zoals dat past bij de omstandigheden. Hij regelt het zo dat ze onder de ongelovigen zullen zijn, of anders onder de verschillende gelovige mensen. Dat wil zeggen: er zijn twee mogelijke omstandigheden voor hen: De ene is wellicht na de bestraffing onder de mensen van een bepaalde religie te leven wanneer ze gereïncarneerd worden, de andere is een ongelovige te worden. Als ze een ongelovige worden, verliezen ze al hun kansen. Terwijl ze, wanneer ze een gelovige worden – als ze bijvoorbeeld een christen worden – nog steeds de kans hebben terug te keren tot de gelederen van de door God uitverkoren mensen. Dit heeft vele complexe kanten. In het kort: wanneer een van de door God uitverkoren mensen iets doet dat God beledigt, zullen ze net als alle andere mensen worden bestraft. Neem bijvoorbeeld Paulus, waarover we eerder hebben gesproken. Paulus is een voorbeeld van degenen die worden bestraft. Krijgen jullie een idee waar ik het over heb? Is de omvang van de door God uitverkoren mensen vastgesteld? (Voor het grootste deel wel.) Het grootste deel is vastgesteld, maar een klein gedeelte niet. Waarom is dat zo? Ik heb hier verwezen naar de meest voor de hand liggende reden: kwaad doen. Wanneer ze kwaad doen, wil God ze niet, en wanneer God ze niet wil, werpt Hij ze tussen de verschillende rassen en mensensoorten, iets dat ze zonder hoop laat en het hen moeilijk maakt terug te keren. Dit heeft allemaal te maken met de cyclus van leven en dood van de door God uitverkoren mensen.

uit 'God Zelf, de unieke X' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 196

Vervolgens komt de cyclus van leven en dood van de dienstdoeners aan de beurt. We hebben het net gehad over de afkomst van de dienstdoeners, dat wil zeggen, zij zijn gereïncarneerd uit ongelovigen en dieren in hun vorige levens. Met de komst van de laatste fase van het werk heeft God uit de ongelovigen een groep van zulke mensen gekozen, en dit is een bijzondere groep. Gods doel met het kiezen van zulke mensen is dat ze Zijn werk dienen. 'Dienst' is geen woord dat erg elegant klinkt, noch is het iets dat ook maar iemand uit zichzelf bereid zou zijn om te doen, maar we moeten kijken tot wie het is gericht. Het bestaan van Gods dienstdoeners heeft een speciale betekenis. Niemand anders zou hun rol kunnen spelen, want ze zijn door God gekozen. En wat is de rol van deze dienstdoeners? Om de door God uitverkoren mensen te dienen. Over het algemeen gesproken is hun rol Gods werk te dienen, samen te werken met Gods werk, en samen te werken met Gods voltooiing van Zijn uitverkoren mensen.

Los van het feit of ze arbeiden, wat werk doen of bepaalde taken uitvoeren – wat is de eis die God aan deze mensen stelt? Stelt Hij hen bijzonder hoge eisen? (Nee, God vraagt ze loyaal te zijn.) Dienstdoeners dienen ook loyaal te zijn. Ongeacht je afkomst, of waarom God je heeft uitgekozen, moet je loyaal zijn aan God, aan wat God je heeft opgedragen en aan het werk waar je verantwoordelijk voor bent en de taak die je uitvoert. Wat zal dan het einde zijn van dienstdoeners als ze in staat zijn loyaal te zijn en God tevreden te stellen? Ze zullen kunnen blijven. Is het een zegen om een dienstdoener te zijn die blijft? Wat betekent het om te blijven? Wat betekent deze zegening? Wat betreft hun status lijken ze niet op de door God uitverkoren mensen, ze lijken van hen te verschillen. Echter, is waar ze in dit leven van genieten niet in feite hetzelfde als waar de door God uitverkoren mensen van genieten? Het is op z'n minst in dit leven hetzelfde. Jullie ontkennen dit niet, nietwaar? Gods uitspraken, Gods genade, Gods voorziening en Gods zegeningen – wie geniet er niet van deze dingen? Iedereen geniet van deze overvloed. De identiteit van een dienstdoener is dienstdoener, maar voor God zijn ze een van al de dingen die Hij geschapen heeft – het is simpelweg zo dat hun rol die van dienstdoener is. Zijnde één van Gods schepsels, is er verschil tussen een dienstdoener en de door God uitverkoren mensen? In feite is er geen verschil. In naam is er een verschil, in wezen is er een verschil, wat betreft de rol die ze spelen is er een verschil, maar God discrimineert deze mensen niet. Waarom worden deze mensen dan gedefinieerd als dienstdoeners? Jullie zouden dit moeten begrijpen. De dienstdoeners zijn afkomstig uit de ongelovigen. Het noemen van de ongelovigen maakt ons duidelijk dat hun verleden slecht is: Ze zijn allemaal atheïsten, in hun verleden waren ze atheïsten, ze geloofden niet in God en ze stonden vijandig tegenover God, de waarheid en positieve dingen. Ze geloofden niet in God en geloofden niet dat er een God is. Kunnen ze dus Gods woorden begrijpen? Je kunt wel zeggen dat ze dat ze daartoe voor het grootste deel niet in staat zijn. Net als dieren niet in staat zijn menselijke woorden te begrijpen, zo begrijpen de dienstdoeners niet wat God zegt, wat Hij eist en waarom Hij zulke eisen stelt – ze begrijpen het niet, deze dingen zijn voor hen onbevattelijk, ze blijven onverlicht. Om deze reden bezitten deze mensen het leven waarover we hebben gesproken niet. Kunnen mensen de waarheid begrijpen zonder leven? Zijn ze uitgerust met de waarheid? Zijn ze uitgerust met de ervaring en kennis van Gods woorden? (Nee.) Zodanig zijn de afkomsten van de dienstdoeners. Maar omdat God deze mensen tot dienstdoeners maakt, gelden er nog steeds standaarden voor de eisen die Hij hen stelt. Hij kijkt niet op ze neer en behandelt ze niet plichtmatig. Hoewel ze Zijn woorden niet verstaan en ze zonder leven zijn, is God toch vriendelijk tegenover hen en gelden er nog steeds standaarden voor de eisen die Hij hen stelt. Jullie spraken zojuist over deze standaarden: loyaal zijn aan God en doen wat Hij zegt. In je dienst moet je dienen waar dit nodig is en dienen helemaal tot het einde. Als je een loyale dienstdoener kunt zijn, in staat bent tot het allerlaatst te dienen en de opdracht die je door God is toevertrouwd kunt vervullen, dan zul je een waardevol

leven leven, en zul je aldus in staat zijn te blijven. Als je je nog een beetje harder inspant, als je nog beter je best doet, je inspanningen God te kennen verdubbelt, een beetje kunt spreken over de kennis van God, kunt getuigen van God en bovendien iets van Gods wil kunt begrijpen, kunt meewerken aan Gods werk en je enigszins bewust bent van Gods wil, dan kan je lot, het lot van deze dienstdoener, veranderen. En wat zal deze verandering van je lot inhouden? Je zult niet langer alleen maar in staat zijn te blijven. Op basis van je gedrag en je persoonlijke aspiraties en streven zal God je tot een van zijn uitverkorenen maken. Zo zal je lot veranderen. Wat is het beste aspect van dit alles voor dienstdoeners? Dat ze een van de door God uitverkoren mensen kunnen worden. Als ze een van de door God uitverkoren mensen worden, het betekent dat ze niet langer worden gereïncarneerd als een dier zoals een ongelovige. Is dat goed? Dat is het, en het is goed nieuws. Dat wil zeggen dat dienstdoeners kunnen worden omgevormd. Het is niet zo dat een dienstdoener, wanneer God hem voorbestemd om te dienen, dit voor altijd zal doen. Dat is niet noodzakelijkerwijs het geval. God zal hen op basis van hun individuele gedrag verschillend behandelen en antwoorden.

Er zijn echter dienstdoeners die niet in staat zijn tot het einde toe te dienen. Er zijn er die tijdens hun dienst, halverwege, opgeven en God verloochenen, er zijn er die veel slechte dingen doen, en er zijn er zelfs die enorm veel kwaad veroorzaken en enorme schade toebrengen aan Gods werk, er zijn zelfs dienstdoeners die God vervloeken, enzovoort – en wat hebben deze niet te herstellen gevolgen te betekenen? Elk van deze kwaadaardige handelingen betekent het einde van hun dienst. Omdat je gedrag tijdens je dienst te slecht was, omdat je de regels hebt overtreden, zal God wanneer Hij ziet dat je dienst niet aan de eisen voldoet, je het recht om te dienen ontnemen, Hij zal je niet langer laten dienen, Hij zal je van voor Zijn aangezicht en uit het huis van God laten verdwijnen. Is het niet zo dat je niet wilt dienen? Wil je niet altijd kwaad doen? Ben je niet altijd ontrouw? Welnu, er is een eenvoudige oplossing: je recht om te dienen, zal je worden ontnomen. Voor God betekent het een dienstdoener ontnemen van zijn recht om te dienen dat het einde van deze dienstdoener is geproclameerd, en dat hij niet langer geschikt is om God te dienen. God heeft zijn dienst niet langer nodig. Wat voor aardige dingen ze ook zeggen, deze woorden zullen vergeefs zijn. Wanneer de dingen dit punt hebben bereikt, zal deze situatie niet meer hersteld kunnen worden. Voor zulke dienstdoeners zal er geen weg terug zijn. En hoe gaat God om met zulke dienstdoeners? Belet Hij hen slechts te dienen? Nee. Belet Hij hen slechts te blijven? Of plaatst Hij ze apart en wacht Hij tot ze zich bekeren? Dat doet Hij niet. God is eerlijk gezegd niet zo liefdevol ten opzichte van de dienstdoeners. Als een mens zo'n houding aanneemt tijdens zijn dienst aan God zal God, als gevolg van deze houding, hem zijn recht te dienen ontnemen en zal hem nogmaals onder de ongelovigen terugwerpen. En wat is het lot van een dienstdoener die is teruggeworpen onder de ongelovigen? Het is hetzelfde lot als dat

van de ongelovigen: te worden gereïncarneerd als een dier en in de spirituele wereld de bestraffing van de ongelovigen te ontvangen. God zal niet persoonlijk toezien op hun bestraffing, want ze hebben geen enkele relevantie meer voor Gods werk. Dit is niet alleen het einde van hun leven van geloof in God, maar ook het einde van hun eigen lot, de proclamatie van hun lot. Als dienstdoeners dus slecht dienstdoen, zullen ze zelf de gevolgen moeten dragen. Als een dienstdoener niet in staat is tot het eind toe te dienen, of zijn recht om te dienen hem halverwege wordt ontnomen, dan wordt hij onder de ongelovigen geworpen – en als ze onder de ongelovigen worden geworpen, zullen ze op dezelfde manier worden behandeld als vee, op dezelfde manier als mensen zonder verstand of rationaliteit. Wanneer ik het zo stel begrijpen jullie het, nietwaar?

Zoals hierboven beschreven ziet Gods behandeling van de cyclus van leven en dood van de door God uitverkoren mensen en de dienstdoeners eruit. Hoe voelen jullie je na dit te hebben gehoord? Heb ik ooit gesproken over het onderwerp waar ik het zojuist over heb gehad, het onderwerp van de door God uitverkoren mensen en de dienstdoeners? Eigenlijk wel, maar jullie kunnen het je niet herinneren. God is rechtvaardig tegenover de door Hem uitverkoren mensen en de dienstdoeners. Hij is in alle opzichten rechtvaardig, nietwaar? Kun je ook maar ergens een tekortkoming vinden? Zijn er mensen die zullen zeggen: “Waarom is God zo tolerant ten opzichte van de uitverkorenen? En waarom is Hij slechts een beetje zachtmoedig ten opzichte van de dienstdoeners?” Is er iemand die op wil komen voor de dienstdoeners? “Kan God de dienstdoeners niet meer tijd geven en zachtmoediger en toleranter ten opzichte van hen zijn?” Zijn deze woorden juist? (Nee, dat zijn ze niet.) En waarom zijn ze niet juist? (Omdat het feit dat we tot dienstdoeners zijn gemaakt eigenlijk al een gunst is.) Het feit dat ze dienstdoeners mogen zijn is eigenlijk al een gunst! Waar zouden de dienstdoeners zijn zonder de term ‘dienstdoeners’ en zonder het werk van dienstdoeners? Onder de ongelovigen, levend en stervend met het vee. Wat een grote genade genieten ze momenteel, nu ze voor God mogen verschijnen en naar het huis van God mogen komen! Dit is een geweldige genade! Als God je niet deze gelegenheid had geboden te dienen, zou je nooit de kans hebben gehad voor God te verschijnen. Op z’n zachtst gezegd, zelfs als je iemand bent die boeddhist is en verwezenlijking hebt bereikt kun je hoogstens een loopjongen in de spirituele wereld worden. Je zult God nooit ontmoeten, nooit Zijn stem of Zijn woorden horen, Zijn liefde en zegeningen voor je voelen, en je zult nooit van aangezicht tot aangezicht met Hem komen te staan. Het enige wat boeddhisten te doen staat, is het uitvoeren van eenvoudige taken. Ze kunnen God onmogelijk kennen en slechts blind meewerken en gehoorzamen, terwijl de dienstdoeners zoveel meer ontvangen tijdens deze fase van het werk! Allereerst kunnen zij van aangezicht tot aangezicht met God komen te staan, Zijn stem horen, Zijn woorden horen en de zegeningen en genade die Hij mensen schenkt, ervaren. Voorts kunnen ze genieten van de woorden en waarheden die door God zijn geschonken.

Dienstdoeners hebben er werkelijk zo veel baat bij! Dus, als je als dienstdoener zelfs niet de juiste inspanning kunt leveren, zou God je dan toch behouden? Hij kan je niet behouden. Hij vraagt niet veel van je, maar je doet toch niets van wat Hij je netjes vraagt, je hebt je niet aan je plicht gehouden – en dus kan God je, zonder enige twijfel, niet behouden. Zo is Gods rechtvaardige gezindheid. God vertroetelt je niet, maar discrimineert je ook niet. Zo zijn de principes waarnaar Hij handelt. God behandelt alle mensen en schepsels op deze manier.

uit 'God Zelf, de unieke X' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 197

Wanneer de verschillende wezens daar iets fout doen, als ze hun werk niet goed doen, dan beschikt God ook over de overeenkomstige hemelse bevelschriften en decreten om hen onder handen te nemen – dit is absoluut. Zo zijn er tijdens het verschillende duizenden jaren durende managementwerk van God sommige wetsdienaars die kwaad hebben begaan, vernietigd, en sommige worden tot op de dag van vandaag vastgehouden en bestraft. Dit is iets wat elk wezen in de spirituele wereld voor ogen dient te houden. Als ze iets fout doen of kwaad begaan, worden ze bestraft – dit is gelijk aan Gods benadering van de door God uitverkoren mensen en de dienstdoeners. En de principes waarna God handelt veranderen dus niet, of het nu in de spirituele wereld of de materiële wereld is. Ongeacht of je Gods handelingen nu kunt zien of niet, hun principes veranderen niet. God heeft altijd dezelfde principes gehanteerd in Zijn benadering van alle dingen en in Zijn omgang met alle dingen. Dit is onveranderlijk. God zal vriendelijk zijn jegens degenen onder de ongelovigen die relatief fatsoenlijk leven en zal kansen bewaren voor degenen in elke religie die zich goed gedragen en geen kwaad begaan en hen toestaan hun rol te vervullen bij alle dingen die door God worden bestuurd en te doen wat ze behoren te doen. Op dezelfde wijze zal God, overeenkomstig Zijn principes, niemand discrimineren onder degenen die God volgen, onder Zijn uitverkoren mensen. Hij is vriendelijk jegens eenieder die in staat is Hem oprecht te volgen en heeft eenieder die Hem oprecht volgt, lief. Het is alleen zo dat wat Hij deze verschillende soorten mensen – de ongelovigen, de verschillende gelovige mensen en de door God uitverkoren mensen – doet toekomen verschillend is. Neem de ongelovigen: Hoewel ze niet in God geloven en God hen als vee beschouwt, hebben ze toch allemaal voedsel om te eten, een plek voor zichzelf en een normale cyclus van leven en dood. Degenen die kwaad doen worden gestraft en degenen die goed doen worden gezegend en ontvangen Gods goedheid. Is dat niet zoals het is? Wat de gelovige mensen betreft, als ze in staat zijn zich reïncarnatie na reïncarnatie strikt te houden aan de religieuze voorschriften, dan zal God zich na al deze reïncarnaties uiteindelijk over hen uitspreken. Hetzelfde geldt vandaag de dag voor jullie, of jullie nu tot de door God uitverkoren mensen behoren of dienstdoeners zijn, God zal jullie ook in

lijn brengen en jullie einde vaststellen overeenkomstig de regels en bestuurlijke decreten die Hij heeft vastgesteld. Wat betreft deze verschillende soorten mensen – de verschillende soorten gelovige mensen die tot verschillende religies behoren – heeft God ze leefruimte gegeven? Waar is het jodendom? Heeft God zich met hun geloof bemoeid? Dat heeft Hij niet, nietwaar? En hoe zit het met het christendom? Ook daar heeft Hij zich niet mee bemoeid. Hij laat hen bij hun eigen procedures leven, Hij spreekt niet met hen, schenkt ze geen enkele verlichting en openbaart hen bovendien niets: “Als je denkt dat het juist is, geloof dan op deze manier.” De katholieken geloven in Maria en dat het via Maria was dat het nieuws werd doorgegeven aan Jezus, dat is hun vorm van geloof. Heeft God ooit hun geloof gecorrigeerd? God geeft hen de vrije teugels, Hij schenkt geen aandacht aan hen en biedt hen een bepaalde ruimte om in te leven. Is Hij ook zo ten opzichte van de moslims en de boeddhisten? Hij heeft ook voor hen grenzen vastgesteld en laat hen een eigen plek om te leven hebben, zonder dat Hij zich met hun respectievelijke geloven bemoeit. Alles is keurig geordend. En wat maken jullie uit dit alles op? Dat God gezag heeft, maar Hij Zijn gezag niet misbruikt. God organiseert alles perfect, Hij is methodisch en hierin ligt Zijn wijsheid en almacht.

uit ‘God Zelf, de unieke X’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Dagelijkse woorden van God Fragment 198

De identiteit en status van God Zelf

God is die Ene die heerst over alle dingen en alle dingen bestuurt. Hij heeft alles wat er is geschapen, Hij bestuurt alles wat er is, heerst over alles wat er is en zorgt voor alles wat er is. Dit is de status van God en de identiteit van God. Voor alle dingen en alles wat er is, is Gods ware identiteit die van de Schepper en de Heerser over alle dingen. Dit is de identiteit die God bezit, en Hij is uniek onder alle dingen. Geen van Gods schepsels – of ze nu onder de mensheid leven of in de spirituele wereld – kan op enige manier Gods identiteit en status imiteren of er de plaats van innemen, noch er enig excuus voor aanvoeren dit te proberen te doen, want er is er slechts één onder alle dingen die deze identiteit, deze kracht, dit gezag en dit vermogen om over alle dingen te heersen bezit: onze unieke God Zelf. Hij leeft en beweegt zich onder alle dingen. Hij kan opstijgen tot de hoogste plaats, boven alle dingen, en Hij kan Zichzelf vernederen door een mens te worden, een van degenen van vlees en bloed te worden, van aangezicht tot aangezicht te komen met mensen en met hen wel en wee te delen. Tegelijkertijd beveelt Hij over alles wat er is, en bepaalt het lot van alles wat er is en in welke richting het beweegt. Bovendien stuurt Hij het lot van de mensheid en de richting van de mensheid. Een God als deze moet worden aanbeden, gehoorzaamd en gekend door alle levende wezens. En dus, ongeacht tot welke groep en welk type onder de mensheid je behoort, is geloven in God, God volgen, God vereren, Gods

regering accepteren en Gods regelingen voor je lot aanvaarden, de enige keuze, en de noodzakelijke keuze, voor elk mens, voor elk levend wezen. In Gods uniciteit zien mensen dat Zijn gezag, Zijn rechtvaardige gezindheid, Zijn wezen en de middelen waarmee Hij voor alle dingen zorgt alle uniek zijn. Zijn uniciteit bepaalt de ware identiteit van God Zelf, en het stelt ook Zijn status vast. En als er dus onder alle schepsels enig levend wezen, in de spirituele wereld of onder de mensheid, Gods plaats zou willen innemen of Hem zou proberen te imiteren, dan zou dat onmogelijk zijn. Dit is een feit. Wat zijn de eisen die zo'n Schepper en Heerser, die de identiteit, de macht en de status van God Zelf heeft, aan de mensheid stelt? Dit zou voor iedereen duidelijk moeten zijn en zou iedereen moeten onthouden. Het is heel belangrijk voor zowel God als mens!

uit 'God Zelf, de unieke X' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Dagelijkse woorden van God Fragment 199

De verschillende houdingen van de mensheid tegenover God

Hoe mensen zich tegenover God gedragen, beslist hun lot en beslist hoe God zich tegenover hen gedraagt en met hen omgaat. Op dit punt ga ik jullie een paar voorbeelden geven van hoe mensen zich tegenover God gedragen. Laten we eens ingaan op de vraag of het gedrag en de houdingen die ze aannemen tegen God juist zijn of niet. Laten we eens kijken naar het gedrag van de volgende zeven typen mensen:

1) Er is één type mens van wie het gedrag tegenover God in het bijzonder absurd is. Dit type mens denkt dat God als een Bodhisattva of heilige uit de menselijke overlevering is, iemand die het nodig heeft dat mensen drie keer buigen wanneer ze elkaar ontmoeten en wierook moeten branden nadat ze hebben gegeten. En dus wanneer ze in hun harten God dankbaar zijn voor Zijn genade en God erkentelijk zijn, ervaren ze vaak zo'n impuls. Ze willen zo graag dat de God waarin ze geloven vandaag de dag, net als de heilige waar ze in hun harten naar verlangen, het gedrag tegenover Hem kan accepteren, het gedrag waarbij ze drie keer buigen wanneer ze elkaar ontmoeten en wierook branden na het eten.

2) Sommige mensen zien God als een levende Boeddha die in staat is al de levenden weg te houden van het lijden en hen te redden. Ze zien God als een levende Boeddha die hen weg kan voeren van de zee van lijden. Het geloof in God van deze mensen is het aanbidden van God als een Boeddha. Hoewel ze geen wierook branden, zich buigen of offergaven schenken, is hun God in hun harten gewoon net als een Boeddha, een God die alleen vraagt dat ze vriendelijk en vrijgevig zijn, dat ze geen levend wezen doden, anderen niet vervloeken, een leven leiden dat eerlijk lijkt, en niets kwaads doen – uitsluitend deze dingen. Dit is de God in hun harten.

3) Sommige mensen aanbidden God als een iemand die geweldig of beroemd is. Ze kopiëren bijvoorbeeld alle manieren waarop deze geweldige persoon graag spreekt, met welke intonatie hij spreekt, welke woorden en vocabulaire hij gebruikt, zijn toon, zijn handgebaren, zijn overtuigingen en acties, zijn houding – ze kopiëren ze allemaal, en het zijn deze dingen die ze volledig moeten leren beheersen bij hun geloof in God.

4) Sommige mensen zien God als een monarch. Ze voelen dat Hij boven alles verheven is en niemand durft Hem te beledigen – en als ze dat toch doen, zullen ze worden bestraft. Ze aanbidden zo'n monarch, omdat monarchen een bepaalde plaats in hun harten innemen. De gedachten, het gedrag, gezag en de natuur van de monarchen – zelfs hun interesses en persoonlijk leven – alles wordt iets dat deze mensen moeten begrijpen, kwesties en zaken waar ze zich zorgen over maken, en dus aanbidden ze God als een monarch. Zo'n vorm van geloof is belachelijk.

5) Sommige mensen hebben een bijzonder geloof in het bestaan van God, een geloof dat diep en standvastig is. Omdat hun kennis van God zo oppervlakkig is en ze niet veel ervaring hebben met de woorden van God, aanbidden ze Hem als een afgod. Hun afgod is de God in hun harten. Het is iets dat ze moeten vrezen en waar ze zich voor moeten neerbuigen, iets dat ze moeten navolgen en nadoen. Ze zien God als een afgod, een afgod die ze hun hele leven moeten navolgen. Ze kopiëren de toon waarop God spreekt en van buiten kopiëren ze degenen die God liefheeft. Ze doen vaak dingen die naïef, puur en eerlijk lijken en ze volgen hun afgod zelfs als een partner of compagnon die ze nooit kunnen verlaten. Dit is hun vorm van geloof.

6) Er zijn ook sommige mensen die, hoewel ze veel van Gods woorden hebben gelezen en veel preken hebben gehoord, in hun hart toch voelen dat het enige principe dat hun gedrag tegenover God zou moeten bepalen is dat ze altijd onderdanig en kruiperig moeten zijn, of anders God moeten loven en prijzen op een manier die onrealistisch is. Ze geloven dat God een God is die van hen eist dat ze zich op zo'n manier gedragen en ze geloven dat als ze dit niet zo doen, ze op elk moment Zijn woede kunnen uitlokken of tegen Hem zondigen, en dat God hen als gevolg van het zondigen zal bestraffen. Zo is de God in hun harten.

7) En dan is er ook nog de meerderheid van de mensen, deze mensen vinden spirituele voeding in God. Omdat ze in deze wereld leven, kennen ze geen vrede of geluk en vinden ze nergens troost. Nadat ze God hebben gevonden, wanneer ze Zijn woorden hebben gezien en gehoord, zijn ze in hun harten heimelijk blij en opgetogen. Dit is omdat ze geloven dat ze eindelijk een plek hebben gevonden die ze gelukkig maakt, dat ze eindelijk een God hebben gevonden die hen spirituele voeding zal geven. Nadat ze God hebben aanvaard en begonnen zijn Hem te volgen, worden ze gelukkig, worden hun levens vervuld, zijn ze niet langer als de

ongelovigen die door het leven slaapwandelen als dieren, en ze voelen dat ze in het leven iets hebben om naar uit te kijken. Aldus denken ze dat deze God hun spirituele behoeften kan bevredigen en zowel het verstand als de geest grote vreugde kan schenken. Zonder het zich te realiseren, kunnen ze deze God die hen spiritueel voedsel geeft en hun geest en hele familie geluk schenkt, niet meer verlaten. Ze geloven dat het geloof in God niets meer hoeft te doen dan hen te voorzien van spiritueel voedsel.

Bestaan de houdingen tegenover God van de verschillende typen mensen die hierboven zijn genoemd onder jullie? (Dat doen ze.) Als in iemands hart, in zijn geloof in God, een van deze houdingen schuilgaat, is zo iemand dan werkelijk in staat voor God te komen? Als in iemands hart een van deze houdingen schuilgaat, gelooft hij dan in God? Geloven ze in de unieke God Zelf? (Nee.) Aangezien je niet in de unieke God Zelf gelooft, in wie geloof je dan? Als waar je in gelooft niet de unieke God Zelf is, dan is het mogelijk dat je in een afgod, een geweldig mens of een Bodhisattva gelooft, of dat je de Boeddha in je hart aanbidt. Bovendien is het mogelijk dat je in een gewoon mens gelooft. Samengevat, vanwege de verschillen vormen van geloof en houdingen van mensen tegenover God, plaatsen mensen de God van hun eigen waarneming in hun hart, ze leggen God hun voorstelling op, ze plaatsen hun houdingen en voorstellingen over God naast de unieke God Zelf en houden ze daarna omhoog om te worden gewijd. Wat betekent het wanneer mensen zulke ongepaste houdingen hebben tegenover God? Het betekent dat ze de ware God Zelf hebben verworpen en een valse God aanbidden. Het betekent ook dat ze op het moment dat ze in God geloven, God tegelijkertijd verwerpen, zich tegen Hem verzetten en het bestaan van de ware God ontkennen. Als mensen vasthouden aan zulke vormen van geloof, welke consequentie zal dat dan voor hen hebben? Zijn ze met zulke vormen van geloof in staat steeds dichterbij het vervullen van Gods eisen te komen? (Nee, dat zijn ze niet.) Integendeel, vanwege hun opvattingen en voorstellingen zullen mensen verder en verder verwijderd raken van Gods weg, want de richting die ze zoeken is tegengesteld aan de richting die God van hen eist. Hebben jullie ooit het verhaal gehoord “naar het zuiden gaan door met de strijdswagen in noordelijke richting te rijden”? Dit zou best wel eens een geval van “naar het zuiden gaan door met de strijdswagen in noordelijke richting te rijden” kunnen zijn. Als mensen op zo’n belachelijke manier in God geloven, dan geldt dat hoe beter je je best doet, hoe verder je van God verwijderd zult zijn. Ik vermaan jullie dus als volgt: voor jullie je op weg begeven, zul je eerst moeten uitvinden of je in de juiste richting gaat. Wees doelgericht in je pogingen en vergeet niet jezelf af te vragen, “Is de God waarin ik geloof de Heerser over alle dingen? Is deze God waarin ik geloof slechts iemand die me spiritueel voedsel geeft? Is Hij mijn afgod? Wat vraagt deze God waarin ik geloof van mij? Keurt God alles wat ik doe goed? Dient alles wat ik doe en najaag het streven naar het kennen van God? Komt het overeen met de eisen die God aan mij

stelt? Is het pad dat ik volg erkend en goedgekeurd door God? Is God tevreden met mijn geloof?” Je zou jezelf deze vragen vaak en herhaaldelijk moeten stellen. Als je naar kennis van God wilt streven, dan moet je alvorens je God tevreden kunt stellen een helder bewustzijn en duidelijke doelstellingen hebben.

uit ‘God Zelf, de unieke X’ in ‘Het Woord verschijnt in het vlees’

Dagelijkse woorden van God Fragment 200

De houding die God van de mensheid vereist om ten opzichte van Hem te hebben

In feite is God niet erg veeleisend tegenover de mensheid – of tenminste, Hij is niet zo veeleisend als mensen zich dit voorstellen. Als God geen woord had gesproken, als Hij Zijn gezindheid niet had uitgedrukt of Zijn daden, zou God kennen bijzonder moeilijk voor jullie zijn, want mensen zouden dan moeten afleiden wat Gods bedoeling en Zijn wil is, iets dat bijzonder moeilijk voor hen is. Maar in de definitieve fase van Zijn werk heeft God vele woorden gesproken, heeft Hij een enorme hoeveelheid werk gedaan en heeft Hij vele eisen aan de mens gesteld. Met Zijn woorden en Zijn enorme hoeveelheid werk heeft Hij de mensen laten weten waar Hij van houdt, waar Hij een afkeer van heeft en wat voor soort mensen zij zouden moeten zijn. Nadat ze deze dingen hebben begrepen, zouden mensen in hun hart een nauwkeurige definitie van Gods eisen moeten hebben. Ze geloven immers niet meer in de vage God, of volgen God te midden van vaagheid en abstractheid en het niets. In plaats daarvan zijn mensen nu in staat Gods uitspraken te horen en kunnen ze de standaarden van Zijn eisen begrijpen en bereiken, en God gebruikt de taal van de mensheid om mensen alles wat ze moeten weten en begrijpen te vertellen. Wanneer mensen vandaag de dag nog steeds niet weten wat God is en wat Hij van hen verlangt; als ze nog steeds niet weten waarom men in God zou moeten geloven of hoe men in Hem moet geloven of hoe ze Hem moeten behandelen, dan is er ten aanzien hiervan een probleem. [...] Gods correcte eisen aan de mensheid en degenen die Hem volgen zijn als volgt. God eist vijf dingen van hen die Hem volgen: waar geloof, loyale navolging, absolute gehoorzaamheid, ware kennis en welgemeende verering.

Met deze vijf dingen eist God dat mensen Hem niet langer bevragen, noch Hem volgen met behulp van hun voorstellingen of vage en abstracte gezichtspunten. Ze dienen God niet te volgen met verbeeldingen of opvattingen. God eist dat eenieder van degenen die Hem volgen dit loyaal doen, niet halfhartig of vrijblijvend. Wanneer God eisen aan je stelt, je beproeft, je oordeelt, je onder handen neemt of snoeit, of je disciplineert en slaat, dien je absoluut gehoorzaam aan Hem te zijn. Je moet niet vragen naar de oorzaak, noch voorwaarden stellen, en nog minder praten over de reden. Je gehoorzaamheid moet absoluut zijn. Kennis van God is het gebied waarop de

mensen het meest gebrekkig zijn. Ze leggen God spreuken, uitspraken en woorden in de mond die niets met Hem te maken hebben en geloven dat deze woorden de meest nauwkeurige definitie van de kennis van God vormen. Hoe weinig zijn ze zich ervan bewust dat deze spreuken, die uit de menselijke fantasie, hun eigen redenering en hun eigen intellect ontspruiten, niet het geringste verband houden met Gods wezen. En dus wil ik jullie vertellen dat, wat betreft de kennis van de mensen die door God worden gewenst, God niet slechts van je vraagt dat je God en Zijn woorden erkent, maar ook dat je kennis van God correct is. Zelfs als je slechts één zin kan zeggen, of je je slechts bewust bent van een klein beetje, dan is dit kleine beetje bewustzijn correct en waar en verenigbaar met het wezen van God Zelf. Want God verafschuwt het door mensen te worden geloofd en geprezen wanneer deze lof en aanprijzing onrealistisch en ondoordacht zijn. Sterker nog, Hij haat het wanneer mensen Hem als lucht behandelen. Hij haat het wanneer mensen tijdens een discussie over onderwerpen die God betreffen luchthartig spreken en zomaar, zonder te aarzelen maar wat zeggen, te zeggen wat ze uitkomt. Bovendien haat Hij degenen die geloven dat ze God kennen en opscheppen over hun kennis van God en zonder beperking of voorbehoud onderwerpen bespreken die met Hem te maken hebben. De laatste van de vijf eisen was welgemeende verering. Dit is Gods ultieme eis aan al degenen die Hem volgen. Wanneer mensen de correcte en ware kennis van God hebben, zijn ze in staat God werkelijk te vereren en het kwaad te schuwen. Deze verering komt uit de diepten van hun hart en is bereid, en dat niet omdat God hen onder druk heeft gezet. God vraagt je niet Hem een mooie houding, handelwijze of uiterlijk gedrag cadeau te doen. Hij vraagt in plaats daarvan dat je Hem vereert en vreest vanuit de diepten van je hart. Deze verering wordt bereikt als resultaat van de verandering in je levensgezindheid, omdat je kennis hebt van God, omdat je een begrip hebt van Gods daden, omdat je een begrip hebt van Gods wezen en omdat je het feit hebt erkent dat je een van Gods schepsels bent. En mijn bedoeling met het gebruik van het woord ‘welgemeend’ om verering te definiëren is dus om de mensheid te laten begrijpen dat de verering van God door de mensen uit de grond van hun hart moet komen.

Denk nu eens na over deze vijf eisen: Zijn er onder jullie die in staat zijn aan de eerste drie te voldoen? Hiermee bedoel ik waar geloof, loyale navolging en absolute gehoorzaamheid. Zijn er onder jullie die in staat zijn tot deze dingen? Ik weet dat als ik alle vijf zou hebben gezegd er zonder twijfel niemand onder jullie zou zijn geweest die bevestigend had kunnen antwoorden – daarom heb ik het tot drie gereduceerd. Denk eens even na over de vraag of jullie ze hebben bereikt of niet. Is “waar geloof” makkelijk te bereiken? (Nee dat is het niet.) Het is niet makkelijk, want mensen bevragen God vaak. En hoe zit het met “loyale navolging”? Waar verwijst dit “loyaal” naar? (Niet halfhartig te zijn, maar oprecht.) Niet halfhartig te zijn, maar oprecht. Je hebt de spijker op z’n kop geslagen! Dus, zijn jullie in staat aan deze eis te voldoen?

Jullie moeten beter je best doen, nietwaar? Op dit moment voldoen jullie nog niet aan deze eis. Hoe zit het met “absolute gehoorzaamheid” – voldoen jullie daaraan? (Nee.) Die hebben jullie ook niet bereikt. Jullie zijn vaak ongehoorzaam en opstandig en luisteren vaak niet, of willen niet gehoorzamen of horen. Dit zijn de drie meest fundamentele eisen waaraan mensen voldoen, nadat ze het leven zijn binnengegaan, en jullie voldoen er nog niet aan. Hebben jullie dus op dit moment groot potentieel? Voelen jullie je vandaag, nadat jullie mij deze dingen hebben horen zeggen, ongerust? (Ja.) Het klopt dat jullie je ongerust voelen. Wees niet ongerust. Ik voel me namens jullie ongerust. Ik ga niet verder in op de andere twee eisen. Het leidt geen twijfel dat niemand in staat is zich aan hen te houden. Jullie zijn ongerust. Hebben jullie dus je doelstellingen vastgesteld? Welke doelstellingen, in welke richting, zou je moeten nastreven en je voor inspannen? Hebben jullie een doelstelling? Laat het me duidelijk zeggen: Wanneer jullie voldoen aan deze vijf eisen, zullen jullie God tevreden hebben gesteld. Elk van hen is een indicator, een indicator van het feit dat het intreden van een mens in het leven de volwassenheid heeft bereikt, en de definitieve doelstelling hiervan. Zelfs als ik slechts een enkele van deze eisen zou nemen om er tot in detail over te spreken en van jullie zouden eisen eraan te voldoen, zou het niet makkelijk zijn dit te bereiken. Jullie moeten een bepaalde mate van ellende verdragen en een zekere hoeveelheid inspanning leveren. En wat voor soort mentaliteit zouden jullie hebben? Het zou dezelfde moeten zijn als die van een kankerpatiënt die erop wacht naar de operatietafel te gaan. Waarom zeg ik dit? Als je in God wilt geloven, en God en Zijn tevredenheid wilt winnen, dan is het zo dat als je niet een bepaalde mate van pijn verdraagt of een zekere hoeveelheid inspanning levert, je niet in staat zult zijn deze dingen te bereiken. Jullie hebben veel prediking gehoord, maar deze prediking gehoord te hebben, betekent niet dat deze prediking ook in je is. Je moet de prediking absorberen en transformeren in iets dat aan jou toebehoort, je moet het assimileren in je leven en het deel uit laten maken van je bestaan, je moet deze woorden en prediking de manier waarop je leeft, laten leiden en existentiële waarde en betekenis aan je leven laten geven – dan zal het de moeite waard zijn geweest dat je deze woorden hebt gehoord. Als deze woorden die ik spreek geen enkele ervaring in je leven teweegbrengt, of enige waarde toevoegt aan je bestaan, dan heeft het geen zin dat je naar ze luistert. Dit begrijpen jullie, nietwaar? Als jullie dit hebben begrepen, is het verder aan jullie zelf. Jullie moeten aan het werk! Jullie moeten oprecht zijn in alle dingen! Wees niet verward – de tijd vliegt! Het merendeel van jullie gelooft al meer dan tien jaar in God. Kijk eens terug op deze tien jaar: Hoeveel hebben jullie gewonnen? En hoeveel decennia leven hebben jullie nog over? Dat is niet veel. Vergeet de vraag of Gods werk op jou wacht, of Hij je een kans laat, of Hij hetzelfde werk opnieuw zal doen – spreek hier niet over. Kun je de laatste tien jaar terugdraaien? Met elke dag die passeert en elke stap die je zet, worden de dagen die je nog hebt met een dag verminderd. De tijd wacht op niemand! Je zult alleen maar voordeel hebben bij het geloof in God als je het benadert als het

grootste ding in je leven, belangrijker dan eten, kleding, of wat dan ook! Als je alleen gelooft wanneer je tijd hebt en niet in staat bent je volledige aandacht te weiden aan je geloof, als je altijd verstrikt bent in verwarring, dan levert het geen enkel voordeel op.

uit 'God Zelf, de unieke X' in 'Het Woord verschijnt in het vlees'

Sommige bijbelteksten zijn ontleend aan de Nieuwe Bijbelvertaling © 2004/2007 Nederlands Bijbelgenootschap.